

T.C
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK TARİHİ ANABİLİM DALI
GENEL TÜRK TARİHİ BİLİM DALI

**TÜRKİYE'DE TÜRKÇÜ HAREKET:
ATSIZ EKOLÜ (1931-1975)**

(Yüksek Lisans Tezi)

Hazırlayan:
Ozan KARABULAK

İstanbul
2016

T.C
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK TARİHİ ANABİLİM DALI
GENEL TÜRK TARİHİ BİLİM DALI

**TÜRKİYE'DE TÜRKÇÜ HAREKET:
ATSIZ EKOLÜ (1931-1975)**

Hazırlayan:
Ozan KARABULAK

Tez Danışmanı:
Prof. Dr. Ahmet KANLIDERE

İstanbul
2016

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ

Yüksek lisans öğrencisi Ozan KARABULAK'ın "Türkiye'de Türkçü Hareket: Atsız Ekolü (1931-1975)" konulu tez çalışması jürimiz tarafından Türk Tarihi Anabilim Dalı, Genel Türk Tarihi Bilim Dalı yüksek lisans tezi olarak oy birliği / oy çokluğu ile başarılı bulunmuştur.

İmza

Tez Danışmanı : Prof. Dr. Ahmet KANLIDERE
Üniversitesi Marmara Üniversitesi

Üye : Prof. Dr. Günay Göksu ÖZDOĞAN
Üniversitesi Marmara Üniversitesi

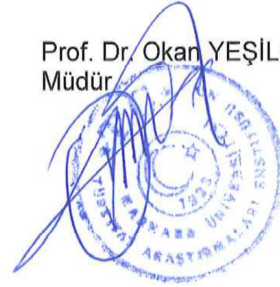
Üye : Doç. Dr. İlyas KEMALOĞLU
Üniversitesi Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

.....
.....
.....

ONAY

Yukarıdaki jüri kararı Enstitü Yönetim Kurulu'nun ...15.../...06.../ 2016 tarih ve ...2016/12-06... sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Okan YEŞİLOT
Müdür

İÇİNDEKİLER

Önsöz	III
Özet.....	V
Abstract.....	VI

GİRİŞ	1

I. BÖLÜM: TÜRKÇÜ DERGİLER

1.1 Atsız Mecmua	15
1.2 Orhun (1933-1934)	22
1.3 Orhun (1943-1944).	30
1.4 Orkun (1950-1952).	41
1.5 Orkun (1962-1964)	60
1.6 Ötüken.....	67

II. MESELELER

2.1 Batılılaşma	74
2.2 Kore	79
2.3 Anadoluculuk.....	83
2.4 Kerkük	88
2.5 Köy Enstitüleri	92
2.6 Yahudiler	96
2.7 Kıbrıs	100
2.8 Rıza Nur.....	107
2.9 Dil	118
2.10 Atatürk	129
2.11 Din	148
2.12 Komünizm	171
2.13 Türkçülük.....	194
2.14 Alparslan Türkeş ve Milliyetçi Hareket Partisi	220
SONUÇ.....	264
BİBLİYOGRAFYA.....	277

EKLER.....	282
1. Dergilerin Fihristi.....	285
1.1 Atsız Mecmua	285
1.2 Orhun (1933-1934).....	295
1.3 Orhun (1943-1944).....	298
1.4 Orkun (1950-1952).....	302
1.5 Orkun (1962-1964).....	337
1.6 Ötüken	363
2. Yazarların Fihristi.....	442
3. Yazar Listesi.....	610
4. İlânlar	637
4.1 Düğün İlânları.....	637
4.2 Doğum İlânları	651
4.3 Ölüm İlânları	673
4.4 Dergi İlânları	679

ÖNSÖZ

Türkiye’de Türkçülüğün tarihî seyri incelendiğinde Hüseyin Nihâl Atsız’ın bu fikrin gelişimindeki yadsınamaz yeri maalesef konu hakkındaki araştırmalara yansımamıştır. Atsız’ın meydana getirdiği Türkçülüğün incelenmeyişi bir tarafa, Atsız’ın kendi fikirlerini ele alan yayınların önemli bir kısmı da birbirinin tekrarı olmaktan öteye geçememektedir. Bu durum dikkate alındığında Atsız ve çevresinde şekillenen Türkçülüğün incelenmesi gerekliliği ortadadır. Bu amaca ulaşmak için başladığım bu çalışmada Atsız’ın sadece bir dergisi de incelenebilirdi. Fakat o zaman bu hareketin etkisi ve bu hareketi meydana getiren unsurlar tam olarak ortaya çıkmayacaktı. Farklı bir yöntem kullanmak gerekiyordu. Aksi halde mevcut çalışmalarda hatalara düşecek, eksik sonuçlara ulaşacaktım. Kullanılması gereken temel metodun, Atsız’ın dergilerini tek bir dergi kabul etmek ve bu hareketi 1931’den 1975’e kadar geçen zamanda, bütüncül bir şekilde ele almak olduğuna karar verdim. Aynı zamanda hem dergi, hem de yazar bazında fihristler çıkaracak; bu dergilerdeki düşünün, doğum, ölüm gibi ilânların dökümünü verecektim.

Atsız’ın 1931-1975 yılları arasında çıkardığı veya kurucusu olarak görüldüğü *Atsız Mecmua* (1931-1932), *Orhun* (1933-1934), *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964) ve *Ötüken* (1964-1975) dergilerinin teminiyle işe başladım. Toplamda 273 sayı bulan dergilerin neredeyse hepsini İSAM Kütüphanesi’nde bulmak mümkün oldu. Eksikleri Beyazıt Devlet Kütüphanesi’nden tamamladım. Fihristlerin hazırlanmasıyla başlayan bu uzun çalışma süreci, onlarca farklı yazarın meydana getirdiği, yüzlerce farklı makalelerin tek tek okunması, notlar çıkarılması ve metnin inşa edilerek sonuca ulaşılmasıyla nihayete erdi. Sonuçta, Atsız’ın dergilerinin çıkarıldıkları şartlar, kapanma veya kapatılma sebepleri, biçim özellikleri ayrıntılı bir şekilde gözler önüne serildi. Ayrıca 1931-1975 yılları arasında Atsız ve çevresindeki Türkçülerin Atatürk, Rıza Nur, Anadoluçuluk, Kerkük, Kıbrıs, Komünizm, Nurculuk, Türkeş ve MHP vs. gibi konularda neler yazdıkları, nasıl düşündükleri ortaya çıktı. Daha da önemlisi, Türkçülüğün Ziya Gökalp’tan sonra aldığı şekil, bu yıllar arasında geçirdiği tekâmül safhaları, değişim ve dönüşümleri izlendi. Sonuç olarak, Türkçülüğün Atsız tarafından şekillendirilen kısmının, Atsız’dan önceki Türkçü hareketlerin mirası üzerinde yeni bir çehreye büründüğü ve farklı bir kimlik kazandığı görüldü.

Bu, kapsamlı olduğu iddiasındaki çalışmanın, hatalar tabii ki kendisine ait olsa da, sadece yazarı tarafından bu hale getirildiğini düşünmek yanlış olur. Birçok kişiden,

farklı vesilelerle yardım aldım. Evvela İSAM ve Beyazıt Devlet Kütüphanesi çalışanlarına dergilerin teminindeki yardımları için teşekkür etmeliyim. Bu çalışmada önemli noktalardan biri de fihristlerdi. Bu fihristleri hazırlarken karşılaştığım en önemli sorunlardan biri onlarca yazarın müstear ismini belirlemek oldu. Hem bu müstear isimlerin tespit edilmesinde yardım eden ve yardımcı olmaya çalışan, hem de farklı konulardaki sorularıma üşenmeden cevap veren Mustafa Kayabek, Ahmet Bican Ercilasun, Aydil Erol, Ömer Özcan, Selçuk Uysal, Suphi Saatçi, Ceval Kaya, Ali Bademci, İpek Kayabek, Yücel Hacaloğlu, Buğra Atsız, Nevin Ersoy Çelik, Ahmet Ali Aslan, Erdoğan Saruhanoğlu, Nezih Saruhanoğlu, Gündoğdu Saruhanoğlu ve Hayranî Ilgar'a şükran borçluyum. Çeşitli kaynaklara ulaşmakta da yardım gördüğüm insanlar oldu. Bülent Kutlu, Serkan Akgöz, İlker Aytürk ve Ömer Cumhuri Yanmaz'a bu açıdan teşekkür etmeliyim. Ayrıca bu çalışmanın bir kısmını okuyarak tavsiyelerde bulunan Bahar Ercan, Mustafa Okumuş ve Murat Yılmaz'ı da anmazsam eksik olacaktır. Uzun yıllardır tezimi bitirmemi bekleyen, bitmek bilmez çalışmamda bana tahammül gösteren, tez konumu belirlememde yardımcı olan ve en kritik noktalarda tavsiyelerini esirgemeyen hocam Prof. Dr. Ahmet Kanlıdere'ye de teşekkür ediyorum. Son olarak, hayatımın her döneminde ellerini üzerimden eksik etmeyen aileme ve çalışmalarımındaki sonsuz desteğinden dolayı eşim Aygül Karabulak'a minnettarım. Onlar olmadan bu tezi bitiremezdim.

Ozan Karabulak

Özet

Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde ortaya çıkan üç önemli fikir akımından biri olan Türkçülük, Hüseyinzâde Ali Turan, Ziya Gökalp ve Yusuf Akçura gibi fikir adamları tarafından işlenmiş, cumhuriyetin ilân edilmesiyle uygulama alanı bulmuştur. Mütareke yıllarının olumsuz koşulları, Atatürk devrindeki Türkçü politikalar ve çağın milliyetçi fikirlerinden etkilenen Hüseyin Nihâl Atsız tarafından ırkçı bir nitelik kazandırılan Türkçülük, bu cephesiyle, cumhuriyet devri fikir hareketleri arasında en tesirlilerinden biri olmasına rağmen çalışılmamış ve yeterli bilimsel ilgiyi görmemiştir. Türkçülük, cumhuriyetin ilânından sonra farklı hiziplere ayrılmış ve bunlardan biri de Atsız Ekolü olmuştur. Ancak, Atsız ve çıkardığı dergilerle ilgili çalışmalarda en önemli eksikliklerden biri dergilerin ayrı ayrı değerlendirilmesidir. Bu çalışma, Atsız'ın dergileri ekseninde ve bu dergileri bütüncül bir bakış açısıyla ele alarak Türkçülüğün temel ilkelerini, Türkçülerin ülke meselelerine nasıl baktıklarını, onlara yöneltilen suçlamaların ne derece haklılık gösterdiğini, Türkçülerin neler yapmak istediklerini, bu ekolün nasıl geliştiğini, bu ekol mensuplarının nasıl kişiler olduğunu, ortak sevinçlerini, ortak üzüntülerini, kavgalarını, polemiklerini, bazen de çelişkilerini kendi dergilerinde, kendi yazdıkları üzerinden takip ederek Atsız Ekolü Türkçülüğün tarihî seyrini izleyecek, hafızasını meydana çıkaracaktır. Atsız'ın 1931-1975 yılları arasında, aşağı yukarı onar yıllık periyotlarla yayınlanan dergilerinin bir bütün olarak kabul edilmesi, Türkçülerin ülkede meydana gelen gelişmelere ve belli başlı isimlere bakış açıları ile bu bakışlarındaki değişim ve tutarlılıkları belirleme imkânı tanımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hüseyin Nihâl Atsız, Türkçülük, Türk Milliyetçiliği, Turancılık, Atsız Mecmua, Orhun, Orkun, Ötüken.

Abstract

Turkism, being one of the three important ideas which emerged during the last periods of the Ottoman Empire, was discussed by intellectuals like Hüseyinzade Ali Turan, Ziya Gökalp and Yusuf Akçura and it found an application area with the proclamation of the republic. Turkism, to which was given a racist aspect by Hüseyin Nihal Atsız -who had been influenced by the adverse conditions of the armistice years, the Turkist policies during the time of Atatürk and the nationalist viewpoints of the period - was one of the most influential of ideas of the republic period though it hasn't attracted enough attention and hasn't been studied thoroughly. Turkism was divided into different sects after the proclamation of the republic and "Atsız Ecole" was one of them. However, one of the most important deficiencies of the studies regarding Atsız and the magazines he issued is that these studies evaluate his magazines seperately. This study, which is based around the axis of Atsız magazines and handling them in a holistic way, will trace the historical course of *Atsız Ecole Turkism* and reveal its memory by following the main pillars of Turkism, how Turkists saw the issues of the country, how much of the accusations directed to them was right, what Turkists wished to do, how this ecole developed, what sort of people the founders of this ecole are, their common joys, common griefs, their struggle and arguments and sometimes their contradictions in their own magazines with their own words. Accepting the magazines which Atsız issued between 1931 and 1935 with ten year intervals as a whole, will provide the opportunity to determine the Turkist point of view about the developments in the country and the main figures of the period and also the consistencies and contradictions of this point of view.

Keywords: Hüseyin Nihâl Atsız, Turkism, Turkish Nationalism, Turanism, Atsız Mecmua, Orhun, Orkun, Ötüken.

GİRİŞ

Orta Çağ'ın parlak ve ihtişamlı devleti Osmanlı İmparatorluğu'nun yükseldikten sonra bir duraklama devrine girmesi, buna karşılık rakiplerinin akla gelebilecek her alanda gelişmesi, kaçınılmaz olarak onun ortadan kalkmasına neden olacaktı. Devletin gündün güne yıkılışını seyreyleyen devlet adamları ve aydınlar bu gidişi durdurmak için türlü hâl çarelerine başvurdular. İlk önce "Osmanlılık" bir çıkar yol olarak görüldü. Devleti meydana getiren ve birçoğu dil ve din açısından birbirinden ayrı olan milletler "Osmanlılık" üst kimliği altında, ortak bir gaye etrafında birleştirilmeye çalışıldı. Ancak, anlaşıldı ki, Osmanlı gümrükleri kapitülasyonlarla Avrupa'nın sadece mallarına değil fikirlerine de açtı ve milliyetçilik fikri gayr-ı Müslim tebaa arasında çoktan yeşermişti. "Osmanlılık" fikrinin "beyhude bir çaba" olduğunu idrak eden aydınlar ve devlet adamları, devlet içindeki Müslüman toplumların devlete ve hanedana bağlılıklarını temin ve tesis edebilmek için "İslâmcılık" fikrine sarıldılar. İslâmcılık, Osmanlı Devleti sınırları içindeki bütün Müslümanların birliğini ve tabî ki bu sayede devletin kurtuluşunu amaçlıyordu. Osmanlı Devleti yüzyıllarca İslâm'ın sancağını Avrupa'da taşıyan ve halifeliği de elinde bulunduran bir devletti. O halde Ümmet'i'n halifenin etrafında tek vücut olmasından daha normal bir durum olamazdı. Ama olmadı. "İslâmcılık" da dağılmayı engelleyemedi. "Millet" mefhumu "Ümmet"e galebe çalmıştı. Bunun üzerine, devletin kurucu unsuru olan ve fakat sadece seferden sefere hatırlanan "Türklük", tam da devletin artık neredeyse fiilen ortadan kalktığı bir zamanda fikre dönüştü ve devleti kurtarmak isteyenler "Türkçülük" fikrine bağlandılar. Tarihî süreç içerisinde denene denene erişilen bu son fikir, devletin kurtuluşunu ve 1923 yılında Cumhuriyet'in ilânını sağlayacaktı.

Cumhuriyet'in ilânından sonra devlet idarecilerinin yegâne amacı yeni rejimin kalıcılığını temin etmek ve Anadolu'yu yeni bir Türk vatanı hâline getirmektir. Ancak, Türkçüler ile idareciler arasında görüş ayrılıkları meydana çıktı. Devletin Anadolu merkezli bakış açısına mukabil Türkçüler, bütün Türk âleminin birliğine ve varılması gereken nihaî hedefin de "Turan" olduğuna inanıyorlardı. "Turancılık" ise İttihat Terakki Fırkasına ait hatıralarını canlandırıyor. O dönem için Osmanlı Devleti nasıl bir "devr-i sabık" ise Turancılık da "fikir-i sabık" idi. Bu sebeple, Türkçülüğün en önemli ve yurt çapında da çok kuvvetli bir teşekkülü olan Türk Ocakları, önce faaliyet alanı devletin siyasî sınırları ile mahdut bir yapı hâline getirildi, ardından da 10 Nisan 1931 tarihindeki olağanüstü kurultay kararıyla Cumhuriyet Halk Fırkası'na iltihak

ettirildi.

Türk Ocakları'nın ve *Türk Yurdu*'nun kapatılması bu çalışmanın konusunu teşkil etmemektedir. Ancak, bu hamlenin siyasî sâiklerle yapıldığı hükmünde bulunmak hatalı olmayacaktır. İttihatçı geçmişin yadigârı bulunan, Halk Fırkası ve onun kurumlarına “rakip” bir Türk Ocağı, fırka yetkililerince kabul edilebilir olmasa gerekti. Üstelik ocaklıların Turancı olmaları dış politikada da sorun teşkil ediyordu. Sovyetler Birliği ile olan ilişkilerin Turancılar yüzünden “bozulmasını” ve işin daha ileri boyutlara ulaşmasını kimse istemezdi. Meseleye Türkçüler açısından bakıldığında ise, ocakların kapatılması yurdun çok farklı yerlerinde bulunan Türkçü-Turancıların bağlarını zayıflatabilirdi. “Ocaklı” olma şuuru silinebilir, fikir ortadan kalkabilirdi. Bunun önüne geçebilmek için üniversite çevresinden bir ses yükseldi. Siyasî meselelerden kopuk olmasa da bunu pek dillendirmeyen, ilmî ve edebî bir yayın politikası takip eden bu ses, *Atsız Mecmua* (1931-1932) idi.

Türk Ocakları'nın Nisan 1931'de kapatılmasının ve *Türk Yurdu*'nun yayınının kesilmesinin hemen peşinden, daha Mayıs ayında, *Atsız Mecmua*'nın ilk sayısı yayınlandı. Zeki Velidî Togan, Fuat Köprülü, Şerafettin Yaltkaya, Abdülkadir İnan, Pertev Naili Boratav, Sabahattin Ali, Abdülbaki Gölpınarlı, Nihat Sami Banarlı, Orhan Şaik Gökyay, Fethi Tevetoğlu, Ahmet Caferoğlu, Adnan Ötüken gibi devrin ve geleceğin meşhurları mecmuanın yazarları arasındaydı. “Türkçü ve Köycü” olduğunu beyan eden *Atsız Mecmua* rejimin ve inkılâpların da yılmaz savunucusuydu. Bu dergi ayrıca, daha sonra rejime ve inkılâplara muhalif bir tavır sergileyecek olan Hüseyin Nihâl Atsız'ın öldüğü yıl olan 1975'e kadar devam ettireceği dergicilik faaliyetlerinin ilk halkası olma özelliği gösterecekti. Ancak, *Atsız Mecmua*'nın yayına başlamasını sadece basın-yayın sahasındaki bir vaka olarak görmek eksik bir tespit olacaktır. Bu durum Türk fikir hayatının da en önemli olaylarından biridir. Zira *Atsız Mecmua* yayınlanmamış olsaydı Ahmet Vefik Paşa, Şinasi, Mustafa Celâleddin Paşa gibi münevverler tarafından tohumu atılan; İsmail Bey Gaspıralı, Hüseyinzâde Ali Turan, Yusuf Akçura ve Ziya Gökalp gibi birçok fikir adamı tarafından işlenerek belli bir seviyeye getirilen Türkçülük, “Turancı” olmak vasfını yitirecek ve devlet elinde, belki de, “Anadolu Milliyetçiliği”ne dönüşecekti. *Atsız Mecmua*, kısıtlı imkânları, tesiri ve devlet müdahalesine rağmen Turancı Türkçülerin varlıklarını yayın sahasında devam ettirdiklerini göstermiş ve onların sesi olmuştur. Bu tarih, aynı zamanda Türkçülüğe “ırkçı” prensiplerin eklenmeye başlamasının da miladı kabul edilebilir.

12 Ocak 1905 tarihinde doğan Hüseyin Nihâl Atsız'ın yalnız fizikî değil, aynı zamanda fikrî gelişimi de azınlık milliyetçiliğinin “yıkıcı” ve “parçalayıcı” tesirleri arasında gerçekleşmiştir. Osmanlı Devleti'nin dağılıpına ve her alanda çöküşüne şahitlik, mütareke yıllarını da bilfiil idrak ederek yetişen Atsız, bir sonuç olarak milliyetçiliğe ulaşmıştır.¹ Genç Hüseyin Nihâl, devlet adamları ve aydınların deneme yanılma yoluyla ulaştıkları Türkçülüğe kestirmeden varmış, ülkenin gelişmesi için tek çıkar yolun Türkçülük olduğuna inanmıştır. O, kendisinden önceki Türkçülerin hilâfına, Cumhuriyet'in ilk yıllarından itibaren başlayan ve çağın özelliklerine uygun bir şekilde ilerleyen “ırkçılık” fikrinden de etkilenmiştir. Atsız, yukarıda da belirtildiği gibi, azınlıkların “yıkıcı” faaliyetlerini görerek, mütareke yıllarını yaşayarak büyümüştür. Ayrıca, devletin siyasî ve demografik yapısı da “ırkçı” fikirlerin doğmasına elverişlidir. Zira artık devlet, demografik olarak daha “homojen” bir yapı arz etmektedir. Burada durmakta ve ileride uzunca temas edeceğimiz bu “ırkçılık” konusunu kısaca açıklamakta fayda var. Atsız'daki “ırkçılık” fikri, kan tahlili veya kafatası ölçümlerine dayanan bir “ırkçılık” değildir. Atsız ve daha sonra meydana getireceği ekol, “Türk” olarak tarif ettikleri insan topluluğunun dil, kültür, tarih ve belki de en önemlisi dilek açısından ortak paydalara sahip olması gerektiğine inanıyordu. Hülâsa “ırkçı” Türkçülük, en açık ve kısa şekliyle, devlette üst kademelere çıkacak kimselerin Türk soyuna mensup olmaları ve Türklük şuurunun bütün Türklerde en yüksek seviyeye ulaşmaları ilkesine dayanan bir “ırkçılık”tı.

1931'den sonra Atsız'ı fikrî önderi kabul edebileceğimiz Türkçülük, yayınladığı dergiler, kurduğu dernekler ve siyasî kuruluşlarıyla birlikte değerlendirildiğinde cumhuriyet devri fikir hareketleri arasında Türk fikir hayatına, siyasete, bilime ve

¹ Atsız bu durumu şöyle açıklamaktadır: “Türklüğümü hem evde, hem de ilkokul sıralarında duymaya başladım. Babam Bahriye subayı olduğu gibi hısım akraba arasında da pek çok subay vardı ve o zaman üniforma, milliyetçiliğin özelliği gibi bir his bırakıyordu. Öğretmenlerimizin de hemen hepsi milliyetçi idi. Okuma kitaplarımız vatan, millet, fazilet ve ahlâk telkin eden yazılarla dolu idi. Balkan felâketinden sonra, kaybedilen yerleri kurtarmak aşkını aşıl原因an manzumeler, marşlar, yazılar, telkinler ruhumuzda büyük bir dalgalanma yaptı. Babam bana Mehmed Emin'in şiir kitaplarını alıp getirdi. [...] Bende Türkçülük düşünce ve inancımı geliştiren âmillerin en mühimleri Mehmed Emin'in, Ziya Gökalp'in şiirleri ve sonra da Rıza Nur'un o kocaman Türk tarihi olmuştur. Birinci Cihan Savaşı'nın mütarekesinde her türlü azınlığın küstah davranışı bu inancı perçinlemiş, tarih merakı kesin şekline vermiştir. Yani ben, uzun müddet bîgâne kaldıktan sonra bir vakanın tesiriyle bir anda millî şura ermiş değilim. Ömür boyunca okuduklarım, karşılaştığım hâdiseler, duyduğum ızdıraplar, şahsî felâketler bu oluşmanın hem sebebi, hem de neticesi idi. [...] İlk Türkçü aksiyonum, daha doğrusu aksiyonlarım, mütareke yıllarında, 13-14 yaşlarında olduğum sırada İstanbul'un azgınlamış Yahudi ve Rum çocuklarıyla dövüşmelerimdir. Oturduğumuz Yel değirmeni semti Türkler'den çok azınlıklarla dolu olduğu için bu dövüşler sık sık tekrarlanmış, yıllar sonra da başka vesilelerle, başka şekiller altında, başka mücadeleler hep Türkçülük sebebiyle yapılmıştır. Aslında dövüşken yaratışlı olmadığım halde inanç beni dövüşe zorlamıştır.” bkz. “Büyük Türkçü Atsız Beğ'in Son Kale'ye Özel Beyanâtı 3,” *Son Kale*, I/7 (Mart 1972), s. 12.

topluma en fazla tesir eden akımlardan biri konumundadır. Dergileri binlerce basılmış, birçok insanın yetişmesini sağlamıştır. Derneklerinin onlarca şubesi kurulmuş ve bu derneklere yüzlerce kişi üye olmuştur. Bu ekolden yetişen kişilerin kurduğu siyasî teşekküller milyonlarca oy almış, devletin kaderini tayin etmiştir. Bu bağlamda bakıldığında, Türkçülüğün etkisi basit değerlendirmelerle ölçülemeyecek bir büyüklük göstermektedir. Ancak bu büyüklüğün araştırmalara yansımamış olduğu görülmektedir. Türkçülük, etkisinin büyüklüğü nispetince incelenmemiştir. Üstelik hep “karşıtlarının” bakış açısıyla değerlendirilmiştir.

Atsız Ekolü Türkçülük, ortaya çıkıp sesini duyurmaya başladığı yıllardan beri, muhalifleri tarafından eleştirilmiştir. Sol kesim tarafından “Amerikan destekli anti-Komünist faaliyetler yürütmek”le suçlanan Türkçüler, İslâmcılar tarafından “İslâmiyet düşmanı” ve “Şaman” olarak tahkir edilmişlerdir. Bunun yanında “ırkçı”, “kafatasçı”, “maceracı”, “hayâlperest” ithamlarında Türkçülüğün bütün karşıtları hemfikirdir. Ayrıca, muhaliflerine göre Türkçüler, “Türkiye’nin meselelerinden bîhaber” ve “ütopik bir Turan fikrinin peşinde koşan kişiler” olarak tasvir edilmişlerdir. Bu çalışmanın temel çıkış noktalarından birini de bu durum teşkil etmektedir. Türkçüler, gerçekten de, “Hitler’in Almanya’da yaptıklarını Türkiye’de uygulamaya çalışan”; “insanları kafatası ölçülerine göre değerlendiren”; “Sovyetler Birliği’ne ansızın bir savaş açarak Türkiye’yi olmayacak bir maceraya sürüklemek isteyen”; “Türkiye’de neler olup bittiğiyle ilgilenmekten çok hayâlî Turan ülkesinin bozkırlarında at koşturmayı düşleyen” insanlar mıdır? Çalışmanın sonuna geldiğimizde bu sorunun cevabı kısmen de olsa belirecektir. O halde, bu çalışmanın sonuna gelene kadar ne anlatacağız?

Hüseyin Nihâl Atsız’ın 1931-1975 yılları arasında çıkardığı dergileri inceleyeceğimiz bu çalışmada; Türkçülerin, Türkçülüğün temel ilkeleri olan “ırkçılık” ve Turancılık, Türkiye gündemini uzunca bir süre meşgul eden Kore Savaşı, Türkçenin sadeleştirilmesi, Türk fikir ve toplum hayatında mühim bir yeri olan Köy Enstitüleri, Komünizm, Atatürk, Rıza Nur vb. konularda ne düşündüklerini ve esasen Atsız Ekolü Türkçülüğün bu meseleler karşısında kendilerini nasıl konumlandıklarını göreceğiz. Temel çıkış noktalarımızdan bir diğeri de burada devreye girecek. 1931 ile 1975 yılları arasında yüzlerce farklı yazar Atsız’ın dergilerinde yazmıştır. İşte biz bu dergileri bir bütün kabul ederek Atsız Ekolü Türkçülüğün değişim ve tekâmül safhalarını takip edeceğiz. Bununla beraber aynı veya farklı bir dergide, aynı veya farklı kişilerin, aynı veya farklı bir mesele üzerindeki fikirlerinin bazen çeliştiğini, bazen de tutarlılık

içerdiğini göreceğiz. Bu metot, bir nevi, Türkçülüğün ve Türkçülerin de hafızasının “test” edilmesi olacaktır.

Adı geçen dergiler aynı zamanda Türkçülüğün hafızasını da teşkil etmektedir. Çalışmanın sonunda ek olarak verilen düğün, doğum ve ölüm ilânları Türkçülüğün hafızasının önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Bu ilânlar hem Türkçüler arasında haberleşmeyi, hem de ortak sevinç ve üzüntüler oluşturarak dayanışma ruhu oluşturmayı amaçlamaktadır. Çıktığı haber verilen veya tanıtımı yapılan dergilerin ilânları Türkçülerin işbirliği yaptığı kişi veya kuruluşları gösteren önemli bir veri olma özelliği göstermektedir. Yine çalışmanın sonuna eklenen hem dergi, hem de yazar bazında hazırlanan fihris, konu ve içerik çeşitliliği içermesi bakımından bu meseleler hakkında çalışanlar için kılavuz olacaktır.

Çalışmanın birinci bölümünde *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1933-1934), *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964) ve *Ötüken* dergilerinin ayrı ayrı genel bir değerlendirmesi yapılacaktır. Dergileri çıkaran çevrelerin tahlili yapılacak, dergilerin genel karakteri hakkında bilgiler verilecektir. Ayrıca dergilerin yayın politikaları, biçim özellikleri, fiyatları, hangi şehir ve matbaada kaç adet basıldıkları, hangi şartlarda yayımlandıkları, devrin siyasî şartlarından ne derece etkilendikleri gibi konular da ilk bölümün içeriğini oluşturmaktadır.

İkinci bölüm meseleler hakkındadır. 1931-1975 yılları arasında temas edilen onca mesele arasında en çok irdelenenlerin seçildiği bu bölüm aynı zamanda *Atsız Ekolü Türkçülüğün temel prensiplerini de meydana çıkaracaktır. “İrkçiliğin” ve Turancılığın mahiyeti nedir? Atatürk’e bakışın safhaları nelerdir? Kıbrıs meselesinde ne tür bir tutum sergilenmiştir? İslâmiyet’e dair fikirleri nasıldır? Öztürkçecilik akımına ne şekilde yaklaşmıştır? Komünizme nasıl bakılmış ve onunla ne şekilde “mücadele” edilmiştir? Türkeş ve MHP ile olan ilişkileri ne şekilde seyretmiştir? Bu soruların cevapları bazen yazara, bazen zamana ve bazen de şartlara göre değişiklik arz etmektedir. Dergilerin hepsinin bir bütün kabul edilmesinin ve dergilerdeki yazıların bu şekilde kritik edilmesinin sebebi de budur. Buradaki amaç, fikrin ve bakış açısının seyrini takip edebilmektir.*

Bu çalışmanın ana kaynaklarını oluşturan ve 250 sayıya yakın bir yakûn tutan bu dergiler, içerikleri itibarıyla bu hareketin her cephesini meydana çıkarmak açısından bakıldığında zengin bir malzeme teşkil etmektedir. Hareket noktamız bu dergiler

olmakla beraber, Yücel Hacaloğlu tarafından yayınlanan *Atsız'ın Mektupları* da kronolojik olarak birçok olaya ışık tuttuğu için önemli bir kaynaktır. Bu noktada çalışmamızla alâkalı daha önce yazılmış olan çalışmalara bakmak yerinde bir hareket olacaktır.

Atsız'ın dergileri hakkında yayınlanmış en önemli kaynaklardan biri Fethi Tevetoğlu'nun "Türkçü Dergiler" adlı tefrikasıdır. Tevetoğlu, tefrikasının 7, 8 ve 9. kısımlarını Atsız'ın dergilerine ayırmıştır. Tefrikanın 7. bölümü Atsız Mecmua üzerinedir.² Bu dergi hakkında geniş malûmatın aktarıldığı makalede ayrıca dergideki yazarların listesi, müstear isimler ve Atsız'ın makalelerinin dökümü verilmiştir. Özellikle Atsız'a ait müstear isimlerin verilmesi sağlıklı bir Atsız bibliyografyasının hazırlanması için çok önemlidir.³ Tefrikanın diğer bölümünde *Orhun* dergisinin her iki devresi de açıklanmaktadır.⁴ Tevetoğlu burada da dergilerin yazar listesini vermekte⁵, makalelerden alıntılar yaparak dergilerin karakterini belirlemeye çalışmaktadır. Tevetoğlu, tefrikasının son bölümünde de aynı yöntemi kullanarak *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964) ve *Ötüken* dergileri hakkında bilgi vermektedir.⁶ Fakat *Ötüken* hakkında birkaç sayısal bilgi dışında pek malûmat verilmemiştir.⁷

Jacob M. Landau'nun Türkçeye *Pantürkizm* olarak çevrilen eseri de konumuzla ilgili temel kaynaklardan biridir.⁸ Kitapta Türkiye dışında, Rusya'da bir hareket olarak doğan Türkçülüğün, Rusyalı Türkler tarafından belli bir fikrî seviyeye getirilmesi ve ardından Türkiye'de yayılmasının, özellikle 2. Meşrutiyet'ten sonra yükselişe geçişinin anlatıldığı ilk bölümlerin ardından Kemalist bir çizgiye bürünmesine değinilmektedir. Bunun yanında 1930'lardan 2. Dünya Savaşı'na kadar geçen zaman dilimi ve 2. Dünya Savaşı'ndan sonraki süreç de kitabın kapsamındadır. Kitabın bu bölümlerinde birçok Türkçünün yayınlarına temas edilmiş, bu yayınların niteliği ve içeriği hakkında bilgiler verilmiştir. Denebilir ki, Landau milliyetçilik konusunda Türkiye'de yayınlanan hemen

² Fethi Tevetoğlu, "Türkçü Dergiler VII," *Türk Kültürü*, XXVI/304 (Ağustos 1988), s. 47-53.

³ Fethi Tevetoğlu, a.g.m., s. 51. Tevetoğlu, "Namık Kemal", "M. Emin" ve "A. K." gibi imzaların ve imzasız yazıların Atsız'a ait olduğunu belirtmektedir. Fakat bu imzalar Osman Fikri Sertkaya'nın ve Yücel Hacaloğlu'nun hazırladıkları listelerde yoktur. bkz. Osman Fikri Sertkaya, *Nihâl Atsız*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara 1987, s. 15; *Atsız'ın Mektupları*, İlâveli İkinci Basım, Yücel Hacaloğlu (haz.), Ötüken Neşriyat, İstanbul 2013, s. 18.

⁴ Fethi Tevetoğlu, "Türkçü Dergiler VIII," *Türk Kültürü*, XXVI/306 (Ekim 1988), s. 34-39.

⁵ Tevetoğlu, *Atsız Mecmua*'daki "M. Emin" imzasının Atsız'a ait olduğunu yazmasına karşın *Orhun* (1933-1934)'daki aynı imzayı farklı bir yazar olarak vermekte ve Atsız'ın *Orhun* (1933-1934)'daki makalelerinde "Atsız" imzasını kullanırken başyazılarda imza yerine "****" koyduğunu söylemektedir. bkz. Fethi Tevetoğlu, a.g.m., s. 34-35.

⁶ Fethi Tevetoğlu, "Türkçü Dergiler IX," *Türk Kültürü*, XXVI/308 (Aralık 1988), s. 42-49.

⁷ Fethi Tevetoğlu, a.g.m., s. 48-49.

⁸ Jacob M. Landau, *Pantürkizm*, Mesut Akın (çev.), Sarman Yayınevi, İstanbul 1999.

hemen bütün kitap ve süreli yayınları görmüştür. Landau'nun Rusya Türklerinin muhacerette çıkardıkları dergi ve kitapları da tetkik ettiğini söylemek yerinde olacaktır. Kitabın 6. Bölümünde dünyadaki çeşitli pan hareketlerinin ortak noktaları ve bu bağlamda Türkçülerin yöntemleri, din ve ekonomi gibi konulardaki fikirleri ve örgütsel niteliklerinden bahsedilmektedir. Bu bağlamda Landau'nun, Türkçülüğü yapısı itibarıyla aydınların başını çektiği bir seçkinler hareketi olarak nitelenmesi dikkate değerdir. Son bölüm, Sovyetler Birliği'nin dağılıp yeni Türk devletlerinin ortaya çıkmasının Türkçü-Turancı harekete getirdiği yeni yaklaşımlar ve hareket sahasıyla alakalıdır. Ayrıca bu yeni devletlerle Türkiye'nin siyasî, ticarî ve kültürel ilişkilerine de değinilmiştir. Fakat, Türkiye'deki Türkçü-milliyetçi hareketi birçok ayrıntısıyla ele alan bu eserde çalışmamızın kapsamına giren birçok bilgi ve değerlendirme yanıtları görülmektedir.⁹

Konu hakkında bir diğer önemli araştırma Necmeddin Sefercioğlu'nun *Türkçü Dergiler* adlı kitapçığıdır.¹⁰ Kitabın *Atsız Mecmua* ile ilgili kısmında derginin kapak düzeni, yayın aralığı, boyutları, şiarı ve yazar listesi gibi konulara değinilmiştir.¹¹ *Orhun*'un her iki serisinin açıklandığı kısımda da benzer bilgiler vardır. Ayrıca 1944

⁹Meselâ yazar, *Atsız Mecmua*'nın ismini yayıncısından aldığı söylüyordu (Jacob M. Landau, *a.g.e.*, s. 129). Oysa derginin yayınlandığı 1931-1932 yıllarında henüz soyadı kanunu çıkmamış ve dolayısıyla Atsız bu soyadını almamıştı. Landau, *Türk Sazı* hakkında da yanılıyordu. Ona göre dergi yayınlanmış ve Atsız dergide "başyazılar" yazmıştı (Jacob M. Landau, *a.g.e.*, s. 184). Oysa derginin sadece 1 sayısı basılmış ve satışı yapılamamıştı (*Atsız'ın Mektupları*, s. 22-23). Landau, 1947 yılında Ankara'da yayınlanan *Kür Şad* dergisinin de Atsız ve Nejdet Sançar'a ait olduğunu söylüyordu (Jacob M. Landau, *a.g.e.*, s. 186). Halbuki derginin sahibi ve yazı işleri müdürü Halûk Karamağaralı idi (Necmeddin Sefercioğlu, *a.g.e.*, s. 34). Landau ayrıca *Atsız'ın Türk Ülküsü* adlı bir dergide çıkan makalelerinden bahsetmektedir (Jacob M. Landau, *a.g.e.*, s. 230). Oysa *Türk Ülküsü*, bir dergi değil, *Atsız'ın* makalelerinin toplandığı bir kitaptı (*Atsız, Türk Ülküsü*, Burhan Basım ve Yayınevi, İstanbul 1956). Landau'nun başka bir yanışı da *Atsız'ın "Pantürkçülük ve Siyaset"* adlı makalesiyle ilgiliydi. Landau'ya göre Atsız bu makalesinde "[...] Pantürkçülüğü program yapan tek bir partide birleşmeye çalışıyordu." (Jacob M. Landau, *a.g.e.*, s. 236. Landau bu makalenin ilk kez 1970'te *Ötüken*'de yayınlandığını da söylemektedir. bkz. *a.g.e.*, s. 254. Oysa makale 1972 yılında yayınlanmıştır) Landau'nun aktardığı kısım tek başına okunduğunda *Atsız'ın* sanki Türkçüleri MHP çatısı altına çağıracağı zannedilebilir. Oysa durum tam tersidir. Bu yazıda *Atsız*, mevcut siyasî partilerin hiçbirinin Türkçü ve Türkçülüğün de siyasî olmadığını; Türkçülük ileride siyasî hale gelirse Türkçü bir programla meydana çıkacağını söylemektedir (*Atsız, "Türkçülük ve Siyaset," Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 3). Aslında bu makale Türkçülükle siyaset arasında keskin bir çizginin çekildiği ve Türkçülerle MHP'nin iplerinin koptuğunun göstergesidir, ki bu yönüyle günümüzde dahi Türkçülerin siyasete bakış açılarında belirleyici bir etken konumundadır. Landau, bir diğer yanışı da *Ötüken*'le ilgiliydi. Landau, *Ötüken*'in *Atsız'ın* genel yayın yönetmenliğinde Eylül 1975'e kadar yayınlandığını zannediyordu (Jacob M. Landau, *a.g.e.*, s. 238). Gerçektenyse *Atsız Ötüken*'in sahibiydi. Derginin yazı işleri müdürlüğünü uzun yıllar Mustafa Kayabek yapmış, bu görevi daha sonra Erdoğan Saruhanoğlu üstlenmişti. Ayrıca *Ötüken*, Eylül 1975'e kadar değil, Kasım 1975'e kadar yayınlanmıştı. Aslında Altan Deliorman bu kitapta bulunan yanıtlar hakkında iki makale yayınlamıştır.

bkz. Altan Deliorman, "Pantürkizm'deki Yanlışlar,"

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=/XB/Z,ATFDP*LOSI*YNY.P.WVJDWIFTB8*YNY*WVJDWIFTB8 (24.08.2015);

"Pantürkizm'deki Yanlışlar (2),"

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=/XB/Z,ATFDP*LOSI/XB/Z,ATFDP*LOSI*YNY.P.WVJDWIFTB8 (24.08.2015).

¹⁰ Necmeddin Sefercioğlu, *Türkçü Dergiler*, Türk Ocakları Ankara Şubesi Yayınları, Ankara 2008. Kitapla ilgili alıntılarda, kitabın içindekiler kısmında verilen sayfa numaraları esas alınmıştır.

¹¹ *a.g.e.*, s. 10-11.

İrkçılık-Turancılık Davası'nın seyrinden de kısaca bahsedilmektedir.¹² Sefercioğlu, *Orkun* (1950-1952)'u tanıtırken de derginin ebatlarından, sayısal verilerinden bahsetmekte, yazar listesini vermekte ve son olarak da derginin kapanma hikâyesini o dönemin şahitlerinden biri olarak anlatmaktadır.¹³ *Orkun* (1962-1964)'un ikinci dönemi hakkındaki kısımda da aynı unsurlardan bahsedilmekte ve Atsız'ın bu dergide yayınladığı bir makalesinin daha sonra "9 Işık" adıyla MHP'nin programına da yansıdığı söylenmektedir.¹⁴ *Ötüken* hakkında da benzer bilgileri veren Sefercioğlu bunların yanında Atsız'ın dergide yayınlanan bir yazısı dolayısıyla Atsız ve derginin yazı işleri müdürü Mustafa Kayabek'in hapse mahkûm edildiklerini yazmaktadır.¹⁵

Türkiye'deki Türkçülük hareketinin 2. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar olan kısmını inceleyen bazı temel araştırmalarda da Atsız'ın bu tarihe kadar çıkardığı dergilerden bahis vardır. Bunlardan biri Nizam Önen tarafından hazırlanan ve birçok arşiv dokümanı da kullanılarak meydana getirilen çalışmadır.¹⁶ Kitap, kapsamı ve yöntemi itibariyle Turancılığın iki farklı ülkedeki gelişim çizgisinin ve bu iki ülke Turancılığının benzerliklerinin yayınlar ve faaliyetler üzerinden tespiti üzerine kuruludur. İlk önce Turancı hareketin doğuşunun anlatıldığı kitapta daha sonra sırasıyla 1910-1920 yılları arasında Macaristan'daki ve 2. Meşrutiyet'ten 1. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar geçen sürede Türkiye'deki Turancılığın seyri izlenmiştir. Her iki ülkede de millî devletlerin kurulduğu 1920'lerdeki Turancılık fikrinin tahlil edildiği ikinci bölümün ardından 1930'lardan 2. Dünya Savaşı'nın son yıllarına kadar Turancılığın fikrî dönüşümünün takip edildiği üçüncü bölüm gelmektedir. Bu bölümde, hem Macaristan'da hem de Türkiye'de Turancı hareketin ırkçı nitelikler kazandığı dikkat çekmektedir. Kitabın meydana getirilmesinde kullanılan yöntem Macar Turancılığı ile Türkçü-Turancı hareketin karşılaştırmalı olarak incelenmesine imkân vermektedir.

Benzer bir çalışma siyaset bilimci Günay Göksu Özdoğan tarafından

¹² a.g.e., s. 12-15.

¹³ a.g.e., s. 37-41.

¹⁴ a.g.e., s. 55-56.

¹⁵ a.g.e., s. 60-61. Burada Sefercioğlu'nun yanıltığı bir hususa dikkat çekmek gerekiyor. Necmeddin Sefercioğlu *Ötüken* için, "Derginin bir hizmeti de çevresinde toplanan Türkçü gençlerin katılımı ile, sonradan adı 'Türkiye Milliyetçiler Birliği'ne dönüşen Türkçüler Derneği'nin kuruluşuna vesile olması idi." demektedir (Necmeddin Sefercioğlu, a.g.e., s. 61). Oysa Atsız mektuplarında, derginin, derneğin yayın organı olduğunu söylemektedir (*Atsız'ın Mektupları*, s. 67, 71.). Ayrıca Türkçüler Derneği'nin kuruluş tarihi 16 Eylül 1962 (Atsız, "Türkçüler Derneği," *Millî Yol*, I/34 (21 Eylül 1962), s. 10), *Ötüken*'in yayımına başladığı tarihe 15 Ocak 1964'tür.

¹⁶ Nizam Önen, *İki Turan: Macaristan ve Türkiye'de Turancılık*, İletişim Yayınları, İstanbul 2005, s. 255-257, 261-262, 319-321.

hazırlanmıştır.¹⁷ Özdoğan, kitabı hazırlarken Atsız'ın eşi Bedriye Atsız, Orhan Şaik Gökyay ve İsmet Tümtürk gibi kimselerle görüşmüştür. Kitap, Türkçülüğün teorik çerçevesinin ve fikrî arka planının çizilmesiyle başlamakta ve Osmanlı'dan cumhuriyete geçişte geçirdiği fikrî değişimle devam etmektedir. Türkçü hareketin 2. Dünya Savaşı sırasındaki faaliyetleri ve yayınları; Almanya'nın Türkiye'deki Türkçü-Turancı hareket üzerindeki spekülasyon girişimleri; 1944 Irkçılık-Turancılık Davası gibi konular kitabın takip eden diğer bölümlerini oluşturmaktadır. Ayrıca Atsız ve Reha Oğuz Türkkan gibi dönemin Türkçülerinin fikir örgüleri ile faaliyetleri de önemli bir bölümü teşkil etmektedir. Kitabın son bölümünde işlenen Atsız-Türkkan çekişmesi ise oldukça dikkat çekicidir. İkili arasındaki mücadelenin Atsız lehine sonuçlanması, Türkçülüğün bundan sonraki gelişiminin de Atsız ve onun çevresindeki Türkçülerin fikirleri ekseninde oluşmasına sebep olmuştur.

Bu iki çalışmaya ek olarak Mithat Atabay'ın kitabı da zikredilebilir.¹⁸ Esasen Atabay'ın eseri, çerçeve olarak az önce anlattığımız diğer iki kitapla benzerlik göstermektedir. Milliyetçilik fikrinin ortaya çıkışı, Avrupa'da ve Osmanlı'da yayılması gibi konuların işlenmesinin yanında Rusyalı Türk aydınların Türkiye'de bu fikrin yerleşmesine etkileri ile Rusya'daki Narodnik hareketinin Türk milliyetçiliğine etkisi üzerinde durulması dikkat çekicidir. Yazara göre Türkiye'de 4 tip milliyetçi akım vardır: Atatürk milliyetçiliği, Anadolu milliyetçilik, ırkçı milliyetçilik, ananevî mutedil milliyetçilik. Atabay eserinde bütün bu hiziplerin çeşitli konulardaki fikirlerini, temel kavramlarını, faaliyetlerini, yayınlarını değerlendirmiştir.

Konumuza temas eden en önemli çalışmalardan biri de *Milliyetçilik* adlı editoryal eserdir.¹⁹ Kitabın içindeki bazı makalelerde Türkçülük ve Atsız'ın dergileri gibi konulara değinilmektedir. Bu makalelerden biri Orhangazi Ertekin'e ait olanıdır.²⁰

¹⁷ Günay Göksu Özdoğan, "Turan"dan "Bozkurt"a: Tek Parti Döneminde Türkçülük (1931-1946), İsmail Kaplan (çev.), İletişim Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2015, s. 184-201.

¹⁸ Mithat Atabay, *II. Dünya Savaşı Sırasında Türkiye'de Milliyetçilik Akımları*, Kaynak Yayınları, İstanbul 2005, s. 241-246, 322-334.

¹⁹ *Modern Türkiye'de Siyasî Düşünce: Milliyetçilik*, Tanıl Bora (ed.), İletişim Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2009.

²⁰ Orhangazi Ertekin, "Cumhuriyet Döneminde Türkçülüğün Çatallanan Yolları," *Modern Türkiye'de Siyasî Düşünce: Milliyetçilik*, Tanıl Bora (ed.), İletişim Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2009, s. 345-387. Kitabın bizim için bir diğer önemli makalesi Günay Göksu Özdoğan'a aittir. bkz. "Dünyada ve Türkiye'de Turancılık," s. 388-405. Kitapta Emre Arslan tarafından yazılan bir makale de dikkate değerdir (Emre Arslan, "Türkiye'de Irkçılık," s. 426). Fakat makale bilgi ve değerlendirme yanlışlarıyla yüklüdür. Türkçülüğün ideolojik arka planının Nazist Almanya ve Faşist İtalya'nın pratikleri üzerine kurulduğu (s. 414); Türkçülerin Türkiye'de Şamanizmi yerleştirmek istedikleri (s. 422) bunlardan bazılarıdır. Ayrıca yazar Türkçüler Yardımlaşma Derneği'nin amacının yurt dışında örgütlenme değil Türkçüler arasında maddî yardımlaşma olduğundan habersiz görünmekte ve bu derneğin 1962'de Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği olarak tekrar kurulduğunu zannetmektedir (s. 422). Türkçüler Derneği'nin isminin "Türkçülük Derneği" olarak yazılmasını ise mürettep hatası olarak görmek mümkündür (s. 423). Bununla beraber yazarın, Atsız'ın Anadolu insanının ırkî saflığı konusunda da kafası karışmıştır. Bir yerde Atsız'ın Anadolu Türklerini

Ertekin'in makalesinin temel çıkış noktası Türkçülük-milliyetçilik incelemelerinin iki tarihsel döneme sıkışmasıdır. Bunların ilki Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde ortaya çıkan ve cumhuriyet devrine de sarkan Türkçülük faaliyetleri, ikincisi ise 1960'lı yıllarda bir siyasî hareket olarak vücut bulan MHP'nin fikrî geçmişi ve Alparslan Türkeş'in biyografisidir. Ertekin'e göre bu durum, iki tarihsel dönemin dışında kalan 1930-1960 yılları arasındaki Türkçülüğün anlaşılmasını güçleştirmektedir.²¹ Makalenin, benzeri yayınlarla kıyaslandığında, birçok özgün yanı bulunmaktadır.²² Bununla beraber makalede *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)'un cumhuriyet devri Türkçülüğünün ilk kürsüsü ve açıkça dillendirilerek kuramsal çerçevesinin çizildiği dergiler olarak nitelendiği de görülmektedir.²³

Atsız'ın dergileri hakkında iki de tez bulunmaktadır. Bu tezlerden ilki Çetin Adem tarafından *Orhun* dergisinin 1933-1934 ve 1943-1944'te yayınlanan iki serisi hakkında hazırlanmış olanıdır.²⁴ Yazar tezinde, *Orhun*'un her iki dönemi hakkında genel bilgilerin yanında bazı yazarların kısa biyografileri, dergilerdeki fikir akımları, Türkçülerin üzerinde durduğu meseleler gibi konuları makaleleri özetleyerek işlemiş ve ayrıca bir fihrist çıkarmıştır. Konumuzla alakalı bir diğer tez ise Mehmet Fatih Yiğit'e aittir.²⁵ Tezin ilk bölümü teorik anlamda milliyetçiliğe dair açıklamaları, ikinci bölümü Türk milliyetçiliğinin fikrî dayanaklarını kapsamaktadır. Tezin üçüncü bölümü ise "Atsız Mecmua ve Ulusçu Düşüne Katkıları" ismini taşımakta ve dergideki makalelerin tahlilini içermektedir. Fakat tezin *Atsız Mecmua* ile ilgili kısmı başka bir yayınlı bir hayli benzerlik göstermektedir. Bahsettiğimiz yayını Mehmet Soğukömeroğulları tarafından hazırlanan ve *Atsız Mecmua*'daki makaleleri çeşitli başlıklar altında irdeleyen bir makaledir.²⁶ Maalesef Mehmet Fatih Yiğit'in tezinin *Atsız Mecmua* ile alakalı kısmı Soğukömeroğulları'nın makalesinin kötü bir kopyasıdır. Yiğit, Soğukömeroğulları'nın

ırkî anlamda yeterince saf görmediğini yazan Arslan, bir sayfa sonra ise *Atsız* için Anadolu köylerinin en saf Türk deposu olduğunu belirtmektedir (s. 418, 419). Yazarın bu kafa karışıklığının sebebi, *Atsız*'ın fikirlerini dergilerinden değil, 1997'de İrfan Yayınları'ndan çıkan makaleler serisinde öğrenmeye çalışması olabilir.

²¹ Orhangazi Ertekin, a.g.m., s. 345.

²² Meselâ yazar ilk ve ikinci kuşak Türkçülerin başarılı bir mukayesesini yapmakta ve bu iki kuşak arasında bazı fikrî farklar bulunmasına rağmen işin polemige dökülmediğinden bahsetmektedir (a.g.m., s. 347-351). 1944 Irkçılık-Turancılık Davası'nda 23 değil 26 kişinin yargılandığını belirtilmesi de bir diğer önemli husustur (a.g.m., s. 370, 387).

²³ a.g.m., s. 360.

²⁴ Çetin Adem, "Orhun Dergisinin Türk Düşünce Hayatındaki Yeri", Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Niğde 2009.

²⁵ Mehmet Fatih Yiğit, "Erken Dönem Cumhuriyet Türkiyesinde Ulus İnşa Süreci ve 'Atsız Mecmua' Örneği", İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Tez Danışmanı: Prof. Dr. Nevin Yurtsever Ateş, İstanbul 2014.

²⁶ Mehmet Soğukömeroğulları, "Atsız Mecmua Üzerine," *Asia Minor Studies*, I/1 (Ocak 2013), s. 94-121. Makalede *Atsız Mecmua* hemen her yönden incelenmiş ve dergideki makalelerin bir fihristi hazırlanmıştır. Fakat, müstear isimlerin üzerinde durulmadığı göze çarpmaktadır.

makalesinin bölümlerini sırayla kopyalamış, bazen de bazı paragrafların veya kelimelerin yerini değiştirerek kullanmıştır. Hatta Yiğit'in bazı noktalarda doğrudan kopyala-yapıştır yaptığı da söylenebilir. Zira Soğukömeroğulları'nın makalesindeki bazı yanlışlara²⁷ ve anlatım bozukluklarına aynen Yiğit'in tezinde de tesadüf edilmektedir.²⁸

Konu hakkında yapılan araştırmaların birçoğuna bakıldığında aynı temel sorunlar göze çarpmaktadır. *Atsız Mecmua*'dan bahseden hemen her yazar onun sadece Türk Tarih Tezi'ne muhalif bir duruş sergilediğinden ve yazarları arasında Sabahattin Ali, Pertev Naili Boratav ve Abdülbaki Gölpınarlı gibi isimlerin bulunmasının ne kadar dikkat çekici olduğundan bahsetmektedir. Aynı yüzeysel bakış *Orhun* (1933-1934) üzerine değerlendirmelerde de karşımıza çıkmaktadır. Bu dergi ise neredeyse sadece

²⁷ Bunun en somut örneklerinden biri şudur: Soğukömeroğulları makalesinde, *Atsız Mecmua*'nın ilk sayısında *Atsız*'ın "Boz Kurt" imzasıyla kaleme aldığı yazının ("Bir Kuş Bakışı," *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 2-3) ismini dipnotta "Önsöz" olarak belirtmiş ve yazının 1. sayfada olduğunu yazmıştır (Mehmet Soğukömeroğulları, a.g.m., s. 95). Aynı hata Yiğit'in tezinde de görülmektedir (Mehmet Fatih Yiğit, a.g.t., s. 79).

²⁸ Belki de birkaç somut örnek vererek bu durumu açıklamak gerekiyor. Meselâ Soğukömeroğulları'nın makalesinin özet kısmı şöyledir: "1931 yılında yayım hayatına başlayan *Atsız Mecmua*, aralıksız olarak 17 sayı çıkar. Dergide halk edebiyatı, edebiyat, tarih, milliyetçilik, sosyal konular, çeşitli fikirler üzerine yazılar kaleme alınır ve şiir ve hikâye gibi edebi ürünler de yazılır. Halk edebiyatı alanında destan halk hikâyesi, halk şiiri, atasözleri, maniler ve tasavvuf konusuna değinilir. Edebiyat konusunda dergiler ve yazmalardaki şiirler anlatılır. Tarih ve milliyetçilik konuları ise, daha çok Turan ve Türkçülük konuları üzerine yoğunlaşır. Yayınlandığı dönemdeki sosyal konulara da değinen *Atsız Mecmua*'da Komünizm karşıtlığı üzerine çeşitli yazılar da kaleme alınır." (Mehmet Soğukömeroğulları, a.g.m., s. 94). Yiğit'in tezindeki kısım ise aynen şu şekildedir:

"1931 yılında yayım hayatına başlayan ve adını yayımcısı Hüseyin Nihal *Atsız*'dan alan *Atsız Mecmua*, 15 Mayıs 1931 tarihli ilk sayısı ile birlikte aralıksız olarak 17 sayı çıkar. Edebiyat, tarih, halk edebiyatı, milliyetçilik, sosyal konular, çeşitli fikirler üzerine yazıların kaleme alındığı ve şiir ve hikâye gibi edebi ürünlerin de yazıldığı dergide halk edebiyatı alanında destan, halk hikâyesi, halk şiiri, atasözleri, maniler ve tasavvuf konusuna değinilir. Tarih ve milliyetçilik konularında daha çok Turan ve Türkçülük üzerine yoğunlaşan *Atsız Mecmua*'da, yayınlandığı dönemdeki Komünizm fikri karşıtlığı üzerine çeşitli yazılar da kaleme alınmıştır." (Mehmet Fatih Yiğit, a.g.t., s. 79). Soğukömeroğulları, *Atsız Mecmua*'dan bir makaleyi tahlil ederken şu cümleleri kullanıyor: "*Atsız Mecmua*'nın ikinci sayısında yer alan Boz Kurt'un 'Gençlik ve Mefkûre' yazısında ilk önce *Hayat* mecmuasını insana benzeten yazar, onun ölümünden bahseder. Ancak eleştirisi dergi içerisinde fikirden başka her şeyin olmasıdır. Gökalp'ı hatırlayan mütefekkir Türk milletinin derdine derman olan düşüncenin Fransızlar tarafından verilmesini tenkit eder ve gerçekten eleştiri gerekiyorsa buna Arap gençlerin daha çok ihtiyacı olduğu üzerinde durur." (Mehmet Soğukömeroğulları, a.g.m., s. 108). Yazar daha sonra "Gençlik ve Mefkûre" adlı makaleden bir cümle alıntılarak başka bir makalenin tahliline girişiyor. İlginç olansa, Yiğit'in tezinde de hem makaleyle ilgili değerlendirmeler, hem de alıntılanan kısmın aynı olmasıdır. "Fikir yazılarından *Atsız Mecmua*'nın ikinci sayısında yer alan Boz Kurt'un "Gençlik ve Mefkûre" yazısında ilk önce *Hayat* mecmuasını insana benzeten yazar, onun ölümünden bahseder. Gökalp'ı hatırlayan mütefekkir Türk milletinin derdine derman olan düşüncenin Fransızlar tarafından verilmesini tenkit eder ve Fransızların Suriye'deki topraklarımıza konduğundan ve istila ettiğinden dem vurur. Ve gerçekten eleştiri gerekiyorsa buna Arap gençlerin daha çok ihtiyacı olduğu üzerinde durur." (Mehmet Fatih Yiğit, a.g.t., s. 91). Yiğit'in, başka bir yerde de Soğukömeroğulları'nın makalesinden bir cümleyi aynen aldığı, sadece "bir" kelimesini eklediği görülmektedir. *Atsız*'ın "Namık Kemal" imzasıyla kaleme aldığı bir yazıyla ilgili Soğukömeroğulları şu yorumu yapmaktadır: "*Atsız Mecmua*'nın diğer sayısında Namık Kemal'in 'Mefkûremin Faciası' yazısı Osmanlı Devleti'nin içerisinde bulunduğu durumda hoşnut olmayan şairin iç dünyasını gözler önüne serer." (Mehmet Soğukömeroğulları, a.g.m., s. 108). Yiğit'in tezindeki cümle ise şöyledir: "*Atsız Mecmua*'nın diğer bir sayısında yer alan Namık Kemal'in 'Mefkûremin Faciası' yazısı Osmanlı Devleti'nin içerisinde bulunduğu durumda hoşnut olmayan şairin iç dünyasını gözler önüne serer." (Mehmet Fatih Yiğit, a.g.t., s. 92). Esasen burada başka bir durum daha bulunmaktadır. Zira *Atsız Mecmua*'daki "Namık Kemal", bilinen Namık Kemal değil, *Atsız*'ın kullandığı imzalarından biridir (Fethi Tevetoğlu, "Türkçü Dergiler VII," s. 50-51). Ayrıca bahsi geçen yazıda Osmanlı Devleti'nin kötü durumda olduğunu belirten herhangi bir unsura rastlamak da mümkün değildir (Namık Kemal [Hüseyin Nihal *Atsız*], "Mefkûremin Faciası," *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 61-62). Tez ve makale arasındaki yüksek dozlu benzerliğin örneklerini çoğaltmak elbette mümkündür. Fakat, bu kadar örnek bile Yiğit'in tezinin ilgili kısmının Soğukömeroğulları'nın makalesinden kopyalandığını göstermeye kâfidir.

Trakya Olayları'nın meydana gelmesindeki etkisi açısından değerlendirilmekte ve bu etkinin “katkı” şeklinde olduğunun altı çizilmektedir. *Orhun* (1943-1944) da bu durumdan nasiplenmektedir. Derginin yayınlanması, 2. Dünya Savaşı sırasında yükselen ve Nazi tesirindeki ırkçı fikirlerin bir sonucu gibi görülmekte; *Atsız*'ın dönemin başbakanına yazdığı açık mektuplar dışında pek bir özelliğine değinilmemektedir. Keza, *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964) ve *Ötüken* hakkında yapılmış çok sınırlı sayıdaki çalışmada da aynı durum göze çarpmaktadır. Bununla beraber yapılan çalışmalar yalnızca bir veya iki dergiyi kapsamakta, ötesine geçememektedir. Peki bu durumun mahzurları nelerdir?

Dergilerin tek tek incelenmesi veya incelenen dergilerin sadece birkaç özelliğine dikkat çekilmesi hem dergilerin, hem de bu ekolün doğru bir şekilde anlaşılmasını güçleştirmektedir. Türkçülüğün geçirdiği tekâmül safhaları, dönüşüm ve değişimleri; Türkçülerin memleketin diğer meselelerine nasıl baktıkları, meselelere nasıl refleksler gösterdikleri, ilk dönem Türkçüleriyle benzerlikleri veya farklılıkları gibi unsurlar eksik kalmaktadır. *Atsız*'ın çıkardığı dergileri tek dergi olarak kabul ederek meydana getirilen bu çalışmada ise yukarıda saydığımız unsurların yanında Türkçülüğün dönemsel farklılıklarına dikkat çekme, fikrin devamlılığını takip etme ve *Atsız* Ekolü Türkçülüğün sınırları ile faaliyetlerini tespit etme imkânı bulunmuştur. Bu noktada, niçin “*Atsız* Ekolü Türkçülük” başlığını kullandığımızın da açıklanması gerekiyor.

Türkçülüğün tarihi incelendiğinde *Atsız*'ın başını çektiği Türkçülerin Türkçülüğü ile Ahmet Vefik Paşa, Mustafa Celâleddin Paşa, Hüseyinzâde Ali Bey, Gaspıralı, Gökâlp ve Akçura'nın Türkçülükleri arasında bazı farklar olduğu aşikârdır.²⁹ Her şeyden evvel, *Atsız*'ın yaşadığı ülke ile kendisinden önce yaşayan Türkçülerin ülkeleri birbirinden farklıdır. İlk ve ikinci dönem Türkçüler birer imparatorluk münevveridir. İmparatorluk çağında yaşamışlar, eğitimlerini bu rejimin kurumlarında tamamlamışlardır. Yaşadıkları çağda dünyanın genel durumu da aşağı yukarı bu şekildedir. Bununla beraber ülkenin demografik yapısı ve rejimin ülkede yaşayan etnik gruplara bakışı, ki bunun içine Türkler de dâhildir, Cumhuriyet Türkiyesinden oldukça farklıdır. İlk dönemdeki Türkçülüğün ve Türkçülerin bir diğer vasfı da savunma içgüdüleriyle hareket etmeleridir. Devletin ve yeni keşfedilen milletin savunulması gerektiğine inanmaktadırlar. Başka bir husus ise, bu dönemdeki Türkçülüğün

²⁹ Eğer Türkçülüğü, “Türk Milliyetçiliği” olarak ele alır ve bir üst fikir kabul edersek *Atsız*'ın ve tabii takipçilerinin, çağdaş olan Nurettin Topçu, Ali Fuat Başgil, Remzi Oğuz Arık ve hatta daha sonra MHP çizgisinde bulunan fikir adamlarından da farklı bir milliyetçilik anlayışına sahip olduklarını söylemek yanlış olmayacaktır.

imparatorluğun sadece birkaç önemli merkezinde ve neredeyse tamamen aydınlar arasında yayılma imkânı bulmasıdır.

Atsız'ın döneminde ise durum biraz daha farklıdır. Bu dönemin Türkçülerinin bir kısmı, imparatorluğun son demlerini idrak etme fırsatını bulmuş olsalar da, birer cumhuriyet aydınıdır. Eğitimlerini, demografik olarak homojen bir yapı gösteren Türkiye'de tamamlamışlardır. Dünyadaki en önemli fikirlerden biri ise artık milliyetçiliktir ve her yerde ulus-devletler kurulur olmuştur, ki Türkiye Cumhuriyeti de bunlardan biridir. Ülkede müthiş bir Türklük havası esmektedir. Atsız ve çevresindeki Türkçülerin bu havadan etkilenmemeleri ise mümkün değildir.

Onların, kendilerinden önceki Türkçülerden ayrıldıkları başka bir özellikleri de savunmacı olmamalarıdır. Zira, zaten yeni bir rejim kurulmuştur. Şimdiki mesele bu rejimi ve devleti her alanda ilerletmek, sınırlarını genişletmektir. Son olarak bu dönemde Türkçülüğün çok daha fazla insana ulaşma imkânını bulduğunun da altının çizilmesi gerekmektedir. Okuma-yazma oranının artması, iletişim ve ulaşım olanaklarının genişlemesi ile Türkçülük, belli entelektüel çevrelerde takipçi bulan bir fikir olmaktan çıkarak taşraya ulaşmış, dergileri ülkenin en ücra köşelerine bile girmiş, derneklerinin köylerde ve kasabalarda dahi şubeleri açılır olmuştur. Niceliğin artışı, Türkiye'de meydana gelen toplumsal hareketliliklerden de etkilenerek, bilhassa 1960'lı yıllardan itibaren Türkçülerin sokaklarda da kendisini göstermesine yol açmıştır. En nihayetinde de Atsız Ekolü Türkçülük siyasîleşmiştir. Mevcut çalışmalar ise Atsız Ekolü Türkçülüğün karmaşık ve çokyönlü niteliğini kavramakta yetersiz kalmışlardır. İşte bu sebeplerden dolayı Atsız Ekolü Türkçülük incelenmeye muhtaç bir görünüm arz etmektedir.

Türk fikir ve siyasetinin 100 yıldan fazla bir zamandır en önemli fikir hareketlerinden birisi olan Türkçülüğün, 1931-1975 yılları arasında Hüseyin Nihâl Atsız ve çevresindekiler tarafından temsil edilen bir cephesinin anlatılmaya çalışıldığı bu çalışma, yukarıda da söylediğimiz gibi, Türkçülüğün temel ilkelerini, Türkçülerin ülke meselelerine nasıl baktıklarını, onlara yöneltilen suçlamaların ne derece haklılık gösterdiğini, Türkçülerin neler yapmak istediklerini, bu ekolün nasıl geliştiğini, bu ekol mensuplarının nasıl kişiler olduğunu, ortak sevinçlerini, ortak üzüntülerini, kavgalarını, polemiklerini, bazen de çelişkilerini kendi dergilerinde, kendi yazdıkları üzerinden takip ederek Atsız Ekolü Türkçülüğün tarihî seyrini izleyecek, hafızasını meydana çıkaracaktır.

I. BÖLÜM: TÜRKÇÜ DERGİLER

1.1 ATSIZ MECMUA (1931-1932)³⁰

Türk Ocakları, 1923 yılında üniter bir devlet olarak ortaya çıkan Türkiye Cumhuriyeti'nin Anadolu coğrafyasıyla sınırlı kalan milliyetçilik anlayışına uygun değildi. Ocaklar ve ocaklıların milliyetçilik anlayışları farklıydı. Dünya üzerindeki bütün Türklerin birliğini ve Turancılığı savunuyorlardı. Bu açıdan bakıldığında ocaklar, Türkiye Cumhuriyeti'nde "iğreti" duruyordu. Aynı zamanda ocaklar, İttihat ve Terakki'nin de "varisi" olarak görülüyordu. Bu bağlamda ocaklar, yeni devletin ideolojisini millete anlatmak amacıyla kurulmuş bulunan Halk Evleri'ne bir "rakip" olarak belirdi. Halk Evleri yeni yeni ülkeye yayılmaktayken ocakların yurt dışında birçok şubesi vardı. O halde ocaklar kapatılmalı ve C.H.F.'ye iltihak etmeliydi. Atatürk'ün bu konudaki fikri şöyleydi:

Milletlerin tarihinde bazı devirler vardır ki, muayyen maksatlara erebilmek için maddî ve

³⁰ 1931 yılının Nisan ayında Türk Ocakları'nın kapatılarak *Türk Yurdu*'nun yayından kalkmasını müteakip 15 Mayıs 1931 tarihinde yayın hayatına başlayan *Atsız Mecmua*, toplamda 17 sayı neşredilmiştir. Derginin sahibi ve sorumlu müdürü Hüseyin Nihâl Atsız'ın bizzat kendisidir. "Aylık Fikir Mecmuası" alt başlığıyla yayınlanan *Atsız Mecmua*'nın ilk 16 sayısı düzenli olarak her ayın 15'inde çıkmıştır. Son sayısı olan 17. sayı ise, 16. sayıdan ancak 51 gün sonra, 5 Ekim 1932'de satışa çıkabilmiştir (*Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 97-176). Ayrıca bu sayı 25 Eylül tarihidir. Son sayıdaki bu gecikmenin sebebi derginin bu sayısında kapatılmasıdır. *Atsız Mecmua*'nın kapaklarında muhtelif sözler bulunmaktadır. Derginin 1-6. sayılarının kapağında "Ben, Sen, O yok... Biz varız..." (*Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), Kapak; *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), Kapak); 7-12. sayılarında "Bütün Türkler Bir Ordu... Katılmayan Kaçaktır..." (*Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), Kapak; *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), Kapak); 13-15. sayılarda "Millet Kesesinden Çırpan Çarpılmalıdır" (*Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), Kapak; *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), Kapak); 16. sayısının kapağında "Vazifeye Tapılır... Hak, Verilmez, Alınır" (*Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), Kapak); 17. sayının kapağında ise derginin son sayısı olması münasebetiyle "Fertler Ölür... Millet Yaşar..." (*Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), Kapak) sözleri bulunmaktadır. *Atsız Mecmua*'nın reklam aldığı da görülmektedir. Pertev Müstahzaratı, İstikbal Sigorta Evi, Remzi Kitabhanesi, Yerli Malları Pazarı gibi reklamların yanında en dikkat çekici reklam "Bir Türk Müessesini Korumak İster misiniz?" üst başlığıyla tanıtılan Naumann Makinaları'nındır (*Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), İç Arka Kapak, Arka Kapak; *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), İç Arka Kapak, Arka Kapak). İstanbul'da yayınlanan *Atsız Mecmua* toplamda 3 defa matbaa değiştirmiştir. İlk 4 sayısı Sinan Matbaası'nda neşredilmiştir (*Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 24; *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), Kapak). Derginin 5-14. sayıları ise Kader Matbaası'nda basılmıştır (*Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), Kapak; *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), Kapak). 15. sayı derginin matbaası tekrar değişmiş ve 15, 16, 17. sayıları Arkadaş Matbaası'ndan çıkmıştır (*Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 72; *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 176). Bu matbaanın sahibi de Türkçüdür. Birçok Türkçü dergi ve kitap bu matbaadan çıkmıştır. bkz. Muzaffer Eriş, "Türkçülük Hareketleri: 1939-1944 Mayıs," *3 Mayıs 1944: 50. Yıl Türkçülük Armağanı*, İsmail Aka vd., Akademi Kitabevi, İzmir 1994, s. 19). *Atsız Mecmua*'nın sayıları genel olarak 24 sayfa yayınlanmıştır. Her yeni sayı 1. sayfadan değil, bir önceki sayı hangi sayfada kaldıysa o sayfadan başlamıştır. İlk 7 sayı 24'er sayfadır (*Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 24; *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 168). Bu sayılarda sayfa sayısına ön ve arka kapaklar dahil edilmemiştir. 168. sayfada biten 7. sayıdan sonra 8. sayı 189. sayfadan başlamaktadır (*Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 189). 8-16. sayıları da 24'er sayfa yayınlanan *Atsız Mecmua*'nın bu sayılarında ön kapak da sayfa sayısına dahil edilmiştir (*Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 212; *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 96). Ayrıca birinci yılın sonunda sayfa sayısı tekrar 1'den başlamaktadır. Derginin son sayısı olan 17. sayı ise 79 sayfa olarak yayınlanmıştır (*Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 97-176). *Atsız Mecmua*'nın 1-16. sayıları aynı fiyattan, tanesi 15 kuruş olarak satılmıştır (*Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), Arka Kapak; *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), Kapak). 80 sayfa yayınlanan 17. sayının fiyatı ise 50 kuruştur (*Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), Kapak). Dergiye yurtiçinden 6 aylık ve senelik abone olunabilirken yurtdışından sadece yıllık olarak abone olunabilmektedir. Yurtiçinde 6 aylık abonelik 90, yıllık abonelik 180 kuruştur; yurtdışı yıllık abonelikse 1 dolardır (*Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 1).

mânevî ne kadar kuvvet varsa hepsini bir araya toplamak ve aynı istikamete sevk etmek lâzım gelir. Yakın senelerde milletimiz böyle bir toplanma ve birleşme hareketinin mühim neticelerini idrâk etmiştir. Memleketin ve inkılâbın içeriden ve dışarıdan gelebilecek tehlikelere karşı masuniyeti için, bütün milliyetçi ve cumhuriyetçi kuvvetlerin bir yerde toplanması lâzımdır. Teessüs tarihinden beri ilmî sahada halkçılık ve milliyetçilik akidelerini neşir ve tâmime sadakatle ve îmanla çalışan ve bu yolda memnuniyeti mucip hizmetleri sebkemiş olan Türk ocaklarının, aynı esasları siyasî ve tatbikî sahada tahakkuk ettiren fırkama bütün mânasiyle yekvücut olarak çalışmalarını münasip gördüm. Bu kararım ise, millî müessesese hakkında duyduğum itimat ve emniyetin ifadesidir. Aynı cinsten olan kuvvetler müşterek gaye yolunda birleşmelidir.³¹

1931’de Ocakların kapatılmasıyla ocaksız, aynı yıl *Türk Yurdu*’nun kapatılmasıyla dergisiz kalan Türkçülerin büyük bir travma yaşadıklarına hükmetmek yanlış olmayacaktır. Ülkeyi ve ocakları idare edenlerin birleştirici, yatıştırıcı sözleri dahi Türkçü-Turancuların bakışını değiştirmemiş olmalı. İşte Türkçülerin bu dramatik hadiseye ilk tepkileri *Atsız Mecmua* oldu. Mecmuanın nâşiri de eski bir ocaklıydı. Genç Hüseyin Nihâl, daha 1923’te *Yeni Mecmua*’ya gönderdiği bir mektupta, “ocaklar daha fazla ilmî ve kültürel faaliyette bulunmalı ve esaret altındaki Türkleri düşünerek bir siyasî cemiyet haline gelmelidir” diyordu.³² *Atsız*’ın burada yazdıkları onun ileride ocakların oynaması gereken role ilişkin fikirlerinin bir belirtisiydi sanki. Cumhuriyetin ilânının üzerinden henüz bir ay geçmişken yayınlanan bu mektupta, dolaylı olarak, ocakların Turancılıktan “caymaması” gerektiğini belirtiyordu.

Atsız’ın Türk Ocakları ile ilişkisi Askerî Tıbbiye yıllarında da sürdü. 1924’te Gökalp’in cenazesine katılan *Atsız* cenaze sonrası okuldaki gayr-ı Türk ve Komünist öğrenciler ile milliyetçi öğrenciler arasında çıkan kavgaya katılmış ve ağır bir ceza almıştı.³³ *Atsız*, 1926’da Türk Ocağı’nda “Kızıl Elma” adında bir odanın açılmasında da rol aldı. Bu odada ocaklı olmayan gençlere eğitim veriliyordu.³⁴ Aynı yıllarda hem ocağa, hem Turan Cemiyeti’ne, hem *Yeni Kafkasya*’nın idarehanesine, hem Buhara Tekkesi’ne, hem de Kırım Gençler Birliği’ne devam eden Hüseyin Nihâl, buralardaki konferansları takip ediyordu. Böylece Hamdullah Suphi, Yusuf Akçura, Ahmet Ağaoğlu, Mehmet Emin Resûlzâde, Osman Hocaoğlu, Ayaz İshakî, Mustafa Çokay, Sadri Maksudî, Zeki Velidî, Cafer Seydahmet gibi Türkçülerin konuşmalarını dinleme

³¹ *Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri III*, Nimet Arsan (hızl.), Atatürk Araştırma Merkezi, 5. Baskı, Ankara 1997, s. 130.

³² “Suaallerimiz ve Cevaplar,” *Yeni Mecmua*, IV/85 (20 Teşrinisani 1923), s. 444.

³³ Osman F. Sertkaya, *Nihâl Atsız*, s. 4-5.

³⁴ *Atsız, Çanakale’ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, Baysan Basın Yayın, İstanbul 1992, s. 111.

imkânı bulmuştu. Hatta bu toplantılarda kendi yazdığı şiirlerini de okuyordu.³⁵ 1931’de Fuat Köprülü’nün asistanı olan Atsız, arkadaşlarıyla beraber bir dergi çıkarmaya karar verdi. Bu kararda *Türk Yurdu*’nun kapanmasının etkisi bulunuyor olmalı. Birçok kişinin yardımıyla toplanan paranın mahsûlü *Atsız Mecmua* olacaktı.³⁶ O halde Atsız’ın *Atsız Mecmua* üzerinde tam bir “hâkimiyet” tesis etmiş olduğunu söylemek pek güç olacaktır. Fakat muhtemel ki, dergide en büyük hak ve sorumluluk onundu. Muhakkak derginin çıkarılmasına yardım eden veya yazılarıyla destek veren kişilerin de dergi üzerinde söz hakkı bulunuyordu. Bu kişiler Türkçülük fikri etrafında, Türkçülük ortak paydasında buluşmuş ve Hüseyin Nihâl’e derginin sahipliği, sorumlu müdürlüğü ve birçok yazısını kendi ismiyle veya bir müstearla yazma görevi düşmüştü.

Hüseyin Nihâl Atsız’ın, tercihen veya mecburen ara verdiği zamanları saymazsak, 1975’e kadar sürdüreceği dergicilik faaliyetinin başlangıcı sayılan *Atsız Mecmua*, Türk Ocakları’nın kapatılmasının hemen ardından 15 Mayıs 1931’de yayınına başladı. Hüseyin Nihâl, derginin tutacağı yolu açık açık belli ediyordu. Derginin ilk sayısının ilk yazısı Ziya Gökalp’a aitti: Çınaraltı. Gökalp 1922-1923 yıllarında *Küçük Mecmua*’nın ilk sayısında yayınlanan bu makalesinde 1917-1918’de yayınlanan *Yeni Mecmua*’yı Türk kültürünün inceliklerini ve güzelliklerini, kadınların, çocukların, ümmîlerin sade ve güzel diliyle anlatan bir arkadaş olarak tasvir ettikten sonra “Bugün de şu mecmuacığın küçük yaprakları altında, bir sükûn yuvası yapmak istiyoruz. Bilmem, muvaffak olabilecek miyiz?” diyordu.³⁷ Atsız’ın çıkardığı ilk dergisinin ilk sayfasına koymak için bu yazıyı seçmesi, şüphesiz onun Gökalp’a ve tabîî onun fikirlerine verdiği kıymeti gösteriyordu. Onun Gökalp’a “hürmeti” bununla sınırlı değildi. Derginin kapağında Gökalp’ın “Ben, Sen, O yok, Biz varız” sözü bulunuyordu. Ayrıca Hüseyin Nihâl, Gökalp hakkında yayınlanan bir kitabı tanıtırken onun için “Bizim taptığımız en büyük mürşidimiz...” diyordu.³⁸ Başka bir yazısında da onu “Türkçülüğü şuurlandırmış, inkılâba yön vermiş, dünyanın en büyük insanlarından biri, Anadolu’da kendi kendine filiz vermiş bir ulu çınar, büyük bir mustarip, büyük bir zekâ, büyük bir mürşid, büyük bir karakter ve nihayet ulu bir Türk” olarak niteleyecekti.³⁹ Bununla beraber dergide, Sabahattin Ali imzalı bir şiir de ona ithaf edilmişti.⁴⁰ İşte bu

³⁵ İhsan İlgar, “Kaybedilen Bir Dostun Arkasından,” *Türkçülerin Kaleminden Atsız*, Refet Köroğlu ve Cengiz Yavan (hızl.), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, İstanbul 2000, s. 29-30.

³⁶ İhsan İlgar, a.g.m., s. 30.

³⁷ Gök Alp, “Çınaraltı,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 1.

³⁸ Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Ziya Gök Alpın Hayatı ve Malta Mektupları”, s. 144.

³⁹ Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Kadro ve Ziya Gök Alp”, s. 303-304.

⁴⁰ Sabahattin Ali, “Nefes: Gök Alpa İthaf” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 64.

emareler Türk Ocakları'nın kapatılmasını "sindiremeyen" her ocaklı gibi Atsız'ın Gökalp'a bakış açısını, çıkardığı dergide Gökalp'ın fikirlerinin takipçisi olacağını, kısaca Türkçülük ve Turancılık yolundan gideceğini gösteriyordu. Derginin son sayısındaki Türk dünyası haritası ve altında Türk gençliğine hitaben yazılan yazı da Turancılığa işaret ediyordu.⁴¹ Fakat *Atsız Mecmua*'nın tek özelliği Türkçülük değildi, bir diğer vasfı da köycülüktü.

Cumhuriyet kurulduktan sonra nüfusun büyük çoğunluğunun köylerde yaşadığı görüldü. O vakte kadar seferden sefere hatırlanan köylü, bir anda milletin efendisi olmak mertebesine yükseldi. Meseleye bu cepheden bakıldığında *Atsız Mecmua*'nın köycü olmasında abes bir durum yoktu. *Atsız Mecmua* Türkçüydü, Türk milletinin kalkınmasını istiyordu. Milletse köyde yaşıyordu. Hem, o köylü memleketi işgalden kurtarmıştı. Şimdi yapılması gereken köylüyü sefaletten kurtarmaktı. İşte *Atsız Mecmua* bu sebepten dolayı hem Türkçülük, hem de köycülük mefkûresi etrafında birleşenlerin mecmuası olacaktı. Atsız, dergideki ilk makalesinde bunu şöyle açıklıyordu:

Anadolu asırlardır refah yüzü görmeyen bir harabedir. Bu harabeler de sefaletle eş, hastalıklara kardeş olan en iptidaî şartlar ve vasıtalar içinde çalışan köylüdür. Anadoludaki içtimaî kesafeti arttırmak, damarlarımıza alınının terini ve midemize emeğinin ekmeğini veren köylümüzün ızdırabına katışmak borcumuz. ... İşte bu mecmua halkın içine girecek, onun ızdırabına ve sefaletine katışarak, köylümüzü ve köylerimizi kurtarmaya çalışacak gençlerin mecmuası olacaktır. Turancılıktan Anadoluculuğa ve Marksizmden Faşizme kadar hangi içtimaî akideye temayül edersek edelim, üzerinde çalışılacak bir saha vardır. Anadolu. Yükselmesi artması ve kuvvetlenmesi lâzımgelen bir kütle vardır. Türk köyü ve Türk köylüsü.⁴²

Atsız Mecmua'nın köycü vasfının altını çizen tek misâl bu olmamakla birlikte en bariz olanı Atsız'ın bu satırlarıdır. O hem köyün bakımsız olduğunu, hem de köylünün millet için ne kadar fedakârlık yaptığını vurguluyordu. Hatta öyle ki, köy davasının fikirler üstü bir mesele olduğu belirtiliyordu Atsız tarafından. *Atsız Mecmua* Türkçü ve köycüydü, peki hangi yazarlar yazılarıyla bu fikrin işlenmesine yardımcı oluyorlardı?

Her şeyde evvel belirtmek gerekir ki mecmuanın neredeyse bütün yükü Atsız'ın üzerindeydi. İmzasız yazılar da ona aitti. Bununla beraber "Boz Kurt, A.K, K.A, M. Ekrem, ***, M. Emin, Y.D, Namık Kemal, İrkil Ata, Atsız, H. Nihâl" gibi imza ve

⁴¹ "Türk genci! Yukarki harita taslağına bak. Karaya boyanmış yerler senin kurtarılmamış kardeşlerinin yaşadığı yerleri gösteriyor. Yalnız bu kara taslağa bakmak bile vazifenin ne kadar büyük, ne kadar güç, ne kadar ağır olduğunu sana anlatsın." [Hüseyn Nihâl Atsız], "Kurtulmamış Türkelî," *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 172.

⁴² Boz Kurt [Hüseyn Nihâl Atsız], "Bir Kuş Bakışı," *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 3.

müstearlarla da yazılar yazmıştı, ki bu yazılar dergide büyük bir yekûn tutuyordu. Atsız'ın bu kadar farklı imza ve müstear kullanmasının sebebi bilinmemekle beraber yazıların içeriği tetkik edildiğinde bunların rastgele kullanılmadıkları görülmektedir.⁴³ Meselâ ilk 4 sayının başyazılarını “Boz Kurt”, kalan sayılarinkileriye “****” imzasıyla yayınlamıştır. “K.A” imzasıyla kitap, dergi, gazete gibi yayınların tanıtımını yapan Atsız, “A.K” imzasını “Fikir Hayatı” adlı bölüm için kullanmıştır. Aynı şekilde “Küçük Notlar” bölümünü “İrkıl Ata”, “Spor” kısmını da “M. Ekrem” imzasıyla yayınlamıştır. Hikâyeleri için “Y.D”, şiirleri için ise “Atsız” imzasını kullandığı görülmektedir. “Namık Kemal” imzasıyla 4 yazı yazmışsa da bunların hususî bir teması yoktur. “H. Nihâl” imzasıyla yazdığı yazılar da genel olarak fikrî ve siyasî niteliktedir.

Atsız haricinde hem o dönemde, hem de ilerleyen zamanlarda önemli mevkilere gelen, çoğu üniversite çevresinden olan kişiler yazılarıyla mecmuayı desteklemişlerdi. Zeki Velidî Togan, Fuat Köprülü, Şerafettin Yalçınkaya, Kıvameddin Burslan, Fuat Edip Baksı, Abdülkadir İnan, Ahmet Caferoğlu, Abdülbaki Gölpınarlı, Nihat Sami Banarlı, Adnan Ötüken, Fethi Tevetoğlu, Tefik İleri, Pertev Naili Boratav, Sabahattin Ali, M. Ziya Ülkütaşır, Fevziye Abdullah Tansel, Kösemihalzâde M. Ragıp, Saadettin Nuzhet Ergun, Orhan Şaik Gökyay gibi isimlerin yazı, hikâye ve şiirlerini *Atsız Mecmua*'da görmek mümkündü. Atsız'ın o sırada evli olduğu Mehpare Nihâl Hanım ve Mehpare Nihâl'den ayrıldıktan sonra evleneceği Bedriye Sabit Hanım da *Atsız Mecmua* da yazıyordu.

Derginin yayın politikası Türkçülük merkezli olsa da bütün yazılar siyasî değildi. Hatta Atsız'ın dergileri içinde belki de siyasete en az temas eden dergilerden biri *Atsız Mecmua*'ydı. Kültüre, tarihe, edebiyata dair yazılar çoğunlukta idi. Derginin içeriği Türk mitolojisi, halk türküleri, ekonomi, Rusya Türkleri, Türk tarihi, tasavvuf, eğitim gibi konuları ihtiva eden bir yelpazedeydi. Spor haberleri, dergi ve kitap tanıtımları da bulunuyordu. Bütün bunların arasında cumhuriyet inkılâplarına “bağlılık” ve “sadakât” dikkat çekici boyuttaydı. “Yeni doğan Türk Demokrasisini kuvvetlendirmeye ve her şeye hâkim bir esas olarak yaşatmaya çalışacağız.” diyordu Atsız.⁴⁴ Bu meseleye değgin bütün yazılarda cumhuriyetin ve inkılâpların savunulduğu,

⁴³ Aslında Atsız bu hususta bir sarîh olmasa da bir açıklama yapmıştır. Buna göre *Atsız Mecmua*'da belli sütunlar bulunuyordu ve bu belirlenmiş sütunların sabit imzaları vardı. bkz. H. Nihâl [Atsız], “Sadri Etem Beye Cevap,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 85.

⁴⁴ **** [Hüseyn Nihâl Atsız], “Millî Gaye: ‘Neslimizin Âmentüsü,’” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 213.

hatta bazen bunların “yetersiz” bulunduğunu görmek mümkündü.⁴⁵ O halde dergi neden kapatılmıştı?

Aslında bu sorunun cevabını bulmak için Birinci Türk Tarih Kongresi’ne bakmak gerekiyor. Bu kongrede Türklerin Aryan ırkından geldiği, bazı eski Anadolu halklarının Türk soylu olduğu ve Türklerin tarih öncesi dönemlerde Orta Asya’da meydana gelen büyük bir kuraklık sebebiyle dünyanın farklı yerlerine, ve tabii ki Anadolu’ya da göç ettikleri ileri sürülmüştü. Bu iddia yeni Türk devletinin Anadolu ile tarihî bağlarını bir anda binlerce yıl evveline götürüyordu. Belki de bu tez o yıllarda Anadolu’da kök salmak ve tutunmak amacındaki bir devletin yöneticileri için bu ülkede yaşayan toplumun kökeninin Anadolu’ya Asya’dan gelen “barbar istilâcılar” a dayanmasından daha mantıklı görünmüştü. Aslında bu mesele daha evvel de dillendirilmiş olmalı ki kongreden bir sene evvel Atsız bu meseleye temas etmişti. Elbette karşı çıkıyordu. Artık ırk tasnifinin renge göre değil dillere göre yapıldığını savunan Atsız, Türklerin Aryan, Hititlerin de Türk olmadıklarını söylüyordu. Ona göre, Türklerin büyük bir medeniyete mâlik olduğunu ispat için yabancı kavimlerin medeniyetine sahip çıkmaya gerek yoktu. Türklerin mevcut medeniyeti tamamen ortaya konulsa kâfiydi.⁴⁶ Atsız’ın bu fikirlerinin kaynağı hocası Zeki Velidî Togan’dı. Nitekim Togan, kongrede tarih tezini savunan Reşit Galip ve Sadri Maksudî’ye karşı “amansız” bir mücadele vermişti.⁴⁷ Tartışmalar esnasında Reşit Galip’in Togan’ı hedef alarak söylediği şu sözler, tesiri itibariyle *Atsız Mecmua*’nın da sonunu hazırlayacaktı: “Arkadaşlar; esfle ifade edeyim ki Zeki Velidi Beyin Darülfunundaki kürsüsü önünde talebe olarak bulunmadığıma çok şükrediyorum.”⁴⁸ Atsız için hem bir hoca, hem de bir ülküdaş olarak büyük hürmet beslediği Togan’ın bu şekilde “tahkir” edilmesi kabul edilebilir değildi. Hemen, aralarında Bedriye Atsız ve Pertev Naili Boratav’ın da bulunduğu arkadaşlarıyla beraber Reşit Galip’e ve Zeki Velidî’ye birer telgraf çekti. Reşit Galip’e yollananda “Biz ise Zeki Velidi’nin talebesi olmakla iftihar ederiz.”

⁴⁵ Bunu gösteren bir misâl olarak Atsız’ın şu sözleri gösterilebilir: “Sultanı ve adamlarını koğarak memlekette cumhuriyet ilân etti. Çok az bir zamanda içtimaî ve siyasî yenilikler yaparak mazinin köhne ve sakat müesseselerini yıktı. Fakat: İnkılâp tamam değildir.” *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Bize Bir ‘Gençlik’ Lâzımdır,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 285.

⁴⁶ H. Nihâl [Atsız], “Türkler Hangi Irktandır?,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 6-7. Aslında Atsız aynı şeyleri daha evvel, hem de Reşit Galip’i hedef alır biçimde söylemiş ve Reşit Galip’in usulsüz hareket ettiğini belirtmişti. Belki de Reşit Galip Atsız’ı daha o zaman mimlemişti. bkz. A.K [Hüseyin Nihâl Atsız], “Fikir Hayatı,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 46.

⁴⁷ Tafsilat için bkz. *Birinci Türk Tarih Kongresi Konferanslar Müzakere Zabıtları*, Türk Tarih Kurumu, 2. Baskı (Tıpkıbasım), Ankara 2010.

⁴⁸ *Birinci Türk Tarih Kongresi Konferanslar Müzakere Zabıtları*, s. 388.

yazıyordu. Zeki Velidî'ye yollanan telgrafta ise “Tebrik ederiz.” yazılıydı.⁴⁹ Bu hadiseden sonra “mimlenen” Atsız’a, hocası Fuat Köprülü asistanlıktan çıkarılacağını söylemiş, bunun yerine kendisi ayrılarak bir öğretmenliğe yerleşmesini tavsiye etmişti.⁵⁰ Atsız’ın bunu kabul etmediği ve hatta meselenin daha da üzerine gittiği anlaşılıyor.

Atsız, *Atsız Mecmua*’nın kongreden bir ay sonra 15 Ağustos 1932’de yayınlanan 16. sayısında ve daha ilk yazıda mücadeleye başladı. Darülfünundaki hocaların “yetersiz” olduğunu söylüyordu. “Dün padişaha bağlılık yeminleri eden müderrislerin bugün kürsülerde inkılâp nutukları attığını, Türk tarihini cumhuriyetle başlattıklarını, millî vazifelerini yerine getirmeyip sadece cumhuriyet için kadeh kaldırdıklarını” yazıyordu. “İşte tarih kongresi bu hocaların foyasını meydana çıkarmıştı.”⁵¹ Daha iyisinin kurulması şartıyla darülfünün yıkılmalıydı.⁵² Eleştirdiği darülfünunda asistan olarak görev yapan Atsız’ın bu makalesi yayımlandıktan sonra hayli gürültü koptuğunu tahmin etmek zor olmasa gerektir. Zaten anlaşılıyor ki, Atsız artık “gözünü karartmış”, meydan okumaktadır. Bu sırada Togan daha kongre tamamlanmadan 8 Temmuz 1932’de üniversitedeki görevinden istifa ederek yurtdışına gitmiş⁵³ ve Togan’ın sert bir şekilde tartıştığı Reşit Galip ise 19 Eylül 1932’de Maarif Vekâleti’nin başına getirilmiştir.⁵⁴ Asistanı olduğu hocasının kendisine “arka çıkmaması” ve Togan’ın da yurtdışına gitmesi üzerine Atsız’ın artık kaybedecek pek fazla şeyi kalmadığına kanaât getirdiğini söylemek yanlış olmazdı. Nitekim tarih kongresinden hemen sonra yazdığı makale de bunu gösteriyordu. Fakat Atsız bununla yetinmeyecekti. Derginin son sayısında, ki bu sayının çıkış tarihi Reşit Galip’in bakanlığa getirilmesinden hemen sonra, 5 Ekim 1932’de satışa çıkmıştı, iki yazı daha kaleme aldı. Bunlar da ilkinden pek aşağı kalır değildi. Bu yazılarda da üniversiteyi ve hocalarını ağır bir dille eleştiriyor, birçok müderrisin hiçbir eseri olmadığını yazıyordu.⁵⁵ Atsız, dergisinin son sayısını

⁴⁹ Atsız, *Çanakkale’ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 72; Osman F. Sertkaya, “Hüseyin Nihâl Atsız: Hayatı ve Eserleri,” *Atsız Armağanı*, Osman F. Sertkaya vd., Ötügen Yayınevi, İstanbul 1976, s. VII. Atsız telgraf çekenlerin sayısını 8, Sertkaya ise 9 kişi olarak yazmaktadır.

⁵⁰ Osman F. Sertkaya, a.g.m., s. VII.

⁵¹ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Maziyi İnkâr Edenler, Darülfünun ve Millî Tarih Kongresi,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 74.

⁵² *** [Hüseyin Nihâl Atsız], a.g.m., s. 77.

⁵³ Tuncer Baykara, “A. Zeki Velidi Togan’ın Hayatı ve Eserleri,” *Fen-Edebiyat Fakültesi Araştırma Dergisi: Ord. Prof. Dr. Ahmet Zeki Velidi Togan Özel Sayısı*, II/13 (1985), s. 5. Nizam Önen’in aktardığına göre İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, *Atsız Mecmua*’nın kapatılma sebebi olarak Togan’ın yurtdışına çıkışı göstermektedir. Zira o, dergiyi Togan ve Ahmet Caferoğlu’nun çıkardığına inanmaktadır. bkz. Nizam Önen, *İki Turan: Macaristan ve Türkiye’de Turancılık*, s. 257.

⁵⁴ Atsız, a.g.e., s. 73.

⁵⁵*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Darülfünun Islahatı ve ‘Yüksek Muallim Mektebi’,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 97-100; “Darülfünunun Kara, Daha Doğru Bir Tabirle, Yüz Kızartacak Listesi,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 166-170.

çıkarcasını biliyordu.⁵⁶ Derginin son sayfasında yayınlanan “Yolların Sonu” adlı şiirinin en altında büyük harflerle “Bitti” yazıyordu.⁵⁷ Atsız, *Atsız Mecmua* 25 Eylül 1932 tarihli son sayısını yayınladıktan sonra bir süre daha asistanlığa devam etti. Fakat bu durum uzun sürmeyecekti. 13 Mart 1933’te asistanlıktan çıkarılarak Malatya Ortaokuluna Türkçe öğretmeni olarak sürüldü.⁵⁸ Sert bir mizaca sahip olan Atsız bunun altında kalmadı. 13 Mart’tan birkaç gün sonra bir çay partisinde fakültenin dekanı Ali Muzaffer Bey’i yüzlerce kişinin ortasında tokatladı.⁵⁹ Bu meselede ilginç olan taraf Atsız’ın bu hadiseden sonra orada bulunan kişilerden ve Ali Muzaffer Bey’den hiçbir tepki görmemesidir.⁶⁰

1.2 ORHUN (1933-1934)⁶¹

⁵⁶ [Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 8.

⁵⁷ Atsız, “Yolların Sonu,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 176.

⁵⁸ Atsız, *a.g.e.*, s. 73. Bunun tercihli bir sürgün olduğu düşünülebilir. Zira aynı tarihlerde Atsız’ın yakın arkadaşı Orhan Şaik Gökyay da Malatya Ortaokulu’nda öğretmendi. Muhtemelen Atsız, Gökyay orada olduğu için Malatya’yı tercih etmişti. İkili, daha sonra Edirne’ye de birlikte gideceklerdi. bkz. İsmail E. Erünsal, “Gökyay, Orhan Şaik,” *DİA*, XIV (1996), s. 144.

⁵⁹ Osman F. Sertkaya, *a.g.m.*, s. VII.

⁶⁰ Atsız, “Ahmet Muhip Beye Cevap,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 87.

⁶¹ *Atsız Mecmua*’nın kapatılmasının ardından Edirne’de çıkmaya başlayan *Orhun* (1933-1934) 9 sayı yayınlanabilmiştir. İlk sayısı 5 Kasım 1933’te yayınlanan derginin son sayısı 16 Temmuz 1934 tarihlidir. İlk üç sayıda “Her ayın beşinde çıkar” ibaresi bulunmaktadır ve bu sayılar sırasıyla 5 Kasım 1933, 5 Aralık 1933 ve 5 Ocak 1934’te yayınlanmıştır (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 1; *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 49). 4. sayıdan itibaren “Her ayın beşinde çıkar” ibaresi kaldırılarak “Ayda bir çıkar” yazısı eklenmiştir (*Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 77). Bu sayıyla birlikte derginin yayın gününde de bir düzensizlik görülmektedir. Her ay çıkmakla beraber çıkış günlerinde değişiklikler vardır (*Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934); *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934); *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934); *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934); *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934); *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934)). *Orhun* (1933-1934)’un ilk ve son sayısı arasında kapak düzeni açısından pek az fark vardır. İlk 7 sayının kapağının en üstünde “Orhun”, onun altında ise “Aylık Türkçü Mecmua” yazısı bulunmaktadır (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), Kapak). 8. sayıyla birlikte “Aylık Türkçü Mecmua” yazısı kaldırılarak “Orhun” yazısının üstüne Atsız’ın her dergisinde kullandığı ay ve kurt figürü eklenmiştir (*Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), Kapak). Derginin ilk 5 sayısının kapağının tam ortasında Ziya Gökalp’in “Ben, Sen, O Yok... Biz Varız.” sözü bulunmaktadır (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), Kapak). 6. sayıyla beraber bu ibare kalkmıştır. Bu sayının kapağında Mahmut Esat Bozkurt’un “Türk genci! Türk toprakları çok mukaddestir. Oraya ayak basanların nasibi kılıçtan geçmektir. İhtilâlin ülküsünü bütün dünyaya karşı bilgi nuru ile ve elinde kılıçla bekliyeceksin. Kılıcı asla bırakmayacaksın ve bileceksin ki aklın hâkimiyetine, ruhun ve mantığın icabatına yol açan vasıta mutlaka kılıçtır.” sözü vardır (*Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), Kapak). 7 ve 8. sayılarda kapağa bir Türk Dünyası haritası konmuş ve bağımsız olan Türkiye beyaz çizgilerle gösterilirken, başka devletlerin hâkimiyetinde olan yerlerse siyahla belirtilmiştir (*Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), Kapak). Derginin son sayısının kapağında yine Ziya Gökalp’in, bu sefer başka bir sözü bulunmaktadır. Gökalp’in “Altın Yurt” adlı şiirinde geçen “Türk bir millet, bir ordu, katılmayan kaçaktır, ‘Yasa’ımızda yazılı: ‘Harpten kaçan alçaktır!’” (Ziya Gökalp, *Kızılalma*, Hikmet Tanyu (hızl.), Kültür Bakanlığı, Ankara 1976, s. 98) dizeleri biraz değiştirilerek “Bütün Türkler bir ordu...Katılmıyan kaçaktır... Yasamızda yazılı: Harpten kaçan alçaktır...” şeklinde yazılmıştır (*Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), Kapak). *Orhun* (1933-1934)’un bütün sayılarının arka kapağında çeşitli ilan ve reklamlar bulunmaktadır. Ancak bunların bazıları *Birlik, Çığır, İnkılâp, Geçit* gibi dayanışma içerisinde olunan dergiler olduğu için bunları reklam kategorisine sokmak biraz zor. Yine *Türk Bilik Revisiü, Gaspıralı İsmail Bey* gibi dergi ve kitapların tanıtımını da bu cümleden saymak gerekir. Ayrıca belirtmek gerekir ki, 3-8. sayılar arasında iki kitabevinin ilanı bulunmaktadır (*Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), Arka kapak; *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), Arka kapak). *Orhun* (1933-1934)’un ilk 4 sayısı Edirne’de hazırlanmış, İstanbul’da basılmıştır. Dergi, 5. sayıdan itibaren Atsız’ın vekâlet emrine alınması sebebiyle tamamen İstanbul’da çıkmaya başlamıştır (Atsız, *Çanakale’ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 78, 81). Bütün sayılar, *Atsız Mecmua*’nın son 3 sayısında olduğu gibi, Cağaloğlu/Halkevi Caddesi’nde bulunan Arkadaş Matbaası’ndan çıkmıştır (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 24; *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 172). Derginin 1 ve 2. sayıları 24 sayfa olarak yayınlanmıştır (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933); *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933)).

8 Nisan 1933'te Malatya'da göreve başlayan Atsız'ın buradaki vazifesi 31 Ağustos 1933'te son buldu.⁶² Tarihler onun Malatya'ya sürgün edilmesinin ne kadar "aceleye getirilmiş" olduğunu göstermesi bakımından oldukça mühimdi. Kaba bir hesaplama okulların Haziran ayının ikinci haftasında kapandığı düşünülecek olursa bu gerçek daha açık bir biçimde ortaya çıkmaktaydı. Atsız Malatya'da uzun süre kalmadı. 11 Eylül 1933'te Edirne Erkek Lisesi'ne Edebiyat öğretmeni olarak tayin edildi.⁶³

Atsız Mecmua'nın kapatılması Atsız'ın dergicilikten "el çekeceği" anlamına gelmiyordu. Edirne'ye geldikten kısa süre sonra yeni bir dergi çıkaracaktı. Bu defa yalnız da değildi. Derginin birçok işini yine kendisi yapmakla beraber Edirne'de öğretmen olarak görev yapan Suut Kemal Yetkin, Ali Oğuz ve Reşat Tardu gibi isimler de dergiye maddî yardımda bulunacaklardı. Derginin ismi *Orhun* oldu. İlk sayısı Atsız'ın Edirne'ye tayininden 55 gün sonra, 5 Kasım 1933'te çıktı. Edirne'de hazırlanıyor, burada iyi bir matbaa olmadığı için İstanbul'da basılıyordu.⁶⁴ Sahibi ve müdürü Hüseyin Nihâl olan derginin malî işlerini Edirne Erkek Lisesi öğretmenlerinden Ali Oğuz yürütecekti.⁶⁵ *Orhun* (1933-1934), fikren *Atsız Mecmua*'nın devamı niteliğindedir. Fakat artık "Köycü" değildi. Bu sefer sadece "Aylık Türkçü Mecmua" sloganını kullanıyordu.

Gerçekten de *Orhun* (1933-1934)'daki yazılar incelendiğinde Türkçülüğün "dozunun" *Atsız Mecmua*'dan bir nebze fazla olduğu görülecektir. Zaten Atsız, yine ilk sayıda bulunan manifesto niteliğindeki yazısında bunu belli ediyordu. "Biz, bize geçmişteki büyüklüğümüzü anlatan, ilerisi için ders veren *Orhun* adını seçtik." diyordu. Çünkü o, *Orhun*'un geleceğe bakan mazinin timsali, *Orhun*'dan gelen sesin "kozmpolit" ve "marazî" değil "erkek" ve "milliyetçi" bir ses olduğuna inanıyordu. Ayrıca *Orhun*'un yolcuları iyi insanlar değil, "iyi Türkler" istiyorlardı.⁶⁶ Peki, kimdi bu yolcular?

3. sayıda ise sayfa sayısı 28'e çıkmıştır *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934)). 4-9. sayılarda sayfa sayısının 16'ya indiği görülmektedir (*Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934); *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934)). *Orhun* (1933-1934)'un 1, 2 ve 4. sayıları 10 kuruştan piyasa çıkmıştır (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), Kapak). 28 sayfa olan 3. ve 16 sayfa olan 5-9. sayıları ise sayfa sayıları değişiklik gösterse de aynı fiyattan, 15 kuruştan satılmıştır (*Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), Kapak; *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), Kapak). 6 aylık ve yurtdışı aboneliği bulunmayan dergiye bir senelik abonelik ücreti bütün sayılarda sabit olmak üzere 100 kuruştur (*Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 1).

⁶² Cihan Özdemir, *Atsız Bey: Hüseyin Nihal Atsız'ın Hayatı Fikirleri ve Romanları Üzerine Bir İnceleme*, Ötügen Neşriyat, İstanbul 2007., s. 17.

⁶³ Osman F. Sertkaya, a.g.m., s. IX.

⁶⁴ *Orhun*, "Okuyucularımıza," *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 11.

⁶⁵ *Atsız, a.g.e.*, s. 76; *Orhun*, I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 1.

⁶⁶ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], "*Orhun*," *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 1.

Orhun (1933-1934)'un kadrosunun akademik olarak *Atsız Mecmua*'dan daha zayıf olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Togan ve Köprülü gibi akademisyenlerin yerini Edirne'de bulunan üç okulun öğretmenleri almıştı. *Atsız Mecmua*'nın da kadrosunda bulunan Orhan Şaik Gökyay, Pertev Naili Boratav, Bedriye Atsız, Nihat Sami Banarlı, Fethi Tevetoğlu, Fevziye Abdullah Tansel'in yanında Suut Kemal Yetkin, Ömer Bedii Tardu, Ahmet Yekta Madran, Muhittin Ayhan, Çobanoğlu Vasfi gibi isimler *Orhun* (1933-1934)'a katkı sunuyorlardı. Fakat yazıların önemli bir kısmı Atsız'ın kaleminden çıkmaydı. Üstelik artık "H. Nihal" imzasının yerine çoğunlukla "Atsız"ı kullanıyordu.

Orhun (1933-1934)'un en önemli özelliği belki de polemikleriydi. Polemiklerin sebebiyse Türk Tarihi Tedkik Cemiyeti (Türk Tarih Kurumu) tarafından liselerde okutulmak üzere hazırlanan 4 ciltlik tarih kitaplarıydı. Atsız bu kitapları beğenmiyordu. Öğrencilerin derslerindeki durumu üzerinde yaptığı gözlemlerle bu kitapların gayeye, Türk gençlerine tarihini öğretmek maksadına uygun olmadığını görmüştü.⁶⁷ Gerçekten de Edirne'de Atsız'ın öğrencisi olarak bulunmuş olan Mehmet Orhun bunun şahidiydi. Atsız daha ilk dersinde talebelere sorduğu sorularla onların edebiyat ve tarihe dair bilgilerini ölçmüştü. Tarih kurumunun kitaplarını okuyarak karşısına gelen öğrencilerin vaziyetini beğenmeyen Atsız, o kitapların "yakılacak kitaplar" olduğunu söyledikten sonra daha evvel hazırlamış olduğu notlarından Türk tarihini kendi yöntemine göre anlatmaya başlamıştı.⁶⁸ Aynı sıralarda *Orhun* (1933-1934) yayınına başlayınca bu notlar dergide tefrika edilmeye başlandı.

Atsız, *Orhun* (1933-1934)'un henüz ilk sayısında lise tarih kitaplarındaki tarih anlayışının temelden yanlış olduğunu iddia ediyordu. Onun kitaplara getirdiği eleştirilerinin özünde, muhtelif Türk sülâlelerinin ayrı devletler olarak telâkki edilmesi vardı. Kitaplarda Türklerin Orta Asya'da ve buradan göç ettikleri yerlerde birçok devlet ve medeniyet kurduğu yazılıydı. Büyük Hun Devleti, İskitler, Batı Hunları, Avrupa Hunları, Akhunlar, Göktürkler, Kutluk Devleti, Samanoğulları, Gazneliler, Karahanlılar, Selçuklular, Harzemşahlar, Timur Devleti, Babür İmparatorluğu, Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti ayrı devletler olarak gösterilmekteydi.⁶⁹ Atsız'a göre

⁶⁷ Atsız, "Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar I-II," *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 4.

⁶⁸ Mehmet Orhun, "Hocam Hüseyin Nihal Atsız Beğ," *Türkçülerin Kaleminden Atsız*, s. 42-43. Atsız bahsi geçen notlarını önce Malatya'da *Fırat* adlı gazetede ve *Orhun* (1933-1934)'da yayınladıktan sonra genişleterek kitaplaştıracaktı. bkz. Atsız, *Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar*, Arkadaş Basımevi, İstanbul 1935.

⁶⁹ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, Maarif Vekaleti, İstanbul 1931, s. 40. İlginçtir ki verilen listede Türkiye Cumhuriyeti hariç tutulduğunda sayı olarak olmasa da madde olarak 16 devlet vardır.

bunlar ayrı birer devlet değil, sadece sülâleydi. Nasıl İngiltere, Almanya, Fransa gibi ülkelerde farklı hanedanlar hükmettiği halde devlet tek olarak kabul ediliyorsa Türklerde de aynı usûl uygulanmalıydı.⁷⁰ Atsız'ın bu şekilde yazmasının sebebi, tarih kitaplarındaki Türk tarihinin değerlendirilme yönteminin Türklerin “büyük bir millet” olduğu gerçeğine “halel” getirmesiydi. Bu bağlamda Atsız, istikrara dikkat çekiyordu. Türklerin dünyanın 72 yerinde 72 devlet kurmaları ve bunların neredeyse tamamının yıkılması bir medeniyet göstergesi değildi. Eğer Türklerin, dünyanın “birinci milleti” olduğu kanıtlanmak isteniyorsa en önce Türk tarihinin istikrarlı bir yapı arz ettiği ispatlanmalıydı.⁷¹ Ayrıca Atsız, bu bakış açısının sülâleci bir bakış açısı olduğu fikrindeydi.⁷² Sülâlelerin hâkim olduğu çağlarda kullanılan bu yöntem milliyetçi zihniyete aykırıydı.⁷³ Atsız'ın eleştirilerinin kaynağının Rıza Nur olduğunu söylersek çok da abartmış olmayız. Rıza Nur bahsinde değindiğimiz üzere Nur'un, Atsız üzerindeki etkisi büyüktür. Özellikle onun *Türk Tarihi* adlı kitabındaki Selçuklular ve Osmanlıların aynı devletin iki hanedanı sayılması, Atsız'ın tarihe bakış açısına bir hayli tesir ettiği söylenebilir.⁷⁴ İşte yukarıda da söylediğimiz gibi, Atsız'a göre devlet olarak adlandırılan bu siyasî yapılar birer sülâleydi ve tek bir devlete aitlerdi. Atsız'ın bunca eleştiri getirdiği tarih kitaplarındaki anlayışın değişmesi için ortaya koyduğu tavsiyeler de bu merkezde olacaktı.

Atsız'ın tarih telâkkisinin esası şuydu: Türk tarihi bir bütün olarak ele alınmalıdır.⁷⁵ Daha evvel de söylediğimiz üzere Atsız için, yaşatamadıktan sonra çok farklı coğrafyalarda onlarca devlet kurmanın hiçbir kıymeti yoktu. Türklüğü daha medenî, daha güçlü, daha köklü göstermek için böyle teşebbüslere girişilmesi yanlıştı. Esas mesele istikrardı, ki Atsız'ın tavsiye ettiği usûl de bu tarihî istikrarın tesisine yönelikti. Atsız'a göre Türk tarihi evvela 3'e ayrılmalıydı: En eski çağlardan milattan önce 7. yüzyıla kadar geçen süre Türklerin tarihöncesi çağları; milattan önce 7. yüzyıl ile miladî 6. yüzyıl arasındaki süre, bütün bilgiler yabancı kaynaklara dayandığı için nisbî tarih çağı; 545'ten sonraki zamanlar ise kendilerine ait kaynaklar bıraktıkları için Türklerin tarihî çağları. Atsız tarihî çağları da kendi içinde 3'e ayıracaktı: Uzak Doğu medeniyeti çevresindeki Türk tarihi (545-940); Yakın Doğu-İslâm medeniyeti

⁷⁰ Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar I-II,” s. 4.

⁷¹ Atsız, “Haddini Bil!,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 52-53.

⁷² Atsız, “Edirne Mebusu Şeref Beye Cevap,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 82.

⁷³ Atsız, “Haddini Bil!,” s. 53.

⁷⁴ Atsız, “Rıza Nur'un Türkçülüğe En Büyük Hizmeti,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 2.

⁷⁵ Atsız, “Haddini Bil!,” s. 53.

çevresindeki Türk tarihi (940-1840); Batı medeniyeti çevresinde Türk tarihi (1840-?). Atsız bu kabataslak tasnifi yaptıktan sonra yine de bir mahzur olduğunu söylüyordu. Zira Türkler dünyanın farklı yerlerine dağılmış bir milleti. Bu da Türk tarihinin tetkik edilmesini güçleştiriyordu. O halde en makul yol Türklerin tarihini anayurttaki ve anayurt dışındaki olmak üzere ikiye ayırmaktı.⁷⁶ Atsız'ın eleştirileri yalnızca metoda dair değildi. Kitaplarda birçok bilgi yanlışının bulunduğu da söylüyordu.

Meselâ, kitaplarda “Hun” olarak belirtilen devletin ismi Atsız'a göre “Kun” idi.⁷⁷ Bu devletin bilinen ilk hükümdarının ismi “Teoman” değil, “Tuman”dı.⁷⁸ Tuman oğlu Mete kitapta anlatıldığının aksine Siyen-pi'lerle mücadele etmemişti.⁷⁹ Atsız'a göre kitaplarda yazan Hun devletinin ikiye ayrılması bahsi de hatalıydı. Kitapta, Çin entrikaları neticesinde devletin kuzey ve güney olmak üzere ikiye ayrıldığı ve iki farklı devlet halinde varlığını sürdürdüğü yazılıyordu.⁸⁰ Atsız buna karşı çıkıyordu. Meselenin hanedan içindeki mücadeleden kaynaklandığını söylüyor ve Ankara Savaşı'ndan sonra şehzadelerin ayrı yerlerde hükmetmesinin 3 ayrı Osmanlı Devleti'nin ortaya çıkması olarak algılanmaması gibi, Hunlardaki durumda da iki farklı Hun devletinin olamayacağını yazıyordu.⁸¹ Atsız'ın Göktürkler ile ilgili meselelerde de itirazları vardı. Meselâ kitapta, Göktürklerin de Hunlar gibi ikiye ayrılarak yönetildiği, doğuda ve batıda iki farklı devletin olduğu yazılıydı.⁸² Atsız'a göreyse bu, siyasî bir taksimdi. İstisnaî zamanlar hariç Göktürklerin başında daima bir kağan bulunmuştu.⁸³ Atsız, tarih kitaplarındaki bazı isimlerin yazılışlarının da yanlış olduğunu söylüyordu. Kitapta Bilge Kağan'ın kardeşinin ismi “Gültekin” olarak yazılmıştı.⁸⁴ Atsız bu ismin doğrusunun “Kül Tigin” olduğunu söylüyordu.⁸⁵ İsmi “Bumin” olarak zikredilen hükümdar da Atsız'a göre “Bumin” veya “Bumun” olabilirdi. “Bumin” ancak bir yabancıнын telaffuzu olabilirdi.⁸⁶ Atsız, kitapta “Şat”⁸⁷ ve “Büdün”⁸⁸ olarak yazılan kelimelerin de aslının

⁷⁶ Atsız, “Edirne Mebusu Şeref Beye Cevap,” s. 78.

⁷⁷ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, s. 64; Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar V,” *Orhun* (1933-1934), s. 59. Atsız 1950'lerde bu kelimeyi hem “Hun”, hem de “Kun” şeklinde kullanmıştır. bkz. “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler I: Türk Destanı,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 10; “Türk Ahlâkı,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 3. 1960'larda ise “Hun” olarak yazdığı görülmektedir. bkz. “Türk Milletine Çağır,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 16. Keza *Türk Ansiklopedisi*'nde yazdığı maddelerin bazıları “Hun”, bazılarında “Kun” olarak yazıldığı da görülmektedir. Atsız, *Türk Ansiklopedisindeki Yazıları*, Ötügen Neşriyat, 2. Basım, İstanbul 2014, s. 105, 108, 149.

⁷⁸ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, s. 65; Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar V,” s. 59.

⁷⁹ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, s. 65; Atsız, “Haddini Bill,” s. 53.

⁸⁰ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, s. 66.

⁸¹ Atsız, “Edirne Mebusu Şeref Beye Cevap,” s. 79.

⁸² *Tarih II: Ortazamanlar*, Maarif Vekaleti, 2. Baskı, İstanbul 1933, s. 45.

⁸³ Atsız, a.g.m., s. 79.

⁸⁴ *Tarih II: Ortazamanlar*, s. 46.

⁸⁵ Atsız, a.g.m., s. 80.

⁸⁶ *Tarih II: Ortazamanlar*, s. 44; Atsız, a.g.m., s. 79.

“Şad”⁸⁹ ve “Budun”⁹⁰ olduğunu yazıyordu.

Bahsi geçen tarih kitaplarıyla ilgili bir başka gürültü de Göktürk yazıtlarının isminin ne olduğu konusunda çıkmıştı. Kitaplarda “Orhon” yazıyordu.⁹¹ Atsız’a göre, dergisinin isminden de anlaşılacağı üzere, bu yazıtların ismi “Orhun”du. Bu hususta Atsız, yazıtların isminin “Orhun” değil “Orhon” olduğunu iddia eden Sadri Maksudî’yi çok ağır dille eleştiriyordu.⁹² Sadri Maksudî’nin “cahil” olduğunu söyleyen Atsız, Göktürkçedeki bazı özellikleri dile getirerek bu kelimenin “Orhon” şeklinde okunmasına imkân olmadığını yazıyordu.⁹³ Oysa Atsız, *Orhun* (1933-1934) yayımına başlamadan yaklaşık bir buçuk sene evvel bu kelimeyi “Orhon” şeklinde yazmıştı.⁹⁴ Hatta ileride, Sadri Maksudî’ye karşı şiddetle müdafaa ettiği “Orhun”un da hatalı olduğunu kabul edecek ve 1950’de çıkarmaya başladığı dergisinin ismini “Orkun” olarak belirleyecekti.⁹⁵ *Orhun* (1933-1934)’un sayfalarında Maarif Vekâleti tarafından hazırlanan tarih kitaplarına açıkça hücumu kalkması sadece polemiklere sebep olmakla kalmayacak, derginin istikbâline tesir edecekti.

Atsız’ın tarih kitaplarına getirdiği eleştiriler, çoğu bakanlığa bağlı okullarda görev yapan öğretmenlerden oluşan “Orhun yolcuları” arasında ayrılıklara yol açtı. Suut Kemal Yetkin ve Reşat Tardu, Atsız’ı “yolundan döndürmek için” onunla konuşsalar da başarılı olamadılar ve dergiden ayrıldılar.⁹⁶ Gerçekten de Atsız, derginin 4. sayısından itibaren neredeyse yalnız kalmıştı. Derginin kalan 6 sayısında, Atsız’ın üniversiteden arkadaşı Karl Hofmeier’e ait iki gezi yazısı⁹⁷, Ali İhsan Sabis’in bir mektubu⁹⁸, Atsız’la uzun yıllar arkadaşlık edecek olan Fethi Tevetoğlu’nun “Atsız’a Yoldaş” imzasıyla

⁸⁷ *Tarih II: Ortazamanlar*, s. 46.

⁸⁸ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, s. 47.

⁸⁹ Atsız, a.g.m., s. 85.

⁹⁰ Atsız, a.g.m., s. 84.

⁹¹ *Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, s. 41.

⁹² Atsız Sadri Maksudî’ye daha evvel de çok sert çıkmıştı. bkz. Atsız, “Edirne Mebusu Şeref ve Hâkimiyeti Millîye Muharriri A. Muhip Beylere Açık Mektup,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 106-108. Esasen Atsız ile Sadri Maksudî arasında çok büyük bir husumet olduğunu söylemek zor. Fakat bu sert çıkışın Zeki Velidi Togan’ın tesiriyle olduğunu tahmin ediyoruz.

⁹³ Atsız, “Alaylı Âlimlerden Sadri Maksudi Beye Bir Ders,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 109-110.

⁹⁴ Çiftçi-Oğlu H. Nihâl [Atsız], “Dede Korkut Kitabı Hakkında,” *Azerbaycan Yurt Bilgisi*, I/2 (Şubat 1932), s. 60-61; H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışığa Düşüyor muyuz?,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 280-281

⁹⁵ Orkun [Hüseyn Nihâl Atsız], “Orkun’un Tarihçesi,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 2. Bu yazıda “Türkçülük 1933 te bir dergi ile Türk milletine hitab etmeğe başladığı zaman bu kutlu adı seçmiş, fakat doğru olan ‘Orkun’ şeklini değil de yaygın olan ‘Orhun’ şeklini almaya mecbur olmuştu.” denmektedir.

⁹⁶ Atsız, *Çanakkale’ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 77.

⁹⁷ “Suriye İntibaları,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 122-124; “Suriye İntibaları: Suriyedeki Arapların İstiklâl Mücadelesi,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 133-136.

⁹⁸ “Ali İhsan Paşanın Bir Mektubu,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 130-132.

yayınladığı iki şiir⁹⁹ ve Atsız'ın daha sonra eşi olacak olan Bedriye Sabit'in "Tolunay" imzasıyla yazdığı küçük bir yazı¹⁰⁰ dışında başka hiçbir yazı ve imza kalmamıştı. Peki, Atsız niçin bir anda yalnız kalmıştı? Bunun sebebi Atsız'ın vekâlet emrine alınması olabilir. Atsız izinli olarak İstanbul'a geldiği sıralarda 27 Aralık 1933 tarihi itibarıyla vekâlet emrine alındığını bildiren bir telgraf almıştı.¹⁰¹ *Orhun* (1933-1934)'un Ocak 1934 tarihli 3. sayısının çıkmasına aşağı yukarı 8 gün vardı. Bu sayının yazıları muhtemelen hazır olduğu için eski yazarların yazıları da bu sayıda vardı. Derginin 20 Şubat 1934 tarihli 4. sayısında ise malûm ayrılığın gerçekleştiği görülüyor.¹⁰² Belki de Atsız, bakanlık emrine alındıktan sonra dergiyi birlikte çıkarmaya başladığı kişiler onu artık tarih kitapları aleyhinde yazılar yazmaması için ikna etmeye çabalamış, ikna edemeyince de ayrılmışlardı. Zira Atsız eleştirilerine devam ettiği takdirde o kişilerin de bakanlık emrine alınma tehlikeleri vardı. Demek ki onlar, Atsız'ı "caydıramadıkları" için ayrılmayı tercih etmişlerdi. Bu durum, belki de Atsız'ın da istediği bir şeydi. Artık daha "serbest" yazabilir, yazdıkları sebebiyle kimseye karşı sorumluluk hissetmezdi. Nitekim öyle olacak, Atsız kalemini "serbestçe" savuracaktı. Fakat bu suretle dergisinin de sonunu getirecekti.

Orhun (1933-1934) sadece 9 sayı yayınlanabildi ve kapatıldı. İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, İcra Vekilleri Heyetine yani Bakanlar Kuruluna gönderdiği yazıda *Orhun* (1933-1934)'un "Hitler'in Türkiye'deki propaganda teşkilâtıyla alâkalı bulunduğunu iddia ettiği *Millî İnkılâp* ile ilişki içinde olduğunu"¹⁰³, "Turancılık yaparak ülkenin dış politikasını teşviş edici mahiyette yayın yaptığını", "derginin *Atsız Mecmua*'nın devamı olduğunu", "5. sayısında beşeriyetin rehberliğini ancak Almanlar ve İskandinavların yapabileceğini yazdığını", "derginin 7. sayısında Ali İhsan Sabit'in Refet Bele'yi eleştiren bir yazısını yayınladığını ve bu suretle Türk büyüklerinin faaliyetlerini küçültmek istediğini" yazmaktadır.¹⁰⁴ Anlaşılan o ki Şükrü Kaya, *Orhun* (1933-1934)'u kapatmak için bulabildiği bütün argümanları kullanmıştı. Atsız'a göreyse derginin kapatılma sebebi tarih tezine karşı çıkması, Ali İhsan Paşa'nın mektubu ile Yahudiler,

⁹⁹ [Başlıksız] [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 125; [Başlıksız] [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 132.

¹⁰⁰ "Nice Olur?," *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 89.

¹⁰¹ Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 78.

¹⁰² *Orhun* (1933-1934)'un ilk üç sayısının tarihleri o ayın 5'indeydi. 4. sayı ise 20 Şubat'ta çıkmıştı.

¹⁰³ *Orhun* (1933-1934)'un her sayısının arka kapağında çeşitli dergilerin tanıtımı yapıldı. *Millî İnkılâp* da bunlardan biriydi ve 7-9. sayıların arka kapaklarında "İstanbulda çıkan ve yahudi vatandaşların içyüzünü gösteren koyu milliyetçi mecmua" cümlesiyle tanıtılmıştı.

¹⁰⁴ Nizam Önen, *İki Turan: Macaristan ve Türkiye'de Turancılık*, s. 262-263.

Fransızlar ve Mussolini aleyhinde yazılar yayınlamasıydı.¹⁰⁵ Burada sorulması gereken soru, *Orhun* (1933-1934)'un asıl kapatılma sebebinin ne olduğudur. Belki de hem Kaya'nın, hem de Atsız'ın yazdıklarını biraz irdelemekte fayda var.

Orhun (1933-1934)'un, Şükrü Kaya'nın iddiasının hilafına, “Hitler’in propagandasını yaptığını” yahut “Nazi yardımı aldığını” gösteren hiçbir kayıt bulunmamaktadır. Alman arşivlerinde yapılan çalışmalarda da bu yönde bir vesika bulunamadığı görülmektedir.¹⁰⁶ *Orhun* (1933-1934)'un, *Atsız Mecmua*'nın devamı olmasının bir kapatılma gerekçesi olarak görülmesi ise hayli ilginçtir.¹⁰⁷ Fakat *Atsız Mecmua*'nın da *Orhun* (1933-1934)'u kapatan heyet tarafından kapatıldığı unutulmamalıdır. Turancılığın ise, daha evvel de söylediğimiz gibi, yeni Türk devletinin dış politikasına “uygun olmadığı” açıktır. Zira Turancı olmak, yeni devletin güçlü ve samimî dostu Sovyetler Birliği'nin “aleyhinde olmak” demektir. Bu durum derginin kapatılmasının siyasî bir yönünün de olduğu intibahı uyandırmaktadır. Belli ki hükûmet, Sovyetler Birliği ile Türkiye'nin “arasını açacak” hiçbir teşebbüse imkân tanımamak azmindeydi.¹⁰⁸ Kaya'nın bir diğer argümanı olan Atsız'ın Almanlar ve İskandinavlar hakkındaki sözlerinin hedefi Türkiye'deki Komünistlerdir ve yazının o kısmının tamamı şu şekildedir: “Komünizm ileri bir hamle ise bu hamleye geri, kaba ve ahmak mujik kılavuzluk edemez. Beşeriyetin rehberliğini almanlar ve İskandinavlar gibi en ileri milletler iddia ederlerse hak kazanabilirler. Fakat ruslar, asla!”¹⁰⁹ Görüldüğü üzere burada ne Almanlara büyük bir “muhabbet”, ne de Türklüğü “aşağılayıcı” bir taraf vardır. Şükrü Kaya'nın, Ali İhsan Sabis'in *Milliyet, Cumhuriyet, Vakit, Akşam* ve *Son Posta* gazetelerine de gönderilmiş ve Recep Peker'e cevaben yazılmış bir mektubunu da dergiyi kapatmak için bir “bahane” olarak kullandığı görülüyor. Tamamen tarihî bir mesele üzerine ve düzgün bir üslûpla yazılmış olan bu mektupta ne bir hakaret, ne de Peker'i küçük düşürücü bir ifade vardır.¹¹⁰ Bununla beraber Recep Peker, o devirde rejimin en önemli isimlerinden biriydi ve hem mebus, hem de partinin genel sekreteriydi. Ne suretle olursa olsun böyle bir ismin eleştirilmesi

¹⁰⁵ Orkun [Hüseyn Nihâl Atsız], “Orkun'un Tarihçesi,” s. 2; Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 303.

¹⁰⁶ Bu yönde bir vesika olsaydı zannediyorum künyesini verdiğim eserde bu belirtilirdi. bkz. Johannes Glasneck, *Türkiye'de Faşist Alman Propagandası*, Onur Yayınları, Ankara ts.

¹⁰⁷ *Orhun* (1933-1934)'un 21 Mart 1934 tarihli 5. sayısından itibaren derginin içkapağında, sol üstte şu ibare vardır: “Orhun, Atsız Mecmuanın devamıdır. Büyük Türkçülük ülküsüyle çıkar.”

¹⁰⁸ Aynı yıllarda birçok milliyetçi dergi kapatılmış, yurtdışında yayınlananların ise Türkiye'ye girişi yasaklanmıştır. bkz. Nizam Önen, *a.g.e.*, s. 262-266.

¹⁰⁹ Atsız, “Komünist, Yahudi ve Dalkavuk,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 93-94.

¹¹⁰ “Ali İhsan Paşanın Bir Mektubu”, s. 130-132.

hükûmet tarafından hoş karşılanmamış olsa gerek. Aynı şekilde Atsız'ın polemiğe girdiği ve çok sert bir şekilde eleştirdiği Mehmet Şeref Aykut Edirne ve Sadri Maksudî Arsal da Şebinkarahisar mebusuydu. Bu kişilerin de derginin kapatılmasına dahli olabilir. Ayrıca Atsız'ın tarih kitaplarını eleştirmesi de derginin en önemli kapatılma nedenlerinden biriydi. Zira bu kitaplar devletin resmî tarih tezinin “karşı konulamaz” bir yansımasıydı. Tamamen bu tezin benimsetilmesi ve yaygınlaştırılması amacıyla yazılmışlardı. Atsız'ın yaptığıysa, açık açık, bir “alternatif tarih yazımı”na girişmekti. O, kitaplarda yazılanlara, dolayısıyla devletin resmî tarih tezine muhalefet ediyordu. “Anadolu’daki kadim uygarlıkların hiçbirinin Türk olmadığını; Türk tarihinin bir bütün, tarih kitaplarının yanlışlar ve hatalarla dolu, bu kitapları hazırlayanlarınsa cahil olduğunu” söylüyordu. Anlaşılan o ki, bütün bunlar derginin kapatılması için yeterli sebep ve “bahaneler” olarak görüldü ve *Orhun* (1933-1934) Bakanlar Kurulu’nun 14 Temmuz 1934 tarihli kararıyla kapatıldı.¹¹¹ Kararın tatbiki, yahut Atsız’a ulaşması biraz gecikmiş olmalı. Zira derginin son sayısının çıkışı engellenemedi. Son sayının tarihi 14 Temmuz’da verilen kapatma kararından iki gün sonra, 16 Temmuz 1934 tarihliydi.

1.3 ORHUN (1943-1944)¹¹²

Hüseyin Nihâl’e, 28 Aralık 1933’te bakanlık emrine alındıktan sonra 9 Eylül 1934’e kadar görev verilmedi. Bu tarihte Kasımpaşa’da bulunan Deniz Gedikli Hazırlama Okulu’na Türkçe öğretmeni olarak tayin olundu.¹¹³ 1 Temmuz 1938’e kadar bu okulda görev yapan Atsız, okulun “Arnavut asıllı müdürü ile anlaşamadığı için” bu müdürün girişimiyle okuldan ihraç edildi.¹¹⁴ Atsız bu durumu Fevzi Çakmak’a

¹¹¹ Nizam Önen, *a.g.e.*, s. 263.

¹¹² 1933-1934 yılları arasında 9 sayı yayınlanan *Orhun*’un devamı niteliğindeki *Orhun* (1943-1944) 10. sayıdan başlayarak düzenli aralıklarla 7 sayı yayınlanmıştır. İlk sayısı 1 Ekim 1943’te, son sayısı ise 1 Nisan 1944’te çıkmıştır (*Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943); *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944)). Derginin kapak düzeni bütün sayılarda aynı kalmıştır. En üstte büyük puntolarla “Orhun” yazısı bulunmaktadır. Onun altında sırasıyla “Bütün Türkler Bir Ordu” yazısı ve aylık kurt sembolü vardır. Sayfanın ortasında ise derginin içindekiler kısmı görülmektedir. Sayfanın alt kısmında sağda tarih, solda sayı numarası, ortada da fiyat yazılıdır (*Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), Kapak). Herhangi bir reklam almayan *Orhun* (1943-1944)’un birkaç defa dizgisinin başka, baskısının başka bir matbaada yapıldığı görülmektedir. Matbaaların hepsi İstanbul’da bulunmaktadır. 10, 11 ve 12. sayıların dizgisi Işık Matbaası’nda, baskısı ise sırasıyla Nümune, Ülkü ve Lâtif Dinçbaş matbaalarında yapılmıştır (*Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), Arka kapak; *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), Arka kapak; *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), Arka kapak). 13-16. sayıların baskı ve dizgisi Işık Matbaası’nda yapılmıştır (*Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), Arka kapak; *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), Arka kapak). Derginin sayfa sayısı, 14. sayı hariç, 24’tür (*Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943)). 14. sayı 32 sayfa olarak yayınlanmıştır (*Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944)). Ancak, bu sayfa sayılarına ön ve arka kapaklar dahil değildir. Derginin adet ve abonelik fiyatlarında ise bir değişiklik olmamıştır. Tanesi 25 kuruşa satılan *Orhun* (1943-1944)’un 6 aylık aboneliği 150, yıllık aboneliği ise 250 kuruştur. Yurtdışı abonelik fiyatları yurtiçinin iki misli olarak belirlenmiştir (*Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 1).

¹¹³ Cihan Özdemir, *a.g.e.*, s. 429.

¹¹⁴ Osman F. Sertkaya, *a.g.m.*, s. X.

bildirerek okul müdürünün emekli edilmesine sebep olacaktı. Aynı zamanda Çakmak, Atsız'ı askerî liselerden birine öğretmen olarak tayin edebileceğini söylemişse de Atsız bunu reddetmiştir.¹¹⁵ 17 Ekim 1938-18 Eylül 1939 tarihleri arasında İstanbul'da bulunan Özel Yüce Ülkü Lisesi'nde Türkçe ve Yurt Bilgisi öğretmenliği yapan Atsız, 1 Ekim 1940'ta ise yine İstanbul'da bulunan Özel Boğaziçi Lisesi'nde Türkçe ve Yurt Bilgisi öğretmenliğinde bulunmuştur.¹¹⁶ Bu tarihlerde Atsız ile Rıza Nur arasında ilişki ilerlemiş ve Atsız, Rıza Nur'un manevî evladı olmuştur. İkili arasında yapılan sözleşmeye göre Atsız, "Rıza Nur'dan kalan bütün mirası Türkçülüğe vakfedeceğini beyan etmiştir."¹¹⁷ Nitekim Atsız, Rıza Nur'un 8 Eylül 1942'deki vefatından sonra Aralık ayının başlarında onun dergisi *Tanrıdağ*'ı tekrar çıkarmak için başvuru yapacaktı.¹¹⁸ Anlaşıldığı kadarıyla derginin sermayesi Rıza Nur'un 3000 lirayı biraz aşan mirasıydı. Fakat Atsız, *Tanrıdağ*'ın izninin gecikmesi üzerine başka bir dergi çıkarmak için girişimlere başladı. Daha önce dergisi kapatılan bir kişinin Bakanlar Kurulunun müsaadesi olmadan yeni bir dergi çıkarması kanunen yasak olduğu için bu yeni dergi, Atsız'ın kardeşi Nejdet Sançar'ın adına çıkarılmak istendi. Dergi İstanbul'da basılacak, Sançar'ın görevli olarak bulunduğu Balıkesir'de çıkacaktı. Bu sebeple Nejdet Sançar, bir dergi çıkarmak için Balıkesir Valiliği'ne müracaat etti. Usûl gereği dilekçe, tahkik edilmek üzere Emniyet Müdürlüğü'ne gönderildi. Fakat müdürlük, Sançar'ın doğum yeri İstanbul olduğu için incelemeyi İstanbul emniyetine havale etti. Bu süreç uzun sürmüş olmalı ki Sançar, Balıkesir'de verdiği dilekçesinin numarasını Atsız'a vererek meselenin İstanbul'dan takip edilmesini istemiştir. Elindeki dilekçe numarasıyla emniyete giden Atsız, numaranın başka bir olaya ait olduğunu görecekti. Bunun bir "hükûmet oyunu" olduğunu düşünen Atsız ve Sançar, bu sefer daha "tedbirli" olarak yeni bir dergi için tekrar Balıkesir Valiliği'ne başvuruda bulundular. Derginin ismi *Türk Sazı*, sahibiyse Nejdet Sançar'ın eşi Kimya öğretmeni Reşide Sançar olacaktı. Neticede *Türk Sazı* için izin alındı. Derginin ilk sayısı 15 Mayıs 1943'te çıkacaktı.

Gazetelere ilanlar verilmiş, *Türk Sazı*'nın, *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)'un devamı olduğu duyurulmuştu.¹¹⁹ Derginin kapağının en üstünde kırmızı bir şerit üzerinde büyük harflerle "Türk Sazı" yazıyordu. Altında "Bütün Türkler Bir Ordu"

¹¹⁵ [Nejdet Sançar], "1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 13.

¹¹⁶ Cihan Özdemir, *a.g.e.*, s. 429.

¹¹⁷ Bu konu için Rıza Nur'la ilgili bölüme bakılabilir.

¹¹⁸ *Atsız'ın Mektupları*, s. 21. Atsız, 15 Ocak 1943'te yazdığı bu mektup başvurusunu bir buçuk ay evvel yaptığını ve bu başvurudan pek de olumlu bir cevap beklemediğini yazmaktadır.

¹¹⁹ [Nejdet Sançar], "1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası," *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 9.

yazısı ve Atsız'ın bütün dergilerinde kullandığı aylı kurt resmi vardı. Kapağın ortasındaki bir çerçevede derginin içindekiler kısmı bulunuyordu. En altta ise soldan sağa olmak üzere sayı numarası, fiyat (25 Kuruş) ve tarih yazılıydı.¹²⁰ 14 Mayıs 1943'te derginin basımı tamamlanmış, bayilerle anlaşmalar imzalanmıştı. Fakat *Türk Sazı*'nın dağıtımını yapılamadı. Matbuat Umum Müdürlüğü'nden gelen bir telgrafla derginin satışı durduruldu. Telgrafta "imtiyaz sahibi Reşide Sançar'ın kimya öğretmeni olduğu için ancak kimyayla alâkalı bir dergi çıkarabileceği ve *Türk Sazı*'nın daha evvel hükümet tarafından kapatılan *Atsız Mecmua*'nın devamı olduğunun ilan edildiği, oysa kapatılan bir derginin devamının çıkarılamayacağından dolayı *Türk Sazı*'nın satıştan men edildiği" yazıyordu.¹²¹ Bunun üzerine Atsız, Ankara'ya giderek Matbuat Umum Müdürü Selim Sarper ve İç Matbuat Müdürü Server İskit'le görüştü. Bütün ısrarına rağmen *Türk Sazı*'ni çıkarabilmek için gerekli izinleri alamadı. Fakat 3 Haziran 1943'te Mesut Koman'a yazdığı bir mektuba göre ona *Tanrıdağ* için izin alınabileceğinin sözü verilmişti.¹²² Atsız, Arif Türkdoğan'a 15 Haziran 1943'te yazdığı mektubunda da "*Tanrıdağ*'ın ilk sayısının İstanbul'da, Ekim 1943'te çıkacağını" söylüyordu.¹²³ Mektuplarında *Tanrıdağ* için imtiyaz aldığını yazan Atsız, 1950'lerde başka türlü yazacaktı. Buna göre Selim Sarper, Atsız'a "*Türk Sazı* için ısrarcı olmamasını, zira *Orhun* için izin alınabileceğini" söylemişti.¹²⁴ Ancak burada anlaşılması güç bir nokta var. Atsız, Koman'a *Tanrıdağ* için izin alabileceğini söylemesine rağmen, ona yazdığı mektuptan bir gün sonra, 4 Haziran 1943'te *Orhun*'u tekrar çıkarabilmek için Matbuat Umum Müdürlüğü'ne bir dilekçe vermişti.¹²⁵ Belki de bu karışık durumdan şunu anlamalıyız: Selim Sarper, Atsız'a her hâlükârda *Tanrıdağ* için imtiyaz verecekti. Bu tamamen onun ihtiyarındaydı. Fakat *Orhun* (1943-1944)'un tekrar çıkarılabilmesi için Bakanlar Kurulu'nun kararı gerekiyordu. Atsız "şansını denemek için" resmî müracaatta bulunmuştu. Yine de pek ümitli değildi. Zira Bakanlar Kurulu üyelerinden biri de Atsız'ın daha evvel çatıştığı Hasan Âli Yücel'di. Atsız, onun bu işe engel olacağını düşünüyordu.¹²⁶ Anlaşılan o ki, Sarper'in de desteğiyle Bakanlar Kurulu

¹²⁰ *Türk Sazı*, I/1 (25 Mayıs 1943), Kapak.

¹²¹ *Atsız'ın Mektupları*, s. 22-23.

¹²² *Atsız'ın Mektupları*, s. 22.

¹²³ *Atsız'ın Mektupları*, s. 25.

¹²⁴ [Nejdet Sançar], "1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası," *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 9; Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 305.

¹²⁵ Nizam Önen, *a.g.e.*, s. 320.

¹²⁶ [Nejdet Sançar], *a.g.m.*, s. 9.

Orhun (1943-1944)'un tekrar çıkmasına karar vermişti.¹²⁷ Peki, ikinci dönem *Orhun*'un yolcuları kimlerdi?

Atsız'ın kardeşi Nejdet Sançar, *Orhun* (1943-1944)'da yazmaya başlayarak ölene kadar Atsız'ın dergilerinin en önemli yazarlarından biri olacaktı. Onun dışında Mustafa Hakkı Akansel, Mehmet Sadık Aran, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu ve eşi Fahriye Yılanlıoğlu, Besim Atalay, Nihat Sami Banarlı, Zeki Velidî Togan, Yusuf Kadıgil, Cezmi Türk, Mehmed Halid Bayrı, Fethi Tevetoğlu, Cemal Oğuz Öcal, Hamza Sadi Özbek, Necdet Özgelen, Bedriye Atsız, Elmas Yıldırım, Osman Yüksel Serdengeçti, Bekir Berk, Basri Gocul gibi isimler yazı ve şiirleriyle *Orhun* (1943-1944)'u desteklemişlerdi.¹²⁸

Orhun (1943-1944)'un ilk sayısı 1 Ekim 1943'te, 22 Haziran'daki Bakanlar Kurulu kararından aylar sonra çıktı. 1933-1934'te yayınlanan *Orhun*'un devamı olduğu için 10. sayıdan başlamıştı. Fakat daha çok *Türk Sazı*'nın devamı gibiydi. İki derginin kapak düzeni neredeyse aynıydı. “Türk Sazı” yerine “Orhun” yazıyordu. İkisinin de fiyatı 25 kuruşturdu. Derginin içeriği de *Türk Sazı* ile hemen hemen aynıydı. Atsız'ın “Türk Sazı”, Şakiroğlu Canip Sıtkı'nın “Yalvaç”, Barthold'un “Türkmen Tarihine Ait Taslak” ve Şadan Akyol'un “Sana Hasret” adlı yazıları *Orhun* (1943-1944)'a alınmamıştı. Zeki Velidi Togan'ın “Göktürk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, Mehmed Halid Bayrı'nın “Âşık Bahri”, Besim Atalay'ın “Ettuhfet-üz-Zekiyye fil-Lûgat-it-Türkiyye” ve Atsız'ın “T. Bayındırlı” imzasıyla yazdığı “Türkiyenin Millî Fudbol Maçları” adlı yazıları hem *Türk Sazı*, hem de *Orhun* (1943-1944)'un ilk sayısında bulunuyordu. Mustafa Hakkı Akansel'in “Türklük Fikri”, Tadeusz Kowalski'nin “Arap Edebiyatında Türklerin En Eski Zikredilişi” ve Nazif Danişman'ın “Osmanlı Türkçesinin Arap Dili Üzerindeki Tesirleri” adlı yazılar *Orhun* (1943-1944)'un 11. sayısına, Nejdet Sançar'ın “Fedakârlık ve Feragat Ruhu” yazısıysa 12. sayıya aktarılmıştı. Atsız'ın “Türkçülük”, “Türkçülere Birinci Teklif”, “Dönüş” , “İki Büyük Yıl Dönümü”, “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar I” adlı yazıları ile Mustafa Hakkı Akansel'in “Rıza Nurun Türk Tarihi”, Nejdet Sançar'ın “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri”, Nihat Sami Banarlı'nın “Baht”, Ahmet Ersoy'un “Seferihisar”, Hamza Sadi Özbek'in “Bana Sevdalı Diyorlar”, Yusuf

¹²⁷ *Orhun* (1943-1944)'un tekrar çıkabilmesi için Bakanlar Kurulu'nun kararı 22 Haziran 1943'tür. bkz. Nizam Önen, *a.g.e.*, s. 320.

¹²⁸ Günay Göksu Özdoğan, Atsız'ın dergilerindeki yazarların azımsanmayacak bir kısmının öğretmen veya akademisyen olmasının Türkçülüğün yayılmasında ve Türkçü fikirlerin genç nesillere aşılmasındaki önemine dikkat çekmektedir. bkz. Günay Göksu Özdoğan, *a.g.e.*, s. 215-228.

Kadıgil'in "Rıza Nurun Kabrini Ziyaret" adlı yazı ve şiirleri ise *Türk Sazı*'nda olmayıp *Orhun* (1943-1944)'un ilk sayısına eklenen yazılardı. Yazıların başlıklarından anlaşılmasa da *Orhun* (1943-1944)'un bir karakteri vardı ve çağın şartlarından müstağni değildi.

1943 yılının sonları, 2. Dünya Savaşı'nın şiddetle devam ettiği zamanlardı. Türkiye'nin savaşa girip girmeyeceği hususundaki tartışmalar almış yürümüştü. Bu meyanda *Orhun* (1943-1944)'un içeriğinde de "savaş mefhumu" önemli bir yer tutuyordu. Bu dönemdeki Türkçüler için Türkiye'nin savaşa girişi "tutsak" Türk illerinin "kurtuluşu" manâsına geliyordu. Türkiye eğer savaşa girecekse bu maksatla girmeliydi. "Milletin kuvveti iyi hesaplanmadan, millet savaşa hazırlanmadan girişilen, mağlûbiyetle biten savaşlar kötüdür." diyordu Atsız, fakat yabancıların elinde "tutsak" yaşayan soydaşları kurtarmak, milleti daha zengin ve güçlü bir hale getirmek, bir ülküyü veya bir dini yaymak için girişilen savaşlar, zaferle biten savaşlarsa şüphesiz iyiydi.¹²⁹ Atsız'ın burada bahsettiği "tutsak" Türklerin Rusya veya Rusya'nın güdümündeki devletlerin sınırları içinde yaşayan Türkler olduğu kesindi. Bu bağlamda Türkçüler, Almanların Rusya'ya karşı savaşmasından "memnuniyet" duyuyorlardı. Meselâ Atsız, "Almanlar Rusya içlerinde ilerledikçe bütün Türkçülerin ruhunun şad olduğunu" söylüyordu.¹³⁰ Bununla beraber Atsız'ın tek motivasyon kaynağı büyüüp gelişmek değildi elbette. Savaş aynı zamanda Türkiye için bir "var olma dürtüsü"ydü. Ona göre, Türkiye'nin yalnızca kendisine saldırıldığı anda savaşa girmesi gerektiği yönündeki tezler yanlıştı. Komşuları kendisinin varlığına kastedebilecek nitelikteyse 18 milyonluk bir devlet ancak saldırarak kendisini savunabilirdi. "Çünkü en iyi müdafaa taarruzdur."¹³¹

Atsız'ın bir sonraki makalesi adeta bu son cümlesinin açıklaması gibiydi. Başlığı bile bunu belli ediyordu: "Ülküler Taarruzîdir". Atsız'a göre, bütün canlılar biyolojik olarak dünyayı bürüme isteğine sahipti. Eğer bunu yapamıyorlarsa sebebi diğer canlıların mukavemet etmeleriydi. Türler arasındaki bu mücadele hayat kavgasına sebep oluyordu. Yaptığı analogik girişten sonra meseleyi insanlara getiren Atsız, "her milletin bilinçaltında dünyayı ele geçirme dürtüsünün bulunduğunu" söylüyordu. Bu da

¹²⁹ Atsız, "Savaş Aleyhtarlığı," *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birinkânun 1943), s. 1.

¹³⁰ Atsız'ın yazdıkları tam olarak şöyledir: "Almanlar Rusyaya saldırıncaya kadar onlara özel bir sempatiim yoktu. Sınırlarımıza dayanmışlardı. Çarpışabilirdik. Fakat 22 haziran 1941'de Almanlar sanki Türk oldu. Onlar Rusya içinde çalıklıç ilerler ve Moskof sürülerini tümen tümen, ordu ordu yok ederken bütün Türkçüler gibi benim ruhum şad oluyordu." bkz. Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 107-108.

¹³¹ Atsız, a.g.m., s. 1.

savaşları doğuruyordu. Fakat insanlar arasındaki savaşlar doğadakiler gibi değildi. İçinde insan şuur ve metodu da vardı. İşte burada da, millî ülküler ortaya çıkıyordu ki, bunun üç merhalesi vardı: “İstiklâl, birlik ve fütuhât.”¹³² Atsız’a göre, bir millet evvela bağımsız olmaya çalışırdı. Bunu başardıktan sonra yabancı ülkelerin hâkimiyetinde kalan soydaşlarını kurtarmaya ve milletin bütün fertlerinin tek devlet çatısı altında yaşamalarını temin etmeye uğraşırđı. Millî ülkülerin son merhalesiyse fütuhattı. Bağımsızlığını elde etmiş, birliğini sağlamış milletler soylarını dünyaya yaymak için “fetih” hareketlerine girişmek zorundaydı.¹³³ Atsız, aslında Türkçülerin bu konudaki sözcüsü gibiydi. Tezini, yani Türkiye’nin savaşa girmesinin gerekli olduğunu kanıtlamak için kullandığı argümanlar kendisine göre neredeyse kusursuzdu. Söylemek istediklerini daha açık hâle getirmek istersek karşımıza şu sonuç çıkacaktır: Türkiye, çetin savaşlardan sonra, bağımsızlığını henüz elde etmişti. O halde millî ülkünün ilk merhalesi tamamđı. İkinci merhale “tutsak” soydaşların kurtarılarak milletin birliğinin sağlanmasıydı. Sovyetler Birliği’nin “ortadan kalkması”, Türk birliğin büyük oranda sağlanmasını beraberinde getirecekti. Atsız, 1952’de de bu konuya değinecekti. II. Dünya Savaşı sırasında çok önemli fırsatların “kaçırıldığını” düşünüyordu. Fin-Rus çarpışması sırasında İngiltere ve Fransa, Finlere yardım etmek için Türkiye’den kalkacak uçaklarla Bakü’yü bombalamak istemişler ama İsmet İnönü buna karşı çıkmıştı. Diğer fırsat ise Stalingrad Kuşatması sırasında “kaçırılmıştı”. Kuşatma sırasında Ruslar, Türkiye sınırındaki birliklerini çekmişti. Bu anda Rusya’ya bir savaş açılsaydı Türkiye’nin “kadim düşmanı” Rusya madden ve manen bitirilebilir, Türk birliği gerçekleşmiş veya Türkler birkaç bağımsız devlet kurmuş olabilirlerdi. Ayrıca 12 Ada’nın, Almanlar tarafından Türkiye’ye verilme teklifi ve II. Dünya Savaşı sonunda Bulgaristan’ı “işgal etmek” gibi fırsatlar da aynı dönemde “tepilmişti”.¹³⁴ İşte bunlar Atsız’ın millî ülkü dediği politikanın ikinci adımıydı. Ondan sonra geriye “dünyayı bürümek” kalıyordu. Atsız’ın nazarında büyümek istemeyen milletler küçülmeye mahkûmdu. Eğer Türkiye saldırmazsa, ona saldıracaklardı. Bu bağlamda “savaşın felâket olduğunu söylemek bir millete yapılacak en büyük düşmanlıklardan biriydi.”¹³⁵ Aslında *Orhun* (1943-1944)’da açılan anketin 10. sorusu tam da buraya temas ediyordu.

Soru gayet açıktı: “Savaşı mutlak bir felâket olarak gösteren yayınlar sizce millî

¹³² Atsız, “Ülküler Taarruzîdir,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 23.

¹³³ Atsız, a.g.m., s. 23-24.

¹³⁴ Selim Pusat [Hüseyin Nihâl Atsız], “Tarih Önünde Baltacı Mehmet Paşa ve İsmet Paşa,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 2-3.

¹³⁵ Atsız, a.g.m., s. 25.

ruh bakımından doğru mudur, değil midir?”¹³⁶ Ankete, aralarında Bedriye Atsız, Mümtaz Turhan, İsmet Tümtürk, Mehmet Halid Bayrı, Orhan Seyfi Orhon, Fethi Tevetoğlu, İzeddin Şadan, Mükrimin Halil Yinanç, Mustafa Hakkın Akansel, Reşide Sançar, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, Hamza Sadi Özbek, Zeki Sofuoğlu, Bekir Berk gibi isimlerin olduğu toplam 76 kişi katılmıştı. Bu 76 kişiden sadece ikisi, Atsız’ın daha evvel yaptığı millî ülkü tanımında zarurî olarak görülen savaşın bir felâket olduğunu söyleyecekti.¹³⁷ Birçok yazara göreyse savaşı felâket olarak göstermek doğru değildi. Hatta birçoğunun savaşı idealize ettiği söylemek mümkündü. Meselâ Nazif Danışman “dövüşmeyen milletlerin tavuklaşacağını” yazıyordu.¹³⁸ Zühtü Günay’sa “Türklerin mayasının savaşlarda katılaştığını, hamurunun meydanlarda yoğurulduğunu” söylüyordu.¹³⁹ Aysel Ersan adlı bir lise öğrencisi de tıpkı Zühtü Günay gibi düşünüyordu. O da savaş aleyhtarlığının yanlış ve Türk milletinin ezelden beri savaşı bir millet olduğu fikrindeydi.¹⁴⁰ Ankete katılan Fethi Tevetoğlu da tarihe vurgu yapanlardandı. “Bize miras çelik kılıçlara dedelerimizin verdiği su, savaştır.” diyordu.¹⁴¹ Osman Gümrükçüoğlu adlı Siyasal Bilgiler okuyan bir kişi ise “insanların her şeyden önce savaşı bir ruhla yetişmeleri gerektiğini” yazıyordu.¹⁴² Bu anket sorusu esasen bize başka bir şeyi daha, Atsız’ın dergilerinde bu dönemde iyice yoğunlaşan “Komünizm karşıtlığı”nı işaret ediyordu.

Orhun (1943-1944)’un dikkat çektiği savaş aleyhtarı yayınların kaynağı Türkçülere göre Komünistlerdi. Zaten Komünizm karşıtlığı bu dönem Türkçülerinde artık iyice belirgin bir hâl almış durumdaydı. II. Dünya Savaşı iki taraf arasındaki husumeti daha da arttırmıştı. Türkçüler için, her ne şekilde ve kimin eliyle olursa olsun, Sovyetler Birliği’nin yıkılması demek Turan’ın kurulması önündeki en büyük “engelin” ortadan kalkması demektir. Ruslar aradan çekildiğinde Türk birliğinin kurulmasını önleyebilecek bir güç yoktu. En kötü ihtimâlle Rusya’daki Türkler bağımsız devletlerine kavuşabilirlerdi. Ama evvela milyonlarca Türk’ün “tutsak” yaşadığı Sovyetler Birliği yıkılmıyordu. Bu sebeple Komünist Rusya’nın fikirlerini benimsemiş herkes “düşman” olarak görülüyordu. Türkiye’deki Komünistler de “Rusya’nın

¹³⁶ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 12.

¹³⁷ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 19; “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 24.

¹³⁸ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 13.

¹³⁹ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 13.

¹⁴⁰ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 21.

¹⁴¹ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 20.

¹⁴² “Orhun’un Anketi,” s. 19.

ajanları” olarak algılanmaktaydı. Türkçülere göre, bu “ajanlar” devletin bütün kademelerine yerleşmişlerdi ve bir an önce “temizlenmeleri” gerekiyordu. Bu algı en açık biçimde Atsız’ın açık mektuplarında görülüyordu.

Atsız’ın Başbakan Şükrü Saraçoğlu’na yazdığı açık mektuplar Türkçülük tarihinde çok önemli bir yer işgal etmektedir. Mektupların içeriği, meydana çıkardığı enerji ve sonuçları itibarıyla belki de Türkiye’deki siyasî hayatın da en önemli olaylarından biridir. Peki, Atsız bu mektupları niçin yazmıştı? Atsız’ın bu konudaki temel güdüsünün Türkiye’de yayılmakta olan Komünizmin ve “Rus ajanı” olarak gördüğü Komünistlerin “devlet eliyle bertaraf edilmesini sağlamak” olduğu açık.¹⁴³ Fakat Atsız’ın bunu, kendine göre, alelade bir kişiye yazmadığı da ortada. Nitekim kendisi de açık mektuplarının ilkinde bunu söylemektedir. Atsız, Şükrü Saraçoğlu’nun Türkçü olduğunu düşündüğü için bu mektupları ona hitaben kaleme almıştı.¹⁴⁴ Zira Şükrü Saraçoğlu, 1942’de meclis kürsüsünden Türkçü olduğunu beyan etmişti.¹⁴⁵ İşte Atsız buna dayanarak, Komünizmin Türkiye’de “yayıldığını” ve “önlenmesi” gerektiğini bildiren mektuplarını icranın başındaki şahsa doğrudan yazmıştı. Atsız, bahsi geçen açık mektuplarının ilkinde hedef göstermeden çeşitli örnekler vererek Komünizmin memlekette nasıl faaliyet gösterdiğini ve genişlediğini anlatıyordu. Aslında mektuplarında söylemek istediği şey Türkçülüğün “lafta kalmaması”, harekete

¹⁴³ Niyazi Berkes bu mektuplarla ilgili oldukça ilginç bir iddia ortaya atmaktadır: “Saraçoğlu’nun ikide birde ettiği şovence sözlerden cesaret alan ve bugünkü MHP başbuğunun “âlim, yazar, tarihçi” dediği Nihal Atsız aklınca fırsattan faydalanarak sansasyon yapacaktı. *Orhon* adlı derginin Nisan, 1944 tarihli sayısında uzaktan göz kırptıkları başbakana açık mektup adı altında yayınladığı bir yazı başlattı İnönü’ye balyozu indirme fırsatını veren olayları. Yazdığı mektubun gerçek hedefi Hasan-Âli Yücel’di ve zannediyorum ki onu arkadan kışkırtan da Yücel’in rakibi Sırer’dir. Yücel’i vurmak için Atsız Millî Eğitim bakanlığını ‘müseccel’ Komünistlerin doldurduğunu ileri sürüyor, eski arkadaşı Sabahattin Ali’den eski hocası Sadrettin Celâl Antel’e kadar bütün bu “vatan hainlerinin” adlarını veriyordu. Don Kişot benzeri başbuğ bir tuzağın içine düşürülmekte olduğunun farkında değildi. Turancı siyaseti güden hükûmeti temize çıkarmak için, Turancılık suçunu, olduğu gibi omuzlarına yükletilecek biri bulunmalıydı. Suçlama büsbütün de temelsiz olmayacaktı, çünkü Rusya “sığınmış” Zeki Velidi’nin etrafında toplanıp; kimi gizli işlerin peşinde olduklarını sanan kişilerin bulunduğunu ilgili makamlar biliyorlardı.” bkz. Niyazi Berkes, *Unutulan Yıllar*, Yayıncı Hazırlayan: Ruşen Sezer, 2. Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul 1997, s. 282. Berkes’in bahsettiği Sırer, Rıfat Semsettin Sırer’dir. Irkçılık-Turancılık Davası sürerken Hasan Âli’nin yerine Maarif Vekâletinin başına geçirilmiştir (Günay Göksu Özdoğan, *a.g.e.*, s. 91-92). Atsız’ın bahsi geçen mektuplarının ikincisinde Sırer’in, Sabahattin Ali’nin Almanya’daki faaliyetlerini araştırmak amacıyla gönderilen ve Komünist olduğu için Türkiye’ye döndürülmesine sebep olan müfettiş olduğu yazmaktadır (Atsız, “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye İkinci Açık Mektup,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 2). Ayrıca başka bir yazar da, Yücel’in yerine gelen Sırer’i Köy Enstitüleri’ne millî bir hava vermeye çalıştığı için övmektedir (Kadıoğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun*, II/66 (4 Ocak 1952), s. 8-9).

¹⁴⁴ Atsız, “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye Açık Mektup,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 1. Atsız’ın daha sonra Saraçoğlu’nun bu sözlerine aslında güvenmediği yazılacaktı. Zira Atsız, Nazım Hikmet’i hedef alan bir broşür yayınladığında o sıralarda Adliye Vekili olan Saraçoğlu, Atsız hakkında dava açılmasına sebep olmuştu. Ayrıca Yusuf Kemal Tengirşek, Atsız’a Saraçoğlu’nun Türk olmadığını söylemişti. bkz. [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 11.

¹⁴⁵ *TBMM Zabıt Ceridesi*, XXVII, s. 24-25.

geçmesi üzerineydi. Daha açık bir şekilde ifade edecek olursak, “madem Türkçüsünüz o halde Komünizmin ülkede yayılmasına niçin engel olmuyorsunuz” diyordu Atsız. Fakat *Orhun* (1943-1944)’un kapatılmasından da endişe ediyordu. Hatta yazının müsveddelerini okuyanlar, Atsız’ı bu mektubu yayınlamaması konusunda uyarılmışlardı. Atsız bu teklifleri reddedecekti. Anlaşılan o ki, ilk mektubu deneme maksadıyla yazmıştı. Eğer bu yazdıklarından sonra dergi kapatılmazsa isim ve mevki vererek devlet kademelerine “yerleşmiş” Komünistlerin faaliyetlerini anlatacaktı.¹⁴⁶ *Orhun* (1943-1944), bu sayısından sonra kapatılmadı, ancak ülkede büyük yankı uyandırdı.

İlk açık mektubun olduğu 15. sayı adeta yok sattı. Bayiler dergiyi yüksek fiyattan satıyor, derginin ikinci defa basılması için teklif yağıyordu. Fakat derginin idarecileri, “kâr amacı gütmedikleri için” bunu reddedeceklerdi.¹⁴⁷ Bununla beraber tebrik mektup ve telgrafları da geliyordu. Meselâ derginin satışa çıktığı gün, 1 Mart 1943’te Zonguldak Maden Başçavuş Mektebi öğrencilerinden iki telgraf gelmişti. “Fikirlerinizin hayranıyız ve sizinle beraberiz” diyorlardı.¹⁴⁸ Ankara’da bulunan Hukuk Fakültesi öğrencilerini temsilen Cebbar Şenel ve Sait Bilgiç’in de aralarında bulunduğu altı kişinin imzasıyla gönderilen telgrafta ise Atsız hem tebrik ediliyor, hem de derginin Ankara’da nüshası kalmadığı için açık mektubun çoğaltılarak ücretsiz dağıtılabilmesi için Atsız’dan müsaade isteniyordu.¹⁴⁹ Tahir Akın Karauğuz da Zonguldak’tan yazdığı mektupta, yazının çok büyük bir etki yarattığını söylüyordu. Hatta Karauğuz’un mektubunda yazdıklarına göre *Orhun* (1943-1944)’un kapatıldığı dedikodusu çıkmıştı.¹⁵⁰ Fakat dergi kapatılmayacak, Atsız ikinci bir mektup daha yazacaktı.

Atsız, *Orhun* (1943-1944) kapatılmayınca başbakana hitaben yeni bir mektup daha kaleme aldı. Bu sefer isim veriyordu. Devlet Konservatuarı’ndan Sabahattin Ali, Ankara’daki Dil Fakültesi’nden Pertev Naili Boratav ve Ahmet Cevat ile İstanbul Üniversitesi’nden Sadrettin Celâl’in “maarife sızmış ajanlar olduğunu” söylüyordu. Üstelik Maarif Vekâletinin başındaki Hasan Âli Yücel’in de bunlara “göz yumduğunu” ekliyor ve derhal istifa etmesini istiyordu.¹⁵¹ İkinci açık mektubun bulunduğu 16. sayı ilkinden daha fazla rağbet görecekti. 1 Nisan tarihli sayı 5000 adet basılmasına rağmen kısa sürede tükenince yeniden 5000 adet daha basıldığı halde ikinci baskı da çok kısa

¹⁴⁶ Atsız, a.g.m., s. 4.

¹⁴⁷ [Nejdet Sançar], a.g.m., s. 11.

¹⁴⁸ [Nejdet Sançar], a.g.m., s. 11.

¹⁴⁹ [Nejdet Sançar], a.g.m., s. 11-12.

¹⁵⁰ [Nejdet Sançar], a.g.m., s. 12.

¹⁵¹ Atsız, “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye İkinci Açık Mektup,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 1-6.

bir süre içinde satılmıştı.¹⁵² Hatta derginin son sayısı karaborsaya düşmüştü. Asıl fiyatı 25 kuruş olan dergi 25 liraya kadar alıcı bulmuştu. Ayrıca “Komünistlerin derginin fazla okunmasını engellemek için dergiyi toplattıkları” bile söyleniyordu.¹⁵³ İkinci açık mektuptan sonra da Atsız’a yine birçok tebrik mektubu gelecekti. Bilhassa İstanbul Erkek Lisesi’nden 35 imzayla gelen bir mektup, açık mektupların gençlik üzerinde yarattığı havayı ifade etmesi açısından oldukça önemliydi. “Gaflet uykusundan uyandık” deniyordu mektupta, “artık solcu alçaklar ayranı kabaran gençliğin demir pençesi altında ezilecekti.”¹⁵⁴ Açık mektuplar sadece yurt çapında büyük yankı uyandırmakla kalmayacak Atsız’ın yine öğretmenlikten ihracına ve dergisinin kapatılmasına yol açacaktı.

Atsız toplamda 3 veya 4 açık mektup yazmayı tasarlamıştı.¹⁵⁵ Bu mektuplarla Türkiye’deki Komünistleri “deşifre etmek” niyetindeydi. Bu bağlamda derginin 17. sayısı için hazırlıklara başladı. Yeni mektubunda Şevket Aziz Kansu’nun üzerinde bilhassa duracaktı. Hatta bu sayıyı 50000 adet bastırmayı düşünüyordu. Evvelki mektupların yarattığı etkiyle Akbank’ın kurucularından ve o dönemde Türkiye’nin sayılı zenginlerinden biri olan Nuh Naci Yazgan, bir matbaa kurarak Atsız’ın “kalem savaşı”na devam etmesi için yardım teklifinde bulunmuştu.¹⁵⁶ İkilinin karşılıklı görüşmesi mümkün olmasa da bu teklif açık mektupların nüfuz ettiği kitleyi göstermesi açısından oldukça mühimdi. Bu arada Atsız, Boğaziçi Lisesi’ndeki öğretmenliğine de devam ediyordu. Fakat 7 Nisan günü okuluna gittiğinde öğretmenlikten ihraç edildiği haberini aldı. Üçüncü defa aynı kararla karşılaşılıyordu.¹⁵⁷ Zaten bir gün evvel, 6 Nisan 1944’te *Orhun* (1943-1944)’un kapatılması ve son sayısının toplatılması kararı verilmişti.¹⁵⁸ Böylece Atsız’ın bir dergisi daha kapatılmış oluyordu.¹⁵⁹

¹⁵² [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 12.

¹⁵³ [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 13.

¹⁵⁴ [Nejdet Sançar], a.g.m., s. 14.

¹⁵⁵ [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 10.

¹⁵⁶ [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 13.

¹⁵⁷ [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 13.

¹⁵⁸ Nizam Önen, a.g.e., s. 321.

¹⁵⁹ *Orhun* (1943-1944) kapatıldıktan sonra Sabahattin Ali, Atsız aleyhinde bir hakaret davası açtı. 3 Mayıs günü Ankara’da birkaç bin Türkçü gencin nümayişinden sonra 2. Dünya Savaşı’nda Almanların mağlûp olacağı, Sovyetlerin ise galip geleceği neredeyse kesinleştiği için devlet ve hükûmet eliyle Türkçülere karşı büyük bir hareket başlatıldı. Bu hadiselerin neticesi meşhur Irkçılık-Turancılık davasıydı. Tafsilat için şu kaynaklara müracaat edilebilir: İlhan E. Darendelioğlu, *Türk Milliyetçiliği Tarihinde Büyük Kavga*, Oymak Yayınları, İstanbul 1976; Mustafa Müftüoğlu, *Millî Şef Döneminde Çankaya’da Kâbus (1944 Turancılık Davası)*, Başak Yayınları, İstanbul 2005; Yavuz Bülent Bâkiler, *1944-1945 Irkçılık Turancılık Davasında Sorgular Savunmalar*, Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları, İstanbul 2010; Hayri Yıldırım, *3 Mayıs 1944 Irkçılık Turancılık Davası*, Togan Yayıncılık, İstanbul 2015; Günay Göksu Özdoğan, “*Turan*”dan “*Bozkurt*”a: *Tek Parti Döneminde Türkçülük (1931-1946)*, s. 89-124. Hükûmet yanlısı yazılar için bkz. *Irkçılık-Turancılık*, Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yayınları, Ankara 1944. Bununla beraber bu mesele hakkındaki en önemli kaynaklardan biri *Orkun* (1950-1952)’da Nejdet Sançar tarafından yazıldığı tahmin edilen “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası” adlı tefrikadır. Tefrika derginin 3-61. sayıları arasında toplam 42

sayıda yayınlanmıştır. Neredeyse bütün Atsız biyografilerinde Atsız'a ait olarak gösterilen bu tefrika, Fethi Tevetoğlu'na göre Nejdet Sançar'a aittir ve Tevetoğlu, Sançar'a ait 10 adet defterin Reşide Sançar tarafından kendisine verildiğini söylemektedir. (Fethi Tevetoğlu, "Türkçü Dergiler IX," s. 42). Bu tefrikanın kim tarafından yazıldığı gerçekten de ilginç bir konudur. Burada kısaca bu konuya değinmekte fayda var. Tefrika, *Orkun* (1950-1952)'da yayınlanmaya başlandığında Türkçülerin davalar sırasında tuttukları notlar karşılaştırılarak elde edildiği, toplamda 1000 sayfayı geçebileceği ve ileride kitap olarak yayınlanacağı yazmaktadır ([Nejdet Sançar], "1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası," *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 10). Başka bir yerde de tefrikanın Türkçülerden toplanan notlarla hazırlandığı, bazı notların çok uzaklardan geldiği yazıyordu ([Nejdet Sançar], "1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası," *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 15). Atsız'ın mektuplarında da benzer yönde bir ibare vardı. O, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu'na yazdığı 9 Mart 1951 tarihli bir mektupta Yılanlıoğlu'ndan davalar sırasında orduda yapılan duyurular hakkında belgeler göndermesini istiyordu (*Atsız'ın Mektupları*, s. 48). Derginin 7. sayısında tefrikanın bölüm bölüm farklı kişiler tarafından yazılacağı ve giriş kısmının Atsız tarafından yazıldığı belirtiliyordu ("Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 16). 12-19. sayılar arasında tefrika yayınlanmamıştır. 19. sayıda bunun sebebi olarak tefrikayı hazırlayan heyet arasında bulunan Atsız'ın rahatsızlığı gösterilmektedir (*Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 9). Gerçekten de bu tarihlerde Atsız, dizanteri sebebiyle rahatsızdır (*Atsız'ın Mektupları*, s. 45). Atsız'ın iyileşmesini müteakip 20. sayıyla tekrar başlayan tefrika 61. sayıda son defa yayınlanarak kesilmiştir. Tefrikanın yayınının durdurulmasına sebep olarak tefrikayı hazırlayanların zaman bulamaması gösterilse de asıl sebebin başka bir mesele olduğunu tahmin ediyoruz (*Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 16). Tefrikanın yayımlandığı dönemde Türkçüler arasında Atsız'ın ve çevresindekilerin bu tefrikayla kendi reklamlarını yaptıkları hakkında bir dedikodu çıkmıştı. Atsız da mektuplarında bundan yakınıyordu. Tefrika, Atsız mektuplarında bu söylenenden ilk defa bahsettiği 19 Kasım 1951 tarihli mektubundan hemen sonra *Orkun* (1950-1952)'un 30 Kasım 1951 tarihli sayısıyla son buldu. (*Atsız'ın Mektupları*, s. 49-50). Aslında tefrikanın neşrine henüz yeni başlandığı sıralarda da bu söyleninin, yahut Türkçüler arasında bir rahatsızlığın olduğu anlaşılıyor. Mustafa Mete adlı bir okurun mektubuna verilen cevapta tefrikanın Türkçüler ibret alsınlar diye yayımlandığı ve tefrikada bahsi geçen şahısların cesaret veya fedakârlıklarının göze batmaması gerektiği yazılmaktadır ("Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 16). Anlaşıldığı kadarıyla tefrika, yayınlanmasa da üzerinde çalışılmaya devam edilmiştir. *Ötüken*'in Ocak 1969 tarihli sayısında bu hususta kısa bir pasaj bulunmaktadır. Nejdet Sançar tarafından hazırlandığı belirtilen kitap, 4 veya 5 cilt olarak düşünülmekte ve tutuklamalar, tebliğler, duruşmalar, savunmalar, temyiz kararları gibi konuları içermektedir ("1944 İrkçılık-Turancılık Davası," *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7). Tefrika hakkında en geniş malûmatı Nejdet Sançar'la 10 Kasım 1973'te yapılan bir mülâkatta bulmak mümkündür.. Bu mülâkatta Sançar, tefrika hakkında ayrıntılı bilgi vermektedir. *İsmet İnönü İle Hesaplaşma* adlı kitabından bahsederken İrkçılık-Turancılık davasının kitabını hazırladığını söyleyen Sançar, davalar sırasında elle tuttuğu notlardan oluşan eserin yayımlandığında 3, 4 veya 5 cilt olacağını söylemektedir. Sançar, anlattığına göre, duruşmalar sırasında notlar tutmuş, cezaevine geldiğinde ise bunları temize çekmiştir. Sançar'ın defterlerinin içeriğinde davaya giden yol, sorgular, işkenceler, duruşmalarda yaşananlar, mahkemeye verilen dilekçeler, savunmalar vs. gibi konular vardır ("İsmet İnönü İle Hesaplaşma Hakkında Nejdet Sançar'la Konuşma," *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 11-12). Nejdet Sançar, Hamza Sadi Özbek'in vefatı üzerine kaleme aldığı bir yazıda da bu kitaba değinmektedir. Buna göre Özbek, Sançar'ı her ziyaretinde kitabın tamamlanıp tamamlanmadığını sormaktaydı. Ayrıca Özbek, davanın kendisiyle ilgili bölümünü de hazırladığını söylüyordu (Nejdet Sançar, "Rahmetli Özbek," *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 14). Özbek'in hazırladığı bu bölümün varislerinde olması kuvvetle muhtemeldir. Sançar'ın bu yazısının tarihi 7 Ekim 1974'tür. Atsız, 28 Kasım 1974 tarihinde Muzaffer Eriş'e yazdığı bir mektupta aynı eser üzerine çalıştığını ifade etmekte ve Eriş'ten bu hususta kendisi, Cihat Savaş Fer ve Fehiman Tokluoğlu hakkında bilgi istemektedir. Atsız'ın mektuplarını yayına hazırlayan Yücel Hacaloğlu'na göre Atsız, hayatının son dönemlerinde bu eseri tamamlamak için çaba göstermişse de kitabın hazırlanmasıyla büyük ölçüde Sançar meşgul olmuştur. Hacaloğlu ayrıca, Sançar'ın vefatından sonra Reşide Sançar'ın tamamlanmış halde bulunan bu kitabın basılması için imkân aradığını da söylemektedir (*Atsız'ın Mektupları*, s. 328-329). Sançar'ın vefatı, bu konunun Atsız'ın dergilerinde tekrar gündeme gelmesini sağlamıştır. Onun hakkında imzasız yayınlanan bir biyografide vefat etmeden evvel hazırladığı kitaplar arasında İrkçılık-Turancılık davasının kitabı da sayılmaktadır ("Nejdet Sançar'ın Hayatı ve Eserleri," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 6). *Ötüken*'in Sançar'a hasredilen bu sayısında Mustafa Hacıömeroğlu da, onun hazırladığı kitaplar arasında bahsi geçen eserin de olduğunu yazmaktadır (Mustafa Hacıömeroğlu, "Kaynak Adam Nejdet Sançar Göçtü," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 15). Bu konu hakkında ayrıntılı bilgi verenlerden biri de İsmet Tümtürk'tür. Ona göre Sançar, davalar sırasında durmadan not tutardı. Duruşmalar bitip koğuşlara dönüldüğünde bu notları hemen temize çeker, eksik yerleri duruşmalara katılanlara sorarak tamamlardı. Bunu yapmaktaki amacı duruşmalardaki tutanakların kasten yanlış tutuluyor olmasıydı (İsmet Tümtürk, "Nejdet Sançar'dan Hatıralar," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 11). Anlaşıldığı kadarıyla Sançar bu notları tutarak davaların gerçek bir tarihini yazmayı planlıyordu. Konu hakkında fikir bildiren yazarlardan biri de Necmeddin Seferoğlu idi. Ona göre tefrika Atsız ve Sançar tarafından yazılmıştı (*Türkçü Dergiler*, s. 39). Görüldüğü üzere İrkçılık-Turancılık davasıyla ilgili belki de en önemli kaynağı teşkil edecek olan bu eseri kimin yazdığı yüzde yüz olarak belli değildir. Fakat yukarıda yazdıklarımızı değerlendirecek olursak, başta Atsız olmak üzere birçok Türkçü'nün yardım ettiği bu eserde en büyük emeğin Sançar'a ait olduğunu söylemek mümkün olacaktır. Bu sebeple biz de tefrikayı Nejdet Sançar ait olarak kabul ettik. Nejdet Sançar'ın vefatından sonra Reşide Sançar'a kalan bu defterlerin akıbetinin ne olduğu sorusu akıllara gelebilir. Daha evvel de söylediğimiz gibi, Fethi Tevetoğlu defterlerin kendisinde olduğunu yazmıştı. Yavuz Bülent Bakiler, davadaki sorgu ve savunmaları yayınladığı kitabında bu belgeleri Nejdet Sançar'ın eşi Reşide Sançar'dan aldığını söylemektedir (Yavuz Bülent Bakiler, *a.g.e.*, s. 7). Reşide Sançar tarafından Bakiler'e verilen bu belgeler Nejdet

1.4 ORKUN (1950-1952)¹⁶⁰

1947 yılında İrkçılık-Turancılık Davası ve onun ardılı Kenan Öner-Hasan Âli

Sançar'ın hazırladığı kitabın bir kısmı mıdır, bilmiyoruz. Fakat aldığımız son bilgilere göre Sançar tarafından hazırlanan defterler şu an Ahmet Bican Ercilasun'un elinde ve yayınlanmak üzere hazırlanmaktadır. Umuyoruz ki bu kitabın yayınlanmasıyla Türkiye'deki Türkçülüğün tarihine ait çok önemli bir hadise büyük oranda aydınlanacaktır.

¹⁶⁰ *Orkun* (1950-1952), Atsız'ın dergileri arasında haftalık olarak yayınlanan tek dergidir. Buna rağmen günlük olaylara pek yer verememektedir. Zira dergi piyasa çıkmadan 10 gün önce basılmak üzere matbaaya girmektedir ("Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 16; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 16). 6 Ekim 1950-18 Ocak 1952 arasında her hafta Cuma günleri, hiç aksatılmadan 68 sayı yayınlanmıştır (*Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 1; *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 1). Derginin 1-48, 51 ve 52. sayılarında kapak düzeni hep aynıdır. Sayfanın en üstünde bir aylık kurt, altında büyük puntolarla "Orkun" yazısı ve onun da altında Ziya Gökalp'in "Bütün Türkler Bir Ordu" sözü bulunmaktadır. Kapağın sol alt kısmında, çerçeve içerisinde o sayının içindekiler kısmı, sağ altta ise sırasıyla sayı numarası, tarih ve fiyat vardır (*Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), Kapak; *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), Kapak). 49. sayı, Rıza Nur özel sayısı olarak hazırlanmıştır ve kapaktaki "Bütün Türkler Bir Ordu" yazısı yerine "Dr. Rıza Nur Sayısı" yazmakta, içindekiler kısmı yerine de Rıza Nur'un bir fotoğrafı bulunmaktadır (*Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), Kapak). 54. sayının kapağında da benzer bir düzen içinde Yörük Ali Efe'nin vefatı nedeniyle fotoğrafı ve onun "Bir fert ne kadar yüksek ve kahraman olursa olsun, 'Milletle iyilik yaptım' diyemez, ancak 'hizmettim' diyebilir." sözü bulunmaktadır. *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), Kapak). 50. sayının kapağı esasen ilk sayıların kapağına benzemekle beraber aylık kurt figürünün yanına küçük bir çerçeve içinde kurban bayramı tebriki eklenmiştir (*Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), Kapak). 53. sayının kapağında ufak bir değişiklikle sayı numarası, tarih ve fiyat bölümü sol alt köşeye çekilmiştir. Bu kısmın üstünde çerçeve içinde Rıza Nur'un "Emelimiz en küçüğünden en büyüğüne kadar sırf Türke hizmettir. Hâlis Türk yaratılmış olmanın iftiharına bize yetiyor." sözü bulunmaktadır. Kapağın sağ tarafında ise içindekiler kısmı yerine o sayıdaki yazısı olan yazarların listesi verilmiştir (*Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), Kapak). Derginin 63 ve 68. sayılarının kapakları da aynı şekilde hazırlanmıştır (*Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), Kapak; *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), Kapak). 63. sayı hariç olmak üzere 55'ten 67'ye kadar olan sayılarda birbirinden farklı kapaklar görülmektedir. 55. sayıda Şahap Ayhan imzalı dolunaya karşı uluyan bir kurt resmi bulunmaktadır. Kapağın sol üstünde "Bütün Türkler Bir Ordu" ve "Orkun" yazıları, sağ alt köşede ise sayı numarası ve fiyat vardır (*Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), Kapak). 61. sayının kapağında da bir tepenin üzerinde oturan kurt figürü, bu figürün arkasında bir hilâl ve altında da insan silüetleri görülmektedir (*Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), Kapak). 56. sayıda Orhan Cilasın imzalı Ziya Gökalp'in bir resmi (*Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), Kapak), 57. sayıda aynı imzalı İsmet İnönü, Hasan Âli Yücel ve Falih Rıfkı Atay'ın birlikte bulunduğu bir resim vardır. Resmin arka kısmında bir orak çekiç figürü, altında ise "1944 Nutuk Kahramanları" yazısı göze çarpmaktadır (*Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), Kapak). 60. sayının kapağı da Orhan Cilasın imzalıdır ve üzerinde "Türk" yazan bir güneşin altında aynı üç isim erirken resmedilmişlerdir. Resmin alt kısmında "Üç cüce güneş altında" yazısı bulunmaktadır (*Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), Kapak). Aynı şekilde 67. sayının kapağında da devrin siyasileri hicvedilerek resmedilmiştir (*Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), Kapak). 58, 62 ve 66. sayılarda Şahap Ayhan imzalı tarihî kıyafetler içerisinde Türk askeri resmi vardır (*Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), Kapak; *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), Kapak; *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), Kapak). 64. sayıda da çağdaş kıyafetleriyle elinde Türk bayrağı olan bir Türk askeri bulunmaktadır (*Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), Kapak). Derginin 59. sayısının kapağında Stalin silüetinin önünde kurukafa yığını ve bu yığının üstünde de Sovyetler Birliği bayrağı vardır. Resmin altında "Eşit adaletin hüküm sürdüğü hür vatandaşlar diyarı!" yazısı bulunmaktadır (*Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), Kapak). 65. sayının kapağı Yılmaz Özakpınar imzalıdır. Kapakta "Türk An'anesi" yazılı bir ağacın dalına konmuş baykuşun içinde yılbaşı kutlamaları resmedilmiştir (*Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), Kapak). *Orkun* (1950-1952)'de çeşitli kitap ve dergilerin tanıtımı dışında pek reklama rastlanmamaktadır. Bununla beraber reklam vermek isteyenler için ilan şartları yayınlanmıştır. Bu şartlara göre yarım sayfa ilanın bedeli 60 liradır. Diğer boyuttaki ilanların fiyatı da bu orandan hesaplanacaktır. Yayınlayacak ilanlardan dolayı sorumluluk kabul edilmeyeceği belirtilmiştir. Ancak *Orkun* (1950-1952), her ilanı yayınlamayacağını da açık açık yazmaktadır. Aldatıcı ve abartılı ilanlarla, içki ve sigara gibi zararlı şeylerin ilanının kesinlikle basılmayacağı şartı en baştan konmuştur (*Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 16). Dergi İstanbul'da yayınlanmaktadır ve matbaası da burada bulunmaktadır. Derginin bütün sayıları İstanbul'da, Işıl Matbaası'nda basılmıştır (*Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 15). Aynı şekilde sayfa sayısında da çok az değişiklik vardır. 1-67. sayıları 16, son sayı olan 68. sayı ise 32 sayfa olarak yayınlanmıştır (*Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950); *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952); *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952)). Sayfa sayısı ile orantılı olarak son sayının fiyatı 50, diğer sayılar 25 kuruştur (*Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 1; *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), Kapak). İlk 18 sayının 6 aylık aboneliği 4 lira, yıllık aboneliği 8 liradır (*Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 1). 8. sayıdan itibaren yurtdışından da abone olma imkânı gelmiş ve fiyatı 12 lira olarak belirlenmiştir (*Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 1). 19. sayıdan itibaren abonelik fiyatlarına zam geldiği görülmektedir. 6 aylık abonelik 5, yıllık abonelik 10, yurtdışı yıllık abonelik 15 lira olmuştur (*Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 1). Bu zamma sebep olarak kağıt fiyatlarındaki ani ve önemli miktardaki artış gösterilmektedir ("Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 16).

Yücel arasındaki dava tamamlanıp Türkçüler tamamen beraat ettikten sonra, 14 Mayıs 1950’de yapılan seçimlerle Cumhuriyet Halk Partisi 17 yıl süren iktidarını kaybederek yerini Demokrat Parti’ye bıraktı. CHP iktidarı sırasında dergileri kapatılan, sürgün edilen, işsiz bırakılan, Türkçülükle yargılanıp hapse atılan Türkçüler için iktidardaki bu değişikliğin kıymeti çok büyüktü. Her şeyden evvel artık, en azından bir süreliğine, Türkçülüğün “suç” sayılmadığı bir dönem başlamıştı. Bu dönemin en çarpıcı özelliği ise yaratılan “devr-i sabık” havasıydı. Bu dönem, Halk Partisi iktidarı zamanında yapılan her şeyin kötülendiği, bütün “günahların” bu dönemin yöneticilerine yüklendiği bir zaman dilimiydi. Türkçüler de bu havaya kapılacak, adeta Halk Partisi’nden “intikam” alırcasına yazılar yazmaya başlayacaklardı. İşte Atsız’ın dördüncü dergisi *Orkun* (1950-1952) bu siyasî atmosferde yayınına başladı. Haftalık olarak yayınlanıyordu. Belki de bu sebeple Atsız’ın dergileri arasında günlük politikayla en fazla meşgul olanlardan biri olacaktı. *Orkun* (1950-1952)’nin sayfalarında yapılacak kısa bir inceleme onun gayr-ı siyasî bir dergiden ziyade politikanın tam göbeğinde bulunan bir dergi olduğunu gösterecektir. Bunun yanında CHP ve onunla alâkalı bütün kişi ve kurumlar çekinmeksizin tenkit edilirken DP de bu eleştirilerden nasibini alacaktı. Derginin ilk sayılarında çok olumlu bakılan DP iktidarı ve yöneticileri ilerleyen zamanlarda Türkçülerin hedefi olacaktı.

Derginin ilk sayısı 14 Mayıs 1950’de yapılan seçimlerden birkaç ay sonra, 6 Ekim 1950’de yayınlandı. Fakat *Orkun* (1950-1952)’un hangi şartlarda yayınlandığını öğrenebilmek için biraz geriye gitmek icap ediyor. O, kolektif bir çalışmanın ürünü olan bir dergiydi. Birçok Türkçünün maddî yardımıyla kurulmuştu.¹⁶¹ Derginin birçok sayısında ifade edilen bu durumu İsmet Tümtürk, ki derginin yazı işleri ve neşriyat müdürlüğünün yanında birçok işini de görüyordu, biraz daha ayrıntılı olarak izah edecekti. Tümtürk, *Orkun* (1950-1952)’un ilk yılını doldurması münasebetiyle kaleme aldığı yazıda *Orkun* (1950-1952)’un çıkarılması için karar verilmeden evvel de birçok defa bir dergi çıkarmak için teşebbüse geçildiğini, fakat 1944’te başlayan davadan sonra birçok Türkçü’nün uzun süre iş bulamaması sebebiyle bu işin ertelendiğini yazıyordu.¹⁶² Gerçekten de bu dönemde birçok Türkçü işinden edilmişti. Atsız, Arif Türkdoğan’a yazdığı bir mektubunda davalar sebebiyle iş bulamadıklarını, Nejdet Sançar’ın öğretmenlikten tamamen ihraç edildiğini yazıyordu.¹⁶³ İşsiz kaldığı dönemde Atsız, bir

¹⁶¹ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 16.

¹⁶² İsmet Tümtürk, “Orkun İkinci Yılına Girerken,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 15.

¹⁶³ *Atsız’ın Mektupları*, s. 32.

süre Türkiye yayınevinde çalışmış¹⁶⁴ ve geçinebilmek için kitaplarını bile satmıştı.¹⁶⁵ *Orkun* (1950-1952), Tümtürk'ün yazdığına göre, 1948'de bir Türkçünün, tanınmış Türkçülere mektup yazarak milliyetçi dergi ve eserler neşretmek üzere her ay belli miktarda bir parayı vermeleri için davet etmesiyle yayınlanmaya başlanmıştı.¹⁶⁶ Atsız'ın mektuplarından anlaşıldığı kadarıyla Tümtürk'ün bahsettiği şahıs İsmail Hakkı Yılanlıoğlu'ydu. Yılanlıoğlu, Atsız'a da bir mektup yazmış, *Orhun* (1943-1944)'un tekrar yayınlanmasını teklif etmişti. Atsız, onun 8 Aralık 1948'deki mektubuna cevaben yazdığı 16 Aralık 1948 tarihli cevabında bu işi kabul edebileceğini, ancak bazı şartlarının olduğunu söylüyordu. Yılanlıoğlu'na hitaben yazdığı mektupta, “çıkarılacak derginin haftalık olması ve para verecek kişilerin Kemalist olmaması gerektiğini, şartları kabul edilmediği takdirde kendisinin bu işe yardım etmeyeceğini” söyleyen Atsız'ın şartları şöyleydi:

- 1- Mecmua için para verecek arkadaşlar tam mânâsıyla ülküdaş olacaklar ve imza edecekler.
- 2- Paralar sende birikecek Ancak mecmua çıkacağı zaman bana yollanacak.
- 3- Mecmua kendisini korutunca bu paralar bende değil, sende kalacak ve aramızda kararlaştırılacak şekilde Türklere, Türkçülüğe sarf olunacak.
- 4- Mecmuanın neşriyat işi tam selâhiyetle bana verilecek.
- 5- İcap ederse bir anlaşma nizamnamesi yapılacak ve notere tasdik ettirilecek.¹⁶⁷

Atsız'ın işi bu şekilde şartlara, hatta noter onaylı nizamnameye bağlamasının, para verecek kişilerin mutlaka sadece Türkçülerden oluşmasını istemesinin sebebi ileride ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçmekti şüphesiz. Dergi yayınlandıktan sonra fikrî sebeplerle ayrılıklar çıkacağına en baştan bazı ilkelerin benimsenmesi gerektiğini düşünüyordu. Demek Atsız'ın şartları kabul edilmişti ki, 1949'un başlarından itibaren 10 kişi, her ay 5 veya 10 lira vererek bu teşebbüsü fiiliyata geçirdiler.¹⁶⁸ Ancak bazı aksaklıklar vardı. “Kasa” olarak adlandırılan bu fona herkes muntazaman para veremiyordu. Atsız bile Temmuz veya Ağustos 1949'da para vermeye başlayabilmişti. 9 Eylül 1949 tarihi itibarıyla toplanan para 550 liraydı. Atsız'ın ümidi kırılmıştı. “Biz” diyordu, “bir işe başlayıp itmam etmekten âciziz.”¹⁶⁹ Fakat Atsız endişelenmekte haksızdı. *Orkun* (1950-1952) yayınlanana kadar paralar birikmeye devam edecekti. En yüksek bağış miktarı 210 liraya kadar çıkmakla beraber,

¹⁶⁴ A.g.e., s. 34.

¹⁶⁵ Osman F. Sertkaya, a.g.m., s. XIV.

¹⁶⁶ İsmet Tümtürk, a.g.m., a. 15.

¹⁶⁷ *Atsız'ın Mektupları*, s. 36.

¹⁶⁸ İsmet Tümtürk, a.g.m., s. 15.

¹⁶⁹ *Atsız'ın Mektupları*, s. 37, 40.

en düşük bağışın tutarı birkaç kuruşa kadar indi.¹⁷⁰ Bu arada *Orkun* (1950-1952) için para toplandığından habersiz bulunan ve kendileri de yayın yapmak için para biriktiren iki farklı grupta da temasa geçildi ve onlardan da yardım alındı. Bunlardan ilki bir öğretmen grubuydu. Bu gruptan ne kadar para alındığını bilmiyoruz. İkinci grup ise İstanbul dışından bir öğrenci grubuydu, ki 603 lira vermişlerdi. Neticede *Orhun* (1950-1952), 2323 lira 75 kuruş sermayeyle yayınına başladı.¹⁷¹ Ancak dergi daha yayınlanmaya başlamadan sorunlar çıkmaya başladı.

Orkun (1950-1952)'un ilk sayısı 6 Ekim 1950'de yayınlanmadan hemen önce, 1 Ekim 1950'de Atsız'ın Yılanlıoğlu'na yazdığı başka bir mektupta derginin çıkması için maddî yardımda bulunan kişiler arasında olduğunu tahmin ettiğimiz Atsız, Selâhattin Ertürk, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Mustafa Zihni Hızal, İsmet Tümtürk, Fethi Tevetoğlu, Zeki Sofuoğlu ve Halûk Karamağralı'nın dâhil olduğu bir mesele ortaya çıkmıştır. Meselenin içeriğine tam olarak vakıf olmasak da çok fazla uzamadığını tahmin ediyoruz.¹⁷² Atsız için bir başka sorun kaynağı da eviydi. Derginin işleriyle en fazla uğraşanlardan biri de Atsız'dı. Anlaşılan o ki, bu sebeple evini ihmâl ediyordu. Eşi Bedriye Atsız, “Orkun'dan bizim eve fayda var mı?” diyordu. Atsız ise “aile saadetinin, hatta istikbâlinin tehlikede olduğunu” söylüyordu.¹⁷³ Dergi yayınlanmaya başladıktan sonra da türlü sorunlar çıkacaktı. Meselâ *Orkun* (1950-1952)'un uğraştığı en önemli sorunlardan biri bayilerdi. Bazı bayiler dergiyi aldıkları halde satmıyor ve satılmadı diyerek iade ediyordu. Başka bazı bayilerse sattıkları derginin parasını göndermiyordu.¹⁷⁴ Bir diğer sorunsu *Orkun* (1950-1952)'un kapandığı ve artık çıkmayacağı dedikodusuydu. Okurların bu dedikoduya inanmamaları için birçok sayıda duyuru yapılmıştı.¹⁷⁵ Bütün bunların yanında bir de Anadolu'nun bazı yerlerinde dergiyle ilgisi bulunmayan kişiler bayilere giderek *Orkun* (1950-1952) adına para tahsilatına girişmişti. Bayilere hitaben yayınlanan küçük bir duyuruda, “bayilerin tanımadıkları kişilere itibar etmemeleri” rica ediliyordu.¹⁷⁶

¹⁷⁰ İsmet Tümtürk, “Atatürk Meselesi,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 3.

¹⁷¹ İsmet Tümtürk, a.g.m., s. 15-16. Tümtürk'ün bu makalesinde öğrenci gurubunun verdiği paranın 550 lira olduğu yazmaktadır. 2 sayı sonra yapılan bir düzeltmede bu paranın 603 lira olduğu yazmaktadır. bkz. *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 16.

¹⁷² *Atsız'ın Mektupları*, s. 42-43.

¹⁷³ *Atsız'ın Mektupları*, s. 43.

¹⁷⁴ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 16.

¹⁷⁵ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 16; “İstanbuldaki Ülküdaşlara,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 16; “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 16; “İstanbuldaki Ülküdaşlara,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 16; *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 12.

¹⁷⁶ *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 16.

Bu arada Türkçüler arasında oluşturulan kasa, resmî bir kuruma dönüşerek dernekleşti. *Orkun* (1950-1952)'un çıkışından iki gün evvel, 4 Ekim 1950'de kurulan derneğin ismi "Türkçüler Yardımlaşma Derneği"ydi. Türkçüler arasında yardımlaşmayı ve Türkçülüğe dair faaliyetlere yardım etmeyi amaçlayan derneğin merkezi Atsız'ın Maltepe, Feyzullah Caddesi numara 9'da bulunan eviydi.¹⁷⁷ Derneğin kurucuları Atsız, İsmet Rasin Tümtürk ve Bekir Berk'ti.¹⁷⁸ *Orkun* (1950-1952) bu derneğin malıydı.¹⁷⁹ Bu mesele önemlidir. Dergi yayınlanmaya başladıktan sonra "derginin tamamen Türkçülere ait bulunduğu, hiçbir şahsın malı olmadığı ve bütün kârının Türkçülük için harcanacağı" vurgulanacaktı. Daha ilk sayıdan başlayarak bu konu defalarca dile getirildi.¹⁸⁰ Bu bağlamda derginin sahibi olarak İsmet Tümtürk'ün gösterilmesi de bir "formalite"den ibaretti.¹⁸¹ Tümtürk'ün kendisi de bunu söylüyor, "Dergi üzerinde diğer Türkçülerin ne kadar hak ve yetkisi varsa kendisinin de o kadar olduğunu" yazıyordu.¹⁸² İşte *Orkun* (1950-1952), bu süreçten geçerek yayınına başladı.

Derginin ilk sayısı, 14 Mayıs 1950'de yapılan ve Demokrat Parti'nin galibiyetiyle sonuçlanan seçimlerden birkaç ay sonra, 6 Ekim 1950'de çıktı. Bu sayıda "Orkun" imzasıyla yayınlanan ve Fethi Tevetoğlu'na göre Atsız'ın yazdığı¹⁸³ "Orkun'un Tarihçesi" adlı yazıda 1933 ve 1944'te yayınlanan *Orhun*'lardan bahsediliyor ve bu yeni derginin onların devamı olduğu yazılıyordu. Ayrıca *Orkun*'u, *Orhun*'un kaldığı sayıdan, yani 17. sayıdan başlatmanın düşünüldüğü, fakat eski sayılar okurlara temin edilemedikten sonra böyle bir hareketin lüzumsuz olduğu da ekleniyordu.¹⁸⁴ Bununla beraber *Orkun* (1950-1952), sadece Atsız'ın eski dergilerinin mirasçısı değildi. Onu 1946 ve 1947'de yayınlanan iki derginin de varisi olarak niteleyebiliriz. Bu dergilerden ilki Zeki Sofuoğlu'nun sahibi, Hikmet Tanyu'nun müdürü olduğu *Özleyiş*'ti. Ekim 1946 ile Aralık 1947 tarihleri arasında 15 sayı yayınlanmıştı.¹⁸⁵ Diğer dergi ise Nisan-Aralık 1947 arasında yayınlanan *Kür Şad*'dı. Sahibi ve müdürü Haluk Karamağaralı idi.¹⁸⁶ *Orkun* (1950-1952) 1947'de kapanan iki derginin de abone borçlarını üzerine almıştı.

¹⁷⁷ "Türkçüler Yardımlaşma Derneği Ana Tüzüğü," *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 2.

¹⁷⁸ "Türkçüler Yardımlaşma Derneği Ana Tüzüğü," s. 16.

¹⁷⁹ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 2.

¹⁸⁰ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 16; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 2; Atsız, "Türkçülük Değişmez Bir Fikirdir," *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 3; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 16; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 16; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 16

¹⁸¹ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 2.

¹⁸² İsmet Tümtürk, "Atatürk Meselesi," s. 3.

¹⁸³ Fethi Tevetoğlu, "Türkçü Dergiler IX," s. 792 (42).

¹⁸⁴ Orkun [Hüseyin Nihâl Atsız], "Orkun'un Tarihçesi," s. 2.

¹⁸⁵ Necmeddin Sefercioğlu, *Türkçü Dergiler*, Türk Ocakları Ankara Şubesi Yayınları, Ankara 2008, s. 32-33.

¹⁸⁶ Necmeddin Sefercioğlu, *a.g.e.*, s. 34.

Alacaklılar paralarını ister nakden, ister *Orkun* (1950-1952) abonesi olarak geri alabileceklerdi.¹⁸⁷ Başka dergilerin abonelerini üstlenmesi *Orkun* (1950-1952)'un maddî açıdan ne kadar kuvvetli olduğunun göstergesiydi.

Gerçekten de derginin malî durumu iyiydi. Bağış yapmak isteyen okurların bu istekleri reddediliyordu.¹⁸⁸ Derginin idarecileri birkaç ay sonra ise bağış kabul edebileceklerini ilân edeceklerdi. Bir defaya mahsus olmak üzere toplanan paralar “Kore’deki Türk askerlerine ücretsiz olarak *Orkun* (1950-1952) göndermek, dergiyi daha güzel çıkarmak ve reklamını yapmak” amacıyla kullanılacaktı.¹⁸⁹ Derginin ilk zamanlarında maddî durumunun iyi olduğunu gösteren bir diğer unsur ise baskı sayısıydı. *Atsız*’ın dergileri içinde hiçbirinin ulaşamadığı rakamlara ulaşılmıştı. Kasım 1950’de 8000 adet basılıyordu. Tahminî satışının ise 6000 civarında olduğu düşünülüyordu.¹⁹⁰ Öyle ki ilk sayı ikinci baskısını yapmıştı. *Orkun* (1950-1952) kâr ediyordu.¹⁹¹ Fakat ilerleyen zamanlarda baskı sayısı düşecekti. *Atsız*’ın 11 Ocak 1951 tarihli mektubunda baskı sayısının 5000, satışın da 3-4 bin kadar olduğu yazılıydı.¹⁹² 3 Şubat 1951’de yazdığı başka bir mektuba göre baskı sayısı 4500’e indirilmişti.¹⁹³ 9 Mart 1950’de ise 4000’e indirildiğini yazıyordu *Atsız*. Ona göre derginin geleceği pek parlak değildi.¹⁹⁴ Belki de hem bu yüzden, hem de yoğunluktan dolayı derginin Ankara’da çıkarılmasını düşünüyordu. *Orkun* (1950-1952)’un daha 15. sayısı yayınlanmadan bir gün önce, 11 Ocak 1951’de yazdığı bir mektupta derginin idaresini Ankara’dakilere devretmeyi istediklerini söylüyordu.¹⁹⁵ Ancak derginin Ankara’ya nakli gerçekleşmeyecek, son sayısına kadar İstanbul’da yayınlanacaktı. Peki, *Orkun* (1950-1952)’un yazarları arasında kimler vardı?

Bunu tam olarak görebilmek ve anlayabilmek için evvela derginin karakterine bakmak icap edecek. Aslında *Orkun* (1950-1952), çoğunluğu *Atsız*’ın tarifini yaptığı Türkçülüğe taraftar kişilerden oluşsa da bir anlamda da “asgarî müşterek”te buluşanların dergisiydi. Neydi bu asgarî müşteregin ayakları? Bir defa yazarların çok büyük bir kısmı CHP’ye ve İsmet İnönü’ye muhalifti. *Orkun* (1950-1952)’un belki de en belirgin vasıflarından birisi buydu. Hemen hemen her sayıda CHP karşıtı yazılar

¹⁸⁷ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 2.

¹⁸⁸ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 16.

¹⁸⁹ [Başlıksız], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 4.

¹⁹⁰ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 16.

¹⁹¹ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 2.

¹⁹² *Atsız’ın Mektupları*, s. 45.

¹⁹³ *Atsız’ın Mektupları*, s. 46.

¹⁹⁴ *Atsız’ın Mektupları*, s. 48.

¹⁹⁵ *Atsız’ın Mektupları*, s. 45.

görmek mümkündü. Nejdet Sançar, CHP'yi siyasî partiden ziyade “menfaat birliğine dayalı bir şirket” olarak görüyordu.¹⁹⁶ “Kendi menfaati dışında hiçbir şey tanımayan bu zihniyet ülkeyi yıllarca baba çiftliği gibi yönetmiş, memlekette bir istibdat rejimi kurmuştu.”¹⁹⁷ İmzasız bir yazıdaysa “Halk Partisi” yerine “Halt Partisi” yazılmıştı.¹⁹⁸ Bununla beraber dergideki İnönü “düşmanlığı” daha yoğundu. Onunla alâkalı her şey sorgulanıyordu. Zekâ derecesi neydi, dine ve Allah'a imanı var mıydı? Soyu nereye dayanıyordu?¹⁹⁹ Bu soruları soran Zeki Sofuoğlu'ydu. Birkaç ay sonra aynı yazar, İnönü'nün soyu hakkında daha açıklayıcı şeyler yazacak, onun Süryani veya Ermeni olduğunu iddia edecekti.²⁰⁰ İnönü, *Orkun* (1950-1952)'da başka şekillerle de niteleniyordu. Meselâ imzasız bir yazıda ona, üstü kapalı bir şekilde “düztaban” denecekti.²⁰¹ Başka bir imzasız yazıda da Malatya'yı ziyaret eden İnönü'nün eldivenlerini vatandaşlara elini öptürdüğü sırada çıkarmamasına karşın katırları severken çıkarması onun “katırlarla aynı huya sahip olmasına” bağlanıyordu.²⁰² Mehmet Kaplan ise “N. Tarhan” müstearıyla yazdığı “Sağır Sultana” başlıklı dörtlüğünde İnönü'ye şöyle diyordu:

Yorma beyhude çene, muşmula bey!

Korkarım sonra olursun pestil..

Öyle zart zurt öterek pot kırma;

Sen siyasî ölüsün.. Haddini bil!²⁰³

Orkun (1950-1952)'da İnönü'ye yöneltilen eleştiriler sadece onun şahsını hedef almıyordu. İnönü'yle ilişkili her şey bu taşlardan nasibini alacaktı. İnönü heykelleri bunlardan biriydi. Mecliste, yaşayan kişilerin heykellerinin kaldırılmasına ilişkin bir düzenleme yapılacak olması sebebiyle CHP'lilere tek çarelerinin kaldığı söyleniyor: “Onun bir siyasî mevta olduğunu ve bu sebeple kanunun hükümleri dahiline girmeyeceğini iddia etmek.”²⁰⁴ “İnönü'nün ismini taşıyan okullar da Türkçülerin hedefindeydi. İnönü'yü sevmeyen bir talebe veya veli o ismi taşıyan okulla birlikte anılmaya niçin tahammül etsin”, deniyordu. Devlet okullarının bir şahsın ismi

¹⁹⁶ Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 4.

¹⁹⁷ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 5.

¹⁹⁸ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 9.

¹⁹⁹ Sofuoğlu M. Zeki, “Son Yüzyılı Örtün Yalan Perdesi Ne Zaman Yırtılacak,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 4.

²⁰⁰ Sofuoğlu M. Zeki, “Bir Diktatör Yardakçısına,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 6.

²⁰¹ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 9.

²⁰² “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 8.

²⁰³ N. Tarhan [Mehmet Kaplan], “Sağır Sultana” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 5.

²⁰⁴ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 9.

verilecekse bu kişi, o okula para yardımında bulunmuş olmalı veya okula ismi verilecek kişi bütün vatandaşlar tarafından sevilen ve sayılan biri olmalıydı.²⁰⁵ Paralarda bulunan İnönü resimleri içinse değişik bir formül bulmuştu Türkçüler.

Paralarımızdaki bazı eski şef resimleri kaldırılmak isteniyormuş. Bu sebeple paralar yenilenecekmış. Yeniden para basmak çok masraflı bir iştir, pul basımına filân benzemez, onun için, şu bütçe açığı devrinde, mümkünse bu işe pek sapmıyalım. Durumu başka yollardan idare etmeğe bakalım. Meselâ şef eskisinin yüzüne bir kara damga vurduktan sonra aynı parayı olduğu gibi kullanabiliriz, bu pek masraflı olmaz. Fakat ya hükûmetin (Devr-i sâbık yaratmamak) prensibine aykırı düşerse? Aklıma başka bir fikir de geliyor. İktisadî durumun aldığı şekle göre hükûmet ergeç bol bol para basmak yoluna döküleceğe benziyor. O halde şimdiki paralar dursun. Hükûmet yeni basacağı paraları iki seri halinde tertip etsin. Birinde büyük millî kahramanların resimleri, öbüründe de (ibret teşkil etmek ve milleti uyandırmak için) büyük vatan hainlerinin resimleri bulunsun. Şimdiki paralardaki resimler de tabîi olduğu gibi kalıyor. Millet onları hangi seriye dahil sayarsa sayсын.²⁰⁶

İmzasız yayınlanan bu yazıdaki taşlardan Atatürk'ün de nasiplendiğini söylemek hatalı olmasa gerekir. Ayrıca İnönü'nün ve belki de Atatürk de dolaylı olarak suçlandığı da gözden kaçmamalıdır. Peki, Türkçüler İnönü'ye olan bu hudutsuz “düşmanlıklarını” nasıl açıklıyorlardı?

Anlaşılan o ki, birçok Türkçü için 1944'teki davaların hatıraları hâlâ çok canlıydı ve onlar, İnönü'nün 19 Mayıs 1944'teki meşhur nutkunu unutmamışlardı.²⁰⁷ Ankara 19 Mayıs Stadyumu'ndaki bu nutukta İnönü, öğrencilerine kendi “zehirli” fikirlerini telkin etmeye çalışan öğretmenleri “fesatçı” olarak nitelendiriyor, “bu kişiler vatansever bir çehreye bürünebilir” diyordu.²⁰⁸ İnönü'nün öğretmenlere dikkat çekmesi sebepsiz değildi. 1944 Irkçılık-Turancılık Davası'nda tutuklanıp hükûmeti devirmek suçundan yargılananlardan Hüseyin Nihâl Atsız, Nejdet Sançar, Zeki Velidî Togan, Orhan Şaik Gökyay, Hüseyin Namık Orkun eğitimciydi. İnönü aynı konuşmasında Turancılığın “hastalıklı” ve “zararlı” bir fikir olduğunu²⁰⁹, Turancıların Türkiye'yi komşularına “düşman” etmeye çalıştıklarını da söylüyordu.²¹⁰ Bu hastalığı karşı kullanılacak

²⁰⁵ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 9.

²⁰⁶ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 9.

²⁰⁷ İnönü'nün bu nutku daha evvel bahsettiğimiz “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası” adlı tefrikanın, *Orkun* (1950-1952)'un 57, 58 ve 59. sayılarındaki kısımlarında irdelenmiştir. bkz. [Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 10-11; “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 11-12; “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 13-16. Nutkun ayrıntılı bir eleştirisi için ayrıca bkz. Nejdet Sançar, *İsmet İnönü İle Hesaplaşma*, Afşın Yayınları, Ankara 1973, s. 37-228.

²⁰⁸ *İrkçilik-Turancılık*, s. 5.

²⁰⁹ *İrkçilik-Turancılık*, s. 7.

²¹⁰ *İrkçilik-Turancılık*, s. 8.

ilaçlarsa “acı ve sert” olacaktı.²¹¹ Türkçülerdeki İnönü “düşmanlığını” anlamak için onun Irkçılık-Turancılık davasındaki rolünü anlamak gerekmektedir. Zira İnönü, bahsi geçen nutkuyla henüz davalar başlamadan Türkçüleri “yargılamış” ve “mahkûm” etmişti. *Orkun* (1950-1952)’daki İnönü aleyhinde yazıların sebebi bu “düşmanlıktı”. Amaç, Türklüğe yapılan kötülüklerin “hesabını sormak”tı.²¹² Türkçüler bu amaca ulaşmak için “acımasız” davranıyorlardı. Meselâ İsmet Tümtürk, İnönü’nün artık siyâsî bir kuvveti kalmadığı, bu sebeple onun eleştirilmesinin doğru olmadığı yönünde iddialara karşı çıkıyordu. “Millete kötülük edenlerin cezalandırılmasını istemek ahlâkî olarak kötü bir şey değil, bilâkis asil bir duygudur”, diyordu. Tümtürk’e göre, İnönü mağlûp olsa da, elinde “kötülük” yapmak imkânı bulunmasa da ona “acınmamalıydı.”²¹³ *Orkun* (1950-1952)’daki yazarları bir araya getiren “düşmanlar” İnönü ve CHP’den ibaret değildi. Komünizm de en önemli ortak “düşmanlardan” biriydi.

Orkun (1950-1952)’un genel karakterinin en önemli vasıflarından biri de “antiKomünizmdi.”²¹⁴ Derginin daha üçüncü sayısında en önemli “düşmanlarından” birinin Komünizm olduğu ilân edilmişti. Buna göre, “derginin başlıca vazifelerinden biri Komünist faaliyetleri takip etmek ve bunlarla savaşmaktı.” Derginin yayıncıları okurlardan da yardım istiyordu. Okurlar Komünistlerin faaliyetleriyle ilgili bildiklerini dergiye gönderebilirlerdi.²¹⁵ *Orkun* (1950-1952)’un kısa süre sonra bu yönde bir mektup aldığı anlaşılıyor. Daha sonra dergide yazıları da çıkacak olan “Püsküllüoğlu Turan Ali” adlı birine cevaben yazılan satırlarda bu şahsın, bulunduğu yerdeki Komünist faaliyetlerle ilgili bazı bilgileri dergiye yolladığı ve dergi idarecileri tarafından bu Komünistin gerekli yerlere ihbar edildiği görülmektedir.²¹⁶ Aynı zamanda okurlara Komünistlerle nasıl “mücadele” edilmesi gerektiğine dair “taktik”ler de veriliyordu. Meselâ Komünizm propagandası yapan yayıncıları satan bayilerle görüşerek yaptıklarının para uğruna “vatana ihanet” olduğunu anlatılabiliirdi.²¹⁷ İşte bu ortak “düşmanlar” farklı cephelerden birçok kişiyi aynı safta toplayabilecek nitelikteydi. O halde, dönemin şartları düşünüldüğünde İnönü-CHP karşıtlığı ve antiKomünizm gibi iki önemli paydada buluşmuş yazarları barındıran *Orkun* (1950-1952) neden kapandı? Buna

²¹¹ *İrkçılık-Turancılık*, s. 5.

²¹² “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 16.

²¹³ İsmet Tümtürk, “Niçin Hâlâ Hücum Ediyorsunuz Diyenlere,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 3.

²¹⁴ Bu konu “Komünizm” bahsinde işlenmiştir.

²¹⁵ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 2.

²¹⁶ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 16.

²¹⁷ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 16.

bakmadan önce derginin yazarlarını görmekte fayda var.

Orkun (1950-1952), devrin birçok önemli simasına ev sahipliği yapan bir dergiydi. Hüseyin Nihâl Atsız, derginin en önemli yazarlarından biri olmakla beraber aynı zamanda başyazarıydı. Bazı imzasız yazılarının yanında “Emekli Kurmay” ve “Emekli Kurmay Subay” müstearlarını kullanmıştı.²¹⁸ Atsız’ın kullandığı bir diğer müstear isim de “Selim Pusat”tı.²¹⁹ Atsız’dan sonra derginin en önemli ismi belki de İsmet Tümtürk’tü. Tümtürk aynı zamanda derginin sahibi ve neşriyat müdürüydü. *Orkun* (1950-1952)’da Nejdet Sançar, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Zeki Sofuoğlu, Hikmet Tanyu, İzeddin Şadan, Hocoğlu Selâhattin Ertürk, Şerif Korkut, Zeki Velidî Togan, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Yusuf Kadıgil, Fethi Gözler, Fahrettin Kırzioğlu, Refet Körüklü, Azmi Güleç, Lütfi Önsoy, İsmail Hâmi Dânişmend, Basri Gocul, Cumalıoğlu Fehmi gibi isimleri de görmek mümkündür. Bazı yazarlar da müstear isimlerle yazıyordu. Meselâ Nejdet Sançar “Okçuoğlu”, Alparslan Türkeş “Kazganoğlu”, Mehmet Kaplan “Nuri Tarhan”, Mehmet Halit Bayrı “Âşık Remzi” ve “Denizcioğlu”, Hikmet Tanyu “Çivicioğlu Arif”, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu “Neşter”, Numan Esin “Zeybekoğlu”, Tahsin Burdurlu “Eşref-i Zaman”, Muharrem Ergin “Kemaloğlu” imza ve müstearlarını kullanıyorlardı. Peki, *Orkun* (1950-1952) niçin kapanmıştı?

Orkun (1950-1952), 67. sayısına geldiğinde bir sayı daha yayınlanarak kapanacağını okurlarına duyurdu. Kapanma gerekçesi 68. sayıda açıklanacaktı.²²⁰ 68. sayı geldiğinde Atsız ve İsmet Tümtürk derginin niye kapandığını üstünkörü ve ağız birliği etmişcesine açıklıyorlardı. Atsız’a göre *Orkun* (1950-1952), onu idare edenlerin yorgunluğu yüzünden kapanıyordu. Uzun tartışmalardan sonra bu karara varılmıştı.²²¹ İsmet Tümtürk de Atsız’la benzer şeyleri söylüyordu. Derginin kapanma sebebi hükümet müdahalesi veya parasızlık değil, haftalık bir dergiyi çıkarmak için gerekli

²¹⁸ Bu bilgi ilk defa Yücel Hacıoğlu tarafından yayınlanan *Atsız’ın Mektupları*’nın 2. baskısında görülmektedir. bkz. *Atsız’ın Mektupları*, s. 18. Mektupların ilk baskısı dahil daha evvel yayınlanan hiçbir Atsız biyografisinde bu bilgiye rastlamak mümkün olmadı.

²¹⁹ Bilindiği üzere “Selim Pusat”, Atsız’ın birçok sembol kullanarak meydana getirdiği biyografik romanı *Ruh Adam* (Ötüken Yayınevi, İstanbul 1972)’in baş kahramanıdır. Aynı zamanda *Ruh Adam*’ın 246-247. sayfalarında bulunan ve “Geri Gelen Mektup” adlı şiir de *Orkun* (1950-1952)’da başlıksız olarak yayınlanmıştır (Atsız, [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 5). Bu durum bize, kitabın 1950’lerde yazılmaya başlandığını göstermektedir. Altan Deliorman da aynı şeye dikkat çekmektedir (*Tanıdığım Atsız*, s. 57). “Selim Pusat”la ilgili bir başka mesele daha vardır. *Orkun* (1950-1952)’da yayınlanan bir not, dergiyi çıkaranların “Selim Pusat”ın Atsız olduğundan habersiz buldukları intibamı uyandırmaktadır. Küçük bir çerçeve içindeki notta “Selim Pusat B. Bizimle lütfen ya şahsan temasa geçin, yahut ta adresinizi bildiriniz.” yazmaktadır (*Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 8).

²²⁰ “Orkun 68 inci Sayıda Kapanacak,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 9.

²²¹ Atsız, “Veda,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 2.

mesaiyi harcayacak kişilerin yokluğuyla. Dergi için çalışan bazı kişilerin İstanbul dışına taşınması ve Atsız'ın hastalığı da bir diğer etkendi.²²² Gerçekten de daha ilk sayılardan itibaren zamansızlıktan, dergi için çalışan kişilerin az olmalarına rağmen iş yüklerinin fazlalığından şikâyet ediliyordu.²²³ Fakat 68 hafta yayınlanan bir derginin zamansızlık ve yoğunluktan dolayı kapanması pek mantıklı değildi. Atsız'ın mektupları yayınlandığında görüldü ki, derginin kapanma sebebi yoğunluk veya yorgunluktan ziyade *Orkun* (1950-1952)'un, Atsız ve diğer Türkçülerin belirledikleri istikametten "sapması" veya "kontrolünden çıkması"ydı.

Atsız'ın mektupları yayımlandıktan sonra *Orkun* (1950-1952)'un gerçek kapanma sebebi ortaya çıktı. Onun, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu'na yazdığı 19 Kasım ve 6 Aralık 1951 tarihli mektuplarına göre *Orkun* (1950-1952)'da İsmet Tümtürk, Bekir Berk ve Fethi Gemuhluoğlu tarafından yazılan, dönemin Millî Eğitim Bakanı Tefvik İleri'yi savunan yazıların çıkması ve dergide yayınlanan Irkçılık-Turancılık Davası tefrikasında Atsız'ın kendi reklamını yaptığı söylentisi derginin kapanmasına yol açmıştı. Yani derginin, daha 59. sayısı çıktıktan hemen sonra kapatılması gündeme gelmişti. Atsız, hem İleri'yi öven ve savunan yazıların yayınlanmasına, hem de malûm tefrikayla kendi reklamını yaptığı söylentisinin çıkmasına çok içerlemişti. Zira İleri, Fahriye Yılanlıoğlu ile Nazmiye Togan'ı tayin etmediği gibi Nejdet Sançar'ı da sürgün eder gibi Edirne'ye yollamıştı.²²⁴ Atsız için bunlar kabul edilemezdi. Peki, *Orkun* (1950-1952)'da Tefvik İleri hakkında ne yazılmıştı?

Orkun (1950-1952)'un 9 Kasım 1951 tarihli sayısının ilk yazısında Tefvik İleri müdafaa ediliyordu. "Orkun" imzasıyla yayınlanan ve Atsız'ın İsmet Tümtürk, Bekir Berk ve Fethi Gemuhluoğlu tarafından yazıldığını söylediği makaleye göre, Komünizme karşı "mücadele" eden Tefvik İleri'ye "alçaklar alçağı" bir iftira atılmıştı. Yurdun farklı yerlerinden birçok milliyetçi, *Orkun* (1950-1952)'a başvurarak İleri'ye atılan "iftira" karşısında *Orkun* (1950-1952)'un da sesini yükseltmesi talep etmişti. Bu vesileyle *Orkun* (1950-1952), Tefvik İleri'nin yanında olduğunu beyan ediyordu.²²⁵ Dergide Tefvik İleri'nin savunulduğu tek yazı bu değildi. 30 Kasım 1951 tarihli sayıda

²²² İsmet Tümtürk, "Orkun Kapamıyor," *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 26.

²²³ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 2; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 16; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 16; "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 16.

²²⁴ *Atsız'ın Mektupları*, s. 48-50. İlginçtir ki Atsız, 13 Mayıs 1952'de öğretmenlikten ihraç edilerek Süleymaniye Kütüphanesi'nde görevlendirildiğinde de Millî Eğitim Bakanlığının koltuğunda Tefvik İleri oturuyordu. bkz. Osman F. Sertkaya, a.g.m., s. XIV.

²²⁵ *Orkun*, "Alçakça İftira," *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 2.

Falih Rıfki Atay'a cevaben yayınlanan bir yazıda daha İleri'nin savunulduğu görülmektedir. Aslında mesele İsmet İnönü'nün İstanbul Üniversitesi'nde bazı öğrencilerle görüşmesinden sonra patlak vermişti. İleri, İnönü'nün bu temaslarından sonra, "siyasî tahrikçilerin üniversiteliler arasına giremeyeceğini" beyan edince Falih Rıfki Atay da meseleye dahil olacaktı. Atay, İleri'nin, Nazım Hikmet hakkında yazdığı bir makaleye dayanarak onun "Bolşevik yamağı" olduğunu iddia etmiş ve soyadını eleştirmişti. Muharrem Ergin'in "Kemaloğlu" müstearıyla yazdığı bu makaleyle Tefik İleri onu eleştirenlere karşı savunuluyordu. Ergin, İleri'nin düşman ilan edilmesini Komünizmle mücadele etmesine bağlıyordu.²²⁶ Birkaç sayı sonra *Orkun* (1950-1952)'da benzer bir konuya temas eden başka bir yazı daha çıkacaktı. Köy Enstitüleri hakkında yazılan bu makalede Tefik İleri'nin enstitülerdeki Komünist faaliyetlerle olan mücadelesi övülüyordu. İleri'nin Millî Eğitim'e bakanlık yaptığı dönemde, enstitülerdeki bütün kız öğrenciler bir okula toplanmış, enstitülerin en önemli ismi olan İsmail Hakkı Tonguç bakanlık emrine alınmış ve enstitüleri öğretmen okuluna çevirme işine el atılmıştı.²²⁷ İşte Atsız, *Orkun* (1950-1952)'da İleri hakkında çıkan bu satırları eleştiriyor, derginin kapanmasını istiyordu. Görünen o ki, derginin kapanmasının sebebi fikir ayrılıklarıydı. Fakat *Orkun* (1950-1952)'un kapanmasının bir sebebi daha vardı. Bu sebep, Atsız'ın mektuplarını ve derginin son sayısını dikkatli incelediğimizde açıkça belirmektedir. Üstelik buradaki fikir ayrılığı, Tefik İleri meselesinde olduğu gibi şahıslara dayalı değildi. Doğrudan Türkçülükle ve Türkçülüğün temel prensipleriyle alâkalıydı.

Türk Milliyetçiler Derneği Umumî Merkezi, 28 Ekim 1951'de, ileride toplanması düşünülen Türk milliyetçilerinin büyük kurultayına hazırlık maksadıyla bir kurultay ön çalışması toplamaya karar verdi. Bu amaçla Türkçülüğün önde gelen isimlerinden 30 kişiye birer davet mektubu gönderildi. "Umumî Başkan Vekili Abdülhâdi Toplu" imzalı mektubun tarihi 28 Eylül 1951'di ve şu kişilere gönderilmişti: Necati Akder (Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde profesör), Remzi Oğuz Arık (Seyhan Milletvekili), Aziz Alpaut (Kimyager), Hüseyin Nihâl Atsız (Öğretmen), Sait Bilgiç (Isparta Milletvekili), Bekir Berk (Avukat), Ali Çankaya (Kaymakam), Nüzhet Şakir Dirisu (Tıp Fakültesi'nde profesör), Faruk Kadri Demirtaş (Edebiyat Fakültesi'nde asistan) [Daha sonra "Timurtaş" soyadını alacaktır.], Selâhattin Ertürk (Öğretmen), Ziyaeddin Fahri

²²⁶ Kemaloğlu [Muharrem Ergin], "Falih Rıfki'ya Cevap," *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 3-6.

²²⁷ Kadioğlu, "Köy Enstitüleri Kördüğümü," *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 9.

Fındıkoğlu (İstanbul Üniversitesi'nde profesör), Fethi Gemuhluoğlu (Muharrir), Şevket Raşit Hatipoğlu (Eski bakan), Mustafa Hacıömeroğlu (Öğretmen), Mehmet Kaplan (İstanbul Üniversitesi'nde doçent), Fahri Kurtuluş (Doktor), Hüseyin Namık Orkun (Akademisyen), Cahit Okurer (Millî Eğitim Bakanlığında bürokrat), Lütfi Önsoy (Mühendis), Zeki Sofuoğlu (Öğretmen), Nejdet Sançar (Öğretmen), Osman Turan (Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde profesör), Hikmet Tanyu (Öğretmen), Tahsin Tola (Isparta Milletvekili), İsmet Tümtürk (Avukat), Zeki Velidî Togan (İstanbul Üniversitesi'de profesör), Nurettin Topçu (Doçent, öğretmen), Fethi Tevetoğlu (Doktor), İsmail Hakkı Yılanlıoğlu (Veteriner), Ali Yörük (Belediye Başkanı).²²⁸ Peki, mektupta ne yazıyordu?

Mektuba göre 1940'lardan beri "engellenmeye" çalışılan Türkçülük için planlı ve sistemli bir çalışma devri açmanın zamanı gelmişti. Memleketin bütün içtimaî sorunlarının kaynağında gençliğin "millî mefkûreden yoksun olması" vardı. Türkçülüğün artık şiir devrinden çıkarılarak şuur devrine sokulması, Türk Milleti'ni lâıyk olduğu seviyeye çıkarmak için yapılacak hamlelerde yapıcı ve yaratıcı bir vasıta olarak kullanılması gerekiyordu. Fakat bu iş için sistemli ve metotlu çalışmak gerekiyordu. Bu esastan hareketle "Türk Milliyetçiliği Şûrası" adında bir kongre toplanmasına karar verilmişti. Türkçülüğüyle tanınmış birçok kişinin katılacağı şûrada Türkçülük, içinde bulunduğu "perişan" vaziyetten kurtarılarak ona sistemli ve planlı bir hareket tarzı verilecekti.²²⁹ Nasıl olacaktı bu? Belki de mektubun en önemli kısmı ve şûranın asıl toplanma maksadı burada gizliydi. Türkçülüğün içindeki çeşitli gruplar arasındaki "ayrışmalar" giderilecek ve Türkçülük böylece "perişanlık"tan kurtulacaktı:

Bilindiği gibi Türk Milliyetçilerinin yek vücut olarak tek yoldan mefkûre hedefine gidememelerinin sebebi Türkçülüğü teşkil eden unsurlar üzerinde müşterek bir anlaşma esasına varılamayıştır. Çok kısa bir münakaşa neticesi hemen birleşilen pek çok hususlarda fikirlerin çarpıştırılmaması sebebiyle guruplanmaların meydana gelmesine yol açmaktadır. Anadolu, Turancı vb. gibi adlarla Türkçülüğün parçalanışı buna belîğ misaldir. Bu hal, Türk Milliyetçiliğine hamla yaptırma engelini meydana getirmekle kalmıyor; Bir okadar da Türkçülüğün amansız düşmanları olan Komünizm, Farmasonluk ve siyonizm elinde koz olarak kullanılıyor. [...] İşte bahis konusu Şûra Türkçülük fikriyatının yapısını teşkil eden mefhumların tariflerini yapacak, Türkçülüğü tefrikaya

²²⁸ Türk Milliyetçiler Derneği Davet Mektubu. Necmeddin Sefercioğlu, mektubun "Umumî Başkan Karamağaralı Halûk" imzasıyla 32 kişiye gönderildiğini yazmaktadır. Sefercioğlu'nun verdiği listede olup da elimizde bulunan mektuptaki listede olmayan isimler şunlardır: İzeddin Şadan, Mümtaz Turhan. bkz. Necmeddin Sefercioğlu, *Türk Milliyetçiler Derneği ve Kapatılış Davası*, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul 2012, s. 38-39. Mektubu görmemi sağlayan İlker Aytürk'e teşekkür ederim.

²²⁹ Türk Milliyetçiler Derneği Davet Mektubu.

düşürmekten kurtaracak, Türk Milliyetçiliğinin hareket noktaları ve prensipleri üzerinde mevcut ihtilâfları itilâf haline getirecek; halen bir kanser illeti gibi, milli bünyemizi kemiren içtimai yaralarımızın Milliyetçilik zaviyesinden hareketle tedavisi yollarını tesbit etmiş olacaktır.²³⁰

Demek ki şûranın asıl amacı, Türkçüler ile Anadolucular arasındaki ihtilâfların giderilmesiydi. İki grubun “arasını bularak” Türkçülük “düze” çıkarılacaktı. Bu kongreden önce ise, kararlarıyla şûraya esas teşkil edecek olan “ihzarî ve istişarî” bir konferans düzenlenecekti. Mektup bu yüzden gönderilmişti. Konferans, eksik kişiler olsa da başladı. Atsız, Hikmet Tanyu ve Nurettin Topçu’nun görüşlerini yazılı olarak bildirdiği toplantıya kimlerin katıldığı tam olarak bilinmiyor.²³¹ 28 Ekim 1951’de, Remzi Oğuz Arık’ın başkanlığında ve Sait Bilgiç’in başkan vekilliğinde, Türk Milliyetçiler Derneği Ankara Şubesi’nin salonunda gerçekleştirilen konferans saat 15.00’da başlayarak gecenin geç vakitlerine kadar sürdü.²³² Fakat katılımcılar arasında tam anlamıyla bir görüş birliğine varılıp ortak bir karar alınamadı. Zira katılımcıların bir kısmının ertesi gün yaşadıkları şehirlere dönmeleri veya işbaşı yapmaları gerekiyordu. Bunun üzerine Remzi Oğuz Arık’ın konferansta ortaya konan görüşleri birleştiren bir beyanname hazırlaması kararlaştırıldı.²³³ Neticede Arık, “Türk Milliyetçiliği Kongresine Hazırlık Toplantısı Başkanlığı” imzasıyla, “Türk Milliyetçilerinin Kongresine Doğru” adlı bir beyanname yayınladı. Ancak, Türkçüler arasındaki fikir ayrılıklarını ortadan kaldırmak amacıyla toplanan bir konferansın bu sonuç bildirisi tam tersi bir etkiyi yapacaktı. Atsız ve çevresindeki Türkçüler, geç de olsa, bu beyannameye sert tepki verdiler. Ama bu tepkileri daha iyi anlamak için önce beyannameye ne yazıldığına bakmak gerekiyor.

Arık’ın kaleme aldığı bildirinin girişinde, Türk Milliyetçiliğinin²³⁴ “parçalanmışlığına” ve içindeki “Turancı”, “ırkçı”, “Anadolucu”, “Kemalist” gibi zümrelerin varlığına işaret ederek başlıyordu. Ona göre, bu hiziplerin “sivri”, “lüzumsuz”, “zararlı” yanları giderildiğinde ortak bir idealde buluşulabilirdi.²³⁵ Bildirinin bizce en önemli kısmı ise Turancılık ve ırkçılık hakkında yazılanlardı. Atsız ve çevresindeki Türkçüler için “vazgeçilmez” bir unsur olan ırkçılık hakkında, “Rasizm

²³⁰ Türk Milliyetçiler Derneği Davet Mektubu.

²³¹ Necmeddin Sefercioğlu, *a.g.e.*, s. 39.

²³² Necmeddin Sefercioğlu, *a.g.e.*, s. 39. Remzi Oğuz Arık tarafından hazırlanan sonuç bildirisinde konferansın 28 Ekim Pazar’dan 2 Kasım Cuma’ya kadar sürdüğü yazmaktadır. bkz. Türk Milliyetçiliği Kongresine Hazırlık Toplantısı Başkanlığı, “Türk Milliyetçilerinin Kongresine Doğru,” *Mefkûre*, I/4 (10 Kasım 1951), s. 1.

²³³ Necmeddin Sefercioğlu, *a.g.e.*, s. 39.

²³⁴ Arık, metinde “Türkçülük” tabirini kullanmamaktadır.

²³⁵ Türk Milliyetçiliği Kongresine Hazırlık Toplantısı Başkanlığı, *a.g.m.*, s. 1.

şeklinde imtihanını vermiş olan ırkçılıktan bugünkü milliyetçilerimizin vebadan kaçır gibi çekinmeleri lüzumu kesin olarak kararlaştırılmıştır” deniyordu.²³⁶ Turancılıkla ilgili yazılanlar da dikkat çekiciydi. Buna göre, Türk Milliyetçilerinin Türkiye’yi “ihmâl” eden ve Ural-Altay kavimleriyle siyasî bir teşekkül kurmayı amaçlayan Turancılıkla alâkaları yoktu.²³⁷ Arık, yukarıda saydığı diğer hizipler hakkında da hüküm veriyordu. Anadoluçuluk “dar ve lüzumsuz”, Kemalizm ise “hem dar, hem ayırıcı” bir tabirdi. İşte, “Türk Milliyetçileri bu dört tabiri de lûgatlarından çıkarma kararına varmışlardı.”²³⁸ Arık’ın değindiği başka bir husus da Türk Milliyetçiliğinin karşısındaki akımlardı. “Siyonizm” komşu devlet İsrail’in milliyetçilik ideolojisi; “Masonluk”, Türk Milliyetçilerinin hangi birliği sağladığı ve hangi ruhî ihtiyaca cevap verdiğini bilmediği “lüzumsuz eski bir adet”; “Komünizm” ise Panislavizmin gerçekleştirilmesi yolunda kullanılan bir “vasıta”ydı.²³⁹ Bunlarla beraber Arık’ın aktardığına göre konferansta, Türk Milliyetçiliğinin hareket noktasının sevgi olduğu ve hiçbir fikir, fert veya millete düşmanlık beslenmediği, “insanlığa dost”, “örnek bir millet” yaratmak istediği vurgulanmıştı.²⁴⁰ Şöyle kabaca bakıldığında bile Atsız ve çevresindeki Türkçüler için kabul edilemez ifadeler barındıran bu bildiriye, Atsız cephesinden çok sonra cevap geldi. Bildiri, Kasım 1951 tarihinde Türk Milliyetçiler Derneği’nin yayın organı *Mefkûre*’de yayınlanmıştı. Atsız ve Sançar’ın örtülü, Tümtürk’ün ise doğrudan verdikleri cevaplar Ocak 1952’de yayınlanacaktı. Bunun sebebi, belki meseleyi büyütmemek ve Türk Milliyetçiler Derneği ile *Orkun* (1950-1952)’un gidişatını baltalamamaktı. Fakat anlaşılıyor ki, derginin son sayısında cevap verilmeden edilememişti. Ne yazmıştı Türkçüler?

Atsız, makalesinde ne bildirinin, ne Arık’ın adını geçirdi. Buna rağmen yazdıkları ile bildiri karşılaştırıldığında, açık açık bildiriye cevap verdiği belli oluyordu. Bir defa “Türk Milliyetçiliği” değil, “Türkçülük” diyordu Atsız ve ekliyordu, “Bunun değişmez iki ana unsuru vardır: Irkçılık, Turancılık.”²⁴¹ Atsız, Türkçülüğün bu iki unsuru kesin bir şekilde tespit ettikten sonra her ikisini de ayrıntılı bir şekilde açıklayacaktı. Irkçılık, “azınlık ırkçılığına karşı bir millî savunma mekanizmasıydı.” Aynı zamanda “hıfz-ı sıhha” ve “tarihî şuur” meselesiydi.²⁴² “Irkçılık tehlikedir diye bağırانlar ise dünyadan

²³⁶ a.g.m., s. 1.

²³⁷ a.g.m., s. 1.

²³⁸ a.g.m., s. 1.

²³⁹ a.g.m., s. 1-2.

²⁴⁰ a.g.m., s. 2.

²⁴¹ Atsız, “Veda,” s. 2.

²⁴² a.g.m. s. 2.

habersiz zavallılardı.”²⁴³ İrkçılık konusunda yurtdışından ve tarihten çeşitli örnekler veren Atsız, daha sonra Turancılık bahsine geliyor. Ona göre Turancılık, bütün Türklerin birleşmesi meselesiydi. “Başka milletlerin hâkimiyetinde yaşayan Türklerin tek devlet altında toplanmasından daha makûl ne olabilirdi?” Hiçbir Türkçü Ural-Altay kavimlerini birleştirmek gibi bir gaye gütmemişti. Turancılık Türklerle Moğollar, Mançular, Koreliler, Macarlar ve Finleri birleştirme ülküsü değil, “Türklerin tarihî vatanını bağımsızlığa ve Türkiye ile birliğe kavuşturmaktı.”²⁴⁴ İşte, bu Turancılık ve ırkçılık Türkçülüğün “değişmez” iki ana prensibiydi. Türkçülüğün siyasî, iktisadî, içtimaî düşünceleri değişebilir fakat ırkçılık ve Turancılık değişmezdi. Nasıl bir insan yiyecek ve havaya muhtaçsa, Türkçülük de ırkçılık ve Turancılığa öyle muhtaçtı.²⁴⁵ Türkçülüğün temel prensipleriyle ilgili “kesin ve keskin” sözlerine rağmen Atsız’ın söyleyecekleri bu kadar değildi.

Arık’ın sevgi, hoşgörü ve hümanist bakış açısına dayalı satırlarına da karşıydı Atsız. Ona göre Türkçülük “yaşamak için kavga” kanununa inanırdı. Türklüğe “zararı dokunmayan” millet, fert ve fikirlere Türkçülük “düşman” değildi, lâkin hayatın yalnız sevgiyle yürüyeceğini sanmak da bir “gaflet”ti. “Türkçülük bir anlamıyla da Türklük düşmanlarına düşmanlıktı. Türkçüler Türk İrkı’na, Türk’ün ülkesine, mukaddesatına ve şerefine düşmanlık eden her millete, her dine, her rejime, her fikre, her ferde düşmandı.” Hatta “Türkçülerin kinleri, dinleriydi.”²⁴⁶ Atsız, Arık’ın “örnek millet” fikrini de beğenmemişti. Türkçülerin amacı “disiplinli millet” yaratmaktı. Disiplinli millet, ferdin devlete, devletin ferde “zarar” vermediği ve karşılıklı vazifelerin kabul edilmiş olduğu millettir.²⁴⁷ Arık, Masonluğu “lüzumsuz ve eski bir adet”, Siyonizmi ise “komşu bir devletin milliyetçilik fikri” olarak görüyordu. Atsız’a göreyse Masonluk, “Türkçülük düşmanı bir teşekküldü”, bu yüzden Türkçüler ona düşmandı.²⁴⁸ Siyonizm ise “insanlık düşmanı bir fikir”di. Türkçüler, Siyonistlerin Filistin’de Türk ordusunu arkadan vurduğunu unutmamalı ve bunlara karşı her zaman uyanık bulunmalıydı.²⁴⁹ Onun Arık’la uyuştığı tek konu belki de Komünizmdi. Her ikisi de Komünizmi “düşman” olarak görüyordu.²⁵⁰ Son olarak, Atsız’ın bir de uyarısı vardı:

²⁴³ a.g.m., s. 3.

²⁴⁴ a.g.m., s. 3.

²⁴⁵ a.g.m., s. 4.

²⁴⁶ a.g.m., s. 5.

²⁴⁷ a.g.m., s. 5.

²⁴⁸ a.g.m., s. 5.

²⁴⁹ a.g.m., s. 6.

²⁵⁰ a.g.m., s. 5.

Türkçülük fikir halinden teşkilât haline girerken, teşkilâtı idare edenler sıkı durmaya ve uyanık bulunmaya mecburdur. Türkçülüğün soysuzlaşmaması için teşkilâta girecek olanlar üzerinde titiz davranmak, aksıyanları merhametsizce atmak vazifeleridir. Türkçülüğü gösteriş vasıtası diye kullanan, fakat er meydanında kahpeleşenleri biz 1944-1945 Dâvasında bizzat gördük. Bir iman ve irade işi olan Türkçülüğün içinde imanı zayıf, karakteri çürük olanların işi yoktur. Türkçülük kemiyet değil, keyfiyet işidir. Az fakat öz kimselerden mürekkep bir Türkçü teşkilât sıkı bir disiplin altında çalışmak şartıyla ırkımızı terakkinin doruğuna ulaştırabilir.²⁵¹

Arık'ın yazdıklarına karşı çıkan tek Türkçü Atsız değildi. Sançar da kısa fakat sert bir cevap verecek, o da Atsız gibi isim kullanmadan yazacaktı. Bununla birlikte makalesinin ismi bile yeterince sertti: “Türkçülük Bahsinde Gaflet”. Sançar'ın yazdıkları, Atsız'inkilerden çok da farklı değildi. O da Türkçülüğün çeşitli unsurlara ayırdığını ve bunların en önemlilerinin Türkçülük ve ırkçılık olduğunu söylüyordu. Sançar'a göre, “Türk ırkçılığının Alman rasizmiyle alâkası yoktu.” Hiçbir Türkçü, bir Türk kadar Türkleşmiş kimseleri Türklük kadrosundan çıkarma düşüncesinde değildi, ki babası Türk olmayan Mehmet Akif'in Türkçüler tarafından bu kadar tutulması da bunu gösterirdi. Turancılık da, bir yandan Türkiye'yi yıkılmaz bir kale hâline getirirken bir yandan da Tanrı'nın Türk yarattığı insanları düşünmekti.²⁵² Sançar, tanımlayıcı açıklamalarından sonra adeta “rest” çekiyordu. Buna göre, ırkçılık ve Turancılıktan arındırılmış bir Türkçülük, Türkçülük değildi. Onu tarihî seyri dışında “acayip” hallere sokmak da kimsenin haddi değildi. Türkçüler, Türkçülüğün şu veya bu cephesini “inkâr” eden “gafiller”le aynı saflarda olamazdı.²⁵³ *Orkun* (1950-1952)'un sahibi ve yazı işleri müdürü İsmet Tümtürk, Atsız'la Sançar'ın aksine mezkûr bildiriye doğrudan hedef alan bir makale yazacaktı.

Tümtürk, daha makalenin girişinde bu bildirinin Türkçülük için çok “zararlı” olduğunu ve *Orkun* (1950-1952) kapanırken bunun karşılıksız bırakılmasına razı olamayacağını yazıyordu. Hatta o, toplantının kendisine de karşıydı. Türkçüler arasında tanışmalar ilerledikten sonra böyle bir toplantının yapılması daha uygundu. Katılımcı listesi eksikti, mevsim müsait değildi ve davetiyeler toplantı tarihinden hemen önce insanlara ulaşmıştı. Ayrıca, beyanname toplantıya katılanların ortak fikirlerinden ziyade toplantıya başkanlık eden Remzi Oğuz Arık'ın şahsî fikirlerini yansıtıyordu.²⁵⁴ Fakat

²⁵¹ a.g.m., s. 6.

²⁵² Nejdet Sançar, “Türkçülük Bahsinde Gaflet,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 9.

²⁵³ a.g.m., s. 9.

²⁵⁴ İsmet Tümtürk, “Bir Beyanname Münasebetiyle,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 12.

Tümtürk, asıl eleştirilerine gelmemişti bile. Arık'ın Turancılık hakkında söylediklerini bir "kelime hilekârlığı" olarak niteliyordu. Turancılık, Ural-Altay kavimlerinin değil, Türklerin birliğini amaçlıyordu.²⁵⁵ İrkçılık ise "Türk'ün yabancı kanlarla karışıp bozulmasını, yabancıların Türk'e ihanet, zulüm ve tahakküm etmesini önlemek için ortaya çıkmış koruyucu bir düşünce"ydi. Arık'ın yapmaya çalıştığı, ırkçılık ve Turancılığı, tıpkı Hasan Âli ve Falih Rıfkı gibi, korkulması gereken birer "umacı" kelime haline getirmektir.²⁵⁶ Tümtürk, makalesini beyannameden bir alıntıyla bitiriyordu: "Türkçü gözüyle bu beyannamenin benimsiyebileceğimiz hiç bir tarafı yoktur. Fazla zorlanırsak nihayet içinden ancak bir tâbiri alabiliriz, ve diyebiliriz ki, (Türkçülüğü darmadağın ve perişan etmek istiyorsak bu beyannamenin zihniyetinden, taktiğinden ve ahlâkından 'veba mikrobundan kaçır gibi' kaçmalıyız.)"²⁵⁷

Görüldüğü üzere, *Orkun* (1950-1952)'u çıkaranlar, kendi içlerinden yayınlanan bir beyannameyi dergi kapanırken cevapsız bırakmak istememişlerdir. Türkçülüğün iki temel esasını "ret ve inkâr" eden bu beyanname, *Orkun* (1950-1952)'un kapanmasında belki de Tevfik İleri'nin müdafaa edilmesinden daha önemlidir. Atsız da, ilk defa *Orkun* (1950-1952)'un kapanmasından bahsettiği mektubunda bu bildiriye değinmektedir. "Kepazece bir yazı" olarak nitelediği bu bildiri Atsız'ı öyle kızdırmıştı ki, "Ben artık bu memlekette, Türkçü denen adamlarla iş ve gönül birliği yapamam." bile diyecektir.²⁵⁸ Zaten o, *Orkun* (1950-1952) ile resmî olarak bağını da kesmişti. Atsız, derginin ilk 52 sayısında "Başyazar" olarak görünüyordu. 53. sayıdan itibaren bu ibare kalktı. Neticede *Orkun* (1950-1952), 68 hafta yayımlandıktan sonra kapandı. Abonelerin ücretleri bile iade edildi.²⁵⁹ Dergi kapanırken yayınlanan iki veda yazısı bir hayli dikkat çekiciydi.

İsmet Tümtürk, derginin son sayısındaki veda yazısında Türkçülüğün geleceğini şekillendirmek ve Türkçülüğü toplumun her tabakasına yaymak maksadına dayalı çok önemli tespitlerde bulunuyordu. Buna göre, bir "Türkçü matbuat"ın kurulması şarttı.²⁶⁰ Zira matbuat, bir fikri yaymada en tesirli araçtı. Bir söz, matbuat yoluyla binlerce insana ulaşabiliyordu. İşte Türkçülüğü yaymak için böyle bir matbuat mekanizmasının kurulması gerekiyordu. Ancak bunun belli şartları vardı. Evvela, yalnızca "tek dergi" çıkarılması ve bu dergi her anlamda gelişmeden yeni bir derginin çıkarılmaması

²⁵⁵ a.g.m., s. 12.

²⁵⁶ a.g.m., s. 14.

²⁵⁷ a.g.m., s. 16.

²⁵⁸ *Atsız'ın Mektupları*, s. 49.

²⁵⁹ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 32.

²⁶⁰ İsmet Tümtürk, "Orkun Kapanıyor," *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 26.

gerekliydi. Aksi bir durum, enerjinin boşa harcanması demektir.²⁶¹ İkinci şart, çıkarılacak derginin Türkçülüğün ortak malı olması hakkındaydı. Böylece dergi için çalışan her fert kendisini o derginin hizmetine vakfedebilirdi. Son şart ise dergide iş bölümüne gidilmesiydi. Bir dergiye fırsat buldukça ilgi göstermek, arada sırada onun işleriyle meşgul olmakla o derginin yaşatılması mümkün değildi. Çare, iş bölümünün yapılmasındaydı. Derginin işlerini kimseye ağır gelmeyecek şekilde parçalara bölmek, vazifeleri sıraya koymak ve nöbet usûlünü uygulamak bir derginin yaşatılmasının şartlarındandı.²⁶² Tümtürk, bu temel şartları ortaya koyduktan sonra *Orkun* (1950-1952)'un çok “tohum” attığını yazıyordu. Şimdi vazife ve sorumluluk sırası başka Türkçülerdeydi.²⁶³ Atsız da veda yazısında, Tümtürk gibi bazı tavsiyeler verecekti.

Atsız'a göre en mühim vazife yurt çapında yayılan Türk Milliyetçiler Derneği çatısı altında toplanmaktı. Genç Türkçüler her şehir ve kasaba bu derneğin birer şubesi kurarak faaliyete geçmeliydiler.²⁶⁴ Genç Türkçüler bilhassa askeriye, mülkiye ve öğretmen okulları gibi kurumlara girmeli, bu mesleklerde ulaşabilecekleri en yüksek mertebeye çıkmalıydılar.²⁶⁵ Atsız'ın genç Türkçülerden bir diğer beklentisi de aile kurlmaları yönündeydi. Türkçülerin genç yaşta evlenmeleri ve çok sayıda “gürbüz” çocuk yetiştirmeleri gerekliydi. Her Türkçü çevresini “ikaz ve irşad” etmekle mükellefti. Türkçüler imlâ yanlışları ve ifade bozukluklarından kurtulmalı, millî kültürü zenginleştirecek eserleri okumalı ve eski harfleri de öğrenmeliydi. Yapılması gereken en önemli işlerden biri de Türkçüler arasında bir veya birkaç sandık kurmaktı.²⁶⁶ Makalenin kalan kısmı oldukça etkileyiciydi. Atsız, “uğruna çalışanlar ve ıstırap çekenler buldukça Türkçülüğün mutlaka muzaffer olacağını” söylüyordu. Son satırları ise bir seslenişti:

Türkçüler! Sıkı saflar halinde birleşerek ve başka her düşünceyi geride bırakarak, ateş yağmuru altında döküle döküle, fakat bir an durmadan Moskofa karşı Köprüköy taarruzunu yapan Türk alayı gibi ülkeye doğru ilerleyiniz. Bu ilerleme sırasında düşenlere bakmak için bile bir an kaybetmeyiniz. Onları mukadderata, tarihin şeref yaprağına ve Tanrıya bırakarak yürümekte devam ediniz ve en büyük kahramanlığı yapsanız bile en küçük karşılığını beklemeyiniz.”²⁶⁷

²⁶¹ a.g.m., s. 27.

²⁶² a.g.m., s. 30-31.

²⁶³ a.g.m., s. 31.

²⁶⁴ Atsız, a.g.m., s. 6.

²⁶⁵ a.g.m., s. 6-7.

²⁶⁶ a.g.m., s. 7.

²⁶⁷ a.g.m., s. 7.

1.5 ORKUN (1962-1964)²⁶⁸

²⁶⁸ “Aylık Fikir, Ülkü ve Sanat Dergisi” (Bu ifade 29. sayıda değişikliğe uğrayarak “Aylık Fikir ve Sanat Dergisi” halini alacaktır. *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 1) şiarıyla yayınlanan *Orkun* (1962-1964) 1 Şubat 1962 ile 1 Ağustos 1964 tarihleri arasında toplamda 29 sayı yayınlanmıştır. İlk sayıda, aylık olarak yayınlanan *Orkun* (1962-1964)’ün önce 15 günlük, ardından da haftalık yayınlanacağı söylene de bu amaca ulaşılamamıştır (“*Orkun* Yeniden Çıkararken,” s. 1). Hatta derginin yayınında çokça aksaklık meydana gelmiştir. Şubat 1962’den sonra gelen Mart 1962 sayısı 1 Nisan’da basılmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), Arka iç kapak). 3 ve 4. sayılar ise birlikte çıkmış ve 3 Mayıs’ta basılmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), Arka iç kapak). Daha sonraki sayılarda derginin basıldığı tarih verilmiyor olsa da Nisan ve Temmuz 1964 sayılarının olmaması; bazı sayıların ayın 15’i (*Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 1), bazılarının 30’u (*Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 1), bazılarının 25’i (*Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 1) tarihlerini taşıması bu aksaklıkların göstergesidir. Düzensizliklerin bir diğer göstergesi de derginin ayın hangi günlerinde yayınlanacağı konusundadır. 10. sayıda yazılmaya başlanan “Her Ayın Onbeşinde Çıkar” ibaresi ancak 3 sayı dayanabilmiş ve 13. sayıda kaldırılmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 1). Bu ibare 27. sayıda karşımıza tekrar çıkmaktadır. Ancak o da 29. sayıda kaldırılmıştır (*Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 1). Derginin kapak düzeni, genel hatlarıyla, birçok sayıda aynı kalmıştır. Birçok sayıda kapağın en üstünde bir “*Orkun*” yazısı, onun altında da “Bütün Türkler Bir Ordu” sözü vardır. Bunların altında dolunaya karşı uluyan bir kurt figürü bulunmaktadır (Bu sayılar şunlardır: 2, 3-4, 6, 12-20. *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), Kapak; *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), Kapak). 25-27. sayıların kapak düzeni de aşağı yukarı aynıdır. Ek olarak kapağın sol kısmına o sayıda yazısı olanların listesi eklenmiştir (*Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), Kapak; *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), Kapak). En dikkat çekici kapak 1. sayının kapağıdır. Sayfanın ortasında bir “*Orkun*” yazısı ve altında derginin içindekiler kısmı vardır. “*Orkun*” yazısının üstünde ise *Atsız*’ın daha sonra ağır bir şekilde eleştireceği (*Atsız*, “16 Devlet Masalı ve Uydurma Bayrakları,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 3-5) cumhurbaşkanlığı forsuna benzer bir şekil bulunmaktadır. Ortada 16 köşeli bir yıldız, yıldızın önünde bir aylık kurt vardır. Yıldızın uçlarında birer küçük yıldız ve ters bir şekilde yerleştirilmiş hilâller görülmektedir (*Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), Kapak). 7 ve 11. sayılarda “Bütün Türkler Bir Ordu” sözünün yerini “Tanrı Türk’ü Korusun” (*Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), Kapak; *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), Kapak); 9 ve 10. sayılarda “Cihan Yıkılsa Türk Yılmaz” (*Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), Kapak; *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), Kapak); 22-24. sayılarda ise “Aylık Fikir-Ülkü ve San’at Dergisi” yazısı almıştır (*Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), Kapak; *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), Kapak). Bu sayılarda kapağın sol tarafında o sayıda yazısı olanların listesi de verilmiştir. 5. sayının kapağını, “*Orkun*” ve “Bütün Türkler Bir Ordu” yazısının altında bulunan Türklerin Ergenekon’dan çıkışının temsil edildiği bir resim süslemektedir (*Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), Kapak). 8. Sayının kapağında, Rıza Nur’a hasredilmiş bir sayı olması münasebetiyle, Rıza Nur’un bir fotoğrafı bulunmaktadır (*Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), Kapak). 21. sayının kapağının üst kısmında da, “*Orkun*” yazısının altında, “Aylık Fikir-Ülkü ve San’at Dergisi” yazısı bulunmakta ve onların da altını o sayıdaki önemli yazıların özetleriyle o sayının yazar listesi doldurmaktadır (*Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), Kapak). 28. sayıda İstanbul Boğazı’ndan bir görüntü vardır (*Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), Kapak). Derginin son sayısı olabildiğince sadedir. Sağ üstteki “*Orkun*” yazısına bitişik bir daire içinde “Tanrı Türk’ü Korusun” sözü ve Ayyıldız ile kurt resmi vardır (*Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), Kapak). Bütün aksaklık ve düzensizliklerine rağmen derginin çok miktarda reklam altlığı görülmektedir. Hemen hemen her sayıda farklı sektörlerden reklam bulunmaktadır. Kahveci (*Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), Arka iç kapak), ofis malzemesi (*Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), Arka iç kapak; *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), Arka kapak), inşaat malzemesi (*Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), Arka kapak; *Orkun* (1962-1964), II/18 (15 Temmuz 1963), Arka kapak), motor fabrikası (*Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 32; *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 32), motor yağı (*Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 32; *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 21), temizlik ürünü (*Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 32; *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), Arka kapak), hatta bir banka reklamı bile vardır (*Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), Arka kapak). Bu bağlamda derginin maddî açıdan çok da sıkıntı çektiği söylenemez. Yayındaki aksakların derginin ekonomik durumuyla değil, dergi idaresiyle alakalı olduğu bellidir. Derginin yayım ve idaresindeki aksaklıklar matbaa meselesinde de kendisini göstermektedir. Toplamda, tamamı Ankara’da bulunan, 3 farklı matbaayla çalışılmıştır (Bilindiği kadarıyla 3’tür. 19-26. Sayıların hangi matbaada basıldığı bilinmemektedir). İlk sayı Rekor Matbaası’ndan çıkmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), Arka iç kapak). 2, 3-4, 5 ve 10. sayılar Ege Matbaası’nda basılmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), Arka iç kapak; *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), Arka kapak). 6-9 ve 11-18. sayılar ise Gürsoy Basımevi’nden çıkmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), Arka kapak; *Orkun* (1962-1964), II/18 (15 Temmuz 1963), Arka kapak). Derginin sayfa sayısı da istikrardan uzaktır. 1-2., 5-7. ve 10-26. sayılar 32 sayfa olarak yayınlanmıştır (*Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962); *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964)). Birlikte yayınlanan 3 ve 4. sayılarla beraber 8. ve 9. sayılar ise 48 sayfadır (*Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962); *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962)). 27. sayıdan itibaren derginin sayfa düzeni tamamen değişmiştir. 27. sayı 20 sayfa (*Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964)), 28. sayı 21. sayfadan başlayarak 20 sayfa (*Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964)), 29. sayı ise 41. sayfadan başlayarak toplamda 16 sayfa yayınlanmıştır (*Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964)). Derginin 1,2, 5-7, 10-26. sayılarının fiyatı 125 kuruştur (*Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), Kapak; *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), Arka kapak). Bütün sayılarda 6 aylık abonelik 7, yıllık abonelikse 12,5 liradır (*Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 1; *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 1).

Atsız mektuplarında, *Orkun* (1950-1952)'un kapatılması kararı verildiğinde, o dönemde Türkçüler arasında yaşanan olayların bir özeti olarak şunları yazıyordu: “Fakat benim bildiğim bir şey var; ben artık bu memlekette, Türkçü denen adamlarla iş ve gönül birliği yapamam.”²⁶⁹ Başka bir mektubunda da, “yarın için bir Türkçülük yaptığını ve artık kendi kabuğuna çekildiğini” yazıyordu.²⁷⁰ Atsız, bu şekilde yazsa da suskunluğu uzun sürmeyecekti. 1952-1962 yılları arasında bazı dergilerde yazmıştı.²⁷¹ Fakat hiçbir dergiyle doğrudan bir ilişkisi olmamıştı. İşte Atsız, *Orkun* (1950-1952)'la kıyaslandığında çok zayıf bir bağla bağlı olsa da, 1962'de yeniden bir *Orkun*'la geri dönüyordu. Derginin sahibi İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, kurucusu ise, *Orkun* (1950-1952)'da olduğu gibi Atsız'dı.²⁷² *Orkun* (1962-1964) daha çıkmadan reklamlara başlamıştı. Dönemin haftalık milliyetçi gazetesi *Millî Yol*'da neredeyse yarım sayfalık bir ilan vardı. İlanda “Bütün Türkçülerin yıllardan beri bekledikleri *Orkun* çıktı.” deniyordu.²⁷³ *Orkun* (1962-1964), *Millî Yol*'daki ilandan biraz sonra olsa da çıktı. İlk sayının tarihi Şubat 1962 idi. Başyazıda *Orkun* (1962-1964)'un, 1950-1952 arasında haftalık olarak yayınlanan *Orkun*'un devamı olduğu yazılıydı.²⁷⁴ *Orkun* (1950-1952)'un Türkçülük tarihindeki önemine atıf yapılarak “yeni *Orkun* (1962-1964)'un da aynı misyonu yerine getireceği ve hatta ilk dönem *Orkun*'u aşacağı” söyleniyordu.²⁷⁵ Peki, öyle mi olacaktı? Derginin gidişatı öyle olup olmadığını gösterecektir.

Orkun (1962-1964)'un daha ilk sayısının kapağı Atsız'ın yıllardır savunduğu Türk tarihine bakış açısının hilâfına olarak cumhurbaşkanlığı forsunun tadil edilmiş haliydi. Ortada 16 Türk devletini temsil eden 16 köşeli bir yıldız vardı. Yıldızın uçlarında da

26. sayıdan sonra abonelik fiyatları belirtilmemiştir). Çift sayı olarak yayınlanan Nisan ve Mayıs sayılarının fiyatı 250 kuruştur (*Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), Arka kapak). 8. sayıda adet ve abonelik fiyatlarında büyük bir artış vardır. Tanesi 2 liradan satılan (*Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), Arka kapak) derginin 6 aylık aboneliği 10, yıllık aboneliği 20 liraya çıkarılmışsa da 10. sayıda eski fiyatlara dönülmüştür (*Orkun* (1962-1964), I/10 (Kasım 1962), s. 1). 27-29. sayılar ise 100 kuruştan satılmıştır (*Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), Kapak; *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), Kapak). 15. sayıdan itibaren yurtdışı abonelik fiyatları eklenmiş ve yurtiçi fiyatlarının 2 misli olarak belirlenmiştir (*Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 1).

²⁶⁹ *Atsız'ın Mektupları*, s. 49.

²⁷⁰ *a.g.e.*, s. 50.

²⁷¹ Bu dergilerden bazıları şunlardı: *Gurbet, Ocak, Kopuz, Toprak, Büyük Doğu, Türk Yurdu*. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 405-407.

²⁷² Atsız'ın mektuplarından anlaşıldığı kadarıyla, *Orkun* (1950-1952) da İsmail Hakkı Yılanlıoğlu'nun önyak olmasıyla çıkmıştı. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 45. Derginin 21-25. sayılarında sahibi olarak Göktürk Mehmet Uytun görünmektedir. bkz. *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 1.

²⁷³ *Millî Yol*, I/3 (9 Şubat 1962), s. 14. Oysa *Orkun* (1962-1964) henüz çıkmamıştı. *Millî Yol*, bir sayı sonra özür dileyerek *Orkun* (1962-1964)'un çıkışının teknik sebeplerden dolayı geciktiğini yazacaktı. bkz. *Millî Yol*, I/4 (16 Şubat 1962), s. 15. Derginin ikinci sayısı yayınlandığında gecikmenin maddî sebeplerden kaynaklandığı ve ilk sayının neredeyse bir ay matbaada beklendiği yazıyordu. bkz. *Orkun*, “Sevgili *Orkun* Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 1.

²⁷⁴ *Orkun* (1962-1964)'un, 1950-1952 arasında yayınlanan *Orkun*'un devamı olduğunu vurgulayan bir ayrıntı derginin kuruluş tarihindeydi. Derginin 24, 25 ve 26. sayılarında kuruluş tarihi 1950 olarak yazılmıştı. bkz. *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 1.

²⁷⁵ “*Orkun* Yeniden Çıkararken,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 1.

yine küçük yıldızlar, yıldızların başında ise birer hilâl bulunuyordu. Ortadaki 16 köşeli büyük yıldızın önünde de Atsız'ın bütün dergilerinde kullandığı bir sembol olan ayılı kurt figürü vardı.²⁷⁶ Kapağın tarihte kurulmuş 16 Türk devletine atıf yaptığı açıktır. Hâlbuki Atsız, daha 1930'larda bu fikre karşı çıkıyordu. Ona göre, Türk tarihi bir bütündü. Birbirini takip eden sülâleler ayrı devletler gibi telâkki edilemezdi.²⁷⁷ Atsız'ın, daha sonra defalarca yazacağı bu meselede, isminin kurucu olarak geçtiği bir derginin böyle bir hata yapması onun için kabul edilebilir değildi elbette. Zaten Nejdet Sançar da *Orkun* (1962-1964)'un ilk sayısında Atsız'ın daha evvel yazdığı tarih anlayışıyla paralel şeyler yazıyordu.²⁷⁸ O halde o kapak neydi? Derginin idarecileri ikinci sayıda bu konuyla ilgili kısa, fakat anlaması güç bir açıklama yapacaklardı. *Orkun* (1962-1964)'un ilk sayısı uzun süre mürettephanede beklemiş, kapak da dergi sorumlularından hiç kimseye gösterilmeden basılmıştı. “Bu durum derginin şerefli adını gölgeliyordu.”²⁷⁹ İşte ilk sayı bu mühim hatayla çıkmıştı.

Atsız, artık bir gelenek haline getirdiği üzere, yeni dergisinin ilk sayısında Türkçüler için genel çizgi ve prensiplerin belirlendiği, Türkçülüğün bir anlamda sınırlarını çizen ve manifesto niteliğindeki yazısını yayınladı. Atsız, “Türk Milletine Çağırısı” adlı makalesinde millî şuur, din, rejim, Turancılık, Türk Dili, askerlik, sosyal adalet, hukuk gibi konularda bütün Türkçüleri “kucaklayan” ve bütün Türkçülerin “asgarî müşterek”te buluşabilecekleri bir yapı kurmuş ve makalesinin sonunda, daha sonra Alparslan Türkeş tarafından “9 Işık Doktrini” olarak benimsenecek dokuz ana ilke belirlemiştir:

- 1- Türkçüyüz
- 2- Arınmış Türkçeciyiz
- 3- Yasacıyız
- 4- Toplumcuyuz
- 5- Millî gelenekçiyiz
- 6- Demokrasiye taraftarız
- 7- Ahlâkçiyiz
- 8- Bilimciyiz
- 9- Teknikçiyiz²⁸⁰

²⁷⁶ *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), Kapak.

²⁷⁷ Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar I-II,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 4.

²⁷⁸ Nejdet Sançar, “Türk Milliyetçiliğinin Mühim Meseleleri,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 2.

²⁷⁹ *Orkun*, “Sevgili *Orkun* Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 1.

²⁸⁰ Atsız, “Türk Milletine Çağırısı,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 16-18, 32.

Atsız'ın belirlediği bu temel ilkeler hem o dönemde, hem de ilerleyen yıllarda Türkçülüğün esaslarını belirleyecekti. Makalenin, en az bu dokuz prensip kadar önemli başka bir tespiti daha vardı, ki bu *Orkun* (1962-1964)'un genel karakterini de açık bir biçimde yansıtıyordu.

Atsız'a göre Türkler, 1918'e kadar uzun yüzyıllar boyunca büyük devletlere sahip olsalar da artık büyük devlet sahibi bir millet olma vasfını yitirmişlerdi. Türkiye'de cumhuriyet ilan edilene kadar Türkler, hep görünen “düşmanlar”la mücadele etmişlerdi. Bu “düşmanlar” ülkeden bazı toprak parçalarını istemekle yetiniyorlardı. Fakat cumhuriyetin ilanından sonra meydana çıkan yeni “düşman”ın hedefi Türkiye'yi tamamen yok etmektir. Bu “düşman” Komünizmdi.²⁸¹ Böylece Atsız, yeni dergisinin ilk sayısında Türkçülüğün ideolojik sınırlarının yanında Türkçülerin ortak “düşmanı”nı da tespit etmiş oluyordu.²⁸²

Orkun (1962-1964)'un bir diğer özelliği de, tıpkı *Orkun* (1950-1952)'da olduğu gibi, Atsız'ın ve çevresindeki Türkçülerin başını çektiği Türkçülük anlayışına çok da uymayan yazarlar barındırmasıydı. Bunun sebebi, yukarıda belirttiğimiz “ortak düşman” Komünizme karşı mücadelede bir “cephe” oluşturma kaygısı olabilir. Derginin yazarlarına baktığımızda bunu rahatlıkla görebilmekteyiz. Atsız'ın daha önceki ve daha sonraki dergilerinde yazmış ve yazacak olan Nejdet Sançar, İsmet Türmtürk, Fethi Tevetoğlu, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Arif Nihat Asya, Hikmet Tanyu, Zeki Sofuoğlu, Refet Körüklü, Hocaoğlu Selâhattin Ertürk, Hayranî Ilgar, Basri Gocul, Fahrettin Kırzioğlu gibi yazarlar *Orkun* (1962-1964)'da yazıyordu. Bunların haricinde Alparslan Türkeş, Muzaffer Özdağ, Rifat Baykal, Galip Erdem, Yavuz Bülent Bâkiler, Abdürrahim Karakoç, Mehmet Akif İnan, Namık Kemal Zeybek, Köksal Toptan, Kemâl Vehbi Gül, Sadi Somuncuoğlu, İlhan Egemen Darendelioğlu, Aclan Sayılğan, Osman Yüksel Serdengeçti de derginin yazarları arasındaydı. Ayrıca *Orkun* (1962-1964)'da, derginin partiler üstü olduğu ve böyle kalacağı belirtilmiş olsa da²⁸³, çok sayıda siyasetçinin yazdığı görülmektedir. İsmail Hakkı Yılanlıoğlu ve Fethi Tevetoğlu gibi isimlerin yanında Cumhuriyet Senatosu üyelerinden Hüsnü Dikeçligil ve Rasim Hancıoğlu; milletvekilleri Cevat Önder, Mehmet Altunsoy ve Hasan Aksoy da *Orkun* (1962-1964)'a yazılarıyla destek vermişlerdi. *Orkun* (1962-1964)'un bazı ortak

²⁸¹ Atsız, a.g.m., s. 16.

²⁸² *Orkun* (1962-1964) ve Atsız'ın diğer dergilerinde Komünizme nasıl bakıldığı meselesi “Komünizm” başlığı altında incelenmiştir.

²⁸³ “Orkun Yeniden Çıkarken,” s. 1.

paydalarda buluşmuş insanları bir araya toplayan bir dergi olduğunun başka bir göstergesi de imzasız veya “Orkun” imzası kullanılarak yazılan bölümlerdeki bazı ifadelerdi. Meselâ yedinci sayının başyazısında *Orkun* (1962-1964)’un “Müslümanları gerici ve aşırı sağcı gösterenlerle mücadele edeceği” söyleniyordu.²⁸⁴ Başka bir yerde ise derginin “Müslümanlık ve Türklük davası güttüğü” belirtmekteydi.²⁸⁵ Fakat bu birliktelik uzun sürmeyecek, derginin yayınında birçok aksaklık meydana gelecekti.

Orkun (1962-1964)’un ne yayın tarihinde, ne boyutunda, ne sayfa sayısında, ne de fiyatında istikrar vardı. Bütün bunlar birçok defa değişmişti. 29 sayı yayınlanan derginin yazı işleri müdürlüğünü de yedi farklı isim üstlenmişti.²⁸⁶ Fahrettin Savaş Konar’a göre, Ankara’da yayınlanan *Orkun* (1962-1964)’un bu gidişatından tatmin olmayan Atsız, İstanbul’da *Ötüken*’i çıkarmaya başladı.²⁸⁷

Ötüken’in ilk sayısı 15 Ocak 1964’te, *Orkun* (1962-1964)’un 25 Ocak 1964 tarihli 24. sayısından hemen önce çıktı. *Orkun* (1962-1964), 25. sayısında *Ötüken*’i okurlarına tavsiye ediyor ve “Orkun, ülküdaşı *Ötüken*’i sevgi ile selâmlar ve Türklüğe, adını aldığı kutsal yer gibi faydalı olmasını diler.” diyordu.²⁸⁸ *Ötüken*, *Orkun* (1962-1964)’un Mart 1964 tarihli 26. sayısında da övgüyle tanıtılıyor ve onun hakkında ilerleyen sayılarda daha ayrıntılı bilgiler verileceği söyleniyordu.²⁸⁹ Ancak bir daha *Ötüken*’den bahsedilmedi. Bunun sebebi, Atsız’ın Nisan 1964’te *Ötüken*’de yayınlanan “İslâm Birliği Kuruntusu” adlı makalesinin iki derginin idarecileri arasında fikrî ayrılıklara yol açmasıydı.

Atsız’ın “İslâm Birliği Kuruntusu” adlı makalesinin özü, dünyadaki bütün Müslümanların bir devlet çatısı altında birleşmelerinin mümkün olmadığıydı. Fakat bu sonuca ulaşmak için kullandığı yol, belli ki, *Orkun* (1962-1964)’u çıkaranları memnun etmemişti. Atsız’a göre İslâm, sosyolojik olarak, dağınık bir hâlde bulunan Arapların millet olma savaşıydı. Peygamber, insanlara yüksek bir din ve ahlâk anlayışı vererek millî birliği sağlamaya çalışmıştı. Oysa daha peygamber ölmeden Araplar arasında ayrılıklar başlamış, vefatından sonra ise bu ayrılıklar iyice belirginleşmişti. Bu ayrılıklar

²⁸⁴ Orkun, “Sevgili Orkun Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 1.

²⁸⁵ Orkun, “Orkun Postası,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 29.

²⁸⁶ 1-4. sayılarda Işıksal Baltacı, 5-9. sayılarda Yalçın Oker, 10-11. sayılarda Nejdet Sançar, 12-18. sayılarda M. Zekeriyâ Kürşad, 19-20. sayılarda Galip Erdem, 21-23 ve 26-29. sayılarda Yavuz Bülent Bâkiler, 24-25. sayılarda A. Saffet Malatacık yazı işleri müdürlüğü yapmıştı.

²⁸⁷ Fahrettin Savaş Konar, “Orkun’un 2. Döneminden Hatıralar,” *Türk Yurdu*, XXXI/285 (Mayıs 2011), s. 255.

²⁸⁸ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 25.

²⁸⁹ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 32. Aynı şekilde *Orkun* (1962-1964) da *Ötüken*’de tanıtılıyordu. bkz. *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 6.

sonraki yüzyıllarda da sürmüş, İslâm Müslümanlar arasındaki kanlı savaşlara engel olamamıştı.²⁹⁰ Buna rağmen Türkiye’deki İslâmcılar Türk büyüklerini inkâr eder derecede İslâm birliğinin peşine düşmüşlerdi. Onlar için en mühim olaylar Ali-Muaviye kavgası, Hüseyin’in öldürülmesi, Endülüs’ün düşmesiydi. Şeriattan başka kanun, Arap adlarından başka ad olmamalıydı. Mete, Attila, Cengiz, Hülagü kâfirdi. Türkler, İslâm sayesinde “adam” olmuş, büyük devletler kurabilmişti. Atsız bunların hepsine karşı çıkıyordu. Türkler için asıl mesele Çiçi Yabgu’nun, Kür Şad’ın, Genç Osman’ın, Osman Batur’un öldürülüşü; Kazan’ın, Kırım’ın, Türkistan’ın, Azerbaycan’ın düşüşüydü. Müslüman olmadan evvel Göktürkler, Uygurlar ve Cengiz İmparatorluğu gibi devletler kuran Türkler’in İslâm’a ihtiyacı yoktu. Bilâkis, Türkler İslâm sayesinde değil, İslâm Türkler sayesinde yükselmiş ve yaşamıştı.²⁹¹ Ayrıca Araplar ve Arnavutlar, Müslüman olmalarına rağmen, Türklere ihanet etmişti. Araplar arasında Türk düşmanlığı çok yaygındı.²⁹² Atsız bunlarla da yetinmeyecek, İslâm birliği fikrindekileri “vatan hainliği”yle de suçlayacaktı:

Millet ve vatan haini olmak için mutlaka askerî sırlar çalara para ile düşmana satmak icab etmez. Kendi milletinin düşmanlarına hayranlık beslemek, onların dâvasını gütmek, kendi kültür ve mazisini inkâr etmek de hainliktir. İslâm Birliği ve kardeşliği kuruntudur. Dinin baş unsur olduğu çağlarda bile gerçekleşmemişti. Bundan sonra, araya bu kadar ihanet ve düşmanlık girdikten sonra asla gerçekleşmeyecektir. Gerçekleşecek olan birlik İslâm birliği değil, Adalar Denizinden Altayların ötesine kadar Türk Birliği olacaktır.²⁹³

Atsız’ın bu makalesi bazı Türkçüler tarafından yadırganacaktı.²⁹⁴ Fakat asıl tepki ilk 26 sayısında “Kurucu” olarak gösterildiği *Orkun* (1962-1964)’dan geldi. Atsız’ın “İslam Birliği Kuruntusu” adlı makalesi yayımlandıktan sonra çıkan *Orkun* (1962-1964)’un 27. sayısında Atsız artık kurucu değildi. Derginin sahibi İsmail Hakkı Yılanlıoğlu’nun bu sayıda yayınlanan başyazısı ise adeta Atsız’a cevap niteliğindedeydi. Yılanlıoğlu, isim vermeden, neredeyse Atsız’ın yazdıklarının tam tersini yazıyordu. Dün olduğu gibi bugün de “kırıcı, itici ve yıkıcı” olmadıklarını söylüyordu Yılanlıoğlu, “Milletimizin bütün fertlerini hata ve sevaplarıyla sevmeyi, hiç kimseye karşı tahrik ve tahkir edici bir harekette bulunmamayı ve fakat düşünce ve görüşlerimizi cesaretle ortaya koymayı Türk milliyetçiliğinin gelişmesi ve yayılması bakımından faydalı

²⁹⁰ Atsız, “İslam Birliği Kuruntusu,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 7.

²⁹¹ Atsız, a.g.m., s. 8.

²⁹² Atsız, a.g.m., s. 8-9.

²⁹³ Atsız, a.g.m., s. 9.

²⁹⁴ Altan Deliorman, Anadolu’ya yaptığı bir gezi esnasında *Ötüken*’in bu tür yazılar sebebiyle çekinerek satıldığını gözlemleyecekti. bkz. Altan Deliorman, *Tanıdığım Atsız*, s. 254-255.

bulmaktayız. Beri yanda, Türk milletini sevdiğini iddia eden kimselerin de aynı esaslar dahilinde hareket etmelerini temenni etmekteyiz.”²⁹⁵ Ancak Yılanlıoğlu'nun makalesinin asıl vurucu kısmı burası değildi. O, Atsız'ın Türklükle İslâmlığı birbirinden ayrı unsurlar olarak göstermesini yanlış buluyordu:

Biz, milletçe elele verip kuvvetlenmek ve bir kardeşlik havası içerisinde huzur ve refaha kavuşup yükselmek istiyoruz. Milliyetçiliğimizin temel görüşü budur. Arzu ettiğimiz birlik ve kardeşliğin doğabilmesi için iki ana şura sahip olmamız gerekmektedir. Bunlar Türklük ve Müslümanlık şuurudur... Çünkü asırlardan beri Türklük islâmiyeti, islâmiyet Türklüğü tamamlayan ve kuvvetlendiren iki güzel unsur olarak süregelmiştir. Birini ötekinden ayırmak veya ötekini berikenden geri bırakmak benliğimizi çırılçıplak soymak olacaktır. Bunun, bu inanışın burada münakaşasını yapacak değiliz. Yersiz ve faydasız gördüğümüz böyle bir ayrımı şu veya bu şekilde olsun ele almak bile istemiyoruz. Hergün yeni baştan doğan ve bütün yeryüzünü ışık ve ısı dalgalarıyla kucaklayan güneşin mevcudiyetini isbat etmeye ne hacet?

Çimento kum katmadan beton sağlamlığında bir harç elde edebilen bir kimse varsa lütfen parmak kaldırsın!... Bir temelin yükselmesinde, bir eserin inşasında ayrı ayrı ele alınan çimento veya kum, nasıl kendilerinden beklenen hizmeti meydana getiremezse, bir milletin içtimaî yaşayışında da tek başına din veya tek başına milliyet, özlenen birliğe vücut veremez. Bu bakımdan biz, Türklük ve Müslümanlık şuurunu, birbirini tamamlayan ve kuvvetlendiren iki ana unsur olarak kabul etmekte ve benimsemekteyiz... [...] Dâvâmız, elbetteki Türklük ve Müslümanlık şuuruna sahip olarak milletimizi yükseltmek dâvâsıdır. Bu ölçüler içerisinde neşriyatımıza devam edeceğiz.”²⁹⁶

Yılanlıoğlu, açık açık Atsız'a karşı çıkıyor, Atsız'ın tersine Türklüğü ve Müslümanlığı bir bütün olarak görüyordu. Atsız, *Ötüken*'in 15 Haziran 1964 tarihli sayısında Yılanlıoğlu'nun yazdıklarını cevapsız bırakmadı. Cevabî makalesinin ismi “Yorulanlar”dı.²⁹⁷ Burada ülküyü bir yarışa benzetiyor, bazı yarışçıların bir müddet

²⁹⁵ İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, “Görüşümüz,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 3.

²⁹⁶ İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, a.g.m., s. 3.

²⁹⁷ Altan Deliorman, bu makalenin kendisiyle birlikte Türkçüler Derneği'nden ayrılanlara karşı yazılmış olduğunu iddia etmektedir (a.g.e., s. 261-262). Ancak Deliorman kadar kesin konuşmak mümkün değildir. Zira hem onun yazdıkları incelendiğinde, hem de olayların seyri takip edildiğinde bu makalenin kesin olarak Deliorman ve arkadaşlarına karşı yazıldığı sonucu çıkmamaktadır. Şöyle ki: Deliorman, Türkçüler Derneği'nin bir kurultay düzenleyerek genel merkezini Ankara'ya naklettiğini yazmaktadır (a.g.e., s. 251). Bahsi geçen kurultayın tarihi 26 Nisan 1964'tür (“Türkçülük Derneğinde Değişiklik,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 8). Bu kurultaydan sonra yine Deliorman, birkaç arkadaşıyla birlikte dernekten istifa ettiklerini ve bunun üzerine Atsız'ın malûm makaleyi kaleme aldığını yazmaktadır (a.g.e., s. 261-262). Atsız, bu yazısını 1 Haziran 1964'te yazmıştır. Az önce de söylediğimiz gibi kurultayın tarihi 26 Nisan 1964'tür. Yani Atsız, makalesini kurultaydan 35 gün sonra kaleme almıştır. Deliorman'ın hatıralarında ise bu 35 gün içinde şu olayların cereyan ettiği yazılmaktadır: Deliorman kurultaydan “kısa bir süre sonra” *Millî Yol*'un alacaklarını tahsil etmek için bir yurt gezisine çıkmış, bu arada derneğin şubelerini de ziyaret etmiştir. Gezi “iki-üç hafta” sürmüştür. Döndükten “birkaç gün” sonra dernek şubeleri hakkında Atsız'a bir rapor sunmuş, yine “birkaç gün” sonra Atsız'la buluşarak rapor hakkında konuşmuşlardır. Atsız, aradan “üç hafta kadar” geçtikten sonra Deliorman'ı İlhan Darendeliolu'na ait bir ofise çağırarak, dernek mensubu birkaç kişiyle birlikte

sonra yorularak yarışı terk edebileceklerini, bunların “mızıkçı çocuklar” gibi davranan “ciddiyetsiz kimseler” olduklarını yazıyordu.²⁹⁸ Yılanlıoğlu’nun cevabı Ağustos 1964’te yayınlanacaktı. O, “Milli Birlik” adlı makalesinde de aynı şeyleri tekrar ediyor, “yapıcı olmayan bir dil kullanılmasının Türk milliyetçiliğinin birleştirici özelliğiyle bağdaşamayacağını” söylüyordu.²⁹⁹

Orkun (1962-1964)’un neşriyatına bu esas üzerinden devam edeceğini açıklaması ise artık iplerin koptuğunu göstermekteydi. Zaten Atsız’ın *Orkun* (1962-1964)’daki son yazısı 25 Aralık 1963’te yayınlanan 23. sayıda çıkmıştı.³⁰⁰ Derginin 27. sayısından sonra ise Atsız’ın çevresinde bulunan Nejdet Sançar, Refet Körüklü, Gökçeoğlu Yavuz Yücel, İsmail Hakkı Gökhan, Hikmet Tanyu, Zeki Sofuoğlu, Mehmet Orhun, Hayrani Ilgar gibi Türkçülerin hiçbirinin *Orkun* (1962-1964)’da yazısı çıkmadı. Belli ki bir saflaşma vardı ve artık *Orkun* (1962-1964), Atsız’ın dergisi değildi. Nitekim dergi, Ağustos 1964’te 29. sayısını yayınladıktan sonra kapandı. Son sayısında yaz aylarının gelmiş olmasından ötürü iki aylık bir ara verileceğini, Ekim’de yayına devam edileceği söylene de *Orkun* (1962-1964) bir daha çıkmadı.³⁰¹

1.6 ÖTÜKEN (1964-1975)³⁰²

raporun değerlendirmesini yapmıştır. Bu görüşmeden “bir süre sonra” Deliorman ve arkadaşları dernekten istifa etmişler, “bir müddet sonra” da Atsız “Yorulanlar” adlı makalesini yayınlamıştır. Deliorman, istifa ettiklerinde derneğin isminin “Türkiye Milliyetçiler Birliği” olduğunun da altını çizmektedir (*a.g.e.*, s. 252-262). Deliorman’ın yazdığı “iki-üç hafta”, “üç hafta kadar”, “kısa bir süre”, “birkaç gün” ve “bir müddet” gibi sürelerin toplamı kaç gün eder bilemiyoruz. Fakat şu kesindir, derneğin ismi 30 Ağustos 1964’te yapılan kurultayda değişerek “Türkiye Milliyetçiler Birliği”ne dönüşmüştür (“Türkçüler Derneği’nin Kurultayı,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 9). Eğer Deliorman tarihleri karıştırmıyorsa, en iyi ihtimalle 30 Ağustos 1964’ten sonra dernekten istifa etmiş olmalıdır. Bu yazdıklarımızın hepsini alt alta getirdiğimizde, Atsız’ın “Yorulanlar” adlı makalesini Deliorman ve arkadaşlarına karşı yazmış olduğu iddiası şüpheli görünmektedir.

²⁹⁸ Atsız, “Yorulanlar,” I/6 (15 Haziran 1964), s. 1.

²⁹⁹ İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, “Milli Birlik,” *Orkun*, III/29 (1 Ağustos 1964), s. 42.

³⁰⁰ Atsız, “Bir Felsefe Öğretmeninin Yanıtları,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 14-17.

³⁰¹ “Dikkat! Orkun İki Ay Çıkmayacak!...,” *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 55. *Orkun* (1962-1964) Mart 1965’te *Yeni Birlik* ismiyle tekrar yayına başlasa da bu derginin ömrü uzun olmadı. *Yeni Birlik* sadece bir sayı çıkabildi. “Herşeyden Önce Türkiye” mottosu ile yayınlanan derginin sahibi İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, mesul müdürü ise Yavuz Bilent Bakiler’di. İçinde “Birlik Niçin Yayınlanıyor”, “Sosyalizm Oyunu”, “Arif Nihat Asya ile Konuşma” gibi yazılar bulunuyordu.

³⁰² 15 Ocak 1964 ile Kasım 1975 tarihleri arasında 143 sayı yayınlanan *Ötüken*, bu özelliğiyle Atsız’ın dergileri arasında en uzun ömürlüsüdür. İlk 11 sayısında, yayıncıları tarafından, “Her Ayın Onbeşinde Çıkar, Fikir ve Ülkü Dergisi” olarak nitelenen *Ötüken*’in bu düsturu 11 sayıdan sadece 6’sında tutturulabilmiştir (Bu sayılar şunlardır: 1, 2, 5, 6, 8, 10. *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 8; *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 8). Kalan sayılar farklı tarihlerde basılmış ve yayınlanmıştır (*Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 8; *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 8; *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 8; *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 1; *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 8). 26. sayıda ayın 15’inin çıkma taahhüdünün yerine “Her Ayın Ortasında Çıkar, Aylık Fikir ve Ülkü Dergisi” gelecektir (*Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 1). Bundaki amaç her ayın 15’inde çıkma gibi bir vaaite bulunup bunun tutturulamamasının okuyucu üzerinde bırakacağı menfi tesirin önüne geçmektir şüphesiz. 27. sayıda bu ibare de biraz değişikliğe uğramış ve “Fikir ve Ülkü Dergisi” kısmı kaldırılmıştır (*Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 1). Dergi, her ayın ortasında çıkma prensibinin uygulandığı 12-28. sayılar arasında ayın 15’i ile 30’u arasında 11 farklı tarihte yayınlanmıştır (Meselâ: *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 1; *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 1; *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 1). Zaten bu sayıdan sonra derginin yayınlandığı günün yazılması uygulaması kaldırılarak sadece ay ve yıl yazılmıştır. 29. sayıda,

yayın günü açısından daha serbest olmak, aksaklıkları daha az belli etmek amacıyla ayın hangi gününde veya neresinde yayınlanacağı yazısı kaldırılarak “Aylık Türkçü Dergi” ibaresi getirilmiştir ve son sayıya kadar bu şekilde devam etmiştir (Ötüken, III/30 (25 Haziran 1966), Kapak; Ötüken, XII/143 (Kasım 1975), Kapak). Ötüken’e “Aylık Türkçü Dergi” demenin yayın tarihlerinde daha serbest olmayı ve dergiyi belli bir güne yetiştirmek için niteliğinden taviz vermek gibi durumları da engellemeyi beraberinde getireceği muhakkaktı. Fakat yine de yayın zamanındaki aksaklıkların önüne geçilemedi. Günü gününe yayınlanan sayılar olduğu gibi ayın son günlerinde yayınlanan sayılar da vardı. Meselâ Aralık 1966 tarihli sayısının baskı tarihi 1 Aralık’tı (Ötüken, III/36 (Aralık 1966), s. 16). Buna karşın 42. sayı 27 Haziran’da basılmıştı (Ötüken, IV/42 (Haziran 1967), s. 16). Hatta, zarurî durumlar ortaya çıktığında derginin yayını birkaç ay ileriye atılıyordu. Atsız 1973’te hapse girdiğinde Kasım ve Aralık sayıları birlikte yayınlanacak ve ancak 23 Ocak 1974’te basılabilecekti (Ötüken, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 32). Bu aksaklıkların bir diğer sebebi de, bir dönem, İstanbul’da hazırlanarak Ankara’da basılması ve derginin provalarının bazen birkaç defa iki şehir arasında gidip gelmesiydi (Atsız’ın Mektupları, s. 257). Derginin kapak düzenininin, 143 sayılı bir dergi için, büyük değişiklikler gösterdiği söylenemez. Ufak biçimsel değişiklikler sayılmazsa standart kapak düzenleri kullanılmıştır. İlk 26 sayı kapak düzeni hep aynıdır (Tek istisna 19. sayıdır. Kerkük katliamı sebebiyle özel olarak hazırlanan bu sayının kapağında bir Kerkük fotoğrafı ve “Kerkük Katliamının Altıncı Yıldönümü Özel Sayı” yazısı bulunmaktadır. Ötüken, II/19 (16 Temmuz 1965), Kapak). Aynı zamanda 1. sayfa vazifesi gören kapağın en üstünde büyük puntolarla “Ötüken” yazısı, altında ayın hangi gününde çıkacağını belirten yazı ve sahibi, sorumlu müdürü, tarih, fiyat gibi ibareler bulunuyordu (Ötüken, I/1 (18 Ocak 1964), s. 1; Ötüken, III/26 (15 Şubat 1966), s. 1). 27-29. sayılarda ortada Türklük ve Türkçülükle ilgili dizeler, altında ise “Bütün Türkler Bir Ordu Katılmayan Kaçaktır” yazısı vardı (Ötüken, III/27 (27 Mart 1966), s. 1; Ötüken, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 1). En çok kullanılan kapak resmi kurttu. Çeşitli şekil ve boyutlardaki kurt resmi derginin birçok kapağını süslemekteydi (Kapağında kurt figürü bulunan sayılar şunlardır: 30-33, 44-86, 88, 89, 93, 95-97, 100-104, 106, 107, 111, 114, 116, 119-120, 122, 123, 129-131). Derginin 34 ve 35. sayılarında bir Türk süvarisi görülmektedir (Ötüken, III/34 (Ekim 1966), s. 1; Ötüken, III/35 (Kasım 1966), s. 1). 36 ve 37. sayılarda da başka bir süvari resmi vardır (Ötüken, III/36 (Aralık 1966), s. 1; Ötüken, IV/37 (Ocak 1967), s. 1). 38, 40-43. sayılarda Türklerin Ergenekon’dan çıkışını temsil eden bir resim bulunmaktadır (Ötüken, IV/38 (Şubat 1967), s. 1; Ötüken, IV/43 (Temmuz 1967), s. 1). 87, 90, 94, 98, 103, 108, 112, 118, 126. sayılarda Türk süvarileri temalı bir kapak kullanılmıştır (Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 1; Ötüken, XI/126 (Haziran 1974), s. 1). 99, 105, 117 ve 124. sayıların kapağında Tanrı Dağları resmi vardır (Ötüken, IX/99 (Mart 1972), s. 1; Ötüken, XI/124 (Nisan 1974), s. 1). 133, 134, 136-143. sayıların kapağını Kür Şad ve çerileri süslemektedir (Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 1; Ötüken, XII/143 (Kasım 1975), s. 1). Gündemdeki meselelere göre kapak belirlendiği de görülmektedir. Meselâ, 128 ve 131. sayıların kapağında Kıbrıs’la ilgili fotoğraflar kullanılmışken (Ötüken, XI/128 (Ağustos 1974), s. 1; Ötüken, XI/131 (Kasım 1974), s. 1), Türk diplomatların Asala tarafından öldürülmeleri üzerine 110. sayının kapağına “Ermeni Meselesi” yazılmış ve iç sayfalarda bu konu işlenmiştir (Ötüken, X/110 (Şubat 1973), s. 1). Derginin yeni bir yaşa girişinin okuyuculara kapakta yazmak suretiyle duyurulduğu da vakidir (Ötüken, X/109 (Ocak 1973), s. 1; Ötüken, XI/121 (Ocak 1974), s. 1). Bir kişi veya olaya hasredilmiş sayılar da vardır. Meselâ, Zeki Velidî Togan’ın vefatı münasebetiyle bir özel sayı hazırlanmış ve kapağa “Ord. Prof. Zeki Velidi Togan (1890-1970) Özel Sayı” yazılmıştır (Ötüken, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 1). Aynı şekilde Nejdet Sançar için de bir özel sayı hazırlanarak bu durum kapakta belirtilmiştir (Ötüken, XII/135 (Mart 1975), s. 1). 3 Mayıs 1944’ün 39 ve 40. yıldönümü için de özel bir sayı ve kapak hazırlanmıştır (Ötüken, X/113 (Mayıs 1973), s. 1; Ötüken, XI/125 (Mayıs 1974), s. 1). 27. sayıdan itibaren kapaklara farklı resimler, o sayıda yazısı olanların listesi eklenmiş; sayı ve sayfa numaralarıyla yıl, fiyat gibi belirteçler yer değiştirmiş olsa da kapakların genel kompozisyonunun aynı kaldığı söylenebilir. “Bütün Türkler Bir Ordu” ibaresi neredeyse her sayıda vardır. Bununla beraber birçok sayının kapağında Ziya Gökalp, Namık Kemal, Ömer Seyfeddin, Gazi Mustafa Kemâl, Rıza Nur, Fevzi Çakmak, Kâzım Karabekir, Hüseyin Nihâl Atsız, Mahmut Esat Bozkurt, Nejdet Sançar, Refet Köroğlu, Tevfik Fikret, Enis Behiç Koryürek, Cenap Şahabeddin, Abdülhak Şinasi Hisar, Abdülhak Hamid Tarhan, Fethi Tevetoğlu, Mehmet Emin Yurdakul, Arif Nihat Asya, Edip Ayel, Serdaroğlu Emin Bülent, Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Hasan Ferit Cansever gibi Türk siyaset ve edebiyatının önemli isimlerinin Türklük ve Türkçülükle ilgili sözlerine yer verilmiştir. Ötüken, maddî kazanç sağlamak için yayınlanan bir dergi değildi şüphesiz. Gelir kaynağı, büyük oranda, satışlardan elde ediliyordu. Bunu, yok nispetindeki reklamlardan anlıyoruz. Tanıtımı yapılan kitap ve dergilerle Ötüken’in idarecilerinin kurduğu Afşın Yayınları’nın ilanlarını saymazsak çok az reklam vardır, ki onları da reklam kategorisine sokmak biraz zordur. Meselâ 7 ve 59. sayılarda “Ötüken” adlı bir terzinin ilanı vardır (Ötüken, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 8; Ötüken, V/59 (Kasım 1968), s. 16). Ancak bu ilanın ücret karşılığında verildiğinden çok sahibinin Türkçü olduğu ve Türkçülerin de bu terziyi kullanmaları için tanıtımının yapıldığı akla yatkındır (Terzinin sahibi Hikmet Soyyığıt aynı zamanda Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağı’nın yönetim kurulu üyelerindedir. bkz. “Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağının Faaliyetleri,” Ötüken, I/4 (17 Nisan 1964), s. 6). Başka bir ilan bir kitabevine aittir (Ötüken, II/21 (24 Eylül 1965), s. 4). Terzi için söylediklerimizi bu kitabevi için de söylesek yanlış olmayız. Zaten, hemen bir sayı sonra, Ötüken’in bu kitabevinde satıldığı yazmaktadır (Ötüken, II/22 (20 Ekim 1965), s. 6). Dergide, dergiye veya Türkçüler Derneği’ne gelir temin etmek için üretilip satıldığı anlaşılan Ergenekon’dan çıkış tablosu veya bozkurtlu tabak gibi ürünlerin de tanıtımı yapılmıştır (Ötüken, IV/40 (Nisan 1967), Kapak; Ötüken, III/26 (15 Şubat 1966), s. 12). Söyleyebileceğimiz son ilan Bostancı’da yapılacak olan bir apartmanla ilgilidir. İlanda dileyenlerin buradan daire sahibi olabilecekleri belirtilmektedir (Ötüken, III/28 (30 Nisan 1966), s. 24). Bu binanın Atsız’ın daha sonra taşınacağı bina olması kuvvetle muhtemeldir. Görüldüğü üzere Ötüken reklama ihtiyaç duymadan yayını sürdürmüştür. Böylece reklam verenlerin yayın politikasına tahakküm etmeleri gibi bir durumdan söz etmek imkânsızdır. Dergi toplamda 6 defa matbaa değiştirmiştir (13, 25, 30, 33 ve 124-143. sayıların nereden basıldığı hakkında bir bilgi yoktur. Ancak 124-143.

Ötüken, *Atsız*'ın 1931'de başladığı dergiciliğin son numunesiydi. Derginin bir diğer özelliği ise *Atsız*'ın dergileri arasında en uzun ömürlü dergi olmasıydı. *Ötüken*, 1964-1975 yılları arasında tam 143 sayı yayınlandı. Türkçüler Derneği'nin yayın organı olarak hayatına başlayan *Ötüken*, dernek bitkisel hayata girdiğinde dahi aktif olarak kaldı. Türkçüler Derneği'nin faaliyetlerinin duyurulacağı bir bülten iken müstakil bir dergi ve Türkçülük tarihinin en önemli dergilerinden biri oldu. İlk sayıları incelendiğinde bir bülten havasında olduğu görülüyordu. İlk sayının başyazısı *Atsız*'ın *Orhun* (1943-1944)'un da ilk sayısında yayınladığı "Türkçülük" adlı makalesiydi.³⁰³ Aynı sayıda Türkçüler Derneği'nin tüzüğü de yayınlanmıştı.³⁰⁴ Dernekle ilgili haberler derginin ilerleyen sayılarında da devam edecekti. Bununla beraber *Ötüken*, aynı zamanda bir fikir dergisiydi.

Çalışmamıza konu olan dergiler arasında Türkçülük fikrinin en yoğun işlendiği ve *Atsız*'ın en fazla hâkim olduğu derginin *Ötüken* olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. *Atsız Mecmua*, *Atsız*'ın asistanlık yıllarında yayınladığı bir dergiydi. Yazılarının önemli bir kısmı ilmî, edebî ve folklorik makalelerden oluşuyordu. Keza

sayıların İstanbul'da Erdoğan Saruhanoglu'na ait bir matbaada basıldığı tahmini yapılabilir. 1-3. sayıları İstanbul'da Türkiye Basımevi'nden çıkmıştır (*Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 8; *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 8). 4 ile 31-32. sayıları arasında kalan sayılar yine İstanbul'da bulunan Sinan Matbaası'ndan çıkmıştır (*Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 11; *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 2). 34. sayıyla beraber tekrar Türkiye Basımevi'nde çıkmaya başlayan *Ötüken* 49. sayısına kadar bu matbaadan çıkmıştır (*Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 16; *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 16). Daha sonra 9 sayı İstanbul'daki Özdemir Basımevi ile çalışılmıştır (*Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 16; *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 16). 59. sayıyla beraber *Ötüken* Ankara'ya taşınmış, burada basılmaya başlamıştır. Önce Yargıçoğlu Matbaası'ndan iki sayı çıkmış (*Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 16; *Ötüken*, V/60 (Kasım 1968), s. 16), hemen ardından uzun yıllar işbirliği yapılacak olan Ayyıldız Matbaası'na geçilmiştir. 61 ile 119-120. sayılar arasında kalan bütün sayılar burada basılmıştır (*Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 16; *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 2). Dergi 11. yılına girdiğinde İstanbul'a dönmüştür. 121-123. sayılar Murat Matbaacılık'tan çıkmıştır (*Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 2; *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 2). *Ötüken*'in kalan sayılarının nerede basıldığı hakkında dergide herhangi bir ibare bulunmamaktadır. Dergi, 8 sayfa olarak yayınlanmaya başlamıştır. Daha sonra 12, 16, 18, 20, 24 ve 32 sayfa olarak çıktığı da vakidir. Uzun yıllar 16 sayfa yayınlanmıştır. 1-3, 5, 8, 10, 11, 16, 20, 22, 25. sayılar 8 sayfa (*Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964); *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966)); 4, 6, 7, 9, 12-15, 17, 24, 26. sayılar 12 sayfa (*Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964); *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966)); 18, 21, 23, 27, 34-118, 141-143. sayılar 16 sayfa (*Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965); *Ötüken*, XI/143 (Kasım 1975)); 19. sayı 18 sayfa; 30-33. sayılar 20 sayfa (*Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966); *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966)); 28, 29, 121-140. sayılar 24 sayfa (*Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966); *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975)); tek sayı olarak yayınlanan 119-120. sayı ise 32 sayfa olarak yayınlanmıştır (*Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973)). İdarecileri *Ötüken*'in fiyatıyla pek oynamamışlardır. Derginin ücreti ilk 89 sayıda sadece 100 kuruştur (*Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 1; *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), Kapak). Yani dergiye, neredeyse 8. yayın yılını doldururken zam yapılmıştır. Dergi 90. sayıda %50 oranında zamlanmış ve 118. sayıya kadar 150 kuruştan satılmıştır (*Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), Kapak; *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), Kapak). Zamma sebep olarak PTT'nin dergi postalama ücretlerine %500 zam yapması gösterilmektedir (*Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 16). Birlikte çıkan 119-120. sayılar, çift sayı olarak kabul edilmiş olmalı ki, 300 kuruştan satılmıştır (*Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), Kapak). 121. sayıdan itibaren bir kez daha zamlanan *Ötüken* 121. sayısına kadar 250 kuruştan yayınlanmıştır (*Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), Kapak; *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1943), Kapak). Dergiye abonelik ücretleri ise ilk 30 sayıda standart değildir. Kaç ay abone olacağına okur karar verecek ve kaç sayı abone olmak istiyorsa bunun bedelini para veya posta pulu olarak gönderebilecektir (*Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 8). 30. sayıda abonelik için standart fiyatlar belirlenmiştir. 6 aylık abonelik 6 lira, yıllık abonelikse 12 liradır. Bu fiyatlar 89. sayıya kadar devam etmiştir (*Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 2; *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 2). 90. sayıda adet ücretinin zamlanmasıyla beraber abonelik ücreti de artmış ve yıllık 18 lira olmuştur (*Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 2).

³⁰³ *Atsız*, "Türkçülük," *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 1.

³⁰⁴ "Türkçüler Derneği Tüzüğü", s. 4-7.

Orhun (1933-1934) da öyleydi. Aynı zamanda *Orhun* (1933-1934)'u çıkaranlar arasında Suut Kemal, Reşat Tardu, Ali Oğuz gibi Türkçü olmayan kimseler de vardı. *Orhun* (1943-1944), II. Dünya Savaşı yıllarında ve hükûmet baskısının yoğun olarak hissedildiği bir devirde çıkmıştı. Türkçü yayınlara “müsamaha” gösterilmiyordu. Bu üç derginin tek parti iktidarı zamanında çıktığını da hatırlatmak gerekiyor. *Orkun* (1950-1952) ile *Orkun* (1962-1964) Türk milliyetçiliğinin farklı kanatlarının bir araya gelmesiyle yayınlanan dergilerdi. *Ötüken* ise böyle değildi. Yazıların çoğu Atsız'ın kontrolünden geçiyordu. Muhtemelen onun veya Nejdet Sançar'ın onaylamadığı hiçbir yazının, hiçbir yazısının *Ötüken*'de çıkmasına imkân yoktu. Zira derginin adresi olarak Atsız'ın evi gösterilmişti.³⁰⁵ Yazıların büyük bölümü Atsız'ın evine geliyor, onun kontrolünden geçtikten sonra yayınlanıyordu. Nitekim Atsız, mektuplarında da sık sık bu konuya temas etmekteydi.³⁰⁶

Uzun yıllar Türkçülüğün temsilcisi olarak yayınlanan *Ötüken*'de birçok farklı ismin imzasını görmek mümkündür. Atsız ve Sançar gibi “demirbaşlar” haricinde Mustafa Kayabek, Fethi Tevetoğlu, Aydil Erol, Mehmet Orhun, Mehmet Sadık Aran, Hasan Oraltay, Refet Körüklü, Ahmet Bican Ercilasun, İsenbike Togan, Necdet Kürşad, Sait Sadi Dânişmendgâzîoğlu, Gökçeoğlu Yavuz Yücel, Hayrani Ilgar, Ziyaeddin Babakurban, Yağmur Atsız, Alparslan Türkeş, Galip Erdem, Mehmet Eröz, Enver Yakuboğlu, Murat Çetin, Kenan Dikici, Faruk Çil, Adalet Ergenekon Çil, Muzaffer Eriş, Metin Fehmi Bekâroğlu, Gülçin Çandarlıoğlu, Zeki Sofuoğlu, Hikmet Tanyu, Arif Nihat Asya, Reşat Cantaş, Ali Taşkent, İsmail Hakkı Gökhan, Turan Saföz, Mirat Özçamlı, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Taylan Demirutku, Basri Gocul, Suphi Saatçı, Georg Baum, İmre Toth, İskender Öksüz, Gavseddin Koçak, Hanefi İlbeyi, Tansu Say, Osman Nuri Kurt, Mustafa Ok, Niyazi Adıgüzel, Ahmet Ali Aslan, Erhan Demirutku, Aclan Sayılğan, Hızırбек Gayretullah, Mustafa Kafalı gibi isimler *Ötüken*'de yazmıştı. Peki, bu yazarlar hangi konulara temas etmişlerdi?

Ötüken, değindiği meseleler itibariyle Atsız'ın diğer dergilerinden çok da farklı değildi. Komünizm hâlâ en büyük “düşman”dı. Bu bağlamda CHP, Köy Enstitüleri ve TRT de Komünizm açısından değerlendirilerek eleştiriliyordu. Bunun yanında ileride temas edeceğimiz Nurculuk gibi bir “düşman” daha edinilmişti. Her ikisinin de Türkiye

³⁰⁵ *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 8; *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 2; *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 2. 136. sayıdan itibaren adres olarak derginin yazı işleri müdürü Erdoğan Saruhanoğlu'nun adresi verilmektedir (*Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 24). Fakat Erdoğan Saruhanoğlu, 12 Aralık 2014'te yaptığımız şahsî görüşmede, *Ötüken*'e yollanan yazıların yine Atsız tarafından kontrol edildiğini söylemiştir.

³⁰⁶ *Atsız'ın Mektupları*, s. 74, 87, 92, 106, 132, 137.

için büyük bir “tehlike” olduğu yazılıyordu. Kıbrıs ve Kerkük gibi Türk dünyasının önemli meselesi de dönem dönem *Ötüken*’in sayfalarında işlenmişti. Fakat *Ötüken*’i Atsız’ın daha evvel çıkardığı dergilerden ayıran en önemli özelliklerinden biri, belki de bir partiye olan yakınlığıydı. Daha önceki dergilerde bu şekilde bir yakınlıktan veya bağdan söz edilemezken *Ötüken*, Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) ve Ülkü Ocakları ile çok yakın ilişki içerisindeydi. Birçok yazıda MHP savunuluyor, “*Ötüken*’den Haberler” bölümünde Ülkü Ocakları’nın faaliyetleri bildiriliyordu.³⁰⁷ Türkçüler Derneği’nin pasif kaldığı bir dönemde açılan Ülkü Ocakları Atsız ve çevresindeki Türkçüler için yeni bir “hamle alanı” gibi görülmüş olmalıydı. Türkçü gençlerin toplandığı bu yerler yeni bir enerji kaynağıydı. Fakat kıdemli Türkçülerin enerjileri tükeniyordu.

Atsız, *Ötüken*’i çıkarmaya başladığında 59 yaşındaydı. Yıllar geçtikçe yaşlanıyor, derginin işlerine yetişemiyordu. *Ötüken*’de de dergi işlerinin “kıdemli Türkçüler”i yorduğundan bahsediliyordu.³⁰⁸ Bu yorgunluğa bir de maddî sıkıntılar eklenmişti. Her ay adreslerine muntazaman *Ötüken* postalanan kişi veya kuruluşlar dergi paralarını ödemediyorlardı. Kasım 1971’de yayınlanan başyazıda bu durumdan yakınıyor, gerekirse *Ötüken*’in kapatılacağı duyuruluyordu.³⁰⁹ Bu duyuru Türkçüler arasında büyük yankı buldu. Birçok Türkçü mektup, telefon, telgraf yoluyla veya bizzat ziyaret ederek *Ötüken*’in kapanmasına karşı çıktı.³¹⁰ Hatta bir öğretmen, mektubunda “*Ötüken* bir dergi değil, bir okuldur.” diyordu.³¹¹ Neticede *Ötüken* kapatılmadı. Yorgunluksa devam ediyordu. Bunun sonucunda derginin idarî işleri Erdoğan Saruhanoğlu’na devredildi.³¹² Artık sorumlu müdür oydu. Fakat Atsız yine de memnun değildi. 15 Eylül 1975 tarihli bir mektubunda *Ötüken*’in hem geç, hem de imlâ yanlışlarıyla çıkmasına kızıyor, böyle devam ederse dergiyi kapatacağını söylüyordu.³¹³ Gerçekten de *Ötüken*’in çıkışı gecikiyordu. Meselâ Eylül 1975 tarihli 141. sayının son baskı tarihi 24 Kasım 1975’ti.³¹⁴ *Ötüken*’in bu sayısı, aynı zamanda Atsız’ın basıldığını gördüğü son sayıydı. Atsız, 11 Aralık 1975’te vefat etti. *Ötüken* iki sayı daha yayınlanacaktı. Ekim 1975 sayısı 31 Aralık 1975’te³¹⁵, Kasım 1975 sayısı ise 5 Ocak

³⁰⁷ Bu konu meseleler kısmında işlenmiştir.

³⁰⁸ “Sekizinci Yılında *Ötüken* ve Türkçü Gençler,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 2.

³⁰⁹ “*Ötüken* Okuyucularına,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 2.

³¹⁰ “*Ötüken* Yayımına Devam Edecek,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 2.

³¹¹ “*Ötüken* 9 Yaşında,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 2.

³¹² “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 2.

³¹³ *Atsız’ın Mektupları*, s. 363.

³¹⁴ *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 16.

³¹⁵ *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 16.

1976'da basılmıştı.³¹⁶ *Ötüken*, Atsız vefat ettikten sonra 143. sayısını da yayınladı ve kapandı.³¹⁷ *Ötüken*'le birlikte Türkçülük tarihinin de bir devri kapanmıştı.

³¹⁶ *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 2.

³¹⁷ Erdoğan Saruhanoğlu, 12 Aralık 2014 tarihindeki şahsî görüşmemizde Atsız'ın varisleriyle anlaşamadığı için derginin devam ettirilemediğini söylemiştir.

II. MESELELER

Atsız ve çıkardığı dergilerle ilgili çalışmalardaki en önemli eksikliklerden biri, daha önce de değindiğimiz gibi, dergilerin ayrı ayrı değerlendirilmesidir. Onun 1931’de başlayan ve 1975’te sonlanan dergicilik faaliyetinin her bir ürünü ayrı birer dergi gibi görülmüştü. Oysa durum böyle değildir. Atsız’ın çıkardığı dergilerin her biri tek bir dergidir.³¹⁸ Hatta *Atsız Mecmua* ve *Ötüken* hariç tutulursa, bu dergilerin isimleri bile aynıdır. *Atsız Mecmua* kapandıktan sonra *Orhun* ismiyle devam eden bu sürecin halkalarının ismi daha sonra *Orkun*’a dönüşmüş, en nihayetinde *Ötüken*’le sonlanmıştır.³¹⁹ Bu dergiler, zaman zaman farklı kadrolar tarafından çıkarılmış, yayımlandıkları yılların toplumsal havalarından etkilenmiş olsalar da aynı fikir için yayınlanmışlardı. Bundan dolayı bu dergiler ve bu dergilerin etrafında şekillenen Türkçülükle ilgili yapılan değerlendirmelerde, bu durum göz önünde tutulmayarak hepsini ayrı birer dergi gibi görmek yanlış ve eksik bir yaklaşım olurdu. Meselâ, Türkçülerin Atatürk’le ilgili kanaatlerinin tespitinde sadece *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)’un kullanılmasıyla ulaşılabilecek sonuç ile *Orkun* (1950-1952)’un kullanılmasıyla varılacak sonuç birbirinden çok farklı olacaktır. İşte bizim kullandığımız yöntem, Atsız’ın 1931-1975 yılları arasında, aşağı yukarı onar yıllık periyotlarla yayınlanan dergilerinin bir bütün olarak kabul edilerek ülkede meydana gelen gelişmelere ve belli başlı isimlere bakış açıları ile bu bakışlarındaki değişim ve tutarlılıkları belirleme imkânı tanımaktadır. Aşağıda açıklamaya çalıştığımız başlıklarda genel itibariyle bu yöntem kullanılmıştır. Fakat burada dikkat edilmesi gereken bir husus daha vardır. Nasıl ki Atsız’ın dergileri bir bütün kabul edildiyse burada temas edilen meseleler de Atsız Ekolü Türkçülüğün dünya görüşü açısından birbiriyle bağlantılı bir bütün kabul edilmelidir.

³¹⁸ Necmeddin Sefercioğlu bu durumu çok güzel bir şekilde ifade etmiştir. Sefercioğlu, Atsız’ın çıkardığı dergilerin yanında 1980’ler ve 1990’larda çıkarılan *Orkun* dergileri bir dergi olarak görmüş ve bunu “Orkun sertiveni” olarak nitelmiştir. bkz. “Yetmiş Beş Yıllık Orkun Sertiveni,” http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=!P*R/YYLPYDIWUHL*YNYP,WVJDWIFTB8PLAUKBPZIJDJBG-FODUO/D//B/WI/GSOR (28.02.2016).

³¹⁹ *Orkun* (1950-1952) yayına başladığında daha önce çıkarılan *Orhun* (1933-1934) ve *Orhun* (1943-1944) dergilerinin isimlerinin yanlış olduğu, bunun doğrusunun “Orkun” olması gerektiği ve şimdi bir yanlışın düzeltilmiş olduğu söyleniyordu (Orkun, “Orkun’un Tarihçesi,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 2). 1962-1964 arasında yayınlanan derginin ismi de *Orkun* olmuştu. Bu dergi yayınına devam ediyor olmasaydı Atsız yeni dergisinin ismini “Ötüken” değil de yine “Orkun” koyardı tahmininde bulunmak yanlış olmayacaktır.

2.1 BATILILAŞMA

Osmanlı Devleti'ni yıkılmaktan kurtarmak için çeşitli yollara başvuranların birçoğunun ortak özelliği Batıcı olmalarıydı. “Batıcılık” müstakil bir fikir akımı olduğu gibi hem Osmanlılar, hem de Türkçüler arasında Batıcı bir damar mevcuttu. Batıcılara göre devletin kötü gidişinin “müsebbibi” Şark medeniyetinin bizzat kendisiydi. Bu medeniyet asrî ihtiyaçlara cevap veremiyordu. Batı medeniyetinin durmadan ilerleyişine karşılık yaşayış, düşünüş ve metot olarak Şarklı kalındığı müddetçe “çöküşün” önüne geçilemeyecekti. Peki, yapılması gereken neydi? Batı'nın ilim ve tekniğinin ithal edilmesi gerekliliği konusunda hemen herkes hemfikirli. İlim dünyası Batılılaşmalı, Batı'nın teknik altyapısıyla yeni bir atılım gerçekleştirilmeliydi. Ancak, ilmini ve tekniğini verecek olan Batı, kültürünü de vermek istemeyecek miydi? Batıcılık kümesinde toplananlar için en büyük açmaz da işte buydu. Aydınların bir kısmı sadece ilim ve tekniğin alınmasından, taklitçiliğin önüne geçilmesinden ve medeniyetin muhafazası için Batı ile kültür arasına kalın duvarlar çekilmesinden yanayken başka bir grup tamamen ve her yönden Batılı olmak gerektiğinde ısrarcıydılar. Sadece tekniğin alınması kâfi değildi. Batılı gibi düşünmek, Batılı gibi konuşmak, Batılı gibi yaşamak ve hatta Batılı gibi inanmak gerekiyordu.

Cumhuriyet'in ilanı, aynı zamanda yeni bir medeniyete, Batı medeniyetine girişin de ilanıydı. Eskinin, Şark'ın, “mağlûp” bir medeniyetin neyi varsa değiştirelecekti. Şark “mağlûp” olmuş, Garp medeniyetinin karşısında gündün güne eriyordu. O halde yeni kurulan cumhuriyetin devamlılığı için Batılı olunmalıydı, hem de hemen. Kısa sürede hafta tatilinden alfabeye, kılık kıyafetten takvime kadar sosyal hayatı da doğrudan doğruya etkileyen birçok hamle yapıldı. Bu hamlelerin en hararetli olduğu yıllarda, 1930'larda, *Atsız Mecmua* yayınına başlayacak ve Batılılaşma tartışmalarına katılacaktı.

Atsız Mecmua ve onun naşirinin “zihnen Batıcı” olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Ona göre Batılılaşmak, Türkiye için bir Rönesans'ın başlamasıdır. Aydınlar ve devleti idare edenler, her şeyden evvel, Batı'nın metot ve tekniğini getirmeli, bu metoda göre memleketi tetkik etmeliydiler.³²⁰ Lâkin onun için bu Batıcı olma durumu, ilim ve teknikle sınırlıdır. Zaten Türklerin geçmişte üstün bir kültüre sahip olduğunu düşünen Atsız'ın, Türk milletinin bütün benliğiyle Batılı olmasını istediğini düşünmek abestir. Bu yüzden Atsız, Batılılaşmaya “ihtiyatla” yaklaşmaktadır.

³²⁰ Bozkurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “Memleket Bilgisi,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 74.

Zira “tarihî tecrübelerle sabittir ki, Türkler ne zaman yeni bir medeniyete girseler asıl medeniyetlerinin birçok unsurunu yitirmişlerdir.” Hunlardan beri yabancı milletlerle temas halinde olan Türkler, çok defa onların “cazibesine” kanarak yaşayışlarını, kültürlerini, dillerini ve dinlerini değiştirmişlerdi. Bu yüzden Türklüğün başı “bela”dan kurtulmamıştı.³²¹ Bu bağlamda, Türklerin son yüz elli yıldan beri de yeni bir medeniyet dairesine girmeye çalıştıklarına dikkat çeken Atsız, tarihî tecrübeleri de hesaba katarak, aynı tarihî yanlışlığa düşülüp düşülmediğini soruyordu.³²²

Atsız, sorusunu bir sayı sonra yine kendisi cevaplandıracaktı: “Evet, aynı tarihî yanlışlığa düşüyoruz”. Atsız’a göre üstelik bu sefer sonuçlar daha da ağır olacaktı. Çünkü aşağı yukarı 150 yıldır devam eden Batılılaşma hareketleri hep ihtiyatlı bir şekilde seyretmişti. Bunun sebebi İslâm medeniyetinin ve taassubun kuvvetiydi. Oysa şimdi Batılılaşma hamlelerinin karşısına “dikilecek” hiçbir kuvvet yoktu.³²³ “Üstelik tam da biz girerken, Batı medeniyeti iflas etmek üzereydi.³²⁴ Biz ise çökmek üzere olan bir medeniyete bütün hızımızla ve hiçbir tedbir almadan koşuyorduk.” Dış tesirin hiçbir gümrüğe takılmadan kültürün içine sızması nedeniyle “yaban” olan, “ecnebi” olan her şeye “tapmak”, millî olana “düşman” kesilmek moda olmuştu. Hâlbuki Atsız, Türklerin en kudretli imparatorluğunu şark medeniyeti dairesinde kurmuş olduğuna inanıyordu.³²⁵ Peki, Batılılaşmanın “zararlı” etkileri en fazla nerelerde hissediliyordu?

Atsız, Batılılaşmanın en fazla tesir ettiği şeylerden birinin dil olduğunu düşünüyordu. Türkçenin cümle ve gramer yapısının bozulmasının yanı sıra Türkçeye giren İngilizce ve Fransızca kelimelerden de rahatsızdı. Öyle olacaktı ki, belki de yakın zamanda, “Osmanlı lisanı Türkçe, Arapça ve Acemceden mürekkep bir lisandır” dendiği gibi, Türkçe için de “Türk dili Türkçe, Fransızca ve İngilizceden mürekkep bir lisandır” denecekti.³²⁶ Dilin medeniyetteki devamlılığın temeli olduğuna inanan Atsız için Türkçenin bozulmasının Türklüğün de “bozulması” demek olacağı aşikârdı. “Tereddi” yalnız dille sınırlı değildi elbette. Dille birlikte “ahlâk” da bozuluyordu. Namık Kemal’e hakaret ediliyor, Osman Gazi’nin mezarının etrafına meyhaneler açılıyordu. Üniversite öğrencisi kızlar talebe gibi değil de “salon kadını” gibi giyiniyor, erkekler saçları maşalı, kaşları yoluk geziyorlardı. Bütün bunların nedeni de millî ve

³²¹ H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışlığa Düşüyor muyuz?,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 279-281.

³²² a.g.m., s. 281.

³²³ H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışlığa Düşüyoruz,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 290.

³²⁴ H. Nihâl [Atsız], “‘Millî Seciye’ Buhranı,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 27.

³²⁵ a.g.m., s. 27.

³²⁶ H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışlığa Düşüyoruz,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 292.

dinî şuurun zayıflamasıydı. Dil ve ahlâk elden gidiyordu.³²⁷ Fakat yanlış Batılılaşmanın etkileri bu kadarla sınırlı değildi.

Atsız'ın “yanlış Batılılaşma” konusunda dikkat çektiği bir diğer konu da dindi. Esasen Atsız için din, “dinî” olmaktan ziyade “millî” bir meseleydi. Ona göre din, bir millet için gerekliydi. O halde, Batı medeniyetine girilmeye çalışıldığı bu dönemde hangi din seçilmeliydi? Yoksa, tam anlamıyla Batılılaşmak için Batı'nın dini olan Hıristiyanlık da mı alınacaktı? Atsız'a göre esasen yerli münevverler arasında Hıristiyanlığı bir din olarak değil de bir medeniyet olarak gören ve bu sebeple Hıristiyanlığa geçilmesine taraftar olan bir grup vardı. Hatta daha da ileri giderek, İsa'nın insanî dini dururken Muhammed'in kurban bayramı yapan “barbar” dininde ısrar etmenin yanlış olduğunun propagandasını yapanlar da vardı. Atsız'ın buna tamamen karşı çıktığı tespiti doğru olacaktır. Zira yukarıda da değindiğimiz gibi, yeni bir medeniyete intisap ederken eski medeniyetin, doğru veya yanlış, unsurlarını terk etmek yeni bir “medenî bocalama”ya sebebiyet verecekti. Belki Türk medeniyetinden bir adım daha uzaklaşılması anlamına gelecekti. Bu yüzden Atsız nazarında bu fikirlerin tamamı “çürük”tü. Zira önümüzde Japonya gibi örnek durmaktaydı. Japonlar ilerlemişler ve din değiştirmeye de ihtiyaç duymamışlardı.³²⁸ Japonların yapmadığını yapmak herhalde yanlış olurdu. O zaman yapılması gereken neydi?

Atsız'a göre, “kendimizi unutacak kadar” Batılılaşmış, “Batı'nın bize yararlı taraflarını görmeden zararlı yönlerini maymun mukallitliğiyle taklit etmiştik.” Peki ne yapmalıydık? Hüseyin Nihâl, yapılması gerekenin Batı'nın her şeyini taklit etmek; giysisini, şampanyasını almak olmadığına inanıyordu.³²⁹ Türk kültürünün yaşatılmasını savunan Türkçüler için bundan daha tabî bir görüş elbette olamazdı. Yapılması gereken, Batı'daki “milliyetçiliği kuvvetlendirici unsurlar”ı almaktı. Atsız'ın bir de çok basit örneği vardı: Türklerden çok daha küçük ve kısa bir tarihe sahip olan Almanların tarihi için Viyana Üniversitesi'nde 11 kürsü varken Türkiye'deki darülfünunda Türk tarihi için sadece iki kürsü vardır.³³⁰

1930'ların inkılaplarla geçen günlerinin ardından ve sular durulduktan sonra,

³²⁷ H. Nihâl [Atsız], “‘Millî Seciye’ Buhranı,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 28.

³²⁸ H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışlığa Düşüyoruz,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 290-291.

³²⁹ Atsız bu satırları yazdıktan yaklaşık 20 yıl sonra da benzer bir şeye dikkat çekmektedir: “Batıyı taklid ederken yalnız yol, okul ve fabrikayı değil, daha çok balo ve kokteyl partileri yurdumuza soktular.” Atsız, “Tarihin Barışmaz Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 4.

³³⁰ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Maziye İnkâr Edenler, Darülfünun ve Millî Tarih Kongresi,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 74 .

herkes gibi Türkçüler de, Batılılaşma konusuna belki daha objektif, daha soğukkanlı yaklaştılar. Ama fikirleri değişmedi. Batılılaşma yolunda atılan birçok adım, yaklaşım ve bakış açısı hâlâ yanlıştı. Mustafa Hakkı Akansel de, aydınlar arasındaki bu yanlış bakış açısına dikkat çekiyordu. O, İsmail Hakkı Baltacıoğlu'nun *Türke Doğru* adlı kitabında Türk evlerinde bulunan sedirlerin, ot minderlerin “gerilik” olduğunu, ancak kaloriferli ve radyolu evlerin “çağdaş” sayılabileceğini yazması üzerine, tıpkı daha önce Atsız'ın yaptığı gibi, Japonları örnek gösterecekti. Japonların evleri sadeydi. Yerdeki bir hasır dışında hiç mobilya yoktu. Buna karşın Japonlar Avrupa'nın bilgi ve tekniğini hazmetmiş, fabrikalar kurmuş ve dünyanın en büyük iki devletine kafa tutar hale gelmişlerdi. O halde bir milleti yükseltecek olan konforlu apartmanlar değil, o milletin “ırkî ve manevî” kuvvetiydi. Bilâkis, maddî konfor zamanla insanı “miskinleştirir” ve konforsuzluktan bedence ve ahlâkça “çelikleşmiş” başka bir milletin “esiri” yapardı.³³¹ Akansel'in “yanlış Batılılaşma”ya karşı olan yaklaşımla alâkalı ortaya koyduğu bu tespitlerden yaklaşık 20 yıl sonra başka Türkçüler de aynı konuda eleştiride bulunacaktı. Zeki Sofuoğlu'na göre, Türkiye Batılılaşmaya hevesleneli iki asra yakın bir zaman olmasına rağmen Batılı metotları hâlâ benimseyebilmiş değildi. Meselelere bakış hâlâ “skolastik” bir görünüm arz ediyordu ve ayrıca objektif olmaktan da uzaktı. Hâlbuki Batı zihniyeti her şey hakkında pozitif düşünmeyi, hak ve hakikat ne ise onu savunmayı ve her şeye karşı objektif bakmayı gerektirirdi.³³² Sofuoğlu'nun metoda ilişkin değerlendirmelerinden sonra Necdet Aksoy da benzer bir duruma işaret ederek demagojiyle bir yere varılamayacağını söyleyecekti. Türkiye'deki en büyük yanlışın Batı'nın iyilik ve kötülüklerini ayırmadan, kendine uygun hale getirmeden almak olduğunu belirten Aksoy'a göre bilim bir bulut gibi toplumların üzerinde gezmekteydi. O buluta olduğunuz gibi değil de kıyafet değiştirerek koşarsanız bulut sizden kaçardı.³³³

1950'ler, Cumhuriyet dönemi ve o dönemin politikalarının çokça eleştirildiği bir devredir. Demokrat Parti'nin iktidara gelmesi ile yaratılan “devr-i sabık” havasından Türkçüler de etkilenmişti. Batılılaşmayı zaten eleştiriyorlardı. Ancak, yeni iktidarla beraber cephe biraz daha genişleyecektir. Artık Türkçüler Batılılaşmayı, cumhuriyet devri inkılaplarıyla beraber daha da eleştirir olmuşlardır, ki bu durum daha sonraki yıllarda da devam edecektir. Meselâ bir sosyolog olan Orhan Türkdoğan, Batılılaşmanın Türk gençliğini taklitçiliğe ittiğini ve onun yapıcılık kudretini öldürdüğünü yazıyor ve

³³¹ Mustafa Hakkı Akansel, “Türklük Fikri,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 1.

³³² M. Zeki Sofuoğlu, “Anayasa Nizamı ve 141-142. Maddeler,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 4.

³³³ Necdet Aksoy, “Batıya Doğru,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 5.

bu işin başlangıcı olarak Tanzimat'ı işaret ediyordu. Ona göre toplumsal hayattaki “maddî ve manevî çöküş”ün başlangıcı Tanzimat Fermanı'ydı. Tanzimat'ı, Türklüğün varlığına “kastetmiş” bir ileri karakol olarak gören Türkdoğan'a göre, cumhuriyet devri de dahil olmak üzere, 111 yıl boyunca bu karakoldan Türklüğün bütün mukaddesatı topa tutulmuştu.³³⁴ Türkçüler için, bu topa tutulma neticesinde ve bunca yıllık tesir sebebiyle “mazisinden kopmuş ve ona yabancılaşmış” yeni bir insan tipi vücuda gelmesi tabiidir.

Türkçülere göre, Batılılaşma hareketi yeni, millî şuuru olmayan bir insan tipi yaratmıştı. Nejdet Sançar'ın “maalesef Türk” olarak adlandırdığı bu tip insana göre, başka milletlerin mezzetlerine “hayran” olmanın bir sakıncası yoktu. Buna karşın milletin büyükleriyle övünmek tamamen lüzumsuz bir davranıştı. Bu yeni tip insan, Noel gecesi ağaç süslerken kandil simidi veya bir ölünün ruhu için sebil dağıtmayı “iptidailik” olarak görürdü. Davul ve zurnayla eğlenmeyi “bayağı”, misafire akide şekeri ikram etmeyi ve yaşlıların elini öpmeyi “gülünç” bulurdu. Oysa o, zencilerin caz müziğiyle coşarken, misafire likör tepsi uzatırken ve kendisinden yaşça küçük kadınların elini nezaketle öperken görülebilirdi. Halay, pos bıyık ve şalvar da bu cümleden sayılabilir Sançar'a göre. “Maalesef Türk” bunların hiçbirini beğenmezdi. O, vals yapar, moda göre ceket giyer ve onun bıyığı da sinema perdesinde gördüğünün aynısıdır.³³⁵ Bütün bunların nedeni belki de “aşağılık duygusu”dur. Kendi medeniyetine ait öğeler yerine Batı'ya “hayran” bırakılan insanlar yabancı olana duydukları hayranlıkla bir “aşağılık duygusu” geliştirmiş olabilirler.

Dr. Şerif Korkut'un dikkat çektiği konu da bu “aşağılık duygusu”dur. Nedir bu “aşağılık duygusu”? Ona göre insanın kendisini kötülemesi, küçük görmesi ve kendisine güvenmemesi “aşağılık duygusu” olarak tanımlanabilirdi. Türklerin Batılı olmak için çalışmaya başlamalarından beri girmedikleri “boya” kalmamasının, hatta “maskaralığı” bile göze almasının nedeni olarak bu “aşağılık duygusu”nu gören Korkut, aynı duygunun Türklere cepkeni atırıp içliği, içliği atırıp frenk gömleğini, frenk gömleğini de atırarak batıdresi giydirdiğinden yakınmaktadır.³³⁶ Atasoy Müftüoğlu'na göre bu “aşağılık duygusu”nun nedeni Batılılaşma yolunda atılan adımlardaki metodun yanlışlığından doğan taklitçilikti. Oysa bugün kendisine karşı “aşağılık duygusu” beslenen Batı'yı, düşmekte olduğu “kör karanlık”tan kurtaran Türk-İslâm ruh ve

³³⁴ Orhan Türkdoğan, “Tanzimat ve Sonrası,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 7.

³³⁵ Nejdet Sançar, “Maalesef Türkler!,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 10.

³³⁶ Şerif Korkut, “Aşağılık Duygusu,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 10.

medeniyetiydi.³³⁷ “Türkçüler, bu Batı’dan mı medeniyet öğreneceklerdi?” “Türk’ün kendi medeniyeti yok muydu?” Sepetçioğlu da işte buna işaret etmektedir. Batı medeniyetinin “kokmuş ve çürümüş” taraflarının alınmasındansa yerli olan gelenek, görenek, düşünüş, ruh gibi unsurlara sıkı sıkıya sarılmalı ve bir “hastalık” halini almış olan “aşağılık duygusu” ortadan kaldırılmalıydı.³³⁸ Türkçülere göre bu “aşağılık duygusu” adı verilen “hastalığın” ve Batılılaşmanın meydana getirdiği zararların “tedavisi” ise çok basitti: Türkçülük.³³⁹

Görülüyor ki, Batıcılık meselesinde var olan Batı’nın sadece ilim ve tekniğinin mi, yoksa bunların yanında medeniyetin de mi alınması gerektiği tartışmasında Türkçüler, sadece ilim ve tekniğin alınması gerektiğine inananların safında durmuşlardı. Özellikle 1930’larda oldukça hararetle bir şekilde seyreden bu tartışmalarda Türkçüler, açıkça Türk kültür ve medeniyetinin korunması gerektiğini savunuyorlardı. Onlara göre Türkler zaten “üstün” bir medeniyete sahiplerdi. Eksik olan ilim ve tekniktir. Fakat Batı, tekniğinin yanında medeniyetini de ihraç ediyordu. Bundan en büyük “zarar”ı da Türkçe görüyordu. Oysa Türkçede meydana gelecek her “bozulma” Türklüğün de “bozulması” anlamına gelirdi. Türkçüler tarafından daha 1930’larda tespit edilen bu sorunun birbiriyle ilişkili iki sebebi vardı: “Aşağılık duygusu” ve bu duygunun meydana çıkardığı “taklitçilik”. İnsanlar, Batı medeniyeti karşısında hissettikleri “aşağılık duygusu”nun tesiriyle önüne geçilemez bir “taklitçiliğe” yönelmişlerdi. İşte, Türkçüler için Tanzimat’tan itibaren başlayan ve Cumhuriyet döneminde de devam ettirilen bu “yanlış Batılılaşma”, kendi kültürüne yabancı, “aşağılık duygusu” sahibi yeni bir insan tipi yaratmıştı ve bunun önüne ancak Türkçülük ülküsüyle geçilebilirdi.

2.2 KORE

II. Dünya Savaşı’ndan sonra başlayan Soğuk Savaş’ın ilk sıcak çatışması niteliğini taşıyan Kore Savaşı, 1950’de Güney ve Kuzey Kore arasında başlamış ve Amerika, İngiltere, Çin ve Sovyetler birliği gibi ülkelerin de müdahil olmasıyla ufak çaplı bir dünya savaşına dönüşmüştür. Savaş, esasen iki kutuplu dünyanın doğusu ve batısı arasında cereyan etmiştir. İki blok arasında II. Dünya Savaşı nedeniyle ertelenen hesaplaşma Kore’deki savaşla beraber görülmeye başlanmıştır. 20. yüzyılla beraber medeniyet değiştiren ve II. Dünya Savaşı’nın sonunda bu bloklardan hangisine dâhil

³³⁷ Atasoy Müftüoğlu, “Manevi Değerlerimiz ve Türk Gençliği,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 15.

³³⁸ Sepetçioğlu Mustafa Necati, “Onlar ve Dolayısıyla...,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 7.

³³⁹ Şerif Korkut, a.g.m., s. 11; Atasoy Müftüoğlu, a.g.m., s. 15.

olduğunu açık açık belli etmiş olan Türkiye fiilî olarak bunu ispatlayacak bir zemin bulamamıştı. Ayrıca, Türkiye'ye, "kadim düşmanı" Rusya tarafından yönelen bir işgal tehdidi de mevcuttu. Türkiye'nin hem Batılı olduğunu "ispat" etmesi, hem de Sovyet tehdidine karşı kendisini müdafaa edecek olan NATO'ya girebilmesi için Kore Savaşı bir "şans" idi. Türkiye, işte bu sebeplerle Batılı askerî güçler arasında saf tuttu.

Her şeyden önce Türkçüler için, Kore Savaşı'na katılmanın birçok "haklı" sebebi vardı. Ancak bunlar sadece "romantizm"den kaynaklanmıyordu. İlmî zemini de haizdi. Hüseyin Namık Orkun'a göre Fin âlimi Ramstedt, Türkçe ile Kore dilinin aynı kökten geldiğini ispatlamıştı. Korece, tıpkı Türkçenin olduğu gibi, Ural-Altay dil ailesindendi. Bu iki dil bugün ayrılmış olsalar bile ortak bir kökten çıkmışlardı. Nitekim iki dil arasındaki ortak kelimeler de bunu gösteriyordu. İki dilin aynı kökten gelmesi, Orkun'a göre, bu iki milletin de aynı kökten geldiklerini gösteriyordu.³⁴⁰ Hüseyin Namık Orkun'un bu şekilde yazması, Kore'ye gidişi "meşrulaştırmak" ve Korelilerin de aslında Türk olmaları sebebiyle onlara yardım etmenin "olağan" bir şey olduğunu insanlara anlatmak gayesine yönelik olmalıdır.

Türkiye'nin Kore Savaşı'na katılması konusunda Türkçülerin objektif olabildiklerini söylemek zordur. Zira savaş, Türkçülere göre, "idealize edilmiş bir Türk tipi" için "kutsal" bir eylemdir. "Düğün"dür, olması gerektir. Türkçülerin Kore Savaşı'na bakış açıları da bu minval üzerinedir. Nejdet Sançar da bu konuya temas etmekte ve Kore'ye gidecek ve orada kanını akıtacak olan Türk'ün, Sakarya'da kan döken Türk kadar "millî kahraman" olduğunu söylemektedir. Çünkü bu savaş millî menfaatler taşımaktadır ve bu sebeple de "mukaddes"tir.³⁴¹ Savaş mukaddesse, savaşa katılanlar da ya "şehit veya gazi" olacaklardır. Türkçüler, Kore'de ölen Türk askerlerinin "şehit" sayılmayacaklarını iddia edenlere de bu sebeple, nerede ve kime karşı olursa olsun savaşın kutsiyeti sebebiyle şiddetle karşı çıkmışlardır. Onlara göre, "vatan için canını veren kahramanlar bu fedakârlıklarını memleketten uzak yerlerde yaptıkları için şehit sayılmayacaklar da hayatlarını murdar şeflere harcayanlar mı şehit sayılacaktı?"³⁴² Bu sorunun cevabı, hayır olsa gerektir. Türkçüler için Kore Savaşı kutsaldı, orada ölenler şehit sayılacaktı. Demek ki bu savaşta ülkenin çıkarı vardı. Yani kısaca Kore'ye gönderilen Türk askeri, Türkiye'yi Kore'den koruyacaktı. Üstelik bu savaşta sadece Türkiye'nin çıkarı yoktu. Bazı Türkçüler olaya daha geniş kapsamlı

³⁴⁰ Hüseyin Namık Orkun, "Korelilerin Aslına Dair," *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 5.

³⁴¹ Nejdet Sançar, "Savaş Ne Zaman Mukaddestir?," *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 5.

³⁴² "Orkundan Sesler," *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 9.

bakıyorlardı.

Kore Savaşı'na katılmakta sadece millî menfaatler değil, insanlığı ilgilendiren menfaatler de vardı. Mehmetçiğin oraya gitme amaçlarından birisi de “mazlumun hakkını zalimin elinden almak”tı.³⁴³ Ayrıca savaşın bir tarafının Sovyetler Birliği olması hasebiyle bütün insanlığın ve medeniyetin çıkarını korumak için “insanlığa, mukaddesata ve medeniyete düşman olan Moskof'a karşı savaşılmalıydı.”³⁴⁴ Türkçülere göre Türkler, Kore'de elde ettikleri başarılarla insanlığa karşı olan vazifelerini yerine getirmişti. Türkçüler nazarında, Türk askerleri, bilhassa Kunuri'de göstermiş olduğu kahramanlıklarla yalnız Türk'ün değil, aynı zamanda insanlığın da kahramanı olmuşlardı.³⁴⁵ Çünkü onlar “sanayinin getirdiği topa, tüfeğe, atom bombasına süngüyle, millî ve ırkî özellikleriyle üstün gelmiş bir ırkın” temsilcileriydiler.³⁴⁶ Son cümledeki romantizm aslında Türkçülerin bu konuya bakışının özünü de oluşturmaktadır.

Türkçülerin Kore Savaşı'na yaklaşımlarındaki en önemli unsur romantizmdir. Yukarıda da söylediğimiz gibi, savaşın nerede yapıldığı, kime karşı yapıldığı, ne zaman yapıldığı ve hatta ne için yapıldığının önemi pek azdır. Mühim olan, vaktiyle yapıldığı gibi “er meydanına çıkmak ve can harcayarak Tanrı'nın adını yükseltmek”tir.³⁴⁷ Şimdi de bunun için fırsat ayağa gelmiştir. Bir kısım Türkçünün hayalhanesinde “yüzyıllarca önce kılıç ve oktan başka silahın bulunmadığı zamanlarda olduğu gibi Türklerle Çinliler savaş meydanlarında yine karşı karşıya gelmiştir. Bu vesileyle, savaş narası olarak Tanrı'nın adını haykıran Türk askerleri Sakarya ve Dumlupınar'daki askerlerle aynı soydan geldiklerini herkese göstermişlerdir.”³⁴⁸ Aslında Kore Savaşı, Türkçülere, Atsız'ın *Bozkurtların Ölümü* romanında ustaca işlediği “Türk-Çin husumeti”ni hatırlatmış olmalı. Belki de o roman kahramanları gibi Çinlilerle çarpışmak imkânı birçok Türkçüyü heyecanlandırmıştır. Celâl Turanîbaşer'in bu Türkçülerden biri olduğu anlaşılıyor. Yazarın, oğlu Kür Şad'a ithaf ettiği bir yazısında bir hayli ızdırap çektiğini görmek mümkün. Diyor ki Turanîbaşer, “Kandaşlarım çarpışıyor, ben seyirci... Kandaşlarım şehit oluyor, ben seyirci... Kandaşlarım gazi oluyor, ben seyirci... Kandaşlarım gidiyor... Akın akın gidiyor... Cepheden cepheye gidiyor... Ben yine

³⁴³ Celâl Turanîbaşer, “Oğlum Kür-Şad,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 10.

³⁴⁴ Atsız, “Dışardan Gelmemiş Olan Tek Düşünce,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 4.

³⁴⁵ Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Kahramanlık ve Kahramanlar,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 7.

³⁴⁶ Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Kahramanlar,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 5.

³⁴⁷ Atsız, “Millî Birlik,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 4.

³⁴⁸ Orkun, “Türkler Korede,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 5.

seyirci...”³⁴⁹ Yazarın üslubundan Türkçülerin savaşa ne kadar romantik bir cepheden baktıkları, savaşı siyasî bir mesele olmaktan ziyade “destansı bir olgu” olarak gördükleri anlaşılıyor mu? Gerçekten de Türkçülere göre, artık Kore Savaşı, Türk tarihinin “altın” sayfalarından biri haline gelmiş, destanlaşmıştır. Oğuz Kağan, Ergenekon ve Bozkurt destanlarının yanına bir de Kore destanı eklenmiştir.³⁵⁰ Dedeoğlu Osman Ersoy da Kore Savaşı ile Türk tarihi arasında bir irtibat kurmaktadır. Ona göre Kür Şad ve arkadaşları Çin sarayına saldırırken Türk Budunu kurtuluş için nasıl dua ettiyse, Malazgirt Savaşı’nda İslâm diyarlarında nasıl dua edildiyse, bugün de Kore’ye giden Türk askerlerinin muzaffer olmaları için dua edilmektedir.³⁵¹

Türkçüler, her ne kadar romantik yaklaşıyorlar da, Türkiye’nin Kore Savaşı’na NATO’ya girmek için katıldığını biliyorlardı. Fakat bazıları NATO’nun işlevinden ve Türkiye’nin bu ittifaka dâhil edileceğinden pek ümitli değildi. Yazdıklarından, cephede birlikte savaşılan devletlere açık bir güvensizlik seziliyordu. Onlara göre NATO, Komünizme karşı medeniyet âleminin müdafaası için değil, İngiltere ve Fransa’yı korumak için kurulmuştu. Eğer Sovyetler bu iki devlete saldırırsa ABD bunlara yardım edecekti. Ancak Türkiye’ye bir Rus saldırısı olursa Türkiye’ye yardım etmek bu devletlerin işine gelmezdi.³⁵² Abdülhâdi Toplu’ya göre de, NATO insanlığın hak ve hürriyetini korumak için kurulmamıştı. Bir bölgeye münhasırdı. Böyle olunca da yeni bir dünya savaşını önlemek şöyle dursun çıkmasına bile zemin hazırlayabilirdi. O halde yapılması gereken Türkiye’de millî cepheyi kuvvetlendirmek ve yakın çevredeki milletlerle işbirliği yapmaktı.³⁵³ Kore Savaşı 1953 yılında sona erdi. Peki, Türkçülerin romantizmi sürüyor muydu?

Kore Savaşı bittikten çok sonra, 1960’larda, Türkçülerin bu meseleye daha objektif yaklaştıklarını söyleyebiliriz. Özellikle ABD’nin Kıbrıs’ı ve oradaki olayları görmezden gelmesi bazı Türkçülerin aklına Kore’yi getirmiştir. Mehmet Orhun bu Türkçülerden biridir. O, siyasî münasebetlerini “ticaret, maddî çıkar ve piyasa şartları”na göre belirleyen ABD’nin Küba ile çok ilgilenmesi ve Kore’ye asker çıkarmasına rağmen Kıbrıs’a hiç değer vermemesi üzerine Kore’yi hatırlatmakta ve şu soruyu sormaktadır: Türkiye yedi iklim, dokuz bucak ötedeki bir memlekette ne için ve

³⁴⁹ Celâl Turanibaşer, a.g.m., s. 10.

³⁵⁰ Namık Zafer Alpsü, “Kore Topraklarında Türk Kahramanlığı,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 4.

³⁵¹ Dedeoğlu Osman Ersoy, “Şehitler Aşkına,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 4.

³⁵² “Orkundandır Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 9.

³⁵³ Abdülhâdi Toplu, “Kendimize Dönelim, Kendimize Güvenelim,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 4-5.

kim için savaşmıştır?³⁵⁴ Yine Mehmet Orhun, Türkçülerin artık daha ihtiyatlı olduklarını gösteren bir değerlendirmesinde Kıbrıs'ı umursamayan ve Vietnam'a giren ABD'nin artık Kunuri kahramanlarını yanında göremeyeceğini savunmaktadır.³⁵⁵

Türkçülerin Kore Savaşı'na bakışlarında iki dönem ve bu dönemlerde bir hayli farklılığın olduğu açıktır. Onların 1950'lerdeki fikirleriyle 1960'lardan sonraki fikirleri arasında ortak pek az nokta vardır. Türkçüler, 1950'lerde savaşa girmek konusunda oldukça isteklidirler. Esasen onlar açısından bakıldığında bunun anlaşılabilir sebepleri vardı. Türkçü fikriyatın savaşa atfettiği "kutsiyet", Türkçülerin Kore'ye asker gönderilmesinde hükûmetin yanında saf tutmasının en temel sebeplerindendi. Zira savaş "ideal Türk tipi" için olmazsa olmaz bir eylemdi. Üstelik bu savaş iki "kadim düşman"a karşıydı. Bu bağlamda Kore Savaşı, tıpkı Hunlar veya Göktürkler çağında olduğu gibi Çin'e karşı savaşma imkânı veriyordu. Atsız tarafından *Bozkurtların Ölümü*'yle tekrar "alevlendirilen" Çin düşmanlığını "tatmin" etmenin en kolay yollarından biri bu savaştı. Bir diğer düşman ise Rusya idi. Rusya ise hem milyonlarca Türk'ü "esir" tutuyor, hem de Komünizmin bayraktarlığını yapıyordu. İşte bu iki düşmana birden savaşmanın tek yolu Kore'deydi. Bununla beraber, 1950'lerde yeni yeni ittifak kurulan Batı'ya ve ABD'ye olan güven de çok yoğundu. Komünizmi "bitirecek" yegâne kuvvet olarak bunlar görülüyordu. Komünizmin bitmesi demek, Sovyetler Birliği'nin dağılması ve Türklerin bağımsız olmaları demekti. Fakat Türkçüler yanıldılar. Koreliler ile Türkleri aynı kökene bağlamak ve Kore Savaşı'nı Malazgirt, Sakarya, Dumlupınar gibi savaşlarla karşılaştırmak gibi romantizm içeren söylemler 1960'lardan sonra yerini daha objektif değerlendirmelere bıraktı. Bu durumun ortaya çıkmasında en önemli etken Kıbrıs meselesiydi. ABD, Vietnam'a asker çıkarırken, Türklere yönelik Kıbrıs'ta meydana gelen katliamlara sessiz kalıyor, Kore'de kendisine destek veren Türkiye'nin yanında durmuyordu.

2.3 ANADOLUCULUK

Osmanlı Devleti birçok parçaya ayrılmak suretiyle yıkılıp elde kalan küçük vatan parçasında yeni bir rejim ve yönetim kurulunca idarecilerin ve aydınların gözü, "Anadolu" adı verilen bu küçük toprak parçasındaki insanlara çevrildi. Onu tanımaya, onu anlamaya ve onu tanımlamaya çalıştılar. Cumhuriyet devri fikir akımlarından biri olan Anadoluçuluğun ortaya çıkışı böyle gerçekleşti. Anadoluçuluğun, daha sonra farklı

³⁵⁴ Mehmet Orhun, "Lozan Andlaşması ve Kıbrıs," *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 12-13 .

³⁵⁵ Mehmet Orhun, "Lozan Andlaşmasının Gözden Geçirilmesi ve Kıbrıs," *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 14-15.

hiziplere ayrılarak dönemsel farklılıklar gösterse de, fikir örgüsünün esasında Anadolu'nun "bakımsız ve harap" kaldığı, bu sebeple de bütün ilginin buraya yönelmesi lâzım geldiği vardı. Her şeyden önce Anadolu kalkındırılmalıydı. Ancak ortada bir sorun vardı. Anadolu'da yaşayan bu topluluk kimdi? Şüphesiz, cumhuriyet devri devlet adamları ve aydınları Anadolu halkını "Türk" olarak tanımlıyorlardı. Bununla beraber, Anadolu'da bir Türk devletinin köklerini toprağa daha sağlam salabilmesi için Türklerin Anadolu'daki geçmişinin daha uzun, 1071'den de önceye uzanan bir uzunlukta olması gerekiyordu. Bu sebeple Anadoluocular, Hititler, Frigler vs. gibi kadim Anadolu halklarının Türk olduklarını ileri sürdüler. Onlara göre bugün Anadolu'da yaşayan Türkler, binlerce yıllık Anadolu medeniyetinin "ırkî ve medenî" varisleriydiler. Böylece Türklüğün Anadolu'daki kökleri çok, haddinden de çok öncelere uzatılmış oluyordu. Anadoluçuluktaki bu iki cereyan, ilerleyen yıllarda birbirinden ayrıldı. Türkiye Türklerinin eski Anadolu toplumlarının karışıp kaynaşmasından meydana gelmiş bir topluluk olduğunu ileri sürenler ve Anadolu'nun kalkınmasını her şeyin önüne alınması gerektiğini, biraz da İslâmî unsurlarla süsleyerek, söyleyenler olmak üzere iki farklı Anadoluçuluk ortaya çıktı. Peki Türkçüler, Anadoluçuluğa nasıl bakıyorlardı?

Türkçülerin Anadoluçuluğa yaklaşımının zaman zaman değişiklik arz ettiğini görmekteyiz. Anadoluocularla sert polemiklere girildiği gibi onlarla Türkçülerin asgarî müşterekte, Türkiye'nin kalkındırılması ve "Komünizm karşıtlığı" paydasında, buluştukları için işbirliği yapılması gerektiğini öne sürenler olmuştur. *Orkun* (1950-1952) yazarı Lütfü Önsoy da bunlardan biridir. Ona göre Anadoluocular, Türkçü-Turancıları "yanlış" anlamaktalardı. Anadoluocular Türkçülere "Anadolu'da kalkındırılacak onca insan, imar edilecek onca yer varken Turan'da ne işimiz var" diyorlardı. Bu hususta Anadoluoculara hak veren Önsoy, Türkiye'nin kalkındırılması konusunda Türkçülerle Anadoluocuların hemfikir olduklarını belirtiyor ve "Türkiye kalkındırıldıktan sonra Anadoluocuların işinin bittiği, Turancıların ise yola devam ettiğini" söylüyordu. Turancıların işi ise "tutsak" Türk illeri kurtulunca tamamlanacaktı. Bu bağlamda Türkçülerle Anadoluocular arasında esaslı farklar görmeyen yazara göre iki grubun birlikte yürümeleri ve işbirliği yapmaları bir zaruretti.³⁵⁶ Zaten *Orkun* (1950-1952) farklı cephelerden birçok Türk milliyetçisinin toplandığı bir dergidir. Bunu, Abdülhadi Toplu'nun Anadoluocuları da Türkçü saydığı bir yazısının girişindeki

³⁵⁶ Lütfü Önsoy, "Birliğe Davet," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 6-7.

“Orkun” imzalı nottan anlıyoruz.³⁵⁷ *Orkun* (1950-1952) ile benzer bir yapı gösteren *Orkun* (1962-1964)’da da Anadoluocuları makûl bulan yazarlara rastlayabiliyoruz. Meselâ, ufak çaplı bir ansiklopedi hazırlayan Hamza Yayla’nın, “Anadoluculuk” maddesinde yazdığına göre, Anadoluçuluk Osmanlı Devleti zamanında “uyuşturulan” ve “geriliğe mahkûm edilen” Anadolu Türklüğünü, her şeyden önce düşünme ve onları eski çağlarındaki hususiyetlerine kavuşturma ülküsüydü.³⁵⁸ Nejdet Sançar da bu fikre iştirak etmekle beraber, Anadoluçuluğu, Turancılığın bir merhalesi olarak görmektedir. Zira “Türkiye, Türklüğün ayakta kalan son kalesiydi” ve Turancılığın gerçekleşmesindeki en büyük vazife de Türkiye’ye düşmekteydi. Bu sebeple ilk önce Türkiye kalkındırılmalıydı. Aksi halde Türkiye bu vazifesini nasıl yerine getirebilirdi?³⁵⁹ Türkiye’nin zenginleşmesi ve güçlenmesi konusunda iki tarafın da aynı şeyleri düşündüğü açıktır. Fakat Türkçüler için Anadoluocuların ufku zaten Türkiye ile sınırlıdır. Türkçüler ise çok daha ileriye dönük hedeflere sahiptir. Yalnız, Türkçülerin Türkiye’nin kalkınmasını istemelerindeki tek sâikin Turan’a ulaşmak için olduğunu söylemek, Türkçülüğün yapısı itibariyle yanlış bir sonuca varmak olacaktır.

Şunu da belirtmekte fayda var, Sançar da, Atsız da bazı Anadoluocuların daha sonra “doğru yol”u bulduklarına inanmaktadırlar. Meselâ, Turancılığı bir “maceracılık” olarak addeden Mehmet Halit Bayrı, Remzi Oğuz Arık ve Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu gibi bazı Anadoluocuların zaman içinde Türkiye dışındaki Türklerle de ilgilendiklerini, Türk Dünyası ile ilgili olaylara tıpkı Turancılar gibi yaklaştıklarını söylemekteledir.³⁶⁰ Bütün ortak noktalara ve iyi niyet gösterilerine rağmen Türkiye’yi merkeze alan Anadoluçuluğa karşı olanlar yok mudur?

Yazdığımız gibi, bir dönem Türkçüler Anadoluçuluğu kendilerine yakın buluyorlardı. Hatta Anadoluçuluk, Turancılık için bir merhale addediliyordu. Ancak Atsız’ın yaklaşımı Toplu, Yayla ve Sançar’a nazaran daha “sert ve keskin”dir. O, Anadoluçuluğun esasını teşkil eden Anadolu’ya öncelik verilmesi prensibine tamamen ve esastan karşıdır. Bu konuda kurduğu analogi, doğrusu, dikkate değer. ABD’nin Ay’a gidişi konusunu Anadoluçuluğa getiren Atsız’a göre, insanlar daha yeryüzünü bilmiyor, denizlerin dibine inebilmiş ve kansere çare bulabilmiş değillerdir. Üstelik uzay yarışına

³⁵⁷ Bu notta şöyle denmektedir: “Orkun, ister kendisine ‘Anadolucu’ desin, ister ‘Turancı’ desin, yüreği Türklük için çarpan bütün Türkçülerin dergisidir.” Topalhoğlu Abdülhadi [Toplu], “Anadolu Dâvası,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 2.

³⁵⁸ Hamza Yayla, “Nedir Kimdir?: Ülkü Ansiklopedisi,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 20.

³⁵⁹ Nejdet Sançar, “Türkiyecilik ve Turancılık,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 23.

³⁶⁰ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 24-25; Atsız, “Prof. Fındıkoğlu Ziyaeddin Fahri,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 4.

milyarlar harcayan ABD ve Sovyetler Birliği'nde yoksulluk içinde yaşayan ve okuma yazma bilmeyen milyonlarca insan vardır. Hal böyleyken, iki devlet de uzay yarışına milyarlar harcamaktan geri durmamakta ve harcadıkları bu parayı yoksul vatandaşlarına sarf etmeyi akıllarına bile getirmemektelerdir. Demek ki, uzaya çıkmak için önce yaşanan dünyayı tümüyle öğrenmeye gerek yoktur. Atsız burada, Turancılığı, Anadolu'yu zenginleştirip geliştirmeden dış Türklerle ilgili "zararlı maceralara" atılmakla itham eden Anadolucuların hata ettiklerini savunuyor. Çünkü o, "gözlerimizi Türkiye dışındaki Türklere çevirmek için Anadolu'nun, meselâ İsveç seviyesinde bir ülke haline gelmesini bekleyecek olursak Turancılığa şimdiden veda etmek gerekeceğine" inanıyordu. Bu durum da hem Türkiye Türklerini "pasifleştirecek", hem dış Türkleri ümitsizliğe sevk edecek, hem de "düşmanlara" zaman kazandıracaktır.³⁶¹ Atsız'ın Türkçülük ile Anadoluculuk arasındaki farkı, diğer Türkçülerden daha doğru tespit ettiğini söylemekte hata yoktur.

Merkeze Anadolu'yu alan, her şeyden önce Türkiye'nin kalkındırılmasını savunan Anadolucularla bazı ortak noktalarda buluşabilen Türkçüler için, Türkiye Türklerinin eski Anadolu halklarının bakiyesi olduğu fikri her daim karşı çıkılan ve asla kabul edilmeyen bir söylem olmuştur. Türklerin kültürel ve ırkî olarak saflığını savunan Türkçüler nazarında bu iddianın elle tutulur bir yanı yoktu elbette. Hatta Türkçüler, bu fikrin en hararetli bir biçimde ileri sürüldüğü 1930'larda bile buna karşı çıkmışlardır. Meselâ Atsız daha 1931 yılında bu fikre karşı çıkacaktı. Tabii onun dayandığı tek mesnet salt Türkçülük değildi. Tarihî gerçeklik olarak da karşıydı buna. Atsız'a göre "bu fikri öne sürenlerin amacı Türklerin Anadolu'daki eskiliğini ispat ederek bir veraset hakkı bulmaktır. Oysa Hititlerin Türk değil, Aryanî oldukları ispatlanmış bir gerçektir. Bizim yapmamız gereken, başka kavimlerin medeniyetlerine sahip çıkmaktansa kendi yarattığımız medeniyeti tamamen ortaya çıkarmaktır."³⁶² Türkçülerin, Anadoluculuğun bu cephesine şiddetli eleştirileri 30 sene sonra da devam edecek ve Nejdet Sançar bu fikri "uydurma" olarak betimleyecektir.³⁶³ Sançar, "Türklüğü inkâr şeklini alan bu Anadoluculuğun, Anadolu'da yaşayan milleti Türk'ten başka bir millet; yüzyıllar için Anadolu'da bulunmuş ve Anadolu'dan gelip geçmiş birçok milletin karışmasından meydana gelmiş bir millet olarak gördüğünü" söylemektedir.³⁶⁴ Bunların yanında

³⁶¹ Atsız, "Amerikalılar Aya Giderken," *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 3-4.

³⁶² H. Nihâl [Atsız], "Türkler Hangi Irktandır?," *Atsız Mecmuası*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 6-7.

³⁶³ "Röportaj: Günün Çeşitli Meseleleri Hakkında Nejdet Sançar'ın Fikirleri," *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 17.

³⁶⁴ Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], "Anadoluculuk mu, Türklük Düşmanlığı mı?," *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 3.

Türkçüler bu iddianın yanlışlığını “ilmî” delillerle de çürütmeye çalışmışlardır.

Türkiye Türklerinin Anadolu’daki birçok kavmin karışmasından meydana gelmiş olan “sun’î bir topluluk” olduğu iddiasına “ilmî” yazılarla karşı çıkan Türkçülerin ortak argümanları Türklerin Anadolu’ya geldikleri sırada Anadolu nüfusunun azalmış olmasıdır. Tarihçi Mustafa Kafalı’ya göre VII-XI. yüzyıllar arasında Anadolu coğrafyasında meydana gelen Sasanî-Bizans ve Arap-Bizans savaşları nedeniyle Anadolu nüfus sürekli Batı’ya göç etmiş ve XI. yüzyıldan sonra Anadolu’ya gelen Türkler nüfus bakımından boşalan bu sahaya yerleşmişlerdir.³⁶⁵ Yüksel Turhal da aynı konuya işaret etmektedir. Yüzyıllar süren savaşlar sebebiyle nüfusu azalan Anadolu’ya, özellikle de Moğol istilasıyla beraber, milyonlarca Türkmen’in göç ettiğini yazan Turhal, Türklerin önünden “kaçarak” köylerini terk eden yerli ahalinin toplu bir şekilde İslâmiyet’e geçtiğini gösteren kayıtlara rastlanmadığını iddia etmektedir. Dolayısıyla, aynı muhitte yaşamayan ve dinî farklılıkları da olan toplumların evlilik yoluyla karıştıklarını ileri sürmek yanlıştır.³⁶⁶ Türkler geldiğinde Anadolu’nun nüfusunun azalmış olduğunu belirten ancak daha radikal fikirlere sahip Türkçüler de vardı. Tansu Say, esasen Kafalı ve Turhal’a katılıyordu. Ama meseleye baktığı taraf biraz farklıydı. Ona göre, Oğuzlar Anadolu’ya gelmeden önce “kan dökücü ve yağmacı” olmalarıyla biliniyorlardı. Oğuzlar Anadolu’ya geldikten sonra da bu özelliklerini muhafaza etmişlerdi. Say’ın tezine göre, Oğuzlar Anadolu’ya geldiklerinde yerli ahaliyi “imha” etmişler yahut köle pazarlarına satmışlardı. Canını kurtarabilenler batı bölgelerine kaçmış veya yüksek dağlara sığınmışlardı. Bazı güçlü surların arkasında kalan Rumlar ise zamanla devlet himayesinde şehirlere yerleşmiş, ancak Türklerden ayrı mahallelerde yaşamlarını sürdürmüşlerdi. Say, işte Ege ve Karadeniz’deki bu Rumlarla Doğu Anadolu’daki Ermenilerin 20. yüzyıla gelindiğinde sayıca Türklere çok yaklaşmış olmalarını bir “melezleşme”nin olmadığına kanıtı olarak görüyordu. Ona göre, eğer bunlar Türklerle karışmış olsalardı bu kadar fazla bir nüfusa ulaşmaları imkânsızdı.³⁶⁷ Türkçülerin, Anadolu Türklüğünün başka milletlerle, “ırkî hususiyetlerinin bozulmasına” meydan verecek şekilde karışıp “melez bir topluluk” haline geldiğini düşündüklerine inanmak elbette mümkün değil. Zaten böyle bir söylem Türkçülüğün temel prensiplerine de aykırı bir söylem olurdu.

O halde Türkçülükle Anadoluçuluk arasındaki temel farklar nedir? Her şeyden

³⁶⁵ Mustafa Kafalıoğlu, “Anadolu’nun Türkleşmesi,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 8.

³⁶⁶ Yüksel Turhal, “Anadolu’nun Etnik Bünyesi,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 4.

³⁶⁷ Tansu Say, “Türkiye’nin Türklüğü Üzerine,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 11-12.

önce Türkçüler Anadolu ile sınırlı bir milliyetçilik anlayışına karşıydı. Dünya Türklüğünü bir bütün olarak gören Türkçüler, Anadolu'nun dışında yaşayan Türkleri görmezden gelemezlerdi. Onlar, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisindeki herhangi bir yer ile Kazan'ın, Kırım'ın, Bakü'nün, Kaşgar'ın, Tebriz'in kaderini bir olarak görüyorlardı. Türkiye, dünyanın en zengin, en güçlü devleti haline dönüştürülebilirdi. Fakat Türkiye dışındaki Türklerle ilgilenilmez, Turan'a ulaşmak için çaba gösterilmezse her şey eksik kalırdı. Bunun yanında Türkiye Türklerinin tarih boyunca Anadolu'da yaşamış milletlerin bir bakiyesi olduğu fikri de Türkçüler için kabul edilebilir değildi. Onlara göre, Türklerin Anadolu'daki varlığını meşrulaştırmak için tarihin çok eski devirlerine gitmeye gerek yoktu. Demek ki, Türkçüler ile Anadoluocular arasındaki ortak nokta Türkiye'nin kalkındırılması ve Komünizm karşıtlığıydı. Fakat bunlar bile çok önemli değildi ve iki grubu yakınlaştırmaya yetmezdi. Zira meselâ İslâmcılar da Komünizme karşıydı veya Türkiye'deki birçok fikir Türkiye'nin kalkınmasına taraftar olabilirdi. Başka bir açıdan bakıldığında da Anadoluçuluk, Türkçülüğün her iki temel prensibine de aykırıydı. Türkiye dışına çıkmayan bir milliyetçilik Turancılıkta; Türkiye Türklerinin Anadolu milletlerinin karışmasından meydana gelen bir millet olduğu anlayışı da ırkçılıkta yer bulamazdı.

2.4 KERKÜK

Mondros Mütarekesi ile birlikte Türkiye sınırları dışında kalan Kerkük, Kıbrıs ve Batı Trakya ile aynı kaderi paylaşmıştır. Milyona yakın olarak ifade edilen nüfusuna rağmen “baskı ve zulüm”den kendisini kurtaramamıştır. Bu “baskı ve zulüm” Irak'taki rejim değişse de sürmüş, aksamamıştır. Hem krallık, hem de diktatörlük devirlerinde Irak Türklüğü asimilasyon politikalarına maruz kalmış, buna karşın millî benliğini muhafaza etmek için mücadele vermiştir. Araplaştırma politikası uygulanan Kerkük'te Türklerin okul açmaları, emlak alıp satmaları yasaktı; Türk yerleşim yerlerine Araplar yerleştiriliyordu ve Türkler, Arap bölgelerine göç etmeye zorlanıyorlardı. Kerkük, hemen sınırda bulunması sebebiyle, Türkiye için de hayafî bir önem taşıyordu. Ancak, ne hükümetler, ne de basın Kerkük'e ve orada yaşananlara yeteri kadar ilgi gösterecekti; Türkçüler hariç.

Türkçülerin Kerkük'e alâka göstermesi tabîydi. Bütün Türk dünyası ile ilgilenen bir fikir hareketinin, sınırlarının hemen dibindeki kadim bir Türk bölgesiyle ilgilenmemesi mümkün değildi. Irak Türklüğünü bir bütün kabul eden Türkçülerin bu ilgisinin, 1931-1975 yılları arasına göz gezdirdiğimizde, dönem dönem yoğunlaştığını

ve bazen de seyrekleştğini söylemek yanlış olmayacaktır. Kerkük'te bir olay meydana geldiğinde artan ilgi, onun dışında genel olarak yıldönümlerinde kendisini gösteriyordu. Kerkük konusu, *Orkun* (1962-1964) ve *Ötüken*'de yoğunlaşmaktaydı. *Ötüken*'in 19. sayısı, 1959 yılında Kerkük'te meydana gelen katliamın yıldönümü olmasından dolayı bu olaya hasredilmişti. 6 yazı ve birçok şiirin olduğu bu sayıda ayrıca Kerkük'e dair birçok fotoğraf da bulunuyordu. Kapak'ta Kerkük Kalesi'nin bir fotoğrafı vardı. Fotoğrafın altında "Kerkük'ün bu sarayı, Acep noksandı neyi, Bayrağı asılıdır, Hani o yıldızı ayı" dizeleri mevcuttu.³⁶⁸ İç sayfalarda Kerkük katliamında öldürülenlerin fotoğrafları vardı. Vahşice öldürülen, direğe asılan kadın ve erkeklerin yanında belki de en çarpıcı fotoğraf arka kapaktaki dua eden Kerküklü bir çocuğunki. Fotoğrafın altında şunlar yazılıydı: "Bu şehit yavrusunun intikam duası bizleri onlarla beraber olmaya davet ediyor."³⁶⁹ İntikam duaları edilen Kerkük'ün bu hale gelmesinin sebepleri olmalıydı. Türkçülerin bakış açısından bu sebepler neydi?

Türkçülere göre Kerkük'ün bu duruma gelmesinin sebebi "Türk hariciyesinin millî bir dış siyaset takip etmemesiydi." Türkçüler kabul ediyorlardı ki, 1. Dünya Savaşı'ndan sonra doğuda Ermenilerle, batıda Yunanlılarla uğraşmak zorunda kalan Türk ordusunun Musul ve Kerkük'ü elde etmek amacıyla İngiltere ile çarpışması mümkün değildi. Ancak, Irak Türklüğünün haklarını korumak için İngiltere ve Irak'tan bazı teminatlar alınabilirdi. Hâlbuki bunlar yapılmamış, Kerkük'e ilgisiz kalınmıştı.³⁷⁰ Nejdet Sançar'a göre bu ilgisizliğin sebebi Türkiye'de, çoğu "devşirme torunu" olan bazı kişilerin yürüttüğü "milliyetçilik düşmanı" hareketti. Bu hareket neticesinde dış Türklere karşı bir korku havası yaratılmıştı.³⁷¹ Sançar'ın bu "milliyetçilik düşmanı" havadan kastı 1944'teki tevkifat ve Türk basınında Türk milliyetçiliğine karşı estirilen düşmanca hava idi muhakkak. Bundan dolayı da 1959'da meydana gelen katliama Türkiye'den hiç ses çıkarılmamıştı.³⁷² Çünkü Türkiye "üvey yöneticiler" elindeydi.³⁷³ Peki, Kerkük de mi üveydi?

Türkçülerin, Kerkük'teki Türklerin, Türkiye Türklerinin öz kardeşi olduğuna inandıkları şüphesizdir. Bununla beraber, Kerkük'ün Türklüğünün altının çizilmesi gerektiğine de inanıyorlardı. Birçok yazıda onların da Türkiye Türkleri gibi olduğu,

³⁶⁸ *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), Kapak.

³⁶⁹ *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 18.

³⁷⁰ Atsız, "Kıbrıs'tan Sonra Kerkük," *Ötüken*, II/19 (17 Temmuz 1965), s. 1.

³⁷¹ Nejdet Sançar, "Irak Türkleri," *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 3.

³⁷² Murat Çetin, "Kerkük'ün Kaderi," *Ötüken* VIII/95 (Kasım 1971), s. 12.

³⁷³ Enver Yakuboğlu, "Kerkük Katliamının Altıncı Yıl Dönümü," *Ötüken*, II/19 (17 Temmuz 1965), s. 4.

yaşadığı, inandığı vurgulanıyordu. Bu söylemdeki amacın Türk kamuoyunun algısını ve dikkatini Kerkük'e yöneltme isteği olduğu açıktır. Belki, bu şekilde Türk devlet adamları ve aydınların Kerkük'le ilgilenmeleri sağlanabilirdi. Meselâ Atsız, "Türkiye 67 vilâyetten ibaret değil" diye yazıyordu.³⁷⁴ Atsız'ın böyle yazmaktan muradı, en önce Kerkük'ü ve Kıbrıs'ı hatırlatmaktı elbette. Kerkük'ün Türklüğüne dikkat çeken başka yazarlar da vardı. Sançar, Irak Türklerini Türkiye Türklerinin "öz kardeşi" olarak niteliyor³⁷⁵, Mustafa Kayabek ise "onların Türklüğü baş döndürür" diyordu meselâ.³⁷⁶ Başka bir yazarsa Türkiye ve Kerkük'ü etle tırnak gibi görmekteydi. Diğer yazarlara nazaran amaca yönelik daha somut örnekler veriyordu. Ona göre, Kerkük halkı dili, dini, özü ve sözüyle Türkiye Türklerinin aynısıydı. Buğday, arpa ekıyor; koyun, keçi, sığır besliyorlardı. Aileye çok değer veriyorlar, komşuluk ilişkilerini üst seviyede tutuyorlardı.³⁷⁷ Kısaca her şeyleriyle Türklerdi. Belki de, başlarına ne geldiyse bu yüzden gelmişti.

Gerçekten de Türkçüler, Irak Türklüğüne böylesine zulmedilmesini onların Türklüğüne bağlıyordu. Türk oldukları için, Türk gibi yaşadıkları için, Türkçe konuştukları için baskı görüyor, öldürülüyorlardı. Mustafa Kayabek'in bahsettiği "baş döndürücü Türklük", Kerkük Türklüğüne düşmanlığın en önemli âmiliydi. Kimdi bu düşmanlar? Türkçülere göre, 1959'da Kerkük'te Türk katliamı yapanlar Irak hükûmeti ve onun işbirlikçisi "Komünist Kürtler"di. Kürt askerler Türk evlerini basarak Türkçü olduğu bilinen kişileri kurşuna diziyorlar, öldürdükleri Türkleri araçlara bağlayarak sokaklarda sürüklerken "kahrolsun Turancılar", "kahrolsun Türkiye" sloganlarını atıyorlardı.³⁷⁸ Öldürülen Türklerin yüzük ve saatlerini almak için parmaklarını ve ellerini kesiyorlar; gözlerini oyuyorlardı.³⁷⁹ Demek, Kerkük'ün sadece Türklüğü değil, Türkçülüğü de onların öldürülme sebebiydi. Ancak, Türkler sadece öldürülmüyorlar, sistemli bir "asimilasyon" politikasına da maruz kalıyorlardı.

Türkçülerin nazarında Irak'ta, "Irak Türklüğünü eritme, yok etme siyaseti" güdülmüyordu. Türkler, Irak anayasasında ayrı bir millet olarak görülüyordu. Eğitimde, mahkemelerde, dergi ve gazetelerde, kısaca sosyal hayatın her alanında Türkçeyi kullanmak yasaktı. Orduda Türk subayların hassas mevkilere gelmeleri engelleniyordu.

³⁷⁴ Atsız, a.g.m., s. 2.

³⁷⁵ Nejdî Sançar, a.g.m., s. 3.

³⁷⁶ Mustafa Kayabek, "Kerkük Ağrısı," *Ötüken*, II/19 (17 Temmuz 1965), s. 2.

³⁷⁷ Mehmet Eröz, "Kerkük Türkleri ve Kerkük'te İçtimâî Hayat," *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 6-7, 18.

³⁷⁸ Enver Yakuboğlu, a.g.m., s. 4-5.

³⁷⁹ Akbudak, "Niçin? Neden?," *Ötüken*, II/19 (17 Temmuz 1965), s. 10.

Eğitim Araplaştırılmıştı. Türk bölgelerindeki Türk ğretmenlerin yerine Arap ğretmenler getiriliyordu. Bağdat niversitesi'ne Türk ğrencilerin girmeleri uzun bir süre engellenmişti. Türklerin çoğunlukta olduğu bölgelere Araplar ve Kürtler iskân ediliyordu.³⁸⁰ Türk bölgelerine yerleştirilen Bedevlere bedava toprak dağıtılıyordu. Türklerin haberleşme ve seyahat hürriyetleri engelleniyor, Türkleri ticarî yollardan baltalamak için ithal edilen rnler Arap ve Kürtlere "bolca" dağıtılırken Türk tüccarlara çok az miktarlarda veriliyordu. Türklerin fabrikalara ve memurluklara yerleşmelerinin de önüne geilmekteydi.³⁸¹ Bütün eleştirilerine karşın Kerkük'teki durumun düzelmesi için Türkçüler ne tavsiye ediyordu?

Sami Kırdar'a göre, en makul yol, "sınırlarımız dışında kalan soydaşlarımızın yaşadıkları ülkelerle sıkı kültürel ilişkiler kurulmasıydı." Türkiye onları ancak bu sayede koruyabilirdi.³⁸² Atsız, birçok durumda olduğu gibi, biraz daha farklı düşünüyordu. nerisi ise daha keskindi. Ona göre, Amerikan, Rus, İngiliz ve İnan'ın desteğiyle isyan eden Kürtler, Irak hkmetinden sürekli taviz koparıırken, Irak devletine hiçbir zararı olmadığı halde hak ettiği azınlık haklarından mahrum bırakılan Irak Türklüğü karşısında Türkiye'ye düşen çok mühim bir vazife vardı. İhtimalleri de düşünmüştü Atsız. Ona göre Türkiye, Kıbrıs Türklerinin haklarını korumak istediğinde ABD'yi karşısında bulmuştu. Eğer Bulgaristan Türklerini korumak isterse Sovyetler Birliği karşısına dikilirdi. Ama Irak Türklerinin haklarını korumak için bir harekete girişirse karşısına kimse çıkamazdı. Üstelik böyle bir hareket, 5-10 günde bitirilebilir ve "millî siyaset ve gelecekteki emniyet" için zarurdir.³⁸³ Böylece Atsız'ın, Türkiye 67 vilayetten ibaret değildir, sözü biraz açıklık kazanmıştır.

Türkçülerin Kerkük meselesinde bu kadar hassas olmalarının birkaç sebebi olmalı. Bir defa Kerkük coğrafi olarak Türkiye'ye oldukça yakındır. Türkiye'de meydana gelen herhangi bir olay Kerkük'te, Kerkük'te ortaya çıkan bir durum ise Türkiye'de yankı bulmaktadır. Bu coğrafi yakınlık Türkçülerin Kerkük'e bakışlarını da doğrudan etkilemektedir. Bununla beraber Kerkük'n bağlı bulunduğu devlet de Türkçülerin değerlendirmelerinde belirleyicidir. Bunu en açık Şekilde Atsız'ın yazdıklarında görmek mümkündür. Atsız'ın dediği gibi, Kıbrıs ve Bulgaristan Türkleri ile ilgili meselelerde iki büyük dünya gücünü karşısında bulma ihtimali olan Türkiye'nin Kerkük'e müdahale

³⁸⁰ Akbudak, "Irak Türklüğünü Eritme Politikası," *Ötüken* II/23 (25 Kasım 1965), s. 13-14.

³⁸¹ Halûk ay, "Kerkük Türklüğü," *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 12.

³⁸² Sami Kırdar, "Unuttuğumuz Bir dev," *Orkun* (1962-1964), II/13 (şubat 1963), s. 3.

³⁸³ Atsız, "Ne Zaman Savaşılır?," *Ötüken*, VIII/86 (şubat 1971), s. 4.

etmesi durumunda Irak dışında hiçbir güç kendisine müdahale edemeyecektir. Orta Asya'da, Çin'de veya Sovyetler Birliği'nin güdümündeki Balkanlar'da yaşayan Türklere yardım etmek için Türkiye'nin askerî ve siyasî gücünün çok üstündeki devletlerle mücadele etmek gereklidir. Fakat Türkçüler için Irak, Türkiye'nin "dişine göre bir düşman" olmalı. Bir diğer önemli sebep de Kerkük'te katliama uğrayan veya zulmedilen insanlar sadece Türk oldukları için değil, aynı zamanda Türkçü oldukları için de bu muameleye maruz kalıyorlardı. 1959'da meydana gelen olaylarda bilhassa Kerküklü Türkçülerin kurşuna dizilmesi ve "kahrolsun Turancılar" sloganlarının atılması da Türkçülerin Kerkük'le daha fazla alâkadar olmalarına sebep olmuş olabilir. Zira bu durumda Türkçüler, Kerkük ile aralarında hem "ırkî", hem de "fikrî" bir bağ kurmuş oluyorlardı.

2.5 KÖY ENSTİTÜLERİ

Cumhuriyet ilan edildiğinde ülkedeki okuma-yazma oranı oldukça düşüktü. Latin alfabesine geçişten sonra Millet Mektepleri ve Halk Evleri vasıtasıyla bu oran kısa sürede yukarılara çekilse de nüfusun büyük çoğunluğu köylerde yaşadığı için oralara eğitim götürmek zordu. Buna mukabil şehirde büyümüş, yetişmiş, okumuş öğretmenler için köyde çalışmak adeta bir "angarya" idi. Öğretmenler köylerde çalışmak istemiyorlardı. Üstelik memleket ekonomisi büyük oradan tarıma dayalıydı ve tarım geleneksel metotlarla gerçekleştiriliyordu. İşte bu nedenlerden dolayı, eğitimi köylere de ulaştırmak amacıyla Anadolu'nun birçok yerinde bağ, bahçesi, tarım alanları, atölyeleri bulunan Köy Enstitüleri inşa edildi. 1940'ta faaliyete başlayan bu enstitülerde hem köyde yaşayan zeki çocuklar köy öğretmeni olarak yetiştirilecek, hem de köylüler eğitilecekti. Peki, gerçekten de böyle mi olmuştu?

Türkçülere göre, hayır. Esasen Türkçüler, köy davasını çok önemsiyorlardı. Öyle ki, *Atsız Mecmua*, Türkçülük ve köycülük mefkûresi etrafında birleşenlerin mecmuasıydı.³⁸⁴ Atsız da bu konuya çok ehemmiyet veriyordu. Memleketin kalkındırılması köylünün kalkındırılmasıyla alâkalıydı. Ona göre, Anadolu köylüsü, dolayısıyla Türkiye, kalkındırılmak isteniyorsa, onun arasına karışmak gerekiyordu. Salonlarda yapılan tartışmalar ve okunan kitaplar kâfi değildi.³⁸⁵ Köylere gidilmeli, tezek kokusu içinde sessizce mesai sarf edilmeliydi.³⁸⁶ Madem köylü milletin

³⁸⁴ *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), İç arka kapak.

³⁸⁵ Bozkurt [Hüseyin Nihâl Atsız], "İlkeri İnkilâpçılara," *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 50-51.

³⁸⁶ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], "Neslimizin Âmentüsü," *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 213.

efendisiydi, o halde köylüye öyle muamele edilmeliydi. Efendinin evi kerpiç harabeler halindeyken şehirler kurulmamalı, efendi karanlıkta yaşarken hizmetkâra elektrik götürülmemeliydi. Bunun için ekonomik ve idarî meselelerin ele alındığı esaslı bir programa ihtiyaç vardı.³⁸⁷ Ancak Türkçülerin, köylere eğitim götürmek, köyü kalkındırmak amacıyla açılan enstitülerin “amacına aykırı kullanıldığı” ve “yanlış kişiler” elinde olduğu yönünde çekinceleri vardı.

1950-1952 arasında yayınlanan *Orkun*'da enstitüler meselesi çok geniş bir şekilde ele alındı. Özellikle, enstitülerde öğretmenlik yapmış bir kişi olan ve “Kadioğlu Süleyman” müstearını kullanan³⁸⁸ bir yazarın yazı serisi dikkat çekicidir. Bu seri, enstitüler bütün cepheleriyle ele alınarak Türkçülerin bu konuyu nasıl gördüklerini göstermesi açısından oldukça önemlidir. Kadioğlu'na göre, enstitülerin görünür amacı olan köyleri kalkındırmak için idealist köy öğretmenleri yetiştirme meselesi bir “maske”ydi. “Enstitülere ayrılan milyonlar lira başıboş inşaatlara sarf edilmiş, öğretmen olma hayâli kuran köy çocukları, memlekete sadece nüfus cüzdanıyla bağlı ve enstitüleri babasının çiftliği gibi gören idareciler tarafından Sibirya kürek mahkûmları gibi çalıştırılmıştı.”³⁸⁹ Fakat ona göre sorun yalnızca idarî değildi.

Öğrenciler, verilen eğitimlerle Türklük, Türkçülük, Türk tarihi, milliyet ve mukaddesat düşmanları haline getirilmeye çalışılıyordu. Buna mukabil Komünist yazar ve öğretmenler Komünizmi “telkin” etmekteydiler.³⁹⁰ Nazım Hikmet ve Sabahattin Ali gibi yazarlarla bütün solcu yayınları öğrencilerine okutan bu öğretmenler, Türkçe dersinde neredeyse Rusça eğitim verdikleri gibi, tarih dersinde de öğrencilerin tarih şuurunu öldürüyorlardı. Askerlik dersinde “pasifizm övülüyor”, toplumbilim dersinde “milliyetçilik yerden yere vuruluyor”du.³⁹¹ Namaz kılan milliyetçi ve dindar öğrenciler sınıfta bırakılıyor, hatta enstitülerden kovuluyorlardı.³⁹² Ayrıca milliyetçi neşriyatın enstitülere sokulması ve buralarda okutulması yasaktı. *Altın Işık*, *Kızıl Elma*, *Kürşad*, *Ergenekon*, *Doğu* gibi dergiler tamamen yasaklanmışken *Yığın*, *Adımlar*, *Yurt* ve

³⁸⁷ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Köycülük,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 98-99.

³⁸⁸ Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Bir Sistemi Temsil Eden Örnekler,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 9; Orkun, “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 2.

³⁸⁹ Kadioğlu Süleyman, “Köy Enstitüleri Kördüğümü ve Tonguç Oyunu,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 3.

³⁹⁰ Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü III: Hasanoğlan Köy Enstitüsünün Özelliği ve Yüksek Kısım,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 9.

³⁹¹ Kadioğlu Süleyman, “Köy Enstitüleri Kördüğümü ve Tonguç Oyunu,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 3-4.

³⁹² Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Bir Sistemi Temsil Eden Örnekler,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 9; Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü V,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 11.

Dünya, Varlık gibi dergilerin okunması ve okutulması ise serbestti.³⁹³

Kadioğlu'na göre enstitülerin amacı talebenin manevî yapısını yıpratmak, Türk milletinin temelini teşkil eden köylünün “namus telâkkisi”ni “yıkma” olduğu için enstitülerde kız öğrencilerle erkek öğrenciler arasındaki münasebet “tahrik” ediliyordu. “Cinsî duygularının en kuvvetli olduğu çağlarda bulunan bu talebeler ağıllara, bahçelere, yemekhanelere, atölyelere, revirlere çift olarak nöbet tutmaları için gönderiliyorlar ve bütün gece oralarda yalnız başlarına kalıyorlardı. Müzik derslerinde müstehcen şarkı ve türküler seçilerek bütün öğrencilere birlikte söyleniyor, halk oyunları da aynı amaca yönelik olarak özellikle belirleniyordu. Bütün bu telkinlere rağmen, ahlâkı bozulmamış öğrenciler tarafından talebe arasında meydana gelen münasebetlerin şikâyet edilmesi durumunda hiçbir yaptırım uygulanmıyordu. Aksine, şikâyet eden cezalandırılıyordu. Bununla beraber talebelerini odalarına alan öğretmenler de mevcuttu.”³⁹⁴ Enstitülerde öğrenci olarak bulunmuş ve müstear bir isim kullandığını tahmin ettiğimiz Ganioğlu Türksoy Tanır adlı bir yazar da aynı meseleye temas etmektedir. Yazara göre, kendisinin okuduğu enstitüye tayin olunan bir kadın öğretmen derslerinde “cinsiyet okşayıcı kitaplar” okumaktaydı ve erkek öğrencileriyle “münasebet” kurmaktan da geri kalmamıştı.³⁹⁵ Türkçülere göre enstitülerdeki “ahlâkî bozulma” bu kadarla da sınırlı değildi.

Enstitülerin ortak özelliği şaraptı. Bağ evlerinde imâl edilen şaraplar “bağ evi âlemleri”nde öğrencinin karşısında ve öğrenciyle beraber içiliyordu. Bazı kadın öğretmenler ve onların seçtiği kız öğrenciler bu âlemlerde “sakilik” yapıyorlar ve öğretmenler, şarap dağıtan kız öğrencilerin ellerini öpüyorlardı. Sarhoş edilen öğrenciler, ışıklar kapatıldıktan sonra birbirine çok uzak olan yerlere çiftler halinde nöbet tutmaya gönderiliyorlardı.³⁹⁶ Görüldüğü üzere Kadioğlu enstitüleri çok ağır biçimde eleştirmektedir. Ancak onun enstitülerin düzeltilmesi için bazı tavsiyeleri de vardır.

Kadioğlu Süleyman'a göre, Demokrat Parti devrinde Millî Eğitim Bakanı yapılan Tevfik İleri, enstitülerin “ıslah” edilmesi için şu hususlara dikkat etmelidir: Her şeyden

³⁹³ Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 13; İmzasız, “Enstitülerde Okutulması Yasak Edilen Dergiler,” II/68 (18 Ocak 1952), s. 24-25.

³⁹⁴ Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü IV,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 11-12; Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü V,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 11.

³⁹⁵ Ganioğlu Türksoy Tanır, “İçilenler Zehir Oldu,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 7.

³⁹⁶ Kadioğlu Süleyman, “Köy Enstitüleri Kördüğümü ve Tonguç Oyunu,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 4; Kadioğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 7.

önce, enstitüler öğretmen okulu haline getirilmelidir. Bundan sonra kadro değişikliğine gidilmesi gerekmektedir. Hasan Âli Yücel devrinden kalanların yerine “milliyetçi ve idealist” yöneticilerle öğretmenler tayin edilmelidir. Müfredat tamamen “milliyetçi” bir şekle sokulmalıdır. Enstitü kütüphanelerindeki “bozguncu kitaplar” tamamen imha edilmeli ve bunların yerine Türk tarihi ve Türkçülükle alâkalı “milliyetçi kitap ve dergiler” konulmalıdır. Marangozluk, inşaatçılık, demircilik gibi derslerin süresi azaltılarak bir köy öğretmenine lâzım olduğu kadarı öğretilmeli; genel kültür, pedagoji, Türk tarihi gibi derslere daha çok yer verilmelidir. Bunlar yapılmazsa ne olur? Kadıoğlu’na göre bunlar yapılmayıp sadece isim değişikliğine gidilirse köy enstitüleri meselesi çözülememiş bir “kördüğüm” olarak kalmaya devam edecektir.³⁹⁷

1954’te Köy Enstitüleri’nin kapatılmasının ardından, zaman zaman, enstitülerin tekrar açılması konusu gündeme gelmiştir. Türkçüler, tabîî, buna şiddetle karşı çıkmışlardır. Nejdet Sançar da bunlardan biridir. O, esasen, enstitülerin faydalı birer müessese olarak kurulduğuna inanmakla beraber, enstitüler meselesinin artık bir “maarif meselesi” olmaktan çıkarak bir “ideoloji meselesi” haline geldiğine inanmaktadır. Zira millî eğitime ve enstitülere “sızmış” küçük bir Komünist azınlık grubu bu kurumları kendi amaçlarına hizmet etmesi için kullanmışlardır.³⁹⁸ 1970’lerde enstitüler meselesi yeniden gündeme geldiğinde de Türkçülerin fikri değişmeyecektir.³⁹⁹ Bu bağlamda *Ötüken*, bir anket açtı ve sorusu çok basitti: “Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?”. Ankete katılan Atsız, Nejdet Sançar, Mustafa Hacıömeroğlu, Hayrani Ilgar, Reşide Sançar, Muzaffer Eriş, E. Akman, Hasan Basri Ilgar,ERCÜMENT KURAN, Nejat Göyünç, Dursun Yıldırım, Sadık Tural, Yüksel Turhal, Fevzi Körüklü, Ahmet Bican Ercilasun, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Refet Körüklü, İzzet Yolalan, Yavuz Yücel gibi farklı yaş ve mesleklerden yazar, öğretmen ve akademisyenlerin tamamı enstitülerin zararlarından bahsederek tekrar açılmasına karşı çıktılar.⁴⁰⁰

Anlaşıyor ki, Türkçülerin Köy Enstitüleri’ne karşı olmalarının sebebi pedagojik

³⁹⁷ Kadıoğlu [Süleyman], “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Köy Enstitüleri Hakkında Umumî Olarak Düşünceler,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 8.

³⁹⁸ Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Köy Enstitüleri Yine Sahnede,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 12-13.

³⁹⁹ *Ötüken*’de, bu konu detaylıca ele alınmıştır. Nejdet Sançar, Fethi Tevetoğlu ve Fethi İsfendiyaroğlu’nun *Havadis, Son Havadis ve Yeni İstanbul* gazetelerinde 1960’larda yayınladıkları yazılar *Ötüken* sayfalarına alıntılanmıştır. Fethi İsfendiyaroğlu, “Köy Enstitüleri,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 12; XI/124 (Nisan 1974), s. 12, 21; XI/125 (Mayıs 1974), s. 12, 23; XI/126 (Haziran 1974), s. 12, 23; XI/127 (Temmuz 1974), s. 14, 24; XI/129 (Eylül 1974), s. 13-17. Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 13-14, 18; XI/124 (Nisan 1974), s. 13, 23; XI/125 (Mayıs 1974), s. 13, 23; XI/126 (Haziran 1974), s. 13-15; XI/127 (Temmuz 1974), s. 12-14. Fethi Tevetoğlu, “Köy Enstitüleri Üzerine,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 14; XI/124 (Nisan 1974), s. 14-15; XI/125 (Mayıs 1974), s. 14-15; XI/126 (Haziran 1974), s. 15-17; XI/127 (Temmuz 1974), s. 13; XI/129 (Eylül 1974), s. 12, 18.

⁴⁰⁰ *Ötüken*, “Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 12-13; XI/132 (Aralık 1974), s. 12-13; XII/133 (Ocak 1975), s. 14-15; XII/134 (Şubat 1975), s. 12-14.

değildi. Onlar için “normal” bir eğitim veren hiçbir kurum “zararlı” olamazdı. Fakat Türkçüler, enstitülerin amacına “aykırı” olarak kullanıldığını düşünüyorlardı. Eğitimin en temel amacının millete faydalı bireyler yetiştirmesi olduğuna inanan Türkçüler, enstitülerde okutulan derslerin ve bu derslerin müfredatının, milletin temeli saydıkları köylülerde onarılması mümkün olmayan zararlara yol açtığı kanaatindeydiler. Kız ve erkek öğrenciler ile öğretmen-öğrenci ilişkilerinin “dejenere edildiğini”, köylünün “ahlâkının bozulduğunu”, şehrin kötü alışkanlıklarının köylere taşındığını savunuyorlardı. Türkçülerin enstitülere karşı çıkmasının tek sebebi bu değildi elbette. İdeolojik sebepler de vardı. Türkçülere göre enstitülerde bulunan öğretmenler öğrencilere Türkçülük, Türk tarihi ve kültürüne düşmanlığı aşılarken bir yandan da Komünizm propagandası yapıyorlardı. Bu da ülkenin hem “ahlâken”, hem de “fıkren” çöküşü demek olurdu.

2.6 YAHUDİLER

1930’lar, neredeyse Avrupa’nın tamamında, antisemitik hareketlerin yayıldığı bir devredir. Bu harekete göre “Yahudiler kötüdür ve yerli halkın sırtından geçinerek zenginleşmişlerdir.” Özellikle Almanya’da, Nazi partisinin iktidara gelişiyle Yahudiler aleyhinde müthiş bir kampanya başlamıştır. Bu kampanyanın neticesi, malûm olduğu üzere, soykırımdır. Avrupa’daki Yahudi aleyhtarı cereyandan Türkiye de bigâne kalmamıştır. Türkiye’deki Yahudiler sayı ve nüfuz olarak Avrupa’dakilerle kıyaslanamayacak olsalar da Türkiye’de de onlara aleyhtar bir cereyan meydana gelmiştir. Bu hareketin sonucu ise meşhur Trakya Olayları’dır. 21 Haziran ile 4 Temmuz 1934 tarihleri arasında meydana gelen olaylar, birçok Yahudi’nin bölgeden göç etmesine sebep olmuştur.⁴⁰¹

Bu konuda çalışanların başında Rıfat N. Bali gelmektedir. Bali için olayların “tahrikçiler”inden biri Atsız ve onun dergisi *Orhun* (1933-1934)’du.⁴⁰² Ona göre Atsız, Edirne’de görev yaptığı süre boyunca yayınlarıyla yöre halkını Yahudilere karşı “başarılı bir şekilde” kışkırtmıştı. Rıfat N. Bali bunu nereden anlamıştı? Yazdığına bakılırsa, Atsız’ın *Çanakale’ye Yürüyüş* adlı kitabı “kışkırtma”nın ilk izlerini taşıyordu.⁴⁰³ Başka yazarlar da Bali ile hemfikirdir. Meselâ Fatih Yaşlı’ya göre *Orhun*

⁴⁰¹ Tafsilat için bkz. Rıfat N. Bali, *1934 Trakya Olayları*, Kitabevi, İstanbul 2008.

⁴⁰² Rıfat N. Bali, *a.g.e.*, s. 48; Rıfat N. Bali, *Cumhuriyet Yıllarında Türkiye Yahudileri: Bir Türkleştirme Serüveni (1923-1945)*, İletişim Yayınları, İstanbul 1999, s. 244; Rıfat N. Bali, “Yeni Bilgiler ve 1934 Trakya Olayları I,” *Tarih ve Toplum*, XVI/186 (Haziran 1999), s. 47.

⁴⁰³ Rıfat N. Bali, *a.g.m.*, s. 47.

(1933-1934), Trakya Olayları'nda büyük rol oynamıştır, hatta Cevat Rifat Atilhan'ın *Millî İnkılap*'ından da çok.⁴⁰⁴ Peki, hakikaten *Orhun*'un bu derece Yahudi aleyhtarı bir kampanya yürüttüğü ve bu kadar büyük olaylara sebebiyet verecek kadar etkili bir dergi olduğu söylenebilir miydi? Bu konuya girmeden önce Atsız'ın o dönemde Yahudiler hakkındaki düşüncelerine bakmak gerekir.

Atsız'ın, 1930'larda ve daha sonra Yahudiler hakkında müspet fikirlere sahip olduğunu ve onları sevdiğini söylemek çok zor. Ancak, onun Yahudileri sevmemesinin salt bir Yahudi düşmanlığından beslendiğini söylemek de aynı nispette zor olacaktır. Atsız'ın Yahudilere karşı olan hisleri, Türk'ten gayrı bütün milletlere beslediği hislerden çok da farklı değildir. Bununla beraber, Atsız'ın azınlıklara ayrı bir "hususet" beslediğini de kaydetmek gerek. Çünkü Mütareke yılları hâlâ zihnindedir. Atsız da buna işaret etmektedir. Ona göre, Yahudiler 1. Dünya Savaşı'nda düşmanlara "casusluk" etmişler, mütareke döneminde ise Türklüğü aşağılamışlardır. "Çünkü onlar hangi memlekette oturuyorlarsa o memleketin düşmanlarıdır."⁴⁰⁵ Atsız, Türkiye'deki Yahudilerin de Türklüğe "düşman" olduklarına inanmaktadır ve bu düşmanlıklarını "gizlemek için" Yahudileri Türkleştirme cemiyetleri kurmalarını samimiysiz bulmakta ve Yahudilerin Türkleştirilmesini imkânsız görmektedir.⁴⁰⁶ Çünkü ona göre bir Türk'le, bir Yahudi hiçbir bakımdan "eşit" değildir. Aynı gün doğan biri Türk, biri Yahudi iki çocuğa aynı şartlar altında, aynı terbiye verilse dahi Türk çocuğu yine "Türk gibi", Yahudi çocuğu da yine "Yahudi gibi" olacaktır.⁴⁰⁷ Hülâsa, "Türklük bir imtiyazdır, her kula, bilhassa Yahudi gibi kullara nasip olmaz."⁴⁰⁸ Görüldüğü üzere Atsız'ın Yahudilerden pek de hazzetmediği aşikâr. Bununla beraber, Atsız'ın dergisi *Orhun* (1933-1934)'un Trakya'da meydana gelen olayları kışkırtacak kadar etkili bir nüfuz alanına ve okunma oranına sahip olduğunu söylemek ne kadar mümkündür?

Öncelikle bakmamız gereken şey Atsız'ın, Rifat N. Bali tarafından iddia edilen, "başarılı kışkırtma" faaliyetini sürdürdüğü zamanın ne kadar olduğudur. Atsız, Edirne'de 11 Eylül ile 28 Aralık 1933 tarihleri arasında sadece 3 ay 18 gün görev yapmıştır.⁴⁰⁹ Kapsamlı bir pogrom faaliyetini kışkırtmak için bir öğretmene ne kadar

⁴⁰⁴ Fatih Yaşlı, *Kinimiz Dinimizdir: Türkçü Faşizm Üzerine Bir İnceleme*, Ankara: Tan Kitabevi Yayınları, 2009, s. 142.

⁴⁰⁵ Atsız, "Komünist, Yahudi ve Dalkavuk," *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 94.

⁴⁰⁶ Atsız, "Musa'nın Necip (!) Evlâtları Bilsinler ki," *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 140.

⁴⁰⁷ Atsız, "Yirminci Asırda Türk Birliği Meselesi II: Türk Irkı=Türk Milleti," *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 159.

⁴⁰⁸ Atsız, "Musa'nın Necip (!) Evlâtları Bilsinler ki," *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 140.

⁴⁰⁹ Cihan Özdemir, *a.g.e.*, s. 17.

süre gerekeceği bilinmemekle beraber, demek ki Bali'nin nazarında Atsız'ın koca bir Trakya'yı "galeyana getirerek" Yahudilere karşı saldırılarına yönünde teşvik etmesi için bu kadar süre yetmiştir. *Çanakkale'ye Yürüyüş* hakkında da birkaç kelâm etmek gerekiyor. Kitap, Atsız ve beraberindeki 8 kişinin 3-11 Ağustos 1933 tarihleri arasında Çanakkale'de yaptıkları bir gezinin notlarından meydana gelmiştir. Kitabın tamamlandığı tarihin ise 2 Eylül 1933'ten önce olduğu anlaşılıyor.⁴¹⁰ Bu durumda kitabın Edirne halkına "hitaben" veya onları "kışkırtmak" maksadıyla yazıldığına hükmetmek için pek bir sebep görünmüyor.

Rıfat N. Bali'nin yanlış hükümlerinden birisi de, Atsız Edirne'den ayrıldıktan sonra da *Orhun* (1933-1934)'un şehirde çokça rağbet gördüğüyle alâkalıdır.⁴¹¹ Fakat Atsız'ın Edirne'deki günlerini anlatan Mehmet Orhun'un, Bali'nin de kaynak gösterdiği hatıralarında böyle bir bilgiye ulaşmak mümkün olmadı. Zira Orhun, derginin 5. sayısından, ki Yahudiler hakkındaki yazılar bu sayıdan sonra başlamıştır, sonraki sayılarını anlattığı bölümde derginin ne kadar okunduğuyla alâkalı bir şeyden bahsetmiyor. Oysa Bali'nin mezkûr makalesinin kurgusu, maksatlı yapıldığı intibamı uyandıracak şekilde, derginin Atsız Edirne'den ayrıldıktan sonra da hâlâ şehirde yoğun bir biçimde okunduğu algısını oluşturuyor.⁴¹² Hâlbuki Mehmet Orhun'un, derginin çok yoğun bir şekilde okunduğundan bahsettiği sayılar ilk sayılarıydı.⁴¹³ Ayrıca Atsız Edirne'den ayrıldıktan sonra derginin Edirne kadrosunu oluşturan yazarlar dergiyle ilişkilerini kesmişlerdi.⁴¹⁴ Yani derginin bir ayağının Edirne'de olduğunu, hatta Yahudilerden bahseden yazıların bulunduğu sayıların İstanbul'dan çok Edirne'de okunduğunu söylemek çok doğru değildir. Bali'nin hataları bu kadarla kalmamaktadır.

Rıfat Bali, *Orhun* (1933-1934)'un Trakya'da meydana gelen olaylarda büyük bir role sahip olduğunu kanıtlamak için aslı şahsî arşivinde bulunan bir hatıradan alıntılar yapıyor. Ona göre bu hatıralar, mevcut olumsuz havanın *Orhun* (1933-1934)'un tahrikiyle iyice serpildiğini gösteriyordu. Eliezer Kaneti'ye ait anılar okunduğunda gerçekten de *Orhun* (1933-1934)'un bu olaylarda halkı kışkırtıcı bir tesire sahip olduğu anlaşılıyor. "Almanya'dan yayılan Yahudi aleyhtarı eylemlerin bütün Avrupa'ya ve dolayısıyla Türkiye'ye de yayıldığı" anlatılan hatıradan, "milliyetçi ve sağcı bir topluluğun Yahudiler aleyhine propagandaya başladığından, bu sebeple de bölgede bazı

⁴¹⁰ Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş*, Arkadaş Matbaası, İstanbul 1933, Arka kapak.

⁴¹¹ Rıfat N. Bali, *1934 Trakya Olayları*, s. 54; Rıfat N. Bali, a.g.m., s. 47 .

⁴¹² Rıfat N. Bali, a.g.m., s. 47.

⁴¹³ Mehmet Orhun, "Hatıralar: Hocam Hüseyin Nihâl Atsız Beğ VI," *Orta Doğu* (23 Mart 1976), s. 4.

⁴¹⁴ Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 79.

olayların meydana geldiğinden” bahsedilmektedir. Gerçekten de buraya kadar okuduğunuzda Bali’ye hak vermemek elde değildir. Fakat hatıratın son bölümü oldukça dikkat çekicidir. Bu kısımda hatıratın sahibi Eliezer Kaneti, Avrupa’da meydana gelen olayların etkisiyle İsrail’e göç etme düşüncesinde olduklarını yazmaktadır. Nitekim 21 Haziran 1934’te meydana gelen olaylardan tahminen 1 sene evvel İstanbul’a göç etmişlerdir.⁴¹⁵ Dolayısıyla hatırat sahibinin bölgede meydana gelen olayları ve *Orhun* (1933-1934)’un tesirini sağlıklı bir şekilde müşahede ettiğini söylemek doğru olmayacaktır. Ayrıca derginin ilk sayısının da Kasım 1933’te, yani Kaneti’nin İstanbul’a göç etmesinden sonra çıktığını belirtmek gerekir. Aslında Bali’nin aktardığı başka bir hatıra, bize meseleye Yahudilerin açısından bakmak ve onların olaylarda kimi sorumlu tuttuklarını görmek fırsatını veriyor. Meselâ, Trakya’dan İstanbul’a kaçan Yahudilerin kendi aralarındaki konuşmalardan anlaşılıyor ki onlar Trakya’daki olaylardan Cevat Rifat Atilhan ve Sabri Toprak’ı sorumlu tutmakta, Türkiye’de antisemitik olarak bu iki şahsı tanımaktadırlar.⁴¹⁶ Başka bir yerde de Filistin’e göç eden Yahudiler, Cevat Rifat’tan kaçtuklarını söylemektedirler.⁴¹⁷ Bu iki durumdan Yahudi cemaatinin olayların müsebbibi olarak Atsız’ı ve dergisi *Orhun* (1933-1934)’u görmedikleri çıkarımında bulunmak mümkündür.⁴¹⁸ Peki *Orhun* (1933-1934)’da, Bali’nin iddiasına destek olabilecek ve bir topluma yönelik saldırı hareketlerini organize edebilecek nicelikte kaç yazı vardı?

Orhun (1933-1934)’da doğrudan Yahudilerle alâkalı, Atsız’ın Yahudiler hakkındaki fikirlerinden bahsederken değindiğimiz gibi, toplamda 2 yazı çıkmıştır. 1 yazıda daha Yahudilerden bahsedilmekle beraber makalenin asıl konusu Yahudiler değildir. Derginin Yahudi karşıtı olayları “tahrik” edebilmesi için, herhalde, daha çok argümana ihtiyaç olmalıdır. Ayrıca, Yahudi aleyhtarı yazıların tamamının 5. sayıdan sonra çıktığını, yani, Atsız Edirne’deyken *Orhun* (1933-1934)’da Yahudilere karşı

⁴¹⁵ Rifat N. Bali, a.g.m., s. 50.

⁴¹⁶ Rifat N. Bali, “Yeni Bilgiler ve 1934 Trakya Olayları II,” *Tarih ve Toplum*, XVI/187 (Temmuz 1999), s. 42.

⁴¹⁷ Rifat N. Bali, a.g.m., s. 43.

⁴¹⁸ Az da olsa bunun aksini düşündürebilecek şeyler de yok değildir. Bali’nin aktardığı ve olaylar sırasında 7 yaşında olan Daniel Bayar’a ait hatıralarda Bayar, o dönemde lise öğrencisi Türklerin Yahudi çocuklara karşı ayrımcılık yapmalarını Atsız’a bağlamaktadır. bkz. Rifat N. Bali, *1934 Trakya Olayları*, s. 157-158. Bununla birlikte Bali’nin tezini desteklemek için kullandığı bir kaynak oldukça şaşırtıcı ve şüphelidir. “www.nihalatsiz.org” adlı internet sitesinin forum bölümünden 2003 yılında alınan bir cümle Atsız’ın bu olaylarda büyük bir pay sahibi olduğunu ve Türkçülerin bu olayları sahiplendiklerini kanıtlamak için kullanmıştır. Trakya Olayları’nı kınayan kişi ve kurumlardan söz ettikten sonra şöyle diyor Bali: “Trakya olaylarını kınayan ancak bunu yaparken çoğu zaman yanlış sebeplere veya birçok sebepten sadece birine dikkati çeken bu görüşlerin tam zıttı olarak, cereyan eden olayları onaylayan ve anlayışla karşılayan bir kesim de mevcut. Bu kesim Nihal Atsız ve Türkçülük ideolojisinin günümüzdeki hayranlarıdır.” Bali, daha sonra da adı geçen forumdan “Bu olaylarda Atsız Ata’nın payı, çeşitli dergilerdeki yazıları sayesinde Türkleri Yahudilere karşı bilinçlendirmek şeklinde olmuştur.” cümlesini alıntılıyarak Trakya Olaylarında Atsız’ın rolünü kendince kanıtlamaktadır. bkz. *1934 Trakya Olayları*, s. 17.

hiçbir yazının yayınlanmadığını da söylemek gerekir.⁴¹⁹ Dergi yayınına başladığında, evet, Atsız Edirne’de öğretmendir. Ancak, *Orhun* (1933-1934) İstanbul’da, Arkadaş Matbaası’nda basılmaktadır.⁴²⁰ Ayrıca, *Orhun* (1933-1934), 4. sayısından itibaren tamamen İstanbul’a taşınmıştır.⁴²¹ Atsız, vekâlet emrine alındıktan sonra dergiyi İstanbul’da tek başına çıkarmaya başlayacaktır ve yazdığına göre *Orhun* (1933-1934) sadece 500 adet basılmaktadır.⁴²² Bu durumda, Trakya’da meydana gelen hadiselerde *Orhun* (1933-1934)’un hangi oranda “suçlu” olduğu tartışmalı bir hale gelmiştir.

Görüldüğü üzere Rıfat Bali, bir devlet operasyonu gibi görünen 1934 Trakya Olayları’nı *Orhun* (1933-1934) gibi sınırlı bir etki alanına sahip bir derginin üzerine yıkmaya çalışıyor. Oysa dergideki Yahudi aleyhtarı yazıların birkaç adedi geçmemesi, bu yazıların dergi İstanbul’da yayınlanıyorken ve derginin sahibi Edirne dışındayken yayınlanmış olması, derginin baskı sayısı gibi faktörler bizi farklı bir şekilde düşünmeye itiyor. Bu sebeple *Orhun* (1933-1934)’un bu olaylardaki sorumluluğu konusunda Rıfat Bali kadar kesin konuşmak bir hayli zordur. Ancak, Atsız’ın Yahudi aleyhtarı yazılarının başlı başına varlığı da sorgulanması gereken bir husustur. Bu yazılar onun, Yahudiler meselesinde *Millî İnkılap*’tan ve devrin antisemitik hareketlerinden yoğun bir şekilde etkilendiğini göstermekteydi. Bu durumla bağlantılı olarak da Atsız, kendisinden önceki Türkçülerin hilafına olarak, herhangi bir etnik veya dinî grubu doğrudan doğruya hedefe almak suretiyle, bir anlamda, “Türk’ü sevmek” üzerine kurulu olan ve başka milletlere düşmanlıktan beslenmeyen Türkçülüğün sınırlarını “zorlamak” şeklinde algılanabilecek bir harekete girişiyordu.

2.7 KIBRIS

Akdeniz’in güvenliği için oldukça önemli bir konumda bulunan Kıbrıs, fethin ardından uzun yıllar Osmanlı hâkimiyetinde kalmış, 19. yüzyılın sonlarında geçici olarak İngiltere’ye bırakılmış, fakat İngiltere 1914’te adayı ilhak etmiştir. Adanın İngiliz hâkimiyetine girişinden sonra burada yaşayan Türklerin de sorunları başlamış

⁴¹⁹ Atsız, “Komünist, Yahudi ve Dalkavuk,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 93-94; Atsız, “Musa’nın Necip (!) Evlâtları Bilsinler ki,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 139-140; Atsız, “Yirminci Asırda Türk Birliği Meselesi II: Türk Irkı=Türk Milleti,” *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 157-160.

⁴²⁰ *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 24; *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 172.

⁴²¹ Derginin ilk 4 sayısında paraların Edirne’deki bir öğretmene gönderilmesi yönünde bir ibare vardır. *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 1; I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 25; I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 49; I/4 (20 Şubat 1934), s. 77. Bu yazı 5. sayıdan itibaren kalkacak ve “Orhun, Atsız Mecmuanın devamıdır. Büyük Türkçülük ülküsüyle çıkar.” şeklinde değişecektir. *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 93. Ayrıca Atsız 27 Aralık 1933’te, yani 3. sayı çıkmadan yaklaşık 8 gün önce vekalet emrine alınmıştı. Atsız, *Çanakkale’ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 78.

⁴²² Atsız, *a.g.e.*, s. 78, 81. Atsız ayrıca derginin “Türkiye’nin birçok şehirlerine üçer beşer nüsha” gönderildiğini de söylemiştir. bkz. “Büyük Türkçü Atsız Beğ’in ‘Son Kale’ye Özel Beyanâtı,” *Son Kale*, I/8 (Nisan 1972), s. 8

oldu. 1950'lerde Kıbrıslı Rumlar, adayı tek başlarına yönetme ve sonucunda Yunanistan'a bağlamak için Birleşmiş Milletler nezdinde yaptıkları girişimler başarısız olunca yine aynı yıllarda amaçlarına silahla ulaşma yoluna gittiler. Ne İngiltere, ne ABD, ne de birleşik bir Kıbrıs devletinin kurulması Kıbrıslı Türklere yönelik katliamları engelleyebildi. İşte bu Kıbrıs meselesi 1950'lerden itibaren, Kıbrıs'ta Türklere yönelik tedhiş faaliyetleri arttıkça Türkiye'nin gündeminde ve dış politikasında önemli bir sorun oldu. Toplumun her kesimi gibi Türkçülerin de Kıbrıs konusunda söyleyecekleri vardı.

Türkçülere göre Kıbrıs'ın elden çıkması bir "zaruret"ti. Türkiye, Türk tarihinin acı bir zamanında Kıbrıs'ı terk etmek zorunda kalmıştı.⁴²³ O yüzden tamamen devleti kabahatli görmek yanlıştı. Aynı şekilde, Kıbrıs'la ilgilenmeyi "Misak-ı Millî'nin dışına taşmak", "başkalarının topraklarına göz dikmek" olarak telakki etmek de yanlıştı. Çünkü Misak-ı Millî Türkiye'nin en zayıf olduğu bir zamanda ortaya çıkmıştı.⁴²⁴ Mehmet Orhun da bu tespite dolaylı olarak katılıyordu. Ona göre Lozan'da Kıbrıs, 12 Ada ve Batı Trakya için fazla "ısrarcı" olunmamasının nedeni o günün şartlarıydı. Türkiye buraların kendisi için emniyet bakımından sorun çıkarmayacak şekilde kalacağına inanarak Lozan'ı imzalamıştı. "Atatürk, durumun bu şekle geleceğini bilseydi Lozan'a imza atmaz, oraları bırakmazdı."⁴²⁵ Demek ki Türkçüler, Kıbrıs'ın "mecburi" olarak terk edildiğinde hemfikirdi. O halde, Türkiye, vaktinde Kıbrıs'tan vazgeçmişti de, şimdi Türkçüler neden Kıbrıs üzerinde hak iddia ediyorlardı?

Türkçülerin Kıbrıs'la ilgilenmelerinin birkaç nedeni olmakla beraber, bu alâkanın temelinde, Turancılığın olduğu şüphesizdir. Kerkük meselesinde olduğu gibi, Türkçüler için Kıbrıs'la ilgilenmek, Kıbrıs'ı düşünmek Türkiye sınırları içindeki başka herhangi bir şehirle ilgilenmekten farksızdı. Üstelik oradaki soydaşları azınlıkta ve "baskı" altındaydılar. Başka bir nedense, Kıbrıs "Türk"tü. Anadolu'nun doğal bir parçasıydı. Türkçüler "başkasının malını değil, kendilerinin olanı" istiyorlardı.⁴²⁶ Zaten Kıbrıs, hem coğrafî, hem tarihî, hem iktisadî, hem de nüfusunun bir kısmı açısından Türkiye'ye bağlı bir yerdi. Atsız da bu noktaya temas ediyordu. Ona göre Kıbrıs, başka yazarların da dediği gibi, tarihî olarak bir Türk ülkesiydi. Asırlarca Türk hâkimiyetinde kalmıştı. Türklerin nüfus olarak azlıkta olması tarihî haklardan vazgeçileceği anlamına

⁴²³ Namık Zafer Alpsü, "Kıbrıs Türkiyenin Olmalıdır," *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 5.

⁴²⁴ Halûk Karamağralı ve Necati Ergüdoğan, "Misak-ı Millî ve Kıbrıs Meselesi," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 5.

⁴²⁵ Mehmet Orhun, "Lozan Andlaşması ve Kıbrıs," *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 10.

⁴²⁶ Namık Zafer Alpsü, a.g.m., s. 5.

gelemezdi. Ayrıca Kıbrıs, güvenlik açısından da Anadolu'nun ayrılmaz bir parçasıydı. Burada üs kuracak olan bir “düşman” için Türkiye'nin güney sahillerini kolayca istilâ etmek imkânı vardı.⁴²⁷ Anlaşıyor ki, Türkçülerin Kıbrıs'a olan ilgileri salt Turancılığa da dayanmıyordu. Türkiye'nin güvenliği de Kıbrıs'a bağlıydı. Yani burada yayılmacı bir anlayıştan söz etmek, en azından şimdilik, oldukça zordur. Ancak, Kıbrıs üzerinde “gözü olan” yalnız Türkçüler değildi.

Türkçüler dışında, Yunanistan da Kıbrıs üzerinde hak iddia ediyor, Kıbrıs'ın Yunanistan'a ait olduğunu ileri sürüyordu. Türkçülere göre Yunanistan'ın böyle “fütursuzca” hak iddia etmesinin sebebi Türkiye'den “yüz bulması”ydı. Zira Türkçüler 12 Ada'nın Yunanistan'a İnönü tarafından “bağışlandığına” inanıyorlardı.⁴²⁸ Aynı durumun Kıbrıs için de gerçekleşmesinden endişe duyan Türkçüler nazarında, Kıbrıs'ın Yunanistan'a “kaptırılmaması” gerekti. Eğer Kıbrıs Yunanistan'ın hâkimiyetine geçecek olursa, tıpkı Batı Trakya'da olduğu gibi, Türkler siyasî, iktisadî, idarî baskılara maruz kalacak ve tasfiye edilerek azınlığa düşürüleceklerdi.⁴²⁹ Bu bağlamda, “Kocakurt” müstearını kullanan bir yazar “Enosis”e dikkat çekiyordu. Ona göre hem Kıbrıslı, hem de Yunan devlet adamlarının amacı Enosis'ti. Bu gerçekleşirse Anadolu, Elen kuvvetleri tarafından kuşatılacak, muhtemel bir Türk-Yunan savaşında Türkiye'nin her tarafı Yunan uçaklarının hedefi haline gelecekti. İşte bu sebepten dolayı, Kıbrıs'ta bir tek Türk yaşamasa bile, Enosis'e meydan verilmemeliydi. Zira artık Kıbrıs meselesi, Kıbrıs adlı toprak parçası ve onun üzerinde yaşayan Türklerle ilgili bir mesele olmaktan çıkmış, Türkiye'nin güvenliği meselesine dönüşmüştü.⁴³⁰ Hüseyin Nihâl Atsız'a göre de Kıbrıs'ın Yunanistan tarafından ilhak edilmesinin Türkiye ve Türklük için birçok zararı vardı. Bir kere, Kıbrıs'ta Rum hâkimiyetinde bir devlet kurulması halinde adadaki Türkler zaman içinde yok olup gidecektir. Ayrıca, diğer yazarların değindiği gibi, 12 Ada'dan sonra Kıbrıs'ın da düşman eline geçmesi güvenlik açısından büyük bir zaaf doğuracaktı. Atsız'a göre, işin bir de manevî boyutu vardı. Yunanistan açısından Kıbrıs'ın elde edilmesi Megola İdea'ya yaklaşmak demek olacaktı. Türk kamuoyundaydı, hükümetler ülkenin millî çıkarlarını koruyamıyor, şeklinde karamsarlık doğacak ve moral çöküntü yaşanacaktı.⁴³¹ Peki, ne yapılmalı, ne

⁴²⁷ İlder Veziroğlu, “Kıbrıs Meselesi ve Türkiye,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 10.

⁴²⁸ Bekir Sıddık Özyıldırım, “Venizelos Saçmalıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 15; Refet Köroklü, “Sofokles Venizelos'a İhtar,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 7; Münir Tümtürk, “Meteksas'daki Akılsızlık,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 7.

⁴²⁹ Şinasi Siber, “Kıbrıs Meselesi ve Rum Ortodoks Kilisesi,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 34.

⁴³⁰ Kocakurt, “Delikurt'a Mektuplar: Kıbrıs Meselesi,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 5.

⁴³¹ Atsız, “Türkiye ve Kıbrıs,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 3-4.

yapılmamalıydı?

Yapılmaması gerekenden başlayacak olursak en önce belirtmek gerekir ki, Türkçüler bu işin diplomasi yoluyla çözüleceğine inanmamaktaydılar. Meselâ, Zeki Sofuoğlu'na göre Kıbrıs meselesinin halli sabrederek gerçekleşmezdi. Eğer zaman Türkiye'nin ve Kıbrıs Türklerinin lehine işliyor olsaydı sabredilebilirdi, ancak durum bunun tam aksiydi. Savaşa taraftar olduğu anlaşılan Sofuoğlu, sabır politikasına karşı çıkmanın savaş tahrikçiliği değil, millî meselelerin kudretle ele alınması gerektiğine olan inanç olduğuna inanıyordu. Hatırlanmalıydı ki, 12 Ada'nın elden çıkışı "sabreden ve pasif kalan" bir politikanın neticesiydi.⁴³² Sabretmenin yeni felâketlere sebebiyet vereceğine inanan Türkçülere göre uluslararası teşekküllerin gayreti de bu meseleyi çözemezdi. Mehmet Orhun da, Kıbrıs için NATO'dan da, onun en önemli iki ülkesinden de bir şey beklemenin yanlış olduğunu söylüyordu. İngiltere, sanki garantör devlet değilmiş gibi, Kıbrıs meselesine gözünü ve kulağını kapatmıştı. Dış politikasını ticaret üzerine kurmuş bir devlet olan ABD ise Kıbrıs'ta meydana gelen olaylara tamamen ilgisizdi. Orta Doğu'daki meselelere İncirlik'teki üssünden havalanan uçaklarıyla hemen müdahale eden, Kore'de çatışmaktan çekinmeyen ABD, İncirlik'in hemen karşısında bulunan Kıbrıs'a müdahale etmiyordu. Demek ki ABD için, Kıbrıs'ın Kore kadar ehemmiyeti yoktu.⁴³³ Orhun'un eleştirileri bu kadar değildi. O, Kıbrıs konusunda Türkiye'nin "yanında olmayan" NATO'yu da eleştiriyordu. Orhun'a göre NATO, ABD'nin savaş kendi topraklarına gelmeden başkalarının topraklarında yürütmesi için kullandığı bir araçtı. Türkiye, Zürih ve Londra antlaşmalarından doğan haklarına dayanarak Kıbrıs'a müdahale etmek istediğinde buna mani olan ABD, hiçbir yasal hakkı olmadığı halde, Vietnam'a asker çıkarmıştı. Ama bu sefer "Kunuri kahramanları"nın yanında göremeyecekti.⁴³⁴ Orhun'un son sözü NATO ve ABD'nin Kıbrıs konusunda yarattığı hayâl kırıklığının derecesini göstermesi açısından çarpıcı değil midir?

Kıbrıs sorununun çözümü için ne yapılmaması gerektiğini söyleyen Türkçüler için, ne yapılması gerektiği sorusunun cevabı aslında kat'idir: İlhak. Türkçülere göre Kıbrıs, hiçbir şekilde Rumlara ve Yunanistan'a terkedilmemeli, Türkiye'ye bağlanmalıdır. Hem, Kıbrıs'ın Türkiye'ye bağlanmasının Yunanistan açısından da bir

⁴³² M. Zeki Sofuoğlu, "Kıbrıs İçin Savaş ve Enerjik Politika," *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 5.

⁴³³ Mehmet Orhun, a.g.m., s. 10-13.

⁴³⁴ Mehmet Orhun, "Lozan Andlaşmasının Gözden Geçirilmesi ve Kıbrıs," *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 14-15.

zararı yoktur. Zira Kıbrıs, Yunanistan'a kilometrelerce uzaktır.⁴³⁵ Atsız'a göre, Kıbrıs'ın ilhakı Türkiye'nin "iç huzurunu" da sağlayacaktır. Siyasî olarak birbirinin "gözünü oymakla" meşgul olan Türk milleti, Kıbrıs'ın ele geçmesiyle bir bütün olacak ve insanlarda "millî ruh" canlanacaktır. Ona göre yapılması gereken şey, yukarıda da belirttiğimiz gibi, basittir. Üstelik Atsız bunun için hükûmete de ihtiyaç duymamaktadır. Eğer siyasî ilişkiler ve antlaşmalar hükûmeti bağlıyorsa on binlerce sivil ve asker "gönüllü" bu işi yapabilirdi.⁴³⁶ Atsız'ın devlete ihtiyaç duymadan başarılabilir başka tavsiyeleri de vardı. Ona göre, "dernekler kurulmalı ve her gece kırk kişilik iftar sofrası hazırlayan zengin Müslümanlardan yardım istenmeliydi. Yardım etmeyenler teşhir edilmeliydi. Orta halliler ve yoksullar zaten yardım ederdi. Ayrıca, üniversitelilerin öncülük ettiği komando birlikleri kurulmalıydı. On beş yaşından büyük herkes, ayın bir günü, bir öğün eksik yiyerek parasını bu teşkilâta vermeliydi. Memurlar da maaşlarının %1'ini verecekti. Oluşturulan birlikler emekli kurmaylar tarafından eğitilecekti. Son kertedeysse millet Yunanistan'dan hesap soracaktı."⁴³⁷ Atsız, ortaya koyduğu bu fikirleri hayâl olarak mı, yoksa gerçekten mi ortaya atmıştı bilmiyoruz. Ancak bunu gerçekten de isteyenlerin olduğu anlaşılıyor. Türkçülerin Kıbrıs meselesini nasıl okuduklarını gözler önüne sermesi açısından oldukça mühim olan hadise şöyledir: Türk Milliyetçiler Birliği Derneği'nin Mersin Ocağı tarafından düzenlenen bir etkinlikte hem derneğin Adana Ocağı başkan yardımcısı, hem de Mersin Kuvayı Milliye Cemiyeti başkanı olan Lûtfi Oğuzcan'ın liderlik ettiği bir grup sahneye çıkar. Gösterinin son kısmında Oğuzcan, belindeki kılıcı çeker ve "kılıcın İstiklâl Savaşı'ndan kaldığını, üstünde Yunan kanı olduğunu" söyler. "Gerektiğinde Kıbrıs'ta da aynı vazifeyi görebileceğini söyleyerek" arkasında silâhlarıyla dizili duran kadın ve erkeklere dönerek "Hazır mısınız?" diye sorar. Mücahitlerin "Hazırız!" demesinin ardından bütün mücahitler süngülerini öne doğru uzatarak "Allah! Allah!" nidalarıyla sahnenin önüne doğru koşarlar.⁴³⁸ Fakat Türkçüler için Kıbrıs'a verilen ve verilmesi gereken değer ölçüsünü göstermesi bakımından önemi tartışılmayacak bu sembolik gösterideki ihtiyar mücahitlere ve Atsız bahsettiği gönüllü müfrezelerine ihtiyaç kalmadan Türk ordusu Kıbrıs'a girecekti.

Kıbrıs meselesi, Atsız'ın dergilerinde, Kıbrıs'a yapılan harekâttan sonra daha da

⁴³⁵ İlter Veziroğlu, a.g.m., s. 10.

⁴³⁶ Atsız, a.g.m., s. 4.

⁴³⁷ Atsız, "Millî Benlik," *Ötüken*, I/24 (16 Aralık 1965), s. 3.

⁴³⁸ "Türkiye Milliyetçiler Birliği Mersin ve Tarsus Ocaklarının Millî Kültür Geceleri," *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 7.

alevlendi. Aslında Türkçülerin, harekâttan sonra da Kıbrıs'ın geleceği hakkındaki fikirleri değişmemişti. Ancak biraz dönüştüğünü söylersek çok da hata etmiş olmayız. Anlaşılan o ki, önceden adanın tamamının Türkiye'ye dâhil edilmesi fikrinde olan Türkçüler, yeni durum ışığında yarısını da kabul etmektedirler. Meselâ, Mehmet Orhun'a göre Kıbrıs için en makul çözüm yolu taksimdir. Federal devlet modeli Kıbrıs için uygun değildir. Zira bu tip devletler ortak kültüre sahip ve "ileri" milletler için uygundur. Oysa Kıbrıs'ta böyle bir ortam yoktur. Kıbrıs'taki iki toplum dil, din, tarih, kültür ve gelenek açısından birbirinden tamamen ayrıdır. Bu sebeple yapılması gereken Türk ve Rumların "mübadele" edilmesidir. Bu yapıldıktan sonradır ki adanın Rum tarafı Yunanistan'a, Türk tarafıysa Türkiye'ye bağlanabilir.⁴³⁹ Atsız da, Orhun gibi, iki toplumlu federatif bir devlete karşıdır. Fakat onun, Kıbrıs'ın tamamının Türkiye'ye bağlanması fikrinde ısrarcı olduğu görülüyor. Tabii bu öyle kolay olmayacaktır. Atsız, Kıbrıs'ın Türkiye'ye bağlanmasından yana olmakla beraber, Kıbrıs meselesinin Türkiye ile Yunanistan arasında "konuşarak" değil, ancak "silâh gücüyle" çözümlenebileceğine inanmaktadır. Aslında o, Yunanistan'a da hak vermektedir. Zira adanın beşte dördü Rum'dur. Türkiye açısından bakıldığında da, Kıbrıs hem güvenlik açısından çok önemlidir, hem de Türkiye'nin adada tarihî hakları bulunmaktadır. O halde geriye tek seçenek kalmaktadır, ki o da savaştır. Atsız'a göre, "her iki tarafın da haklı olduğu durumlarda tek çözüm yolu savaştır."⁴⁴⁰ Savaşın sürmesine taraftar olan başka bir yazar da Hayrani Ilgar'dır. Hatta o, daha evvel söylediğimiz Türkçülerin yayılcı fikirler beslemedikleri sözünün aksine, işin biraz daha ileriye götürülmesi gerektiğine inanmaktadır. Ilgar'ın fikrine göre, ülke güvenliği için büyük önem taşıyan adalar ve Batı Trakya'nın da Türkiye'nin elinde bulunması gerekmektedir. Kıbrıs'a düzenlenen harekât Yunanistan'ın buraları elinde tutma kuvvetinden yoksun olduğunu göstermiştir. Bu yüzden Türkiye, "fırsattan istifade ederek" Batı Trakya ve adaları sınırları içine katmalıdır.⁴⁴¹

Türkçüler için Kıbrıs Harekâtı'nın sadece askerî sonuçları yoktu. Harekât bir takım "manevî" sonuçlar da doğurmuştu. Nejet Sançar da bu konuya değinmektedir. Ona göre Kıbrıs meselesi dolayısıyla memlekette meydana gelen cereyan, Türkiye Türkünün "millî ruh ve şuuru" kaybetmediğini gösteriyordu. Sançar'a göre, Kıbrıs

⁴³⁹ Mehmet Orhun, "Taksim," *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 6-7. Mehmet Orhun'un, daha iki sayı evvel, adada Türkiye'den bağımsız bir Kıbrıs Türk Devleti'nin kurulmasını istediğini de eklemek gerekir. Mehmet Orhun, "Dökülen Türk Kanlarının Bedeli Bağımsız Türk Kıbrıs Devleti," *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 23.

⁴⁴⁰ Atsız, "Kıbrıs Konusu," *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 3.

⁴⁴¹ Hayrani Ilgar, "Kıbrıs ve Ötesi," *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 8.

Türklerinden “ırkdaşlarımız” ve “soydaşlarımız” diye bahsedilmesi bu şuurun sonucuydu. “Hatta Türkiye Türkünün, sırf aynı soydan geldiği için Kıbrıs Türküne elini uzatması bir soy şuurunun neticesiydi ve açık söylemek gerekirse tam anlamıyla bir ırkçılıktı.”⁴⁴² Kıbrıs Harekâtı sebebiyle ortaya çıkan ve Türkçülerin çok “memnun” kaldıkları millî şuur ve beraberlik havasına Atsız da dikkat çekmekteydi. O, orduya yardım etmek için derneklerin kurulması, ordunun Kıbrıs’ta ulaşmak istediği hedefe “Atilla Hattı” denmesini bu şuura bağlıyordu.⁴⁴³ Ancak, anlaşılan o ki, “birlik ve beraberlik havası” uzun sürmeyecekti.

Kıbrıs Harekâtı tamamlandıktan sonra memlekette harekâtın kim tarafından yapıldığı tartışma konusu olmuştur. Türkçülere göre Kıbrıs zaferini CHP ve Bülent Ecevit’e “mâl etmek” yanlıştı. Bu zafer tamamen Türk ordusunun bir başarısıydı ve yalancı kahramanlar bu zafere sahip çıkmaya çalışıyorlardı.⁴⁴⁴ Sivil yetkililerin bu zaferdeki rolleri sadece protokolden ibaretti. Siyasîlerin harekâta rolü olmadığına inanan Türkçülere göre zaferin mimarı “Türk soyunun koruyucu ve yaşatıcı gücü olan Türk ordusu”ydü.⁴⁴⁵ Ecevit’in “Kıbrıs Fatihî” olarak nitelendirilmesine karşı çıkanlardan biri de Atsız’dı. Ona göre, harekât başlarken Afyon’da haşhaş tarlalarında incelemelerde bulunan, Yunanlılara kardeşlik şiirleri yazan ve kendisini “Türkiyeli” olarak tanımlayan Ecevit’in “Kıbrıs Fatihî” olmasına imkân yoktu.⁴⁴⁶

Kıbrıs meselesinde hemen hemen bütün Türkçülerin hemfikir oldukları aşikârdır. Kerkük konusunda söylediğimiz gibi Türkçüler, Kıbrıs’ı hem Türkiye’nin, hem de Türk Dünyası’nın bir parçası olarak düşünüyorlardı. Anadolu’daki herhangi bir şehrin menfaatinin aynı zamanda Kıbrıs’tan da geçtiğine inanıyorlardı. Her şeyiyle “Türk” olan bir Kıbrıs’la kurulan bu “tarihî ve ırkî bağ” adanın Türkiye’ye bağlanması gerekliliğinin en önemli gerekçelerinden biriydi. Bununla beraber Türkiye’nin güvenliği de Kıbrıs’la ilgiliydi. Yunanistan’ın elinde bulunan bir Kıbrıs, Türklüğünü kaybetmenin yanı sıra Türkiye için de çok önemli bir tehdit işlevi görebilirdi. Bunun çözümü ise “diplomasi” değil “ilhak”tı. Türkiye Kıbrıs’ı ilhak etmeliydi. Böyle bir durumun ihtimalinin bile Türkçülerde uyandırabileceği hissiyatı düşünmek zor olmasa gerektir. Turan’a ulaşma peşindeki Türkçüler için belki de Kıbrıs ilk ve en önemli adımlardan

⁴⁴² Nejdet Sançar, “Kıbrıs, Kıbrıs Türk’ü ve Ötesi,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 6.

⁴⁴³ Atsız, “Millî Şuur Harekete Geçiyor,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 24.

⁴⁴⁴ Murat Çetin, “Kıbrıs Zaferi Kimin Eseri,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 6.

⁴⁴⁵ “Ayın Notları,” *Ötüken*, XII/132 (Aralık 1974), s. 23.

⁴⁴⁶ Atsız, “Fantaziler,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 3. Bülent Ecevit’in mezkûr şiirlerini eleştiren bir yazı için bkz. “Bülent Ecevit’in Yunan Kardeşleri,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 15.

biriydi. Zira Türkiye adanın garantör ülkelerinden biriydi ve buraya askerî olarak müdahale etmek hakkına sahipti. Nitekim 1974 yılında gerçekleşen askerî harekât, Türkiye'nin iç siyasetindeki çekişmelerden nasiplenmiş olsa da, Türkçüler için oldukça önemli bir gelişmeydi. “Esir” Türk yurtlarından birisi kurtulmuş, belki de Turan’a bir adım yaklaşmıştı.

2.8 RIZA NUR

Türk fikir ve siyaset adamları arasında önemli bir yeri olan Dr. Rıza Nur, 1879’da Sinop’ta doğdu. 1895’te girdiği Askerî Tıbbiye’den 1901’de mezun oldu. 1908’de II. Meşrutiyet ilan olunca Sinop’tan mebus seçildi. Sıkı bir İttihat ve Terakki muhalifi olan Rıza Nur, Bab-ı Âli Baskını’ndan sonra sürgüne gönderildi. Mütareke yıllarında ülkeye döndü. Kurtuluş Savaşı’nın başlamasıyla bu mücadeleye katıldı. 1920’de açılan ilk meclise Sinop mebusu olarak girdi. TBMM hükûmetinin ilk Maarif Vekili seçildikten sonra Hariciye ve Sıhhiye vekilliği de yaptı. Moskova ve Lozan antlaşmalarında murahhas olarak görev yaptı. İzmir Suikasti’nden sonra Türkiye’den ayrılmak zorunda kaldı. Atatürk’ün vefatının ardından yurda dönebildi. 1942’de öldü.⁴⁴⁷ Rıza Nur’un konumuzla alakasını daha iyi anlamak için 1942’den biraz gerilere gitmek ve onun Atsız’la olan münasebetlerine bakmak gerekecektir.

Atsız, Rıza Nur’u ilk olarak onun *Türk Tarihi* adlı kitabından tanımıştı. Atsız o tarihte 20’li yaşlarındaydı. Kitabı okuduğunda çok heyecanlanmıştı.⁴⁴⁸ Hatta daha sonra, Rıza Nur’un Türkçülüğe en büyük hizmetinin bu kitap olduğunu yazacaktı. Atsız’a göre kitap, Türk tarihini tamamen sistemleştirememiş olsa da okuyanlara aşılacağı Türklük sevgisi ile Selçuklu ve Osmanlı devletlerini aynı devletin iki hanedanı olarak telâkki etmesi açısından mühimdi.⁴⁴⁹ Atsız, *Atsız Mecmua*’yı çıkardığı yıllarda, kitaplarından bildiği Rıza Nur’la şahsen de irtibat kurmak için teşebbüse geçti. Rıza Nur’un Mısır’da çıkardığı *Türk Bilik Revüsü*’nü edinmek isteyen Atsız, Türkiyat Enstitüsü’nden arkadaşı Ahmet Caferoğlu’na danıştı. Caferoğlu’nun teşvikiyle Rıza Nur’a bir mektup yazan Atsız, *Türk Bilik Revüsü*’nden istedi. Rıza Nur da Atsız’ı geri çevirmedi ve ikili arasındaki şahsî ilişkiler böylece başlamış oldu.⁴⁵⁰

⁴⁴⁷ Ayrıntılı bilgi için bkz. Prof. Dr. Zakir Avşar, *Her Zaman, Her Şeye, Herkese Muhalif Bir Türkçü’nün Portresi: Dr. Rıza Nur*, İkinci Basım, Bengi Yayınları, İstanbul 2011.

⁴⁴⁸ Altan Deliorman, *Tanıdığım Atsız*, Orkun Yayınları, Yenilenmiş 2. Baskı, İstanbul 2000, s. 98.

⁴⁴⁹ Atsız, “Rıza Nur’un Türkçülüğe En Büyük Hizmeti,” *Orkun* (1962-1964), 1/8 (Eylül 1962), s. 2.

⁴⁵⁰ Altan Deliorman, “Atsız’ı Etkileyen Şahsiyetler: Dr. Rıza Nur,”

[http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNY*-](http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNY*)

[WVJDWIFTBSFO/D//B/WI/GSORPLAUKBPZIIDJBG-FODU*YNY*WVJDWIFTBSF](http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNY*) (29.06.2015). Deliorman bu makalesinde Atsız’ın *Türk Bilik Revüsü*’nü istediğini yazarken, hatıralarında *Oğuznâme*’yi istediğini yazmaktadır.

Atsız ile Rıza Nur arasındaki ilişkilerin bu tarihten itibaren mektuplaşma şeklinde devam ettiğini söylemek yanlış olmaz. Atsız, 1930'lar boyunca yurt dışında bulunan Rıza Nur'a, *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)'u da göndermiş olmalı. Rıza Nur'un da Atsız'ı yakından takip ettiğini ve onu mektuplarıyla etkilediğini söyleyebiliriz. Atsız'ın, Atatürk, rejim ve inkılâplar hakkında 1930'lardaki fikirlerinin değişmesindeki en önemli âmil, belki de, Rıza Nur'du. Hatta Atsız'ın, liseler için hazırlanan tarih kitaplarına yönelttiği hücumların arkasında da Rıza Nur'un teşviki, desteği ve yönlendirmesinin olabileceği tahmininde bulunursak çok da abartmış olmayız. Rıza Nur'un *Türk Tarihi*'ne ilmî yönden olmasa da millî yönden oldukça ehemmiyet veren Atsız, bu lise tarih kitaplarını hem ilmî, hem de millî yönden zayıf bulmuş olabilir, ki bunu daha sonra da dile getirecek ve o kitapların "yakılacak kitaplar" olduğunu söyleyecekti.⁴⁵¹ Ayrıca, yukarıda da belirttiğimiz üzere, Rıza Nur'un Türk tarihini bir bütün görme prensibinden de çok etkilenmişti. 1933'te yazdığı bir makalesinde muhtelif sülalelerin ayrı devletler gibi telâkki edilmesine karşı çıkmış, bunların ayrı devletler olmaktan ziyade birer sülale olduğunu ve devletin teklifiğini vurgulamıştı.⁴⁵² İkili arasındaki etkilenmenin tek taraflı olmadığı anlaşılıyor. Atsız da Rıza Nur'u "tavizsiz" Türkçülüğü ve millî meselelere bakışı ile etkilemişti. Görüldüğü kadarıyla Rıza Nur'un Atsız'a itimadı tamdı. Öyle ki, gazete ve kitaplar yayınlamak amacıyla kuracağı "Altındağ" adlı ilmî ve edebî cemiyetin üyelerinden birisinin de Atsız olmasını istiyordu.⁴⁵³ Bununla beraber, Atsız'la Rıza Nur'un münasebeti ilmî ve millî meselelerin de dışına taşacaktı.

Rıza Nur, 1938'de Atatürk'ün ölümünün ardından yurda döndü. Onu rıhtımda Atsız ve eşi Bedriye Hanım karşılayacaktı. Rıza Nur, Atsız'ı görür görmez tanıdı.⁴⁵⁴ Belki de Atsız, Rıza Nur'a bir fotoğrafını göndermişti. İkili arasındaki ülküdaşlık hukuku daha da ileriye taşınmış olacak ki, çocuğu olmayan Rıza Nur, iki sene sonra, babası hâlâ hayatta olan Atsız'ı evlat edinecekti. Ancak, bazı şartları vardı. 24 Mayıs 1940'ta gerçekleşen evlat edinme işleminin senedine göre Rıza Nur, vefatından sonra

Altan Deliorman, *a.g.e.*, s. 98. Doğrusu *Türk Bilik Revüsü* olsa gerektir. Zira Atsız, *Atsız Mecmua*'nın 15. sayısında bu kitaptan bahsetmektedir. K.A. [Hüseyin Nihâl Atsız], "Mecmualar Kitaplar," *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 71-72.

⁴⁵¹ Mehmet Orhun, "Hocam Hüseyin Nihal Atsız Beğ," *Türkçülerin Kaleminden Atsız*, s. 43.

⁴⁵² Atsız, "Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar I-II," s. 4. Özdoğan, Atsız'ın tarihte kurulmuş Türk devletlerinin aslında tek bir devleti meydana getiren hanedanlar olduğu tezini Fuat Köprülü'den etkilenerek oluşturduğunu düşünmektedir. bkz. Günay Göksu Özdoğan, *a.g.e.*, s. 195. Murat Yılmaz buna karşı çıkmakta ve Atsız'ın Rıza Nur, Mükrimin Halil Yınanç ve Zeki Velidî Togan'dan etkilendiğini iddia etmektedir. bkz. Murat Yılmaz, "Nihâl Atsız'ın Tarih Algısı ve Türk Tarihi Hakkındaki Görüşleri," *Turkish Studies*, 10/9 (Summer 2015), s. 479-480.

⁴⁵³ Rıza Nur, *Hayat ve Hatıratım I*, Altındağ Yayınevi, İstanbul 1967, s. 26.

⁴⁵⁴ Altan Deliorman, *a.g.e.*, s. 98.

servetinin ilmî, edebî ve siyasî Türkçülüğe hasredilmesini ve her şeyden önce basılmamış eserlerinin neşredilmesini istiyordu. Atsız da bunu kabul etmişti.⁴⁵⁵

Rıza Nur ve manevî evladı Atsız'ın, bilinen ilk ortak çalışmaları *Tanrıdağ* dergisi oldu. 8 Mayıs 1942'den 4 Eylül 1942'ye kadar 18 sayı yayınlanan derginin yazarlarından biri de Atsız'dı. Yardım edeni olsa da, *Tanrıdağ*'ın birçok işini Rıza Nur kendisi görüyordu. Hem yazı gönderenlerden kendisini hapse sokacak şiddette yazılar yazmamalarını rica ediyor, hem de işlerin ağırlığından şikâyet ederek tahammülünün kalmadığını, böyle giderse dergiyi kapatacağını söylüyordu.⁴⁵⁶ Fakat Rıza Nur, ne dergideki yazılardan dolayı hapse girdi, ne de *Tanrıdağ*'ı kapatabildi.

Tanrıdağ'ın 19. sayısının hazırlıklarını yapan Rıza Nur, bir Yahudi kâğıtçı ile alışveriş halindeydi. 7 Eylül'deki son gidişinde, Yahudi tüccar kendisinden anlaştıklarının üstünde para isteyince çok sinirlenmişti. Rıza Nur ile tüccar arasında sert bir münakaşa cereyan etti. O günün gecesi fenalaştı.⁴⁵⁷ Aynı apartmanda oturan doktor Semih Sumerman müdahale etse de kurtarılamadı.⁴⁵⁸ Rıza Nur'un ölümünü Atsız'a, Mehmet Külâhlıoğlu haber verecekti.⁴⁵⁹ Atsız bu konuyu oldukça duygusal bir şekilde yazmaktadır. Belli ki doktorun ölümünün onu derinden etkilemişti. Zira Rıza Nur, Türkçü Atsız için her şeyden ziyade bir ülküdaştır. Ayrıca ikilinin, resmîyette de olsa, baba-oğul ilişkileri de vardır. Beyoğlu Hastanesi'ne gelen Atsız ve eşi, onu tabutun içinde buldular. Rıza Nur'un tabutu 9 Eylül'ün öğle saatlerine kadar hastanede bekledi. O gün Atsız'ın, daha sonra, "çok hazin" olarak niteleyeceği bir ortam meydana geliyordu. Rıza Nur'un ölüm haberini alan genç, yaşlı, asker, eczacı, eski elçi, liseli, üniversiteli birçok insan hastaneye geliyordu ve sessizce bir köşeye çekiliyordu. Neden sonra tabut bayrağa sarılmış bir halde ve gençlerin omuzları üstünde mezarlığa doğru götürülmeye başlandı.⁴⁶⁰ O yürüyüşte bulunanlar doktorun tabutundan kan sızdığını söylüyorlardı.⁴⁶¹ O gün orada olan Bedriye Atsız ise olmayan kalabalığa dikkat çekiyordu. Rıza Nur'un, belki yolcu edeni azdı ama karşılayanları çok olacaktı. Ona göre, Türk tarihinin bütün uluları onu karşılayacaktı.⁴⁶² Rıza Nur'un vefatını müteakip gerçekleşen bu dramatik tören, bir süre sonra yerini resmî muamelelere bırakacaktı.

⁴⁵⁵ Berin Taşan, "Bir Şehir, Üç İnsan: Rıza Nur, Nihal Atsız, Sabahattin Ali," *Soyut*, 99 (Ocak 1977), s. 5.

⁴⁵⁶ "Dr. Rıza Nur Beğ'in Dr. Tevetoğlu'na Gönderdiği Mektuplar," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 18-19.

⁴⁵⁷ "Orkundan Sesler," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 47.

⁴⁵⁸ Atsız, "Rıza Nur," *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 5.

⁴⁵⁹ Altan Deliorman, *a.g.e.*, s. 99.

⁴⁶⁰ Atsız, *a.g.m.*, s. 6.

⁴⁶¹ "Orkundan Sesler," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 48.

⁴⁶² Bedriye Atsız, "Dr. Rıza Nur İçin," *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 12.

Atsız, varisi olması hasebiyle, Rıza Nur'un Sinop'ta bulunan ve doktorun kendisi tarafından vakfedilmiş olan bir takım emlâkin kendisine devri için Sinop Millî Eğitim Müdürlüğü ve Vakıflar İdaresi'ne dava açtı. 1949'da açılan davanın dilekçesine göre Atsız kütüphane, çiftlik ve bir arsanın kendisi adına tescil edilmesini istiyordu. Neticede mahkeme Atsız'ın talebini reddetti. Gerekçe, bu emlâkin Rıza Nur tarafından bizzat vakfedilmesi ve o tarihte Atsız'ın veraset hakkının olmayıştıydı.⁴⁶³ Bununla beraber Rıza Nur'un Atsız'a bıraktığı miras sadece mahkemeler değildi. Bir miktar para da kalmıştı. O günün parasıyla 4500 lira olan bu parayla Atsız, önce veraset vergilerini ödedi. Ardından doktorun kabrini yaptırdı.⁴⁶⁴ Mezar taşının en üstünde, Göktürk harfleriyle "Rıza Nur" yazıyordu. Altında merhumun adı, soyadı ile doğum ve ölüm tarihleri yazılıydı. En altta ise, aslında Atsız'ın ve bütün Türkçülerin, hiç olmazsa bir dönem için, Rıza Nur'u nasıl gördüklerini en kısa ve çarpıcı biçimde ifade eden 4 kelime vardı: "Türklük için yaşadı, öldü". Bu mezar Türkçüler tarafından ilerleyen tarihlerde bir ziyaretgâh haline gelecekti.

Türkçüler nazarında "Türklük için yaşayıp ölen" Rıza Nur'un kabrini ziyaret etmek bir vazife halini almıştı. Ancak ziyaretçiler, hiçbir zaman, doktorun cenaze töreninde söylendiği gibi⁴⁶⁵ büyük kalabalıklar oluşturamayacaktı. Meselâ bu ziyaretlerden biri *Orkun* (1950-1952)'da iki defa ilân edilmişti. İlânda, 8 Eylül 1951 Cumartesi günü İstanbul'da bulunan Türkçülerin, "gösterişten uzak ve samimî bir hava içinde", Rıza Nur'un kabrini ziyaret edecekleri, katılmak isteyenlerin saat 16'da, Topkapı'da sur dışındaki kahvelerin önünde beklemelerinin gerektiği yazıyordu.⁴⁶⁶ O gün Rıza Nur'u ziyaret edenler arasında Feridun Evrensel de vardı. Evrensel, daha sonra, bu ziyareti şairane bir dille anlatacaktı. Ona göre, kabrin başında küçük bir kalabalık vardı. Sanki Rıza Nur, o mezarda yatmıyormuş gibi onların yanı başındaydı. Onun varlığını hissediyorlardı. Ceviz ağaçlarının yaprakları arasından süzülen güneş ışıkları kabrin üstüne yağıyor, Rıza Nur, nurlar içinde yatıyordu.⁴⁶⁷ Altan Deliorman, Feridun Evrensel'den biraz daha gerçekçidir. O, bu ziyaretler sırasında bazen iliğine kadar ıslanmış, bazen yapayalnız kalmıştı. Katıldığı ziyaretler arasında en kalabalık olanı 10 kişiyle gerçekleşmişti.⁴⁶⁸ 1960'larda gerçekleşen başka bir ziyaretin haberi ise

⁴⁶³ Berin Taşan, a.g.m., s. 5-6.

⁴⁶⁴ [Nejdet Sançar], "1944-1945 Irkçılık Turancılık Davası," *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 9.

⁴⁶⁵ Atsız, a.g.m., s. 6.

⁴⁶⁶ "Rıza Nur'un Ölüm Yıldönümü", *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 9; I/49 (7 Eylül 1951), s. 6.

⁴⁶⁷ Feridun Evrensel, "Rıza Nur'u Anarken," *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 11.

⁴⁶⁸ Altan Deliorman, a.g.e., s. 100.

ziyaretten sonra haber verilmişti. Küçük bir çerçeve içinde, bir grup genç Türkçünün kabri ziyaret ettiği ve saygı duruşunda bulunduğu yazmaktaydı.⁴⁶⁹ Rıza Nur'u, Türkçülerin gözünden tanıyabilmek için elbette bu kadarı kâfi değil. Bu sebeple bu konuyu biraz daha açmak gerekiyor. Ama önce, Atsız'ın dergilerinde Rıza Nur'a hasredilmiş özel sayılara bakmakta yarar var.

Atsız'ın dergilerinde iki defa "Rıza Nur Özel Sayısı" çıkarılmıştır. İlki *Orkun* (1950-1952)'un 7 Eylül 1951 tarihli 49. sayısıdır. Burada durup, şunu belirtmek gerekiyor. *Orkun* (1950-1952)'da tam 10 Kasım'a denk gelen bir sayı olmasına rağmen bu sayıda Atatürk'le ilgili bir satır bile yazı çıkmamış, hatta 1 Aralık'ta yayınlanan sayıda bu hususa dair okuyuculardan gelen şikâyet mektuplarına cevap verilmiştir. İmzasız yayınlanan cevapta, 10 Kasım tarihli sayıda Atatürk'e yer verilmemesine gerekçe olarak Türkçüler arasında Atatürk'ü sevenler olduğu kadar sevmeyenlerin de bulunduğunu, bu sebeple Türkçüler arasında meydana gelebilecek ayrılıkların önüne geçmek istenmesi gösterilmiştir.⁴⁷⁰ *Orkun* (1950-1952)'un Rıza Nur'a hasredilmiş sayısının kapağında "Dr. Rıza Nur Sayısı" yazmakta ve Rıza Nur'un bir fotoğrafı bulunmaktadır.⁴⁷¹ İç sayfalarda da Rıza Nur'un Lozan'da çekilmiş fotoğrafları bulunmaktadır.⁴⁷² Ayrıca Rıza Nur'un çeşitli yazıları da bu sayıya iktibas edilmiştir.⁴⁷³ Bunların yanında Hüseyin Nihâl Atsız, Nejdet Sançar ve İsmet Tümtürk'ün Rıza Nur hakkında yazılmış makaleleri de görülmektedir. İkinci özel sayı *Orkun* (1962-1964)'un Eylül 1962 tarihli 8. sayısıdır. Bu sayının kapağını da Rıza Nur'un bir fotoğrafı doldurmakta⁴⁷⁴, iç sayfalarda ise kabrinin fotoğrafı görülmektedir.⁴⁷⁵ 48 sayfa yayınlanan bu sayıda Rıza Nur'un birçok yazısı ve şiiri yayınlanmıştır.⁴⁷⁶ Ayrıca Atsız, Nejdet Sançar, Hikmet Tanyu, Zeki Sofuoğlu, Necmeddin Sefercioğlu, Galip Erdem,

⁴⁶⁹ *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 12.

⁴⁷⁰ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 16.

⁴⁷¹ *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), Kapak.

⁴⁷² *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 8.

⁴⁷³ Rıza Nur, "Türk Baturluğu" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 7; "Türk Nasyonalizmi," *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 9-11; "Türkiyenin Yeniden İhyası Programı," *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 16.

⁴⁷⁴ *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), Kapak.

⁴⁷⁵ *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 8.

⁴⁷⁶ Rıza Nur, "Millî İlâhi" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 2; "Rıza Nur'dan Beyitler" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 4; [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 9; "Önünç," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 10; "Namık Kemal," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 11-12; "Dr. Rıza Nur Beğ'in Dr. Tevetoğlu'na Gönderdiği Mektuplar," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 17-19; "Ateş ve Pervane" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 19; Rıza Nur'un Vâ-Nû'ya Cevabı," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 24-25; "Rıza Nur'un Türk Tarihinin Önsözü," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 27; "Rıza Nur'un Gurbet Dağarcığı'nın Önsözü," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 28-29; "Rüyâ" [Şiir] [Manzum hale getiren: Yılanhoğlu İsmail Hakkı], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 39-42; "Namık Kemal'in Ruh'u ile" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 46.

İsmet Tümtürk, Peyami Safa, Yusuf Kemal Tengirşek, Remzi Oğuz Arık gibi yazarların da makaleleri vardı. Peki, bu kadar yazıda nelerden bahsediliyordu?

Atsız'ın dergilerinde Rıza Nur'dan ilk bahis, yukarıda kısaca temas ettiğimiz üzere, *Atsız Mecmua*'nın 15. sayısındaki tanıtım yazısıdır. Atsız'a ait olan bu yazıda Rıza Nur, "eski ve ateşli bir Turancı" olarak tasvir edilmektedir. Atsız'a göre, onun 12 ciltlik *Türk Tarihi* de bunun göstergesidir.⁴⁷⁷ Zaten, "eksikleri ve meziyetleriyle büyük çaplı bir adam" olan Rıza Nur'un, doktor, siyasetçi, devlet adamı gibi özelliklerinin yanında en kuvvetli vasfı Türkçülüğüdür.⁴⁷⁸ Onun Türkçülüğe en büyük hizmetinin bu tarihi yazmak olduğuna inanan Atsız'a göre bu kitapla, Türkçülük ve Turancılık fikri geniş kitlelere yayılmıştır. Yine Atsız'a göre, cumhuriyet ilan olunduktan sonra İsmet İnönü'nün yerine, TBMM Hükûmeti döneminde önemli görevler üstlenen Rıza Nur başbakan olsaydı Türkiye'nin çehresi bambaşka olurdu. Türkiye'nin başındaki birçok dert tasfiye edilmiş, ülke daha "millî" ve daha "Türk" bir görünüm arz ederdi.⁴⁷⁹

Nejdet Sançar'a göreyse Rıza Nur, "Türklük için hayatını harcayan Sinobun mert çocuğuydu."⁴⁸⁰ Meydana çıkardığı eserlerle "Türkçülük imanı"ını Türklük için çarpan kalplere dolduran⁴⁸¹ Rıza Nur, "Türk'e âşık bir millet evladı"ydı.⁴⁸² Millî mücadelenin, cumhuriyet inkılâbının, Lozan'ın isimsiz kahramanıydı. Mevki, para, kadın, içki, kumar gibi hırsların hiçbirisine kendisini kaptırmamış "nur yüzlü ve abidevî" bir adamdı. Türkçülüğü adeta putlaştırmış, kökleştirmişti. Hatta Ziya Gökalp'tan sonra Türkçülüğün en büyük ismiydi.⁴⁸³

Rıza Nur'dan övgüyle bahseden başka bir yazar da Hikmet Tanyu idi. Ona göre Rıza Nur, mücadelecî ve çalışkandı. İkiyüzlülük, dalkavukluk ve baskının düşmanıydı. Çok okurdu. Velût bir yazardı, ki bunu bir kütüphane rafı dolduracak kadar çok olan kitaplarından anlamak kolaydı.⁴⁸⁴ Tanyu, doktorun kabrinde yazılı olan "Türklük için yaşadı, öldü" sözüne de karşı çıkıyordu. Ona göre, o mezara gömülen Rıza Nur'un sadece maddî cephesiydi. "Türklük için yaşayan ölmez, Türklerle beraber yaşar"dı. Nitekim Rıza Nur da fikirleriyle ve ülküsüyle Türklüğün şuurunda yaşıyordu.⁴⁸⁵ Fethi

⁴⁷⁷ K.A. [Hüseyin Nihâl Atsız], "Mecmualar Kitaplar," *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 71.

⁴⁷⁸ Atsız, "Büyük Türkçü Doktor Rıza Nur 1879-1942," *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 2.

⁴⁷⁹ Atsız, "Rıza Nur'un Türkçülüğe En Büyük Hizmeti," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 2.

⁴⁸⁰ Nejdet Sançar, "Türklerde İrk ve İrkçilik Fikri II," *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 7.

⁴⁸¹ Nejdet Sançar, "Fikirler mi, İnsanlar mı?," *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 3.

⁴⁸² Çiftioğlu Nejdet Sançar, "Dr. Rıza Nur'un Eserleri," *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 7.

⁴⁸³ [Nejdet Sançar], "Merhum Türk Milliyetçileri: Dr. Rıza Nur," *Orkun* (1962-1964) I/2 (Mart 1962), s. 20.

⁴⁸⁴ Dr. Hikmet Tanyu, "Zamanın Tüketemediği Rıza Nur (1879-1942)," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 5.

⁴⁸⁵ Dr. Hikmet Tanyu, a.g.m., s. 37.

Tevetoğlu ise Rıza Nur'un hakkının yendiğine inananlardandı.⁴⁸⁶ Ona göre, tarafsız bir Türk ihtilâl tarihi yazıldığında en değerli hizmetleri görülecek olan Türk büyüklerinden biri Rıza Nur'du. O hayatı, mücadelesi, eserleri ve Türkçülük hakkındaki fikirleriyle "şükranla" anılmaya layık bir insandı.⁴⁸⁷ Başka bir Türkçü, Galip Erdem, Rıza Nur'u hiç tanımadan sevenlerdendi. Rıza Nur'u tanımamış olsa da onun "örnek bir insan, katıksız bir milliyetçi" olduğuna inanıyordu. Erdem'e göre o, bütün ömrünce tek bir prensibe bağlı olarak yaşamıştı: "Hangi sahada olursa olsun mütemadiyen Türklüğe hizmet etmek ve karşılığında hiçbir şey beklememek..."⁴⁸⁸

Rıza Nur'a çok büyük hürmet besleyen Türkçülerden birisi de İsmet Tümtürk'tür, ki onun Rıza Nur'a ayrı bir hayranlık beslediğini söylersek abartmış olmayız. Rıza Nur'un, ölümüyle gerçek bir büyük adamın bu dünyadan göç ettiğine inanan Tümtürk'e göre o, cesur ve dövüşçü bir ruh taşıyordu. Şuurlu, kudretli ve güzel bir ahlâka sahipti. Öyle ki onun ahlâkı, düşündükçe insanı daha da kendine hayran bırakan bir ahlâktı. Rıza Nur'a sevgisinin çok ileri boyunlarda olduğu anlaşılan İsmet Tümtürk, "Rıza Nur" adının kendisi için "sihirli" anlamlar taşıdığına inanıyordu. Bir bayrak gibi, eski bir kılıç veya Türk yurdu haritası gibi "Rıza Nur" adı da Tümtürk'ün içini coşturan, duygularını şahlandıran "kutlu" bir addi.⁴⁸⁹ Bu sebeple Türk milleti için istenebilecek en büyük lütuf, "Tanrı'nın Türkleri Rıza Nur'a benzeyen kişilerden mürekkep bir millet kılmasıydı."⁴⁹⁰ İsmet Tümtürk'ün ve tabii diğer Türkçülerin, Rıza Nur'un hatıraları yayımlandıktan sonra, fikirlerinin değişip değişmediğini öğrenmek Türkçülerin Rıza Nur'a nasıl baktıklarını tam olarak bilebilmek açısından faydalı olurdu. Ancak, çok fazla somut veriye sahip değiliz. Eldeki, neredeyse tek veriye göre hareket edecek olur ve Altan Deliorman'ı referans olarak alırsak, Atsız ve Türkçüler hatıralar yayımlandıktan sonra Rıza Nur'un adını bir daha ağızlarına almamışlardır. Hatta Deliorman, hatıralar yayımlandıktan sonra *Ötüken*'de Rıza Nur'dan bir daha hiç bahsedilmediğini iddia etmektedir.⁴⁹¹ İşin aslı gerçekten de böyle midir?

İzmir Suikasti'nden sonra yurtdışına kaçan Rıza Nur, 1929'da Paris'te, hatıralarını kaleme almış ve bunları Avrupa'daki belli başlı kütüphanelere teslim etmişti. Bu

⁴⁸⁶ *Orkun* (1962-1964)'da Rıza Nur'un kasten unutturulmaya çalışıldığı yönünde yazılar çıkmıştır. *Orkun*, "Dr. Rıza Nur," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 1; Zeki Sofuoğlu, "Dr. Rıza Nur Beğ," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 13.

⁴⁸⁷ Dr. Tevetoğlu [Fethi], "İnkılâpçı Rıza Nur," *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 7.

⁴⁸⁸ Galip Erdem, "Merhum Rıza Nur'un Düşündürdükleri," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 15.

⁴⁸⁹ İsmet Tümtürk, "Rıza Nur'un Ölümü," *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 16.

⁴⁹⁰ İsmet Tümtürk, "Dr. Rıza Nur," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 22.

⁴⁹¹ Altan Deliorman, *a.g.e.*, s. 100.

hatıraların en önemli ve belki de en dikkat çekici özelliği Atatürk ve Millî Mücadele döneminin bazı önemli isimleri hakkında yakışksız ifadeler ihtiva etmesiydi.⁴⁹² Rıza Nur'un çocukluk dönemi, eğitimi, Meşrutiyet yılları, sürgün hayatı, İstiklâl Harbi seneleri, *Nutuk*, Lozan Konferansı vb. konular hatıraların bazı önemli bölümleriydi.⁴⁹³ Rıza Nur, belli ki, bunların kendisi hayattayken yayınlanmasını istemiyordu. Bu sebeple hatıralarını teslim ettiği kütüphanelere, hatıraları varisleri dâhil hiç kimse tarafından satın alınamamasını ve yazmaların 1960 yılına kadar okuyucuya açılmamasını şart koşmuştu.⁴⁹⁴ Ancak hatıralarından ve orada yazdığı düşüncelerinden çevresindekilere, özellikle de varisi olan Atsız'a, bahsetmiş olmalı.

Bu durumda, Atsız'ın hatıralardan habersiz olduğunu söylemek yanlış olacaktır. Nitekim Atsız'ın görece olarak erken tarihli bir mektubundan onun hatıralardan haberdar olduğunu anlıyoruz. 1943 yılında Arif Türkdoğan'a yazdığı bir mektupta, hatıraların Avrupa'da olduğunu fakat kimsenin nerede olduğunu bilmediğini yazmaktadır.⁴⁹⁵ Ancak, Rıza Nur'la ilgili başka bir hatıra, bizi, Atsız'ın bu hatıralarla ilgili daha fazla malûmata sahip olduğu halde çok iyi tanımadığı bir kişiye yazdığı mektupta bunu ifşa etmek istemediğini düşünmeye sevk ediyor. Fahrettin Kırzioğlu'nun naklettiği hatıra şöyledir: 1942 yılının Haziran ayında müttefik kuvvetleri Berlin'i yoğun bir şekilde bombalamaktadırlar. Bu sırada Rıza Nur, her gün telaşlı bir şekilde günlük gazetelerden nerelerin bombalandığına bakmakta ve elindeki Berlin'e ait bir şehir planıyla bu bilgileri karşılaştırmaktadır. Nihayetinde Kırzioğlu ve beraberindekilerin ısrarlı ricaları sonucunda *Türk Tarihi*'nin Meşrutiyet'e ait olan 13. ve Kurtuluş Savaşı ile Cumhuriyet devrini anlatan 14. ciltlerinin birer nüshasını Berlin'deki devlet kütüphanesine bıraktığını, bu sebeple endişeli olduğunu anlatmıştır. Kırzioğlu'nun naklettiğine göre, Rıza Nur bu ciltlerden bazı parçaları *Türk Bilik Revüsü*'nde de yazmıştır.⁴⁹⁶ Üstelik burada yazanlar da hatıralarda yazanlardan pek farklı değildir.⁴⁹⁷ Atsız'ın, *Türk Bilik Revüsü*'nü temin etmek için Rıza Nur'la iletişime geçtiğini yazmıştık. Dolayısıyla onun bu hatırat parçalarını okuduğuna hükmedebilir. Aynı zamanda, Kırzioğlu'na bu açıklamaları yapan Rıza Nur'un, manevî evladına daha

⁴⁹² Atsız, 1971'de Osman Nuri Kurt'a yazdığı bir mektubunda hatıraları okumadığını fakat "çok çirkin" şeyler ihtiva ettiğini söylemektedir. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 154.

⁴⁹³ Rıza Nur, *Hayat ve Hatıratım I-IV*, İstanbul: Altındağ Yayınevi, 1967.

⁴⁹⁴ Cavit Orhan Tütengil, *Doktor Rıza Nur Üzerine: Üç Yazı-Yankılar-Belgeler*, Üçler Yayını, Ankara 1965, s. 10.

⁴⁹⁵ *Atsız'ın Mektupları*, s. 22.

⁴⁹⁶ Kırzioğlu M. Fahrettin, "Rahmetli Dr. Rıza Nur Bey'in Tarihe Ait Basılmış İki Eseri," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 19.

⁴⁹⁷ Altan Deliorman, *Atsız: Hayatı, Görüşleri, Eserleri*, Berikan Yayınevi, Ankara 2013, s. 157.

ayrıntılı ve “mahrem” bilgiler vermiş olabileceğini söylemenin önünde de bir engel yoktur. Bununla beraber Zeki Sofuoğlu’nun da hatıralardan haberdar olduğu anlaşılıyor. Sofuoğlu’nun yazdığına göre, Rıza Nur’un ölümünü müteakip, daha cenazesi soğumadan polis evine baskın yapmış ve hatıraları aramıştır. Sofuoğlu, polisin ve polisi kullananların amaçlarının gerçeklerin ortaya çıkmasını engellemek olduğunu düşünmektedir.⁴⁹⁸ Bütün bu yazdıklarımızı üst üste koyduğumuzda, Atsız’ın ve bazı Türkçülerin hatıralardan ve bu hatıraların içeriğinden haberdar olduğunu söyleyebiliriz. Hatta belki de Atsız’da hatıraların elyazması bir nüshası vardı.⁴⁹⁹ Sadece sınırlı bir kitlenin bildiği hatıralardan diğer Türkçüler ve kamuoyunun haberdar olması için doktorun ölümünün üzerinden 20 yıldan fazla bir süre geçmesi gerekecekti.

1963 ve 1964 yıllarında Cavit Orhan Tütengil, Rıza Nur’un British Museum’da bulunan el yazması eserleriyle ilgili toplam üç makale yayınladı.⁵⁰⁰ Tütengil, bu makalelerinde Rıza Nur’un Atatürk hakkında kullandığı ifadelerle yer vermemişti. Yalnızca, Rıza Nur’un “Atatürk’ün beşerî zaafalarına dayalı bir portre çizdiğinden; ona karşı kin ve garaz dolu ifadeler kullandığından; Rıza Nur ve Türkçüler iktidarı ele aldıklarında Mustafa Kemal’in cezalandırılacağından, ona ait heykellerin kaldırılıp ismini taşıyan şehir, köy, kasaba vesairenin isimlerinin değiştirileceğinden” bahsediyordu.⁵⁰¹ Peki, bu durum Türkçülerin Rıza Nur’a karşı duydukları saygı ve sevgide herhangi bir değişiklik meydana getirecek miydi?

Cavit Orhan Tütengil’in neşriyatından sonra, Rıza Nur meselesinde Türkçüler için çok büyük değişikliklerin olduğunu söyleyemeyiz. Meselâ Nejdet Sançar, Tütengil’in Rıza Nur hakkındaki makalelerini topladığı kitabı yayımlandıktan sonra yazıldığı anlaşılan bir makalesinde, Tütengil’in Rıza Nur’un hatıralarından aktardığı bütün parçalara rağmen, onun hâlâ “son zamanların en büyük fikir ve ülkü adamı” olduğunu yazmaktadır. Sançar’a göre Rıza Nur, millî mücadelenin asker ve sivil seçkin heyetinin mensuplarından birisidir. Bu heyet arasında savaş sırasında ve savaştan sonra bazı

⁴⁹⁸ Zeki Sofuoğlu, a.g.m., s. 13. İsmet Tümtürk de Rıza Nur’un evinin arandığını yazmıştı. Hatta Atsız’ın da evi aranmıştı. Tümtürk’e göre 1944 tevkifatında Türkçülere işkence edilmesinin bir nedeni de Rıza Nur’un hatıralarıydı. bkz. İsmet Tümtürk, “Atsız Hakkında Birkaç Söz,” *Türk Ülküsü*, Atsız (haz.), Burhan Basım ve Yayınevi, İstanbul 1956, s. 18.

⁴⁹⁹ Yakan Cumalhoğlu hatıralar yayımlandıktan sonra Atsız’a bu konuyu sormuş, Atsız da hatıraları orijinal metninden okuduğunu söylemiştir. bkz. Yakan Cumalhoğlu, “Zaruri Bir Açıklama”, http://www.orkun.org.tr/asp/Orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNYYP*_WVJDWIFTBSF!P*R/YLPHYDIWUHL!P*R/YLPHYDIWUHL!P*R/YLPHYDIWUHL (06.29.2015). Halûk

Çay ile yaptığımız şahsî görüşmede Çay da, Atsız’da hatıraların orijinalinin olduğunu doğrulamıştır.

⁵⁰⁰ Tütengil, daha sonra bu makalelerini bir kitapta topladı. bkz. Cavit Orhan Tütengil, *Doktor Rıza Nur Üzerine: Üç Yazı-Yankılar-Belgeler*, Üçler Yayını, Ankara 1965.

⁵⁰¹ Cavit Orhan Tütengil, a.g.e., s. 6, 8, 9, 12.

anlaşmazlıkların, dargınlıkların ve geçimsizliklerin olması gayet doğaldır. Her insan gibi Atatürk'ün de, Rıza Nur'un da hataları olabilir. Bu tür hadiselere dünyanın her yerinde ve her devirde rastlamak mümkündür. Bu sebeple Atatürk ile Rıza Nur arasındaki anlaşmazlıklar tabii karşılanmalı ve tarihe bırakılmalıdır. Tarih en kesin hükmü verir. Zira bu anlaşmazlıklarda kimin ne kadar haklı, kimin ne kadar haksız olduğunu bilmek mümkün değildir. Sançar'ın yazdıklarının devamı ise umumî olarak Türkçülerin hatıralara bakışını göstermesi açısından önemlidir. Sançar, Rıza Nur'u sevenlerin bir takım "zibidilerin" saldırılarından çekinerek bu sevgilerinden vaz geçmeyeceklerini yazmaktadır.⁵⁰²

Görüldüğü kadarıyla da geçmemişlerdir. 8 Ekim 1967'de Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği Ankara Ocağı bir Rıza Nur günü tertipler. Anma gününde ilk konuşmayı Nejdet Sançar yapar. Sançar konuşmasında, Lozan'da kazanılan zaferin Rıza Nur'un eseri olduğunu, eğitim ve sağlık bakanlığı yaptığı sıralarda Türkçülük yolunda büyük hizmetlerinin olduğunu ve meydana getirdiği eserlerin de çok önem arz ettiğini anlatır. Refet Körüklü ve Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu da okudukları şiirlerle geceye katkıda bulunurlar. Alparslan Türkeş'in de bir telgraf çektiği toplantıda Rıza Nur'un şiirlerini okuyan Hüseyin Ağda ve Mustafa Yandı adlı gençlerin ardından Zeki Sofuoğlu kürsüye çıkar. Sofuoğlu, doktorun, sosyal adalete verdiği kıymeti örnekler vererek anlatır ve onun "eğilmez" bir kişiliğinin olduğunu belirtir. Toplantı, liseli Şevket Yahniçioğlu'nun Rıza Nur'a ait "Türk yaratıldığım en övündüğüm şey, Türklük vurduğum ve dövündüğüm şey" dizelerini okumasının ardından kürsüye çıkan Azerbaycan'ı Tanıtma Derneği başkanı Ali Taşkent'in konuşmasıyla sona erer.⁵⁰³ Bu kapsamlı anma gününün yapıldığı tarihte *Hayat ve Hatıratım*'ın 1967'de yayınlanan ilk cildinin piyasada olup olmadığını bilmiyoruz. Fakat hatıraların ilk cildi ister yayınlanmış, ister yayınlanmamış olsun muhtevası aşağı yukarı ilgili herkes tarafından bilinmektedir. Öyle anlaşılıyor ki, bu durum Türkçüler için bir beis teşkil etmemektedir.

Türkçüler nazarında Rıza Nur'un hatıralarının tamamının yayınlanmasından sonra da bir değişiklik görülüyor. Rıza Nur, Türkçüler göre, hâlâ aynı Rıza Nur'dur. Tesiri devam etmektedir, ki bu tesir *Ötüken*'e de yansımaktadır. Derginin Haziran 1972 tarihli sayısının kapağında Rıza Nur'un "Türk yaratıldığım en öğündüğüm şey; Türklük

⁵⁰² A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], "Rıza Nur Meselesi," *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 4.

⁵⁰³ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 15-16.

vurduğum, döğündüğüm şey...” dizelerinin olması bu etkiyi göstermez mi?⁵⁰⁴ Aynı sayıda Nejdet Sançar’ın sözleri de dikkat çekicidir. Sançar, MHP’nin gençlik kollarının düzenlediği bir konferansta Türkçülüğün Gökalp tarafından sistemleştirildiğini, Rıza Nur ve Atsız tarafından ise bugünkü durumuna eriştirildiğini söylemiştir.⁵⁰⁵ Yani Rıza Nur, Türkçülük tarihi için hâlâ Gökalp’tan sonra gelen en önemli kişi olarak görülmektedir. Sançar’ın bu konuşmasından çok sonra, 1974’te, Rıza Nur tekrar karşımıza çıkıyor. Rıza Nur’un ölüm yıldönümü münasebetiyle onun iki şiiri okurlara sunulmuştur.⁵⁰⁶ Ayrıca aynı sayıda imzasız yayınlanan bir biyografi de mevcuttur. Genç nesiller için hazırladığı belirtilen bu biyografide Rıza Nur’un hayat hikâyesinin yanında Türkçülüğe, Türk tarihine ve bilimine hizmetleri anlatılmakta ve bir Türkçü olduğu vurgulanmaktadır. Biyografinin dikkat çeken tarafı ise, Rıza Nur’un yayınlanmış ve yayınlanmamış birçok eserine değinildiği halde hatıralardan bahsolunmamasıdır.⁵⁰⁷

Bu meselede en fazla tartışılan konu Atsız ve Türkçülerin “Atatürk düşmanı” Rıza Nur’u niçin bu derece sahiplendiği üzerinedir. Birçok kişi bu durumu Atsız’ın, Rıza Nur’un hatıraları yayımlandıktan sonra bir daha adını ağzına almadığını söyleyerek kotarmaya çalışmakta, bir nevi Atsız’ın ve Türkçülerin bu davranışlarını tadil etme yoluna gitmektedirler. Fakat burada iki temel değerlendirme yanlışı bulunmaktadır. Evvela Atsız’ın, hatıralar yayımlandıktan sonra Rıza Nur’a olan bakışının değıştiğini söylemek doğru değildir. Bu konuyu ilk defa Altan Deliorman dile getirmiştir.⁵⁰⁸ Oysa Deliorman, aşağı yukarı 1964 yılından itibaren Atsız’la neredeyse hiç görüşmemiştir.⁵⁰⁹ Bu sebeple onun yazdıklarına ihtiyatlı bir şekilde yaklaşmak gerekmektedir. Bir diğer yanlışı ise Atsız ile Rıza Nur arasındaki ilişkinin değerlendirilmesiyle ilgilidir. Bu ilişkiyi basit insanî bir ilişki olarak tasvir etmek yanlıştır. İkili arasında hem ülküdaşlık ilişkisi, hem de manevî de olsa baba-oğul ilişkisi vardır. Rıza Nur’un hatıralarında Atatürk’e hakaret etmesi, Atsız’ın Rıza Nur’a olan ne fikrî ne de manevî bağlılığında olumsuz bir etkiye yol açmıştır. Zaten, muhtemelen Atsız ve çevresindeki Türkçüler, Rıza Nur hayattayken onun Atatürk hakkındaki fikirlerini bizzat kendi ağzından dinlemişlerdi.

⁵⁰⁴ *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), Kapak.

⁵⁰⁵ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 16.

⁵⁰⁶ Rıza Nur, “Ölümünün Yıldönümünde Dr. Rıza Nur’dan Şiirler,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 5.

⁵⁰⁷ “Dr. Rıza Nur,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 4-5.

⁵⁰⁸ Bu konuda en büyük dayanak Altan Deliorman’ın yazdıklarıdır. Deliorman, hatıralar yayımlandıktan sonra *Ötüken*’de Rıza Nur’dan hiç bahsedilmediğini ve Atsız’ın Rıza Nur hakkındaki olumlu görüşlerinin değıştiğini yazmaktadır (Altan Deliorman, *Tanıdığım Atsız*, s. 100).

⁵⁰⁹ Altan Deliorman, *a.g.e.*, s. 262.

2.9 DİL

Türkçenin sadeleşmesi, Türkleşmesi ve dolayısıyla dilde Türkçülük, esasen Türkçülük fikrinin en önemli meselelerinden biridir. Siyasî Türkçülüğün ortaya çıkışından beri bütün Türkçülerin Türk dilinin başka dillerin “boyunduruğundan kurtulması” ve arı bir hale gelmesi konusunda hemfikir olduklarına şüphe yoktur. Ancak burada bahsettiğimiz noktaya belli merhalelerin aşılması, tedricî bir biçimde ulaşıldığını da belirtmek gerek. Türkçülüğün dil şubesindeki bu hareketin ilk nüvelerini 19. yüzyılın ortalarında Şinasi ve Ziya Paşa gibi aydınların gayretlerinde görmek mümkündür. Fakat hareketin bu devresi daha çok Türkçenin “keşfi”, Lisan-ı Türkî'nin müstakil bir dil olduğunun fark edilmesi şeklindedir. Ahmet Vefik Paşa'nın Türkçenin, Osmanlı ve Çağatay Türkçesi gibi şubeleri bulunan büyük bir dil olduğunu vurgulamasından sonra Ahmed Midhat Efendi'nin Türkçeyi halkın anlayabileceği bir şekilde kullanılması gerektiği fikri, belki de dilde Türkçülüğün de dönüm noktası oldu. Bu cereyan Ahmed Midhat Efendi'den sonra, II. Meşrutiyet devrinde Yeni Lisan Hareketi'yle hız kazandı. Bu dönemde iki farklı görüş ortaya çıktı: Türkçe karşılığı olan Arapça ve Farsça kelimelerin yanında “ecnebi” terkiplerin de atılması ile Türkçe olmayan bütün kelimelerin atılarak dilin sadeleştirilmesi. Bu tartışmalar Cumhuriyet devrine de intikal edecektir. Ancak, artık devlet de bütün imkânlarıyla işin içindedir. TDK eliyle bir yandan Arapça ve Farsça kelimeler dilden “kovulurken”, bir yandan da yeni kelimeler türetilmektedir. Fakat bu sefer başka bir “tehlike” ortaya çıkmıştır. Bu tehlikeye geçmeden önce Atsız'ın dilde sadeleşme hareketlerini nasıl gördüğüne bakmak gerekiyor.

Dilde sadeleşme hareketlerinin en yoğun seyrettiği 1930'larda *Atsız Mecmua* yayınına başlamıştı. Dergi “Türkçü ve Köycü” idi. Köycü olmak halka inmek demektir. Bunun da yolu halkçılışmaktır. Hâl böyle olunca kullanılan dilin halkın anlayabileceği bir dil olması gerekiyordu. Ama yapılan bu muydu? Atsız'a için hayır. Ona göre bir yandan dili sadeleştirmek için gayret gösterilirken bir yandan da “münevver geçinenler” Batı dillerinden kelimeleri Türkçeye sokmaya çalışıyorlardı.⁵¹⁰ Atsız'ın buna sebep olarak Batılılaşmaktaki kusurları gördüğü açıktır. İhtimâl ki, Atsız'a göre, medeniyet değiştirirken çekilen toplumsal sancı bu tür yanlışlara yol açıyordu. Zaten tarihte de aynı şeyler olmuştu. Türk, ne zaman yeni bir medeniyete girse dili bozulmuştu. VIII. asırda Türkler Mani dinine girdiklerinde Türkçede bir takım “bozulmalar” meydana

⁵¹⁰ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birinciteşrin 1931), s. 212.

gelmişti. Fakat bu “bozulma” yüzeysel kalmıştı. Asıl büyük “bozulma” İslâm medeniyetine girdikten sonra gerçekleşmişti. Türkçeye önce “Allah” girerek “Tanrı”yı “kovmuş”, ardından “Muhammed” gelmişti. Onun peşinden de yeni medeniyetin kelimeleri Türkçeyi bürümüştü.⁵¹¹ Şüphesiz Atsız, o yıllarda da aynı şeyin gerçekleşeceğinden endişe ediyordu. Türklerin girdikleri yeni medeniyetle beraber o medeniyetin dilini de alacağından ve kendi dilini daha da bozacağından korkuyordu. Çünkü o, Frenk’in Arap ve Fars’tan farklı olduğuna inanmıyordu. Hepsini aynı derecede “zararlı ve düşman” olarak görüyordu.⁵¹² Onun için, dilden Arapça ve Farsça kelimeler atılırken Batılı kelimelerin dile yerleşmemesi için önlem alınmazsa ileride Türkçe tanımlanırken onun Türkçe, Fransızca ve İngilizceden mürekkep bir dil olduğu söylenecekti.⁵¹³ O yıllarda, *Atsız Mecmua*’daki endişeli tek yazar Atsız değildi elbette. M. Oğuz da aynı meseleden şikâyetçiydi. Ona göre ithal kelimeler yüzünden Türkçe tehlike altındaydı. Dilin bozulmasının ahlâka da “sirayet edeceğine” inanan yazar, yabancı kelimeleri Türkçeye sokanların “milliyetsiz bir zümre” olduğuna inanıyordu.⁵¹⁴ Dil tartışmaları 1930’lardan sonra farklı bir boyuta geçecekti. Özellikle de 1960’lardan itibaren dilde sadeleşme hareketinin ideolojik bir manâ kazandığını söylemek yanlış olmayacaktır. Aslında Türkçede çok fazla yabancı kelime olduğuna inanan ve bunların bir şekilde dilden çıkarılması gerektiğine inanan her iki taraf da dilin sadeleşmesini istiyordu. Belki nüans olarak niteleyebileceğimiz farklılıklar, dediğimiz gibi ideolojik zemine çekildiklerinde keskinleşmekteydi. İş artık öyle bir hale gelecekti ki bir taraf Öztürkçeci-Tasfiyeci olarak tanımlanırken, diğer taraf Dilde Türkçü-Türkçeci olarak adlandırılacaktı. Peki, Türkçüler bu tartışmaların neresindeydi?

Bu soruya hiç düşünmeden verilebilecek cevap, Türkçülerin sade bir Türkçeye taraf olduklarıdır. Türkçülerin sade ve arınmış Türkçeden muradının ne olduğuna ileride bakacağız. O zaman Türkçülerin taraf olmadıkları cephe neydi? Bu sorunun cevabı da Öztürkçecilik olmalı. Nedir bu Öztürkçecilik? Nejdet Sançar’a göre, Öztürkçecilik hareketini sevk ve idare edenler, bu hareketin Türkçeye girmiş olan yabancı kelimelerin temizlenerek yerlerine Türkçe kelimeler konulması suretiyle Türkçenin “arı dil” haline getirilmesi davası olduğunu iddia etmektedir.⁵¹⁵ Meseleye bu cepheden baktığımızda Türkçülerin Öztürkçeciliğe taraf olmakla kalmamaları, hatta öncülük etmeleri

⁵¹¹ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Dili,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 25.

⁵¹² [Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birinciteşrin 1931), s. 212.

⁵¹³ H.Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışlığa Düşüyoruz,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 292.

⁵¹⁴ M.Oğuz, “Dertlerimizden Biri,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 29.

⁵¹⁵ Nejdet Sançar, “Öztürkçecilik’ Masalı,” *Ötüken* VI/58 (Ekim 1968), s. 3.

gerekmektedir. Türkçeye girmiş yabancı kelimeler atılacak, yerlerine Türkçe kelimeler konacak ve Türkçe arı bir dil haline getirilecek. Türkçülerin söylediklerinin hilafına bir unsur yok gibi görünüyor. Ancak durum bunun aksidir. Türkçüler için Öztürkçecilik, Türkçeyi sadeleştirme hareketi değildir. Nedir peki? Türkçülerin Öztürkçecilikten ne anladığını en kısa şekilde şöyle özetleyebiliriz: “Türkçeyi tahrif etmek için bulunmuş bozguncu bir oyun.” Türkçülerin Öztürkçe ve Öztürkçecilik hakkındaki fikirlerini öğrenmek için bu kadarı kâfi değil elbette. O yüzden meseleyi biraz açmak gerekiyor.

Esasen Türkçüler, daha evvel de söylediğimiz gibi, Türkçenin sadeleştirilmesini istiyorlardı. Amaçları hem Türkçeyi yabancı dillerin “boyunduruğundan kurtarmak”, hem de ilmi halka götürerek memleketin kalkınmasını sağlamaktı. Atsız da bu konuya dikkat çekmektedir. Ona göre büyük devlet olmanın şartlarından biri de zengin ve kudretli bir dile sahip olmaktır. Vaktinde ihmâl edilmiş bulunan Türkçenin bir bilim ve sanat dili haline getirilmesi Türkiye’nin en önemli meselelerinden biridir. Ancak bu iş, ne “melezleşmiş eski dil”e dönülmekle, ne de Öztürkçe adı verilen “uydurma dil”le olurdu.⁵¹⁶ Görülüyor ki Atsız, dilde sadeleşmeye taraftar olmakla beraber Öztürkçeyi de “uydurma” bir dil olarak görmektedir. Aslında birçok Türkçünün ortak kanaati bu yöndedir. Meselâ Fethi Gözler de Atsız’a katılmaktadır. Ona göre, dilin sadeleşmesi kesinlikle gerekmektedir. Bununla birlikte Gözler, dilde sadeleşmeyle dili dejenere etme arasında fark olduğuna inanmaktadır. O, sadeleşmenin yavaş yavaş gerçekleşmesi gerektiğine ve dilin yaşayan bir varlık olduğu için ona dışarıdan müdahale etmenin dilin halkla olan bağının kopacağı anlamına geldiği için gereksiz olduğuna inanmaktadır.⁵¹⁷ Dilin canlı bir varlık olduğuna inanan bir başka yazar da Halide Nusret Zorlutuna’dır. Kendisiyle yapılan bir röportajda dilde sadeleşme ve Öztürkçecilik akımı hakkındaki fikirleri sorulduğunda, aslında kendisinin de dilde sadeleşme hareketlerine katıldığını belirten Zorlutuna, çıkarılan kelimelerin yerine konulanların yanlışlığına dikkat çekmektedir. Ona göre, “canlı ve hareketli bir varlık olan dilden, yaşayan bir takım kelimeler çıkarılırken onların yerine Orta Çağ’dan kalma, takır tukur kelimelerin hortlatılması Türkçenin kolunu kanadını kırmak” anlamına gelir. Ayrıca bu “sun’î bir dil” yaratma hareketi nesiller arasında anlaşmazlığın meydana gelmesine, maziden kopmaya ve millî birliğin parçalanmasına yol açar.⁵¹⁸

Öztürkçe meselesinde Türkçülerin ortak fikrinin, onun “uydurma bir dil” olduğu

⁵¹⁶ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağır,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 18.

⁵¹⁷ H.Fethi Gözler, “Dil Bilmecesi,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 47.

⁵¹⁸ Galip Erdem, [Halide Nusret Zorlutuna ile röportaj], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 4.

iddiasına dayandığını söylemiştik. Bu konuyu biraz daha teferruata girerek incelemekte fayda görüyoruz. Zira meselenin, daha önce belirttiğimiz, ideolojik arka planını da görmek gerekiyor. Nedir bu ideolojik arka plan? Bir kere şunu kesinlikle tespit etmeliyiz. Türkçülere göre Öztürkçecilik, Komünistlerin kullandığı bir “taktik”ti. Komünistler Türklüğe “düşman” oldukları için onun en kutsallarından biri olan Türkçeyi hedef almışlardı. Bu tezin en hararetli savunucularından biri olan Nejdet Sançar, kendisiyle yapılan bir söyleşide, “aşırı bir cereyan” olarak nitelediği Öztürkçeciliğin başında bulunanların Komünistler olduğunu söylüyordu. Ona göre bu Komünistlerin birçok amacı vardı. Türkçeyi “işkembe mahsulü” kelimelerle doldurup gençlerin yakın geçmişle irtibatlarını kesmek ve onların Gökâl, Yahya Kemal, Ömer Seyfettin, Mehmet Akif gibi münevverleri anlamasını engellemek bu amaçlardan biriydi. Belki başka bir amaçları da, Türkiye Türklerinin 50-100 sene önce konuştukları dile yakın bir dil konuşan Sovyet Türkleriyle anlaşabilmelerini engellemektir.⁵¹⁹ Aslında Sançar, Öztürkçeciliği bir “dil ırkçılığı” olarak görüyordu. Eğer Öztürkçecilik, Türkçedeki bütün kelimelerin Türkçe olması veya Türkçe kökten türetilmesi şeklinde ortaya çıkmış olsaydı ve bu hareketi milliyetçi fikir ve bilim adamları yönlendirseydi Türkçüler de Öztürkçeciliğin samimiyetine inanılabilirdi. Oysa Sançar’a göre, bu hareketin idare edenleri ve destekleyenlerinin çoğunun “Türklük ve Türkçülük düşmanları” olduğu görülüyordu.⁵²⁰ Sançar’ın bu tezine katılan başka bir yazar daha vardı. Gökçeoğlu Yavuz Yücel’e göre de, dilde Türkçeleşmenin taraftarları bu arzularında samimiyseler Türkçü olmaları, dolayısıyla da Türkleşme konusunda da titiz davranmaları gerekirdi. Onlar edebiyat, sanat, tarih, mimarî, müzik gibi alanlarda da Türkleşmenin “yılmaz” savunucusu olmalıydılar. Ancak, durum böyle değildi. Bu kişilerin ekseriyeti “milliyet düşmanı”ydı.⁵²¹ Yücel için de Öztürkçeciliğin arkasında bulunan “milliyet düşmanları” Komünistler’di. “%90’ı beynelmilel ideolojilerin emrinde olan milliyet düşmanı materyalistlerdi. Her şeyden evvel Türk’e ve Türkçülüğe düşmanlardı. Yaptıklarıyla Türkçeyi yabancı dillerin boyunduruğundan kurtarmak yerine Türk dilinin yabancı dillerin esaretine düşmesine yol açıyorlardı.”⁵²² Yücel, başka bir yazısında ise dilde Türkçülerle, “Arı Dilci” olarak adlandırdığı Öztürkçeciler arasında bazı farkların olduğunu söylüyordu. Dilde Türkçüler dilin tekâmül etmesini

⁵¹⁹ “Röportaj: Nejdet Sançar’ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 23.

⁵²⁰ Nejdet Sançar, “‘Öztürkçecilik’ Masalı,” *Ötüken* VI/58 (Ekim 1968), s. 3-5; Nejdet Sançar, “Öztürkçecilik ve Gençler,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 8.

⁵²¹ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Öztürkçecilik Yunan ve Lâtin Kültürüne Geçiş midir?,” *Ötüken*, X/115 (Haziran 1973), s. 8.

⁵²² Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dil Devriminin Getirdikleri,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 5.

istiyor, kullandıkları kelimenin Türkçe ses uyumuna ve sözdizimine uygun olmasına dikkat ediyorlardı. Arı dilcilerse gramer ve sözdizimine hiç önem vermeden “şuursuz” bir akıma kapılmış gidiyorlardı. Yaptıklarıysa Türkçeyi Türkçeleştirmekten ziyade Latinleştirmekti.⁵²³ Mesele ideolojik zemine çekildiğinde objektiflikten uzaklaşıyordu belki de. Sançar’ın ve Yücel’in söyledikleri bizi böyle düşünmeye sevk ediyor. Türkçüler, Öztürkçecilik hareketini Komünistler değil de, meselâ Anadolucular veya başkaları yönlendiriyor olsaydı da bu denli karşı olurlar mıydı, bilmiyoruz elbette. Fakat Türkçülerin bu harekete karşı çıkmalarındaki tek saikin, hareketin Komünistler tarafından idare edilmesi olduğunu söylemek de zor. Bu hareket çerçevesinde ve Komünistler tarafından yapılan “yanlışlar” nedeniyle böyle düşünüyor olmalılar. Peki, Komünistler ne yapıyorlardı da Türkçe bu kadar zarar görüyordu?

Türkçülere göre, Öztürkçeciler daha dilden çıkarılan kelimelerin seçilmesinden başlayarak Türkçeye “zarar” vermeye başlıyorlardı. Türkçeye Arapça ve Farsçadan girmiş olmasına rağmen yüzyıllardır kullanılan ve Türk köylüsünün bile ağzından düşürmediği kelimeleri atıyor, bu kelimelerin yerine de çoğu “uydurma” olan Türkçe kelimeler koyuyorlardı. Ancak, Batılı dillerden Türkçeye giren kelimelere dokunmuyorlardı.⁵²⁴ Sançar’a göre, demek ki, buradaki amaç dili yabancı kelimelerden temizlemek değil, Türkçedeki doğu kökenli kelimeleri tasfiye etmektir.⁵²⁵ Türkçüler için Öztürkçecilerin dilden tasfiye ettikleri Türkçeleşmiş kelimelerin yerine dile yerleştirmeye çalıştıkları kelimeler de “sorunluydu.” Meselâ Nejdet Sançar’a göre, “örneğin” kelimesinin aslı Ermenice “ornagin”dı. Öztürkçeciler bu kelimeyi biraz incelterek Türkçeye sokmuşlardı.⁵²⁶ Süleyman Aksoyalp ise “gerçek” ve “gerçeklik” kelimelerini eleştiriyordu. Ona göre “gerçeklik” kelimesinin karşılığı “hakikat”ti. Halbuki insanlar “gerçeklik” yerine “gerçek” kelimesini kullanmaktaydılar, ki bu kelimenin karşılığı “hakikî”dir. Bu itibarla “memleket gerçekleri” yerine “memleket gerçeklikleri” demek lâzımdır. Çünkü burada söylenmek istenen “memleket hakikatları”dır, “memleket hakikîleri” değil.⁵²⁷

Türetilen kelimelerin yanlışlıklarına dikkat çeken bir başka yazar da Mehmet Orhun’du. “örneğin”, “güncel”, “anayasal”, “neden” gibi kelimelerin yanlış olduğunu söylüyordu. Ona göre, “örneğin” kelimesi Fransızcadaki “par exemple” ve İngilizcedeki

⁵²³ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dilimiz Türkçeleştirilmiyor Lâtinleştiriliyor,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 5.

⁵²⁴ Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Öztürkçecilik Üzerine,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 17.

⁵²⁵ “Röportaj: Nejdet Sançar’ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 22.

⁵²⁶ Nejdet Sançar, “Sayın Nihat Erim’e Açık Dilekçe,” *Ötüken*, VIII/8 (Ekim 1971), s. 15.

⁵²⁷ Süleyman Aksoyalp, “Bilinmeyen Gerçeklik,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 26.

“for example”ın karşılığı olarak kullanılıyordu. Ancak bu iki kelime “örnek olarak” anlamına gelirdi. Bu sebeple “örneğin” kelimesinin kullanılması yanlıştı. Hem, Türkçedeki “-in” takısı da sadece tek heceli kelimelere gelirdi. Orhun, “güncel” ve “anayasal” kelimelerinin de yanlış olduğunu söylüyordu. Bu kelimelerden ilki Fransızcadaki “actuel”, ikincisiyse “constitutionnel” kelimelerinin karşılığı olarak kullanılıyordu. Oysa aynı anlamı veren “günün olayları” ve “anayasa hakları” gibi kavramlar varken Fransızcadaki “-al” ve “-el” takılarını almanın ne anlamı vardı?⁵²⁸ Orhun’un yanlış kullanıldığını iddia ettiği kelimelerden bir diğeri de “neden”di. Meselâ “bu nedenle” derken kastedilen anlam “bundan ötürü”dür, diyordu. Oysa “neden” bir soru edatıydı. Eğer isim yerine konuluyorsa “nedenleye”, “nedenleyi”, “nedenleden” gibi çekimlerinin de olması gerekirdi.⁵²⁹ Türkçülere göre, Öztürkçeciliğin “hata” ve “zararları” bu kadarla da sınırlı değildir.

Öztürkçeciliğin meydana getirdiği “zararlar” sadece kelime düzeyinde kalmamıştır. Türkçenin gramer ve cümle yapısı da zarar görmektedir. Gökçeoğlu Yavuz Yücel’e göre birçok işyeri tabelası bu zararın göstergesidir. Meselâ “Hotel Dedeman”, “Bolzano Kuaför”, “Playboy Club”, “Bosfor Turizm” gibi kullanımlar “ecnebi” kelimeler olmalarının yanında Türkçenin cümle yapısına da aykırıydılar.⁵³⁰ Atsız da bu konuya temas etmekte ve isim takılarındaki eklerin atılarak “Kiraz Sokağı” yerine “Kiraz Sokak” gibi tamlamaların kullanıldığından yakınmaktadır.⁵³¹ Ayrıca o, Komünistlerin, Türkçenin kurallarına ve zevkine uygun olmayan kelimeler türetmelerinin yanında bir de cümle yapısını değiştirerek Türkçeyi Turan dil ailesinden çıkarmaya çalıştıklarını düşünmektedir. Atsız’ın burada kastettiğinin devrik cümle olduğu anlaşıyor. Ona göre, Türkçenin en temel kaidesi fiilin cümle sonuna gelmesidir. Şiir veya nesirde bazı ender hallerde bozulması “caiz” olsa da, her iki cümlede bir devrik cümle kurmak, “Türkçeyi yıkmak için başvuru olan sinsi bir yoldan başka bir şey değildir.”⁵³² Demek ki, Öztürkçeciliğin zararlı bir hareket olduğu fikri Türkçüler arasında umumî bir kanaat halini almış bulunuyor. Zaten biz de buraya kadar Türkçülerin hep eleştirilerini gördük. Biraz da Türkçülerin dil konusundaki tavsiyelerine bakmak gerekiyor. O zaman meseleyi daha bütüncül görmüş olacağımıza inanıyorum.

⁵²⁸ Mehmet Orhun, “Dil Konusu: Sal, Sel.....ler,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 7.

⁵²⁹ Mehmet Orhun, “Dil Konusu: ‘Neden’lerin ‘Neden’leri,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 10.

⁵³⁰ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dil Devriminin Getirdikleri,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 5.

⁵³¹ Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 2.

⁵³² Atsız, “Edebî Dil,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 3-4.

Türkçülerin dil meselesindeki tavsiyeleri incelendiğinde, bu mesele hakkında en çok kafa yoranın Atsız olduğu anlaşılıyor. 1930'lardan 1970'lere kadar dil konusunu defalarca ele alan Atsız bu süre zarfında birçok şey önermiştir. Biz de, Türkçülerin tavsiyelerini Atsız'ın meseleye bakışı çerçevesinde kuracağımız çatının altında ele alacağız. Atsız dil meselesinde, her şeyden önce alfabede bazı kusurların olduğunu savunuyordu, hem de daha 1930'larda. Kabul ediyordu, eski alfabede kalındıkça girmek için çalışılan Batı medeniyetine dil ve yazı bakımından uyabilmek zordu. Bundan dolayı alfabe değişikliği gerekiyordu. Ancak ona göre, yeni alfabe eksikti. Türkçeye yetmiyordu. Bazen iki farklı sesin tek harfle yazılması gerekiyordu. Bu da Türkçenin zenginliğinin kaybolmasına yol açıyordu. Yapılması gereken alfabeyle iki harf daha eklemektir: Açık e ve sağır nun.⁵³³ Aradan 20 yıla yakın bir süre geçtikten sonra bile Atsız'ın fikirleri değişmeyecekti. 1951'de de alfabenin eksik olduğu fikrindeydi. Ama şimdi sayı artmıştı. 3 veya 4 harf daha alınmasını istiyordu.⁵³⁴ Atsız'ın alfabeyle ilgili bir diğer tavsiyesi de sıralamayla alâkalıydı. Harf sıralaması yapılırken neredeyse hiçbir zaman “ç” harfi sıralamaya dâhil edilmiyordu. Oysa alfabenin 4. harfi “ç” idi. Bu harfin sıralamaya dâhil edilmeyerek Fransız alfabesi sırasını takip etmenin yabancı kültürün tesiri altında kalmak sayılacağına inanan Atsız, aynı şekilde “ğ” ve “ı” harflerinin de bu bağlamda değerlendirilmesi gerektiğini söylüyordu.⁵³⁵ Atsız'ın tespit ve tavsiyeleri alfabeyle sınırlı değildi elbette.

Mevcut kelimelerin Türkçe karşılığının olması durumunda Türkçelerinin kullanılması gerektiğini salık veriyordu Atsız. Meselâ “şark”, “garp”, “şimal”, “cenup” gibi kullanımların yerini “doğu”, “batı”, “kuzey”, “güney” kelimeleri tercih edilmeliydi. Bu kelimelerden türetilen tamlamalar da, meselâ “cenubi garbi” yerine “güneybatı” şeklinde ve Türkçe olmalıydı.⁵³⁶ Atsız'ın yazılarındaki bu prensip dergilerine de yansıyor. Meselâ *Orhun* (1943-1944)'da okuyuculara hitaben artık Arapça ve Farsça kelimelerin kullanılmasının yanlış olduğu söyleniyordu.⁵³⁷ *Orkun* (1950-1952)'da ise, dergiye yazı göndereceklerin mümkün olduğunca “Öztürkçe” yazmaya dikkat etmeleri ve yazılarını bir de Türkçe açısından tetkik etmeleri isteniyordu.⁵³⁸ Başka bir yerde de,

⁵³³ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “X Meselesi,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 50.

⁵³⁴ Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 2.

⁵³⁵ Atsız, “Türkçülere İkinci Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 14. 1960'lara geldiğimizde sayı yeniden 2'ye inecektir. [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağır,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 18.

⁵³⁶ Atsız, “Türkçülere Üçüncü Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 8.

⁵³⁷ “Okuyucularımızla Konuşmalar,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 33.

⁵³⁸ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 16. Burada kastedilen “Öztürkçe”nin Türkçülerin çokça eleştirdikleri “Öztürkçe”den farklı olduğunu söylemek aslında gereksizdi. Ancak yazının tarihine

yazıların bu şekilde tetkik edilerek “isim” yerine “ad”, “sene” yerine “yıl”, “muvaffak oldu” yerine “başardı” gibi kelimelerin getirilmesinin, yazıları “sabah yeni yıkanmış bir yüz gibi” apaçık hale getirdiği söyleniyordu.⁵³⁹ Süleyman Aksoyalp da bir kelimenin Türkçesi varken yabancı olanının kullanılmasına karşı olanlardı. Böyle durumlarda yabancı olan kelime tamamen terkedilmeliydi. Eğer Türkçe karşılığı olduğu halde alışkanlık halini aldığı için terkedilemeyen kelimeler varsa bunlar da Türkçeleştirilmeli, millîleştirilmeliydi.⁵⁴⁰

Bir başka teklif de “numara” kelimesinin kısaltmasıyla ilgiliydi. Atsız, bu kelimenin kısaltması olarak “no”yu kabul etmiyordu. Ona göre bu Fransız kullanımıydı. Onlar bu kelimenin Fransızcası olan “numero” kelimesinin ilk ve son harflerini alarak kendilerine uygun bir kısaltma yapmışlardı. Keza Almanlar da “nummer” kelimesinin ilk ve son harflerinden bir kısaltma meydana getirmişlerdi. Türklerin ve Türkçülerin yapmaları gerekense “numara”nın ilk ve son harflerinden bir kısaltma yaratmak değil, kelimenin ilk iki harfini kullanmaktı. Zira “na”, numarayı çağrıştırmıyorsa da “nu” akla derhal numarayı getiriyordu.⁵⁴¹

Unvanların da değişmesi gerektiğine inanıyordu Atsız. “bay”, “bayan” gibi kelimeler Türkçenin yapısına uygun değildi. “beğ”, “hanım”, “ağa”, “paşa” gibi unvanlar diriltilmeliydi. Ayrıca soyadları da ismin önüne getirilmeli ve “oğlu”, “-gil” gibi takılar almalıydı.⁵⁴² İsimden önce gelmesi gereken bir başka öge de sıfatlardı. Türkçede sıfatlar “büyük ırk”, “yiğit asker”, “bir okul” gibi isimden önce yazılırdı. Keza hükümdar adları da bu şekilde yazılmaktaydı: “I. Mehmed”, “II. Murad”, “III. Selim” gibi. Oysa “Mehmed II”, “Murad IV” gibi kullanımlar görülüyordu. Atsız buna da karşı çıkmaktadır. Zira Türk hükümdarlarının isimlerini bu şekle sokmak onların adlarını “gâvurlaştırmak” demektir. Bu da “millî şuur eksikliği”nin kanıtıydı.⁵⁴³ Peki, Atsız’ın isimlerle alâkalı başka teklifi yok muydu?

Atsız, Türkiye’de çocuklara verilen isimlere ayrı bir önem veriyordu. Ona göre, Türklerin isimleri de Türkçe olmalıydı. Bu sebeple yeni doğan çocuklara verilecek isimlerin Arapça veya Farsça olmasına kesinlikle mani olunmalı, Türkçe isimler

de dikkat etmekte fayda var. Türkçülerin karşısında durdukları “Öztürkçecilik” daha çok 1960’lardan sonra ortaya çıkan bir harekettir.

⁵³⁹ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 16.

⁵⁴⁰ Süleyman Aksoyalp, “Türkçe’nin Gelişmesi,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 22.

⁵⁴¹ Atsız, “Türkçülere Birinci Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 16.

⁵⁴² Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 2-3.

⁵⁴³ Atsız, “Türkçülere Dördüncü Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 24.

verilmesi sağlanmalıydı.⁵⁴⁴ Hatta bu iş kanuna bağlanmalı ve mecburî kılınmalıydı.⁵⁴⁵ Mustafa Kayabek de Atsız'la hemfikirdi. Yüzyıllarca “ateşperest Fars'ın, Arap'ın İslâmiyetle hiçbir alâkası bulunmayan isimleri” Türk çocuklarına verilmişti. Türk dünyasında milyonlarca Arap ve Fars isimli insan yaşıyordu. Türkiye'nin %90'ının ismi Arapça ve Farsçaydı. Hâlbuki İran'da ve Arap memleketlerinde Türkçe isimli bir tane insan bulunamazdı. Bu sebeple Türkiye'deki isimler de Türkçeleştirilmeliydi.⁵⁴⁶ Zaten *Ötüken*'de Türk çocuklarına verilmesi tavsiye olunan isimler de liste halinde verilmişti.⁵⁴⁷ Nejdet Sançar, isim meselesine dinî zaviyeden yaklaşıyordu. Hatta bunu İslâm sonrasında çekilen bir “çile” olarak tanımlıyordu. Ona göre Türkler Müslüman olduktan sonra Arap ve Fars isimlerini almışlar, kendi isimlerini bırakıp hor görmüşlerdi.⁵⁴⁸ İsim meselesi sadece şahıs isimleriyle sınırlı kalmayacaktı.

Kutluk Alp Gökbörü isimli yazara göre şehirlerin, kasabaların, nahiyelerin, köylerin, dağların, ovaların, göllerin, ırmakların isimleri de değiştirilmeli, Türkçeleştirilmeliydi. Bunlara Türk büyüklerinin isimleri verilebilirdi. Yazarın bu hususta birkaç tavsiyesi de vardı. Meselâ Ankara “Atakent”, İstanbul “Fatihkent”, Bursa “Osmankent”, Diyarbakır “Gökalkent”, Çanakkale “Anıtkent”, Erzurum “Baturkent” olabilir.⁵⁴⁹ Atsız biraz daha ileri gidecekti. Anlaşıyor ki ona göre şehir, kasaba, dağ, ova gibi yerlerin isimlerini değiştirmek yeterli olmazdı. Yarı Türkçe, yarı Arapça mı yoksa İtalyanca mı olduğu belli olmayan “Türkiye” ismi de değiştirilmeliydi. Atsız'ın tavsiyesi ise çok net ve ona göre bütünüyle Türkçeydi: “Türkeli”.⁵⁵⁰ Bu kadar değil elbette. Atsız'ın ve Türkçülerin kelime türetme meselesinde de tavsiyeleri, uyulmasını istedikleri bazı prensipler vardı.

Daha evvel de değindiğimiz gibi, Atsız ve Türkçüler Türkçenin sadeleşmesine karşı değillerdi. Türkçenin sade ve anlaşılır bir dil olmasını istiyorlardı. Hatta Atsız, daha sonra Alparslan Türkeş'in “9 Işık” ismiyle programlaştıracağı ve neredeyse manifesto niteliğinde olan bir yazısında, terimleri Türk köklerinden türetme ve konuşma dilinde de Türkçeyi veya Türkçeleşmiş seçme esasında olan bir “Arınmış Türkçeye”

⁵⁴⁴ Atsız, “Türkçülere Beşinci Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 9.

⁵⁴⁵ Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 3.

⁵⁴⁶ Mustafa Kayabek, “Türkçe Kişi Adları,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 5.

⁵⁴⁷ “Türkçe Kız Adları,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 8-9; “Türkçe Erkek Adları,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 9-11.

⁵⁴⁸ Nejdet Sançar, “Türk'ün Çilesi,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 4.

⁵⁴⁹ Kutluk Alp Gökbörü, “Dilde Türkçülük,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 37.

⁵⁵⁰ Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 3; Atsız, “Türkiye'nin Yeniden Kuruluşu,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 6.

tarafından olduğu/olduklarını yazmıştı.⁵⁵¹ Fakat bu sadeleştirme işi belli prensiplere bağlanmalıydı. Aslında buraya kadar söylediklerimizin de bir özeti mahiyetinde olan esaslar şunlardı:

- a- Türetilen kelimeler Türkçe kök ve ekleriyle türetilmeli⁵⁵²,
- b- Yazı dilinde Türkçe kelimeler tercih edilmeli,
- c- Türkçe olmayan ancak kullanılması mecburî olan kelimeler arasından Türkçenin fonetiğine uygun olan seçilmeli,
- ç- Gereksizse yabancı kelimeler kullanılmamalı,
- d- Kelime türetilirken veya seçim yapılırken Türkçenin zevki kollanmalı.⁵⁵³

Buraya, Atsız'ın 1950'lerde yazdığı ve idarî bir takım tedbirleri içeren tavsiyelerini de eklemeli ve yaklaşık 10 yıl arayla ortaya konan bu prensipleri birleştirmeliyiz.

- e- İmlâ yanlışlığı bulunan her türlü yayına para cezası kesilmeli,
- f- Okullarda imlâ meselesine önem verilmeli,
- g- Tarihçi ve dilcilerden mürekkep bir heyet Türkçe olmayan kurum ve coğrafi isimleri Türkçeleştirmeli,
- ğ- Doğacak çocuklara Türkçe isim verme mecburiyeti getirilmeli,
- h- Soyadları ismin önüne getirilmeli ve “Oğlu” veya “-gil” şeklinde bitmeli,
- ı- “Bey” ve “Bayan” kelimelerinin yerine “Beğ”, “Hanım” gibi unvanlar kullanılmalı,
- i- Bu tür konuların öğretimi ilkokuldan lise tamamlanana kadar sürmeli,
- j- Gerçek ve ilmî bir dil kurumu kurularak dilin yabancı kelimeler tarafından işğâl edilmesi önlenmeli,
- k- Devletin adı “Türkeli” olmalı.⁵⁵⁴

Bunca yazdıktan sonra Türkçülerin sade Türkçeye taraf, “uydurukça” olarak niteledikleri Öztürkçeye ise karşı olduklarını söylersek hata etmiş sayılmayız. Fakat onların kullandıkları dilin sade Türkçeye ne derece yakın olduğunu söylemek bize düşmeyecektir. Bu tezin bütünündeki alıntılardan veya makalelerin asıllarından yapılacak okumalar okurun kesin bir kanaâte varmasına yardımcı olacaktır. Peki,

⁵⁵¹ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağırın,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 18.

⁵⁵² Atsız bu önerisini daha sonra bir misalle açıklamıştır. Ona göre “İnkılâp” kelimesi yerine Türkistan Türkçesinde kullanılan “Özgeriş” kelimesi “Devrim”den daha uygun düşerdi. Zira “Özgeriş” kelimesi “Başka” demek olan “Özge”den çıktığı ve “Başkalaştırmak” manâsına gelen “Özgermek”ten oluşturulduğu için hem daha kolay kabul edilir, hem de doğru bir türetme olurdu. Atsız, “Bozulan Türkçe,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 4.

⁵⁵³ “Röportaj: Çeşitli Konular Üzerine Atsız'ın Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 17.

⁵⁵⁴ Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 2-3.

Öztürkçecilik akımına kapılan hiç Türkçü yok mudur? Belki de vardı. Bir yazar var ki, onun kullandığı dil Öztürkçeden çok da farklı değildi. O yazardan örneklere geçmeden evvel Türkçülerin verdikleri Öztürkçe örneğine ve onların eleştirilerine bakalım. *Orkun* (1950-1952)'da verilen örnek aynen şöyle: “Erkenin azalması ilkesini nicel olarak bildiren değişikliklerin matematik fonksiyonu. Tekil bir ısılık içinde meydana gelen her olay antropinin bir artışına sebep olur. Yani pratik olarak kullanılabilen erke miktarı azalır; tersinir.” İmzasız yayınlanan bu yazıda yazar, alıntılacağı kısımdan sonra okura, elinizi vicdanınıza koyarak cevap verin, diyordu ve soruyordu: “Bu dil Türklüğü birleştirir mi? Bu dil nesiller arasında ayrılık yaratmaz mı? Son asır Türk edebiyatının ‘sâde dil’ dâvasıyla bu dilin herhangi bir ilişiği var mıdır?”⁵⁵⁵ Yazarın bu sorulardan muradı tabî ki belliydi. Fakat bu sorulardan yaklaşık 15 yıl sonra, ironik bir biçimde, başka bir Türkçü şöyle yazacaktı: “Varlıkgörüşü bir bütünün ‘Düşünleyici’lerince ortaya konulan, bütünce benimsenen düşüncetakımıdır. [...] Türkçülük, ‘Türklük Gerçek’i (Türk Gerçeği’ni) başa koyan, Türklüğün Dirlikce-Mutluca Yaşamasi’nı erek sayan bir Bütünlük İnani’dır. [...] ‘Bütün’ü öne alan düşüncetakımı, ‘Bütüncülük’tür. Türkçülük, Türk Bütüncülüğü’dür. Türkçü, Türk Bütüncüsü’dür. [...] Türkkani, ‘yalnız Türklerin gövdelerinde üreyip, Türklerin damarlarında dolaşan’, ‘Türkurluğu’ ile yalnız Türkata’dan Türkoğul’a geçen, ‘Türk’ü ‘Türk Olmayan’dan ayıran başkalıkları, özleri taşıyan kandır. [...] Türktüresi, Türklük Davranıtakımı’dır.”⁵⁵⁶

Cumhuriyet devri Türkçe tartışmalarının en hararetli olduğu zaman dilimlerinden biri de 1930’lardı. Bu yıllarda Türkçede meydana gelen değişim ve dönüşümler bir anlamda Türkçenin kaderini de tayin eder nitelikteydi. Bu değişim ve dönüşümlerin Türkçülük cephesindeki tanığı ise *Atsız Mecmua* idi. Mecmuanın çevresinde toplanan Türkçüler dilde meydana gelen bu değişimleri adeta tedirginlikle izliyorlardı. Onlar, dilin yapısını ve ahengini bozmadan yapılan ve Türkçenin duru bir hâl almasını sağlayıcı değişikliklerin karşısında değillerdi elbette. Fakat Türkçeden çıkarılan Arapça ve Farsça kelimelerin yerini Batı dillerinden gelen kelimelerin doldurmasına da taraftar değillerdi. Bununla beraber dil konusunda 1930’lardaki tartışmalar genel itibariyle Türkçe etrafında gelişmişti. 1960’larda ise aynı mesele ideolojik bir zemine kaymış, taraflar ideolojik saiklerle meseleye yaklaşır olmuşlardı ve artık tartışmanın iki tarafı bulunuyordu: Öztürkçeciler ve Türkçeciler. Türkçüler için Öztürkçecilik akımı,

⁵⁵⁵ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 9.

⁵⁵⁶ Sait Sadi Dânişmendgâziöğlü, “Gökçağı’nda Türkçülük Üzerine Düşünceler,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 2-3.

Türkçeyi sade bir dil yapmak amacıyla değildi ve bu akımın yürütücüleri “Türklüğe kastetmiş Komünistler”di. Asıl maksatları Türkçeyi “uydurma” kelimelerle doldurarak Türk’ün en kutsallarından biri olan Türk dilini “anlaşılmaz” bir haline getirmek, nesiller arasındaki bağlantıyı koparmaktı. Üstelik bu uygulama yapılırken yüzyıllardır kullanılanla kullanılanla Türkçeleşmiş kelimeler de dilden çıkarılıyor ve bu kelimelerin yerine yine Türkçe olmayan kelimeler yerleştiriliyordu. Türkçülerin, böyle bir ön kabulde yaklaşıttan sonra, bu akımın yanında bulunmaları, fikirleri açısından bakıldığında elbette mümkün değildi. Bu sebeple 1940’larda Arapça ve Farsça kelimeler yerine Türkçe kelimeler ikâme edilmesini savunan Türkçüler, ilerleyen yıllarda hem teoride, hem de pratikte Öztürkçeciliğe en fazla karşı olanların başında gelmişlerdi.

2.10 ATATÜRK

Türkiye’de en çok tartışılan meselelerden biri Mustafa Kemâl Atatürk’tür. Onun icraatları, fikirleri ve şahsiyeti etrafında cereyan eden tartışmalar Cumhuriyet ilan edildiğinden beri sürmektedir. İnkılâpları, şahsî hayatı, dine bakışı, devleti yönetme usulleri, hangi takımlı olduğu, serveti, yiyip içmesi, boyu vs. gibi konular her daim tartışılan konular arasındadır. Fakat bu tartışmalarda onu objektif bir biçimde değerlendirenlerin sayısı ne kadar azsa, ölesiye seveni ve nefret edeni de o kadar çoktur. Bir kesime göre Atatürk sosyalist, başka bir kesime göre ise ulusalcıdır. Dinsiz olduğunu savunanlar kadar, onun hakiki bir Müslüman olduğunu savunanlar da vardır. O, kimine göre müsrif bir devlet adamı, kimine göreyse servetinin tamamını memleket için harcayan bir hayırseverdir. Atatürk’ün inkılâpları “sayesinde” memleketin bu duruma geldiğini savunanlar kadar, aynı inkılâplar “yüzünden” memleketin bu duruma düştüğünü savunanlar da yok mudur? Bunun yanında farklı istikametteki birçok farklı ideoloji Atatürk’ü bir referans noktası, dayanak olarak kabul etmiş veya kullanmıştır. Milliyetçiler için Atatürk tam bir Türkçüdür. Sol kesimdekiler ise onun sosyalist olduğunu iddia etmektedirler. Atatürk’ün fikirleri, icraatları ve şahsiyeti işte bu iki uç arasında meydana gelen tartışmaların arasında kalmıştır. Peki, Atsız Ekolü Türkçülüğün Atatürk’e bakışı nasıldır?

Atsız ve çevresindekilerin yön verdikleri Türkçülük için, belki de, en çetrefilli konulardan biri Atatürk’tür. Türkçüler arasında onu sevenler kadar sevmeyenler de mevcuttur. İcraatlarını beğenenlerin, şahsiyetini üstün bulanların yanında tam aksini düşünen Türkçüler de az değildir. İleride de göreceğimiz üzere, Türkçülerin Atatürk hakkındaki fikirleri türlü türlüdür. O kimi zaman “devleti kurtaran büyük dahi” olarak

nitelenmiş, bazense “müstebit bir diktatör” olarak görülmüştür. Bilhassa 1930’larda Atatürk’ün “eşsiz bir lider” olduğu görüşü hâkimdir. Bu değişikliğin birkaç nedeni olabilir. 1930’lardaki fikirler, memleketteki umumî havanın da tesiriyle, Atatürk’ün “ülkeyi sömürge olmaktan kurtaran bir kurtarıcı” olduğu merkezindedir. Bu bakış açısında Atsız’ın ve dolayısıyla çevresindeki Türkçülerin Akçura ve Gökâlî gibi önceki nesle ait Türkçülerden etkilendiklerini söylemek yanlış olmayacaktır. Zira Gökâlî, ülkedeki siyasî, iktisadî, medenî hâkimiyetin Türkler eline geçmesini Mustafa Kemâl’e bağlıyordu. O, Mustafa Kemâl Paşa’nın Türkçülüğü fiiliyatta tatbik ettiğine inanmakta ve bu sebeple de “Türkçülüğün en büyük adamı” olduğunu söylemekteydi.⁵⁵⁷ Akçura da, Gökâlî gibi, Atatürk’ün Türkçülüğü fiiliyata geçirdiği konusuna dikkat çekiyordu. Ona göre Türkçülük, ancak birkaç kişinin kalbinde ve dimağında düşünceler uyandıran, ara sıra da söz ve yazıyla meydana çıkan bir nazariyeden ibaretti. Hâlbuki Mustafa Kemâl Paşa Türkçülüğü tahakkuk ettirmişti. Bu sebeple de Türk idealini gerçekleştiren “bir dahi ve kahraman”dı.⁵⁵⁸ 1930’ların genç Türkçülerinin de bu şekilde düşünmemeleri için bir sebep yoktu. Onlar mütareke dönemini yaşamışlar, işgalleri görmüşlerdi. Mustafa Kemâl Paşa’nın savaş sırasındaki ve savaştan sonraki faaliyetlerini biliyorlardı. Cumhuriyetin ilanından sonra gerçekleştirilen inkılâplarıysa bizzat müşahede ediyor, yaşıyorlardı. 1940’lardan sonra ise Türkçülerin fikirlerinin değiştiği görülür. O vakit Türkçülerin fikirleri neden değişmişti?

Atsız’ın ve çevresindeki Türkçülerin fikirlerinin yavaş yavaş değişmesindeki başlıca amilin Rıza Nur olduğunu söylemek hata olmaz. Bununla beraber, “Rıza Nur” bahsinde yazdıklarımızı burada tekrara lüzum görmüyoruz. Rıza Nur’un hem yurtdışındayken, hem de Türkiye’ye geldikten sonraki etkileri bazı Türkçülerin Atatürk’e bakışını değiştirmiş olmalı. Başka bir neden de Türkçülerin iktidarla olan ilişkileriyle alâkalıdır dersek yanılmış olmayız. Önce Türk Ocakları ve *Türk Yurdu*’nun kapatılması, ardından *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)’un Bakanlar Kurulu kararıyla kapatılarak Atsız’ın sürgün edilmesi ve nihayet 1944 Irkçılık-Turancılık Davası, Türkçülerin iktidara olan husumetlerinin genişleyip boyut değiştirerek parti, rejim ve son kertede bir Atatürk karşıtlığına evrilmesine sebebiyet vermiş olabilir.⁵⁵⁹

⁵⁵⁷ Ziya Gökâlî, *Türkçülüğün Esasları*, Matbuat ve İstihbarat Matbaası, Ankara 1339, s. 14.

⁵⁵⁸ Akçuraoğlu Yusuf, “Türkçülük,” *Türk Yılı, 1928*, Akçuraoğlu Yusuf (ed.), Arslan Tekin, Ahmet Zeki İzgöer (hzl.), Türk Tarih Kurumu, Ankara 2009, s. 480.

⁵⁵⁹ Atsız’ın 1951’de kaleme aldığı şu satırlar belki de bu düşüncenin bir sonucu: “Biz onların Kemalist rejimlerinin her marifetini, tehdidini, iftirasını, hapsini, işkencesini, tabutluğunu ve mezarlığını gördük ve şatafatlı kemalizmin ne olduğunu anladık.” bkz. Atsız, “Millî Birlik,” s. 4.

1950'lerde de, yeni bir iktidar dönemiyle beraber devam eden bu görüş, özellikle 1960 İhtilâli'nden sonra tekrar değişerek 1930'lardaki seviyeye gelecektir. Bize göre bunun iki temel sebebi vardı. Bilhassa bu tarihten sonra sol çevrelerde Atatürk'ün sosyalist olduğu fikri işlenmeye başlamıştı. Türkçüler için, ülkedeki birçok insan nazarında çok büyük önemi olan Atatürk'ün “düşmanlara kaptırılması” tehlikesi doğmuş olmalı. Böyle bir durum, Komünizm ile olan mücadelede belki de büyük bir “mevzi” kaybına sebep olurdu. İkinci sebepse, Türkçüler arasında artık yeni bir neslin yazarlar arasına katılması olabilir. Atsız neslinin CHP iktidarlarıyla yaşadıklarını, duydukları ve okudukları dışında bilmeyen, Cumhuriyet devri tedrisatına göre yetiştirilmiş bulunan bu neslin büyük çoğunluğu için Atatürk elbette “büyük kurtarıcı” olacaktı. Hele bu kişiler okul kitaplarında okudukları Atatürk dönemindeki milliyetçiliğe dair öğeleri yaşadıkları devirle kıyaslayınca Atatürk'e daha da fazla önem vermiş olmalı. İşte biz bu bölümde, buraya kadar yazdıklarımızla bir özetini verdiğimiz, Türkçülerin Atatürk'e bakışının nasıl olduğunun seyrini, biraz da ayrıntıya girerek, takip edeceğiz.

Atsız'ın 1930'lardaki dergilerine baktığımızda Atatürk'e dair kalem oynatan, belki de, tek yazarın Atsız'ın bizzat kendisi olduğunu görürüz. O, daha ilk sayıdaki ilk yazısında Atatürk önderliğinde kazanılan zaferin ne kadar büyük olduğunu söylüyordu. Ona göre “Türk'ün bağımsızlık savaşı Aydın ve Ayvalık'ta tutuşmuş, Sivas'ta düşünmüştü. Ankara'da irade ve iş haline geçen istiklâl fikri, nihayet Dumlupınar'da muzaffer olmuştu. Zalim mazluma, sermaye imana mağlûp olmuş, mefkûre menfaâtı boğmuştu. Bütün bunları meydana getiren bir Türk dâhisiydi, Türk'ün tunç iradesini temsil eden bir dâhi.”⁵⁶⁰ Atsız'ın savaş yıllarına atfı bu kadar değildi. Ona göre Atatürk, mağlûp bir ordunun içinden çıkan “muzaffer bir komutan” ve “bir çelik irade”ydi.⁵⁶¹ Atsız'ın yazdığı bu satırlara dayanarak Atatürk'e hudutsuz bir sevgi ve hürmet beslediğine hükmetmek yanlış değildir. Onun başka yazıları da bu sevgi ve hürmeti adeta tasdik eder mahiyettedir. Meselâ, Cumhuriyet'in ilanından sonra yeni bir savaşın, iktisadî savaşın başladığını söyleyen Atsız, “Gazi”nin kumandasında savaşarak elde edilecek zaferin son asırlardaki ikinci bir “Türk şaheseri” olduğuna inanıyordu.⁵⁶² “Arkasında olmasaydı şanlı bir mazi, bu milletten çıkar mıydı bir büyük Gazi?”⁵⁶³ diyen

⁵⁶⁰ Boz Kurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “Bir Kuş Bakışı,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 2-3.

⁵⁶¹ Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Kadro ve Ziya Gök Alp,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 304.

⁵⁶² *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî İktisat,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 191.

⁵⁶³ Atsız, “Toprak-Mazi,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 41.

de Atsız'dı, "Atatürk'ü Türk milletinin en büyüğü" olarak niteleyen de.⁵⁶⁴ Atsız, *Atsız Mecmua*'da bir referans olarak da Atatürk'e yer veriyordu. Meselâ bir yazısının girişinde onun "Bilelim ki, millî benliğini bilmiyen milletler, başka milletlerin şikâridir"⁵⁶⁵ sözünü kullanmış; Türk gençlerine Atatürk'ün gençliğe hitabesindeki, "Memleketi idare edenler gaflet ve hıyanet içinde olsalar bile yine vazifen Türklüğü kurtarmaktır" cümlesini unutmamalarını tavsiye etmişti.⁵⁶⁶ *Orhun* (1933-1934)'da ise, Atatürk'ün Türkiye'de bir "dilek birliği" kurduğunu yazıyordu.⁵⁶⁷ İlerleyen zamanlarda, Atsız'ın ve çevresindeki Türkçülerin şekillendirmeye başladığı Türkçülüğün Atatürk'e bakışı, 1930'lardaki halinden bambaşka bir şekle bürünecek ve "dâhi", "büyük kurtarıcı", "Türklüğün en büyüğü" gibi övgülerin yerini aksi istikametteki sözler alacaktı.

Atsız'ın dergilerinde 1940'lar Atatürk olmadan geçti. Bu yıllarda yayınlanan *Orhun* (1943-1944)'da Atatürk'e dair neredeyse tek bir satıra bile rastlamak mümkün değildir. Derginin Kasım 1943'teki sayısında dahi Atatürk'ün adı geçmiyordu. Belki de Türkçüler hâlâ CHP iktidarı olduğu için sessiz kalmayı tercih etmişlerdi. Atatürk hakkındaki fikirlerini söylemeleri uygun olmazdı. İnanmadıkları övgüleri yazmayı da istememişlerdi belki de. Bu şekilde 1950'lere gelindi. CHP hükûmeti gitmiş, DP hükûmeti kurulmuştu. Memlekette müthiş bir CHP düşmanlığı havası esiyordu. Bir "devr-i sabık" yaratılmış, CHP hedef tahtasına oturtulmuştu. Anlaşılan o ki, Türkçüler de bu havaya kapılmışlardı. Hem onların kendilerince "haklı" sebepleri de vardı. 1944'te tabutluklara atılmış, işkence görmüş, aylarca hapis yatmışlardı. Okulundan, işinden olanlar; beş parasız ve eşinden, çocuğundan ayrı kalanlar o günleri unutamıyorlardı belli ki. Unutamadıkları o günler, onları CHP'ye "düşman" etmişti. Belki daha sonra bu CHP düşmanlığı partiyle alâkalı kim ve ne varsa onlara da düşmanlık haline dönüşecekti. CHP'ye düşman olan Türkçüler onun iktidarına, vekillerine, idarecilerine, inkılâplarına, rejimine ve en nihayet bânîsine düşman olmuşlardı. Bütün bunların üstüne bir de Rıza Nur'un etkisini eklediğimizde 1950'lerde Türkçülerin niçin böyle Atatürk karşıtı olduğunu zannedirim daha kolay anlayabiliriz.

1950-1952 arasında yayınlanan *Orkun*'da Atatürk'ün "müstebit bir diktatör" olduğu fikri Türkçüler arasında genel bir kanaât halindedir. Ancak onlar bu fikirlerini

⁵⁶⁴ H. Nihâl [Atsız], "Türk Vatanını Peşkiş Çekenlere," *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 56.

⁵⁶⁵ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], "Millî Benlik," *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 145.

⁵⁶⁶ [Hüseyin Nihâl Atsız], "Kurtulmamış Türkeli," s. 173.

⁵⁶⁷ Atsız, "Yirminci Asırda Türk Meselesi II: Türk Irkı=Türk Milleti," *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 160.

doğrudan söylemekten ziyade CHP ve/veya İsmet İnönü üzerinden dillendireceklerdi. Meselâ Nejdet Sançar, “menfaât birliği” esasına dayandığını söylediği CHP zihniyetinin otuz yıllık “kahredici, menhus ve müstebid” zihniyetinden bahsediyordu.⁵⁶⁸ Sançar’ın kastettiği dönemin veya dönemlerden birinin Atatürk devri olduğunu anlamak çok da zor olmasa gerekir. Nejdet Sançar başka bir yazısında ise bu devrin Hitler döneminden bile daha “müstebid”, daha “zalim” olduğunu ve ayrıca “gayr-ı meşru” olduğunu söylüyordu. Hatta Cumhuriyet dönemi şeflerinin hepsinin toplamının Fatih, Yavuz, III. Selim veya II. Mahmut kadar değeri olmadığı savunuyordu.⁵⁶⁹ Esasen bu söylem Türkçülerin birçoğunda vardı.

Bunu en şiddetli dile getiren Türkçülerden biri İsmet Tümtürk’tü. Ona göre 1923’ten 1950’ye kadar geçen “27 yıllık Türk düşmanı istibdat devrinde” Türk milletine yapılan maddî ve manevî “zulüm” ve “işkencenin” tarihte ve dünyada eşi benzeri yoktu.⁵⁷⁰ Başka bir yazar, Tümtürk’e katılıyor olsa da, onun kadar sert değildi. 14 Mayıs 1950’de yapılan seçimleri “ikinci bir saltanatın yıkılışı” olarak tanımlıyordu sadece.⁵⁷¹ Hikmet Tanyu ise Atatürk’ün birbirine zıt iki şahsiyet taşıdığı inancındaydı. Ona göre, her diktatörlük rejimi yakın geçmişi inkâr ederek her şeyin kendisi veya birkaç kişi tarafından başarıldığının reklamını yapardı. Bu propaganda ile “diktatör” ilahlaştırılır ve halk da hipnotize edilirdi. Hitler, Mussolini ve Stalin gibi Atatürk de bu yönüyle değerlendirilmeliydi. Fakat yazara göre Atatürk bir “tezat” içerisindeydi. Bir yandan “mütehakkim bir şef” usulüyle devleti yönetip geçmişin bütün kıymetlerini küçültmeye çalışırken bir yandan da kendi yaptıklarını bile Türklüğe mal etmeye çalışmıştı.⁵⁷² İmzasız yayınlanan bir yazıda da Atatürk yine “diktatör” olarak nitelendiriliyordu. Yazara göre, Hamdullah Suphi Tanrıöver meclisteki bir konuşmasında Atatürk’e “diktatör” deyince bazı insanlar buna kızmıştı. “O halde şunu halletmek lâzım”, diyordu yazar, “Diktatör kelimesinin yerine ne kullanılsın?”⁵⁷³

Zeki Sofuoğlu da Atatürk’ü “diktatör” olarak gören yazarlardan biriydi. Çeşitli sorular sorarak gerçeklerin ortaya çıkmasını istediğini söyleyen Sofuoğlu’na göre Türk tarihinin son yüz yılı gerçeklerin gizlendiği bir devirdi. Her iki Meşrutiyet devri, I. Dünya Savaşı ve Mütareke döneminden sonra Cumhuriyet dönemiyle ve Atatürk’le

⁵⁶⁸ Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 4.

⁵⁶⁹ Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları Yine Sahnede,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 14.

⁵⁷⁰ İsmet Tümtürk, “Niçin Hâlâ Hücum Ediyorsunuz Diyenlere,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 3.

⁵⁷¹ Bekir Sıddık Özyıldırım, “İnkılâp Hakkında,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 13.

⁵⁷² Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar V: ‘Atatürkçü’leri Tanıyalım: Ahmet Emin Yalman,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 6.

⁵⁷³ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 12.

İlgili sorular soruyordu. Meselâ, Cumhuriyet'in ilanı sadece demokrasiye olan sevgiden mi ileri geliyordu? Mustafa Kemal'in demokrasinin gelişmesi konusunda samimî bir teşebbüsü var mıydı? Bu dönemde devletin ekonomisi nasıl idare edilmişti? İş Bankası'nın sermayesi hangi yolla temin edilmişti? Mustafa Kemâl, Kazım Karabekir ve Rıza Nur gibi şahsiyetleri neden bertaraf etmişti? İzmir Suikastı'nın aslı neydi? İnkılâpların mahiyeti ve hedefi neydi? Yazar, makalenin son kısmında da ise bu soruların bugüne kadar cesaretle ele alınıp cevaplandırılmadığını söylüyordu.⁵⁷⁴ Zeki Sofuoğlu'nun, hem de 10 Kasım tarihli sayıda sorduğu bu soruların hepsinin cevabını bildiği muhakkak. Ancak yazmamış ve böyle bir yolu tercih etmiş olmalı. Sofuoğlu'nun bu sorularından yaklaşık 3 ay sonra başka bir yazar Sofuoğlu'na katıldığını yazıyordu. Ona göre de karanlıkta kalan ve aydınlatılması gereken birçok karanlık alan vardı. Memlekete hizmet edenlerle kötülüğü dokunanlar bilinmiyordu. Kurtuluş Savaşı'nda olanlar bile tam olarak bilinmiyordu. Zira Cumhuriyet'in ilanından 1950'ye kadar geçen süre içinde bir “yalan makinesi”, sanki gerçekler hiç ortaya çıkmayacakmış gibi işletilmiş ve yalanlar üretilmişti. Yazarın, Sofuoğlu'nun sorularına bazı eklemeleri de vardı. Millî Mücadele nasıl başlamıştı ve zafere ulaşmasında şimdiye kadar öğretildiği gibi sadece birkaç şahıs mı etkili olmuştu? Zaferde başka kimsenin yararlı faaliyeti yok muydu?⁵⁷⁵ Atsız'ın dergilerinde bu yönde fikirlere sahip yazarlar bunlarla sınırlı değildi elbette. Peki, Atsız'ın bu konudaki fikirleri neydi?

Atsız'a göre de Atatürk bir “diktatör”dü. O, Atatürk'ün kurduğu idareyi “cumhuriyet” değil, bir “diktatörlük rejimi” olarak görüyordu.⁵⁷⁶ Asıl cumhuriyet 14 Mayıs 1950'de kurulmuş ve hükûmet, “gayr-ı meşru” olandan “meşru” olanın eline geçmişti. Atsız'a göre, 1950'ye kadar gelen hükûmetler “meşru” değildi. Zira meclisler “müstebid diktatörler” tarafından tayin yoluyla oluşturulmuştu.⁵⁷⁷ Bununla beraber Atsız, “Başkumandan Mustafa Kemâl” ile “Cumhurbaşkanı Atatürk”ü birbirinden ayırıyordu. Belli ki ikisinin farkları olduğuna kanaât ediyordu. O, Başkumandan Mustafa Kemâl'i ululadığını söylüyordu. Fakat Cumhurbaşkanı Atatürk'ü beğenmiyor ve sevmiyordu. Onu sevmeye veya beğenmeye de kanunen veya vicdanen mecbur olmadığına inanıyordu.⁵⁷⁸ Atsız'ın asker Mustafa Kemâl ile siyasetçi Atatürk'ü

⁵⁷⁴ Sofuoğlu M. Zeki, “Son Yüzyılı Örtten Yalan Perdesi Ne Zaman Yırtılacak?,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 3-4.

⁵⁷⁵ Bekir Sıddık Özyıldırım, “Son Yüzyılın Tahrif Edilmiş Olan Tarihi Düzeltilmelidir,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 13.

⁵⁷⁶ Atsız, “Türkiyenin Yeniden Kurulması,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 3.

⁵⁷⁷ Atsız, “Kurucular Meclisi,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 3.

⁵⁷⁸ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 9.

birbirinden ayırması manidardır. Aslında bunun, Atsız'ın 1930'lardaki fikirleriyle de uyumlu bir tavır olduğunu söyleyebiliriz. 1930'larda Atsız için Atatürk, "ülkeyi müstemleke olmaktan kurtaran bir dâhiydi." Kurtuluş Savaşı'nın başkomutanıydı. Yani Atsız onun asker tarafına işaret ediyordu. Ama Atsız'ın dergilerinin kapatılması, asistanlıktan çıkarılması ve sürgün edilmesi hadiseleri hep Cumhurbaşkanı Atatürk zamanında cereyan etmişti. Belki de Atsız'ın bu şekilde bir ayırım yapmasının arkasında böyle bir bilinçaltı vardı. Bununla beraber, Atsız'ın Atatürk hakkındaki fikir ve beyanlarının Türkçüler için genel bir görüş olduğunu tekrar tekrar belirtmeye gerek yok sanıyorum. Türkçüler, Atatürk'ün sadece fikirlerine ve şahsiyetine değil, onunla alâkalı başka şeylere de karşıydılar. Bunlardan birisi de onun heykelleriydi.

Türkçülerin bu konudaki fikirlerini de dolaylı olarak beyan ettikleri görülüyor. Meselâ Nejdet Sançar müstear isimle yazdığı bir yazısında, büyük adam ancak öldükten ve ölümünün üzerinden belli bir süre geçip büyüklüğü kabul edildikten sonra heykeli dikilen adamdı.⁵⁷⁹ Aslında Sançar'ın buradaki hedefi, anlaşıldığı kadarıyla, İsmet İnönü'yü. Ancak dolaylı olarak da Atatürk'ün hedef alındığı söylenebilir. Zira Sançar, Atatürk'ün daha sağlığında heykellerinin dikildiğini elbette biliyordu. Başka bir yerde de yine heykellere değiniliyordu. Ülkenin farklı yerlerine meçhul asker anıtlarının dikilecek olması üzerine, ismi bilinmeyen bir yazar, "demek ki şeflerden başka kişiler için de heykel dikilebiliyormuş", diyordu, fakat "memleketin asıl kurtarıcıları için dikilecek anıtlara şef heykellerinden yer bulunabilecek mi" diye sormaktan da kendini alamamıştı.⁵⁸⁰ Heykellerin yanında Anıtkabir'in masrafları da eleştiriliyordu. Üstelik o tarihlerde Bulgaristan'dan gelen göçmenlerin iskân ve beslenmeleri için yüklü miktarda paraya ihtiyaç vardı. Bu sebeple milyonlarca lira harcanan Anıtkabir'in inşaatı durdurulmalıydı.⁵⁸¹ Türkçülerin Atatürk'e dair eleştirileri bu kadar değildi. Bazen açık, bazen ima yoluyla birçok şeyi kıyasıya eleştiriyorlardı. Hatta çok ileri gittikleri durumlar da oluyordu.

Atatürk dönemi hakkında üzerinde durulan meselelerden biri dindi. Ancak bu meselede de doğrudan Atatürk hedef alınmıyor, CHP iktidarı üzerinden Atatürk de eleştiriliyordu. Meselâ İzeddin Şadan "İnkılâp Nevrozu" adlı yazılarından birinde Atatürk devrinin iki farklı tarihinde meydana gelen iki olayı aktarıyordu. Şadan'ın hiç yorum yapmadan aktardığı hatıralardan biri Millî Mücadele yıllarına aitti. Bu hatıraya

⁵⁷⁹ Okçuoğlu [Nejdet Sançar], "Orkundan Sesler," *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 7.

⁵⁸⁰ "Orkundan Sesler," *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 9.

⁵⁸¹ İsmet Tümtürk, "Millî Şuur İşığında Mülteciler Meselesi," *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 13.

göre bir öğle vakti Ankara Karaoğlan caddesindeki kahvelerde bulunan herkes öğle namazına sevk edilmişti. 1930 yılına ait başka bir olayda ise Ayaspaşa'daki bir gazinoda kokteyl verildiği sırada müziğin birden susması üzerine "diktatör", müziğin neden kesildiğini soruyordu. Ezan okunduğu için ara verildiği cevabını alan "diktatör", sert ve kesin bir emir verecekti: "Yıkın şu minareyi!"⁵⁸² 10 Kasım tarihli sayıda çıkan makalede yazarın "diktatör"le Atatürk'ü kastettiği şüphesiz. Demek bazı Türkçüler Atatürk'ün dinle sorunlu bir politika izlediğine inanıyorlardı. Zaten Zeki Sofuoğlu'nun da, daha önce aktardığımız sorularından biri Atatürk'ün dine bakışıyla alâkalıydı. Sofuoğlu, Atatürk'ün din, aile, iffet hakkındaki fikirlerini ve nasıl bir imana sahip olduğunu merak ediyordu.⁵⁸³ Sofuoğlu merak ediyordu ama başka bir yazar, Mehmet Kaplan, bir müstear isimle yazdığı makalesinde bu konuda kesin hükümlere varacaktı. Ona göre, 1923-1945 yılları arasında mukaddesat hiçe sayılmıştı. Nesiller koyu bir maddecilikle yetiştirilmişti. Din gerilik telâkki edilmiş, maneviyat temelinden yıkılmıştı. Din ve Allah'la alay edilmiş, içki sofralarında ibadetle ilgili kararlar alınmıştı.⁵⁸⁴ Kaplan, son cümlesinde Atatürk'ün içki içmesini kastediyor olmalı. Aslında Atsız'ın dergilerinde bu konuya temas eden tek yazar Mehmet Kaplan değil. Bu konuyla ilgili tahkir edici bir paragraf da var. İmzasız yayınlanan "Orkundan Sesler" bölümünde İstanbul Valisi Fahrettin Kerim Gökay'ın sarhoşlarla mücadele etmesi üzerine bu bölümü kaleme alan yazar, sözü Atatürk'e getiriyor ve şöyle diyor: "Tanrı lütfedip Fahrettin Kerim kulunu biraz daha önce dünyaya getirse ve talih de lütfedip kendisini, adına cumhuriyet denilen devrin ilk yıllarından itibaren bütün Türkiye'ye umumî vali tâyin ettirseydi, bu, Türklük için ne büyük kazanç olurdu!"⁵⁸⁵ Bu manidar, imalı ve tahkir edici yazıda açık bir hedef olmadığı görülüyor. Ancak, dediğimiz gibi, ima yoluyla Atatürk'e bir gönderme olduğu bellidir.

Görüldüğu üzere bu dönemdeki Türkçülerde, farklı kaynaklardan beslenen ve farklı durumların sebep olduğu bir Atatürk karşıtlığı durumu hâkimdir. Kimi yazarlar onun döneminde dine dair uygulamalardan dolayı onu eleştirirken, kimi yazarlarsa konuyu içkiye bağlamaktadırlar. Bazı yazarlara göre o "müstebid bir diktatör", bazılarına göre "gayr-ı meşru" bir rejimin bânîsidir. Peki, Türkçülerin Atatürk düşmanı oldukları yönündeki ithamlara cevapları nedir? Türkçülerin Atatürk'e getirdikleri

⁵⁸² İzzeddin Şadan, "İnkılâp Nevrozu," *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 5.

⁵⁸³ Sofuoğlu M. Zeki, "Son Yüzyılı Örtten Yalan Perdesi Ne Zaman Yırtılacak," s. 4.

⁵⁸⁴ Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], "İrtica Var!," *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 7.

⁵⁸⁵ "Orkundan Sesler," *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 8.

eleştiriler salt Atatürk düşmanlığından mı kaynaklanmaktadır? Bu konudaki temel referansları, gerekçeleri nedir? Belki de bunun temelinde Atatürk'ün de bir insan olduğu fikri yatıyordu. Türkçüler, Atatürk'ü de, hata ve sevaplarıyla nihayetinde bir insan olarak görüyorlardı. Bu bağlamda onun “putlaştırılmasını” doğru bulmuyor ve eleştirilebilir bir şahsiyet olarak görüyor olmalılar. Bu konuyu biraz daha açmak, Türkçülerin Atatürk meselesine yaklaşımlarının arkasındaki gerekçeleri ve fikrî zemini görmek açısından faydalı olacaktır.

Belirttiğimiz gibi, Türkçülere göre Atatürk bir insandı. Her insan gibi o da “hata” yapabiliirdi. Onun hatalarını görmeden sadece meziyetleriyle değerlendirmek yanlıştı. Atsız da “Türkçü Kimdir” adlı makalesinde buna işaret ediyordu. Ona göre Türkçü, millî kahramanlarına saygı gösterirdi. Fakat o kahramanların kusurları varsa onları da söylemekten imtina etmezdi.⁵⁸⁶ Atsız'ın söyledikleri o dönem Türkçülerinin birçoğunun ve *Orkun* (1950-1952)'un müşterek fikri gibi görünüyor. Okurlardan gelen mektupların cevaplandırıldığı “Ülküdaşlarla Başbaşa” bölümünde bunun izlerini görmek mümkün. Meselâ, Selâhattin Hoşrik adlı bir okurun, *Orkun* (1950-1952)'un 10 Kasım tarihinde yayınlanan 6. sayısında Atatürk'le alâkalı neden hiçbir yazının bulunmadığını sorması üzerine verilen cevap bu ortak fikri görmek açısından önemlidir. Cevaptan anlaşıldığı kadarıyla Türkçüler, kim olursa olsun, hiçbir kimsenin “putlaştırılmasını” doğru bulmamakta ve tarihte rol oynamış herkesin, bu bağlamda tabîî Atatürk'ün de, “gerçekler” ışığında değerlendirilmesi gerektiğine inanmaktadırlar. İmzasız yayınlanan cevapta, ülkede Atatürk'ü sevenler kadar sevmeyenlerin de bulunduğu dikkat çekilmektedir. Onu sevenlerin veya sever gibi görünenlerin bu sevgilerini ölçsüz bir şekilde dile getirmelerine mukabil sevmeyenler ise hem mesele çıkarmaktan çekinerek, hem de ölünün arkasından konuşulmasını doğru bulmadıklarından dolayı susmayı tercih etmişlerdir. Yazara göre, Türkçüler arasında da onu sevenler kadar sevmeyenler de vardır. Demek ki *Orkun* (1950-1952)'u idare edenler, bu sebeple Atatürk konusunda yapılacak değerlendirmelerle Türkçüler arasında ortaya çıkacak ayrılıklara meydan vermemek için daha ihtiyatlı hareket etmektedirler. Bu durumda Türkçülerin bir paradoks içine düştüklerini söylemek yanlış olmayacaktır. Zira hem Türkçülüğün gerçekleri olduğu gibi aksettirmek anlamına gelen dürüstlük prensibine uymak gerektiğine inanılmakta, hem de bir kişinin sadece iyi yönlerini anlatarak kötü taraflarını görmezden gelmenin Türkçülere ve Türkçülerin dergisine yakışmayacak bir

⁵⁸⁶ Atsız, “Türkçü Kimdir,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 3.

hareket tarzı olduğu kabul edilmekteydi. Yazara göre, o halde tutulması gereken iki yol vardı: Susmak veya bütün gerçekleri dikkatle ve samimiyetle ele almak. Fakat ikinci yolda gitmenin bazı mahzurları vardı. Çünkü Atatürk'e sevgiyle bağlı bulunan birçok Türkçü bulunuyordu. Gerçekleri öğrenmek onları "üzebilirdi."⁵⁸⁷ *Orkun* (1950-1952)'daki bu tafsilatlı izahın bazı okurları tatmin etmediği, aynı konu üzerine ısrarlı soruların geldiği anlaşılıyor. Meselâ, Zeki Güç adlı bir okura verilen cevapta derginin Atatürk aleyhtarı olmadığı, gerçeklerin taraftarı olduğu yazıyordu.⁵⁸⁸ Başka bir okura verilen cevaptaysa tekrar putlaştırma meselesine değiniliyor ve bunun Türk geleneklerine de İslâm'ın esaslarına da aykırı olduğu vurgulanıyordu.⁵⁸⁹ Bu mesele *Orkun* (1950-1952)'da işlenmeye devam edecektir. Zira artık Türkçülerin "Atatürk düşmanı" olarak nitelendirildiği ve kendilerini müdafaa etmek mecburiyeti hissettikleri belli oluyor.

Türkçüleri Atatürk'e düşman kişiler olarak tanımlayanlardan biri Vasfi Raşit Seviğ'di. Hatta o, Atatürk'ü sevmeyen Türkçülere "aptal" demişti. Bu ithama verilen cevapta Türkçülerin Türk milletini sevdikleri ve milletin üzerinde hiçbir kuvvet tanımadıkları yazmaktaydı. Türkçüler Türklüğü sevmeyenlerin düşmanıdır, fakat şahısları sevip sevmemek kişinin kendisine kalmıştır.⁵⁹⁰ Bu ithama Lütfi Önsoy'un cevabıysa daha açıklayıcıydı. Ona göre, Türkçüler ve Türkçülerin dergisi Atatürk'e düşman değildi. Fakat onun "ilah" haline getirilmesinin de karşısındalardı. Zira memlekette Atatürk'ü de, İnönü'yü de, Enver Paşa'yı da "softalık" derecesinde sevenler vardı ve bu "softalar" kendi "ilahlarını" sevmeyen herkesi "düşman" bellerse milletin birliği bozulurdu.⁵⁹¹ İsmet Tümtürk ise Atatürk meselesinin artık bir "tahrik unsuru" olarak kullanıldığına dikkat çekiyordu. Zira gençlik arasında Atatürk'e büyük bir sevgi vardır. Buna mukabil Atatürk, devrindeki kötülüklerden ötürü birçok kişi tarafından da sevilmemektedir. İşte Yahudiler, "dönmeler", "masonlar", Komünistler ve "kozmpolitler"den oluşan bir grup, tahrikleriyle Atatürk'ü sevenleri ve sevmeyenleri birbirine "düşman" etmeye çalışmaktaydılar. Herkesin istediğini sevip sevmemekte özgür olduğunu belirten Tümtürk'ün son sözleri Atatürk'ü seven ve onu kahraman gibi gören gençlereydi: "Atatürk'e samimiyetle bağlanmış gençler acı hakikatlerle

⁵⁸⁷ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 16. Bu cevabın İsmet Tümtürk tarafından yazıldığı tahmin edilebilir. Zira buradaki satırlarla onun başka bir yazısı oldukça benzerlik arz etmektedir. Bkz. İsmet Tümtürk, "Atatürk Meselesi," *Orkun* (1950-1952), 1/24 (16 Mart 1951), s. 3-4.

⁵⁸⁸ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 16.

⁵⁸⁹ "Ülküdaşlarla Başbaşa," *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 16.

⁵⁹⁰ "Orkundan Sesler," *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 8.

⁵⁹¹ Lütfi Önsoy, "Ordinaryüs Profesör Vasfi Raşit Seviğ'e," *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 16.

karşılaşmayı öğrensinler, zira hakikatler suda erimeyen cam parçaları gibidir, ve onları görüp anlamamız ne kadar gecikirse uyanışın acılığı da o kadar artar.”⁵⁹²

Türkçülerin Atatürk’e düşman olup olmadıkları meselesinde bizim ulaşmamız gereken sonuç nedir? Yazdıklarımız bizi iki farklı neticeye götürüyor. Bunlardan birincisi, Türkçüler Atatürk’ü bir “diktatörlük rejiminin kurucusu” ve “baskıcı bir şef” olarak gördükleri için gerçekten de Atatürk’ü sevmemektedirler. İkincisi ise, Atatürk’ün Kurtuluş Savaşı’nda emeği geçmiş insanlardan “sadece biri” olduğuna inanmakta, fakat onun “put” haline getirilmesinin yanlışlığına ve “hatalarının” gün yüzüne çıkması gerektiğine dikkat çekmektedirler. Bu sonuçlardan ikincisi hakkında söylenebilecek birkaç söz daha var. Zira Türkçüler, Atatürk’ün nihayetinde bir insan olduğu konusunda ısrarcılar ve artık insanların bir seçim yapmak zorunda olduğuna inanmaktalar: Türk mü, Atatürk mü?

Evet, Türkçülere göre, artık insanlar seçim yapmalılar. Türk mü, Atatürk mü? Mustafa Hacıömeroğlu’na göre, Atatürk bir bireydir, kumandan ve cumhurbaşkanıdır. Türk Ocakları’nı kapatarak Halk Evleri’ni açan, Halk Partisi’ni kuran bir devlet adamıdır. Tarih onun hakkındaki kesin hükmünü vermemiştir. Türk ise bir millettir. Bu sebeple Türkçüler, Türk milletini tercih etmektedirler.⁵⁹³ Nejdet Sançar’ın mukayesesi ise fikirler ve şahıslar üzerinedir. Ona göre 20. yüzyılın ilk yarısında bazı kudretli şahsiyetlerin yarattığı “diktatörlük” rejimlerinin yetiştirdiği “dalkavuk ve şahsiyetsiz” kimseler, şahısları fikirlerden üstün tutma yoluna gitmişlerdir. Oysa “fikirlerle şahsiyetleri yarıştırmak bir böceklerle bir devi güreştirmeye” benzemektedir. Bir insan ne kadar büyük olursa olsun fikirler karşısında “küçük” kalmaya mahkûmdur. Netice olarak fikirler insanların üstündedir.⁵⁹⁴

Gördük ki, *Orkun* (1950-1952) döneminde Türkçülerin Atatürk hakkındaki genel kanaatleri bu şekildedir. Peki, onda başka bir çehre gören, onu başka türlü değerlendiren hiçbir Türkçü yok muydu? Aslında bir kişi var: Hacıoğlu Selahattin Ertürk. Ertürk, iki yazısıyla Atatürk’ün Türkçü olduğunu “ispat” etmeye çalışmıştı. Bu yönüyle onun, o dönem eli kalem tutan Türkçüler arasında bir istisna teşkil ettiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Zira buraya kadar yazdıklarımız bizi böyle düşünmeye sevk etmektedir. Bu bağlamda derginin kısmen “tarafsız” bir yol takip ettiğini söylemek yanlış

⁵⁹² İsmet Tümtürk, “Atatürk Meselesi,” s. 3-4.

⁵⁹³ Hacıömeroğlu [Mustafa], “Türkçülük Karşısında Atatürkçülük Bir Dâva mıdır?,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 3.

⁵⁹⁴ Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Fikirler mi, İnsanlar mı?,” s. 3.

olmayacaktır. Selahattin Ertürk için öncelikli mesele Türk inkılâbının dayandığı fikrî temelin ne olduğuydu. Ona göre inkılâp Türkçülüğe dayanmaktaydı. Mustafa Kemâl, İttihatçıların yapamadığını yaparak Türkçülüğü tatbik etmişti, hem de ırkçı ve Turancı taraflarıyla.⁵⁹⁵ Bu yönüyle bakıldığında Ertürk'ün Gökalp'a katıldığını söyleyebiliriz. Zira Ertürk, tıpkı Gökalp gibi, Atatürk'ün Türkçülüğü bir fikir olmaktan çıkarıp fiiliyata dönüştürdüğüne inanmaktaydı. Ertürk, Atatürk'ün Türkçü olduğu fikrini iki sayı sonra işlemeye devam edecekti. Makalesinin ismi “‘İrkçı-Turancı’ Atatürk”tü. Ona göre, Atatürk'ün “Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur”, “Aranıza alacağız arkadaşların mümkünse kanını tahlil edin”, “Bir Türk cihana bedel” sözleri onun ırkçı-Turancı olduğunun ispatıydı. Onun döneminde uygulanan Türk ırkından olmayanların askerî okullara girememesi hükmü de Atatürk'ün ırkçılığına işaret ederdi. Aynı şekilde Atatürk'ün, tarih ve dil kurumlarını kurması; Mete, Attila, Cengiz ve Timur'u millî kahraman olarak nitelemesi; Türk lehçelerini araştırtması; Türk tarihinin Osmanlı'dan başlamadığının ve kökeninin Orta Asya'ya dayandığının öğretilmesi için seferberlik başlatması; Turan'ın bir parçası olan Hatay'ı ele geçirmesi Turancı olduğunu gösterirdi.⁵⁹⁶ 1950'ler bu şekilde geçtikten sonra Türkçülerin Atatürk'e bakışlarının çok büyük bir değişiklik gösterdiği görülüyor. Neredeyse ona yöneltilen bütün eleştirilerin unutulduğunu söylemek bile mümkündür. Selahattin Ertürk'te ilk nüvelerini gördüğümüz ve Türkçülerin ırkçı-Turancı olarak suçlanmasına karşı geliştirilmiş bir tez olma mahiyetindeki Atatürk'ün Türkçü olduğu iddiası da, 1960'lardan sonra artık neredeyse bütün Türkçülerde umumî bir fikir halini alacaktır.

1960'lardan itibaren muhalifleri tarafından Türkçülere yöneltilen ırkçılık ve Turancılık ithamlarına karşı, onların Atatürk'ü bir referans, bir “kalkan” olarak kullandıklarını söylemek hatalı olmayacaktır. Zira Komünist yazarlar hem Türkçüleri ırkçı-Turancı olmakla suçluyor, hem de Atatürk'ün sosyalist olduğunu iddia ediyorlardı. Türkçülerin Atatürk'ün Türkçü olduğu tezini ısrarla işlemelerinin temelinde de bu iki iddia ve ithamın çürütülmesine yönelik bir çaba olabilir. Böylece hem “düşmanların”

⁵⁹⁵ Hocaoğlu S. Ertürk, “Türkçülük ve Kemalizm,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 3. Hocaoğlu'nun bu konu hakkındaki ilk yazısında “Orkun” imzalı bir hamış vardır. Burada yazılanlar, yukarıda Türkçülerin içinde bulduklarını işaret ettiğimiz paradokstan biraz da olsa sıyrılıklarını göstermesi bakımından mühimdir. Zira Türkçüler, hep Atatürk'ün iyi yönleri olduğu kadar kötü taraflarının da bulunduğu dikkat çekmiyorlar mıydı? Neredeyse bütün yazarlar kusurlara işaret etmişlerdi. Ertürk ise farklı bir yöne dikkat çekiyordu. Derginin notunda da bu noktaya değinilmişti. Nota göre, Ertürk'ün fikirleri orijinaldi ve *Orkun* (1950-1952) Atatürk'ü bazı konularda haksız bulsa da onun hizmetlerini söylemenin de bir ahlâk borcu olduğuna inanıyordu.

⁵⁹⁶ Hocaoğlu S. Ertürk, “‘İrkçı-Turancı’ Atatürk,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 3-4. Ertürk'ün bu yazısında da “Orkun” imzalı bir not bulunuyor. Mustafa Kemâl'in ırkçı ve Turancı olduğunu gösteren daha başka misâllerin de olduğuna dikkat çekilen notta onun bu sözlerden bazılarını gayr-ı samimî ve siyasî şartlara uygun olarak söylediği vurgulanıyor.

“Atatürk”⁵⁹⁷ ismini kullanarak Türkçülere karşı mevzi kazanmaları engellenecek, hem de aslında Atatürk’ün de Türkçü olduğu “kanıtlanarak” Türkiye’nin Türkçü prensipler üzerine inşa edildiği vurgulanacaktı. Bu hususta en önemli misâllerden biri Muzaffer Özdağ’ın “Anlaşılmayan Atatürk” adlı yazılarıdır. Türkiye’nin, geçirmiş olduğu buhranlı dönemlerden çıkabilmek için yüzünü Atatürk’e dönmesi gerektiğine inanan Özdağ’a göre, Atatürk’ün yarattığı devletin dayandığı üç temel esastan birisi milliyetçilikti. Yeni Türkiye’yi yaratan fikir ve duygu, inkılâpların hâkim faktörü Türk milliyetçiliği idi. Onun dönemindeki eğitim programları ve dinî inkılâplar ile milliyetçiliği yaşatmak için önce Türk Ocakları’nda daha sonra da Halk Evleri’nde yapılan faaliyetler bunu gösterirdi. Atatürk’ün milliyetçiliği de kendine mahsustu. Türk milletini bir bütün olarak telâkki ederdi. Başka milletlere düşmanlığı yoktu. Barışçıydı.⁵⁹⁸ Aslında yazarın överek anlattığı birçok unsurun 10 sene evvel başka Türkçüler tarafından şiddetle eleştirilmesi çok manidar. Ancak Türkçülerin fikirleri artık değişmiştir. Atatürk, eski Atatürk değildir.

Atatürk’ün ne kadar milliyetçi olduğunu vurgulayan yazarlardan biri de Nejdet Sançar’dı. Ona göre, Türkçülüğe düşman olmak Atatürk’e düşman olmaktı. Zira o bir Türk ırkçısıydı. Onun, “Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur” sözünde geçen asil kan elbette Türk kanıydı.⁵⁹⁹ Sançar başka bir yazısında Atatürk’ün milliyetçiliğine “kanıt” olarak, ağabeyinin o tarihlerde ağır şekilde eleştirdiği, dil ve tarih kurultaylarını gösteriyor ve “ilk tarih kurultayındaki ırkçılığı ve Turancılığı kimse inkâr edemez” diyordu.⁶⁰⁰ “Orkun” imzalı bir başka yazıda da aynı konu işlenmekteydi. Atatürk’ün en mühim cephesinin milliyetçilik olduğu söylenen yazıda, bu hüküm dil ve tarih kurumlarının faaliyetleriyle kanıtlanmaya çalışılmıştı. Yazının son kısmı ise hayli dikkat çekiciydi: “Milliyetçilikten sıyrılmış bir Atatürk, hiçbir zaman gerçek Atatürk sayılamaz.”⁶⁰¹ Hayrani Ilgar ise Atatürk döneminde yapılan kafatası ölçme işlemlerine dikkat çekiyordu. Ona göre Atatürk’ü milliyetçiliğe sevk eden âmil, onun milletlerin ırk ırk ayrılmış olmalarını ve Türklerin de bozulmamış,

⁵⁹⁷ Burada bir hususa daha dikkat çekmek gerekiyor. O da “Atatürk” ismidir. 1950’lerde, sanki bilerek, “Atatürk” demekten imtina edip çoğunlukla “Mustafa Kemâl” demeyi tercih eden Türkçüler 1960’lardan itibaren “Atatürk” kelimesini daha çok kullanır olmuşlardır. Hatta Atsız, İran Şahı Muhammed Rıza’nın “Aryamihir” adıyla anılması üzerine şunları yazmaktadır: “Bizim tarihimizde buna benzer mübalegalar yoktur. Mustafa Kemal Paşa, ‘Atatürk’ adını soyadı olarak almıştır. Şunu da unutmamalı ki o Dumlupınar ve Sakarya meydan savaşlarını kazanmış bir kumandan, mahvoldu sanılan bir milleti kalkındıran devlet adamıydı. Tehlike anlarında ülkesini bırakıp gitmiş ve bu unvanı durup dururken almış değildi.” bkz. Atsız, “İran Türkleri,” *Ötüken*, VII/7 (Ocak 1970), s. 5.

⁵⁹⁸ Muzaffer Özdağ, “Anlaşılmayan Atatürk,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 16-19.

⁵⁹⁹ Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Bir Fikir Yoksuluna Cevap,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 8.

⁶⁰⁰ Nejdet Sançar, “Atatürkçülük Perdesi Arkasında Türklük Düşmanlığı,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 4.

⁶⁰¹ Orkun, “Atatürk’ün Milliyetçilik Cephesi,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 1, 3.

safliğini kaybetmemiş bir ırka mensup olduklarını biliyor oluşuydu.⁶⁰² Türkçülerin Atatürk'e bakışlarının yanında Atatürkçülüğe de yaklaşımlarında da bir değişiklik gözlenmektedir. Meselâ Reşat Candaş'a göre Atatürkçülük, Atacılıkla Türkçülüğün birleşmesinden meydana gelen bir fikirdir.⁶⁰³ Başka bir yazar da bu görüşlere katılıyordu. Ona göre Atatürkçülük, Türkçülükten (Gökalpçılıktan) başka bir şey değildi. Hatta Gökalpçılıktan da aşırı Türkçü görüşlere sahipti.⁶⁰⁴ Atsız'ın da Atatürk'ün Türk milliyetçisi olduğuna inandığını görüyoruz. Atsız için Atatürk her şeyden evvel bir Türk milliyetçisiydi ve bizzat Gökalp'a bağlıydı.⁶⁰⁵ Bütün bu yazdıklarımızın ışığında Türkçüler için, Atatürk Türkçü olunca kıymeti de artmıştır dersek yanılmış olmayız.

Artık eski imâların, eski göndermelerin yerini hudutsuz övgüler almıştır. Atatürk, Gökalp gibi Türkçülüğün önderlerinden biri, "Turancılığın Türkiye'den Turan'a yükselen bayrağı" telâkki edilmektedir.⁶⁰⁶ Türkçülerin hayran olduğu yakın tarihe ait şahsiyetler arasında Kazım Karabekir ve Fevzi Çakmak'ın yanında Atatürk'ün de adı geçmektedir.⁶⁰⁷ Artık onun Kurtuluş Savaşı'ndaki rolü sorgulanmamaktadır. Bilâkis Atatürk, o savaşın "başbuğu" olarak görülmektedir.⁶⁰⁸ Tıpkı bir "bozkurt" gibidir. Bozkurt Türkler için bir yol gösterici, bir kılavuzdur. Bu sebeple Türk'ün büyük başbuğları bozkurt olarak tasvir edilmiştir. Sançar'a göre, Mete dağılık bulunan Türkleri bir araya toplamıştı. Kür Şad, tutsak Türkleri kurtarmak için bir ihtilâl girişmişti. İleriş Kutluk Kağan, 17 kişiyle bağımsızlık bayrağını açmış ve Türkleri bağımsızlığa götürmüştü. Aplanslan, Türk soyuna ikinci bir anayurt hediye etmişti. Cengiz Han, bütün Türkleri bir bayrak altında toplayarak dünyanın en büyük imparatorluğunu kurmuştu. İşte bu gibi hükümdarlar arasında Atatürk'ün adı vardı. O da, Türk milletinin ölüm-kalım savaşı olan İstiklâl Harbi'nde Türklüğe kılavuzluk etmişti. Bu sebeple, o kılavuz bozkurtlardan biri de Atatürk'tü.⁶⁰⁹ 1950'lerde Atatürk'ü herkes sevmek zorunda değildir babında yazılanlar hatırlandığında bu satırlar gerçekten de çok dikkat çekici bir hale geliyor. Peki, bu tarihlerde Atatürk'ü sevip sevmemekle ilgili hiçbir şey yok muydu? Vardı elbette, fakat bu sefer başka bir şekildeydi. Meselâ Sançar, Komünistlerin Atatürk'e "düşman" olduklarını söylüyordu. Zira Atatürk

⁶⁰² Hayrani Ilgar, "Atatürk ve Irkçılık II," *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 10.

⁶⁰³ Reşat Candaş, "Dikkat! İftira Ruhu Hortluyor," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 14.

⁶⁰⁴ Rıdvan Erdoğan, "Bir Yanlış Tasnif Üzerine," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 23.

⁶⁰⁵ Atsız, "Türk Korkusu," *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 3.

⁶⁰⁶ Kutluk Alp Gökbörü, "Turancılık Gereklidir," *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 12.

⁶⁰⁷ Reşat Candaş, "Bir Tarihçeye Açık Mektup," *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 8.

⁶⁰⁸ Nejdet Sançar, "Komünist Düşmanı Atatürk, Atatürk Düşmanı Komünist ve Belgeler," *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 1.

⁶⁰⁹ Nejdet Sançar, "Kurtarıcı Bozkurtlar," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 1-2.

Türkiye’de Komünizmin başarılı olmasını engellemiştir.⁶¹⁰ Hayrani Ilgar’a göre ise Komünistlerin yanında Nurcular da Atatürk’e düşmandı. Çünkü bu iki hareket de milliyete düşmandı, Atatürk ise gerçek bir Türk milliyetçisiydi.⁶¹¹ Ilgar başka bir yazısında da Atatürk’ü hangi gruptan olursa olsun herkesin seveceğini söylüyordu. Zira Atatürk, “Türk milletinin en kara ve umutsuz günlerinde şahsî dehâsını kullanarak ve birleştirici gücüyle milletin başına geçmiş, köhneyip yıkılmış bir devletten cumhuriyeti kurmuştu.”⁶¹² Sadece birkaç Türkçünün fikirlerine temas ettiğimiz bu konuda neredeyse istisna yoktur. Atatürk’ün Türkçülüğüne “iman”, Türkçülüğün olmazsa olmazlarından biri olmuştur sanki. Hatta onun dönemi, bir “altın çağ”, “özlenen bir dönem” olarak algılanmaya başlamıştır.

Türkçülerin Atatürk dönemine özlem duymalarının, o dönemi göklere çıkarmalarının sebebi Türkiye’nin geçirdiği sarsıntılardır. Yaşadıkları dönemdeki siyasetin, ekonominin, kültürün, ahlâkın ve şuurun “çökmüş” olduğuna inanan Türkçüler için Atatürk devri adeta bir “altın çağ” gibi algılanmaktadır. Meselâ Bahattin Çokay’a göre Kurtuluş Savaşı’nda Türkiye’nin düşmanlarına karşı hiçbir teknik üstünlüğü bulunmamasına rağmen muzaffer olmasını sağlayan âmil “rahmetli” Atatürk’ün şahlandırdığı millî imandı.⁶¹³ Atsız da bu fikre katılıyordu. Ona göre, millî şura ve gurura sahip liderlerin topluma en büyük faydası onun aşağılık duygusuna kapılmasını önlemektir. Atatürk devrinde Türk milleti nüfus, servet, teknik ve kültür açısından zayıf olsa da manevî bakımdan çok kuvvetliydi.⁶¹⁴ Hatta Atsız, Atatürk’ün ortalığa bir “Türklük dehşeti” saçtığına inanıyordu.⁶¹⁵ Anlaşıyor ki, Türkçüler için Atatürk dönemi Türklük şuurunun en üst seviyede hissedildiği bir dönem olarak telâkki edilmekteydi. O dönemde gençler de bu millî şura uygun olarak yetiştiriliyordu. Türkçüler, Atatürk döneminde liselerde okutulan tarih kitaplarında hem Latin hem Orkun harfleriyle yazılmış olan “Tanrı Türk’ü yaşatsın” sözünün de bu amaca, yeni nesillerin millî ruhla yetiştirilmesi amacına yönelik olarak yazıldığı değerlendirilmesini yapıyorlardı.⁶¹⁶ Türkçüler nazarında, Atatürk’ün ölümünden sonra millîliğe yönelik bu eğilim değişmişti.

Türkçülere göre Atatürk devrinde yaşanan milliyetçilik havası onun ölümünden

⁶¹⁰ Nejdet Sançar, “Komünist Düşmanı Atatürk, Atatürk Düşmanı Komünist ve Belgeler,” s. 1.

⁶¹¹ Hayrani Ilgar, “Atatürk ve Türk Irkçılığı,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 4-5.

⁶¹² Hayrani Ilgar, “İstikametler Belli Olmalıdır,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 21.

⁶¹³ Bahattin Çokay, “Tanrı Türkü Korusun,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 16.

⁶¹⁴ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağır,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 17.

⁶¹⁵ Atsız, “Kürtler ve Komünistler,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 2.

⁶¹⁶ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 30.

hemen sonra ortadan kalkmıştı. Onun dönemindeki tarih dersleriyle, dil ve tarih kurultaylarıyla estirilen millî hava Atatürk'ün ölümünden sonra unutulmuştu. Sadece unutulmakla da kalmamış, II. Dünya Savaşı'ndan sonra "milliyetçiliğe düşman" nesiller yetiştirilmişti.⁶¹⁷ Zeki Sofuoğlu da aynı duruma işaret ediyordu. Ona göre, Türkiye'de Atatürk'ün sağlığında diri bir milliyetçilik havası vardı. O öldükten sonra milliyetçiliğin "ırkçılık", "faşistlik", "şovenizm" olarak suçlanmaya başladığı, hatta "mahkûm" edilmeye çalışıldığı görülmüştü.⁶¹⁸ Hayrani Ilgar'a göreyse Atatürk öldükten sonra sadece milliyetçilik havası silinmemişti. Din öğretimi yasaklanmış, camiler türlü bahanelerle depo olarak kullanılmıştı.⁶¹⁹ Ceyhan Türkeş'e göre ise Türk kültürü, Atatürk'ün ölümünden sonra başlayan yabancı kültürlerin propagandası karşısında bir "ölüm-kalım savaşı" veriyordu.⁶²⁰ Türk öğretmenlerinin ağzından yazılan "Atatürk'e Sesleniyoruz" adlı yazıda da Türkiye'nin hali anlatılıyordu. Türklükten bahsedene "ırkçı-Turancı yaftası" vurulduğundan, gençliğin halinin perişanlığından, insanların işsiz olduğundan ve millî birliğin bozulduğundan yakınılan yazının son kısmı ise hayli dikkat çekiciydi. "Artık sabrımız kalmadı." diyordu öğretmenler Atatürk'e, "Ya gel, ya birisini gönder."⁶²¹ Atatürk'ün milliyetçiliğini "inkâr" edecek hiçbir Türkçü kalmamıştı artık. Bu durumda, Türkçü olan Atatürk'ün, Türkçülerle aynı fikirlere "düşman" olması tabiiydi.

Bu dönemde Türkçülerin en fazla işledikleri konulardan biri Atatürk'ün Komünist olmadığı aksine Komünizme "düşman" olduğuydu. Hatta onun Komünizme tabii biri olduğunu söylemenin ona "hakaret" olduğu yazılıyordu.⁶²² Onun, "Türk âleminin en büyük düşmanı Komünizmdir. Her görüldüğü yerde ezilmelidir." sözü de bunun en büyük kanıtlarından biri olarak gösterilmekteydi.⁶²³ Bu bağlamda "Atatürk İlkeleri" de Türkçülere göre, Türklüğü yükseltmek ve onun yükselmesine engel olan Komünizmi "tepelemek" anlamına geliyordu.⁶²⁴ Peki, Atatürk Komünizme neden düşmandı? Nejdet Sançar'a göre, Atatürk'ün Komünizme "düşman" olmasının en büyük sebebi Türk milliyetçisi olmasıydı. Komünistler Kurtuluş Savaşı'nı kendi emellerine "alet" edemedikten ve Atatürk'ü yenemeyeceklerini anladıktan sonra onu Marksist olarak

⁶¹⁷ Nejdet Sançar, "Tek Çıkar Yol: Milliyetçilik," *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 3.

⁶¹⁸ M. Zeki Sofuoğlu, "Tekrar Canlanmak...", *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 2.

⁶¹⁹ Hayrani Ilgar, "Sonu Nereye Varacak?," *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 12.

⁶²⁰ Ceyhan Türkeş, "Türk Kültürünün Ölüm Kalım Savaşı," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 27.

⁶²¹ "Atatürk'e Sesleniyoruz," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 6.

⁶²² "Orkundan Sesler," *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 16.

⁶²³ Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], "Köy Enstitüleri Yine Sahnede," *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 13; Yalçın Çakıcı, "Polis ve Komünizm," *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 23.

⁶²⁴ "Orkundan Sesler," *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 16.

gösterme çabası içine girmişlerdi. Oysa Atatürk Komünistler için “sebükmağaz” tabirini kullanıyordu.⁶²⁵ Neydi bu “sebükmağaz”? Aslında bu kelime Atsız’ın dergilerinde daha evvel açıklanmıştı. *Orkun* (1962-1964)’da yazıldığına göre, “akılsız ve beyinsiz” anlamına gelen bu eski kelimeyi Komünizm’den bahsederken kullanan Atatürk’ün söylemek istediği Komünizme inananların “beyinsiz” olduklarıydı.⁶²⁶ Türkçülerin Atatürk’e bakışlarındaki olumlu hava, onunla ilişkili başka şeylerde de kendini gösterecekti.

Türkçüler Atatürk’ü Türkçü olarak kabul ettikten sonra onun heykellerine de başka bir nazarla bakmaya başladılar. Artık heykellerin sayısının çok da önemi kalmamıştı. Hatta heykel dikmenin bir “vazife” olduğuna inanılıyordu.⁶²⁷ Tartışılan, heykellerin niceliği değildi zaten, niteliğiydi. Meselâ Refet Köroğlu’ye göre Atatürk heykelleri arasında en güzel olanı Ulus Meydanı’ndakiydi. Bu abide Türklüğü bütün cepheleriyle sembolize ediyordu. Heykelde Türk askeri, Türk kadını, Atatürk ve iki tane de bozkurt başı vardı.⁶²⁸ Bahri Ulaş’a göreyse en güzel Atatürk heykeli Samsun’da bulunmaktaydı.⁶²⁹ Mustafa Kayabek ise, Köroğlu ve Ulaş’tan biraz farklı düşünüyordu. Ona göre, milliyetçilik Atatürk’te gerçek bir imandı. Oysa Türkiye’de onun bu fikri yaşatılamamış, unutulmuştu. Atatürk, 10 Kasımlarda saygı duruşu yaparak yahut heykelleri dikilerek yaşatılır zannedilmiş, heykelleri parçalanınca öleceği sanılmıştı.⁶³⁰ Atatürk’ü anma törenleriyle ilgili olarak Refet Köroğlu’nün de eleştirileri vardı. Ona göre, Atatürk anılırken klasik müzik çalmak onun ruhunu “incitmek” anlamına gelirdi. Yapılması gereken, onun Fatihalarla anılmasıydı.⁶³¹ Türkçülerin Atatürk heykellerinden sonra Anıt Kabir’e bakışlarında da bir değişiklik olduğu görülüyor. İsmet İnönü’nün Anıt Kabir’e gömülmesi tartışmaları esnasında Nejdet Sançar bu fikre şiddetle karşı çıkıyordu. Ona göre Anıt Kabir, son halkasını Atatürk’ün teşkil ettiği bir Türk büyükleri zinciri olmalıydı. Böylece, dünyanın en anlamlı anıt mezarı haline gelecek olan Anıt Kabir’de Türk nesilleri millî ruhla dolma imkânı elde edeceklerdi.⁶³² Türkçülerdeki bu değişiklikler sadece yazılarına değil, dergilere de yansıtılacaktı.

1940 ve 1950’lerdeki 10 Kasımlarda Atatürk’e dair tek yazının bulunmadığı

⁶²⁵ Nejdet Sançar, “Komünist Düşmanı Atatürk, Atatürk Düşmanı Komünist ve Belgeler,” s. 1-2.

⁶²⁶ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 30.

⁶²⁷ “Notlar,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 2.

⁶²⁸ Refet Köroğlu, “Abide,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 28.

⁶²⁹ Bahri Ulaş, “Samsun Atatürk Heykeli,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 12.

⁶³⁰ Mustafa Kayabek, “Atatürk ve Türk Milliyetçiliği,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 5.

⁶³¹ Refet Köroğlu, “Atatürk’ü Anma Törenleri,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 5.

⁶³² Nejdet Sançar, “Anıt Kabir Meselesi,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 5.

Atsız'ın dergilerinde, 1960'lardan sonra bir değişiklik olduğu açıktır. Artık dergilerin Kasım sayılarında Atatürk'e ayrılan pasajlar, ona dair yazılar ve hatta özel sayılar görmek mümkündür. Bunun ilki *Orkun* (1962-1964)'un Kasım 1962'deki sayısında görülmektedir. Bu sayıda, sayı olarak Atatürk'le alâkalı pek fazla yazı olmasa da, onun Türklükle ilgili veciz sözlerinden bir derleme okuyucuya sunulmuştur.⁶³³ Aynı derginin bir sene sonraki Kasım sayısı ise neredeyse bir özel sayı gibidir. Bu sayının ilk yazısı onun ne kadar milliyetçi olduğunu anlatmaktadır.⁶³⁴ Ayrıca Atatürk'ün cumhuriyetçilik, halkçılık, medeniyet, ordu, gençlik, laiklik gibi konulardaki fikirlerini anlatan⁶³⁵ ve onun iktisadî düşüncelerini ayrıntılı olarak açıklayan yazılar da bulunmaktadır.⁶³⁶ Bunlarla beraber Atatürk'ten hatıralar da yine bu sayıda okurlara sunulmuştur.⁶³⁷ İlerleyen yıllarda bir daha özel sayı göremeyecek olsak da *Ötüken*'in iki sayısının kapağında Atatürk'ün sözlerine rastlayabiliriz. Bu sözlerden ilki şudur: “Yetiyecek çocuklarımıza ve gençlerimize, tahsilin hudud ne olursa olsun, en evvel ve herşeyden evvel, Türkiye'nin istiklâlîne, kendi benliğine, san'at-ı millîyesine düşman olan anâsırla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir.”⁶³⁸ Diğer yazıda ise “Bütün dünya bilmelidir ki, Türk milleti hakkını, haysiyetini ve şerefini tanıtmaya kaadirdir” yazmaktadır.⁶³⁹ Burada Atsız'ın fikirlerindeki değişikliğe de ayrıca değinmek gerekir sanıyorum. Zira ondaki değişikliğin hem Türkçülere, hem de onun dergilerine yansıdığı şüphesizdir.

Daha evvel değindiğimiz gibi Atsız, bir komutan olarak Mustafa Kemâl'i beğeniyor olsa da cumhurbaşkanı Atatürk'ü beğenmiyor, onu bir “diktatör” olarak görüyordu. Onun, Atatürk'ü hâlâ büyük bir komutan addettiği açık.⁶⁴⁰ Fakat artık “diktatör” kelimesini çok da kötü manâda kullanmadığı anlaşılıyor. Meselâ, 1960'larda siyasîlerin şahsî ihtirasları uğruna milleti mahva sürüklemeleri durumunda en çıkar yolun demokrasiyi kenara itmek olduğunu⁶⁴¹ belirten Atsız, 1970'lerdeki hükûmet buhranları sırasında yazdığı bir makalesinde ise Türk devlet başkanlarının daima otoriter olduğunu söylüyordu. Hatta otoriter olmayan bir devlet başkanı düşünülemezdi.

⁶³³ “Türklüğe Seslenişler: Atatürk'ün Seslenişi,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 14. Bu yazının biraz daha genişletilmiş şekli ilerleyen yıllarda tekrar yayınlanmıştır. bkz. “Ölüm Yıldönümünde Atatürk'ün Seslenişi,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 7.

⁶³⁴ *Orkun*, “Atatürk'ün Milliyetçilik Cephesi,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 1-3.

⁶³⁵ Muzaffer Özdağ, “Anlaşılmayan Atatürk,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 3-5, 28.

⁶³⁶ M. Zeki Sofuoğlu, “Atatürk'ün İktisadî Düşünceleri,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 16-20.

⁶³⁷ “Atatürk Diyor ki...,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 10; “Atatürk'ten Fıkralar,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 29.

⁶³⁸ *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), Kapak.

⁶³⁹ *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), Kapak.

⁶⁴⁰ Atsız, “Millî Değerler ve Millî Ruh,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 3.

⁶⁴¹ Atsız, “Konuşmalar II,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 4.

Kanunlar devlet başkanlarının otoritesini ne kadar sınırlandırırsa sınırlandırın kuvvetli şahsiyetler her zaman “diktatör” olabilirdi. Nitekim Atatürk de bir “diktatör”dü. Ancak partiler yüzünden memleketin çıkmaza girdiği bir anda meclisi dağıtıp yeni seçim yaptıran bir başkan devletin de kurtarıcısı olurdu.⁶⁴²

Bu çalışmanın temel amaçlarından birinin Türkçülüğün tarihî süreç içerisinde geçirdiği bazı evreleri görmek olduğunu birçok yerde söylemiştik. İşte bu amacın en bariz bir şekilde görüldüğü mesele Atatürk meselesidir. Türkçülerin 1931-1975 arasında Atatürk’ü nasıl tanımladıkları, ne şekilde gördükleri oldukça ilginç bir seyir izlemektedir. 1930’ların başlarında henüz kurtarılmış bir vatan ve yeni kurulan bir rejim vardır. Memleketin büyük çoğunluğu gibi Türkçüler için de bu işi gerçekleştiren kişilerin başında Atatürk gelmektedir. Bu sebeple ona karşı müthiş bir sevgi beslenmektedir. Fakat bu durum uzun sürmeyecektir. Aynı 1930’larda Türkçülüğün iki sesi, *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934), Bakanlar Kurulu kararıyla kapatıldı. 1940’larda Türkçüler Irkçılık-Turancılık Davası’nda yargılandı ve aylarca tutuklu kaldılar. Bu yıllarda Atatürk yoktu, ancak Türkçüleri yargılayan parti, iktidar ve rejimin kurucusu Atatürk’tü. Bu olaylarla paralel seyreden başka bir gelişme de, Rıza Nur’un *Atsız* ve diğer bazı Türkçüler üzerinde etkisinin başlaması ve ardından yoğunlaşmasıydı. 1950’lerdeki Demokrat Parti iktidarı, Türkçüler arasındaki Atatürk karşıtlığını perçinledi, keskinleştirdi. Artık bunu rahat rahat dillendirebiliyorlardı. 1930’lardaki övgülerle aynı yoğunlukta yergiler ve hatta hakaretler kullanıyorlardı. 1960’larda ise durum yine değişecek ve 1950’ler unutulurak tıpkı 1930’larda olduğu gibi Atatürk övgüleri başlayacaktı. O artık bir “diktatör” değil, “büyük bir devlet adamı”, bir Türkçü idi. 1950’lerde Atatürk’e pek de iyi bir gözle bakmayan Zeki Sofuoğlu’nun şu sözleri Türkçülerin Atatürk hakkındaki fikir değişikliğinin ilginç bir özeti gibidir: “Büyük Atatürk’ün sağlığında, O’nun hakikaten büyüklüğünde tereddüdü olanlar, aradan geçen 30 seneye yakın zaman içinde, herhalde bu tereddütlerinden kurtulmuşlardır. Her geçen gün O’na duyulan ihtiyaç, O’nun büyüklüğünün, gerçekten büyük oluşunun en şaşmaz delili değil midir?”⁶⁴³ Evet, Türkçüler belki de tereddütlerinden kurtulmuşlar, Atatürk’ü “gerçek” çehresiyle görmeye başlamışlardı. Ve yine ilginçtir ki, 1960’lardan itibaren Atatürk sevgisi ile Rıza Nur sevgisini aynı potada eritmeyi başaracaklardı.

⁶⁴² Atsız, “Türkiye’nin Yeniden Kuruluşu,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 6.

⁶⁴³ M. Zeki Sofuoğlu, “Tarihî Şahsiyetlerin Gerçek Çehreleri,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 4.

2.11 DİN

Türkçülerin din ile olan münasebetleri nedir? Esasen bu sorunun kesin bir cevabını bulup çıkarmak zor. Türkçüler tamamen Müslüman'dır veya dinin karşısındadır gibi kesin hükümlere varmak mümkün değil. Bunu, birçok Türkçünün dini bir vicdan meselesi olarak görmelerine bağlayabiliriz. Zira Türkçülük bir fikir olarak ortaya çıktığından beri genel itibarıyla laik bir çizgi izlemiştir. Ne din ile çok fazla içli dışlı olmuş, ne de ona aşırı bir muhalif tavır sergilemiştir. İslâmiyet'e gönülden bağlı ve bütün gerekliliklerini yerine getiren Türkçüler olduğu gibi dine mesafeli Türkçüler de bulunmaktadır. İşte, Türkçülüğün Atsız ve çevresindekiler tarafından şekillendirilen cephesindeki durum da aşağı yukarı bu merkezdedir. Bu bağlamda Türkçülerin din ile ilgili, aslında birbirleriyle çelişir görünen, fikirlerini yadırgamamak gerekir. Mademki din bir vicdan işidir, o halde farklı insanların farklı görüşleri olması tabiidir. Her Türkçü için dinin ifade ettiği manâ farklılık arz edebilir. Bunun sebebi Türkçülerin bu meseleye çok da önem vermemeleri, daha doğrusu çok fazla işleyip genel bir kanaât meydana getirmek ve din meselesiyle ilgili sınırları kesin olarak tespit etmek için fazla çaba sarf etmemeleri olabilir. Burada şunu da belirtmek gerekir ki, Atsız'ın bu mesele hakkındaki fikirlerinin bütün Türkçüler için müşterek olduğu iddia edilemez. Bu tezde işlediğimiz birçok meselede Atsız'ın o mesele hakkındaki fikirlerinin diğer Türkçüler tarafından da desteklendiği veya benimsendiği malûmdur. Fakat Atsız'ın bu konu hakkında çevresindeki Türkçülere fikren bir tahakkümü olmadığı görülüyor. O halde önce Atsız'ın din konusundaki fikirlerine kısaca bakmak gerekiyor.

Atsız'ın İslâmiyet hakkındaki düşüncelerinin dönemsel farklılıklar arz ettiğini söylemek yanlış olmayacaktır. 1930'lardaki Atsız'ın 1950'lerdekinden, onun da 1960 ve 1970'lerdekenden bazı farkları vardır. Bununla beraber Atsız'ın din üzerinden Türklüğe veya Türkçülüğe "saldırılması" durumunda reaksiyoner bir tavır sergileyerek hasmına karşı kalem oynatırken arada İslâmiyet'e karşı bazı tahkir edici sözler yazdığı vakidir. Dolayısıyla salt İslâm karşıtı bir hareketinin olduğunu söyleyemeyiz. Aynı şekilde İslâm muhibbi bir tavırdan bahsetmek de zor olacaktır. Hülâsa Atsız'ın din hakkındaki görüşleri, belki de, Atsız bahsindeki en çetrefilli meselelerden birisidir.⁶⁴⁴ Peki, Atsız din hakkında neler söylemektedir?

⁶⁴⁴ Bu konuda müracaat edilecek kaynaklardan birisi için bkz. Ferit Salim Sanlı, "Türkçülük Akımında Din Olgusu Üzerine Aykırı Bir Yaklaşım: Hüseyin Nihal Atsız ve Fikirleri", Ankara Üniversitesi, Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2010.

Atsız'ın 1930'lardaki dergilerinde yazdığı makalelerine baktığımızda iki farklı yaklaşımla karşılaşmaktayız. Meselâ bir makalesinde Türklerin, “peygamberimizin” mezarını korumak için susuz kalmış çöllere kanını içirdiğinden bahsetmektedir.⁶⁴⁵ Türk gençlerine seslendiği aynı dergideki başka bir makalesinde ise daha evvel “peygamberimiz” dediği Hz. Muhammed için “Arap Muhammed” tabirini kullanmakta ve onun mezarını bıraktıktan sonra Türk gençliğinin kâbesinin Çanakkale, Sakarya ve Dumlupınar olduğunu belirtmektedir.⁶⁴⁶ Aslında Atsız'ın son sözleri, dinlere millî bir cepheden baktığını göstermektedir. Onun “Arap Muhammed” diyerek İslâm peygamberinin milliyetine vurgu yapması, kâbenin yerine Türklük için çok büyük önemi haiz Çanakkale ve Sakarya gibi mekânları ikâme etmesi esasen İslâmiyet'i millî bir özne olarak kabul ettiğinin işaretidir.⁶⁴⁷ Fakat bu millî özne, en azından o tarihler için, Türklerin değil Araplarıdır. 20 yıl sonra ise Atsız'ın bu konudaki fikri biraz değişecektir. O artık Müslümanlığın Türkler için de millî bir özne olduğuna inanmaktadır.

“Hiç şüphe yok ki Türklerin dini Müslümanlıktır” diyordu 1952'de Atsız, “Eski dinimiz olan şamanlıktan da bazı unsurlar alarak bir Türk müslümanlığı haline gelen bu din on asırdan beri bizim millî dinimiz olmuştur.”⁶⁴⁸ Anlaşıyor ki, Atsız burada İslâmiyet'in, Türklere has millî unsurlarla da karışarak Türklerin manevî bünyesine uygun bir yapı ve Türkler için millî bir hüviyet kazandığını vurguluyordu. Nitekim 10 sene sonra da benzer bir fikri dile getirecek ve İslâm dininin Türklerin millî varlığının ayrılmaz bir parçası olduğunu söyleyecekti.⁶⁴⁹ Fakat Atsız'ın fikirlerinin, çok değil, 2 sene sonra tekrar 1930'lardaki şekline döndüğünü göreceğiz.

Atsız'ın, 1930'larda İslâm'ı Araplar için millî bir unsur olarak kabul ettiğini yazmıştık. Bu fikrinin en sarih açıklamasını 1964'te yaptığını görüyoruz. Ona göre, Müslümanlık sosyolojik olarak Arapların millet olma savaşıydı. Zira Araplar aynı dili konuştukları halde birbirlerine düşman boylardan mürekkep, kalabalık fakat dağınık yaşayan bir kavimdi. Peygamber, “cehalet ve ahlâksızlık” içinde bulunan bu kavme yüksek bir din ve ahlâk telâkkisiyle beraber millî şuur aşılama çalışmıştı. Peygamber hayatta olduğu müddetçe de onun sempatisi ve hitabet kabiliyeti Araplar arasında millî

⁶⁴⁵ Boz Kurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “Bir Kuş Bakışı,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Mayıs 1931), s. 2.

⁶⁴⁶ Atsız Mecmua [Hüseyin Nihâl Atsız], “Çanakkale Savaşı,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 151.

⁶⁴⁷ Ferit Salim Sanlı, a.g.t., s. 42.

⁶⁴⁸ Atsız, “Veda,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 4.

⁶⁴⁹ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağırısı,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 16.

birliğin temellerinin atılır gibi olmasını sağlamıştı.⁶⁵⁰ Belki de Atsız'ın İslâm'a bakışının temelinde yatan fikir buydu. Bütün hayatı millî veçheden tetkik eden Atsız'ın dinlere de bu şekilde yaklaşması tabiiydi. Din, millî varlığı kuvvetlendirdiği ölçüde gerekliydi, yoksa çok da lüzumlu değildi. Zaten Atsız, hangi din olursa olsun, dinin gerekli olduğuna inanıyordu. Ona göre din ruhî bir ihtiyaçtı. İnsanlar daha pek iptidaî şartlarda yaşadıkları dönemlerde bile din sahibiydiler.⁶⁵¹ Fakat Atsız, milletlerin hayatında menevî ve ahlâkî bir dayanak olarak gördüğü dinin müsbet ilme dayanması gerektiğini düşünüyordu.⁶⁵² Bu durumda Atsız'ın Türklerin İslâmiyet'le ilişkilerinde bazı problemler tespit ettiğini anlayabiliriz. Nedir bu sorunlar?

Bir defa Atsız, Türklerin din değiştirirken o dinin ait olduğu medeniyete dair ne varsa "ithal" ettiklerine kanaât getirmişti. Bu onun hem dinleri milletlere ait birer millî unsur olarak tanımlamasından, hem de Türklerin din değiştirdikten sonra dillerinin ve kültürlerinin "erozyona" uğradığını düşünmesinden ileri geliyordu. Türkler Müslüman olduktan sonra din ile birlikte bu dinin bütün müesseselerini de almışlardı.⁶⁵³ Türkçe, Arapça tarafından "istilâ" edilmişti. Önce "Allah" gelerek "Tanrı"yı "kovmuş", ardından "Muhammed" gelmişti.⁶⁵⁴ Atsız'ın tespitleri sadece dille alâkalı değildi elbette. 1960'larda Türklerin İslâmiyet'i, "Türklüklerini unutarak" kabul ettiğini yazacak, bunu bir "trajedi" olarak niteleyecekti.⁶⁵⁵ İslâm, Türklere millî mazilerini unutturmuştu. Malazgirt'i, Kılıç Arslan'ı, Süleyman Şah'ı, Çağrı Bey'i, Oruç Reis'i unutan Türk milleti, birkaç yüz kişinin karşı karşıya geldiği Bedir Savaşı'nı, Ali-Muaviye kavgasını, Kerbelâ'yı, Halid Bin Velid'i, Tarık Bin Ziyad'ı taassupla anıyordu. "Hadi" diyordu Atsız Türk milleti için, "diyelim ki İslâmiyet'e taassupla sarıldılar da İslâmiyet'ten önceki çağı inkâr ettiler. Peki ohalde Hıristiyanlar'a karşı kazanılan Malazgirt savaşıyla Haçlılar'a karşı yurdu savunan Birinci Kılıç Arslan, Mesud ve İkinci Kılıç Arslan neden unutuldu?"⁶⁵⁶ Atsız'ın anlam veremediği nokta bu "taassuptu". Farklı dinlerden soydaş milletler din sebebiyle birbirlerine karşı savaşmadıkları halde Müslüman Türklerin aynı din veya mezhepten olmayan soydaşlarıyla yüzyıllarca savaşmışlarından ve millî enerjilerini boşa harcayarak Türk

⁶⁵⁰ Atsız, "İslâm Birliği Kuruntusu," *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 7.

⁶⁵¹ Atsız, "Nurculuk Denen Sayıklama," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 1.

⁶⁵² [Hüseyin Nihâl Atsız], "Türk Milletine Çağrı," *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 16. Atsız'ın İmam-Hatip okullarını da bu açıdan değerlendirdiğini ve olumlu bulunduğunu söylemek gerek. bkz. Atsız, "Konuşmalar," *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 10.

⁶⁵³ H. Nihâl [Atsız], "Aynı Tarihî Yanlışığa Düşüyoruz," *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 290.

⁶⁵⁴ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], "Tür Dili," *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 25.

⁶⁵⁵ Atsız, "Birleşmiş Milletler İdeali," *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 1.

⁶⁵⁶ Atsız, "Malazgird'in 900. Yıl Dönümü ve Millî Kültür," *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 3-4.

birliğinin gerekleŖmesine engel olduklarından yakınıyordu. O, bu taassubun nereden kaynaklandığını da tam olarak kestiremiyordu. Türklerin Müslümanlığı tek baŖlarına birçok millete karŖı savunmalarından mı, yoksa “anlamadıkları Kur’an’a kayıtsız Ŗartsız imn etmelerinden” mi kaynakladığını bilemiyordu.⁶⁵⁷ Atsız, belki de sırf bu yüzden, İslâmiyetin Türklerin millî varlıklarına “zarar” verdiğine inanmasından dolayı, dinin bizzat kendisine karŖı da bir tavır takınacaktı.

Atsız’ın din ile alâkalı yazdıkları arasında en çok tartıŖılanlar Hasan Bağcı’ya cevaben kaleme aldığı yazıdır. Osmaniye İmam-Hatip Okulu Meslek Dersleri ğretmeni Hasan Bağcı’nın, Türkiye İmam-Hatip Okulları Mezunları Cemiyeti tarafından yayınlanan, *İslmin İlk Emri: Oku*⁶⁵⁸ adındaki dergide çıkan “Bunları Biliyor musunuz?” adlı yazısının bir fıkrasında Türkçülük ve Ziya Gökalp hakkında kaleme aldığı Ŗu satırlar, Atsız’ın bir hayli sert bir cevap yazmasına sebep olacaktı: “Oldukça cins bir fikir adamı olarak yaratıldıktan sonra dünyalar arası büyük muhasebede ölüm dnemecini kıvrılamayan ve inkâr uçurumuna yuvarlanan Ziya Gökalp’in, İslâm’ın içinden değil, sadece İslâm’ın yerini almak üzere icad ettiği ‘Türkçülük’ yolunda ne büyük bir Yahudi himayesi göreceğinden veya Yahudilere ne zengin bir istismar sahası atığından gfil bulunduğunu...”⁶⁵⁹ Atsız’ın cevabı sert oldu. Ona göre, Türkçülüğü Gökalp icat etmemiŖti. O, fikrin adını koymuŖ ve kendi çağına göre sistemleŖirmiŖti. Ayrıca Gökalp, Türkçülüğü İslâmiyet’in önüne geçirmeye değil, Türklük, İslâmlık ve Batı medeniyetini sentezleyerek ileri bir Türkiye yaratmaya alıŖmıŖtı.⁶⁶⁰ Bunların dıŖında Atsız, Bağcı’ya birkaç da soru soruyordu. Evvelâ, Hasan Bağcı, Gökalp lm dnemecini kıvrılırken onun yanında mıydı? Gökalp, Türkçülük yolunda nasıl bir Yahudi himayesi grmuŖti? Yahudiler Türkçülüğü ne Ŗekilde istismar etmiŖlerdi?⁶⁶¹ Son sorusu üzerinde özellikle duruyordu Atsız. Gökalp’in bir Yahudi olan Durkheim’dan bazı fikirler almıŖ olması onun Yahudiler tarafından “istismar” edildiği anlamına gelmezdi. Zira peygamberler de kendilerinden önce gelen peygamberlerden bazı unsurlar almıŖlardı. Moiz Kohen veya Halide Edip Adıvar’ın “Turan” baŖlıklı kitaplar yayınlamaları da Bağcı’nın sözlerini kanıtlayamazdı. Her büyük fikir adamı

⁶⁵⁷ Atsız, “İslâm Birliği Kuruntusu,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 7.

⁶⁵⁸ Bu dergi *Orkun* (1962-1964)’da okunması tavsiye edilen dergilerdendir. Dergi, meselâ bir yerde Ŗu Ŗekilde tanıtılmaktadır: “Oku: Müslümanların dergisi. Ŗer kuvvetlerin sık sık hücumuna maruz kalır. İmanlı ve Müslüman gençler tarafından çıkarılır. Vurduka kuvvetlenir, saldırdıka yayılır. Allah, yolunda yryenleri muvaffak eyler.” bkz. “Bunları Okuyun ve Okutun,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 48.

⁶⁵⁹ Hasan Bağcı, “Bunları Biliyor musunuz?,” *İslmin İlk Emri: Oku*, IX/93 (Kasım 1969), s. 21.

⁶⁶⁰ Atsız, “Türkçülüğü KarŖı Yobazlık,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 4.

⁶⁶¹ Atsız, a.g.m., s. 4.

başka din veya mezhepten insanları çevresine toplayabilirdi. Yani, Türkçülüğün Yahudiler tarafından “istismar” edildiği iddiası “Hasan Bağcı’nın hayalhanesinde ortaya çıkmış tekerlemeler”di.⁶⁶² Ayrıca Atsız, ümmetçilerin Türkçülüğe “tahammül” edemediklerine inanıyordu. Onların, tıpkı Komünistler gibi soy ve kültür bakımından birbirine benzemeyen milletleri tek çatı altında toplamaya çalıştıklarını söyleyen Atsız, meseleye bu açıdan bakıldığında ümmetçileri “yeşil Komünistler” olarak niteleyen bir mebusa da katıldığını belirtiyordu.⁶⁶³ Atsız’ın bu yazısından bir sayı sonra başka bir Türkçü, Gökçeoğlu Yavuz Yücel de Bağcı’ya cevaben bir yazı yayınladı. O da, tıpkı Atsız gibi, Türkçülüğün Gökalp tarafından icat edilmediğini, Gökalp’ın İslâm’ı inkâr etmediğini yazıyordu. Türkçülük, Yahudiler tarafından himaye de edilmemişti. Bilakis Türkçülüğün en büyük “düşmanları” hep Yahudiler arasından çıkmıştı. Bununla beraber Türkçülüğün, Yahudiler tarafından “istismar” edildiği iddiası da gerçek dışıydı. Bir Yahudi Türkçülüğü “istismara” kalksa bile sırf buna bakarak Türkçülük suçlanamazdı, tıpkı Yahudi dönmeleri tarafından tasavvuf adı altında İslâm’a sokulan felsefî görüşlere bakılarak İslâmiyet’e sırt çevrilemeyeceği gibi.⁶⁶⁴ Yücel’in yazısından bir ay sonra ise Hasan Bağcı’nın cevabı geldi.

Bağcı’nın cevabı derginin üç sayısına yayılmıştı. Birinci bölümde dolaylı yoldan Atsız’a sıfatlar takılmıştı. “küfür yobazı”, “fikir hokkabazı”, “kalemşör”, “yarım münevver” vs. Bölümün sonunda Bağcı, Atsız’ın yazısının birçok hatayla dolu olduğunu ve bunların hepsini düzeltmenin “bir ortaokul talebesinin kompozisyonunu düzeltmeye benzeyeceğini” söylüyordu.⁶⁶⁵ İkinci bölümde Atsız’ın verdiği örnekler inceleniyordu. Atsız, eskiden Türk toplumunda taassubun olmadığını; Fatih’in kendi resmini yaptırdığını, II. Murat’ın şarap içtiğini ve buna karşın hiç kimsenin onların Müslümanlığını sorgulamadığını, zira onların şarap içmesiyle dine zarar gelmediğini ve Müslümanlığın kuvvetinin eksilmediğini söylemişti.⁶⁶⁶ Bağcı ise, Allah’ın yasakladığı fiilleri gerçekleştiren ister Fatih, ister II. Murat olsun, “ilâhî emirlere karşı suç işleyen bir mahkûm sıfatiyle” ilâhî mahkemede yargılanacaklarını söylüyordu. Fakat bu suçlar onları “kâfir” değil “fâsık” durumuna düşürürdü. Bu da onların “kâmil birer mümin” olmalarına engeldi. Bağcı’ya göre Atsız, bu günahları işleyenlerin Müslümanlıklarına

⁶⁶² Atsız, a.g.m., s. 4-5.

⁶⁶³ Atsız, a.g.m., s. 5.

⁶⁶⁴ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Yahudi Sömürücülüğü,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 9. Yazarın Hasan Bağcı’nın cevabından sonra neşrettiği makalesi için bkz. “İslâmda Kardeşlik, Vatan ve Millet Anlayışı,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 5-6.

⁶⁶⁵ Hasan Bağcı, “İslâma Karşı Yobazlık,” *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/99 (Mayıs 1970), s. 19.

⁶⁶⁶ Atsız, a.g.m., s. 3.

toz kondurulamayacağı gibi bir “fetva” vermekle “cahil cesareti” sergilemişti.⁶⁶⁷ Bağcı, Atsız’ın kullandığı “mutaassıp” kelimesini de eleştiriyordu. Ona göre bu kelime “fanatik” kelimesinin karşılığıydı ve başkalarının inançlarına tecavüz eden kimse anlamına gelirdi. Oysa Müslümanlar, etraflarına saldırmaktan “münezzeh”ti. O, asıl mutaassıbın Atsız olduğunu söylüyor ve Atsız’ın aslında bütün Müslümanlara saldırdığını iddia ediyordu: “Etrafa saldırmayı bir hayat metaı sayan ve böylece âdetâ tufeylî olarak geçinen insanlar, dâimâ başkalarını da kendileri gibi zannederek hükme varırlar. Bizim şahsımızda bütün Müslümanlara bu şekilde saldırıda bulunan Atsız’a tek tavsiyemiz var: Lûtfen Müslümanın kim olduğunu ciddî olarak araştırıp öğrensinler!..”⁶⁶⁸ Bağcı, cevabının son bölümünde ise Atsız’ın kendisini yanlış anladığını söylüyordu. Atsız, kendisinin Türkçülüğe Yahudi patentı yakıştırdığı zannına kapılmıştı ve mazur görülmeliydi. Zira “Atsız yaşlıydı”. Yazar, son olarak Necip Fazıl Kısakürek’ten bir alıntıyla cevabını sonlandırıyor. Bu alıntıda Kısakürek, Gökalp’in Yahudilerden yardım gördüğünü söylüyor ve Süleyman Nazif’ten alıntıyla birçok Türkçünün Türk olmadığını iddia ediyordu.⁶⁶⁹

Atsız, birkaç ay sonraki cevabında Bağcı’ya sorduğu soruların hiçbirinin cevabını alamadığını, yalnız “küfür ve hakaretle” karşılık gördüğünü yazıyordu. Fakat bunlardan daha önemli olanı Atsız’ın din ile ilgili yazdıklarıydı, ki bunlar yıllarca Atsız’ın aleyhinde kullanılacaktı. Gerçekten de Atsız’ın yazdıkları incelendiğinde İslâmiyet’e aykırı birçok unsurun bulunduğu görülmektedir. O, insanlığın Adem ile Havva’dan türemediğine, Nuh Tufanı’nın bir “Sümer masalı” olduğuna inanmaktadır.⁶⁷⁰ Ayrıca Kur’an’ın, “Muhammed’in kendi sözleri” olduğu söylüyordu. Şöyle demektedir Atsız:

Tanrı İnsan idraki dışındadır. Kur’an, Muhammed’in talimatıdır. Bunun birçok delilleri vardır. Bir tanesi birçok yerinde aya, güneşe, fecre, atların köpüren ağızlarına yemin ve and verilmesidir. Yemini kim eder? İnsan eder ve kendisinden daha üstün bir varlığın adına eder. Tanrı yemin eder mi? Tanrı’dan daha üstün bir varlık olmadığına göre kendi yarattığı aya, güneşe neden yemin etsin? Görülüyor ki bu yeminler Muhammed’in gönlünden ve beyninden doğmadır ve hatta Araplar arasında İslâmiyetten önceki zamanların usul ve âdâbınca edilmektedir. Kur’an “âlemlerin sahibi olan Tanrı’ya hamdederim” diye başlamaktadır. Belli ki bu söz de Muhammedindir. Çünkü Tanrı, kendi kendisine hamdetmez.⁶⁷¹

⁶⁶⁷ Hasan Bağcı, “İslâma Karşı Yobazlık II,” *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/100 (Haziran 1970), s. 12.

⁶⁶⁸ Hasan Bağcı, a.g.m., s. 12.

⁶⁶⁹ Hasan Bağcı, “İslâma Karşı Yobazlık III,” *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/101 (Ağustos 1970), s. 19.

⁶⁷⁰ Atsız, “Yobazlık Bir Fikir Müstehâsesidir,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 3.

⁶⁷¹ Atsız, a.g.m., s. 6.

Atsız'ın bu sözleri birçok tartışmayı beraberinde getirmiş, Atsız'ın "dinsiz" olduğu iddia edilmiştir.⁶⁷² Biz burada onun hangi dine mensup olduğu veya dinsiz olup olmadığı hakkında bir hükme varmayacağız elbette. Fakat dikkat çekmek istediğimiz başka bir yer var. Atsız'ı böyle düşünmeye sevk eden âmil nedir? Atsız bu fikre nasıl ulaşmıştır? Atsız'ın, "Kur'an Muhammed'in talimatıdır", derken bunu bir fikrî zemine oturtmaktadır?. Aslında aynı makalede, bu sözlerin biraz gerisinde, neden böyle düşündüğünün izlerini görmek mümkündür. Sanırım böylece onun neden bu şekilde düşündüğü daha açık bir şekilde görülecektir.

Bugünün din bilginleri artık dini başka türlü açıklıyor ve Tanrı'nın bazı kimselerin yani peygamberlerin gönlüne vahiy yoluyla ilhamlarda bulunduğunu kabul ediyorlar. Din kitaplarındaki tarihî ve ilmî yanlışları da ilham alanın insan olmasıyla tevil ediyorlar. Zaten böyle olmasaydı din kitapları insanlığın sonuna kadar değişmeyecek hakikatlerle dolu olur, insanlığın geleceğini ve geleceğindeki tehlikeleri açıklar ve zararı nisbeten az olan alkol haram edilirken ondan on kat tehlikeli olan tütün ve hele eroin hakkında sükût edilmezdi. Tanrı günün birinde insanların tütünü ve eroini bulup kullanacaklarını, bunun büyük bir felâket olduğunu bilmiyor muydu? Milyarlarca yıl sonraki kıyamet haber verildi de neden birkaç yüzyıl sonraki zehirlerden söz edilmedi? Çünkü din ilâhî ilhamla olsa bile sosyal bir müessesedir ve her peygamber de nihayet kendi bilgisi ve görgüsü kadar düzen ve yasak koymuştur.⁶⁷³

Atsız'ın tezinde, tabî ki ona göre, mantıkî bir tutarsızlık olmadığı görülüyor. Zira

⁶⁷² Meselâ, Atsız'a hitaben Genç Ülkücüler Teşkilâtı Nizip Şube Başkanı Mehmet Demir imzalı açık mektup bunun güzel bir örneğidir. Bir İmam-Hatip olan Demir'in bu mektubu *Oku*'da "Ülkücülerin Atsız'a Cevabı" başlığıyla yayınlanmıştır. Atsız'ın bu yazılarının bazı kesimlerde nasıl karşılandığını görmek açısından oldukça mühim olan bu açık mektubu aynen yazıyoruz:

"Sayın (!) Atsız;

Ötüken'in Kasım 1970, 11. sayısını aldık. Baş yazısını büyük bir merakla inceledik. Bir Allah'sızın Allah hakkında yazmış olduğu bir yazı sizinkinden kat kat üstündür. Zira o Allah'sız nisbeten de olsa bari her şeyi tabiatın yarattığına inandığı gibi tabiatın olağanüstü hallerine de inanır. (Yağmurun denizlerden çıkan buharlarla meydana geldiği gibi.) Ama siz Allah'a inanmadığımız gibi, Allah'ın Peygamberlere vahiy ve ilham yoluyla gönderdiği mucizelere de inanmayıp onları safsatalıkla itham ediyorsunuz. Biz Müslümanlar Hz. Âdem ve Hz. Havva'dan geldiğimize, Hz. Nuh'un Tufanına, Türklerin Allah'a inandıktan sonra daha büyük bir kuvvet bulduğuna. İslâmiyetin ruh ve beden misali birbirleriyle kaynaştığına inanıyoruz. Keza İmam-ı Gazali'nin büyük bir İslâm bilgini olduğuna inanıyoruz. Fakat siz bunun karşısına birkaç tane, Ziya Gökalp de dahil, Allah inancından yoksun kişileri misâl olarak çıkarıyorsunuz. Peygamberimiz (S.A.V.) Allah'ın emrinden başka kimseye hiçbir vaatte bulunmamıştır. Sizleri tekzip ederim. Bir daha Ötüken mecmuanızı çıkarmamanızı tavsiye ederken, çıkarırsanız dahi Anadolu'nun o Müslüman dimağlarına göndermemenizi, gönderdiğiniz takdirde Allahsızlığınızın daima yüzünüze vurulacağını şimdiden size dostça haber veririm.

Bizim önceden tanıdığımız 'Bozkurtların Ölümü' ve 'Bozkurtlar Diriliyor' kitaplarının yazarı milliyetçi, mukaddesatçı Atsız ölmüş, yerine İslâm inancından yoksun, Allah'ın varlık ve birliğinden habersiz, Allah'ın kudret ve kuvvetine inanmayan, Peygamberlerimizi yalancılıkla itham eden şuursuz ve Allah'sız bir Atsız geçmiştir.

Oku mecmuasını tebrik ederken, Ötüken'e bütün kalbimizle nefretlerimizi bildiririz." b kz. "Ülkücülerin Atsız'a Cevabı," *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/107 (Şubat 1971), s. 10. *Ötüken*'in Mart 1971 sayısında bu mektuba cevaben yazıldığını zannettiğimiz şöyle bir pasaj bulunmaktadır: "Bilgisiz, tahsilsiz, seviyesiz ve ahlâksız birtakım yobazlar şurda burda ürümekte devam ediyorlar. Cevap verecek değiliz. Onlara sadece, 'Derenâme'deki hocanın, bir türlü adam olmayan talebesine yıllarca sonra söylediğini hatırlatacağız:

Sen yine eski har ü eski palan

Kaçan âdem olacaksın, hayvan?" b kz. *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 3.

⁶⁷³ Atsız, a.g.m., s. 5.

Atsız, peygamberlerin de bir insan olduğuna inanıyordu. Tanrı onlara vahiy yoluyla ilham vermişti. Fakat dinlerin kesin hükümlerini peygamberlerin bilgi ve görgüleri meydana getirmişti. Ayrıca, daha evvel de söylediğimiz gibi, Atsız İslâmiyet’i tamamen millî veçheden değerlendirmiyordu. Onun için İslâm, belki de, Arap kültüründen doğmuş, sosyal bir müesseseydi. Onların millî varlıklarının devamını sağlamak için ortaya koydukları bir araçtı. Onlara mahsustu. Hâl böyleyken Atsız’ın İslâmiyet’i ve onunla ilgili her şeyi de bu şekilde değerlendirmesini olağan karşılamak gerekir. Atsız’ın din hakkındaki düşüncelerini kısaca ortaya koyduktan sonra onun çevresindeki Türkçülerin aynı konuda neler düşündüklerine bakmak gerekecektir. Böylece bu konuda Atsız’dan farklı düşüncelere sahip Türkçülerin var olduğunu görmüş ve genel olarak Türkçülerin bu konudaki fikirlerinin bir ortalamasına ulaşmış olacağız.

Din gerekli midir? Şüphesiz ki Türkçülerin birçoğu bu konuda Atsız’la hemfikirdi. Nejdet Sançar, “Tanrı’yı bile inkâr eden insanların olduğunu” söylüyordu.⁶⁷⁴ “Tanrı’nın varlığından şüphesi bulunmayan Türkçülerin” dinlerin varlığına ve gerekliliğine inandıklarında da kuşku duyulamazdı elbette. Fethi Gözler de bu konuya işaret ediyordu. Ona göre, tarihin ilk çağlarından beri insanlar aç kalmamak için birlikte yaşama ihtiyacı duymuşlardı. Çağlar geçtikçe bu bir araya geliş, ortak korkular da yaratacaktı. Yıldırım, gök gürültüsü, şiddetli yağmurlar gibi devamlı tabiat kuvvetleri ilk defa bu çağlarda insanlarda korku hissi ve manevî bir duygu uyandırmıştı. Daha sonra bu kuvvetler koruyucu, yatıştırıcı, birleştirici etkileriyle insan hayatında hâkim konuma geçmişlerdi. Gözler’e göre, işte buna din denmişti. Dinin ortaya çıkışını böylece izah eden yazar, birleştirici bir kuvvet olarak dinin insanları “selâmete erıştirdiğini”, ancak istismar edildiğindeyse “felâkete sürüklediğini” de yazıyordu.⁶⁷⁵ Fakat din sadece bir vicdan işi olmalıydı. Bu suretle vicdanlarda kalmalı, siyasî ve içtimaî meselelerin çözümünde din kullanılmamalıydı.⁶⁷⁶ Hayrani Ilgar da dinin gerekli olduğunu savunanlardandı. “Dinsiz bir milletin olamayacağını, bütün toplumların manevî inançlarla donatılmasının şart olduğunu” söylüyordu. Ama Ilgar’ın bir çekincesi vardı. Bu donatım yapılırken milletin, “milliyet fikrinin ümmet içinde erimesine” izin verilmemeliydi.⁶⁷⁷ Aslında, diğer birçok Türkçünün aksine İslâm’ı hayatlarının odak noktası haline getirmiş yazarlar da yok değildi. Meselâ Hüsni Dikeçligil, Türkiye’nin

⁶⁷⁴ Nejdet Sançar, “Türk’ü İnkâr Edenler,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 2.

⁶⁷⁵ Hâmidoğlu H. Fethi Gözler, “İnsan ve Din,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 11.

⁶⁷⁶ H. Fethi Gözler, “Din ve Kaytaklık,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 9.

⁶⁷⁷ Hayrani Ilgar, “Atatürk ve Türk Irkçılığı,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 5.

“pür İslâm dinine dönüş” istiklâline ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Böylece “İslâm’ın nuru” yine arşı saracaktı.⁶⁷⁸ Başka bir yazar Dikeçligil’den biraz daha ileri gidecekti. Esasen onun Atsız’ın dergilerinde sıkça işlenen milliyetçiliği yanlış yorumladığını bile söylemek mümkündü. Kemâl Vehbi Gül adlı yazara göre Türkçülük, Türk milliyetçiliğiydi. Türk milliyetçiliğinin ana hedefiyse İslâm’ın birleştirici bağıyla kenetlenerek Türkiye’yi ayağa kaldırmaktı. Fakat burada yazarın biraz, bilinen Türkçü çizginin dışına çıktığını söylemek yanlış olmayacaktır. Zira o, Gökalp’ın “çok derinlere inen ve gerçekliği şüpheli, menşei Türkçülüğünden tereddüt” ediyordu.⁶⁷⁹ Fakat yazarın bir yanlış bilgi kurbanı olduğu anlaşılıyor. Gökalp’ın “tereddüt verici menşei Türkçülüğünün” İslâm’ı umursamadığını kanıtlamak için kullandığı şiir apaçık Hüseyinzâde Ali Bey’in “Turan” adlı manzumesiydi. Gül bu şiiri alıntılararak orada Türklerle Macarları İncil ve Kur’an’ın ayıramayacağını yazılmış olmasını Gökalp’ın İslâm’a önem vermemesi şeklinde yorumlamıştı.⁶⁸⁰ Aslında yazarın değinmek istediği nokta İslâm’ın Türk milleti için bir “çimento” olduğuydu. Fakat yanlış bir yol izlemişti. Peki, Türkçülere göre, Türklükle İslâmlık arasındaki ilişkinin mahiyeti neydi?

Türkler nasıl Müslüman olmuştur? Belki de en başta cevaplanması gereken soru buydu. Zira cevabı Türkçülerin İslâm’a bakışlarını da aksettirmesi açısından oldukça mühimdi. Atsız’ın bu soruya cevabı para olacaktı. “Türkler iktisadî sâiklerle Müslüman olmuşlardır” diyordu.⁶⁸¹ Rasim Hancıoğlu’na göre ise Türkler, başka milletlerin aksine kılıç zoruyla değil, dinin anlamını kavramaları ve “İslâm’ın akla hitap eden cihanşümül bir din olması” sayesinde Müslüman olmuşlardı.⁶⁸² Aynı zamanda Türklerin eski diniyle İslâm arasındaki benzerlikler de Türklerin Müslümanlığı kabul etmelerini kolaylaştırmıştı. Daha da fazla olarak “Türklerin İslâm’ı benimseyebilecek olgunlukta olmaları” onların Müslüman olmasını sağlamıştı. Zira her insan kâinatın bir kuvvet tarafından yaratıldığını düşünebilirdi. Ancak insanların yaratıcıya karşı vazifelerini bilebilmeleri için peygamberlere ihtiyaçları vardı. İşte “Türkler, peygamberin tebliğini anlayarak bu ruhî olgunluğu” göstermişlerdi.⁶⁸³ Türkçülere göre, Müslüman olarak

⁶⁷⁸ Hüsnü Dikeçligil, “Yeni İstiklâl,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 16.

⁶⁷⁹ Kemâl Vehbi Gül, “Milliyetçiliğimizin Hedefleri,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 25.

⁶⁸⁰ Kemâl Vehbi Gül, a.g.m., s. 25. Bir sayı sonra bu yazıya cevap geldiğini söylersek yanlış olmayız. Hikmet Tanyu’nun Ziya Gökalp’ın İslâm’a ne kadar kıymet verdiğini örneklerle açıkladığı yazısı için bkz. Hikmet Tanyu, “Ziya Gökalp ve Din,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 4-5, 21.

⁶⁸¹ H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanışlığa Düşüyor muyuz?,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932). Atsız daha sonra ücretli asker olmak istedikleri için Müslüman olan Türklerin yanına propagandalar sonucu Müslüman olanları da ekleyecekti. bkz. Atsız, *Türk Edebiyatı Tarihi*, Aylık Kurt Yayınları, İkinci Basım, İstanbul 1943, s. 55.

⁶⁸² Rasim Hancıoğlu, “Müslümanlık ve Türkler,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 16.

⁶⁸³ Rasim Hancıoğlu, “Türklerin İslâmi İnançları Benimsemesi,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 11.

ulaştıkları “tekâmül” safhasını ispatlayan Türkler için İslâm artık milliyetlerinin bir parçası olmuştu. Hatta bazı yazarlar, Türkleri sadece Müslüman olarak bildiğini, gayr-ı Müslim Türkleri inandırıcı bulmadığını yazacaktı.⁶⁸⁴ İlerleyen tarihlerde de İslâm kıymetinden pek fazla bir şey kaybetmeyecekti fakat yaklaşım bu şekilde değildi. Meselâ, Nejdet Kürşad, dinin milliyeti teşkil eden unsurlardan biri olduğunu söylüyor, ancak bu unsurlardan birincisi olmadığını da ekliyordu.⁶⁸⁵ Sançar’a göreyse Türk milletinin tanımı yapılırken en önemli unsurlardan biri dindi. Zira Türklerin büyük çoğunluğu Müslümandı. Başka dinlerdeki Türklerin sayısı çok azdı. Hatta Türkler İslâm’ı benimsemeye, yaymada ve korumada o kadar ileri gitmişlerdi ki, İslâm bir “millî din” haline gelmişti.⁶⁸⁶ Sançar başka bir yazısında da, Türkiye’de Türklük ve İslâmiyet’in birer “manevî temel” olduğunu söylüyordu. Türklük ve İslâmlık öylesine iç içe girmişti, birbiriyle kaynaşmıştı ki Türk sözünün anlamında Müslümanlık da bulunur hale gelmişti. Türkler için İslâmiyet’in kıymetini böylece tespit ettikten sonra “Ancak” diyordu Sançar. Ona göre bunlardan biri yüceltilirken diğerini küçük düşürmek gibi bir yanlışlığa düşülüyordu. Bu yolda olanlar” İslâm’dan önce basit bir insan topluluğu olan Türklerin ancak İslâm’ı kabul ettikten sonra büyük bir cemiyet olduğunu ve büyük devletler kurabildiğini” söylüyorlardı. Oysa ne bütün Türkleri birleştiren Mete, ne de ihtişamlı Göktürk Devleti Müslüman’dı. Sançar’ın bu şekilde düşünenlere karşı bir de sorusu vardı. Madem Türkler Müslüman olduktan sonra büyük devletler kurabilmişlerdi, o halde neden Müslüman olan diğer toplumlar büyük devletler kuramıyordu? Hatta Müslüman olmadan önce büyük devlet sahibi bulunan Farslar Müslüman olduktan sonra devlet sahibi bile olamamışlardı.⁶⁸⁷ Türkçülerin bu bahiste en fazla tepki gösterdikleri konulardan birisi aslında budur ve tepki gösteren tek yazar da Sançar değildir. Yavuz Yücel de Sançar’la aynı fikirdedir. Ona göre çok geniş sahalarda hâkimiyet tesis etmiş Hun, Göktürk, Uygur gibi Türk devletlerinin varlığı Türklerin hem dağınık ve göçebe bir hayat tarzına sahip olmadıklarını, hem de büyük imparatorluklar kurabildiklerini gösteriyordu.⁶⁸⁸ Atsız ise bu tür söylemleri çok kesin ifadelerle reddediyor ve tam aksini iddia ediyordu. Ona göre Türklük İslâm sayesinde değil, İslâm Türklük sayesinde yükselmişti. Türkler Müslüman olmadan önce de

⁶⁸⁴ İzzeddin Şadan, “İman ve Tababet-i Akliye,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 3-4.

⁶⁸⁵ Necdet Kürşad, “Neden Türkçülük?,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 4.

⁶⁸⁶ Nejdet Sançar, “Türk Milletinin Tarihi,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 2.

⁶⁸⁷ Nejdet Sançar, “Türklük ve İslâmlık Meselesi,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 8-9.

⁶⁸⁸ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türklük Bir Bütündür,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 10.

büyüktü. “Keramet İslâmiyette olsaydı her Müslüman millet yükselirdi.”⁶⁸⁹ Görülüyor ki bu itham Türkçülerin çok hassas oldukları bir meseledir. Onlar için Türk milletinin büyüklüğü ve bu büyüklüğün bizatihi Türklüğün kendisinden kaynaklandığı konusu tartışmaya açık değildir. Bu kaynak, Türk Milleti için büyük önem taşıyan İslâm dahi olsa Türkçülerin fikrinin değişmediği açıktır. Zira Türkçülere göre, tarih onlara böyle düşünme hakkını vermektedir. İslâm öncesi Türk tarihinin “büyük ve ihtişamlı” devletleri ortadadır. Bu husustaki başka bir âmil de Türkçüler için İslâm öncesi Türk tarih ve kültürünün idealize edilmiş olmasıdır. Romanlar, şiirler ve yazılarla adeta bir “altın çağ”a dönüştürülen İslâm öncesi Türk tarihinin “tahkir ve reddedilmesi” Türkçüler için kabul edilebilir bir şey değildir. Aynı zamanda onlar Türk tarihini İslâm öncesi ve sonrası şeklinde bir bütün olarak görmekte ve Müslüman olan ve olmayan bütün Türklerin birleşmesi idealini savunmaktadırlar. İşte bu sebeplerden dolayı İslâm öncesi Türk tarihinin bu şekilde “aşağılanmasına” sert tepkiler vermeleri tabiîdir. Buraya kadar gördük ki Türkçüler, farklı seviyelerde de olsa, dine ehemmiyet veriyorlardı. Bunu dinin Türklük için ne kadar önem taşıdığını yazarak ve içtimaî bünyedeki yerini vurgulayarak da dile getirmişlerdi. Fakat bazı durumlarda bunun artık sanki bir savunma halini aldığı ve Türkçülerin İslâmiyet’e karşı olmadıklarını söyleme ihtiyacı duydukları görülüyor.

Hayrani Ilgar, Türkçülerin İslâm düşmanı olmadığını beyan etmeye en çok ihtiyaç duyan yazarlardan biriydi. Ona göre Türkçüler, Türk olmalarıyla ne kadar gurur duyuyorlarsa “Türk milletinin aslî dininin” İslâmiyet olduğunu da o kadar biliyor ve İslâm’ı savunuyorlardı. Ilgar’ın söyleyecekleri bu kadar değildi. Hatta Türkçülerin din ile problemlili olmadığını göstermek için biraz daha ileriye dönük bir söz edecekti. Ona göre Türkçüler, bütün Türkler bir araya gelip bir devlet kurduklarında bu devletin dininin de İslâmiyet olacağını düşünüyorlardı.⁶⁹⁰ Bu hususun Türkçüler arasında görüşülüp karara bağlandığını düşünmek için elimizde yeterli bilgi olmamakla beraber Türklerin büyük çoğunluğunun Müslüman olması Ilgar’ın böyle söylemesine sebep gösterilebilir. Fakat İslâm’ın savunulması meselesinde Ilgar’la aynı şekilde düşünen Türkçülerin varlığını biliyoruz. Meselâ Yavuz Yücel’e göre “İslâm’ın en kuvvetli savunucuları” Atsız ve bütün Türkçülerdi.⁶⁹¹ Sançar da Türkçülerin İslâm’ın savunucusu olduğunu yazanlardan biriydi. Onun için Türkçü, dinin milletlerin hayatında

⁶⁸⁹ Atsız, “Yobazlık Bir Fikir Müstehâsesidir,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 4.

⁶⁹⁰ Hayrani Ilgar, “İstikametler Belli Olmalıdır,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 21.

⁶⁹¹ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâmiyet,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 10.

önemli bir yer tuttuğunu ve artık “millî din” haline gelmiş bulunan İslâm ile Türk milleti arasında nasıl bir bağ olduğu bilen kimseydi. Bundan dolayı da “İslâm’ın en şuurlu ve en samimî müdafileri Türkçülerdi.”⁶⁹² Başka bir yazar, bu konuda diğer yazarlara göre daha ısrarcıydı. Türkçülükte dinin çok önemli bir yeri olduğunu belirten Kenan Dikici, dinsiz bir insanın “ıstırap” çekeceğini, hele dinsiz bir Türkçünün “asla yaşayamayacağını” söylüyordu. Hem, neredeyse bütün Türkçüler Müslüman’dı. Dikici’nin Türkçülerin dine düşman olmadıklarını anlatmak için seçtiği örnek ise oldukça dikkat çekiciydi. Ona göre “en büyük Türkçülerden biri olan Atsız, hiçbir zaman dine kötü gözle bakmamıştı.”⁶⁹³ Ilgar da Dikici ile aynı düşünüyordu. Neredeyse hiçbir Türkçü İslâm’ın aleyhinde değildi ve İslâm’a dil uzatmayı aklından bile geçirmemişti. Böyle olduğu halde Türkçüler, “ülkeye sadece mideleri veya dinleri ile bağlı bazı kimseler” tarafından İslâm’ı reddeden kişiler gibi gösterilmeye çalışılıyordu. Bu kimselere İslâm öncesi Türklükten bahsedildiğinde İslâm’ı terk edip Türklerin eski dinine dönmek şeklinde anlarlardı. Türk ahlâkı denildiğindeyse bunu Türkçülerin İslâm ahlâkını kabul etmedikleri şeklinde yorumlarlardı. Ilgar’a göre bu kişilerin amacı tamamen kendilerine fırsat yaratmak ve Türkçülüğü kötülemektir.⁶⁹⁴

Türkçülerin İslâm’ı öven, İslâm karşıtı olmadıkları içerikli bunca şeyi yazmalarının altında yatan etken ne olabilirdi? Aslında yine Hayrani Ilgar’ın bir yazısı, bu etkenlerden hiç değilse biri hakkında, bize bir ipucu veriyor. Ilgar, bu yazısında da yine İslâm hakkında “sitayışkâr” cümleler kuruyordu. Dinlerin içinde en iyisinin İslâmiyet olduğunu, Türkçülerin dine karşı olmadığını, dinsiz milletlerin kolayca bozulup saptırılacağını yazmıştı. Fakat makalesinin başında söyledikleri, Türkçülerin neden İslâm’a karşı olmadıklarını sürekli söylemek ihtiyacı duyduklarını biraz açıklar nitelikteydi. Ilgar’a göre Türkçülerin ısrarla dinsiz ve din karşıtı olmadıklarını beyan etmelerinin sebebi, sağcıların azınlıkta olmaları sebebiyle ortak düşman olan Komünistlere karşı bölünmelerin önüne geçmektir.⁶⁹⁵ Buradan görüyoruz ki Türkçülerin, en azından Ilgar’a göre, din düşmanı olmadıkları hakkındaki yazılarının sebebi siyasîdir. Türkçüler Komünistler karşısında sağ cenahı meydana getiren İslâmcılar ve Anadoluocular gibi grupların arasında ayrılık meydana gelmesin diye bu şekilde yazma ihtiyacı duymuşlardır. Peki, başarılı oldular mı? Ilgar’ın yazdıklarının devamı

⁶⁹² Nejdet Sançar, “Yobaz ve Sahte Yobaz,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 5.

⁶⁹³ Kenan Dikici, “Türkçülük ve Din,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 13.

⁶⁹⁴ Hayrani Ilgar, “Öze Dönüş,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 9.

⁶⁹⁵ Hayrani Ilgar, “Şartlar ve İnançlar,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 5.

okunduğunda Türkçülerin bu yazılarının pek de tesirli olmadığı anlaşılıyor. Zira Ilgar değişen bir şey olmadığını, Türkçülerin hâlâ “dinsiz” diye kötülendiğini yazıyor.⁶⁹⁶ Sanıyorum Türkçülerin nasıl ve hangi iddialarla kötülendiklerine bakmanın yeri burası olmalı.

Türkçülerin en çok ithama maruz konulardan birinin onların çocuklarına verdikleri Türkçe isimler olduğu anlaşılıyor. Türkçüler Türkçe isimler tercih etmeleri sebebiyle “İslâm’a muhalif” gibi algılanmış ve “müşriklerin isimlerini almakla” suçlanmışlardı. Yavuz Yücel de bu meseleye temas ediyor ve İslâmî isimler alma “şartını” eleştiriyordu. “Kâfir Ruslara” karşı savaşan Altın Ordu Devleti hükümdarlarının ve Haçlılarla mücadele eden Memlük sultanlarının Türkçe adlar taşıdığını yazan Yücel, bunların isimlerinin çocuklara verilmesine karşı olanların Farsça “Keykubad” ve “Keyhüsrev” gibi isimlere ses çıkarmadıklarını söylemektedir.⁶⁹⁷ Yücel başka bir yazısında da aynı konuya değinecekti. Ona göre, İslâm’da milliyet tanımayan siyasî ümmetçiler “İslâmî milliyetçilik” diye bir yoldan giderek Türkçüleri “ırkçılıkla ve İslâm’a sırt çevirmekle” suçuyorlardı. Bu suçlamalardan biri Türkçülerin çocuklarına Oğuz, Kür Şad, Bilge, Almıla, Tuğrul, Cengiz gibi isimler vermeleri idi. İslâmcılar için bunlar “küfrün isimleri idi” ve Türkçüler İslâm’a hizmet etmiş olan Ömer, Osman, Ali gibi şahsiyetlerin isimlerine de karşıydılar. Yücel buna itiraz ediyordu. Madem isim vermek hizmet şartına bağlıydı, o halde Türklerin isimleri on asır İslâm’a hizmet etmiş olan Türk büyüklerinin isimleri olmalıydı. Yazarın karşı çıktığı bir başka husus da Türklerin tarihinin İslâm’a girişleriyle başlatılması üzerineydi. Yücel bunu asla kabul etmediklerini söylüyordu. O, Türkçülerin İslâm öncesi Türk tarihine bağlı olup İslâmlıktan sonraki tarihe kıymet vermedikleri iddiasına da karşıydı. Yazarın burada kaynak olarak kullandığı kişi ise Atsız’dı. Atsız’ın 1956’da Türk büyükleri arasında Türkleri İslâmiyet’e soktuğu için Satuk Buğra Han’ı da saymasını Türkçülerin İslâm’dan sonraki Türk tarihine karşı olmadıklarını kanıtlamak için kullanıyordu.⁶⁹⁸ İsimler meselesinde Nejdet Sançar’ın da söyleyecekleri vardı. Ona göre mesele, insanların “Araplık” ile “İslâmlık”ı birbirine karıştırmalarından kaynaklanıyordu. Oysa ikisi ayrı şeylerdi. Arap bir milliyet, Arapça bir dildi. İngilizce, Fransızca veya Farsçadan bir farkı yoktu. Kur’an üzerinden ona bir kutsiyet atfetmek tamamen yanlıştı. Zira Arapça İslâm’dan önce de vardı. Bu bağlamda Arapça isimler de Arap kavmine ait

⁶⁹⁶ Hayrani Ilgar, a.g.m., s. 5.

⁶⁹⁷ Gökçeoğlu A. Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâmiyet,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 21.

⁶⁹⁸ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâmiyet,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 9.

isimler olarak değerlendirilmeliydi.⁶⁹⁹

Sançar başka yazılarında da Türkçülüğe atılan “iftiralara” cevap verecekti. Aslında ona göre dindarların Türkçülüğe düşman olmaları için bir sebep yoktu. Din başka bir konuydu, Türkçülük başka. Birinin varlığı diğeri için bir engel teşkil etmiyordu. Dinin bütün gereklerini yerine getiren Türkçülerle millî ülküye gönülden bağlı dindarların varlığı bunun kanıtıydı. Fakat “dindar görünüp Türkçülük düşmanlığı yapan gruplar” türemişti. Bu gruplar “Turancılığın bir Yahudi oyunu olduğunu” iddia ediyorlar, buna kanıt olarak da Osmanlı’nın son yıllarında “uydurma” isimle Turancılık üzerine kitaplar yazan bir Yahudi’yi gösteriyorlardı. Bu iftiraya oldukça tepkili olduğu anlaşılan Sançar, “iftirayı” atanlara kendi mantıklarıyla cevap verecekti. Bir Yahudi’nin herhangi bir maksatla Turancılık hakkında bir kitap yazması Türkçülük ülküsünün Yahudi oyunu olduğunu ispata yeterli bir sebepse, o halde başka bir Yahudi İslâm peygamberi hakkında övücü bir eser yazsa peygamberden de şüphe etmek gerekirdi.⁷⁰⁰ Sançar’ın burada kastettiği şahsın Moiz Kohen (Tekin Alp) olduğunu anlamak güç değil. Gerçekten de Kohen Turancılık hakkında kalem oynatmıştı fakat hiçbir Türkçünün kendisini ciddiye aldığına dair bir emare yoktu. Hatta bir yazar onu ağır biçimde eleştirecekti. “Ziya Gökalp’ın arkasında asistan sıfatlı iblisler ordusu yığılmıştı” diyordu. Gökalp kürsüden çekilince bu “iblisler” meydana çıkmışlardı, ki onlardan biri de Moiz Kohen’di.⁷⁰¹

Türkçüler, sıkça kullandıkları “Tanrı” sözünden dolayı da eleştirilmiş ve bu eleştiriye cevap vermişlerdi. Sançar’a göre bu kelime Türkçülere karşı bir koz olarak kullanılıyordu. Türkçülere saldırmak isteyenler bu kelimenin “Allah”ın yerini tutmayacağını söylüyorlardı. Oysa pek çok Türk aydını bu kelimeyi “Allah” kelimesiyle aynı anlamda kullanıyordu. Tarihte Türkler bu kelimeyi hangi manâda kullanmış olurlarsa olsunlar artık “Tanrı” evrenin yaratıcısı anlamında kullanılıyordu. Bir millet kâinatın yaratıcısına kendi diliyle seslenemez miydi?⁷⁰² Esasen Sançar’ın “Tanrı” kelimesini “Allah”ın muadili olarak görüyor, lâkin onun yerine sadece bu kelimenin kullanılmasının mümkün olmadığını da biliyordu. “Allah” kelimesini Türkçeden atmaya imkân yoktur, diyordu. Zira bu kelime artık yeni anlamlar kazanmıştı. Savaşta askerlerin “Allah! Allah!” diye diye hücum ettiklerini, bunun “Tanrı! Tanrı!” şeklinde

⁶⁹⁹ Nejdet Sançar, “Gerçekseverlere Bildiri,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 4.

⁷⁰⁰ Nejdet Sançar, “Din Perdesi Arkasında Türkçülük Düşmanlığı,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 5.

⁷⁰¹ Attilâ Demirâl, “Siyasî Ümmetçi ve Nurcuların İftiralarına Cevap,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 8

⁷⁰² Nejdet Sançar, “Gerçekseverlere Bildiri,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 4-5.

değiştirilemeyeceğini söylüyordu.⁷⁰³ Türkçülere “Tanrı” kelimesi üzerinden saldırılması zamanla boyut değiştirmiş olmalı. Belki de artık onlar “Müslüman” olmamakla da itham ediliyorlardı.

Türkçülerin karşı karşıya kaldıkları ithamlardan biri de onların Müslüman değil, “Şaman” oldukları üzerineydi. Muarızları, Türkçülerin milleti İslâm öncesi Türklüğe götürüp “Şaman” yapmak istediklerini söylüyorlardı. Sançar’ın buna itirazı vardı. Şaman olsa bunu hiç çekinmeden söyleyeceğini yazan Sançar, fakat olmadığını, sadece milyonlarca Müslüman Türk’ten biri olduğunu yazıyordu.⁷⁰⁴ Bu iddiaya karşı çıkan Türkçülerden biri de Refet Körüklü idi. Ona göre, bu iddiayı dile getirmek “soysuzluk ve edepsizlik”ti. O, Türkçüler arasında dini inkâr edene veya imansız bir Türkçüye rastlamamıştı. Zaten Türkçülere bu iftirayı atan kişiler Arap, Kürt, Sırp hatta Kıptî’leri sırf dindaş oldukları için kendilerine kardeş saydıkları halde kan kardeşi oldukları Alevîleri kardeş görmemek gibi bir “kafasızlığın ve millî şuur eksikliğinin” içindeydiler.⁷⁰⁵ İslâmcı kesimden Türkçülere en fazla yöneltilen eleştirilerden biri, aslında doğrudan Türkçülüğün esasını hedef alıyordu. Üstünlük ırkta mıydı, takvada mı?

Türkçülüğün temelinde Türklerin diğer milletlere karşı “üstün” olduğu vardı. Türkler kendileri dışındaki milletlerden ahlâk, medeniyet, askerlik vs. gibi konularda üstünlerdi. Fakat buradan Türkçülerin Türkleri üstün, diğer milletleri aşağılık gördükleri sonucu çıkarılmamalıdır. İslâmcılar ise, Türkçülerin tam aksine, üstünlüğün milliyete bağlı olmadığını söylüyorlardı. Onlara göre insanlar Müslüman olanlar ve olmayanlar olarak ayrılırdı ve üstünlük de ancak takvayla alâkalıydı. Türkçü cepheden bu iddiaya en net cevap Ülkü Gürbüz’den gelecekti. Gürbüz öncelikle kendi milliyetçilik tanımını yapacaktı. Ona göre milliyetçilik dürüstlük, doğruluk, namuskârlık ve çalışkanlık gibi unsurlardan meydana gelirdi. Ayrıca dinsiz bir milliyetçilik de düşünülemezdi. Aslında, milliyetçiliği böylece tanımlayan yazar da Allah katında üstünlüğün takvada olduğuna inanıyordu. Fakat takvanın daha değişik bir anlama geldiğini söylüyordu. Gürbüz’e göre takva, Allah’ın istediği yoldan yürümektir. Lâkin bu sadece ahiret için ibadet etmekten ibaret değildi. İbadetin yanında millete, Müslümanlara, bütün insanlığa karşı dürüst davranmak ve millete karşı vazifeleri yerine getirmek de takvanın içine girerdi. Milletini sevmek, onun düşmanlarıyla mücadele etmek, onun için savaşmak da takvaya

⁷⁰³ “Röportaj: Nejdet Sançar’ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 23.

⁷⁰⁴ Nejdet Sançar, “Gerçekseverlere Bildiri,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 2.

⁷⁰⁵ “Refet Körüklü’nün Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 9.

dâhildi. Zira insan bir topluluk içinde yaşamaktaydı. Bu sebeple Allah'a karşı vazifeleri olduğu kadar mensup olduğu topluluğa karşı da vazifeleri vardı. Yazar, milliyetçiliği ve takvayı bu suretle tanımladıktan sonra Allah'ın bu tür bir milliyetçiliği yasaklamadığını, aksine teşvik ettiğini söylüyordu.⁷⁰⁶ Benzer bir itirazı Yavuz Yücel de dillendirecekti. Ona göre İslâmcıların, "İslâm milliyetçiliği reddeder" iddiası temelsizdi. İslâm milliyetçiliği reddediyor diye milliyetçiliği ortadan kaldırırsak "Türklüğümüze ihanet ederiz" diyor ve adeta meydan okuyordu: "Din namına fetva verenler; dinleyiniz! Anlayınız! Türküz ve müslümanız, Türklüğümüzü şuurumuzdan, îmanımızı kalbimizden, sizin sahte fetvalarınız hiçbir zaman söküp çıkaramayacaktır!"⁷⁰⁷ Söylediğimiz gibi, Türkçüler İslâm'a karşı olmadıklarını sıklıkla beyan etmişlerdi, hatta bunu söyleme ihtiyacı duymuşlar, bazen de bir savunma psikolojisiyle hareket etmişlerdi. Ancak onların İslâm'la alâkalı karşı oldukları bir şey vardı: Siyasî İslâm.

Türkçüler İslâm'ın kendisine ne kadar karşı değillerse ümmetçiliğe de o kadar muhaliflerdi. İslâmcılığın, ümmetçiliğin "Türklük ve millî şuur için zararlı olduğunu" düşünüyorlardı. Bütün Türklerin kardeş olduğunu ve birlik olması gerektiğine inanan Türkçüler için farklı soydan gelen insanların sadece din bağıyla birbirlerine bağlanmaları mümkün değildi. Bu konuyu en fazla işleyen yazarlardan biri Yavuz Yücel'di. Ona göre, Türkçüler Müslüman'dı ve İslâm'a karşı değillerdi. Ümmetçiler, İslâm'da milliyetçilik yoktur, Türklük yoktur, bütün müminler kardeştir diyerek toprak ve vatan mefhumlarını reddeden "beynelmilelci Panislâmistler"di.⁷⁰⁸ Yücel böyle bir kardeşliği kabul etmiyordu. İslâm kardeşliği ancak Müslümanların birbirini sevmeleri ve haklarına riayet etmeleriyle mümkün olabilirdi. Müslüman devletler birbirlerine düşman nazarlarla bakmaz ve aralarındaki ekonomik ve ticarî ilişkileri arttırırlarsa bu kardeşlik kuvvetlenirdi. Oysa Türkiye'deki İslâmcıların yaptığı bu değildi. Sadece kardeşiz diyorlar, mensup oldukları milleti inkâr ediyorlar ve her şeyleriyle başka oldukları milletlerden mürekkep siyasî birlik kurmak istiyorlardı.⁷⁰⁹ Yazarın kardeşlik meselesi üzerine başka itirazları da vardı. Ne diyordu İslâmcılar? "Kâfirler bir millet, müminler bir millet." Yücel'in itirazı tam da bunaydı. Aynı dinden olanlar asla bir millet meydana getiremezdi. Müslüman bir Alman, yine Alman'dı. Türklerle onun arasında sadece İslâm'ın esaslarına bağlanmaktan doğan bir "din kardeşliği hukuku" ve

⁷⁰⁶ Ülkü Gürbüz, "Milliyetçi Türkiye-Müslüman Türkiye," *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 2.

⁷⁰⁷ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Türkçülük ve İslâmiyet," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 21.

⁷⁰⁸ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Sinsi Türkçülük Düşmanlığı," *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 6.

⁷⁰⁹ Gökçeoğlu A. Yavuz Yücel, "Türkçülük ve İslâm Kardeşliği," *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 6.

“ibadet ortaklığı” vardı. Onunla bir millî birlik vücuda getirilemezdi. Zira Arnavutlar ve Araplar din kardeşi olmalarına rağmen Türklüğe “ihamet” etmişlerdi.⁷¹⁰ Yavuz Yücel, İslâmcıların kendi içlerinde “çelişkiye” düştüklerine de inanıyordu. “Sizler” diyordu İslâmcılara, “İslâmcı değil, İslâm bile olamazsınız.” Zira Balkanlarda, Irak’ta, Suriye’de, Azerbaycan’da, İdil-Ural’da, Türkistan’da 50 milyon Müslüman Türk, Rus esiriyken İslâmcılar onları ölüme terk etmişlerdi. Bu bağlamda Yücel’e göre, peygamberin “Müslümanın derdiyle ilgilenmeyen Müslüman değildir” sözü tam da İslâmcılar için söylenmişti.⁷¹¹

Nejdet Sançar da ümmetçiliğe karşı olan Türkçülerdendi. Ona göre, siyasî İslâmcılar, Turancılığı bir “hayal” olarak görüyorlardı. Buna karşılık Sançar da ümmetçiliği “hayal” ve İslâmcıları dili Arapça olan bir “Müslüman milletler birliği” hayalinin peşinden giden “maskaralar” olarak niteliyordu. Zira o, farklı milletlerden insanların birlik oluşturarak bir devlet meydana getirebileceklerine ihtimâl vermiyordu.⁷¹² Sançar’ın makalesinin son kısmı ise hayli ilginçti. “Türk’e Türk elması yeter.” diyordu, “Rus hıyarı da Arap hurması da Türk için zehirdir.”⁷¹³ Sançar daha sonra, farklı milletlerin aynı devlet altında bulunmalarının bazı mahzurları olduğunu yazacaktı. Aralarında soy, dil, kültür, ülkü birliği bulunmayan toplumların aynı devlet içinde bir araya getirilmesi onları birbirleriyle mücadele etmeye, hatta düşman olmaya itmek anlamına gelirdi.⁷¹⁴ Hayrani Ilgar da Sançar’la benzer fikirleri dile getirecekti. Aslında o Müslümanlığa çok değer veriyor, varlığının iki parça olduğuna inanıyordu. Et, kemik ve kaniyle Türk’tü. İnanç ve imanıylaysa Müslüman’dı. Öldüğünde Türklüğü bu dünyada kalacaktı. Türklük sadece bu dünya için geçerliydi. Müslümanlık ise hem bu dünya için hem de öbür dünya için gerekliydi. Ilgar, işte burada dillendirdiği inancına münasip olarak bütün Müslümanları da din kardeşi olarak görüyordu. Fakat Türk olmayan Müslümanlarla siyasî olarak birleşmeyi doğru bulmuyordu. Zira böyle bir devlet faydalı olmazdı. Bilakis hem zararlı, hem de imkânsızdı.⁷¹⁵ Ümmetçiliğin başka bir “zararı” ise içinde barındırdığı “Arapçılık” propagandasıydı. Sançar, Arapçılığın İslâm kardeşliği kisvesine büründüğüne ve bu Arapçılığın Türklüğü Arap potasında

⁷¹⁰ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk müsün, Müslüman mısın?,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 8.

⁷¹¹ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâmiyet,” s. 20.

⁷¹² Nejdet Sançar, “Din Perdesi Arkasında Türkçülük Düşmanlığı,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 5.

⁷¹³ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 16.

⁷¹⁴ “Röportaj: Günün Meseleleri Hakkında Nejdet Sançar’ın Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 17.

⁷¹⁵ Hayrani Ilgar, “Türklük ve Müslümanlık Üzerine,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 6.

eriteceğine inanıyordu.⁷¹⁶ “Arapçılık” meselesine dikkat çeken bir başka yazar da Zeki Sofuoğlu’ydu. Ona göre, Arapçılık niteliği taşıyan ve milliyetçiliği reddeden fikirler hem Türklüğe, hem de İslâm’a “zarar” veriyordu.⁷¹⁷ Sofuoğlu’nun anlam veremediği bir nokta vardı. Diğer İslâm memleketleri ülkelerinde milliyetçiliğe değer verip onu teşvik ederken Türkiye’de Türklüğü unutturacak nispette “cemaât telkini” yapılması da neydi?⁷¹⁸ Benzer bir soru aslında daha evvel de Türkçüler tarafından dile getirilmişti. Milliyetçiliği bırakarak din kardeşliğine sarılmak sadece Türklerin mi boynuna borçtu? Araplar neden bu yola teşvik edilmiyorlardı? Mısır neden Kıbrıs’a sırt çevirip Rumların yanında yer almıştı?⁷¹⁹

Esasen Türkçülerin cevap bulamadıkları soru şuydu: Bir Türk nasıl olur da soydaşını değil de aynı soydan gelmediği bir Müslüman’ı tercih ederdi? Bir Türk’ün önceliğinin her zaman soydaşı olması gerekmez miydi? Hâlbuki Türkçüler için bir insan ne kadar Müslüman olursa olsun Türklüğe “düşman” olabilirdi. Tarih Türkçülere bunu söylüyordu. Fakat Türkiye’deki İslâmcıların Türkçülerle aynı reaksiyonlara sahip olmadıkları anlaşılıyor. İşte İsmail Hakkı Gökhan, bu tipleri “din ticareti yapan sahtekârlar” olarak tanımlıyordu. Gerçek dindar Türk düşmanı değildi, “sahtekâr tüccar” ise Türklüğe düşmandı. “Gerçek dindar Kıbrıs meselesini bütün Türklerin millî meselesi olarak görürken “sahtekâr tüccar” Kıbrıs’a sırt çevirip Cezayir’in bağımsızlığıyla ilgilenirdi.⁷²⁰ Atsız da “ihamet” meselesine dikkat çekecekti. Ona göre, İslâm birliği bir “kuruntudan” ibaretti. Dinin çok önemli addedildiği çağlarda bile gerçekleşme imkânı bulamamıştı. Artık araya “düşmanlıklar ve ihanetler” girdikten sonra gerçekleşmesi mümkün değildi.⁷²¹ Aslında Atsız, İslâmcıları Komünistlere benzetiyordu. İslâmcılar daha Arapların kendi aralarında birleşemediklerini gördükleri halde tarih, kültür ve soy açısından birbirine hiç benzemeyen milletleri tek devlet altında birleştirme çabalarının tıpkı Komünistlerin bütün dünyayı tek devlet haline getirmek istemesine benzediğini söylüyordu.⁷²² İslâmcıların Komünistlerle ilişkisine atıf yapan tek yazar Atsız değildi. Ahmet Cebeci’ye göre İslâmcılar “yeşil Komünist”ti ve dinleri, imanları paraydı. Masonlara ve Komünistlere saldırdıkları halde aslında

⁷¹⁶ “Röportaj: Günün Meseleleri Hakkında Nejdet Sançar’ın Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 17; “Gerçekseverlere Bildiri II,” *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 5.

⁷¹⁷ M. Zeki Sofuoğlu, “Türk Milliyetçiliğinde İkilik Yaratanlar,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 7.

⁷¹⁸ M. Zeki Sofuoğlu, a.g.m., s. 6.

⁷¹⁹ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 29.

⁷²⁰ İsmail Hakkı Gökhan, “Müslümanlık ve Türklük Anlayışı,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 5.

⁷²¹ Atsız, “İslâm Birliği Kuruntusu,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 9.

⁷²² Atsız, “Türkçülüğe Karşı Yobazlık,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 5.

kendileri de onlardandı. Hatta Cebeci bu kişilerin “Rus ajanı” olduğunu iddia ediyordu. O, Komünistlerin Türkiye’yi “parçalamak” için başvurduğu yollardan en etkilisini din olarak görüyordu. İslâmcılar da Komünist Arap memleketlerinden Türkiye’ye sızan “ajanlar”dı.⁷²³ Benzer bir iddiayı Attilâ Demirâl de dile getirecekti. Ona göre “ümmeççi” kelimesi “Yahudi Komünist Parvus Efendi”nin uydurmasıydı. “Ümmet” Yahudi dilinin aslı olan Yiddişçeydi, anlamı da sürünün öndere uymasıydı. Yahudiler bu kelimeyi köle pazarlarında alınıp satılan kadınlar için de kullanıyorlardı. İşte Parvus, bu kelimeye Türkçe yapım eki olan –çi ekini getirerek bu Osmanlıca kelimeyi yaratmıştı.⁷²⁴ Görülüyor ki Türkçülerin en büyük düşmanlarından biri İslâmcılardı. Hatta Türkçüler nazarında bir Komünistle bir ümmeççi arasında çok büyük farklar yoktu. Türkçülerin Komünistlerden farklı olmadığını düşündüğü ve en az İslâmcılar kadar “tehlikeli” buldukları bir grup daha vardı: Nurculuk.

Bugün ülkenin en başta gelen meselelerinden biri olan Nurculuk, çalışmamızın kapsadığı tarihlerde henüz yeni yeni ülke gündeminde yer bulmaya başlamıştı. Türkçülerin bu hususta yazdıkları da bu yüzden önemliydi. Nurculuk hakkında Türkçü-milliyetçi cenahın verdiği tepkilerin ilk örneklerini onların dergilerinde görmek mümkündü. Fakat Atsız’ın dergilerinde Nurculuğun nasıl işlendiğine bakmadan önce başka bir Türkçü’nün, kendi dergisinde yazdıklarına göz atmakta fayda var. Zira bu konu, Türkçüler arasında ikilik yaratmış ve ayrılıklar meydana getirmiştir. Bahsi geçen dergi *Millî Yol*, sahibi ise İsmet Tümtürk’tür. Tümtürk, dergisinin son sayılarında Nurculuk meselesine değinen bir yazı dizisi yayınladı. Üç sayı devam eden ve ilk ikisi imzasız yayınlanan bu tefrikada Tümtürk, Nurcuların maruz kaldıkları kanunsuz uygulamaların ve onlara yönelik güdülen siyasetin Nurculuğun zayıflamasına değil, aksine daha da kuvvetlenmesine, Nurcuların birbirlerine daha fazla kenetlenmelerine yol açtığını; kanunsuz bir şekilde Nurcuların evlerine baskınlar yapılarak Risale-i Nur ciltlerine el konduğunu ve bu kişilerin hapsedildiklerini yazıyordu.⁷²⁵ Ona göre, mevcut hükûmet ülkedeki birçok insan tarafından sevilmiyordu. Hükûmetin baskı kurduğu ve

⁷²³ Ahmet Cebeci, “Torlak Kemâl’in Torunları,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 3.

⁷²⁴ Attilâ Demirâl, “Osmanlı Komünistleri veya Parvus’un Ümmeti,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 10.

⁷²⁵ [İsmet Tümtürk], “Nurculuk Meselesi,” *Millî Yol*, I/43 (23 Kasım 1962), s. 8-9. Nurcular hakkında bu derece müsamahakâr olan Tümtürk, yaklaşık on sene önce benzer bir durumda Komünistlere karşı uygulanacak tedbirlerde daha katı hareket edilmesi gerektiğini savunuyordu: “Komünizm hususunda beslenen yanlış düşüncelerden birisi: Fikre karşı cebir fayda etmez, ona yalnız fikirle karşı durulur. Bir diğeri: Eksik mücadele faydadan çok zarar yapar. Bu düşünceler ya hislere kapılışın, ya gafletin, yahut ta maskeli bir koruma arzusunun mahsulüdür. Elbette ki, Komünizme karşı yalnız polis mücadelesi yetmez, millî duygu ve düşünce de lâzımdır, fakat bu sonuncusu ister olsun, ister olmasın, hiç bir polis ve kanun cephesinin de bulunmaması, kızıl ajanların ellerini kollarını sallıya sallıya memlekete girip çıkmaları daha kötüdür ya!” bkz. İsmet Tümtürk, “Komünizm Tehlikesi,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 3.

kötülediği Nurcular da bu sebepten dolayı toplum içinde daha fazla tutulmaya başlamıştı.⁷²⁶ Nurculuğu, bir yerde sadece “dinî bir grup” olarak gören ve “zararsız” faaliyetlerde bulunan dini bütün insanlar olarak telâkki eden Tümtürk’ün bu yazıları Atsız’la arasının açılmasına yol açtı. Zira Atsız, ileride göreceğimiz şekilde, Tümtürk’ün fikirlerine katılmıyordu. Neticede İsmet Tümtürk, kurucuları arasında yer aldığı Türkçüler Derneği’nden istifa etti.⁷²⁷ Peki, Tümtürk’ün fikirlerini doğru bulmayan Atsız ve çevresindeki Türkçülerin Nurculuk hakkındaki fikirleri ne yöndeydi?

Aslında bu meseleyi birkaç başlık altında incelemek mümkündür. İlk olarak ve her şeyden önce belirtmek gerekir ki Türkçüler, Nurculuğu “Türklüğün aleyhinde”, “Türklük fikrinin dışında” bir olgu olarak görüyorlardı. Meselâ Mustafa Kayabek, Türkçüler Derneği Üsküdar Odası’nda verdiği bir konferansta, yalnızca Komünizmin Türklük ve Türkçülük için “tehlike” arz eden bir fikir olmadığını, bunun yanında Türk’ü inkâr eden ve çeşitli risaleler çıkararak dinde milliyet mefhumunun bulunmadığını iddia eden herkesin “tehlikeli” olduğunu söylüyordu ve “her tehlikeli olan da düşmandı.”⁷²⁸ Bu bağlamda Atsız da, Türkçülük açısından bakıldığında Nurculuğun Komünizmden farklı olmadığını belirtmekteydi. Yöntemleri farklı da olsa, ikisi de Türk’ü ve onun kültürünü “yok etmek” amacındaydı. Binlerce “şuursuz” insan da kurtarıcı diyerek bunların peşinden sürükleniyordu, ki bu insanların yaptıkları “vatana ihanet”le eşdeğerti. Zira “hain” olmak için illâ askerî sırları çalarak düşmana satmak gerekmezdi. Millet düşmanlarına hayran olmak ve onların davasına inanmak da “vatana ihanet” sayılırdı.⁷²⁹ İsmail Hakkı Gökhan da benzer fikirleri savunuyor, Nurcuların Kıbrıs meselesini dinî bir dava olmadığı için yok saydıklarını; Hatay’da gözü olan ve Irak’ta Türkleri öldüren Araplar için “Din kardeşime silâh çekmem” dediklerini yazıyordu.⁷³⁰ Hayranî Ilgar ise, Said Nursî’nin “insanları kandırdığını” ve kendi öğretilerini gerçek milliyetçilik olarak gösterdiğini söylüyordu. Yapılması gereken, insanlara Nursî’nin

⁷²⁶ [İsmet Tümtürk], “Nurculuk Meselesi: 2,” *Millî Yol*, I/44 (30 Kasım 1962), s. 8.

⁷²⁷ Altan Deliorman, *Tanıdığım Atsız*, s. 233. Aslında Tümtürk’ün tefrikasıyla aynı günlerde İsmail Hakkı Yılanlıoğlu da, Adalet ve İçişleri bakanlarının cevaplamaları istemiyle meclise bir sözlü soru önergesi vermişti. Yılanlıoğlu, Nurculuğun mahiyetini; Risale-i Nur adı altında neşredilen eserlerin basılmasının ve okunmasının yasak olup olmadığını; bu kitapları basan veya okuyan kaç kişi hakkında soruşturma açıldığını ve bu kişilerin kaçının mahkûm olduğunu; mahkemeler tarafından haklarında beraat kararı verilen kaç Nurchunun halâ kontrol altında tutulduğunu soruyordu

(https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/tutanak/mm_/d01/c006/b118/mm_010061180606.pdf).

O sırada Yılanlıoğlu’nun sahibi olduğu *Orkun* (1962-1964)’da “kurucu” sıfatıyla yazar olarak bulunan Atsız, Yılanlıoğlu’nun soru önergesinden sonra bir süre daha dergide yazmaya devam etmiş ve başka bir sebepten dolayı bu dergiyle ilişkisini kesmiştir.

⁷²⁸ [Mustafa Kayabek], “Saygı Değer Dinleyiciler,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 2-3.

⁷²⁹ Atsız, “İslam Birliği Kuruntusu,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 9.

⁷³⁰ İsmail Hakkı Gökhan, “Müslümanlık ve Türklük Anlayışı,” s. 5-6.

fikirlerinin yalnızca dinî birliği öngördüğünü ve Türk birliği ve milliyetçikle alâkası bulunmadığını anlatmaktı.⁷³¹ Elbette Türkçüler, Nurculuğu sadece millî yönden değil, dinî açıdan da “tehlikeli ve zararlı” buluyorlardı.

Nejdet Sançar da bu konuya temas ediyordu. Ona göre, “cahil” halk kütelleri İslâmiyet’i Nurculukla karıştırıyor, Nurculuğu dinî bir hareket ve Kur’an’ın tefsirini yapan dinî bir çalışma zannediyorlardı. Oysa Nurculuk, Türklüğe olduğu kadar İslâmlığa da karşı bir hareketti.⁷³² Yer tepeşinde yemek yemek, aynı tastan çorba içmek, günün modern hayatını reddetmek gibi unsurlar Nurculuğun, en gelişmiş ve medenî din olarak kabul edilen İslâmiyet’i “iptidai”⁷³³ bir seviyeye indirmeye çalıştığını gösteriyordu. Ayrıca Nurcular, sadece Nurcu olanları kardeş saymak suretiyle de Müslümanlar arasında ikilik meydana çıkarıyorlardı.⁷³⁴ Türkçüler için, Nurculuğun İslâm’a “aykırı” bir başka tarafı da, Nurcuların Said Nursî için “Tanrı ondan razı olsun” anlamındaki “Radiyallahu anh” tabirini kullanmalarıydı. Oysa bu tabir peygamber ve büyük sahabeler için kullanılırdı. Nurcular, Nursî’yi peygamber mertebesine çıkararak “küfre” bulaşıyorlardı. İmzasız yayınlanan bu pasajın devamında ilginç bir benzetme de bulunuyordu. Yazar, Nurcularla Selçuklulara isyan eden Babaîleri birbirine benzetiyorlardı. Babaîlerin, Baba İshak için “Lâ ilâhe İllallah, Baba Rasûllullah” demeleri gibi Nurcular da Said Nursî için “Radiyallahu anh” ve “Bediüzzaman” diyorlardı. Hâlbuki Babaîler, “yiğit ve savaşçı” Türkmenlerden oluşuyordu. Nurcular ise sadece kendi nefisleriyle mücadele ediyor ve bu mücadeleyi “kayısı hoşafı içerek” gerçekleştiriyorlardı.⁷³⁵ Birkaç ay sonra, *Ötüken*’deki bu yazıya cevap geldiği anlaşılıyor. Ankara’da yayınlanan bir dergideki cevaba göre “Radiyallahu anh”, bütün Müslümanlar için kullanılabilir ve küfür değil sevaptı. Atsız ise cevap olarak aynen şunları söyleyecekti: “Bir Kürt ırkçısı olduğu için, Türkiye’nin bir parçasından bir Kürt devleti çıkarmaya çalışmış olan Said-i Kürdî’den başka, Tanrı’nın kendisinden razı olacağı bir insan yok mudur? Tanrı Said-i Kürdî’den, Türkiye’nin bir parçasını koparmak istediği için mi razı olacaktır?”⁷³⁶ Belki de, Türkçülerin Nurculuğa karşı

⁷³¹ Hayranî İlgar, “Atatürk ve Türk Irkçılığı I,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 5.

⁷³² Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “İslâmiyet ve Nurculuk,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 19.

⁷³³ Sançar’dan yıllar sonra başka bir Türkçü de aynı kelimeyi kullanacak, Said Nursî’yi “Said-i Kürdî-i İptidai” niteleyecekti. Ayrıca onun tımarhanede yatmış olduğuna atfen, “Doğrusu Psiko-pataloji büyük bir fırsatı kaçırmıştır..” diyecekti. bkz. Aydil Erol, “Marksizm ve Nurculuk,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 24.

⁷³⁴ A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Nurculuk ve Komünizm,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 9.

⁷³⁵ “Enteresan Haberler,” *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 12. Atsız da Nurcularla benzer bir şekilde alay edecek, onları beyni durmuş zavallılar olarak niteleyerek, “Onları tank ve topla silahlandırıp ‘haydi, Türkiye’yi zaptedin’ deseler yine bir şey yapamazlar. Savaşın en ateşli zamanında hepsi birden namaza durup tutsak düşerler.” diyecekti. bkz. Atsız, “Hürriyet Sarhoşluğu,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 3.

⁷³⁶ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Said-i Kürdici’ye,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 7.

çıkışlarının altında yatan temel sebep de buydu: Said Nursî'nin milliyeti ve kendi milliyetinin davasını gütmesi.⁷³⁷

Bu hususta Atsız'ın meşhur "Nurculuk Denen Sayıklama" adlı yazısı, Türkçülerin Nurculuğa bakışlarında bir rehber ve referans noktası olması açısından oldukça önemlidir. Atsız bu yazısında Nurcuları "Saîd-i Nursî'nin o çetrefil ve cahil Kürt Türkçesiyle yazdığı risaleleri atom fiziği ve Einstein nazariyesi okur gibi toplam okuyan bir yığın zavallı"; Risale-i Nur adlı yayınları "Kürt hamallarının fikir seviyesinde" yazılmış kitaplar; Said Nursî'yi ise "cahil bir Kürt" ve Kürt milliyetçisi olarak tarif etmektedir. Esasen Atsız, "Said Nursî'nin Kürtçü fikirlerini Müslümanlık ve Nurculuk etiketiyle insanlara sunarak onları kandırmaya çalıştığına" inanıyordu. Meselâ Nursî'nin, müritlerine doğacak çocuklarının dinsiz olma ihtimâli olduğu için evlenmeyi ve çocuk yapmayı yasak ettiğini, şehirli Türk'ün bu kurala uymasına karşın dağda yaşayan Kürt'ün bu "ilâhî buyruk"tan habersiz olarak çoğalacağını yazıyordu. Böylece Türk soyunun nüfus itibariyle sürekli azalması, Kürtlerin ise çoğalması sağlanacak; Şeyh Said'in yapamadığını Said Nursî yapacaktı.⁷³⁸ Son olarak, Türkçülük ile Nurculuğu kıyaslayarak Türkçülüğün insanlara hiçbir şey vaat etmediğini, Nurculuğun ise cennet vaadinde bulunduğu ve aslında "materyalist" olan kimselerin elbette Nurculuğu tercih edeceğini söyleyen⁷³⁹ Atsız, nasıl olup da Said Nursî gibi bir kimsenin peşinden gittiğini anlamadığı yüzbinlerce insana şöyle sesleniyordu:

Siz, Türk ve Müslüman mısınız? Türkseniz, hangi sebeple cahil bir Kürd'ün ardından gidiyor, onun telkinleriyle kendi ırkınızı, kendi dilinizi hor görüyorsunuz. Aranızda "Türkçe de dil mi?" diyen ahmaklar, resmî dilin Arapça olmasını isteyen hainler var. Siz ne biçim bir Müslümanınız ki, cahil bir Kürd'ün telkini ile evlenmeyi lânetliyor, dinsiz çocuklar yetişir de günaha gireriz diye bekâr kalmaya azmediyorsunuz? Putperest olduğunuzun farkında değil misiniz? Bir cahil Kürd'ün sakalını, tırnaklarını, abdest aldığı suyu kutsal emanetler gibi saklamak hangi Müslümanlığın, hangi insanlığın, hangi temizlik kaidesinin, hangi şuurun işidir? Uyanın! Radyoyu melekle açıklamaya kalkan bir budalanın müridi olarak eşe dosta, dosta düşmana karşı gülünç olmayın. Müslümanlık, temeli atılmış, büyük bilginlerini yetiştirmiş, tedvin olunmuş bir dindir. Onun yenibaştan açıklanması için Kürt Said gibi maskaralara ihtiyaç yoktur.⁷⁴⁰

⁷³⁷ Nurculuğun hem İslâm'a, hem de Türklüğe aykırı yönlerini Ali Gözütok'tun *Müslümanlık ve Nurculuk* adlı kitabı üzerinden ele alan iki yazı için bkz. Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Müslümanlık ve Nurculuk I," *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 8-9; "Müslümanlık ve Nurculuk II," *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 11-12.

⁷³⁸ Atsız, "Nurculuk Denen Sayıklama," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 1-2.

⁷³⁹ Atsız, a.g.m., s. 2.

⁷⁴⁰ Atsız, a.g.m., s. 4.

İsmail Hakkı Gökhan da Nursî'nin "Kürtlüğünü" hatırlatıyor ve Türk insanının büyük çoğunluğunun "Kürt'ten evliya, koyma avluya" atasözünü dikkate alarak Nurculuğa itibar etmediğini yazıyordu.⁷⁴¹ Aynı şekilde Nejdî Sançar, Nursî'nin bir "Kürt ırkçısı" olduğunu⁷⁴²; Kenan Dikici ise onun Türk devletini yıkarak yerine Kürt devleti kurmak istediğini söylüyordu.⁷⁴³ Attilâ Demirâl ise, Nursî'nin Parvus Efendi tarafından "parlatıldığı" fikrindedir.

[...] Yoldaş Parvus'un yanına, geceleri Gülhane Parkı'nda yatan, gündüzleri de Ayasofya ve Sultanahmet'te dilenen "Said-i Kürdî" isimli bir Kürtü getirirler. Kendisi dinî konularla "kulaktan dolma" ilgilidir. Yoldaş Parvus bu dilenciye kısa zamanda "derviş kılığına" sokar, biraz tasavvuf, biraz da isrâiliyat öğretilerek Karl Marx'ın görüşlerine mistik bir hava verilerek "risale-broşür" adıyla piyasaya çıkartılır. Günümüzde ise bu risalelerin adı "Nur Risalesi"dir. Dilenci Said-i Kürdî Parvus tarafından piyasaya çıkarıldıktan sonra bir anda şöhrete de kavuşturulmuştur.⁷⁴⁴

Görüldüğü üzere Türkçüler, tıpkı İslâmcılık veya Komünizm gibi Nurculuğu da Türklük açısından ele alıyor ve ona karşı çıkışlarını bu temele dayandırıyorlardı. İslâm'ın özünden ayrılan veya onu siyasî emeller için kullanan hangi fikir olursa olsun karşı çıkıyorlardı. Aslında karşı çıkışlarının sebebi, bu fikirlerin İslâm'a değil, Türklüğe "zararlı" oluşlarıydı ve temel çıkış noktalarından biri Nejdî Sançar'ın şu cümleleriydi: "[...] ne Sosyalizm örtülü Komünizm, ne de din maskeli nurculuk... Türk için Türkçülük ve Müslümanlık yeter."⁷⁴⁵

Laik bir fikir olarak ortaya çıkan ve gelişen Türkçülük için İslâmiyet iki cepheden incelenmesi gereken bir konudur: Din olarak İslâm, ideoloji olarak İslâm. Türkçüler İslâm'ı bir din olarak ele alırken onu genel itibarıyla sosyolojik bir zeminde incelemekte ve millîlik derecesine göre değerlendirmektedirler. İslâm, millî olduğu, Türkleştiği oradan kıymetlidir. Türk hayatına, Türk kültürüne, Türk tarihine, kısaca Türklüğe "tahakküm" etmeyen bir İslâm'a hiçbir Türkçü karşı değildir. Türkçüler için İslâm'ın bir ideoloji olarak kullanılması ise kabul edilemezdi. Türklüğün yegâne fikrinin Türkçülük olması gerektiğine inanan Türkçüler, tamamen vicdanlarda kalması gereken bir olgu olan İslâm'ın siyasîleşmesini Türklüğe faydadan çok "zarar" getireceğine inanmaktaydılar. Bu bağlamda, yukarıda da değindiğimiz gibi, Türkçüler için İslâmcılığın Komünizmden bir farkı yoktu.

⁷⁴¹ İsmail Hakkı Gökhan, "Müslümanlık ve Türklük Anlayışı," s. 5.

⁷⁴² Ahmet Tuğcu [Nejdî Sançar], "İslâmiyet ve Nurculuk," s. 19.

⁷⁴³ Kenan Dikici, "Bu Nasıl Milliyetçilik?...", *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 11.

⁷⁴⁴ Attilâ Demirâl, Osmanlı Komünistleri veya Parvus'un Ümmeti," s. 12.

⁷⁴⁵ A. Okçuoğlu [Nejdî Sançar], "Nurculuk ve Komünizm," s. 9.

2.12 KOMÜNİZM

Türkiye’de Türkçülüğün “en büyük düşmanı” Komünizm olmuştur. Bilhassa 1940’lardan itibaren Sovyetler Birliği’nin Türkiye için bir “tehdit” olarak ortaya çıkmasından sonra artan “düşman” algısı, Türkçüleri de kendilerini antiKomünist olarak tanımlamalarına sebep olmuştur. Bu bağlamda Türkçüler Komünizmi Türkiye ve Türklük için “korkunç bir tehlike” saymışlar, başlıca mücadele edilecek bir hareket olarak telâkki etmişlerdir. Hatta bu mücadele, bazen biraz da ileri gidilerek, bir araç olmaktan çıkmış ve Türkçülük sadece bir antiKomünist hareketmiş gibi, Komünizme karşı olma durumu bir amaç halini almıştır.⁷⁴⁶ Türkçüler için bunun kendilerine göre geçerli sebepleri olmalı. Belki de en önemli sebeplerden birinin, Türkçülüğün Turancılık ülküsünün gerçekleşmesinin önündeki en önemli engelin Sovyet Rusya olarak görülmesi olduğunu söylersek yanılmış olmayız. Milyonlarca Türk Rusya sınırları içinde “tutsak”tı. Komünizme karşı mücadele etmek aynı zamanda Sovyetler Birliği’ne karşı da mücadele etmek anlamına geleceğinden Türkçülerin bu tavrı, en azından kendi fikirleri açısından tutarlıydı. Hem zaten Türkçülerin Komünizme bakışlarındaki en önemli unsurun da bununla bağlantılı olduğu anlaşılıyor. Neredeyse hiçbir Türkçü Komünizmi bir doktrin, bir fikir akımı olarak ele alıp o şekilde değerlendirmiyordu. Türkçüler için Komünizm bir fikir hareketi olmaktan çok Türklerin kadim düşmanı’ı “Moskof”un yayılcılık için kullandığı bir araçtı. Esasen Türkçüler Komünizmi bir doktrin olarak değil, “Rus emperyalizmine hizmet eden bir beşinci kol faaliyeti” olarak gördükleri için karşıydılar. Türkçüler, Komünizmi Moskof emperyalizmi olarak tanımladıktan sonra Türkçüler tarafından bu fikrin Türkiye’deki mümessillerinin “Moskof ajanı” olarak kabul edilmesi doğaldı. Zira Türkçülere göre bu kişiler Türkiye’nin varlığına “kastediyorlardı.” Komünist olmak “Moskofçu” olmaktı, “Moskofçu” olmaksızın “Türk’e düşmanlık” etmekte. Ayrıca Türkçüler tarafından millî ve manevî bir değer olarak kabul edilen bazı unsurların Komünizm tarafından

⁷⁴⁶ Bu hususta Zeki Sofuoğlu’nun yazdıkları kayda değerdir. Sofuoğlu’na göre Türkçülüğün altı temeli vardı: Milliyet, hürriyet, hukukî ve içtimâî adalet, mülkiyet, aile, din. Sofuoğlu’nun yazdığı bu altı madde de Komünizmin bu konulardaki ilkelerinin veya pratikteki uygulamalarının tam zıddını söylüyordu. 1- Milliyet, her milletin kendi kültürünü muhafaza etmesi; fertlerin kendilerini belli bir tarihe, vatana, kültüre bağlı hissetmeleri; her milletin hür yaşaması anlamına geliyordu. 2- İnsanların fikir, vicdan, söz, yazı, iman, ibadet, öğrenim, seyahat, toplanma, dernek ve parti kurma gibi haklarının kısıtlanması veya ortadan kaldırılması bahis konusu olamazdı. 3- Hukukî ve içtimâî adalet: Adaletin olmadığı bir toplum hayvan sürüsüyle eşti. Hukukî adalet haklının haksızdan hakkını alabilmesi, içtimâî adaletse her ferdi asgarî refah seviyesine ulaştırmak ve onlara eşit yükselme imkânı tanımakla gerçekleşebilirdi. 4- Mülkiyet: Ferdin menkul ve gayr-ı menkul bir şeye sahip olabilmesi ve onu istediği gibi kullanabilmesiydi. 5- Aile, burjuva fikirlerinin mahsulü değil, sosyal ve hukukî bir müessesedir ve toplumun varlığını sürdürebilmesi için çok önemlidir. 6- Din, insanlık tarihiyle eşit bir tarihe sahip kutsal bir kurumdur. İnsan hayvanlıktan kurtaran bu kurumun korunması toplumun yaşaması için elzendir. bkz. “Milliyetçiliğin Altı Temeli,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 6-7.

reddedildiğine olan inancın da Türkçülerin Komünizme olan “düşmanlıklarını” desteklediğini söyleyebiliriz.

Türkçülerdeki Komünizme karşı var olan bu ön kabulün onların Komünizmi yanlış tahlil etmelerine, hükümlerinde yanılığa düşmelerine yol açtığını söyleyebilir miyiz? Bu soruda kesin bir yargıya ulaşmaya çalışmak bizi de yanılığa düşürebilir. Zira bu sorunun cevabı hem evet, hem de hayırdır. Evettir, çünkü Türkçüler için Komünizmi bir fikir hareketi olarak kabul etmek Türkçü hareketin “düşman”larının fikirlerini daha iyi tanımalarına yardımcı olarak mücadelede ellerini kuvvetlendirebilir ve belki de Komünizmin, tıpkı Batıcılıkta olduğu gibi, yararlı yönlerinden faydalanabilirlerdi. Hayırdır, çünkü Türkçüler Komünizmi bir doktrin olarak kabul etmiş olsalardı dahi “rakip” ideoloji olarak görecekları için bakış açılarında çok büyük farklılıklar oluşmayacaktı. Bununla beraber Türkçülük toplumun refahını düşündüğü, toplumsallığı da ihtiva ettiği için Komünizm yine “menfur” addedilecekti. Peki, Türkçüler bu konuda neler diyordu? Komünizmi nasıl tanımlıyor, onu nasıl görüyorlardı?

Her şeyden evvel, aslında görece geç bir tarihte olsa da, Türkçülerin Komünizmi bir ideoloji olarak görmediklerini söylemek gerekiyor. Onlar için Komünizm bir ideal, Komünist de bu idealin peşinden koşan idealist insanlar değildi. Nejdet Sançar da buna dikkat çekiyor ve Komünizm bir fikir midir, diye soruyordu. Ona göre, Komünizm bir fikir sistemi değildi. Zira o, Komünizmin tek amacının “bütün insanlığı yok etmek” olduğuna inanıyordu. Komünizmin kitaplardaki tanımının da yanlış olduğuna söyleyen Sançar, Komünizmin “emperyalist bir devlet tarafından kullanılan silah” olduğunu ve bu silahın hedeflerinden birinin de Türkiye olduğunu ekliyordu. Eğer Komünizm Türkiye’ye ulaşırsa, bu Türkiye’nin haritadan silinmesi anlamına gelirdi.⁷⁴⁷ Komünizmi bir fikir olarak görmeyen Sançar’ın Komünistlere iyi bir nazarla baktığını söylemek de zor olacaktır. Esasen yazının başlığı bile bunun delilidir: “Komünist insan sayılabilir mi?” Yazar, cevabını yine kendisi verecekti: “İnsanlığın kutsal saydığı milliyet, din, ahlâk, aile, erdem gibi kavramları hiçe sayıp inkâr etmesi bir yana bırakılsa dahi insanlara tarihin hiçbir çağında görülmemiş derece korkunç zulümler ve işkenceler yapan ve yapmaya devam eden ve 1917’den bu yana hükmettiği yerlerde milyonlarca insanı kılı bile titremeden boğazlayan Komünist; insanî kıstaslara göre bir insan

⁷⁴⁷ Nejdet Sançar, “Kanun, Hürriyet ve Komünist,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 4.

değildir, ancak ve ancak bir canavardır.”⁷⁴⁸ Bu zaviyeden bakıldığında Türkçülerin Komünistlere ve Komünizme karşı cephe alışlarının çok da zor olmadığı görülüyor. Fikir olarak kabul edilmeyen Komünizmin ve insan olarak kabul edilmeyen Komünistin Türkçüler için “düşman” kategorisinde sayılması için bir engel yoktu. İşte bu durum onların Komünizmi objektif bir şekilde değerlendirememelerinin başlıca sebeplerinden biriydi. Hem Komünizm sadece Türkler veya Türkçüler için değil bütün insanlık için “tehlikeli”ydi. Bu bağlamda Yusuf Kadıgil Komünizmin insanlık için bir “felâket” olduğunu söylüyordu. Komünistlerin Polonya’da, Çekoslovakya’da, Macaristan’da ve hatta Rusya’da yaptıkları “acımasız katliamlar” bunun ispatıydı.⁷⁴⁹ Fethi Tevetoğlu da hem Sançar, hem de Kadıgil’le benzer bir tasvire girişecekti. Yaptığı tanım ikisinden de unsurlar barındırıyordu. Ona göre Komünizm hem Türk-İslâm âleminde, hem de bütün dünyada reddedilen bir “fikir taslağı”ydı, “serseriler ideali”ydi. Komünist ise toplum tarafından nefret edilen bir “sapıktı”.⁷⁵⁰ Komünistleri bir sıfatla niteleyen Türkçülerden biri de Atsız’dı. Ona göre Komünist “vicdanını Yahudi Marks’a satmış vatansız serseri” demektir.⁷⁵¹ Türkçülerin Komünizmi tanımlamak için kullandıkları sıfatlar kadar onu bir “hastalık veya mikrop” olarak telâkki etmeleri de hayli dikkat çekiciydi. Meselâ Atsız, başka bir yazısında da Komünizmi “kansere” benzetiyordu. Ona göre Komünizm, tıpkı “kansere” gibi, yıllarca belli etmeden bir gövdeyi kemirebilirdi.⁷⁵² Mustafa Kayabek de Atsız gibi Komünizmi bir hastalığa benzetiyordu. Ona göre Komünizm bir “verem”di. Nasıl ki “verem” mikropları insan vücudunda zayıf anları beklerse Komünizm de toplumların zayıf anlarını beklerdi.⁷⁵³ Komünizmi bir hastalık gibi gören Türkçülerden biri de İsmet Tümtürk’tü. O, Komünizme, içtimaî bünyenin iliklerine kadar işleyen, “sinsi”, “kaypak”, “inatçı” ve “korkunç” bir “mikrop” veya “mantar” gibi bir düşmandı.⁷⁵⁴ Aslında bu nitelermeler, Türkçülüğün Komünizme karşı bir “antitez” veya “panzehir” olarak “üretildiği” eleştirilerini neredeyse haklı çıkarır cinstendir. Komünizm bir “mikrop”sa, ilerleyen sayfalarda göreceğimiz üzere Türkçülere göre onun “ilacı” da milliyetçiliktir. Peki, acaba Komünistlerin insan değil “sapık”, Komünizmin “kansere veya verem” gibi bir hastalık olduğunu söyleyen Türkçülere göre insan kimdi? Bu soruya Sançar’da cevap bulabiliriz. Aslında o bir devletin idare

⁷⁴⁸ Nejdet Sançar, “Komünist İnsan Sayılabilir mi?,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 4.

⁷⁴⁹ Yusuf Kadıgil, “Komünistlik Kaatilliktir,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 7.

⁷⁵⁰ Tevetoğlu [Fethi], “Komünistlerin Maskesi,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 6.

⁷⁵¹ Atsız, “Komünist, Yahudi, Dalkavuk,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 93.

⁷⁵² Atsız, “Komünistler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 1.

⁷⁵³ [Mustafa Kayabek], “Saygı Değer Dinleyiciler,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 4.

⁷⁵⁴ İsmet Tümtürk, “Komünizm Tehlikesi,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 2.

edileceği sistemin mühim olduğuna inanıyordu. Belki Sançar için bu sistem Komünizm de olabilirdi. Fakat sistemden ziyade insan önemliydi. İnsan ise, milliyetçi olduğu nispette insandı.⁷⁵⁵ Açıkça anlaşılıyor ki Sançar en iyi yönetim şekli bile olsa milliyetçi olmayan bir kişinin elinde bütün sistemlerin Türklük için felâket olduğuna inanıyordu. Bizim için Türkçülerin Komünizmi ve Komünistleri nasıl gördüklerini en açık bir şekilde gösteren kaynaklardan biri de dergilerde açılan anketlerdi.

Atsız'ın dergilerinde, Komünizme de değinen iki anket düzenlenmişti. Bu anketlerden ilki *Orhun* (1943-1944)'daydı. Aslında ankette 12 soru bulunuyordu. 3. soru doğrudan Komünizmi işaret etmese de ulaşılan veya varılmak istenen sonuç şaşırtıcı olmayacaktı. Ankete farklı mesleklerden birçok kişi katılmıştı: Profesör, öğretmen, lise ve üniversite öğrencileri, doktorlar, müfettişler, erler, veterinerler, memurlar... Katılımcılar arasında dönemin ve geleceğin meşhur şahsiyetleri de vardı: Bedriye Atsız, Mümtaz Turhan, İsmet Tümtürk, Mehmet Halid Bayrı, Orhan Seyfi Orhon, Fethi Tevetoğlu, İzzeddin Şadan, Mükrimin Halil Yinanç, Mustafa Hakkın Akansel, Reşide Sançar, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, Hamza Sadi Özbek, Zeki Sofuoğlu, Bekir Berk... Soru şöyleydi: “Türkiyede Türklük aleyhine bir fikir cereyanı var mıdır? Varsa nedir?” Esasen Türkçülerin bu soruya birçok farklı cevap verdiğini söylememiz gerekiyor. Meselâ “insanîyetçilik”, “Masonlar”, “Yahudiler”, “düşman propagandaları” diyen yazarların yanında “ırkçılığı ve savaş aleyhtarlığını”, “Türkçülük düşmanlığını”, “Nazi hayranlığını”, “aşâğılık duygusunu”, “dinsizliği”, faşistliği”, “Amerikan filmlerini” Türklüğün aleyhine görenler de az değildi. Bu cevapların dikkat çekici yanı “hümanizm”, “Yahudiler”, “ırkçılık ve Türkçülük aleyhtarlığı”, “dinsizlik” gibi cevapların Komünizmi işaret ediyor oluşuydu. Türkçüler, genel olarak, Komünistlerin “insanîyetçi geçindiğine”; Komünizmin Yahudi Marks” tarafından ortaya atıldığına; Komünistlerin “Türkçülük düşmanı” ve “dinsiz” olduğuna inanıyorlardı. Bunları dolaylı olarak Komünizmi hedef alan cevaplar olarak kabul etsek bile birçok yazarın üzerinde ittifak ettiği “zararlı cereyan” Komünizm'di. Ankete katılan toplam 76 kişiden 55'i doğrudan veya dolaylı olarak Komünizmin “Türklük aleyhine bir cereyan” olduğunu söylemişti.⁷⁵⁶

İkinci anketi *Ötüken* düzenlemişti. Bu seferki anketin kapsamı ve katılımcı sayısı

⁷⁵⁵ Nejdet Sançar, “İnsan ve Sistem,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz Ağustos 1966), s. 3.

⁷⁵⁶ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 12-13; “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 18-22; “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 10-18; “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 17-22; “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 17-25.

daha azdı. Fakat soru çok daha keskindi. Net olarak soruyordu *Ötüken*: “Türkiye’de, millî varlığımızı tehdit edecek şekilde bir Komünizm tehlikesi var mıdır?” Bu ankete de mühendis, maliyeci, veteriner, emekli gibi farklı mesleklerden malûm Türkçüler katılmıştı: Gökçeoğlu Yavuz Yücel, Hayrani Ilgar, Halil Tireli, Refet Körüklü, Nejdet Sançar, Mustafa Hacıömeroğlu, Mehmet Orhun... Dediğimiz gibi, bu anketin katılımcıları daha azdı. Fakat soru kadar cevaplar da kesin olacaktı. %100’lük bir oranla Türkçüler Türkiye’de bir “Komünizm tehlikesi” olduğunu söylemişlerdi.⁷⁵⁷ Aslında bu anketler Türkçülerin veya milliyetçi hassasiyete sahip kişilerin Komünizmi nasıl algıladıklarını ve onların müşterek fikirlerini ortaya çıkarması açısından dergiyi çıkaranlar için çok önemliydi. Hem okurlar arasında ortak bir fikir yaratılıyor, hem de okurlara aynı yahut benzer fikirde olan başkalarının da varlığını onlara göstererek bir yakınlık duygusu oluşturuyordu. Yani Türkçüler arasında manevî bir bağ meydana getiriyordu. Bu anketlerin bir forum vazifesi gördüğü söylemek de yanlış olmayacaktır. Bu sayede Türkçüler fikirlerini açıkça beyan etme ve diğer Türkçülerin aynı konuda ne düşündüklerini görme fırsatı bulmuşlardı. Peki, Türkçüler için Komünistlerin “taktik”leri neydi?

Komünizme karşı en fazla kalem oynatan Türkçülerden biri olan Nejdet Sançar’a göre, “Komünistler fikirlerini yaymak için kılıktan kılığa girerlerdi.” Buna göre iki tip Komünist vardı. İlki “belli Komünist”ti. Bu, Komünist olduğunu gizlemez, açık açık söylerdi. Ancak görevi dikkati kendi üstüne çekerek “gizli Komünist”in rahat çalışmasını sağlamaktı. İkinci tür Komünist, anlaşıldığı üzere “gizli Komünist”ti. Bu Komünist ne olduğunu belli etmezdi. Bu şekilde toplum içinde yaşayan bir “iblisti” ve Komünistler arasında en “tehlikelisi” de buydu.⁷⁵⁸ Sançar’a göre Komünistlerin en fazla kullandığı yollardan biri de “yalancılık”tı. Amaçlarına ulaşmak için her türlü yalanı söylemekten çekinmezlerdi. Onların en büyük yalanlarından biri İslâm’la alâkalıydı. Komünistler Rusya’da iş başına geçtikten sonra durumlarını sağlamlaştırmak için Rusya Müslümanlarına “şirin” görünmeye çalışmışlardı. Bu amaçla işgal altındaki İstanbul’un Müslümanlarda kalması gerektiği hakkında bir beyanname bile yayınlamışlardı.⁷⁵⁹ Sançar’ı bu şekilde düşünmeye sevk eden fikrin altında Komünizmin normal yollardan insanlar arasında yayılamayacağı inancı yatıyor olabilir. Sançar’ın bu konuda yazdıkları

⁷⁵⁷ “Anket,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 12; “Anket,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 12; “Anket,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 11; “Anket,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 9.

⁷⁵⁸ Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “İki Türü Komünist,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 11.

⁷⁵⁹ Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Komünistlik ve Yalancılık I,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 11.

bu kadar değildi. Komünistlerin bazı terimlerin anlamlarını bile kendilerine göre yorumladıklarını söylüyordu. Meselâ, onların dilinde “demokrasi” demek “Komünizm” demektir. Kremlin’in emrindeki hükûmetlere “dost hükûmet” derlerdi. Kendileri “ileri unsur”, Komünizme karşı olanlarsa “mürteci”ydi.⁷⁶⁰ Sançar’ın fikirleri yaklaşık 10 sene sonra bile aynı kalacaktı. Hâlâ Komünistlerin bazı kavramları kendilerine göre tanımladıklarına inanıyordu. Onlara göre Komünizmi beğenmeyen ve Komünizmle mücadele herkes “gerici”; milliyetçilik ve dindarlık ise “gericilik”ti. Oysa gericilik Türklüğü yükseltecek hamlelere karşı çıkmaktı. Gericiyse bu hareketlere katılan kişiydi. “İlerici” ve “ilericilik” kavramlarını da yanlış tanımlıyordu Komünistler. Sançar’a göre, aslında bu kelimeler “terakki” ve “terakkisever” kelimelerinin karşılığıydı. Ama Komünistler, Komünizmi benimseyenlere “ileri”, bu yoldaki hareketlere de “ilericilik” diyorlardı.⁷⁶¹ Türkçülere göre, terimlerin manâlarını kendilerine uygun bir biçimde değiştiren ve yorumlayan Komünistler farklı grupları da kendi amaçları için kullanacaktı elbette.

Türkçüler, Komünistlerin en çok Atatürk’ü ve Atatürkçülüğü “kullandığına” inanıyorlardı. “Lâik, inkılâpçı, halkçı, devletçi, hümanist” olan Komünistler işlerine geldiği zaman “Atatürkçü” de oluyorlardı. Onların dergilerinde Atatürk aleyhinde hiçbir şeyin olmaması da bunun kanıtıydı. Böylece Atatürk’ün gençler ve toplum üzerindeki etkisinden faydalanmak istiyorlardı. Türkçüler 1950’lerde, Atatürkçülüğün de buna zemin hazırladığını düşünüyordu. Zira Kemalizm’in “zaafları”, Müslümanlık ve Türklüğü kuşatan bir milliyetçiliği haiz olmaması, “tek partici” ve “şefçi” bir sistem olması, “Allah inancına kayıtsızlık” gibi unsurları Komünistlere müsait bir zemin sağlıyordu.⁷⁶² Hikmet Tanyu da, niçin Komünist dergilerinde Atatürk aleyhine hiçbir yazının bulunmadığını sorarak bu tespiti iştirak ettiğini gösteriyordu. Ona göre bu sorunun üç muhtemel cevabı vardı. Ya Atatürkçülükte Komünizme zemin hazırlayan taraflar vardı, ya Komünistler Atatürk’ün insanlar üzerindeki tesirinden faydalanmak istiyorlardı veya bu şahıslar Komünist değildi.⁷⁶³ Komünistler sadece Atatürk’ü ve Atatürkçülüğü kullanmıyordu elbette. Gençleri, işçileri, köylüleri de kullanıyor, “istismar” ediyorlardı. Onların hassas oldukları konularda grevler, mitingler düzenleyerek “menfaât devşirmeye” çalışıyorlardı. Gayelerine ulaşmak için her türlü

⁷⁶⁰ Çiftçioğlu Nejdet Sançar, a.g.m., s. 10.

⁷⁶¹ Nejdet Sançar, “Bazı Manalar ve Kavramları,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 23.

⁷⁶² “Orkundandır Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 10.

⁷⁶³ Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar IV: Atatürkçülük ve Komünistler,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 10.

“yalanı” söylemekten imtina etmeyen Komünistlerin bir yöntemleri de toplumdaki çeşitli gruplar arasında, özellikle de askerler ve siviller arasında “ikilik” çıkarmaya çalışmaktı.⁷⁶⁴ Atsız ise Komünistlerin orduyu kullanmaya azmettiklerini yazıyordu. Ona göre Nazım Hikmet ve arkadaşlarının donanmaya “sızma” girişimlerinin altında yatan sebep buydu. Zaten Troçki, Türkiye’de Komünizmin zafer kazanmasının tek yolunun orduyu ele geçirmek olduğunu söylemişti.⁷⁶⁵ Zeki Sofuoğlu, meseleye başka bir cepheden bakanlardandı. “Beynelmilel Komünizmin en büyük gayesi, her memlekette huzursuzluk sebepleri yaratmak, huzursuzluk temâyüllerini veya istidatlarını temin etmek, mevcut huzursuzlukları alabildiğine şiddetlendirmektir” diyordu. Böylece toplum, Komünistlerin vaat ettiği barışa mecburen razı olacaktı.⁷⁶⁶ Peki, Türkçüler için Komünistler “sosyal kaynaşmayı yaratmak, huzuru bozmak ve insan kazanmak için” en çok neyi kullanıyorlardı?

Türkçüler buna “edebî Komünizm” diyorlardı. Komünistler propaganda için sanat ve edebiyatı çok ustaca kullanıyorlardı. Birçok yayın organları vardı. Tek dergi etrafında toplanmaktansa birçok dergi kurarak buralarda kümelenirlerdi. Bu yolda altı farklı “taktik” kullanıyorlardı.

- 1- Toplum için sanat yaptıkları tezi,
- 2- Edebî geçmişi inkâr,
- 3- Tesirli ve ünlü şahsiyetlere saldırmak,
- 4- Yoksulluğu istismar etmek,
- 5- Köy ve köylüyle ilgili konuları işlemek,
- 6- Müstehcenliği kullanarak ergenleri ve cinsî sapkınları avlamak.⁷⁶⁷

Edebî Komünizmi hedef alan yazarlardan biri de meşhur psikiyatr İzzeddin Şadan’dı. Ona göre, Komünizm Türkiye’ye kültür propagandası sayesinde girmişti. Bunun başta gelen unsuru da edebiyat ve sanattı. Meselâ Komünistler “cinayet”, “fuhuş”, “zindan”, “sürgün” gibi konuları sıkça işleyen Dostoyevski’nin propagandasını yapıyorlardı. Zira o, Sovyetlerin “gözbebeği”ydi. Oysa Rusya’da Tolstoy gibi büyük bir yazar vardı. Şadan’ın diğer örnekleri ise Andre Gide ve Oscar Wilde idi. Şadan’a göre bu ikisinin Komünistlik ve “eşcinsellikten” başka bir vasıfları yoktu. Bu yazarların da propagandası yapılıyordu ve Türkiye’de tanınmaları sağlanıyordu. İşte “mücadele”

⁷⁶⁴ Tevetoğlu [Fethi], “Komünizmin Baş Silâhi: Yalan,” *Orkun* (1950-1952), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 45.

⁷⁶⁵ Atsız, “Solcu Foyası,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 7.

⁷⁶⁶ M. Zeki Sofuoğlu, “İki Yüzlülük Meydanda!,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 12.

⁷⁶⁷ Dizdaroğlu Hikmet, “Edebî Komünizm,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 10.

edilmesi gereken bu edebiyat türüydü.⁷⁶⁸ Mehmet Kaplan bu tür edebiyatı çok “kurnaz ve sinsi” olarak niteliyordu. Ona göre, bu yayınlar hep aynı “aşağılama, nifak, husumet, sefalet” edebiyatıyla doluydu. Köylerin batıl inançların merkezi olduğunu, uydurma şeyhlerin halkı soyduğu, inkılâpların tehdit altında olduğu işleniyordu. Oysa köyleri *Yaban* ve *Bizim Köy* gibi romanların penceresinden görmek hatalıydı. Zira köyleri kalkındırmak için hiçbir şey yapılmamıştı.⁷⁶⁹ Mustafa Kayabek de Komünistlerin sanat ve edebiyatta çok ileri olduklarını söylüyordu. Buna milletin fukaralığını “istismar” ederek ulaştırmışlardı.⁷⁷⁰ Nejdet Sançar’a göreyse sanat ve edebiyat ülkeleri Kremlin’e “esir” etmek için kullanılan bir “propaganda aleti”ydi. Bütün bu propagandada aynı usûl kullanılırdı. En önce toplumun iki kutba ayrılmış olduğu telkin edilirdi: Proletarya olanlar ve olmayanlar. Daha sonra toplumların yüzlerce yıllık tecrübeyle ulaştıkları bir sonuç olan demokrasi karalanırdı. Tabîî aynı anda Komünizme de övgüler düzülürdü. Bir diğer yol devleti ve milleti bir arada tutan şahıslara ve kurumlara saldırmaktı. Ardından devleti temelinden yıkmak için devletin kendisi kötülenirdi. Son olarak da “edepsizliğin ve ahlâksızlığın” telkini yapılırdı.⁷⁷¹ Yavuz Yücel ise “kalemimi Komünist propagandası uğruna kullananların sanatçı sayılamayacağını” söylüyordu. Her olayı sınıf çatışmasına yoran, milletin ahlâkî, manevî, millî değerlerini tanımayanların yazdıklarına güvenilemezdi. Yücel, bu kişilerin samimiyetinden de şüpheliydi. Eğer sömürülenlerin haklarını gerçekten savunuyor olsalardı Çin ve Rusya’da belli bir zümrenin hâkimiyeti altında ezilen milyonlarca insanın hürriyet ve istiklâllerini savunurlardı.⁷⁷² Türkçülerin Komünizmi nasıl gördüklerini ve ona karşı olduklarını böylece tespit ettikten sonra niye karşı olduklarına bakmak gerekecek.

Aslında bu meseleye başlarken değinmiştik. Türkçülere göre onların Komünizme karşı oluşlarının sebeplerinden biri bu fikrin millî ve manevî değerlere “mesafeli” olmasıydı. Bilhassa “ahlâk, gelenek, görenek, vatan, şuur” gibi millî unsurların Komünistler tarafından reddedildiği inancı Türkçülerin onlara düşman ve karşı oluşlarındaki en önemli âmillerdendi. Atsız’a göre Komünistlerin her şeyi ekonomiyle açıklamaya çalışmaları Türk milletinin asaletinde yaşayan “içtimaî, iktisadî, millî ve dinî” kıymetleri hiçe saymak anlamına gelirdi.⁷⁷³ Zaten işçi ile patron arasındaki farkları

⁷⁶⁸ İzzeddin Şadan, “Komünizmin Emrinde Marazî Edebiyat,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 4.

⁷⁶⁹ Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Yeni Bir Bozgunculuk Usulü,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 14.

⁷⁷⁰ [Mustafa Kayabek], a.g.m., s. 2.

⁷⁷¹ Nejdet Sançar, “Sanat Maskesi Altında Komünizm,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 1-4.

⁷⁷² Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk Milletine Açıklıyoruz,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 9.

⁷⁷³ M. Emin [Hüseyin Nihâl Atsız], “Onlara!,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 223.

ortadan kaldırmak ve işçisinden önce birçok sınıfı ezilmiş bulunan Türkiye’de işçi sınıfının haklarını savunmak iddiasında görünenler, işe “din ve milliyeti inkâr”la başlayarak asıl amaçlarının Türkiye’yi Komünist devletlere “esir” etmek olduğunu göstermişlerdi.⁷⁷⁴ Başka Türkçüler de Atsız’la hemfikirdi. Abdülkadir İnan’a göre Komünistler için dünyayı idare eden tek kuvvet “mide” idi. Millet “sömüren” ve “sömürülen” olmak üzerine “düşman” iki saftan ibaretti. Onların önündeki en büyük engel ise “millî mefkûre ve millî ruh”tu. Bu sebeple Komünistler “millî şuura, millî tarihe, millî edebiyata ve millî ananeye” saldırırlardı.⁷⁷⁵ Mustafa Hakkı Akansel, iddiasını bir analogiyle destekleyecekti. Türk düşmanlarının Orta Çağ’da bir ellerinde kılıç, öbür ellerinde İncil olduğunu söyleyen Akansel “Şimdiki Türk ırkının hayatına kastedenlerin de, bir ellerinde ‘kılıç’, öteki ellerinde de ‘Karl Marxın Kitabı’ var” diyordu. Onlar fakir Türk’e paylaşalım, diyorlardı. Oysa Türk’ün elinde vatanından başka paylaşacak bir şeyi yoktu.⁷⁷⁶

Mehmet Kaplan’a göre de Komünizm insanlığa ait yapıcı ne varsa hepsini “inkâr” eden bir yapı, insanı ve insanlığı “soysuzlaştırma” usulüydü.⁷⁷⁷ Zeki Sofuoğlu biraz daha açıklayıcıydı. Komünizmin milleti ve milliyeti sadece inkâr etmediğini, onlara “düşman” da olduğunu söylüyordu. Amaçları “millet gerçekliğini ve milliyet mefhumunu ortadan kaldırarak sınıf bilincine dayalı bir devlet” kurmaktı. Komünizmin tanıdığı tek sınıfsa “proletarya” idi. İşte bu proletaryaya dayalı devleti kurabilmek için milleti ayakta ve bir arada tutan “aile, ahlâk, hukuk, töre, mülkiyet ve hür teşebbüs” gibi unsurları yok etmeye çalışırlardı.⁷⁷⁸

Bu bağlamda Türkçülerin Komünistlere karşı dinî öğeleri kullanmaları dikkate değerdir. Meselâ İsmail Hakkı Yılanlıoğlu’na göre Komünizmin dayandığı en temel esaslardan biri “Allah’ı inkâr”dı.⁷⁷⁹ Başka yazarlar da Komünistlerin “imansız” olduğunu yazacaktı. Behzat Tanç, “Komünistlerin dinlerinin olmadığını, kâbelerinin kuzeyde olduğunu” söylüyordu.⁷⁸⁰ Hulûsi Çankırılı’ya göreyse onlar “Allah’ı tanımaz, Allah’ın varlığını, ruhun mevcudiyetini ve manevî değerleri inkâr ederlerdi.” Aileyi de ekliyordu yazar. Ona göre, Komünistler için aile mefhumu burjuva eseri idi, kadınlar

⁷⁷⁴ Atsız, “Komünist, Yahudi ve Dalkavuk,” s. 93.

⁷⁷⁵ Abdülkadir İnan, “Millî Şuurun Kudreti,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 2.

⁷⁷⁶ Mustafa Hakkı Akansel, “Ölüm Kadar Kuvvetli,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 1.

⁷⁷⁷ Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Mikrop Bahsi,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 10.

⁷⁷⁸ M. Zeki Sofuoğlu, “Gerçek Tehlikeyi Görelim,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 9.

⁷⁷⁹ İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, “Komünizmin Gerçekleri,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 20.

⁷⁸⁰ Behzat Tanç, “Ölüm-Kalım Savaşı,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 9.

“cemiyyetin malıydı” ve “bekâret”in hiçbir kıymeti yoktu.⁷⁸¹ Aslında başka bir yazar da daha önce kadın meselesine değinmişti. Komünist memleketlerde istisnasız her konuda, herkes herkesin malını kullanabilir, “kadın bir orta malıdır”, diyordu.⁷⁸² Nejdet Sançar da Komünizmin “millî şuur, ahlâk, vicdan, fazilet” gibi erdemleri “boş ve burjuva uydurması” olarak gördüğünü yazıyordu.⁷⁸³ Türkçülerin nazarında Komünizmin kadın, aile, ahlâk gibi yapıları hiçe sayması telifi mümkün olmayan nesnelereydi. Zira Türkçüler bunları çok önemser, cemiyyetin bekası için olmazsa olmaz görürlerdi. Konu buraya geldiğine göre Türkçülerin kadın, çocuk ve ahlâk gibi mefhumları nasıl gördüklerine, bu mefhumları millî açıdan nasıl değerlendirdiklerine de kısaca bakmak gerekecek.

Ahlâk, Türkçülere göre, bir milleti vücuda getiren en önemli manevî unsurlardan biriydi. Tabii bu ahlâk millî, Türk’e has olmalıydı. Atsız, daha 1930’larda, millî ahlâktan muradının “cephelerde kan, tarlalarda alın teri akıtan milletin malına göz dikmemek; millet yolunda yaşamak, çalışmak ve ölmek” olduğunu söylüyordu.⁷⁸⁴ Numan Esin’in ahlâk tanımı da Atsız’ın tanımına benziyordu. O da millet menfaâtini ön planda tutuyordu. Ona göre ahlâk, “toplum menfaâtini için ferdin fedakârlık yapması” demektir. Fakat bu fedakârlık karşılıksız olmak mecburiyetindeydi.⁷⁸⁵ Esin, Türkçülüğün ahlâkla olan ilişkisini gözler önüne sermesi bakımından dikkat çekici şeyler yazıyordu. “Türkçülük her şeyden önce bir ahlâklaşma hareketidir”, diyordu. Eğer bir Türkçü Türkiye’nin kuvvetli olmasını istiyorsa ahlâklı, hatta bir “ahlâk abidesi” olmak zorundaydı.⁷⁸⁶ Ahlâkın kıymeti hakkında hemfikir olan Türkçüler için ahlâkın kaynağı konusunda tam olarak bir fikir birliğinden söz etmek mümkün değil. *Orkun* (1950-1952)’da neredeyse birbiri ardına yazılan üç makale bu konuda çok güzel bir emsâl teşkil ediyor. İsmail Hakkı Yılanlıoğlu 1950’lerdeki “devr-i sabık” havası içinde yayınlanan bir makalesinde, mevcut “ahlâk buhranı”nın önlenmesi için “millî ve dinî terbiye”nin kuvvetlendirilmesi gerektiğine dikkat çekiyordu. Ona göre millî ahlâkın kaynağı tarihti. Bu mesele eğitimle halledilebilirdi. Dinî ahlâkın kuvvetlendirilmesi içinse dinin ruhunu iyi kavramış, “üstün zekâlı” din adamlarına ihtiyaç vardı.⁷⁸⁷ Aynı yazar yaklaşık bir ay sonra, bütün milletlerde ahlâkın ana kaynağının din olduğunu

⁷⁸¹ Ahmed Hulûsi Çankırılı, “Komünizm Nedir?,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 15.

⁷⁸² Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Komünizm Mikropları,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 6.

⁷⁸³ Nejdet Sançar, “Komünizmde ‘İçtimâî Adalet’ Olabilir mi?,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 5.

⁷⁸⁴ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Ahlâk,” *Atsız Mecmuası*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 121.

⁷⁸⁵ Zeybekoğlu [Numan Esin], “Türkçünün Ahlâk Görüşü,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 4.

⁷⁸⁶ Zeybekoğlu [Numan Esin], a.g.m., s. 3.

⁷⁸⁷ Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Ahlâk Davamız,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 9.

yazacaktı. Yılanlıoğlu Türk ahlâkının da Şamanizm ve İslâmiyet'ten beslenerek geliştiğini, dinin kuvvetli olduğu vakitlerde ahlâkın da kuvvetli olduğunu söylüyordu. Dinin zayıfladığı devirlerde ise ahlâk da “sukuta” uğramıştı.⁷⁸⁸ Atsız, Yılanlıoğlu'nun bu yazısından hemen bir sayı sonra ona karşı çıkacaktı. Aslında Atsız da ahlâkı çok önemli, millet yapısının temeli olarak telâkki ediyordu.⁷⁸⁹ Fakat ahlâkı oluşturan esasın din olduğu tezine itirazı vardı. Ona göre ahlâkın meydana gelmesinde en önemli âmil ırktı. Hatta onun İslâm'ın Türk ahlâkını zaafa uğrattığına inandığını söylemek bile yanlış olmayacaktır. İslâm öncesi Türklerde, İslâmiyet'in cennet vaadi olmadığı halde, sırf cemiyet menfaatinin, fert menfaatinden üstün tutulması hasebiyle Türklerin savaşta ölmeyi şeref saydığını; Türk ahlâkının eskiden açık sözlü olmayı gerektirirken dalkavukluğu da reddettiğini söylüyordu. Cinsî ahlâk en üst seviyedeydi. Alkol alındığında bile ciddiyet bozulmazdı. İşte Türkler bu ahlâka tam olarak sahip oldukları devirlerde yükselmişti. Yabancıların ahlâkını aldıklarında ise düşüp gerilemişlerdi.⁷⁹⁰ Atsız'ın dergilerinde ahlâktan başka kadına da bu veçheden bakılıyordu.

Türkçüler için kadının toplumdaki yeri de çok önemliydi. Özellikle *Atsız Mecmua*'da Atsız'ın ilk eşi Mehpare Nihâl⁷⁹¹ tarafından yayınlanan bir dizide hem İslâm öncesi, hem de İslâm sonrasındaki dönemde Türklerde kadına verilen önem ve Türk kadınının cemiyet hayatındaki rolü detaylı bir biçimde anlatılmıştı.⁷⁹² Kadının 1930'lar Türkiyeindeki konumuna bakış ise inkılâplarla paraleldi. Kadının çalışma hayatına girmesi savunuluyor, erkekler gibi askerlik yapabilecekleri belirtiliyordu.⁷⁹³ İlerleyen yıllarda Türkçüler için kadının önemi değişmezken toplum ve iş hayatındaki yeri üzerine olan düşünceler tadil edilecekti. Atsız, “Türkçülük, Türk ırkının tarihî ananesine dayanarak kadın hususunda hür düşüncelidir ve kadına saygı beslemektedir” diyordu. Fakat bu saygı, kadınla erkeğin eşit olduğu manâsına gelmezdi. Tanrı'nın ayrı yarattığı iki cins farksız görülemezdi. Aslında Atsız, kadının eğitim almasına ve birçok

⁷⁸⁸ Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Ahlâk Davamız,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 10.

⁷⁸⁹ Atsız, “Türk Ahlâkı,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 4.

⁷⁹⁰ Atsız, a.g.m., s. 4.

⁷⁹¹ Çift 1935'te ayrılırlar. Kağan Bahadır Küçükcalcan, Mehpare Hanım'ın soyadının “Taşduman” olduğunu yazmaktadır. bkz. Kağan Bahadır Küçükcalcan, *Her Devrin Menkûbu: Atsız*, Aygan Yayıncılık, İstanbul 2015, s. 498.

⁷⁹² Taşduman, Mehpare [Mehpare Nihâl], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’: I Türk Mitolojisinde Erkek-Kadın ve Aile Mefhumları...,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 134-136; “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 159-160; “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ II: Uzak Şark Medeniyeti Devresinde Türk Ailesi,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 206-208; “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ III: İslâm Medeniyeti Devrinde Aile,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 269-272; “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ V,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 58-61.

⁷⁹³ Dâniş Remzi, “İş Hayatında Kadın,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 223-225; Tolunay [Bedriye Atsız], “Türk Kadınının Hak ve Vazifeleri,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 23-24.

iş kolunda faâl olmasına karşı değildi. Onun dikkat edilmesini istediği husus aile yapısıydı. Kadın eğitim ve çalışmaktan mahrum bırakılamazdı. Ancak onun öncelikli vazifesi analık ve zevcelikti.⁷⁹⁴ Bu hususta Atsız'ın fikirlerinin sabit olduğu anlaşılıyor. Çünkü o daha 1940'larda da aşağı yukarı aynı şeyleri savunuyordu. "Türk Kızları Nasıl Yetiştirilmeli" adlı makalesinin hemen başında bu konudaki düşüncelerinin esasını teşkil eden şu cümleyi yazacaktı: "Her şeyden önce yarının Türk anaları oldukları düşünülerek yetiştirilmelidir."⁷⁹⁵ Atsız'dan başka bir yazar daha kadının anneliğine vurgu yapacaktı. Ona göre bir kadının en mukaddes vasfı annelikti.⁷⁹⁶ Türkçülerin bu şekilde düşünmelerinin sebebi aile müessesesinin kuvvetlendirilmesine olan inanç ve kadının bir milletin geleceği olan çocukların eğitimdeki rolünün bilinmesiydi. Gerçekten de ahlâk eğitiminde okuldan ziyade aile ve annenin rolünün olduğuna inanıyorlardı. Çocuğa okulda ahlâklı olmak ne kadar anlatılırsa anlatılsın anne ve baba okulda anlatılanın aksini icra ediyorsa çocuktaki ahlâkî gelişim sağlanamazdı.⁷⁹⁷ Çocuk eğitiminde tutarlılığa vurgu yapan başka bir yazar da Zeki Sofuoğlu'ydu. Ona göre bu konuda aile ve okul birlikte hareket etmeli, birinin kurduğunu diğeri yıkmamalıydı.⁷⁹⁸ Türkçülerin kadın, aile ve çocuğa verdikleri değer Komünizme karşı cephe almalarında bir itici güç olmalı. Zira Türkçülerin nazarında Komünizm bütün bu "manevî yapıyı yıkmaya azmetmiş" bir fikirdi. Esasen Türkçüler, Komünistlerin Türklüğü meydana getiren maddî ve manevî yapıyı ne kadar "hırpalamaya" çalışırlarsa çalışsınlar başarılı olamayacaklarına inanıyorlardı. Zira Türkçülere göre Komünistler, Türk milletinin hiçbir "tuzağa" düşmeyecek kadar "uyanık" ve istiklâlini savunmaya hazır olduğunu bilmiyorlardı.⁷⁹⁹ Türkçüler de Türk milleti kadar uyanıktı. Komünizm, başka çehrelerle karşılarına çıktığında da fikirleri değişmeyecekti.

1960'larda Sosyalizm tartışmaları başladığında, Türkçüler hiç tereddüt etmeden ona da cephe aldılar. Zira onlar için Komünizm neyse Sosyalizm de oydu. İkisi arasında fark görmüyorlardı. Meselâ Bahattin Çokay, Sosyalizmin bütün türlerini reddettiklerini ve Sosyalizmin sihirli bir kudretinin bulunduğuna inanmadıklarını söylüyordu.⁸⁰⁰ Behzat Tanç'a göre Marksizm, ülkeden ülkeye farklılık gösterip Leninizm, Troçkizm, Maoizm, Stalinizm, Bilimsel Sosyalizm gibi isimler olsa da Türkçüler için değişen bir

⁷⁹⁴ Atsız, "Veda," *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 5.

⁷⁹⁵ Atsız, "Türk Kızları Nasıl Yetiştirilmeli," *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 15.

⁷⁹⁶ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Aile Kutsaldır," *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 7.

⁷⁹⁷ Mehmet Karaca, "Özümüz ve Sözüümüz," *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 14.

⁷⁹⁸ Sofuoğlu M. Zeki, "Çocuklarımızın Terbiyesi," *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 11.

⁷⁹⁹ M. Zeki Sofuoğlu, "Milliyet Prensibi ve Milletimizin İstiklâl Aşkı," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 11.

⁸⁰⁰ Bahattin Çokay, "Tanrı Türkü Korusun," *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 15.

şey olmazdı.⁸⁰¹ Atsız daha 1962’de bunu ifade etmişti. Ona göre Sosyalizm, Komünizmin öncüsü olduğu için Türkçüler Sosyalizmin de aleyhindeydi.⁸⁰² Atsız, Sosyalizmin refah getireceğine de kani değildi. Öyle olsa yüzbinlerce insan sosyalist ülkelerden kapitalist ülkelere kaçmazdı.⁸⁰³ Peki, neydi Sosyalizm? Atsız için Sosyalizm “bilimsel” bir konu olmaktan çıkarak “siyasî” bir anlam kazanmıştı. Bu suretle Komünizm ve Sosyalizmin sınırlarının kesin olarak belirlenmesi gerekiyordu.⁸⁰⁴ Bu sınırları, Türkçüler için, yine Atsız çizecekti. Sosyalizm, demokratik yollar kullanarak ve milliyet, din, aile, mülkiyet gibi mefhumları da kabul ederek bir milleti oluşturan bütün fertlerin iktisadî kalkınmadan faydalanmasını sağlamayı amaçlayan bir sistemdi. Komünizm ise aşırı Sosyalizm’di ve milliyetin, dinin, hürriyetin ve mülkiyetin karşısındaydı.⁸⁰⁵ Başka bir yazar da Sosyalizmi Atsız’a benzer bir şekilde değerlendiriyordu. Tahsin Ünal’a göre Sosyalistler iki türlüydü. Bunlardan ilki milliyetçi Sosyalistler’di. Bunlar milleti millet yapan dil, din, ahlâk, tarih, medeniyet, aile, mülkiyet gibi mefhumlara kıymet vererek memleketi kalkındırma amacıyla olan münevverlerdi. Sosyalizmin diğer türü ise solcu Sosyalistler tarafından temsil ediliyordu. Bunların amacı Rusya ve Çin’de olduğu gibi manevî değerleri “hiçe sayan” bir içtimaî düzen kurmaktı ve bu Sosyalizm kısa sürede Komünizme dönüşebilirdi.⁸⁰⁶ Aslında Atsız da Ünal’a destek veriyordu diyebiliriz. Zira Sosyalizmin başına “millî” sıfatına takılmadıkça Komünizmden pek farklı olmadığını söylemesi bunu göstermektedir.⁸⁰⁷ “Sosyalizm” ve “Millî” kelimelerinin yan yana geldiği tam da bu noktada Sultan Galiyev meselesine temas etmek gerekiyor.

Ötüken’de Galiyev hakkında, Atsız’ın ve Ünal’ın tezlerini destekler nitelikte, iki yazı çıkmıştı. Bu yazılar belki de, Türkçülerdeki “Millî Sosyalizm”e bakışın Komünizme veya Sosyalizmin kendisine bakıştan biraz farklı olduğunu gösteriyordu. Aclan Sayılğan’a ait olan bu yazılarda Galiyev, Marksizm’den azamî derece faydalanarak “mazlum milletlerin”, Asya Türklerinin kurtuluşu için savaşmış bir “Turancı şehit” olarak nitelendiriliyordu. Hatta makamının Enver Paşa ile aynı olduğu vurgulanıyordu.⁸⁰⁸ Sayılğan’a göre Galiyev, 1917 İhtilâli’ni Asya’ya yaymak için

⁸⁰¹ Behzat Tanç, “İdeolojik Çizginin Belirlenmesi,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 16.

⁸⁰² [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağır,” *Orkun* (19622-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 18.

⁸⁰³ Atsız, “Sosyal Yüzsüzlük,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 2.

⁸⁰⁴ Atsız, “Sosyalizm Maskarılığı,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 5.

⁸⁰⁵ Atsız, “Komünistler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 1.

⁸⁰⁶ Tahsin Ünal, “Cemaat Sistemi,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 5.

⁸⁰⁷ Atsız, “Komünizmin Ahmak Kardeşi Sosyalizm,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 1.

⁸⁰⁸ Aclan Sayılğan, “Mazlum Milletlerin Kurtuluş Savaşları Karşısında S.S.C.B. ve Sultan Galiyev,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 11.

çalışmıştı. Zira ihtilâlin Asya için bir kurtuluş olduğunu düşünüyordu.⁸⁰⁹ Galiyev'in beslendiği fikrî kaynak Marksizm'di. Fakat o, Marksizm'i değişikliğe uğratmış ve Asyalılaştırmıştı. Müslüman Türk kültürünün temelleri üzerine bir Sosyalizm kurulması tezini ileri sürmüş ve bu tezi işlemişti.⁸¹⁰ Sosyalizmin bilhassa Türkler arasında yayılması gerektiğine inanıyordu. Galiyev'e göre, İslâm'la Sosyalizm arasında sosyal adalet açısından çatışma yoktu. İslâm, Sosyalizmin getireceği kurtuluşa engel değil, yardımcı olurdu.⁸¹¹ Sayılğan, Galiyev'in Turancı olduğunu özellikle vurguluyordu. Ona göre Galiyev'in planının 5 safhası vardı. En önce orta İdil'de bir Müslüman Sosyalist devlet kurulacaktı. İdil boyunda kurulacak bu devlete bütün Türkler ve Rusya Müslümanları alınacaktı. Sosyal ihtilâl doğudaki sömürge halkları arasında yayılacak ve Turan kurulacaktı. Son olarak Enternasyonal'in Asya versiyonu kurulacaktı.⁸¹² Türkçü bir dergide, hem de 1970'lerdeki ideolojik kamplaşma düşünüldüğünde, Galiyev konusunun işlenmiş olması dikkate değer bir konudur. Turan'a ulaşmak için Galiyev'in önerdiği Marksist ve sosyalist metodun Türkçüler nazarında nasıl bir akis meydana getirdiğini kestirmek zor olsa da, bu yazıların *Ötüken*'de nasıl yer bulduğunu merak etmemek elde değil. Belki de Atsız, bu yazıları dergisine taşıyarak Türkçüler arasında bir tartışma başlatmak istemişti. Ancak Türkçülerin buna pek itibar etmedikleri, hatta ileri bir tarihte de olsa, reddettikleri anlaşılıyor.⁸¹³

Sosyalizmin millî olmadığı müddetçe kabul edilemez olduğuna inanan Atsız daha sonra Sosyalizmin bir "modaya" dönüştüğünü yazacaktı. İnsanlar bu "modaya" kendilerine yakışıp yakışmadığına bakmaksızın uyuyorlardı. Doğrusu Atsız'ın bu konudaki benzetmesi hayli ilginçti. Ona göre güzel bir kadında göz alıcı bir manzara ortaya çıkaran mini eteğin, çarpık bacaklı birinde iğrenç durması gibi Sosyalizmle idare edilen İsveç, Norveç ve İngiltere'nin gelişmiş memleketler olmalarına karşın Çin, Arnavutluk ve Mısır'ın geri olmaları "fikrî modalardan" ülkelere yakışıp yakışmamasıyla alâkalıydı.⁸¹⁴ Sosyalizmin bir "moda" olduğunu düşünen Türkçülerden biri de Zeki Sofuoğlu'ydu. Ona göre Sosyalizm o kadar övülmüştü ki, neredeyse en yüksek hukukî, ahlâkî ve ekonomik düzenin yalnız Sosyalizmle kurulabileceğine inanmak gerekecekti. Sosyalizm propagandasına göre kapitalizm, mutlu bir azınlığın özel teşebbüs vasıtasıyla

⁸⁰⁹ Aclan Sayılğan, "Mazlum Milletlerin Kurtuluş Savaşları Karşısında S.S.C.B. ve Sultan Galiyev," *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 5.

⁸¹⁰ Aclan Sayılğan, a.g.m., s. 6.

⁸¹¹ Aclan Sayılğan, a.g.m., s. 7.

⁸¹² Aclan Sayılğan, a.g.m., s. 8.

⁸¹³ Rânâ Hulûsi, "Marksist Türkçülük," *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 9.

⁸¹⁴ Atsız, "Moda Yalnız Kılık Kıyafette Değildir," *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 11.

çalışanları sömürdüğü ve bu sömürü düzeninin üzerinde “kâşaneler” inşa ettiği bir “istismar” aracıydı. Sofuoğlu'nun buna kısmî bir itirazı vardı. Bu sömürücülüğün sadece kapitalizme mahsus olmadığını düşünüyordu. Sosyalizm de aynı derecede “aldatıcı” ve “sömürücü”ydü.⁸¹⁵ Atsız da Sosyalizmin insanları aldattığına dikkat çekiyordu. O, sosyalistlerin birçok siyasî, içtimaî ve iktisadî derdi bulunan Türkiye’de bir gece içinde üretim araçlarını devletleştirerek bu dertleri çözeceklerine inanmıyordu. Örnek olarak da Rusya’yı gösteriyordu. Zira Rusya yıllarca hamle üstüne hamle yapıp gelişme uğruna milyonlarca insan öldürmesine rağmen Amerika, İngiltere, Almanya veya İsveç seviyesine ulaşamamıştı.⁸¹⁶ Ulaşsa ne olurdu? Atsız bu sorunun cevabını Türkiye için verecekti. Türkiye’nin iktisadî kalkınmadan evvel sağlık, ahlâk ve millî şuur meseleleri vardı. Öncelikli olarak manevî değerler yükseltilmeliydi. Ona göre, “maddî ve ruhî sağlığı yerinde olmayan, görev ahlâkına sahip bulunmayan, millî şuur noksan, ahlâkı bozuk bir millet” iktisaden ne kadar gelişirse gelişsin tamam olamazdı.⁸¹⁷ Nejdet Sançar Sosyalizme, diğer Türkçülere nazaran farklı bir pencereden bakacaktı. Aslında o da Sosyalizmin Türkiye’yi kalkındıracağına inanmıyordu. Sançar’ı böyle düşünmeye sevk eden gerekçe ise “kızılılar”dı. Sosyalizm, Türkçülük gibi Türklüğe faydalı, Türkiye’yi yükseltecek bir fikir olsaydı “Moskof kölesi kızılılar” sosyalist değil, Sosyalizmin bir numaralı “düşmanı” olurlardı.⁸¹⁸ Türkçülerin nazarında, Sançar’ın işaret ettiği “moskof” çok önemliydi. Yukarıda da değindiğimiz gibi, Türkçülerin Komünizme karşı olmalarının nedenlerinden biri de “Moskof”tu. Türkçüler için Komünizm demek, “Moskof emperyalizmi” demektir.

Türkçülerin Komünizmi bir fikir olarak görüp ilkelerini beğenmedikleri için Komünizm karşıtı olduklarını söylemek zor. Gerçekten de birçok Türkçünün Komünizme “düşman” olma sebebinin, onu “kadim Türk düşmanı” Rusya’nın bir “oyuncağı ve aracı” olarak görmeleri olduğunu iddia etmek yanlış olmayacaktır. Komünizm “Rus emperyalizminin bir vasıtası”, Komünist ise “Rusya’nın kölesi, Türkiye’yi Rusya’nın peyki yapmak isteyen ajan”dı. Nejdet Sançar, Komünistler için Moskova’nın “azatsız kulları” diyordu.⁸¹⁹ Tabii, Atsız’da da aynı durum geçerliydi. Atsız için Türk ve “Moskof” mukadderatın “düşman” ettiği, coğrafyanın “düşman”

⁸¹⁵ M. Zeki Sofuoğlu, “Sömürücülük Menfur da Aldatıcılık Değil mi?,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz Ağustos 1966), s. 6.

⁸¹⁶ Atsız, “Sosyalizm Maskaralığı,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 6.

⁸¹⁷ Atsız, “Türk Milletinin Asıl Meseleleri,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 1.

⁸¹⁸ “Röportaj: Nejdet Sançar’ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 22.

⁸¹⁹ Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 4.

yetiştirdiği “barışmaz” iki toplumdur. Onların savaşı iki taraftan biri kesin sonuç elde edinceye kadar sürecekti. Bu meyanda Atsız’ın meseleye ideolojik bakmaktan ziyade tarihî gerçeklerden yaklaştığını söylemek doğru olurdu. Rusların Altın Orda ve Türkistan Türkleriyle yaptıkları savaşlar sayılmadığında bile sadece Osmanlı Devleti ile Rusya 14 defa savaşmıştı. Zaten o Komünizmin bir iktisadî fikir yahut içtimaî düzen olmaktan çıktığını ve yalnız “Moskofçuluk”, “Moskof emperyalizmi” anlamına geldiğine inanıyordu.⁸²⁰ Yıllar geçse de Atsız’ın fikirleri değişmeyecekti. 1965’te de aynı şeyleri düşünüyordu. Komünizm iktisadî bir doktrin değildi. Komünistler “Rus emperyalizmine hizmet eden vatan hainleri”ydi. Rusya Türkiye’ye saldıracak olsa Komünistler Rusya’nın tarafında yer alırdı.⁸²¹ Atsız’ın eşi Bedriye Atsız da onun, Komünizm düşmanlığının tarihe dayandığını teyit edecekti. Ona göre Atsız’ın Komünizm karşıtlığı fikrî nedenlerle değil, Komünizmin Çarlık Rusyasının devamı olarak gördüğü Sovyetler Birliği’nin ideolojisi olmasıyla alâkalıydı.⁸²² Cebbar Ertürk de hemen hemen Atsız’la aynı şeyleri yazacaktı. “Kızıl moskofun” başka bir ad ve kılığa bürünmüş “çarlar” olduğunu söylüyordu. Bunların amacı Petro’nun vasiyetini yerine getirmekten başka bir şey değildi. Komünizm “Rus ırkçılığının” elindeki bir vasıtaydı. Bu “Rus ırkçılığının” hedefi de başta Türkler olmak üzere bütün milletleri millî varlıklarından kopararak “Ruslaştırmak” ve bütün dünyayı Rus haline getirmektir.⁸²³ Selahattin Ertürk, Rusların bu yeni kılığının eskisinden daha “tehlikeli” olduğuna inanıyordu. Zira Rusya “insaniyetçi” görünmesine rağmen “Rusçu”, “barışçı” görünmesine rağmen “kundakçı”ydı. Batıda Almanların, doğuda Japonların gücünün kırılması Rusların işini kolaylaştırmış ve çok geniş bir sahada, çok farklı milletlere hükmeder bir hale getirmişti.⁸²⁴ Ayvaz Gökdemir’in fikirleri de çok farklı değildi. Ona göre Komünizm “bütün dünyayı eline geçirmek isteyen Rusların en büyük sahtekârlığı”ydı. Bir ülkeyi dış müdahaleyle ele geçirmenin masraflı bir iş olduğunu bilen Rusya o ülkeyi kısılcasına almak amacıyla Komünizmi kullanıyordu.⁸²⁵ Nejdet Sançar da Marksizm’in, Rusya’da iktidara gelişinden sonra farklı bir çehreye büründüğü söylüyordu. Ona göre Marksizm, 1917 İhtilâli’nden sonra “Slav-Rus emperyalizminin

⁸²⁰ Atsız, “Tarihin Barışmaz Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 4. Atsız’ın benzer fikirleri savunduğu bir başka makalesi için bkz. “Satılmışlar-Moskof Uşakları,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 3.

⁸²¹ Atsız, “Yok Olmaya Mahkûm Olanlar,” *Ötüken*, II/19 (17 Temmuz 1965), s. 16.

⁸²² Günay Göksu Özdoğan, “*Turan*’dan “*Bozkurt*”a: *Tek Parti Döneminde Türkçülük (1931-1946)*, s. 183.

⁸²³ Cebbar Ertürk, “Moskof Zulmü,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 5.

⁸²⁴ Hocaoglu S. Ertürk, “Büyük Dünya Nizamı ve Türklük,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 2.

⁸²⁵ Ayvaz Gökdemir, “En Korkunç Tehlike,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 17.

bir silâhi” halini almıştı.⁸²⁶ Sançar bunun gerçekliğine o kadar inanıyordu ki, bir yazısında da “Komünizmin, Moskof emperyalizminin, dünya milletlerini yutma yolunda kullandığı bir silâh olduğu, artık meselâ güneşte hayat bulunmadığı derecesinde, bir gerçektir” diyecekti.⁸²⁷ Sançar, başka bir yazısında Türk-Rus düşmanlığı ve Komünizmin bu düşmanlıktaki vaziyetini tarihe atıfta bulunarak ortaya koyuyordu. “Moskof”, Türk’e düşmanlığını I. Dünya Savaşı’nın sonlarına kadar açık açık belli etmişti. Artık bunu açık yollardan yapmıyordu. Eski, beyaz, kuzey postunun üzerine “kızıl” bir tül geçirerek farklı bir yaratılmış gibi davranıyordu. Oysa Türkçüler eski “Moskof”la yeni “Moskof”un aynı, hatta yenisinin daha “korkunç ve tehlikeli” olduğunu biliyorlardı.⁸²⁸ “Kocakurt” müstearını kullanan bir yazar da aynı saiklerle Komünizme düşmandı. Ona göre Türkçüler Ruslara düşmandı. Bu tarihin Türklere yüklediği bir ödevdi. Zira Türk milleti tarih boyunca birçok defa Ruslarla çarpışmıştı. Rus’un başındaki kişi veya yönetim şekli değişse de Türk-Rus düşmanlığı aynı kalmıştı. Petro zamanında da durum böyleydi, Stalin zamanında da. Rusya çarlıkla yönetilirken de Türk’le Rus düşmandı, Komünizmle yönetilirken de. Yazarın şu sözleriyle Rusluk ve Komünistlik arasında hiçbir fark görmediğini gösteriyordu: “Bugün Rus ve Komünizm-yapışık kardeşler gibi-birleşik bir düşman olarak karşımızda duruyor.”⁸²⁹ Zeki Sofuoğlu da Komünizm ve Rus ilişkisine dikkat çekiyordu. Ona göre Komünizm en iyi rejim bile olsa, Rusya’nın temsil ve “emperyalist” hedeflerine alet ettiği bir sistem olması, Türkçülerin Komünizm düşmanı olmasına ve Komünizmin Türkiye’de yasaklanmasına yeterliydi.⁸³⁰ Hikmet Tanyu işi biraz daha ileriye götürecekti. Ona göre, III. Dünya Savaşı yaklaşıyordu ve Komünist Rusya’nın en öncelikli hedeflerinden biri Türkiye’ye taarruz etmekte. Fakat Tanyu, Türkiye’nin beş milyon Komünist Rus’a “mezar” olacağına inanıyordu. Zira Türkiye’de Rusya’nın işine yarayacak sosyal zemin ve yeraltı kaynakları yoktu. Ayrıca Rusya’daki Türklerin böyle bir savaşta nasıl bir tavır takınacakları da belli değildi.⁸³¹

Başka Türkçüler de aynı hissî nedenlere dayanarak Komünizme düşmandı. Meselâ Zeki Sofuoğlu, Türkiye’de Komünizm tehlikesinden bahsolunamayacağını söylemenin bir “tuzak” olduğunu söylüyordu. Bunları söyleyenlerin amacı Türkiye’yi “gafil”

⁸²⁶ Nejdet Sançar, “Sanat Maskesi Altında Komünizm,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 1.

⁸²⁷ A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Ürgüplü ve Komünizm,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 8.

⁸²⁸ Nejdet Sançar, “Türk, Moskof, Komünist,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 10.

⁸²⁹ Kocakurt, “Rus ve Komünizm,” *Ötüken*, III(30 (25 Haziran 1966), s. 15-16.

⁸³⁰ M. Zeki Sofuoğlu, “Özenti Değil Büyük Tehlike,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 5.

⁸³¹ Çivicioğlu Arif [Hikmet Tanyu], “Komünist Devletler Karşısında Türkiyenin Durumu,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 11.

avlamaktı. Türklerle Ruslar arasındaki tarihî münasebetler, Türkiye'nin jeopolitik ve stratejik konumu ortadayken Türkiye'de Komünizm tehlikesi yoktur demek "vatana ihanet"ti.⁸³² Yavuz Yücel de "Rus emperyalizmine" dikkat çekiyordu. Onun için Rus, çarlık devrinde de Komünist devirde de "emperyalist"ti. Fakat çarlık sadece "emperyalist"ken, Sovyet Rusya ise "imha edici ve Slav ırkçısı bir emperyalizm" uyguluyordu. İktidara geldikten hemen sonra çarlık dönemini aratır hale gelmişti.⁸³³ Ayrıca Komünist "Rus ve Çin emperyalizmi"nin bütün dünyayı yayılma alanı olarak belirlediğini söyleyen⁸³⁴ Yücel'e göre Türkiye'deki Komünistler sadece Amerikan ve İngiliz emperyalizmine karşı çıkıyorlardı. Oysa II. Dünya Savaşı'ndan sonra bu devletlerin sömürgelerinin %90'ı bağımsız olmuştu.⁸³⁵ Buna karşın "Sovyet emperyalizmi"nin Doğu Almanya, Polonya, Romanya, Macaristan gibi "istilâ" altında tuttuğu devletlerde yaptıkları ortadaydı.⁸³⁶ Aslında Atsız da Yücel'le hem fikirdi. Yazdıklarına bakılırsa Komünistleri anti-emperyalizm hususunda samimî bulmadığı anlaşılıyordu. Ona göre Komünistler Rusya'nın Polonya ve Doğu Almanya'yı işgal altında tuttuğuna bakmadan Vietnam'a giren ABD'yi "emperyalist" olmakla suçluyorlardı.⁸³⁷ Komünizmin Türkiye için büyük bir "tehdit ve bir mikrop"; Komünistlerin "Sovyet ajanı" olduğunu düşünen Türkçülerin Komünizmle mücadele etmek için belli başlı tavsiyeleri olmalı. Peki, neydi bu tavsiyeler?

Gerçekten Türkçülerin Komünizme karşı mücadelede tutulması gereken yola ilişkin yazdıkları önemli bir yekûn tutmaktaydı. Onlara göre mücadelenin maddî ve manevî cephelerinin ayrı değerlendirilmesi gerekiyordu. Her iki cephede kullanılacak usuller farklı olmalıydı. Bir defa Komünizmle mücadelenin devlet tarafından yürütülmesi şarttı. Zira devlet, mevcudiyetin ve düzenin korunması göreviyle mükellef bir mekanizmaydı.⁸³⁸ Sançar da buna katılıyordu. Ona göre Komünizm, Türkiye'nin varlığını "korkunç" bir şekilde "tehdit" ettiği için artık ekmek ve su gibi en kıymetli şeylerden bile önce düşünülmesi gereken bir meseleydi. O, mücadelenin devletin imkânları kullanılarak ve devlet tarafından sürdürülmesine taraftardı. Ancak bu şekilde

⁸³² M. Zeki Sofuoğlu, "Gerçek Tehlikeyi Görelim," *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 9.

⁸³³ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Bütün Cepheleri İle Emperyalizm," *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 8.

⁸³⁴ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Gerçek Satılmışları Görelim...", *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 8.

⁸³⁵ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Sömürülen Milletlerin Kurtuluş Yolu," *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 7. Yazar başka bir yazısında da aynı şeyleri söyleyecekti. bkz. "Hayır, Önce Kızıl Suratlarını Tehcir Edeceğiz," *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 10.

⁸³⁶ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Kızıl Çar Lenin'in Palyaçoları," *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 7.

⁸³⁷ Atsız, "Yok Olmaya Mahkûm Olanlar," s. 16.

⁸³⁸ Muzaffer Soysal, "Komünizmle Mücadele," *Orkun* (1962-1954), II/21 (Ekim 1963), s. 23.

verimli olabilirdi. Zira Komünizm başka devletler tarafından beslenen bir hareketti.⁸³⁹ Mücadelenin maddî, kanunî cephesi hakkında en fazla kafa yoran yazarlardan biri, aynı zamanda bir avukat olan İsmet Tümtürk'tü. Esasen onun Komünizm karşıtlığı da tarihe ve Rus düşmanlığına dayanıyordu. Komünizmle mücadele etmenin Rus'la mücadele etmek anlamına geldiğini söylüyordu. Rus'la mücadele etmenin de Türk'ün kaderi olduğuna ve bu mücadelenin iki milletten biri yok olana dek süreceğine inanıyordu.⁸⁴⁰ Ona göre Komünizmle mücadelenin “teknik” cephesinin yürütücüsü tabîî olarak Amerika'ydı. Bu mücadelenin “manevî” cephesinin önderliğiye Türkiye'ye düşmekteydi.⁸⁴¹ Bu meyanda Tümtürk, Türkiye'nin Komünizmle mücadele etmesi için üç yol öneriyordu: Manevî cepheden doğrudan mücadele, sebep ve bahaneleri ortadan kaldırmak suretiyle dolaylı mücadele, maddî cepheden doğrudan mücadele.⁸⁴²

İsmet Tümtürk için Komünizmle mücadelenin manevî boyutunda en önce yapılması gereken şey Komünizmin maddî olarak mı, manevî olarak mı olarak değerlendirileceğiydi. Ona göre Komünizm içtimaî eşitsizliğin meydana getirdiği iktisadî bir doktrin olmaktan ziyade “toplumsal bir ruh hastalığı”ydı. Bu hastalığın “mikropları” önce zayıf bünyeli fertlere bulaşır, onlardan da topluma “sirayet” ederdi. Bu hastalığın “kökünü kurutacak” çözümler uzun ve kısa vadeli olmak üzere ayrılırlardı. En etkili çözüm Komünizm mikrobuna doğuştan “bağışıklık” sistemi gelişmiş, “yüksek zekâ ve irade sahibi” bir insan soyunun yetiştirilmesiydi. Fakat bu uzun vadeli bir hedefti. Tümtürk, Türkiye'nin o kadar vakti olmadığına inanıyor olmalıydı ki kısa vadede yapılabilecek olanlara yönelmişti. Mademki Komünizm bir “içtimaî ruh hastalığı”ydı, o halde “panzehiri” de toplumlara etkileyebilecek büyük ülküler olmalıydı. Bunların başındaysa “din ve milliyetçilik” gelirdi.⁸⁴³ Milliyetçilik en “kesin” sonuçları verecek mücadele sistemiydi. Tesiri tamdı. Ne zaman Komünizmle mücadele etmişse galip gelmişti. Din de, milliyetçilik kadar etkili olmasa da, Komünizme karşı tesirli bir silâhtı. İnsan ruhunu sevgi ve huzurla doldurarak Komünizmin yayılmasına imkân veren zeminleri ortadan kaldırırdu.⁸⁴⁴ Tümtürk başka bir yazısında da milliyetçiliğe vurgu yapacak ve Komünizmle mücadele etmek için millî bilincin, Türkçülük şuurunun uyandırılması gerektiğini savunacaktı.⁸⁴⁵ Tümtürk'ten

⁸³⁹ Nejdet Sançar, “Siyasilerimizi Saran Korkunç Gaflet,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 2.

⁸⁴⁰ İsmet Tümtürk, “Komünizmle Mücadele I,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 4.

⁸⁴¹ İsmet Tümtürk, a.g.m., s. 5.

⁸⁴² İsmet Tümtürk, “Komünizmle Mücadele II,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 6.

⁸⁴³ İsmet Tümtürk, a.g.m., s. 6.

⁸⁴⁴ İsmet Tümtürk, a.g.m., s. 7.

⁸⁴⁵ İsmet Tümtürk, “Komünizm Tehlikesi,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 3.

sonra başka yazarlar da din ve milliyetçiliğin Komünizmle mücadelede etkili silâhlar olduğunu yazacaklardı. Aclan Sayılğan'a göre Türk milliyetçiliği Komünizm karşısındaki en kuvvetli görüştü. Çünkü Türkçüler Komünizmin bir fikir veya doktrin değil, Slav emperyalizminin beşinci kolu olduğunu çok iyi biliyorlardı. Sayılğan, dinin de Komünizm karşısındaki en önemli "barajlardan" biri olduğunu düşünüyordu. Hatta İslâm'ın ayakta tutulmasının Komünizmi yarı yarıya yıkmak olduğunu söylüyordu.⁸⁴⁶ Hikmet Tanyu'ya göre Komünizm karşısında etkisi tartışılmayacak bu iki unsurun diri tutulması için eğitim çok önemliydi. Bunun için "millî kültür, millî ülkü, Allah inancı, ahlâk" gibi unsurların eğitimi ilkokuldan üniversitenin sonuna kadar sürdürülmeliydi.⁸⁴⁷

Tümtürk, ikinci madde olan Komünizme zemin hazırlayan sebep ve bahanelerin ortadan kaldırılması hususunda, şerh koyarak da olsa, toplumdaki müşterek kanaâte katılıyordu. Neydi bu müşterek kanaât? Bu görüş, Komünizm ortadan kaldırılmak isteniyorsa "açlık, işsizlik, sefalet" gibi toplumu Komünizme sürükleyecek meselelerin ortadan kalkmasının Komünizmin de yok olması anlamına geleceğiydi. Tümtürk'e göre bu yol makuldü. Fakat bunlar zaten Türkçülüğün içinde var olan şeylerdi. Zulüm ve istismara karşı durmak, bütün bir milletin refah içinde yaşaması, fertlerin fikrî gelişme imkânlarına kavuşması gibi unsurlar Türkçüler için sadece Komünizmle mücadelede kullanılacak yollar değildi. Bir vazife, bir gaye, bir ahlâk borcuydu.⁸⁴⁸ Yıllar sonra Ayvaz Gökdemir de aynı konuya işaret edecekti. Ona göre, Komünizm kökünden yok edilmek isteniyorsa en önemli propaganda silâhlarından mahrum bırakılması gerekirdi. Gecekondu ve gökdelen, lüks içinde yaşayan çocuklarla küfeci çocuklar tezatlarının ortadan kaldırılması lâzımdı. Tarımsal üretim arttırılmalı, sanayileşme yoluna gidilmeliydi. Bunlar yapılmadan Komünizmle mücadele edilemezdi.⁸⁴⁹ Aynı fikri savunan bir başka Türkçü Hikmet Tanyu idi. İçtimaî adalet sağlanarak, emeğin sömürülmesinin önüne geçilerek, millet refaha kavuşturularak ve gelir dağılımında adalet sağlanarak Komünizmle mücadele edilebileceğine inanıyordu.⁸⁵⁰ Fakat bu görüşe şiddetle karşı çıkan bir Türkçü vardı: Zeki Sofuoğlu. Ona göre "Komünizmin panzehiri refaktır, Komünist Komünizmden caydırılmak isteniyorsa refaha boğulmalıdır" görüşü tamamen yanlıştı. Batılı Komünistlerin varlığı da bunun kanıtıydı. Komünist, henüz

⁸⁴⁶ Aclan Sayılğan, "Bu Ayın Röportajı: Aclan Sayılğan Komünizmi Anlatıyor," *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 7.

⁸⁴⁷ Hikmet Tanyu, "Düşmanı Tanımak ve Gücümüzü Bilmek," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 22.

⁸⁴⁸ İsmet Tümtürk, "Komünizmle Mücadele III," *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 10-11.

⁸⁴⁹ Ayvaz Gökdemir, "En Korkunç Tehlike," s. 17.

⁸⁵⁰ Hikmet Tanyu, "Düşmanı Tanımak ve Gücümüzü Bilmek," s. 22.

zekâsını kaybetmemişse doğru yolu kendisi zaten bulabilirdi.⁸⁵¹

Tümtürk, Komünizmle mücadelede dikkat edilmesi gereken esaslardan üçüncüsü olan maddî cepheden doğrudan mücadele hususunu açıklayamadan yazı serisi kesiliyor. Fakat aşağı yukarı bir yıl sonra yazdıkları, aslında bu konuda neler tavsiye ettiğini açıklar niteliktedir. Buna göre Tümtürk, Komünizmle mücadelenin esasının kanunlar olduğunu söylüyordu. Eğer Komünizm “vatana ihanet” olarak telâkki ediliyorsa bunun cezası altı ay hapis değil, bütün “vatana ihanet” suçlarında olduğu gibi idam olmalıydı.⁸⁵² Aslında Komünizmin cezasının idam veya çok ağır olmasını isteyen birçok Türkçü vardı. Atsız da bunlardan biriydi. O Türkiyeli Komünistleri beşinci kol olarak görüyordu. Bunlar doğrudan doğruya Rusya’ya bağlıydı ve oradan aldıkları emirleri harfiyen yerine getiriyorlardı. Oysa bunlarla mücadelede lüzumsuz tartışmalarla zaman kaybediliyordu. Yapılması gereken, en şiddetli kanunların getirilmesi ve Komünizmle mücadele edebilecek kişilerden mürekkep bir heyet oluşturularak bu heyete geniş yetkiler verilmesiydi.⁸⁵³ Mehmet Kaplan’a göreyse Komünistler “bir merkezden idare edilen kuklalar”dı. Bunlarla mücadelede mümkün olduğu kadar “amansız” olmak gerekirdi.⁸⁵⁴ Nejdet Sançar’ın da çok farklı düşündüğünü söyleyemeyiz. Zira o Komünizmin Türkiye’nin haritadan silinmesi fikri olduğuna inanıyordu. Komünizm propagandasının Türkiye’de serbest olması demek Türkiye’nin yok edilmesi için propaganda yapılmasının serbest olması demekti. Eğer Türkiye bağımsız bir devlet olarak kalmak istiyorsa Komünizmi kanun dışı saymakta devam etmeli ve Komünizmle mücadele kanunlarını şiddetlendirmeliydi.⁸⁵⁵ Türkçülerin bu şiddetlendirmekten kastının “idam” olduğunu tahmin etmek zor olmasa gerekir.⁸⁵⁶ Tabî Komünizmle mücadelede başka metotlar tavsiye eden Türkçüler de yok değildi.

Meselâ Yalçın Çakıcı, bu konuda polise önemli görevler düştüğünü söylüyordu. Polis elbette bir hırsız veya katili yakalayıp adalete teslim etmekle vazifelidir. Fakat yazara göre bunlar ikinci dereceden sosyal problemlerdi. Polisin asıl vazifesi “orak çekici ve kızıl zehriyle” Türkiye’nin ufak bir dalgınlık anını bekleyen Komünistleri yakalamaktı. Peki, polis bu vazifesini nasıl yapacaktı? Komünistlere dair en küçük haber veya sezgi atlanmamalı, titizlikle üstüne gidilmeliydi. Yazara göre polis icap

⁸⁵¹ M. Zeki Sofuoğlu, “Komünizmle Mücadelede Yanlış Bir Usûl,” *Ötüken*, III/30 (25 Aralık 1966), s. 3.

⁸⁵² İsmet Tümtürk, “Komünizm Tehlikesi,” s. 4.

⁸⁵³ Selim Pusat [Hüseyin Nihâl Atsız], “Asıl Mesele,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 6-7.

⁸⁵⁴ Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Mâhut İlete Dair,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 7.

⁸⁵⁵ Nejdet Sançar, “Kanun Hürriyet ve Komünist,” s. 4.

⁸⁵⁶ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 8.

ederse bu uğurda kanunu da hiçe saymalıydı. Kanunda yeri yok diye Komünist takibinden vaz geçilmemeliydi.⁸⁵⁷ Türkçülerin idarî yöndeki tavsiyeleri bu kadarla sınırlı değildi elbette. Onlara göre Komünistler tiyatro, edebiyat, matbuat, üniversite, adliye ve bütün devlet işletmelerinde “suyun başını” tutmuşlardı.⁸⁵⁸ Bu sebeple bütün devlet dairelerinde esaslı bir “temizliğe” başlanmalı, Komünistler “zehirli” emellerini tahakkuk ettirmeye fırsat bulamadan “tecrit” edilmelilerdi.⁸⁵⁹ Başka bir yerde de aynı konuya değiniliyordu. Komünistlerin Türkiye’yi yıkmak için kullanacakları silâhlar adeta onların eline teslim edilmişti. Bu yüzden Komünizmle mücadelede yapılması gerekenlerin başında Komünistlerin mevki sahibi olduğu küçük veya büyük bütün yerlerden uzaklaştırılmaları gelmeliydi.⁸⁶⁰ Fakat Komünizm ve Komünistlerle mücadelede bu tür işlemlerin faydasız olduğuna inananlar da vardı. İzzeddin Şadan’a göre ceza vermek, işten atmak, susturmak gibi yöntemler Komünizmle mücadelede tesirsizdi. Zira o, cezanın Komünistleri korkutmaktan ziyade “zevklendireceğine” inanıyordu. Şadan’ın böyle düşünmesinin altında yatan sebep Komünizmi “psikopatolojik bir maraz” olarak görmesiydi.⁸⁶¹ Türkçülerin Komünizmle mücadelede izlenmesi gereken yola ilişkin tavsiyelerini bütüncül olarak görmek yararlı olacaktır. O yüzden bu tavsiyeleri biraz toparlamak gerekiyor belki de.

Aclan Sayılğan ve Hikmet Tanyu’nun yazdıkları bize bu hususta yardımcı olacaktır. Aclan Sayılğan Komünizmle mücadelede üç yol öneriyordu. Komünizmin karakterinin iyi tahlil edilerek şiddet davranışlarına aynı şiddetle karşılık verilmeli; antikomünist teşekküller işbirliği yapmalı; gençlerin ilmî ve kültürel dünyaları geliştirilmeli.⁸⁶² Hikmet Tanyu, Sayılğan’ın tavsiyelerine katılmakla beraber bunlara birkaç madde daha ekleyecekti. Ona göre, Komünizmin dezenformasyonuna karşılık ilmî usullerle Komünizm ve Marksizm tahlil ve tenkit edilerek TRT yoluyla bütün insanlara anlatılmalıydı. TRT’ye çok önem veriyordu Tanyu. Okullar, dernekler, sendikalar yanında bu kurumdaki bütün Komünistlerin “temizlenmesi” gerektiğini savunuyordu. Tanyu’nun bir diğer tavsiyesi de Komünizmin, bölgecilik ve mezhepçilik propagandası yapan bütün yayın organlarının millîleştirilmesi üzerineydi. Bunun için millî kanunlar kullanılabilir.⁸⁶³

⁸⁵⁷ Yalçın Çakıcı, “Polis ve Komünizm,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 23.

⁸⁵⁸ İsmet Tümtürk, “Komünizm Tehlikesi,” s. 2.

⁸⁵⁹ Çivicioğlu Arif [Hikmet Tanyu], “Komünist Devletler Karşısında Türkiyenin Durumu,” s. 12.

⁸⁶⁰ *Orkun*, “Komünist Tasfiyesi Meselesi,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (15 Temmuz 1963), s. 8.

⁸⁶¹ İzzeddin Şadan, “Komünizm Emrinde Marazî Edebiyat,” s. 4.

⁸⁶² Aclan Sayılğan, “Bu Ayın Röportajı: Aclan Sayılğan Komünizmi Anlatıyor,” s. 7.

⁸⁶³ Hikmet Tanyu, “Düşmanı Tanımak ve Gücümüzü Bilmek,” s. 22.

Komünizmle mücadelede kullanılacak yollar hakkında Türkçülerin tavsiyelerini görmek açısından *Ötüken*'in başlattığı anket de bizim için önemli bir veri teşkil etmektedir. Yukarıda değinmiştik, anketin ilk sorusu “Türkiye’de, millî varlığımızı tehdit edecek şekilde bir Komünizm tehlikesi var mıdır?” şeklindeydi. İkinci soru ise şöyleydi: “Varsa, nasıl yapılmaktadır ve buna karşı tedbir ne olabilir? Yoksa, bu iddiaların sebebi nedir?” Türkçülerin bu soruya verdikleri cevaplar muhtelifi. Biz, Nejdet Sançar’ın cevabına bakarak onların bir hülâsasını ve toplamını vermek niyetindeyiz:

- a) Komünizmin memleketteki kaynaklarını kurutmak.
- b) Komünistlikleri, mahkeme kararıyla kesinleşen kişileri, bu zararlı fikirleri yayabilecek yerlerden uzaklaştırmak.
- c) Radyo, tiyatro, sinema, basın gibi bütün vasıtalarından faydalanarak, Komünizmin korkunç mahiyetini, devamlı şekilde, milletimize anlatmak
- ç) Komünizme karşı olan hareketleri ve bilhassa yayınları teşvik etmek, desteklemek
- d) Haksızlık, zümre tahakkümü, iltimas, rüşvet, vesaire gibi, memleketleri kökünden sarsan bütün insanlık dışı hareket ve davranışların kökünü kazımak.
- e) Türk milletini yükseltecek ve bütün fertleriyle toptan mutluluğa eriştirecek olan Türk milliyetçiliğini, devlet hayatımızın bir numaralı ilkesi olarak kabul etmek ve uygulamak.⁸⁶⁴

Sonuç olarak görülmüştür ki, Türkçülerin en fazla uğraştıkları, en fazla kafa yordukları meselelerin başında Komünizm geliyordu. Hatta bu durum bazen o kadar ileri gidiyordu ki Türkçüler, Türkçü olmaktan ziyade, tek vasıfları Komünizm karşıtlığı olan birer antikomünist gibi davranıyorlardı. Elbette bunun, onlar açısından, belli başlı sebepleri vardı. Onlar Komünizmi bir fikir olarak görmüyorlardı. Türkçüler için Komünizm, bir milletin “emperyalist” hedeflerine ulaşmak için kullandığı bir “araç”tı. O millet ise Türk’ün “ezelî” düşmanı “Moskof”tu. Gerçekten de Türkçülerdeki “Moskof” algısı onların Komünizm tahlillerinde en belirleyici amillerdendi. En önemli ideolojik kaynaklarından biri tarih olan Türkçülük, zamanda geriye doğru gittiğinde birkaç büyük “düşman”la karşılaşılıyordu, ki bunların en başlarında da Ruslar geliyordu. Hâl böyle olunca Türkçüler, bütün dünyaya Rusya’dan ve Ruslar eliyle yayılan bir fikir olan Komünizme belki de istemsizce karşı olmuşlardı. Elbette Türkçülerin Komünizm karşıtlığını sadece bu sebebe bağlamak meseleyi basitleştirmek olurdu. Bunun yanında Türkçüler, Komünizmin o tarihlerde bağımsız olan tek Türk ülkesi olan Türkiye’nin de istiklâlini “tehdit” ettiğine inanıyorlardı. Sovyetler Birliği sınırları içinde yaşayan ve

⁸⁶⁴ “Anket”, *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 12.

Türkçüler için “tutsak” sayılan Türklerin varlığı ile Komünizmin aile, kadın, çocuk, din, milliyet gibi bütün manevî mefhumları reddettiği ön kabulü de bunların üzerine eklendiğinde bütün dünyayı millî ve manevî değerler üzerinden algılayan Türkçülerin Komünizme karşı olmaları neredeyse kaçınılmazdı. Türkçülere göre Komünizm millî ve manevî olan her şeye karşıydı. Yalnızca maddî değerlere önem veriyordu. Böyle olsa, Komünizm Türkiye'nin iktisadî dertlerine derman olacak olsa dahi Türkçüler, Komünizm karşısındaki konumlarında ısrarcıydılar. Zira Türkiye'nin en önemli meselesi maddî refaha ulaşmaktan çok millî, manevî ve ahlâkî zenginliğe erişmektir. Bu sebeple Komünizm, Türkçüler için mücadele edilen mevzilerin en başında geliyordu. Bu mücadelede başarılı olmanın en önemli ve kesin başarı sağlayacak yolu da, tabî ki milliyetçilikti.

2.13 TÜRKÇÜLÜK

1931 yılında Türk Ocakları ve *Türk Yurdu*'nun kapanması Türkçülük fikri için bir dönüm noktası oldu. O tarihe kadar Türk Ocaklı bir genç olan Hüseyin Nihâl, harekete geçerek Türkçülüğe yeni bir soluk getirecek, Fethi Tevetoğlu'nun deyimiyle, “Gökalp'tan sonra Türkçülük yolunda en etkili mefkûre adamı” olacaktı.⁸⁶⁵ Atsız, *Türk Yurdu*'nun kapanmasıyla meydana çıkan boşluğu *Atsız Mecmua* ile doldurmaya çalıştı. Gayesi Türkçülüktü. Daha sonra çıkardığı bütün dergilerinin amacı Türkçülüğü yaymak olan Atsız'ın, 1931 yılında *Atsız Mecmua* ile başladığı bu serüven, onu yaymaya çalıştığı fikrin ideoloğu haline getirdi. Kitapları nesiller boyunca okundu, dergileri yurdun her tarafına ulaştı. İşte bu dergiler Atsız'ın fikrinin, Türkçülüğün bir nevi sesiydi. Atsız, dergileri vasıtasıyla sesinin gittiği her yerde Türkçülüğü anlattı. Bu sebeple onun dergilerinde en fazla yer işgal eden mesele Türkçülüktü. Peki, Atsız ve çevresindeki Türkçüler için Türkçülük neydi?

Her şeyden evvel belirtmek gerekir ki, Türkçüler için Türkçülük maddî olarak karşılığı bulunmayan bir nesneydi. Onlar için Türkçülük bir “mekûre”, bir “ülkü”ydü. Bilhassa Atsız'da bu duygunun çok yoğun olduğu görülüyor. O, daha 1931'de mefkûrenin “müphem ve esrarlı” bir şey olduğunu söylüyordu.⁸⁶⁶ Atsız'ın bu fikrinin yıllar boyunca değişmediği açıktır. Türkçülüğü bir ülkü olarak niteleyen Atsız, ülkülerin ise bir “milletin manevî gıdası” olduğuna inanıyordu. Ülküsü olmayan milletler ya silik kalmaya mahkûm olur veya yok olurdu. Ülküler uğruna ölmeliydi. Milletler de

⁸⁶⁵ Fethi Tevetoğlu, “Türkçü Dergiler VII,” s. 48.

⁸⁶⁶ *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Mefkûre,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 26.

ölebildikleri kadar yaşamak hakkına sahip oldukları için ölümü göze alamayan milletler içten içe çürümüş milletlerdi. Atsız'ın, ülkülerin manevî ve soyut yönünü vurgulayan, ülkülerin hakikatle hayalin karışmasından meydana gelen dilekler olduğunu söylediği kısım ise bir hayli dikkat çekicidir.⁸⁶⁷ Atsız, tam 20 yıl sonra da benzer şeyleri yazmaktadır. Ona göre ülküler birer “büyüklük davası”dır. Büyüme isteyen milletlerin ülküsü olur. Türkler de, işte bu ülkeye sahip milletlerden birisidir. Tarih boyunca hep “birlik” veya “fütuhât” için savaşmış, I. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar da büyük devlet sahibi olmuştur. Ancak bu kolay bir iş değildir. “Çünkü büyüklük ülküsü, büyük fedakârlıklar ülküsü demektir.”⁸⁶⁸ Biz, burada “fedakârlık” kelimesine dikkat çekmek istiyoruz. Atsız, bu kelimeyi çok kullanmaktadır. Meselâ, “Türkçülük,” diyor Atsız, “insanlara hiçbir vaitte bulunmuyor, maddî veya manevî hiçbir şey vermiyor. Yalnız istiyor... Fedakârlık ve feragat istiyor.”⁸⁶⁹ Atsız için bir Türkçünün, ülküsü için yapabileceği şeylerin en başında belki de fedakârlık geliyordu. Çünkü Türkçülük karşılık beklemeden fedakârlıkta bulunmaktı. Türkçü, dünyaya “hayvanlar gibi” yalnızca eğlenmek için gelmemiştir. Bir vazifeyi yerine getirmek için yaratılmıştı. Türkçülükte ne bir mutasavvıfın Tanrı ile buluşması, ne de dindar birinin cennetteki nimetlere ulaşması gibi olağanüstü sevkler vardı.⁸⁷⁰ Bu bakımdan Türkçülük “dinden” dahi üstündü. Bir dindarın cennetteki nimetlere kavuşmak için kendisini feda etmesiyle bir milliyetçinin hiçbir karşılık beklemeden yokluğun karanlığına atılması mukayese bile edilemezdi.⁸⁷¹ Atsız, bunların yanında Türkçülüğü bir “inanç” olarak da görüyordu. Bu sebeple Türkçülük “tartışmasız”, “tenkitsiz” olarak kabul edilmeliydi.⁸⁷² Bütün bunlar, Atsız'ın Türkçülüğü bir ideoloji, bir içtimaî mezhep, bir felsefe, bir şuur, bir yaşam şekli olarak değil de belki bunların hepsinin toplamından oluşan ve bunların hepsinden üstün olan bir olgu olarak gördüğünü düşündürmektedir. Fakat Atsız yalnız değildi. Meselâ, Reşide Sançar da Türkçülüğü bir ülkü olarak kıymetlendirenlerdendi. Ülküyü “ebedî” olarak görüyor, ancak kâinatın yok olmasıyla ortadan kalkabileceğini yazıyordu.⁸⁷³ Ülküye manevî olarak çok daha ileri derecede sıfatlar belirleyen Türkçüler de yok değildi. Çobanoğlu Vasfi, 1933'te, ülküyü “kimsesiz ve yoksul bir çocuğa” benzetiordu. Bu çocuğu elem büyütmüş, keder avutmuştu. Onun, matemle başlayan

⁸⁶⁷ Atsız bu makalesini üç farklı dergisinin ilk sayılarında kullanmıştır. Atsız, “Türkçülük,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 1; *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 3; *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 1.

⁸⁶⁸ Atsız, “Büyüklük Ülküsü,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 1, 22.

⁸⁶⁹ Atsız, “Nurculuk Denen Sayıklama,” *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 2.

⁸⁷⁰ Atsız, “Dindar ve Mutaassıp Hacı Bayanın Türklüğe Hakaretleri,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 5.

⁸⁷¹ Atsız, “Milliyetçi Gençlik,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 1-2.

⁸⁷² Atsız, “Türkçü Kimdir,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 3.

⁸⁷³ Reşide Sançar, “Orhundan Sesler,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 15.

hayatı hicranla devam etmişti. “O, düştükçe doğrulmuş, ezildikçe sertleşmiş ve nihayet tanrılaşmıştır.”⁸⁷⁴ Bunlar Türkçüler için Türkçülüğün ne demek olduğunu göstermesi açısından oldukça önemlidir. Onlar için Türkçülük bir ekonomik model, idarî rejim, sosyolojik kuram veya tarihî vakıa değildir. Atsız’ın dediği gibi, “Türkçülük din gibi derin, tasavvuf gibi mistik bir sistemdir.”⁸⁷⁵ Ama nasıl bir sistem?

Ziya Gökalp, *Türkçülüğün Esasları*’nda “Türkçülük, Türk milletini yükseltmek demektir”⁸⁷⁶ diyordu. Türkçülüğün, Gökalp’tan sonra en önemli ideologlarından biri olan Atsız’ın en sarıh tanımı ise şöyleydi: “Türkçülük, büyük Türkelinde Türk uruğunun kayıtsız-şartsız hâkimiyeti ve istiklâli ile Türklüğün her yönden bütün milletlerden ileri ve üstün olması ülküsüdür.”⁸⁷⁷ Atsız’ın, belki de Gökalp’tan ilham alarak, 1943 yılında ortaya koyduğu bu kısa ve akılda kalıcı tanım onun ve çevresinde toplanan Türkçülerin Türkçülüğü tanımlamalarında bir referans noktası oldu.⁸⁷⁸ O, bu formülü geleceğe yönelik bir tasavvur olarak belirlemişti. Fakat bu tasavvurun kökü mazideydi. Atsız’a göre Türkçülük tarihî olarak dört kaynaktan besleniyordu:

- 1- Kökü çok eski olan ve Türk uruğunun şuuraltında yüzyıllardanberi yaşıyan milliyetçilik;
- 2- Tanzimattan sonra, Avrupadaki milliyetçiliklere benzeyen halkçı bir hareketin bizde de tatbik olunmasını isteyen milliyetçilerin hareketi;
- 3- Devletimizin içindeki yabancı unsurların ihaneti dolayısıyla doğan tepki;
- 4- Türklerin 200 yıldanberi çektikleri büyük sıkıntılar ve geçirdikleri felâketlerin verdiği uyanıklık.⁸⁷⁹

Atsız’a göre bu tarihî kaynaklardan beslenen Türkçülük, bir moda veya bilim olmadığı için değişken değildi.⁸⁸⁰ Türkçülüğün hiçbir kayıt ve şartta esnetilemeyecek, reddedilemeyecek, değişiklik yapılamayacak ve üzerinde tartışılmayacak unsurları vardı. Bunlar, Irkçılık ve Turancılık’tı, ki Atsız için bunlar Türkçülüğün iki esaslı unsuru, temeli ve özüydü. Hatta hava ve gıdasıydı.⁸⁸¹ Bu durum elbette birçok Türkçü için böyleydi. Irkçılık ve Turancılık, Türkçülük fikri için iki temel prensip olarak kabul

⁸⁷⁴ Çobanoğlu Vasfi, “Düşünceler,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 22.

⁸⁷⁵ Atsız, “Veda,” s. 7.

⁸⁷⁶ Ziya Gökalp, *Türkçülüğün Esasları*, s. 15.

⁸⁷⁷ Atsız, “Türkçülük”, s. 1.

⁸⁷⁸ Meselâ Nejdet Sançar Türkçülük için, Türk’ü sevmek ve onun yükselmesi için yollar düşünmek diyordu. bkz. “Türkçülük Bahsinde Gaflet,” s. 9. Alparslan Türkeş de benzer bir tanım yapmıştı: “Türkçülük, Türk milletinin ilim, sanat, ziraat, iktisat, kültür ve diğer her alanda, millî gelenek ve millî bünyeye uygun bir şekilde kalkındırılması içte ve dışta her çeşit saldırganlıklara karşı korunarak hür ve müstakil olarak yaşatılmasını hedef tutan bir ülküdür.” A. Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], “Türkçülük ve Türk Birliği,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 6. Hikmet Tanyu’ya göre ise, “Türkçülük, Türk milletini, Türklüğü yaşatmak ve yükseltmek ülküsüdür.” bkz. “Esir Türkler Dâvası,” *Örüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 8.

⁸⁷⁹ Atsız, a.g.m., s. 1.

⁸⁸⁰ Atsız, “Türkçülük Değişmez Bir Fikirdir,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 3.

⁸⁸¹ Atsız, “Faruk Nafiz’e Bir İhtar,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 3; “Veda,” s. 2, 4.

ediliyordu. Meselâ Nejdîet Sançar, Türkçülüğü bir ana fikir, Irkçılık ve Turancılığı ise Türkçülük ana fikrinin unsurları olarak telâkki ediyordu. Bunlardan biri veya öbürü inkâr edilemezdi. Nasıl ki su, hidrojen ve oksijenden oluşuyorsa Türkçülük de Irkçılık ve Turancılık'tan mürekkepti.⁸⁸² Reşat Uzmen de Türkçülüğü bir ana fikir olarak görüyordu. Irkçılık ve Turancılık ise Türkçülüğün tatbik edilmesiydi.⁸⁸³ Namık Kemal Zeybek'se Irkçılığı, Türkçülüğün bir cephesi, Turancılığı da Irkçılığın ileri bir hamlesi olarak anlıyordu.⁸⁸⁴ Türkçülüğün iki cephesi olduğunu yazan Türkçülerin aksine Ahmet Bican Ercilasun, üç temelden bahsetmekteydi: Irkçılık, Turancılık ve Orduculuk.⁸⁸⁵ Görüldüğü üzere birçok Türkçü için Türkçülük iki temelden oluşmaktaydı. Bunlardan biri Irkçılık, diğeri ise Turancılık'tı. Belki şimdi bu iki kavramın Türkçüler için ne anlam ifade ettiğine bakmak gerekiyor.

Evvela birçok Türkçü tarafından Irkçılığın, en azından 1940'larda, Türkçülüğün temel unsuru olarak görüldüğünü belirtmek gerekiyor. *Orhun* (1943-1944)'daki bir anket bizi bu sonuca götürmektedir. Anketin ikinci sorusu tam da bu konuyla ilgiliydi: "Türkçülüğün baş unsuru size göre ırkçılık mıdır, kültür müdür, vatan mıdır, devlet midir?"⁸⁸⁶ Çıkan sonuç şaşırtıcı olmayacaktı. Toplamda 76 kişinin katıldığı ankette katılımcıların sadece 13'ü Irkçılığı Türkçülüğün baş unsuru olarak görmüyordu, ki bu da oldukça düşük bir orandır. İkinci olarak, kabul edilmelidir ki Irkçılık, Atsız ve çevresindeki Türkçüler tarafından Türkçülüğün içine dâhil edilmiş bir fikirdir. Atsız'dan önceki nesle mensup imparatorluk çağı Türkçüleri için Irkçılık, belki akla dahi gelmeyecek bir seçenektir. Atsız'ın mensup bulunduğu nesil ise büyük oranda cumhuriyet döneminde yetişmiş, daha homojen bir toplumda yaşamış ve devrin fikirlerinden etkilenmişti.⁸⁸⁷ İşte, çocukluk yıllarında "azınlık Irkçılığına" şahit olmuş bulunan bu nesil Türkçülüğe Irkçılığı eklediler. Peki, Türkçülerin Irkçılıktan muradı neydi, Türkçüler niçin ırkçı olmuşlardı?

Öncelikle Türkçülerin niçin ırkçı olduklarına bakmak gerekiyor. Aslında bunun sebebi Atsız'ın meşhur "Türkçülük" makalesinde yazmaktadır. O, bu makalesinde

⁸⁸² Nejdîet Sançar, a.g.m., s. 9.

⁸⁸³ Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], "Turancılık ve Soyculuğun Çağdaş Anlamı...", *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 9.

⁸⁸⁴ Kemaleddin Zeybek [Namık Kemal Zeybek], "Irkçılık-Turancılık," *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 14.

⁸⁸⁵ A. Bican [Ercilasun], "Türkçülüğün Üç Cephesi," *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 10-12.

⁸⁸⁶ Anket toplam beş sayı yayınlanmıştır. "Orhun'un Anketi," *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 12-13; "Orhun'un Anketi," *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 18-22; "Orhun'un Anketi," *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 10-18; "Orhun'un Anketi," *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 17-22; "Orhun'un Anketi," *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 17-25.

⁸⁸⁷ Dönemin havasını daha iyi anlamak için bkz. Nazan Maksudyan, *Türklüğü Ölçmek: Bilimkurgusal Antropoloji ve Türk Milliyetçiliğinin Irkçı Cephesi 1925-1939*, Metis Yayınları, İstanbul 2007.

Türkçülüğün dört kaynaktan beslendiğini ve bu kaynaklardan birinin de “Devletimizin içindeki yabancı unsurların ihaneti dolayısıyla doğan tepki” olduğunu söylüyordu.⁸⁸⁸ Ancak, Atsız’ın dikkat çektiği tarihî vakıalar, sanılanın aksine, sadece Osmanlı Devleti ile sınırlı değildi. Elbette Atsız, 1905’ten 1923’e kadar Osmanlı Devleti’nde meydana gelen olaylardan etkilenmişti. Hatta Yılmaz Öztuna’nın dediği gibi Türkiye’deki yabancı Irkçılığı ve bunların Türk milliyetçiliğini yasaklama girişimleri O’nu Irkçılığa itmişti.⁸⁸⁹ Fakat Atsız’ın “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi” adlı dizisinin tamamı İslâm öncesi Türk tarihiyle alâkalıydı.⁸⁹⁰ Seride Hunlar veya Göktürkler dönemine ait, devlet içindeki Çinlilerin “ihanetleri” ve bu “ihanetler neticesinde Türk devletinin uğradığı zararlar anlatılmaktaydı. Her bölümün sonunda da “Düşün ve Unutma” denilerek okuyucu uyarılıyordu. Fakat bu seride Atsız’ın hangi devletteki, hangi milletin “ihanetini” yazdığından çok, fikirlerinin altında yatan sebebi bize gösteren aşağıdaki satırlar özellikle dikkat çekicidir:

Türk tarihi, içimizdeki yabancıların ihaneti ile doludur. Tarihimizin biraz aydınlanmaya başladığı çağlardanberi aralıksız süregelen bu ihanetler, yabancı kan taşıyanlara güvenmenin, onlara devlette üstün değil, en aşağı bir yer bile vermenin ne büyük yanlış olduğunu anlatan ebedî bir derstir. Tarih bir “bilim” değildir. Fakat tarihin konusu olan hâdiselerin belli kanunları vardır. Türk tarihi için bugüne kadar öğrendiğimiz kanunların en başta geleni “yabancı kan taşıyanlara güvenme!” buyruğunu vermektedir.⁸⁹¹

İşte Atsız’ın ve onun yanında olan veya onun yol gösterdiği birçok Türkçünün, Türkçülüğün bir cephesinin de Irkçılık olduğuna inanmalarının sebebi buydu. Bu tarihî atıf, onların Irkçılık tanımlarına ve Irkçılığın işlevine dair yazdıklarına da yansımıştı. Atsız’a göre mesele zaten buydu, Irkçılık bir tarihî gerçeğe dayanıyordu.⁸⁹² Nejdet Sançar ise, Türk Irkçılığının Türk milliyetçiliğinin en başta gelen unsuru olduğunu söylüyordu.⁸⁹³ Ona göre Türk Irkçılığı birbirini tamamlayan iki fikirden oluşmaktaydı.

⁸⁸⁸ Atsız, “Türkçülük”, s. 1.

⁸⁸⁹ Yılmaz Öztuna, *Türk Tarihinden Portreler*, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2013, 4. Basım, s. 329. Atsız da Osmanlı’nın son zamanlarındaki olaylara atıfta bulunmuştu: “Türkçüler, Osmanlı İmparatorluğunun çöküşünde Türk olmayanların ihanetlerinin ne büyük rol oynadığını bilmekten doğan bir şuurla devlet makinesinin başında bunlardan kimsenin bulunmamasını ister.” bkz. “Biz Ne İstedığımızı Biliyoruz,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 2

⁸⁹⁰ “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Birinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 13; Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: İkinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 7; “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Üçüncü İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 5; “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Dördüncü İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 11; “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Beşinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 7; “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Altıncı İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 15; “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Yedinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 15; “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Sekizinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 5.

⁸⁹¹ Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: Birinci İhanet,” s. 13.

⁸⁹² Atsız, “Millî Birlik,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 3.

⁸⁹³ Nejdet Sançar, “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri I,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 3.

Bunlardan ilki Türklerin birçok açıdan başka milletlerden “yetenekli” ve “üstün” olduğu, diğeri ise yabancıların Türklüğe “ihamet” ettikleri ve edecekleriydi.⁸⁹⁴ Mustafa Hakkı Akansel de azınlıkların ve devşirmelerin Osmanlı’daki “zararlı” faaliyetlerini örnekleyen bir makale yazmıştı. Akansel hem başka milletlerle karışmanın, hem de başka milletlere mensup kişilerin devlete verdiği “zararları” örneklerle açıklıyordu.⁸⁹⁵ O halde Türkçülerin Irkçılığa meyletmelerinin kendilerince tarihî gerekçeleri vardı demek yanlış olmayacaktır. Tarihten alınan dersler onları bu sonuca getirmişti. Bu sebeple Irkçılık, onların nazarında bir tedbirden başka şey değildi. Meselâ Atsız, Irkçılığın insanları ölçmek ve bir takım tetkiklerden sonra onların hangi ırka mensup olduklarını tespit etmek olmadığını söylüyordu. Irkçılık, “azınlık Irkçılığına” karşı bir “savunma mekanizması”, Türk ırkının başka ırklarla karışarak “üstün meziyetlerini” yitirmesini önlemek için bir “hıfz-ı sıhha” meselesi ve muhtemel “ihametlere” karşı bir tedbirdi.⁸⁹⁶ Aynı fikirleri Sançar’da da görmek mümkün. “Türk Irkçılığı Türklüğün müdafaa silahıdır” diyordu Sançar. Irkçılık yüzyıllardır Türk’le beraber yaşadığı halde “ırkî taassup” gösteren ve Türk’e düşmanlık besleyen azınlıklara karşı milleti uyanık tutmak amacındaydı.⁸⁹⁷ Demek ki Türkçüler için Irkçılık, bir aksiyon değil reaksiyondur. Saldırganlık gayesi gütmüyordu. Maksat milleti savunmaktı, ama nasıl?

Türkçülerin Türk’ü “ırkî” anlamda “savunmak” için ortaya koydukları iki tedbir vardı: Türklerin yabancılarla karışmasını önlemek ve yabancıların devlette önemli kademelere gelmelerini engellemek.⁸⁹⁸ Reşat Uzmen ise bunu bir program şekline sokmuştu. Ona göre soyculuğun programında üç madde vardı: Azınlıkların devlette önemli kademelere gelmelerini engellemek için bir “İrklar Bürosu”nun kurulması, Türklerin gayr-ı Türklerle evlenmelerinin kanunen yasaklanması ve Türkiye’de Türkçeden başka dil konuşulmasının önlenmesi.⁸⁹⁹ Bu hususta en keskin ve en net tavrı gösteren Türkçü yine Atsız’dı. Irkçılık karşıtlarına hitaben kaleme aldığı şu satırlar da bunun en açık delilidir:

İrkçi değil misin? Irkçılığa düşman mısın? Öyleyse sen günün birinde Atenagoras’ı Türkiye

⁸⁹⁴ Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “İrkçılık-Turancılık Meselesi II,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 3.

⁸⁹⁵ Mustafa Hakkı Akansel, “Tıbbî-Tarihî Bir İnceleme: Yabancı Kan ve Devletlerin Batması,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 6-8.

⁸⁹⁶ Atsız, “Veda,” s. 2.

⁸⁹⁷ Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları Yine Sahnede!,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 14.

⁸⁹⁸ Atsız, “Faruk Nafiz’e Bir İhtar,” s. 3; Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türk Irkçılığının Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 6; Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “İrkçılık-Turancılık Meselesi I,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 3; İsmet Tümtürk, “Bir Beyanname Münasebetiyle,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 14.

⁸⁹⁹ Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], a.g.m., s. 9.

Cumhurbaşkanı görmekte sakınca bulmazsın. [...] Sen bir yahudi sarrafin maliye bakanı olmasına da ses çıkarmazsın. [...] Hattâ Kürt devleti kurmak için bunca Türk'ün kanına giren Şeyh Said'in torunlarından birinin başbakan veya devlet bakanı olmasına da ses çıkarmazsın. Sen yalnız Türkçülüğe karşı çıkar, Türk ırkçılığını yerer, Turancılığa düşmanlık edersin. Çünkü sen ya Türk ırkına yüzyıllarca kölelik etmiş bir milletin mensubu yahut da beyni işlemeyen, yobazlaşmış, okuduğunu sindirememiş bir budalası.⁹⁰⁰

Netice itibariyle Türkçüler için Türkçülükte Irkçılığın “saldırgan” ve “imhacı” bir fikir olduğunu söylemek ne kadar yanlışsa onun savunma amaçlı bir tedbir olduğunu söylemek de o kadar doğru olacaktır. Yani Türkçüler, Irkçı olarak Türk'ten gayri milletleri hedef almıyorlardı. Onların hedefinde Türk vardı. Onun “korunması” ve “sakınılması” gerekiyordu. Bunun sebeplerinde biri, belki de, Türkçülerin tarihte birçok Türk devletinin azınlıkların “zararlı” faaliyetleri neticesinde yıkıldığına inanıyor olmaları ve o tarihlerde bağımsız olan tek Türk devletinin Türkiye Cumhuriyeti olmasıydı. Elde kalan tek devleti koruma içgüdüleriyle hareket ediyorlardı. O zaman Türkçülüğün bir cephesi için Türkçülerin fikirlerini böylece tespit ettikten sonra Türkçülüğün ikinci cephesine bakmak gerekiyor.

Irkçılık, Türkçülüğün Türkiye'ye dönük, Türkiye'yi ilgilendiren, Türkiye Türkleriyle alâkalı cephesiydi. Turancılık ise Türkiye'nin sınırlarını aşan, Türkiye dışındaki Türklerle ilgiliydi. Bu yönüyle Turancılık genç cumhuriyetin hem ideolojik yapısıyla, hem de dış politika prensipleriyle çatışıyordu.⁹⁰¹ Öyle ki, Türk Ocakları dahi 1927 yılında toplanan kurultayında faaliyet sahasının Türkiye Cumhuriyeti sınırları ile mahdut olduğunu ilân etmek durumunda kalmıştı.⁹⁰² Bu açıdan bakıldığında Atsız'ın, bir üniversite asistanı olarak Turancılığı bayrak haline getirmesi 1930'lar Türkiye'sinde açık bir meydan okumaydı. Zaten o, Türk Ocakları'nın bahsi geçen kurultayından kısa süre sonra *Yeni Mecmua*'ya yolladığı bir mektupta “Bugün hür yaşayan Türkler (10) milyonu geçmez... Halbuki, eğer son Rus istilâsı Türkistan ve Azerbaycan'ı büsbütün mahv etmediyse (30) milyon Türk hür bir vatana malik değildir. Türk Ocakları bunu düşünmeli ve siyasî bir cemiyet haline geçerek mânen, bedenlen, fikren, ilmen daha çok

⁹⁰⁰ Atsız, “Biz Ne İstedığımızı Biliyoruz,” s. 3.

⁹⁰¹ Bu dönemde Türkiye'de bulunan Türkistanlı liderlerin evlerine baskınlar yapılmış, dergileri kapatılmış ve bunların bazıları sınır dışı edilmişlerdi. bkz. Ahat Andican, *Cedidizm'den Bağımsızlığa Hariçte Türkistan Mücadelesi*, Emre Yayınları, İstanbul 2003, s. 294, 325-326, 359-366, 386-391, 458-461.

⁹⁰² 23 Nisan 1927 tarihinde toplanan kurultay sonucunda Ocak yasasının ikinci maddesi şu şekilde belirlenmiştir: “Türk Ocağı'nın maksadı millî şuurun kuvvetlendirilmesine, medenî ve sıhî tekamülün teminine ve millî iktisadın inkişafına çalışmaktır. Türk Ocaklarının fiilen işgal sahası, Türkiye Cumhuriyeti hudutları dahiline münhasırdır.” bkz. Yusuf Sarıay, *Türk Milliyetçiliğinin Tarihî Gelişimi ve Türk Ocakları: 1912-1931*, Ötüken Neşriyat, İstanbul 1994, s. 288.

mesai sarf etmelidir.” demişti.⁹⁰³ Ocaklar kapatıldıktan ve *Atsız Mecmua* yayımına başladıktan sonra da Atsız’ın fikirlerinde pek değişiklik olmayacak, devletin Turancılığı hoş karşılamaması onu engellemeyecekti. Atsız’ın 1930’larda yayınladığı *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934) gibi dergilerde Türkiye dışındaki Türkler ve Turancılıkla ilgili birçok öge vardı.⁹⁰⁴ Bu durum onun, devletin Turancılığa karşı tutumunu beğenmediğini ve açıkça Turancılık yaptığını göstermekteydi. Peki, Atsız ve çevresinde bulunan Türkçüler Turancılığı nasıl tanımlıyorlardı?

Esasen birçok Türkçü birbirinin benzeri olan pek çok Turancılık tanımı yapmıştır. Bu tanımların çoğu akılda kalıcı, meselenin özünü açıklayan ve kısaca formüle edilmiş cümlelerdi. Meselâ Atsız, Turancılığın bugünkü siyasî sınırlar dışında kalan Türklerle Türkiye Türklerinin birleşmesi arzusu olduğu yazıyordu.⁹⁰⁵ O, Turancılığı başka bir yazısında da bütün Türklerin birleşmesi, başka milletlerin hâkimiyetinde yaşayan Türklerin kurtarılarak tek bir devlet halinde toparlanması fikri olarak tanımlamıştı.⁹⁰⁶ Atsız’ın kardeşi Nejdet Sançar’ın da Turancılığı birçok defa farklı imzalarla tarif etmeye çalıştığı görülmektedir. Ona göre Turancılık, Tanrı’nın bir millet olarak yarattığı ve fakat şimdi birbirinden ayrı düşmüş insanların bir bayrak altında toplanması fikriydi.⁹⁰⁷ Sançar, “tutsak” Türk illerinin bağımsız olmaları gerekliliğini özellikle vurguluyordu. “Tutsak” Türklerin kendi kaderlerine kendilerinin hâkim olması⁹⁰⁸, Türk soyunun Türk topraklarında bağımsız ve hür bir toplum halinde yaşaması⁹⁰⁹ onun için Turancılık anlamına geliyordu. Alparslan Türkeş de Atsız ve

⁹⁰³ “Suallerimiz ve Cevaplar,” *Yeni Mecmua*, IV/85 (20 Teşrinisani 1923), s. 445.

⁹⁰⁴ Meselâ Abdülkadir İnan Rusya Türklerinin nüfuslarıyla ilgili bir yazı dizisi kaleme almıştı. bkz. Abdülkadir İnan, “Sayımbilik: Soviyet Ülkelerinde Yaşayan Türk Kavımlarına Dair İstatistik Malûmât,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 8-9; “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 34-35; “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu II Özbekistan, III Tacikistan,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 58-59; “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu IV Kazakistan,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 75-77; “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu V-Kırgızistan,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 111-112; “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu V-Başkurdistan,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 252-253; “Sayımbilik: Türk Cumhuriyetleri Nüfusu,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 122-123. Bahsi geçen iki dergide Türkiye dışında yaşayan Türklere gösterilen alâkayı sergileyen başka örnekler de yok değildi. Viktor Belayef’in Türkçeye aktarılan yazıları (“Özbek Musikisi,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 30-33; “Türkmen ve Özbek Musikileri,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 103-109), İlğaz Kâşif’in Kulca’daki sosyal hayatı anlatan yazıları (“Kulca Hayatından Parçalar,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 253-254; “Kulca Hayatından Parçalar,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 300-302), *Yeni Turan* ve *Azerbaycan Yurt Bilgisi* gibi dergilerin tanıtılması (Hüseyin Nihâl Atsız [K.A.], “Gazeteler, Mecmualar, Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 236; Hüseyin Nihâl Atsız [İmzasız], “Mecmualar, Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 284), bir Türk Dünyası haritası yayınlanması ve bu arazinin “Kurtulmamış Türkeli” olarak nitelenmesi ([Hüseyin Nihâl Atsız], “Kurtulmamış Türkeli,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 172-173. Aynı harita *Orhun* (1933-1934)’un 7. ve 8. sayılarının kapağında da yayınlanmıştır.) vs.

⁹⁰⁵ Atsız, “Faruk Nafiz’e Bir İhtar,” s. 3.

⁹⁰⁶ Atsız, “Veda,” s. 3.

⁹⁰⁷ Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “İrkçılık-Turancılık Meselesi,” s. 3.

⁹⁰⁸ A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “‘Turancılık’ Üzerine,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 18; “Türklüğün Meseleleri,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 11.

⁹⁰⁹ Nejdet Sançar, “Turancılık Ülküsü,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 1.

Sançar'a benzer bir tanım yapacaktı: "Türk birliği ülküsü, yeryüzündeki bütün Türklerin bir millet ve bir devlet halinde, bir bayrak altında toplanması ülküsüdür."⁹¹⁰ Başka bir yazar da daha önceki tanımlar gibi "esir" Türklerin bağımsızlığından, bütün Türklerin birleşmesinden bahsetmekte ve Turancılığın "cihan Türkiye'sine" ulaşmak olduğunu söylemekteydi.⁹¹¹ "Kutluk Alp Gökbörü" adlı yazar ise, daha öncekilerin aksine, Turancılığa başka bir açıdan bakıyordu. Ona göre Turancılık, bütün Müslüman Türklerin milliyetçiliği idi. Diğer tanımlarla karşılaştırıldığında "iğreti" duran bu tanım kendi içinde de çelişki barındırıyordu. Zira yazar, Turan devletinin içinde Müslüman olmayan Yakut ve Çuvaş gibi Türk zümrelerini de saymaktaydı.⁹¹² Benzer bir durum Fin, Macar, Moğol, Mançu gibi Türklerle akraba kavimlerin Turan sınırlarında sayılıp sayılmayacağı konusunda da vardı. Türkçülükle ilgili birçok meselede ideolojik sınırların belirleyicisi olan Atsız 1950'lerde bu kavimlerin Turan'ın dâhilinde olmadığını yazmıştı.⁹¹³ Oysa 1960'larda yayınlanan *Ötüken*'in farklı bir çizgisi bulunuyordu. *Ötüken*'de "Türk-Macar Bağlantıları" adlı bir serginin duyurusunu, Japonya'daki nüfus artışını veya Finlandiya'daki eğitim sistemiyle ilgili istatistikleri görmek mümkündü.⁹¹⁴ Aynı şekilde Arjantinde bulunan Turan Derneği ile ilgili bazı haberlere de rastlanabiliyordu.⁹¹⁵ *Ötüken*'in sayfaları Macar Turancı İmre Toth, Japon Turancı İmaoka Chiochiro, Turan Derneği'nden Musa Yusufzade veya Alman Georg Baum gibi isimlere de açıktı.⁹¹⁶ Yine de görüldüğü üzere Türkçüler için Turancılık, genel hatlarıyla evvela bütün Türklerin istiklâllerine kavuşmaları ve nihayetinde hepsinin tek bir devlet çatısı altında birleşmeleri esasına dayanıyordu. Belki de Turan soylu kavimlerin akıbeti, Türklerin birlik kurmasından sonra belirlenecekti. Fakat elbette Turan'a ulaşmak için bazı aşamaların geçilmesi, bazı yolların aşılması gerekiyordu.

⁹¹⁰ A. Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], "Türkçülük ve Türk Birliği," s. 7.

⁹¹¹ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, "Ülkü Birliği mi, Uyku Birliği mi?," *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 14.

⁹¹² Kutluk Alp Gökbörü, "Turancılık Gereklidir," s. 12.

⁹¹³ Atsız, a.g.m., s. 3.

⁹¹⁴ "Dış Ülkelerden Haberler," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 6.

⁹¹⁵ "Haberler," *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 12.

⁹¹⁶ Bu isimlerden bilhassa İmre Toth'un birçok yazısı *Ötüken*'de yer bulmuştur. Toth daha sonra Müslüman da olmuştur. Bu konu hakkındaki haber şöyledir: "Kahraman ve kardeş Macar milletinin yiğit oğullarından Prof. Şövalye İmre Toht, 22 Kasım 1974 günü, Ankara Müftülüğü'nde yapılan bir dinî tören ile Müslüman olmuştur. Prof. İmre Toht'a üç dört yıl kadar önce, geçirdiği tehlikeli bir hastalık sırasında, kan değişimine zaruret hasıl olduğundan, damarlarına tamamen denecek şekilde çok Türk kanı verilmişti. Hastalıktan kalktıktan sonra, o yıllarda Ankara'da bulunan dostu Nejdet Sançar'ı ziyarete geldiği gün: 'Artık kan bakımından Türk oldum!' diye sevincini belirtmişti. Prof. İmre Toht, kızıl Moskofların eline tutsak düşerek yıllarca Komünist zulümlerine hedef olmuş ve sürüldüğü Siberya'da çok acı yıllar geçirmiş, fakat mensup bulunduğu büyük ve kahraman Macar milletinin ruhunu taşıyan bir milliyetçi olduğundan, bütün zulümleri ve kâhbelikleri yiğitçe karşılamıştı. Toht adını Taht şekline çevirip Prof. Şövalye İmre Taht olan kardeş Macar milletinin bu yiğit evlâdına, hayatının bundan sonraki yıllarında da zalim kızıllarla yapacağı mücadelelere başarılar dileriz." bkz. "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

Bu hususta Atsız'ın ve çevresindeki Türkçülerin fikirlerinden evvel Ziya Gökalp'ın yazdıklarına bakmak gerekecek. Çünkü Türkçülük konusunda Atsız'ın en fazla etkilendiği şahıslardan biri Gökalp'tır. Gökalp, *Türkçülüğün Esasları*'nda Türkçülüğün üç derecesi olduğunu yazar: Türkiyecilik, Oğuzculuk veya Türkmencilik, Turancılık.⁹¹⁷ Bu bağlamda hars itibariyle birbirine en yakın olan Oğuzların birleşmesi daha kolaydır. Zaten Gökalp, Oğuzculuğu Türkçülüğün yakın hedefi olarak nitelemektedir. Fakat O, “şimdilik” diyerek şerh düşmüş de olsa, bu birleşmeden siyasî birleşmeyi değil harsî birleşmeyi kastetmektedir.⁹¹⁸ Gökalp, aynı şekilde “Türkçülüğün uzak hedefi” dediği Turancılık için de edebî, lisanî ve harsî bir sınır çizmekte, fakat ileride Turancılık da hakikat olabilir demektedir.⁹¹⁹ Aslında Atsız da millî ülkülerin üç merhalesi olduğunu söylemektedir: İstiklâl, millî birlik, fütihat.⁹²⁰ Gökalp'ın ve Atsız'ın belirttiği bu üç derece ve merhalenin birbiriyle alâkasız olduğunu söylemek ne kadar zorsa birbirinin aynısı olduğunu söylemek de aynı oranda zordur.⁹²¹ Gökalp'ın bahsettiği “Türkiyecilik” tam da Atsız'ın “İstiklâl” merhalesini karşılamaktadır. Zira Atsız, esir düşmüş olan her milletin ilk amacının istiklâl kazanmak olduğunu ve Türkiye'nin başarılı bir şekilde bağımsızlığını elde ettiğini yazmaktadır. Gökalp'taki “Oğuzculuk” ve “Turancılık” ise Atsız'da “Millî Birlik” merhalesi olarak tezahür etmiştir. Atsız'ın bundan muradı bağımsızlığını kazanan milletlerin başka devletlerin hâkimiyetinde yaşayan soydaşlarını “kurtarması” ve onlarla birlik kurmasıdır. Atsız, Gökalp'ın önce Oğuzların, daha sonra da bütün Türklerin birleşmesi hedeflerini tek hedef olarak birleştirmiştir. Atsız'da, Gökalp'a ek olarak bir de “Fütihat” devresi vardır. Buna göre yapılacak iş “fetih hareketlerine” girişmektir.⁹²² Bu hususta Atsız'ın Gökalp'tan ne kadar etkilendiğinin kesin bir hükmünü vermek oldukça güç. Fakat her iki formülün de benzer taraflarının olduğu da muhakkak. O halde Atsız'ın bu makalesine daha yakından bakabiliriz.

Aslında Atsız bu makalesini iki defa, farklı başlıklar kullanarak yazmıştır.

⁹¹⁷ Ziya Gökalp, *a.g.e.*, s. 25.

⁹¹⁸ Ziya Gökalp, *a.g.e.*, s. 22.

⁹¹⁹ Ziya Gökalp, *a.g.e.*, s. 24, 26.

⁹²⁰ Atsız, “Yirminci Asırda Türk Meselesi I: Türk Birliği,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 143. Yıllar sonra başka bir Türkçü de benzer merhalelerden bahsedecekti. Buna göre ilk merhale Türkiye'de birlik ve beraberliği sağlayarak Türkiye'yi kalkındırmaktı. İkinci merhale yeryüzündeki bütün Türkleri bir bayrak altında toplamaktı. Üçüncü aşamaysa bütün Türklerin birlikte yaşadıkları devleti dünyanın bir numaralı devleti haline getirmektir. bkz. Hayrani İlgar, “Türkçü Görüşle Türk Kültürü,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 19.

⁹²¹ Altan Deliorman, Atsız'ın yazı hayatı boyunca hiçbir zaman böyle kademeli bir geçişten bahsetmediğini ileri sürmektedir. bkz. “Atsız'ı Etkileyen Şahsiyetler,”

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNY*WVJDWIFTBSFO/D//B/WI/GSORBB*FB,ALUISUQOY/PLAUKBPZIJDJBG-FODU (29.06.2015).

⁹²² Atsız, *a.g.e.*, s. 143-144.

Yazının ilki *Orhun* (1933-1934)'da “Yirminci Asırda Türk Meselesi I: Türk Birliği” başlığını taşımaktadır.⁹²³ 1944'teki yazının başlığı ise “Ülküler Taarruzîdir” olarak seçilmiştir.⁹²⁴ Dikkatli bakıldığında her iki makalenin de iki bölümden oluştuğu görülecektir. Makalelerin ikinci bölümleri milletlerin millî ülkülerinin istiklâl, (millî) birlik ve fütihat olmak üzere üç merhalesinin bulunduğu ve yaşamak isteyen milletlerin bu üç merhaleyi gerçekleştirmek için çalışması üzerinedir. Makalelerin ilk bölümleri ise bu üç merhalenin gerekçesini açıklamaktadır. Fakat iki makalenin de gerekçesi birbirinden farklıdır, ki bu durumun ortaya çıkmasında makalelerin yayınlandığı yılların politik gelişmelerinin etkili olduğu açıktır. 1934'te yazılan makalenin ilk bölümünde Türklerin ve Türklere komşu veya “düşman” milletlerin nüfuslarının ön planda olduğu görülmektedir. Buna göre Türk Dünyası'nın çevresi nüfus itibariyle kalabalık milletlerle çevrilidir. Buna mukabil Türklerin nüfusları toplamda ortalama 40 milyon kadardır. Fakat Türkler arasında siyasî birlik bulunmadığı için birçok Türk zümresi yabancıların “esareti” altındadır. Dünyada nüfus bakımından kalabalık milletlerin güçlü oldukları keyfiyeti de hesaba katıldığında, Türklerin birleşmekten başka çareleri yoktur.⁹²⁵ Aradan on yıl geçtikten sonra Atsız'ın gerekçesinin ciddi şekilde değiştiği görülmektedir. 1934'teki gerekçe esas itibariyle savunma amaçlıyken ve odak noktasında nüfus varken, 1944'te ise II. Dünya Savaşı'nın da etkisiyle “saldırı” ve “yayılma” amacının güdüldüğü belli olmaktadır. Atsız'a göre, biyolojik açıdan bütün canlıların amacı soylarının bütün dünyayı bürümesidir. Milletlerde de aynı kanun vardır. Bu sebeple bütün milletler bu amaçlarına ulaşmak için başka milletlerle mücadele etmek zorunda kalırlar. Burada dikkat edilmesi gereken şey, Atsız için milletlerdeki bu gayenin öğrenilmiş bir davranıştan ziyade, zaten insanların şuuraltında var olan “içgüdüsel bir davranış” olmasıdır. Tek mesele bu davranışı yönlendirecek şahsiyetlerdir.⁹²⁶ Bütün bunlara rağmen bu makalelerden çıkarılacak sonuç, gerekçeler farklılık gösterse de Atsız'ın “Turan”'a ulaşmasıdır. Atsız için “Turan”ın kapsamı aşağı yukarı belli olsa da Türkçüler arasında bu konuda kesin bir fikir birliğinden söz etmek mümkün değildir. Aynı şekilde dönem dönem bazı fikrî farklılıklar da göze çarpmaktadır.

⁹²³ Atsız, “Yirminci Asırda Türk Meselesi I: Türk Birliği,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 141-144.

⁹²⁴ Atsız, “Ülküler Taarruzîdir,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 23-25. Atsız, başlık olarak kullandığı bu cümlesini daha önce “Mefkûreler Taarruzîdir” şeklinde kullanmıştır. bkz. “Millî Mefkûre,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 26.

⁹²⁵ Atsız, “Yirminci Asırda Türk Meselesi I: Türk Birliği,” s. 141-142.

⁹²⁶ Atsız, “Ülküler Taarruzîdir,” s. 23.

Burada bahsettiğimiz şey aslında Turancılığın esasıyla ilgili. Dünyadaki bütün Türklerin tek bayrak altında toplandığı bir devlet mi kurulmalı, yoksa Türkler arasında kültürel birlik mi sağlanmalı? Birkaç örnek vermek daha açıklayıcı olacaktır. Meselâ bir yazar Türk topluluklarının bağımsızlıklarına kavuşmalarına taraftar olmakla beraber dünyadaki bütün Türklerin siyasî birlik değil de dilde, kültürde, ülküde birlik sağlamaları gerektiği fikrindeydi.⁹²⁷ Nejdet Sançar da çeşitli vesilelerle aynı mevzua değinmişti. Ona göre Türkçüler, Turancılığı hiçbir zaman siyasî bir mesele olarak görmemiş, harsî ve millî bir mesele olarak telâkki etmişlerdi.⁹²⁸ Sançar başka bir yazısında yakın coğrafyadaki Türklerle Türkiye'nin münasebetlerinin tamamen kültürel münasebetler olduğunu vurguluyordu.⁹²⁹ Atsız ise buna tamamen karşıydı. Turancılığın sadece kültürel birlik diye tarif edilmesini “boş ve yanlış” buluyordu. Çünkü kültürel birlik ancak siyasî birlik neticesinde doğabilirdi. Aksi halde Sovyetler Birliği'nde farklı alfabeler kullanan ve yerel lehçeleri edebî dil haline getirilmiş bulunan Kazak, Kırgız, Özbek, Türkmen, Tatar ve Başkurt gibi Türk topluluklarının tek bir kültür dairesi içinde birleştirilmesi mümkün değildi.⁹³⁰ Esasen Atsız'ın dergilerinde Turancılığı bir “hayâl” olarak görenler de yok değildi. Meselâ Nihat Sami Banarlı, Turan'ı “varılamayacak kadar uzak bir hedef”, Turan yolunda ölmeyi ise “beyhude” olarak görüyordu. Amaç Türkiye'yi kalkındırmak olmalıydı. Zira en makul Türkçülük buydu.⁹³¹ Atsız'ın, bu makaleden birkaç sayı sonra yayınladığı “Ülküler Taarruzîdir” adlı makalesinin bir kısmı sanki Banarlı'ya cevap gibiydi. “Bir millet, malik olduğu sınırlar içinde yaşayıp refaha kavuşmak ülküsünü güdemez mi?” diye soruyordu Atsız. Cevabı hayırdı. Zira mevcut sınırlar içinde kalmak ve onu korumaya çalışmak bir ülkü olamazdı. “Büyüme istemeyen milletler küçülürler ve saldırmayan millete saldırılırdı.”⁹³² Atsız büyüme bahsediyordu. Fakat Türklerin büyümesi başka milletlerin de küçülmesi demektir. Bu da uluslararası bir durumun ortaya çıkmasına sebep olurdu.

Bazı Türkçüler Turancılığı uluslararası anlamda değerlendiriyorlardı. Yani Turan, sadece Türklerin değil bütün insanlığın menfaatineydi. Zira “insanoğlunun varlığına kastetmiş” olarak gördükleri Komünizm ve Sovyetler Birliği'nin ortadan

⁹²⁷ Kutluk Alp Gökbörü, a.g.m., s. 11.

⁹²⁸ Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “İrkçilik-Turancılık Meselesi IV,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 3.

⁹²⁹ Nejdet Sançar, “Türk Milliyetçiliğinin Mühim Meseleleri,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 3. Bunun yanında aslında Sançar başka yazılarında da Türklerin siyasî olarak da birleşmesi gerektiğini yazmaktadır (bkz. “Türklüğün Meseleleri,” s. 11-12) Bu durum Sançar'ın bazı başka Türkçüler gibi zaman ve zemine göre yazılar kaleme aldığı intibainı uyandırmaktadır.

⁹³⁰ Atsız, “Turancılık,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 4.

⁹³¹ Nihad Sami Banarlı, “Büyük Ülküler ve Küçük İdealistler,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 3-4

⁹³² Atsız, a.g.m. s. 25.

kalkmasının yegâne yolunun Turan'ın kurulması olduğuna inanıyorlardı. Bektaş Dümenci'ye göre, dünya üzerindeki başka hiçbir millet böyle bir silaha sahip değildi. Ne atom bombası, ne Marshall planıyla dağıtılan milyonlar bununla boy ölçüşebilirdi.⁹³³ Dikkat çekicidir ki bu konu, Türkçüler tarafından bilhassa Kore Savaşı sırasında dile getirilmiştir. Günün siyasî vaziyeti ile Türkçülerin tavsiyeleri bu bağlamda örtüşmektedir. Meselâ Selahattin Ertürk, tıpkı Kore Savaşı'nın taraflarının olduğu gibi, dünyanın demokratlar ve Komünistler olarak ikiye ayrıldığını yazıyordu. Demokrasi cephesinde saf tutmuş Türklüğün yaşaması Sovyet bloğunun dağılmasıyla mümkündü. Bunun için diğer devletlerin Türkiye'yi ve Rusya'da yaşayan Türkleri desteklemesi gerekiyordu.⁹³⁴ Ertürk'e göre, Rus, Japon, Alman ve Çin yayılcılığının önlenmesi için Türklerin bir devlet veya federasyon kurmaları şarttı. Bu amaca da Rusya Türkleri teşkilatlandırılarak, silahlandırılarak ve ayaklandırılarak ulaşılabilirdi. Fakat Türkiye'nin gücü buna yetmeyeceği için Birleşmiş Milletler de bu meselenin üzerinde durmalıydı.⁹³⁵ Muharrem Ergin ise Turan'ı, yeni dünya savaşlarının çıkmasını engellemenin bir yolu olarak görüyordu. Ergin için üçüncü, hatta dördüncü dünya savaşı çıkabilir, Rusya “yere serilebilir”di. Fakat onu kabuğunda tutup güneye inmesini engellemenin tek yolu önüne bir “set” çekmekti. İşte bu set, milyonlarca Türk'ten oluşan “Türk seddi” idi. Bu sebeple dünyayı idare eden devlet adamları için Turan, gözden uzak tutulmaması gereken bir seçenek olmalıydı.⁹³⁶ Atsız'a göre ise dünyayı idare eden bu devletler Rusya Türklerini yeterince önemsemiyorlardı. Evet, bu devletler ileride Sovyetlerin dağılıp Ukrayna, Beyaz Rusya ve Baltık ülkelerinin bağımsızlıklarını kazanacaklarını öngörüyorlardı. Fakat Rusya'nın toprak bütünlüğü bahanesiyle Türklerin bağımsız olabileceğine ihtimâl vermiyorlardı. Oysa bir ve bağımsız Ukrayna ve Kafkasya'nın yanında Türkistan'ın da olması lâzımdı.⁹³⁷ Türkçülerin Turan meselesini bir de bu yönden ele almalarının birkaç sebebi vardı elbette. Batı'nın Komünist devletler karşısında Kore'yi savunması Türkçüler için bir “umut” doğurmuştu belki. Kore'de, Koreliler için çarpışan Batı, Türkleri de Rus “esaretinden” kurtarabilir ve Rusları doğal sınırlarında tutmak için Turan'ın kurulmasına yardım edebilirdi. Başka bir sebepse Türkçülerin, soğuk savaş şartları gereği, kendilerini Komünizm karşısında konumlandırmaları olabilirdi. Türkçülüğü “yegâne” millî fikir olarak gören Türkçülerin

⁹³³ Bektaş Dümenci, “Bize Turancılık Neden Lâzımdır,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 12.

⁹³⁴ Hocaoğlu S. Ertürk, “Bugünkü Dünya Nizami ve Türklük,” *Orkun* (1950-1952), II/16 Kasım 1951), s. 2.

⁹³⁵ Hocaoğlu S. Ertürk, a.g.m., s. 3.

⁹³⁶ Kemaloğlu [Muharrem Ergin], “Türk Seddi,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 2.

⁹³⁷ Emekli Kurmay Subay [Hüseyn Nihâl Atsız], “Amerikalıların Rus Mahkûmu Türkleri Anlamakta Çektikleri Zorluklar,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 2-3.

nihaî hedef olarak belirledikleri Turan'a ulaşmak için "yabancı" ve belki de müstakbel "düşman"lardan "medet" ummaları bir tarafa bırakılsa bile Turan, onların gözünde Sovyetlerin ve onun fikirlerinin bir antitezi veya panzehriydi. Sebep ne olursa olsun, ister Türklüğün, ister insanlığın menfaati için; isterse de Sovyet yayılmacılığının durdurulması için olsun Türkçüler için Turan'ın kurulması ve önce "esir" Türklerin bağımsız olması, ardından da bütün Türklerin bir bayrak altında toplanması gerekiyordu. Ama nasıl?

Turan'ın kurulmasını ileri bir hedef, bir ülkü olarak gören Türkçüler için bu birliğin nasıl kurulacağı, hangi yolların izleneceği gibi konuların büyük bir yekûn tutması gerekirdi. Fakat bu hususta kaleme alınan birkaç satırlık yazılara bakıldığında böyle olmadığı görülmektedir. Zaten bu meselenin Türkçüler tarafından aşamalı bir program halinde ele alınıp üzerinde çalışıldığını söylemek zor. Sırf bu bile Türkçülerin fikren aslında ne kadar "hazırlıksız" olduklarını göstermesi açısından oldukça önemlidir. Yazılanlar genel itibariyle, sadece Turancuların neler yapabileceği veya neler yapmaları gerektiğini üzerine. Bunlardan biri Alparslan Türkeş'in yazdıklarıdır. Türkeş, yapılması gerekenleri beş maddede açıklıyordu. Bu maddeler şöyleydi: "Esir" Türklerin yayın ve propaganda yolu ile haklarının korunması; Rusya Türklerine diplomasi yoluyla yardımda bulunulması; kültür birliğinin sağlanması için çalışmalar yapılması; "esir" Türk yurtlarının bağımsızlıklarını kazanmalarını için çalışılması; "esir" buldukları ülkelerden kaçarak Türkiye'ye sığınan Türkleri sıcak bir ilgiyle karşılayıp onlara yardımlarda bulunulması.⁹³⁸ Rıdvan Erdoğan'ın yazdıkları da Türkeş'inkilere benziyordu. Onun için basın-yayın yoluyla dış Türklere hitap etmek, radyo yayını yapmak, dış Türklerin bağımsızlık davasını savunmak, Türklerin yaşadığı ülkelerde kültür ocakları ve Türkçe eğitim veren okullar açmak gibi şeyler Turancılığın icaplarındandı.⁹³⁹ Başka bir yazara göre ise Turancılığın programı şöyleydi: Türkiye Türklerine dünyada milyonlarca "esir" Türk'ün yaşadığının anlatılması; komşu devletlerin Türkiye'deki azınlıklara uyguladığı "casusluk" faaliyetlerine karşı mukabelede bulunulması; "esir" Türkler davasının milletlerarası kuruluşlarda duyurulması; Türkiye'deki kültürel faaliyetlerde Türk Dünyası'nın bir bütün olduğunun vurgulanması.⁹⁴⁰ Türkçülerin bu tavsiyeleri, elbette ki oldukça yetersiz ve yüzeyseldi. "Esir Türkler" kavramını sıkça kullanıyorlardı fakat bunlar hakkında geniş bir bilgi

⁹³⁸ A. Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], a.g.m., s. 7.

⁹³⁹ A. Rıdvan Erdoğan, "Bir Yanlış Tasnif Üzerine," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 23.

⁹⁴⁰ Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], a.g.m., s. 9.

birikimine sahip değillerdi. Sadece Sovyetler Birliği ve Çin’de “akrabaları”nın olduğunu biliyorlardı. Bu topluluklar hakkındaki bilgileri oldukça sınırlıydı, ki Atsız’ın dergilerindeki yüzlerce makale arasında bu konuya değinen birkaç yazı dışında herhangi bir şeye rastlanmayışı da bunun göstergesiydi. Peki, buna gerek var mıydı? Anlaşıldığı kadarıyla yoktu. Türkçülük, Türkçüler için “hakikatle hayalin karışmasından meydana gelen bir mefkûre” olduğuna göre Turan da, belki bu tanımın “hayal” kısmını teşkil ettiği için “hakikat” dünyasına pek fazla yaklaştırılmıyordu. Bu yüzden Türkçüler Turan hakkında uzun boylu düşünmemiş olmalıydılar. İşte Atsız bu konuya biraz da böyle yaklaşıyordu. Ona göre, bu mesele siyâsî bir işti ve nasıl gerçekleşeceğinin çok da önemi yoktu.⁹⁴¹ Aslında Atsız’ın söyledikleri, Türkçülük bahsinde buraya kadar söylenenlerin de bir özeti gibi. Evet, Türkçülük vardır; Türkçülüğün de Irkçılık ve Turancılık gibi iki temeli bulunmaktadır. Fakat Türkçülüğün ve onun iki ayağının tespit edilmiş temel prensipleri, kaide haline gelmiş uygulamaları yoktur. Bunun sebebi belki de Türkçülüğün, bazı dönemlerde bizzat Türkçüler tarafından “düşman” fikir ve grupların karşısında konumlandırılmasından ve savunmaya geçirilmesinden kaynaklanıyor olabilir. Peki, Türkçülüğün “düşmanları” kimlerdir?

Türkçülüğün “düşmanlarının” kim olduğu konusunda en çok kalem oynatanlardan biri Nejdet Sançar’dı. Sançar, farklı isimlerle ve türlü vesilelerle bu konu hakkında birçok şey yazmıştı. Sançar’ın, yazdıklarına bakıldığında üç grubu öne çıkardığı görülüyordu. Buna göre Türkçülüğün ilk ve en önemli “düşmanı” Komünistler’di. Aslında bu “düşman” birçok Türkçü tarafından “Türklüğün ve Türkçülüğün baş düşmanı” olarak görülüyordu. Bu sebeple Sançar’ın yazdıkları, bir nevi birçok Türkçünün ortak fikirleri olarak da görülebilirdi. Burada sorulması gereken soru şudur: Komünistler niçin Türkçülüğe düşmandır? Çünkü Türkçülere göre Komünistlerin vazifesi Türklüğün son kalesi olan Türkiye’yi Sovyetler Birliği’ne katmaktır. Bu yüzden Türk’ü Türk yapan her şeye olduğu gibi Türkçülüğe de düşmanlık etmektedirler.⁹⁴² Sançar’ın kullandığı “son kale” tabirinin, Türk Dünyası’nın bağımsız tek parçası olan Türkiye’nin de elden gideceğine yönelik bir korkunun ifadesi olduğu açıktır. Türkçülüğün bir diğer “düşmanıysa” azınlıklardı. Yüzyıllardır Türk ülkesinde yaşayan bu azınlıklar, Türk milliyetçiliğinin hâkim olacağı bir Türkiye’de kendilerine yer olmayacağı korkusundan ötürü Türkçülüğe “düşman kesilmişler”, onun gelişmesine

⁹⁴¹ Atsız, “Veda,” s. 3.

⁹⁴² Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 4.

engel olmayı kendilerine vazife bilmişlerdir.⁹⁴³ Türkçülüğün üçüncü “düşmanı”, “Halk Partisi zihniyetidir.” Zira senelerdir Türklüğün üzerinde “gayr-ı meşru bir saltanat” kurmuş olan bu zihniyet, Türkçülüğün Türkiye’de iktidar olduğunda demokratik bir rejim kuracağını ve kendisinin hayat hakkı kalmayacağını bilmektedir.⁹⁴⁴ Sançar’a göre bunların dışında kalan “kozmpolitler”, “dalkavuklar”, “ahlâksızlar”, “imansızlar”, “dünyadan bîhaber akıl fukaraları”, “çeyrek aydınlar” gibi zümreler de Türkçülüğe düşmanlık etmektedirler.⁹⁴⁵ Atsız için de Türkçülüğün düşmanları aşağı yukarı bu gruplardan oluşuyordu. Onun tabiriyle “ırkı bozuk olanlar”, “Moskofçular”, “eski Komünistler”, “gayr-ı Türkler”, “Halk Partisi mensupları” Türkçülüğün “düşman”ları arasında öne çıkanlardı.⁹⁴⁶ Atsız’ın yakın çevresinde bulunan Türkçülerden İsmail Hakkı Gökhan ise Türkçülüğün “içindeki düşmanlara” dikkat çekiyordu. Gökhan’a göre bunlar iki gruba ayrılırlardı. Birinci grup, “çıkarıcı”, “zayıf karakterli”, “hasta ruhlu” ve “korkak olduklarından umduklarını elde edemeyince veya zoru görünce ülküdaşlarını bırakıp kaçan kimselerden” oluşuyordu. İkinci grup daha tehlikeliydi. Bunlar “ajan” olarak Türkçülüğün içine sızmış ve önceden tasarlanan planlarını uygulayan kişilerdi.⁹⁴⁷ İşte Türkçüler, kendilerine göre en çok bu düşmanlarla uğraşıyorlardı. Bu yüzden Türkçü dergiler, Türkçülük aleyhindeki grupların iddialarına cevaplarla doluydu.

Türkçülük aleyhindeki iddia veya ithamların en önemlilerinden biri Türkçülüğün temel prensiplerinden biri olan “Türk Irkçılığının milleti ve ülkeyi bölen, parçalayan bir fikir olduğu” yönündeydi. Tabii, bütün Türkçüler bu iddiaya karşı çıkıyorlardı. “İrkçilik,” diyordu Atsız, “milleti parçalamak değil, mütecanis bir millet kurmak ülküsüdür.” Bilâkis, İrkçılığı milleti bölen bir fikir diye itham edenler, milleti Halk Partili olanlar ve olmayanlar diye birbirine düşman iki gruba ayıran İsmet İnönü, Hasan Âli Yücel ve Falih Rıfkı Atay gibi kimselerdi.⁹⁴⁸ Sançar da Türkçülüğün parçalayıcı olmadığını söylüyordu. Onun “Soy Şuuru” olarak adlandırdığı İrkçilik milleti bölen değil, toparlayan bir fikirdi. Milleti parçalayan soy şuuru değil, “particilik” ve “ilerici-

⁹⁴³ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 4.

⁹⁴⁴ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 4-5.

⁹⁴⁵ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 5; Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türk İrkçılığının Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 6; Nejdet Sançar, “Türklüğün Meseleleri,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 9.

⁹⁴⁶ Atsız, “Faruk Nafiz’e Bir İhtar,” s. 4. Atsız’a göre Türkçülük düşmanları başarısız olacaktır: “Bir ağacı çiçek açık yemiş vermesinin nasıl önüne geçilemezse, Türk milletinin içinde bir gün Türkçülük ülküsünün tam zafer sağlamasına da öylece engel olunamaz. Ağacı yemiş vermektan alı koymanın yolu onu kökünden kesip devirmek olduğu gibi Türk milletinde Türkçülük ülküsünün önüne geçmenin tek çaresi de Türklüğü yer yüzünden kaldırmaktır.” bkz. “Bizim Günümüz,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 1.

⁹⁴⁷ Şaman [İsmail Hakkı Gökhan], “Türkçülük Düşmanları,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 5.

⁹⁴⁸ Atsız, “Millî Birlik,” s. 4.

gerici” gibi uydurmaları.⁹⁴⁹ Aclan Sayılğan, milliyetçiliğin kendisini doğru tanıtmaya dikkat çekiyordu. O, Irkçılığın bölücü ve parçalayıcı bir fikir olmadığını, birleştirici bir değerler sistemi olduğunu insanlara anlatmanın milliyetçilerin bir görevini olduğunu söylüyordu.⁹⁵⁰ Zeki Sofuoğlu ise kendisiyle yapılan bir mülâkatta, Türkçülüğün azınlıkları ürküten bir fikir olduğu iddiasına, Türkçülüğün, Türk Milleti’nin bugünkü ve yarınki ihtiyaçlarına uygun, kafatasçılığa dayanmayan bir fikir olduğunu, bu yüzden azınlıkların ondan ürkmesine veya alınmasına gerek olmadığı şeklinde cevap verecekti.⁹⁵¹ Sofuoğlu’nun değindiği “kafatasçılık” da Türkçülük aleyhindeki bir diğer ithamdı. Türkçülerin buna cevabıysa Atatürk üzerinden olacaktı. Zira Türkiye’de kafatasçılık olarak adlandırılan antropolojiyi Türkiye’de tatbik ettiren tek kişi Atatürk’tü.⁹⁵² Peki, Türkçüler Türkçülüğün “milleti bin parçaya bölen, ülkeyi ayrıştıran, Türkiye’de yaşayan insanları ırklarından dolayı aşağılayan veya kötüleyen” bir fikir olmadığını nasıl ispatlıyorlardı?

Bu meseleye “parçalama” ve “ayrıştırma” penceresinden bakacak olursak Türkçülerin de neyi kastettiğini daha açık bir şekilde görebiliriz. Aslında onlar için mesele çok basitti ve esas olarak sadece bir kıstasları vardı: Türk’e hizmet. Son kertede Türkçüler, kişinin etnik mensubiyetinden ziyade Türk Milleti’ne faydasına ve kendisini başka bir millete mensup görüp görmediğine bakıyorlardı. Elbette Türkçülerin, bilhassa Atsız’ın fikirleri en başından beri böyle değildi. Meselâ Atsız 1930’larda Türk olmak için önce kanın Türk olması gerektiğini savunuyordu.⁹⁵³ Geçen yıllar Atsız’ı yumuşatacaktı. Irkçılık-Turancılık Davası’nda, “kendisini Türk hisseden”, “Türklüğe hizmet eden” kişilerin de Türk sayılabileceklerini ve Türklükten dışarı atılamayacaklarını söylüyordu.⁹⁵⁴ Bu davada Nejdet Sançar da Atsız’la benzer şeyleri söyleyecekti. Buna göre annesi Türk olmayan bir insan, Türklüğe gerçek bir Türk kadar hizmet ettiyse o da Türk sayılırdı. Sançar, örnek olarak Yıldırım Bayezid’i gösteriyordu. Annesi bir Rum olan Yıldırım’ı ne kendisinin, ne de Atsız’ın gayr-ı Türk saydığını söylüyordu.⁹⁵⁵ Atsız da iki sene evvel yazdığı bir makalede Yıldırım Bayezid’den

⁹⁴⁹ Nejdet Sançar, “Türklüğün Meseleleri,” s. 11.

⁹⁵⁰ Aclan Sayılğan, “Milliyetçilik,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 4.

⁹⁵¹ “Konuşmalar: Zeki Sofuoğlu’nun Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 10. 1950’lilerde Atsız da benzer bir konuya değinmişti. Atsız’a göre memleketin %10’u gücünecek diye %90’ının menfaatlerinin savunulması engellenemezdi. Aksi bir durum %10’luk bir kesimin manevî diktatörlüğünün kurulması demekti. bkz. “Dışardan Gelmemiş Olan Tek Düşünce,” s. 3.

⁹⁵² Nejdet Sançar, a.g.m., s. 12.

⁹⁵³ Atsız, “Yirminci Asırda Türk Meselesi II: Türk Irkı=Türk Milleti,” s. 160.

⁹⁵⁴ Hayri Yıldırım, *3 Mayıs 1944 Olayı ve Irkçılık Turancılık Davası*, Togan Yayınları, İstanbul 2015, s. 352.

⁹⁵⁵ Yavuz Bülent Bâkiler, a.g.e., s. 118; “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 8.

övgüyle söz etmişti.⁹⁵⁶ Bu, Atsız'ın da Yıldırım hakkında, o yıllarda sahip olduğu fikirleri gösteriyordu. Zaten Atsız'ın bu husustaki en önemli örneklerinden biri buydu. 1959'da kaleme aldığı "Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi ve Çektiklerimiz, Hatırat" adlı tefrikasında da bu örneği verecek ve Türkçülerin, yedi göbek atasını sayamayanları Türklüğe kabul etmediği iddiasına karşı, "Kendisinde yabancı bir milliyet şuru olmayanları kendimizden saydığımızı dinlemek istemiyorlardı. Hele, annesi gayr-ı Türk olmağa hiç aldırmadığımızı, annesi Türk olmayan Yıldırım Bayezid'i millî kahraman sayıp onunla övündüğümüzü bilmemezlikten geliyorlardı" diyecekti.⁹⁵⁷ "Yıldırım Bayezid" örneği 1960'larda da yerini muhafaza ederken onun yanına "Mehmed Akif" eklendi. 1947'de, Akif'in bir vatansever ve karakter adamı; İslâmcılığının bir kusur değil, yaşadığı dönem için bir meziyet olduğunu⁹⁵⁸ dile getiren Atsız, 1969'da şöyle diyordu:

En büyük Türkler'den biri olan Yıldırım Bayazid'in anası Türk değildi. Hangi Türkçü onu Türklük kadrosundan çıkarmıştır veya çıkarabilir? İstiklâl Marşı şairi Mehmed Akif'in babası Arnavut, ülküsü de Türkçülüğe aykırı olan ümmetçilik olduğu halde hangi Türkçü Mehmed Akif için Türk değildir demiştir? Mesele Yıldırım Bayazid veya Mehmed Akif kadar Türk olabilmektedir.⁹⁵⁹

Bütün bunlara ek olarak Atsız, vardığı son merhalede "Türk" tanımını da tadil ederek tam anlamıyla birleştirici bir sonuca vardı. Buna göre Türkler, "[...] Türk soyundan gelenlerle Türk soyundan gelmişler kadar Türkleşip kendini o soya bağlayan ve beyinde hiçbir yabancı ırk düşüncesi bulunmayan fertlerin topluluğudur."⁹⁶⁰ Atsız'ın, bu konudaki fikrî seyri aslında Türkçülüğün de seyri demektir.⁹⁶¹ Türkçüler, 1930'ların ve II. Dünya Savaşı yıllarının sert ikliminin ardından 1930'lardan önceki dönemin daha

⁹⁵⁶ Atsız, "Osmanlı Padişahları," *Türk Ülküsü*, Burhan Basım ve Yayınevi, İstanbul 1956, s. 74. Bu makale Rıza Nur'un *Tanrıdağ* dergisinde yayınlanmıştır.

⁹⁵⁷ Atsız, *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, s. 301.

⁹⁵⁸ Atsız, "M. Akif," *Makaleler II*, İrfan Yayınevi, İstanbul 1997, s. 51-52. Bu makale *Kızılelma* dergisinde yayınlanmıştır.

⁹⁵⁹ Atsız, "Türk Halkı Değiliz, Türk Milletiyiz," *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 4. Sançar da 1962'de, Atsız gibi aynı örnekleri vermektedir. bkz. "Bazı Manalar ve Kavramları," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 24.

⁹⁶⁰ Atsız, "Türkçülük ve Siyaset," *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 3.

⁹⁶¹ Bu hususta 1950'lerden birkaç örnek açıklayıcı olacaktır. Meselâ Selâhattin Ertürk, Türkçülüğün ayırıştırıcı olup olmadığını açıklarken tam da Atsız ve Sançar'ın kullandığı Yıldırım ve Mehmed Akif örneğini kullanıyor,ırka en çok önem veren Türkçüler bile onları en az kendileri kadar Türk sayarlardı diyordu (Hocaoğlu S. Ertürk, "Türkçülük ve Bir Komünist Taktiği," *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 6). Aynı yıllarda Tahsin Ünal, kan ve soyun milliyetçilik için yeterli olmadığını söyleyecekti. Hatta kurduğu analogi, ilerleyen yıllarda sıkça kullanılacaktır: "Balkanlara gelen eski Hunlara, Avarlara, Uz ve Peçeneklere bugün rastlamayışımızın, aslen Türk oldukları halde, Macar ve Finleri kendimizden saymayışımızın sebebi işte budur. Demek ki sadece kan ve soy milliyetçilik için kâfi değildir. İskeleti vücut yapan et, deri, damarlar, sinirler ve daha önemlisi, ruh olduğu gibi kan ve soyu millet yapan da, âdet, an'ane, sanat, din, kıyafet, hülâsa, müşterek kültür, hars ve ruhdur. Millete vücut veren bu ve buna benzer unsurları atınız: Geride sadece iskelet kalır." bkz. Tahsin Ünal, "Harsımızı Koruyalım," *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 2.

mutedil seviyesine gelmişlerdi. Bunun sebebi ne olabilirdi? Cevabı yine Atsız'da aramak ve Yılmaz Öztuna'nın yazdıklarına bakmak belki de en doğrusu olacaktır. Öztuna, Atsız'ın ırkçı olduğunu kabul etmektedir. Buna karşın 1945'ten sonra dünyada meydana gelen gelişmelerin onu kan ırkçılığından kültür milliyetçiliğine yaklaştırdığına inanmaktadır.⁹⁶² Atsız ve diğer birçok Türkçü, Öztuna'nın söylediği şekilde bir fikri seyir takip etmiş olsalar da, Türkçülüğün muarızları İrkçılık üzerinden eleştirilerine devam ettiler. Tabî Türkçüler de bu eleştirilere cevap vermeye devam etti.

İrkçılıkla da alâkalı olarak Türkçülerin en çok eleştirildiği meselelerden biri Türk İrkçılığının Almanlardan ithal edildiği, Nazileri örnek aldığı yönündeydi.⁹⁶³ Atsız ve çevresindeki Türkçüler, sürekli muhatap oldukları bu iddiaya hep karşı çıktılar. Zira onlar için Türk İrkçılığının Nazilerle herhangi bir bağı veya bağlantısı olamazdı. Atsız'a göre, bir defa Türk İrkçılığı, Alman İrkçılığından çok eskiydi. Ayrıca Alman İrkçılığı sadece Yahudilere karşı ileri sürülen bir fikirdi. Türk İrkçılığı ise bütün milletlere karşı olan bir "korunma ilkesi"ydi. Hem, Türkiye'de yerli ve millî olan tek fikir hareketi de Türkçülüktü. Komünizm Rus, masonluk Yahudi, demokrasi İngiliz ve Fransız, faşizm ise İtalyan ve Alman menşeliydi.⁹⁶⁴ Sançar da benzer şeyleri yazıyordu. Almanların amacı, Almanlığı dünyaya hâkim kılmakken Türk İrkçılığı Türklüğü koruyan bir "kalkan"dı. Meseleye bu açıdan bakıldığında Türk İrkçılığı ile Alman İrkçılığı arasındaki benzerlik, İngiliz demokrasisi ile Rus demokrasisi arasındaki isim benzerliğinden başka bir şey değildi.⁹⁶⁵ Ayrıca, Avrupa'nın genelinde dahi milliyetçilik

⁹⁶² Yılmaz Öztuna, *a.g.e.*, s. 323.

⁹⁶³ Bunun bir diğer yansıması da Atsız'ın, dışgörünüüş ve davranışlarıyla Hitler'i "taklit" ettiğiydi. Meselâ Kemal Karpat Atsız'ı, "Giyinişinde ve davranışlarında Hitler'i taklide meraklı bir lise öğretmeni" olarak niteliyordu (Prof. Dr. Kemal H. Karpat, *Türk Demokrasi Tarihi: Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller*, İstanbul Matbaası, İstanbul 1967, s. 228). Günay Göksu Özdoğan da, Karpat'a katılmakta ve Atsız'daki bu unsurların ona "şöhret" kazandırdığını iddia etmektedir (Günay Göksu Özdoğan, *a.g.e.*, s. 184). Atsız'ın dışgörünüüşüne dikkat çeken bir başka yazar da Niyazi Berkes'tir. Berkes, hatıralarında şöyle demektedir: "Düşünün, biri çıksa ve ileride Komünist diye ihbar ettiği hocası Sadrettin Celâl'i, onun yanında Erzurumlu Sırrı'yı, başka bir Erzurumlu Cevat Dursunoğlu'nu, Sabahattin Ali'yi alsa, Nihal'i de alarak hepsini bir sıraya dizerek Almanya'dan gelen bir nordik Nazi ırkçısına, 'Bil bakalım bunların hangisi Türktür' dese ne olurdu? Adamcağız uzun uzadıya dizidekilerin kaşlarını, gözlerini, ciltlerinin rengini inceledikten sonra dizidekilerin en esmerleri olan Cevat Dursunoğlu'nu, Sadrettin Celâl'i ve Sırrı'yı Türk olarak ayırır, 'Bunlar Türk' der, sonra Nihal'i işaret ederek: 'Bu, olsa olsa Alman ırkından bozma biri olabilir, saçları sarı, gözleri maviye kaçıyor' derdi. [...] İçimizde Türk ırkına en çok benzemeyen kişinin ta kendisi olan bu Nihal'di (onun 'atmasyon' antropolojisi açısından söylüyorum)." bkz. Niyazi Berkes, *Unutulan Yıllar*, s. 174. Atsız'ın dışgörünüüşü ile ilgili eleştirilere verdiği yanıt için bkz. Atsız, "Yalan," *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 3. Atsız bu makalesinde şunları söylemektedir: "Ben, dışardan gelmiş hiç bir fikri kabul etmeğe tenezzül etmeyecek kadar millî gurur ve şura sahip olduğumu, içtimaî mezhebimin Türkçülük olduğunu vaktiyle yazarak ilân ettim. Daha ne yapabilirim. Saçım Hitlerinkine benziyormuş diye beni Hitlerci sanacak kadar budalalık gösteren binlerce, belki onbinlerce zavallıya ayrı ayrı mektup yazamam ya..."

⁹⁶⁴ Atsız, "Dışardan Gelmemiş Olan Tek Düşünce," s. 4.

⁹⁶⁵ Nejdet Sançar, "Türkçülük Düşmanları Yine Sahnede," s. 14; Okçuoğlu [Nejdet Sançar], "Türk İrkçılığının Düşmanları," *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 6.

yeni bir fikir olduğu halde Türkçülüğün tarihi çok eski çağlara uzanıyordu.⁹⁶⁶ Bununla beraber Sançar, Türk Irkçılığının yabancı kökenli bir fikir bile olsa, tıpkı demokraside olduğu gibi, Türklüğe faydalı olduğu için reddedilemeyeceğini de yazmaktadır.⁹⁶⁷ Hayranî Ilgar'a göre ise iki fikir arasında esastan bazı farklar vardı. Hitler Irkçılığı dünyada yalnızca Almanların üstün olduğuna inanır, diğer ırklara yaşam hakkı tanımaz ve onları yok etmeye çalışırdı. Türk Irkçılığı ise “insanî” bir görüştü. Türk soyunun yücelmesini, “saf” halde kalmasını ister ve başka ırklarla karışarak “melezleşme”sinin karşısındaydı.⁹⁶⁸ Aynı şekilde “faşist” suçlaması da Türkçülerin rahatsız olduğu ithamlar arasındaydı. Turgut Alp adlı yazara göre faşizm, İtalyanların emperyalizm felsefesi idi. Hâl böyleyken, kendi soyunun davasından başka bir davası olmayan, Türklüğün büyüklüğüne inanmış, kendi milletinin mutlu bir toplum hâline gelmesini ülkü edinmiş Türkçüler yabancı ve düşman bir milletin emperyalizm felsefesine taraftar olmaları mümkün değildi.⁹⁶⁹ Atsız da bu ithama karşı çıkıyordu. Onun için “faşist”, Komünistlerin kendilerinden olmayan herkese taktıkları bir sıfattı. Türkiye’de de Komünistlerin karşısında genellikle Türk milliyetçileri durduğu için onlara “faşist” diyorlardı.⁹⁷⁰ Zaten Türkçüler, başka bir milleti taklit etmeyi veya ona hayran olmayı hakaret olarak görmekteydiler. *Orhun* (1943-1944)’da yayınlanan anket bunun en bariz delilidir. II. Dünya Savaşı’nın sürdüğü yıllarda Türkçülere sorulan “Herhangi bir yabancı millete karşı hayranlık ve taraftarlık sizce nedir?” sorusuna verilen cevaplar Türkçülerin Nazi yanlısı ve taklitçisi oldukları iddialarına da bir cevap gibidir. Meselâ Bedriye Atsız bunun bir “ihamet”, İsmet Tümtürk “psikopatlık” olduğunu söylemektedir.⁹⁷¹ Diğer cevaplar ise şöyleydi: “Kendini unutmak”, “millî şura sahip olmamak”, “milliyetsizlik”⁹⁷²; “şuursuzluk”, “aşağılık duygusu”, “soysuzluk”⁹⁷³; “Türk olmamak”, “sütsüzlük”, “namussuzluk”, “bayağılık”⁹⁷⁴; “züppelik”, “melezlik”.⁹⁷⁵

Türkçülük karşıtları, Türkçülüğe sadece Irkçılık üzerinden değil, onun diğer temel unsuru olan Turancılık üzerinden de yükleniyorlardı. İddialarının biri Turancılığın

⁹⁶⁶ Nejdet Sançar, “Türklüğün Meseleleri,” s. 10. Sançar bu tezine kanıt olarak daha 1940’larda iki yazı kaleme almıştı. bkz. “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri I,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 3-6; “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri II,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 4-8.

⁹⁶⁷ Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Irkçılık-Turancılık Meselesi I,” s. 4.

⁹⁶⁸ Hayranî Ilgar, “Atatürk ve Irkçılık II,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 10; “Türkçü Görüşle Türk Kültürü,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1975), s. 20.

⁹⁶⁹ Turgut Alp, “Türkçülere Faşistlik Yamamaya Çalışanlar,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 8.

⁹⁷⁰ Atsız, “Faşist,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 3.

⁹⁷¹ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 13.

⁹⁷² “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 19-20.

⁹⁷³ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 10-11.

⁹⁷⁴ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 18-22.

⁹⁷⁵ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 18.

bir “hayal” ve “maceracılık” olduğu üzerineydi. Türkçüler de, tabî, buna şiddetle karşı çıkıyorlardı. Fakat evvelâ, Turancılığın niçin hayal olarak nitelendiğine bakmak gerekiyor. Atsız bunu, I. Dünya Savaşı sırasında Enver Paşa'nın Kafkas Cephesi'ndeki başarısızlığına bağlıyordu. Harekâtın başarısız olması ve büyük kayıplar verilmesi Turancılığın da bir “hayal ve macera” gibi görülmesine yol açmıştı. Oysa nasıl bir çiçekle bahar gelmiyorsa, bir başarısızlıkla da koca bir fikrin yanlış olduğu ileri sürülemezdi.⁹⁷⁶ Aslında Atsız, Türkçülüğün bir hayal olmadığı konusunda 1930'larda ne düşünüyor 1975'te de aynı düşünüyordu. 1932'de Türk gençliğine seslenirken “Daha dün denecek kadar yakın olan zamanlarda bir bayrak altında, bir ordu halinde yaşamış olan ve kanı, dili, ananesi bir olan kardeşlerin ‘birlik’ uranı olan ‘Büyük Türkçülük’e dudak büküp te bütün insanları birleştirmek isteyenlere gül!”⁹⁷⁷ diyen Atsız, yine Turancılık hakkında 1975'te “Tarih, ülkü ve millî irade gücü hakkında hiçbir bilgisi olmayanlar buna ‘hayal’ diye itiraz ediyorlar, fakat bir milleti birleştirmek ülküsüne hayal dedikleri halde bütün milletleri Moskova çevresinde birleştirmeyi gerçekleştirebilir diye görüyorlardı.”⁹⁷⁸ demektedir. Gökçeoğlu Yavuz Yücel de aynı konuya, aynı şekilde değinmiştir. Turan'ın gerçekleşmesinin “hayal” olduğunu iddia ederken tek dünya devleti kurma peşinde koşmanın “delilik” olduğunu söyleyen⁹⁷⁹ Yücel, Turancılığın, düşmanlarının söylediğinin aksine, başta bürk, sırtta sadak, elde kılıçla fetihlere girişmek olmadığını, bunun Türklüğün büyüklük ve birlik ülküsü olduğunu yazmıştı.⁹⁸⁰ Lütfü Önsoy meseleye biraz daha başka bir açıdan bakıyordu. Turancılık bir “hayal” olsa bile faydalı bir hayaldi onun için. Gerçekleşme dahi onun için yapılan hazırlıklar faydalı olurdu. Önsoy'un yaptığı benzetme de hayli ilginçti. Elli bin liraya ev almak için para biriktirmeye başlayan fakat ancak otuz bin lira biriktirebilen bir insan, ev almak gibi bir düşüncesi olmayan başka bir insana nazaran otuz bin lira kârda olurdu. Turancılık da işte böyle değerlendirilmeliydi.⁹⁸¹ Görülüyor ki Türkçüler, Turan'ı bir “hayal” değil, “hakikat” olarak görüyorlardı. Onlar için Turan'ın gerçekleşebileceğinin en büyük ispatlarından biri ise oldukça dikkat çekiciydi: İsrail.

⁹⁷⁶ Atsız, “Turancılık,” s. 3. Atsız başka bir yazısında da benzer şeyleri söylemektedir: “Birinci Cihan Savaşı sırf Turancılık ülküsü uğruna açılmış olsaydı bile onun korkunç sonu Turancılığın yanlışlığını değil, uygulamadaki beceriksizliği ortaya koyardı. Yerinde kullanıldığı zaman bir hastayı diriltecek olan ilaç, yanlış kullanılırsa insanı öldürebilir. O zaman suç ilaçta değil, yanlış kullanandadır.” bkz. Atsız, “Turancılık Romantik Bir Hayal Değildir,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 4.

⁹⁷⁷ [Hüseyin Nihâl Atsız], “Kurtulmamış Türkeli,” s. 172-173.

⁹⁷⁸ Atsız, “Bir Ansiklopedinin Büyük Yanlışları,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 3.

⁹⁷⁹ Yavuz Yücel, “Çetin Altan'ın Cenneti,” *Ötüken*, II/19 (17 Temmuz 1965), s. 13.

⁹⁸⁰ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Sinsi Türkçülük Düşmanlığı,” s. 5.

⁹⁸¹ Lütfü Önsoy, “Birliğe Davet,” s. 6.

Yahudilerin, İsrail'i kurlmaları birçok Türkçü için örnek teşkil etmişti. Onlara göre, Yahudiler yaptıysa Türkler de yapabiliirdi. Atsız, Yahudilerin 2000 yıllık esaretin ardından kendi devletlerini kurlmalarının, tarihte birkaç kez tekrarlanmış Turan'ın kurulması için de bir emsal olduğu fikrindeydi.⁹⁸² Sançar da, Turancılığı "hayal" olarak görenler sadece İsrail hatırlasınlar, diyordu. Ona göre, kısa zaman evvel birçok farklı devletin sınırları içinde dağınık bir halde yaşayan Yahudilerin kendi devletlerini kurlmaları "gülünç bir hayal"di. Fakat Yahudiler, yüzlerce yıl evvel kaybettikleri devletlerine bütün bir dünyanın gözü önünde tekrar kavuşmuşlardı. Yahudilerden daha iyi durumda olan Türklerin tekrar birleşmelerinin önünde de bir engel yoktu.⁹⁸³ Fakat Türklerin tekrar bir devlet çatısı altında birleşmeleri dünya üzerindeki başka devletler aleyhine bir gelişmeydi. Bu sebeple Turancılık, "emperyalist" bir hareket olarak suçlanıyordu.

Türkçüler, elbette Turancılığın "emperyalist" olmadığı iddiasındaydı. Hatta bazıları Turancılığın gayet i"nsancıl" bir fikir olduğu görüşündeydi. Selâhattin Ertürk de bunlardan biriydi. Basit bir önerme sunuyordu Ertürk: İnsaniyetçilik bütün insanların hür yaşamaları demekse ve Türkler de insansa, Türklerin hür yaşamalarını isteyen Turancılık "emperyalist" değil, emperyalizme karşı şahlanmış "insaniyetçi" bir fikirdir.⁹⁸⁴ Zeki Sofuoğlu da, Ertürk gibi milliyetçiliği daha beynelmilel gözle tetkik ediyordu. Milliyetçiliğin bütün insanlığı, hür ve müstakil milletlerden mürekkep bir aile olarak gördüğünü ve milliyetçilerin bütün insanlığı refah ve huzura eriştireceğini söyleyen Sofuoğlu'na göre, Türk Milliyetçiliği emperyalizmin kapitalist, faşist ve Komünist gibi bütün türlerini reddediyordu.⁹⁸⁵ Sançar da Turancılığın "emperyalist" değil, "antiemperyalist" olduğunu kanaatindeydi. Onun için "emperyalizm", bir milletin başka bir milletin topraklarını "istilâ" etmesiydi. Kıyaslama yapıyordu Sançar. Meselâ Rusya'nın Kırım, Türkistan ve Azerbaycan'ı istilâ etmesi veya Çin'in Doğu Türkistan'ı

⁹⁸² Atsız, "Dışardan Gelmemiş Olan Tek Düşünce," s. 3; "Bir Ansiklopedinin Büyük Yanlışları," s. 3.

⁹⁸³ Nejdet Sançar, "Biz Sağcı Değiliz," *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 13; Türkçüyüz," "Türkçülük Düşmanları ve Turancılık," *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 4; A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], "'Turancılık' Üzerine," *Orkun* (1962-11964), I/2 (Mart 1962), s. 18. Ayrıca şu yazılara da bakılabilir: Orhan İzzet Kök, "Hür Dünya ve Türkistan," *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 28; Bahattin Çokay, "Tanrı Türkü Korusun," *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 17.

⁹⁸⁴ Hocaoglu S. Ertürk, "Millet ve Milliyetçilik II: Turancılık," *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 13-14.

⁹⁸⁵ Sofuoğlu M. Zeki, "İnsanlık Âlemi ve Milliyetçilik," *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 7. Aslında Ertürk ve Sofuoğlu'nun işaret ettiği "İnsaniyetçilik" Atsız'ın pek de hoşlanmadığı bir tabirdir. O, *Çanakkaleye Yürüyüş* adlı eserinde, "İnsaniyetperverlik köpekliktir. İnsaniyet milliyetçilikle asla uyuşamaz." diyerek bu husustaki fikrini açıkça ifade etmiştir (Atsız, *Çanakkaleye Yürüyüş*, s. 17). Benzer sözlerin 10 sene sonra imzasız olarak yayınlanmış olması ilginçtir. *Orhun* (1943-1944)'a gelen bir okuyucu sorusuna cevaben yazılan paragrafta, bir insanın hem insaniyetçi, hem de milliyetçi olamayacağı ve her ikisi birden olduğunu iddia edenlerin aklından yahut vicdanından şüphelenmek gerektiği yazmaktadır ("Okuyucularımızla Konuşmalar," *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 25).

elinde bulundurması emperyalistlikti. Oysa Turancılık, kendi topraklarında “esir” olarak yaşayan Türklerin hürriyet ve istiklâllerini savunuyordu.⁹⁸⁶ Bu konuda Atsız’ın fikirleri biraz daha sertti. Atsız için, bir Türk topluluğunun silâh kuvvetiyle diğer Türkleri yabancıların “esaretinden” kurtararak tek devlet çatısı altında birleştirmesi “emperyalizm” olarak nitelenemezdi. Dünya üzerindeki bütün milletler başka devletlerin sınırları içinde yaşayan soydaşlarını “kurtarmak” için savaş yaparlardı, ki buna “emperyalizm”, değil “irredantizm” denirdi. Ayrıca, “emperyalizm” bir milletin başka milletleri hakimiyeti altına alması demekti. Turancıların kimsenin toprağında gözü yoktu. Türklerin yüzyıllarca hâkim oldukları toprakları, haklarını istiyorlardı.⁹⁸⁷ Belli ki Atsız, bu konuyu Türkçülerin savunmada kalması gereken bir konu olarak görmüyordu. Şu sözleri bunun açık bir göstergesiydi: “Emperyalist değiliz ne demek? Eski topraklarımızı kurtarmak isteğimiz emperyalizm ise emperyalistiz. İdil-Ural’ı, Azerbaycan’ı, Kafkasya’yı, Kırım’ı ve Türklerin yaşadığı başka yerleri istemek emperyalizmse emperyalizm kutlu bir düşüncedir.”⁹⁸⁸ Atsız’ın bu sözleri bazı Türkçüler için örnek oldu. Meselâ Ahmet Yavuz Yücel, Rus emperyalizmi Türk yurtlarını ele geçirirken Türkiye’de, Türkiye sınırlarına sıkıştırılmış bir milliyetçiliğin kabul edilemeyeceğini, başkaları Türk’ün menfaati için kendi menfaatinden vaz geçmiyorsa kendilerinin de geçmeyeceğini söylüyordu.⁹⁸⁹ Ahmet Bican Ercilasun da Atsız’a benzer şeyler söylüyor, özellikle tarihe atıf yapıyordu:

Tarihin bir çağında, bir toprakta Türkler çoğunlukla veyâ hâkim olarak yaşamışlarsa, orayı kanlarıyla sulamış, anıtlarıyla bezemişlerse işte o toprak Türk’ün malıdır. Hak, hukuk, siyâset, bugünkü sınırlar hepsi birer yaygaradır. Hangi büyük milletin başka topraklarda gözü yoktur? Yahudi-Arap çatışmasının esası nedir? Neden Amerikan bayrağının yıldızları gündün güne artmaktadır? Yunan toprakları da öyle, neden? Rus-Çin anlaşmazlığının sebebi toprak kavgasından başka nedir? Japonlar kıta topraklarına gözlerini dikmemişler midir? Araplar Hatay’ı istemiyorlar mı? Acemler Kürt kardeşlerinden bahsetmiyorlar mı? İngiltere, Fransa sömürdükleri topraklardan isteyerek mi çekildiler? Dünyanın ahmağı biz miyiz ki kimsenin bir karış toprağında gözümüz yoktur. Vardır. Önce kendi hakkımız olan topraklarda gözümüz vardır. Türk’ün kanıyla suladığı toprak yine Türk’ün olacaktır.⁹⁹⁰

Turancılığın “emperyalist”, “yayılmacı” ve “savaş taraftarı” bir fikir olduğu iddiasıyla paralel olarak telaffuz edilen bir başka iddia da, Türkçülerin Turan’ı kurmak

⁹⁸⁶ Nejdet Sançar, “Genç Türkçülere Mektuplar:II,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 9.

⁹⁸⁷ Atsız, “Turancılık Romantik Bir Hayal Değildir,” s. 3-4.

⁹⁸⁸ Atsız, a.g.m., s. 4. Atsız, başka bir makalesinde de, eğer dış Türklerle ilgilenmek emperyalizmse, mukaddes bir emperyalizmdir, demektedir. bkz. “Millî Siyaset,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 4.

⁹⁸⁹ Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Milliyet İstismarcıları,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 8-9.

⁹⁹⁰ A. Bican [Ercilasun], “Türkçülüğün Üç Cephesi,” s. 10.

için Sovyet Rusya'ya derhal savaş açma isteğinde olduklarına dairdi. Aslında, birçok Türkçü bu hususta oldukça realistti. Zamansız girişilen hareketlerin felâketle sonuçlanacağını farkındaydılar. Meselâ Türkeş, Turan'a ulaşmak için Rusya'ya harp ilân etmenin ülkeyi sonu belirsiz bir maceraya sürükleyeceği fikrindeydi.⁹⁹¹ Selâhattin Ertürk, Turancılığın Komünistler tarafından bilhassa "karikatürize" edildiğini iddia ediyordu. Oysa Turancılık, Türkiye dışındaki Türkleri kurtarmak için Rusya'ya savaş açmak değildi. Fakat Ertürk, günün birinde Türklerin birleşeceği ümidini de taşıyor, kültürel münasebetlerin sonucunda Turan'ın kurulacağına inanıyordu.⁹⁹² Sançar da, Ertürk gibi Komünistlerin Turancılığın "kasten" bu şekilde tanıttığını düşünüyordu.⁹⁹³ Ona göre, hiçbir Türkçünün Turan'ın kurulması için Rusya'ya savaş açmak, Türkistan'a paraşütle asker indirmek veya atlara atlayıp Kafkaslara saldırmak gibi bir gayesi yoktu. Bu mesele dünya şartları, imkân ve fırsatlara bağlıydı.⁹⁹⁴ Başka bir yazar da buna dikkat çekiyor, Turancılığın silâha sarılıp Rusya'ya saldırmak değil, Türklük fikrinin insanların şuurunda yerleşmesi ve Turan'ın kurulması için temel ilkelerin tespit edilmesi yolunda çalışmak olduğunu söylüyordu.⁹⁹⁵ Hayranî Ilgar ise, Rusya'ya saldırmanın bağımsız tek Türk yurdu olan Türkiye'yi de tehlikeye atacağını farkındaydı.⁹⁹⁶ Buraya kadar hep Türkçülük karşıtlarının Türkçülüğe yönelttiği eleştirileri gördük. Peki, Türkçülerin, Türkçülük hakkında hiç eleştirisi olmamış mıydı?

Aslında iki Türkçü Türkçülüğü eleştirmişti. Bunlardan biri ilerleyen yıllarda Atsız'ın hakkında hiç de iyi şeyler yazmadığı Numan Esin'di.⁹⁹⁷ Esin, Türkçülüğün bir doktrin olmadığı iddiasındaydı. Türkçülük, Türkçülüğün esaslarını çizen Gökalp'tan sonra yerinde saymıştı. Ayrıca Türkçülüğün Irkçılık ve Turancılıktan başka ortaya koyduğu hiçbir fikir yoktu. Onun din, ahlâk, devlet, ekonomi, siyaset ve ticaret gibi konulardaki fikirleri bilinmiyordu. Bunları tespit edemeyen Türkçüler için de tek yol kalıyordu: Heyecan kamçulamak. Zaten yapılan da buydu.⁹⁹⁸ Gerçekten de Atsız'ın dergilerinin içeriği tarafsız bir gözle ele alındığında çok sayıda hamasî yazıların bulunduğunu görmek mümkündü. Bir diğer eleştiri 1970'lerde Atsız'dan gelecekti. Atsız'ın eleştirisi gerçekten de oldukça gerçeklere yakındı:

⁹⁹¹ A. Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], "Türkçülük ve Türk Birliği," s. 7.

⁹⁹² Hocaoglu S. Ertürk, "Türkçülük ve Bir Komünist Taktiği," s. 6.

⁹⁹³ Nejdî Sançar, "Türklüğün Meseleleri," s. 11-12.

⁹⁹⁴ "Röportaj: Nejdî Sançar'ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 21.

⁹⁹⁵ Kutluk Alp Gökbörü, "Dilde Türkçülük," s. 37.

⁹⁹⁶ Hayrani Ilgar, "Türkçü Görüşle Türk Kültürü," s. 19.

⁹⁹⁷ *Atsız'ın Mektupları*, s. 343.

⁹⁹⁸ Zeybekoğlu [Numan Esin], "Gerçek Milliyetçilik II: Türkçülük Bir Doktrin midir? (Türkçü Mütefekkirlere Açık Mektup)," *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 3-4.

Biz Türkçüler (tabîî gerçek ve samimî Türkçülerden söz ediyorum), kanaatlarımızı apaçık söylediğimiz için bazılarına sevimsiz görünüyoruz. Biz siyaset yapmıyoruz. Çünkü bizim dâvâmız, bugünün sandalya dâvâsı değildir. Onun için herkese sevimli görünmeye mecburiyet duymuyoruz. Bizim dâvâmız, yüzyıllara bakan bir dâvâdır. Bütün Türk'lerin dâvâsıdır. O kadar inanmış kimseleriz ki, daha bir yere toplanıp da dâvâmızın prensiplerini kâğıt üstünde enine, boyuna tespit edecek, anlayış ayrılıklarımızı ortadan kaldıracak bir teşebbüste bile bulunamadık.⁹⁹⁹

Türkçüler için bir başka mesele daha vardı. Bu, karşıtlarının bir iddiası veya ithamı değildi. Fakat Türkçülüğün Türkiye'deki ideolojik yelpazenin neresinde olduğu hususunda Türkçülerin birbirinden farklı kanaatlerini göstermesi açısından oldukça mühimdi. Buradaki konu Türkçülüğün sağcı olup olmadığıyla ilgiliydi. Peki, Türkçüler özellikle 1960'lardan sonra ortaya çıkan sağ-sol tartışmasının neresindeydi? Bahattin Çokay'a göre Türkçüler tartışmasız bir şekilde sağcıydı. Fakat Çokay, meseleye din açısından bakıyordu. "sağcı" olmamak "solcu" olmaktı. "Cihanın dahi" diyordu yazar, "Allahı tanıyanlar ve Allahı tanımayanlar şeklinde ikiye ayrıldığı bir zamanda, biz Allahı tanıyor, mukaddesata hürmet ediyor, dinin bir cemiyetteki yapıcı rolünü idrak edip ona değer verdiğimizden sağcı olarak damgalanıyorsak, bu damga değil, alnımızda şerefle taşıyacağımız bir nurdur."¹⁰⁰⁰ Hayranî Ilgar da Türkçülüğü "sağ" kavramının içinde değerlendiriyordu. Onun için Türkiye'de ideolojik anlamda iki tane üst grup vardı, ki Türkçüler de Anadoluocular ve Ümmetçilerle birlikte sağcıların arasındaydı.¹⁰⁰¹ Fakat bütün Türkçüler aynı fikirde değildi. Ilgar'ın yazısından hemen bir sayı sonra Nejdet Sançar, Türkçülerin sağcı olmadıklarını söyleyecekti. Sançar'a göre sağcılık ve solculuk sınırları belli olmayan kavramlardı. Fikir ve inanç açısından birbirleriyle hiç ilgisi bulunmayan Türkçüler, İttihad-ı İslâmcılar, Nurcular, Anadoluocular hep sağ olarak niteleniyordu. Bütün bunların Komünizm karşıtlığında birleşiyor olması, onların aynı cepheyi teşkil ettikleri anlamına gelmiyordu. Bu sebeple Türkçüler sağcılığı reddederek asıl kimlikleriyle, yani "Türkçü" olarak tanınmalıydı.¹⁰⁰² Kenan Dikici de Türkçülerin sağcı olarak nitelenmesine karşı çıkanlardandı. Türkçülük belirli iktisadî doktrinlerin yürütücüsü konumuna sokulamazdı. Aynı zamanda hiçbir Türkçü, Türkçülüğün ihyasını sağda veya solda arayamazdı. Dikici, bunları siyasî davranışlar olarak görüyor ve

⁹⁹⁹ Atsız, "Unutmayacağız," *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 3.

¹⁰⁰⁰ Bahattin Çokay, "Tanrı Türkü Korusun," s. 15.

¹⁰⁰¹ Hayranî Ilgar, "İstikametler Belli Olmalıdır," s. 21.

¹⁰⁰² "Röportaj: Günün Çeşitli Meseleleri Hakkında Nejdet Sançar'ın Fikirleri," s. 16-17. Sançar, bu mülâkatında şöyle diyordu: "Çünkü biz sağcı değiliz, Türkçüyüz." 1970'te bu cümlesini makaleye dönüştürecek ve Türkçülerin sağcı olmadığını bir kez daha söyleyecekti. bkz. "Biz Sağcı Değiliz, Türkçüyüz," *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 8, 13.

soruyordu: “Kim demiş bütün sağcılar Türkçü’dür diye?”¹⁰⁰³ Bir sayı sonra Atsız, “Sağcı Kimdir?” diyerek meseleye farklı bir açıdan bakılması gerektiğinin altını çizecek, belki de Dikici’ye cevap verecekti. Ona göre sağ ve sol terimlerinin tanımları yanlış yapılıyordu. Hâl böyle olunca Turancılarla İslâm birliği taraftarları sağda birleşirken, meseleye sosyal adalet açısından bakıldığında da Türkçülerle sosyalistler aynı cephede bulunuyordu. Oysa meseleye sadece milliyetçilik zaviyesinden bakılmıyordu. İdeolojik açıdan sağ milliyetçi, sol ise beynelmilelciydi. Sağ ve sola bu şekilde yaklaşıldığında siyasî ümmetçilik ve Sosyalizm milliyeti yok saydığı ve beynelmilel bir dava güttüğü için solcu; Türkçüler ise milliyetçiliği temsil ettikleri için sağcıydı.¹⁰⁰⁴

Netice itibariyle görüldü ki, Türkçüler Türkçülüğü bir fikirden ziyade bir ülkü veya mefkûre olarak görüyorlardı. Onlar için bu ülkünün dünya üzerinde herhangi bir maddî karşılığı yoktu. Türkçülük, kalplerde ve vicdanlarda yerleşmiş bulunan, bazen dinden dahi üstün görülen ve müphem bir olguydu. Bu olgunun iki temel ve değişmez prensibi vardı, ki bunlar kayıtsız ve şartsız kabul edilmek mecburiyetindeydi: Irkçılık ve Turancılık. Türkçülere göre Irkçılık, sanılanın aksine ve yukarıda da değindiğimiz gibi Türk olmayan milletleri hedef tahtasına oturtmuş bir ilke değildi. Onda kafatası ölçmek veya kan tahlil etmek gibi uygulamalar yoktu. Azınlık ırkçılığına karşı ortaya çıkmış olan bir savunma mekanizması, bir sonuçtu. Türkçüler tarihten aldıkları derslerle bu sonuca ulaşmışlardı. Türkçülere göre Turancılık ise, yayılmacı amaçlar gütmeyen bir prensipti. Bu hususta Türkçülerin referans noktası yine tarih oldu. Onlar, tarihte Türkler tarafından yönetilmiş ve halâ Türklerle meskûn olan toprakların birleştirilmesi gerektiğine inanıyorlardı. Başkalarının topraklarında gözleri yoktu. Üstelik Turan’ın kurulmasında bütün dünyanın menfaati olduğunu düşünüyorlardı. Onlar için Asya’da, Rusya ve Çin’in yayılmacı emellerinin karşısında durabilecek tek güç Turan idi. Böyle yüksek ve büyük hedefler peşinde koşan Türkçülerin düşmanları da çoktu elbette ve Türkçüler, fikrin her döneminde bunlarla mücadele etmişlerdi. Komünistler, İslâmcılar, masonlar, Halk Partililer, gayr-ı Türkler vs. Hepsi Türkçüler için birer düşmandı. Türkçü dergiler, muarızları tarafından kendilerine yöneltilen ithamlara verilen

¹⁰⁰³ Kenan Dikici, “Türkçülük Şuurdur,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 10.

¹⁰⁰⁴ Atsız, “Sağcı Kimdir?,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 3-4. Atsız, yıllar sonra da şunları söyleyecekti: “Fikriyat (ideoloji) bakımından sağ ile solu birbirinden ayıran en kesin fark, sağın milliyetçi olmasına karşılık solun beynelmilelci karakterde bulunmasıdır.” bkz. “Sol Milliyetçi Olamaz,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 3. Sağ ve solu beynelmilelciilik açısından bir tutan bir başka yazı için bkz. Behzat Tanç, “Sağ ve Sol Gericilere Karşı,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 2.

cevaplarla yüklüdü. Türkçüler sürekli ırkçı, kafatasçı, emperyalist, bölücü, Nazi özentisi, din düşmanı, faşist, maceracı olmadıklarını anlatmakla uğraşmışlardı. Fakat belki de, ne olmadıklarını anlatmaktan, ne olduklarını anlatmaya vakit bulamamışlardı.

2.14 ALPARSLAN TÜRKES VE MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Türkiye’de Türkçülüğün tarihi incelenirken veya tartışılırken üzerinde en fazla durulan meselelerden birisi de Atsız ile Alparslan Türkeş’in, dolayısıyla da Türkçüler ile Ülkücüler arasındaki ilişki olmuştur. Atsız ile Türkeş’in tanışmaları ne şekilde gerçekleşmiştir; ikili arasındaki işbirliğinin boyutu nedir; yolları neden ayrılmıştır... gibi sorular bu meselenin en can alıcı noktalarını oluşturmaktadır. Türkçülüğün tarihî seyri içerisinde gerçekten de oldukça önemli bir yer işgal eden bu konuda kalem sahipleri iki kutba ayrılmış ve tartışma bu iki kutbun mücadelesi şeklinde cereyan eder olmuştur. Türkeş ve Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) saflarında yer alanların iddialarına göre Atsız ve onun takipçisi olan Türkçüler “İslâmiyet’i dışlayan” bir profil çizmek ve Türk Milleti’nin “manevî değerlerini hiçe saymak” suretiyle “dava”ya zarar vermektirler. Türkçü cenah ise Türkeş ve MHP’lilerin Türkçülüğü siyasetleştirerek ve diğer partilerle “oy kavgasına” girip Müslümanlığı Türklüğün önüne geçirmek suretiyle “dava”ya zarar vermektedirler. Ancak, hem bu iki grubun, hem de bu konuda kalem oynatanların bir ortak noktaları vardır. Hemen herkes, Atsız ile Türkeş’in yollarının Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi (CKMP)’nin 1969 yılında MHP’ye dönüştüğü kurultaydan sonra ayrıldığı konusunda hemfikirlerdir. Peki, gerçek nedir? Atsız ile Türkeş’in ilişkileri nasıl bir seyir izlemiş, nerede kopmuş ve yollar ayrıldıktan sonra neler yaşanmıştır?

Türkeş’in Atsız’la tanışması 1930’lu yılların ortalarına rastlamaktaydı.¹⁰⁰⁵ İlerleyen yıllarda da devam edecek olan bu birliktelik, 1944 yılında Atsız’ın evinde yapılan aramalarda Türkeş’ten gelen mektupların bulunması sebebiyle Türkeş’in de hapse girmesine yol açacaktı.¹⁰⁰⁶ Tahliyelerin ardından Türkeş, Atsız’ın *Orkun* (1950-1952) dergisinde “Kazganoğlu” imzasıyla yazılar kaleme aldı. İkilinin tanışmalarında başlayan ilişkileri arkadaşlık, dostluk ve tabîî ülküdaşlık çerçevesinde uzun yıllar devam

¹⁰⁰⁵ Türkeş, hatıralarında Kuleli Askerî Lisesi’nin ikinci sınıfındayken Atsız’la tanıştığını söylemektedir. bkz. Hulûsi Turgut, *Türkeş’in Anıları: Şahinlerin Danstı*, ABC Basın Ajansı Yayınları, İstanbul 1995, s. 408. 1944 İrkçılık-Turancılık Davası’ndaki sorgusunda ise bu tanışmanın kendisi Harp Okulu’nda iken gerçekleştiğini anlatmıştır. bkz. Yavuz Bülent Bâkiler, *1944-1945 İrkçılık Turancılık Davasında Sorgular Savunmalar*, s. 172. Atsız da bunu doğrulamaktadır. bkz. Hayri Yıldırım, *3 Mayıs 1944 Olayı ve İrkçılık Turancılık Davası*, s. 268. Türkeş, Haziran 1933’te kaydolduğu Kuleli’yi 1 Mayıs 1936’da tamamlamış, aynı yıl Harbiye’ye girmiştir. bkz. Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Alparslan Türkeş,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 8.

¹⁰⁰⁶ Alparslan Türkeş, *1944 Milliyetçilik Olayı*, Kutluğ Yayınları, 11. Baskı, İstanbul 1975, s. 41.

etti. Atsız, Türkeş'e yazdığı mektuplarında "Aziz Kardeşim Alparslan" diye hitap ediyor, Türkeş ise Atsız'dan kızlarına isim babalığı yapmasını rica ediyordu.¹⁰⁰⁷ 1960 İhtilâli ise, tam anlamıyla bir dönüm noktası olacaktı. İhtilâli gerçekleştiren subaylar arasında Türkeş'in de bulunuyor olması birçok Türkçü'yü heyecanlandırmıştı. Öyle ki Atsız, Türkeş için "artık bayraktar o" diyecekti.¹⁰⁰⁸ Gerçekten de ilerleyen yıllar Atsız'ı haklı çıkardı. Türkeş, İhtilâl'den sonra Türkiye'den ayrılmak zorunda kalacak, döndüğünde ise Türkçülüğün tarihinde yeni seyir başlayacaktı. Bu noktada Türkeş'in CKMP'ye girişi ve bu partiye başkan oluşu hakkında Türkçülerin neler yazdıklarına ve bu konuya nasıl yaklaştıklarına bakmak gerekiyor.

Türkçüler, Türkeş'in daha CKMP'ye giriş aşamasında yanındaydılar. Türkeş'in partiye girişinden kısa bir süre evvel CKMP milletvekili Nurettin Ok'un evinde parti ve Türkeş'in temsilcilerinden oluşan iki grup bir araya gelmişti. Mehmet Altınsoy, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Mustafa Kemal Erkovan ve birkaç isim partiyi; Muzaffer Özdağ, Numan Esin ve Rifat Baykal ise Türkeş'i temsilen toplantıda hazır bulunmuşlardı. Amaç, Türkeş ve arkadaşlarının partiye "bir an önce" katılmasını sağlamaktı. Bu toplantı, bir tarafsız başkan tarafından idare olundu. O başkan, Nurettin Ok'un komşusu Nejdet Sançar'dı ve Sançar'ın yanında Refet Körüklü de bulunuyordu. Her iki taraf da fikirlerini açıkça söylemişler, fakat Türkeş ve arkadaşlarının partiye girişi için kesin bir tarih üzerinde uzlaşmaya varamamışlardı. Parti temsilcileri "katılımın en kısa sürede gerçekleşmesini"; Türkeş'in temsilcileri ise "şartlar olgunlaşincaya kadar beklenmesi gerektiğini" söylüyorlardı. Neticede partiye giriş işinin bir müddet ileriye atılmasında karar kılındı.¹⁰⁰⁹ Sançar'ın bu konuyu dile getirmesinin sebebi Türkeş ve arkadaşlarının CKMP'ye girmesi üzerine çıkan tartışmalara açıklık getirmek istemesiydi.¹⁰¹⁰

Türkeş, CKMP'ye girdikten sonra *Ötüken*, bu konuda ne düşündüğünü açıkça

¹⁰⁰⁷ Hulûsi Turgut, a.g.e., s. 416.

¹⁰⁰⁸ Erk Yurtsever, "Atsız'ı mı Sordunuz?," *Türkçülerin Kaleminden Atsız*, s. 95. Atsız'ın "Bayraktar" kelimesini kullanması mühimdir. Erk Yurtsever, Atsız'la ilgili hatırasını naklettiği yere şu bir dördlüğünü de eklemiştir:

"Buyruk verir artık sanırım bizlere Başbuğ

Altay doruğundan yüce Bozkurt ulur artık

Orkun'da otağlar kurulur kaldırım tuğ

Kök Teñri bağışlarsa bodun kurtulur artık."

¹⁰⁰⁹ "Milliyetçi Umumi Efkarı Bir Açıklama," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 5-6. Atsız'ın da bu görüşmeden haberdar olduğu anlaşılıyor. 26 Ocak 1964 tarihinde yazdığı bir mektupta Türkeş'in partiye girişinin ertelendiğini yazmaktadır. Ayrıca Türkeş'in partiye girip girmemek konusunda fikrini sorduğunu ve kendisinin partiye başkan olmak ve tüzük değişikliğiyle yeni bir hava katmak şartıyla girmesini tavsiye ettiğini söylemektedir. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 70.

¹⁰¹⁰ Orhan Seyfi Orhon, Nurettin Ok, Kadircan Kafı ve Ahmet Oğuz gibi isimler Türkeş'in partiye girişini ve başkan oluşunu eleştirmiş, bazıları ise partiden istifa etmişlerdi. *Ötüken*'in bunlara ve Türkeş'e yöneltilen eleştirilere cevapları için bkz. Turgut Alp, "Türkçülere Faşistlik Yamamaya Çalışanlar," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 7-8; "Ötüken'den Sesler," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 12-14.

ifade edecekti. Buna göre Türkeş, Türkiye’de İnönü ile birlikte, “liderliğı kabul edilmiş” iki siyasîden biriydi. Ayrıca “bir ülkünün temsilcisi” olarak girdiğı partiye başkan olacak ve güç kazandıracaktı.¹⁰¹¹ Derginin aynı sayısında Türkeş’in 3 Mayıs münasebetiyle yayınladığı bir tebrik mesajı da yayınlanıyordu.¹⁰¹² Ayrıca, imzasız bir horyat da Türkçülerin Türkeş’e ne kadar ümit bağladıklarını göstermesi açısından oldukça mühimdi:

“Türk eşini
Çok sever Türk eşini
Bütün Kerkük bekliyor
Turan’ın Türkeşini”¹⁰¹³

Türkeş’in CKMP’ye genel başkan oluşu ise Türkçüler apayrı bir heyecan uyandıracaktı. Bu tarihe kadar Fethi Tevetoğlu, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu ve Sait Bilgiç gibi Türkçüler, Demokrat Parti ve Adalet Partisi gibi partilerde Türkçü kimlikleriyle milletvekilliğı yapmışlardı. Fakat en nihayetinde parti politikalarının dışında hareket etme imkânları pek yoktu. Şimdiki durum ise çok farklıydı. 1944 Irkçılık-Turancılık Davası sanıklarından, 27 Mayıs İhtilâli’nin “Kudretli Albay”ı Türkeş, Türkçü kimliğıyle bir partinin genel başkanı olmuştu. Bunun anlamı, “kitaplar ve dergilerle ruhlara hitap etmeye”; dernekler vasıtasıyla teşkilatlanmaya çalışan Türkçülüğün bir siyasî parti eliyle ülkenin kaderine doğrudan tesir etme imkânı bulabilecek olmasıydı. Türkçüler için CKMP, artık Türkçü bir partiydi. Bu durumun yarattığı heyecan birçok Türkçü’de hissediliyordu, ki bunlardan biri de Nejdet Sançar’dı.

Sançar’a göre CKMP, Türkeş’in başkan olması ve arkadaşlarının ise parti yönetiminin üst kademelerine gelmesiyle bir “fikir partisine” dönüşmüştü. Bu fikir elbette Türkçülük-Türk Milliyetçiliğı idi. Bu dönüşüm Türkçülüğe yeni bir “atılım” imkânı verecekti. “... Türklüğü, bütünü ile mutluluğa eriştirecek tek yol olan milliyetçilik,” diyordu Sançar, “bugüne kadar daha çok kafalarda yaşayan bir fikir olmaktan ileri gidememişken, bu son hareket ile artık, toplum hayatında uygulanma imkân ve şansını elde etme yoluna girmiş bulunmaktadır.” Sançar’ın bu sözleri, muhtemel ki birçok Türkçü’nün ortak fikriydi. Onlar bu gelişmeyi Türkçülüğün

¹⁰¹¹ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 10.

¹⁰¹² Türkeş mesajında şöyle diyordu: “3 Mayıs, Türkçülük tarihinde çok önemli bir yıldönümü olmuştur. Bu gün, Türkçülük, Türk toprakları üzerinde büyük bir aksiyon olarak ortaya çıkmıştır. O zamana kadar iktidarlar, Türk milletinin duygu ve tutumlarını dikkate almaksızın, gayet zararlı davranışlar içinde bulunmaktan çekinmiyorlardı. İlk defa 3 Mayıs 1944 günü, Türk gençleri, millî ruha aykırı davranışlara karşı şahlanmışlardır. Bu mutlu günün 21. yıldönümünü büyük heyecanla kutlarken geleceğe güvenle bakıyoruz.” bkz. “3 Mayıs,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 6.

¹⁰¹³ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 16.

siyasîleşerek ilkelerinden taviz vereceğini şeklinde düşünmüyorlardı. Bilâkis, bu yolla Türkçülüğün ülkeye “hâkim” kılınacağına inanıyorlardı. Sançar için bu bir ümitti, “Türkiye’nin hak ettiği yere gelmesi ve Türk’ün mutlu yarınlarına doğru yürümesinin ümidi”. Bu maksatla Sançar, bütün Türkçülere sesleniyordu: “İztrıplar, endişeler, çekingenlikler olduğu kadar kırgınlıklar, ayrılıklar ve bugüne kadar engel gibi gözükene her şey aşılmalı, geride bırakılmalı ve gönüllerinde Türklük sevgisi taşıyanlar, doğan ümidin etrafından birleşmelidirler.”¹⁰¹⁴ Bu fikri savunan tek yazar Sançar değildi. “Kocakurt” müstearını kullanan bir yazar da benzer şeyler yazıyordu. “Türkçülük ülküsünün gerçekleşmesi için tek başına dernek faaliyetlerinin yetmeyeceğini” yazan Kocakurt, bir parti etrafında birleşilmesinin gerektiğini de ekliyordu. İşte, CKMP Türkçülerin fikirlerine en yakın partiydi. Bu yüzden Türkçüler CKMP’yi ocakları saymalı, onun çatısı altında toplanmalıydılar.¹⁰¹⁵ CKMP, Türkçüler için bir “yuva” haline geldikten ve bir “ümit” olarak belirdikten sonra, bu yuvanın sahibinin de onların nazarında farklı bir konuma yükselmesi kaçınılmazdı. Artık Türkes Türkçülüğün en güçlü ve önemli temsilcilerinden biri haline gelmiş¹⁰¹⁶, bir nevi “bayraktarı” olmuştu.¹⁰¹⁷

Sançar da buna dikkat çekiyordu. Ona göre Türkes, birçok insan tarafından kendisinden bir şeyler beklenen bir kişiydi. Genç Türkçüler, Türkes’te Türkçülükle ilgili bir şeyler arıyorlardı. Sançar da onun özelliklerini anlatarak, bir nevi Türkes’i genç Türkçülere tanıtıyordu. Bir defa Türkes’in en önemli vasfı Türk Milliyetçisi, yani Türkçü olmasıydı. Kültürlüydü. Tam bir askerdi. “Parlak” bir zekâyâ sahip, “cesur” ve “dinine bağlı”ydı. “Olgun”, “karakter sahibi”, “nazik”... Nihayetinde “tam bir ülkü adamı” ve “Türk Milleti’ne büyük hizmetleri dokunacak bir Türk oğluydu”.¹⁰¹⁸ Sançar’ın Türkes’e yüklediği misyon bununla sınırlı değildi. Başka bir yazısında da isim vermeden Türkes’i tarif ettiği açıkça belli oluyordu. Her milletin bir hayvanı sembol olarak benimsediğini yazıyordu Sançar. Türkler için bu hayvan bozkurttu ve

¹⁰¹⁴ Nejdet Sançar, “Türkiye’de Fikir Partileri,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 3. Bu sözlerden yaklaşık üç yıl sonra da Sançar’ın fikirlerinde pek bir değişiklik olmayacaktı: “Türkçülüğü cemiyet hayatımıza hâkim kılmak birinci hedefimizdir. Bu da, en kısa yoldan ve en verimli şekilde siyasî partiler yolu ile yapılabileceğine göre, Türkçüler bu hedeflerine ulaşabilmek için, şüphesiz, siyasî partilerle ilgileneceklerdir. Bu ilgi Türkçülerin ya parti kurmaları, ya da mevcut partilerden Türkçülüğe en iyi hizmet edebilecek bulunana desteklemek suretiyle olabilir. Kadrosunun üst ve en üst kademeleri tamamen Türkçülerden meydana gelen ve programı da Türk ülküsünün ana çizgilerine uygun olarak hazırlanan bir parti, muhakkak ki, bu iş için en iyi bir siyasî teşekküldür. Böyle bir parti bulunmadığı takdirde, bütün kuvvetleri en imkânlı siyasî parti üzerinde toplayıp çalışmak yerinde olur.” bkz. Nejdet Sançar, “Genç Türkçülere Mektuplar II,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 8.

¹⁰¹⁵ Kocakurt, “Teşkilatlanmak,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 15.

¹⁰¹⁶ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 14.

¹⁰¹⁷ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 13.

¹⁰¹⁸ Nejdet Sançar, “Türkes Hakkında,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 3-4.

bozkurt sadece bir sembol değil aynı zamanda Türk Milleti dara düştüğünde ona yol gösteren bir kılavuzdu. Bu yüzden Türk tarihindeki büyük başbuğlar bozkurt olarak anılıyordu. Mete, Kür Şad, İteriş Kutluk Kağan, Tuğrul ve Çağrı Beyler, Alparslan ve Atatürk bunun örnekleriydi. Bugün de Türklük büyük bir tehlikeyle karşı karşıyaydı. Milliyetçilik, artık bu başbuğların en önemli vasfı olmalıydı. Türklük yeni bir kılavuza ihtiyaç duyuyordu ve bu kılavuz bir gün ortaya çıkarak vazifesini yapacaktı.¹⁰¹⁹

Atsız'ın "bayraktar", Sançar'ın ise "kurtarıcı bozkurt" sözlerinin bir başka ifadesi ise "başbuğ" idi. Türkçülerin yazdıkların anlaşılıyordu ki, Türkeş'in şahsiyeti adeta Türkçülükle özdeşleşmişti. Türklüğün, Türkçülüğün "yagâne" kurtarıcısı olarak görülüyordu. Bu sebeple ona, Türk tarihindeki büyük hükümdar ve kumandanlara atfen "başbuğ" deniyordu. Kocakurt adlı yazar, "gençliğin sesine uyararak ben de size başbuğ diye hitap ediyorum" diyordu meselâ.¹⁰²⁰ N. Oğuzbeyi, bu sıfatın Türkçü bir genel başkana, milliyetçi bir lidere, gerçek bir öndere layık görüldüğünün altını çiziyordu.¹⁰²¹ Şükrü Kayalar ise Türklüğün en büyük ihtiyacının bir "başbuğ" olduğunu söyleyerek Türkeş'e dikkat çekiyordu: "32 milyon Anadolu Türk'ünün bile bir tek ruh, bir tek kalb hâline getirecek bir başbuğumuz yok. Bütün Türklüğe ışık tutacak bir başbuğu bekliyor ve istiyoruz. Bu başbuğ bizim bilmediğimiz bir yerde çirasını yakmak için bekliyor. Belki de kibritini çakmıştır bile. Biz o başbuğun önderliğinde yükselmek, dünya milletlerinin önünde yerimizi almak, sönükleşmiş olan Türk ismini parlatmak istiyoruz. Biz o başbuğu ruhumuz coşarak alkışlamak istiyoruz."¹⁰²²

Türkçülerin, Türkeş'e gösterdikleri teveccühün sebebini anlamak çok da zor değildir. Yukarıda da söylediğimiz gibi Türkeş, Türkçülere "iktidar olma ümidini" vermişti. Bu bağlamda, 1965 yılında yapılan seçimler de bu teveccühün açık bir göstergesi oldu. Atsız dahi Türkeş'e oy istiyordu. Hasan Oraltay'a yazdığı 21 Temmuz 1965 tarihli mektubunda, Oraltay'dan çevresindeki Kazaklara Türkeş'e oy vermeleri yönünde telkinde bulunmasını, eğer Türkeş 30 vekille meclise girerse 1969 seçimlerinde bu sayının 100'e ulaşacağını ve belki de iktidara geleceğini yazıyordu.¹⁰²³ CKMP bu seçimlerde 30 milletvekili çıkaramamış olsa da Türkçülerin ümidi sönmemişti. Parti, meclisteki partiler içinde en az milletvekili çıkararak parti olsa da, aldığı oy bile memnuniyet verici olarak kabul ediliyordu. Zira CKMP dışındaki bütün

¹⁰¹⁹ Nejdet Sançar, "Kurtarıcı Bozkurtlar," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 1-2.

¹⁰²⁰ Kocakurt, "İki Açık Mektup," *Ötüken*, III/30 (25 Kasım 1966), s. 19.

¹⁰²¹ N. Oğuzbeyi, "Asıl Emperyalizm Bu," *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 8.

¹⁰²² Şükrü Kayalar, "İstedığımız Başbuğ," *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 12.

¹⁰²³ Atsız'ın Mektupları, s. 85.

partiler, çeşitli sebeplerle hem kendi seçmeninin oyunu kaybetmiş, hem de başka partilerden oy devşirmişti. Oysa CKMP böyle değildi. Onun aldığı 208.000 oy yalnızca “Türkçülerin” oyuydu. Bundan dolayı, kısa süre önce yeniden teşkilatlanan bir partinin bu kadar oy toplayabilmesi 1969 seçimleri için ümit vericiydi.¹⁰²⁴ Türkeş, partisi ve Türkçüler için bu “ilk sınav” kısmen de olsa başarıyla atlatılmıştı demektir bu. CKMP listesinden meclise giren her milletvekili, partiye oy veren her fert “Türkçü” kabul ediliyordu. Bu, dediğimiz gibi, belki de Türkçülük için bir sınavdı. Yıllarca ortalama bir rakam verilerek tahmin yürütülebilen Türkçülerin sayısı belki de açık seçik belirmişti: 208.000.

Bu arada *Ötüken*, doğrudan olmasa da Türkeş hakkında yayınlarına devam ediyordu. Onun faaliyetlerini, konuşmalarını, gittiği yerlerde yaşananları okuyucularına bildiriyordu.¹⁰²⁵ Bunlardan birinde Türkeş, Türkiye’nin kalkınması için altı büyük hamle yapılması gerektiğini söylüyordu: “İdarede kalkınma, maarifte kalkınma, içtimaî hamleler, sanayide hamle, tarım ve toprak ıslahatı, maliye ve vergide ıslahat”. Türkeş burada bir de milliyetçilik ve Turancılık tarifi yapıyordu. Ona göre Türk milliyetçiliği “Türk milletini sevmek, ona hizmet için çırpınmak ve Türk devleti ile milletine vefa ve sadakatle bağlı olmaktır. Turancılık ise Türklüğün en doğal ve şerefli vazifesiydi. Türklüğün kurtuluş ve yükseliş reçetesi idi. Bu sebepten dolayı her Türk milliyetçisi Turancılığı gerçekleştirmek için çalışmalıydı”.¹⁰²⁶ Fakat bu yakın ilişki çeşitli “dedikoduların” çıkmasına sebep olacaktı.

1967 yılında, Kemal Fedaî Coşkun tarafından haftalık olarak çıkarılan *Fedai* gazetesinde, Alparslan Türkeş’in CKMP’nin “sözde başkanı” olduğu, partinin Atsız tarafından idare edilen “gizli bir kuvvet” tarafından yönetildiği iddiası dillendirildi.¹⁰²⁷ Fakat *Ötüken*, imzasız bir açıklamayla bu iddiayı kesin bir dille reddetti. Açıklamada

¹⁰²⁴ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 8.

¹⁰²⁵ Meselâ bunlardan birinde Türkeş’in Adana’ya gerçekleştirdiği bir seyahat şöyle tasvir ediliyordu: “Türkeş ile şehre giren kafilenin en önünde 9 motosikletli genç bulunmakta idi. Bu gençler gök mavi fanilalar giymişlerdi. Hepsinin göğüsleri üzerinde bozkurt vardı. Bir o kadar genç de, üzerlerinde ‘Milliyetçiyiz’, ‘Ülkücüyüz’, ‘İlimciyiz’ gibi sloganlar bulunan flâmalar taşımakta idiler. Daha arkada yine aynı mânâlı kıyafetle 400 Türkçü genç bulunmakta, onları da Adanalı milliyetçi gençlerden meydana gelen mehter takımı takip etmekte idi. Şehre böyle giren ve şehri dolaşan kafileyi bütün Adanalılar takdirle alkışlamışlardı.” bkz. “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 15. Benzer haberler için bkz. “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 15; “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 15.

¹⁰²⁶ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 15.

¹⁰²⁷ Türkeş, hatıralarında kendisine de bu meselenin sorulduğunu belirterek şunları söylemiştir: “Konya’da bir parti çalışması dolayısıyla bulunduğum sırada basın toplantısı yaptım, bana bu konuda şu soruyu yönelttiler: ‘Nihâl Atsız Bey, partinizin Gizli Başkanı olduğunu söylüyor. Partiyi, perde arkasından onun idare ettiği söyleniyor. Ötüken Dergisi’nde kendisinin bu tarz yazıları var. Bunları nasıl karşılıyorsunuz?’ Ben gazetecilere şu cevabı verdim: ‘Hayır, partinin Genel Başkanı benim. Nihâl Atsız Bey, partiyi perde arkasından idare etmiyor, öyle bir şey yok. Bu gerçek değil. Ama kendisiyle eskiden beri tanışırız, dostluğumuz var. Fakat, fikirleri bakımından aramızdan farklı görüşler var.’ Hulûsi Turgut, *Türkeş’in Anıları: Şahinlerin Dansı*, s. 309-310.

Atsız ile Türkeş arasında Türkçülük ülküsünden kaynaklanan bir arkadaşlık ve dostluk ilişkisi olduğu vurgulanıyordu:

Atsız ile Türkeş iki eski arkadaşlardır. Bütün Türk milliyetçileri gibi, onlar da, Türkçülük ülküsünün dönmez yolcuları ve bundan dolayı da birbirlerinin dostudurlar. Fikre ve ülkeye dayanan böyle bir yakınlığın mânâsını ancak insanlar anlayabilir. Atsız'ın CKMP'yi perde arkasından idare eden kuvvetin başı olduğu çok âdîce ve alçakça bir iftiradan başka bir şey değildir. Çünkü bir kere Atsız siyasetle ilgisi bulunmayan bir insandır. Ve bütün ömrünü dolduran çilelerle yüklü hayatını yaşamaya devam etmektedir. Türkeş ise, bu memleketin bugüne kadar gördüğü parti genel başkanlarının en güçlüsüdür. Yani başında bulunduğu partiyi idare etmek için gizli kuvvetlerin yardımına ihtiyacı yoktur. Bu alçakça iftira hem Atsız'ı gizli işler ardında bir insan göstermek, hem de Sayın Türkeş'i küçültmeye çalışmak gibi alçakça, fakat haince, kahbece, komünistçe uydurulmuş bir yalandır.¹⁰²⁸

Böyle bir iddianın gündeme getirilmesinin ardında farklı maksatların olduğu aşikârdır. Atsız'ın, herkesçe malûm olan “ırkçı” ve “Turancı” fikirleri kullanılarak ve Türkeş'in halk nazarındaki tesir kuvveti yıpratılarak CKMP'ye zarar vermek amaçlanmıştır. Atsız ve Türkeş cenahlarından gelen yalanlamalar ile de bunun önüne geçilmeye çalışılmıştır.

1967 yılında, bu “dedikoduların” çıktığı aylarda CKMP sekizinci kurultayını düzenledi. Türkeş'in yeniden genel başkan seçildiği kurultayın dikkat çeken taraf ise, kurultaydan önce partinin isim ve ambleminin değişebileceğinin dillendirilmesiydi. Partinin yayın organı olan *Millî Hareket* dergisinde “dedikodu” olarak aktarılanlara göre partinin amblemi ve ismi “büyük ihtimalle” değişecekti. İsim olarak “Milliyetçi Parti” ve “Millî Hareket Partisi”; amblem olarak ise “üç hilâl ve kurt” figürü ön plana çıkıyordu.¹⁰²⁹ İlginçtir, bu kongreden aşağı yukarı bir sene evvel *Ötüken*'de, “Kocakurt” müstearını kullanan bir yazar da partinin isim ve ambleminin değişmesini teklif etmişti. Türkeş'e “Sayın Bağbuğ” diye hitab eden yazar, parti isminin ve ambleminin tatmin edici olmadığını, partinin fikirlerini de yeterince ifade etmediğini söylüyor ve ismin “Ulusal Birlik Partisi”, amblemin ise ileriye atılan bir bozkurt olması gerektiğini belirtiyordu.¹⁰³⁰

¹⁰²⁸ “Bir Açıklama,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 5.

¹⁰²⁹ “Büyük Kurultay,” *Millî Hareket*, II/16 (Kasım 1967), s. 13. Dergide bir üç hilâl resmi de vardır. Fakat MHP'nin bugünkü ambleminden farklı olarak hilâller bir uçlarından birbirlerine temas eder şekilde konumlandırılmışlardır.

¹⁰³⁰ Kocakurt, “İki Açık Mektup,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 19. Bazı yerlerde bu müstear ismin Atsız'a ait olduğu yazmaktadır. Murat Yılmaz adlı bir yazar CKMP'nin MHP'ye dönüştüğü 1969 kurultayı hakkında şunları söylemektedir: “Atsız, kongreye direkt müdahalede bulunmayacak, amblem ve isim tartışmalarının içerisinde yer almayacaktı. Fakat *Ötüken Dergisi*'nin Mart 1969 tarihli 63. Sayısında ‘Kocakurt’ müstear ismi ile Türkçü gençlerin

Bu kongrede ne isimde, ne de amblemde bir değişiklik yapıldı. Bu değişikliklerin yapılması için Şubat 1969’da düzenlenecek kurultay beklenecekti. Nitekim CKMP, Adana’da düzenlenen bu kurultaydan “Milliyetçi Hareket Partisi” olarak çıktı. Değişen sadece isim değildi. Amblem de değişikliğe uğradı. Terazinin yerini “üç hilâl” aldı. “Bozkurt” ise bir hilâlle çevrelenmiş şekilde partinin gençlik kollarının amblemi oldu. Bu kurultay ve kurultayda meydana gelen olaylar üzerine birçok şey yazılmıştır. Biz burada bunların tekrarına girişmeyeceğiz. Fakat konuya değinen birçok yayının ortak bir yanlışına dikkat çekmek istiyoruz. Bu meseleye değgin fikir yürüten birçok isim, 1969 kurultayından sonra Atsız çizgisindeki Türkçülerin MHP’den tamamen uzaklaştığından, iki grup arasında hem fikren, hem de teşkilat bazında bir ayrılık meydana geldiğinden ve Türkçülerin kongre esnasında partinin isminin “Ulusal Birlik Partisi”, ambleminin ise “bozkurt” olarak değişmesi için olaylar çıkardıklarından bahsederler.¹⁰³¹ Kongre, gerçekten de olaylı geçmiştir. Peki, bu olayların asıl sebebi nedir?

Bu konu hakkında kalem oynatanların temel iddialarının, partiye yakın kişilerin parti ambleminin “üç hilâl”, isminin de “Milliyetçi Hareket Partisi” olmasını istemelerine karşılık, Atsız’a yakın ve Türkçüler Derneği mensubu kişilerin ise amblem olarak “bozkurt”ta, isim olarak ise “Ulusal Birlik Partisi”nde ısrar etmeleri olduğu görülmektedir. Anlaşılan o ki, bu yanılığın kaynağı Hakkı Öznur’dur. Birçok yazar Öznur’un yanılışını tekrar etmiş, ortaya bu sonuç çıkmıştır. Öznur’a göre, kongrede bir grup Türkçü partideki isim ve amblem değişikliği hususunda çoğunluğa uymuyor, partinin isminin “Ulusal Birlik Partisi”, ambleminin ise “bozkurt” olmasını

isteyene uygun olarak partinin adının ‘Ulusal Birlik Partisi’, ambleminin ise ‘bozkurt’ olmasını isteyecekti. Fakat bu isteklerin yoğun tartışmalar eşliğinde yapılan kongreden sonra olması, isteklerin ciddiye alınmamasına neden oldu.” bkz. Murat Yılmaz, “Atsız Bey ve Alparslan Türkeş,” *Vaktiyle Bir Atsız Varmış*, Fırat Kargioğlu (ed.), Siyah Beyaz Kültür ve Sanat Platformu Yayınları, İstanbul 2013, s. 277. Yazarın birkaç yanılışı bulunmaktadır. Bir defa “Kocakurt” müstear isminin Atsız’a ait olduğu iddiası yanılıştır ve hiçbir biyografide böyle bir bilgi bulunmamaktadır. Bizim yaptığımız araştırmada bu müstear ismi kullanan şahsın o tarihlerde emekli bir öğretmen olduğu yönündedir. Fakat maalesef şahsın ismine ulaşmak mümkün olmamıştır. Ayrıca Atsız’ın Türkeş’e “Başbuğ” diye hitab etmesi ve “Ulusal” kelimesini kullanması akla yatkın değildir. Yılmaz’ın bir diğer yanılışına ise Kocakurt tarafından dillendirilen isteğin 1969 kurultayından sonraki bir tarihe ait olması üzerinedir. Hâlbuki mezkûr yazı Haziran 1966 tarihlidir.

¹⁰³¹ Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: CKMP’den MHP’ye*, Birinci Cilt, Alternatif Yayınları, Ankara 1999, s. 181-182; Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: Portreler*, Altıncı Cilt, Alternatif Yayınları, Ankara 1999, s. 24; Hayati Tek, *Nihal Atsız*, Alternatif Yayınları, Ankara 2002, s. 34; Jacob M. Landau, a.g.e., s. 228; Fatih Yaşlı, *Kinimiz Dinimizdir: Türkçü Faşizm Üzerine Bir İnceleme*, s. 184-185; Nergişhan Tekin, *Nihal Atsız*, Kariyer Yayınları, İstanbul 2015, s. 327-327; Talat Ülker, *Harşit’in Hırçın Sesi: Atsız*, Gümüşhane Belediyesi Kültür Yayınları, Genişletilmiş 2. Baskı, Gümüşhane 2013, s. 173; İlhan Bahar, *Vaktiyle Bir Atsız Varmış*, Kamer Yayınları, İstanbul 2015, s. 337-338; Murat Yılmaz, a.g.m., s. 276; Kemal Can, “Ülkücü Hareketin İdeolojisi,” *Modern Türkiye’de Siyasî Düşünce: Milliyetçilik*, s. 667; Soner Yalçın, “MHP’nin 40 Yıldır Bitmeyen Derdi” <http://www.hurriyet.com.tr/mhp-nin-40-yildir-bitmeyen-derdi-8299240> (11.05.2016).

istiyorlardı.¹⁰³² Fakat Öznur'un kaynağının tarihi hatalıydı ve bu hata yazarın tamamen yanlış hükümlere varmasına yol açıyordu.

Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket* adlı kapsamlı çalışmasının altıncı cildinde, Atsız'ın MHP ile ilişkisine değindiği bir yerde "Ötüken Dergisi'nin Mart 1969 tarihli 63. sayısında 'Kocakurt' müstear ismi ile Türkeş'e hitaben yayınlanan; 'İki Açık Mektup, Sayın Başbuğ'a Hitap' adlı makalede partinin isminin 'Ulusal Birlik Partisi', ambleminin de 'bozkurt' olmasını içeren görüşler öne sürülmüştü" demektedir.¹⁰³³ Öznur'un, bahsi geçen makalenin CKMP'nin MHP'ye dönüştüğü Şubat 1969 tarihli kongrenin peşinden, Mart 1969'da yayınlandığını zannetmesi, meseleyi yanlış anlamasına ve yanlış bir hükme varmasına yol açmıştır. Yukarıda da değindiğimiz gibi, "Kocakurt" müstear ismiyle yayınlanan bu makale 1966 tarihlidir.¹⁰³⁴ Öznur, makaleyi Mart 1969 tarihli kabul etmiş, bu kabul onu ve onu referans alan yazarları hataya düşürmüştür. Dolayısıyla Türkçülerin, kongre esnasında partinin ismi ile ilgili herhangi bir taleplerinin bulunmadığı ve kongredeki tartışmaların partinin amblemi ekseninde cereyan ettiği söylenebilir. Zaten, yine Öznur'un kitabında olayların içinde bulunmuş kişilerle yapılan konuşmalarda da partinin ismiyle alâkalı herhangi bir ifade yoktur.¹⁰³⁵ Fakat yine de, 1969 kurultayından sonra Türkçülerin Türkeş ve MHP ile yollarının tamamen ayrıldığını söylemek yanlıştır. Zira *Ötüken*, Türkeş ve partisi hakkında olumlu şeyler yayınlamaya devam etmiştir.¹⁰³⁶

Şubat 1969 kurultayından birkaç ay sonra *Ötüken*'de Türkeş'in bir biyografisi yayınlanmıştır. "Yaşayan Türk Milliyetçileri" üst başlığıyla yayınlanan biyografi

¹⁰³² Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: CKMP'den MHP'ye*, s. 166-167.

¹⁰³³ Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: Portreler*, s. 24.

¹⁰³⁴ Kocakurt, "İki Açık Mektup," *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 19-20.

¹⁰³⁵ Öznur'un Hüseyin Üzmez, Sadi Somuncuoğlu, İbrahim Doğan, Turan Güven, Şevket Bülent Yahnici ve Haluk Çay ile yaptığı görüşmeler buna örnek gösterilebilir. bkz. Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: CKMP'den MHP'ye*, s. 187-191. Buradaki konuşmalardan en dikkat çeken Haluk Çay ile yapılan konuşmadır. Çay'ın ifadeleri, Türkçülerin o dönemde MHP ve Türkeş'le olan ilişkilerini ve bu ilişkinin kapsamını anlamak açısından oldukça mühimdir. Çay'ın söylediklerini buraya aktarmakta fayda var: "Biz, Türkçüler Derneği'nin İstanbul'daki Kadıköy ve Üsküdar Ocağı'na mensup arkadaşlarımızla birlikte Adana'daki kurultaya katıldık. Bizimle birlikte hareket eden özellikle İstanbul'daki üniversitelerde büyük bir potansiyele sahip olan Türkçüler olarak amblemin Bozkurt olmasından yanaydık. Bize amblemin Bozkurt olacağını CKMP Genel Başkanı Sayın Türkeş söylemişti. Türkeş Bey, Kurultay'dan bir süre önce İstanbul'a geldiğinde biz arkadaşlarla kendisini havaalanında karşıladık. Yanımda Necati Bozkurt ve Nihat Bozkurt gibi arkadaşlar da vardı. Burada, Türkeş'e, partinin seçilecek yeni amblemini sorduk. O da bize 'amblem bozkurt olacaktır' dedi. Bizim de düşüncemiz buydu. Bizim CKMP'yle olan ilişkilerimizde bizi oraya bağlayan tek şey Alparslan Türkeş'di. Biz emirleri Parti Genel Merkezi'nden değil, direkt kendisinden alırdık. Doğrudan doğruya Türkeş'e bağlıydık." bkz. a.g.e., s. 189.

¹⁰³⁶ Burada kafa karıştıran ve dikkat edilmesi gereken tek husus, *Ötüken*'de kurultay ve kurultayda alınan kararlarla ilgili hiçbir haberin yayınlanmamış olmasıdır. Bu konudaki ilk haber Türkeş'e ait bir biyografideki şu ifadelerdir: "1965 martında C.K.M.P.'ye giren Türkeş, bu partinin ilk kurultayında genel başkanlığa seçildi. 10 Ekim 1965 seçiminde Ankara Milletvekili oldu. Hâlen, son olağanüstü kurultayda adı Milliyetçi Hareket Partisi yapılan partinin genel başkanıdır." bkz. "Nejdet Sançar, "Yaşayan Türk Milliyetçileri: Alparslan Türkeş," *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 9.

Türkeş'e yönelik övgülerle doluydu. Biyografide onun "çok iyi bir asker, cesur, çalışkan, zeki, aydın ve kültürlü bir kişilik" olduğu yazıyordu. Fakat hepsinden önce onun bir "Türkçü" olduğu vurgulanmaktaydı. O daha lise talebesiyken Türkçülükle ilgili kitaplar okumuş, sırf Türkçü olduğu için birçok "haksızlığa" uğramıştı.¹⁰³⁷ Aşağı yukarı bir sene sonra da Türkçülerin Türkeş'e bakışları değişmeyecekti. Üstelik partisine de Türkeş'e baktıkları gözle bakıyorlar, MHP'yi ve Türkeş'i şöyle tanımlıyorlardı: "[...] Tek Türkçü parti olan Milliyetçi Hareket Partisi Başkanı Alparslan Türkeş..."¹⁰³⁸ *Ötüken*, MHP'nin 1971 yılında gerçekleşen kurultayından sonra Türkeş'i tebrik ederken yine benzer ifadeleri kullanacak ve ona "Türklük ve Türkçülük mücadelesinde" başarılar dileyecekti.¹⁰³⁹ Türkçüler, Türkeş'e olan sevgi ve saygılarını başka yollarla da ifade edeceklerdi.

Ötüken'de, 1969 kurultayından önce olduğu gibi sonra da Türkeş'e atfedilen veya ona seslenen şiirler görmek mümkündür. Meselâ Ahmet Bican Ercilasun tarafından kaleme alınan şiirin başlığı "Alpaslan Türkeş'e" idi ve Ercilasun şiirinin bir dizesinde "Türklüğün tâcıdır yüce Başbuğlar" diyordu.¹⁰⁴⁰ Alâattin Gültop'un şiiri ise Türkeş'e adanmıştı: "Başbuğlar ender gelir, Kalblere ateş verir, Önünde dağ, taş erir, mânialar kül olur."¹⁰⁴¹ "Dertlioğlan" müstear ismiyle yazan şair de hemen birkaç sayfa sonra "İşte Başbuğ gösterdi iz" diyerek yine Türkeş'i işaret ediyordu.¹⁰⁴² İmamoglu Hikmet Okuyar da benzer dizeler kaleme almıştı. Şiirinde "Önünde Alparslan yüce Başbuğ'u" ve "Başbuğumun emri yeni bir akın" dizeleri geçiyordu.¹⁰⁴³ "Ötüken Bozkurt" müstear isimli şairin şiiri Türkeş'le alâkalı değildi, fakat bir dizesi oldukça dikkat çekiciydi. Bu dize, MHP'nin kullandığı ve Türkçüler tarafından eleştirilen "Tanrı Dağı kadar Türk, Hıra Dağı kadar Müslüman" sloganını andırıyordu. Şöyle diyordu şair: "Tanrıdağ'ın ateşi, Hıra dağının nuru! Bunlar bizde oldukça yıkılır Çin'in suru!"¹⁰⁴⁴

Türkçüler, Türkeş'in Türkçülüğünü ön plana çıkarırken Türkeş de partisinin ideolojik zeminini oluşturan köklerle bağlarını muhafaza ediyordu. Sançar'ın, Türkeş'in

¹⁰³⁷ Nejdet Sançar, a.g.m., s. 9.

¹⁰³⁸ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 13.

¹⁰³⁹ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 15.

¹⁰⁴⁰ Er Cilasın [Ahmet Bican Ercilasun], "Alpaslan Türkeş'e" [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 14.

¹⁰⁴¹ Alâattin Gültop, "Rüzgâr Yavaştan Başlar" [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 6. Türkeş'e ithaf edilen başka bir şiir için bkz. Metin Fehmi Bekâroğlu, "Biz Olacağız" [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 9.

¹⁰⁴² Dertlioğlan, "Dilek" [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 10.

¹⁰⁴³ İmamoglu Hikmet Okuyar, "Bozkurtlar" [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 15.

¹⁰⁴⁴ Ötüken Bozkurt, "Türkistan" [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 12. Burada dikkat edilmesi gereken iki konu daha var. İlki, *Ötüken*'de yayınlanan hemen her yazının Atsız'ın kontrolünden geçtiğidir. İkincisi, bu şiir bazı MHP'lilerin Türkçüler Derneği'nden ihracından çok kısa bir süre önce yayınlanmıştır. İhraç haberleri hemen iki sayı sonra okurlara duyurulmuştur.

biyografisini yayınlamasından önce ve Şubat 1969 kurultayının peşinden Türkçüler Derneği Genel Merkezi tarafından 26 Mart 1969'da düzenlenen Bozkurt Gecesi'ne şeref misafiri olarak katılmış, salona girerken "başbuğ" sloganıyla karşılanmıştı.¹⁰⁴⁵ Aynı yılın 3 Mayıs anmasında da Türkeş'i görmek mümkündür. Yine, Türkçüler Derneği tarafından tertip edildiğini tahmin ettiğimiz, Ankara'da gerçekleştirilen bu anma toplantısında Türkeş de bir konuşma yaptı. "Türkçülüğün Hedefleri" adlı konuşmasında Türkeş, "esir Türkler davası", Turancılık ve iktisadî kalkınma meselelerinde fikir beyan etmişti.¹⁰⁴⁶ Türkeş, partisinin 16. kuruluş yıldönümü münasebetiyle yayınladığı bildiride de partisinin milliyetçiliği ve Türkçülüğü ilk defa bir siyasî aksiyon haline getirdiğini söylemiş ve eklemiştir: "Türk töresini ve Türk Milletinin tarihini temel yaparak ortaya konmuş olan Dokuz-Işık Millî Doktrinimiz Türkçülük ülküsünün kanatlanmış bayrağıdır."¹⁰⁴⁷ Eylem ve söylem bazındaki bu işbirliği, teşkilat ve yayın sahasında da kendisini gösterecekti.

Türkçülerin dergisi *Ötüken* ile MHP'nin haftalık gazetesi *Devlet*, birbirlerini tanıtıyor, işbirliği yapıyorlardı. *Ötüken*, *Devlet* yayınına başlamadan önce onu şu satırlarla tanıtıyordu: "Devlet, bu satırların yazıldığı sırada son hazırlıkları yapılmakta, olan haftalık milliyetçi siyasî gazetenin adıdır. Genç bir kadro tarafından Ankara'da çıkarılmak üzere uzun müddetten beri çalışılmaktadır. Malî imkânları sağlanan haftalık gazete ilk sayısının, dergimizin bu sayısının okunduğu sıralarda çıkmış olması mümkündür."¹⁰⁴⁸ *Ötüken*, gazete ilk yaşını doldurduğunda da okurlarıyla bunu paylaşmış, *Devlet*'in Türkçü gençler tarafından çıkarıldığı vurgulanmıştır. Ayrıca artık Atsız ve Sançar'ın da yazı kadrosuna dâhil olduğu belirtilen gazetenin Türklüğe ve Türkçülüğe fayda sağlama yolundaki neşriyatına devam ettiğinin altı çizilmiştir.¹⁰⁴⁹

¹⁰⁴⁵ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 15. Gece münasebetiyle çıkarılan tek sayılı dergide Türkeş'in de bir yazısı bulunmaktadır. Türk Milleti'nin yükselmesini sağlayacak güç kaynaklarının sıralandığı bu yazıda birinci sıra "Milliyetçilik ve Türkçülük"tür. Türkçülüğü sırasıyla İslâmiyet ve toplumsal beraberlik takip etmektedir. Türkeş'in yazının son kısmı ise şöyledir: "Dünkü Ergenekon settinden geçerken önümüzde bir Bozkurt vardı. Bugün, Türklük için en iyiyi, en güzeli her ne pahasına olursa elde etmek mücadelesine binlerde Bozkurt olarak yürümekteyiz. Yarın ise hür ve mes'ut ufuklara doğru milyonlarca Bozkurt olarak koşacağız. Tanrı Türkü Korusun!" bkz. Alparslan Türkeş, "Türk Milletinin Kutsal Güç Kaynakları," *Bozkurt*, I/1 (21 Mart 1969), s. 5.

¹⁰⁴⁶ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 15.

¹⁰⁴⁷ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 16.

¹⁰⁴⁸ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 15. Alıntının imlâ hataları ve anlatım bozuklukları bize ait değildir.

¹⁰⁴⁹ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 16. Aynı sayfada *Devlet* tarafından düzenlenen bir bağış kampanyasının haberi de vardır. Buna göre Ankara'da bulunan bütün Türkçü teşekküllerin barınabileceği bir bina satın alınması için bağış toplanmaktadır. Bahsi geçen bağış kampanyasıyla ilgili *Devlet*'te yayınlanan ve bağışta bulunan veya bulunacağını taahhüt eden kişilerin bulunduğu genel listede Atsız'ın ismi birinci sırada yer almaktadır. Onu sırasıyla Cengiz Uluçay, Alparslan Türkeş ve Nejdet Sançar takip etmektedir. Dört ismin başışladığı miktar 1000'er liradır. bkz. "Türkçü Teşekküllere Bina Alma Teşebbüsümüz Gelişiyor," *Devlet*, I/46 (16 Ocak 1970), s. 2.

Nitekim Atsız ve Sançar yazılarıyla da *Devlet*'i desteklemişlerdir.¹⁰⁵⁰ Ayrıca *Devlet* de *Ötüken*'in reklamını yaparak ona destek vermiştir. Bunlardan birinde *Ötüken*, “En uzun ömürlü yegâne Türkçü dergi” olarak tanımlanmakta ve okunması tavsiye edilmektedir.¹⁰⁵¹

Ötüken'in bir diğer desteği de ülkücü teşkilatlarla ilgilidir. Derginin hemen her sayısında ülkücü kuruluşlarla ilgili haberlere, onların faaliyet ve bildirimlerine yer verildiği görülmektedir. Zaten, “komando” olarak anılan bu gençler Türkçülerin tarafından “Türkçü” olarak görülüyordu.¹⁰⁵² Atsız da mektuplarında bu gençlerden övgüyle söz ediyordu.¹⁰⁵³ Ayrıca, Refet Köroğlu bu teşkilatlardan birinin “fahri başkanı” olmuştu. Genç Ülkücüler Teşkilâtı Köroğlu'den böyle bir talepte bulunmuş o da kabul etmişti.¹⁰⁵⁴ Yine aynı teşkilâtın idarecileri Nejdet Sançar'ı da ziyaret ederek ondan “açık ve gizli düşmanlara karşı teşkilâtlarını himaye etmesini” rica etmişlerdi. Sançar da, “[...] Türkçülük Ülküsü'nün gerektirdiği yolda yürüdükleri müddetçe Genç Ülkücüler Teşkilâtı'na yapılacak her hareketi Türkçülüğe yapılacak bir davranış sayarak kendilerinin yanında bulunacağını söylemiştir.”¹⁰⁵⁵ Sançar, başka bir yerde de türlü sebeplerle milliyetçi hareketin dışında kalanların elbet bir gün onun saflarında toplanacağına olan inancını belirtmektedir.¹⁰⁵⁶

1969 kongresinin Türkçüler ile Türkes ve MHP arasında kesin ve keskin ayrılıklara yol açtığı iddiasının hatalı olduğunu kanıtlamak için bu kadar argüman kâfi olsa da bir konuya daha değinilmezse bu mevzu eksik kalacaktır. Mesele şudur: 1969 seçimlerinden önce Adalet Partisi'nden MHP'ye oy “kaymasını” önlemek amacıyla Türkes'i eleştiren bir kitapçık, Nurcu ve Süleymancı gruplar tarafından hazırlanarak *İttihad* adlı bir gazeteyle birlikte ücretsiz olarak dağıtıldı. Kitapçığın iskeletini Mustafa

¹⁰⁵⁰ Bu yazılardan bazıları için bkz. Atsız, “Türk Tarihine Bakışımız Nasıl Olmalıdır,” *Devlet*, I/33 (17 Kasım 1969), s. 9; “Türk Tarihinin Meseleleri,” *Devlet*, I/41 (12 Ocak 1970), s. 11; “Türk Tarihinin Meseleleri,” *Devlet*, I/42 (19 Ocak 1970), s. 6-7; “İran Türkleri,” *Devlet*, I/43 (26 Ocak 1970), s. 6-7, 9; “Yorulanlar,” *Devlet*, I/49 (9 Mart 1970), s. 4; Nejdet Sançar, “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler,” *Devlet*, I/35 (1 Aralık 1969), s. 12; “Çeyrek Aydın'lar,” *Devlet*, II/53 (6 Nisan 1970), s. 4.

¹⁰⁵¹ *Devlet*, I/52 (30 Mart 1970), s. 11.

¹⁰⁵² “Ötüken'den Haberler,” *Ötüken*, VI/64 (Mart 1969), s. 15.

¹⁰⁵³ “On gün önce Ankara'da yapılan komandolar yürüyüşü çok muhteşem olmuş. 10.000 komando vardı diyorlar. Geçen yıl 2-3 bin komando yürümüştü. Ülkü Ocağı ve Genç Ülkücüler Teşkilâtı denen dernekler de hızla geliyor.” bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 127.

¹⁰⁵⁴ “Ötüken'den Haberler,” *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 12. Köroğlu bir süre sonra bu görevinden ayrılacaktır. bkz. “Ötüken'den Haberler,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 14.

¹⁰⁵⁵ “Ötüken'den Haberler,” *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 12.

¹⁰⁵⁶ Sançar'ın ifadeleri aynen şöyledir: “Bu mücadelede en acı taraf, fikir itibarıyla bu cephenin yolcuları olan birçok Türk'ün, siyasî durumları dolayısıyla, milliyetçi hareketin dışında, ve bazan da karşısında, bulunmalarıdır. Fakat, sabırla koruk nasıl üzüm olmakta ise, milliyetçi hareketin dışındaki milliyetçilerinin de birgün şu veya bu şekilde, Türkçülük saflarında toplanmaları imkânsız değildir.” bkz. Nejdet Sançar, “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler,” *Ötüken*, I/71 (Kasım 1969), s. 6.

Polat'ın Bekir Berk'le yaptığı röportaj oluşturuyordu. Ayrıca Türkeş, çeşitli konuşmalarındaki ve kitaplarındaki ifadeler ele alınarak eleştiriliyordu.¹⁰⁵⁷ Onun 1960 yılında verdiği bir röportaj da kitapçığın içindeydi ve Türkeş buradaki sözlerinden dolayı “kadınların çarşaf giymesine, ezanın Arapça okunmasına ve Arapça Kuran'a düşman olmakla” suçlanıyordu.¹⁰⁵⁸ MHP cenahından Türkeş'i savunan yayınların gelmesi gecikmedi.¹⁰⁵⁹ Aynı durum Türkçüler için de geçerliydi. Onlar da Türkeş'in arkasında duracak, onu savunmak için harekete geçeceklerdi.

Bu konuda *Ötüken*'de Türkeş'i savunan ilk derli toplu yazı Ekim 1969'da çıktı. Yazıda, Türkeş aleyhine böyle bir broşürün hazırlanması “alçakça” ve “iblisçe” bir oyun olarak niteleniyordu. “MHP'nin halk nezdinde kazandığı itibardan korkanlar, milliyetçi hareketi hançerlemek için böyle bir oyuna başvurmuşlardı”. Üstelik “bu Türkçülük düşmanı yayınlar hem Arap, hem de Yahudi sermayesi tarafından finanse ediliyordu”.¹⁰⁶⁰ Yine imzasız olarak yayınlanan başka bir yazıda da broşürü kimin finanse ettiği sorgulanıyordu. Zira bu dergiyi yayınlayan şahsın 64 sayfalık bir broşürü bedava dağıtmasının imkânsızdı. Bu da, büyük bir sermaye tarafından desteklendiğini gösteriyordu, ki bu sermaye “Yahudi sermayesi”ydi.¹⁰⁶¹ Yazının ilerleyen kısmında ise, Bekir Berk'in soyu hakkında bir takım şüpheler dile getiriliyordu:

Yahudi sermayesinin organize ettiği bu alçakça hareke katılarak o menfur broşürü yazan (!) avukatın, soyca bir taraftan Türk olmadığı eskiden beri bilinmekte idi. Vaktiyle Türkçülük lehinde yazdığı yazıların, bu eksikliğini unutturmak için sinsi bir oyun olduğu söylenirdi. Bu son, madde karşılığı hareketinden sonra ise, kendisini yakından tanıyanlar öteki tarafının da (hem de müslüman olmayan) bir kavme ait olduğunu ısrarla tekrarlamaktadırlar. Akli başında bir Türk'ün ve samimî bir müslümanın Yahudi parasıyla böyle menfur bir harekete girişmesi imkânsız olduğuna göre bu son rivayetin de gerçek olması kuvvet kazanmaktadır. Çünkü parayla milliyetini ve dinini satabilmek ancak bu şekilde olabilir.¹⁰⁶²

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.¹⁰⁶³ Fakat bunlarda belki de en önemlisi

¹⁰⁵⁷ *İslamî Hareket Bakımından Alparslan Türkeş Milliyetçi Hareket Partisi 9 Işık Doktrini*, Bekir Berk, Röportajı Yapan: N. Mustafa Polat, Güneş Matbaası, İstanbul ts. Bu konu hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: Komplolar ve Provakasyonlar*, Üçüncü Cilt, Alternatif Yayınları, Ankara 1999, s. 63-100.

¹⁰⁵⁸ *İslamî Hareket Bakımından Alparslan Türkeş...*, s. 11-12.

¹⁰⁵⁹ Meselâ bkz. *İslamî Hareket ve Türkeş: İftiralara Cevaplar*, Milliyetçi ve Mukaddesatçı Türk Gençliği (hızl.), İstanbul ts.; *Devlet*, I/27 (6 Ekim 1969), s. 1-12. Bekir Berk'in *Devlet*'e yolladığı tezkip metni için bkz. “Avukat Bekir Berk Müfterileri Cevaplandırıyor,” *Devlet*, I/35 (1 Aralık 1969), s. 4.

¹⁰⁶⁰ “Din Tüccarlarının Son Marifeti,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 7.

¹⁰⁶¹ “Türkeş Aleyhindeki Kitabın Tepkileri,” *Ötüken*, VI/71 (Ekim 1969), s. 6.

¹⁰⁶² a.g.m., s. 6.

¹⁰⁶³ Ülkü Gürbüz, “Milliyetçi Türkiye-Müslüman Türkiye,” *Ötüken*, I/71 (Kasım 1969), s. 1; Nejdet Sançar, “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler,” *Ötüken*, I/71 (Kasım 1969), s. 6; Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk müsün Müslüman mısın?,” *Ötüken*, VI/71 (Ekim 1969), s. 8. Bunlarla beraber Atsız da Bekir Berk'e alaycı bir üslupla

Türkeş'le yapılan bir röportajdır. Yalnız, bu röportajı iki şekilde değerlendirmek gerekiyor. Evvela bu röportaj Türkeş'in, kendisi hakkında çıkan dedikodulara cevap vermesi ve Türkçü camiaya kendisini anlatması açısından önemliydi. İkinci olarak hem Türkeş'e yöneltilen sorularda, hem de Türkeş'in verdiği cevaplarda Türkçülük vurgusunun sıkça yapılmış olduğu dikkat çekiyordu. Hatta ne sorularda, ne de cevaplarda malûm broşür ve o broşürdeki iddialarla ilgili bir husus vardı. Sanki, Türkeş hakkındaki "menfi propagandayı kökünden söküp atmak için" değil de, onun Türkçü olduğunu ispatlamak ve herkese duyurmak için yapılmış bir röportaj gibi duruyordu.

Türkeş'e sorulan soruların bazıları şöyleydi: "Türkiye'nin tarihteki muhteşem Türkiye haline gelebilmesi için Türkçülükten başka bir yol düşünebiliyor musunuz?", "Bir Türkçü ve bir lider olarak, Türkiye'nin ve Türklüğün geleceği hakkındaki düşünce ve ümitleriniz nedir?", "Türkçülük ülküsünün, eski yıllara nazaran yurttan daha çok mu yayıldığı, yoksa eskiye göre daha mı gerilediği düşüncesindedir?", "Türkçülüğün eski yıllardaki mahiyeti ile son yıllardaki şekli arasında, bilhassa yayılma gücü bakımından, ne farklar görüyorsunuz?". Sorular Türkçülük merkezinde olduğu için Türkeş de aynı minval üzerinde cevaplar veriyordu. Türkiye'nin tarihteki "muhteşem" Türkiye haline gelmesi için Türkçülükten başka yol olmadığını; Türkçülüğün elbet bir gün tahakkuk edeceğini; Türkçülük ülküsünün eski yıllara nazaran büyük bir güç kazanmış olduğunu söylüyor ve ekliyordu: "Türkçülüğün eski yıllardaki mahiyeti ile son yıllardaki şekli arasında çeşitli farklar vardır. Herşeyden önce, eski yıllarda sadece bir düşünce akımı olarak ortaya çıkan Türkçülük, bugün siyasî bir kuruluşun bayrağı olmuş ve gerek siyasi, gerekse ilmî esaslarla yeni bir kalıba sokularak yayılma ve tesir alanı geliştirilmiştir."¹⁰⁶⁴ Evet, Türkçülük yeni bir "kalıba" sokulmuştu. Fakat belki de asıl sorun buradaydı.

Türkçüler, her ne kadar Türkeş ve partisi ile yakın ilişkilerde bulunuyor olsalar da onları rahatsız eden hususlar da vardı. Bunlar, bazı durumlarda açığa çıkıyor ve bir kısım Türkçüler, açık veya örtülü bir şekilde, Türkçülüğün girdiği yeni kalıbın "zararlı" olduğunu dile getiriyorlardı. Bu rahatsızlığın ilk örneğini yine Atsız'da, Almanya seyahatini esprili bir dille anlattığı gezi hatıralarında, görmek mümkün oldu.

yaklaşmaktadır: "Zavallı Slovaklar tarihleri boyunca hep ezilmişler. Keskin bir içkileri var. Fena değil. Alkolü bizim rakıdan az, Almanları 'Şinkenheger' adlı rakılarından fazla. Bu içkiyi özellikle Avukat Bekir Berk'e tavsiye ederim. Zihnine küşâyış gelir. Hem, bir daha Türkeş aleyhinde daha parlak cümleler bulur, hem de benden aldığı ve birkaç yol haber gönderdiğim halde geri vermediği iki kitabı hatırlar. Benim hakkımı yediği için hadi dünya adaletinden kurtuldu diyelim; yarın mahşerde bu yüzden Cehennemde yanacağını da düşünmüyor mu? Üstadı Saîd-i Kürdî'den böyle mi öğüt aldı?" Atsz, "68. Vilâyete Seyahat," *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 10-11.

¹⁰⁶⁴ "A. Türkeş İle Bir Konuşma," *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 8, 15.

Hatıralarının Türkiye'ye döndükten sonraki günlerini anlattığı kısımda, partilerin radyo konuşmalarını dinleyen Atsız, MHP adına konuşanlardan biri olan MHP Genel İdare Kurulu üyelerinden Ahmet Er'in konuşmasını eleştiriyordu. Er, Türk Milleti'ne seslendiği bu konuşmasında, “seni Türklük gurur ve şuuru ile İslâm ahlâk ve faziletine; cihan tekniğine ve Türk-İslâm medeniyetine çağırıyorum” diyordu. Bu yeni düzenin ismi, “Muhammedî Düzen”di.¹⁰⁶⁵ Atsız ise Ahmet Er'in bu konuşmasının MHP'ye oy kaybettireceğini düşünüyor, esprili ve biraz da alaylı bir üslûpla onu eleştiriyordu:

Radyo konuşmaları sırasında dinlememek bahtiyarlığına erdiğim Ahmet Er'in konuşması da partisine oy kaybettirmesi bakımından birebir tedbir olmuş. ‘Memlekette nizâm-ı Muhammedîyi kuracağız’ demiş. Bak hele yaramaza! Ayol, nizâm-ı Muhammedî zaten yürürlükte, Camiler dolup dolup taşıyor. Minarelerden oparlörle okunan ezanlar milleti uykudan kaldırıyor. Hacca gidene gitme diyen yok. Hacılarımız getirdikleri Zemzem suyunu satarak para bile kazanıyor. Daha ne istiyorsun? Eğer kadınları kafese sokup yine dörder tane alacağız demek istedinse sen ilkönce evde Yenge Hanım'dan dayak yemişindir. Bana kalırsa bu işte bir yanlışlık olmuştur. Ahmet Er eski bir jandarma subayıdır. Herhalde ‘memlekette âsâyîşi kuracağız’ diyecek yerde yanlışlıkla ve heyecanlı nizâm-ı Muhammedîden bahsetmiştir. Eski Millî Birlik Komitesi olan Ahmet Er, komitenin öteki üyeleriyle birlikte yemin ederken en heyecanlı, en bağırğan kişiydi. Üstelik Türkiye'deki 34 milyon şairden biridir. Şairler heyecanlı olur. Hatta onun ‘Adını Siz Koyun’ adında bir şiir kitabı da vardır. Bunlara bakarak dil sürçmesi diyeceğim. Ama öyle değil de bilerek söylediyse ozaman artık adını siz koyun.¹⁰⁶⁶

MHP idarecilerinin oy toplayabilecekleri kitleyi genişletmek adına yaptıkları bu tür hamleler ve girişikleri söylem değişikliği partilerine Türkçülerin pek de hoşlanmadıkları profilde insanların katılmalarına yol açacaktı. Attilâ Demiral bu tip insanları “ümmeççi” ve “Nurcu” olarak tanımlıyordu. Bu gruplar senelerce eleman yetiştirmişler ve bu elemanları çeşitli devlet kurumlarına yerleştirmişlerdi. Bunların bazıları da MHP saflarına “sızmış” ve 1973 seçimlerinde MHP'ye içeriden “zarar” vermek için “Truva atı” misâli beklemekteydiler. Hatta MHP'ye “sızanların” bazıları harekete geçmiş ve Türkçüler aleyhinde “iftira” kampanyaları yürütmeye başlamışlardı.¹⁰⁶⁷ Demiral'ın bahsettiği bu kişilerin veya İslâmî tarafları daha belirgin olan kişilerin partinin etkin kademelerine kadar yükseldikleri tahmininde bulunmak çok da yanlış olmayacaktır. Öyle ki, bu kişiler Türkçüler ile MHP arasındaki ilişkiye bile etki edebilecek ve bu ilişkiyi sınırlandırabilecek bir tesire sahiplerdi. Atsız, çok kısa bir

¹⁰⁶⁵ “Getireceğimiz Düzen,” *Devlet*, I/27 (6 Ekim 1969), s. 9.

¹⁰⁶⁶ Atsız, “68. Vilâyete Seyahat,” s. 14-15.

¹⁰⁶⁷ Attilâ Demiral, “Osmanlı Komünistleri veya Parvus'un Ümmeti,” s. 11.

süre sonra yolladığı bir mektuplarında buna değiniyor ve partide Türkçülere ve Ötüken'e düşman bazı "mutaassıp dindar" kişilerin olduğunu yazıyordu. Bu yüzden Türkeş, toplayıcı bir rol üstlenmek mecburiyetinden dolayı ihtiyatlı davranıyordu. Aynı şekilde Türkçüler de Türkeş'le müttefik olduklarını açığa vurmuyorlardı.¹⁰⁶⁸ Fakat Atsız, MHP'deki bu grubun bazı hareketlerini karşılıksız bırakmayacak ve uyarısını yapacaktı. Meselâ, emekli bir albayın cenaze töreninde askerî bandonun marş çalmasına ve bu cenazeye çelenk gönderilmesine karşı "Kartal Din Görevlileri" imzasıyla cenaze töreninin yapıldığı camiye bir bildiri asarak çelenk ile bandonun İslâm'a aykırı olduğunu iddia eden kişiler arasında MHP'nin ilçe teşkilâtı yöneticilerinden birinin olması münasebetiyle şunları yazacaktı: "Milliyetçi Hareket Partisi, adından da anlaşılacağı gibi milliyetçi bir partidir ve başkanı Alparslan Türkeş eski Türkçülerden biridir. Bu parti yobazların barınacağı bir parti değildir. İslâmiyeti yobazlık sananların bu partide işi yoktur. Bazı partiler dinî taassubu seçim kaygısı ile istismar ettiler. Bu ayrı bir konudur."¹⁰⁶⁹ Atsız'ın bazı partilerin oy kaygısıyla dini kullandıklarını söylemesi gerçekten dikkate değerdir. Demek ki, bazı Türkçülerin MHP hakkında bu yönde bir gözlemleri olmuştu ve bu durum bir şekilde dışa vuruluyordu. Fakat Atsız'ın pek belirgin olmayan uyarısına karşılık Sançar, bir süre sonra çok daha açık konuşacaktı.

Nejdet Sançar, Türkçülük düşmanlarının bu fikre yıllardır çeşitli "kulplar" takmaya çalıştıklarını söylüyordu. Türk ülküsüne "düşman" olanlar Turancılığı, Türkiye'yi unutup ansızın Rusya'ya saldırmak; Irkçılığı, kan tahlili yaparak milliyet tayin etmek gibi algılamışlar ve onu insanlara karşı bu şekilde kötümeye çalışmışlardı. Türkçülük "düşmanlarının" bir diğer "tekerlemeleri" ise "hamasî Türkçülük"tü. Türkçülerin, Türk tarihini yücelterek bir yere varamayacakları, bu "edebiyatı" bırakarak toplumun günlük meseleleri ile ilgilenmeleri gerektiği söyleniyordu. Ancak bunlar Türkçülük düşmanlarının iddialarıydı. Yeni yeni ortaya çıkan başka bir iddia ise "kuru Türkçülük" iddiasıydı. Bu iddia, Türkiye'deki parti çekişmelerinde başarı kazanmanın tek yolunun "dini kullanmak" olduğu yanılgısından ileri geliyordu. Sançar'a göre, "Din

¹⁰⁶⁸ Atsız'ın ifadeleri tam olarak şöyledir: "Yazılarınızdan MHP'ye ait olanları basamıyoruz. Albay istemiyor. Sebebi şu: MHP'de bize ve Ötüken'e muhalif, hattâ düşman olan bazı elemanlar var. Bunlar bunu vesile yaparak Albay aleyhinde propaganda yapıyorlar. O da parti lideri olmak dolayısıyla toplayıcı bir rol oynamak mecburiyetinden ötürü, bu hususta ihtiyatlı davranıyor." bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 141. Atsız başka bir mektubunda da şunları yazmaktadır: "Bir de dergimizin tamamen MHP ile aynı paralelde gözükmesinin sakıncaları var: Partinin mutaassıp dindar unsurları bizden hoşlanmadıkları için bu yüzden dedikodu yapıyor ve Türkeş'in canını sıkıyorlar. Onun için biz de Türkeş'in müttefiki olduğumuzu açığa vurmuyoruz." bkz. a.g.e., s. 157.

¹⁰⁶⁹ Atsız, "Türkçülüğe Karşı Yobazlık," s. 5-6.

örtüsü altında Türkçülük yaparak oy devşirme peşine düşenler, Türkçülükten taviz vermemek ve Türkçülüğü hilesiz bir şekilde uygulamak isteyen gençlere ‘kuru Türkçü’ damgası yapıştırıyorlardı”. Bu taktiğe başvuranlar belki bir miktar insan kazanabilirlerdi. Ancak bu kazanç Türkçülüğün kaybedecekleri yanında hiç kalırdı. Üstelik bu “taktik” fikir sahasında henüz toy sayılacak kişiler tarafından savunuluyordu. Eğer bir taktik uygulanacaksa, davanın kıdemli mensupları tarafından tespit edilmeliydi. Küçük hesaplar peşine düşerek Turancılık ile Türk Irkçılığından beslenen ve sınırları kesin bir şekilde çizilmiş bulunan Türkçülüğü değiştirmeye, onun esaslarıyla oynamaya kalkmak sakat ve tehlikeli bir yoldu. Türkçü gençler bu türlü oyunlardan uzak durmalıydılar.¹⁰⁷⁰ Aynı sayıda, Sançar’ın Genç Ülkücüler Teşkilâtı’nın kurultayında da bu konuya temas ettiği görülüyor. Sançar burada da “kuru Türkçülük” iddialarının temelsiz olduğundan bahsediyor ve bu tür iddiaların “genç Türkçüleri bölmek ve birbirlerinden şüphe etmelerini sağlamak için” ortaya atıldığını söylüyordu. Bunun yanında bir de “fikrî ve fiilî liderlik” konusuna değinmişti. Demek ki, hareketin fikrî lideri ile siyasî liderinin kim olduğu hususunda bir tartışma veya dedikodu vardı. Sançar ise, Türkçülükle ilgili kararların istişare yoluyla alındığını, Genç Ülkücüler Teşkilâtı’nın Türkçülük yolundaki mücadelelerinde emri Türkes’ten alacaklarını söylüyordu.¹⁰⁷¹

¹⁰⁷⁰ Nejdet Sançar, “‘Hamasî Türkçülük’ ve ‘Kuru Türkçülük’ İddiaları,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 6-7. Türkçüler daha önce de “taktik” sorunuyla karşılaşmışlardı. Sançar’ın Türkçülüğe zararlı olduğunu belirttiği “taktik”ten 18 yıl önce İsmet Tümtürk de bahsetmişti. İki Türkçünün yazılarındaki birkaç öge yer değiştirdiğinde bile ulaşılan sonuç aynıydı ve yazılardaki benzerlik oldukça şaşırtıcıydı. Şöyle diyordu Tümtürk: “Aslında sakat olan ve inandığımız bazı şeyleri, sırf ülkünün menfaati icabı, ‘taktik’ mülâhazasıyla söylemek doğru olabilir mi? İtiraf edeyim ki, bu soruya eskiden vereceğim cevap, ‘Evet’ idi. Şimdi ‘Hayır’dır. Bilhassa Türkçü hareketlerin birliği, iç huzuru ve hamle kudreti bakımından, ‘taktik’li gidiş tecrübelerinin umulmadık zararlarının umulmadık faydalarından aşkın olduğunu Türkçülüğün yakın geçmişinde çok gördük. [...] Bu mânada ‘taktik’in bize getirebileceği faydalar da ilk ümitlerden daima daha azdır. Evvelâ, düşmana sevimli gözükmekten ümidi kesmek gerekir. Baş düşmanımız Yahudi ve Masondur. Bunlar, bize inandırmak istedikleri gibi, yalnız ‘ırkçılık’a değil, her şekil ve derecesinde milliyetçiliğe, millî şuura ve millet sevgisine düşmandırlar. Kendi bakımlarından gayet tabii olarak böyledir. Bize zaman zaman, ülkümüzün falan unsurundan vazgeçtiğimiz takdirde yumuşak muamele göreceğimiz hissini aşırlar. Aldatıcıdır. Türk milliyetçiliği ne kalıba girse onlardan merhamet görmeyecektir. Yalnız kendini inkâr ettiği ve zayıfladığı, bölündüğü müddetçe bu cereyanları teşvik edici bir güler yüz görebilir. Türkçülüğü bu yollara bilerek bilmeyerek, sevk edenler şahsan Yahudi-Mason kuvvetlerinin devamlı ve samimî hayırhahlığı ile de karşılaşabilirler, fakat bunu hiç bir zaman millî hareketin kendisine karşı düşmanlığın gevşemesi sanmak gafletine düşmemelidir. Düşmanın bize Güler yüz göstermesini, bize karşı baskının şiddetini azaltmasını, kendimiz için, tuttuğumuz oyalama yolu için, bir başarı saymak bizi çok tehlikeli bir hataya sürükleyebilir. Düşmanın fazla iltifatı bazan da bir tehlike işaretidir: Bizim yeni yolumuzun ona daha faydalı olduğunu gösterir. Bizi düşündürmelidir. Aynı sebeple düşmanın daima bizi ülkümüzün aynı unsurundan dolayı acı acı hırpalaması, bize bütün darbelerin o nokta münasebetiyle gelmesi sebebiyle de derhal o noktanın bizim için bir zaaf ve felâket kaynağı olduğu neticesine sıçramamalıyız. Taktik hususunda göz önünde tutacağımız başlıca iki noktanın biri kendi iç kuvvetlerimizi dağıtmamak ve zayıflatmamak, ikincisi de düşmanla mücadelede kendimiz için en elverişli sahada tutmaktır. Ülküler derin ve kudretli inançlardır. Bütün samimiyetimizle bağlanmadığımız takdirde bu yolda yürüyemeyiz. Bu bakımdan politikadan ayrılır. Politikanın oportünist ölçülerini ve taktikini ülkülere tatbik edemeyiz. Etmeğe kalkıştığımız gün ülkünün en büyük kudret kaynağını baltalamış oluruz.” b kz. İsmet Tümtürk, “Bir Beyanname Münasebetiyle,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 15.

¹⁰⁷¹ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 14. Sançar 1972’de MHP Gençlik Kollları tarafından düzenlenen bir seminerde de Türkçülük bahsinde benzer bir uyarıyı yapacak, MHP’li gençlere Türkçülük yolundan ayrıldıkları takdirde Adalet Partili ve CHP’li gençlerden bir farklarının kalmayacağını söyleyecekti. b kz. “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 16.

Fakat Sançar, emri verenin “MHP lideri Türkeş”in değil, “Türkçü Türkeş” olduğuna dikkat çekerek hem Türkeş’in Türkçü olduğunu, hem de Türkeş’in şahsı ile partisinin Türkçüler nazarında birbirinden ayrı telâkki edildiğini hatırlatıyordu. Belki de bu hatırlatma yalnızca genç Türkçülere yönelik değildi. Türkeş’in de bunu unutmamasını istiyordu.

Demek ki, Türkçüler ile Türkeş ve partisi arasındaki bağların 1969 kurultayında koptuğu iddiası temelsizdi. Kurultayın ardından araya bir soğukluk girdiği kabul edilse bile işbirliğinin bir şekilde sürdüğü açıktı. İlişkinin tamamen kesildiğini iddia etmek ise neredeyse imkânsızdı. Bu, her iki tarafı da rahatsız eden durumların olmadığını göstermiyordu elbette. Türkçüler, MHP’nin aldığı yeni şekli tasvip etmiyor, Türkçülüğün her ne için olursa olsun “esnetilmesini” doğru bulmuyorlardı. “Oy kaygısıyla”a Türkçülüğün sınırlarını yeniden tespit etmeye çalışmak, onu yeniden tanımlamak, farklı fikrî gruplarla temasa geçmek, dinî söylemler kullanmak gibi hareketlerin Türkçülüğe faydadan çok “zarar” getireceğine inanıyorlardı. Fakat Türkçülerin Türkeş’in Türkçü olduğuna “imanları” neredeyse tamdı. MHP’deki bu değişimi, parti başkanının Türkçü olması hasebiyle ve parti ile Türkeş’i birbirlerinden ayrı bir şekilde kıymetlendirerek görmezden gelebiliyorlardı. MHP’liler ise Türkçülerin seküler bakış açılarından rahatsızlık duyuyorlardı belki de. Bilhassa *Ötüken*’de Atsız’ın din aleyhindeki yazılarının parti ve dolayısıyla da “ülkü” yolunda “zararlı” olduğu fikrindeydiler. Türkçülerin, Türkçülüğün “esnetilmemesi” hususundaki “tavizsiz” tutumları da MHP’liler için pek kabul edilebilir değildi. Zira onlar için, Türkçülüğün mevcut tanımı ve aslında bizzat “Türkçülük” kelimesi bile yeterince “ayrıştırıcıydı”. Bunların yanına bir de Türkçülerin İslâm’a karşı oldukları algısı ile Türkçülerin İslâm öncesi Türk tarihi, kültürü ve ahlâkına yaptıkları yoğun atıflar ipleri gerginleştiriyordu. 1972’ye gelindiğinde, yeterince gerginleşen iplerin kopması için ufak bir hamle yetti ve Türkçülerle MHP’lilerin yolları ayrıldı. Peki, bu hamle neydi?

Türkçüler Derneği Genel Merkezi, 3 Haziran 1972 günü yaptığı kurultayda bazı isimleri dernekten ihraç etti. Bazıları MHP ile bağlantılı olan bu isimler Sadi Somuncuoğlu, İbrahim Metin, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Mehmet Altınsoy ve Galip Erdem’di.¹⁰⁷² Burada, ihraçların kesin sebebi gösterilmemekle birlikte, aslında “aynı

¹⁰⁷² İlginçtir, Atsız’a yakınlığıyla bilinen ve Attilâ Demirâl tarafından çıkarılan *Son Kale* adlı dergi, bahsi geçen kişilerin “Türkçüler arasında bozgunculuk yaptıkları, Türkçülük ideolojisini şahsî ve politik emellerine âlet ettikleri için” ihraç edildiklerini yazmakta, aynı kişilerin MHP’den de ihraç edilmelerini istemektedir. Daha ilginç olan ise bu haber Türkeş’in bir sözüyle desteklenmektedir: “Aramızda hafiyeler var. Ajanlar var. Bunları bileceksiniz,

kişilerin 31 Ocak 1971’de yapılan kurultayda da ihraçlarının istendiği, Şevket Barutçu ve Enver Yakuboğlu’nun araya girmesiyle meselenin Haysiyet Divanı’na bırakıldığı ve tutumlarında bir değişiklik görülmediği için 3 Haziran 1972 tarihli kurultayda kesin olarak ihraç edildikleri” yazıyordu.¹⁰⁷³ Atsız, kurultaydan bir ay sonra yazdığı bir mektubunda, kurultaya katılmadığı için ihraçlardan haberinin olmadığını, kendisinin bu olayla ilgisinin olmadığını ve ihraç sebebinin bu kişilerin aidatlarını uzun süredir vermemeleri olduğunu söylüyordu.¹⁰⁷⁴ Gerçekten de, 31 Ocak 1971’de yapılan kurultay “görevlerini yerine getirmeyen, aidatlarını ödemeyen, Türkçülükle bağdaşmaz davranışlarda bulunan” üyelerin dernekten ihraç edilecekleri kararı alınmış ve üyelere duyurulmuştu.¹⁰⁷⁵ Fakat asıl sebep aidatları mı ödememek, yoksa “Türkçülükle bağdaşmaz davranışlarda” mı bulunmaktı? Zannedirim olayların seyri ve sonuçları ikinci seçeneğin daha etkili olduğunu gösteriyordu. Zira *Devlet*, bu ihraçlara çok sert bir karşılık verecekti.

Devlet, Türkçüler Derneği’nin 3 Haziran 1972 tarihli kurultayından epey sonra, 10 Temmuz 1972’deki sayısında “Tertiplere Dikkat!” başlıklı bir yazı yayınladı. Bu yazıda ihraç edilenlerin bir kısmının derneğe üye dahi olmadıkları ve savunmalarının alınmadığı yazıyordu. Ayrıca, ihraç haberlerinin “ısmarlama” olduğu intibasını uyandıracak şekilde bazı günlük gazetelerde sıkça görülmesi bu hareketin “kendini bilmez bazı maceracılar” tarafından yapıldığını gösteriyordu. Kaldı ki, derneğin bütün ocakları bu ihraç kararlarına iştirak etmiyorlardı. Meselâ, Çankırı Ocağı Başkanı Şevket Barutçu *Devlet*’e gönderdiği telgrafta, ihraç kararlarından haberdar olmadıklarını ve bu kararları tasvip etmediklerini yazıyordu. Çankırı Ocağı ile birlikte ihraç kararlarını onaylamayan Ankara ve Adana ocakları da genel merkezden ayrılarak müstakil dernekler kuracaklardı.¹⁰⁷⁶ Yazının devamında Türkçüler Derneği, “güya Türkçüler Derneği” olarak niteleniyor ve Reşide Sançar’la gerçekleşen şu konuşma veriliyordu:

Güya Türkçüler Derneğinden ihraç edilen bir ülküdaşımız, ihracın gerekçesini öğrenmek için Sayın Nejdet Sançar Hocaya telefon ediyor. Telefona Sançar Hocanın muhterem eşi Reşide hanım çıkıyor. Konuşma aynen şu şekilde cereyan ediyor:
-Sayın hocamı rica edecektim.

taniyacaksınız, tesbit edeceksiniz.” bkz. “Türkçüler Derneğinden Yapılan İhraçlar,” *Son Kale*, I/9-10 (Mayıs-Haziran 1972), s. 3.

¹⁰⁷³ Türkçüler Derneği Genel Merkezi, “Türkçüler Derneği Genel Merkezi’nin Bildirileri,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 6.

¹⁰⁷⁴ *Atsız’ın Mektupları*, s. 197.

¹⁰⁷⁵ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

¹⁰⁷⁶ *Devlet*, “Tertiplere Dikkat,” *Devlet*, IV/149 (10 Temmuz 1972), s. 2.

-Kendi yok. Bir şey mi vardı?

Hocanım. Bizi Türkçüler derneğinden ihraç etmişler. Belki Nejdet Hocam toplantıda bulunmuştur. Gerekçesini öğrenecektim.

-Aaa. Hiç haberimiz yok. Bunu kimler yapmış. Bu gidişle Nejdet ile Atsız'ı da Türkçülükten ihraç edecekler.¹⁰⁷⁷

Yazının son bölümünde ise Türkeş'in MHP Genel İdare Kurulu'nda bu konuya temas ederek "Ne idiği belirsiz, nereden emir aldıkları meçhul bir heyet üç Türkçü arkadaşımızı -bazıları üyesi de olmadıkları halde- bir dernekten ihraç etmişler" sözleri aktarılıyordu.¹⁰⁷⁸ Anlaşılan o ki, *Devlet*'in bu sayısının Atsız'ın eline geçmesi çok da uzun sürmemiş. O, bilhassa "güya Türkçüler Derneği" ve "ne idiği belirsiz, nereden emir aldıkları meçhul bir heyet" sözlerine çok sinirlenecekti. Fakat Türkeş'in bu sözleri gerçekten söyleyip söylemediğinden emin değildi. Yine de MHP ile bağların koptuğunu düşünüyor¹⁰⁷⁹, "oyunun açık oynanacağını ve belli bir hattan sonra kendisinde hatır, gönül tanımak diye bir şey kalmadığından dolayı bu işin nerelere kadar varacağını kestirilemeyeceğini" söylüyordu.¹⁰⁸⁰ Atsız, 19 Temmuz 1972 tarihli bu mektuplarının ardından, 26 Temmuz 1972 tarihindeki mektubunda Refet Körüklü'ye, *Ötüken*'in Ağustos 1972 tarihli 104. sayısında yayınlanmak üzere "Türkçülük ve Siyaset" adlı yazısı ile Türkçüler Derneği'nin üç bildirisini gönderdi. *Devlet*'te yazılanlara ağır ifadelerle karşılık verilen ve Atsız'ın kaleminden çıktığını tahmin ettiğimiz bu bildirilerin 12 punto ve çift sütun olarak dizilmesini istiyordu.¹⁰⁸¹ Nitekim bildiriler Atsız'ın istediği gibi basıldı ve yayınlandı.

Bildirilerde *Devlet*'te yazılan hemen her şeye cevap veriliyordu. *Devlet*'in, ihraç edilenlerin bazılarının derneğe üye olmadıklarını yazmasına karşın *Ötüken*'de bu isimlerin derneğe kayıt oldukları tarihler, kütük numaraları ve dernek faaliyetlerinde üstlendikleri vazifeler yazılmıştı. Bildiride Şevket Barutçu'nun telgrafına da değiniliyor ve "iyi niyetlerle hareket ettiği bilinen Barutçu'nun bu iyi niyeti *Devlet* tarafından istismar edildiği" yazılıyordu. *Devlet*, Ankara ve Adana ocaklarının genel merkezden ayrılacaklarını yazmıştı. Bildiride ise Adana Ocağı'nın Adana Bölgesi Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından faaliyetten men edildiği ve Ankara Ocağı'nın da "*Devlet* gazetesi zihniyetindeki kişilerce" münfesihi durumuna düşürülüp kapatıldığı ve evrakı

¹⁰⁷⁷ a.g.m., s. 2.

¹⁰⁷⁸ a.g.m., s. 2.

¹⁰⁷⁹ *Atsız'ın Mektupları*, s. 84. Bu mektup, Atsız'ın mektuplarının her iki baskısında da 19 Temmuz 1965 tarihli olarak verilmiştir. Ancak yılı 1972 olsa gerektir.

¹⁰⁸⁰ *Atsız'ın Mektupları*, s. 200.

¹⁰⁸¹ *Atsız'ın Mektupları*, s. 202.

kaybedildiği için genel merkez kararlarına muhalif olamayacakları yazılıyordu. Bildirilerde Reşide Sançar'la yapıldığı iddia edilen konuşmaya da değiniliyordu. Bildiriye göre bu görüşme *Devlet* tarafından “tahrif” edilmişti. Zira Reşide Sançar o sözlerinde, dernek yönetimi bağımsız bir kurul olduğu için tüzük hükümlerine uymadıkları takdirde Atsız ve Nejdet Sançar'ın bile ihraç edilebileceklerini kastetmişti. Bildirideki en keskin ve sert kısım ise “güya Türkçüler Derneği” sözleriyle ilgiliydi. Bu sözleri söyleyenler “Nurcu, ümmetçi, Anadoluçu ve ne idiği belirsiz birçok grupta” işbirliği yapmış fakat bunlar sineye çekilmişti. Bu son hareketleri ise affedilmeyecekti. Türkçüler hesaplarını öbür dünyaya bırakmazdı.¹⁰⁸² Bildirinin son bölümü ise artık gemilerin yakıldığını gösteriyordu:

- a) Onlar Türkçülük saflarında bir er bile olamazlar.
- b) Bugüne kadar hangi fikre ve kime hizmet ettikleri belli olmayan karıştırcılardan hesap sorulacaktır.
- c) Bütün Türkçüler'e dikkatli ve uyanık olmalarını ve bundan böyle bu gürhün oyununa gelmemelerini bildirirken bundan sonraki davranışlarda da asla taviz vermeyeceğimizi, siyaset dalaverelerini mazeret diye kabul etmeyeceğimizi, kimsenin gözünün yaşına bakmayacağımızı bildiririz. Herkes safını seçsin, ona göre hareket etsin.¹⁰⁸³

Artık kılıçlar çekilmişti. Her iki grup arasında tevil ve tadili mümkün olmayan sözler söylenecek. İlişkiler eskisi gibi olmayacaktı. Birçok yazarın 1969 kurultayında olduğundan bahsettiği ayrılık gerçekleşiyordu. Öyle ki, Türkçülüğün siyasetle ilişkisi Atsız tarafından yeniden şekillendirilecekti. Türkçüler Derneği'nin bildirilerinin yayınladığı sayıda Atsız'ın meşhur “Türkçülük ve Siyaset” başlık yazısı da yayınladı. Daha önce Türkçülüğün CKMP-MHP ile siyasîleştiğinin, CKMP-MHP'nin Türkçü bir parti olduğunun, Türkeş'in de Türkçü bir lider olduğunun yazıldığı sütunlarda artık tam aksi şeyler yazılıyor, “ülkü” ve “siyaset” birbirinden ayrılıyordu. “Türkçülük bir ülkü, siyaset ise iktidara geçme taktiğidir” diyordu Atsız. Ülküler değişmezdi, fakat siyaset her zaman değişebilirdi. Zira iktidara gelebilmek için oy kazanması gerekirdi. Bunun için de siyasîler “yalan” söyler, en aşırı “tavizleri” vermekten çekinmezlerdi. Türkçüler ise ancak “Türkçü karaktere sahip olan partileri” tutarlardı. “Türkçülükten taviz veren partiler” Türkçüler tarafından tutulamaz, savunulamazdı ve hiçbir parti Türkçülüğün mevcut tanımına göre Türkçü sayılamazdı. Türkçülük artık siyasî değildi. İleride Türkçü bir parti kurulur veya mevcut partilerden biri Türkçü parti haline gelirse

¹⁰⁸² Türkçüler Derneği Genel Merkezi, “Türkçüler Derneği Genel Merkezi'nin Bildirileri,” s. 6-7.

¹⁰⁸³ a.g.m., s. 7.

Türkçülük siyasete girmiş olurdu. Bununla beraber, Türkçülüğün iktidar olması için illâ parti kurmasına ihtiyaç da yoktu. Türkçülük, beyinlere ve gönüllere şuurlu bir şekilde yerleşirse partisiz de iktidara gelebilirdi.¹⁰⁸⁴ Atsız, bu makalesiyle açık açık Türkçü gençlerin MHP ile aralarına mesafe koymak istemiş, hatta partiden tamamen uzaklaşmalarını “tavsiye” etmişti. O, Türkçülüğün artık “siyasî” olmadığını, hiçbir partinin Türkçü sayılamayacağını söylese ve gençlerin de MHP’den ayrılmalarını istese de Türkçülük, geldiği nokta ve siyasetle ilişkileri açısından değerlendirildiğinde, 1965 öncesinin, hele 1950’li yılların seviyesine dönmesi mümkün olmayacaktır. Çünkü MHP’nin “artık” Türkçü olmadığını söyleyenler, çok kısa bir süre önce MHP’yi yere göğe sığdıramıyor ve Türkçülüğün “siyasî cephesi” olarak görüyorlardı. Genç Türkçülere iktidar olma umudu verilmişti. Türkçülük bir gün MHP “sayesinde” iktidar olabilirdi. Bütün bunlar, Atsız’ın kendi elleriyle MHP’ye yönlendirdiği gençlerin bir daha “geri” dönmelerinin önünde beliren “kocaman” engellerdi. Atsız ve çevresindeki Türkçüler, Türkçüler Derneği ile yeni bir atılım yaparak gençleri tekrar “saflarına çekme” denemeleri yaptılarsa da başarılı olamadılar. Zira dernek, bizzat aynı kişiler tarafından, siyasete ağırlık verileceği gerekçesiyle atıl konuma getirilmişti. Üstelik dernek ve dernek bünyesinde gerçekleştirilebilecek faaliyetler “artık” gençleri tatmin edemezdi. Birçok genç “aksiyon” istiyor, iktidar olmak istiyordu ve bunu verebilecek olan Türkçüler Derneği değil, MHP idi. Bu şartlar altında, iki grup arasında yeni hamleler beklemek yanlış olmazdı. Nitekim *Ötüken*’de yayınlanan Türkçüler Derneği’nin bildirimleri ve MHP’nin “artık” Türkçü sayılamayacağı minvalindeki yazıların ardından MHP de tepkisiz kalmayacaktı.

Türkeş, ülkücü gençlerin *Ötüken*’i okumasını ve *Ötüken*’in ülkücü kuruluşlara girmesini yasakladı.¹⁰⁸⁵ Bu mesele öyle uzadı, öyle dallanıp budaklandı ki Türkçü “umumî efkâr” aylarca bu konuyla meşgul oldu. *Ötüken*, birçok sayısında bu konuyla ilgili yazılar yayınladı, Atsız ise mektuplarında sık sık bu konuya değindi. Zaten biz de, *Ötüken*’in yasaklanması meselesine ilk defa Atsız’ın mektuplarında tesadüf ettik. O, 6 Ekim 1972 tarihinde Muzaffer Eriş’e yazdığı mektubunda Türkeş’in Trabzon’daki konuşmasında, *Ötüken* ve Atsız’a yakın bulunan gençler tarafından çıkarılan *Adsız*’ın

¹⁰⁸⁴ Atsız, “Türkçülük ve Siyaset,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 3. Atsız’ın bu yazıyı tamamladığı tarih 26 Temmuz 1972’dir.

¹⁰⁸⁵ Yasak sadece *Ötüken*’le sınırlı değildi. Namık Kemal Zeybek’e göre, Atsız’ın kitaplarının parti içi eğitimlerde okunması da yasaklanmıştı. bkz. bkz. *60’lılardan Vatan Kurtarma Hikâyeleri*, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2014, s. 254.

okunmasını yasak ettiğinden bahsetmektedir.¹⁰⁸⁶ *Ötüken*'in Ekim 1972 tarihli sayısında da örtülü bir şekilde bu meseleye değinildiği görülmekteydi. Buna göre, “Ankara’daki bir fesat yuvası yıkıcı faaliyetler içine girişmişti”. Sayıca “azınlık” olan bu grup, “yıllar evvel girdikleri Türkçü teşekküllerdeki saf gençleri Türkçülük ve Türkçüler aleyhine kışkırtıyor, *Ötüken* ve kıdemli Türkçüler aleyhinde dedikodular yayıyorlardı.”¹⁰⁸⁷ Bir sayı sonra, Kasım 1972’de ise Türkçüler Derneği’nden yeni ihraç haberleri vardı. Cezmi Bayram¹⁰⁸⁸, Acar Okan, Galip Çaka ve Halûk Karamağaralı kesin ihraç istemiyle Haysiyet Divanı’na sevk edilmişlerdi. Bunun yanında, Adana Ocağı’nın mevcut yönetimi feshedilerek, başkanı Necdet Özkaya’nın 1970’te dernekten ihraç ettiği bazı isimler hakkında genel merkeze yanlış bilgi verdiği gerekçesiyle ihracı istenmekteydi.¹⁰⁸⁹ Bildiride ayrıca, bazı şehirlerde Atsız, Zeki Sofuoğlu ve Refet Köroğlu aleyhinde “propaganda” yapıldığından haber olunduğu; dernekten ihraç edilen veya istifa eden kimselerin derneğe tekrar üye olamayacakları ve üyelere yeniden kütük numarası verileceği yazılıydı. Yeni kütük numaralarına göre birinci sıra Atsız’ın, ikinci sıra Nejdet Sançar’ındı. İlginç olan şu ki, üçüncü sırada Alparslan Türkeş vardı.¹⁰⁹⁰ Dernek, aldığı kararlarla bir yandan Türkeş’in yakınında bulunan kişileri ihraç ediyor, derneğe geri dönmelerinin önünü kesiyor; bir yandan da Türkeş’i üç numaralı üye kabul ederek her şeye rağmen açık kapı bırakıyordu. Fakat bu bildiriden bir sayfa sonra yine

¹⁰⁸⁶ *Atsız’ın Mektupları*, s. 208. Atsız’ın mektuplarında bazı isimler [...] ile sansürlenmiştir. Ancak burada ve birçok yerde kimden bahsettiği açıkça ortadadır. Burada *Atsız* için bir parantez açmak gerekiyor. Ekim 1972 ile Nisan 1973 tarihleri arasında toplamda yedi sayı yayımlanan derginin imtiyaz sahibi Haluk Çay, genel yayın müdürü ise *Ötüken*’in de son yazı işleri müdürü olan Erdoğan Saruhanoglu’dur. Dergi kendisini *Ötüken*’in “omuzdaşı” olarak nitelermekte ve MHP ile olan meselede doğrudan *Ötüken*’in saflarında yer almaktadır. Meselâ bir yerde Türkçülüğün değişmez prensipleri olduğu ve bunu tatbik eden tek kuruluşun Türkçüler Derneği olduğu söyleniyor ve bu derneğin dışında olanlara “ihtiyat kaydı ve şüphe” ile bakılması gerektiği yazılıyordu (Hayrani Ilgar, “Vay Haline Bu Bayrak Altına Koşmayın!,” *Atsız*, I/2 (Kasım 1972), s. 48. *Ötüken*’in yasaklanması konusunda buna ve *Ötüken*’de yazanlara benzer ifadeler derginin birçok sayısında rastlamak mümkündür: *Atsız*, I/3-4 (Ocak 1973), s. 2; “Bizden Size,” *Atsız*, I/5 (Şubat 1973), s. 3; Halil Tireli, “Türkçülük Bir Karakter Meselesidir,” *Atsız*, I/5 (Şubat 1973), s. 26; Nureddin Pakyürek, “Köpek” [Şiir], *Atsız*, I/5 (Şubat 1973), s. 73; “Bizden Size,” *Atsız*, I/6-7 (Mart-Nisan 1973), s. 4; Aydil Erol, “Beyitler” [Şiir], *Atsız*, I/6-7 (Mart-Nisan 1973), s. 53.

¹⁰⁸⁷ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 16.

¹⁰⁸⁸ Cezmi Bayram bu konuda şunları söylemektedir: “Ben ilk zamanlar, hem Dernek’e devam ediyor, hem de Nejdet Sançar’ı ziyareti aksatmıyordum. Hatta Nejdet Sançar beni, o sırada yeni kurulan ve Genel Başkanı da Atsız olan Türkçüler Derneği’nin Ankara Şubesine de üye yapmıştı. Benim haberim yoktu. Dernekteki ağabeylerle arasında bir mesele olmuş. Türk Ocağı’nda karşılaştık. Bana, Derneğe gidip gitmediğimi sordu. Ben de gittiğimi söyledim. ‘Artık oraya gitmeyeceksin’ dedi. Ben de, ‘Beni oraya götüren sizsiniz, o yüzden gideceğim’ dedim. ‘Ya oraya gideceksin, ya bana geleceksin’ dedi. Ben de her ikisini yapacağımı söyleyince ‘o zaman bana gelme’ dedi. Üzüldüm, ama ÜKD’yi (Üniversiteliler Kültür Derneği) tercih ettim. Ötüken Dergisi’nin müteakip sayısında, Türkçüler Derneği’nden ihraç edildiğimi okudum.” bzk. *60’lılardan Vatan Kurtarma Hikâyeleri*, s. 166-167.

¹⁰⁸⁹ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 15. Adana Ocağı, 20 Aralık 1970’te bir kurultay düzenlemişti. Başkanlığa Necdet Özkaya’nın seçildiği kurultayda yönetim kurulu şu isimlerden oluşuyordu: Cengiz Balcı, Ayhan Aksu, A. Akın Özgür ve Mustafa Yılmaz. Aynı yönetim kurulu, kurultayın yapıldığı gün aidat vermedikleri ve Türkçülüğe aykırı davranışlarda buldukları gerekçesiyle 17 kişiyi ihraç etmişlerdi. İlginçtir ki, Özkaya’nın ismi Türkçüler Derneği’nden ihracının istendiği günlerde *Devlet*’te de geçiyordu. *Devlet*, abone sayısını on bine çıkarmak için bir kampanya başlatmıştı ve okurlarından mümkün olduğu kadar kişiyi abone kaydetmelerini istiyordu. Özkaya bu kampanyaya 64 kişiyi abone yaparak katılmıştı. bzk. “Kampanyaya Katılanlar: Hedef Onbin Abone,” *Devlet*, IV/153 (4 Eylül 1972), s. 2; “Gerçekleşen Proje,” *Devlet*, IV/155 (2 Ekim 1972), s. 2.

¹⁰⁹⁰ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 15.

çok ağır ifadeler kullanılacaktı.

İmzasız yayınlanan bu satırlarda artık açık açık *Ötüken*'in yasaklandığı söyleniyordu. Önceden “*Ötüken* ailesinin kıdemlilerine hayranlık ve bağlılıklarını bildirenler” tarafından, *Ötüken*'in “davaya zararlı” olduğu için okunmasının yasaklandığı telkini yapıyor, bazı teşekküllere emirler gönderiliyordu. Şu bilinmeliydi ki, “*Ötüken*'e düşmanlık Türkçülüğe düşmanlık demektir” ve bu düşmanlıkta “Komünistler, Siyonistler, Masonlar, Nurcular ve Tanrı'nın insanlık vasıflarından yoksun yarattığı bütün yaratıklar” birleşebilirlerdi. Ayrıca, *Ötüken* aleyhinde kampanya yürütenler bir miktar başarı da kazanmışlardı. Bir zamanlar *Ötüken*'in tek ülkü dergisi olduğunu söyleyerek kendilerine dergiden gönderilmesini isteyen bazı şahıslar ve gençlik teşekkülleri *Ötüken*'i postahanedен almayarak aldıkları emri yerine getirmişlerdi.¹⁰⁹¹ Bu arada Atsız'ın mektuplarında bu konuya dair ilginç bir durum göze çarpıyordu. Daha önceki bir mektubunda Türkeş'in *Ötüken*'in okunmasını yasakladığını söyleyen Atsız, 13 Aralık 1972 tarihli mektubunda Türkeş'in, çevresindeki “ahlâksızlar” tarafından yanıltıldığını yazıyordu:

Türkeş'in çevresinde birtakım ahlâksız asalaklar yalan dolanla onu yanlış hareketlere sevk ediyorlar. Bunlar, Türkeş adına şuraya buraya genelgeler göndererek *Ötüken*'in okunmamasını, bizim dinsiz olduğumuzu söylüyorlar. Türkeş de bunalmış ve şaşırmış durumda ne yapacağını bilemiyor. Çelişik emirler vererek, gerçek Türkçüleri yanından uzaklaştırıyor. Şimdi onun yanında, hemen hemen hakikî Türkçü kalmamıştır. Türkçü gözükten sahtekârlar kalmıştır. Kalanı, birtakım yobazlardan ibarettir. [...] Bugün Türkeş bizden kopmuş vaziyettedir. Türkçülüğü konferanslarında reddediyor. [...] “Devlet” gazetesi sahiplerinin her yerde bizim aleyhimizde bulunmaları ve bütün uyarmalara rağmen göz yumması, bize karşı tutumunu ortaya koymuştur. Böylelikle, artık ilişkilerimiz kesilmiştir.¹⁰⁹²

Böylelikle Atsız, Türkeş'le ilişkilerinin tamamen kesildiğini, yolların ayrılmış bulunduğunu söylüyordu. Esasen *Ötüken*'i çıkaranaın anlayamadıkları husus, derginin niçin yasaklandığı ve belki daha da önemlisi gençlerin bu emre niçin “itaat” ettikleriydi. *Ötüken*, CKMP-MHP'ye destek vermemiş miydi; derginin her sayısında ülkücü

¹⁰⁹¹ “*Ötüken*'den Haberler,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 16. Aslında benzer bir durum yaklaşık on ay önce de meydana gelmişti. *Ötüken*'in yasaklanmasının daha önceki bir tarihte olmuş olabileceği intibasını uyandıran hadise şuydu: “Kendilerini milliyetçi tanıtarak bizden ödemeli olarak *Ötüken* isteyen ve aralarında Genç Ülkücüler Teşkilâtı'nın bir şubesi de bulunan bazı kimseler ve kuruluşlar, gönderilen ödemeli dergileri almamaktadırlar. Bu dergiler, uzun müddet sonra bize geri geliyor. Bu gibi davranışların ahlâksızlık olduğunu hatırlatır, ancak kızılıra yakışacak bu gibi hareketlerden uzak durmalarını ve bizimle münasebetlerini kesmelerini bildiririz.” bkz. “Uygunsuz Bir Davranış,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 12.

¹⁰⁹² *Atsız'ın Mektupları*, s. 221-222.

teşkilâtların faaliyetleri ile bildirileri yayınlanmamış mıydı; bu gençler Atsız'ın "komando" ve "bozkurt" diye nitelediği gençler değil miydi? *Ötüken*'de yasaklanma hadisesiyle çıkan hemen her yazıda da buna değiniliyordu. Meselâ bir yerde, "Okuyacağı dergiyi dahi buyruk (!) ile tayin edecek kadar iradesiz ve karakersiz olanların, *Ötüken*'i okumalarını biz de istemeyiz. Çünkü *Ötüken*, emir kullarının değil, şahsiyet sahibi, yaptığı bilir, vicdanının sesini dinleyen gençlerin okuyacakları dergidir. Biz, *Ötüken*'in on bin şahsiyetsiz yerine on tane karakterli genç tarafından okunmasını tercih ederiz" yazılıydı.¹⁰⁹³ Belki de sırf bu yüzden Türkçüler, yasaklanma olayının üstüne gitmeye devam edeceklerdi.

Ötüken'in Mart 1973 tarihli 111. sayısında bir sayfanın dörtte birini kaplayacak büyüklükte bir çerçeve içinde şunlar yazılıydı: "Ötüken'i Yasaklayan Kim? Gelecek Sayımızda".¹⁰⁹⁴ *Ötüken*'in okunmasını yasaklayanın kim olduğu konusundaki yazı Nisan 1973 tarihli sayıya alınmadı. Fakat bu sayıda bir açıklama yapılıyordu. Buna göre "Türkçüler tarafından saygı gösterilen bir kişi elçi olarak gelip *Ötüken*'i kimin yasakladığıyla ilgili yazının yayınlanmamasını rica etmiş, meselenin düzeltileceği konusunda kendisine vaatte bulunulduğunu" söylemişti. Bu yüzden mezkûr yazı, Nisan sayısına konmamıştı. Fakat yazıldığına göre, ortada düzeltilecek bir durum olmadığından dolayı Mayıs sayısında bu yazı yayınlanacaktı.¹⁰⁹⁵ Atsız, Turan Kekevi'ye yazdığı 19 Nisan 1973 tarihli mektubunda bu konuya değiniyordu. Belli ki Kekevi, yazıyı kimin yazacağını ve araya giren ve ricada bulunan şahsın kim olduğunu sormuştu. Zira Atsız'ın mektubu tam da bu hususları cevaplar nitelikteydi. *Ötüken*'i yasaklayanın kim olduğu konusundaki yazıyı Nejdet Sançar yazacaktı. Yazının yayınlanmaması için ricada bulunan kişi ise Atsız'ın Edirne'den talebesi olan Mehmet Orhun'du. Orhun, Nejdet Sançar kendisine Türkeş'in *Ötüken*'i yasakladığını söylediğinde buna inanmamıştı. Sançar da ona, "Türkeş'in *Ötüken*'i yasaklamadığına dair bir yazı vermesi halinde meseleyi kapatacağını" söylemiş, Orhun bu yönde bir yazı alacağından emin olarak Türkeş'e gitmişti. Fakat iki gün sonra geri gelen Orhun, Türkeş'in böyle bir emir verdiğini kabul etmek durumunda kalmıştı. Bu mektupta ilginç olan iki nokta daha var. Bunlardan ilki, meselenin başlangıcında Atsız'ın da tıpkı Orhun gibi, Türkeş'in böyle bir emir vereceğine ihtimal vermemesidir.¹⁰⁹⁶ Bu sözler Atsız'ın

¹⁰⁹³ "Notlar," *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 2.

¹⁰⁹⁴ *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 14.

¹⁰⁹⁵ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 16.

¹⁰⁹⁶ *Atsız'ın Mektupları*, s. 254-246.

13 Aralık 1972 tarihli mektubunu da biraz aydınlatır niteliktedir. İkinci husus ise Atsız ve Türkeş arasındaki bir anlaşma üzerinedir, ki bu aynı zamanda Atsız'ın Türkeş'in niçin bizzat böyle bir emir vermeyeceğine olan "kanaâtini" ve Türkçülerin bir müddet Türkeş'i partisinden ayrı değerlendirmelerini de açıklamaktadır. Atsız aynen şunları yazmaktadır: "Bizim evvelce Türkeş'le bir anlaşmamız vardı: Parti taktiği gereği, bizim prensiplerimize aykırı hareket mecburiyetini duysa bile bunu bizzat kendisi yapmayacak, bu konudaki konuşmaları, demeçleri maiyetindekilere verdirecekti."¹⁰⁹⁷ İşte bu yüzden Türkçüler bir müddet Türkeş'in böyle bir emrinin olduğuna ihtimâl vermediler. Fakat olayların seyri ve Türkeş'in söylemlerini devam ettirmesi Türkçülerin kanaâtlerini değiştirdi. Belki de Türkçüler, kendileriyle bir anlaşma yapan Türkeş'in, başka gruplarla da farklı anlaşmalar yapmış olabileceğini anladılar.

Atsız, 4 Mayıs 1973 tarihli mektubunda da benzer şeyleri yazacak, Türkeş hakkında da ağır ifadeler kullanacaktı. Atsız, "Türkeş'in lider vasfında olmadığını", 1944'te hapisten kurtulmak için savcı Kazım Alöç'e mektup yazdığını, onun "silik" partisinin hatırı için gerçekleri söylemekten çekinmeyeceklerini, isim vermeden de olsa cevap vereceklerini yazıyordu.¹⁰⁹⁸ Nitekim "Ötüken'i Yasaklayan Kim?" adlı yazı Mayıs 1973'te yayınlandı. Biz burada bu yazıyı aynen alıntılar ve meseleyi daha açık bir hale getirmek istiyoruz:

Aylardan beri ağızlarında gevelenip duran bir "Ötüken'in yasaklanması!!" hikâyesi var. Bu işlere adları karışanlara meselenin aslı sorulduğu zaman ne kesin, hattâ ne de aydınlatıcı bir cevap almak mümkün olamıyordu. Kimisi aslı yok diyor, kimisi dedikodu diyor, kimi düşmanların oyunu olduğunu söylüyor; fakat bu kaçamak sözler Ötüken'in üstüne çizilmek istenen kalın çizgiyi kaldırmaya yetmiyordu.

Ötüken'in yasaklanması hikâyesi, 1972 sonbaharında, güney illerimizin birisinde bir gençlik kuruluşu genel başkanının yaptığı konuşma ile başlamıştır. Bu genel başkan, Ötüken'in yaz sayılarından birisinde çıkan bir yazı dolayısı ile, başında bulunduğu teşkilât mensuplarına derginin okunmasının yasaklandığını, bu yasağın kendisine bir yüksek makamdan verilmiş olduğunu, bu sebepten buyruğa uymanın bir zaruret (!!!) bulunduğunu, buna rağmen Ötüken okumaya devam edenlerin teşkilât ile ilişkilerinin kesileceğini söylemiştir.

Ötüken, böylesine garip bir şekilde afaroz edilmiş olduğunu, güney illerimizin birisindeki Türkçü gençlerden Ankara'da bulunan bir ağabeylerine gönderilmiş mektuplardan öğrenmiştir. Bu mektupları yazan gençler, yasağı bildiren genel başkanın

¹⁰⁹⁷ a.g.e., s. 246.

¹⁰⁹⁸ a.g.e., s. 248-251.

sözlerini dinlerlerken çok büyük bir hayret ve şaşkınlığa kapıldıklarını, Gençlik Kuruluşu Genel Başkanına emir verdiği (!) ileri sürülen makam sahibinden böyle bir hareketi asla beklemediklerini, Türkçü bilinen bir büyüğün Türkçü bir dergiyi yasaklamasının inanılır bir şey olamayacağını söylemekte ve Başkent'teki ağabeylerinden aydınlatıcı haber ve bilgi istemekte idiler.

Türkçü Ötüken'in Türkçü gençler tarafından okunmasının yasaklanması, gerçekten, inanılacak bir şey değildi. Bu haberi duyan Ankara'daki Türkçülerden çoğu gibi, Ötüken mensupları da, bunun bir siyon, bir mason veya bir komünist oyunu olabileceğini düşündüler. Bunda da haklı idiler. On yıldan beri, hiç de uygun olmayan şartlar altında yayımına aralıksız devam eden ve Türkçü gençlerin üzerinde çok müsbet tesiri olan Ötüken'in, hangi sebepten olursa olsun, milliyetçi bir kişi veya kişiler tarafından, hem de salon toplantısında ve alenen yasaklanması, gerçekten inanılacak bir haber değildi.

Ankara'daki çeşitli nesillerden Türkçüler, bu garip yasak konusunda bilgisi olması gereken kişilere ve yakınlarına meselenin aslını sordukları zaman her defasında "hayır!", "asla!", "böyle bir şey yok!" gibi cevaplar alıyorlardı. Bu cinsten cevapları verenler arasında sözlerine inanılması gereken veya gerekir zannedilenler de vardı.

Türkçüler ve Ötüken mensupları, bir Güney ilimizde ortaya atılan bu yasak (!?) kararı dolayısıyla üzüntü içinde bulunurlarken, buna, bir müddet sonra bir de bir karadeniz şehrinde yapılan konuşmada emrin tekrar edildiği yolundaki haber eklendi. Bu haber, Ankara'daki ayrı nesillerden Türkçülere verilen teminatı da hançerlemekte idi. Çünkü yasak sadece Ötüken'in değil, insanlık hayatının daha birçok yüce duygularının üstüne bir kara örtü örtecek mahiyette idi.

Bu meselenin ağızlarla gevelenen ve nerelere kadar uzayıp gideceği belli olmayan bir sakız olmaktan çıkıp açıklığa kavuşmasını istemek, artık bir zaruret haline gelmiş bulunuyordu. Onun için, önce, yasağı ilk defa ortaya koymuş olan Gençlik Kurulu Başkanına bir sorumuz olacaktır.

Sorumuz şudur:

Bu yasağı, güney şehrimiz Mersin'deki kapalı salon toplantısında ifade ettiğiniz gibi aldığımız bir emir (!) neticesi mi ortaya attınız, yoksa başkasına dayanarak siz mi ileri sürdünüz?

Ötüken mensuplarından bir kısmı, sizi, bu milletin ve bu toprağın bir mert evladı olarak tanımakta idiler. Esasen bu satırlarla size bu soruyu sormamızın sebebi de budur. Yanlış bir adım atmış olmamak için, sizden sorumuza cevap istiyor ve bekliyoruz.

Bu sorumuzun gayesi gerçeğin ortaya çıkmasıdır. Bizi aydınlatmanızı bunun için rica ediyoruz. Eğer siz konuşmazsanız, o zaman biz konuşacağız. Ve biz siyaset

bilmediğimiz için de apaçık, yani Türk gibi, üstelik Türkçü Türk gibi konuşacağız.¹⁰⁹⁹

Ötüken'i çıkaran Türkçüler, her şeye rağmen isim vermiyor ve açık suçlamalara girişmiyorlardı. Peki, Türkçülerin, en azından bu sayıda, örtülü bir şekilde yazdıkları bu satırların izahı neydi? Burada bu yazıyı, bir sayı sonra yapılan açıklamayla birlikte irdelemekte fayda görüyoruz.

Ötüken'in yasaklanma hadisesi genç ülkücülere ilk defa Mersin'deki bir toplantı esnasında duyurulmuştu. Yaptığı konuşmada ülkücü gençlerin *Ötüken*'i okumalarının yasaklandığını bildiren kişi "bir gençlik kuruluşu genel başkanı" idi.¹¹⁰⁰ Bu genel başkan emri "yüksek bir makamdan", "Türkçü bilinen bir büyükten" almıştı. *Ötüken*, bu emri kimin verdiğini merak ediyor ve gençlik teşkilâtı genel başkanına soruyordu: "*Ötüken*'in yasaklanması bir emir mi, yoksa bunu kendiniz mi ileri sürdünüz?" Bundan bir sayı sonra, Haziran 1973'te yapılan açıklamada ise biraz daha açıklayıcı bilgiler verilmişti. "Katıksız bir Türk bölgesinin iyi bir evlâdı" olarak bilinen genel başkan, *Ötüken*'in sorduğu soruya cevap veremeyeceğini "üzülerek" bildirmişti. Fakat *Ötüken*, meselenin aslını öğrendiğini belirtiyordu. Buna göre, "Türkçüler Derneği'nden ihraç edilen bir siyasî parti mensubu üç kişi" bu meseleyi partinin genel idare kuruluna taşıyarak ihraç kararlarının yayımlandığı derginin parti teşkilâtlarında okunmasının yasaklanmasını istemişler ve "partinin genel başkanı" da bu kararı uygulamaya koymuştu. Hem yasak kararı ve hem de böyle bir meseleye bir gençlik kuruluşunun "bulaştırılmış" olması üzerine birçok şey söylemek mümkündü fakat *Ötüken*, "Türklük ve Türkçülük düşmanlarını memnun etmemek, onlara koz vermemek için" meseleyi burada kapatıyordu. Bu kararın alınmasında birçok Türkçünün müracaatı etkili olmuştu. *Ötüken*'i çıkaranlar meseleyi kapatıyorlardı. Ancak eklemeyi de ihmâl etmiyorlardı: "Malûm fesat şebekesi", "sinsi ve kalles" davranışlarına devam ederse, o zaman hiç kimsenin aracılığı kabul edilmeyecekti.¹¹⁰¹ Burada bahsi geçen üç kişinin Galip Erdem, İbrahim Metin ve Sadi Somuncuoğlu; parti genel başkanının ise Alparslan Türkeş olduğu apaçık ortadadır. *Ötüken*, isim vermeden de olsa bunu bütün okurlarına duyurmuş ve konuyu kapatmıştır, Nisan 1974'e kadar.

Ötüken'in Nisan 1974 tarihli sayısında, derginin okunmaması hakkındaki hareketin bazı şehirlerde yeniden uygulanmaya çalışıldığı haber verilmektedir.

¹⁰⁹⁹ [Nejdet Sançar], "Ötüken'i Yasaklayan Kim?," *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 14.

¹¹⁰⁰ O tarihte en yaygın oluşum Türk Ülkücüler Teşkilâtı'ydı ve başında Şevket Barutçu vardı.

¹¹⁰¹ "Ötüken Hakkında," *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 12.

“Zorbalık” olarak nitelenen bu hareketin ancak “Türk düşmanlarını memnun edeceği” yazmakta ve “*Ötüken* Türkçülük yolunda hizmet ettiği için ona düşmanlık etmenin Türkçülüğe düşmanlık etmek olduğu” eklenmektedir.¹¹⁰² *Ötüken*’de bu satırların yayınlanmasının sebebi, zannediyorum Metin Fehmi Bekâroğlu tarafından Nejdet Sançar’a yollanan 30 Mart 1974 tarihli mektuptur. Bekâroğlu mektubunda, Tayyar Aksoy’a on adet *Ötüken* teslim ettiğini ve onun da dergileri Trabzon’daki Büyük Ülkü Derneği ve Ülkü Ocakları’nda satmaya çalıştığını fakat buna müsaade edilmediğini yazıyordu. Bekâroğlu’nun tahminine göre bu engellemenin sebebi, Mustafa Kayabek’in Şubat 1974’te yayınlanan bir hikâyesiydi.¹¹⁰³ Kayabek bu yazısında Müslüman bir Türk ile Şamanist bir Türk’ün karşılaşmalarını ve aralarında geçen diyalogu anlatıyordu. Şamanist Türk, Müslüman Türk’ün çöle, “karataş” dediği Kâbe’ye yönelerek namaz kılığına; “anlaşılmaz bir dille” Tanrı’ya yakarışına; Tanrı’dan korkmasına; “ağır hacıyağı” kokusuna anlam verememiş ve şöyle demişti:

Tanrıdan niçin korkarsın? Tanrıdan korkulmaz! Sevilir Tanrı!... Gönlüne Tanrı korkusu değil; sevgisi çökmeli. Benliğini korkunun getirdiği ürkeklik değil; sevginin taşıdığı mutluluk sarmalı. Hem karataşa doğru niçin dönersin? Karataşa doğru dönmek Türklükten uzaklaşman demektir. Türklük’ten uzaklaşmak da bir Türk için cehennem hayatının başlangıcıdır. Kendine dön! Türklüğüne dön! Karataşa, kara yürekli insanlar dönsün! Sen ak yürekli, ak alınlısın! Buralara gelirken; arkada bir değil binlerce karataşı, aktaşı bırakarak geldin. İki bin yıldan beri elinde taşıdığın, yazın ortasında yağmur yağdırdığın Yadataşını atıp yüzünü karataşa dönmüşsün. Bu dönüş akıl işi değildir. Gel vazgeç bu karasevdadan. Bu çöl sevdasından. Atlanıp geldiğin yerlerde başı göklere değen Tanrıdağları vardır. Döneceksen Tanrıdağlarına doğru dön. Yüreğini Tanrıdağlarından söken güneşin ışıkları aydınlatsın, sıcaklığın ısıtsın. Ve sen Tanrıyı çölün ortasında değil, Tanrıdağlarından söken güneşin aydınlattığı, ısıttığı gönlünde ara ve bul! demiş, atının başını Tanrıdağlarına doğru çevirmiş ve söylenmiş. Masal dili ile bakalım ne demiş, ne söylemiş başı börklü, yüreği pek, görünüşü görkemli ve görklü olan Şamanist Türk:

Anan, atan hüneri atmak-u urmak, talamak
Sana kim öğretti çöpe tapmak-u toprak yalamak.
Karataşta arama Tanrıyı, bulamazsın.
Tanrı sende sirlidir, üregindedir ancak!¹¹⁰⁴

Belli ki Kayabek’in bu satırları *Ötüken*’in yasaklanmış olduğunu tekrar hatırlara

¹¹⁰² “Aylık Konuşma”, *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 2. Derginin bu sayısının basıldığı tarih 1 Mayıs 1974’tür.

¹¹⁰³ Metin Fehmi Bekâroğlu tarafından Nejdet Sançar’a gönderilen 30 Mart 1974 tarihli mektup. Mektubu bana ulaştıran Serkan Akgöz’e teşekkür ederim.

¹¹⁰⁴ [Mustafa Kayabek], “Küçük Notlar,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 8.

getirmişti. Hakkı Öznur'un, "Ötüken'in hiçbir resmî yazıyla yasaklanmadığını" yazmasına rağmen, Ötüken'deki bunca habere hiçbir düzeltme gelmemesi yasaklama olayının gerçek olduğunu gösteriyordu.¹¹⁰⁵ Ancak burada sorulması gereken asıl soru Ötüken'in okunmasının yasaklanmasına niçin ihtiyaç duyulduğuydu. MHP yöneticileri, Türkçülerin yazıp çizdiklerinin partinin oy kaybetmesine yol açtığını düşünüyor olabilirlerdi. MHP'liler nazarında partinin toplumda geniş bir tabana yayılmak, oy yelpazesini genişletmek için başvurduğu dinî söylemle, Türkçülerin dinen men edildiği iddia edilen "ırkçı" fikirleri, bir kısım Türkçülerin Türklerin eski dinine mensup olduğu yolundaki "dedikodular", Ötüken'de daha evvel Atsız tarafından kaleme alınan İslâm'a aykırı yazılar birbirine uymuyordu. Meseleye Türkçüler tarafından bakacak olursak, onlar da aynı şeylerden şikâyetçi olabilirlerdi. MHP'de yerleşen ve gittikçe kök salan İslâmî tavır, dini sadece vicdanî bir konu olarak gören Türkçüler tarafından tasvip edilmiyordu ve belki de Atsız ve diğer Türkçüler tarafından yazılan ve birçok kişi tarafından dine aykırı telakki edilen yazılar Türkçüler ile MHP arasındaki ilişkiyi test etmek için kaleme alınmıştı. Din, iki grup arasında sınanmaya muhtaç bir unsur gibi görülüyordu. Sonuç ise, iplerin kopması şeklinde olacaktı. Peki, bu iki grup birbirinden ne kadar farklıydı.

Türkçüler ile MHP'liler arasındaki ipler koptuktan sonra, bu iki grubun aynı meselelere gösterdikleri reaksiyonlar, Ötüken ve Devlet özelinde incelendiğinde oldukça benzerlik gösteriyordu. Ötüken'de de bununla ilgili bir yazı yayınlanmıştı. Buna göre, Ötüken'i okuyan gençler, "dergide yazılanların kendilerinin fikirleri olduğunu ve Ötüken'in okunmaması yolundaki sözlere anlam veremediklerini" söylüyordu.¹¹⁰⁶ Gerçekten de iki grubun birçok meseleye aynı zaviyeden baktıkları vakiydi. Bir defa aynı ideolojik altyapıya sahiplerdi. Ziya Gökalp ismi bunun önemli bir göstergesiydi. Atsız, MHP'lilerle iplerin kopmasından daha birkaç sene evvel Gökalp'a hakaret eden Hasan Bağcı'ya çok sert bir cevap vermişti.¹¹⁰⁷ Devlet de 1974 yılındaki iki sayısında Gökalp'a geniş yer ayırmış, Anadolu Türklüğünün kurtuluşunu Gökalp'a borçlu

¹¹⁰⁵ Öznur, Ramiz Ongun'a dayanarak şunları söylemektedir: "Ötüken'in okunmaması hakkında hiçbir resmî bir tamim ve genelge yayınlanmadığı halde, yıllarca Türkçülerin, Türk milliyetçiliğinin sesi ve sözcülüğünü yapan dergilerden biri olan Ötüken, izlediği tutumla ülkücüler tarafından artık okunması ve okutulması tasvip edilmeyen bir dergi durumuna gelecekti. Bu çevrenin yöneltmiş olduğu saldırılar ve yapmış olduğu suçlamalar, herhangi bir tamime ve genelgeye gerek kalmadan ülkücü tabanda bir tepki doğmasına sebep oldu." bkz. Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: Portreler*, s. 35-36.

¹¹⁰⁶ "Aylık Sohbet," *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 24.

¹¹⁰⁷ Hem bu konuya, hem de Gökalp'ın Atsız üzerindeki tesirine daha önceki bölümlerde temas edilmişti.

olduğunu vurgulamıştı.¹¹⁰⁸ “Bozkurt” da bir diğer ortak unsurdur. Hakkında soruşturma açılan ülkücü bir öğretmenin öğrencilerine okuttuğu kitapların listesinde ilk sırada *Bozkurtlar Diriliyor*, ikinci sırada ise *Deli Kurt* vardı.¹¹⁰⁹ *Devlet*, Atsız’ın *Bozkurtlar* kitabının reklamını da yapıyor, “Nihâl Atsız’ın ölümsüz eseri” nitelemesini kullanıyordu.¹¹¹⁰ Mehmet Celâl de tarihî romanları incelediği bir yazısında, Türk Milliyetçilerinin bu fikre yaklaşmasında *Bozkurtların Ölümü*’nün büyük payı olduğunu, kitabın Türkçülüğün yayılmasındaki en önemli araç olduğunu söylüyordu. “Yorulanlar, ülküdaşına kırılanlar, ümitsizliğe düşenler *Bozkurtların Ölümü*’nü tekrar okumalıydı.”¹¹¹¹ Başka bir örnek de “Tanrı” kelimesiyle ilgiliydi. *Devlet*’te bu kelimenin savunuculuğu yapılıyordu, ki *Ötüken*’de buna sıkça tesadüf etmek mümkündür.¹¹¹²

Her iki grubun bazı olaylara ve durumlara gösterdikleri tepkiler de neredeyse aynıydı. Meselâ İskender Öksüz, kendilerine “faşist” diyenleri ağır bir dille eleştiriyor, hattâ onlara küfrediyordu.¹¹¹³ Kıbrıs harekâtına verilen tepkiler de oldukça benzerdi. Daha önce Türkçülerin bu konuda neler söylediklerini görmüştük. Türkçülerce dillendirilen, “harekâtteki başarının mimarının siyasî iktidar değil TSK olduğu, Bülent Ecevit’in başarıyı sahiplenmeye çalıştığı ve harekâtın Turancı damarının bulunduğu” yönündeki yorumlara *Devlet*’te de tesadüf ediliyordu.¹¹¹⁴ Bazı isimlerin vefatı da ortak acıya sebep olmaktaydı. Arif Nihat Asya¹¹¹⁵, Dursun Önkuzu¹¹¹⁶ ve Necati Kaya¹¹¹⁷ bu durumun birer örneğiydi. Her iki gurubun ortak bir bilinçaltına sahip olduğunu gösteren

¹¹⁰⁸ *Devlet*, VI/259 (21 Ekim 1974); *Devlet*, VI/260 (28 Ekim 1974).

¹¹⁰⁹ Mehmet Kılıç, “Millî Birlik ve Beraberlik İstemek, Türk Milleti’nin Büyüklüğüne İnanmak Suç mudur?,” *Devlet*, V/187 (4 Haziran 1973), s. 10.

¹¹¹⁰ *Devlet*, VI/253 (9 Eylül 1974), s. 11; *Devlet*, VI/270 (6 Ocak 1975), s. 2.

¹¹¹¹ Mehmet Celâl, “Tarihî Romanlar,” *Devlet*, V/227 (11 Mart 1974), s. 8.

¹¹¹² Galip Erdem, “Nifakçı Takımına Dikkat Edelim,” *Devlet*, V/199 (27 Ağustos 1973), s. 5.

¹¹¹³ Ayhan Tuğçugil [İskender Öksüz], “Bize Faşist Diyenin...,” *Devlet*, VI/277 (24 Şubat 1975), s. 8.

¹¹¹⁴ *Devlet*, “Geçimsizliğin Sebebi Nedir?,” *Devlet*, VI/253 (9 Eylül 1974), s. 1; “Genel Değerlendirme (3): Kıbrıs Müdahalesiyle Turancılık Fiili Safhasını Yaşadı,” *Devlet*, VI/254 (16 Eylül 1974), s. 12; “Ecevit Kıbrıs’da Harekât İstememiş,” *Devlet*, VII/302 (18 Ağustos 1975), s. 11.

¹¹¹⁵ *Ötüken*’in Şubat 1975 tarihli 134. sayısı Asya’ya hasredilmiş gibidir. Kapağı Asya’nın “Onlar” şiiri süslemekte, iç sayfalarda onun hakkında yazılar bulunmaktadır. *Devlet*’in de 13 Ocak 1973 tarihli 271. sayısı Asya hakkındaki yazı, şiir ve onun cenaze fotoğraflarıyla doludur.

¹¹¹⁶ “Şehit Önkuzu’nun Ailesi Zor Durumda,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 9; “Türk Milliyetçiliği Ülküsü Bugün Yüzbinlerce Ülkücünün Gönülünde Tutuşmuştur,” *Devlet*, VI/264 (25 Kasım 1975), s. 8.

¹¹¹⁷ Necati Kaya, yakasında bozkurt rozeti taşıdığı için okul müdürü tarafından dövülerek öldürülen 16 yaşındaki bir öğrenciydi. *Ötüken* onun vefatına sessiz kalmamıştı: Atsız, “Faşist,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 3; Murat Çetin, “Bozkurt İzinde” [Şiir], *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24; Mustafa Türker, “Necati Kaya’ya Ağıt” [Şiir], *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 3. *Devlet*’in de 1 Nisan 1974 tarihli 230, 8 Nisan 1974 tarihli 231, 15 Nisan 1974 tarihli 232, 29 Nisan 1974 tarihli 234, 13 Mayıs 1974 tarihli 236 ve 24 Mart 1975 tarihli 281 numaralı sayılarında Necati Kaya hakkında haber ve fotoğraflar bulunmaktadır.

örnekler de yok değildi. Meselâ Türkeş, tıpkı Atsız'ın dediği gibi “ülküsüz milletlerin yaşayamayacağını” söylüyordu.¹¹¹⁸ Cezmi Bayram'ın kullandığı bir başlığı ise Nejdet Sançar yıllar önce kullanmıştı.¹¹¹⁹ Bu tür örnekleri çoğaltmak elbette mümkündür.¹¹²⁰ Ancak, her iki grubun, aralarına husumet girdikten sonra da birçok ortak noktalarının bulunduğunu, aynı reaksiyonlara sahip olduklarını, benzer fikrî kaynaklardan beslendiklerini göstermek için bu kadarı kâfidir. Yine de, hiçbir şey bu gidişin önünü alamamış, ayrılık gittikçe derinleşmiştir. *Ötüken*'de, bilhassa derginin yasaklanması üzerinden MHP cenahına çok sert sözlerle yüklenildiği sıralarda *Devlet* de boş durmuyordu.

Meselâ, Türkçülerin “Şaman” olduğu yönündeki dedikodularla paralel olarak Türkeş, “Türklüğün dininin İslâmiyet değil Şamanizm olduğunu söyleyenlerin gaflet içinde olduklarını ve bu kişilerin Türk Milleti'ni yıkmak ve parçalamak istediklerini” iddia etmektedir.¹¹²¹ Başka bir yer de, parti mensuplarına “Türkçü olduğunu iddia eden kişiler tarafından partiler üstü kalarak dernek halinde çalışılmasının daha doğru olduğu ve milliyetçiliğin bir partiye mal edilemeyeceği” şeklinde propaganda yapıldığı belirtiliyordu.¹¹²² Bundan birkaç ay sonra da *Devlet*'te çıkan bir haberde Türkçüler “ajan” ve “sabotajcı” olarak niteleneceklerdi:

Büyüyen, gelecek vadeden her hareket, çeşitli açık-gizli tertiplerle karşı karşı[ya] kalır. [...]

¹¹¹⁸ Türkeş'in sözleri aynen şöyledir: “Milletlerin kökleri, mazileri ve tarihleridir. Bunun için her milletin maziyi düşünmesi ve eski şanlı devirlerinden, heyecan ve şevk alarak geleceğe doğru atılım yapması milletlerin büyümesini sağlar. İnsiyatif sahibi olmak, ülkü sahibi olmak ve büyük olma düşüncesi taşımak milletleri güçlü kılar ve yükselmeleri sağlar. Hiç bir ideali olmayan insiyatif bir atılım ruhundan mahrum kalan bir milletin çökmesi, yıkılması, nihayet bir zaman meselesinden ibaret kalır. Milletlerarası hayat, devamlı bir mücadele ve yarışma manzarası göstermektedir. Bu mücadelede vuran kazanıyor.” bkz. Konuşan: Emine Işınsoy, “Türkeş: Ecevit'in 'Megalo-İdea' sebebiyle Yenildiğini İddia Ettiği Yunanistan Son Yüz Yılda Türkiye Aleyhine 4 Misli Genişledi,” *Devlet*, VI/253 (9 Eylül 1974), s. 6. Atsız, bu sözlerin neredeyse aynısını ilk defa kırk yıl evvel söylemişti: “Ülküler milletlerin manevî gıdasıdır. Ülküsüz milletlerin en talihlisi nihayet silik ve sönük kalmağa mahkûmdur. Eğer bu millet talihli de değilse onun sonucu yenilmek, ezilmek, haritadan silinmek, hattâ yok olmaktır. [...] Bir millet yükselmek iradesini taşımazsa, kendine güveni olmazsa, başkalarını taklitten başka bir şey yapmazsa, geçmişle övünmezse, başkalarından üstün olmak istemezse, ülkü için ölümü göze almazsa, savaştan korkarsa o millet, içinden çürümüş demektir. Bugün ülküler ve kahramanlar çağında yaşıyoruz. Geçmiş haklara dayanılarak davaların öne atıldığı, hesapların görüldüğü günlerdeyiz. Kan çağlayanları, kılıç şakırtıları ve gülle sesleri içinde yarının neler hazırladığını bilemiyoruz. Bu kasırga arasında, milletlerin yalnız geçmişlerini hatırlayarak millî ülkülerine yapıştıklarını görebiliyoruz. Mazisi olmıyan, yahut olup da unutan, millî ülküsü bulunmıyanlar devriliyor.” bkz. Atsız, “Türkçülük,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 1; *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 3; *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 1.

¹¹¹⁹ C. Kırımhoğlu [Cezmi Bayram], “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler,” *Devlet*, V/200 (3 Eylül 1973), s. 4; Nejdet Sançar, “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 5-6.

¹¹²⁰ 3 Mayıs'ın her yıl dönümü bunun güzel bir örneğidir. Hem *Ötüken*'de, hem de *Devlet*'te 3 Mayıs'la ilgili yazılar, haberler, anma etkinlikleri bulunmaktadır. Yine her iki yayın organında da Sanat Derneği gibi derneklerin, *Hür Türkistan İçin İstiklâlci Gazete* gibi gazetelerin ilân ve haberlerini de görmek mümkündür.

¹¹²¹ “Türkeş: İslâmiyet İlerlemeyi Emreder,” *Devlet*, IV/159 (20 Kasım 1972), s. 8-9.

¹¹²² “Strateji: Siyasi Aksiyon Şartı,” *Devlet*, IV/163 (18 Aralık 1972), s. 9.

Bir de teşkilâtları dolaşarak lider durumunda bulunan gençlere ve görevli kimselere önceden tespit edilmiş bir takım yalanlar söylemek suretiyle yapılan sabotajlar vardır. Son zamanlarda bazı teşkilâtlarımızdan aldığımız haberlere göre; kimliği belli olmayan veyahut filan tarihte Milliyetçi Hareket'e bir miktar bulaşmış olan bir takım kimseler, teşkilâtlarımızı bir bir dolaşarak; ülküdaşlarımıza aslı astarı olmayan bir takım yalanlar söylemekte, onları yanıltmaya ve hedeften saptırmaya çalışmaktadırlar. [...] Ekip halinde teşkilâtlarımızı dolaşan sabotörler, her yerin şartlarına göre yalanlarını değiştirmektedirler. Yerine göre lidere karşı olduklarını, islâmiyete inanmadıklarını, dâvâdan taviz verildiğini (Hangi dâvâdan), Türklerin dinini Şamanizm olduğunu, kapitalizmle mücadele edilmediğini, hareketimizin dergi ve gazetelerinin satılmaması gerektiğini vs. söylemektedirler. [...] Yukardaki sözleri söyleyenlerle, Milliyetçi Hareket'in mensupları arasında hiçbir inanç müşterekliği yoktur. Türklük dillerinde alışkanlık icabı bir kelime olarak duran bu sabotörlerle; liderimiz aynı değil; ideolojimiz, doktrinimiz aynı değil; dinimiz aynı değil; başka müşterek taraflarımız da yok... Bunlar kimler ki, bizim taviz verip vermediğimizi söyleyebiliyorlar.¹¹²³

Bir sayı sonra *Devlet*'te bu olaya bir de örnek verilecekti. Derginin aktardığına göre, Antalya'da meydana gelen olayda “ajan” olarak nitelenen bu kişilerle Türk Ülkücüler Teşkilâtı mensupları arasında bir tartışma yaşanıyor. “Ajan”lar bir ülkücü genci evlerine davet ederek İslâmiyet'e hakaret edip “Türklerin dininin Şamanizm olduğunu, Türkes'i tanımadıklarını, MHP'nin hedeften saptığını iddia ediyor” ve ülkücü gence içki içirmeye çalışıyorlar. Tartışma sonucunda bir kavga çıkıyor ve “ajan”ların evinde polis tarafından yapılan aramalarda sol yayınlara rastlanıyor.¹¹²⁴ Elbette bu olayın ve bu iddiaların doğruluğu tartışmalıdır. Fakat artık tartışmanın seyrini neredeyse “dedikodu”lar tayin etmektedir.

Birkaç örnek vermek “dedikodu”ların ne kadar dikkate alındığını göstermek açısından faydalı olacaktır. Meselâ *Ötüken*'deki bir habere göre, “Ankara'da yuvalanmış maskeli küçük bir şebeke” olarak nitelendirilen ve MHP'ye yakın kişiler olduğunu tahmin ettiğimiz kimseler tarafından “yalan kampanyasının son fırladığı” olarak Atsız ve Nejdet Sançar'ın aralarının, Atsız'ın ilişkisini kestiği bir kimseyle Sançar'ın görüşmeye devam etmesinden dolayı bozulduğu “dedikodu”su ortaya atılmıştır. Elbette *Ötüken* bu haberi yalanlamaktadır. Zira Atsız ve Sançar'ın arasında “kan bağı”ndan da öte “ülkü bağı” vardır.¹¹²⁵ Bunun yanında Atsız ve Sançar'ın

¹¹²³ “Strateji: Sabotörlere Dikkat,” *Devlet*, V/180 (16 Nisan 1973), s. 2.

¹¹²⁴ “Strateji: Bir Sabotaj Olayı,” *Devlet*, V/181 (23 Nisan 1973), s. 2.

¹¹²⁵ [Nejdet Sançar], “Yalan Kampanyası Devam Ediyor,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 9. Bu yazı imzasız yayınlanmıştır. Fakat Atsız'ın mektuplarından anlaşıldığı kadarıyla yazı, Nejdet Sançar'a aittir. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 237.

aralarının bozuk olmadığını ve “asla” bozulamayacağını göstermek için kurulan cümleler dikkat çekicidir. Buna göre, “gerçek Türkçülerin birbirleri ile aralarının açılması” imkânsızdı ve “bir gerçek Türkçü, ancak, Türkçü sandığı bir kimsenin o yolun yolcusu olmadığını anladığı takdirde onunla ilişkisini kesebilir”di.¹¹²⁶ *Ötüken*’in sütunlarına taşıdığı bir diğer “dedikodu”ya göre ise, “Türk ülküsünün bilhassa genç Türkçüler arasında yayılmasından başka bir emelleri olmayan kıdemli Türkçülerden” biri hakkında, “Türkçü gençler yetiştirmesiyle tanınan” şehirlerden birinde “mahkeme” kurmaya kalkışılmıştı. Aynı Türkçü başka bir şehirde de “hain” ilan edilmişti.¹¹²⁷ Atsız’ın mektuplarından anlaşıldığı kadarıyla bahsi geçen “kıdemli Türkçü” Atsız’ın bizzat kendisiydi. Atsız hakkında “mahkeme” kurulan şehir Adana idi. Fakat bu kişiler başarılı olamamışlar, “sert tepki” görmüşlerdi. Onun “hain” ilan edildiği yer ise Eskişehir’di. Üstelik Atsız’ın “hain” olduğuna itiraz edenler de partiden çıkarılmışlardı. Atsız’ın bilgi kaynağı ise kendisine yollanan mektuplardı.¹¹²⁸ Bu cümleden sayabileceğimiz son “dedikodu” ise *Ötüken*’in baskı sayısı ile ilgiliydi. “Dedikodu”ya göre *Ötüken* 1500 adet basılıyor ve ancak yarısı satılabiliyordu. *Ötüken*’e göreyse dergi “son yıllarda” 2000 adet basılıyor ve bazı sayıları “yıl dolmadan” tükeniyordu. Hatta genç Türkçülerin *Ötüken*’i işlek caddelerde sattıkları sıralarda derginin baskı sayısı 4000’e kadar çıkmıştı. Fakat bir takım kimselerin “fırılacağı” sonucunda baskı sayısı tekrar 2000’e inmişti. Bunun sebebi “*Ötüken*’in okunmasından rahatsız olan kişilerin” derginin 250 sayılık paketlerini “bir tarihî müessesede” alıkoymalarıydı, ki bunu yapan gençler daha sonra yaptıklarını “samimiyetle itiraf” etmişlerdi. Yazının son kısmı ise bu tür “dedikodu”ların ne tür tepkilere yol açabileceğini göstermesi bakımından oldukça önemliydi: “[*Ötüken*] namertler ne kadar yırtınırlarsa yırtınırlar okunmaya devam edecektir. Bozkurt olmak, olabilmek için Bozkurt yaratılmak lâzımdır. Arslan postu giyen eşek ne kadar arslan olabilirse, Bozkurtluk taslamaya kalkışan çakallar da o kadar kurt olabilirler.”¹¹²⁹

Görüldüğü üzere, iki grup arasındaki ilişki çoktan kopmuştur. Taraflar isim vermeden, kurum belirtmeden birbirlerine yüklenmektedir. Bu tür göndermeler, bilhassa

¹¹²⁶ [Nejdet Sançar], a.g.m., s. 9.

¹¹²⁷ “Notlar,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 2.

¹¹²⁸ *Atsız’ın Mektupları*, s. 225, 229-230. Atsız’ın bu mektuplarının tarihleri 11 Ocak ve 18 Şubat 1973’tür.

¹¹²⁹ “*Ötüken* Hakkında,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 12. Derginin aynı sayısında, *Ötüken*’in yasaklanması karşısında “yurdun birçok yerlerindeki Türkçü gençlerin” dergiyi yaymak ve yeni aboneler bulmak için harekete geçtiği ve bu sayede *Ötüken*’in eskisinin iki katı okunduğu yazmaktadır. bkz. “*Ötüken*’den Haberler,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 16.

Ötüken cenahında bir hayli çoktur.¹¹³⁰ Bunların bazılarında Atsız'ın "Türkçülük için ne kadar hizmette bulunduğu" anlatılırken¹¹³¹ bir yandan da, tabii isim vermeden Türkeş ve MHP'liler eleştiriliyordu. Meselâ İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, bir "büyük adam" tarifi yaptıktan sonra şunları yazmaktadır: "Sözü ile fiili birbirine uymayan; dostlarını başa geçmek için merdiven gibi kullanan; başa geçtikten sonra şımaran; yalancı, nâmerd, vefasız insanlar büyük değil, küçük, asil değil âdîdir. Milliyetçilik dâvâsı büyük, kutsal bir dâvâdır. Büyük dâvâları büyük adamlar taşır. Küçük adamlar taşıyamaz, yürütemez."¹¹³² Başka bir örnek de, bir "it" in "kurt" olamayacağına dairdir.¹¹³³ Elbette bu tür örnekleri çoğaltmak mümkündür. Fakat meseleye bir de tersinden bakmakta fayda var. Yani iki tarafından yazdıkları üzerinden değil de yazmadıkları üzerinden de bir değerlendirme yapılabilir.

Daha önce de söylemiştik, her iki grubun bazı ortak noktaları vardı. Bazı olayları, isimleri veya kurumları iki taraf da sahiplenme eğilimi gösteriyordu. Bunlardan birisi de 3 Mayıs'tı. 3 Mayıs 1944'ün yıl dönümü çeşitli etkinliklerle anılıyor, iki tarafın yayın

¹¹³⁰ "Bir Yazara Cevap," *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 13-16; Rana Hulûsi, "Tenkit!... Evet mi?... Hayır mı?...," *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 20; Rana Hulûsi, "Kendine Ters Düşenler," *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 4.

¹¹³¹ Meselâ Mustafa Kayabek'e yollanan ve *Ötüken*'de yayınlanan bir mektupta şöyle yazmaktadır: "Saflarımızdaki bu kırgınlık, bu gevşeme beni ve bütün ülkücü arkadaşları üziyor. Olay bu şekle dökülmeyecek ilerlemeyecekti. Ayrıca bütün ülküdaşların Atsız Hoca'ya saygısı, sevgisi sonsuzdur. Davayı bugüne kadar sırtlayıp getirenleri herkes bilir." Mustafa Kayabek, "Küçük Notlar," *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 7. Bu durumu bazı şiirlerde de görmek mümkündür. Bahtiyar Körbahtı'nın bir şiirinde geçen "herkes ülkücü sandık", "millete hizmet olmaz demekle sadece 'oy'", "yılmış değiliz, örneğimiz Atsız" dizeleri hem Atsız'ı yüceltiyor, hem de "karşı" tarafa göndermeler içeriyordu. Bahtiyar Körbahtı, "Horyatlar" [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 14

¹¹³² Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, "Büyük Adam," *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 14. Atsız, 11 Kasım 1973 tarihli bir mektubunda Yılanlıoğlu ile Türkeş'in aralarının açık olduğunu ve Yılanlıoğlu'nun Türkeş aleyhinde bir dosya tuttuğunu yazmaktadır. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 281.

¹¹³³ Metnin tamamı şu şekildedir: "Bir köpek eniği kurtların kuvvet ve cesareti hakkında sözler işite işite büyüdükten ve bir hayli irileştikten sonra gönlünde dayanılmaz bir istek duyarak kurt olmak hevesine kapılır. Kurt olmak, kurt gibi yaşamak için dağa çıkar. Dağda önce bir tavşan yakalayıp parçaladıktan sonra cesareti artar. Ertesi günü bir tilki, daha sonra da bir çakal öldürünce artık kendisini sahiden kurt sanmaya başlar ve bu aylarca böyle sürer. Bir gün yine cakalı cakalı dağda gezerken birdenbire bir kurtla karşılaşır. Onun bıçak gibi dik kulaklarını, kor gibi alevli gözlerini, heybetli duruşunu görünce ödü patlar. Dizlerinin bağı çözülür, ölecek gibi olur. Kurt yaklaşır sorar: 'Sen burada ne arıyorsun?'. Köpek yalvarmaya başlar: 'Aman kurt kardeş! Ne olur beni öldürme.' Kurt onun haline acır: 'Peki, seni öldürmem ama buradan çekil. Hemen geldiğin yere git.' Köpek yeniden yalvarır: 'Aman kurt kardeş! İzin ver de burada kalayım. Yerime, yurduma dönersem rezil olurum. Ben buraya kurtluk taslamak için çıktım. Aylardır dolaşıyorum. Dönersem maskaraya dönerim.' Kurt yeniden acır: 'Peki, ben seni öldürmeyeyim ama ya öteki kurtlara raslayınca ne olacak? Onlar sana acımaz. Öldürür'. Köpek bir daha yalvarır: 'Aman kurt kardeş! Ne olur, bana kurtluğu âdâbını, erkânını öğret de kurt gibi davranayım. Öteki kurtlar beni tanıyıp öldürmesin'. Kurt şöyle der: 'Kurtlar karşılaşınca köpekler gibi yapmazlar. Burunlarını birbirine sürterek bakışırlar. Haydi, defol'. Köpek kurtluğu öğrenince cesaretle dolaşmaya başlar. Sahiden de karşılaştığı kurtlarla burun sürtüştürerek yaşar. Böylece yıllar geçer ve köpek kendisinin köpek olduğunu unutarak kurt olduğuna inanır. Bir gün yine dolaşırken rasladığı kurta burnunu sürter. Meğer bu kurt onun ilk karşılaşış da kurtluk dersi aldığı kurtmuş. Köpeği tanır ve onun kendisini tanımamasına öfkelenerek bağırır: 'Ulan, kendini sahiden kurt mu sanıyorsun? Sen benim vaktiyle rasladığım o it oğlu it değil misin?' [Turan Kekevi], "Masal: Kurt İle İt," *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 2. Bu yazı *Ötüken*'de imzasız yayınlanmıştır. Ancak Atsız'ın mektuplarından anlaşıldığına göre yazının sahibi Turan Kekevi'dir. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 250.

organlarında geniş yer buluyordu. Fakat artık ne *Ötüken*'de Türkeş'in, ne de *Devlet*'de Atsız'ın ismine rastlamak mümkündür. Meselâ *Ötüken*'in Mayıs 1973 ve 1974 sayılarında Türkeş'ten hiç bahis yoktur. 3 Mayıs'la ilgili hatıralarda da, davada yargılananların savunmalarında da Türkeş'in ismi geçmemekte veya onun savunmasına yer verilmemektedir. Aynı şey *Devlet*'in 14 Mayıs 1973 tarihli sayısı için de geçerlidir. Burada da Atsız'ın ismini görmek veya 3 Mayıs'taki rolüyle ilgili herhangi bir satıra rastlamak mümkün değildir. Aynı şekilde "İrkçılık" ithamının ele alındığı başka bir makalede de Galip Erdem birkaç defa Atsız'dan bahsetse de "Atsız" ismini kullanmayıp "hizmetleri hiçbir zaman unutulmayacak bazı Türk Milliyetçileri", "büyüklerimiz" ve "İrkçilikle suçlanan ve kendisini ırkçı sayan Milliyetçilerden en yetkilisi" sıfatlarını kullanmayı yeğlemiştir.¹¹³⁴

Karşılıklı "göndermeler"¹¹³⁵, "suçlamalar", "dedikodular", "ithamlar" vs. devam ederken meydana gelen bir olay, iki taraf arasındaki husumeti adeta somutlaştıracak, pekiştirecek ve hatta araya "kan" girmesine yol açacaktır. Öyle ki bugün bile Türkçü-ülkücü ayrışmasının en fazla tartışılan meselelerinden biri budur. Olay, Ali Balseven'in 28 Mayıs 1973 tarihinde öldürülmesidir. Olay hakkında o kadar az bilgi vardır ki, bilgi yoksunluğu iki tarafından da tam aksi şeyler iddia etmesine yol açabilmektedir. *Ötüken* ve *Devlet* cenahlarından meseleye yaklaştığımızda, mevcut kaynaklar arasında cinayetin ilk defa Atsız'ın mektuplarına yansıdığı görülmektedir. Atsız, 8 Haziran 1973 tarihli mektubunda Balseven'in MHP'den ayrıldığı için öldürüldüğünü iddia etmektedir.¹¹³⁶ 4 Haziran 1973 tarihli *Devlet*'te yayınlanan haberde ise Ankara Kurtuluş Parkı'nda bir kavga çıktığını ve bu kavganın sonucunda bir gencin hayatını kaybettiği yazmaktadır. Konuyla ilgili açıklama yapan MHP Genel Sekreter Yardımcısı Şerafettin Toperi, meselenin MHP ile ilgiliymiş gibi gösterildiğini, oysa olaya karışanların partili olmadıklarını ve meselenin siyasî değil şahsî sebeplerden dolayı meydana geldiğini

¹¹³⁴ İltiş Metin [Galip Erdem], "İrkçilik Suçlaması (IV)," *Devlet*, IV/163 (8 Aralık 1972), s. 12. Erdem aslında burada Atsız'ın savunuculuğunu yapmaktadır. Onun, "Türk, Türk uruğundan gelenlerle, Türk uruğundan gelmiş olanlar kadar Türkleşmiş kimsedir." tarifinden hareketle Atsız'ın antropolojik anlamda "ırkçı" olmadığını belirtmektedir.

¹¹³⁵ Çalışmamızda pek kullanmadığımız şiirlerde dahi hem göndermelere, hem de birlik olunması gerektiğine yönelik satırlara rastlamak mümkündür. Meselâ, *Ötüken*'in ihraçların yayımlandığı sayısı olan 104. sayısında "Kerkük zindana dönüp aç kapısın Türkeş'im" gibi bir dizeye rastlanabilir (Nasrettin Bayatlı, "Türkeş'e Hitap" [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 14). Muzaffer Eriş ise aynı sayıda "Yedi yıldır aradığın kan ise, Türklük için akacak kan bende var" diyerek sanki Türkeş'e sesleniyordu. Zira Türkeş'in CKMP'ye genel başkan oluşunun üstünden yedi yıl geçmişti (M. Eriş, "Sesleniş" [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 15). Refet Körüklü ve Bahtiyar Körbahtı ise "dost elinden yaralı" olduklarını söylüyorlardı (Refet Körüklü, "Türkiye Horyatları" [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 14; Bahtiyar Körbahtı, "Horyatlar" [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 20).

¹¹³⁶ *Atsız'ın Mektupları*, s. 260.

söylemiştir.¹¹³⁷ Bundan kısa bir süre sonra da *Ötüken*'de Atsız'ın konuyla ilgili meşhur makalesi yayınlamıştır. Atsız'ın MHP ve Türkes meselesiyle ilgili o güne kadar yazdıklarının belki de en keskini olan bu makalede Atsız, “katıksız Türkçü” olan Balseven'in 1948'de Maraş'ta doğduğunu söylemekte ve MHP'ye katılımı yazmaktadır. Fakat Balseven, Atsız'ın söylediğine göre, MHP'nin Türkçü bir parti olmadığını anladıktan sonra partiden ayrılmış ve bu yüzden “kahpece” öldürülmüştür. Üstelik Balseven'e saldıranlar silahlı ve kalabalık bir gruptur.¹¹³⁸ Fakat Atsız'ın bundan sonra söyledikleri daha önemlidir ve doğrudan Türkes'e yöneliktir.

Türkçü taviz vermez ve politika yapıyorum zannı ile “biz yahudi aleyhtarı değiliz; çünkü onlarla hiç savaştık” gibi gülünç sözler söylemez. Türkçülük makam hırsı ile bağdaşmaz. Başkanlık vasıflarından mahrum insanların başkalarını kötüleyerek liderlik dâvâsı gütmeleri, hilekâr daltabanların oyunağı olmaları kadar acıklı durum yoktur. Başkan olacak adamın bütün ömrü dimdik geçmiş olmalı, mazisinde kendisini küçük düşürecek bir zaaf bulunmamalıdır. Vaktiyle kendisini sorguya çekenlere “hatamı anladım. Beni affetmenizi istirham ederim” diye mektup yazanların liderlik dâvâsı Don Kışot cakasından başka bir şey değildir. [...] Yüksek tepelere kartal da çıkar, bazen yılan da çıkar ama kartal yükselerek, yılan sürünerek çıkar.¹¹³⁹

Bütün bunlar, aslında Türkçülüğün siyasetle ilişkisinin de sorgulanmasına yol açan etkenlerdi. Türkçülerin MHP ve dolayısıyla da siyasetle bu kadar “içli dışlı” olmaları, bilhassa Atsız'ın Türkçülüğün siyasetle ilişkisini yeniden belirlemeye çalıştığı meşhur “Türkçülük ve Siyaset” adlı makalesinden sonra gelinen noktada Türkçülük ve siyasetin kesin olarak birbirinden ayrıldı. Zira Türkçüler, Türkçülüğü bir “mefkûre” ve “ülkü” olarak görüyor, daha evvel de söylediğimiz gibi “hayalle karışık” olarak niteliyorlardı. Yani Türkçülere göre Türkçülük tamamen “soyut ve manevî” bir olguydu. Türkçülerin cevap aradıkları soru tam da burada ortaya çıkıyordu: Fikir (ülkü) mi üstündür, siyaset mi?¹¹⁴⁰ Onlar kendilerinin fikre öncelik verdiğini, “karşı” tarafın ise siyaseti üstün tuttuğunu düşünüyorlardı. Peki, ikisi arasındaki fark neydi?

¹¹³⁷ “Ölümlle Sonuçlanan Kavga İstismar Edilmek İsteniyor,” *Devlet*, V/187 (4 Haziran 1973), s. 8. Ramiz Ongun da, Balseven'in MHP ile ilgisinin olmadığını, parti teşkilatlarında görev almadığını iddia etmektedir. bkz. Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: Portreler*, s. 37.

¹¹³⁸ Atsız, “Ne Yaptığını Bilmeyenler,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 3. Atsız bu makalesini 17 Haziran 1973'te kaleme almıştır.

¹¹³⁹ Atsız, a.g.m., s. 3.

¹¹⁴⁰ “Niçin Yalnız Bir Taraf,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 15. Bu yazıda bazı kişilerin tarafların arasını bulmaya çalıştıkları, fakat bunu sadece Türkçülerden fedakârlık bekleyerek gerçekleştirmek istedikleri yazmaktadır. Oysa, yazıya göre, her iki tarafından da bazı şeylerden feragat etmeliydi. İlla bir tarafa “imtiyaz” tanınacaksa fikrin yanında olanlara tanınması gerektiği de ekleniyordu. Zaten Atsız, bu tür teşebbüslerin fayda getirmeyeceğini ve gereksiz olduğunu düşünüyordu. Hatta barışmak istemediğini de açık açık yazıyordu. bkz. *Atsız'ın Mektupları*, s. 309-310, 332.

Belki de burada kullanılması gereken doğru kelime “durağanlık” olmalı. Siyaset, fikir ile kıyaslandığında bir hayli somuttu. Ülkede meydana gelen ve saat başı değişen gelişmelere ayak uydurmak, seçim sonuçlarına göre yeni seçimlere hazırlanmak, her gün yenilenmek Türkçüler tarafından “geleceğe yönelik bir ülkü” olarak görülen ve yine Türkçüler tarafından aslında “durağan” kabul edilen bir fikir için uygulanabilir ve uyulabilir bir olgu değildi. Türkçüler, Türkçülüğün yıllardır değişmediğine ve bundan sonra değişmeyeceğine inanıyorlardı. Değişiklik, fikre “zarar” verirdi. Ancak siyaset, yapısı icabı bir takım ortak paydalarda veya asgarî müştereklerde buluşan, hiç değilse buluşabilme ihtimali olan birimleri kapsamak mecburiyetindeydi. Atsız ve çevresindeki Türkçülerin savundukları Türkçülük ise, onlar için her ne olursa olsun esnetilemeyecek, değiştirilemeyecek, üzerinde oynama yapılamayacak bir fikirdi. Üstelik fikirlerin kapsayıcı olmak gibi bir mecburiyeti de yoktu. Bütün bunların üstüne Atsız’ın, kendisini “Atsız” yapan ve Türkçülük tarihinde kendine göre bir yer edinmesini sağlayan “sert ve tavizsiz” tutumu eklendiğinde bir siyasî kurum ile bir fikrin yürütücüleri arasında fikir ayrılıklarının meydana gelmesi kaçınılmaz olmuştur. Bunun sonucunda her iki taraf da “bildikleri” ve “doğru” olduğuna inandıkları yolda yürümeye devam etmişlerdir. Dikkat çeken durum ise bazı Türkçülerdeki pişmanlık duygusudur. Siyasete girmek yahut “bulaşmak” bir takım pişmanlıklara yol açmıştır. Hayranî Ilgar, bunu açık açık yazmaktadır. Ona göre, Türkçüler siyasete atılarak dernek çalışmalarını ihmal etmişlerdi. Şimdi yeniden dernek çalışmalarına başlanması ve Türkçü gençler yetiştirilmesi gerekiyordu.¹¹⁴¹ Fakat daha önce de söylediğimiz gibi, gençleri tekrar dernek saflarına çekmenin imkânı yoktur. Üstelik Ilgar’ın iddiasına göre, MHP bindiği dalı kesmekte, kendisine eleman yetiştiren Türkçüler Derneği’ne Komünistlere gösterilmeyen tepkiyi göstermektedir. Oysa Türkçüler onları düşman gibi değil, dost olarak görmektedir.¹¹⁴² Ilgar’ın bu son sözleri bizi başka bir soru sormaya teşvik etmektedir: Arayı bulmayı amaçlayan, mutedil bir yol tercih eden kimse yok mudur veya iki tarafın arasının düzelmesini sağlayacak hiçbir gelişme meydana gelmemiş midir?

¹¹⁴¹ Hayrani Ilgar, “Yine Aldandık,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 11. Ilgar’ın bu yazısının yayınlanmasından bir sayı sonra Sançar da aynı konuya temas edecekti: “Türk ülküsü yolunda en verimli çalışmalar, Türkçü dernekler kurup gençleri o derneklerin çatıları altında fikrî yönden yetiştirmektir. [...] Bu bakımdan, Türkçü derneklere ve o derneklerde alınması şart olan fikrî terbiyeye sırt çevirmek ne derece büyük bir yanlışsa; gençleri gövde gösterisi yapacak bir kalabalık veya yalnız yumrukları ile konuşan bir kuvvet diye kabul etmek de o derece sakattır.” Nejdet Sançar, “Sorulara Cevap,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 7.

¹¹⁴² Hayrani Ilgar, a.g.m., s. 11.

Aslında bu tür “iyi niyet” göstergeleri veya havayı yumuşatmaya yönelik yazıların fazlalığı taraflar arasındaki buzların erimesine yardımcı olabilirdi. Ancak bu türden fazla yazıya rastlamak pek mümkün değildir. Meselâ bunlardan biri Galip Erdem’in Atsız’a gönderdiği mektuptur. Aslında mektubun içeriğini bilmiyoruz. Fakat Atsız, 10 Ağustos 1972 tarihli bir mektubunda Erdem’den “nazikane bir mektup” aldığını, meseleyi uzatmamak için cevap vermediğini söylemektedir.¹¹⁴³ 1973’ün başlarında *Devlet*’te çıkan bir başka yazı ise, ülkücü gençleri dikkatli olmaları konusunda uyarıyordu. Yazıya göre, Türkçülüğe hizmet etmiş kimselerin aleyhinde konuşulmaması, saygısızca eleştirilmemesi, onlara saygı gösterilmesi gerekmektedir. Çünkü “töre” hizmette bulunan kişilere hürmet etmeyi emrediyordu. Töreye uymayanlar ise ülkücü olamazlardı. Her ülkücünün görevi, genel merkezin talimatlarına uymak ve tahriklere kapılmadan “millî ülkeye hizmet edenlere” saygı duymaktı.¹¹⁴⁴ Bundan birkaç ay sonra da *Ötüken*’de benzer bir yazı çıkacaktı. Ahmet Bican Ercilasun tarafından kaleme alınan yazıda da “saygı” kelimesine vurgu yapılıyordu. Ercilasun’a göre, mazinin değerini bilmek ve ona saygı göstermek Türk Milliyetçilerinin bir görevidir. Fakat Türk Milliyetçileri arasında bir “maziye inkâr fırtınası” esiyor, Türk milliyetçiliğinin attığı her adımın bir önceki adımın eseri olduğunu unutuluyordu. 1960’lı ve 1970’li yıllardaki milliyetçilik de “44 nesli” tarafından atılan adımların sonucu idi. O, yok farz edilemez veya görmezden gelinemezdi.¹¹⁴⁵ Aslında Ercilasun bir anlamda Türkçülüğün aldığı “yeni” şekli de eleştiriyor, “44 nesli”nin ortaya koyduğu Türkçülük çizgisinden uzaklaşıldığını söylüyordu. Son sözleri ise oldukça ilginçti: “Bizi yirmi yaşına kadar besleyip büyüten, şahsiyetimizi yoğuran anamızla babamız bir talihsizlik eseri boşanmak istiyorlar. Bazı hayırlı evlâtlar da bu boşanmayı bir an önce gerçekleştirmek.”¹¹⁴⁶ Görece geç bir tarih de olsa *Devlet*’in 3 Şubat 1975 tarihli sayısında çıkan bir yazı ise tam bir “Atsız güzellemesi” idi. Hikmet Tanyu tarafından Atsız’ın doğum günü münasebetiyle kaleme alınan yazıda Atsız, “ülkü”, “bilgin”, “sanatçı” ve “mücadeleci” biri olarak tarif edilmektedir. Yazara göre, Atsız dendiğinde “tok sözlü”, “kavgacı”, “yılmaz”, “sert”, “yolundan dönmez” ve “öfkeli” bir genç akla gelse de aslında o “sakin”, “uysal”, “incitici olmayan” biriydi ve 12 Ocak

¹¹⁴³ *Atsız’ın Mektupları*, s. 204. Atsız’ın “Türkçülük ve Siyaset” başlıklı yazısı ve Türkçüler Derneği’ndeki ihraçların haber verildiği bildiriler *Ötüken*’in Ağustos 1972 tarihli 104. sayısında yayımlanmıştır.

¹¹⁴⁴ “Strateji: Millî Ülkeye Hizmet Edenlere Saygı,” *Devlet*, IV/168 (22 Ocak 1973), s. 10.

¹¹⁴⁵ A. Ercilasun [Ahmet Bican Ercilasun], “Maziye Saygı,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 8.

¹¹⁴⁶ A. Ercilasun [Ahmet Bican Ercilasun], a.g.m., s. 8.

1975 tarihi itibariyle 71 yaşına girmişti.¹¹⁴⁷

Bu az sayıdaki yazıların etkileri de az olacaktı tabî. Ama belli kişilerin vefatları, iki grubun aynı sosyal muhitin insanları olduğunun somut bir göstergesiydi. Alparslan Türkeş'in eşi Muzaffer Türkeş'in 11 Haziran 1974'teki vefatı bunun örneklerinden biriydi. Muzaffer Türkeş'in vefatı üzerine Nejdet Sançar, eşi Reşide Sançar ve Zeki Sofuoğlu Türkeş'i evinde ziyaret etmiş, Sofuoğlu ve Refet Körüklü ise cenaze törenine katılmışlardı.¹¹⁴⁸ Ayrıca Sançar ve Körüklü, *Ötüken*'de de Muzaffer Türkeş'i anmayı ihmâl etmeyeceklerdi.¹¹⁴⁹ Atsız da cenazeye katılmamış olsa da Türkeş'e bir başsağlığı mektubu göndermişti.¹¹⁵⁰ Benzer bir durum Nejdet Sançar'ın vefatının ardından da yaşandı. *Devlet*, Sançar'ın 22 Şubat 1975 tarihindeki vefatından yalnızca iki gün sonra yayınlanan sayısının kapağında vefat haberini okurlarına duyurdu.¹¹⁵¹ İlerleyen sayılarda da farklı yazarların Sançar hakkındaki yazılarını görmek mümkündü.¹¹⁵² Reşide Sançar'ı ziyaret ederek başsağlığı dileyen, Sançar'ın cenazesine katılan veya çelenk gönderenler arasında Galip Erdem, İbrahim Metin, Emine Işınsoy, Sadi Somuncuoğlu, İstanbul Ülkü Ocakları, MHP İstanbul İl Başkanlığı, Töre-Devlet Yayınevi gibi kişi ve kurumlar da bulunuyordu.¹¹⁵³ Türkeş ise cenazeye katılmamış, çelenk göndererek hem Reşide Sançar'ı, hem de Atsız'ı ziyaret edip başsağlığı dilemişti.¹¹⁵⁴

Cenazeler, yazılar, şiirler ne kadar etkili oldu, kesin olarak kestirmek zor. Belki de taraflar, insanî ilişkiler ile fikrî meseleleri birbirinden ayırıyorlardı. Her şeye rağmen fikren bir daha bir araya gelmelerine imkân yoktu ve yine her şeye rağmen insanî

¹¹⁴⁷ Hikmet Tanyu, "Bilgin, Sanatçı ve Ülkücü Atsız 71. Yaşında," *Devlet*, VI/274 (3 Şubat 1975), s. 6.

¹¹⁴⁸ "MHP Genel Başkanı Sayın Alparslan Türkeş'in Eşi Değerli İnsan Muzaffer Türkeş'i Kaybettik," *Devlet*, VI/241 (17 Haziran 1974), s. 12.

¹¹⁴⁹ Nejdet Sançar, "Muzaffer Türkeş Hanım," *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 6; Refet Körüklü, "Ölümün Tesellisiz: Sevgili Yengemiz Muzaffer Türkeş'in Aziz Ruhuna" [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 6.

¹¹⁵⁰ Hulûsi Turgut, *Türkeş'in Anıları: Şahinlerin Dansı*, s. 412.

¹¹⁵¹ *Devlet*, VI/277 (24 Şubat 1975), Kapak.

¹¹⁵² Nuri Gürgür, "Bir Mücahidin Ardından," *Devlet*, VI/278 (3 Mart 1975), s. 3; Galip Erdem, "Nejdet Sançar da Göçtü," *Devlet*, VI/278 (3 Mart 1975), s. 5; Hikmet Tanyu, "Bir Kürşad Kaybettik," *Devlet*, VI/278 (3 Mart 1975), s. 6; "Türk Milliyetçiliğinin Büyük Fikir ve Dâva Adamı Nejdet Sançar'ı Kaybettik!," *Devlet*, VI/278 (3 Mart 1975), s. 6-7 (Burada Sançar'ın dört adet fotoğrafı bulunmaktadır); İsmet Tümtürk, "Sançar'sız Kaldık," *Devlet*, VI/280 (17 Mart 1975), s. 7; "Mevlid," *Devlet*, VI/282 (31 Mart 1975), s. 2; "Dündar Taşer ve Muzaffer Türkeş'i Anıyoruz," *Devlet*, VII/293 (16 Haziran 1975), s. 8 (Burada Sançar ve Muzaffer Türkeş'in bir fotoğrafı bulunmaktadır); "Nejdet Sançar'ı Rahmetle Anıyoruz," *Devlet*, VII/329 (23 Şubat 1976), s. 7 (Nejdet Sançar'ın cenaze töreninden bir fotoğraf bulunmaktadır).

¹¹⁵³ "Reşide Sançar Hanıma Gelen Taziyetler," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 23; "Atsız Beğ'e Gelen Taziyetler," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 23; "Ötüken Dergisine Gelen Taziyetler," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 23; "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 24.

¹¹⁵⁴ "Ötüken'den Haberler," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 24; "Ötüken'in İtizarı," *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 5; Hulûsi Turgut, *Türkeş'in Anıları: Şahinlerin Dansı*, s. 413.

ilişkilerin tümünden kesilmesinin anlamı veya temel vazifelerin yerine getirilmesinin önünde de bir engel bulunmuyordu. Yine de, taraflar arasındaki buzların erimesini sağlayacak başka olaylar da vardı. Bunların en önemlisi Atsız'ın Kürtçülük aleyhindeki yazılarından dolayı hapse mahkûm edilmesi idi. Bu durum bir af kampanyasının başlatılmasına yol açmış, *Devlet* de bu kampanyaya önemli bir destek vermişti. *Devlet*'in Kasım 1973 ile Şubat 1974 tarihleri arasında yayınlanan hemen her sayısında konuyla ilgili bir haber veya yazı bulunuyordu ve bunların neredeyse tamamında Atsız'dan övgüyle söz ediliyordu. Ayrıca bu yazılarda Çetin Altan'ı affeden Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün, Atsız'ı da affetmesi gerektiği, çünkü Atsız'ın Altan'dan daha fazla hasta olduğu yazılıyordu. Senatörlerin, yurdun çeşitli yerlerindeki akademisyenlerin ve avukatların af girişimleri de *Devlet*'te yer buluyordu.¹¹⁵⁵ Türkeş de Atsız'ın hapse girmesi münasebetiyle verdiği bir demeçte şunları söylüyordu: “Nihal Atsız Beyin cezaevine gönderilmesinden büyük üzüntü duydum. Atsız'ın sağlık durumu cezaevine konulmasına engeldir. Daha hafif hastalıklar dolayısıyla dışarda kalmalarına müsaade edilen birçok hükümlüler varken, Nihal Atsız beyin, yazdığı bir yazıdan dolayı böyle bir işleme tabi tutulması her çeşit hukuk anlayışına aykırıdır.”¹¹⁵⁶

Atsız, yapılan müracaatların sonucunda Fahri Korutürk tarafından affedildiğinde de *Devlet* bunu okurlarına duyuracaktı. Hatta bunun “Türkçülük hareketinin zaferi” olduğu yönünde yazılar da vardı.¹¹⁵⁷ Türkeş de Atsız'ın affedilmesi üzerine şöyle bir demeç vermişti: “Cumhurbaşkanı Sayın Fahri Korutürk'ün, bu yerinde kararını büyük bir memnurlukla öğrendim. Değerli ilim ve fikir adamı, ünlü tarihçi, büyük Türk milliyetçisi Atsız bey'in mahkûmiyetinin kaldırılmış olması O'nun bundan sonra da ilim ve fikir hayatımıza, Türk tarihine değerli hizmetler görmesini sağlayacaktır. Yurdun dört köşesinden onbinlerce vatandaşın gösterdiği ilgi ayrıca bir sevinç kaynağı

¹¹⁵⁵ “N. Atsız'ın Uğradığı Muamele Tepkiyle Karşılandı,” *Devlet*, V/214 (10 Aralık 1973), s. 8; “Hangisinin Affi?,” *Devlet*, V/215 (17 Aralık 1973), s. 12; “Türk Milletinin Yaşatılmasını, Yüceltilmesini İsteyen Nihal Atsız Affedilmelidir!,” *Devlet*, V/216 (24 Aralık 1973), s. 7; “Büyük Fikir ve Davâ Adamı Atsız Affedilmelidir,” *Devlet*, V/217 (31 Aralık 1973), s. 8; “Atsız'ın Affi İçin Korutürk'e Yapılan Müracaatlar Artıyor!,” *Devlet*, V/219 (14 Ocak 1974), s. 11; Ahmet Güner, “Türk Milliyetçileri Sözümüz Sizedir!,” *Devlet*, V/219 (14 Ocak 1974), s. 11; Nuri Gürgür, “Atsız ve Acı Tenakuzlar,” *Devlet*, V/220 (21 Ocak 1974), s. 2; “Atsız İçin Af Kampanyası Devam Ediyor!,” *Devlet*, V/220 (21 Ocak 1974), s. 3, 11; Galip Erdem, “Baht Utansın,” *Devlet*, V/220 (21 Ocak 1974), s. 5.

¹¹⁵⁶ “Türk Milliyetçisi Nihal Atsız, Hastalık Raporuna Rağmen Tevkif Edildi!...,” *Devlet*, V/212 (26 Kasım 1973), s. 4.

¹¹⁵⁷ “Yapılan Müracaatları da Dikkate Alan Cumhurbaşkanı Korutürk Nihal Atsız'ın Mahkûmiyetini Kaldırdı,” *Devlet*, V/221 (28 Ocak 1974), s. 3; Şevket Bülent Yahnici, “Atsız Hoca ve Türkçülük Hareketinin Zaferi,” *Devlet*, V/221 (28 Ocak 1974), s. 9; “Atsız'ın Affi İçin Cumhurbaşkanı Korutürk'e Binlerce Müracaat Yapılmıştı,” *Devlet*, V/221 (28 Ocak 1974), s. 11.

olmuştur.”¹¹⁵⁸ Fakat Atsız, bu durumdan da memnun değildir ve MHP ile Türkeş hakkındaki fikirlerinde hiçbir değişiklik olmamıştır. Ona göre, MHP’liler bu “başarılı” af kampanyasını kendilerine mal etmeye çalışmak gibi bir “küçüklük” içine girmişlerdi. Atsız, ayrıca Türkeş’in “ırkçıların” bu başarısından sonra tekrar “ırkçı-Turancı” olduğunu söylediğini de iddia etmektedir.¹¹⁵⁹ Belki de bu noktada Türkeş’in genel olarak konuyla ilgili söylediklerine bakmakta yarar var.

Atsız’ın vefatının ardından bu meselenin üstü uzun yıllar örtülü kalmıştır. Türkeş’in anılarının yayınlanmasından sonra ise, özellikle Türkeş’in Atsız hakkında söyledikleriyle tartışmanın tekrar alevlendiğini söylemek mümkündür. Peki, Türkeş, Atsız’la ilişkileri hakkında neler söylemişti? Türkeş, hatıralarında Atsız’ın *Oku* dergisiyle girdiği polemige değinerek, “1970 veya 1971’in sonlarında” gazetecilerin sorusu üzerine, Atsız’ın bahsi geçen yazılarındaki fikirlerine katılmadığını belirttiğini ve Atsız’ın bu sözlere “gücenip” kendisi hakkında iki yazı kaleme aldığını söylemektedir.¹¹⁶⁰ Türkeş’in bahsettiği ve Atsız’ın *Oku* dergisine cevap verdiği yazılarından daha önce bahsetmiştik.¹¹⁶¹ Bu yazıların yayınladığı tarihler Mart ve Kasım 1970’tir. Türkeş’in, Atsız’ın buradaki fikirlerine katılmadığını belirttiği demeci “1970’in sonlarında” yayınlanmış olmalıdır. Fakat *Ötüken*’in bu tarihlerdeki yazıları tarandığında Atsız’ın Türkeş’le ilgili hiçbir menfi yazısına rastlanamaz. Türkeş’in demeci “1971’in sonlarında” dahi yayınlanmış olsa durum değişmeyecektir. *Ötüken*’in Türkçüler Derneği’nden ihraçların haber verildiği bu Ağustos 1972 tarihli sayısından sonra da bir süre Türkeş hakkında yine olumsuz bir yazı görmek mümkün değildir.

Türkeş, Atsız’ın “daha sonra”, “Türk-Kürt ayrımı” yapmaya başladığından ve Kürtlerin Türk olmadığını yazdığından bahsetmektedir. Ona göre Atsız, bu yazılarından dolayı hapse mahkûm olmuştur. Türkeş, Atsız’ın bu konudaki fikirlerine katılmadığı söylemekte ve onun “bir dar görüşe” saplandığını iddia etmekte ve eklemektedir: “Bu

¹¹⁵⁸ “Atsız’ı Affeden Korutürk’e Teşekkür Mektupları Yağıyor,” *Devlet*, V/222 (4 Şubat 1974), s. 8. *Devlet*’in ilerleyen sayılarında Mustafa Kayabek’in de tahliye haberi verilmiştir. bkz. “Mustafa Kayabek Tahliye Edildi,” *Devlet*, V/226 (4 Mart 1974), s. 8.

¹¹⁵⁹ *Atsız’ın Mektupları*, s. 290. Atsız bu mektubundan kısa bir süre sonra da şunları yazmaktadır: “Kayabek hapisten çıkıp geldi. Değişmemiş. Fakat müthiş öfkeli: Onun hapiste iken MHP tarafından beslendiğine dair bir söylenti çıkarmışlar. Tabii bunu o partinin sefele tabakası çıkarıyor. Bir söylenti de şu: Ben ve Kayabek MHP’de imişiz. İkimizi de çıkarmışlar. Kayabek’de hapisneden ağır bir mektup göndermişti. Bunu *Ötüken*’de yayınlamak için Njedet’e de yollamıştı. Nejedet yayınlamadı. Fakat Kayabek, şimdi yayınlanması için ısrar ediyor. Bir bakıma haklı. Bir bakıma da artık bu sefele güruhu ile hiç meşgul olmamak daha iyi.” *Atsız’ın Mektupları*, s. 293-294.

¹¹⁶⁰ Hulûsi Turgut, *Türkeş’in Anıları: Şahinlerin Dansı*, s. 409-411.

¹¹⁶¹ Atsız, “Türkçülüğe Karşı Yobazlık,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 3-6; Atsız, “Yobazlık Bir Fikir Müstehâsesidir,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 3-7, 14.

yüzden aramız iyice açıldı.”¹¹⁶² Oysa Türkeş’in bahsettiği yazılar 1967 yılında, yani *Ötüken*’de Türkeş övgülerinin sıralandığı ve iki taraf arasında neredeyse en ufak bir fikir ayrılığının olmadığı günlerde yazılmıştı.¹¹⁶³ 1969’a iki, 1972’ye ise 5 yıl vardı. Dolayısıyla Atsız’ın Kürtler ve Kürtçülük hakkındaki yazılarının keskin bir fikir ayrılığına yol açtığı kolaylıkla iddia edilemezdi. Öyle bile olsa, Atsız bu yazılarından dolayı hapse girdiğinde Türkeş, bu kararı eleştirir, Atsız’ın bir an önce serbest bırakılmasını ister miydi?

Türkeş’in hatıralarında bir de Atsız’ın dokuz maddelik bir “istek” listesi verilmektedir. Buna göre MHP Müslümanlığı bırakıp Türkçülüğe dönmeli, partinin ismi değişmeli, Irkçılığın “kafatasçılık” olmadığı anlatılmalı, partinin ve yayın organlarının dinî söylemi hafifletilmeli, Türkçüler Derneği ile partinin müşterek çalışması planlanmalı idi.¹¹⁶⁴ Bunun yanında Türkeş, Türkçülerin “İstanbul Şamanistler Derneği” adında bir dernek kurduklarını ve “Türkeş’in Müslümanlığı bize yaramaz, biz Türkçüyüz ve Türklerin millî dini Şamanizm’dir” dediklerini iddia etmektedir.¹¹⁶⁵ Türkeş’in bahsettiği bu “istek”lerin kaynağı meçhûldür. Bilinen hiçbir kaynakta böyle bir şeye rastlamak mümkün değildir. Aynı şekilde Türkçülerin “Şamanistler Derneği” diye bir dernek kurduklarını gösteren bir kayıt da mevcut değildir. Hülâsa, Türkeş’in hatıralarına ihtiyatla yaklaşmakta fayda bulunmaktadır.

Sonuç olarak Atsız ve çevresindeki Türkçülerle Türkeş ve CKMP-MHP’liler arasındaki ilişkinin dönemsel farklılıklar gösterdiği görüldü. 1960 İhtilâli’nde Türkeş’in de bulunmasından memnun olan Türkçüler, Türkeş’in yeni bir siyasî figür olarak ortaya çıkmasını da sevinçle karşılamışlardı. Hatta buna destek de verdiler. Türkeş’in CKMP’ye girişi, bu partiye başkan oluşu Türkçülüğün yeni ve aslında büyük ölçüde yabancı olduğu bir sahaya adım atmasına yol açtı. Böylece Türkçülük, Türkeş’le birlikte siyasîleşiyor, buna paralel olarak da dönüşüyordu. Çünkü siyasetin farklı dinamikleri vardı. Bu dinamiklere ayak uydurmak için Türkçülüğün kendisini “yenilemesi” gerekiyordu. Fakat bu durum Türkçülere göre, Türkçülüğün gittikçe “özünden” uzaklaşmasını da beraberinde getiriyordu. Nitekim bir “ülkü” ve “siyaset”

¹¹⁶² Hülûsi Turgut, *a.g.e.*, s. 411-414.

¹¹⁶³ Atsız, “Konuşmalar,” *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 2-10; “Konuşmalar II,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 2-4; “Kızıl Kürtlerin Yaygarası,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 2-4; “Konuşmalar III,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 2-5; “Bağımsız Kürt Devleti’ Propagandası,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 3-5; “Doğu Mitinglerinde Perde Arkası,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 8-11.

¹¹⁶⁴ Hülûsi Turgut, *a.g.e.*, s. 415-416.

¹¹⁶⁵ Hülûsi Turgut, *a.g.e.*, s. 416.

çatışması yaşandı ve bir taraf “ülkü”yü tercih ederken başka bir taraf ise “siyaset”i yeğledi. Aslında bu, iddia edilenin aksine, hemen 1969 Kurultayı’nda meydana gelmemiştir. Kurultay, sadece fikir ayrılıklarının ilk nüvelerinin görüldüğü yerdi. Taraflar arasındaki işbirliği birkaç yıl daha devam etti. Türlü sebeplerle gerilen ipler 1972 yılında koptu ve bir daha geri dönülemedi. “Dava arkadaşlığı” ve “ülküdaşlık” hukukuyla başlayan bu ilişki, gelinen son noktada neredeyse bir düşmanlığa dönüştü. Öyle ki Türkeş, Atsız’ın cenazesine bile katılmadı.¹¹⁶⁶ Böylece Türkçülüğün siyasîleşme “denemesi” ve “macerası”, iyi bir sonla bitmedi ve Türkçülük-siyaset ilişkisi uzun yıllar değişmeyecek bir seviyeye geriledi.

¹¹⁶⁶ Türkeş bu durumu “gerek görmedim” diye açıklamaktadır (Hulûsi Turgut, *Türkeş’in Anıları: Şahinlerin Danstı*, s. 413). O yıllarda Türkeş’in yakınında bulunan Yücel Hacaloğlu, Türkeş’e Atsız’ın cenazesine katılması konusunda ısrar ettiğini fakat Türkeş’in kabul etmediğini söylemektedir. bkz. Hakkı Öznur, *Ülkücü Hareket: Portreler*, s. 37-38. Atsız’ın vefatının *Devlet*’de geniş yer bulduğunun altını çizmek gerekiyor. Derginin 15 Aralık 1975 tarihli sayısında, baskıya girildiği sırada vefat haberi alındığı belirtiliyordu (“Çok Acı Kaybımız,” *Devlet*, VII/319 (15 Aralık 1975), s. 12). Takip eden iki sayıda ise Atsız hakkında bir hayli yazı bulunmaktadır: “Atsız Beğ’in Ömrü ‘Cephede imişçesine’ Geçti,” *Devlet*, VII/320 (22 Aralık 1975), s. 2; “Büyük Türkçü Muhteşem Bir Törenle Toprağa Verildi,” *Devlet*, VII/320 (22 Aralık 1975), s. 3, 10; Nuri Gürgür, “Bir Kür Şad’ın Ardından,” *Devlet*, VII/320 (22 Aralık 1975), s. 3; Cezmi Kırımlıoğlu, “Gerçek Ülkücü’nün Ardından,” *Devlet*, VII/320 (22 Aralık 1975), s. 4, 11; Galip Erdem, “Bir Bozkurt Göçtü,” *Devlet*, VII/320 (22 Aralık 1975), s. 5, 11.

SONUÇ

Türk Ocakları ve *Türk Yurdu*'nun kapatılmasının ardından, o sıralarda üniversitede bir asistan olan Hüseyin Nihâl; genç, dinamik, sert ve vurucu bir ses olarak ortaya çıktı. Onun 1931 yılında başladığı dergicilik faaliyeti, aşağı yukarı, onar yıllık periyotlar halinde devam etti ve 1975 yılında ölümüyle birlikte son buldu. Atsız'ın 1905'te başlayıp 1975'te ortadan kalkan maddî varlığı, onun doğumundan çok önce başlamış ve gelişmiş olan Türkçülüğün tarihi için de oldukça önemliydi. Onun, 1931'den sonraki hayatı, adeta Türkçülüğün de bir tarihiydi. 1930'larda birçok milliyetçi dergi ile birlikte onun da dergileri kapatıldı. 1940'larda Türkçülükle birlikte Atsız'ın şahsiyeti de yükseldi ve aynı yıllarda birçok Türkçü ile birlikte Türkçülük ve tabii Atsız da hapislerdeydi. 1950'lerden itibaren Türkçülüğün sesi en ücra yerlere kadar iletilirken bu sesin taşıyıcılarının en önemlilerinden biri de Atsız'dı. 1960'lar ve 1970'lerde hareketli günler geçiren Türk siyaset yaşamının yanında Atsız ve onun Türkçülüğü de hız kazandı, fikren en verimli çağlarını yaşadı. Nihayet 1975'te Atsız öldü ve onun maddî etkisi yerini manevî bir etkiye bıraktı.

Atsız'ın dergileriyle alâkalı çalışmalar incelendiğinde bu dergilerin her birinin aynı zaviyeden incelendiği ve buna göre hükümler verildiği görülecektir. Oysa 1931'den 1975'e kadar devam eden ve bizce süreklilik gösteren bu yayın faaliyetinde her derginin, temelde aynı fikrin savunucusu olmakla birlikte, farklı özellikleri, değerleri, ağırlık merkezleri ve karakterleri bulunuyordu. "Orkun"lar aynı kaynaktan doğup aynı denize dökülüyorlardı, ama yatakları farklıydı. 1930'larda yayınlanan *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934), henüz kök salan bir rejimde, üstelik bu rejimin hem iç, hem de dış politikasına muhalif bir yayın politikası izlemişlerdi. İç politikada, Türklerin Anadolu'daki geçmişlerinin binlerce yıl öncesine dayandığı ve birçok Anadolu medeniyetinin Türk olduğu tezine karşı çıkan bu dergiler, dış politikada ise bütün devletlerle dostane ilişkiler kurma prensibine sıkı sıkıya bağlı olan rejimin aksine, yakın ve güçlü sınır komşusu Sovyetler Birliği'nin sınırlarında yaşayan Türklerle siyaset ve kültürel birliğin sağlanmasını savunuyorlardı. *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)'un bunlarla bağlantılı ve belki de daha önemli bir özelliği ise Türkçülüğün ileride alacağı şeklin habercisi olmalarıydı. Türkçülük, devlet denetiminde, Anadolu ile sınırlanmış bir milliyetçilik anlayışı olmak yolundan bu dergilerin etki ve fikirleriyle ayrıldı. Bir şekilde rejimle bağlantılı bulunan ve çeşitli sebeplerle Türkçülüğün Türkiye ile

sınırlardırılması kabul eden kişilerin yerini yeni kalemler ve yeni fikirler aldı. İşte bu kalemler Türkçülüğe yeni bir hava, yeni bir soluk getirdiler.

1940'ların ilk yarısının sonlarında yayınlanan *Orhun* (1943-1944) ise, Atsız'ın daha önceki dergilerinin devamı ve onlardan farklı bir dergiydi. 2. Dünya Savaşı, Türkçülere başka bir pencere açmıştı. Bu pencereden Sovyetler Birliği'nin yıkılma ve burada yaşayan Türk soylu halkların bağımsızlıklarına kavuşma ihtimali görülüyordu. Aynı zamanda Komünizm de büyük bir tehlike olarak belirmiş, Türkçü literatürde konumunu uzun yıllar muhafaza edecek bir düşman olarak yerini almıştı. Bu durum, *Orhun* (1943-1944)'un fikrî yapısına da yansdı. O sadece "ırkçılık" kelimesinin sıkça dillendirildiği bir dergi değildi. Turan fikrinin ve Komünizm karşıtlığının da çok yüksek sesle dillendirildiği bir dergiydi. Derginin sonunu da bu getirdi. Fakat *Orhun* (1943-1944) için bir bitiş olan bu son, Türkçülük tarihi için de bir dönüm noktası oldu. Bir defa, Türkçülerin devlet ve rejimle olan ilişkileri uzun yıllar değişmeyecek bir çizgiye geriledi.¹¹⁶⁷ Türkçüler hem devlet mekanizmasıyla, hem de rejimle aralarına çok belirgin bir mesafe koydular. Fakat *Orhun* (1943-1944)'un kapatılması ve Türkçülerin hapsedilmesi, belki de bu olayın kendisinden de önemli bir sonucu doğurdu: Irkçı ve Turancı olduğu için muhakeme edilen Türkçülük, bu testi yeni bir ideolog kazanarak atlattı. Atsız, Türkçülün yeni fikrî önderi olarak ortaya çıktı. Artık Türkçülük, Atsız'ın tespit ettiği ideolojik çizgide hareket edecekti.

Atsız isminin parlamasından sonra, 1940'ların sonu ve 1950'lerin başında Türkçülük tarihinde dernekler devri tekrar başladı. Bu dönemde yayınlanan *Orkun* (1950-1952), Türk Milliyetçiler Derneği ile birlikte, Türkçülerin ortak paydalarda buldukları insanlarla beraber Türkçülüğün, Atsız Türkçülüğünün köylere dahi ulaşmasını sağladı. Türkçülük, belli entelektüel çevrelerde bilinen ve savunulan bir fikirken, 1944 Irkçılık-Turancılık Davası'nın devam eden etkisi ve Türk Milliyetçiler Derneği ile birlikte kitleleşti. *Orkun* (1950-1952) burada kilit bir rol oynuyordu. Bu sayede Atsız, yeni lider olarak fikirlerini yurdun her köşesine ulaştırma imkânı buldu. Türkçülerin, Türk Milliyetçiler Derneği ile edindikleri teşkilatçılık tecrübesi, onları 1960'larda tekrar teşebbüse geçirdi. Türkçüler Derneği, *Millî Yol*, *Orkun* (1962-1964) ve *Ötüken*'den aldığı destekle yurt sathında örgütlenmeye gitti. Derneğin faaliyet sahası

¹¹⁶⁷ Günay Göksu Özdoğan bunu şöyle ifade etmektedir: "Her ne kadar anti-Sovyet yaklaşım daha sonra hükmünü sürdüyse de, Mayıs 1944'de ödemek zorunda bırakıldıkları bedel, Türkçülerin ortak belleğinden silinmedi." bkz. *a.g.e.*, s. 127-128.

ve tesiri sınırlı kalsa da *Ötüken*, hayatına devam etti ve Atsız Ekolü Türkçülüğün o tarihe kadar ki en uzun ömürlü dergisi oldu. *Ötüken*, Nurculuk ve Kürtçülük gibi günümüzün önemli meselelerinde de Türkçülüğün ilk tepkilerinin verildiği platform oldu. Bunun yanı sıra, Türkçülüğün siyasallaşması da bu döneme denk geldi ve *Ötüken* bu gelişmenin hem tanığı, hem de yardımcısı oldu.

Bunların yanında Atsız'ın dergileri, daha evvel de söylediğimiz gibi, Türkçüler için birer sosyal ağ idi. Bu dergilerde Türkçülerin söz, nişan ve düğünleri haber veriliyor; yeni doğan bebekler duyuruluyordu. Bu bebeklerin isimlerinin Atsız'ın romanlarından veya Türk tarihinden seçilmiş olmaları da ilginçti. Memleketin her tarafında Kür Şad, Almıla, Gökçen, Güntülü gibi isimler çocuklara veriliyordu. Ayrıca vefat haberlerini de aynı sütunlarda görmek mümkündü. İşte bu tip haberler, Türkçülerde yalnız olmadıkları ve kendileri gibi insanların yurdun her köşesine yayıldığı hissini uyandırıyor. Atsız'ın dergileri ise farklı meslekleri icra eden, farklı yaş gruplarında bulunan bu dağınık ve kalabalık kitle arasındaki ortak bağ idi. Bu bağ Türkçülerin aynı haberlere sevinip aynı haberlere üzölmelerini, dolayısıyla fikrî bağın yanında bir de duygusal bağ kurmalarını sağlıyordu.

Ayrı ayrı incelendiklerinde de birçok önemli özellikleri bulunan bu dergilerin hepsine birden, aralarındaki farklar görünmeyecek kadar uzaktan bakıldığında, en genel olarak şu sonuca ulaşmak mümkündü: Atsız'ın dergileri, Türkçülüğün Gökalp ve onun neslinden sonra aldığı şeklin, geçirdiği değişimin ve gelişiminin bir aynasıdır. Bu dergiler Türkçülüğü 1930'lardan 1940'lara taşımış, 2. Dünya Savaşı'nı atlattmışlardı. Çok partili hayata geçişi ve Demokrat Parti iktidarlarını görmüşlerdi. Darbe ve muhtıralara, dolayısıyla ülkenin demokrasiye geçiş sancıklarına tanık olmuşlardı. Sağ-sol çatışmalarını yaşamış; Soğuk Savaş yıllarının mücadelesini izlemiş; Türkiye'nin geçirdiği dönüşümü bilfiil idrak etmişlerdi. Ve bunların her birini Türkçülüğün dünya görüşü açısından süzerek, Türkçü gözüyle değerlendirmişlerdi. Bize düşen ise bu dergileri fikrî, zihnî, maddî ve manevî olarak birbirini takip eden ve tamamlayan tek bir dergi olarak kabul etmek oldu.

Çalışmamıza başlarken Atsız'ın 1931-1975 yılları arasında yayınladığı dergileri ayrı dergiler olarak ele almanın mahzurlarını düşündük. Bu hareket tarzı Atsız ekolü Türkçülüğün temel prensiplerinin ve dünya görüşünün tespit edilmesinde bizi yanlış sonuçlara ulaştırırdı. 1908-1931, 1931-1946, 1939-1945, 1950-1960 gibi zaman

dilimleri, bu fikri oluşturan özleri bize tam anlamıyla aksettiremezdi. Meselâ, Türkçülükte Irkçılığı 1930 ve 1940'ların yargılarıyla; Turancılığı II. Dünya Savaşı'nın konjonktürüyle; Türkçülerin Atatürk'e bakışlarını sadece 1930'larda veya sadece 1950'lerde yazdıklarıyla ele almaya kalktığımızda ulaşacağımız sonuçlar sadece o yılların bize sunduğu sonuçlar olacaktı. Bu konuda yapılan çalışmalarda görülen temel eksikliğin de bu metod olduğu göz önüne alındığında *Atsız*'ın dergilerini tek dergi olarak kabul etmek en doğru sonuçlara götürecektir yol olarak karşımızda belirdi.

Bu yöntemi seçmekteki temel amacımız *Atsız* ve çevresindeki Türkçülerin Türkçülüklerini, 1931'den 1975'e kadar geçen süreçte gözler önüne sermekti. Bu amaca ulaşmak için ilk olarak bütünü tekrar parçalara ayırmak ve *Atsız*'ın dergilerinin ayrı ayrı tahlilini yapmak gerekiyordu. Zira 1931-1975 yılları arasında bir bütün kabul ettiğimiz bu dergiler yayımlandıkları onar yıllık periyotlar dikkate alındığında farklı karakterlere sahiplerdi. Biz de, dergilerin çıkış öykülerini, yayımlandıkları şartları, geçirdikleri süreçleri, yaşadıkları sarsıntıları, çevrelerinde toplanan insanları, biçim özelliklerini, kapanma/kapatılma gerekçelerini vermeye çalıştık. Bu noktada *Orhun* (1933-1934) ve *Orhun* (1943-1944)'un niçin iki farklı dergi kabul edildiği sorusu akıllara gelebilir. Evet, bu iki dergi sayı numaraları açısından birbirinin devamıdır. *Orhun* (1933-1934) 9. sayısında kapatılmış, *Orhun* (1943-1944) 10. sayıdan devam etmiştir. Fakat iki derginin yayın özellikleri birbirinden çok farklıdır. Biri 1930'ların, diğeri 1940'ların şartlarında yayınlanmıştı. Her ikisinin yayın politikaları, hedefleri, odağa aldıkları konular farklıydı.

İkinci olarak *Atsız*'ın dergilerinde ön plana çıkan belli başlı meseleler etrafında bu ekolün genel bir analizini yaptık. Bu bölümde sadece *Atsız*'ın fikirleri üzerinde durmak da bizi yanılsıza düşürecek ve *Atsız*'ın biyografilerinde sıkça tekrar edilen sonuçlara ulaştıracaktı. Bu yüzden biz, merkeze yine *Atsız*'ın kendisini almakla beraber, çevresindeki Türkçülerin, dergisinde yazan Türkçülerin fikirlerini de bütüncül bir bakış açısıyla işledik. Böylece, yaklaşık 45 yıllık süreç içerisinde hem *Atsız*'ın, hem çevresindeki Türkçülerin, hem de Türkçülüğün geçirdiği ideolojik safhaları izleme imkânı bulduk. Çalışmanın her iki bölümü birlikte ele alındığında görüldü ki, konu hakkında yapılan çalışmalar bu hareketi parçalara, zaman dilimlerine ayırarak yapıldığı için vardıkları sonuçlar açısından eksiklerdi ve bu sonuçlar da dönemseldi. Peki, biz kullandığımız metod ile bu çalışmanın bittiği yerde hangi sonuçlara, bulgulara ulaştık?

Bu soru için verilebilecek en genel cevap şudur: Türkçüler, herhangi bir zamanda ve herhangi bir yerde meydana gelen herhangi bir olaya sadece tek cepheden, millî cepheden bakmaktadırlar. Bu bakış açısı, Türkçülerin meselelere yaklaşımlarında da belirleyici bir etken olmuştur. Meselâ, Batılılaşma meselesinde neredeyse bütün Türkçüler, Batı'nın yalnızca ilim ve tekniğine başvurulması gerektiğinde hemfikirlerdi. Batı kültürünün Türk kültürünün içine sızmasının millî bir felâket olduğuna inanıyorlardı. Öyle ki, dinle pek alâkası olmayan Türkçüler dahi, Batılılaşma meselesinde dinin de zarar gördüğünü yazmıştı. Zaten Türkçüler için, Türk'ün başkalarının kültürüne ihtiyacı yoktu. İhtiyaç duyulan şey, elektrik, yol, bilim, fabrika vs. idi. Aksi bir durum Türk kültürünün temelini sarsılması demek olurdu. Türkçüler aynı saiklerle Köy Enstitüleri'ne de karşı çıktılar. Onlara göre bu enstitüler eğitim-öğretim yapılan, köyü ve köylüyü kalkındırmayı amaçlayan kurumlar değildi. Komünizm propagandasının yapıldığı, Türk köylüsünün dimağına zararlı fikirlerin sokulduğu “nifak” yuvalarıydı. Oysa Türk köyleri Türklüğün temelini oluşturuyordu ve bu temeli sarsmaya çalışan kim veya ne olursa olsun karşı çıkılmalıydı.

Türkçüler, Türklüğe tahakküm etmeye çalışan dinin bizzat kendisi bile olsa mücadele ettiler. Tabîî onların karşı olduğu dinin kendisi değildi. Türklerin millî varlığına kastetmediği, onu muhafaza ettiği ve kuvvetlendirdiği müddetçe din gerekliydi. Fakat dinin siyasal amaçlar için kullanılması kabul edilemezdi. Bu konuda Türkçüler arasında genel bir fikir birliğinden söz etmek de zordur. Atsız'ın dine mesafeli ve bazen de onu tahkir edici tutumunun yanında, dini bir hayli önemseyen ve Türklüğün olmazsa olmazlarından sayan Türkçüler de yok değildi. Bu durum aslında Türkçülüğün seküler yapısından kaynaklanıyordu. Dinle uzaktan yakından alâkası olmayan Türkçüler ile dinin bütün gerekliliklerini yerine getiren Türkçüler aynı safta durabiliyorlardı.

Türkçülerin sıkı saflar halinde birleştikleri bir diğer konu da dildi. Onlar için Türkçe, Türklüğün baş şartlarından biriydi. Onun korunması ve ona hanel getirecek her şeyle mücadele edilmesi neredeyse zorunluluktan ibaretti. Bu sebeple Türkçüler, Öztürkçecilik ile büyük bir mücadeleye giriştiler. Onlar için Öztürkçecilik Türkçenin duru bir hale getirilmesi demek değildi. Böyle olsa en önce Türkçüler bu işe sarılırdı. Zaten Türkçüler, 1930'lar ve 1940'larda Türkçenin sadeleşmesi gerektiğini savunmuşlardı. Fakat iş, tasfiyecilik ve Öztürkçecilik haline bürününce Türkçüler için durum değişti.

Onlara göre bu akım, Komünistler tarafından idare edilen ve Türkçeye, dolayısıyla da Türklüğe tamamen zararlı bir hareketti. Nesiller arasındaki bağ koparılıyor, Türkçeleşmiş kelimeler atılarak Batı'dan kelime ithal ediliyor, Türkçe ahengini yitirmiş ve anlaşılmaz hale getirilmiş bir dil şekline sokuluyordu.

Türkçülerin milî hassasiyetlerle yaklaştıkları bir diğer mesele de Kore Savaşı'ydı. Onlar, meseleye yine millî perspektiften bakmakla birlikte, küresel bir menfaate de dikkat çekmişlerdi. Türkçüler için bu savaş, dünyanın Komünizme karşı verdiği bir savaştı. Uçunda dünyanın Komünizm "belasından" kurtulma ihtimali bulunuyordu. Bu yüzden Türk ordusunun Anadolu'dan binlerce kilometre uzaktaki bir savaşa müdahil olmasında bir beis yoktu. Zira Anadolu'nun müdafaası, icabında Kore'den geçiyordu. Yine aynı sebeple, başka bir savaş konusunda, daha birkaç yıl önce iktidarla taban tabana zıt düşen Türkçüler, şimdi farklı bir iktidarla aynı safta idi. Fakat onlar için bunun anlaşılabilir sebepleri yok değildi. 1960'larda ve 1970'lerde ise Türkçüler, Türkiye'nin Kore Savaşı'ndaki varlığını sorgulayacaklardı. Fakat 1950'lerde Rusya ve Çin gibi kadim düşmanlara, Komünizm gibi taze bir düşmana karşı "cenk" etmek Türkçüler için idealize edilmiş bir Türk tarihinin o dönemdeki yansımaları yaşamak anlamına geliyordu, savaş aletleri değişmiş olsa da.

Türkçülerin Anadoluçuluğa bakış açılarının da 1950'ler haricinde pek bir değişiklik göstermediği vakidir. 1950'lerde Türkçüler, Komünizm ve Halk Partisi karşıtlığı paydasında buluştukları Anadoluçularla, özellikle 1960'lardan itibaren sert tartışmalara girdiler. Anadoluçuluk, biçim değiştirip İslâmî bir çehreye bürünse de Türkçülerin bu harekete bakışları değişmedi. Onlar Anadoluçuluk, eski Anadolu halklarının Türklüğünü savunduğunda da, Türklüğün İslâm öncesindeki tarihini görmezden geldiğinde de, Türkiye dışındaki Türkleri umursamadığında da Anadoluçuluğa karşı çıktılar. Aslında iki grup arasındaki buzlar eridiğinde bazı Türkçüler Anadoluçuluğu, Türkçülüğün bir merhalesi olarak görüyorlardı. Önce Türkiye'nin kalkındırılması konusunda hemfikirlerdi. Fakat Türkçüler, Türkiye'nin mevcut siyasî sınırlarının çok ötesinde bir düşünceye sahiplerdi.

Bu sebeple Türkçüler Kıbrıs ve Kerkük gibi Türkiye dışındaki Türk bölgelerinde yaşanan gelişmelere kayıtsız kalamadılar. Kıbrıs'ta veya Kerkük'te meydana gelen her gelişme Türkçü dergilerde de yankı buldu, Türkçüler tarafından değerlendirildi. Bu bölgelerle ilgili önemli yıldönümleri neredeyse aksatmadan anıldı, bunlar için özel

sayılar çıkarıldığı dahi oldu. Esasen hem Kıbrıs, hem de Kerkük Türkçüler için çok ulaşılabilir yerlerdi. Buraların “ilhak” edilmesi hemen hemen bütün Türkçülerin genel isteğiydi. Belki de böylece, Turan’ı gerçekleştirmenin bir nevi provasası yapılacaktı. Elbette bunun arkasında buraları elinde bulunduran devletlerin siyasî ve askerî güçleri de etkiliydi.

Türkçüler için mekânlar kadar insanlar da önemliydi. Atatürk ve Rıza Nur’a Türkçüler tarafından verilen kıymet bunun en önemli göstergesi oldu. Çalışmamızda ayrı ayrı ele aldığımız bu iki figürü, Türkçülerin bakış açısından birlikte değerlendirdiğimizde oldukça ilginç bir sonuca ulaşıyoruz. 1931 ile 1975 yılları arasında Türkçülerin Atatürk’e bakışlarında Rıza Nur’un oldukça etkili olduğu göze çarpıyor. 1930’larda, Türkçüler üzerinde Rıza Nur etkisinden söz edilemediği yıllarda Atatürk, hemen hemen bütün Türkçüler için “dahi” ve “büyük kurtarıcı” idi. Bu bakış açısı Rıza Nur’un etkisinin artışıyla birlikte 1940’larda ve 1950’lerde yerini “müstebit diktatör” algısına bıraktı. 1960’lardan itibaren Atatürk yeniden Türk tarihinin en önemli isimlerinden, hatta en büyük Türkçülerden biri olarak telâkki edildi. Bu fikir değişikliğinde yeni bir Türkçü neslin yetişmiş olması, Rıza Nur’un etkisinin azalması ve Türkiye’deki siyasî gelişmelerin etkisi büyüktü. Üstelik Rıza Nur’un hatıraları yayımlandıktan sonra da Türkçülerin ne Atatürk’e, ne de sanılanın aksine Rıza Nur’a sevgi ve saygılarında bir eksilme oldu. Tam aksine ve ilginç bir şekilde her ikisine birden olan bir sevgi aynı potada eritildi.

Türkçülerin en net olduğu konulardan biri Komünizmdi. Neredeyse hiçbir ayrık fikir, hiçbir çatlak ses duyulmamıştı bu konuda. Onlar için Komünizm bir fikir, ideoloji, iktisadî sistem vs. değil, Türk’ün kadim düşmanı Rusların Türkiye’yi ele geçirmek için kullandığı bir araçtı. Rus demek “moskof” demektir ve Türkçüler için Komünizm ile Rus arasında herhangi bir fark yoktu. Tarihe yapılan atıflar Türkçülerin işini de kolaylaştırıyordu. Çarlık döneminde Türk’ün toprağına kasteden Rusya, yeni bir elbise giymiş olsa da aynı amaca ulaşmak için çalışıyordu. Demek ki, bu yeni elbisesi onun temel amaca ulaşmak için kullandığı bir kamuflemdi. Bu kamuflemin ardında amacına ulaşmak için çeşitli propaganda faaliyetlerini işletiyordu. Rusya’nın “güdümündeki” yerli Komünistler kimi zaman romanlar ve şiirlerle, kimi zaman Atatürk üzerinden, kimi zamansa eğitim sistemine sızarak Komünizmi yaymaya çalışıyorlardı. Komünizmin milliyet, din, ahlâk, kadın, aile, vatan gibi mefhumları reddettiğine inanan Türkçüler,

yıllarca kendilerini Komünizmin karşısında konumlandırıdılar. Türkçüler, Komünizm karşıtlığını bazen bir araç olmaktan çok amaç gibi algıladıkları için kendilerini doğru tanıtamamış da olabilirler. Onların Türkçülük hakkında yazdıklarına bakıldığında kendilerine yöneltilmiş ithamlara verdikleri cevapların yoğunluğundan bunu anlamak yanlış olmayacaktır.

Türkçülere göre Türkçülük nedir? Onların yazdıkları incelendiğinde belki de en fazla işlenen konulardan birinin bu olduğu görüldü. Fakat onlar için Türkçülük, tıpkı Komünizmde olduğu gibi, bir ideoloji değildi. Türkçülere göre Türkçülük, fikir akımı, ekonomik sistem, felsefî kuram, dinî mezhep, sosyolojik vakıa değildi. Daha evvel de söylediğimiz gibi, bunların hepsinin toplamından fazla, hepsinin toplamından değişik bir olguydu. Gökalp'ın mefkûre dediği, Atsız'ın hayalle karışık olarak nitelediği bir gerçeklikti. Türkçülük hiçbir fikir akımı gibi modern çağda meydana gelmemiştir; hiçbir din gibi insanlara cennet vaadinde bulunmuyordu. Toplum menfaatinin birey menfaatinden üstün tutulduğu bir fikirdi. Din gibiydi belki, sorgulamadan kabul edilmesi gereken iki temel unsuru vardı: Irkçılık ve Turancılık. Irkçılık, azınlık ırkçılığına karşı geliştirilmiş bir savunma mekanizmasıydı. Başka milletlere saldırganlığı içermiyor, Türk'ün korunmasını hedefliyordu. Bu sebeple Trakya Olayları gibi hadiselerde, üstelik mesnetsiz iddialarla mesûl tutulması abesti. Zira Türkçüler, kişinin ırkî kökeninden çok onun Türk Milleti'ne sadakati ve hizmetine bakıyorlardı. Türkçülüğün bir diğer temel prensibi ise Turancılık idi. Onlara göre Turancılık, başkalarının topraklarını işgal ederek halkları sömürge haline getirmek değildi. Türkçüler, tarihte Türkler tarafından yönetilmiş toprakların yine Türkler tarafından yönetilmesini istiyor, başka milletlerin hâkimiyeti altında yaşayan Türklerin de bağımsız olmaları gerektiğini savunuyorlardı.

Atsız ve çevresindeki Türkçülerin Türkes ve MHP ile ilişkileri de Atsız Ekolü Türkçülüğün bir anlamda sınırlarıyla ilgili bir konudur. Atsız tarafından büyük oranda Türkçülüğün siyaset dışı kalması gerektiği fikri, Türkes'in CKMP'ye girişi ve partinin MHP'ye dönüşmesi ile değişmiştir. Böylece Türkçülüğün siyasî olarak "uygulanma" alanı bulmuştur. Bir siyasî parti aracılığıyla Türkçülüğün ülkeye "hâkim" olması "umidi" bütün Türkçüler tarafından heyecanla karşılanmıştır. Fakat burada bir sorun ortaya çıkmıştır: Türkçülük, kendisi gibi kalarak iktidara gelebilir mi? Ülkenin mevcut siyasî durumu ve Türkçülüğün mevcut yapısıyla bunun mümkün olmadığını düşünen

MHP'lilere göre, "Türkçülük" "Türk Milliyetçiliği"ne dönüşmeli, "İrkçılık" unutulmalıydı. Türkçüler ise, bunun "ülkü"den taviz vermek olacağına inanıyorlardı. Neticede, 1969 Kurultayı'nda olmasa da bu fikir ayrılığı tarafların birbirlerinden kopmalarına yol açtı. Türkçülük siyasetle ilişkisini, nicelik itibarıyla daha az kişiyle de olsa, 1965 yılından önceki seviyesine çekildi. Böylece, Türkçülüğün siyasîleşme tecrübesi, iktidar olma ihtimali "ülküyü korumak uğruna" arka plana itildi ve yeniden "fikir" sahasına dönüldü.

Peki, Türkçüler hangi açılardan eleştirilebilirler? Türkçülere yöneltilen ve çalışmanın geçmiş bölümlerinde geniş bir şekilde ele aldığımız belli başlı ithamların yanında Atsız ve çevresindeki Türkçülerin fikir ve faaliyetlerine getirilen eleştirilerin belki de en önemlilerinden biri, en kısa ifadesiyle "hamaset" veya "romantizm"dir. Günay Göksu Özdoğan'ın 1930 ve 1940'larla sınırladığı, Gökalp tarafından başlatılan Türkçülüğün sistemleştirilmesine yönelik çalışmaların bir yana bırakılıp duygulara hitab etme yolunun tercih edilmesi ve Atsız Ekolü Türkçülüğün "kahramanlık duyarlılığını aşamaması"¹¹⁶⁸ durumu esasen 1950-1975 yılları arasında da sürmüştür. Aslında bu durum Türkçüler için herhangi bir sorun teşkil etmemektedir. Hatta sanki olması gereken bir şeymiş gibi algılanmıştır. Nejdet Sançar bu konuda şunları söylemekte, "Unutulmamalıdır ki, milletlerin uyanmalarında, romantizm, daima ilk adım olmuştur" ve devam etmektedir: "Türk düşmanlarının ortaya attığı, düşünce ve muhakeme gücünden yoksun kafaların da papağan gibi tekrarladıkları ve horladıkları 'hamasî Türkçülük!' denen şey bugün de, yarın da, genç Türk nesillerine verilmesi gereken ve hava kadar, su kadar lâzım en güçlü cemiyet silâhıdır. Gençliğinde bu mânevî şırınga ile ruhlandırılıp şuurlandırılmamış olan bir Türk, mâzisinden kopmuş, tarihinden ve nasıl bir soyun çocuğu olduğundan habersiz, sadece basit çıkarlar ardında koşan ve yalnız kendisi için yaşayan bir zavallı yaratık olmaya mahkûmdur."¹¹⁶⁹ Oysa Sançar'ın "hava ve su kadar" gerekli gördüğü bu "cemiyet silahı", uzun vadede Türkçülüğe yönelmiş, birçok mahzuru da beraberinde getirmiştir. Az evvel söylendiği gibi duygulara hitab etmek, "beyinlere ve gönüllere şuurla yerleşmek"¹¹⁷⁰ gayesi Türkçülüğün teorik yönünün ihmal edilmesine yol açmıştır. Atsız ve çevresindeki Türkçüler Gökalp'tan sonra Türkçülüğe yeni bir çehre, yeni bir ivme kazandırmalarının yanında fikrin

¹¹⁶⁸ Günay Göksu Özdoğan, *a.g.e.*, s. 227, 281.

¹¹⁶⁹ Nejdet Sançar, "'Hamasî Türkçülük' ve 'Kuru Türkçülük' İddiaları," s. 6-7.

¹¹⁷⁰ Atsız, "Türkçülük ve Siyaset," *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 3.

sistemleştirilmesini göz ardı ederek, belki de teorik olarak Türkçülüğün, *Türkçülüğün Esasları* seviyesinde kalmasına yol açmışlardır.

Bu durumun tek mahzuru bu değildir elbette. Bunun yanında gelişen, tarihî olaylara ve bizzat tarihin kendisine yapılan aşırı atıf, Türkçülerin günü kaçırmamasına veya doğru okuyamamasına da sebebiyet vermiştir. “Mazi-hâl-istibâl” dengesini kuramayan ve “mazi”ye sarılan bazı Türkçüler, tarihteki “Türk” ve onun devletlerinden gözlerini ayırıp yaşadıkları dönemdeki “Türk”ü ve devletini görememiş, geleceği de aynı romantik bakış açısından değerlendirmişlerdir. Bu durum yaşadıkları dönemdeki birtakım siyasî gelişmeleri de yanlış tahlil etmelerine sebep olmuştur. Meselâ, Türkçülerin Kore Savaşı’na bakışlarını ele aldığımızda bunu açık ve net bir şekilde görebiliriz. Savaşı, idealize edilmiş Türk tipi için bir “düşün” olarak gören Türkçüler, orada bulunan Türk askerlerinin karşısındaki “düşman”ları da idealize ettikleri Türk tarihindeki “düşman”lar olarak görüyorlardı. Kore Savaşı onlar için Hunlar ve Göktürkler çağındaki Türk-Çin savaşlarından çok da farklı değildi. Bu sebeple o yıllarda birçok Türkçü, Türkiye’den binlerce kilometre ötede gerçekleşen bir savaşta Türk askerinin varlığını sorgula(ya)mamıştı. “Hamaset”in doğurduğu ve bu çalışmaya bile yansıyan bir sonuç daha vardı. Dikkatli bakıldığında görülecektir ki, bu çalışmayı vücuda getirirken kullandığımız makaleler hep aynı kişilerin kaleminden çıkan makalelerdir. Bizi dönüp dolaşp aynı kişilerin yazdığı makaleleri kullanmaya iten sebep budur. Oysa *Atsız*’ın dergilerinde neredeyse bine yakın farklı yazar ve imza bulunmaktadır. En fazla yüz kişinin yazdıklarını kullanmamızın sebebi, geride kalan yazarların azımsanamayacak bir kısmının hamasetten öteye geçememeleri ve hamaseti aşabilecek fikrî donanımına sahip olamamalarıdır. Bu bağlamda denebilir ki, Türkçülüğü geniş kitlelere yaymak “uğruna” Türkçülüğün kuramsal boyutu “feda” edilmiştir.

Türkçülüğün kuramsal boyutunun “feda” edilmesini doğuran sebeplerden biri de *Atsız*’ın ve *Atsız Ekolü Türkçülüğün* kendisine sürekli “düşman” veya “karşıt” yaratması ve kaçınılmaz olarak kendisini bu yolla tanımlamaya ve tanıtmaya çalışmasıdır. Daha önce değindiğimiz gibi, *Atsız*’ın dergileri 1930’lardan 1960’lara kadar, türlü sebeplerle, aşağı yukarı onar yıllık periyotlarla yayınlanmıştır. Bu dergilerin her birinin farklı karakteri ve ağırlık merkezinin yanında bir de farklı veya bazen benzer “düşman”ları ve “karşıt”ları vardır. Dergilerde, çoğunluğu *Atsız*’ın başlattığı veya

müdahil olduğu polemik yazılarını bolca görmek mümkündür.¹¹⁷¹ Her “düşman”ın her dönemde farklı ağırlığı veya konumu olmakla birlikte genel itibariyle Atsız Ekolü Türkçülük tarafından hedefe alınan “düşman” veya “karşıt”lar aşağı yukarı şöyle bir dağılım göstermektedir. 1930’larda: Tarih Kurultayı ve burada savunulan tarih tezi, Batılılaşma, lise tarih kitapları, üniversite, Yahudiler, Nazım Hikmet, Mustafa Çokayoğlu, Sadri Maksudî Arsal, Ahmet Muhip Dranas, Mehmet Şeref Ayku, Sadri Etem Bey, Vâlâ Nurettin Bey... 1940’larda: Anadoluçuluk, Sabahattin Ali, Hasan Âli Yücel, Reha Oğuz Türkkan ve beraberindeki Türkçüler, “yabancı kanlılar”... 1950’lerde: CHP, İnkılâplar, Köy Enstitüleri, azınlıklar, masonluk, Atatürk, Kemalizm, İnönü, Falih Rıfkı Atay, Ahmet Emin Yalman, Ahmet Hamdi Başar... 1960’lar ve 1970’ler: Nurculuk, Kürtçülük, İslâmcılık, Anadoluçuluk, Sosyalizm, Öztürkçecilik, TRT, Ali Fuad Başgil, Mehmet Kaplan, Necip Fazıl Kısakürek, Faruk Güventürk, Niyazi Berkes, Zekeriya Sertel, Metin Toker, MHP ve Alparslan Türkeş... Bu “düşman”lardan bazılarına diğer dönemlerde de rastlamak mümkündür elbette. Bunun yanında eklemek gerekir ki, Komünizm ve onunla ilgili kişi, kurum ve devletler hemen hemen her dönemde yerlerini muhafaza etmişlerdir. Ayrıca Atsız’ın, dergilerindeki başka yazarlarla örtülü bir şekilde polemige girdiği veya en azından onlara cevaplar verdiği de vakidir. Bu durum, belki Türkçüler arasında dayanışma ruhunu kuvvetlendirip “safları sıklaştırma” etkisini gösteriyordu. Fakat daha önemlisi Türkçülüğün kendisini bu düşmanların karşısında konumlandırmasına yol açıyor, hem dergilerin hem de Türkçülüğün karakterini etkiliyordu.

Yine, bu “karşıt”lık meselesiyle bağlantılı olarak meydana çıkan veya böyle algılanabilecek olan bir sorun da, Türkçülüğün bu meselelere “indirgenmesi” idi. Türkçülüğün salt “düşman”lara “karşıt”lıktan beslenen bir görüntü vermesi, dergilerin içeriklerinin bu türdeki yazılarla dolu olması bu fikrin bir “tez” olarak değil de “antitez” olarak nitelenmesine yol açıyordu. Hâl böyle olunca daha önce Atsız ve Numan Esin tarafından dile getirilen, Türkçülüğün “prensiplerinin kesin olarak belli olmadığı”, hatta “bir doktrin olmadığı” fikri Türkçülerin bile akıllarına geliyordu. Belki de bu yüzden yine “karşıt”lar yaratılarak bu açık kapatılmaya çalışılıyor, böylece bir döngünün içine giriliyordu. Meselâ bu döngü, Türkçülerin Komünizm eleştirilerine baktığımızda “kısır

¹¹⁷¹ Özdoğan bu durumu, Atsız özelinde, onun “kendi görüşlerini paylaşmayan veya karşı kamplara mensup kişilere saldırma eğilimi” olarak nitelemektedir (bkz. *a.g.e.*, s. 182). Özdoğan’ın örneklerinden biri Atsız’ın *İçimizdeki Şeytanlar* adlı kitapçığıdır (*a.g.e.*, s. 183). Fakat yazar, burada tartışmayı veya polemigi, Sabahattin Ali’nin *İçimizdeki Şeytan* adlı romanının başlattığını “atlamaktadır”.

döngü”ye dönüşüyordu. Birçok Türkçünün Komünizm eleştirisi, Komünizmin doktrin olarak ele alıp fikrî zemin ve ideolojik çerçevede gerçekleşmiyordu. Birçok eleştiri Komünizmin “din, milliyet, vatan, aile” gibi mefhumları reddettiği üzerineydi ve çoğunlukla burada tıkanıyordu. Bu tıkanıklığı aşmak için bazı Türkçüler, Komünistlerin (veya aslında bütün “düşman”larının) milliyetini ön plana çıkarıyor, açıklayamadıkları ve mantıklı başka bir sebep bulamadıkları “arıza”ları kişinin “zaten” veya “aslında” Türk olmamasıyla tevil etmeye çalışıyorlardı. Belki de bu onlar için en kestirme yoldu.

Üstelik Türkçüler bu “karşıt”lıklarını dile getirirken kullandıkları “sert” üslûpla yeni düşmanlar da kazanıyorlardı. Bu durum da, bir yandan “mücadele” edilmesi gereken “mevzi” sayısını artırırken, bir yandan da taraftar kaybedilmesiyle sonuçlanıyordu. Bu bağlamda Türkçüler, “Türkçülük” bahsinde ayrıntısıyla ele aldığımız ithamların da aslında kaynağını oluşturuyorlardı. Dine mesafeli veya bazen onu tahkir edici tutumları “din düşmanlığı”; romantizmi “hava ve su gibi” elzem görmeleri “hamasilik”; ısrarla ırk vurgusu yapmaları “ırkçılık-kafatasçılık” şeklinde algılanıyordu.

Türkçülerin bazı noktalardaki ısrarcılıkları da benzer bir netice doğurmuş olabilir. Meselâ, neredeyse hiçbir Türkçü “biyolojik” anlamda ırkçı olmamalarına rağmen, bilhassa II. Dünya Savaşı’ndan sonra bütün dünyada tamamen reddedilen bu kelimedeki “ısrar” etmeleri onların fikirlerini doğru bir şekilde anlatamamalarına ve zaman kaybetmelerine yol açmıştır. Konuya değinen hemen her Türkçünün Türk Irkçılığının Alman Irkçılığı ile ilgisinin bulunmadığını, saldırı amacı gütmemediğini, kan tahlili veya kafatası ölçmek olmadığını anlatarak bir nevi “savunma”ya geçmelerinin altındaki etken bu kelimedeki “ısrar”dı. Türkçüler dışındaki herkes “ırkçı” kelimesini duyduğunda II. Dünya Savaşı sırasında yaşananları hatırlıyordu. Türkçüler de kendilerini “ırkçı” olarak tanımlayarak bu eleştirilere zemin hazırlıyorlardı.

Sonuç olarak her şeye rağmen, bu çalışmanın çıkış noktalarından biri de Türkçülerin, muarızlarının itham ettiği gibi “kafatasçı, emperyalist, din düşmanı, hayalperest, maceracı, Hitler’in yaptıklarını Türkiye’de uygulamak isteyen ruh hastaları, faşist, Turan peşinde koşarken Türkiye’nin gerçeklerinden kopuk yaşayan” kişiler olup olmadıklarını görmektir. Çalışmanın sonuna geldiğimizde gördük ki, Türkçüler bunların

hiçbiri değildi.¹¹⁷² Ancak bu ithamlar o kadar çok kullanılmıştı ki, Türkçüler kendilerini genellikle ne olmadıkları üzerinden anlatmak durumunda kalmışlardı. Turancılığı, Turancılığın yayılmacı amaçlar gütmeyeceği; Irkçılığı ise, kan tahlillerine dayanan bir fikir olmadığı üzerinden anlattılar. Ne olduklarını o kadar çok yazdılar ki, belki de oldukları şeyi anlatmaya fırsat bulamadılar.

11 Aralık 1975, Atsız Ekolü Türkçülüğün sonunun geldiği demek değildi. Türkçü dergilerin yıllar boyunca yetiştirdikleri nesiller, Atsız'ın fikirlerini devam ettirmeye çalıştılar. Atsız'ın fikirleri, çevresinde bulunmuş Türkçüler tarafından ölümünün ardından yine dergiler yoluyla insanlara ulaştırıldı. Daha Atsız'ın sağlığında yayınlanan *Son Kale*, *Adsız* gibi dergilerin yanında onun vefatını müteakip *Türk'e Çağrı*, *Kavgamız*, *Orkun* gibi dergiler, Türkçülüğü 1990'lara kadar taşıdılar. 1992 yılı Türkçülük için de bir dönüm noktası oldu. Atsız'ın makalelerinin neredeyse tamamı kitaplaştı ve mevcut kitapları yeniden basıldı. Böylece, romanlarının yanında fikir yazıları da geniş kitlelere ulaşma imkânı buldu. 2000'ler ise başka bir dönüm noktasıydı. İnternetin yaygınlaşması, sosyal ağ sitelerinin popülerleşmesi Türkçülüğün hiç olmadığı kadar toplumsal bir taban bulmasına yol açtı. Kişi bazındaki bu niceliksel artış, dergi ve dernek sayısında da bir patlama meydana getirdi. Bu dönemde de Türkçüler yine dergilerle seslerini duyurmaya çalıştılar. *Orkun*, *Bozkurt*, *Ötüken*, *Anda*, *Kömen*, *Kavgamız*, *İhtar* gibi gazete ve dergiler hem internet, hem de basın-yayın yoluyla Türkçülüğü yaymaya çalıştılar, çalışıyorlar. Ayrıca aynı yıllarda kurulan Orkun Vakfı, El Birliği Derneği, İleri Türkçüler Derneği, Türkçü Turancılar Derneği, Oğuzeli Turan Derneği, Tanrıdağ Türkçüler Derneği gibi vakıf ve dernekler de yurdun çeşitli yerlerinde şubeler açtılar. İşte, 1931-1975 yılları arasında Türkçülüğün tarihini incelemeye gayret gösteren bu çalışma, belki de Türkçülüğün 1975-2015 yıllarının incelendiği araştırmalara yol gösterici olur ve fikrin devamlılık gösterip göstermediği ortaya çıkar; Türkçülüğün belli başlı meselelerdeki refleksleri gözler önüne serilir.

¹¹⁷² Elbette burada Atsız ve çevresindeki Türkçüler kastedilmektedir. Zaman zaman bu tür ithamların hakkını veren kimseler Türkçü-milliyetçi çevreler içinde var olduğu bir gerçektir. Meselâ CKMP'nin MHP'ye dönüştüğü 1969 kurultayının hemen ardından İzmir'de, Türkeş'in Türk ırkçılığına ihanet ettiğini ileri süren bir takım kişiler Nasyonal Aktivite Zinde İnkişaf (Nazi) Derneği'ni kurmuşlardır. Gündüz Kapani'nin de aralarında bulunduğu bu kişilere bir toplantıları sırasında MHP'liler tarafından saldırılmıştır (Turhan Feyizoğlu, *Fırtınalı Yıllarda Ülkücü Hareket*, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2000, s. 34-35. Aynı yıl benzer bir hizip, bir kitap yayınlamışlardır (Mürşid Altaylı, *Türk Milliyetçi-Toplumcu Doktrininin Umumi Esasları D.A.S.: Dinamik Aktif Stratejiler*, D.A.S. Dava Yayınları, İstanbul 1969). Bu kitaba *Ötüken*'den gelen bir eleştiri için bkz. M. Ziya Gözler, "Acaip Bir Eser: D.A.S.," *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 11-12.

BİBLİYOGRAFYA

I. Birincil Kaynaklar

Atsız Mecmua, İstanbul (1931-1932).

Orhun, İstanbul (1933-1934).

Orhun, İstanbul (1943-1944).

Orkun, İstanbul (1950-1952).

Orkun, Ankara (1962-1964).

Ötüken, İstanbul (1964-1975).

II. Kitap ve Makaleler

Adem, Çetin, “Orhun Dergisinin Türk Düşünce Hayatındaki Yeri”, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Niğde 2009.

Akçuraoğlu Yusuf , “Türkçülük,” *Türk Yılı, 1928*, Akçuraoğlu Yusuf (ed.), Arslan Tekin, Ahmet Zeki İzgöer (haz.), Türk Tarih Kurumu, Ankara 2009, s. 301-480.

Andican, Ahat, *Cedidizm'den Bağımsızlığa Hariçte Türkistan Mücadelesi*, Emre Yayınları, İstanbul 2003.

Atabay, Mithat, *II. Dünya Savaşı Sırasında Türkiye'de Milliyetçilik Akımları*, Kaynak Yayınları, İstanbul 2005.

Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri III, Nimet Arsan (haz.), Atatürk Araştırma Merkezi, 5. Baskı, Ankara 1997.

Atsız, Hüseyin Nihâl, *Çanakkaleye Yürüyüş*, Arkadaş Matbaası, İstanbul 1933.

_____. *Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar*, Arkadaş Basımevi, İstanbul 1935.

_____. *Türk Edebiyatı Tarihi*, Aylık Kurt Yayınları, İkinci Basım, İstanbul 1943.

_____. *Türk Ülküsü*, Burhan Basım ve Yayınevi, İstanbul 1956.

_____. *Çanakkale'ye Yürüyüş Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferi*, Baysan Basın Yayın, İstanbul 1992.

_____. *Türk Ansiklopedisindeki Yazıları*, Ötüken Neşriyat, 2. Basım, İstanbul 2014.

_____. “Dede Korkut Kitabı Hakkında,” *Azerbaycan Yurt Bilgisi*, I/2 (Şubat 1932), s. 60-61.

_____. “Türkçüler Derneği,” *Millî Yol*, I/34 (21 Eylül 1962), s. 10.

Atsız'ın Mektupları, İlâveli İkinci Basım, Yücel Hacaloğlu (haz.), Ötüken Neşriyat, İstanbul 2013.

Avşar, Zakir, *Her Zaman, Her Şeye, Herkese Muhalif Bir Türkçü'nün Portresi: Dr. Rıza Nur*, Bengi Yayınları, İkinci Basım, İstanbul 2011.

Bağcı, Hasan, "Bunları Biliyor musunuz?," *İslâmın İlk Emri: Oku*, IX/93 (Kasım 1969), s. 21.

_____. "İslâma Karşı Yobazlık," *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/99 (Mayıs 1970), s. 19.

_____. "İslâma Karşı Yobazlık II," *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/100 (Haziran 1970), s. 12.

_____. "İslâma Karşı Yobazlık III," *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/101 (Ağustos 1970), s. 19.

Bâkiler, Yavuz Bülent, *1944-1945 Irkçılık Turancılık Davasında Sorgular Savunmalar*, Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları, İstanbul 2010.

Rıfat N. Bali, *1934 Trakya Olayları*, Kitabevi, İstanbul 2008.

_____. *Cumhuriyet Yıllarında Türkiye Yahudileri: Bir Türkleştirme Serüveni (1923-1945)*, İletişim Yayınları, İstanbul 1999.

_____. "Yeni Bilgiler ve 1934 Trakya Olayları I," *Tarih ve Toplum*, XVI/186 (Haziran 1999), s. 47-55.

_____. "Yeni Bilgiler ve 1934 Trakya Olayları II," *Tarih ve Toplum*, XVI/187 (Temmuz 1999), s. 42-48.

Baykara, Tuncer, "A. Zeki Velidi Togan'ın Hayatı ve Eserleri," *Fen-Edebiyat Fakültesi Araştırma Dergisi: Ord. Prof. Dr. Ahmet Zeki Velidi Togan Özel Sayısı*, II/13 (1985), s. 5.

Birinci Türk Tarih Kongresi Konferanslar Müzakere Zabıtları, Türk Tarih Kurumu, 2. Baskı (Tıpkıbasım), Ankara 2010.

Cumalıoğlu, Yakan, "Zaruri Bir Açıklama",

http://www.orkun.org.tr/asp/Orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNYP*-WVJDWIFTBSF!P*R/YYPYDIWDUHL!P*R/YYPYDIWDUHL!P*R/YYPYDIWDUHL (06.29.2015).

Darendelioğlu, İlhan E., *Türk Milliyetçiliği Tarihinde Büyük Kavga*, Oymak Yayınları, İstanbul 1976.

Deliorman, Altan, *Tanıdığım Atsız*, Yenilenmiş 2. Baskı, Orkun Yayınları, İstanbul 2000.

_____. *Atsız: Hayatı, Görüşleri, Eserleri*, Berikan Yayınevi, Ankara 2013

_____. "Pantürkizm'deki Yanlıklar,"

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=/XB/Z,ATFDP*LOS I*YNYNYP,WVJDWIFTB8*YNYNYP*-WVJDWIFTBSF (24.08.2015)

_____. “Pantürkizm’deki Yanlıklar (2),”

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=/XB/Z,ATFDP*LOS I/XB/Z,ATFDP*LOSI*YNYNYP,WVJDWIFTB8 (24.08.2015)

_____. “Atsız’ı Etkileyen Şahsiyetler: Dr. Rıza Nur,”

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNYNYP*-WVJDWIFTBSFO/D//B/WI/GSORPLAUKBPZIJDJBG-FODU*YNYNYP*-WVJDWIFTBSF (29.06.2015)

_____. “Atsız’ı Etkileyen Şahsiyetler,”

_____. “Atsız’ı Etkileyen Şahsiyetler,”

http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=*YNYNYP*-WVJDWIFTBSFO/D//B/WI/GSORBB*FB,ALUISUQOY/!PLAUKBPZIJDJBG-FODU (29.06.2015).

Eriş, Muzaffer, “Türkçülük Hareketleri: 1939-1944 Mayıs,” *3 Mayıs 1944: 50. Yıl Türkçülük Armağanı*, İsmail Aka vd., Akademi Kitabevi, İzmir 1994, s. 19-31.

Erünsal, İsmail E., “Gökyay, Orhan Şaik,” *DİA*, XIV (1996), s. 144-146.

Glasneck, Johannes, *Türkiye’de Faşist Alman Propagandası*, Onur Yayınları, Ankara ts. Ilgar, İhsan, “Kaybedilen Bir Dostun Arkasından,” *Türkçülerin Kaleminden Atsız*, Refet Körüklü ve Cengiz Yavan (hızl.), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, İstanbul 2000, s. 29-30.

Irçılık-Turancılık, Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yayınları, Ankara 1944.

Orhangazi Ertekin, “Cumhuriyet Döneminde Türkçülüğün Çatallanan Yolları,” *Modern Türkiye’de Siyasî Düşünce: Milliyetçilik*, Tanıl Bora (ed.), İletişim Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2009, s. 345-387.

Konar, Fahrettin Savaş, “Orkun’un 2. Döneminden Hatıralar,” *Türk Yurdu*, XXXI/285 (Mayıs 2011), s. 253-255.

Küçükcalcan, Kağan Bahadır, *Her Devrin Menkûbu: Atsız*, Aygan Yayıncılık, İstanbul 2015.

Landau, Jacob M., *Pantürkizm*, Mesut Akın (çev.), Sarman Yayınevi, İstanbul 1999.

Maksudyan, Nazan, *Türklüğü Ölçmek: Bilimkurgusal Antropoloji ve Türk Milliyetçiliğinin Irkçı Cephesi 1925-1939*, Metis Yayınları, İstanbul 2007.

Mehmet Orhun, “Hocam Hüseyin Nihal Atsız Beğ,” *Türkçülerin Kaleminden Atsız*, Refet Körüklü ve Cengiz Yavan (hızl.), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, İstanbul 2000, s. 42-46.

- Modern Türkiye’de Siyasî Düşünce: Milliyetçilik*, Tanıl Bora (ed.), İletişim Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2009.
- Müftüoğlu, Mustafa, *Millî Şef Döneminde Çankaya’da Kâbus (1944 Turancılık Davası)*, Başak Yayınları, İstanbul 2005.
- Nur, Rıza, *Hayat ve Hatıratım I-IV*, İstanbul: Altındağ Yayınevi, 1967.
- Önen, Nizam, *İki Turan: Macaristan ve Türkiye’de Turancılık*, İletişim Yayınları, İstanbul 2005.
- Özdemir, Cihan, *Atsız Bey: Hüseyin Nihal Atsız’ın Hayatı Fikirleri ve Romanları Üzerine Bir İnceleme*, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2007
- Özdoğan, Günay Göksu, “Turan”dan “Bozkurt”a: Tek Parti Döneminde Türkçülük (1931-1946), İletişim Yayınları, 4. Baskı, İstanbul 2015.
- Öztuna, Yılmaz, *Türk Tarihinden Portreler*, Ötüken Neşriyat, 4. Basım, İstanbul 2013.
- Sançar, Nejdet, *İsmet İnönü İle Hesaplaşma*, Afşın Yayınları, Ankara 1973.
- Sanlı, Ferit Salim, “Türkçülük Akımında Din Olgusu Üzerine Aykırı Bir Yaklaşım: Hüseyin Nihal Atsız ve Fikirleri”, Ankara Üniversitesi, Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2010.
- Sarınay, Yusuf, *Türk Milliyetçiliğinin Tarihî Gelişimi ve Türk Ocakları: 1912-1931*, Ötüken Neşriyat, İstanbul 1994.
- Sefercioğlu, Necmeddin, *Türkçü Dergiler*, Türk Ocakları Ankara Şubesi Yayınları, Ankara 2008.
- _____. *Türk Milliyetçiler Derneği ve Kapatılış Davası*, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul 2012.
- _____. “Yetmiş Beş Yıllık Orkun Serüveni,”
http://www.orkun.org.tr/asp/orkun.asp?Tip=Makale&Makale_Nu=!P*R/YYLPYDIWD UHL*YNYP,WVJDWIFTB8PLAUKBPZIIDJBG-FODUO/D//B/WI/GSOR
(28.02.2016).
- Sertkaya, Osman Fikri, *Nihâl Atsız*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara 1987
- _____. “Hüseyin Nihâl Atsız: Hayatı ve Eserleri,” *Atsız Armağanı*, Osman F. Sertkaya vd., Ötüken Yayınevi, İstanbul 1976, s. I-CXLIV.
- Soğukömeroğulları, Mehmet, “Atsız Mecmua Üzerine,” *Asia Minor Studies*, I/1 (Ocak 2013), s. 94-121.
- “Suaallerimiz ve Cevaplar,” *Yeni Mecmua*, IV/85 (20 Teşrinisani 1923), s. 444.
- Tarih I: Tarihtenevvelki Zamanlar ve Eski Zamanlar*, Maarif Vekaleti, İstanbul 1931.
- Tarih II: Ortazamanlar*, Maarif Vekaleti, 2. Baskı, İstanbul 1933.

Taşan, Berin, “Bir Şehir, Üç İnsan: Rıza Nur, Nihal Atsız, Sabahattin Ali,” *Soyut*, 99 (Ocak 1977), s. 4-8.

Tevetoğlu, Fethi, “Türkçü Dergiler VII,” *Türk Kültürü*, XXVI/304 (Ağustos 1988), s. 47-53.

_____. “Türkçü Dergiler VIII,” *Türk Kültürü*, XXVI/306 (Ekim 1988), s. 34-39.

_____. “Türkçü Dergiler IX,” *Türk Kültürü*, XXVI/308 (Aralık 1988), s. 42-49.

Türk Milliyetçileri Derneği Davet Mektubu.

Türk Milliyetçiliği Kongresine Hazırlık Toplantısı Başkanlığı, “Türk Milliyetçilerinin Kongresine Doğru,” *Mefkûre*, I/4 (10 Kasım 1951), s. 1-2.

Türk Sazı, I/1 (25 Mayıs 1943).

Tütengil, Cavit Orhan, *Doktor Rıza Nur Üzerine: Üç Yazı-Yankılar-Belgeler*, Üçler Yayını, Ankara 1965.

“Ülkücülerin Atsız’a Cevabı,” *İslâmın İlk Emri: Oku*, X/107 (Şubat 1971), s. 10.

Yaşlı, Fatih, *Kinimiz Dinimizdir: Türkçü Faşizm Üzerine Bir İnceleme*, Ankara: Tan Kitabevi Yayınları, 2009.

Yıldırım, Hayri, *3 Mayıs 1944 Irkçılık Turancılık Davası*, Togan Yayıncılık, İstanbul 2015.

Yılmaz, Murat, “Nihâl Atsız’ın Tarih Algısı ve Türk Tarihi Hakkındaki Görüşleri,” *Turkish Studies*, 10/9 (Summet 2015), s. 469-484.

Yiğit, Mehmet Fatih, “Erken Dönem Cumhuriyet Türkiyesinde Ulus İnşa Süreci ve ‘Atsız Mecmua’ Örneği”, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2014.

Ziya Gökalp, *Türkçülüğün Esasları*, Matbuat ve İstihbarat Matbaası, Ankara 1339.

_____. *Kızılelma*, Hikmet Tanyu (hzl.), Kültür Bakanlığı, Ankara 1976.

EKLER

Bu çalışmanın önemli bölümlerden biri de “Ekler” başlığı altında topladığımız bölüm olduğu için bu konuda birkaç noktaya dikkat çekmek gerekiyor. Neyi, niçin yaptığımızın yazılması bu kısmı inceleyecek okuyucu için de faydalı olacaktır. “Ekler” kısmında evvelâ, bu çalışmanın temel çıkış noktasının aksine olarak, Atsız’ın 1931-1975 yılları arasında çıkardığı dergileri ayrı ayrı olarak ele aldık ve her birinin sayı bazında birer fihristini çıkardık. Fihristi hazırlarken karşılaştığımız başlıca sorunlardan birisi müstear isimlerdi. Birçok yazar, farklı sâiklerle müstear isimler kullanmıştı. Bu müstearlardan tespit edebildiklerimizi [] içinde yazdık. Soyadı kanunundan önce çıkarılmış bulunan *Atsız Mecmua* ve *Orhun* (1933-1934)’da da benzer bir sorun vardı. Burada da soyadını bulup öğrenebildiğimiz yazarların soyadlarını yine [] içinde belirttik. Dergilerin çıkarıldığı dönemlerin imlâsı da bir diğer sorundu. Biz, zarurî haller dışında hiçbir kelime ve ismin imlâsına dokunmadık. Ayrıca, şiir, hikâye ve piyesler ile başlıksız veya başlığından hangi konuyla ilgili olduğu pek anlaşılamayan makalelerin içeriğini de [] içinde kısaca belirttik.

Tek başına dergilerin fihristinin hazırlanması bir eksiklikti. Bu yüzden bir de yazar bazında fihrist hazırladık. Sırasıyla yazarın soyadı ve adı şeklinde hazırladığımız bu fihristte de dikkat edilmesi gereken bazı noktalar var. Dergilerin fihristinde her dergiyi ayrı ayrı ele almıştık. Burada ise yeniden, bütün dergileri tek dergi olarak kabul ederek bir fihrist hazırladık ve yazarları alfabetik bir düzende sıraya dizdik. Soyadını bulabildiğimiz yazarları, yazar fihristinde soyadına göre yerleştirdik. Aynı şekilde bir müstear ismi de, eğer tespit edebildiysek, yazarın gerçek soyadına ve adına göre alfabetik olarak olması gereken yere koyduk. Bununla beraber süreç içerisinde hem kendi ismiyle, hem de müstear isimle makale veya şiir yazan yazarları unutmamak gerekiyor. Bu tür yazarların müstear isim veya farklı bir imzayla hazırladığı yazılarında, [] içinde bu müstearlarını veya imzalarını belirttik. Soyadını bulamadığımız yahut gerçek ismini tespit edemediğimiz yazarları ise yine alfabetik olarak yerleştirdik.

İlgili okuyucu, yazar fihristinde “Orkun” ve “Ötüken” gibi imzalara rastlayacak. Dergilerdeki “Orkun’dan Sesler”, “Ötüken’den Haberler”, “Okuyucularımıza”, “Ayın Notları” gibi hemen hemen her sayıda ve imzasız olarak yayınlanan bölümler ile kitap tanıtımları, bir kısım ilânlar, tekzip ve düzeltmeler, birçok imzasız yazı gibi kısımlar ile duyuruları “Orkun” ve “Ötüken” gibi dergi isimlerinin altında topladık. Bu tür imzasız yazılar yüksek ihtimalle derginin nâşirleri tarafından hazırlanıyordu. Fakat meselâ,

Orkun'daki bu türden yazıları Atsız mı, Tümtürk mü hazırlıyordu bilemiyoruz. Aynı şekilde *Ötüken*'deki benzer kısımların Atsız, Sançar veya Mustafa Kayabek tarafından hazırlanma ihtimâli vardı ve bizim bunu kesin olarak bilmemize imkân yoktu. Bu yüzden bu türdeki yazıları belli başlı imzalar altında toplamayı uygun bulduk.

Yazar fihristinden bir yazar listesine ulaşmak mümkündü. Fakat bu listeyi derli toplu bir şekilde görmek daha iyi olacaktı. Zira, 1931-1975 yılları arasında yayınlanan bu dergilerde 1000'e yakın farklı isim ve imza bulunuyordu. Gerek kendi isimleriyle, gerek müstear isimlerle yazan bu yazarlar arasında hem dönemin, hem de günümüzün çok önemli isimlerine rastlamak mümkündü. Siyasetçilerden bilim adamlarına, şairlerden yazarlara kadar ve daha sonra çok farklı konumlara gelmiş bulunan veya farklı fikirleri benimsemiş olan birçok isim vardı. Meselâ dönemin önemli fikir adamı ve siyasîlerinden Alparslan Türkeş, Muzaffer Özdağ, Rifat Baykal, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, Fethi Tevetoğlu, Remzi Oğuz Arık, Sait Bilgiç, Galip Erdem, Seyit Ahmet Arvasî, Osman Yüksel Serdengeçti, Bekir Berk gibi isimlerin yanında ilerleyen tarihlerde bakanlık koltuğuna oturacak Namık Kemal Zeybek, Halûk Çay, Sadi Somuncuoğlu, Ayvaz Gökdemir ve Köksal Toptan gibi isimler Atsız'ın dergilerinde yazmıştı. Hem günümüzün, hem de yakın tarihin en önemli bilim adamlarından bazılarının yazılarını da yine bu dergilerde görmek mümkündü: Zeki Velidî Togan, Nihat Sami Banarlı, Ahmet Caferoğlu, Abdülkadir İnan, İsmail Hâmi Danişmend, İzeddin Şadan, Orhan Şaik Gökyay, Fethi Gemuhluoğlu, İbrahim Kafesoğlu, Pertev Nailî Boratav, Mehmet Kaplan, Hüseyin Namık Orkun, Hikmet Tanyu, Fahrettin Kırzioğlu, Ahmet Bican Ercilasun, İskender Öksüz, Mustafa Kafalı, İsenbike Togan, Gülçin Çandarlıoğlu... Atsız'ın dergileri, aynı şekilde önemli şair ve yazarların da duraklarından biri oldu: Arif Nihat Asya, Fevziye Abdullah Tansel, Sabahattin Ali, Abdülbaki Gölpınarlı, Halide Nusret Zorlutuna, Basri Gocul, Mustafa Kayabek, Niyazi Yıldırım Geçosmanoğlu, Mustafa Necati Sepetçioğlu, Abdürrahim Karakoç, Refet Köroklü, Dilaver Cebeci, Beşir Ayvazoğlu, Yavuz Bülent Bakiler, Ali Bademci... Bu sebeple bir yazar listesi hazırlamak hemen hemen zaruretti. Ayrıca belirtmek gerekiyor ki, bu yazar listesinde de yazarların kullandıkları takma ad ve imzaları da [] içinde yazdık.

Son olarak bir ilânlar bölümü hazırladık. Türkçüler arasında haberleşmeyi sağlamak amacıyla yazılan bu haberlerde düğün, vefat ve doğum haberleri vardı. Özellikle doğum haberleri, şimdi farklı yerlerde ve farklı konumlarda bulunan insanlar

için önemli birer hatıra kaynağı olacaktır. Benzer bir şekilde, aile fertlerinden biri bu hareketin içinde bulunmuş kişiler de bu ilânlardan kendilerine hatıralar çıkarabilirler kanısındayım. İlânlar kısmının sonuna dergi ilânlarını da ekledik. Bu listede Atsız'ın dergilerinde tanıtımı yapılan veya çıktığı haber verilen dergi ve gazetelerin duyuruları bulunuyor. Listeyi hazırlarken önce dergi veya gazetenin ismini, () içinde de Atsız'ın hangi dergisinin kaçınıcı sayısında bu ilânın bulunduğunu yazdık.

Başta da söylediğimiz gibi, “Ekler” bölümü bu çalışmanın önemli kısımlarından birisidir. Zira bu bölüm, Atsız Ekolü Türkçülüğün hem maddî, hem de manevî hafızasıdır. Dergi ve yazar fihristleri, dergi köşelerinde kalmış yazarları ve onların yazılarını tanıtmak ve yeni araştırmalara açmak bakımından oldukça önemlidir. Bu fihristler sayesinde Türkçülüğün hangi dönemde, hangi konularda refleks gösterdiği ve hangi meseleler üzerine yoğunlaştığı görülebilecektir. Ayrıca, yazar fihristiyle bu yazarların bibliyografyalarına küçük de olsa bir katkı sunulması da amaçlanmaktadır. Vefat, düğün ve doğum ilânları ortak sevinç ve acıda buluşan Türkçüler ve onların varisleri için birer manevî miras özelliği göstermekte; dergi ilânları ise Atsız Ekolü Türkçülüğün işbirliği ve kader ortaklığı yaptığı diğer Türkçü-milliyetçi yayınları gözler önüne sermektedir.

1.1 ATSIZ MECMUA

Yıl 1, Sayı 1, 15 Mayıs 1931

Gök Alp [Ziya Gökalp], “Çınaraltı”, s. 1

Boz Kurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “Bir Kuş Bakışı”, s. 2-3

Prof. Ahmet Zeki Valîdî [Togan], “Türk Destanının Tasnifi”, s. 4-5

H. Nihâl [Atsız], “Türkler Hangi Irktandır?”, s. 6-7

Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Soviyet Ülkelerinde Yaşayan Türk Kavımlarına Dair İstatistik Malûmât”, s. 8-9

Dede Korkut, “Yaz Tatilinde Talebe Seferberliği ve Bunda Muallimlere Düşen Vazife”, s. 10-11

Sabahattin Ali, “Birdenbire Sönen Kandilin Hikâyesi” [Hikâye], s. 12-18

Atsız, “Bugünün Gençlerine” [Şiir], s. 12

Şakir Ziya, “Delî” [Hikâye], s. 18-19

A.K [Hüseyin Nihâl Atsız], “Fikir Hayatı”, s. 20-21

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar ve Gazeteler”, s. 21-23

M. Ekrem [Hüseyin Nihâl Atsız], “Spor”, 23-24

Yıl 1, Sayı 2, 15 Haziran 1931

Boz Kurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “Gençlik ve Mefkûre”, s. 25-27

Prof. Ahmet Zeki Valîdî [Togan], “Türk Destanının Tasnifi II”, s. 27-30

Viktor Belayef, “Özbek Musikisi”, Türkçeye Çeviren: Abdülkadir [İnan], s. 30-33

Atsız, “Koşma” [Şiir], s. 33

Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu”, s. 34-35

D. Dumrul, “Bugünün Silahlarından: Radyo”, s. 36-38

Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 36

Nihat Sami [Banarlı], “Tuna Boyunda Sazşairlerimiz”, s. 39-40

Y.D [Hüseyin Nihâl Atsız], “Dönüş” [Hikâye], s. 40-41

Sabahattin Ali, “Rüzgâr” [Şiir], s. 42-43

Ferik Von Zeekt, “Pasifizm (Barışçılık)”, s. 44

Celâl Sıtkı, “İç Sıkıntısı” [Şiir], s. 44

G. Talbott, “Son Söz”, s. 44

A.K [Hüseyin Nihâl Atsız], “Fikir Hayatı”, s. 45-46

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Kitaplar”, s. 46-48

Yıl 1, Sayı 3, 15 Temmuz 1931

Boz Kurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “İlerki İnkılâpçılara”, s. 49-51
Atsız, “Türklerin Türküsü” [Şiir], s. 50
Prof. Ahmet Zeki Valîdî [Togan], “Türk Destanının Tasnifi III”, s. 51-55
İrkıl Ata [Hüseyin Nihâl Atsız], “Küçük Yazılar”, s. 55-56
“Safranbolu Manileri”, Toplıyan: A. Baha, s. 57
Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu II Özbekistan,
III Tacikistan”, s. 58-59
Nihat Sami [Banarlı], “Bir Destan Parçası”, s. 60
Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Mefkûremin Facıası”, s. 61-62
Orhan Şaik [Gökyay], “Koşma” [Şiir], s. 63
Nihat Sami [Banarlı], “Köroğlu’ya Destan” [Şiir], s. 63
Şakir Ziya, “Bence Şair”, s. 63
Y.D [Hüseyin Nihâl Atsız], “Şehitlerin Duası” [Hikâye], s. 64-67
Sabahattin Ali, “Nefes: Gök Alpa İthaf” [Şiir], s. 64
A.K [Hüseyin Nihâl Atsız], “Fikir Hayatı”, s. 67-68
Kösemihal zade Mahmut Ragıp, “Köroğlu Destanı Hakkında”, s. 69-70
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Neşriyat”, s. 71
K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Gazeteler Mecmualar”, s. 71-72

Yıl 1, Sayı 4, 15 Ağustos 1931

Boz Kurt [Hüseyin Nihâl Atsız], “Memleket Bilgisi”, s. 73-74
Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu IV-Kazakistan”,
s. 75-77
Dâniş Remzi, “Türk Oğlu: H. Nihâle” [Şiir], s. 75
Nihat Sami [Banarlı], “Cezair Sazşairlerimiz”, s. 77-79
İrkıl Ata [Hüseyin Nihâl Atsız], “Küçük Yazılar”, s. 80-81
M. Şakir [Ükütaşır], “Basılmamış Bektaşî Şiirleri”, s. 81
Atsız, “Topal Asker” [Şiir], s. 82-83
“Safranbolu Manileri”, Toplıyan: A. Baha, s. 84
Y.D [Hüseyin Nihâl Atsız], “Erkek, Kız” [Hikâye], s. 85-88
Nihat Sami [Banarlı], “Bora” [Şiir], s. 85
Friedrich Sternthal, “Alman Darülfünunlarındaki Vak’alara Dair”, Nakleden: Sabahattin Ali, s.
89-90
Pertev Naili [Boratav], “Fikir Hayatı”, s. 91-92
H. Nihâl [Atsız], “İzmirden Sesler’ Hakkında”, 93-94
K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Gazeteler ve Mecmualar”, s. 94-95
M. Ekrem [Hüseyin Nihâl Atsız], “Spor”, s. 95-96

Yıl 1, Sayı 5, 15 Eylül 1931

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Köycülük”, s. 97-99

Fuat Edip [Baksı], “Köylüyüm” [Şiir], s. 98

Prof. Ahmet Zeki Valîdî [Togan], “Türk Destanının Tasnifi IV”, s. 99-103

Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 101

Viktor Belayef, “Türkmen ve Özbek Musikileri”, Türkçeye Aktaran: Abdülkadir [İnan], s. 103-109

“Kerkük Manileri”, Toplıyan: Müderris zade Selâhattin Sait, s. 110

Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu V-Kırgızistan”, s. 111-112

Nejat Rıza, “Vatandan Bir Köşe”, s. 112-113

M. Şakir [Ülkütaşır], “Basılmamış Bektaşî Şiirleri”, s. 114

Abdülkadir [İnan], “Nihat Sami Beyin Makaleleri Münasebetiyle: Notlar”, s. 115

“Çifci Mabudunun Heykeli Önünde Âşara İsyan”, Toplıyan: A.Rıza, s. 116-118

H. Nihâl [Atsız], “‘İzmirden Sesler’ Hakkında II”, s. 118-119

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Gazeteler ve Mecmualar”, s. 119-120

Yıl 1, Sayı 6, 15 Birinciteşrin 1931

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Ahlâk”, s. 121-122

N. Bazilescu, “Kapitalizm Buhranı I-II: Karl Marksın Kehanetleri”, Çeviren: Safaattin Rıza [Karanakçı], s. 122-125

Atsız, “Şehit Tayyareci Erkânıharp Yüzbaşı Kâminin Büyük Hâtırasına” [Şiir], s. 123

Cevat Ekrem, “Sayımbilik: Türkiyedeki Diller”, s. 125-127

Ahmet Rıza [Cezmi Türk], “Türk Antropolojisine Methal”, s. 127-129

Safaattin Rıza [Karanakçı], “Eski Tarihte: Mektep I”, s. 130-131

Ferit Ragıp [Tuncar], “Neslimin Şarkısı” [Şiir], s. 130

M. Şakir [Ülkütaşır], “Basılmamış Bektaşî Şiirleri”, s. 132

“Safranbolu Manileri”, Toplıyan: A. Baha, s. 133

“Kerkük Manileri”, Toplıyan: Müderris zade Selâhattin Sait, s. 133

Mehpare Nihâl [Taşduman], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’: I Türk Mitolojisinde Erkek-Kadın ve Aile Mefhumları...”, s. 134-136

Celâl Sıtkı, “Bir Kibrit Alev Aldı” [Şiir], s. 135

Kösemihal zade Mahmut Ragıp, “Bizde Koro ve Repertuarı”, s. 136-138

Prof. Ahmet Zeki Valîdî [Togan], “Seyahat Notları-Hatıra Defterinden”, s. 138-140

Y.D [Hüseyin Nihâl Atsız], “İki Onbaşı” [Hikâye], s. 141-143

Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Ziya Gök Alpın Hayatı ve Malta Mektupları”, s. 143-144

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Neşriyat”, s. 144

Yıl 1, Sayı 7, 15 İkinciteşrin 1931

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Benlik”, s. 145-147

Fuat Edip [Baksı], “Biz: ‘Atsız’a” [Şiir], s. 146

N. Bazilescu, “Kapitalizm Buhranı III: Sermayenin İstihsaldeki Rolü...”, Çeviren: Safaattin Rıza [Karanakçı], s. 148-150

Dâniş Remzi, “Düğün Gecesi” [Şiir], s. 149

Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Açık Tekkeler”, s. 151

Cevat Ekrem, “Sayımbilik: Türkiyede Tahsil Derecesi II”, s. 152-153

Ayşe Ferhunde [Gökyay], “Durma Çalış ‘İngilizceden’” [Şiir], s. 154

Ahmet Rıza [Cezmi Türk], “Türk Antropolojisine Methal II”, s. 154-156

Safaattin Rıza [Karanakçı], “Eski Tarihte: Mektep II”, s. 157-158

Mehpare Nihâl [Taşduman], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’”, s. 159-160

Demirci, “Türk İşçileri”, s. 160-162

Sabahattin Ali, “Dağlar” [Şiir], s. 161

Pertev Naili [Boratav], “Seyahat Notları”, s. 162-163

M. Şakir [Ülkütaşır], “Sinop’ta Atlar, Atlarla Alâkadar Âdet ve Telâkkilere Dair Notlar”, s. 164-167

Kösemihal zade M. Ragıp, “Cemil Sena-Estetik 1”, s. 167-168

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Neşriyat”, s. 168

Yıl 1, Sayı 8, 15 Birincikânun 1931

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî İktisat”, s. 189-191

Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 190

Nihat Sami [Banarlı], “Koşma” [Şiir], s. 191

N. Bazilescu, “Kapitalizm Buhranı IV: Komünistlerin Sermayesi”, Çeviren: Safaattin Rıza [Karanakçı], s. 192-194

Muallim Atabeyli Naci [Naci Kum], “Göçebeliğin İlğası”, s. 194-196

Kösemihal zade Mahmut Ragıp, “Bizde Koro ve Repertuarı II”, s. 196-199

Nihat Sami [Banarlı], “Kâtibi, Gevheri, Âşık Ömerden Parçalar”, s. 199-201

“‘Karaca Oğlan’ın Basılmamış Bir Şiiri”, s. 201

M. Şakir [Ülkütaşır], “‘Dertli’ ve ‘Şem’î’ nin Basılmamış Şiirleri”, s. 202-203

M. Şakir [Ülkütaşır], “Basılmamış Bektaş Şiirleri”, s. 204

Abdülbaki [Gölpınarlı], “‘Basılmamış Bektaş Şiirleri’ Hakkında”, s. 205

Mehpare Nihâl [Taşduman], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ II: Uzak Şark Medeniyeti Devresinde Türk Ailesi”, s. 206-208

Ahmet Kutsi [Tecer], “Fikir Hayatı”, s. 208-209
Pertev Naili [Boratav], “Seyahat Notları II”, s. 209-211
Atsız, “Hindenburgun Sözleri”, s. 211-212
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar Kitaplar”, s. 212

Yıl 1, Sayı 9, 15 İkincikânun 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Gaye: ‘Neslimizin Âmentüsü’”, s. 213
N. Bazilescu, “Kapitalizm Buhranı V: Devlet Nedir? Devletin Vazifeleri”, Çeviren: Safaattin Rıza [Karanakçı], s. 214-217
İ. Aydın, “Tütüncüler” [Şiir], s. 214
Dâniş Remzi, “Öz Türk” [Şiir], s. 215
Fehmi Ragıp, “Millî Bütçe”, s. 217-219
Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 218
“Hemşin Manileri”, Toplıyan: Hemşinli Tefik [İleri], s. 220
M. Emin [Hüseyin Nihâl Atsız], “Onlara!...: ‘Bu Yazıyı, Hakimiyeti Milliye Gazetesinin İç Sütunlarında Mevzie Girip Ateşe Başlıyan Gönüllülere İthaf Ediyoruz.’”, s. 221-223
Dâniş Remzi, “İş Hayatında Kadın”, s. 223-225
M. Şakir [Ülkütaşır], “‘Dertli’ ve ‘Şem’î’ye Dair”, s. 225-226
Yaşar Zeki, “Kaldırım Topalları” [Şiir], s. 226
A. Fethi [Tevetoğlu], “Deniz Çocukları” [Şiir], s. 226
Çankırlı Ahmet Talât, “‘Dertli’ye Dair”, s. 227
Dr. Caferoğlu Ahmet, “Azerbaycan Halk Edebiyatında ‘Sayacı’ Türküsü”, s. 228-231
Abdülbaki [Gölpınarlı], “Son Asır Hamzavî Şairlerinden: Necmi”, s. 231-233
K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Gazeteler, Mecmualar, Kitaplar”, s. 233-236

Yıl 1, Sayı 10, 15 Şubat 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Halk ve Münevver”, s. 237-239
Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 238
Prof. Dr. Köprülüzade M. Fuat, “Kayıkçı Kul Mustafa ve Genç Osman: Hikâyesi Hakkında Yeni Vesikalar”, s. 239-246
Dr. Caferoğlu Ahmet, “Azerbaycan Halk Edebiyatında ‘Sayacı’ Türküsü”, s. 247-250
Pertev Naili [Boratav], “Seyahat Notları III”, s. 250-251
Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu V- Başkurdistan”, s. 252-253
İlgaz Kâşif, “Kulca Hayatından Parçalar”, s. 253-254
“Bey Böyräk”, Anlatan: Kuzyakalı Mustafa Ef., Tespit Eden: A. Baha, s. 255-260
K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Gazeteler, Mecmualar, Kitaplar”, s. 260

Yıl 1, Sayı 11, 15 Mart 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “İktisat ve Millî Müdafaa”, s. 261-264

S. R, “Aşk” [Şiir], s. 262

Atlı, “Atlılar” [Şiir], s. 263

Ahmet Rıza [Cezmi Türk], “Türk Antropolojisine Methal III”, s. 264-267

“Yaşamak Sanatı I: Paraya, Servete ve Satışa Dair”, Toplıyan ve Yazan: Dr. Ahmet Teğın, s. 267-269

Hikmet Tuğrul, “Uyan” [Şiir], s. 268

Mehpare Nihâl [Taşduman], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ III: İslâm Medeniyeti Devrinde Aile”, s. 269-272

Kösemihal Zade Mahmut Ragıp, “Urfa’nın Musiki Tarihindeki Mevkii: Rehavî Makamları”, s. 272-277

Mehmet Enver, “Yörük”, s. 278-279

Ba. Ragıp, “Veda” [Şiir], s. 278

H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışığa Düşüyor muyuz?”, s. 279-281

“Sazsairlerine Ait Basılmamış Parçalar: Koşma, Semâi, Divan ve Destanlar”, Toplıyan: M. Şakir [Ülkütaşır], s. 281-282

Nihat Sami [Banarlı], “‘Koroğlu’ nun İki Şiiri”, s. 283

P.N [Pertev Naili Boratav], “Bir Talebe Seyahati”, s. 284

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar, Kitaplar”, s. 284

Yıl 1, Sayı 12, 15 Nisan 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Bize Bir ‘Gençlik’ Lâzımdır”, s. 285-287

M. L. Gerard, “İktisadî Buhran ve Beynelmillel Kredi”, Türkçeye Çeviren: Zeybekoğlu Zeki, s. 287-290

Dâniş Remzi, “Mefkûre” [Şiir], s. 288

H. Nihâl [Atsız], “Aynı Tarihî Yanlışığa Düşüyoruz”, s. 290-292

N. Basilescu, “Kapitalizm Buhranı”, Çeviren: Safaattin Rıza [Karanakçı], s. 292-294

Edebiyat Zümresi Talebesinden Adnan [Ötüken], “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı”, s. 294-297

Sabahattin Ali, “Kara Yazı” [Şiir], s. 295

Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 296

Kütahyalı Mehmet Halit, “Kütahyalı Halkşairlerinden ‘Pesendî’”, s. 297-299

A.Rıza, “Anadoluda Sihirli Taşlar”, s. 299-300

Türkistan Kızı Ilgaz Kâşif, “Kulca Hayatından Parçalar”, s. 300-302

Namık Kemal [Hüseyin Nihâl Atsız], “Kadro ve Ziya Gök Alp”, s. 302-304

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar ve Kitaplar”, s. 304-306
“Birinci Yılın Fihristi”, s. 307-308

Yıl 2, Sayı 13, 15 Mayıs 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Uyanıklık”, s. 1-2

Dâniş Remzi, “Mahkûm” [Şiir], s. 2

M. L. Gerard, “İktisadî Buhran ve Beynelmîlel Kredi”, Türkçeye Çeviren: Zeybekoğlu Zeki, s. 3-7

Fuat Edip [Baksı], “Yıl Dönümü” [Şiir], s. 3

[Zeki Velidî Togan], “Temür Bek’in İslâmîyete Bakışı: Prof. Zeki Velidi Bey Tarafından Darülfünunda 18-1-1932’de Verilen Ders”, s. 7-11

Kıvameddin [Burslan], “Arap Şiirinde Türkler”, s. 11-12

Kösemihal Zade Mahmut Ragıp, “Benderî Mekamı”, s. 12-13

Nihat Sami [Banarlı], “17’inci Asır Sazşairlerinden Demirci Oğlu”, s. 14

Fehmi Ragıp, “Türkiyede Elektrik”, s. 15

Reşat Oğuz, “Feragat”, s. 16-17

Abdülbaki [Gölpınarlı], “Melâmîlik-Hamzavîlik ve Bârnîlikte Mütakabil Tedahüller”, s. 17-19

Edebiyat Zümresi Talebesinden Adnan [Ötüken], “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı II”, s. 19-21

Prof. Ernst Wagemann, “İktisadî Buhran ve Kredi”, s. 21-22

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiyat Enstitüsünün Mühim Bir Teşebbüsü”, s. 22

Nihat Sami [Banarlı], “Ayşeye” [Şiir], s. 23

Sabahattin Ali, “Mayıs” [Şiir], s. 23

Galip Fuat, “Yıpranmış Halılar” [Şiir], s. 23

Ali Fethi [Tevetoğlu], “Boz Kurt” [Şiir], s. 23

M. Şakir [Ülkütaşır], “Sazşairlerine Ait Basılmamış Parçalar”, s. 24

Yıl 2, Sayı 14, 15 Haziran 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Mefkûre”, s. 25-27

Fevziye Aptullah [Tansel], “Mehmetçiğe” [Şiir], s. 26

H. Nihâl [Atsız], “‘Millî Seciye’ Buhranı”, s. 27-28

M. Oğuz, “Dertlerimizden Biri”, s. 29-30

Çavuşoğlu Zeki, “Karaca-Oğlan’a Dair”, s. 30-33

Kelâm Tarihi Müderrisi Şerafeddin [Yaltkaya], “Bin Yıl Önce Yaşamış Bir Türk Hekimi”, s. 33-34

Abdülbaki [Gölpınarlı], “Melâmîlik-Hamzavîlik ve Bârnîlikte Mütakabil Tedahüller II”, s. 34-38

“Eski Halk Şairlerimize Ait Bazı Parçalar ve Vesikalar”, Topluayan: Muallim Atabeyli Naci [Naci Kum], s. 39-40

Atsız, “Toprak-Mazi” [Şiir], s. 40-41

“Yaşamak Sanatı II: Vazife ve İşe Dair”, Topluayan ve Yazan: Dr. Ahmet Teğın, s. 42-43

Hikmet Tuğrul, “Gözlerinin Karanlığında” [Şiir], s. 42

“Karaca-Oğlan’a Ait Basılmamış Şiirler”, Topluayan: Niyazi Tefvik, s. 43-44

M. Şakir [Ülkütaşır], “Yazmalar Arasında Edebî Parçalar”, s. 45-46

Kıvameddin [Burslan], “Arap Şiirinde Türkler II”, s. 46-47

P.N [Pertev Naili Boratav], “Yeni Kitaplar”, s. 47-48

Yıl 2, Sayı 15, 15 Temmuz 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Filibe Lokantası”, s. 49-50

Hikmet Tuğrut, “Yunus Gibi” [Şiir], s. 50

Fevziye Aptullah [Tansel], “Türkü” [Şiir], s. 51

Celâl Sıtkı, “Bir Kadın Âşık Oldu” [Şiir], s. 51

Refik Fikret, “Mumyalar” [Şiir], s. 51

Ekrem Mümtaz, “Gece” [Şiir], s. 51

“Azerbaycan Şikestleri”, Topluayan: Bir Azerbaycanlı, s. 52

“Kerkük Manileri”, Topluayan: Müderris Zade Selâhattin Sait, s. 52

“Safranbolu Manileri”, Topluayan: A. Baha, s. 53

“Rize Manileri”, Topluayan: Ahmet, s. 53

Edebiyat Zümresi Talebesinden Adnan [Ötüken], “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı III”, s. 54-56

H. Nihâl [Atsız], “Türk Vatanını Peşkiş Çekenlere”, s. 56-57

M. Şakir [Ülkütaşır], “Saz Şairlerine Ait Basılmamış Parçalar”, s. 57-58

Mehpare Nihâl [Taşduman], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ V”, s. 58-61

Abdülbaki [Gölpınarlı], “Melâmîlik-Hamzavîlik ve Bârnîlikte Mütakabil Tedahüller III”, s. 61-64

Kelâm Tarihi Müderrisi Şerafeddin [Yaltkaya], “‘Zemahşerî’ Divanında Türklere Dair Şiirler”, s. 65-67

Ali Fethi [Tevetoğlu], “Kuduz Köpek” [Şiir], s. 66

Kösemihalzade Mahmut Ragıp, “Türk Folklorına Ait Kıymetli Bir Eser”, s. 67-69

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Mecmualar Kitaplar”, s. 69-72

Yıl 2, Sayı 16, 15 Ağustos 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Maziyi İnkâr Edenler, Darülfünun ve Millî Tarih Kongresi”, s. 73-77

Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 74
Prof. Ahmet Zeki Valîdî [Togan], “‘Divan-ı Lugât üt-Türk’ün Telif Senesi Hakkında”, s. 77-78
Ahmet Remzi, “Türk İstenografisi ve Memleketteki Lüzumu”, s. 78-80
Abdülbaki [Gölpınarlı], “Bursalı Hâşim Efendi”, s. 80-83
“Basılmamış Halk Şiirleri”, Toplayan: M. Şakir [Ülkütaşır], s. 84
H. Nihâl [Atsız], “Sadri Etem Beye Cevap”, s. 85-88
“Yazmalar Arasında Edebî Parçalar”, Toplayan: M. Şakir [Ülkütaşır], s. 86-87
Edebiyat Zümresi Talebesinden Adnan [Ötüken], “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı IV”, s. 89-90
Saadettin Nüzhet [Ergun], “Şeyh Galib’in Şuarâ Tezkiresi”, s. 91-94
A.Ziya, “Edebiyat Kitapları”, s. 95-96

Yıl 2, Sayı 17, 25 Eylül 1932

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Darülfünun Islahatı ve ‘Yüksek Muallim Mektebi’”, s. 97-100
Bedriye Sabit [Atsız], “‘Atsız’a” [Şiir], s. 98
H. Nihâl [Atsız], “Askerlik Aleyhtarlığı”, s. 100-104
Fevziye Aptullah [Tansel], “Akşam ve Çiçekler” [Şiir], s. 100
Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 101
“Basılmamış Halk Şiirleri”, Toplayan: M. Şakir [Ülkütaşır], s. 104-111
Edebiyat Zümresi Talebesinden Adnan Cahit [Ötüken], “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı V”, s. 112-121
Abdülkadir [İnan], “Sayımbilik: Türk Cumhuriyetleri Nüfusu”, s. 122-123
Dâniş Remzi, “Menfi Propagandalar”, s. 123-125
Sabahattin Ali, “Kurtarılamıyan Şaheser” [Hikâye], s. 125-133
Dâniş Remzi, “Enginde Bir Kaya” [Şiir], s. 132
Prof. Ahmet-Zeki Valîdî [Togan], “‘Mahmûd Kaşgarî’ye Dair Notlar”, s. 133-137
Nihat Sâmi [Banarlı], “Namık Kemal” [Şiir], s. 138
Sabahattin Ali, “Unutamadım” [Şiir], s. 138
Abdülbaki [Gölpınarlı], [Başlıksız] [Şiir], s. 138
Hikmet Tuğrul, “Eski Sevgili” [Şiir], s. 138
Abdülbaki [Gölpınarlı], “‘Yunus Emre’ye Dair”, s. 139-144
Nesimî Âbidin [Fatinoğlu], “M.T.T. Birliğinin İçanadolu Seyahatine Ait Notlar”, s. 144-147
Mühendis Mektebi Talebe Cemiyeti, “Atsız Mecmua Umum Müdürlüğüne”, s. 147
Fuat Edip [Baksı], “Bugünkü Şiir: İki Perdelik Manzum Piyes [Tiyatro], s. 148-151
Atsız Mecmua [Hüseyin Nihâl Atsız], “Çanakkale Savaşı”, s. 151-157
Pertev Naili [Boratav], “‘Kerem ile Aslı’ Hikâyesi ve Âşık Kerem”, s. 157-161
M. Şakir [Ülkütaşır], “Genç Osman ve Köroğlu’ya Ait Bulunmuş Parçalar”, s. 162-163

H. Nihâl [Atsız], “Çokayoğlu Mustafa Beye Son Cevap”, s. 163-164

Reşat Oğuz, “Sana Düşen Vazife!..”, s. 164-166

H. Nihâl [Atsız], “Darülfünunun Kara, Daha Doğru Bir Tabirle, Yüz Kızartacak Listesi”, s. 166-170

Ali Fethi [Tevetoğlu], “Tanınmamış Halk Şairlerinden Ziğaloğlu Mehmet”, s. 170-171

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Yeni Neşriyat”, 171, 173

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Kurtulmamış Türkeli”, s. 172-173

Kıvameddin [Burslan], “Arap Şiirinde Türkler”, s. 174

K.A [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Etnografya ve Halkıyatına Dair Kıymetli Bir Eser”, s. 174

Atsız, “Ayrılık” [Şiir], s. 175

H. Nihâl [Atsız], “Vâlâ Nurettin Beyden Bir Sual”, s. 175

Atsız, “Yolların Sonu” [Şiir], s. 176

1.2 ORHUN (1933-1934)

Yıl 1, Sayı 1, 5 İkinciteşrin 1933

- *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Orhun”, s. 1
- Suut Kemal [Yetkin], “Millî Pragmatizm”, s. 2
- Atsız, “Dün Gece” [Şiir], s. 3
- Orhan Şaik [Gökyay], “Üç Nehir” [Şiir], s. 3
- Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar I-II”, s. 4-11
- Ö. Bedii [Ömer Bedî Tardu], “İrkçılar (=Rasistler) Karşısında Biyolojik Haile”, s. 11-13
- Emin Kemal, “Kahvehane”, s. 13
- Ş. Fahri, “Eski Bir İddia ve Cevabı”, s. 14-16
- Atsız, “En Eski Türk Müverrihi: Bilge Tonyukuk”, s. 16-20
- Ahmet Yekta [Madran], “Musiki Aruzu”, s. 20-22
- Çobanoğlu Vasfi, “Düşünceler”, s. 22
- Tolunay [Bedriye Atsız], “Türk Kadınının Hak ve Vazifeleri”, s. 23-24
- Pertev Nailî [Boratav], “Bu Gece” [Şiir], s. 23
- Tolunay [Bedriye Atsız], “Yine Niçin Kaçtın”, s. 23
- Suut Kemal [Yetkin], “Denize Karşı”, s. 24

Yıl 1, Sayı 2, 5 Birincikânun 1933

- *** [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Dili”, s. 25-26
- Suut Kemal [Yetkin], “Hakikî Ebediyet”, s. 26-27
- Nihat Sami [Banarlı], “Ovada Akşam” [Şiir], s. 27
- Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar III-IV”, s. 28-31
- Çobanoğlu Vasfi, “Goethe'nin Pedagojik Düşünceleri”, s. 32-35
- Ş. Doğan, “Köy Müşahedeleri”, s. 34-40
- Tolunay [Bedriye Atsız], [Başlıksız], s. 36
- Suut Kemal [Yetkin], “Adalar”, s. 37
- Emin Kemal, “Köyde Yedi Gün”, s. 40-41
- Ahmet Yekta [Madran], “Musiki Arûzu”, s. 41-42
- “Kastamonu Manileri”, Toplıyan: M. Emin, s. 43
- Atsız, “O Gece” [Şiir], s. 44
- Orhan Şaik [Gökyay], “Gurbet” [Şiir], s. 44
- Ö. Bedî [Ömer Bedî Tardu], “Hücrede Suyun Oynadığı Hayatî Rol”, s. 45-46
- “Trakyada Derlenmiş Sözler”, Derliyen: Osman Nuri, s. 46
- Emin, “Kastamonuda Köy Düğünleri”, s. 47-48
- Şemsî, “Nefes” [Şiir], s. 47
- Muhittin Ayhan, “Yolda”, s. 48

Yıl 1, Sayı 3, 5 İkincikânun 1934

*** [Hüseyin Nihâl Atsız], “X Meselesi”, s. 49-50

Atsız, “Haddini Bil”, s. 51-55

Atsız, [Başlıksız] [Şiir], s. 54

Ahmet Özdemir, “Kalbimizin Çarpışı” [Şiir], s. 55

Fevziye Aptullah [Tansel], “Gece” [Şiir], s. 55

Muhsin Mithat, “Örnek” [Şiir], s. 55

Atsız Yoldaş [Fethi Tevetoğlu], “İlgazdan Geçerken” [Şiir], s. 55

Suut Kemalettin [Yetkin], “Goethe ve Tabiat”, s. 56-58

Atsız Yoldaş [Fethi Tevetoğlu], “Çanakkaleden İzler” [Şiir], s. 56

Şükrü Murat [Şükrü Elçin], “Er Kişi” [Şiir], s. 57

Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar V”, s. 58-63

Tolunay [Bedriye Atsız], “Millî Sanatımızı Mahkûm Eden İdam Hükümü de Yırılmalıdır”, s. 64-65

Çobanoğlu Vasfi, “Düşünceler”, s. 64

Tolunay [Bedriye Atsız], “Türk-Moğol İmparatorluğu: Çingiz Han (1155-1227)”, s. 65-71

“Sivas Vilâyetinde Eski Koyulhisar Kazasında ve Çevresinde Derlenmiş Sözler”, Derliyen Zahir Sıtkı, s. 70-71

Orhan Şaik [Gökyay], “Benderli Cesâri”, s. 72-76

Yıl 1, Sayı 4, 20 Şubat 1934

Atsız, “Edirne Mebusu Şeref Beye Cevap”, s. 77-85

Atsız, “Ahmet Muhip Beye Cevap”, s. 86-88

“Ahmet Cevat Beyin Bir Mektubu”, s. 88-89

Atsız, “Şarkî Türkistan”, s. 88

Tolunay [Bedriye Atsız], “Nice Olur?”, s. 89

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Çanakkale Âbidesi İçin!”, s. 89

Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar VI-VII”, s. 90-92

Yıl 1, Sayı 5, 21 Mart 1934

Atsız, “Komünist, Yahudi ve Dalkavuk”, s. 93-94

Atsız, “İkinci Türk Müverrihi: Yulğ Tigin”, s. 95-102

Atsız, “Alaylı Âlimler”, s. 102-105

Atsız, “Edirne Mebusu Şeref ve Hâkimiyeti Milliye Muharriri A. Muhip Beylere Açık Mektup”, s. 106-108

Yıl 1, Sayı 6, 19 Nisan 1934

Atsız, “Alaylı Âlimlerden Sadri Maksudi Beye Bir Ders”, s. 109-110

Atsız, “Cihan Tarihinin En Büyük Kahramanı: Kür Şad”, s. 111-113

Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar”, s. 113-117

Atsız, “Türk Ordusunun İftihar Levhası”, s. 117-122

Karl Hofmeier, “Suriye İntibaları”, s. 122-124

Atsız, “Edirne Mebusu Şeref Beye İkinci Mektup”, s. 124

Yıl 1, Sayı 7, 25 Mayıs 1934

Atsız, “Gaza Topraklarının Gazi ve Şehit Çocukları”, s. 125

Atsız Yoldaş [Fethi Tevetoğlu], [Başlıksız] [Şiir] s. 125

Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar”, s. 126-130

[Ali İhsan Sabis], “Ali İhsan Paşanın Bir Mektubu”, s. 130-132

Atsız Yoldaş [Fethi Tevetoğlu], [Başlıksız] [Şiir] s. 132

Karl Hofmeier, “Suriye İntibaları: Suriyedeki Arapların İstiklâl Mücadelesi”, s. 133-136

Atsız, “Büyük Bir Türkçünün Hâtrasının Kutlulanması”, s. 136-137

Atsız, “Edebiyat Fakültesi Talebe Cemiyetinin Değerli Bir İşi”, s. 137-138

Atsız, “Baş Makarnacının Sırtı Kaşınıyor”, s. 138-139

Atsız, “İnkılâp Ensitüsü Dersleri”, s. 139

Atsız, “Musa'nın Necip (!) Evlâtları Bilsinler ki:”, s. 139-140

Atsız, “Tavzih”, s. 140

Yıl 1, Sayı 8, 23 Haziran 1934

Atsız, “Yirmici Asırda Türk Meselesi I: Türk Birliği”, s. 141-144

Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar”, s. 145-148

Atsız, “Kanun Ahmet Muhip Efendiyi Çarptı”, s. 148-150

Atsız, “‘Moyunçur Kağan’ Âbidesi”, s. 150-156

Atsız, “İstanbulun Fethi Yılına Ait Bir Mezar Taşı”, s. 155-156

Yıl 1, Sayı 9, 16 Temmuz 1934

Atsız, “Yirminci Asırda Türk Meselesi II: Türk Irkı=Türk Milleti”, s. 157-160

Atsız, “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar”, s. 161-165

[Hüseyin Nihâl Atsız], “16 ncı Asır Şairlerinden Edirneli Nazmî'nin Eseri ve Bu Eserin Türk Dili ve Kültürü Bakımından Ehemmiyeti”, s. 165-172

1.3 ORHUN (1943-1944)

Yıl 1, Sayı 10, 1 Birinciteşrin 1943

Atsız, “Türkçülük”, s. 1

Mustafa Hakkı Akansel, “Rıza Nurun ‘Türk Tarihi’”, s. 2-3

Nejdet Sançar, “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri I”, s. 3-6

Besim Atalay, “Ettuhfet-üz-Zekiyye fil-Lûgat-it-Türkiyye”, s. 6-8

Nihad Sami Banarlı, “Baht” [Şiir], s. 8

Zeki Velidi Togan, “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, s. 9-12

Ahmet Ersoy, “Seferihisar”, s. 13-15

Atsız, “Türkçülere Birinci Teklif”, s. 16

Özbekoğlu [Hamza Sadi Özbek], “Bana Sevdalı Diyorlar” [Şiir], s. 16

Mehmed Halid Bayrı, “Âşık Bahri”, s. 17-19

Atsız, “Dönüş” [Hikâye], s. 20-21

Yusuf Kadıgil, “Rıza Nur’un Kabrini Ziyaret”, s. 21

Atsız, “İki Büyük Yıl Dönümü”, s. 22

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar I”, s. 22

T. Bayındırlı [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiyenin Millî Futbol Maçları”, s. 23-24

Yıl 1, Sayı 11, 1 İkinciteşrin 1943

Mustafa Hakkı Akansel, “Türklük Fikri”, s. 1

Nihad Sami Banarlı, “Büyük Ülküler ve Küçük İdealistler”, s. 2-4

Nejdet Sançar, “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri II”, s. 4-8

Atsız, “Bir Büyük Yıl Dönümü”, s. 8

Zeki Velidi Togan, “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, s. 9-11

Nazif Danişman, “Osmanlı Türkçesinin Arap Dili Üzerindeki Tesirleri ve Arap Diline Hizmetleri”, s. 11-14

Atsız, “Türkçülere İkinci Teklif”, s. 14

Mehmed Halid Bayrı, “Son İki Osmanlı Vak’anüvisi”, s. 15-19

Abdülkadir İnan, “Altay-Yenisey Şamanlığında Eski Unsurlar”, s. 20-21

Tadeusz Kowalski, “Arap Edebiyatında Türklerin En Eski Zikredilişi”, Çeviren: Orhan Şaik Gökyay, s. 21-23

Nihad Sami Banarlı, “Kütahya’da Şadırvan” [Şiir], s. 23

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar II”, s. 23

T. Bayındırlı [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiyenin Millî Atletizm Maçları”, s. 24

Yıl 1, Sayı 12, 1 Birincikânun 1943

- Atsız, “Savaş Aleyhtarlığı”, s. 1
- Nejdet Sançar, “Fedakârlık ve Feragat Ruhı”, s. 2-5
- Mustafa Hakkı Akansel, “Bir Vicdan Meselesi”, s. 5-6
- H. Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Orhun Destanı” [Şiir], s. 7
- Ömer Fikret Somay, “İstiyorum” [Şiir], s. 7
- F. Yılanlıoğlu [Fahriye], “Ruha Vatan” [Şiir], s. 7
- San’an [Mehmet Sadık Aran], “Son Dilek” [Şiir], s. 7
- Atsız, “İki Şanlı Yıl Dönümü”, s. 8
- Atsız, “Türkçülere Üçüncü Teklif”, s. 8
- Zeki Velidi Togan, “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, s. 9-10
- Mızrakoğlu Tevhit, “Metem’in Fazileti”, s. 11
- Orhun, “Okuyucularımıza”, s. 11
- Orhun, “Orhun’un Anketi”, s. 12-13
- Nazif Danışman, “‘Tabaqât ül-Ümem’ Kitabında Türklerin Yeri”, s. 14-16
- Fahriye Arık, “Tarihçi Neşri Hakkında”, s. 17-18
- Atsız, “Şehitlerin Duası” [Hikâye], s. 19-21
- Kemaloğlu [Muharrem Ergin], “Sesimiz” [Şiir], s. 22
- Nejdet Sançar, “Orhun’dan Sesler: ‘Türk’ü İnkâr Edenler; Yabancı Akortlu Sesler”, s. 23
- [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar III”, s. 24
- T. Bayındırlı [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiyenin Millî Kılıç Maçları”, s. 24

Yıl 1, Sayı 13, 1 İkincikânun 1944

- Mustafa Hakkı Akansel, “Ölüm Kadar Kuvvetli”, s. 1
- Cezmi Türk, “Anayurdun Anadertleri I: Açlık”, s. 2-4
- Nejdet Sançar, “Ömer Seyfeddin ve Osmanlılık Fikri”, s. 4-8
- Nüzhet Ulusoy, “İrak Türkleri”, s. 8
- Fahriye Arık, “Tarihçi Neşri Hakkında II”, s. 9-10
- Atsız, “Şanlı Bir Yıl Dönümü”, s. 11
- Mehmed Halid Bayrı, “Son İki Osmanlı Vak’anüvisi II: Abdurrahman Şeref”, s. 11-13
- T. Bayındırlı [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiyenin Balkanlılararası Millî Güreş Maçları”, s. 14
- Atsız, “Türk Kızları Nasıl Yetiştirilmeli”, s. 15
- [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar IV”, s. 15
- Zeki Velidi Togan, “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, s. 16
- Nejdet Sançar, “Orhundan Sesler: Kan Meselesi”, s. 17
- “Orhun’un Anketi”, s. 18-22
- [Fethi] Tevetoğlu, “Haber” [Şiir], s. 22

Azmi Güleç, “Ulu Türkün” [Şiir], s. 22
Cemal Oğuz Öcal, “Şimdi Nerde Bulacaksınız?..” [Şiir], s. 22
Sepici-Oğlu, “Yarına” [Şiir], s. 22
Nafiz Danışman, “Anadolu ve Balkanlarda Türk Tarihinin Baş Döndürücü Büyüklüğü”, s. 23-24
Atsız, “Türkçülere Dördüncü Teklif”, s. 24 [42 Olarak Yazılmış]

Yıl 1, Sayı 14, 1 Şubat 1944

“Galatasaray ve Boğaziçi Liselerinde Namık Kemal Anma Töreni”, Kapak
Nejdet Sançar, “Kötü Göreneklerimiz I: ‘Hemşehricilik Zihniyeti’ miz”, s. 1-2
Abdülkadir İnan, “Millî Şuurun Kudreti”, s. 2-4
Dostievski, “Yahudi Meselesi”, Tercüme Eden: R. Arsebük, s. 4-7
Nihad Sami Banarlı, “Seni Düşüren Eller...” [Hikâye], s. 7-9
Atsız, “Türkçülere Beşinci Teklif”, s. 9
“Orhun’un Anketi”, s. 10-18
Birlerioğlu, “Rüya” [Hikâye], s. 18-21
Atsız, “Yabancı Bayraklar Altında Ölenlere Ağıt”, s. 21-22
Nejdet Sançar, “Orhundan Sesler”, s. 22-23
Atsız, “Ülküler Taarruzîdir”, s. 23-25
Külâhhoğlu [Mehmet], “Tan’a Bizim Cevabımız”, s. 25-26
Necdet Özgelen, “Yine mi Tan!”, s. 27
Zeki Velidi Togan, “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, s. 28
Mehmed Halid Bayrı, “Son İki Osmanlı Vak’anüvisi II: Abdurrahman Şeref”, s. 29-31
Bedriye Atsız, “Gemici” [Şiir], s. 32
Elmas Yıldırım, “Kuzgun İçin” [Şiir], s. 32
Zühtü Günay, “Varacağım” [Şiir], s. 32
Atsız, “Varsağı” [Şiir], s. 32
“Okuyucularımızla Konuşmalar”, s. 33

Yıl 1, Sayı 15, 1 Mart 1944

“Okuyucularımızla Konuşmalar”, s. Kapak, 25
Atsız, “Başvekil Saraçoğlu Şükri’ye Açık Mektup”, s. 1-4
Şakiroğlu Canip Sıtkı, “Türk Kızı Ağlasın...”, s. 4-6
Mustafa Hakkı Akansel, “Birsâm-ı Saadet”, s. 6-7
Turan Tamar, “İrk ve Hakikat”, s. 8
Vedad Alpaydın, “Turan İçin” [Şiir], s. 8
Zeki Velidi Togan, “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı”, s. 9

Nejdet Sançar, “Devrilen Çınarlar: Mehmed Emin Yurdakul’un Ölümü Dolayısıyla”, s. 10
Cemal Oğuz Öcal, “Millî Şair Mehmet Emin Yurdakul’un Ardından”, s. 11-13
Azmi Güleç, “Yurdakul’a” [Şiir], s. 14
Osman Yüksel [Serdengeçti], “Dağlar ve Kahramanlar’dan” [Şiir], s. 14
Cavid Büyükkapınar, “Hayat” [Şiir], s. 14
Sepici-oğlu, “Çal Ozan!” [Şiir], s. 14
Reşide Sançar, “Orhundan Sesler”, s. 15
Bekir Berk, “Türk Oğlu”, s. 16
Z. Günay, “Ülkümüz: Ziya Gökalp’ın Yüksek Ruhuna” [Şiir], s. 16
“Orhun’un Anketi”, s. 17-22
Mehmed Sadık Aran, “İdealist Türklere Karşı Cephe Açan Şarlatan Enternasyonalcilere”, s. 23
Nuri Onat, “İçim’e” [Şiir], s. 23
Turan Açikel, “Turandan Sesler” [Şiir], s. 24
Elmas-Yıldırım, “‘Acem’ Güzeline Türküler...” [Şiir], s. 24

Yıl 1, Sayı 16, 1 Nisan 1944

Basri Gocul, “Oğuz Han’ın Ordusunu Yelteyişi” [Şiir], Kapak
Mehmet Eker, “Tomris” [Şiir], Kapak
Uslu Ozan, “Yolum ve Ben” [Şiir], Kapak
Atsız, “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye İkinci Açık Mektup”, s. 1-6
Fahriye Arık, “Tarihçi Neşrî Hakkında III”, s. 6-8
Kemaloğlu [Muharrem Ergin], “Lânet: İtalyan Subayları ile Eğlenen Türk Kızına” [Şiir], s. 8
Atsız, “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye Açık Mektup”, s. 9-12
Nejdet Sançar, “Orhundan Sesler”, s. 12-13
Nedim Tunçsiper, “Derviş’e” [Şiir], s. 14
H. Kemal Vurel, “Türküm, Türkçüyüm: Öğ. Nejdet Sançar’a İthaf” [Şiir], s. 14
Muvaffak Akman, “Şiir” [Şiir], s. 14
Süleyman Çopur, “Efem” [Şiir], s. 14
H.B. Çantay, “Sarmaşık” [Şiir], s. 14
Cavid Büyükkapınar, “Yıldırım Orduları İçin” [Şiir], s. 15
A.İhsan Karagaç, “Gurbette” [Şiir], s. 15
Sepici-Oğlu, “Söyle Nerde Bulmalı” [Şiir], s. 15
Bandırmalı Özâşık, “Mor Çiçek” [Şiir], s. 15
Muharrem Doğdu, “Kimse Şüphe Etmesin”, s. 16
Selma Gücüyener, “Umumî Tahsil ve Terbiye”, s. 16
“Orhun’un Anketi”, s. 17-25

1.4 ORKUN (1950-1952)

Yıl 1, Sayı 1, 6 Ekim 1950

- Orkun [Hüseyin Nihâl Atsız], “Orkun’un Tarihçesi”, s. 2
Atsız, “Türkçülük”, s. 3
Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları”, s. 4-5
[Zeki] Sofuoğlu, “Genç Türkçünün Amentüsü”, s. 6
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Orkundan Sesler”, s. 7
“Orkundan Sesler: 1944 Davasından Hâtıralar”, s. 8-9
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Orkun Destanı” [Şiir], s. 8
İsmet Tümtürk, “Millî Şuur Işığında Mülteciler Meselesi”, s. 10-13
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları I: Ayaş”, s. 13-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 2, 13 Ekim 1950

- “Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 2
“Türkçüler Yardımlaşma Derneği Ana Tüzüğü”, s. 2,16
Atsız, “Dışardan Gelmemiş Olan Tek Düşünce”, s. 3-4
İsmet Tümtürk, “Komünizmle Mücadele I”, s. 4-6
[Zeki] Sofuoğlu, “Memleketin Aradığı Münevver”, s. 6-8
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Orkundan Sesler”, s. 8
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Nejdet Sançar, “Fedakârlık ve Feragat Ruhı”, s. 10-13
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Birinci İhanet”, s. 13
Hikmet Tanyu, “Türkiye Köylerinin İçyüzü”, s. 14-15
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Duyan Gelsin” [Şiir], s. 15
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar I”, s. 15
Atsız, “Türkçülere Birinci Teklif”, s. 16
“Orkun’un İlân Şartları”, s. 16

Yıl 1, Sayı 3, 20 Ekim 1950

- “Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 2
Atsız, “Türkçü Kimdir”, s. 3
Nejdet Sançar, “Dış Türkler”, s. 4-5
İzzeddin Şadan, “İnkilâp Nevrozu”, s. 6-7
Atsız, “Türkçülere İkinci Teklif”, s. 7
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: İkinci İhanet”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9

[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 10

Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Şark” [Şiir], s. 11-12

Nejdet Sançar, “Öç” [Hikâye], s. 12-16

“Orkun’un İlân Şartları”, s. 16

Yıl 1, Sayı 4, 27 Ekim 1950

“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 2

Atsız, “Türkçülük Değişmez Bir Fikirdir”, s. 3

M. Şerif Korkut, “Yerleşme”, s. 4-7

Orhan Türkdoğan, “Tanzimat ve Sonrası”, s. 7

“Orkundan Sesler”, s. 8-9

Şabanoğlu Mehmet Gökalp, “Türküz, Kükrelerimiz!” [Şiir], s. 9

Âşik Remzi [Mehmet Halit Bayrı], “Er Türküsü” [Şiir], s. 9

Nejdet Sançar, “Yıkıcı Eserler”, s. 10-11

Atsız, “Türkçülere Üçüncü Teklif”, s. 11

[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası II”, s. 11-13

Mehmet Çakırtaş, “Biz Bu Dünyada” [Şiir], s. 13

Nejdet Sançar, “Öç” [Hikâye], s. 14-16

Yıl 1, Sayı 5, 3 Kasım 1950

“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 2

“Orkun’un İlân Şartları”, s. 2

Atsız, “Tarihin Barışmaz Düşmanları”, s. 3-4

Denizcioğlu [Mehmet Halit Bayrı], “Konuşma”, s. 5

Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Üçüncü İhanet”, s. 5

İsmet Tümtürk, “Komünizmle Mücadele II”, s. 6-7

“Orkundan Sesler”, s. 8-9

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar II”, s. 9

Nejdet Sançar, “Maalesef Türkler!”, s. 10

Yusuf İzzettin Özen, “Aras” [Şiir], s. 11

Terzibaşoğlu Hakkı Süha [Hakkı Süha Gezgin], “Vatanıma” [Şiir], s. 11

Tartanoğlu Naci, “İman Olmayınca” [Şiir], s. 11

Toklucuoğlu Tuğrul, “Orkun Taşıyor Asyadan” [Şiir], s. 11

[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası III”, s. 12-13

Namık Zafer Alpsü, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları II: Torbalı”, s. 14

Atsız, “Türkçülere Dördüncü Teklif”, s. 15

[Hüseyin] A.Akkoyunlu, “Son Göçler ve İskân Politikamız”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 6, 10 Kasım 1950

- Fazıl Bayraktar, “Mehmetçikten İvanof’a” [Şiir], s. 2
Oğuz Sadık Atay, “Geliyoruz” [Şiir], s. 2
Özdemiroğlu Kaya, “Hâlâ mı Sükût?” [Şiir], s. 2
Ahmet Cezar Arvasî, “Özleyiş” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Son Yüzyılı Örtün Yalan Perdesi, Ne Zaman Yırılacak?”, s. 3-4
İzzeddin Şadan, “İnkilâp Nevrozı”, s. 5
A. Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], “Türkçülük ve Türk Birliği”, s. 6-7
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası IV”, s. 8-9
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Düşünceler”, s. 9
İsmet Tümtürk, “Komünizmle Mücadele III”, s. 10-11
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Dördüncü İhanet”, s. 11
Hacıömeroğlu [Mustafa], “Ziya Gökalp İçin: 24. Ölüm Yılı Dolayısıyla”, s. 12-14
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar III”, s. 14
Hocaoğlu S. Ertürk, “Millet ve Milliyetçilik I: Millet ve Milliyetçilik”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 7, 17 Kasım 1950

- Ali Rıza Akdemir, “Davet” [Şiir], s. 2
Gedikoğlu M. Kâmuran, “Tanrım” [Şiir], s. 2
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Gelmesin” [Şiir], s. 2
Atsız, “Ülküler Taarruzîdir”, s. 3-5
Nejdet Sançar, “Türk, Ordu ve Savaş”, s. 5-6
Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], “Son Vatan Parçası”, s. 7
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Beşinci İhanet”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
T. Süreyya Özdemir, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları III: Bilge”, s. 10
Hacıömeroğlu [Mustafa], “Ziya Gökalp İçin: 24. Ölüm Yılı Dolayısıyla”, s. 11-12
Hocaoğlu S. Ertürk, “Millet ve Milliyetçilik II: Turancılık”, s. 13-14
Hocaoğlu Selâhattin Ertürk, “Mukadder Son” [Şiir], s. 13
Şerif Korkut, “Koruyucu Hekimlik”, s. 14-15
Sofuoğlu M. Zeki, “Zamane Münevverine Açık Mektup”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 8, 24 Kasım 1950

- Edirneli Aşık Mehmet Bozkurt, “Hasret Destanı” [Şiir], s. 2
Şabanoğlu M. Gökalp, “Dur, Fırat” [Şiir], s. 2

Şahin Nuri Muğulkoç, “Geliriz” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türkiyenin Yeniden Kurulması”, s. 3
Mesut Çetinçelik, “Ziya Gök Alp (1875-1924)”, s. 4-5
Mutena Saran, “Kore’ye Doğru” [Şiir], s. 4
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası V”, s. 6-7
Yener Çakı, “Gemici Türküsü” [Şiir], s. 6
Çivicioğlu Hikmet Tanyu, “Orkun Dergisi Yazı İşleri Müdürlüğüne”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Komünistlik ve Yalancılık”, s. 10-11
Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], “Taassup”, s. 12
Orhan Yasaçlı, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları IV: Çamlık Köyü”, s. 13
İhsan Cemalî, “Radyodan İngilizce Dersi”, s. 14
Refet Körüklü, “Biz Böyle İstiyoruz”, s. 14-15
Mehmet Çakırtaş, “Kore’den Türk Sesleniyor” [Şiir], s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16
“Orkun’un İlân Şartları”, s. 16

Yıl 1, Sayı 9, 1 Aralık 1950

Kırtıoğlu Bekir, “Yeşil Cennete Armağan” [Şiir], s. 2
Sepetçioğlu M. Necati [Mustafa Necati Sepetçioğlu], “Tuna İçin” [Şiir], s. 2
Fazıl Bayraktar, “Tanrı Dağı” [Şiir], s. 2
Atsız, “Kurucular Meclisi”, s. 3-4
Bilgeay Esemeli, “Ziya Gök Alp ve Türkçülük”, s. 4
Emekli Kurmay [Hüseyin Nihâl Atsız], “Millî Türkistan Davası ve İngilizler”, s. 5-6
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Şeref ve Namus”, s. 6
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası VI”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Nejdet Sançar, “Kara Sevda” [Hikâye], s. 10-13
Ahmet Rasim Özsoy, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları V: Bünyan”, s. 14-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 10, 8 Aralık 1950

Ali Rıza Özer, “Gel Atım” [Şiir], s. 2
Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Dolu” [Şiir], s. 2
Mustafa Kayabek, “Sönmüyor Kinim, Sönmüyor” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türkiyenin Türkleşmesi”, s. 3
Ali Rıza Akdemir, “Hesap”, s. 4

Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Komünistlik ve Yalancılık II”, s. 4-5
Hocaoğlu S. Ertürk, “Millet ve Milliyetçilik III: Kültür”, s. 6-7
Nadire Ünal, “Kore’ye Seslerimiz” [Şiir], s. 6
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Mâhut İlette Dair”, s. 7
[Başlıksız. Türkçülüğe hakaret eden bir şahıs hakkında.], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Lütfi Önsoy, “Cemiyetten Öğrendiklerim”, s. 10-11
Yener Çakı, “Türküz!..” [Şiir], s. 10
Namık Zafer Alpsü, “Lânet Olsun”, s. 11
Külüğ Tegin, “1000 inci Ölüm Yılında: Uzlug-Oğlu Fârâbî”, s. 12
Hüseyin A. Akkoyunlu, “Grev Hakkı”, s. 13-14
Ceritoğlu Talât, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları VI: Sungurlu”, s. 15
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Altıncı İhanet”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 11, 15 Aralık 1950

Elmas Yıldırım, “Dönek Kardeş” [Şiir], s. 2
Çobanoğlu K.P. [Kâzım Poyraz], “Ayşemle Beraber” [Şiir], s. 2
Gedikoğlu Kâmuran, “Gelen Gelsin” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Türkçülük ve Kızıl Mürtecilik”, s. 3
Hocaoğlu S. Ertürk, “Millet ve Milliyetçilik IV: Mahallîden Millîye”, s. 4
Orkun, “Türkler Korede”, s. 5
Denizcioğlu [Mehmet Halit Bayrı], “İstanbul Fethinin Beşyüzüncü Yıldönümü”, s. 5-6
Ali Rıza Akdemir, “Türk Tokadı” [Şiir], s. 5
Kür Şad, “Gidelim” [Şiir], s. 6
Orkun, “Profesör Zeki Velidi Togan’ın 60 ıncı Doğum Yıldönümü”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
[Başlıksız. Bulgaristan’dan göçler hakkında.], s. 9
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 10-11
Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları Yine Sahnede!”, s. 12-14
Avni Yüksel, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları VII: Kozan”, s. 15
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Yedinci İhanet”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 12, 22 Aralık 1950

[Namık Kemal], “110 uncu Doğum Yıldönümü Münasebetiyle Namık Kemal’den Şiirler”, s. 2
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Türkçülük Bayrağı”, s. 3

Dr. Rıza Nur, “Namık Kemal”, s. 4
Sofuoğlu M. Zeki, “Türkçülük ve İctimaî Adalet”, s. 5
Atsız, “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Sekizinci İhanet”, s. 5
İsmet Tümtürk, “Milliyetçiler Federasyonunun Tertiplemediği Mehmetçik Günü”, s. 6-7
“Orkundan Sesler”, s. 8
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Namık Kemal Düşmanlığı”, s. 9-14
Ulvi Ersan, “Çardak” [Türkiye’nin Köy ve Kasabaları Serisinden], s. 14-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 13, 29 Aralık 1950

Eyüboğlu İsmet Zeki, “Ceddimdi” [Şiir], s. 2
Gülahmedoğlu Azmi [Azmi Güleç], “Mecnun Olur” [Şiir], s. 2
Namık Zafer Alpsü, “Turan Bizimidir” [Şiir], s. 2
Kırtışoğlu Bekir, “Uzaktaki Öksüz Kardeşim’e” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Vatan Hainliği ve Siyasî Ahlâk”, s. 3
Ali Rıza Akdemir, “Bir Gün Gelecek”, s. 4
Nejdet Sançar, “Savaş Ne Zaman Mukaddestir?”, s. 4-5
Şerif Korkut, “Raif Hoca”, s. 6-7
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Çocuk ve Yurtseverlik”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8
Çivicioğlu Arif [Hikmet Tanyu], “Komünist Devletler Karşısında Türkiyenin Durumu”, s. 9-12
Elbeyioğlu Mahmut Aydın, “Göçmenlerin Perişan Hali”, s. 13
İhsan Cemâlî, “Yabancı Sermaye ve Yabancı Mütehassıs”, s. 14-15
Çivicioğlu Hikmet Tanyu, “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri I: Şakacı”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 14, 5 Ocak 1951

Hasan Basri Öneş, “Türklük İçin” [Şiir], s. 2
Ahmet Neş’et Dinçer, “Haykırılım” [Şiir], s. 2
Alivelioğlu, “Karasevdam” [Şiir], s. 2
H. Tahsin Arıkan, “Tuna Boyu” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Türkçülük ve Hürriyet”, s. 3
Bekir Berk, “Özlediğim Vatan”, s. 4
Zeki Velidi Togan, “Komünizm, Plânları ve İstikbali”, s. 5-7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Külüğ Tegin, “Millî Cephesi Bakımından: Mevlâna Celâl-üd-Din Belhî-ü Rûmî”, s. 10-11
Lütfi Önsoy, “Teknik Dava”, s. 11-12
Bekir Sıddık Özyıldırım, “Son Yüzyılın Tahrif Edilmiş Olan Tarihi Düzeltilmelidir”, s. 13

Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Yeni Bir Bozgunculuk Usulü”, s. 14
Amasyalı Muzaffer Demirbiler, “Onu Bırakın” [Şiir], s. 14
İ. Behçet Akın, “Büyük Cihangir Çingiz Kağan”, s. 15
Namık Zeki Alpsü, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları IX: Elbistan”, s. 16

Yıl 1, Sayı 15, 12 Ocak 1951

Mehmet Zeki Akdağ, “Kayıptan Gelen Ses” [Şiir], s. 2
Kirtişoğlu Bekir, “Bu Vatanı Kim Bekler” [Şiir], s. 2
Ümit Ölmez, “Alp Er Tunga” [Şiir], s. 2
Yener Çakı, “Barbaros Geliyor” [Şiir], s. 2
Bedrettin Görgün, “Türkoğlunun Sözü” [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “Bir Tehlike Var”, s. 3-4
Nejdet Sançar, “Türkiyede Azınlık İrkçılığı”, s. 5-6
Hocaoğlu S. Ertürk, “Dadaloğlu’nun Sazıyla” [Şiir], s. 5
Sofuoğlu M. Zeki, “Lüzumsuz Münakaşayı Bırakalım”, s. 7
Halil Soyuer, “Hırslana Hırslana” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Çivicioğlu Hikmet Tanyu, “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri II: ‘Şakacı’ Nasıl Oynandı?”, s. 10-12
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Millet Vekili”, s. 12
Gülahmetoğlu Azmi [Azmi Güleç], “Mecnun Olur” [Şiir], s. 12
Mehmet Karaca, “Özümüz ve Sözümüz”, s. 13-14
Elmas Yıldırım, “Moskva” [Şiir], s. 14
Fehmi Aksoy, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları X: Gelibolu”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 16, 19 Ocak 1951

T. Turan Atasever, “Kızıl Elma” [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, “Tanrıdağa” [Şiir], s. 2
Fazıl Bayraktar, “Mehmetçikten İvanof’a II” [Şiir], s. 2
Cafer Tayyar Bağlar, “Yalvarış” [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “Niçin Hâlâ Hücum Ediyorsunuz Diyenlere”, s. 3
Sofuoğlu M. Zeki, “Soysuzlaşan Seçkin Zümre”, s. 4-5
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Millet Büyükleri”, s. 5
Çivicioğlu Arif [Hikmet Tanyu], “İşçilerin Davasına Giriş”, s. 6-7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Ahmet Hamdi Başar’ın Türkçülük Düşmanlığı I”, s. 10-12
Fahri Ersavaş, “Kıbrıs Destanı” [Şiir], s. 12

H. Asım Bayrak, “Kızıl Bulgaristandaki Türkler”, s. 13-14
Püsküllüoğlu Turan Ali, “Geliriz: Orkun’un 7. Sayısındaki Davet’e” [Şiir], s. 14
Mahmut Aydın Elbeyioğlu, “Sivas” [Türkiye’nin Köy ve Kasabaları Serisinden], s. 14
Ali Kılıç, “Zavallı Pars” [Hikâye], s. 15-16

Yıl 1, Sayı 17, 26 Ocak 1951

Ali Hikmet Savaş, “4500’e” [Şiir], s. 2
Mehmet Çakırtaş, “Mehmetçiğim” [Şiir], s. 2
Hasan Salâh Bozkurt, “Kore Kahramanlarına” [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “İnkılâp-İrtica”, s. 3-5
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Kahramanlar”, s. 5
Çivicioğlu Arif [Hikmet Tanyu], “İşçilerin Davasına Giriş”, s. 6
Orhan Yasaçlı, “Bir Türk Göçmeninin Anlattıkları”, s. 7
Çobanoğlu K.P. [Kâzım Poyraz], “Kore Belinde” [Şiir], s. 7
Celâl Turanî Başer, “Kore’de Hıncım Var” [Şiir], s. 8
Fazıl Bayraktar, “Dinmez Ağrı” [Şiir], s. 8
Ali Fuat Azgur, “Kore’de ‘Şehit Ağabeyim Oktay’ın Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 8
Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Türk Askeri Kore’de” [Şiir], s. 9
Celâl Turanî Başer, “Türklerde Cenk” [Şiir], s. 9
Gedikoğlu Kâmuran, “Mehmet” [Şiir], s. 9
Mahmut Gülerman, “Mehmetçiğe Selâm” [Şiir], s. 9
Prof. Dr. Otto Franke, “Kubilây Han ve Çinli Müşavirleri”, Çeviren: Gökçeoğlu Sait, s. 10-11
“Orkundan Sesler”, s. 12
Türk Gençlik Teşkilâtı Ankara Şubesi, “Gençlik Ne Diyor?”, s. 13
Ayhan İnal, “Kore Destanı” [Şiir], s. 13
Külüg Tegin, “Süleyman Hüsnü Paşa”, s. 14
S. Mehmet Gökalp, “Millî Kültürümüz Bakımından: Türk Folkloru”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 18, 2 Şubat 1951

Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Mehmet Kore’de” [Şiir], s. 2
Haznedaroğlu Mustafa Bayhan, “Geliyor” [Şiir], s. 2
Bağrı Yanık, “Moskof ve Uşakları” [Şiir], s. 2
Kemalettin Berksü, “Mehmede Selam” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Bu Dünya Kötüye Kalmaz!: Hayır ve Şer Üzerine Bir Hasbıhal”, s. 3-4
Elmas Yıldırım, “Kara Destan” [Şiir], s. 4
Namık Zeki Alpsü, “Kıbrıs Türkiyenin Olmalıdır”, s. 5

F. Hüdaverdi, “Ülkü İzinde..”, s. 5
Şerif Korkut, “Müdavi Hekimliğimiz Ne Halde”, s. 6-7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
[M. Zeki] Sofuoğlu, “Açık Mektuplar I: Âlim Geçinen Bir Yahudiye...”, s. 9
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Millî Dava ve Şahsiyet”, s. 10
Mehmet Zeki Akdağ, “Komutanı Huzurunda Mehmetçik” [Şiir], s. 10
Çivicioğlu Hikmet Tanyu, “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri III: Şakacı Piyesinin Fikirlerini ve Konusunu Tenkit”, s. 11-13
Enver Sağlık, “Yürü Bozkurt Oğlu” [Şiir], s. 13
M. Denli, “Haydi” [Şiir], s. 13
H. Fethi Gözler, “Büyük Türkçü Ahmet Vefik Paşa”, s. 14-15
Lütfi Önsoy, “Ordinaryüs Profesör Vasfi Raşit Seviğ’e”, s. 15-16
“Fatiha Okudukları İçin Milliyetçi Ankara Gençlerine ‘Mürteci’ Diye Sövenlere Ankara ‘Türk Kültür Derneği’ Vakur Bir Cevap Yayınlamıştır. Ondan Aşağıdaki Satırları Alıyoruz:”, Türk Kültür Derneği Başkanı Adına Genel Sekreter Halûk Karamağralı, s. 16

Yıl 1, Sayı 19, 9 Şubat 1951

Mehmet Bozkurt, “Durma Yarat” [Şiir], s. 2
Enver Sağlık, “O Gün” [Şiir], s. 2
Püsküllüoğlu Turan Ali, “Tarih Bizimdir” [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, “Türklük İçin” [Şiir], s. 2
Bağrı Yanık Behram, “Türkiyem” [Şiir], s. 2
Atsız, “Faruk Nafize Bir İhtar”, s. 3-4
Hayrettin Başgeçmez, “Birer Kесе Asmalı” [Şiir], s. 4
Sofuoğlu M. Zeki, “Memur, Siyaset ve Particilik”, s. 5
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türk Irkçılığının Düşmanları”, s. 6
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Kıt’a” [Şiir], s. 6
Lütfi Önsoy, “Münakaşa”, s. 7
Mehmet Zeki Akdağ, “Bu Telimde Tanrı Teli” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
“Profesör Zeki Velidî Togan”, s. 9
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Ahmet Hamdi Başar’ın Türkçülük Düşmanlığı 2”, s. 10-11
Çivicioğlu Hikmet Tanyu, “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri IV: Şakacı Piyesinin Gayesi ve Bir Teklif”, s. 12-13
Hüseyin Kalaba, “Anıt” [Şiir], s. 13
Hüseyin Kalaba, “Unutma ki Türksün” [Şiir], s. 13
Kütükhaytaoğlu Ahmet, “Türkelinin Köy ve Kasabaları XI: Hacılar”, s. 14-15

Sepetçioğlu [Mustafa Necati], “Sordum... Söylediler” [Şiir], s. 15

T. Turan Atasever, “Döğüşelim Turan İçin” [Şiir], s. 15

“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 20, 16 Şubat 1951

Hayâlî Hasan Yavaş, “Vatan İçin” [Şiir], s. 2

Halil Soyuer, “Moskof Kini I” [Şiir], s. 2

Ali Vehip Tümer, “Kahpelere İthaf!” [Şiir], s. 2

Namık Zafer Alpsü, “Mehmetçik Türküsü” [Şiir], s. 2

Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanları ve Turancılık”, s. 3-4

Yusuf Kadıgil, “Şehit Mehmed’e Ninni” [Şiir], s. 4

Refet Körüklü, “Türk ve Kılıç”, s. 5

Osman Rıza Akcan, “Mehmed’e Mektup”, s. 5

A.Hayri Ülsever, “Kara Bir Gün”, s. 6

Mustafa Namık Boloğlu, “Biz”, s. 6

Bektaş Dümenci, “Günün Büyük Dâvaları”, s. 7

[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 8-12

Neşter [İsmail Hakkı Yılanlıoğlu], “Sözde Cumhuriyet Devrinde Dönen Dolaplar: Türk

Ocakları Nasıl Kapatıldı”, s. 12-13

F. Hüdaverdi, “Derneklerimize Dair”, s. 13-14

Boyacıoğlu Ragıp, “Türkilinin Köy ve Kasabaları XII: Uluborlu”, s. 14

Korkut Ozan, “Uluborlu”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 21, 23 Şubat 1951

Halil Soyuer, “Moskof Kini II” [Şiir], s. 2

Ali Vehip Tümer, “Gelsin!” [Şiir], s. 2

Korkut Ozan, “Tuna Türküsü” [Şiir], s. 2

Âşık Dertli Bülbül, “Binbaşım” [Şiir], s. 2

Atsız, “Millî Birlik”, s. 3-4

Bektaş Dümenci, “İrtica Vahîmesi”, s. 4

Yener Çakı, “Cenk Günü” [Şiir], s. 4

Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “İnsaniyet Masalı”, s. 5

Fazıl Bayraktar, “Onların Feryadı” [Şiir], s. 5

Külüğ Tegin, “60 ıncı Ölüm Yılında: Ahmet Vefik Paşa”, s. 6-7

Kirtişoğlu Bekir, “Bir Düşün Başlayacak” [Şiir], s. 7

T. Turan Atasever, “Hakikat Uğruna” [Şiir], s. 7

“Orkundan Sesler”, s. 8-9

Sofuoğlu, “Açık Mektuplar II: Bir Herif-i Nâşerif’e...”, s. 9
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “İnsan” [Şiir], s. 10
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 11-12
Bekir Sıddık Özyıldırım, “İnkılâp Hakkında”, s. 13
Prof. Dr. W. Rubin, “Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Yeni Araştırmalar”, Çeviren:
Gökçeoğlu Sait, s. 14-15
Mustafa Özata, “Gurbete Düşersen, Vatanım” [Şiir], s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 22, 2 Mart 1951

Bumin Ay, “İlk Sözüm” [Şiir], s. 2
Bağrı Yanık Behram, “Türkler İçin” [Şiir], s. 2
Bağrı Yanık Behram, “Yanıyor” [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, “Varalım mı Hey!” [Şiir], s. 2
T. Turan Atasever, “Yürüyüş” [Şiir], s. 2
Hacıömeroğlu [Mustafa], “Türkçülük Karşısında Atatürkçülük Bir Dâva mıdır?”, s. 3-4
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Moskof İhtirası”, s. 4
İzzettin Şadan, “Kitap Tenkidi: Türk Milliyetçiliğinin Esasları-Uriel Heyd”, s. 5-6
Faik Gözübüyük, “Hüseyin Zâde Ali Turan ve Türkçülüğü”, s. 6
Sabri Bâki İslamtürk, “Son Tehcir-Vazifemiz”, s. 7
Namık Zafer Alpsü, “Mürai”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 9-14
Orkun, “Mukaddesatına Bağlı Türk Gençliği”, s. 14
“Güzel Sözler”, s. 14
H. Fethi Gözler, “Büyük Türkçü Ahmet Vefik Paşanın Hususiyetleri”, s. 15-16
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 23, 9 Mart 1951

Mehmet Çakırtaş, “Demişler” [Şiir], s. 2
Haznedaroğlu M. Nuri Bayhan, “Suriye Gençlerine İthaf” [Şiir], s. 2
Elmas Yıldırım, “Mukaddes İhtilâl” [Şiir], s. 2
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “And” [Şiir], s. 2
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Komünizm ve İrtica Meselesi”, s. 3-4
Lütfi Önsoy, “Vatansever Türk Çocukları Daha Ne Zamana Kadar Ezilecek”, s. 4-5
Hayrettin Başgeğmez, “Faruk Nafiz’e” [Şiir], s. 5
Hocaoğlu S. Ertürk, “Türkçülük ve Bir Komünist Taktiği”, s. 6-7

H. Fethi Gözler, “Gerçek Ahlâk”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Celâl Turanîbaşer, “Oğlum Kür Şad”, s. 10-11
Külüg Tegin, “‘Hace-i Evvel’ Ahmed Mithat Efendi”, s. 11
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 12-14
Ahmet M. Karaca, “Ana” [Şiir], s. 15
Hayâlî Hasan Yavaş, “Vazgeçmeyiz” [Şiir], s. 15
Hulûsi Özkul, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Çemişkezek”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 24, 16 Mart 1951

Gökdereli Sezai Yılmaz, “Adak” [Şiir], s. 2
Refet Körüklü, “Turana Özlem” [Şiir], s. 2
Celâl Turanîbaşer, “Kür Şad’ın Ninnisi” [Şiir], s. 2
Necip Alpan, “Kıbrıs’ın Özlemi” [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “Atatürk Meselesi”, s. 3-4
Milliyetçiler Federasyonu Başkanı Bekir Berk, “Milliyetçiler Federasyonu’nun Beyannamesi”, s. 5
Halûk Karamağralı-Necati Ergündoğan [Çerçi], “Misak-ı Millî ve Kıbrıs Meselesi”, s. 5
Lütfü Önsoy, “Birliğe Davet”, s. 6-7
Halûk Karamağralı, “Türk Kültür Derneğinin Beyannamesi”, s. 7
Lütfü Önsoy-Sabri Öztoran ve Diğerleri, “Sayın Nihâl Atsız’a Telgraf”, s. 7
İsmet Zeki Eyüboğlu, “Kosova Türküsü” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Ali Rıza Özer, “Bir Şehidin Düşüncesi” [Hikâye], s. 10
Faik Gözübüyük, “Mehmet Emin Yurdakul’un Milliyetçiliği ve Türkçülüğü”, s. 11
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 12-14
Ali Vehip Tümer, “Görsün” [Şiir], s. 14
Bekir Sıddık Özyıldırım, “Venizelos Saçmıyor”, s. 15
Fazıl Bayraktar, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Bir Memleket Güzellemesi”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 25, 23 Mart 1951

Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Susadım” [Şiir], s. 2
D. Çobanoğlu, “Bulgara” [Şiir], s. 2
Hikmet Kızıltan, “Sefere Davet” [Şiir], s. 2
Vasfi Leventoğlu, “Sağın Zaferi, Solağın Hali” [Şiir], s. 2
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Irkçılık-Turancılık Meselesi I”, s. 3-4

Kırzioğlu M. Fahrettin, "Ali Suavi'nin 'Hıyva' Kitabı ve Türkçülüğü", s. 4-6
Nihat Dalay, "Vatanım" [Şiir], s. 6
Lütfi Önsoy, "Bu Millete Lâyık Münevver Olalım", s. 7
Türk Gençlik Teşkilâtı Kayseri Şubesi, "Mukaddesat Düşmanlarına Milliyetçi Gençliğin Cevabı" [Atsız Beğ'e Destek Telgrafları], s. 7
Malatyalı Türkçü Gençler, "Orkun Dergisi Yazı İşleri Md.", s. 7
"Orkundan Sesler", s. 8-9
M. Şerif Korkut, "Sağlık ve İçtimaî Yardım Teşkilâtımıza Toplu Bir Bakış", s. 10-12
[Nejdet Sançar], "1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası", s. 13-15
H. Fethi Gözler, "31. Ölüm Yılı Münasebetiyle: Ömer Seyfettin", s. 15-16
Hayâlî Hasan Yavaş, "Coşacağız" [Şiir], s. 16

Yıl 1, Sayı 26, 30 Mart 1951

Bayburtlu Osman, "Yanıyorum Ben" [Şiir], s. 2
Enver Sağlık, "Söyle Nerede" [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, "Gidiyorum" [Şiir], s. 2
F. İnci Kartalkaya, "Bizdendir" [Şiir], s. 2
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], "İrkçılık-Turancılık Meselesi II", s. 3-4
Karaağaoğlu A. Necati, "Albay Celâl Dora'ya Açık Mektup", s. 5
Türk Kültür Ocağı İdare Heyeti, "Türk Kültür Ocağından Bildirilmiştir", s. 5
Türk Gençlik Teşkilâtı Konya Şubesi, "Türk Gençlik Teşkilatı Beyannamesi", s. 5-6
Cumalıoğlu Fehmi, "Dalkavuk", s. 6
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], "İrtica Var!", s. 7
Orkun, "Konya Mitinginin Istanbuldaki Sonu", s. 7
N. Tarhan [Mehmet Kaplan], "Kıt'a" [Şiir], s. 7
"Orkundan Sesler", s. 8-9
Sofuoğlu, "Açık Mektuplar III: Bir Pomak Komünist'e..", s. 9
Hüseyinbeyoğlu Nureddin Özdemir, "Huzursuz Anadolu", s. 10
[Nejdet Sançar], "1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası", s. 11-12
Hayrettin Başeoğmez, "İçen Gelsin" [Şiir], s. 12
M. Şerif Korkut, "Sağlık ve İçtimaî Yardım Teşkilâtımıza Toplu Bir Bakış", s. 13-14
D. Çobanoğlu, "Vatan" [Şiir], s. 14
M. Kubilây İmer, "Orkun Dergisi", s. 14
Beyzâdeoğlu Yusuf, "Türkelinin Köy ve Kasabaları: Yeşil Divriği", s. 14-16

Yıl 1, Sayı 27, 6 Nisan 1951

Fazıl Bayraktar, "Er Mektubu" [Şiir], s. 2

Galipoğlu İlhan Yurtsever, “Mehmetçiğin Ağzından” [Şiir], s. 2
Hikmet Akkaya, “Yeşil Kıbrıs’ım” [Şiir], s. 2
Hayrettin Başeğmez, “Cevap” [Şiir], s. 2
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “İrkçılık-Turancılık Meselesi III”, s. 3-4
Nureddin Özdemir, “Mermerde Nakışlar” [Şiir], s. 5
Sofuoğlu M. Zeki, “Açık Mektuplar IV: Bir Diktatör Yardakçısına”, s. 6
Mısırlıoğlu Vedat Kutlar, “Birleşelim” [Şiir], s. 6
H. Fethi Gözler, “Milliyetçilik Konusunda Gerçek Öğretmenlere Düşen Vazifeler”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Mikrop Bahsi”, s. 10
Türk Gençlik Teşkilâtı Konya Şubesi, [Atsız Beğ’e Destek Telgrafları], s. 10
Borlu Türkçü Gençler, [Atsız Beğ’e Destek Telgrafları], s. 10
Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar”, s. 11-13
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 28, 13 Nisan 1951

Fazıl Bayraktar, “Kılıçların Gölgesinde” [Şiir], s. 2
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Mehmedim” [Şiir], s. 2
İsmet Zeki Eyüboğlu, “Bu Toprak Çiğnenemez” [Şiir], s. 2
Bekir Sıddık Özyıldırım, “Yunus Gibi” [Şiir], s. 2
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “İrkçılık-Turancılık Meselesi IV”, s. 3-4
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Türkçülük ve Yurtseverlik”, s. 5-6
Sofuoğlu M. Zeki, “Milliyetçiliğin Altı Temeli”, s. 6-7
Mehmet Zeki Akdağ, “Ver Atımı Atımı” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar”, s. 10-12
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Türküm Ben” [Şiir], s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
Celâl Turanîbaşer, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Ağrı (Karaköse)”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 29, 20 Nisan 1951

Mehmet Zeki Akdağ, “Mehmedim” [Şiir], s. 2
Refik Bayrakçı, “Ne İstiyorum?” [Şiir], s. 2
Özkan Özkanoglu, “Ağıt-Öğüt” [Şiir], s. 2
Ayhan İnal, “Turan’a Nasıl Varırız?” [Şiir], s. 2
Atsız, “Tarih Şuuru”, s. 3-5

Fazıl Bayraktar, “Lâzım” [Şiir], s. 5
Çiftçioğlu Nejdîet Sançar, “Unutulan Türklük Dâvası”, s. 6
Sofuoğlu M. Zeki, “İnsanlık Âlemi ve Milliyetçilik”, s. 7
Nihad Dalay, “Biz Geliriz” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar IV: Atatürkçülük ve Komünistler”, s. 10-12
“Hakiki Büyüklerimiz: Namık Kemâl’den Hatıralar”, Toplıyan: Okçuoğlu [Nejdîet Sançar], s. 12-14
H. Fethi Gözler, “Türklerde Gerçek Ahlâk”, s. 14-15
Faik Gözübüyük, “Bursalı Mehmet Tahir ve Türkçülüğü”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 30, 27 Nisan 1951

Bekir Sıddık Özyıldırım, “Serdengeçti Erler Gelsin” [Şiir], s. 2
T. Turan Atasever, “Turan’a Doğru” [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, “Öz Vatan” [Şiir], s. 2
M. Çakmak, “O Ses” [Şiir], s. 2
İlgaz Çobanı, [Başlıksız] [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “Başbakan’a Hitap”, s. 3-4
S. B. İslâmtürk, “Gençlik Marşı” [Şiir], s. 4
Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar V: ‘Atatürkçü’leri Tanyalım: Ahmet Emin Yalman”, s. 5-7
“Orkundan Sesler”, s. 8
H. Fethi Gözler, “Din ve Kaytaklık”, s. 9
Atsız, “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler I: Türk Destanı”, s. 10-11
Çiftçioğlu Nejdîet Sançar, “İki Türlü Komünist”, s. 11
Faik Gözübüyük, “Arap Bilgini Cahiz ve Türkler”, s. 12
Refik Bayrakçı, “Kan Bürüdü” [Şiir], s. 12
[Nejdîet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Hastalık”, s. 15
Necdîet Uçku Doksathoğlu, “Türkelinin Kasaba ve Köyleri: Merzifon”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 31, 4 Nisan [Mayıs yerine Nisan yazılmış] 1951

Çobanoğlu Kâzım Poyraz, “Turan İçin” [Şiir], s. 2
Cahit Doğan, “Kızıllara...” [Şiir], s. 2
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Vurmak İçin” [Şiir], s. 2

Püsküllüoğlu Ali Turan, “Turan Destanı” [Şiir], s. 2
Kaya Özdemiroğlu, “Bizimdir” [Şiir], s. 2
Orkun, “Bayramınız Kutlu Olsun”, s. 3
Sofuoğlu M. Zeki, “3 Mayıs 1944’ün Yıldönümünde: Türkçülüğü Kimler, Niçin Hançerlediler?”, s. 4
Çivicioğlu [Hikmet Tanyu], “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar IV: Kemalizmin En Zayıf Tarafı ve Demokrasi Düşmanı Ahmet Emin Yalman’ın Fikirleri”, s. 5-6
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Türkçülük Günü”, s. 7
Hayâlî Hasan Yavaş, “Yâr Turan’ım” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Atsız, “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler II: Türk Destanı Üzerinde Çalışanlar”, s. 10-11
Gemuhluoğlu Fethi, “Mareşal’ın Ölümü Üzerine Anadolu’ya Mektup”, s. 11-12
Galipoğlu İlhan Yurtsever, “Mehmetçiğin Ağzından” [Şiir], s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 32, 11 Mayıs 1951

Mehmet Zeki Akdağ, “En Mukaddes Sevgilime” [Şiir], s. 2
Bektaş Dümenci, “Kandil Dağı’nı Gezerken” [Şiir], s. 2
Çobanoğlu Kâzım Poyraz, “Davet” [Şiir], s. 2
Peyman Özen, “Turan’a Özlem” [Şiir], s. 2
Demircioğlu Kemâl, “Türkçülüğün Bayramı” [Şiir], s. 2
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Şahsım Hakkında”, s. 3-4
Namık Zafer Alpsü, “Kore Topraklarında Türk Kahramanlığı”, s. 4
Atsız, “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler III: Türk Destanını Tasnif Etmek Tecrübesi”, s. 5-6
Faik Gözübüyük, “Büyük Türkçü Ziya Gökalp’ta Millî Terbiye”, s. 6-7
Mustafa Kayabek, “Hayıf Bana, Yazık Bana, Vah Bana” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Prof. Dr. W. Rubin, “Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Yeni Araştırmalar”, Çeviren: Gökçeoğlu Sait, s. 10-12
Haydar Şişman, “Kore’den Turan’a” [Şiir], s. 12
Hayâlî Hasan Yavaş, “Yurdumun Dağları” [Şiir], s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 33, 18 Mayıs 1951

Müşür Kaya Canpolat, “Cenk Türküsü” [Şiir], s. 2

Bihin Cangür Konçuy, “Büyük Sefer” [Şiir], s. 2
Mehmet Karaca, “Gel Haber Ver Nazlı Yarden” [Şiir], s. 2
Güven Türkekulsoylu, “Bayrağım” [Şiir], s. 2
Ahmet Petekçi, “Gözümde” [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “Yine Kütahya Meselesi”, s. 3-4
H. Fethi Gözler, “Suavi’de Zulme İsyân Duygusu”, s. 5-6
Atsız, “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler IV: Türk Destanını Nazma Çekme Teşebbüsleri”, s. 6-7
“Orkundan Sesler”, s. 8
Bekir Sıddık Özyıldırım, “Asla Affetmiyeceğiz”, s. 9
Cahit Doğan, “Öz Yurt” [Şiir], s. 9
Faik Gözübüyük, “Gaspıralı İsmail”, s. 10
Hüseyin Anafarta, “Yaşayan Kahramanlar: Hasan Çavuş”, s. 11-12
Fazıl Bayraktar, “Gök Yıldırım Dönüşü” [Şiir], s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
“3 Mayıs Türkçüler Bayramı Ankara’da Millî Bir Bayram Havası İçinde Kutlandı”, s. 15
Sefercioğlu Necmettin, “Nevşehir”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 34, 25 Mayıs 1951

Haydar Şişman, “Çoruh’a Deyişler” [Şiir], s. 2
Refet Körüklü, “Fatih’e Sesleniş” [Şiir], s. 2
Turan Alptekin, “Ben” [Şiir], s. 2
Nihat Bingöl, “Türkiyem” [Şiir], s. 2
Nevzat Şişman, “Gidelim” [Şiir], s. 2
Atsız, “Yalan”, s. 3
Namık Zafer Alpsü, “İstanbul’un Fetih Destanı” [Şiir], s. 4
Hüseyin Namık Orkun, “Korelilerin Aslına Dair”, s. 5
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Komünizm Mikropları”, s. 6
Hocaoğlu S. Ertürk, “Gene Bize Dair” [Şiir], s. 6
Refet Körüklü, “Sofokles Venizelos’a İhtar”, s. 7
Gülahmetoğlu Azmi [Azmi Güleç], “Fatih’e Gazel” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Atsız, “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler V: Kopuzlama ve Oğuzlama”, s. 10-11
Dündar Özden, “Göçmen’e”, s. 11
Gökçeoğlu Sait, “Kültür Hareketleri: Ziya Gökalp Toplantısında Neler Söylendi?”, s. 12, 15
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-14
Baki Çaloğlu, “Mehmed’e” [Şiir], s. 15

“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 35, 1 Haziran 1951

- Albayraktaroğlu İsmail Durmuş, “Yalvarış” [Şiir], s. 2
Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Deyiş” [Şiir], s. 2
Çobanoğlu Kâzım Poyraz, “Yetiversin” [Şiir], s. 2
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Fikirler mi, İnsanlar mı?”, s. 3
Arif Nihat Asya, “Çadır” [Şiir], s. 3
Hızaloğlu Mustafa [Mustafa Zihni Hızal], “Kardeş Azerbaycan’ın İstiklâli”, s. 4-5
Sabri Bâki İslâmtürk, “Dâvet”, s. 5
Ali İhsan Paşa, “Emekli General Ali İhsan Sâbis’le Bir Görüşme”, s. 6-7
Ateşoğlu [M. Mustafa], “Varsağı” [Şiir], s. 7
Celâl Turanîbaşer, “Paşam: Tahsin Paşaya Hürmetlerimle” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Kırzioğlu M. Fahrettin, “Moskofların ‘Kürtçülük’ Cereyanı Yaratma Gayreti”, s. 10-14
“Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor”, s. 14
Püsküllüoğlu [Turan Ali], “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Kadirli”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 36, 8 Haziran 1951

- Sünnetçioğlu Şükrü Güzel, “Yurda Sesleniş” [Şiir], s. 2
Ali Fuat Azgur, “Kin” [Şiir], s. 2
T. Turan Atasever, “Ağlarım” [Şiir], s. 2
Zeybekoğlu [Numan Esin], “Türkçünün Ahlâk Görüşü”, s. 3-4
Dedeoğlu Osman Ersoy, “Şehitler Aşkına”, s. 4
Münür Berksoy, “İrk Şuuru”, s. 5
Bir Ozan, “Sohbetler”, s. 5
Selim Pusat [Hüseyn Nihâl Atsız], “Asıl Mesele”, s. 6-7
Ahmet Erol, “Dördüncü Kuvvetin Mümessilleri”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Lütfi Önsoy, “Teknik Meseleler I”, s. 10-11
Cahid Aydoğan, “Oyvar’da Bir Türk Gibi” [Şiir], s. 11
Faik Gözübüyük, “Mehmet Akif Hakkında Bir Kaç Söz”, s. 12
Gökçeoğlu Sait, “Dilde Yanlış ve Doğru”, s. 13-14
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-16
Özdemiroğlu Kaya, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Kırıkkale”, s. 16

Yıl 1, Sayı 37, 15 Haziran 1951

Hatunoğlu Kurt Tarık Özhân, “Kırgız ile Ayı” [Şiir], s. 2
Çiftçioğlu Nejdîet Sançar, “Türk Âleminde Türklük Şuuru”, s. 3-4
“Ankara Ticaret Lisesinde Milliyetçi Çalışmalar”, s. 4
Selim Pusat [Hüseyin Nihâl Atsız], “Askerî Düşünce-Siyasî Düşünce”, s. 5
Türk Milliyetçiler Derneği Ankara Şubesi, “Kore Kahramanları Uğurlandı”, s. 6
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Kahramanlık ve Kahramanlar”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8
Faik Gözübüyük, “Ziya Gök Alp’in Türkçülüğü”, s. 9-10
Hayrettin Başeğmez, “Aşkî Tattık” [Şiir], s. 10
Nevzat Şişman, “Sesleniş” [Şiir], s. 10
Lütfî Önsoy, “Teknik Meseleler II”, s. 11-12
Kırtıoğlu Bekir, “Beni Bırak” [Şiir], s. 12
Necat Erbil, “Mehmetçik Konuşuyor”, s. 13
[Nejdîet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-16

Yıl 1, Sayı 38, 22 Haziran 1951

Hüseyin Cihanoğlu, “Mehmetler Gelin” [Şiir], s. 2
Ali Vehîp Tümer, “Komalı!” [Şiir], s. 2
Bayburt’lu Osman, “Yayla” [Şiir], s. 2
Vanlıoğlu Hayâlî Hasan Yavaş, “Turancıyız” [Şiir], s. 2
İsmet Tümtürk, “Millî Duygu”, s. 3
Çiftçioğlu Nejdîet Sançar, “Ömer Seyfeddin’de ‘Mesele’ler: Ömer Seyfeddin’e Göre ‘Türk’”, s. 4-5
Sofuoğlu M. Zeki, “Milliyetçilik Düşmanlığı”, s. 5
Gülahmedoğlu Azmi [Azmi Güleç], “İrkım Diyor ki; Tarih Diyor ki; Mehmedoğlu Mehmetçik Diyor ki” [Şiir], s. 6
Ateşoğlu [M. Mustafa], “Ne Gün İçin Yaşıyoruz?” [Şiir], s. 6
Cahid Aydoğan, “Turanî” [Şiir], s. 6
Ali Fuat Azgur, “Gün Gelir Elbet” [Şiir], s. 6
Sünnetçioğlu Şükrü Güzel, “Cephede Türk” [Şiir], s. 7
Fazıl Bayraktar, “İçimdeki Alem” [Şiir], s. 7
Hacıalioğlu, “Büyük Kadırga ‘Turan’” [Şiir], s. 7
Haydar Şişman, “Geçilmez” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Ahlâk Davamız”, s. 10
Lütfî Önsoy, “Teknik Meseleler III”, s. 11-12
Faik Gözübüyük, “Ziya Gök Alp’ta Din ve An’ane”, s. 12-13

[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-15
Oğuz Sadık Atay, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Çay”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 39, 29 Haziran 1951

Menevşeroğlu Osman, “Şehit Mehmed’e” [Şiir], s. 2
Ateşoğlu M. Ragıp Yalçın, “Sesleniş” [Şiir], s. 2
Hikmet Kızıltan, “Bozkurt” [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, “Bu Hınc Bizimdir” [Şiir], s. 2
Hocaoğlu S. Ertürk, “Türkçülük ve Kemalizm”, s. 3-5 [Yazının sonunda Orkun idaresinin bir notu bulunmaktadır.]
Fazıl Bayraktar, “Altı Tel-Altı Mızrap” [Şiir], s. 5
Cumalıoğlu Fehmi, “Türkelinden Röportajlar: Türkçe Bilmiyen Türk Köylüleri!..”, s. 6-7
Mehmet Uğurlap, “Adım Türk” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Şerif Korkut, “Aşağılık Duygusu”, s. 10-11
Namık Zafer Alpsü, “Tiyatrolarımız”, s. 11-12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 12-15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 40, 6 Temmuz 1951

Püsküllüoğlu T. Ali, “İmanlı Türk” [Şiir], s. 2
Mustafa Işık, “Soyum Değil mi?” [Şiir], s. 2
Koloğlu Muzaffer Namık, “Akın Var” [Şiir], s. 2
Albayraktaroğlu İsmail Durmuş, “Çağrı” [Şiir], s. 2
Orkun, “Nâzım Hikmet ve Koruyucuları”, s. 3
Lütfi Önsoy, “Ruh Olmayınca..”, s. 4-5
Cumalıoğlu Fehmi, “Türkelinden Röportajlar II: Türkçe Bilmiyen Türk Köylüleri!..”, s. 5-6
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Canım Vatanım Türkiyem I” [Şiir], s. 7
Refet Körüklü, “Hasret” [Şiir], s. 7
Kür Şad, “Aras Boyu” [Şiir], s. 7
Fahri Ersavaş, “Kore Tugayımızın Destanı” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Sünnetçioğlu Şükrü Güzel, “Öleyim” [Şiir], s. 10
Hayâlî Hasan Yavaş, “İşte Meydan” [Şiir], s. 10
T. Turan Atasever, “Desinler” [Şiir], s. 10
Yaşar Tonguç, “Mehmed’e” [Şiir], s. 10

Cahit Doğan, “İstemiyoruz!” [Şiir], s. 10
Sofuoğlu M. Zeki, “Radyoda İngilizce”, s. 11
“Milliyetçiler Teşkilatlanıyor”, s. 11
Prof. Dr. W. Rubin, “Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Yeni Araştırmalar”, Çeviren:
Gökçeoğlu Sait, s. 12-13
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Ahlâk Davamız”, s. 13-15
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 41, 13 Temmuz 1951

M. Veysi Uğurgel, “Mehmetçiğe” [Şiir], s. 2
Ahmet Yener, “Kore Kahramanlarımıza” [Şiir], s. 2
Uzun Hüseyinoğlu Hacı Ali Erdem, “Kore Kahramanlarına” [Şiir], s. 2
Gökoğlu Nurettin Uytun, “Kora’da Türk” [Şiir], s. 2
Hocaoğlu S. Ertürk, “‘İrkçı-Turancı’ Atatürk”, s. 3-5
Lütfi Önsoy, “Hırsızları Koruyacak Olan Tasarı”, s. 5-6
Trabzonlu Avare Ruhi, “Kore Arslanlarına” [Şiir], s. 6
Abdullah Savaşçı, “Turancılık Bir Hayâl midir”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Erhan Löker, “Türkçülerarası Teşkilatlanmanın Manâsı”, s. 10
T. Turan Atasever, “Çiğnenemez Bu Toprak” [Şiir], s. 10
Okkaloğlu Ahmet Darcan, “Milli San’at”, s. 11
Halil Soyuer, “Moskof Dense” [Şiir], s. 11
Zeybekoğlu [Numan Esin], “Dünya Haritası Elbette Değişecek!”, s. 12-16
Kaplan Kural, “Kore’den Mektup” [Şiir], s. 12
Püsküllüoğlu Turan Ali, “Mehmedin Koreden Anasına Mektubu” [Şiir], s. 13
Mustafa Ayhan, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Gemiç Köyü”, s. 16

Yıl 1, Sayı 42, 20 Temmuz 1951

T. Turan Atasever, “Bu Millet” [Şiir], s. 2
Bağrı Yanık Behram, “Göreceğiz” [Şiir], s. 2
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Söyleşme” [Şiir], s. 2
Hayâlî Hasan Yavaş, “Eyvah” [Şiir], s. 2
Mehmet Karaca, “Uyan!..” [Şiir], s. 2
Selim Pusat [Hüseyin Nihâl Atsız], “‘Devlet’ Adındaki ‘Harâmî Ocakları’ ile Siyasî Bağları
Muhafaza Etmek Faydasızdır”, s. 3
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Merhum Doktor Akansel”, s. 4
Arif Nihat Asya, “Kleopatra” [Şiir], s. 4

Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 4
Denizcioğlu [Mehmet Halit Bayrı], “Doktor Mustafa Hakkı Akansel”, s. 5
Mustafa Hakkı Akansel, “Tıbbî-Tarihî Bir İnceleme: Yabancı Kan ve Devletlerin Batması”, s. 6-8
“Orkundan Sesler”, s. 9
Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “Ahlâk Davamız”, s. 10-13
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-16
“Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyor”, s. 16

Yıl 1, Sayı 43, 27 Temmuz 1951

Ayhan İnal, “Siz ve Biz” [Şiir], s. 2
Oğuz Sadık Atay, “Yeter Artık” [Şiir], s. 2
Turan Açıkel, “Bozkurtlama: Rıza Nur’un Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 2
Ahmet Uğuralp, “Bozok Oğluyum” [Şiir], s. 2
Albayraktaroğlu İsmail Durmuş, “Gelsin” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türk Ahlâkı”, s. 3-4
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Abdülhak Hâmid Hakkında Notlar I: Hamid’de Milliyetçilik ve Vatanseverlik”, s. 4-6
Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 6
Faik Gözübüyük, “Bursalı Mehmet Tahir ve Türkçülüğü”, s. 7
Kirtişoğlu Bekir, “Nazlı Vatanım” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8
H. Fethi Gözler, “Türk Adı Hakkında”, s. 9-10
Fazıl Bayraktar, “Görmedi” [Şiir], s. 9
Cumalıoğlu Fehmi, “Türkeli’nden Röportajlar III: Güney-Doğu ve Orta-Doğu Anadolu’da Evlenmelerde Verilen Başlık-Kalın ve Bunun Dejenere Edilmiş Hali”, s. 10-11
Püsküllüoğlu Turan Ali, “Kür Şad” [Şiir], s. 11
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 12-15
“Orkun’un Eski Sayıları ve İlk Cildi”, s. 15
“Ülküdaşlarımıza”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 44, 3 Ağustos 1951

Gökdereli Sezai Yılmaz, “Biziz” [Şiir], s. 2
Kalaycıoğlu Mehmet, “Bir Nöbetçi” [Şiir], s. 2
G. İlhan Yurtsever, “Mümkün mü?” [Şiir], s. 2
Ahmet Uğurlap, “Kızılmaya” [Şiir], s. 2

H. Cihân, “Bugünkü Türklüğe” [Şiir], s. 2
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Orta Okul Türkçe Kitapları”, s. 3-4
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Şair mi, Baykuş mu?...”, s. 4
Atsız, [Başlıksız] “Not: Bu şiir Atsız’ın intişar etmemiş bir romanından alınmıştır.” [Şiir], s. 5
Basri Gocul, “Türk Millî Destanı: Oğuzlama’dan” [Şiir], s. 5
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Abdülhak Hâmîd Hakkında Notlar II: Hamid’de Milliyetçilik ve Vatanseverlik”, s. 6-7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Dizdaroğlu Hikmet, “Edebî Komünizm”, s. 10-11
Sofuoğlu M. Zeki, “Çocuklarımızın Terbiyesi”, s. 11
Bektaş Dümenci, “Bize Turancılık Neden Lâzımdır?”, s. 12
Püsküllüoğlu Ali Turan, “Onbaşı Pars” [Şiir], s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
“Okuyucularımıza!”, s. 13
Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 14
“Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyorlar”, s. 15
Fuat Hüdaverdi, “Bir Fecir Başlayacak”, s. 16
“İstanbuldaki Ülküdaşlara”, s. 16
“Türk Milliyetçiler Derneği Ankara Şubesinin Güzel Bir Hareketi”, s. 16

Yıl 1, Sayı 45, 10 Ağustos 1951

Demircioğlu Kemal, “Ülkü” [Şiir], s. 2
A.Korhan Menteşî, “Vur Aşkına” [Şiir], s. 2
Ali Rıza Çopur, “Türklük İçin!..” [Şiir], s. 2
Peyman Özen, “Bir Gün” [Şiir], s. 2
Ahmet Petekçi, “Bozkurtlar” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Demokrasi Nedir?”, s. 3
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Mazim” [Şiir], s. 3
Safioğlu, “1945-1946’daki Türk Kırgını”, s. 4-5
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Yerini Buldu...”, s. 5
Püsküllüoğlu Ali Turan, “Tanrı Türke ‘Yürü!’ Dedi” [Şiir], s. 5
“Nazım Hikmetof’un Affı İçin Çalışanları Tel’in Toplantısı”, s. 6-7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Abdülhak Hâmîd Hakkında Notlar III: Hamid’de Milliyetçilik ve Vatanseverlik”, s. 10-11
Mehmet Zeki Akdağ, “Ver Tanrım!..” [Şiir], s. 11
Dizdaroğlu Hikmet, “Edebî Komünizm”, s. 12

Boloğlu Mustafa Namık, “Hücumlara Cevap”, s. 13
Refet Körüklü, “Nal Seslerimiz” [Şiir], s. 13
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-15
“Türk Milliyetçiler Derneğinin Şubelerini Nasıl Açabiliriz?”, s. 16

Yıl 1, Sayı 46, 17 Ağustos 1951

Ahmet Petekçi, “Kıbrıs” [Şiir], s. 2
Muharrem Mermer Yurdakul, “Diye... Diye..” [Şiir], s. 2
Fahri Ersavaş, “Mehmed’in Destanı” [Şiir], s. 2
Bilge Umar, “Feleğin İşi” [Şiir], s. 2
Kadioğlu Süleyman, “Köy Enstitüleri Düğümü ve Tonguç Oyunu”, s. 3-4
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: İman Hırsızı”, s. 4
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Abdülhak Hâmîd Hakkında Notlar IV: Hamid’de Türkçülük”, s. 5-6
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Din ve İrtica Konusunda”, s. 7
Mustafa Kayabek, “Çağrı” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Nurettin Özdemir, “Türk Kültür Ocağı’nın Feshi Dolayısıyla”, s. 10
Abdülselâmoğlu Fahrettin, “Moskof İhtirasına Cevap”, s. 10
Cumalıoğlu Fehmi, “Türkeli’nden Röportajlar IV: Güney-Doğu ve Orta-Doğu Anadolu’da Türke Uymayan Kılık, Kıyafet”, s. 11-12
Mehmet Zeki Akdağ, “Tanrım” [Şiir], s. 12
Bedri Alpay, “Bir Hakikatin İfadesi”, s. 13
Akın Kutluk, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Harput Bucağı”, s. 13
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-15
“Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16

Yıl 1, Sayı 47, 24 Ağustos 1951

Nihat Dalay, “Orda” [Şiir], s. 2
Çobanoğlu Kâzım Poyraz, “Tanrıdağ” [Şiir], s. 2
Ahmet Neş’ed Dincer, “Biz Kimleriz?” [Şiir], s. 2
Kadioğlu Süleyman, “Köy Enstitüleri Düğümü ve Tonguç Oyunu”, s. 3-4
[Başlıksız. Kore’deki Türk askerlerine *Orkun* gönderilmesi hakkında.], s. 4
Nevzat Yalçıntaş, “Poyrazoğlu Konuşuyor”, s. 5-6
Zeybekoğlu [Numan Esin], “Gerçek Milliyetçilik”, s. 6-7
N. Tarhan [Mehmet Kaplan], “Hiciv Köşesi: Kıt’a” s. 7
Sabri Bâki İslâmtürk, “İnsan Hakları”, s. 8

Kaplan Kural, “Bir Gün!” [Şiir], s. 8
“Liste: Moskof Ajanı Komünist Nâzım Hikmetin Affedilmesini İsteyenler”, s. 9-10
“Şeref Listesi”, s. 11
[Nazım Hikmet], [Nazım Hikmet’in Moskova’ya gidişinde yapılan karşılama törenindeki konuşması.], s. 11
T. Turan Atasever, “Mehmedim” [Şiir], s. 11
Sünnetçioğlu Şükrü Güzel, “Geliyor” [Şiir], s. 11
“Orkundan Sesler”, s. 12
Hamdioğlu Fethi Gözler, “Yurtta Türk Milliyetçi Dernekler Kurulurken”, s. 13-14
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-16
“Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor”, s. 16

Yıl 1, Sayı 48, 31 Ağustos 1951

Refet Körüklü, “Hâlâ Bizi Yadeder” [Şiir], s. 2
Vanlıoğlu Hayâlî Hasan Yavaş, “Orkun” [Şiir], s. 2
Ekrem Şeref Tufan, “Kıbrıs” [Şiir], s. 2
Nevzat Şişman, “Çoruh” [Şiir], s. 2
Cihanoğlu Hüseyin, “Hasret” [Şiir], s. 2
Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “İngiliz Siyaseti”, s. 3
Abdülhâdi Toplu, “Kendimize Dönelim, Kendimize Güvenelim”, s. 4-5
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Canları İsterse..”, s. 5
İlhan Kılıçözlü, “Kırşehirli Âşık Paşa ve Türkçülüğü”, s. 5-6
Basri Gocul, “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], s. 6
Mustafa Kayabek, “Tuna’ya Sesleniş” [Şiir], s. 7
Eyüp Gündüz, “Anayurda Sesleniş” [Şiir], s. 7
Sofuoğlu M. Zeki, “Kanayan Bir Yara: Kıskançlık”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
“Rıza Nur’un Ölüm Yıldönümü”, s. 9
Faik Gözübüyük, “Mehmet Âkif İçin”, s. 10
Kırzioğlu M. Fahrettin, “Kars’ın Nâmık Kemal Üzerindeki Tesirleri”, s. 11-12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-14
Kâzım Ertürk, “Dolmasın” [Şiir], s. 14
Abdülhâdi Toplu, “Milliyetçiler Derneğinin Zafer’e Cevabı”, s. 15-16
“Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyor”, s. 16
“İstanbul’daki Ülküdaşlara”, s. 16

Yıl 1, Sayı 49 (Dr. Rıza Nur Sayısı), 7 Eylül 1951

Atsız, “Büyük Türkçü Doktor Rıza Nur”, s. 2-5
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Dr. Rıza Nur’un Eserleri”, s. 6-7
“Rıza Nur’un Ölüm Yıldönümü”, s. 6
Rıza Nur, “Türk Baturluğu” [Şiir], s. 7
Rıza Nur, “Türk Nasyonalizmi”, s. 9-11
Doktor Rıza Nur, “Türkiyenin Yeniden İhyası Programı”, s. 11-16
İsmet Tümtürk, “Rıza Nur’un Ölümü”, s. 16

Yıl 1, Sayı 50, 14 Eylül 1951

Galipoğlu Mehmet, “Nerde?” [Şiir], s. 2
Bağrı Yanık Behram, “Kımız” [Şiir], s. 2
Çobanoğlu Kâzım Poyraz, “El Ediyor Tanrıdağlar” [Şiir], s. 2
Ümit Kortun, “Bir Toprak Bayrak Bekliyor” [Şiir], s. 2
Mustafa Kayabek, “Kür Şad!” [Şiir], s. 2
Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], “Celadet”, s. 3-4
Atsız, “Büyük Türkçü Rıza Nur”, s. 4
“Düşün ve Değer Biç”, s. 4-5
Atsız, “Rıza Nur”, s. 5-6
N. Tarhan [Mehmet Kaplan], “Sağır Sultana” [Şiir], s. 5
Hocaoğlu S. Ertürk, “San’at ve Cemiyet”, s. 6-8
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
“Acı Bir Kayıp”, s. 9
Namık Zafer Alpsü, “Köy Davâmız”, s. 10
Rıza Nur, “Türk Kantiği (Millî İlahi)” [Şiir], s. 10
Mehmet Gökalp, “Kitaplar Arasında: Kükreyiş”, s. 11-12
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Canım Vatanım Türkiyem” [Şiir], s. 12
Bedriye Atsız, “Dr. Rıza Nur İçin”, s. 12
T.G.T. Genel Başkanlığı, “Türk Gençlik Teşkilâtından”, s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
Meteoğlu M. Hacı, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Edirne”, s. 15-16

Yıl 1, Sayı 51, 21 Eylül 1951

Refet Körüklü, “Koşun Dostlar” [Şiir], s. 2
T. Turan Atasever, “Zafer Bizimdir” [Şiir], s. 2
Fahri Ersavaş, “Türklük İçin” [Şiir], s. 2
Püsküllüoğlu T. Ali, “Mukaddes Kubbe” [Şiir], s. 2
Sofuoğlu M. Zeki, “Devletin Üç Mühim Vazifesi”, s. 3

Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Köpek Mezbahada Gerek!..”, s. 3
Cumalıoğlu Fehmi, “Türkelinden Röportajlar V: Güney-Doğu Anadolu'da Kaçakçılık”, s. 4-5
Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Hislerin Şahlanışı” [Şiir], s. 4
“Tekzip”, s. 5 [Bir Köy Enstitüsü müdürü tarafından.]
Cebbar Ertürk, “Doğu Türkleri” s. 6-7
Ateşoğlu M. Mustafa, “Şehitler İçin” [Şiir], s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
“İstanbuldaki Ülküdaşlara”, s. 9
Namık Zafer Alpsü, “Türk Tarihinde Ağustosun Manâsı”, s. 10
Dizdaroğlu Hikmet, “Edebî Komünizm III”, s. 11-12
Özdemiroğlu Kaya, “Bir Türk Milliyetçiler Derneği Şubesinin Açılış Töreninden Notlar”, s. 12
Bekir Sıddık Özyıldırım, “Tarihimize İhanet Edenler”, s. 13
Türk Milliyetçiler Derneği Kars Şubesi, “Arkadaş!..”, s. 13
Hamidoğlu H. Fethi Gözler, “Süleyman Paşa ve Türkçülüğü”, s. 14
[Nejdet Sançar], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası”, s. 15-16
Türk Milliyetçiler Derneği Umumî Başkanlığı, “Türk Milliyetçiler Derneği Umumî Başkanlığından Bildiri”, s. 16
“Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor”, s. 16

Yıl 1, Sayı 52, 28 Eylül 1951

Ahmet Yener, “Türk Oğluyum” [Şiir], s. 2
T. Turan Atasever, “Deli Gönül” [Şiir], s. 2
Reisoğlu İhsan Biçici, “Akın” [Şiir], s. 2
Vanlıoğlu Hayâlî Hasan Yavaş, “Turan Bizim Olacaktır!..” [Şiir], s. 2
“Yurtdışı Türklerden Gelen Bir Ses”, s. 3-4
Cebbar Ertürk, “Moskof Zulmü”, s. 4-7
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Yanlış Karar-Vatansız Şair İçin”, s. 5
Ayhan İnal, “İsyan” [Şiir], s. 7
Külüğ Tegin, “Preveze Deniz Zaferi Yıldönümünde: Barbaros Hayreddin ve Preveze Deniz Zaferi”, s. 8
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Anama Deyiş” [Şiir], s. 8
Dizdaroğlu Hikmet, “Edebî Komünizm IV”, s. 9-10
“En Güzel Hediye Orkun'dur”, s. 9
Feridun Evrensel, “Rıza Nur'u Anarken”, s. 11
Kamberoğlu Cahit Aydoğan, “Bu Bayrak...” [Şiir], s. 11
Fethi Akat, “Yaralı Bozkurt (Bir Perdelik Temsil)” [Tiyatro], s. 12
Hamidoğlu Fethi Gözler, “Dört Pota”, s. 13

[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-15
Türk Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi, “Türk Milliyetçiler Derneği Konya Şubesinin Faaliyet Bülteni”, s. 15
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 16
“Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor”, s. 16
“Mevlit”, s. 16
“Teşekkür”, s. 16
“Yeni Eserler”, s. 16

Yıl 2, Sayı 53, 5 Ekim 1951

İsmail Hâmi Danişmend, “Milliyetin Tarifinde İhtilaflar ve Türk Milliyetinin Tarifi”, s. 2-3
Dizdaroğlu Hikmet, “Ebedî Komünizm V”, s. 4-5
Basri Gocul, “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan: A Bre Kardeşler Çalın Kılıcı!” [Şiir], s. 4
Atsız, “Dünden Sesler: Yarının Türküsü” [Şiir], s. 5
Çiftçioğlu Nejdet Sançar, “Osmanlı ve Padişah Düşmanlığı”, s. 6-7
M. Ragıp Yalçın, “Moskof Üstüne” [Şiir], s. 6
Arık Ozan [Mustafa Arif Arık], “Günüdür” [Şiir], s. 7
Orhan Türkdoğan, “Mücadelelerin Vatanı: Beyaz Ülke”, s. 8
Hikmet Tanyu, “Ortaokul Türkçe Kitaplarının Mahiyeti”, s. 9-12
“Bu mu Komünizmle Mücadele”, s. 9
Cebbar Ertürk, “İkinci Dünya Savaşında Doğu Türkleri”, s. 13
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Acaba Neden” [Şiir], s. 13
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 14-15
İsmet Tümtürk, “Orkun İkinci Yılına Girerken”, s. 15-16

Yıl 2, Sayı 54, 12 Ekim 1951

“Yörük Ali Efe”, s. 2
İsmail Hâmi Danişmend, “Türk Milliyetinin Tarifi 2”, s. 3-4
Kırzıoğlu M. Fahrettin, “Orkun’dan Çıkan İki Yanlışın Doğrultulması: Kadın Başlığı ‘Fes’ ve ‘Şeyh Said İsyanı’”, s. 4-6
Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 5
Satoğlu İsmet Abdullah, “Turancıyız” [Şiir], s. 6
Dizdaroğlu Hikmet, “Edebî Komünizm VI”, s. 7-8
Eğinlioğlu M. Akalın, “Türkte Bulacaksın” [Şiir], s. 7
Rıza Nur, “Dünden Sesler: Türk Marşı” [Şiir], s. 8
Hikmet Tanyu, “Ortaokul Türkçe Kitaplarının Mahiyeti”, s. 9-15
Sünnetçioğlu Şükrü Güzel, “Bayrak Açtık” [Şiir], s. 12

Cihanoğlu Hüseyin, “Uyanış” [Şiir], s. 11
İsmet Tümtürk, “Orkun İkinci Yılına Girerken”, s. 15-16

Yıl 2, Sayı 55, 19 Ekim 1951

Atsız, “Millî Kültürü Koruma Kanunu”, s. 2-3
Ruşenoğlu Naci Aydın, “Ertuğrul Gazi İhtilafı”, s. 3
İzzeddin Şadan, “Komünizm Emrinde Marazî Edebiyat”, s. 4
İ. Behçet Akın, “Müslüman-Türk Hareketlerinin Müjdecisi: Kaşgarlı Mahmud”, s. 5-7
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Cenk ve Oyun” [Şiir], s. 5
Mustafa Kayabek, “Bitmiyen Destan” [Şiir], s. 6
Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 6
Sofuoğlu M. Zeki, “İnkılâp ve Demokrasi”, s. 7
Müftüoğlu Ahmet Hikmet, “Dünden Sesler: Üzümcü”, s. 8-10
Kamberoğlu C. Aydoğan, “Hududdan Hududa Mektup I” [Şiir], s. 8
Kamberoğlu C. Aydoğan, “Hududdan Hududa Mektup II” [Şiir], s. 9
“Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyor”, s. 10
Hamidoğlu H. Fethi Gözler, “Türkçecilik”, s. 11-12
Sabri Bâki İslâmtürk, “Cenk Türküsü” [Şiir], s. 12
Ümit Kortun, “Var” [Şiir], s. 12
Gazai Bozkurt, “İçin İçin” [Şiir], s. 12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-14
Ahmet Petekçi, “Gelir” [Şiir], s. 13
Gökdereli Sezai Yılmaz, “Deyiş” [Şiir], s. 14
Ş. Çınar, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Erbââ”, s. 15-16
“Orkun’un Yeni Kapağı”, s. 16

Yıl 2, Sayı 56 (Ziya Gök Alp Sayısı), 26 Ekim 1951

Külüg Tegin, “27. Ölüm Yıldönümünde: Büyük Fikir Adamı Ziya Gök Alp”, s. 2-3
Ali Nüzhet Göksel, “Ziya Gök Alp”, s. 3-4
Ziya Gök Alp, “Türkleşmek, İslâmlaşmak, Muasırlaşmak... I: Üç Cereyan”, s. 5-7
“Hayatından Enstantaneler” [Ziya Gök Alp hakkında.], s. 7-8
Ayhan İnal, “Gök Alp Gibi” [Şiir], s. 7
Ali Nüzhet Göksel, “Ziya Gök Alp Hakkında Bazı Notlar”, s. 8
“Ziya Gök Alp’in Neşredilmemiş Bir Mektubu”, s. 9
Tevfik Sedat [Ziya Gök Alp], “Turan” [Şiir], s. 9
Ziya Gök Alp, “Türk Milleti ve Turan”, s. 10-11
Orkun, “İstanbul Darülfünununun ve Edebiyat Fakültesinin İki Kararı”, s. 11

Abdülhadi Toplu, “Ziya Gök Alp Dinsiz miydi?”, s. 12-14
Faik Gözübüyük, “Halkçılık Karşısında Gök Alp”, s. 14-16
Hikmet Kızıltan, “Ziya Gök Alp İçin”, s. 15
“Rozet Müsabakası”, s. 16

Yıl 2, Sayı 57, 2 Kasım 1951

Orkun, “Köy Enstitüleri Kördüğümü”, s. 2-3
Sabri Bâki İslâmtürk, “Vatandaş Ahlâkı”, s. 3-4
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Cins Sülükler” [Şiir], s. 4
Hamdioğlu H. Fethi Gözler, “Türk Diyelekleri”, s. 5-6
Mehmet Rıza Çalışkan, “Mehmed’e” [Şiir], s. 5
Doktor Kabacalıoğlu, “Emekli Doktordan Kapıcı ve Eczacıdan Amele”, s. 6-7
Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 7
Karamağaralı Halûk, “İlk Adım”, s. 8
“‘Mefkûre’ Çıktı”, s. 8
“Selâm”, s. 9
Ayhan İnal, “Meydanlara İniversek” [Şiir], s. 9
Süleyman Nazif, “Dünden Sesler: Rus Kimdir, Moskof Nedir?”, s. 9
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 10-11
“Orkun’dan Sesler”, s. 12
Kazganoğlu [Alparslan Türkeş], “Çankırı” [Türkeli’nin Köy ve Kasabaları Serisinden], s. 13-15
“50 Milliyetçi Gencin Beyannamesi”, s. 16
“Yeni Eserler”, s. 16
“Rozet Müsabakası”, s. 16

Yıl 2, Sayı 58, 9 Kasım 1951

Orkun, “Alçakça İftira”, s. 2
“Kunuri ve Kore Kahramanı Albay Celâl Dora’nın Konuşması”, s. 3-6
Tahsin Ünal, “Karaman Oğullarının Türkçülüğü”, s. 6-7
Sofuoğlu M. Zeki, “Bu da Falih Rıfkı Efendi”, s. 8
T. Turan Atasever, “Vatan Uğruna” [Şiir], s. 8
Basri Gocul, “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], s. 9
Atsız, “Dünden Sesler: Koşma” [Şiir], s. 9
Hâmidoğlu H. Fethi Gözler, “Halk Edebiyatında Milliyet Unsurları”, s. 9-10
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 11-16
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Söv Sövebildiğin Kadar”, s. 13
Ayhan İnal, “Dörtlük” [Şiir], s. 12

Ayhan İnal, “Dörtlük” [Şiir], s. 15

Yıl 2, Sayı 59, 16 Kasım 1951

Hocaoğlu S. Ertürk, “Bugünkü Dünya Nizamı ve Türklük”, s. 2-4

Sepetçioğlu Mustafa Necati, “Vatan” [Şiir], s. 4

Müftüoğlu Ahmet Hikmet, “Rahat Döşegi” [Hikâye], s. 5-6

Behçet Akın, “Türk Uluları: Temür Beğ”, s. 6

Faik Gözübüyük, “Şeyh Cemaleddin Afganî ve Irkçılığı”, s. 7

“Orkun’dan Sesler”, s. 8

Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Bir Sistemi Temsil Eden Örnekler”, s. 9-12

[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-16

Yıl 2, Sayı 60, 23 Kasım 1951

Tahsin Ünal, “Harsımızı Koruyalım”, s. 2

N. Tarhan [Mehmet Kaplan], “Kıt’a” [Şiir], s. 2

Zeybekoğlu [Numan Esin], “Gerçek Milliyetçilik II: Türkçülük Bir Doktrin midir? (Türkçü Mütefekirlere Açık Mektup)”, s. 3-4

Kamberoğlu Cahit Aydoğan, “Men Türkem” [Şiir], s. 3

Serdaroğlu Emin Bülend, “Dünden Sesler: Kin” [Şiir], s. 4

Gani Oğlu Türksoy Tanır, “Hasan Ali ve Tonguç Baba Geliyor”, s. 5-6

Faik Gözübüyük, “Erzurumlu Mehmet Ârif ve Eseri”, s. 6-7

Ö. Dünder Özden, “Özlem” [Şiir], s. 7

“Orkun’dan Sesler”, s. 8

Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü III: Hasanoğlu Köy Enstitüsünün Özelliği ve Yüksek Kısım”, s. 9-10

Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Söz” [Şiir], s. 9

Hamidoğlu Fethi Gözler, “Ali Şîr Nevâî’nin Türkçülüğü”, s. 11-12

Nuri Tarhan [Mehmet Kaplan], “Bir Kötü İş”, s. 12

Basri Gocul, “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], s. 12

İ. Behçet Akın, “Türk Uluları: Hüseyin Mirza Baykara”, s. 13-14

Sepetçioğlu Mustafa Necati, “Göçmenler”, s. 14

Abdullah Savaşçı, “Türk İlinin Köy ve Kasabaları: Araç”, s. 15-16

Yıl 2, Sayı 61, 30 Kasım 1951

Topallıoğlu Abdülhadi [Abdülhâdi Toplu], “Anadolu Dâvası”, s. 2-3

Kemaloğlu [Muharrem Ergin], “Falih Rıfkıya Cevap”, s. 3-7

Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Adalet Şiarımızdır”, s. 5

Nuran Kitapçı, “Bir Avuç Yiğit” [Hikâye], s. 8
Ali Fuat Azgur, “Turan” [Şiir], s. 7
Tahsin Ünal, “Atı ile Van Gölüne Uçan Adam”, s. 8-9
Orhan Şaik Gökyay, “Dünden Sesler: Bu Vatan Kimin?” [Şiir], s. 9
Ganioğlu Türksoy Tanır, “Şarap Fabrikası Bağ Evi”, s. 10-11
Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü IV”, s. 11-12
[Nejdet Sançar], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 13-15
Özdemiroğlu Kaya, “Yar Tanır Yârân Tanır” [Şiir], s. 14
[“1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası” tefrikasının artık yayınlanmayacağına dair bir not.], s. 16
“Türk Milliyetçiler Derneği İstanbul Şubesi Kongresi”, s. 16
“Yeni Eserler”, s. 16

Yıl 2, Sayı 62, 7 Aralık 1951

İsmet Tümtürk, “Komünizm Tehlikesi”, s. 2-4
Namık Zafer Alpsü, “Kıbrıs Türktür”, s. 4-5
Dr. Rıza Nur, “Dünden Sesler: Oğuz Kağanın Duası”, s. 5-6
İ. Behçet Akın, “‘Yeni Lisan’ Mücahitlerinden: M. Ali Tevfik Yükselen”, s. 6-7
Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Fikir ve Vicdan Hürriyeti Karşısında Masonluk”, s. 7
“Orkun’dan Sesler”, s. 8
Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü V”, s. 9-11
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Türkmen Kızı” [Şiir], s. 9
Orhan Cilasın, “Cilasınlar Geliyor!..” [Şiir], s. 11
Faik Gözübüyük, “Ziya Gök Alp’in Garpcılık Anlayışı”, s. 12
Hadimoğlu H. Fethi Gözler, “724. Ölüm Yılı Münasebetiyle: Çingiz Kağan ve Yasası”, s. 13-14
Mehmet Zeki Akdağ, “Sabrımız Bendinden Taşmak Üzredir” [Şiir], s. 13
Sefercioğlu Necmettin, “Gelir” [Şiir], s. 14
Ali Gunay, “Hikâye: Dönüş” [Hikâye], s. 15-16
Fahri Ersavaş, “Perişan” [Şiir], s. 15
“Yeni Eserler: Farabî Tetkikleri I”, s. 16
“T.M.D. Konya Şubesinin Faaliyeti”, s. 16

Yıl 2, Sayı 63, 14 Aralık 1951

Kemâloğlu [Muharrem Ergin], “Türk Seddi”, s. 2
Faruk K. Demirtaş [Faruk Kadri Timurtaş], “Mehmet Âkif’in İctimaî Fikirleri”, s. 3-5
Fazıl Bayraktar, “Dolu Dizgin” [Şiir], s. 5
Dizdaroğlu Hikmet, “Kitaplar ve Şahıslar: Bir Fikir Adamının Romanı”, s. 6-7

Basri Gocul, “Söyleme” [Şiir], s. 7
Orhan Şaik Gökyay, “Maraş Türküsü’nden” [Şiir], s. 8
Zeki Ömer Defne, “Erkek Demirin Türküsü” [Şiir], s. 8
Âşık Çelebi, “Tuna Kasidesi’nden” [Şiir], s. 8
Emin Bülend Serdaroğlu, “Bir Destan’dan” [Şiir], s. 8
Yahya Kemal Beyatlı, “Büyük Gün” [Şiir], s. 9
Faik Gözübüyük, “Nâmık Kemâlin Fikir Cephesi”, s. 9-10
Hâdimioğlu H. Fethi Gözler, “Halk Edebiyatında Milliyet Unsurları II (Kahraman Şairler)”, s. 11-12
[Kadioğlu], “Köy Enstitüleri Kördüğümü”, s. 12-14
Cevat Bitirgen, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Bor”, s. 15
“Yeni Eserler: Farabî Tetkikleri I”, s. 16
İ.S.B., “Çanakkale T.M.D. Kongresi”, s. 16
“Acı Bir Kayıp”, s. 16

Yıl 2, Sayı 64, 21 Aralık 1951

Sofuoğlu M. Zeki, “İnönü’nün Şifreli Nutku”, s. 2-4
Basri Gocul, “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], s. 4
Mustafa Hakkı Akansel, “Ana Sevgisi Gibi”, s. 5-6
Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü”, s. 6-7
Nuran Kitapçı, “Röportaj: Kitapçı Dükkâm”, s. 8
Kaplan Kural, “Türk Kadınına” [Şiir], s. 8
“Kore Kahramanı Diyor ki”, s. 9-10
A.Fuat Azgur, “Kore’de” [Şiir], s. 9
Hunutluoğlu [Bedreddin Alogan], “Dursunoğlu’nun Sözleri”, s. 10
Hâmidoğlu H. Fethi Gözler, “İnsan ve Din”, s. 11
Ruşenoğlu Naci Aydın, “Aşı” [Hikâye], s. 12
İsmet Tümtürk, “Son Ceza Kanunu Tâdilleri Üzerinde Bazı Düşünceler”, s. 12-15
“Yeni Vatandaşlarımız”, s. 15
“Kırıkhan Orta Okulunda Namık Kemal Gecesi”, s. 16
“Yeni Eserler: Farabî Tetkikleri I”, s. 16
“Yeni Eserler”, s. 16

Yıl 2, Sayı 65, 28 Aralık 1951

Hâdimioğlu H. Fethi Gözler, “Dâva Adamı (Namık Kemal’in Aziz Ruhuna!)”, s. 2-3
Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü”, s. 3
Faik Gözübüyük, “Namık Kemalde Hürriyet”, s. 4

Kanberoğlu Nizamettin, “Türk Musikisi ve Mabadi”, s. 5-6
Ayhan İnal, “Türkmen Kızı” [Şiir], s. 6
Ganiöğlu Türksöy Tanır, “İçilenler Zehir Oldu”, s. 7
[Sait Bilgiç], “Komünist Taktiğinin Zaferi mi?”, s. 8
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Kıt’a-Sayın Nuri Tarhan’a”, s. 8
Mehmet Akif, “Dünden Sesler: Safahattan” [Şiir], s. 9
Cumalıöğlu Fehmi, “Türkeli’nden Röportajlar VI: Anadolu da Kan Gütme Cinayetleri”, s. 10-12
Mustafa Kayabek, “Şiir” [Şiir], s. 10
Karadavudoğlu Mahmut Güç, “Memleket Davaları: Köylümüzde Millî Şuur”, s. 12
“Türkiye Büyük Millet Meclisindeki Tarihi Celse”, s. 13-16
“Yeni Eserler”, s. 16
“Mevlâna Günü”, s. 16

Yıl 2, Sayı 66, 4 Ocak 1952

Emekli Kurmay Subay [Hüseyyin Nihâl Atsız], “Amerikalıların Rus Mahkûmu Türkleri Anlamakta Çektikleri Sıkıntılar”, s. 2-3
İzzeddin Şadan, “İman ve Tababet-i Akliye”, s. 3-4
Ş. Mehmet Gökalg, “Ziya Gök Alp’ta Turancılık”, s. 4-6
Ayhan İnal, “Mefkûre İçin” [Şiir], s. 5
Sepetçioğlu Mustafa Necati, “Onlar ve Dolayısıyla...”, s. 7
Mehmet Petekçi, “Geliyor” [Şiir], s. 7
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Meslekî Tenasüt; Teşhiste Hata”, s. 8
Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü”, s. 8-9
Sabri Kelemeroğlu, “Kore Mektubu: Bir Ananın Ağzından” [Şiir], s. 9
Hunutluoğlu [Bedreddin Alogan], “Köy Enstitülerinde Kooperatif”, s. 10
Vanlıoğlu Hayâlî Hasan Yavaş, “Yayım Gerile Gerile” [Şiir], s. 10
Cumalıöğlu Fehmi, “Kofi-Kofik Türk Kadınının Millî Kılığı Değildir”, s. 11-12
Faik Gözübüyük, “Ziya Gök Alp’ın Milli İçtimaiyât Metodları”, s. 12
“Sıfır Resim Sergisinde”, s. 13
Toroslu, “Köy Enstitüsünde Mezunlara Gösterilen Kurslar ve Neticeleri”, s. 14
Hoca İ. Hakkı Sarıgöl, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Nasreddin Hocanın Şehri: Akşehir”, s. 14-15
“Ölümünün 678. Yıldönümünde Büyük Türk Mutasavvıf Hazreti Mevlâna Törenle Anıldı”, s. 16
“Fihrist”, s. 16

Yıl 2, Sayı 67, 11 Ocak 1952

Selim Pusat [Hüseyin Nihâl Atsız], “Tarih Önünde Baltacı Mehmet Paşa ve İsmet Paşa”, s. 2-3
Eşref-i Zaman [Tahsin Burdurlu], “Hiciv Köşesi: Bozuk Akort”, s. 3
“Türkoğlu Çabuk Unutur Olma”, s. 3 [İsmet İnönü’nün bazı sözleri.]
“Orkun’dan Sesler”, s. 4-5
Hâmidoğlu H. Fethi Gözler, “Halk Edebiyatında Milliyet Unsurları III”, s. 6-7
Hikmet Hulusi Kızıltan, “Yanık Yanık” [Şiir], s. 7
“Yazarların Soyadı Sırasına Göre Fihrist”, s. 8-15
“Orkun 68 inci Sayıda Kapanacak”, s. 9
“Türk Fikir ve Sanat Adamları” [Fihrist], s. 15-16

Yıl 2, Sayı 68, 18 Ocak 1952

Atsız, “Veda”, s. 2-7
Hocaoğlu S. Ertürk, “Dörtlük” [Şiir], s. 5
Ayhan İnal, “Vatan İçin” [Şiir], s. 6
Kadioğlu, “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Köy Enstitüleri Hakkında Umumî Olarak Düşünceler”, s. 8
Hocaoğlu S. Ertürk, “Hikmet Damlaları”, s. 8
Nejdet Sançar, “Türkçülük Bahsinde Gaflet”, s. 9
“Meğer Kadeş Ne imiş?...”, s. 9
Nuran Kitapçı, “Röportaj: Mehmetlerle Beş Ay”, s. 10-11
Yıldırım Niyazi Gençaydın [Gençosmanoğlu], “Baykal Gölü” [Şiir], s. 10
Kaplan Kural, “Köyüm” [Şiir], s. 11
İsmet Tümtürk, “Bir Beyanname Münasebetiyle”, s. 12-16
Ziya Gök Alp, “Şehid Haremi” [Şiir], s. 13
Kamberoğlu C. Aydoğan, “Değiş” [Şiir], s. 16
Atsız, “Dünden Sesler: Yakarış I” [Şiir], s. 17
Atsız, “Dünden Sesler: Yakarış II” [Şiir], s. 17
“Ahmet Emin’in Adı”, s. 17
“Hoş Geldiniz Ülkü Kardeşlerimiz”, s. 19-21 [İsa Yusuf Alptekin ve Mehmet Emin Buğra’nın Türkiye’ye gelmeleri münasebetiyle Mehmet Emin Buğra ile yapılan bir röportaj.]
Mehmet Emin Buğra, “Saf Türkçe Koşuğ Örneği”, s. 22-23
Türkmenoğlu Ali Rıza Özer, “Bu Yurt Benim” [Şiir], s. 23
“Enstitülerde Okutulması Yasak Edilen Dergiler”, s. 24-25
İsmet Tümtürk, “Orkun Kapanıyor”, s. 26-31
“İstanbuldaki Ülküdaşlara”, s. 31
“Ülküdaşlarla Başbaşa”, s. 32
“Yeni Eserler”, s. 32

1.5 ORKUN(1962-1964)

Yıl 1, Sayı 1, Şubat 1962

- Orkun, “Orkun Yeniden Çıkarken”, s. 1
- Nejdet Sançar, “Türk Milliyetçiliğinin Mühim Meseleleri”, s. 2-3
- Arif Nihat Asya, “Kıbrıs Rübailerini I” [Şiir], s. 3
- Tevetoğlu Fethi, “Millî Tarih ve Trikopolis’i Esir Eden Dadaylı Halid Beğ”, s. 4-7
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Masallar İçinde Aşk” [Şiir], s. 5
- “Orkundan Sesler”, s. 8-9
- M. Zeki Sofuoğlu, “Gerçek Tehlikeyi Görelim”, s. 9
- Hikmet Tanyu, “İslâmiyet ve Askerlik”, s. 10-11
- Tevetoğlu [Fethi], “Su” [Şiir], s. 11
- Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Köy Enstitüleri Yine Sahnede”, s. 12-13
- A. Çiftçioğlu [Nejdet Sançar], “Merhum Türk Milliyetçileri: Ziya Gökalp”, s. 14, 30
- “Ziya Gökalp’tan Seçilmiş Parçalar”, s. 15
- [Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletine Çağır”, s. 16-18, 32
- Galip Erdem, “Kültür Birliği”, s. 19
- Göktürk Mehmet Uytun, “Tanıyorum” [Şiir], s. 19
- Ali Rıza Özer, “Kıvalı Eller” [Şiir], s. 19
- Ziya Aydınoglu [M. Zeki Sofuoğlu], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Dr. Hasan Ferit Cansever”, s. 20-21
- “Dr. Hasan Ferit Cansever’den Seçilmiş Parçalar”, s. 22
- A. Okçuoğlu, “Türk ve Türk Ordusu”, s. 23-24
- “Taşa Taş”, s. 24
- M. Zihni Hızal, “Sovyet Propagandası”, s. 25-26
- Refet Körüklü, “Kader” [Şiir], s. 26
- “Aydın Notları: 147’ler”, s. 27, 30
- “Orkun Takvimi”, s. 28-29
- İsmail S. Coşkun, [Başlıksız. Milliyetçilik ve Milliyetçiler hakkında.], s. 31
- Yusuf Pehlivan, “Kimsesiz Ölü” [Şiir], s. 31
- Yusuf Yılmaz, “Türk Doğuştan Askerdir” [Şiir], s. 31
- Babur Yılanlıoğlu, “Başladık Devam Edeceğiz”, s. 32

Yıl 1, Sayı 2, Mart 1962

- Orkun, “Sevgili Orkun Okuyucuları”, s. 1
- Nejdet Sançar, “Milliyetçiliğimizin Meseleleri: Türk Tarihi Meselesi”, s. 2, 23
- Dr. Tevetoğlu [Fethi], “Kültür Bolşevizmi”, s. 3-5
- Tevetoğlu [Fethi], “Perhiz” [Şiir], s. 5

M. Zeki Sofuoğlu, “Devlet ve Sosyal İstifa”, s. 6-7
Fahriye Yılanlıoğlu, “Duyguların En Soylusu”, s. 7
“Orkundan Sesler”, s. 8-9
Refet Körüklü, “Geldim” [Şiir], s. 9
A.K., “Ak Toprak”, s. 10-11
Hocaoğlu S. Ertürk, “Kimdir Bu?” [Şiir], s. 11
Mustafa Sağlam, “Biz Böyleyiz” [Şiir], s. 11
İsmail S. Coşkuner, “Tutsak” [Şiir], s. 12
Cahid Aydoğan, “Topal Serçe” [Şiir], s. 12
Arkeolog Z. Kürşad [Mehmet Zekeriya Kürşat], “Sovyetler Birliğinin Türk Tarihi ve Arkeolojisi Üzerinde Takip Ettiği Politika”, s. 13-14
Kemal Fedai Coşkuner, “Doğudan” [Şiir], s. 14
Reşat Cantaş, “Ey Yüce Türk”, s. 15
Yavuz Bülent Bâkiler, “Fatih Sultan Mehmet Han” [Şiir], s. 15
“Röportaj: Çeşitli Konular Üzerine Atsız’ın Fikirleri”, s. 16-17
A. Okçuoğlu, “‘Turancılık’ Üzerine”, s. 18-19
Göktürk Mehmet Uytun, “Gayri Yeter” [Şiir], s. 19
Kemal Oğuz, “Güneş” [Şiir], s. 19
[Nejdet Sançar], “Merhum Türk Milliyetçileri: Dr. Rıza Nur”, s. 20
“Merhum Türk Milliyetçileri: Dr. Rıza Nur’Dan Seçilmiş Parçalar”, s. 21
[Rıza Nur], “Millî İlâhi” [Şiir], s. 21
Ali Rıza Özer, “Bu Yurt Benim” [Şiir], s. 21
Arık-Ozan [Mustafa Arif Arık], “Koçaklama” [Şiir], s. 22
Adnan Ziya Pekdemir, “Sevdiğim Türkiye” [Şiir], s. 22
Yalçın Çakıcı, “Polis ve Komünizm”, s. 23
[Nejdet Sançar], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Prof. Zeki Velidi Togan”, s. 24
“Prof. Zeki Velidi Togan’dan Seçilmiş Parçalar”, s. 25
“Orkun Takvimi”, s. 26-28
“Aydın Notları: Fikret Meselesi”, s. 29, 32
Babür’ler, “İşte Böyle Hemşehrim... Şurası Şanlı Çanakkale, Şu Gördüğün Kadeş Vapuru, Şunlar da...”, s. 30
Siirt Kültür Derneği Başkanı Sabit Erentürk, [Başlıksız. Kilis Kültür Derneği’nin bir bildirisi.], s. 30
Kaya Gökalp, “Yollar” [Şiir], s. 31
Beria Remzi Özorun, “Mehter” [Şiir], s. 31
“Dr. Bulakbaş’ın Açıklaması”, s. 31
“Orkundan Haberler: Dr. Tevetoğlunun Konferansı”, s. 32

Yıl 1, Sayı 3-4, Nisan-Mayıs 1962

Atsız, “3 Mayıs 1944”, s. 1

Zeki Sofuoğlu, “18 Yıl Sonra”, s. 2-3, 13

Atsız, “Başvekil Şükrü Saraçoğlu’na Açık Mektup”, s. 4-7

Atsız, “Başvekil Şükrü Saraçoğlu’na İkinci Açık Mektup”, s. 8-13

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Müdafaam”, s. 14-16

“1944’de Türkçülük Düşmanlarının Tertiplelediği Dâvâda Sorgulardan Parçalar”, s. 17-33

“Müdafaalar”, s. 34-39

Atsız, “Sesleniş” [Şiir], s. 40

Atsız, “Koşma” [Şiir], s. 40

Refet Körüklü, “3 Mayıs 1944” [Şiir], s. 40

[Nejdet Sançar], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Atsız”, s. 41

“Atsız’dan Seçilmiş Parçalar”, s. 41-42

Nejdet Sançar, “1944’de Kimler Türkçülük Düşmanlığı Yapmışlardı?”, s. 43

“1944’de Basında Türkçülüğe Saldıranlar Kimlerdi?”, s. 44

Tevetoğlu [Fethi], “Dostlara Sesleniş..” [Şiir], s. 44

Dr. Tevetoğlu [Fethi], “Komünizmin Baş Silâhı: Yalan”, s. 45-46

Tevetoğlu [Fethi], “Kızım Filiz Hatun’a Yazdıklarım” [Şiir], s. 46

“Orkundan Sesler”, s. 47-48

İsmail S. Coşkuner, [Başlıksız. 3 Mayıs hakkında.], s. 48

Yıl 1, Sayı 5, Haziran 1962

Nejdet Sançar, “Turancılık Ülküsü”, s. 1

Kırzioğlu M. Fahrettin, “Türk Destan Kahramanı Koroğlu’yu Sovyet Rusya ve ‘Halk Edebiyatı Profesörü’ Pertev Naili Boratav Nasıl Tanıtmaya Çalışıyorlar?”, s. 2-4

Arif Nihat Asya, “Kıbrıs Rübâileri II” [Şiir], s. 4

Mustafa Hacıömeroğlu, “Milli Reaksiyonlar ve Üniversite Gençliği”, s. 5-6

Cumhuriyet Senatosu Kayseri Üyesi Hüsnü Dikeçligil, “Eğer Bir Memlekette”, s. 6

Kemal Fedai Coşkuner, “Ülküye Çağır” [Şiir], s. 7

Baycan, “El Oğlu” [Şiir], s. 7

Dr. Tevetoğlu [Fethi], “75 Yıl Önce Aziz Şehitlerimizin Kurduğu Türk-Japon Dostluğu”, s. 8-10

Tevetoğlu [Fethi], “Hapishane Geceleri Türküsü” [Şiir], s. 10

Mithat Akaltan, “Aydınlar-Bir Hitap”, s. 11

İsmail S. Coşkuner, “Kırk Kopuz” [Şiir], s. 11

Selâhattin Ertürk, “Demokrasi Seferberliğinde Öğretmene Düşen İş”, s. 12-13

- Şinasi Sükan, “Dört Türk Mütefekkirine Ait Biyografi” [Cafer Seydahmet Kırımer ve Ayaz İshakî İdilli], s. 14-15
- Enver Sağlık, “Allah Aşkına” [Şiir], s. 15
- M. Zeki Sofuoğlu, “Ziraî Reform Üzerine Düşünceler”, s. 16-19
- Kocaoğlu S. Ertürk, “Tarihin Dönüm Yerinde” [Şiir], s. 19
- “Kutsal Özlem” [Şiir], s. 19
- [Nejdet Sançar], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Arif Nihat Asya”, s. 20-21
- [Arif Nihat Asya], “Onlar” [Şiir], s. 21
- [Arif Nihat Asya], “Ağıt” [Şiir], s. 21
- [Nejdet Sançar], “Merhum Türk Milliyetçileri: Hüseyin Namık Orkun”, s. 22-23
- Arkeolog Z. Kürşad [Mehmet Zekeriya Kürşat], “Rusya’da Dinliler ve Dinsizler Arasında Savaş”, s. 24-26
- Süleyman Aksoyalp, “Bilinmeyen Gerçeklik”, s. 26
- Reşat Cantaş, “Bozkurtların Öcü”, s. 27
- Şinasi Gökdemir, “İhtar” [Şiir], s. 27
- Orhan İzzet Kök, “Hür Dünya ve Türkistan”, s. 28
- Cevad Doğan, “İstikbâlimiz”, s. 29
- T. Turan Atasever, “Selam Size” [Şiir], s. 29
- Erdener Oğuzcan, “Komünizmle Mücadeleye Çağrı”, s. 30
- T. Turan Atasever, “Nerelerdesin?: H. S. Ertürk’e Say” [Şiir], s. 30
- “Orkundan Haberler”, s. 31-32
- Babür Yılanlıoğlu, “Kurbanlık İnsanlar”, s. 32
- Şinasi Gökdemir, “Ey Türk” [Şiir], s. 32

Yıl 1, Sayı 6, Temmuz 1962

- Orkun, “Sevgili Orkun Okuyucuları”, s. 1
- Nejdet Sançar, “Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri: Vatan Anlayışımız”, s. 2
- Merhum Prof. Remzi Oğuz Arık, “Kaybettiğimiz Kıymetlerden”, s. 3-4
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Git Artık” [Şiir], s. 4
- Afyon Senatörü Dr. Rasim Hancıoğlu, “Gölge Etmenizi İstemiyoruz”, s. 5
- Göktürk Mehmet Uytun, “Derler” [Şiir], s. 5
- Osman Atilla, “Büyük Edip ve Fikir Adamı Peyami Sefa (1899-1961): Ölümünün Birinci Yıldönümünde”, s. 6
- “Peyami Sefa İçin Yazılanlar”, s. 7
- M. Zeki Sofuoğlu, “Kolhoz mu Tavsiye Ediliyor”, s. 8-9
- Tahsin Ünal, “Tarih Dersi”, s. 9-10
- Bahattin Karakoç, “Kürşat” [Şiir], s. 10

- Abdürrahim Karakoç, “Üşüyenler” [Şiir], s. 10
- Petofi, “Alçaklık” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 10
- Kutluk Alp Gökbörü, “Turancılık Gereklidir”, s. 11-12, 31
- Kemal Fedai Coşkun, “Türkistan Ağıtları” [Şiir], s. 13
- Halide Nusret Zorlutuna, “Uzakta” [Şiir], s. 13
- A. Çiftçioğlu [Nejdet Sançar], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Orhan Seyfi Orhon”, s. 14
- “Orhan Seyfi Orhon’dan Parçalar”, s. 15
- A. Karataş, “Köy Enstitüleri Hakkında Bir Hatıra”, s. 16-20
- Nesrin Erbil, “Bahar” [Şiir], s. 20
- İsmail Durmuş Albayraktaroğlu, “Yakarış” [Şiir], s. 20
- İsmail S. Coşkun, “Dış Türkleri Hakkında Bir Kaç Satır”, s. 21-24
- Göktürk Mehmet Uytun, “Gelsin” [Şiir], s. 24
- “Yeni Neşriyat: Yol”, s. 25
- Şinasi Sükan, “Dört Türk Mütefekkirine Ait Biyografi” [Mehmet Emin Resûlzâde ve Zeki Velidî Togan], s. 26-27
- Basri Gocul, “Vatanlaşmıyan Toprak; Haykırış; Vasiyet; ‘Türk’üm!...; Derdimiz” [Şiir], s. 27
- “Orkun’dan Sesler”, s. 28
- Selâhattin Ertürk, “İnsanları Tanımak Üzerine”, s. 29-31
- Enver Tuncalp, “Müslüman Türk” [Şiir], s. 31
- Şinasi Gökdemir, “Ey Türk!” [Şiir], s. 31
- Yücel İpek, “Kendimize Dönelim”, s. 32
- Dursun Gülcü, “Resmî Sansür, Ahlâk Polisi ve İlgili Makamların Nazarı Dikkatine”, s. 32

Yıl 1, Sayı 7, Ağustos 1962

- Orkun, “Sevgili Orkun Okuyucuları”, s. 1, 32
- Nejdet Sançar, “Türklük Sevgisi”, s. 2
- Fuat Uluç, “Vasiyet”, s. 3, 29
- Hayranî Ilgar, “İçimizdeki Düşman”, s. 4
- M. Zeki Sofuoğlu, “Bu Kayıtsızlığın Sonu Nereye Varır?”, s. 5-6
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Düşünceler İçinde” [Şiir], s. 6
- Tahsin Ünal, “Çalışma Devri Açalım”, s. 7-8
- “Komünizmin Cenneti”, s. 9, 29
- Mehmet Akif İnan, “Niçin Milliyetçilik?”, s. 10
- Abdürrahim Karakoç, “Işıklı Haberler” [Şiir], s. 10
- Muammer Kocabaş, “Fatih Mehmet Han” [Şiir], s. 11
- Yusuf Pehlivan, “Vatan” [Şiir], s. 11
- Adnan Ziya Pekdemir, “Kürşad”, s. 12-13

Kemaleddin Zeybek [Namık Kemal Zeybek], “İrkçılık-Turancılık”, s. 14-15
“Orkundan Sesler!...”, s. 16-17
Saatçioğlu, “Milliyetçi Dergi Orkun’un Hatıralattıkları”, s. 17, 28
Alb. C. W. Hostler, “Türklerin Dili”, Tercüme Eden: Bnb. Şinasi Sükan, s. 18
Aclan Sayılğan, “Ortaçağ Mystére’leri ve Halk”, s. 19-20
Şinasi Gökdemir, “Tanrıdağı’na Ağıt” [Şiir], s. 20
Süleyman Aksoyalp, “Türkçe’nin Gelişmesi”, s. 21-22
Mustafa Sağlam, “Ne Oluyoruz”, s. 23
Celâlettin Çetin, “Kürşad Geliyor” [Şiir], s. 23
Paşaoğlu Yalçın Aytekin, “Geliriz” [Şiir], s. 23
Mustafa Hacıömeroğlu, “Prodüktivite”, s. 24, 28
Kırzioğlu [Fahrettin] (Derleyen), “Folklorumuzdan Örnekler: ‘Sütü Çekmiş’”, s. 25
Osman N. Koçtürk, “Hayvan Açsa İnsan Tok Olmaz”, s. 26
Sönmez Tarcan, “Adana’da Esir Milletler Haftası Kutlandı”, s. 27
Necdet Teymur, “Gitsin” [Şiir], s. 27
Gedikoğlu M. Kâmran, “Dostum” [Şiir], s. 28
Yalçın Çakıcı, “Zararlı Yayınlar”, s. 30
Emrullah Güneri, “İnancım” [Şiir], s. 30
Kutluk Alp Gökbörü, “Turan Yolunda” [Şiir], s. 31
“Bunları Okuyunuz, Okutunuz”, s. 32

Yıl 1, Sayı 8 (Rıza Nur Özel Sayısı), Eylül 1962

Orkun, “Dr. Rıza Nur”, s. 1
Atsız, “Rıza Nur’un Türkçülüğe En Büyük Hizmeti”, s. 2
Rıza Nur, “Millî İlâhi” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “İstiklâl Sırasında Dr. Rıza Nur’un Siyasi Hizmetleri”, s. 3-4
“Rıza Nur’dan Beyitler” [Şiir], s. 4
Hikmet Tanyu, “Zamanın Tüketemediği Rıza Nur (1879-1942)”, s. 5-8, 30-37
Rıza Nur, [Başlıksız] [Şiir], s. 9
Rıza Nur, “Önüç”, s. 10
Rıza Nur, “Namık Kemal”, s. 11-12
Zeki Sofuoğlu, “Dr. Rıza Nur Beğ”, s. 13
Necmeddin Sefercioğlu, “Dr. Rıza Nur ve Biz”, s. 14-15
Galip Erdem, “Merhum Rıza Nur’un Düşündürdükleri”, s. 15
Namık Kemal, “Hürriyet Şiiri” [Şiir] [Sadeleştiren: Rıza Nur], s. 16
“Dr. Rıza Nur Beğ’in Dr. Tevetoğlu’na Gönderdiği Mektuplar”, s. 17-19
Rıza Nur, “Ateş ve Pervane” [Şiir], s. 19

A. Okçuoğlu, “Dr. Rıza Nur’un Hayatından Notlar”, s. 20-21
İsmet Tümtürk, “Dr. Rıza Nur”, s. 22-23
Dr. Rıza Nur, “Rıza Nur’un Vâ-Nû’ya Cevabı”, s. 24-25
Peyami Safa, “Dr. Rıza Nur”, s. 26
Doktor Rıza Nur, “Rıza Nur’un Türk Tarihinin Önsözü”, s. 27
Rıza Nur, “Rıza Nur’un Gurbet Dağarcığı’nın Önsözü”, s. 28-29
Yusuf Kemal Tengirşenk, “Rıza Nur”, s. 37-38, 45
Namık Kemâl-Rıza Nur, “Rüyâ” [Şiir], Manzum Hale Getiren: Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, s. 39-42
Orkun’dan, “Dr. Rıza Nur”, s. 43
Remzi Oğuz Arık, “Rahmetlik Dr. Rıza Nur”, s. 44
[Rıza Nur], “Yurt?” [Şiir], s. 45
“Orkundan Haberler”, s. 46
Rıza Nur, “Nâmık Kemal’in Ruhu ile” [Şiir], s. 46
“Orkundan Sesler”, s. 47-48

Yıl 1, Sayı 9, Ekim 1962

Atsız, “Çağrı Beğ”, s. 1-4
Enver Tuncalp, “Türkiyem” [Şiir], s. 4
Göktürk Mehmet Uytun, “Zamanın Ötesinden” [Şiir], s. 4
Nejdet Sançar, “Türk ve Kahramanlık”, s. 5-7
Halide Nusret Zorlutuna, “Toprak: ‘Su’ Şâiri F. Tevetoğlu Kardeşime” [Şiir], s. 8
M. Zeki Sofuoğlu, “Milliyet Prensibi ve Milletimizin İstklâl Aşkı”, s. 9-11
A.Okçuoğlu, “Türk Edebiyatında Kahramanlık”, s. 12-13
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Merhum Türk Milliyetçileri: Mehmet Emin Yurdakul”, s. 14-15
“Mehmet Emin Yurdakul’dan Seçilmiş Parçalar”, s. 16
Kırzıoğlu M. Fahrettin, “Rahmetli Dr. Rıza Nur Bey’in Tarihe Ait Basılmış [Basılmamış Olmalı] İki Eseri”, s. 17-19
Bahattin Karakoç, “Koçaklama” [Şiir], s. 19
Ziya Aydınoğlu [M. Zeki Sofuoğlu], “Rahmetli Prof. Arık’tan Bir Hatıra”, s. 20
Yalçın Öztürk, “Röportaj: Nejdet Sançar’ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri”, s. 21-23
A. Fuad Azgur, “30 Ağustos” [Şiir], s. 24
Orhan İ. Kök, “Komünizm”, s. 25-26
Orkun, “Bir Yıldönümü”, s. 27
M. Z. S. [M. Zeki Sofuoğlu], “İdeal ve Akıselime İki Örnek”, s. 28-29
Hayranî Ilgar, “Millî Düşmanlarımız”, s. 29

- [Nejdet Sançar], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Halide Nusret Zorlutuna”, s. 30
“Halide Nusret Zorlutuna’dan Seçilmiş Parçalar”, s. 31
Orkun, “Bilge Kağan’ın Seslenişi”, s. 32-33
Şinasi Siber, “Kıbrıs Meselesi ve Rum Ortodoks Kilisesi”, 34-35
Kutluk Alp Gökbörü, “Dilde Türkçülük”, s. 36-37
Orkun Kitaplığı: Hazırlayan Gezer Nevşehirli, “Severlerin Kalemile: Peyami Safa, Rıza Nur, H. Namık Orkun“, s. 38-40
Ömer Erkut Öner, “Gerici”, s. 41
İsmail S. Coşkun, “Bir Yıldız Kaydı: Afşın’a”, s. 42
Mahir Ceylan, “Kahramanlık Ruhu”, s. 43
Akkan Suver, “Zindan” [Şiir], s. 44
Fatma Murat, “Sen Bir Köy Çocuğuydun” [Şiir], s. 44
Bekir Özsoğüt, “Dönersem” [Şiir], s. 44
Sabri Keleberoğlu, “Kararan Adam” [Şiir], s. 45
Refet Körüklü, “Yakarış” [Şiir], s. 46
İsmail Durmuş Albayraktaroğlu, “Bozkurt Uyan: İbrahim Karayel’e” [Şiir], s. 46
H. Fethi Gözler, “Ülküden Damlalar: Dil Bilmecesi”, s. 47
“Okuyucu Sayfası”, s. 48
“Bunları Okuyun ve Okutun”, s. 48

Yıl 1, Sayı 10, 15 Kasım 1962

- Orkun, “Sevgili Orkun Okuyucuları”, s. 1
Atsız, “Devletimizin Kuruluşunu Sağlayan Savaş”, s. 2-4
Halide Nusret Zorlutuna, “Yağmur” [Şiir], s. 3
Hikmet Tanyu, “Remzi Oğuz Arık ve Türklük Alemi”, s. 4-6
Hocaoğlu Selâhattin Ertürk, “İsimsiz Şiir” [Şiir], s. 5
Refet Körüklü, “Bir Zamanlar” [Şiir], s. 6
[Nejdet Sançar], “Merhum Türk Milliyetçileri: Müftüoğlu Ahmet Hikmet”, s. 7
Recep Ünal, “Türkün Kopmaz Damarı” [Şiir], s. 7
“Müftüoğlu Ahmet Hikmetten Seçilmiş Parçalar”, s. 8
Gedikoğlu M. Kâmrân, “İnan ki” [Şiir], s. 8
Nejdet Sançar, “Niçin Milliyetçilik?”, s. 9-10
B. Nabi Kılıçoğlu, “Ülküye Hasret” [Şiir], s. 10
Selâhattin Ceylân, “Bir Kurtun Seslenişi” [Şiir], s. 10
H. Fethi Gözler, “Ülküden Damlalar: Zamanımıza Uygun Özdeyişler”, s. 10
Kırzioğlu [M. Fahrettin], “Millî Folklor: Sağdıç-Soldıç Geleneğimiz”, s. 11
Emel Nurettin Demirkan, “Ankara” [Şiir], s. 11

- M. Zeki Sofuoğlu, “İki Yüzlülük Meydanda!”, s. 12
“Sofuoğlundan Seçilmiş Parçalar”, s. 12
Fuat Uluç, “Son Çare”, s. 13
Ali Rıza Özer, “Ruhum Karışsın Denize” [Şiir], s. 13
Reşat Cantaş, “Dikkat! İftira Ruhu Hortluyor”, s. 14
“Türklüğe Seslenişler: Atatürk’ün Seslenişi”, s. 14
M. Z. S. [M. Zeki Sofuoğlu], “Devirlerin Sorumluluğu”, s. 15
Halil Aydın, “Daha Ne Zaman” [Şiir], s. 15
Ziya Aydınoglu [M. Zeki Sofuoğlu], “İhtisasa Saygı Şart”, s. 16
Yılmaz Gürbüz, “Altın Zamanlar” [Şiir], s. 16
A. Çiftçioğlu [Nejdet Sançar], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: M. Zeki Sofuoğlu”, s. 17-18
Sefer Nevşehirli, “Fevziye Abdullah Tansel: Tanzimat Devri Edebiyatından Dini Şiirler”, s. 18-19
Sefer Nevşehirli, “Fevziye Abdullah Tansel: Çocuklar İçin Dini Şiirler”, s. 19-20
İsmail S. Coşkuner, “Ben Asyalıyım”, s. 20-21
Sefer Nevşehirli, “Hikmet Tanyu: Türkçülük ve Ziya Gökalp”, s. 21-22
Bahattin Karakoç, “Mutlu Yaşantı: Sayın Hocam Dr. Selâhattin Ertürk’e” [Şiir], s. 22
Nejdet Sançar, “Bazı Manalar ve Kavramları”, s. 23-24
Kemâl Vehbi Gül, “Milliyetçiliğimizin Hedefleri”, s. 25-26
Aysel (Akkol) Atalay, “Kür-Şad” [Şiir], s. 26
Emel Nurettin Demirkan, “Atam” [Şiir], s. 26
Tahir Kırıl, “Sağ Ol Mehmetçik” [Şiir], s. 26
Mehmet Âkif İnan, “Garip Gönüldaş” [Şiir], s. 26
N. Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Almıla’lara”, s. 26
Selâhattin Ertürk, “Amerika’da Din ve Eğitim Meselesi”, s. 27-30
Yavuz Bilent Bâkiler, “Unuttuğumuz İnsanlar” [Şiir], s. 27
Yavuz Bülent Bâkiler, “Gece Yarısı” [Şiir], s. 28
A. Kargın, “Hırs” [Şiir], s. 28
“Dergiler”, s. 30-32

Yıl 1, Sayı 11, 15 Aralık 1962

- Orkun, “Ülkü ve Teknik”, s. 1
Nejdet Sançar, “Türk’ü İnkâr Edenler”, s. 2-3
Ziya Aydınoglu [M. Zeki Sofuoğlu], “Özel Teşebbüsün Önemi”, s. 3, 21
Hikmet Tanyu, “Ziya Gökalp ve Din”, s. 4-5, 21
Karamağaralı [Halûk], “Sanata ve Türk Sanatına Dair”, s. 6
Arif Nihat Asya, “Kıbrıs’ta Mevlâna” [Şiir], s. 6

- Halide Nusret Zorlutuna, “Benim İçin” [Şiir], s. 6
- Tevetoğlu [Fethi], “Mâna” [Şiir], s. 6
- Kırzıoğlu M. Fahrettin, “Türk-Bilig (Türkoloji)’de En Yeni Araştırma ve Buluşlar ve Pertev N. Boratav”, s. 7-9
- Bilge Han, “Dönersem Kahbeyim” [Şiir], s. 9
- M. Zeki Sofuoğlu, “Türk İktisadiyatı, Cento ve Ortadoğu”, s. 10-11
- Hasan Karabulut, “Yavuz Selim Han; Kim?; Onlardan mıdır?; Maziyi Bilmek” [Şiir], s. 11
- İsmail Durmuş Albayraktaroğlu, “Anadolu Dertlerinden” [Şiir], s. 11
- Hasan Değirmenci [Fethi Tevetoğlu], “Merhum Türk Milliyetçileri: Enis Behiç Koryürek”, s. 12
- “Enis Behiç Koryürek’ten Seçilmiş Parçalar” [Şiir], s. 13
- Azmi Güleç, “Boşluk” [Şiir], s. 13
- Hayranî Ilgar, “12. Yıldönümü Münasebetiyle: Kunuri Zaferi”, s. 14
- H. Fethi Gözler, “Ülküden Damlalar: Mantal Sadizm”, s. 14
- Yılanlıoğlu [İsmail Hakkı], “İnsan” [Şiir], s. 15
- Hüsnü Dikeçligil, “Yeni İstiklâl!”, s. 16
- Fevzi Doğulu, “Liselerde Edebiyat Tarihi Meselesi”, s. 17-19
- Abdürrahim Karakoç, “Nöbetçinin Vukuatı” [Şiir], s. 19
- Bahattin Karakoç, “Alparslan” [Şiir], s. 19
- İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, “Komünizmin Gerçekleri”, s. 20-21
- İ. S. Coşkuner, “Biz Bize”, s. 21, 28
- M. Z. S. [M. Zeki Sofuoğlu], “Beş Yıllık Plânda Sektörler”, s. 22-23
- Nejdet Sançar, “Türkiyecilik ve Turancılık”, s. 23-25
- A.Çiftçioğlu [Nejdet Sançar], “Yaşayan T. Milliyetçileri: Dr. Hikmet Tanyu”, s. 25-26
- Refet Körüklü, “Yumruklarım” [Şiir], s. 26
- “Dr. Hikmet Tanyu’dan Seçilmiş Parçalar”, s. 27
- Refet Körüklü, “Abide”, s. 28
- “Aydın Notları: Maarif Teşkilâtımız Ölü mü?”, s. 29-30
- “Orkundan Haberler”, s. 31
- Gedikoğlu M. Kâmran, “Bir Ses Gelir: Atsız Beğ’e” [Şiir], s. 31

Yıl 1, Sayı 12, 15 Ocak 1963

- Orkun, “Milliyetçilik ve Sevgi”, s. 1
- Fethi Tevetoğlu, “Doğu-Batı Münasebetleri ve Türkiye”, s. 2-3
- Arif Nihat Asya, [Başlıksız] [Şiir], s. 3
- M. Z. S. [M. Zeki Sofuoğlu], “Dünya ve Biz”, s. 4-6
- Tevetoğlu [Fethi], “Yağmur” [Şiir], s. 5

- Reşat Cantaş, “Bir Şafak Vakti” [Şiir], s. 6
- Mehmet Avşaroğlu, “Barışmaz Düşman” [Şiir], s. 6
- Kemal Vehbi Gül, “Vatan Üzerine”, s. 7-9
- Göktürk Mehmet Uytun, “İssız Dere” [Şiir], s. 9
- İlter Veziroğlu, “Kıbrıs Mektubu: Kıbrıs Meselesi ve Türkiye”, s. 10-11
- M. Zeki Sofuoğlu, “Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi?”, s. 11-12
- Hasan Karabulut, “Çaldıran; Bayrak ve Dedem; Dönüp Bakınca; Kıratların Sabrı; Bizansın Fethi” [Şiir], s. 12
- Nurettin Uytun, “Kızıl Tehlike”, s. 13
- Bahattin Çokay, “Tanrı Türkü Korusun”, s. 14-18
- Kemal Fedai Coşkun, “Kanlı Tuna” [Şiir], s. 18
- Tahsin Ünal, “Devlerle Mücadele”, s. 19-20
- N. Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Osmanlılık ve Humanizma”, s. 20
- Konuşan: Yavuz Bülent Bâkiler, “Edebî Sohbetler: Tarık Buğra Diyor ki”, s. 21-22
- H. Fethi Gözler, “Efendilik Devrimi Lâzımdır!”, s. 22
- Hamza Yaylâ, “Türkçü Gözüyle Şehirlerimiz: Gazi Kars”, s. 23
- Ziya Aydınolu [M. Zeki Sofuoğlu], “Artık Bu Taktiği Anlamalı..”, s. 24
- Basri Gocul, “Sınırdan Sınıra” [Şiir], s. 24
- Mehmet Rıza Çalışkan, “‘Dedemin Vasiyeti’ Akın” [Şiir], s. 24
- “Orkun Kitaplığı: Yalnızlık”, s. 26
- “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Basri Gocul”, s. 26
- [Basri Gocul], “Oğuzlamadan Parçalar” [Şiir], s. 27
- Emel Nurettin Demirkan, “Bayrak” [Şiir], s. 27
- Tahir Ergün, “Orkun Kitaplığı: Hurâfeler ve Menşeleri”, s. 28
- “Orkundan Haberler”, s. 28
- Hikmet Ataman, “İtalyan Basını Kendine Gel”, s. 29
- Aydın Talay, “Türk Aydınlarına Sesleniş!”, s. 29
- Osman Selim Dinçsoy, “Bağdat’da Dedem” [Şiir], s. 29
- Osman Selim Dinçsoy, “Nal Sesleri” [Şiir], s. 29
- Bilge Han, “Deli Gönül” [Şiir], s. 30
- Süleyman Öcal (Musul), “Kerkük Gençliğine: Bizim Hâsa” [Şiir], s. 30
- Bekir Özsoğüt, “Olacak” [Şiir], s. 30
- İlkân San, “Dertli Sarhoş” [Şiir], s. 30
- R. Körüklü, [Başlıksız. Türkçüler Derneği Tarsus Ocağı’nın bir etkinliği hakkında.], s. 31

Yıl 2, Sayı 13, Şubat 1963

Orkun, “Türk Aydınlarına Çağrı”, s. 1

- Sami Kırdar, “Unuttuğumuz Bir Ödev”, s. 2
- Halide Nusret Zorlutuna, “Bir Işık” [Şiir], s. 2
- Arif Nihat Asya, “Rubai” [Şiir], s. 3
- Cevat Önder (Erzurum Milletvekili), “Milliyetçilikten Ne Anlıyoruz?”, s. 3
- M. Zeki Sofuoğlu, “Anayasa Nizamı ve 141-142. Maddeler”, s. 4
- Necdet Aksoy, “Batıya Doğru”, s. 5
- Hocaoğlu Selâhattin Ertürk, “Susuzluğa Dâir” [Şiir], s. 5
- Dr. S. Ertürk, “Tecelli’den”, s. 5
- Hasan Aksay, “Huzur Yolu”, s. 6
- Fahri Ersavaş, “Bozkurtların Uyanışı” [Şiir], s. 7
- Necdet Kürşad, “İşte Sen Busun!”, s. 7
- Fuat Uluç, “Tanrı Türkü Korusun”, s. 8
- Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Kervan” [Şiir], s. 9
- Mehmet Altunsoy (Ankara Milletvekili), “Park” [Hikâye], s. 10-11
- Devletkuşu İsmail, “Tekâmül Yolu”, s. 11-13
- İlter Veziroğlu, “Kıbrıs Mektubu: Kıbrısta Sanayi Ticaret ve Beşeri Durum”, s. 14
- Refet Körüklü, “Durmayın Yükselin” [Şiir], s. 14
- Ali Rıza Özer, “Vatandan Uzakta” [Şiir], s. 15
- Ali Rıza Özer, “Bir Bayrak Konuşuyor” [Şiir], s. 15
- Pehlivanlıoğlu O. Kürşad Yıldırım, “Türkistan” [Şiir], s. 15
- Pehlivanlıoğlu O. Kürşad Yıldırım, “Selâm Sana” [Şiir], s. 15
- Rasim Hancıoğlu, “Müslümanlık ve Türkler”, s. 16
- H. Fethi Gözler, “Ülküden Damlalar: Kahraman ve İman”, s. 16
- Münir Tümtürk, “Ülkü ve Ülkü Birliği”, s. 17-18 [Yazı sonunda soyadı ile ilgili bir not var.]
- Gedikoğlu M. Kâmrân, [Başlıksız] [Şiir], s. 18
- Kemal Vehbi Gül, “Gerçek Vatan”, s. 19-21
- Hasan Karabulut, “Seddi Çin; Onlardı; Murad’ın Sesi” [Şiir], s. 21
- İrfan Doğanlı, “‘Aşkım’ Derim” [Şiir], s. 21
- Abdürrahim Karakoç, “Vur Emri” [Şiir], s. 22
- Bahattin Karakoç, “12 Şubatlarda Maraş” [Şiir], s. 22
- “Basri Gocul’un Eserleri”, s. 22
- “Orkundan Haberler”, s. 23
- Orkun, “Muhterem Okuyucular”, s. 23
- “Türk Derneği”, s. 23
- Orkun, “Aclan Sayılğan Orkun’da”, s. 23
- “Bilge Yolalan; Münir Tümtürk; Hasan Sami Bolak”, s. 24, 25

Mehmet Bilge Özdemir, “Turan Türküsü” [Şiir], s. 25 [Türkocağı Gençlik Kolları yarışmasının kazanan şiiri.]

Basri Gocul, “Pişmanlanan Deli Dumrul’un Ulu Tanrı’ya ‘Yakarış’ı” [Şiir], s. 25

Yılmaz Gürbüz, “Adalar Bizim Değil” [Hikâye], s. 26-28

Göktürk Mehmet Uytun, “Anadolulu Gelin” [Şiir], s. 28

“Orkun Postası”, s. 29

“Bunları Okuyun, Okutun”, s. 29

Murat Çetin, “Ülküdaşlara!”, s. 30

Atasoy-Müftüoğlu, “Batı Müziği ve Radyolarımız”, s. 30

Hasan Sami Bolak, “Bizler Turan Çocuğuyuz!” [Şiir], s. 31

İsmail Durmuş Albayraktaroğlu, “Gönlümce” [Şiir], s. 31

Köksal Toptan, “Bugünün Bazı Gençlerine” [Şiir], s. 31

Yıl 2, Sayı 14, Mart 1963

Orkun, “Adam Mes’alesi”, s. 1

Genel Kurmay Plân ve Harekât Dairesi Başkanı Turgut Sunalp, “Nato ve Türkiye”, s. 2-3

Galip Erdem, [Halide Nusret Zorlutuna ile röportaj.], s. 4-6

Petöfi, “Dile Gelen Kelepeç” Böyleleştiren: Basri Gocul [Şiir], s. 6

Göktürk Mehmet Uytun, “Yağmurlu Şiir” [Şiir], s. 6

Fuat Uluç, “Mehmetçik” [Şiir], s. 6

M. Zeki Sofuoğlu, “Milliyetçiliğimizin Altı Temeli”, s. 7

Orkun, “Okuyucularımızın Nazarı Dikkatine: Bir Konferans”, s. 8, 29

M. Zeki Sofuoğlu, “Marksist Propagandaya Canlı Bir Misâl!”, s. 9

İsmail Devletkuşu, “Sevki İdare San’atı”, s. 10-16

Basri Gocul, “Krallar ve Deliler; Bilinsin!; Bayrak ve Minare” [Şiir], s. 10

Bekir Özsöğüt, “Yeter Artık!” [Şiir], s. 10

Dr. Baycan, “Âştığın Derdi” [Şiir], s. 11

Basri Gocul, “Daha Doğru Davranış; Gayretsizlik” [Şiir], s. 11

Basri Gocul, “Adil Olmalı!; Cehalet; Mırıldanış; Sohbet” [Şiir], s. 12

Abdürrahim Karakoç, “Sesleniş” [Şiir], s. 12

Bora Ertener, “1877-1878” [Şiir], s. 13

Reşat Cantaş, “Türkün Tarifi” [Şiir], s. 13

Osman K. Yıldırım, “Neden” [Şiir], s. 13

Öztürk Ataoğuz, “Özgürce” [Şiir], s. 14

Metin Güray, “Yalnızım” [Şiir], s. 14

Mustafa Okur, “Azim” [Şiir], s. 15

Gedikoğlu M. Kâmran, “Gözler Ağlamalı” [Şiir], s. 15

Aclan Sayılğan, “Orkun’a Mektup”, s. 16-17
Fuat Uluç, “Çanakkale Zaferi”, s. 17-19
Şinasi Gökdemir, “Ülkü” [Şiir], s. 19
Süleyman İbrahim, “10 uncu Yıl Dönümü Münasebetiyle: Dadaylı Albay Halit Beğ”, s. 20-21
İlkân San, “Vatan” [Şiir], s. 20
Aclan Sayılğan, “Existentialisme (Varoluşçuluk) ve Sanat Hareketleri”, s. 21-27
Köksal Toptan, “Çanakkale Şehitlerine” [Şiir], s. 23
İzmir Türkocağı, “İzmir Türkocağı’nın Sayın Halkımıza Bildirisi”, s. 24
“Beste Sevilen; Aytuğ Kaplan”, s. 25 [Afşın Sançar yazı yarışmasında dereceye girenlerin biyografileri.]
Ceyhan Türkeş, “Türk Kültürünün Ölüm Kalım Savaşı”, s. 27
Bahattin Çokay, “Kaybolmuş Vatan Hakkında”, s. 28
“Orkun’dan Haberler”, s. 29
Ümit Öden, “Özlem” [Şiir], s. 29
Ahmet Alpay, “Hal’in; Yolumuz” [Şiir], s. 29
Münir Tümtürk, “Bozkurtlar! Gökbayrak Altına...”, s. 30
Ahmet Kaplan, “Ne Muhteşemdi O Günler!..”, s. 30
Hasan Sami Bolak, “Bahaneler Gölgesinde Komünizm...”, s. 31
Güngör Göral, “Vatan”, s. 31

Yıl 2, Sayı 15, Nisan 1963

Orkun, “Millet Sevgisi”, s. 1
M. Zeki Sofuoğlu, “Planlı Kalkınma Üzerine”, s. 2-4
Arif Nihat Asya, “Leylâ” [Şiir], s. 3
Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Anam” [Şiir], s. 4
Tahsin Ünal, “Cemaat Sistemi”, s. 5
Bahri Ulaş, “Rusya’da Kitap Sansürü”, s. 6-7
Fuat Uluç, “Çanakkale Zaferi II”, s. 7-8, 29
Yılmaz Nevruz Karaçaylı, “Karaçay”, s. 9
“Mustafa Kemal Paşa’dan Hatıralar!.. Müteveffa Çankırı Milletvekili Ahmet Talât Omay’ın Hâtıra Defterinden”, s. 10-11
Petöfi, “Nasıl Ölmeliyim?!” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 11
Basri Gocul, “Beyitler” [Şiir], s. 11
Hayrani Ilgar, “Hikâye: ‘Göç’ten Bir Köşe” [Hikâye], s. 12-14
İsmail Devletkuşu, “Koca Sinan Ruhun Şadolsun...”, s. 15-17
Selâhattin Ertürk, “Demokratik Milliyetçilik ve Sosyalizm”, s. 18-21
Necati Tosuner, “Hikâye: İki Ülkü” [Hikâye], s. 22-25

Osman Selim Dinçsoy, “Yiğitlerin Türküsü” [Şiir], s. 25
Orkun, “Orkun’dan Haberler”, s. 26
“Türk Dünyasından Haberler: Sovyetler Birliğindeki Müslümanlar”, s. 26
Mehmet Rıza Çalışkan, “Dedemin Vasiyeti: Akıncının Hasreti” [Şiir], s. 27
Mehmet Celâl, “Rüyamda Gördüm Onları...” [Şiir], s. 27
O. Selim Dinçsoy, “Kayseri Lisesinde ‘Büyük Kahramanlık Günü’”, s. 28
“Orkun’dan Haberler”, s. 28
Mehmet Rıza Çalışkan, “Dedemin Vasiyeti: Güneş Eksilmez” [Şiir], s. 29
İhsan Sezal, “Yalnızlık” [Şiir], s. 29
Nihat Selışık, “Kimlerdenim?” [Şiir], s. 29
Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Cemiyeti Gençlik Kolu, “Bildiri”, s. 30

Yıl 2, Sayı 16, Mayıs 1963

Orkun, “Mücadele Edeceğiz”, s. 1
M. Zeki Sofuoğlu, “Hürriyetlerimiz, Özel Teşebbüs ve Sosyal Adalet”, s. 2-5
Halide Nusret Zorlutuna, “Bir Bilmeceler ki...” [Şiir], s. 3
Yavuz Bülent Bâkiler, “Davullar-Davullar-Davullar” [Şiir], s. 5
Bahri Ulaş, “Tass Ajansı”, s. 6
Münir Tümtürk, “İrtica Yok, İftira Var!”, s. 7
Osman Selim Dinçsoy, “Türk Oğlu” [Şiir], s. 7
Baycan, “Şinkar Çayı” [Şiir], s. 8
Baycan, “Eski Saray” [Şiir], s. 8
Baycan, “Dostlara!” [Şiir], s. 8
Tevetoğlu [Fethi], “Ölümünün 36. Yıldönümünde: Orkun Abidelerini İlk Okuyan Bilgin Prof. Vilhelm Thomsen”, s. 9
Beria Remzi Özorun, “Destandan Bir Yaprak” [Şiir], s. 10
Rasim Hancıoğlu, “Türklerin İslâmî İnançları Benimsemesi”, s. 11
Bekir Özsöğüt, “Ölüm Nedir?” [Şiir], s. 11
Bahri Ulaş, “Atatürk’ün Samsun’a Çıkışının 44 üncü Dönüm Yılı Münasebetiyle: Samsun Atatürk Heykeli”, s. 12
Fuat Uluç, “Çanakkale Zaferi III”, s. 13-14
Nurettin Pakyürek, “Anladım ki...” [Şiir], s. 14
Ahmet Kaplan, “Köylümüzün Bu Günkü Durumu”, s. 15
Mehmet Zeki Akdağ, “Muştı” [Şiir], s. 15
Muzaffer Özdağ, “Anlaşılmayan Atatürk”, s. 16-19
Bahri Ulaş, “Samsun” [Şiir], s. 18
Fuat Uluç, “Olmayınca” [Şiir], s. 18

İkbal (Pakistan Millî Şairi), “Petöfi” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 19
Hamza Yaylâ, “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi”, s. 20-21
Kemal Fedai Coşkun, “Mayıs Gençleri: 3 Mayıs Kahramanlarına” [Şiir], s. 21
Önder Deligönül, “Ölmez Türk” [Şiir], s. 21
Hasan Sami Bolak, “Tenkid: ‘Sessiz Gürültü’”, s. 22
Nazif Ergin, “Koşma” [Şiir], s. 22
Hamdi İnanç, “Milliyetçiliğimiz (Sevgi)” [Şiir], s. 22
Güngör Göral, “Dâva Adamı”, s. 23
Petöfi, “Köpeklerin Şarkısı” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 23
Petöfi, “Kurtların Şarkısı” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 23
Süleyman İbrahim, “Bir Temenni”, s. 24
Yılmaz Nevruz Karaçaylı, “Kuzey Kafkasya İstiklal Mücadelelerinde Karaçaylılar”, s. 25-26
Mehmet Doğan, “Yakışır” [Şiir], s. 26
“Geldim Sana Yaşlarla” [Şiir], s. 26
“İnanç” [Şiir], s. 26
Nazmi Menetlioğlu, “Tanrı Şahid Olsun” [Şiir], s. 26
Paşaoğlu Yalçın Aytekin, “Vatan Aşkı-Millet Aşkı” [Şiir], s. 27
Bekir Özsöğüt, “Gelsin” [Şiir], s. 27
Petöfi, “Bir Saklambaç Masalı” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 28
Göktürk Mehmet Uytun, “Gel Etme” [Şiir], s. 28
Babur Yılanlıoğlu, “Bahar” [Şiir], s. 29
Ahmet Kaplan, “Afşın’a Mektuplar”, s. 30
Hüseyin Balcı, “Gençlerimizde Kayma”, s. 30

Yıl 2, Sayı 17, Haziran 1963

Atsız, “Türkçülük”, s. 1
M. Zeki Sofuoğlu, “Memleketimiz, İnsanımız ve İktisadi Kaynaklarımız”, s. 2-3
Arif Nihat Asya, “Sultanlar” [Şiir], s. 4
Basri Gocul, “Hak Mücadelesi” [Şiir], s. 4
Halide Nusret Zorlutuna, “Boşlukta” [Şiir], s. 4
Enver Tuncalp, “Yüce Varlık” [Şiir], s. 4
Ahmet Yavuz Yücel, “Türkçülük Nedir?”, s. 5
“Atatürk’e Sesleniyoruz” [Öğretmen Dergisi’nden Alıntı], s. 6
Mehmet Özdemir, “Acaba” [Şiir], s. 6
A. Rıdvan Erdoğan, “Sanat Toplum Bağıntısı ve Günümüzdeki Sanat Hareketleri”, s. 7-8
Basri Gocul, “Beyitler” [Şiir], s. 8
Mehmet Özdemir, “Moskofçular Ne Hayaller Kuruyor?”, s. 9, 23

Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu, “Bütün Türklük”, s. 10-11
Nur Soylu, “Gençlik Teşekküllerimiz”, s. 12, 31
Tahsin Ünal, “Zaruri Sualler: Prof. Cahit Tanyol Beğefendiye”, s. 13-15
Basri Gocul, “Korkunç Mefhumlar” [Şiir], s. 15
Basri Gocul, “Bıkış” [Şiir], s. 15
Sermet Uslu [Nejdet Sançar], “Mühim ve Orjinal Bir Eser”, s. 16
Bahri Ulaş, “Sovyet Siyasi Kültür Harbi”, s. 17-18
Ahmet Kaplan, “Neden Milliyetçilik”, s. 19
Basri Gocul, “Beyitler” [Şiir], s. 19
Süleyman Aksoyalp, “Hudeybiye Muahadenâmesi”, s. 20
İlter Veziroğlu, “Mukaddesatçıların Birleşmesi”, s. 21
Hamza Yaylâ, “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi”, s. 22-23
Salih Bozacıoğlu, “Mehter Takımını Alkışlarken Düşündüklerimiz”, s. 24
“Gençliğin Muhafaza Kuvveti”, s. 24
Necati Tosuner, “Hikâye: Gerçek Hayat” [Hikâye], s. 25
Hayrani Ilgar, “Hikâye: Atlattığım Korku” [Hikâye], s. 26-29
Göktürk Mehmet Uytun, “Harman Gibidir” [Şiir], s. 27
Ali Ziyân, “Orkun’a Selâm” [Şiir], s. 28
Basri Gocul, “Kinci” [Şiir], s. 29
Yılmaz Nevruz Karaçaylı, “Masal (Ne idik, Ne Olduk, Ne Olacağız)”, s. 30
“Yeni Yayın: Türk Kültürü”, s. 31

Yıl 2, Sayı 18, Temmuz 1963

Atsız, “Türk Kara Ordusu Ne Zaman Kuruldu?”, s. 1, 7
Halide Nusret Zorlutuna, “Türk Dil Kurultayı Üzerine Bir Sohbet”, s. 2-3
Nejdet Sançar, “Türk’ün Düşmanları”, s. 3-4
Refet Köroklü, “Hani” [Şiir], s. 4
M. Zeki Sofuoğlu, “Samimiyet ve Kamu Düzeni”, s. 5
Yiğit Bilge [Nejdet Sançar], “Kızıl Âfete Karşı Kür Şad’lık Ruhu”, s. 6
Yavuz Bülent Bâkiler, “Açıldı Surlarda Bir Gedik” [Şiir], s. 6
Münir Tümtürk, “Meteksas’daki Akılsızlık”, s. 7
Orkun, “Komünist Tasfiyesi Meselesi”, s. 8-9
Kaytmazoğlu, “Atatürk ve Türk İhtilâli”, s. 9-11
Bahri Ulaş, “Kızıl Cennet, Komünist Cehennemin İçyüzü: Rusyada Kütle Adaleti”, s. 11-12
Kutluk Alp Gökbörü, “Millî Edebiyat Nedir ve Günümüzdeki Edebiyat”, s. 13-14
Kurt Bora, “Diyorlar ki”, s. 14
A.Okçuoğlu, “Moskofçu Kuyruklar ve Kuyrukçuları”, s. 15

“Orkundan Sesler”, s. 16-17
Kurt Bora, “Bağlantı ve Kişi Davranışları Üzerine Düşünceler”, s. 18-19
Hamza Yaylâ, “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi: Alp Aslan”, s. 19-20
M. Şevki Özmen, “İslâm Dini ve Eğitim”, s. 21
Sadi Somuncuoğlu, “Millî Kalkınma ve İnsan Unsuru”, s. 22
Sermet Uslu [Nejdet Sançar], “Halk Kütüphanelerinin Kitapları Hakkında”, s. 23-24
Mehmet Rıza Çalışkan, “Tarihe Açılan Pencere Mehmetçik” [Şiir], s. 23
Aziz Alpaut, “İbret Alınacak Olaylar”, s. 24-27
Nejdet Sançar, “Türk Folklorunun Büyük Uzmanı Mehmet Halit Bayrı: Kitapları, Makaleleri, Şiirleri ve Hakkında Yazılanlar”, s. 28-31
Fahrettin S. Konar, “Yeni Yayınlar”, s. 31

Yıl 2, Sayı 19, Ağustos 1963

Nejdet Sançar, “Kızıl Cennetten Kaçanlar”, s. 2-3
Arif Nihat Asya, “Gencosman” [Şiir], s. 3
Kurt Tarık, “Milliyetçi Çin Büyük Elçisine Mektup: Sinkiang, Uygur Yok! Doğu Türkistan ve Türk Var!”, s. 4-5
Refet Körüklü, “Hani II” [Şiir], s. 5
Rıdvan Erdoğan, “Bir Film Yıldızımızın Rusya İntibaları”, s. 6-7
Göktürk Mehmet Uytun, “Ya Paso, Ya Servis”, s. 7-8
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Bir Fikir Yoksuluna Cevap”, s. 8
Gündoğdu Oyrakoğlu, “Sagatlar (Sagayatlar)”, s. 9-12
Yavuz Bülent Bakiler, “Ve Sonra” [Şiir], s. 9
Solmaz Ayarlan, “Toplum Kalkınması”, s. 12-13
İlter Veziroğlu, “Millî Kültür Meselesi”, s. 13
Kurt Bora, “Diyorlar ki”, s. 14
İsmail Durmuş, “Ağrı” [Şiir], s. 14
Atasoy Müftüoğlu, “Mânevi Değerlerimiz ve Türk Gençliği”, s. 15
“Orkun’dan Sesler”, s. 16-17
Leonhard Adams, “Faydacı Sanat ve Sanat İçin Sanat”, Çeviren: Aclan Sayılğan, s. 18
Necmettin Esin, “Sakarya’yı Arıyor”, s. 18
Ahmet Yavuz Yücel, “Sosyalizm Bizde Millete Refah Getirir mi?..”, s. 19
Ahmet Kaplan, “Komünizm”, s. 19
Hamza Yaylâ, “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi”, s. 20-21
Ahmet Ozman, “Hikâye: Ümitsizlikten Dönüş” [Hikâye], s. 21-24
Nazmi Menetlioğlu, “Ben ve Sen”, s. 23
Münir Tümtürk, “Eğitim Sistemimiz ve Ötesi”, s. 24

Nejdet Sançar, “Mehmet Halit Bayrı (Geçen Sayıdan Devam)”, s. 25-27

Fahrettin Savaş Konar, “Yeni Yayınlar”, s. 28-29

“Türk Gençliği Nasıl Olmalıdır?”, s. 29-30

“Orkun’dan Haberler”, s. 31

Yıl 2, Sayı 20, Eylül 1963

Kırzioğlu M. Fahrettin, “Selçuklu Sultanı Alp Arslan’ın Kars İli’ni Fethi’nin 900. Yıldönümü Yaklaşırken (16 Ağustos 1964)”, s. 2-4

Halide Nusret Zorlutuna, “Mustafa’m” [Şiir], s. 3

Yavuz Bülent Bakiler, “Bu Ayın Röportajı: Aclan Sayılğan Komünizmi Anlatıyor”, s. 5-7

Basri Gocul, “Beyitler” [Şiir], s. 6

Ahmet Yavuz Yücel, “Sosyalist Kalpazanlar”, s. 8-9

Mehmet Zeki Akdağ, “Serhatlarda Sabah” [Şiir], s. 9

Fahrettin Savaş Konar, “Eğitim Konuları 1: Bugünkü Gençlik”, s. 10-11

Necati Eriş, “Müziyenlerimiz ve Müzik Varlığımız”, s. 12-13

Göktürk Mehmet Uytun, “Kuşkonmaz Çiçeği” [Şiir], s. 12

Necdet Aksoy, “Hisar” [Şiir], s. 13

Kurt Bora, “Diyorlar ki”, s. 14-15

İlter Veziroğlu, “Kıbrıs Mektubu: Büyük Düşmanımız”, s. 15, 29

“Orkun’dan Sesler”, s. 16-17

Muhsin İlyas Subaşı, “Türk Ülküsü” [Şiir], s. 17

N. Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Hikâye: Hepimizin Derdi” [Hikâye], s. 18

M. Kâmran Gedikoğlu, “Yaşadığım Her Gün” [Şiir], s. 19

N. Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Gözlere İnanın”, s. 19

Hamza Yaylâ, “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi”, s. 20-21

Ali Rıza Özer, “Asker Oğlu” [Şiir], s. 21

Mekin Murat Soyulmaz, “Öksüz” [Şiir], s. 21

Köksal Toptan, “Bir Sohbetin Düşündürdükleri”, s. 22

Beria Remzi Özoran, “Destandan Bir Yaprak” [Şiir], s. 23

Mehmet Orhun, “Meslekî Dil”, s. 24-29

“Yeni Yayınlar”, s. 30

“Orkundandır Haberler”, s. 31

Yıl 2, Sayı 21, Ekim 1963

Atsız, “Büyüklik Ülküsü”, s. 1, 22

Fevziye Abdullah Tansel, “Ahmed Hikmet Müftüoğlu’nun Gözden Kaçan Bir Eseri”, s. 2-4

Kurt Tarık Öz-Han, “Daha Kaç Yıl?” [Şiir], s. 4

- Nejdet Sançar, “Bizde Milliyetçilik Niçin Ateşten Bir Gömlektir?”, s. 5-6
- Refet Körüklü, “Kerküklüm” [Şiir], s. 6
- Tevetoğlu [Fethi], “İnkılâpçı Dr. Rıza Nur”, s. 7-8
- Enver Tuncalp, “Bilinmez” [Şiir], s. 8
- Göktürk Mehmet Uytun, “Gel ki” [Şiir], s. 8
- M. Zeki Sofuoğlu, “Türk Ekonomisinin Müşterek Pazar Şartlarına İntibak Ettirilmesi”, s. 9-11
- İlhan Egemen Darendelioğlu, “Sol Zihniyete Karşı Uyanık Olduğumuz Müddetçe: Gerçekler Maskelenemez”, s. 12
- Kâmil Turan, “Dış Türkler’in Kaderi”, s. 13
- Necmettin Esin, “O Zaman” [Şiir], s. 13
- Şekûr Turan, “Milliyetçi Çin Büyük Elçisine Açık Mektup II: Yalan ve İftira”, s. 14
- Ziyaeddin Babakurban, “Çin-Rus Emperyalizmi: Gök-Tepe Müdafaası”, s. 15, 23
- “Orkundan Sesler”, s. 16-19
- Bahattin Karakoç, “O Çok Eski Çağlarda” [Şiir], s. 19
- Nurettin Uytun, “Ertuğrul İhtifali İntibalarımız”, s. 20-22
- Celâl Başer, “Bizde” [Şiir], s. 22
- Şekûr Turan, “Özleyiş” [Şiir], s. 22
- Muzaffer Sosyal, “Komünizmle Mücadele”, s. 23
- Hayrani Ilgar, “Türkçüler Derneğinin Adı”, s. 24
- Mehmet İzzet Hattat, “Kerkük Ağıtı” [Şiir], s. 25-26
- Abbas Bostancı, “Kerkük Hoyratları” [Şiir], s. 27
- N. Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Bir Şiir-Bir Türkü-Bir Hatıra”, s. 28
- A.Gani Uncugil, “Gurbette Gün Kararırken” [Şiir], s. 28
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Sana Geldim Mevlana” [Şiir], s. 29
- Fahrettin Savaş Konar, “Geçmişten Kısa Notlar I: Dünden Kısa Notlar”, s. 30
- “Orkundan Haberler”, s. 31

Yıl 2, Sayı 22, 30 Kasım 1963

- Orkun, “Atatürk’ün Milliyetçilik Cephesi”, s. 1-3
- Muzaffer Özdağ, “Anlaşılmayan Atatürk”, s. 3-5, 28
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Al Atlar, Kır Atlar, Yağz Atlar, Hey!...” [Şiir], s. 6
- Nejdet Sançar, “Türk Milliyetçiliğini Dejenere Etmeye Çalışanlar”, s. 7-8
- Kâmil Turan, “Kürşad” [Şiir], s. 8
- Necmettin Esin, “İstanbul” [Şiir], s. 8
- Hayrani Ilgar, “Bir Karanlık Ruhunun Hezeyanları”, s. 9-10
- “Atatürk Diyor ki...”, s. 10
- Necmettin Esin, “Tarihi Bir Türk Şehri: Kerkük”, s. 11-12

Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Çizmeden Yukarı Çıkan Bir Kişi: Kütüphaneler Umum Müdürü Aziz Berker”, s. 13-15
“Orkun’un İl ve İlçe Temsilcilikleri”, s. 15
Nurettin Uytun, “Ülkücü” [Şiir], s. 15
Hüseyin Çelikan, “Kennedy’nin Ardından (Dost Amerika Milletine)” [Şiir], s. 15
M. Zeki Sofuoğlu, “Atatürk’ün İktisadi Düşünceleri”, s. 16-20
Olca Poyraz, “Fransayı Tanıtma Seyahatim”, s. 20
Enver Tuncalp, “Tonel” [Şiir], s. 20
Yücel Hacaloğlu, “II. Abdülhamid Han’ın Milliyetçiliği”, s. 21
Göktürk Mehmet Uytun, “Senin İçin” [Şiir], s. 21
Fatma Murat, “Gel Tut Ellerimi” [Şiir], s. 22
Yılmaz Nevruz Karaçaylı, “Komünist İstilacılar Karşısında Karaçay”, s. 23-24, 31
Hamza Yaylâ, “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi”, s. 25-26
“Orkun’dan Sesler”, s. 27-28
Kayseri Türk Kültür Derneği Gençlik Kolu Adına Hüdaverdi Özyalçın, “Kovadis Dünya”, s. 28
“Atatürk’ten Fıkralar”, s. 29
[Asker ve öğrenci şairlerden şiir talebine dair bir duyuru.], Hazırlayan: Göktürk Mehmet Uytun, s. 30
“Bizden Size..”, s. 31

Yıl 2, Sayı 23, 25 Aralık 1963

Nejdet Sançar, “Prof. Başgil’in Yanıldığı Hususlar”, s. 1-3
Necmettin Esin, “İki Nehir: Nil-Tuna”, s. 3
Nurettin Uytun, “Ülkücü” [Şiir], s. 3
Sabri Kelemeroğlu, “Maddecide Karakter”, s. 4, 8
M. Zeki Sofuoğlu, “Bir Profesör’ün İndî Mütalâaları”, s. 5
İbrahim Tünger, “Tarihinden Bir Yaprak” [Şiir], s. 5
A. Zeybekoğlu [Abdurrahman Çelik], “Hayret!...”, s. 6
Galip Erdem, “Meçhûl Bir Yazarın Gafleti”, s. 7-8
Necmettin Esin, “Gel...” [Şiir], s. 8
Göktürk Mehmet Uytun, “Eller” [Şiir], s. 8
“Hayri Yenigün”, s. 9
Hayri Yenigün, “Ölümünün 690. Yılı Münasebetiyle: Mevlânâ ve Mûsiki”, s. 9-11
Nejdet Aksoy, “Kutsal Direniş”, s. 11
Y. Kenan Özen, “Yırtılan Maske”, s. 12-13
Yavuz Bülent Bâkiler, “Neki?” [Şiir], s. 13
Refet Körüklü, “Sen: Türk’lüğü İnkâr Eden Ord. Prof. Ali Fuat Başgil’e” [Şiir], s. 13

- Atsız, “Bir Felsefe Öğretmeninin Yanlıları”, s. 14-17
- İhsan Sezal, “Büyük Ükü İçin” [Şiir], s. 17
- N. Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Kasımpatıları” [Şiir], s. 17
- Nejdet Sançar, “Hüseyin Namık Orkun’un Kitapları, Makaleleri ve Hakkında Yazılanlar”, s. 18-21, 30
- İhsan Polat Tipigil, “Akıl, Tarih ve İlim Türk Milliyetçiliğine Hayrandır”, s. 22
- “Asker Şairlerimiz Nu. 1: Hüseyin Çelikcan”, s. 23
- “Orkundan Sesler”, s. 24-29, 31
- Tülay Özer, “Bekleyiş” [Şiir], s. 29
- Paşaoğlu Yalçın Aytekin, “Gönül Verdik” [Şiir], s. 30
- Abdurrahim Karakoç, “Işıkli Haberler” [Şiir] [Yanlılıkla “Kâmil Turan” imzasıyla çıkmıştır.], s. 30
- Fahri Akıncı, “Bana Göre” [Şiir], s. 31
- Hamdi İnanç, “Yurt ve Kurt” [Şiir], s. 32
- Mehmet Özdemir, “Urum Eli” [Şiir], s. 32

Yıl 2, Sayı 24, 25 Ocak 1964

- Hikmet Tanyu, “Esir Türkler Dâvâsı”, s. 1-4
- Nejdet Sançar, “Kıbrıs ve Ötesi”, s. 5-6
- Göktürk Mehmet Uytun, “Yağmurlu Şiir” [Şiir], s. 6
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Benim” [Şiir], s. 6
- Arif Nihat Asya, “Kıbrıs Rübâileri” [Şiir], s. 7
- Necmettin Esin, “Irak Türkleri”, s. 8
- Nurettin Uytun, “Ülkücü” [Şiir], s. 8
- M. E. Buğra [Mehmet Emin], “Vurguncu Silâh ve Yaygara Siperi”, s. 9-10
- A. Saffet Malatacık, “Bir İrkin Sesi: Ord. Prof. Ali Fuat Başgil’e İthaf” [Şiir], s. 10
- Halide Nusret Zorlutuna, “Kıbrıs” [Şiir], s. 11
- Emekli Piyade Binbaşısı Rıfat Baykal, “Kore Hâtıraları: Onbaşı Recep Yıldız”, s. 12-13
- Mehmet Ergönül, “Ben Türküm” [Şiir], s. 13
- Kırzioğlu M. Fahrettin, “Anadolu Etnolojisi Araştırmaları: Manav (Manap)lar”, s. 14-15, 19
- Mehmet Orhun, “Ortak Pazar ve Milli Sanayiimiz”, s. 16-18
- Mehmet Ergönül, “Umutlu Şiir” [Şiir], s. 18
- Fethiye Köroğlu, “Mazide” [Şiir], s. 19
- A. Vahap Malatacık, “Sevgiliye” [Şiir], s. 19
- Refet Körüklü, “Ozan Nerede: Sayın Hocam Nejdet Sançar’a Hürmetlerimle” [Şiir], s. 20
- Hayrani Ilgar, “Düşünceler: İstikametler Belli Olmalıdır”, s. 21-22

Karslı M. Kuzu [Fahrettin Kırzioğlu], “Ankara Radyosundaki Bolşevik Malı Süreyya Şarkısının Aslı”, s. 23-24

“Afşin Yayınları”, s. 23, 30

Aclan Sayılğan, “Marksizim-Leninizm: Teori-Taktik-Metod (Ankara Türkocağında verilen konferansın metni)”, s. 24-25

Karaşarlı Mehmet Doğanay, “Gülmedim” [Şiir], s. 25

“Öğrenci Şairlerimiz Nu. 1: Erkal Doğan”, s. 26

Yalman Tümtürk, “Kerkük Horyatları...” [Şiir], s. 27

“Orkun’dan Sesler”, s. 28-29

“Orkun’dan Haberler”, s. 29-30

Aytekin Erdem, “Neden” [Şiir], s. 31

Ayfer Kılıç, “Anne” [Şiir], s. 31

Cem Tezer, “Deniz Feneri” [Şiir], s. 31

Hüseyin Çelikcan, “Hatıralar...” [Şiir], s. 31

Yaşar Arıboğa, “Kıbrıs” [Şiir], s. 31

Esmâ Varımlı, “Bayrağım” [Şiir], s. 31

Sivashlı Naci, “Kıbrıs Sesleniş” [Şiir], s. 32

Yıl 3, Sayı 25, Şubat 1964

Orkun, “3. Yıl”, s. 1, 15

Kırzioğlu M. Fahrettin, “Gümüşhane’den Muğla’ya, Gaziantep’ten Edirne’ye Varınca Yayılan Türkmenler I”, s. 2-4

Refet Körüklü, “Satar mı Dersin” [Şiir], s. 4

Nurettin Uytun, “Kıbrıs’a Yaklaşırken” [Şiir], s. 4

Nejdet Sançar, “Türkiye Büyük Devlettir”, s. 5, 14

M. Zeki Sofuoğlu, “Demokrasi Ülkelerinde Milletın Kendi Kendine Teşkilâtlanması”, s. 6, 22

İsmail Hakkı Gökhan, “Türkçülük Ülküsü ve Yabancılar”, s. 7

Mustafa Kafaloğlu, “Anadolu’nun Türkleşmesi”, s. 8-10, 31

Arif Nihat Asya, “Tanrıdağı” [Şiir], s. 9

Galip Erdem, “Kıbrıs Üstüne Duygular, Düşünceler”, s. 11

Rıfat Baykal, “Kore Hâtıraları: Teegye-Wonni=Türk Kalesi”, s. 12-14

Yavuz Bülent Bâkiler, “Şehzâdem” [Şiir], s. 13

Lâle Kuloğlu, “Türkiye” [Şiir], s. 14

Rayiha Yelman, “Gurbet” [Şiir], s. 15

Tanyel, “Kıbrıs” [Şiir], s. 15

Göktürk M. Uytun, “Röportaj: Günün Çeşitli Meseleleri Hakkında Nejdet Sançar’ın Fikirleri”, s. 16-18

“Hücumlara Cevaplar: Akis Dergisi’ne Cevap; Şerbetçi Efendiye Cevap”, s. 19-22
Orkun, “Bir Açıklama”, s. 22
Basri Gocul, “Beyitler” [Şiir], s. 23
“Asker Şairlerimiz Nu: 2: Hamdi İnanç”, s. 24
Hamdi İnanç, “Saygı” [Şiir], s. 24
“Orkun’dan Haberler”, s. 25-28
Göktürk Mehmet Uytun, “Eller” [Şiir], s. 28
“Orkun’dan Sesler”, s. 29-31

Yıl 3, Sayı 26, Mart 1964

Orkun, “Orkun’da Yenilikler”, s. 1
Nejdet Sançar, “Ülkücü Türk Gençlerine: Bütün Türkler Bir Ordu”, s. 2-3
Arif Nihat Asya, “Mavi I” [Şiir], s. 3
Yüksel Turhal, “Anadolu’nun Etnik Bünyesi”, s. 4-5
Nurettin Özdemir, “Korkunç Çağrı” [Şiir], s. 5
Dr. Tevetoğlu [Fethi Tevetoğlu], “Komünistlerin Maskesi”, s. 6-7
Yavuz Bülent Bâkiler, “Toplar” [Şiir], s. 7
Refet Körüklü, “13 Kasım (Alparslan Beğ’e Hürmetlerimle)” [Şiir], s. 8
Mehmet Ergönül, “Beşinci Gün” [Şiir], s. 8
Ahmet Ortakçioğlu, “Kerkük Horyatları” [Şiir], s. 8
Fevziye A. Tansel, “Akdeniz Adalarının Elimizden Çıkması İçin Hususi Mektuplarına Göre Namık Kemal’in Mücadele ve İkazları”, s. 9-13
Necmettin Esin, “Gidiyor” [Şiir], s. 13
Rıfat Baykal, “Kore Hatıraları 3: Yüzbaşı Cevat Olhon”, s. 14-15
İsmail Durmuş Albayraktaroğlu, “Mevlânâ” [Şiir], s. 15
Kırzioğlu M. Fahrettin, “Anadolu Etnolojisi 2: Gümüşhane’den Muğla’ya, Gaziantep’ten Edirne’ye Varınca Yayılan Türkmenler: 24 Boylu Danişmendli-Eli”, s. 16-17, 31
Ali Rıza Özer, “And İçti Büyük Türk-Mustafa Kemal Atatürk” [Şiir], s. 18-19
Reşat Cantaş, “Tutsak Irkdaşlarıma” [Şiir], s. 19
Gökçeoğlu A. Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâmiyet”, s. 20-21
“Geçmişten Sesler: Ömer Seyfeddin Diyor ki”, s. 22
H. Fethi Gözler, “Ülküden Damlalar: Şecaat Babında Kayserling’in Fikirleri”, s. 22, 24
Rıdvan Erdoğan, “Bir Yanlış Tasnif Üzerine”, s. 23-24
Hasan Sami Hakan, “İstikametler Çoktan Bellidir”, s. 24
Yavuz Bülent Bâkiler, “Yayınlar: İçten Gelenler”, s. 25-26
“Hücumlara Cevaplar: Çetin Altan’a Cevap; Şerbetçi Efendiye İkinci Cevap”, s. 26-28, 30
“Orkun’dan Sesler”, s. 29-30

“Orkun’dan Haberler”, s. 32

Yıl 3, Sayı 27, 15 Mayıs 1964

Cemil Ünal, “Büyük Acı” [Şiir], s. 2

İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, “Görüşümüz”, s. 3

M. Zeki Sofuoğlu, “Remzi Oğuz Arık’tan Ayrılışın 10. Yılı”, s. 4

İbrahim Tünger, “Kıbrıs Giden Çebiş”, s. 5

Necmettin Esin, “Irak Türkleri Edebiyatından: Kerküklü Şair Hicri Dede 1877-1952”, s. 6-7

Göktürk M. Uytun, “Yıllardan Sonra” [Şiir], s. 7

Refet Körüklü, “Nerdesin” [Şiir], s. 7

Göktürk Mehmet Uytun, “Arif Nihat Asya’nın Şiir Hakkında Görüş ve Düşünceleri”, s. 8-9

Nejdet Aksoy, “Aşk” [Şiir], s. 9

Nurettin Özdemir, “Değişik Çağrılar” [Şiir], s. 9

Mehmet Orhun, “Lozan Andlaşması ve Kıbrıs”, s. 10-13

Yavuz Bülent Bâkiler, “Ak Şemseddin” [Şiir], s. 11

Basri Gocul, “Beyitler” [Şiir], s. 14

Galip Erdem, “Kayıplarımız: M. Zihni Hızaloğlu”, s. 15

“Manevi Eğitim Dâvamız”, s. 16

Ayvaz Gökdemir, “En Korkunç Tehlike”, s. 17-18

Aydın Bezirgan, “Kerkük Horyatları” [Şiir], s. 19

Reşat Cantaş, “Kurtar Beni: Sayın Atsız’a Saygılarımla” [Şiir], s. 19

Nejdet Aksoy, “Dokunmayın” [Şiir], s. 19

Yıl 3, Sayı 28, 15 Haziran 1964

Arif Nihat Asya, “Beyaz Atlı” [Şiir], s. 22

İ. Hakkı Yılanlıoğlu, “Örnek Bir Türk Büyüğü”, s. 23

Serdengeçti Osman Yüksel, “Ayasofya”, s. 24

Mustafa Hacıömeroğlu, “Sultan Fatih ve Kudreti”, s. 25-26

Azmi Güleç, “Fâtihleşen İstanbul” [Şiir], s. 25

Hüsnü Dilekçigil, “Peygamberimizin Müjdelediği, Övdüğü Fatih Sultan Mehmet Han”, s. 27-29, 38

Yavuz Bülent Bâkiler, “Fatih Sultan Mehmet Han” [Şiir], s. 27

Mehmet Özdemir, “Fethe Doğru” [Şiir], s. 29

İbrahim Kafesoğlu, “Dünya Tarihinde: İstanbul’un Fethi”, s. 30-33

Arif Nihat Asya, “Fetih Marşı” [Şiir], s. 31

Orkun, “27 Mayıs ve Sonrası”, s. 34-36

Hasan Aksay, “Ortaçağ’ı Kapayan Türk”, s. 37

Yıl 3, Sayı 29, 1 Ağustos 1964

- Fatma Murat, “Yalın Tutku” [Şiir], s. 41
- İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, “Milli Birlik”, s. 42
- Arif Nihat Asya, “Temmuz; Burçlar; Dullar” [Şiir], s. 42
- Alp Arslan Türkeş, “İstanbul’un Fethi”, s. 43
- M. Metin Ören, “Şeyh Şamil Bir Türk Oyunudur”, s. 44-45
- Abdürrahim Karakoç, “Hasana Mektup 11” [Şiir], s. 44
- Azmi Güleç, “Barbaros” [Şiir], s. 45
- Hüseyin Çelikcan, “Alın da Gelin” [Şiir], s. 45
- Yılmaz Nevruz Karaçaylı, “Komünist İstilâcılar Karşısında Karaçay Türkleri”, s. 46-48
- Metin Akar, “Koşma” [Şiir], s. 47
- Prof. Aydın Yalçın, “Ziya Gökalp”, s. 49-50
- Y. Kenân Özen, “Fertek Türküsü” [Şiir], s. 50
- Muzaffer Özdağ, “Anlaşılmayan Atatürk 2”, s. 51-52
- Aclan Sayılğan, “Japon Şiirinden Örnekler: Hai-Kai Ne Demek?”, s. 53
- Mehmet Özdemir, “Bunalımlar ve Deyiş” [Şiir], s. 53
- Yavuz Bülent Bâkiler, “Birisi Ermeni, Birisi Türk”, s. 54-55
- “Dikkat! Orkun İki Ay Çıkmayacak!...”, s. 55
- Ayhan İnal, “Nisan Yağmurları”, s. 56-57
- Hasan Çelikbaş, “Bayrağım” [Şiir], s. 57
- Mehmet Rıza Çalışkan, “Benim Güzel Türkiyem” [Şiir], s. 57

1.6 ÖTÜKEN

Yıl 1, Sayı 1, 15 Ocak 1964

Atsız, “Türkçülük”, s. 1

Mustafa Kayabek, “Bir Mektubun Düşündürdükleri”, s. 2-3

Atsız, “Ordu ve Dernek”, s. 3

“Azerbaycanlı Şairin Türkiyeli Kıza Şiiri”, s. 3

“Türkçüler Derneği Üsküdar Odası’nın Çalışmaları”, s. 3

“Türkçüler Derneği Tüzüğü”, s. 4-7

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar”, s. 7

“Sovyet Ülkesindeki Türkler”, s. 8

“Grev”, s. 8

Yıl 1, Sayı 2, 14 Şubat 1964

Atsız, “Türk Milletinin Asıl Meseleleri”, s. 1

Mustafa Kayabek, “Saygı Değer Dinleyiciler!” [Konferans Metni], s. 2-4

[İlhan Egemen] Darendelioğlu, [Başlıksız. Komünizm hakkında bir konferans metni.], s. 4

Atsız, “Kömen” [Şiir], s. 5

Atsız, “Uydurma Milliyetçilik”, s. 6-7

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Anılacak Günler”, s. 8

Yıl 1, Sayı 3, 16 Mart 1964

Atsız, “Nurculuk Denen Sayıklama”, s. 1-4

Atsız, “800 Kazak Türkü”, s. 4-5

[Hüseyin Nihâl Atsız], “18 Mart 1915”, s. 5

“Dış Ülkelerden Haberler”, s. 6

“Yılın Sporcusu”, s. 6

“Türkiye’den Kovulan İngiliz Fahişesi”, s. 7

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar”, s. 7

Erhan Demirutku, “Bir Konferans”, s. 7

“Komünizmle Mücadele Derneği”, s. 7

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Anılacak Günler”, s. 8

“Dış Türklerin Dergileri”, s. 8

“Üsküdar Odası”, s. 8

Yıl 1, Sayı 4, 17 Nisan 1964

Nejdet Sançar, “Türk Milletinin Tarifi”, s. 1-2

Mehmet Sadık Aran, “Azerbaycan ve Rusya”, s. 3-5
“Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağının Faaliyetleri”, s. 5-6
Atsız, “İslam Birliği Kuruntusu”, s. 7-9
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletinin Büyük Yas Günü”, s. 9
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Yeni Bir Türk Tarihi”, s. 9
Mustafa Kayabek, “Orkun Yazıtlarının Işığı Altında” [Şiir], s. 10
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Anılacak Günler”, s. 10
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletinin Yalnızlığı!...”, s. 11
“800 Kazak Türk’ü”, s. 11
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Dumlupınar ve Sakarya Zaferlerinden Daha Tesirli Darbe”, s. 12
“Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağında Açık Oturum: ‘Türkiye’de Basın”, s. 12

Yıl 1, Sayı 5, 15 Mayıs 1964

Atsız, “Birleşmiş Milletler İdeali”, s. 1-2
Mustafa Kayabek, “Türklüğün Kara Bahtı” [Şiir], s. 2
Mehmet Orhun, “Lozan Andlaşması ve Kıbrıs”, s. 3-5
Atsız, “Sosyalizm Maskaralığı”, s. 5-6
[Hüseyin Nihâl Atsız], “3 Mayıs”, s. 7
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türklüğün Büyük Günü”, s. 7
[Hüseyin Nihâl Atsız], “28 Mayıs 1918”, s. 7
“Üsküdar Ocağı”, s. 7
“Türkçüler Derneğinde Değişiklik”, s. 8
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Anılacak Günler”, s. 8

Yıl 1, Sayı 6, 15 Haziran 1964

Atsız, “Yorulanlar”, s. 1
Nejdet Sançar, “Gerçekseverlere Bildiri I”, s. 2-8
“Türkçüler Derneğinde Yeni Kuruluş”, s. 3
Necdet Kürşad, “Sosyal Adalet mi Dediniz?”, s. 5
Atsız, “İşte Sosyalizm”, s. 6
Cengiz Erciyaslı, “Bir Konferans”, s. 7
Brian Crozier, “Bir Çin Generali Sınırdaki Ruslara Kafa Tutuyor”, Çeviren: Buğra Atsız, s. 8
Nejdet Sançar, “Türklüğün Meseleleri”, s. 9-12
“Haberler”, s. 12

Yıl 1, Sayı 7, 16 Temmuz 1964

Atsız, “Eseri Olmayan Eşsiz Profesörler”, s. 1-4

Nejdet Sançar, “Gerçekseverlere Bildiri II”, s. 4-9
Mehmet Sadık Aran, “Azerbaycan ve Türkiye’de Devrimcilik”, s. 9-11
San’an [Mehmet Sadık Aran], “Elli Yıllık Yolculuk” [Şiir], s. 11
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Enteresan Haberler”, s. 12

Yıl 1, Sayı 8, 15 Ağustos 1964

Atsız, “Milliyetçilik Taslayan İhtiyar Kozmopolit”, s. 1-2
Aclan Sayılğan, “Milliyetçilik”, s. 3-4
“Kars Yöresinin Türk Yurdu Olmasının 900. Yıldönümü”, s. 4
İsmail Hakkı Gökhan, “Müslümanlık ve Türklük Anlayışı”, s. 5-6
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiye Tarihi”, s. 6
“Denizyolları İşletmesinde Grev”, s. 7
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Falih Rıfkı’nın Tarih Kültürü”, s. 7-8
Refet Körüklü, “Alparslan Marşı” [Şiir], s. 8
“Şehit Yüzbaşı Cengiz Topel”, s. 8

Yıl 1, Sayı 9, 12 Eylül 1964

Atsız, “Mendebur Amerikalı”, s. 1-2
Nejdet Sançar, “Gerçekseverlere Bildiri III”, s. 3-6
“Selçuklular’ın Kars İlini Fethinin 900. Yıl Dönümünü Kutlama Töreni”, s. 6-9
“Türkçüler Derneği’nin Kurultayı”, s. 9-10
Atsız, “Hâtıratımsı Bir Yazı Serisinde Karanlık Noktalar”, s. 10-11
İlhan Darendelioğlu, “Türkiye Milliyetçiler Birliği’nin Bildirisi”, s. 11
“Türkiye Milliyetçiler Birliğinde İş Bölümü”, s. 12
“13 Eylül - 9 Eylül”, s. 12
“Türkiye’nin İlk Devlet Başkanı Tuğrul Beğ’in Ölüm Günü 4 Eylül 1063”, s. 12
“Karada ve Denizde”, s. 12

Yıl 1, Sayı 10, 15 Ekim 1964

Atsız, “Devletin Yüksek Kademelerinde ve Gizli Teşkilâtı İçinde Hainler ve Casuslar mı Var?”, s. 1-4
San’an [Mehmet Sadık Aran], “Eski Hamam, Eski Tas...” [Şiir], s. 3
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Albay – Onbaşı”, s. 4
Nejdet Sançar, “Milliyetçi Derneklerin Lüzumu”, s. 5-6
[Hüseyin Nihâl Atsız], “İki Türlü ‘Kafatasçı’”, s. 6
“Adana’da Irkçılık-Turancılık Dâvası”, s. 6
“Türkiye Milliyetçiler Birliği Mersin ve Tarsus Ocaklarının Millî Kültür Geceleri”, s. 7-8

“Kitaplar: Sözde ve Gerçek Milliyetçilik; Coşkun Duygularım; Yıllardan Sonra”, s. 8

Yıl 1, Sayı 11, 14 Kasım 1964

Atsız, “Sosyal Yüzsüzlük”, s. 1-2

San’an [Mehmet Sadık Aran], “Ağalar ve Dağlar” [Şiir], s. 2

Nejdet Sançar, “Türk Adları”, s. 3-4

İsenbike Togan, “Ötüken’in Yeri ve Önemi”, s. 4-5

“Korkunç Bir Yanlış”, s. 5

Aclan Sayılğan, “Milliyetçilik Üzerine”, s. 5-7

Reşat Cantaş, “Korkak! Açık Konuş...” s. 7

“Türkiye Milliyetçiler Birliğinin Geceleri”, s. 8

Yıl 1, Sayı 12, 15 Aralık 1964

Atsız, “İlericiler”, s. 1

Nejdet Sançar, “Ahmet Naim’in ‘İslâm’da Dâvâ-yi Kavmiyyet’ Adlı Kitabı”, s. 2-4

Abdülkadir İnan, “Kazakistan ve Kazak Türkleri”, s. 5-7

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Said-i Kürdici’ye”, s. 7

Mustafa Kayabek, “Bir Ölünün Ardından...”, s. 8

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Komünist Ülkelerle Kültür Münasebeti Meselesi”, s. 9

“Ötüken’den Sesler”, s. 10

“Türkiye Milliyetçiler Birliği Millî Kültür Kolu Notları”, s. 10

“Türkiye Milliyetçiler Birliği Üsküdar Ocağının Çalışmaları”, s. 11

Necdet Kürşad, “Kültür Bolşevizmi”, s. 11

San’an [Mehmet Sadık Aran], “Hacılar ve Öksüz Bacılar” [Şiir], s. 12

[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiye Tarihi”, s. 12

Yıl 2, Sayı 13, 18 Ocak 1965

Nejdet Sançar, “Nâzım Hikmet’in Türklüğü ve Şairliği Meselesi”, s. 1-4

Sait Sadi Dânişmendgâziöğlü, “Saklayıcılık Üzerine Düşünceler”, s. 4-5

“İran Türkleri”, s. 5-6

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Bir Millet Vekilinin Korkunç Gafleti”, s. 6-7

“Türkçe Kız Adları”, s. 8-9

Atsız, “Antika Komünistler”, s. 9-10

Necdet Kürşad, “Çürüyen Çınar”, s. 10

“12 Ocak 1920”, s. 10

“Ötüken’den Sesler”, s. 11-12

“Anket”, s. 12

Yıl 2, Sayı 14, 16 Şubat 1965

- Nejdet Sançar, “Türkiye Ufuklarındaki Ölüm Çanları”, s. 1-2
Sait Sadi Dânişmendgâziöğlü, “Gökçağı’nda Türkçülük Üzerine Düşünceler”, s. 2-3
Atsız, “Churchill Masalı”, s. 3-4
Gökçeoğlu A. Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâm Kardeşliği”, s. 4-6
“Ötüken’den Sesler”, s. 6-7
M. S. A. [Mehmet Sadık Aran], “İran’daki Türk Şairleri”, s. 7
“Ötüken’den Haberler”, s. 8
Necdet Kürşad, “Çürüyen Kızıl Elma”, s. 8
Mustafa Kayabek, “Çağır Artık Beni Çağır” [Şiir], s. 8
“Türkçe Erkek Adları”, s. 9-11
San’an [Mehmet Sadık Aran], “İmamlar ve İmanlar” [Şiir], s. 11
“Türkiye Milliyetçiler Birliği İstanbul Ocağı Üyelerine”, s. 11
“Anket”, s. 12

Yıl 2, Sayı 15, 22 Mart 1965

- Atsız, “Milliyetçi Gençlik”, s. 1-2
Nejdet Sançar, “Tek Çıkar Yol: Milliyetçilik”, s. 3
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Rıza Nur Meselesi”, s. 4
Mustafa Kayabek, “Bizim Eller”, s. 4-5
Hayrani Ilgar, “Münevver İhaneti”, s. 5
Necdet Kürşad, “Oy’unuzu Bana Veriniz”, s. 6
Ziyaeddin Babakurban, “Dış Türkler Meselesi ve Demokrat Rusya”, s. 6-7
“Ötüken’den Sesler”, s. 7-8
“Yeni Yayınlar: Mevsim Yağmuru; Gece Yarısı; Nurculuk; Çok Önemli Bir Eser”, s. 8-9
Atsız, “Düşmanlara Koz Veriliyor”, s. 9-10
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Ellinci Yıl Dönümü”, s. 10
Erdem Dereli, “Ablama” [Şiir], s. 10
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Dünyanın Çatısı Turan ve Rus Kafası”, s. 10
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiye Tarihi”, s. 11
Hayrani Ilgar, “Yazık, Çok Yazık...”, s. 11
“Anket”, s. 11
“Olayların İç Yüzü”, s. 12

Yıl 2, Sayı 16, 23 Nisan 1965

- “Afşın Beğ”, s. 1-2

Nejdet Sançar, “Komünizm, Hain ve Ahmak”, s. 2-3
San’an [Mehmet Sadık Aran], “Mutlu Bir Akın Günü idi O...”, s. 3
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türk Milletinin Büyük Yas Günü”, s. 3
“Ötükenden Haberler: Türkiye Milliyetçiler Birliği’nin Olağanüstü Kurultayı”, s. 4
Ziyaeddin Babakurban, “40 Milyon Müslüman Türk Asya-Afrika Ülkelerinden İlgi Bekliyor”,
s. 5
Hayrani Ilgar, “Çarpık Fikirler”, s. 5-7
Yağmur Atsız, “Nâzenînim Kim Büyüttü...”, s. 7-8
Refet Körüklü, “Fatih’e Sesleniş” [Şiir], s. 8
San’an [Mehmet Sadık Aran], “İmamlar ve İmanlar” [Şiir], s. 8
“Haberler”, s. 8

Yıl 2, Sayı 17, 15 Mayıs 1965

Atsız, “Bizim Günümüz”, s. 1
“Ankarada 3 Mayıs”, s. 2-3
Nejdet Sançar, “Türkçülük Günü”, s. 4
Ziyaeddin Babakurban, “Asya-Afrika Milletleri ve Sömürgecilik”, s. 4-5
Atsız, “Mantık Şaheseleri”, s. 5-6
Alparslan Türkeş, “3 Mayıs”, s. 6
Reşide Sançar, “3 Mayıs ve Türk Kadını”, s. 6
Mustafa Hacıömeroğlu, “3 Mayıs ve Milliyetçilik”, s. 6-7
Refet Körüklü, “3 Mayıs’ın 21. Yıl Dönümünün Düşündürdükleri”, s. 7
Mehmet Orhun, “3 Mayıs”, s. 7-8
Galip Erdem, “3 Mayıs”, s. 8
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “3 Mayıs ve Ötesi”, s. 8
Necdet Kürşad, “Varakpâre Adamlar”, s. 8-9
“Anket”, s. 9
Necdet Kürşad, “Karpuzlar ve Kelleler”, s. 9
“Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneğinde Görev Bölümü”, s. 9
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Türkiye’nin Kurulduğu Gün”, s. 9
Yağmur Atsız, “Süngülerin Gölgesinde”, s. 10
“Ötüken’den Sesler”, s. 10-11
“Ömrünün Baharında Solan Bâkire”, s. 11-12
Aydil Erol, “Türklüğün Mutlu Geleceği” [Şiir], s. 12

Yıl 2, Sayı 18, 16 Haziran 1965

Nejdet Sançar, “Sanat Maskesi Altında Komünizm”, s. 1-5

- Nejdet Sançar, “Milliyetçilik ve Cesaret”, s. 5
- Mehmet Eröz, “Türkiye’de Alevîlik, Bektaşîlik, Kızılbaşlık”, s. 6-7
- “Türkistan Dâvâsı Parçalanamaz”, s. 7
- A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Vâ-Nû’nun Nâzım Hikmet’i veya Nâzım Hikmet’in Vâ-Nû’su”, s. 8-10
- Ülkü Ünal, “Konferans ve Çürük Mihver Üzerinde Yürüyenler”, s. 10
- “Ötüken’den Haberler”, s. 11-13
- Mehmet Orhun, “Lozan Andlaşmasının Gözden Geçirilmesi ve Kıbrıs”, s. 13-16

Yıl 2, Sayı 19, 16 Temmuz 1965 (Kerkük Katliamının Altıncı Yıldönümü Özel Sayı)

- Atsız, “Kıbrıs’tan Sonra Kerkük”, s. 1-2
- Mustafa Kayabek, “Kerkük Ağrısı”, s. 2-3
- “Kerkük Hoyratları” [Şiir], s. 3
- Enver Yakuboğlu, “Kerkük Katliamının Altıncı Yıl Dönümü”, s. 4-5
- Cenanî Dökmeci, “Türküler” [Şiir], s. 5
- A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Vâ-Nû’nun Nâzım Hikmet’i veya Nâzım Hikmet’in Vâ-Nû’su II”, s. 6-7
- “Kerkük Katliâmında Şehit Olanlardan Bazıları”, s. 8-9
- Akbudak, “Niçin? Neden?”, s. 10
- “Kerkük Katliamında Irak Ordusu Komünistlerle İşbirliği Yapmıştı. Çünkü:”, s. 10
- Kâmil Turan, “Esir Milletler Haftası ve Biz”, s. 11
- Yavuz Yücel, “Çetin Altan’ın Cenneti”, s. 12-13
- Çetin Kaya, “Türkler Gafil Avlanmıştı”, s. 13
- “Ötüken’den Sesler”, s. 14-15
- S. S. [Suphi Saatçi], “Kerkük’e Sesleniş” [Şiir], s. 15
- Atsız, “Yok Olmaya Mahkûm Olanlar”, s. 16
- “Hoyrat” [Şiir], s. 16
- “Atsız’ın Sağlık Bakanına Dilekçesi”, s. 17

Yıl 2, Sayı 20, 16 Ağustos 1965

- Nejdet Sançar, “Komünist Düşmanı Atatürk, Atatürk Düşmanı Komünist ve Belgeler”, s. 1-2
- Nejdet Sançar, “Türkiye’de Fikir Partileri”, s. 3
- Necdet Kürşad, “Kültür Sefâleti veyâ Dil Rezâleti”, s. 3
- A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Vâ-Nû’nun Nâzım Hikmet’i veya Nâzım Hikmet’in Vâ-Nû’su III”, s. 4-6
- Gökçeoğlu A. Yavuz Yücel, “Türklüğe ve Türkçülüğe Saldıran Mahutlardan Birisi Ne Diyor?”, s. 6-7

“Refet Köroklü’nün ‘Hani’ Adlı Kitabı”, s. 7-8

“Ötüken’den Sesler”, s. 8

Yıl 2, Sayı 21, 24 Eylül 1965

Nejdet Sançar, “Kurtarıcı Bozkurtlar”, s. 1-2

Atsız, “Tarihin Akışı Değiştirilemiyor”, s. 2-3

Nejdet Sançar, “Türkeş Hakkında”, s. 3-4

“Milliyetçi Umumî Efkâra Bir Açıklama”, s. 5-6

Nejdet Sançar, “Gerçek Aydın-Sözde Aydın”, s. 6-7

Turgut Alp, “Türkçülere Faşistlik Yamamaya Çalışanlar”, s. 7-8

Sait Sadi Dânişmendgâziöğlü, “Gökçağı’nda Türkçü’nün Nitelikleri”, s. 8-10

“Küçük Notlar”, Derleyen: Mustafa Kayabek, s. 10-11

Necdet Kürşad, “Sen de mi Brutus?”, s. 11

Oğuz Kınıklı, “Yüzyıllar Boyunca Türk Düşüncesi”, s. 11-12

“Ötüken’den Sesler”, s. 12-14

“Ötüken’den Haberler”, s. 14

Atsız, “Büyük Bir Yanlışlık”, s. 14-15

“Sovyet Rusya’da Sessiz Bir İhtilâl Gelişiyor”, s. 15-16

“Satılık İnsanlar”, s. 16

“Hoyrat” [Şiir], s. 16

“Esir Milletler Haftası Türkiye’de İlan Edilmiyor”, s. 16

Yıl 2, Sayı 22, 20 Ekim 1965

Atsız, “Komünistler”, s. 1-3

Nejdet Sançar, “Gerçek Milliyetçilik ve Uydurma Milliyetçilikler”, s. 3-4

Mehmet Sadık Aran, “Türk Kültürü’nün Yanlışları”, s. 5-6

Hayrani Ilgar, “Türklük ve Müslümanlık Üzerine”, s. 6-7

“Ötüken’den Sesler”, s. 7-8

“Ötüken’den Haberler”, s. 8

Yıl 2, Sayı 23, 22 Kasım 1965

Atsız, “Ahlâkî Adalet: 1500 Harbiyelinin Macerası”, s. 1-2

Nejdet Sançar, “Sabahattin Ali Hakkında”, s. 3-4

Mustafa Kayabek, “Atatürk ve Türk Milliyetçiliği”, s. 4-5

Mehmet Sadık Aran, “İran’da Türk Şairleri”, s. 5-7

Murat Çetin, “Gurbet Sazları” [Şiir], s. 7

“Ötüken’den Sesler: Kan Konuşmaz!..”, s. 7

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Ürgüplü ve Komünizm”, s. 8-9
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Hayır, Önce Kızıl Suratlarımı Teşhir Edeceğiz”, s. 9-10
Mustafa Kayabek, “Türk Bütünlüğünün Sınırları İçerisinde Alevilik”, s. 11-12
“Milliyetçi Davranış”, s. 12
Akbudak, “İran Türklüğünü Eritme Politikası”, s. 13-14
Yağmur Atsız, “Düş” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 14-15
Atsız, “Millî Savunma Gücünün Yok Edilmesi”, s. 15-16

Yıl 2, Sayı 24, 16 Aralık 1965

Atsız, “Komünizmin Ahmak Kardeşi: Sosyalizm”, s. 1-2
Murat Çetin, “Şan Görünür” [Şiir], s. 2
Atsız, “Millî Benlik”, s. 3
Atsız, “Düşmana Taviz Verilmez”, s. 3
Mustafa Kayabek, “Alevilik”, s. 4-5
Gökçeoğlu A. Yavuz Yücel, “Ama, Türklük Yaşayacaktı...”, s. 6
Atsız, “İngiltere Kraliçesi II. Elisabeth’e Dilekçe”, s. 7
“Küçük Notlar”, Derleyen: Mustafa Kayabek, s. 8-10
Bir İslâm Enstitüsü Öğrencisi, “Sen Bilmesen de: İslâmda Irkçılık Yoktur Diyenlere” [Şiir], s. 10
“Turancılığı Yabancılar Bile Anlıyor”, s. 10-12
“Ötükenden Haberler”, s. 11
Türkiye Milliyetçiler Birliği Genel Başkanı Nejdet Sançar, “Bildiri”, s. 12

Yıl 3, Sayı 25, 17 Ocak 1966

Nejdet Sançar, “Okumuşun Sürüp Giden Gafleti”, s. 1-2
Hayrani Ilgar, “Türe ve Yasalara Saygı”, s. 2-3
Murat Çetin, “Gönül Ferman Dinlemez” [Şiir], s. 3
Georg Baum, “Bugünkü Almanya’da Milliyetçilik” Çeviren: Buğra Atsız, s. 3-5
“Ötüken’den Haberler”, s. 5-7
Yağmur Atsız, “The Penkowski Papers”, s. 8

Yıl 3, Sayı 26, 15 Şubat 1966

Atsız, “Biz Ne İstedığımızı Biliyoruz”, s. 1-3
Nejdet Sançar, “Komünist İnsan Sayılabilir mi?”, s. 3-4
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Atatürkçülükten İstifa (!)”, s. 4-5
“Küçük Notlar”, Derleyen: Mustafa Kayabek, s. 5-7

“Açıklama” [Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği ve Milliyetçiler Derneği hakkında.], s. 6
Yağmur Atsız, “Güç Formülleri”, s. 7-8
“Ötükenden Haberler”, s. 8-9
Minarecioğlu Yaşar, “Tahtacılar”, s. 9-11
Hayrani Ilgar, “Nerede O Günler”, s. 11
Kıbrıs’lı Türk, “Kin” [Şiir], s. 11
Atsız, “Türkiye Tarihinin Sekizinci Cildi”, s. 12
“Altıparmak Kostaki”, s. 12
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 12

Yıl 3, Sayı 27, 27 Mart 1966

Nejdet Sançar, “Türkçülük ve Anadoluçuluk”, s. 2-3
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Anadoluçuluk mu, Türklük Düşmanlığı mı?”, s. 3-4
R. Kayserili, “Doğudan Ne Haber”, s. 5
Kenan Dikici, “Türk Neyi İstiyor”, s. 5-6
F. Oğuz, “Yuh”, s. 6
Mustafa Ok-Atasoy Dinç, “Bildiri”, s. 6
Hayrani Ilgar, “Türkçülere ve Ülkücülere Sesleniyorum”, s. 6-7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Tarih Şuurundan Yoksun Olanlar”, s. 7-9
“Küçük Notlar”, Derleyen: Mustafa Kayabek, s. 10-11
Adalet Ergenekon [Adalet Çil]-Yaşar Minarecioğlu, “Acı, Fakat Gerçek”, s. 11-13
Solmaz Ayarslan, “Gece Kondu”, s. 13-14
“Ötüken’den Haberler”, s. 14-15
Murat Çetin, “Bahtı Kara” [Şiir], s. 15
Salâh Nevres, “Eyvah Eyvah” [Şiir], s. 16

Yıl 3, Sayı 28, 30 Nisan 1966

Atsız, “Kürtler ve Komünistler”, s. 2-3
Nejdet Sançar, “Kanun, Hürriyet ve Komünist”, s. 3-4
Lâtif Elsever, “Öptüğümüz Topraklar (30 Yıl Öncesinin Bir Anısı)”, s. 5-6
Y. A., “Komünizm Fitnesinin Metodları”, s. 6-7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Kızıl İstilacı Emperyalizmin Methedicisi Satılmışlara Bakınız”, s. 7-8
“Ötüken’den Haberler”, s. 8-9
Yağmur Atsız, “Almanyadan Mektuplar”, s. 9-11
Mehmet Sadık Aran, “Türk Kültüründeki Yanlıslara Dair”, s. 11-12
“Ötüken’den Sesler”, s. 12-13

Hayrani Ilgar, “Faydasız ve Yanlış Bir Terim”, s. 13
Kenan Dikici, “Kim Kazanacak”, s. 14
Refet Körüklü, “Ümidim Doğan Günde” [Şiir], s. 14
Kocakurt, “Bir Delikanlıya Öğütler”, s. 14-16
Muzaffer Eriş, “Dış Ticaretimizin İçyüzü Kitabı Hakkında”, s. 16
“Türkiye Milliyetçiler Birliği Üsküdar Ocağının Çalışmaları”, s. 17
“Sosyal Bir Kurum”, s. 17
Atsız, “Kömen” [Şiir], s. 18-19
Atsız, “Senin Seviyen Bu mu?”, s. 20-21
Mustafa Kayabek, “Falcı Kadın” [Şiir], s. 21
Minarecioğlu Yaşar, “Ne Haber Komünist?”, s. 21-22
Atsız, “Her Çağın Masalı: Boz Doğanla Sarı Yılan” [Hikâye], s. 22-24
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Bu Gece” [Şiir], s. 23

Yıl 3, Sayı 29, 28 Mayıs 1966

Atsız, “Millî Bayram”, s. 2
Gülçin Çandarlıoğlu, “Dış Türkler ve Türkistan”, s. 3-8
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk Milletine Açıkıyoruz”, s. 8-9
M. Kemal Cabrioğlu, “İktisadi Milli Misak”, s. 9-10
Kocakurt, “Genç Kızlarımıza Çağrı”, s. 10-11
“Bir Delikanlıdan Kocakurt’a Dilekçe”, s. 11-12
Suphi Saatçi, “Özleyiş” [Şiir], s. 12
Münir Tümtürk, “Ana Sorularımız”, s. 13-14
Hayrani Ilgar, “Bunalım”, s. 14-15
Azerbaycan Milli Kurtuluş Birliği Güney Amerika Şubesi Adına Musa Yusufzade, “Turan Milletlerine Çağrı”, s. 16-17
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Haykırıyorum” [Şiir], s. 17
Bleda Yada (Eski Harbiyeli), “Hürriyete Kavuşurken”, s. 18
Tanrıdağlı Turan [Turan Saföz], “Koşma” [Şiir], s. 18
Galip Erdem, “Üç Mayıs”, s. 19
“Ötüken’den Haberler”, s. 19-24
Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Kalpazanları”, s. 24

Yıl 3, Sayı 30, 25 Haziran 1966

Atsız, “Kızılay Görevini Yapmadı”, s. 2
M. Zeki Sofuoğlu, “Komünizmle Mücadelede Yanlış Bir Usûl”, s. 3
Lâtif Elsever, “Azerbaycan Dergisinde Yapılan Bir Gaf Üzerine”, s. 4

Hayrani Ilgar, “Neredesin Samimiyet”, s. 4-5
“Komünist Aklı”, s. 5
“Tarık Buğra’nın Piyesi ve T.R.T.’nin Bücür Bayanı”, s. 6
Refet Körüklü, “Eceli Bir Tutarsam” [Şiir], s. 6
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Birliğe Çağır” [Şiir], s. 6
“Ötüken’den Haberler”, s. 7
Kenan Dikici, “Önce Hangisi”, s. 8
Atsız, “İki Onbaşı” [Hikâye], s. 8-10
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Onlara” [Şiir], s. 10
Atsız, “Votka Fabrikası”, s. 11
Georg Baum, “Almaya’dan Mektuplar”, s. 11
“Hasanoğlan Atatürk İlköğretmen Okulu’nda Neler Oluyor”, s. 12
“Ötüken’den Sesler”, s. 12-13
Dişi Bozkurt Selcan [Nevin Ersoy Çelik], “Dişi Bozkurttan Kocakurda”, s. 13
Atsız, “72 Kazak Ailesinin Bitmeyen Çilesi”, s. 14
[Mustafa Kayabek], “Küçük Notlar”, s. 15
Kocakurt, “Rus ve Komünizm”, s. 15-16
M. Zeki Sofuoğlu, “Emperyalizm ve Çeşitleri”, s. 16
Atsız, “Turancıyız!.. Ne Olacak?”, s. 17-18
“T.R.T.”, s. 18
Kocakurt, “İki Açık Mektup”, s. 19-20

Yıl 3, Sayı 31-32, Temmuz-Ağustos 1966

“Ötüken’den Haberler”, s. 2
Refet Körüklü, “Sonbahar” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “İnsan ve Sistem”, s. 3
Atsız, “‘Çengiz Han’ ve ‘Aksak Temir Bek’ Hakkında”, s. 4-5
M. Zeki Sofuoğlu, “Sömürücülük Menfur da Aldatıcılık Değil mi?”, s. 6
Refet Körüklü, “O Gün” [Şiir], s. 6
Hikmet Tanyu, “Esir Türkler Dâvâsı”, s. 7-9, 17-18
Arif Nihat Asya, “Kıbrıs” [Şiir], s. 8
Arif Nihat Asya, “Ağlamak” [Şiir], s. 9
Yağmur Atsız, “Almanya’dan Mektuplar”, s. 10-13
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Özleyiş” [Şiir], s. 12
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Diyalektik Materyalizm-Marksizm”, s. 14-15
Kocakurt, “Teşkilatlanmak”, s. 15
“Abasız Abacının İnadı”, s. 16-17

Şevket Rado, “Hepsi Unutmak Yüzünden”, s. 18

“Ötüken’den Sesler”, s. 19

“Muhterem Ötüken Okuyucularına”, s. 20

Yıl 3, Sayı 33, Eylül 1966

Ötüken, “Sevgili Ötüken Okuyucuları”, s. 2

Nejdet Sançar, “Irak Türkleri”, s. 3

Nejdet Sançar, “Türkçülükte Muhafazakârlık ve İnkılâpçılık”, s. 4, 16

M. Zeki Sofuoğlu, “Özenti Değil Büyük Tehlike”, s. 5

N. Yıldırım Gençosmanoğlu, “Anayurdun Sesi” [Şiir], s. 5

Mehmet Eröz, “Kerkük Türkleri ve Kerkük’te İctimaî Hayat”, s. 6-7, 18

Mustafa Kayabek, “Kerkük Katliâmı ve Türkiye”, s. 8-9, 18

Refet Körüklü, “Üzülmemiz Boşadır” [Şiir], s. 9

“Ötükenden Sesler”, s. 10-11

Necdet Kürşad, “Aziz Türk Gençliğine: Kaçarken Ölmek İstemiyorum”, s. 12

Arif Nihat Asya, “Ada” [Şiir], s. 12

Şükrü Kayalar, “O Gün” [Şiir], s. 12

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Maskeli Sosyalizm Kompradorları”, s. 13

Kocakurt, “Üstünde Durmadıklarımız”, s. 14

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türk Dili Kurumu ve Meseleler”, s. 15

Abdurrahman Gayretullah Börteçine, “Büyük Ülkü” [Şiir], s. 15

Yemliha Çırdı, “Destanlar Yaratan Türk: Enver Paşa”, s. 16

Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 17

“Ötüken’den Haberler”, s. 17

Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “İslâmiyet ve Nurculuk”, s. 19

“Muhterem Ötüken Okuyucularına”, s. 20

Yıl 3, Sayı 34, Ekim 1966

Nejdet Sançar, “Devlet Adamı ve Gaflet”, s. 2-3

M. Zeki Sofuoğlu, “Radyo Hangi Akla Hizmet Ediyor”, s. 3-4

Kocakurt, “Çıkarıcılar”, s. 4

Aclan Sayılğan, “Solcular ve Milliyetçilik”, s. 5-7

San’an [Mehmet Sadık Aran], “Susturmalıyız!..” [Şiir], s. 7

Reşat Cantaş, “Bir Tarihçiye Açık Mektup”, s. 8-9

Necdet Kürşad, “İşte Sen Busun...”, s. 9

Klaus Gebauer, “Federal Almanya İç Politikasında Değişen Kuvvetler Dengesi”, Türkçeleştiren:

Y. Atsız, s. 10-11

Yağmur Atsız, “Amerika, Amerika!...”, s. 11-13
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Tevetoğlu ve Karşısındakiler...”, s. 13-14
Nejdet Sançar, “Azerbaycanlı Kardeşlere”, s. 15
Refet Körüklü, “Hıncım” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Sesler”, s. 16

Yıl 3, Sayı 35, Kasım 1966

M. Zeki Sofuoğlu, “Millî Ruh ve Şuur: Tekrar Canlanmak...”, s. 2
“Türkçülere Zarurî Bir Açıklama”, s. 2
Kocakurt, “Endüstrileşmek”, s. 3-4
Necdet Kürşad, “Neden Türkçülük”, s. 4-5
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Arap Düşmanlığı mı, Türk Düşmanlığı mı?”, s. 5-6
Hayrani Ilgar, “İhanetin Derecesi”, s. 6-7
Ziyaeddin Babakurban, “Orta Asya ile İlişki Kurmalıyız...”, s. 7-8
Mahmut Güvenç, “Sözüm Ona”, s. 8-9
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Nurculuk ve Komünizm”, s. 9
“Konuşmalar: Zeki Sofuoğlu’nun Çeşitli Konulardaki Fikirleri”, Konuşan: Z. Tuğbay, s. 10-11
Yağmur Atsız, “Uzayda Yarış”, s. 11
Nejdet Sançar, “Yaşayan Türkçüler I: Zeki Velidi Togan”, s. 12-13
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 13
Hayrani Ilgar, “Olmaz Böyle Şey!..”, s. 14
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Yolumu Gözleyen Var...” [Şiir], s. 14
“Türkçülük Düşmanları I: Nazım Hikmet Verzanski”, s. 15
“Maşallah, Maşallah!...”, s. 15
Arif Nihat Asya, “Akdeniz Kokusu” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 3, Sayı 36, Aralık 1966

Kocakurt, “Zehirli Akımlar”, s. 2-3
M. Zeki Sofuoğlu, “Tarihî Şahsiyetlerin Gerçek Çehreleri”, s. 3-4
Lâtif Elsever, “Moskof İstilâ ve Mezaliminin Azerbaycan Edebiyatındaki Akisleri...”, s. 4-8
Muzaffer Eriş, “Dış Ticaretimiz Haysiyetsiz Baskı Gruplarının Etkisinden Kurtarılmalı”, s. 8-10
Mustafa Kayabek, “Ziya Gökalp ve Türkçülük”, s. 10-12
Aydil Erol, “Horyat” [Şiir], s. 12
Arif Nihat Asya, “Zaman” [Şiir], s. 12
Necdet Kürşad, “Unutulan Biz Değiliz”, s. 13
Georg Baum, “Sosyalistlerin İkiyüzlülüğü”, s. 14

Yağmur Atsız, “Japon’lara Dikkat”, s. 15

Fahri Ersavaş, “Şehitlik” [Şiir], s. 15

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 4, Sayı 37, Ocak 1967

Nejdet Sançar, “Siyasilerimizi Saran Korkunç Gaflet”, s. 2-3

M. Zeki Sofuoğlu, “Kendi İpliklerini Kendileri Pazara Çıkıyor”, s. 3-4

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türkçülük Düşmanı Bir Ümmetçi: Necip Fazıl”, s. 4-5

Ali Taşkent, “Bir Çağrıya Cevap”, s. 5-6

Hayrani Ilgar, “Anadil Meselesi”, s. 6-7

“Ötüken’den Sesler”, s. 7-8

“Refet Körüklü’nün Çeşitli Konulardaki Fikirleri”, Konuşan: Z. Tuğbay, s. 9-10

Ahmet Kaplan Torunoğlu, “Bizim” [Şiir], s. 10

Muzaffer Eriş, “Örnek Bir Fabrikamız ve Sömürgecilik”, s. 11

Orhan Pekin, “Dış Ticaretimizin İç Yüzü”, s. 12-13

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “T.R.T. mi ‘Bizim Radyo’ mu?”, s. 13-14

Kocakurt, “Milliyetçilere Dair...”, s. 14-15

“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 4, Sayı 38, Şubat 1967

M. Zeki Sofuoğlu, “Bu Gidişin Sonu Ne Olacak?”, s. 2

Kocakurt, “Bir Dergi ve İki Yazar Hakkında”, s. 3-4

Mehmet Orhun, “Ortak Pazar ve Millî Sanayimiz”, s. 4-7

“Dr. Şerif Korkut’u Rahmetle Analım”, s. 8

Aclan Sayılğan, “Mazlum Milletlerin Kurtuluş Savaşları Karşısında S.S.C.B. ve Sultan Galiyev”, s. 9-13

“Ötüken’den Haberler”, s. 14-16

Yıl 4, Sayı 39, Mart 1967

Kocakurt, “Fatih ve Heykeli”, s. 2-3

Nejdet Sançar, “Kara Harbökulundaki Fikrî Facia”, s. 3-4

M. Zeki Sofuoğlu, “İstihsalın Tek Unsuru Emek Değildir”, s. 4-5

Aclan Sayılğan, “Mazlum Milletlerin Kurtuluş Savaşları Karşısında S.S.C.B. ve Sultan Galiyev”, s. 5-10

Hayrani Ilgar, “Kim, Kime Teslim Ediliyor”, s. 10

“Ankara Gazi Lisesi Öğrencilerinin Büyük Takdir Toplayan Hareketleri”, s. 11-12

Hikmet Tanyu, “Köyün Aynası, Yurdun İçyüzü ve Kalkınmanın Temeli”, s. 13

Necdet Kürşad, “Kavgamız Bitmedi, Devam Edecek!..”, s. 14
Çömişbayoğlu Hamza Uçar, “Moskof Başbakanı Kosigin’le Birlikte Türkiye’ye Gelen Kazakistan Başbakanı Beysebayoğlu’na Bir Kazak Türkü’nün Telgrafı”, s. 14
“Türkçülük Düşmanları II”, s. 15-16
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 4, Sayı 40, Nisan 1967

Atsız, “Konuşmalar”, s. 2-10
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Ben Ne İstiyorum?” [Şiir], s. 3
Refet Körüklü, “Ceylân ve Korku” [Şiir], s. 10
Korkut Akbaş [Ali Akbaş], “Yiğitleme” [Şiir], s. 10
“Türklüğün Yas Günü”, s. 10
“Kosigin’e Atılan Macar Bayrakları Hakkında Nejdet Sançar’ın Söyledikleri”, s. 11-12
Mehmet Sadık Aran, “Millî Azerbaycan İstiklâlinin Dünya Milletlerince Tasdikinin 47. Yıldönümü”, s. 12-13
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Ülkü Birliği mi? Uyku Birliği mi?”, s. 14-15
Hayrani Ilgar, “Yalnız Amerikalı mı?”, s. 15-16

Yıl 4, Sayı 41, Mayıs 1967

Atsız, “Konuşmalar II”, s. 2-4
Nejdet Sançar, “Yobaz ve Sahte Yobaz”, s. 5-6
M. Zeki Sofuoğlu, “Türk Milliyetçiliğinde İkilik Yaratanlar”, s. 6-7
M. Kayabek, “3 Mayıs”, s. 7-8
“Ankara’da 3 Mayıs Türkçüler Günü”, s. 9-12
“Ötüken’den Haberler”, s. 13-15
“Ötüken’den Sesler”, s. 15-16

Yıl 4, Sayı 42, Haziran 1967

Atsız, “Kızıl Kürtlerin Yaygarası”, s. 2-4
Nejdet Sançar, “Millî Gaflet”, s. 4-5
Kocakurt, “Arap-İsrail Savaşı”, s. 6
“Bir Açıklama”, s. 6 [Yazıların sorumluluğuyla ilgili.]
Sadık Aran, “Kars Vilâyetinde Ermeni Mezalimi”, s. 7-9
Karabudundan: Reşat [Reşat Uzmen], “Turancılık ve Soyculuğun Çağdaş Anlamı...”, s. 9-10
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “İnsaniyet Masalı”, s. 10-11
Hayrani Ilgar, “Sonu Nereye Varacak?..”, s. 11-13
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 13

Fahri Ersavaş, “Sesleniş” [Şiir], s. 13

“Ötüken’den Haberler”, s. 14-16

“Ötüken’den Sesler”, s. 16

Yıl 4, Sayı 43, Temmuz 1967

Atsız, “Konuşmalar III”, s. 2-5

Refet Köroğlu, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5

Enver Yakuboğlu, “İsrail’i Arap Liderler Yarattı”, s. 6-7

M. Zeki Sofuoğlu, “Türkiyede Sosyalist ve Komünist Faaliyetler”, s. 7-8

Mustafa Kayabek, “Türkün Mukaddes Toprakları”, s. 8-11

“Solcuların Uğradığı Bozgun”, s. 11-12

Klaus Gebalier, “Tedirgin Üniversiteliler”, Türkçeleştiren: Yağmur Atsız, s. 12-13

Karoly Bicskey, “Türkiyede Anti-Komünist Bir Sanatkâr”, s. 14-15

Gökçehan Öğrük, “Ötüken’e Mektup”, s. 15-16

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 4, Sayı 44, Ağustos 1967

Nevzat Sebüktay, “Türk Marşı” [Şiir], s. 2

Abdullah Karabulut, “Sesleniş” [Şiir], s. 2

Mehmet Zeki Uslu, “Vatan!” [Şiir], s. 2

Paşaoğlu Yalçın Aytekin, “Kim?” [Şiir], s. 2

Nejdet Sançar, “Türkçülük ve Kürtçülük”, s. 3-4

Kerküklü Ali Marufoğlu, “Kıbrıs” [Şiir], s. 4

Şaman [İsmail Hakkı Gökhan], “Türkçülük Düşmanları”, s. 5

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Bardağı Taşırın Kızıl Damlalar”, s. 6-7

Hayrani Ilgar, “Türklüğün Kaderi”, s. 8-9

Refet Köroğlu, “İllerimiz: Tarsus”, s. 10

Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Dr. Hikmet Tanyu”, s. 11-13

Fahri Ersavaş, “Tanrıdağı” [Şiir], s. 13

Mirat Özçamlı, “Millî Şuur”, s. 14

Tuncay Yılmaz, “Ne Durursuz...” [Şiir], s. 14

Süleyman Özbek, “Bozkurt’un Seslenişi” [Şiir], s. 15

Liseli Mehmet Akif Çomoğlu, “Gençlik ve Milliyetçilik”, s. 15

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Mustafa Yandı, “Vatan” [Şiir], s. 16

Yıl 4, Sayı 45, Eylül 1967

Refet Körüklü, “Türkmen Kızı” [Şiir], s. 2
Atsız, “‘Bağımsız Kürt Devleti’ Propagandası”, s. 3-5
“Bir Açıklama”, s. 5 [CKMP’nin perde arkasında Atsız tarafından yönetilmesi hakkında.]
“Genç Türkçülere”, s. 5
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “A.P. Senatörü Cizreluoğlu’na Cevap”, s. 6-7
Fikret Çeliksirt, “Yiğit” [Şiir], s. 7
Nejdet Sançar, “Doğu Anadolu Meselesi mi, Kürdistan Devleti Dâvâsı mı?”, s. 8-9
Erdal Karaca, “Haykırmak İstiyorum” [Şiir], s. 9
Nejdet Sançar, “Doğu Anadolu ve Kızıllar”, s. 10-11
Yılmaz Gürbüz, “Hükümet, Muhalefet ve Gaflet”, s. 12
“Ötüken’den Sesler”, s. 13-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 4, Sayı 46, Ekim 1967

Haydar Ulusoy, “Ulubatlı Hasanlar” [Şiir], s. 2
Yılmaz Gürbüz, “Türk Bilgesi” [Şiir], s. 2
M. Canbulat Karaalp, “Utaç Duvarı” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “Kürt Irkçısı Abdülâziz Yâmelki’nin Eseri ve Bazı Gerçekler”, s. 3-5
M. Zeki Sofuoğlu, “Fikir Hürriyeti, Dokunulmazlık ve İsmet İnönü”, s. 5-6
Osman Üçer, “Dış Türkler”, s. 6
Yağmur Atsız, “Viyetnam Açmazı”, s. 7-8
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Bütün Cepheleri ile Emperyalizm”, s. 8-9
Hayrani Ilgar, “Umut Yıldızları”, s. 10-12
Şükrü Kayalar, “Beklediğimiz Başbuğ”, s. 12-13
Refet Körüklü, “Özlenen Çağlar” [Şiir], s. 13
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Ulan” [Şiir], s. 13
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 4, Sayı 47, Kasım 1967

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 2
Abdurrahman İnan, “Hayalperest” [Şiir], s. 2
Reşat Cantaş, “Beyitlerle Sesleniş” [Şiir], s. 2
İsmail Murat Uluğtekin, “Turan” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “Kürt Irkçısı Abdülâziz Yâmelki’nin Eseri ve Bazı Gerçekler”, s. 3-5
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Kara Sevda” [Şiir], s. 5
M. Zeki Sofuoğlu, “Rusya Gezisinin Ortaya Koyduğu Gerçek”, s. 6
Yusuf Kadıgil, “Komünistlik Kaatilliktir”, s. 7

Şevket Yahniçioğlu, “Yeter” [Şiir], s. 7
Atsız, “Doğu Mitinglerinde Perde Arkası”, s. 8-11
Mustafa Kayabek, “Bir Gezi ve Bir Çağırı”, s. 11-12
Sedat Okçular, “Kürtçülerin Yurt Dışı Faaliyeti”, s. 13
Osman Üçer, “Gençlikte Milli Şuur”, s. 13-14
Hikmet Bil, “Türk Katliâmı”, s. 14-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 4, Sayı 48, Aralık 1967

Korkut Akbaş [Ali Akbaş], “Şehriyara Selâm” [Şiir], s. 2
Tuncay Yılmaz, “Hesap Günü” [Şiir], s. 2
Tanrıdağlı Turan [Turan Saföz], “Günâhın Ne idi ki?” [Şiir], s. 2
Atsız, “Satılmışlar-Moskof Uşakları”, s. 3
Nejdet Sançar, “Atatürkçülük Perdesi Arkasında Türklük Düşmanlığı”, s. 4
M. Zeki Sofuoğlu, “Kıbrıs İçin Savaş ve Enerjik Politika”, s. 5
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
A.Şekûr Turan, “Doğu Türkistan”, s. 6
Metin Fehmi Bekâröğlu, “Hatırlamak” [Şiir], s. 6
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dil Bayramı mı?”, s. 7
Aydil Erol, “Horyat: Sayın Alparslan Türkeş’e” [Şiir], s. 7
Hayrani Ilgar, “Kara Günler Bitecektir”, s. 8-9
Aydil Erol, “Rübaî” [Şiir], s. 9
“Ötüken 1-48 Fihrist”, s. 10-15
“Ötüken’den Habeler”, s. 15-16

Yıl 5, Sayı 1 (49), Ocak 1968

Tanrıdağlı Turan [Turan Saföz], “Türk Tutsak mı Olacaktı?: Kandaşım M. Ok’a” [Şiir], s. 2
Turan, “Yankı” [Şiir], s. 2
Paşaoğlu Yalçın Aytekin, “Bayrak Konuştu” [Şiir], s. 2
Tuncay Yılmaz, “Horyatlar” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “Fikret ve Nâzım Hikmet”, s. 3
M. Zeki Sofuoğlu, “Devrimcilik-İlericilik ve TRT”, s. 4
Aydil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri”, s. 4
Kocakurt, “Delikurt’a Mektuplar: Kıbrıs Meselesi”, s. 5-6
D.T. Arakalık, “Türkistan Millî Hükûmeti Alaş Orda’nın Kuruluşunun 50. Yıldönümü”, s. 6-7
Işın Hacibekirler, “Hukuk Fakültesi Üzerine”, s. 7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Gerçek Satılmışları Görelim...”, s. 8-9

Şevket Yahniçioğlu, “Turan” [Şiir], s. 8
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 9
Kenan Dikici, “T rk l k Şuurdur...”, s. 10
Prof. İmre Toth, “Unutulmuş Bir Yüzüncü Yild n m ”, s. 11
Mirat  z amlı, “Türkiye’de Yabancı Kültürü”, s. 12-13
Osman  cer, “ zlenen T rk ”, s. 13
Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], “Tarihî Bir Vesika”, s. 14
Ali Balkız, “Kırık Kalem”, s. 14-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 5, Sayı 2 (50), Şubat 1968

Tanrıdağlı Turan [Turan Saf z], “Türklüğün Geleceği” [Şiir], s. 2
Ramazan Yılmaz, “... Ya!” [Şiir], s. 2
Tuncay Yılmaz, “Post Bulursa” [Şiir], s. 2
Hasan Ayhan, “Gitmek İsterim” [Şiir], s. 2
Celil Oker, “Kutlu  lke” [Şiir], s. 2
Atsız, “Sağcı Kimdir?”, s. 3-4
N. Yıldırım Gençosmanoğlu, “Savaş Meydanlarının Dili” [Şiir], s. 4
Murtaza Anıl, “Türkler” [Şiir], s. 5
[Millî Türk Talebe Birliği hakkında not.], s. 5
Hasan Sami Bolak, “R b i” [Şiir], s. 5
M. Zeki Sofuoğlu, “Türk İktisat Tarihi Enstitüsü”, s. 6-7
Prof. İmre Toth, “Apokalips’in 4 Süvarisi: Açlık, Zindan, Savaş,  l m”, s. 7
Nejdet Sançar, “ zt rk ecilik ve Gençler”, s. 8
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 8
“Konuşmalar: Türkiye Okçuluk Şampiyonu T rk  Türk Kızı Neslihan Körüklü”, Konuşan:
Selma Toroslu, s. 9-10
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 10
Egemen Yüksel, “Tanrı Türk’  Korusun”, s. 11
Arif Nihat Asya, “R b : Türbe” [Şiir], s. 11
“Ötüken’den Sesler”, s. 12-14
“Bu Şiiri Size İthaf Ederim” [Şiir], s. 13
Feridun Azeri, “Horyat” [Şiir], s. 13
“Ötüken Okuyucularına”, s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 5, Sayı 3 (51), Mart 1968

Tanrıdağlı Turan [Turan Saföz], “Bir Destan Yaratalım” [Şiir], s. 2
Rauf Candaş, “İkinci Fetih” [Şiir], s. 2
Hikmet Kayıhan, “Turana Doğru” [Şiir], s. 2
Sıddık Parlak, “İstek” [Şiir], s. 2
Hasannebioğlu Cumali Ünalı, “Gurbet-Gurbet Türkümüz” [Şiir], s. 2
Atsız, “Turancılık Romantik Bir Hayal Değildir”, s. 3-4
Arif Nihat Asya, “Hisarlar” [Şiir], s. 4
“TRT’nin Çok Garip Bir Kararı”, s. 5
Mustafa Kayabek, “Kür Şad” [Şiir], s. 5
M. Zeki Sofuoğlu, “Nufusumuz ve Doğum Kontrolü”, s. 6-7
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 7
Basri Gocul, “Türk Millî Destanı: Oğuzlama’dan” [Şiir], s. 8
Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: M. Zeki Sofuoğlu”, s. 9-12
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Sesleniş” [Şiir], s. 9
Taylan Demirutku, “Türklük” [Şiir], s. 11
Aydil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri”, s. 12
Korkut Akbaş [Ali Akbaş], “Tuyug: Aydil Erol’a” [Şiir], s. 12
Kenan Dikici, “Türkçülük ve Din”, s. 13
Mehmet Şirin, “Ülkemiz: Alata (Balcılar)”, s. 14-15
İskender Kazaz, “Türkçü Ne İstiyor”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 5, Sayı 4 (52), Nisan 1968

Tuncay Yılmaz, “Yiğidim Oy” [Şiir], s. 2
Sıddık Parlak, “Özyurda Haber” [Şiir], s. 2
Murtaza Anıl, “Kendine Gel” [Şiir], s. 2
Bekir A. Ötüken, “Bozkurtların Sesi” [Şiir], s. 2
Atsız, “Hürriyetin Sınırları”, s. 3-5
Basri Gocul, “Sınırdan Sınıra” [Şiir], s. 4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Yağmur Atsız, “On İkiye Beş Var”, s. 6-7
Mustafa Kayabek, “Güzel: İpek’e” [Şiir], s. 7
[Hilâfet gösterileriyle ilgili bir açıklama.], s. 7
Nejdet Sançar, “Süleyman Demirel Yanlış Yoldadır”, s. 8-9
M. Zeki Sofuoğlu, “Memlekete Yazık Değil mi?”, s. 10
Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], “Güney Azerbaycan’ın Millî Kurtuluş Savaşı Üzerine Düşünceler”, s. 11

Tanrıdağlı Turan [Turan Saföz], “Bildiri” [Şiir], s. 11
Göktürk Kartal, “Türk Kadını” [Hikâye], s. 12
Kenan Dikici, “Kendine Gel Soysuz Yaratık”, s. 13
Hasan Turan [Hasan Şahmaranoğlu], “Ben Seni Kovuyorum” [Şiir], s. 13
“Ankara Atatürk Lisesinde Neler Oluyor”, s. 14
“Türkiye Milliyetçiler Birliği İstanbul Ocaklarının Ortak Bildirisi”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 5, Sayı 5 (53), Mayıs 1968

Süleyman Özbek, “Biz Ezelden Böyleyiz” [Şiir], s. 2
Yıldırım, “Türk Gençlerine” [Şiir], s. 2
Rauf Candaş, “Birlik Yolu” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “AP’nin Milliyetçileri Nerede?”, s. 3-4
Basri Gocul, “Bir ‘Ninni’den” [Şiir], s. 4
D. Kerey, “Türkistan’ın Millî Şairi Ahmet Baytursunoğlu”, s. 5
M. Zeki Sofuoğlu, “Bu Kimseler Cesareti Nereden Alıyorlar?”, s. 6
Aydil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri”, s. 6
Taylan Demirutku, “Bayrak” [Şiir], s. 7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Milliyet İstismarcıları”, s. 8-9
Basri Gocul, “Türk Düşmanları’na!” [Şiir], s. 8
Suphi Saatçı, “Kerküklü Sevgiliden” [Şiir], s. 9
Hayrani Ilgar, “Hümanizma”, s. 10-11
Böğü Alp, “Dış Türklerin Durumu”, s. 11-12
Oktay Ögütçü, “Türksen” [Şiir], s. 12
Mustafa Kayabek, “Ör Beni” [Şiir], s. 12
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 12
Georg Baum, “Almanya Yeni Gelişmeler Arifesinde”, s. 13
“Ötüken’den Sesler”, s. 14
“Mehmet Orhun Çankırı Senatör Adayı”, s. 14
“Ötüken’den Habeler”, s. 15-16
Atsız, “Teşekkür”, s. 15
Habibe Çağan, “Haber” [Şiir], s. 15

Yıl 5, Sayı 6 (54), Haziran 1968

Murtaza Anıl, “Türk Oğluna” [Şiir], s. 2
İlhan Günay, “Ona” [Şiir], s. 2
Osman Öztürk, “Vatan” [Şiir], s. 2

Sıddık Parlak, “Neler Oldu?” [Şiir], s. 2
Ali Koç, “Bayrak” [Şiir], s. 2
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Azerbaycan Cumhuriyetinin 50. Yıldönümü”, s. 3
Atsız, “Turancılık ve Faruk Güventürk”, s. 3-5
Basri Gocul, “Parasar Tekfürü’nün Kızı” [Şiir], s. 4
Cumali Ünalı Hasannebioğlu, “Ne Sorulur-Ne Sorulmaz” [Şiir], s. 4
Rauf Candaş, “Gök Türk Diye!” [Şiir], s. 5
İmre Toth, “Prof. İmre Toth ile Bir Konuşma”, s. 6
Rauf Candaş, “Benim Yârim Anayurttur” [Şiir], s. 6
M. Zeki Sofuoğlu, “Mânevî Değerler Yıkılırsa Elbet Böyle Olur”, s. 7
Aydil Erol, “Rübâî” [Şiir], s. 7
Nejdet Sançar, “Türklük ve İslâmlık Meselesi”, s. 8-9
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 8
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Türkmen Kızı” [Şiir], s. 9
“Azerbaycan Cumhuriyetinin 50. Yıl Dönümü”, s. 9
M. Özçamlı, “Adalet Anlayışımız ve Esir Türkler Hakkında”, s. 10
Kenan Dikici, “Bu Nasıl Milliyetçilik?..”, s. 11
“Nâzım Hikmet’in Kitapları”, s. 11
Turan, “Bir Mektup”, s. 12
“Ötüken’e Palavra Diyen Öğretmen”, s. 12
Turan Saföz, “Diktatör” [Hikâye], s. 13
Böğü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 14
Ahmet Hulûsi Çankırlı, “Komunizm Nedir?...”, s. 15
Mustafa Kayabek, “Nerdesin?” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 5, Sayı 7 (55), Temmuz 1968

Süleyman Özbek, “Unutamayız Dünü” [Şiir], s. 2
Murat Çetin, “Dileğe Erip Öleydim” [Şiir], s. 2
Tuncay Yılmaz, “Ecdadımız Nicedir” [Şiir], s. 2
Ali Koç, “İltifat” [Şiir], s. 2
Ramazan Gürgün, “Mefkûre” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türkiye’de Sosyalist ve Komünist Faaliyetler”, s. 3-5
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Sadettin Korkmaz, “Geliyor” [Şiir], s. 4
Basri Gocul, “Yolculuk” [Şiir], s. 5
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 5

Metin Fehmi Bekâroğlu, “Mektup” [Şiir], s. 5
İmre Toth, “Komünistlerin Ana Rahmine Uzanan Eller”, s. 6, 12
M. Zeki Sofuoğlu, “Aynı Hataları İşlemek Büyük Gaflet Olur”, s. 7-12
Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], “Oksijenimiz Bitmek Üzere mi? İlim İnsanlığı Nereye Götürüyor?”, s. 8-9
Himmet Kayıhan, “Tanrı Dağlarının Hürriyet Perisi” [Hikâye], s. 10-11
Nejdet Sançar, “Hayrani İlgar’ın Davetiyesi”, s. 13
Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 14, 16
“Ötüken’den Sesler”, s. 15-16
Taylan Demirutku, “Bozkurtlar” [Şiir], s. 16
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 5, Sayı 8 (56), Ağustos 1968

İbrahim Güleç, “Bak” [Şiir], s. 2
Dursun Piyade, “Yakındır” [Şiir], s. 2
Mevlüt [Uluğtekin] Yılmaz, “Giderim” [Şiir], s. 2
Atsız, “Sol’un 94 Yılı”, s. 3-7
“Türkler Üzerine Beyitler” [Şiir], Böyleleştiren: Basri Gocul, s. 4
“Abdülkadir İnan’ın Mühim Bir Eseri”, s. 7
Meriç Altaylı, “Lise Edebiyat Kitabı mı, Dil ve Metin Faciası mı?”, s. 8-9
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 8
Kulmaş Tigin, “Hatırlar” [Şiir], s. 9
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türklük Bir Bütündür”, s. 10-11
Murat Çetin, “Kızımız” [Şiir], s. 11
Hayrani İlgar, “Esir Milletler”, s. 12-13
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 13
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Turancılık”, s. 14
Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 5, Sayı 9 (57), Eylül 1968

Mehmet Sadık Aran, “Sovyet Emperyalizmi ve Batıların Tutumu”, s. 2
Ali Koç, “Türklerin Türküsü” [Şiir], s. 2
Mevlüt [Uluğtekin] Yılmaz, “Ağıt” [Şiir], s. 2
Şükrü Koç, “Uyan” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “Tarihte ve Günümüzde Türk ve Türklük”, s. 3-4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dilimiz Türkçeleştirilmiyor Lâtinleştiriliyor”, s. 5-7

Aydil Erol, “Rübâî” [Şiir], s. 5

Rauf Candaş, “Oğuz Han Geliyor” [Şiir], s. 6

Prof. İmre Toth, “120 Yıl Sonra”, s. 7

N. Oğuzbeyi, “Asıl Emperyalizm Bu”, s. 8

Hayrani Ilgar, “Sahtekârlar”, s. 9

Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 10-11

Basri Gocul, “Oğluma!” [Şiir], s. 11

Şükrü Kayalar, “İstediğimiz Başbuğ”, s. 12

“Ötüken’den Sesler”, s. 13-14

Tuncay Yılmaz, “Dinle Dayı” [Şiir], s. 14

“Ötükenden Haberler”, s. 15-16

Yıl 5, Sayı 10 (58), Ekim 1968

Oğuz Şaban Duman, “Ne Zaman?” [Şiir], s. 2

Hasan Kayhan, “Çeklerin Ahı” [Şiir], s. 2

Günay Özdemir, “Silkiniş” [Şiir], s. 2

Sadettin Kalmaz, “Yiğitin Zaferi” [Şiir], s. 2

Murtaza Anıl, “Şaşkın” [Şiir], s. 2

Nejdet Sançar, “‘Öztürkçecilik’ Masalı”, s. 3-5

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4

Aydil Erol, “Horyatlar: Atsız Hoca’ya” [Şiir], s. 5

İlhan Günay, “Bir Gün” [Şiir], s. 5

M. Zeki Sofuoğlu, “Türk-Alman Münasebetleri Üzerine”, s. 6-7

Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 8-9

Metin Fehmi Bekâroğlu, “Yürüyün Arkadaşlar” [Şiir], s. 8

Basri Gocul, “Emel” [Şiir], s. 9

“Karadeniz: Türkçü ve Turancı Türk Kardaşım Nihâl Atsız’a Sunarım” [Şiir], s. 10-11

Murat Uluğtekin, “Bir ‘Küçük Vatansever’”, s. 11-12

Taylan Demirutku, “Hikâye: Çağların Ardından” [Hikâye], s. 13

“Prof. Şövalye İmre Toth’un Uğradığı Haksızlık”, s. 14-15

“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 5, Sayı 11 (59), Kasım 1968

Şükrü Koç, “Ülkümüz” [Şiir], s. 2

Sadettin Korkmaz, “Horyatlar” [Şiir], s. 2

Mevlüt [Uluğtekin] Yılmaz, “Yürüyen Kervan” [Şiir], s. 2

Hikmet Okuyar, “Fatih’im!” [Şiir], s. 2
Atsız, “Bozulan Türkçe”, s. 3-4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
İmre Toth, “12 Yıl Sonra”, s. 5-6
Basri Gocul, “Onlar” [Şiir], s. 6
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Aile Kutsaldır”, s. 7
Nejdet Sançar, “Genç Türkçülere Mektuplar: I”, s. 8-9
N. Oğuzbeyi, “Gölgeler” [Şiir], s. 8
Necdet Kür Şad, “Çağırın Ses” [Şiir], s. 9
Kenan Dikici, “Büyük Baskı”, s. 10
Cumali Ünaldı Hasannebioğlu, “Yiğitlik ve Hasretlik Üstüne Horyatlar” [Şiir], s. 10
Hayrani Ilgar, “Dostluk-Düşmanlık”, s. 11
Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 12
Göktürk Kartal, “Hikâye: Köylümüz” [Hikâye], s. 13
“Ankara Atatürk Lisesinde Olup Bitenler”, s. 14
Necdet Kür Şad, “O Gün Gelecek” [Şiir], s. 14
Aydil Erol, “Rübâî: Yanılmak” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Sesler”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 15
“Afşın Yayınları”, s. 16

Yıl 5, Sayı 12 (60), Aralık 1968

A. Koç, “Dilek” [Şiir], s. 2
Şükrü Koç, “Senden Korkmam” [Şiir], s. 2
İlhan Günay, “Moskof Çocuğu” [Şiir], s. 2
Cumali Ünaldı Hasannebioğlu, “Yiğitlik ve Hasret Üzerine Horyatlar” [Şiir], s. 2
Atsız, “Edebî Dil”, s. 3-4
Basri Gocul, “Akıncılar” [Şiir], s. 4
Murat Çetin, “Birlik Olamadık” [Şiir], s. 4
M. Zeki Sofuoğlu, “TRT Hakkında Alınan Karar Çok Yerindedir”, s. 5
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Vatan İhaneti ve Komünizm”, s. 6
M. Necdet Kür Şad, “Bizim Devletimizde Üniversite ve Gençlik”, s. 7
Nejdet Sançar, “Genç Türkçülere Mektuplar: II”, s. 8-9
Hasan Kayıhan, “Bekleyiş” [Şiir], s. 9
Georg Baum, “Sayın Zeki Sofuoğlu’na Samimi Bir Cevap”, s. 10-11
Aydil Erol, “Noel Baba ve Düşündürdükleri”, s. 11

Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 12
Şükrü Kayalar, “Bozkırlar ve Biz”, s. 13
Necdet Kür Şad, “Çağırın Ses” [Şiir], s. 13
Y. İrik, “Hikâye: Büyük Denizin Masalı” [Hikâye], s. 14
“Ötükenden Haberler”, s. 15
“Ötüken’den Sesler”, s. 15-16
Gavseddin Koçak, “Sosyal İtler’e” [Şiir], s. 16

Yıl 6, Sayı 1 (61), Ocak 1969

Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 2, 14
Atsız, “Türk Halkı Değiliz, Türk Milletiyiz”, s. 3-4
M. Zeki Sofuoğlu, “Son Casusluk Üzerine”, s. 5
Mehmet Orhun, “Ortak Pazar Karşısında Millî Sanayimiz I”, s. 6-7
Aydil Erol, “Rübaî” [Şiir], s. 7
“Afşın Yayınları”, s. 7
“Türk Tarihi”, s. 7
“Kalem Tartışmaları”, s. 7
“İsmet İnönü İle Hesaplaşma”, s. 7
“1944 Irkçılık-Turancılık Davası”, s. 7
“Vatan Haini Nazım Hikmet”, s. 7
Nejdet Sançar, “Genç Türkçülere Mektuplar: III”, s. 8-9
Refet Körüklü, “Türkiye Hoyratları” [Şiir], s. 8
Hayranî Ilgar, “Dostu Düşmanı Bilmek”, s. 10
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Kızıl Emperyalizmi Gözden Uzaklaştıranlar”, s. 11
Hasan Oraltay, “Rusların Kazak Tarihçilerine Baskısı”, s. 12-13
Necdet Kür Şad, “Ben Kimim?” [Şiir], s. 12
İbrahim Güleç, “Ehmed Emmi” [Şiir], s. 13
Süleyman Özbek, “Nerde?” [Şiir], s. 14
Dilek Meriç, “Vatan” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Kılıçarslan, “Nicedir?” [Şiir], s. 16

Yıl 6, Sayı 2 (62), Şubat 1969

İlter Veziroğlu, “Kıbrıs Mektubu: Yunan Zulmü ve Kıbrıs Türkü”, s. 2
Murat Çetin, “Bir Gün” [Şiir], s. 2
Atsız, “Öğretmen Kıyımı”, s. 3-4
Refet Körüklü, “Yan Dedi Bana” [Şiir], s. 4

Nejdet Sançar, “Atatürk Üzerine: ‘Atatürkçülük’ Meselesi I”, s. 5-6
Aydil Erol, “Horyat” [Şiir], s. 5
M. Zeki Sofuoğlu, “Çok Tehlikeli Bir Dönemdeyiz”, s. 7
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Genç Türkçülere Teklifler: 1”, s. 7
Basri Gocul, “Türk” [Şiir], s. 7
Azerbaycanlı M. Sadık Aran, “Azerbaycan, Türkiye ve İran”, s. 8-9, 11
Mehmet Orhun, “Ortak Pazar Karşısında Millî Sanayiimiz II”, s. 10-11, 16
Turhan Berkok, “İstiklâl Savaşımızda Rus Yardımı Meselesi”, s. 12-13
Osman Oğuzhan, “Üzülme” [Şiir], s. 12
Mevlût Yılmaz Uluğtekin [Mevlût Uluğtekin Yılmaz], “Horyatlar” [Şiir], s. 13
Cumali Ünalı Hasannebioğlu, “Yiğitlik ve Hasret Üzerine Horyatlar” [Şiir], s. 13
Nejdet Sançar, “Genç Türkçülere Mektuplar IV”, s. 14-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 15
“Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Edebî Eserler I”, s. 16
Metin Fehmi Bekâröğlu, “Bir Gençlik Arıyorum”, s. 16

Yıl 6, Sayı 3 (63), Mart 1969

Bögü Alp, “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu”, s. 2
Dilek Meriç, “Bayraklara” [Şiir], s. 2
Atsız, “Malazgirt Zaferinin 900 üncü Yıldönümü”, s. 3-4
M. Zeki Sofuoğlu, “Türk Milliyetçiliği Tek Çıkar Yoldur!”, s. 4
Nejdet Sançar, “‘Atatürkçülük’ Edebiyatı II”, s. 5-7
Mustafa Kayabek, “Vermez” [Şiir], s. 5
Basri Gocul, “Ötüken” [Şiir], s. 6
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 7
Atsız, “Sessiz Hizmet”, s. 8
Hayrani Ilgar, “Türklüğün Geleceği”, s. 9
Mirat Özçamlı, “Çilekeş Kıbrıslı İrkdaşlarımla Başbaşa”, s. 10
Mehmet Orhun, “Ortak Pazar Karşısında Millî Sanayiimiz III”, s. 11-12
Basri Gocul, “Türk Düşmanlarına” [Şiir], s. 11
“Her Ay Bir Kitap: Çağlayanlar”, s. 12
Aydil Erol, “Elâzız Tarzı Horyat” [Şiir], s. 12
“Hür Macarların Bildirisi”, s. 13-14
“Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Edebî Eserler 2”, s. 14
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Genç Türkçülere Teklifler: 2”, s. 14
Zihni Papakçı, “Turan’a” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler: Türkçüler Derneği’nin Bildirisi”, s. 15

Yıl 6, Sayı 4 (64), Nisan 1969

- Böğü Alp, “Dış Türklerin Durumu”, s. 2, 14
- Atsız, “Dindar ve Mutaassıp Hacı Bayanın Türklüğe Hakaretleri”, s. 3-5
- M. S. San’an [Mehmet Sadık Aran], “Ergenekon Türküsü” [Şiir], s. 4
- Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
- Mehmet Orhun, “Yabancı Sermaye Yatırımları ve Millî Sanayimiz I”, s. 6-7
- Dilek Meriç, “Beklenen Kurt” [Şiir], s. 6
- Basri Gocul, “Ağlasın!” [Şiir], s. 7
- Mustafa Kayabek, “Bir Aşksın” [Şiir], s. 7
- Nejdet Sançar, “Dr. Tevetoğlu Fethiye Yapılan İftiralar”, s. 8-10
- Menlioğlu Necdet Kür Şad, “Bizim Devletimizde Üniversite ve Profesör: II. Bölüm”, s. 10
- M. Zeki Sofuoğlu, “Fikir Hayatımızın Büyük Kaybı”, s. 11
- Aydil Erol, “Elâzığ Tarzı Horyat” [Şiir], s. 11
- Ayhan Tuğcugil [İskender Öksüz], “Kurt Kaya Elini Çöz”, s. 12
- Türk Dilinin Dostları ve Koruyucuları Derneği, [Başlıksız. Öztürkçecilik hakkında not.], s. 12
- İsmail Ulukuş, “Büyük Türkeli” [Şiir], s. 13
- Ali Koç, “Kara Üzüm: Esir Kardeşlerimize” [Şiir], s. 13
- “Her Ay Bir Kitap: Türkiyede Sosyalist ve Komünist Faaliyetler”, s. 14
- [Hüseyin Nihâl Atsız], “Genç Türkçülere Teklifler”, s. 14
- “Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Edebî Eserler 3”, s. 14
- Dursun Piyade, “Birlik” [Şiir], s. 14
- “Ötüken’den Haberler: Güzel Bir Teşebbüs”, s. 15
- Delikurt Murat, “Zafer Bizimdir”, s. 16
- Ali Dinçer, “Büyük Türkiye” [Şiir], s. 16
- Ahmet Uğuralp, “Ergenekondan Turana” [Şiir], s. 16

Yıl 6, Sayı 5 (65), Mayıs 1969

- Hasan Oraltay, “Kızılların, Komünist Düşmanı Türklere Saldırıları”, s. 2
- Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 2
- Atsız, “16 Devlet Masalı ve Uydurma Bayraklar”, s. 3-5
- Prof. Şövalye İmre Toth, “Peşte 1956” [Şiir], s. 4
- [Hüseyin Nihâl Atsız], “Genç Türkçülere Teklifler”, s. 5
- Gavseddin Koçak, “Deydin, Nesin?” [Şiir], s. 5
- Nejdet Sançar, “Türk Ordusu Türk Ordusudur”, s. 6
- Mustafa Kayabek, “İster” [Şiir], s. 6
- M. Zeki Sofuoğlu, “Rusya İle Anlaşma”, s. 7

İlhan Günay, “Ülkü” [Şiir], s. 7
Mehmet Orhun, “Yabancı Sermaye Yatırımları ve Millî Sanayimiz II”, s. 8
Hayrani Ilgar, “Öze Dönüş”, s. 9
“Şebinkarahisar Lisesinde Türkçülük Düşmanlığı”, s. 12
“Karahisarlı Genç Bozkurtların Mektupları”, s. 13
“Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Fikrî Eserler”, s. 13
Şükrü Koç, “Yeter” [Şiir], s. 14
Hulûsi Martlı, “Dilek” [Şiir], s. 14
Osman Oğuzhan, “Geldiğim Yer” [Şiir], s. 14
Fatma Karahan, “Sesleniş”, s. 14
“3 Mayıs’ın 25. Yıldönümü”, s. 14
“Türklük İçin Unutulmayacak Günler”, s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 6, Sayı 6 (66), Haziran 1969

Hasan Oraltay, “Farabî’nin 1100. Yıldönümü”, s. 2
Feridun Azerî, “Horyatlar” [Şiir], s. 2
Atsız, “Yasak Kitap”, s. 3-4
M. Zeki Sofuoğlu, “Sağduyunun ve Vatanseverliğin Sesi Nerede?”, s. 4
Nejdet Sançar, “Din Perdesi Arkasında Türkçülük Düşmanlığı”, s. 5, 16
Mehmet Orhun, “Yabancı Sermaye ve Millî Sanayimiz III”, s. 6-7
Atillâ Demirâl, “Türkiye’de İngilizce Dil Öğretimi I”, s. 8-9
Sarper Özgen, “Büyük Türk Gençliği”, s. 10
Refet Körüklü, “Tutsak Değilsin” [Şiir], s. 10
Beşir Ayvaz [Beşir Ayvazoğlu], “Rübâî” [Şiir], s. 10
Mirat Özçamlı, “Efes Festivali Rezaleti”, s. 11
Basri Gocul, “Dâvet” [Şiir], s. 11
Karabudundan Reşat [Reşat Uzmen], “Cemiyetlere Tesir Eden Tabîî Kanunlar”, s. 12-13
“Ötüken’den Haberler”, s. 14-16
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Yürüyün Arkadaşlar” [Şiir], s. 14
Halil Pişkin, “Bulunmaz” [Şiir], s. 15
Nihad Yücel, “Rübâî” [Şiir], s. 15

Yıl 6, Sayı 7 (67), Temmuz 1969

“Milliyetçi Bir Genç Öldürüldü”, s. 2
“Türkçü Teşekküllerin Bildirisi”, s. 2
Atsız, “Solcu Foyası”, s. 3-7, 16

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Gavseddin Koçak, “Dörtlük” [Şiir], s. 5
Nilgün, “Dörtlük” [Şiir], s. 5
Aytil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], s. 7
M. Zeki Sofuoğlu, “İlim ve Teknikte Faal Rol Meselesi”, s. 8
Ziyaeddin Babakurban, “Senato’da 7 Yıldır Cevap Bekleyen Müracaat”, s. 8
Nejdet Sançar, “Türkocağı Düşmanlığı”, s. 9
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Çok Mühim Bir Eser”, s. 9
Hanefi İlbeyi, “Gençliğin Önemi”, s. 10
“Çizmeden Yukarı Çıkan Bir Gazetecilik”, s. 11
“Mahkeme Kararı İle Aldığımız Tekzip” [Şebinkarahisar Lisesi Müdür Vekili Hasan Kartı], s. 12-13
“Mahkeme Kararı İle Aldığımız Tekzip: Şebinkarahisar Lisesindeki Olayların İç Yüzü” [Şebinkarahisar Lisesi Felsefe Öğretmeni Nâzım Bayata], s. 12-13
Nihad Yücel, “Rübâî” [Şiir], s. 13
Mevlüt Yılmaz Uluğtekin [Mevlüt Uluğtekin Yılmaz], “Estorgon Yollarında” [Şiir], s. 13
Atillâ Demirâl, “Türkiyede İngilizce Dil Öğretimi II”, s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Hikmet Okuyar, “Gider” [Şiir], s. 16

Yıl 6, Sayı 8 (68), Ağustos 1969

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Azgınlaşan Türkçülük Düşmanlığı”, s. 2
Süleyman Özbek, “Özlediğimiz Günler” [Şiir], s. 2
Atsız, “Amerikalılar Aya Giderken”, s. 3-5
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Murat Çetin, “Türkçülerin Türküsü” [Şiir], s. 5
M. Zeki Sofuoğlu, “Kanunsuzluğa Teşvik”, s. 6
“Dr. Hasan Ferit Cansever”, s. 6
Nejdet Sançar, “Bir Gösterinin Ortaya Koyduğu Gerçekler”, s. 7, 12
Tansu Say, “Doğum Kontrolü Meselesi”, s. 8-9
Alb. İvan Kovacs, “Macaristan Elçileri”, s. 10-11
Hasan Kayıhan, “Yarına Doğru” [Şiir], s. 11
Necdet Kür Şad, “Çanakkale” [Şiir], s. 12
Talât Tıraş, “Uyan Ey Arkadaş” [Şiir], s. 12
Atillâ Demirâl, “Türkiyede İngilizce Dil Öğretimi III”, s. 13-14
Osman Dokuzoğuz, “Türküm” [Şiir], s. 14
Delikurt Mehmet Kılıç, “Buyruk Bekliyoruz: SayınTürkeş’e” [Şiir], s. 14

“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Beşir Ayvaz [Beşir Ayvazoğlu], “Sevda ve Hasret” [Şiir], s. 16

Yıl 6, Sayı 9 (69), Eylül 1969

Remzi Tanırer, “Kerkük Türkleri”, s. 2

Hasan Turan [Hasan Şahmaranoğlu], “Almıla” [Şiir], s. 2

Nejdet Sançar, “Türkçülük ve Masonluk”, s. 3-4

Fahri Ersavaş, “Turan’a Gidiyorum” [Şiir], s. 4

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4

M. Zeki Sofuoğlu, “Çekoslovakya ve Türk Solcuları”, s. 5

Hasan Kallimci, “Horyat” [Şiir], s. 5

Muzaffer Eriş, “Demir-Çelik Sanayiinin Dünyada ve Türkiyede Gelişmesi”, s. 6

Rauf Candaş, “Kalk Borusu” [Şiir], s. 6

Georg Baum, “Turancılık Üzerine”, s. 7

İbrahim Güleç, “Acırım” [Şiir], s. 7

Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Alparslan Türkeş”, s. 8-9

Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 8

Menlioğlu Necdet Kür Şad, “Bilmeyen Kalmayacak” [Şiir], s. 9

Mirat Özçamlı, “Türk! Kendine Dön!”, s. 10

Hasan Oraltay, “Vatan Dışındaki Türklere Saldırıları”, s. 11-12

Kuduzoğlu Sadettin Korkmaz, “Horyat” [Şiir], s. 11

Mevlüt Yılmaz Uluğtekin [Mevlüt Uluğtekin Yılmaz], “Sesleniş”, s. 12

Abdurrahman Keleş, “Kıbrıs’a Hava Alanı”, s. 13

Atilâ Demirâl, “İngilizce Dil Öğretimi IV”, s. 14-15

“Ötüken’den Haberler”, s. 15

Osman Üçer, “Yönelişler”, s. 16

Yıl 6, Sayı 10 (70), Ekim 1969

Er Cilasun [Ahmet Bican Ercilasun], “Müftüoğlu Ahmed Hikmet’in Yakarış’ına Karşılık”, s. 2
[71. sayıdaki bir düzeltmeyle yazının Er Cilasun’a ait olduğu belirtilmiştir.]

Murat Çetin, “Demir Dağlar Bile...” [Şiir], s. 2

Nejdet Sançar, “Ho’cular ve Osman Batur”, s. 3-4

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4

Fahri Ersavaş, “Turan’a Selâm” [Şiir], s. 4

M. Zeki Sofuoğlu, “Türk’ün Eşsiz Sağduyusu: İkinci Cihan Savaşı İle İlgili Bir Hâtıra”, s. 5-6

Sıddık Parlak Hacıhıdıroğlu, “Tuğum Var” [Şiir], s. 5

Nihat Yücel, “Rübâi” [Şiir], s. 6

Kuduzoğlu Saadettin Korkmaz, “Ulubatlı Hasan Destanı” [Şiir], s. 6
“Din Tüccarlarının Son Marifetleri”, s. 7
Mehmet Orhun, “Macar İhtilali” [Şiir], s. 7
Süleyman Özbek, “Bozkurt’un Öğüdü” [Şiir], s. 7
“Şebinkarahisar Lisesindeki Mesele”, s. 8
“Şebinkarahisarlı Gençlerin Mektubu”, s. 8
“Şebinkarahisar Lisesi Müdürünün Tekzibi Hakkında”, s. 9-11
Şükrü Koç, “Ben” [Şiir], s. 10
Muhip Zeki Ünsal, “Bozkurtun Sesi” [Şiir], s. 10
Suphi Saatçi, “3 Mayıs” [Şiir], s. 11
Mirat Özçamlı, “Rus Pavyonunda Oynanan Komedi”, s. 12
Ercilasın [Ahmet Bican Ercilasun], “Satuk Buğra’ya Destan” [Şiir], s. 13
Feridun Azeri, “Horyatlar” [Şiir], s. 13
Hasan Eroğlu, “Türkiye Türkleri” [Şiir], s. 13
“Bağımsız Türk Patrikhanesinin Kuruluşu ve Papa Eftim”, s. 14-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
İbrahim Güleç, “Var Benim” [Şiir], s. 16

Yıl 6, Sayı 11 (71), Kasım 1969

Ülkü Gürbüz, “Milliyetçi Türkiye-Müslüman Türkiye”, s. 2
Beşir Ayvaz [Beşir Ayvazoğlu], “Rübai” [Şiir], s. 2
Atsız, “Otorite”, s. 3-4
İbrahim Güleç, “Kıbrıs’a Doğru” [Şiir], s. 4
Necdet Kür Şad, “Neler.. Neler Gördüm” [Şiir], s. 4
Necdet Sançar, “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler”, s. 5-6
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 6
“Türkeş Aleyhindeki Kitabın Tepkileri”, s. 6
Aydil Erol, “Başbuğ” [Şiir], s. 6
Osman Üçer, “Çehrelerdeki Perdeler”, s. 7
Murat Çetin, “Maziyi Yaşar Gibi” [Şiir], s. 7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk müsün, Müslüman mısın?”, s. 8
Nihat Yücel, “Rübâi” [Şiir], s. 8
A. Okçuoğlu [Necdet Sançar], “Siyasîlerimizin Kültür ve Fikir Seviyeleri”, s. 9, 15
“Felsefe Öğretmeninin Tekzibine Cevap”, s. 10-13
Mirat Özçamlı, “Genç Bozkurtlardan Beklediklerimiz”, s. 14-15
“Kitaplar: Yaratılış ve Türeyiş”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 6, Sayı 12 (72), Aralık 1969

- Nejdet Sançar, “Siyaset Adamlarımızın Rusya Seyahatları”, s. 2, 16
Atsız, “68. Vilâyete Seyahat”, s. 3-16
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 7
Nihat Yücel, “Rübâî” [Şiir], s. 10
Kuduzoğlu Sadettin Korkmaz, “Deyiş” [Şiir], s. 12

Yıl 7, Sayı 1 (73), Ocak 1970

- “Ötüken 7 Yaşında”, s. 2
Murat Çetin, “Aynı Kan” [Şiir], s. 2
Atsız, “İran Türkleri”, s. 3-5
M. Fehmi Bekâroğlu, “Bozkurtların Türküsü” [Şiir], s. 4
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 5
Refet Körüklü, “Türkmen Oğlu” [Şiir], s. 6
Nejdet Sançar, “Türkiyede Öğretmen Meselesi”, s. 7-8
Hayrani Ilgar, “Bugünkü Düzen”, s. 8-9
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Proleterya Masalı”, s. 9
Atsız, “Bizim Radyo ve Hoparlörleri”, s. 10
Hikmet Okuyar, “Neden?” [Şiir], s. 10
Muzaffer Eriş, “Yurdumuzun Elektirik Gücü”, s. 11-12
Âşık Zülfikar Akgün, “Soran Bozkurtlar” [Şiir], s. 12
Ahmet Cebeci, “Torlak Kemâl’in Torunları”, s. 13
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türk Zaferleri ve Seferleri Bibliyografyası”, s. 14
İbrahim Güleç, “Bellisiz” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Nihat Yücel, “Rübâî” [Şiir], s. 16
Dilâver Cebeci, “Urun Ha” [Şiir], s. 16

Yıl 7, Sayı 2 (74), Şubat 1970

- Ötüken, “Yılım Hukukçuları”, s. 2
Atsız, “Millî Siyaset”, s. 3-4
Nejdet Sançar, “Vatansever A.P.lilere Açık Mektup”, s. 4-6
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Aydil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri”, s. 6
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türklüğü İnkâr Edenler”, s. 7, 14

Muzaffer Eriş, “Seydişehirde Kurulacak Alüminyum Sanayii”, s. 8
Nihat Yücel, “Yolculuk” [Şiir], s. 8
Erhan Demirutku, “Türk Soyunun Yüceliği”, s. 9-10
Murat Çetin, “Azerbaycan” [Şiir], s. 10
Hayrani Ilgar, “Demokrasi Bu mu?”, s. 11
Ramazan Güle, “Zafere Doğru” [Şiir], s. 11
Süleyman Özbek, “Bir Ülküdaşımızın Ardından”, s. 12
“Mücellitoğlu Ali Çetinkaya’nın Eseri”, s. 12
“Özür”, s. 12
Nejdet Saçar, “Bütün Türkler Bir Ordu”, s. 13
“Kumanlar Köyünün Türk Çocukları”, s. 14
Mümin Durmaz Karatay, “Öfkem” [Şiir], s. 14
Osman Erten, “Bir Gafile” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 7, Sayı 3 (75), Mart 1970

Fevzi Körüklü, “Genç Ülkücülerin Müzik Şöleni”, s. 2
M. Lütfi Savi, “Genç Bozkurtlara” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türkçülüğe Karşı Yobazlık”, s. 3-6
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Aydil Erol, “Şehriyar’a Sesleniş” [Şiir], s. 5
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Uyan Artık” [Şiir], s. 6
M. Zeki Sofuoğlu, “Bir ‘Mesele’ ve Bir İhbar”, s. 7
Necdet Kür Şad, “Kıta” [Şiir], s. 7
“A. Türkeş İle Bir Konuşma”, s. 8, 15
Mehmet Orhun, “Millî Şuur”, s. 9, 14
Nejdet Saçar, “Türk, Moskof ve Komünist”, s. 10, 15
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Hainleri Savunan Gafiller”, s. 11
A. Okçuoğlu [Nejdet Saçar], “Süleyman Demirel Mason mudur”, s. 12
Erhan Demirutku, “Geçmişten Bir Örnek”, s. 13-14
Gavseddin Koçak, “Ey Türk Budunu Eşidin” [Şiir], s. 15
Delikurt Mehmet Kılıç, “Hani Nerde?” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 7, Sayı 4 (76), Nisan 1970

Ötüken, “Okullarımızda Bozkurt Düşmanlığı”, s. 2
Atsız, “Yunanistan Türkleri”, s. 3-4

Mustafa Kayabek, “Küçük Notlar”, s. 4-5, 12
Refet Körüklü, “Tutsak Değilsin” [Şiir], s. 5
Mehmet Orhun, “Irak Tabii Gaz Projesi”, s. 6
Hasan Oraltay, “Türkeli”, s. 7, 14
[Aydil Erol], “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], s. 7
Nejdet Sançar, “Biz Sağcı Değiliz, Türkçüyüz”, s. 8, 13
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Yahudi Sömürücülüğü”, s. 9, 14
Attilâ Demirâl, “Türk Milliyetçilerinin Elindeki Zekeriya Sertel ve Tan Dosyası”, s. 10-12
Gavseddin Koçak, “Gelsin” [Şiir], s. 10
Murat Çetin, “Yakarış” [Şiir], s. 11
İmamoğlu Hikmet [Okuyar], “Ötmeyecek mi?” [Şiir], s. 12
“Türk’ün Kara Günü”, s. 13
Yetik Ozan [Turgut Günay], “Haydi” [Şiir], s. 13
“Macar Milletinin Yas Günü”, s. 13
Doğanalp Altaylı, “Tanrı Türkü Korusun..” [Şiir], s. 13
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 7, Sayı 5 (77), Mayıs 1970

Murat Çetin, “Ülkümüz Çoğalıp Büyüme, Dünyayı Bürümek”, s. 2
Atsız, “Arapları Kurtarmak İçin Bir Teklif”, s. 3-4
“Yobazlık Başını Almış Gidiyor”, s. 4
Nejdet Sançar, “Türk Ansiklopedisi Hakkında”, s. 5, 16
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Attilâ Demirâl, “Sertel ve Tan Dosyası 2: Troçki ve Bazı Troçkist Komünizm Metotları”, s. 6-7
Vedat Güldoğan, “Türkü” [Şiir], s. 7
Muzaffer Eriş, “Beslemeler”, s. 8
Gavseddin Koçak, “Dörtlük: Şehit Süleyman Özmen’in Ruhuna” [Şiir], s. 8
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Kızıl Bölgecilik”, s. 9
Aydil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], s. 9
Nihat Yücel, “Azerbaycan: Mustafa Ok’a” [Şiir], s. 9
Mehmet Orhun, “Ortak Pazar (A.E.T.) Karşısında Çimento Sanayimizin Son Durumu I”, s. 10-11
Erhan Demirutku, “Ülkücü Ali Suavi”, s. 12-13
Kara Ozan, “Yollar Turan’a Gidiyor” [Şiir], s. 13
Yaşar Çevik, “Bize Türk Derler” [Şiir], s. 13
M. Ziya Gözler, “Kendimize Dönelim: Yüzde Yüz Türk Olduğun Gün Zafer Senindir!”, s. 14
Osman Gedik, “Biz Kimleriz I” [Şiir], s. 14

“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Aydın Özşahin, “Ey Türk” [Şiir], s. 15

Yıl 7, Sayı 6 (78), Haziran 1970 (Dr. Hasan Ferit Cansever Sayısı)

“Dr. Hasan Ferit Cansever”, s. 2
Atsız, “Dr. Hasan Ferit Cansever”, s. 3
Alparslan Türkeş, “Büyük Türkçü Hasan Ferit Cansever”, s. 4, 16
M. Zeki Sofuoğlu, “Dr. Hasan Ferit Cansever”, s. 5
Erhan Demirutku, “Dr. Cansever’in Son Günleri”, s. 6-7
Nejdet Sançar, “Dr. Cansever’e Ait Hâtıralar”, s. 8, 16
“Dr. Cansever’den Derlemeler”, s. 9
Refet Körüklü, “Türk’ü Severdin: Büyük Türkçü H.F. Cansever’in Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 9
Prof. Şövalye İmre Toht, “Yiğit Macar Jandarmaları!” [Şiir], s. 10
Florian Tibor, “Büyük Türkiye’de” [Şiir], s. 10
Süleyman Özbek, “Bahadır” [Şiir], s. 10
Gavseddin Koçak, “Ah Vatan” [Şiir], s. 10
Atsız, “Moda Yalnız Kılık Kıyafette Değildir”, s. 11, 16
“Ötüken’den Haberler”, s. 12-15
Er Cılasın [Ahmet Bican Ercilasun], “Atsız’a” [Şiir], s. 12
Osman Oğuzhan, “Üzülme” [Şiir], s. 14

Yıl 7, Sayı 7 (79), Temmuz 1970

M. Zeki Sofuoğlu, “Onuncu Yılda 27 Mayıs’ın Gerçek Anlamı”, s. 2
Necdet Kür Şad, “Kıt’a” [Şiir], s. 2
Nejdet Sançar, “T.R.T. ve Milliyetçi Kuruluşlar”, s. 3-4
Atsız, “Macar İhtilâlcileri” [Şiir], s. 4
Hasan Oraltay, “Dedekorkud’un Yıkılan Mezarı”, s. 5-6
Nihat Yücel, “Rübâi” [Şiir], s. 5
Aydil Erol, “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], s. 6
Murat Çetin, “Özmen’e” [Şiir], s. 6
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Kızıl Çar Lenin’in Palyaçoları”, s. 7
Attilâ Demirâl, “Sertel ve Tan Dosyası 3: İspanya Kardeş Kavgasını İçimizde Yaratmak İsteyenler Kahrolsun”, s. 8-9, 15
Mehmet Orhun, “Ortak Pazar Karşısında Çimento Sanayimizin Son Durumu II”, s. 10-11
Hayrani Ilgar, “Nereye Gidiyoruz”, s. 12
Sadettin Korkmaz, “Hasretten Bir Dörtlük” [Şiir], s. 12
George Baum, “Willy İle Willi’nin Konuşması”, s. 13-14

Yetik Ozan [Turgut Günay], “Kilim” [Şiir], s. 13
Er Cılasın [Ahmet Bican Ercilasun], “Alparslan Türkeş’e” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 16
Tuncer Kerküklü, “Ümit Güneşi” [Şiir], s. 16
Sahir Solmaz, “Bozkurt’un Sesi” [Şiir], s. 16

Yıl 7, Sayı 8 (80), Ağustos 1970

“T.M.T.F. Gençlik Tiyatrosunda Bir Piyes: Yoldaş Marya’nın Gugulisi”, s. 2
Turan Güven, “Vasiyet” [Şiir], s. 2
Hanefi İlbeyi, “Türk Genci! Dikkat!”, s. 3-4
Kara-Ozan, “Özmen’in Türküsü” [Şiir], s. 3
Emin Güzelsoy (Garabağlı), “Şehriyar’a Sesleniş” [Şiir], s. 4
İbrahim Güleç, “Gidersiniz: O Siyasîlere” [Şiir], s. 4
Hasan Kayıhan, “Tutsak Sevgiliye” [Şiir], s. 5
Nâzım Tektaş, “Bozkurtlara” [Şiir], s. 5
Turan Saföz, “Hikâye: Bir Hayat Masalı” [Hikâye], s. 6-7
Alâattin Gültop, “Rüzgâr Yavaştan Başlar: Alparslan Türkeş’e” [Şiir], s. 6
Mustafa Eryağınç, “Gelmesin Arkamızdan” [Şiir], s. 7
Tuncay Yılmaz, “Deymen Bize” [Şiir], s. 7
“T.M.T.F. Gençlik Tiyatrosunun Başarılı Çalışmaları”, s. 8
Ramazan Gürgün, “Horyatlar” [Şiir], s. 8
İmamoğlu, “Emir Günü” [Şiir], s. 8
Ertuğrul Ekici, “Hikâye: Dokuz Bozkurt” [Hikâye], s. 9-11
Dilâver Çelebi [Cebeci], “Horyatlar” [Şiir], s. 9
Osman Oğuzhan, “Kuzey Yaratığına” [Şiir], s. 9
Dertlioğlu, “Dilek” [Şiir], s. 10
Mehmet Aysan, “Gayrısına” [Şiir], s. 10
Aydın Özşahin, “Milletime” [Şiir], s. 11
Hasan Gürcan, “Kızılelma” [Şiir], s. 11
“Ötüken’den Haberler”, s. 12-16
Dursun Piyade, “Name” [Şiir], s. 13
Recep Tekinürk Aligil, “Türkçü Genç” [Şiir], s. 13
Murat Polatoğlu, “Selâm” [Şiir], s. 14
H. T. Çebi, “Vatanım” [Şiir], s. 14

Yıl 7, Sayı 9 (81), Eylül 1970

“Kayıplarımız: Türk İliminin Büyük Kaybı; Çağatay Uluçay’ın Ölümü; Polat Turfani’nin Ölümü”, s. 2

Atsız, “Mecburî Gurbette Yaşayanlar”, s. 3-4

M. Zeki Sofuoğlu, “Dışarıda Çalışan İşçilerimiz”, s. 5

Refet Körüklü, “Türk Yaratılmaktan Mağrurum” [Şiir], s. 5

Nejdet Sançar, “Hiroşima ve Tutsak Türk İlleri”, s. 6

Muzaffer Eriş, “Tabii Gazın Elektrik Santrallerinde ve Sanayideki Önemi”, s. 7

Nihat Yücel, “İstanbul’un Fethine Rübâî” [Şiir], s. 7

Aclan Sayılğan, “‘Millî Demokratik Devrim ve İyüzü’ Adlı Broşürün İddiaları”, s. 8, 16

H. Fethi Gözler, “Süleyman Nazif’in ‘Batarya İle Ateş’i”, s. 9-10

Azmi Güleç, “Büyük Ağrı” [Şiir], s. 10

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Bağımsız Türkiye Masalı”, s. 11, 16

Attilâ Demirâl, “Sertel ve Tan Dosyası 4: Bazı Troçkist Komünizm Metodları”, s. 12-14

“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 7, Sayı 10 (82), Ekim 1970

Necdet Kür Şad, “Silâh Düşmanın Elinde” [Şiir], s. 2

Nihat Yücel, “İcat”, s. 2

Atsız, “‘Zâde’ Değil, ‘Oğul’”, s. 3-5

M. Aydınoglu, “Devletin Öğretim Görevi ve Teşkilâtlı Öğrenim Meselesi”, s. 5

Nejdet Sançar, “‘Hamasî Türkçülük’ ve ‘Kuru Türkçülük’ İddiaları”, s. 6-7

Âşık Zülfikar Divanî, “Bozkurtlar Geliyor” [Şiir], s. 7

Prof. Şövalye İmre Toth, “Kahraman Macar Kızı Ilona”, s. 8

Atsız, “Macar İhtilâlcileri” [Şiir], s. 9

Refet Körüklü, “Bu Acı Bilinmez” [Şiir], s. 9

Muazzez Aruoba, “Ölümsüz Maleter” [Şiir], s. 9

Ayvazoğlu Mehmet Altaytuna, “Peşte Göklerindeki Ses” [Şiir], s. 9

Hayrani Ilgar, “Gaflet Dalâlet ve Hattâ...”, s. 10

Mehmet Aysan, “Soyuma” [Şiir], s. 10

Mehmet Orhun, “Ortak Pazar Karşısında Çimento Sanayiimizin Durumu”, s. 11-12

Erhan Demirutku, “Orta Asya Türkleri ve Av Spor”, s. 13, 16

“Ötüken’den Haberler”, s. 14-16

Yıl 7, Sayı 11 (83), Kasım 1970

“Tokat Lisesindeki Hareketler”, s. 2

“İğdırdı Çirkin Bir Hadise”, s. 2

Necdet Kür Şad, “Kıt’a” [Şiir], s. 2

Atsız, “Yobazlık Bir Fikir Müstehâsesidir”, s. 3-7, 14
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Azmi Güleç, “İnsanlar: Refet Körüklü’ye” [Şiir], s. 5
Aydil Erol, “Rübâî” [Şiir], s. 6
Nejdet Sançar, “Sporda Millî Temaslar”, s. 8-9, 13
A. Bican [Ercilasun], “Türkçülüğün Üç Cephesi”, s. 10, 12
Genç Türkçüler Türkçülüğün El Kitabını Hazırlama Komitesi, “İlmî Gelişme ve Türkiye”, s. 11-12
“Gazi Eğitimdeki Korkunç Durum”, s. 13
Gavseddin Koçak, “Türk-Macar Kardeşliğine” [Şiir], s. 14
Murat Çetin, “Macarların Dilinden” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Fikret Akın, “Kalmış” [Şiir], s. 15
Kara-Ozan, “Kutlu Akın” [Şiir], s. 15
Sadettin Kormaz, “Sevda” [Şiir], s. 16
Kâzım Poyraz, “Deyü” [Şiir], s. 16

Yıl 7, Sayı 12 (84), Aralık 1970

Azmi Güleç, “Türk Tarihi: Atsız Beğ’e” [Şiir], s. 2
Gavseddin Koçak, “Hazır Ol” [Şiir], s. 2
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Bayraklaşan Gençlik” [Şiir], s. 2
Atsız, “Çağımızın Masalı”, s. 3
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Vatan Bekçiliği Yapan Genç Türkçülere”, s. 4
Atsız, “Kazakistanda Bulunan Mezar”, s. 5-6
Refet Körüklü, “Tarsus” [Şiir], s. 5
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türkiye Halkı Değil, Türk Milletiyiz”, s. 6
Hayrani Ilgar, “Hesap Günü”, s. 7, 15
Attilâ Demirâl, “Siyasî Ümmetçi ve Nurcuların İftiralarına Cevap”, s. 8-9
Mirat Özçamlı, “Bir Vatandaşın Dilinden”, s. 10-11
Necdet Kür Şad, “Seçme Sözler”, s. 11
İsmail Özdemir, “Milletinin Varlığı Uğruna”, s. 12
“Ötüken’den Haberler”, s. 13-16

Yıl 8, Sayı 1 (85), Ocak 1971

“Sekizinci Yılında Ötüken ve Türkçü Gençler”, s. 2
Atsız, “Türkiye ve Kıbrıs”, s. 3-4

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Bozkurtlar Haykırıyor” [Şiir], s. 4
Nejdet Sançar, “Türk Milletinin Tarifi”, s. 5-6
Gavseddin Koçak, “Kahbelere” [Şiir], s. 6
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Sömürülen Milletlerin Kurtuluş Yolu”, s. 7
Hayrani Ilgar, “Üzölmek Boşuna”, s. 8
Bozkurt Güven, “Yakındır: Sayın Hocam Nejdet Sançar’a” [Şiir], s. 8
H. Fethi Gözler, “Költür Hercümerci ve Okullarımız”, s. 9-10, 12
Türkçölüğün El Kitabını Hazırlama Komitesi, “Bölgemizde Silâhlı Kuvvetler Dengesi”, s. 11-12
Emin Ercan Koçak, “Varacağız” [Şiir], s. 12
“Ötüken’den Haberler”, s. 13-16
Kara-Ozan, “Kim Bilir” [Şiir], s. 14
İmamoğlu, “Yeniden” [Şiir], s. 15
Ayşel Öngöl, “Bozkurtlar” [Şiir], s. 16

Yıl 8, Sayı 2 (86), Şubat 1971

Gavseddin Koçak, “Varmış” [Şiir], s. 2
Necdet Kür Şad, “Kıt’a” [Şiir], s. 2
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Sevdalanmışım” [Şiir], s. 2
Atsız, “Ne Zaman Savaşılır?”, s. 3-4
Dilek Meriç, “Türk” [Şiir], s. 3
Azmi Güleç, “Tuyuk” [Şiir], s. 4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Sinsi Türkçölük Düşmanlığı”, s. 5-6
Atsız, “Sessiz Hizmet Edenler”, s. 7, 12
Nejdet Sançar, “Kemal Atatürk, Eskişehir Nutku ve Kızıllar”, s. 8-9
Tonyukuk, “S.S.’ler Nedir?”, s. 10-12
Necati Yazgan, “Ufuklar” [Şiir], s. 12
M. Ziya Gözler, “Yüce Türk Milleti”, s. 13
“Türkistanlı Gümülü Çoban’dan” [Şiir], s. 13
“Kitaplar”, s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Emrullah Tataragaşığıl, “Kızılelma” [Şiir], s. 15
Galip Işıkgünel, “Turan” [Şiir], s. 16
A. Uzunoglu, “Yürü Genç Kurt” [Şiir], s. 16

Yıl 8, Sayı 3 (87), Mart 1971

- “Ankara Ziraat Fakültesindeki Zorbalık Hâdisesi”, s. 2
- Atsız, “Kiralık Subaylar”, s. 3
- Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “TRT’nin Dili ve Kültür Anlayışı”, s. 4-5
- Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
- Ali Bademci, “Türk Töresi ve İslâm”, s. 5-6, 16
- Nihat Yücel, “Yakarış” [Şiir], s. 6
- Aydil Erol, “Veysel’i Ziyaret” [Şiir], s. 7
- Tuncay Yılmaz, “Korkaklar” [Şiir], s. 7
- Gavseddin Koçak, “Görmesin Gözlerim” [Şiir], s. 7
- Alâettin Gültop, “Bir Sosyalist” [Şiir], s. 7
- Nejdet Sançar, “Atatürk’ün Eskişehir Nutkunun Ortaya Koyduğu Meseleler ve Gerçekler”, s. 8-9, 16
- Turan Saföz, “Hikâye: Köroğlan” [Hikâye], s. 10
- Bozkurt Güven, “Değil mi?” [Şiir], s. 10
- “Almanya’dan Yükselen Türkçü Sesler”, s. 11-12
- “Ötüken’den Haberler”, s. 12-15
- Kara-Ozan, “Besbelli” [Şiir], s. 12
- İbrahim Güleç, “Sebep?” [Şiir], s. 13
- İmamoğlu, “Yazılacaktır” [Şiir], s. 14
- Mehmet Aysan, “Dost’a Taş” [Şiir], s. 15
- “Tekzip” [Cengiz Topel Lisesi’ndeki olaylar hakkında.], s. 15
- Fikri Şahin, “Bekleyiş” [Şiir], s. 15

Yıl 8, Sayı 4 (88), Nisan 1971

- “Korkunç Bir Karar”, s. 2
- Atsız, “Bir Millet Nasıl Çökertilir”, s. 3-4
- Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “İslâmda Kardeşlik, Vatan ve Millet Anlayışı”, s. 5-6
- Refet Körüklü, “Malazgirt’e Doğru” [Şiir], s. 7
- Metin Fehmi Bekâroğlu, [Başlıksız] [Şiir], s. 7
- Aydil Erol, “Nefes: Muhterem Necm-üd-din Erbakan Efendi Hazretlerine” [Şiir], s. 7
- Ramazan Gürgün, “Tanrı Türk’ü Korusun” [Şiir], s. 7
- “İsmet İnönü İle Hesaplaşma”, s. 8-9
- Attilâ Demirâl, “Osmanlı Komünistleri ve Parvus’un Ümmeti”, s. 10-12
- İbrahim Gürkaynak, “Türkçü Ol” [Şiir], s. 10
- Murat Çetin, “Türk Dediğin” [Şiir], s. 11
- Erol Eriş, “Biz Kimleriz?” [Şiir], s. 12

“Ötüken’den Haberler”, s. 13-16

Mehmet Eldem, “Vatan” [Şiir], s. 13

Yıl 8, Sayı 5 (89), Mayıs 1971

Süleyman Özbek, “Parçalasın Yayı Ok” [Şiir], s. 2

Atsız, “Türk Ordusuna Karşı Don Kışotlar”, s. 3-4

Mustafa Kayabek, “Horyat” [Şiir], s. 3

Nihat Yücel, “Şehriyar’a Rübâî I” [Şiir], s. 4

Alâettin Gültop, “Bir Türkçüye” [Şiir], s. 4

Hayrani Ilgar, “Yeni Bir Umut”, s. 5-6

Refet Körüklü, “Malazgirt’e Doğru: Namazımız Bu Meydanda Kılın” [Şiir], s. 5

Murat Çetin, “Kaç Yıl Kaldı” [Şiir], s. 6

Necdet Kür Şad, “Türk Spor ve Türkiye Rekorları”, s. 7

Nejdet Sançar, “Üç Şiir Kitabı ve Üç Şair”, s. 8-9, 12

Remzi Tanrıer, “Millî Ülkü”, s. 10

M. Ziya Gözler, “Acaip Bir Eser: D.A.S.”, s. 11-12

Galip Işıkgüner, “Birleşelim” [Şiir], s. 11

Mehmet Aysan, “Hikâye: Hayat Mücadelesi” [Hikâye], s. 13

Serdar Doğan, “Müjde” [Şiir], s. 13

Ali Taşkent, “Azerbaycan” [Şiir], s. 14

“3 Mayıs 1481-3 Mayıs 1944”, s. 14

Abdurrahman Karabayraktar, “Turan’ı Düşünürken” [Şiir], s. 14

“28 Mayıs 1918”, s. 14

“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

İmanoğlu [Hikmet Okuyar], “Ezilme Zamanı” [Şiir], s. 15

Yıl 8, Sayı 6 (90), Haziran 1971

Refet Körüklü, “Zeynebim” [Şiir], s. 2

Atsız, “Bir Yurdun Kutsal Yerleri”, s. 3-4

Mustafa Kayabek, “Aşka Rübâî” [Şiir], s. 3

Hayrani Ilgar, “Şaşırtmacalar”, s. 5

Gavseddin Koçak, “Öze Dönüş” [Şiir], s. 5

Mehmet Orhun, “Dil Konusu: Sal, Sel.....ler”, s. 6-7

Murat Çetin, “Ülkü” [Şiir], s. 6

Nihat Yücel, “Kafkasya” [Şiir], s. 7

Alâettin Gültop, “Çağrı” [Şiir], s. 7

Nejdet Sançar, “Millî Mücadeleye Ait Mühim Bir Eser”, s. 8-9

Kevser Saki Bağvanlıoğlu, “Yeter” [Şiir], s. 8
B. Kemâl Gürsoy, “Koşma: 3 Mayıs İçin” [Şiir], s. 9
“Bütün Türklerin Yüreği Ankara’da Çarpıyor”, s. 10
M. Kayabek, “Kitaplar: Kür Şad İhtilâli Destanı”, s. 11-13
“Mehmet Sadık Aran”, s. 11
Nevin Özkat, “Milliyetçiler” [Şiir], s. 12
Ateş Öztaş, “Genç Türk’e” [Şiir], s. 13
Fikret Soykan, “Aşk” [Şiir], s. 13
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Herşey Türklük İçin”, s. 14
Rahman Aygün, “Niçin” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Necati Yazgan, “Söz” [Şiir], s. 15
Hacıhıdıroğlu Sıddık Parlak, “Horyatlar” [Şiir], s. 16

Yıl 8, Sayı 7 (91), Temmuz 1971 (Ord. Prof. Zeki Velidi Togan (1890-1970) Özel Sayısı)

Murat Çetin, “Kerküğüm Sevdalımız” [Şiir], s. 2
Cafer Toksun, “Togan’a Ağıt” [Şiir], s. 2
Gavseddin Koçak, “Togan’ın Ardından” [Şiir], s. 2
Atsız, “Zeki Velidi Togan’ın Tarihçiliği”, s. 3-4
Mustafa Kayabek, “Aşka Rübâî II” [Şiir], s. 3
Abdülkadir İnan, “Rahmetli Zeki Velidi Togan İle İlk Tanışmam”, s. 4
Nejdet Sançar, “Zeki Velidi Hocaya Ait Birkaç Hatıra”, s. 5, 15
Refet Körüklü, “Can da Verilmez: Büyük Tarihçi Z.V. Togan’ın Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 5
Hasan Oraltay, “Büyük Bilginimiz Z.V. Togan”, s. 6, 13
“Zeki Velidi Togan’ın Hayatı”, s. 7
“Zeki Velidi Togan’ın Birkaç Mektubu”, s. 8-10
Azmi Güleç, “Tuyuk” [Şiir], s. 8
Nihat Yücel, “Sütçü İmam” [Şiir], s. 9
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Biz Sizinle Nasıl Anlaşabiliriz?”, s. 11
Attilâ Demirâl, “Kitaplar: Kür Şad İhtilâli Destanı”, s. 12
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Fikirsiz Aydınlar”, s. 13
Prof. İmre Toth, “Katyn Çukuru (Katin Katliâmı)”, s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Kevser S. Bağvanoğlu, “Yaz Kalemim” [Şiir], s. 16

Yıl 8, Sayı 8 (92), Ağustos 1971

“Malazgirt Şiir Müsabakası”, s. 2

Niyazi Y. Gençosmanoğlu, “Malazgirt Marşı” [Şiir], s. 2
Atsız, “Malazgird’in 900. Yıl Dönümü ve Millî Kültür”, s. 3-5
Arif Nihat Asya, “Alparslan” [Şiir], s. 4
Gavseddin Koçak, “Alparslan’a Saygı” [Şiir], s. 5
Refet Körüklü, “Malazgirt’te O Gün: Muhterem Hocam Nejdet Sançar Beğ’e Saygılarımla” [Şiir], s. 6
Refet Körüklü, “Namazımız Bu Meydanda Kılın” [Şiir], s. 6
Refet Körüklü, “Malazgirt’e Doğru” [Şiir], s. 6
Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Refet Körüklü”, s. 7
Hayrani Ilgar, “Metin Toker’e Cevap”, s. 8, 16
Faruk Çil, “M. Toker Şunları Bilmelidir”, s. 9, 15
Mehmet Orhun, “Dil Konusu: ‘Neden’lerin ‘Neden’leri”, s. 10
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk Milliyetçiliğine ve Kültürüne Karşı Kurumlar”, s. 11, 15
Atsız, “Mehmet Sadık Aran-Tahsin Demiray”, s. 12-14
Murat Çetin, “Onların Dilinden” [Şiir], s. 13
Georg Baum, “Malazgird’in 900. Yılı Dolayısıyla”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 8, Sayı 9 (93), Eylül 1971

Kevser Saki Bağvanlıoğlu, “Horyatlar” [Şiir], s. 2
Mustafa Turan Eryağınç, “Anneye Veda!...” [Şiir], s. 2
Atsız, “Hürriyet Sarhoşluğu”, s. 3-5
Murat Çetin, “Türk Marşı” [Şiir], s. 4
Nejdet Sançar, “Bin Temel Eser Meselesi”, s. 6-7, 12
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 7
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “TRT Genel Müdürü Musa Öğün Paşa’ya”, s. 8, 15
Mustafa Kayabek, “Aşka Son Rübâî” [Şiir], s. 8
Savtegin Isıkgöllü, “900. Yıldönümünde Malazgirtte Yapılan Tören”, s. 9
Gavseddin Koçak, “Alparslanlar Geliyor” [Şiir], s. 9
Hayrani Ilgar, “Bu Millete Acıyın”, s. 10-11
Nejdet Sançar, “TRT ve Milliyetçi Kuruluşlar”, s. 11-12
Nejdet Sançar, “‘Atatürk İlkeleri’ Konusunda Bir Temel Kaynak”, s. 13-14
Prof. İmre Toth, “Türk Kardeşlerime”, s. 14
“Kitaplar”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 8, Sayı 10 (94), Ekim 1971

Necdet Kür Şad, “Lâfın Kısası”, s. 2
Mustafa Kayabek, “Ellerim” [Şiir], s. 2
Atsız, “Milletleri Ruhlandırmak”, s. 3-4
Nejdet Sançar, “Başbakan Sayın Erim’e Açık Dilekçe”, s. 5-7, 14-15
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 6
Murat Çetin, “Dirilecekler” [Şiir], s. 7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Tek Taraflı Dostluk Olur mu?”, s. 8-9
Hayrani Ilgar, “TRT Genel Müdürüne Açık Mektup”, s. 9
Attilâ Demirâl, “Ortanın Solu Dosyası 1: Türkiye’deki Ortanın Solu Yunan Tipi Komünizm mi?”, s. 10-11, 15
Fikret Soykan, “Turan Diye” [Şiir], s. 10
Alâettin Gültop, “Koçaklama” [Şiir], s. 11
Kayı Kocamuradoğlu, “Malazgirt’in 900. Yıldönümünde Tertiplenen İlmî Toplantı ve Gezi”, s. 12-14
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 8, Sayı 11 (95), Kasım 1971

“Ötüken Okuyucularına”, s. 2
“Atsız”, s. 2
Nejdet Sançar, “Gökâl ve Turancılık”, s. 3-4
Dilek Meriç, “Mâzinin Sesi” [Şiir], s. 3
Refet Körüklü, “Güz ve Hüzün” [Şiir], s. 4
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Bozkurlara Sesleniş” [Şiir], s. 4
Mustafa Kayabek, “Saat Onikiden Sonra”, s. 5-6
Azmi Güleç, “Gördüm I” [Şiir], s. 5
Necdet Kür Şad, “Düşmandır Bu!” [Şiir], s. 6
Gavseddin Koçak, “Asil İrkıma” [Şiir], s. 6
Mehmet Orhun, “İran-Türkiye Ortak Petrol Boru Hattı Projesi”, s. 7
Atsız, “Kömen” [Şiir], s. 8-9
Prof. Şövalye İmre Toth, “Turan”, s. 10-11
Murat Çetin, “Kerkük’ün Kaderi”, s. 12
Fikret Soykan, “Düşmanım Sana” [Şiir], s. 12
T. Pekin, “Yakın Gelecekte Uzayda Neler Olacak?”, s. 13
“Yayınlar”, s. 13
Alâettin Gültop, “Ülkü Yolcuları” [Şiir], s. 14
Ahmet Özdemir, “Turan Yolunda” [Şiir], s. 14
Nihat Bilen, “Horyatlar” [Şiir], s. 14

İsmail Durmuş Albayraktaroğlu, “Yakarış: Almıla’ya Hürmetlerimle” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
Mustafa Savaş, “Bozkurt’un Sesi” [Şiir], s. 15
Nasrettin Bayatlı, “Kerkük’e Bakış” [Şiir], s. 15
Derleyen: M. Yağızhan Şenol, “Avşar Türküsü” [Şiir], s. 16
Ö. Polat, “Alp Arslan” [Şiir], s. 16

Yıl 8, Sayı 12 (96), Aralık 1971

“Ötüken Yayımına Devam Edecek”, s. 2
“Muhterem Abonelerimize”, s. 2
Atsız, “Kültür Bakanının Resmî Yazısına Açık Mektup”, s. 3-11
Dilek Meriç, “Düşman” [Şiir], s. 3
Arif Nihat Asya, “Mızrak” [Şiir], s. 4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Azmi Güleç, “Malazgird’de Tan Yeri: Sayın Nejdet Sançar’a” [Şiir], s. 6
Gavseddin Koçak, “Farkımız” [Şiir], s. 7
Necdet Kür Şad, “Alparslan I” [Şiir], s. 8
Necdet Kür Şad, “Alparslan II” [Şiir], s. 9
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Türk İçin Öleceksin” [Şiir], s. 10
Murat Çetin, “Şehit Ok: İbrahim’in Ruhuna” [Şiir], s. 11
Nejdet Sançar, “Atatürk’ü Sömürmenin Bir Sinsi Yolu”, s. 12-15
Mustafa Kayabek, “Horyat” [Şiir], s. 12
Mustafa Turan Eryağınç, “Dilek” [Şiir], s. 13
Fikret Soykan, “Dörtlük” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
“Hamza Sadi Özbek’i Kaybettik”, s. 16

Yıl 9, Sayı 1 (97), Ocak 1972

“Ötüken 9 Yaşında”, s. 2
Atsız, “Millî Değerler ve Millî Ruh”, s. 3-4
Dilek Meriç, “Bitmez Ufuk” [Şiir], s. 3
Arif Nihat Asya, “Kapı” [Şiir], s. 4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Nejdet Sançar, “Komünizmde ‘İçtimâî Adalet’ Olabilir mi?”, s. 5
Orhan Seyfi Orhon, “Gözlerde Seyahat” [Şiir], s. 6
Ali Mümtaz Arolat, “Bir Gemi Yelken Açtı” [Şiir], s. 6
Enis Behiç Koryürek, “Turan Kızları” [Şiir], s. 6

Halit Fahri Ozansoy, “İstasyonda” [Şiir], s. 6
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Beklediğimiz Yol”, s. 7-8
Mustafa Kayabek, “Güzelsin: ‘Baba, Ben Güzel miyim?’ Diye Soran İpek’çiğime!” [Şiir], s. 7
Alâettin Gültop, “Nerde?” [Şiir], s. 8
Murat Çetin, “Marşımız” [Şiir], s. 8
Hayrani Ilgar, “Aşırı Solun Azgınlığı Devam Ediyor”, s. 9
Taylan Demirutku, “Bir Deyiş” [Şiir], s. 9
Fikret Soykan, “Gider” [Şiir], s. 9
Ali Bademci, “Afganistan Türkleri”, s. 10-12
Zülfü Güler, “Olsun” [Şiir], s. 10
M. Ali Özpolat, “Kerkük” [Şiir], s. 11
Ahmet Yaşar Turan, “Genç Bozkurtların Yemini” [Şiir], s. 11
“Fihrist”, s. 12
“Uygunsuz Bir Davranış”, s. 12
Selâhattin Baysal, “Akına” [Şiir], s. 12
“Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 49-96. Sayılar Fihristi”, s. I-IV [Derginin son 4 sayfası fihriste ayrılmıştır.]

Yıl 9, Sayı 2 (98), Şubat 1972

“Millî Eğitim Bakanlığı’nın Büyük(!) İcrââtı!”, s. 2
Atsız, “Bozkurt Korkusu”, s. 3
Nejdet Sançar, “İnönü ve Dış Türkler”, s. 4-7
Mustafa Kayabek, “Ölüme Rübâî I” [Şiir], s. 4
Arif Nihat Asya, “Kök” [Şiir], s. 5
Refet Körüklü, “Dün” [Şiir], s. 5
Elmas Yıldırım, “Dönek Kardeş” [Şiir], s. 6
“Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 49-96. Sayılar Fihristi”, s. I-VIII [Derginin ortasında ayrı olarak 8 sayfa fihriste tahsis edilmiştir.]
Azmi Güleç, “Tuyuk” [Şiir], s. 7
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Kükreyince” [Şiir], s. 7
Muzaffer Eriş, “Bugünkü Japonya”, s. 8
“Batıdan Türklük Haberleri”, s. 9-10
Metin Fehmi Bekâroğlu, “Biz Olacağız: Sayın Alparslan Türkeş’e” [Şiir], s. 9
Alâettin Gültop, “Esen Yel” [Şiir], s. 10
Dilek Meriç, “Nerde?” [Şiir], s. 10
Yusuf Ziya Ortaç, “Nöbetçi ve Yıldız” [Şiir], s. 11
Yahya Kemal Beyatlı, “Rintlerin Akşamı” [Şiir], s. 11

Edip Ayel, “Boğazkesen” [Şiir], s. 11

“Ötüken’den Haberler”, s. 12

Fikret Soykan, “Toros Dağları” [Şiir], s. 12

Cafer Yönlü, “Türk’e” [Şiir], s. 12

Yıl 9, Sayı 3 (99), Mart 1972

“Millî Eğitim Bakanı ve Zeki Sofuoğlu”, s. 2

Atsız, “İşin Başı”, s. 3-4

Nejdet Sançar, “İnönü ve Millî Mücadele”, s. 5-7

Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 6

“Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 49-96. Sayılar Fihristi”, s. IX-XII [Derginin ortasında ayrı olarak 4 sayfa fihriste tahsis edilmiştir.]

Faruk Nafiz Çamlıbel, “Gurbet” [Şiir], s. 8

Emin Bülent Serdaroğlu, “Kin” [Şiir], s. 8

Mithat Cemal Kuntay, “Mâziyi Anarken” [Şiir], s. 8

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk Musikisi ve Devrimciler”, s. 9-10

Mustafa Kayabek, “Ölüme Rübâî II” [Şiir], s. 9

Refet Köroğlu, “Dörtlük” [Şiir], s. 10

Azmi Güleç, “Bu Gece” [Şiir], s. 10

Reşat Candaş, “Beyitlerle Sesleniş” [Şiir], s. 11

Şükrü Öksüz, “Horyatlar” [Şiir], s. 11

Murat Çetin, “O Sesin Ardında” [Şiir], s. 11

Kevser Saki Bağvanoğlu, “Resmine Baktıkça” [Şiir], s. 11

Orhan Türkeul, “Türk: Nejdet Sançar Beğ’e” [Şiir], s. 11

“Ötüken’den Haberler”, s. 12

Dilek Meriç, “Yağya” [Şiir], s. 12

Yıl 9, Sayı 4 (100), Nisan 1972

Hayrani Ilgar, “Sesleniş”, s. 2

Necdet Kür Şad, “Devlet ve Devlet Adamı Üzerine I”, s. 2

Atsız, “Türkiye’nin Yeniden Kuruluşu”, s. 3-6

Mustafa Kayabek, “Ölüme Rübâî III” [Şiir], s. 3

Arif Nihat Asya, “Mahmuz” [Şiir], s. 4

Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 5

Dilek Meriç, “Dünya” [Şiir], s. 6

Mehmet Orhun, “Atom Bombası ve Nüfus Plânlaması”, s. 7

Nejdet Sançar, “Adnan Ötüken ve Mücadeleciliği”, s. 8-9

Prof Şövalye İmre Toth, “Macar Dostu Adnan Ötüken Hakkında”, s. 9
Refet Körüklü, “Millî Ülkü Ölmez: Adnan Ötüken’in Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 9
Alâettin Gültop, “Bozkurtların Sesi” [Şiir], s. 9
Muzaffer Eriş, “Türk Müziği”, s. 10, 14
Nejdet Sançar, “İnönü ve Millî Mücadele”, s. 11-14
Cafer Yönlü, “Vatan” [Şiir], s. 11
Murat Çetin, “Yakarış” [Şiir], s. 12
Fikret Soykan, “Alalım” [Şiir], s. 13
“Batıdan Türklük Haberleri”, s. 15
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Bozkurtlar” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16
Zafer-Mediha Bayramoğlu, “Sesleniş” [Şiir], s. 16
Hasan Çetintürk, “Usta-Çırak” [Şiir], s. 16

Yıl 9, Sayı 5 (101), Mayıs 1972

“Türkiye’nin Kuruluşu’nun Yıldönümü”, s. 2
İbrahim Akaslan, “Bozkurtlara” [Şiir], s. 2
Ömer Dönderici, “Kömen mi?” [Şiir], s. 2
Atsız, “Mustafa İsmet ve Kızıllar”, s. 3
Hayrani Ilgar, “Atatürk ve Türk Irkçılığı I”, s. 4-6
Refet Körüklü, “Maniler” [Şiir], s. 4
Mustafa Kayabek, “Horyat” [Şiir], s. 5
Aydil Erol, “Rübâî” [Şiir], s. 5
Alâettin Gültop, “Ülkücüler Marşı” [Şiir], s. 6
Gavseddin Koçak, “Ne Zaman?” [Şiir], s. 7, 10
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dünya Nereye Gidiyor”, s. 8, 13
Nejdet Sançar, “T.R.T. Meselesi”, s. 9-13
Murat Çetin, “Kul Olmuş” [Şiir], s. 11
Şükrü Koç, “Dönek Kardeş Değilem” [Şiir], s. 11
Halil Soyuer, “3 Mayıs” [Şiir], s. 12
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Ülkümüz İçin” [Şiir], s. 12
Celâl Sâhir Erozan, “Kafkas Türküsü” [Şiir], s. 14
Şukûfe Nihal [Başar], “Ölüm Sesi” [Şiir], s. 14
Halit Fahri Ozansoy, “Asker Türküsü” [Şiir], s. 14
Edip Ayel, “Ayrılık” [Şiir], s. 14
Halide Nusret Zorlutuna, “Sessizlik” [Şiir], s. 14
Ali Canip Yöntem, “Mandolin” [Şiir], s. 14

Necdet Kür Şad, “Sohbetler: Bican Efendi! İmtihan Ediyor”, s. 15

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Hasan Çetintürk, “Sırlı” [Şiir], s. 16

Ayşe Öngül, “Horyat” [Şiir], s. 16

Yıl 9, Sayı 6 (102), Haziran 1972

Aydil Erol, “Çuvaldız”, s. 2

Fikret Karadeniz, “Ötükenleme” [Şiir], s. 2

Atsız, “Turan”, s. 3, 13

Mustafa Kayabek, “Yüzün Gibi” [Şiir], s. 3

Nejdet Sançar, “Komünizmle Mücadelede Ferit Melen ve İsmail Arar”, s. 4

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Dil Devriminin Getirdikleri”, s. 5

Muzaffer Eriş, “Amerikan Müziği ve Bizdeki Sızıntıları”, s. 6, 15

Mehmet Orhun, “Atom Bombası ve Nüfus Plânlaması II”, s. 7

Nejdet Sançar, “İnönü, Türkçüler ve Kızıllar”, s. 8, 15

Hayrani Ilgar, “Atatürk ve Irkçılık II”, s. 9-13

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 10

Ayşe Öngül, “Horyat” [Şiir], s. 10

İmamoğlu Hikmet Okuyar, “O Zaman” [Şiir], s. 11

Murat Çetin, “Ölelim” [Şiir], s. 11

Ötüken Bozkurt, “Türkistan” [Şiir], s. 12

N. Yücel, “Bir Akşam Üstü: Şehit Yusuf İmamoğlu’nun Ruhuna” [Şiir], s. 12

Selâhattin Baysal, “Arkadaş” [Şiir], s. 13

Abdülhak Hâmid Tarhan, “Moskof” [Şiir], s. 14

Yahya Kemal Beyatlı, “Fenerbahçe” [Şiir], s. 14

Mehmet Emin Yurdakul, “Kafkas’a” [Şiir], s. 14

Ömer Bedrettin Uşaklı, “Anadolu Hasret” [Şiir], s. 14

Kemalettin Kâmi Kamu, “Gurbette Renkler” [Şiir], s. 14

Elmas Yıldırım, “Ben” [Şiir], s. 14

Mehmed Âkif Ersoy, “Kendim İçin” [Şiir], s. 14

“Prof. Kaplan’ın Yazısının Tepkileri”, s. 15

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 9, Sayı 7 (103), Temmuz 1972

“Türkçülük ve Anadoluculuk”, s. 2

Atsız, “Millî Şerefi Koruyanlar Unutulmamalı”, s. 3

Mustafa Kayabek, “3 Mayıs’a ve Turancılığa Karşı Profesöre Cevap”, s. 4-11

Murat Çetin, “O Gün” [Şiir], s. 5
Hayâlî Hasan Yavaş, “Albayrak” [Şiir], s. 6
Dilek Meriç, “Acı” [Şiir], s. 8
Ayşe Öngül, “Horyat” [Şiir], s. 9
“Türkiye’deki ve Dünyadaki Komünizm”, s. 11
Nejdet Sançar, “Türkçülük ve Anadoluçuluk”, s. 12-13
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Anadoluçuluk mu, Türklük Düşmanlığı mı?”, s. 13-14
“Batı Radyolarından Yorumlar ve Haberler”, s. 15-16
Nihat Yücel, “Tanrılaşan Akıncıların Türküsü” [Şiir], s. 15
Muhittin Güney, “Vatan İçin” [Şiir], s. 16

Yıl 9, Sayı 8 (104), Ağustos 1972

Muzaffer Eriş, “Hava Kuvvetlerine Uzun Yıllar Jet Pilotu Yetiştiren Zeki Hoca İle Sohbetler”, s. 2
Atsız, “Türkçülük ve Siyaset”, s. 3
Mustafa Kayabek, “Çirkin Yüzyıl”, s. 4-5
Murat Çetin, “Türk” [Şiir], s. 4
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Yük” [Şiir], s. 5
“Türkçüler Derneği Genel Merkezi’nin Bildirileri”, s. 6-7
Kalman Papp, “Turancılık”, s. 8
Prof. Şövalye İmre Toth, “Turanlı Türk-Macar Tarih Kurumu’nun 50. Yıldönümü”, s. 8
Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Hayrani Ilgar”, s. 9
Recepoğlu Mithat Yılmaz, “Horyat” [Şiir], s. 9
Gavseddin Koçak, “Günümün Aydınına” [Şiir], s. 10
Tayyar Aksoy, “Çağrı” [Şiir], s. 10
Necdet Kür Şad, “Sohbetler: Bican Efendi Türkçe Öğretiyor”, s. 11
Aydil Erol, “Çuvaldız”, s. 12
Aydil Erol, “İbretname”, s. 12
“Ötüken’den Haberler”, s. 13-16
Kevser Saki Bağvanoğlu, “Çocukluk Dünyası” [Şiir], s. 13
Nasrettin Bayatlı, “Türkeş’e Hitap” [Şiir], s. 14
Recepoğlu Mithat Yılmaz, “Türklük” [Şiir], s. 14
M. Eriş, “Sesleniş” [Şiir], s. 15
Hasan Çetintürk, “Bağırkan” [Şiir], s. 15
Aytekin Çetin, “Türkelim” [Şiir], s. 16
İbrahim Karagöz, “Kür Şad” [Şiir], s. 16

Fikret Soykan, “Türk’e Doğru” [Şiir], s. 16

Yıl 9, Sayı 9 (105), Eylül 1972

“Notlar”, s. 2

Atsız, “Türk Büyüklerine Saygı”, s. 3-4

Dilek Meriç, “Nerde?” [Şiir], s. 3

Mustafa Kayabek, “Gir” [Şiir], s. 4

Nejdet Sançar, “Sporda Millî Bozgunlar”, s. 5-6

Hayâlî Hasan Yavaş, “Yalvarış” [Şiir], s. 6

Mehmet Orhun, “Afyon”, s. 7

Muzaffer Eriş, “Bürokrasi ve Zararları”, s. 8-9

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Kurtuluş Yolu Millî Ülküdedir”, s. 9-10

Fikret Karadeniz, “Anayurda Hasret” [Şiir], s. 10

Hayrani Ilgar, “Lider ve Kadro”, s. 11

Murat Çetin, “Biz” [Şiir], s. 11

İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Pazarlık” [Şiir], s. 11

“Prof. İmre Toth’un Başbakanı Mektubu”, s. 12

Mirat Özçamlı, “İzmir’de Yapılan Yüzme Müsabakalarındaki Fiyasko”, s. 13

Osman Nuri Kurt, “Emperyalizme Karşı” [Şiir], s. 13

Orhan Seyfi Orhan, “Gönlüm” [Şiir], s. 14

Faruk Nafiz Çamlıbel, “Her Yerde Kahraman” [Şiir], s. 14

Enis Behiç Koryürek, “Martı” [Şiir], s. 14

Ali Mümtaz Arolat, “Kumlara Çizdiğim Hatlar” [Şiir], s. 14

Ali Canip Yöntem, “Kelebek” [Şiir], s. 14

İshak Refet [İştman], “Şehit Şahin Beğ” [Şiir], s. 14

“Bülent Ecevit’in Yunan Kardeşleri”, s. 15

Fikret Soykan, “O Günün Türküsü” [Şiir], s. 15

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 9, Sayı 10 (106), Ekim 1972

“Notlar: Süleyman Demirel Hakkında”, s. 2

Atsız, “Millî Şefin Bergüzarı”, s. 3-5

Mustafa Kayabek, “Bıraktım” [Şiir], s. 3

Nasrettin Bayatlı, “Al Bayrağa Sesleniş” [Şiir], s. 4

Karamustafaoğlu Fikret Karadeniz, “Moskof’a” [Şiir], s. 5

İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Hastalık” [Şiir], s. 5

Nejdet Sançar, “Millî Ülküler ve Ülkü Dışı Meseleler”, s. 6

Hayrani Ilgar, “Yakarış”, s. 7, 15
Refet Körüklü, “Öz Tutsak Menem” [Şiir], s. 8-9
Nihat Yücel, “Şehriyâra Selâm” [Şiir], s. 9
Muzaffer Eriş, “Elektronik Beyin”, s. 10-11
Musa Yusifzade, “Dünya Turanlılarının Sesi”, s. 11
Prof Şövalye İmre Toth, “Esir Türkler-Esir Macarlar I”, s. 12-14
Murat Çetin, “Millî Kin” [Şiir], s. 12
Necati Özen, “Koca Türk’üm...” [Şiir], s. 13
Hayâlî Hasan Yavaş, “Dâvamız” [Şiir], s. 13
Yasin Aslan, “Horyat” [Şiir], s. 14
Erol Atik Göktürkoğlu, “Horyat” [Şiir], s. 14
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Kızıl Kafalardaki Fikir Hürriyeti”, s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 9, Sayı 11 (107), Kasım 1972

“Notlar”, s. 2
Nejdet Sançar, “Cemiyetlerin Hayatında Büyük Rol Oynayan Üç Meslek”, s. 3-4
Mustafa Kayabek, “Yalnızlığa Rübâî” [Şiir], s. 3
Mustafa Kayabek, “Türkçe Kişi Adları”, s. 4-5
Osman Nuri Kurt, “Tanrım Öldürme Beni” [Şiir], s. 5
Osman Sançar Dinar, “Andımız” [Şiir], s. 5
Hayrani Ilgar, “Atatürk Milliyetçiliği”, s. 6
Murat Çetin, “Türkçülük Kutlu ve Güçtür”, s. 6
“Ölüm Yıldönümünde Atatürk’ün Seslenişi”, s. 7
“Birinci Ölüm Yıldönümünde: Hamza Sadi Özbek”, s. 8
Hamza Sadi Özbek, “Bizce”, s. 8
“Şehit Önkuзу’nun Ailesi Zor Durumda”, s. 9
Hamza Sadi Özbek, “Ülküm! Gülüm!” [Şiir], s. 9
Nejdet Sançar, “Türkiye Üzerindeki Hain Emeller”, s. 10-11
Refet Körüklü, “Ölüm Türk’e Uçmaktır: İyi Kalbli Yiğit Dostum H.S. Özbek’in Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 10
Bilâl Bütün, “Emmi” [Şiir], s. 11
Tayyar Aksoy, “Onlar da İnsandı” [Şiir], s. 11
Prof İmre Toth, “Esir Türkler-Esir Macarlar II”, s. 12-13
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Türkeli ve Rodos Türkleri”, s. 13
Ziya Gökalp, “Ötüken Ülkesi” [Şiir], s. 14
Mithat Cemal Kuntay, “Meçhul Asker” [Şiir], s. 14

Serdaroğlu Emin Bülend, “Dev Şarkısı” [Şiir], s. 14
Mehmet Emin Yurdakul, “Sen Feryada Başlayınca” [Şiir], s. 14
Yusuf Ziya Ortaç, “Zeybekler” [Şiir], s. 14
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16

Yıl 9, Sayı 12 (108), Aralık 1972

“Notlar”, s. 2
Atsız, “Korkular”, s. 3
Arif Nihat Asya, “Hamza Sadi Özbek” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Türkçü Gençlere”, s. 4-5
Refet Köroğlu, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4
Mustafa Kayabek, “Heyder Baba’nın Gölgesinde” [Şiir], s. 5
Mehmet Orhun, “Atom Bombası ve Nüfus Planlaması III”, s. 6
“Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 97.-108. Sayılar Fihristi”, s. I-IV [Derginin ortasında ayrı olarak 4 sayfa fihriste tahsis edilmiştir.]
Necdet Kür Şad, “Türk-Yunan Şiiri veya Bir Sizden-Bir Bizden” [Şiir], s. 7
Selâhattin Baysal, “Kahrolsun” [Şiir], s. 7
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Müslümanlık ve Nurculuk I”, s. 8-9
Murat Çetin, “Ülkü Yollarında” [Şiir], s. 9
Aydi Erol, “İbretname”, s. 10
Önder Üstün, “Kanlı Kıbrıs 10. Yıldönümünde”, s. 10
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Nerde?” [Şiir], s. 11
Tayyar Aksoy, “Ülkücüler Geliyor” [Şiir], s. 11
Mustafa Turan Eryağınç, “Esir Dağ” [Şiir], s. 11
Erol Atik Göktürkoğlu, “Horyat” [Şiir], s. 11
Yasin Aslan, “Horyat” [Şiir], s. 11
“Ötüken’den Haberler”, s. 12

Yıl 10, Sayı 1 (109), Ocak 1973

“Notlar”, s. 2
Atsız, “Nurculuk Denen Sayıklama”, s. 3-6
Mustafa Kayabek, “Eskiye Rübâî I” [Şiir], s. 4
Mustafa Kayabek, “Eskiye Rübâî II” [Şiir], s. 5
Erol Atik Göktürkoğlu, “Horyat” [Şiir], s. 6
Mehmet Orhun, “Teknoekonomik Açından: Kalkınmamızda Enerjinin Rolü I”, s. 7, 14
Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Nihâl Atsız”, s. 8-9
Muzaffer Eriş, “Soma Linyit Kömürleri”, s. 10, 16

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Müslümanlık ve Nurculuk II”, s. 11-12
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Gerçek Aydın-Sözde Aydın”, s. 13-14
Murat Çetin, “Kül Teğın” [Şiir], s. 13
Kürşad Ahmet Uğur, “Türküme, Türk’ü Çağırırım” [Şiir], s. 14
İmamoğlu, “Bozkurtlar Ölmez” [Şiir], s. 14
N. Yücel, [Başlıksız] [Şiir], s. 14
Abdülhak Hâmid, “Türk” [Şiir], s. 15
Elmas Yıldırım, “A Dağlar” [Şiir], s. 15
Mehmet Sadık Aran, “Esir Türk’lere” [Şiir], s. 15
Şükûfe Nihal [Başar], “Kumlar” [Şiir], s. 15
Halide Nusret Zorlutuna, “Tunada Gece” [Şiir], s. 15
Halit Fahri Ozansoy, “Sularda Akşam” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 2 (110), Şubat 1973

“Notlar”, s. 2
Atsız, “Unutmayacağız”, s. 3
Mustafa Kayabek, “Zor” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Türk Şiirinde Fâtih”, s. 4-5
Refet Körüklü, “Son Ok” [Şiir], s. 4
Mehmet Orhun, “Teknoekonomik Açından: Kalkınmamızda Enerjinin Rolü II”, s. 6
Murat Çetin, “İstiklâl İçin: Osman Batur’un Ruhuna” [Şiir], s. 6
Necdet Kür Şad, “Türk Sporu ve Futbol Sarmaşığı”, s. 7
Osman Nuri Kurt, “Tanrıdağın Dikyakasın’dan” [Şiir], s. 7
“Ermeni Meselesi”, s. 8
[Nejdet Sançar], “Yalan Kampanyası Devam Ediyor”, s. 9
Emel Turan, “Büyük Emel” [Şiir], s. 9
Hasan Şener, “Rodoplu İki Milyon Türk’ün Geleceği I”, s. 10-11
Kürşad Ahmet Uğur, “Vallah Olamam” [Şiir], s. 10
Prof. Ş. İmre Toth, “Macaristan’daki Korkunç Durum”, s. 11
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türk Edebiyatında Kahramanlık”, s. 12-14
Mustafa Kayabek, “Ölüme Rübâî” [Şiir], s. 12
Selâhattin Baysal, “Gözlerdeki Damlalar” [Şiir], s. 13
Tayyar Aksoy, “Mehmetçik” [Şiir], s. 14
Yasin Aslan, “Horyat” [Şiir], s. 14
Ziya Gökalp, “Turan” [Şiir], s. 15
Mehmet Emin Yurdakul, “Çar’a” [Şiir], s. 15

Ali Canip Yöntem, “Sokak Feneri” [Şiir], s. 15
Edip Ayel, “Ölelim” [Şiir], s. 15
Yusuf Ziya Ortaç, “İki Hançer” [Şiir], s. 15
Kemalettin Kâmi Kamu, “Sınırdan Sular” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16
Ramiz Özler Otaylı, “Anadolu” [Şiir], s. 16
Yiğit Altaylı, “Türkistan” [Şiir], s. 16

Yıl 10, Sayı 3 (111), Mart 1973

“Notlar”, s. 2
Atsız, “Ders”, s. 3
Dr. Ahmet B. Ercilasun, “Oruç Beğ Tarihi”, s. 4
Mustafa Kayabek, “Dost” [Şiir], s. 4
Nejdet Sançar, “Televizyon Kampanyası”, s. 5
Yasin Aslan, “Horyat” [Şiir], s. 5
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Komünizm Tehlikesi Niçin Önlenemiyor?”, s. 6, 16
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 6
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Türk Soyunun Yaşama Gücü”, s. 7
Murat Çetin, “Kopuz Dile Gelince” [Şiir], s. 7
“Marsilya Hadisesi”, s. 8
Recepoğlu Mithat Yılmaz, “Horyat” [Şiir], s. 8
“Millî Eğitim Bakanı’nın Alkışlanacak Jesti”, s. 9
Erol Atik Göktürkoğlu, “Horyat” [Şiir], s. 9
Hasan Şener, “Rodoplu İki Milyon Türk’ün Geleceği II”, s. 10-11
Prof İmre Toth, “Türkiye Cumhuriyeti’nin 50. Yılı”, s. 12-13
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Şükrü Usta” [Şiir], s. 13
“Türk Tarihinde Mart Ayı”, s. 13
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türklüğün Düşmanları”, s. 14
Yahya Kemal Beyatlı, “İtri” [Şiir], s. 15
Tevfik Fikret, “Halûk’un Vedândan” [Şiir], s. 15
Faruk Nafiz Çamlıbel, “At” [Şiir], s. 15
Mithat Cemal Kuntay, “Yurt Duyguları” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 4 (112), Nisan 1973

“Notlar”, s. 2
Atsız, “Türk Ordusunun Kuruluşu Meselesi”, s. 3

Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 3
Mustafa Kayabek, “Küçük Notlar”, s. 4-5
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 5
Nejdet Sançar, “Komünizmin Türkiye’deki Başarısı”, s. 6-7
Muzaffer Eriş, “Türklüğün Sevk ve İdaresi”, s. 7
Mustafa Kayabek, “Ayşe Kızın Göz Yaşları” [Şiir], s. 8-9
“Kara Gün”, s. 9
Mehmet Orhun, “Kalkınmada Kimya Mühendisliğinin Rolü I”, s. 10-11
Aydil Erol, “İbretname”, s. 12
“Ötüken Hakkında”, s. 12
“Dışişleri Bakanlığında Türklük Şuuru”, s. 13-14
Murat Çetin, “Ozan Dile Gelince” [Şiir], s. 13
“Eski Bir Şair”, s. 14
“Türk Tarihinde Nisan”, s. 14
“Namık Kemal’den Seçmeler” [Şiir], s. 15
“Abdülhak Hamid’den” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 5 (113), Mayıs 1973

Gavseddin Koçak, “Atamdan Bana” [Şiir], s. 2
Fazlı Altural, “Türklerimiz” [Şiir], s. 2
Murat Çetin, “Uçacağız” [Şiir], s. 2
Cemal Ünal, “Davran” [Şiir], s. 2
Atsız, “3 Mayıs 1944”, s. 3-4
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlüğü I: İthafı Atsız Beğ’edir” [Şiir], s. 3
Refet Körüklü, “Türkçülük Hayal Değil: 3 Mayıs’ın 29. Yıldönümünde Muhterem Hocam Atsız Beğ’e Saygılarımla” [Şiir], s. 4
Mustafa Kayabek, “Allah’a İsmarladık”, s. 5-6
Kerküklü Gökçe [Semire Mutapçı Kerküklü], “Horyat” [Şiir], s. 5
Nureddin Pakyürek, “Sonsuz Gurbet” [Şiir], s. 6
Nejdet Sançar, “3 Mayıs’ın Mânâsı”, s. 7, 15
Dr. A. Ercilasın [Ahmet Bican Ercilasun], “Maziye Saygı”, s. 8
Mehmet Orhun, “Çile Günü”, s. 9
Muzaffer Eriş, “1944’ten Hâtıralar”, s. 10-11
Hayrani Ilgar, “Yine Aldandık”, s. 11
“3 Mayıs 1944’ten Notlar”, s. 12-13
Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 13

[Nejdet Sançar], “Ötüken’i Yasaklayan Kim?”, s. 14

“Tutsak Macarların Duası”, s. 15

“Niçin Yalnız Bir Taraf”, s. 15

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 6 (114), Haziran 1973

“Aydın Notları”, s. 2

Atsız, “Turancılık”, s. 3-4

Mustafa Kayabek, “Gel” [Şiir], s. 3

Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 4

Gavseddin Koçak, “Diriliş” [Şiir], s. 4

Mustafa Kayabek, “Küçük Notlar”, s. 5-6

Murat Çetin, “Birleşelim” [Şiir], s. 6

Nejdet Sançar, “Sorulara Cevap”, s. 7

Atsız, “‘Altın Elbiseli Adam’ Hakkında Yeni Bilgiler”, s. 8

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türkçülük ve İslâmiyet”, s. 9-10

Mehmet Orhun, “Kalkınmada Kimya Mühendisliğinin Rolü II”, s. 11

Aydil Erol, “İbretnâme”, s. 12

Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 12

“Ötüken Hakkında”, s. 12

Gülsüm Çobanoğlu, “Horyat” [Şiir], s. 12

“Bir Yazara Cevap”, s. 13-16

Mustafa E. Ulugür, “Dörtlük” [Şiir], s. 14

“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 7 (115), Temmuz 1973

[Turan Kekevî], “Masal: Kurt İle İt” [Hikâye], s. 2

Kerküklü Gökçe [Semire Mutapçı Kerküklü], “Horyat” [Şiir], s. 2

Peyman Özen, “Dörtlük” [Şiir], s. 2

İsmail Durmuş Bayraktaroğlu, “Almıla’ya” [Şiir], s. 2

Atsız, “Ne Yaptığımı Bilmeyenler”, s. 3

Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri II: İthafı Gökçe Almıla’yadır” [Şiir], s. 3

Nejdet Sançar, “Ortaç ve Orhan’a Dair Hâtıralar”, s. 4-6

Muzaffer Eriş, “Kalkınma Hızı”, s. 6-7

Recepoglu Mithat Yılmaz, “Güle Güle: ‘Allaha İsmarladık’ Diyene” [Şiir], s. 7

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Öztürkçecilik Yunan ve Lâtin Kültürüne Geçiş midir?”, s. 8

Nejdet Sançar, “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Mustafa Kayabek”, s. 9

Prof. Ş. İmre Toth, “Sovyet-Panslav Bolşevizminin 55. Yıldönümü”, s. 10-11
Murat Çetin, “Kılıç Arslan’a” [Şiir], s. 11
Gavseddin Koçak, “Kahraman Ordumuza” [Şiir], s. 11
Mehmet Orhun, “Kalkınmada Kimya Mühendisliğinin Rolü III”, s. 12-13
Alp Müjdat Sağır, “Birliğe Çağrı” [Şiir], s. 13
Osman Nuri Kurt, “Ermeni Vahşeti”, s. 14
Refet Körüklü, “Türkiye Horyatları” [Şiir], s. 14
“Halk Şairlerinden” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 8 (116), Ağustos 1973

“Aydın Notları”, s. 2
Atsız, “Büyük Günler”, s. 3
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri III: İpek’e” [Şiir], s. 3
Mustafa Kayabek, “Emek ve Vatan”, s. 4-7
Ufuk Muz, “Hasret: Sn. Mustafa Kayabek’e” [Şiir], s. 4
Tonyukuk H. Emiroğlu, “Horyat: İthafı M. Kayabek Beğ’edir” [Şiir], s. 5
Murat Çetin, “Nedendir” [Şiir], s. 5
Bülbül Kisbet, “Horyat” [Şiir], s. 6
Ahmet Baykal, “Türk” [Şiir], s. 6
Bedri Yolcu, “Türk Gücü” [Şiir], s. 7
Refet Körüklü, “Uyanmadın ki” [Şiir], s. 7
Nejdet Sançar, “Türk’ün Hayatında Aydın”, s. 8-9
Muzaffer Eriş, “Dış İşlerimiz”, s. 10-11
Bekir Hakan Lekesiz, “Çağrı” [Şiir], s. 11
Mustafa Kayabek, “Eğin Türküleri”, s. 12-13
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri IV” [Şiir], s. 13
Gülsüm Çobanoğlu, “Horyat” [Şiir], s. 13
“Yeni Kitaplar: Gönül Bağı”, s. 14-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 15-16
“Türk Tarihinde Ağustos Ayı”, s. 16

Yıl 10, Sayı 9 (117), Eylül 1973

“Aydın Notları”, s. 2
Atsız, “Türk Korkusu”, s. 3-4
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri V” [Şiir], s. 3
Taylan Demirutku, “Turan Yurduna Selâm” [Şiir], s. 4

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türk Milliyetçiliği ve Atatürk”, s. 5
Nejdet Sançar, “Çevremizdeki Türkler”, s. 6, 10
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri VI” [Şiir], s. 6
Mehmet Orhun, “Teknoekonomik Açından: Kalkınmada Enerjinin Rolü III”, s. 7
“Mustafa Kayabek’in Mektuplarından Parçalar”, s. 8-9
Refet Körüklü, “Kurulsun da Gör: Türkçülere Şâman Diyenlere” [Şiir], s. 8
Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 9
Mustafa Kayabek, “Dost Gönülden Kopup Sıçrayan Ateş” [Şiir], s. 10
Gavseddin Koçak, “Kahraman Harbiyeli” [Şiir], s. 10
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Türklük ve Bozkurt”, s. 11
Aydil Erol, “İbretname”, s. 12
Murat Çetin, “Turan İçin” [Şiir], s. 12
Mustafa Kayabek, “Gelsen” [Şiir], s. 12
İ. Necmi Akman, “Afganistan’da Ölüme Terkedilen Türk”, s. 13
Osman Nuri Kurt, “Zafer Yazılı Türk’e” [Şiir], s. 13
Dr. H. A. Ayaz Khan, “Macaristan’ın Yeniden Dirilişine İnanıyorum”, s. 14
Enis Behiç Koryürek, “Suvariler” [Şiir], s. 15
Ziya Gökalp, “Kendine Doğru” [Şiir], s. 15
Edip Ayel, “Kim?” [Şiir], s. 15
Ömer Seyfeddin, “Doğduğum Yer” [Şiir], s. 15
Mithat Cemal Kuntay, “Tarih Okurken” [Şiir], s. 15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16

Yıl 10, Sayı 10 (118), Ekim 1973

“Aydın Notları”, s. 2
Atsız, “Zaman Hükümünü Veriyor”, s. 3-4, 13
Mustafa Kayabek, “Ekmek ve Vatan” [Şiir], s. 4
Nejdet Sançar, “Şili Hâdisesinden Alınacak Ders”, s. 5
Mustafa Kayabek, “Küçük Notlar”, s. 6-7
Atsız, “Alaş”, s. 8
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri XI” [Şiir], s. 8
Mustafa Kayabek, “Sazımın Sözü”, s. 9-11
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri IX” [Şiir], s. 9
Murat Çetin, “Fatih’in Ülküsü” [Şiir], s. 10
Murat Çetin, “Fatih’in İstanbul’u Fethi” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri X” [Şiir], s. 11
Faruk Çil, “C.H.P.’nin İçyüzü”, s. 12

Taylan Demirutku, “Yolumuz” [Şiir], s. 12
“Kıbrıs’tan Gelen Mektup”, s. 13
Orhan Seyfi Orhon, “Peri Kızı İle Çoban Hikâyesi” [Şiir], s. 14-15
“Ötüken’den Haberler”, s. 16
“İsmet İnönü İle Hesaplaşma”, s. 16

Yıl 10, Sayı 11-12 (119-120), Kasım-Aralık 1973

“Aydın Notları”, s. 2
Atsız, “Makale”, s. 3
Atsız, “Türkçülük Bayrağı” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Türk’ün Çilesi”, s. 4
Refet Köroğlu, “Atatürk’ü Anma Törenleri”, s. 5
İ. H. Yılanlıoğlu, “Anam” [Şiir], s. 5
Mim. Aydın. Fe., “Sazımın Sözü”, s. 6-8
Murat Çetin, “Türk’ün Sezisi” [Şiir], s. 7
Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 8
Mehmet Orhun, “Kalkınmada Kimya ve Kimyacıların Rolü”, s. 9
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri VII” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri VIII” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Öpem” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Gibi” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Eskiye Rübâî III” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Eskiye Rübâî IV” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Eskiye Rübâî V” [Şiir], s. 10
Mustafa Kayabek, “Eskiye Rübâî VI” [Şiir], s. 10
“İsmet İnönü İle Hesaplaşma Hakkında Nejdet Sançar’la Konuşma”, s. 11-12
Erol Maraşlı, “Birliğe Davet” [Şiir], s. 13
Osman Nuri Kurt, “Mukaddes Turan” [Şiir], s. 13
Refet Köroğlu, “Fatih Köprüsü” [Şiir], s. 13
Tayyar Aksoy, “Turan’a Hasret” [Şiir], s. 13
“Altaist’ler Konferansında Tutsak Türkler Konusu”, s. 14
Nejdet Sançar, “Vur Eski Kölesi”, s. 15
Ziya Gökalp, “Durma Vur!” [Şiir], s. 15
B. K. Suhend, “Duha Koca Oğlu Deli Dumrul I” [Şiir], s. 16
Av. Sahir Bafra, “14 Ekim 1973 Seçimleri Üzerine Bir İnceleme”, s. 17-19
Murat Çetin, “Gizli Sevda” [Şiir], s. 18
Bahtiyar Körbahtı, “Horyatlar” [Şiir], s. 20

- “Kayabek’ten ve Kayabek’e Mektuplar”, s. 21
- Paşaoğlu Yalçın Aytekin, “Gündüz Öztürk’ün Ardından: 1942-1973”, s. 22
- Gavseddin Koçak, “Ümit” [Şiir], s. 22
- Hayrani Ilgar, “Son Seçimlerin Düşündürdükleri”, s. 23-25
- İ. İşgay, “Orman ve Balta” [Şiir], s. 23
- Bahtiyar Körbahtı, “Akrostiş” [Şiir], s. 24
- Bahtiyar Körbahtı, “Akrostiş” [Şiir], s. 24
- Turan Eryağınç, “İlim” [Şiir], s. 25
- Berdi Yolcu, “Ülkücüler” [Şiir], s. 25
- Nejdet Sançar, “Fikir Suçu Konusunda Kızıl Oyun”, s. 26
- Tekin Gültop, “Akın” [Şiir], s. 26
- Tekin Erer, “68 Yaşındaki Bir Yazarın Hapsi”, s. 27
- Necdet Sevinç, “Atsız Neden Hapiste?”, s. 28
- Tekin Gültop, “Hikâye: Bir Türk’ün Ölümü” [Hikâye], s. 29
- Aydil Erol, “İbretname”, s. 29
- Faruk Nafiz Çamlıbel, “Kızıl Saçlar” [Şiir], s. 30
- Faruk Nafiz Çamlıbel, “Koşma” [Şiir], s. 30
- Faruk Nafiz Çamlıbel, “Sanat” [Şiir], s. 30
- Faruk Nafiz Çamlıbel, “Köyde Kış” [Şiir], s. 30
- “Ötüken’den Haberler”, s. 31-32
- Recepoğlu Mithat Yılmaz, “Kızılelma” [Şiir], s. 32

Yıl 11, Sayı 1 (121), Ocak 1974

- “Aydın Notları”, s. 2
- Atsız, “Gurbetteki Mazlumlar”, s. 3
- Mustafa Kayabek, “O Devlet Kuracağız” [Şiir], s. 3
- Nejdet Sançar, “Türkçülük Düşmanlığında Sinsi Bir Yol”, s. 4-5
- Hayrani Ilgar, “Doğru Yol”, s. 5
- Mustafa Kayabek, “Mapusânedin”, s. 6-8
- İ. H. Yılanlıoğlu, “Büyük Gazi Başçavuş” [Şiir], s. 7
- Muzaffer Eriş, “Türklük Savaşı İçinde”, s. 9-10
- Refet Körüklü, “Dörtlük” [Şiir], s. 9
- Murat Çetin, “Zavallı Yurdum” [Şiir], s. 10
- Mustafa Türker, “Mehmedim” [Şiir], s. 10
- Müjdat Sağır, “Bir Yazarın Garip İddiaları”, s. 11
- Ali Bozkurt, “Vatan Aştan da Üstün” [Şiir], s. 11
- Faruk Çil, “Milletin Seçmediği Başbakan ve Devlet Adamlığı”, s. 12

- Aydın Torunoğlu, “Türk” [Şiir], s. 12
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “Kızıl Teşekküllerin Oyunları”, s. 13-14
Bahtiyar Körbahtı, “Horyatlar” [Şiir], s. 14
“Eski Harfler ve Türk Kültürü Meselesi”, s. 15-16
Soğucaklı Nihat, “Gök ve Kara” [Şiir], s. 15
Mustafa Kayabek, “..... ler” [Şiir], s. 16
Mustafa Kayabek, “Seni” [Şiir], s. 16
Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Öztürkçecilik Üzerine”, s. 17
B. K. Suhend, “Duha Koca Oğlu Deli Dumrul II” [Şiir], s. 18-19
“Ötüken’in Teşekkürü”, s. 19
Basat, “Gönlümün Bunu” [Şiir], s. 19
“Muhterem Okuyucularımıza”, s. 20-21
Aydil Erol, “İbretname”, s. 20
“Osmaniye Türkçüleri’ İmzalı Yazı Sahibine”, s. 21
Aka Gündüz, “Teselli” [Şiir], s. 22
Feyzullah Sacit (Ülkü), “Öç Marşı” [Şiir], s. 23
Sabiha Nafiz, “Yağmur Yağarken” [Şiir], s. 23
Ali Mümtaz Arolat, “Mehtapta Hülya” [Şiir], s. 23
Enis Behiç Koryürek, “Hâtıra” [Şiir], s. 23
Mehmet Sadık Aran, “Tanrı Dağları” [Şiir], s. 23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 2 (122), Şubat 1974

- “Kerkük Dörtlükleri” [Şiir], s. 2
Atsız, “Sol Milliyetçi Olamaz”, s. 3
Mustafa Kayabek, “Bu Sesle: İthafı Atsız Beğ’edir” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Anıt Kabir Meselesi I”, s. 4-5
Murat Çetin, “Düşler Gördüm” [Şiir], s. 5
Mustafa Kayabek, “Mapusânedan II”, s. 6-7
Mustafa Türker, “Es Ey Rüzgâr” [Şiir], s. 7
[Mustafa Kayabek], “Küçük Notlar”, s. 8
Faruk Çil, “Zeve’ye Gelinceye Kadar Türkiye’de Ermeni Meselesi I”, s. 9-10
Nureddin Pakyürek, “Şahsiyet” [Şiir], s. 10
“Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 109.-120. Sayılar Fihristi”, s. I-IV [Derginin ortalarında ayrı olarak 4 sayfa fihriste tahsis edilmiştir.]
Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi Hortluyor mu?”, s. 11
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Türklük ve İslâmiyet”, s. 12-14

Niyazi Adıgüzel, “Halka Açık Şirketler”, s. 15-16
Mustafa Sırrı Savaşan, “Atsız’a İthaf” [Şiir], s. 15
Nihat Yücel, “Kardaş” [Şiir], s. 16
“Aydın Notları”, s. 17-18
Recepoglu Mithat Yılmaz, “Bayrak” [Şiir], s. 18
“Ötüken’den Haberler”, s. 19-20
Murat Çetin, “Kızıl Yıldız Sönecek” [Şiir], s. 19

Yıl 11, Sayı 3 (123), Mart 1974

“Aylık Sohbet”, s. 2
Atsız, “Kim Millî Kahramandır?”, s. 3
Gavseddin Koçak, “Uyan” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Anıt Kabir ve İnönü”, s. 4-7
Muzaffer Eriş, “Damdaki Kemancı”, s. 8-9
Nihat Yücel, “Anama Mektup I” [Şiir], s. 9
Mustafa Türker, “Ey Türk Genci” [Şiir], s. 9
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Horyatları” [Şiir], s. 10
Mirat Özçamlı, “Diplomalı Efendinin Bayram Anlayışı”, s. 11
Fethi İsfendiyaroğlu, “Köy Enstitüleri I”, s. 12
Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi I”, s. 13-14, 18
Dr. Fethi Tevetoğlu, “Köy Enstitüleri Üzerine I”, s. 14
Tekin Erer, “Bir Vefasızlık Örneği”, s. 15
Faruk Çil, “Zeve’ye Gelineye Kadar Türkiye’de Ermeni Meselesi II”, s. 16-18
Osman Nuri Kurt, “Kanal Suları” [Şiir], s. 17
Bahtiyar Körbahtı, “Horyatlar” [Şiir], s. 19
Nihat Soğucaklı, “Gönlümün Bunu” [Şiir], s. 20
Murat Çetin, “Nic’oldu” [Şiir], s. 20
Murat Çetin, “İster” [Şiir], s. 20
Ahmet Kaçar, “Koşma” [Şiir], s. 20
“Aydın Olayları”, s. 21-23
Edip Ayel, “Övünç” [Şiir], s. 23
Yusuf Ziya Ortaç, “Öyle Bir Günde” [Şiir], s. 23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 4 (124), Nisan 1974

“Aylık Konuşma”, s. 2
Atsız, “Faşist”, s. 3

Murat Çetin, “Suç Oldu: Muhterem Atsız Beğ’e” [Şiir], s. 3
Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu, “İçimizdeki Türk Düşmanları”, s. 4
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri XII” [Şiir], s. 4
Doç. Dr. Gülçin Çandarlıoğlu, “Destan Kahramanları I”, s. 5-6
Hayrani Ilgar, “Türkçü Görüşle Türk Kültürü I”, s. 6-9
Nihat Yücel, “Anama Mektup II” [Şiir], s. 7
Basat, “... Ne ki!” [Şiir], s. 8
Derleyen: Enver Yakuboğlu, “Kerkük Horyatları” [Şiir], s. 9
Mustafa Ercilasun, “Irak’taki Olayların Düşündürdükleri I”, s. 10-11
Mustafa Kayabek, “Ekmek ve Vatan” [Şiir], s. 11
Fethi İsfendiyaroğlu, “Köy Enstitüleri II”, s. 12, 21
Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi II”, s. 13, 23
Dr. Fethi Tevetoğlu, “Köy Enstitüleri Üzerine II”, s. 14-15
Bahtiyar Körbahtı, “Horyatlar” [Şiir], s. 15
Nejdet Sançar, “Anıt Kabir ve İnönü II”, s. 16-20
Ahmet Ali Garipkafkaslı [Ahmet Ali Aslan], “Sınır Taşı” [Şiir], s. 17
Osman Nuri Kurt, “Nerdesin?” [Şiir], s. 19
Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri XIII-XIV” [Şiir], s. 20
“Aydın Notları”, s. 22-23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 5 (125), Mayıs 1974

Atsız, “3 Mayıs”, s. 2
Nejdet Sançar, “1944’te Türkçülüğü Hançerlemek İsteyenler Kimlerdi?”, s. 3-4
Murat Çetin, “Yanlış Hüküm: İ. İnönü İle Hesaplaşma’nın Muhterem Yazarına” [Şiir], s. 4
“Atsız-Sabahattin Ali Dâvâsında Atsız’ın Savunması”, s. 5-6
Mevlüt Özay, “Horyatlar” [Şiir], s. 6
“İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Atsız’ın Savunması”, s. 7-8
“İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Orhan-Şaik Gökyay’ın Savunması”, s. 9
“İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Nejdet Sançar’ın Savunması”, s. 10-11, 21
Fethi İsfendiyaroğlu, “Köy Enstitüleri III”, s. 12, 23
Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi III”, s. 13, 22
Dr. Fethi Tevetoğlu, “Köy Enstitüleri Üzerine III”, s. 14-15
“İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Avukat İsmet Tümtürk’ün Savunması”, s. 16-17
Atsız, “Millî Semboller”, s. 17
Nihat Yücel, “Prof. Kaplan ve Bazı Meseleler”, s. 17
Hacıeminoğlu [Necmettin], “Türk Milleti İçin Kurulan Tuzaklar I”, s. 18

Hayrani Ilgar, “Türkçü Görüşle Türk Kültürü II”, s. 19-21

Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 20

“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 6 (126), Haziran 1974

“Aylık Konuşma”, s. 2

Atsız, “İçeriden Çökertme”, s. 3

Mustafa Türker, “Necati Kaya’ya Ağıt” [Şiir], s. 3

Doc. Dr. Gülçin Çandarlıoğlu, “Destan Kahramanları II: Kazan Melikesi Süyünbike”, s. 4-5

Mustafa Kayabek, “Mapusâne Dörtlükleri XII” [Şiir], s. 5

Doç. Dr. Mustafa Kafalı, “Yeryüzünde Türkler I”, s. 6

Nejdet Sançar, “Anıt Kabir ve İsmet İnönü”, s. 7-8

Nihat Yücel, “Erdemli Kişi: Atsız Beğ’e” [Şiir], s. 8

Mustafa Ercilasun, “İraktaki Olayların Düşündürdükleri II”, s. 9-10

Basat, “Çağrı” [Şiir], s. 10

İşbara Alp, “Kızılma: Siberetik ve Türkçülük I”, s. 11

Fethi İsfendiyaroğlu, “Köy Enstitüleri IV”, s. 12, 23

Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi IV”, s. 13-15

Dr. Fethi Tevetoğlu, “Köy Enstitüleri Üzerine IV”, s. 15-17

Mustafa Kayabek, “Kitaplar: Ruh Adam I”, s. 17-21

Hızır Bek Gayretullah, “Şehadetinin 23. Yıl Dönümünde: Osman Batur”, s. 21-22

“Aydın Notları”, s. 22-23

“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 7 (127), Temmuz 1974

Alper Aksoy [Tayyar Aksoy], “Sesleniş: Tunceli Bozkurtlarına” [Şiir], s. 2

Aydil Erol, “Günün Getirdikleri” [Şiir], s. 2 [131. sayıda şiirin B. Körbahtı’ya ait olduğu yazmaktadır.]

Zeynep Erbil, “Horyatlar” [Şiir], s. 2

Atsız, “Hukuk Her Şey Değildir”, s. 3

Mehmed Çavuşoğlu, “Atsız Beğ’e Rübâ” [Şiir], s. 3

Nejdet Sançar, “Türk Soyunun Gizli Gücü”, s. 4

Hayrani Ilgar, “Şartlar ve İnançlar”, s. 5-6

Nihat Yücel, “Veyselim” [Şiir], s. 6

Doç. Dr. Mustafa Kafalı, “Yeryüzünde Türkler II”, s. 7-9

Taylan Demirutku, “Kür Şad’a Selâm” [Şiir], s. 8

Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Karaların Memetleri Adlı Hezeyan”, s. 10-11

Mustafa Türker, “Vurdu, Vuruyor, Vuracak” [Şiir], s. 10
Gavseddin Koçak, “Türkçem” [Şiir], s. 11
Nejdet Sançar, “Köy Enstitüleri Meselesi V”, s. 12-14
Dr. Fethi Tevetoglu, “Köy Enstitüleri Üzerine V”, s. 13
Fethi İsfendiyaroglu, “Köy Enstitüleri V”, s. 14, 24
Muzaffer Eriş, “Yurdumuzdaki Çimento ve Demir Üretimi”, s. 15-16
Rânâ Hulûsi, “Hürriyet Mücadelesi ve Tutsak Milletler”, s. 16-17
Niyazi Adıgüzel, “Türkiye’de Millî Kaynaklar Nasıl İsraf Ediliyor”, s. 17
Mustafa Kayabek, “Kitaplar: Ruh Adam II”, s. 18-21
Murat Çetin, “Soralım: Basri Gocul Beğ’e Saygılarımla” [Şiir], s. 19
Ertuğrul Yılmaz, “Hapishâne Hatıraları”, s. 22, 24
Samih Rıfat, “Güzel Aydın” [Şiir], s. 23
İsmail Safa, “Dumlupınar’da Sabah” [Şiir], s. 23
Ömer Bedrettin Uşaklı, “Akdeniz’e Doğru” [Şiir], s. 23
Kemalettin Kâmi Kamu, “Bir Yolcuya” [Şiir], s. 23
Ali Canip Yöntem, “Yaprak” [Şiir], s. 23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 8 (128), Ağustos 1974

“Aylık Konuşma”, s. 2
Osman Nuri Kurt, “İnsanı Sıkan Şehir” [Şiir], s. 2
Özkan Yücel, “Silemezler” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türk ve Rum”, s. 3
Nejdet Sançar, “Dış Türkler ve Türkiye”, s. 4
Mustafa Kayabek, “Kıbrıs’a Ağıt” [Şiir], s. 6-7
Nureddin Pakyürek, “Barışçıl ve İnsancıl Olmak Safsatası”, s. 8-9
Aydil Erol, “Horyatlar” [Şiir], s. 9
Niyazi Adıgüzel, “Kıbrıs Harekatının Düşündürdükleri”, s. 10
Mustafa Türker, “Ne Oldu?” [Şiir], s. 10
Mehmet Orhun, “Tekno-Ekonomik Açıdan: Lozan Zafer mi?”, s. 11-13
Gavseddin Koçak, “Benim” [Şiir], s. 12
Dr. Ahmet B. Ercilasın, “Türk Dili ve Edebiyatına Bir Bakış”, s. 13
Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Büyük Adam”, s. 14
Doç. Dr. Mustafa Kafalı, “Yeryüzünde Türkler III”, s. 15-16
Recepoglu Mithat Yılmaz, “Çağrı I” [Şiir], s. 16
Doç. Dr. Gülçin Çandarlıoğlu, “Türk Destan Kahramanları III”, s. 17-18
Mustafa Kayabek, “Ruh Adam III”, s. 19-22

Basat, “Ağama” [Şiir], s. 20
Mevlüt Özay, [Başlıksız] [Şiir], s. 21
Osman Nuri Kurt, “Beyit” [Şiir], s. 22
Murat Çetin, “Bizde” [Şiir], s. 22
“Aydın Notları”, s. 23
M. Ziya Gözler, “Bir Toplantı ve Ötesi”, s. 24
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 9 (129), Eylül 1974

Atsız, “Dün ve Yarın”, s. 2
Alper Aksoy [Tayyar Aksoy], “Yuh” [Şiir], s. 2
Atsız, “Kıbrıs Konusu”, s. 3
“Dr. Rıza Nur”, s. 4-5
“Ölümünün Yıldönümünde Dr. Rıza Nur’dan Şiirler” [Şiir], s. 5
Nejdet Sançar, “Muzaffer Türkeş Hanım”, s. 6
Ülkü Savaşçı, “Gençlik ve Ülkü”, s. 7
Remzi Tanıver, “Kıbrıs”, s. 8
Remzi Tanıver, “Unutturulmak İstenen Kıbrıs”, s. 9
Derleyen: Kazak Balası [Hasan Oraltay], “Büyük Türkeli’nden Haberler: ‘Buna Vahşilik Denir’”, s. 10-11
Mustafa E. Ulugür, “Bizim Gençliğe” [Şiir], s. 11
Köy Enstitüleri Dâvâsı:
Dr. Fethi Tevetoglu, “Köy Enstitüleri Üzerine VI”, s. 12, 18
Fethi İsfendiyaroğlu, “Köy Enstitüleri VI”, s. 13-17
Aydil Erol, “Beyitler” [Şiir], s. 18
Mustafa Kayabek, “Ruh Adam IV”, s. 19-23
Nihat Yücel, “Şiir Nedir?” [Şiir], s. 21
Emel Turan, “Horyat” [Şiir], s. 22
Atsız, “Milli Şuur Harekete Geçiyor”, s. 24

Yıl 11, Sayı 10 (130), Ekim 1974

Mustafa Yıldırım, “Cenge Çağrı” [Şiir], s. 2
Mustafa Türker, “Ant” [Şiir], s. 2
Basat, “Dörtlükler” [Şiir], s. 2
Atsız, “Millî Mefâhire Saygı”, s. 3-4
Nurettin Pakyürek, “Vurma” [Şiir], s. 3
Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Güzelleme” [Şiir], s. 4

Nejdet Sançar, “Kıbrıs, Kıbrıs Türk’ü ve Ötesi”, s. 5-6
Kul Ozan, “Horyat” [Şiir], s. 6
Mehmet Orhun, “Dökülen Türk Kanlarının Bedeli Bağımsız Türk Kıbrıs Devleti”, s. 7, 23
Hayrani Ilgar, “Kıbrıs ve Ötesi”, s. 8
Mustafa Hacıömeroğlu, “Şehitlerin Ardından: Bir Gül Bahçesine Girercesine”, s. 9
Aybike, “Horyatlar” [Şiir], s. 9
İşbara Alp, “Kızılalma: Sibernetik ve Türkçülük II”, s. 10-11
Murat Çetin, “Özlenen Gözler” [Şiir], s. 11
Prof. Dr. Mümtaz Turhan, “Köy Enstitüleri Masalı”, s. 12, 23
Cahit Okurer, “Niçin Köy Enstitülerine Karşıyım”, s. 13-14, 23
“Kültür ve Töre Derneği’nin Görüşü”, s. 15-18, 24
İbrahim Necmi Akman, “Silâhsızlanma Yarışı I”, s. 19-22
Ahmet Acar, “Yeşil Gözlüm” [Şiir], s. 20
Gavseddin Koçak, “Ana Sütü” [Şiir], s. 22
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 11, Sayı 11 (131), Kasım 1974

“Aylık Sohbet”, s. 2
Atsız, “Millî Eğitim”, s. 3-4
Taylan Demirutku, “Dörtlük: Kayabek’e” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Azgınlaşan Haçlı Ruhu”, s. 5-6
Basat, “Görünüşün Düşündürdükleri” [Şiir], s. 5
Alper Ersoy, “Bozkurlara” [Şiir], s. 6
Mehmet Orhun, “Bunalım’ın İçindeki Bunalım”, s. 7-8
Osman Nuri Kurt, “Muhacır Destanı” [Şiir], s. 8
Rânâ Hulûsi, “Marksist Türkçülük”, s. 9
Murat Çetin, “Güle Dönmez mi?” [Şiir], s. 9
Basat, “Bağış Üzerine”, s. 10
Murat Çetin, “Türk Bayrağı: Ona Hakarete Yeltenenlere İhtar”, s. 11
Kul Ozan, “Horyat” [Şiir], s. 11
“Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?”, s. 12-13 [Atsız, Nejdet Sançar, Mustafa Hacıömeroğlu ve Hayrani Ilgar’ın görüşlerini ihtiva etmektedir.]
Nejdet Sançar, “Rahmetli Özbek”, s. 14
Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Özbekoğlu”, s. 15
Mustafa Hacıömeroğlu, “Hamza Sadi Özbek”, s. 16-17
“Hamza Sadi Özbek’in Mahkemede Okuduğu Savunmadan Parçalar”, s. 18-19
Recepoğlu Mithat Yılmaz, “Çağrı II” [Şiir], s. 18

Gavseddin Koçak, “Haçlı Fırtına” [Şiir], s. 19
Hayati Baki, “Oy Bizim Eller” [Şiir], s. 19
Aydil Erol, “Yüksel Turhal ve Üstündağ”, s. 20
Ahmet Ali Garipkafkaslı [Ahmet Ali Aslan], “Horyatlar” [Şiir], s. 20
Dilek Meriç, “Yine” [Şiir], s. 20
Emel Turan, “Atam ve Ben” [Şiir], s. 20
İbrahim Necmi Akman, “Silâhlanma Yarışı II”, s. 21-22
Faruk Nafiz Gürakar, “Horyatlar” [Şiir], s. 21
“Aydın Notları”, s. 23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24
Bahtiyar Körbahtı, [Başlıksız] [Şiir], s. 24

Yıl 11, Sayı 12 (132), Aralık 1974

“Aylık Sohbet”, s. 2
Nejdet Sançar, “Genel Kurmay Başkanlığı Makamı: Büyük Millet Meclisi Mensuplarına”, s. 3
Atsız, “Prof. Fındıkoğlu Ziyaeddin Fahri”, s. 4
Yahya Kemal Beyatlı, “Rintlerin Ölümü” [Şiir], s. 4
Özergin [Muammer Kemal Özergin], “Güney Uygurlarında Yazılı Eserler”, s. 5
Mehmet Orhun, “Taksim”, s. 6-7
Doç. Dr. Gülçin Çandarlıoğlu, “Türk Destan Kahramanları ve Motifleri IV: Oğuz Destanı”, s. 7-8
Mustafa Kayabek, “Tomurcuklar Açıldı”, s. 9-10
Muzaffer Eriş, “Yurdumuzun Elektrik Enerjisi Potansiyeli”, s. 10-11
“Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?”, s. 12-13 [Reşide Sançar, Muzaffer Eriş, E. Akman ve Hasan Basri Ilgar’ın görüşlerini ihtiva etmektedir.]
Nurettin Pakyürek, “Sosyal Bunalımlar ve Düşündürdükleri”, s. 14-15
İşbara Alp, “Kızılalma: Sibernetik ve Türkçülük III”, s. 16-17
Mustafa Hacıömeroğlu, “Gazi Çavuş Kademlioğlu İsmail”, s. 17
Nejdet Sançar, “TRT’de Dil Irkçılığı ve Türkçe Faciası I”, s. 18-21
Aydil Erol, “Fiskeler”, s. 20
Nevres Salâh, “Türk Dünyasından Seçme Şiirler” [Şiir], s. 21
“Aydın Notları”, s. 22
Kemalettin Kâmi Kamu, “Siperde Akşam” [Şiir], s. 23
İzzet Ulvi, “Sakarya Şehitleri” [Şiir], s. 23
İsmail Safa, “Sevgili İzmirden mi?” [Şiir], s. 23
Suud Saffet, “Ellerin” [Şiir], s. 23
Nabi Hazerî [Nebi Hazerî], “Size Sözüm Var” [Şiir], s. 23

“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 12, Sayı 1 (133), Ocak 1975

“Aylık Sohbet”, s. 2

Atsız, “Fantaziler”, s. 3-4

Refet Körüklü, “Yaş Elli” [Şiir], s. 3

Ötüken, “TRT Kampanyası”, s. 4

Nejdet Sançar, “TRT’de Dil Irkçılığı ve Türkçe Faciası II”, s. 5-7

Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Onlar” [Şiir], s. 6

Basat, “Dörtlük” [Şiir], s. 7

A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “TRT’de Yahudi Muştaları”, s. 8-10

Gavseddin Koçak, “Şehitler Ölmez” [Şiir], s. 8

Mustafa Türker, “Çağrı” [Şiir], s. 9

“Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 120.-132. Sayılar Fihristi”, s. I-IV [Dergi içinde dört sayfa fihriste tahsis edilmiştir.]

Ahmet Tuğcu [Nejdet Sançar], “Fikirler Karşısında Ecevit”, s. 11-13

Murat Çetin, “Hangisini Seçersin?” [Şiir], s. 11

Ali Koç, “Yakarış” [Şiir], s. 12

Taylan Demirutku, “Aldanma” [Şiir], s. 13

“Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?”, s. 14-15 [Prof. Dr. Ercüment Kuran, Prof. Dr. Nejat Göyünç, Dursun Yıldırım, Sadık Tural, Yüksel Turhal ve Fevzi Körüklü’nün görüşlerini ihtiva etmektedir.]

Aydil Erol, “Fiskeler”, s. 16

[Nejdet Sançar], “Baba ve Oğul”, s. 17-18

“Aydın Notları”, s. 18-19

“Ötüken’den Haberler”, s. 20

Yıl 12, Sayı 2 (134), Şubat 1975

“Aylık Sohbet”, s. 2

Hayrani Ilgar, “Dikkat”, s. 2

Atsız, “Profesör Caferoğlu Ahmet”, s. 3

Nejdet Sançar, “Arif Nihat Asya’ya Ait Hâtıralar”, s. 4-6

İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Arif Nihat Asya” [Şiir], s. 5

Refet Körüklü, “Ölümün Tesellisiz: Sevgili Yengemiz Muzaffer Türkeş’in Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 6

Nureddin Pakyürek, “Bayrağın Gözyaşları”, s. 7-8

Mustafa Hacıömeroğlu, “Dr. M. Şerif Korkut”, s. 9-10

Hayrani Ilgar, “Bu Gidiş Nereye”, s. 11
“Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?”, s. 12-14 [Dr. Ahmet B. Ercilasın, Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, Refet Körüklü, İzzet Yolalan ve Gökçeoğlu Yavuz Yücel’in görüşlerini ihtiva etmektedir.]
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “TRT’de Yahudi Muştaları”, s. 15-16
Aydil Erol, “Rübai” [Şiir], s. 15
Taylan Demirutku, “Çile” [Şiir], s. 16
Yusuf Ziya Ortaç, “Türk’ün İstanbul’u” [Şiir], s. 17
Faruk Nafiz Çamlıbel, “Denizden Beklediğim” [Şiir], s. 17
Enis Behiç Koryürek, “Ömür” [Şiir], s. 17
Orhan Seyfi Orhon, “Küçük Sultan” [Şiir], s. 17
Halit Fahri Ozansoy, “Fener’in Karşısında” [Şiir], s. 17
Ali Mümtaz Arolat, “Üç Çeşme” [Şiir], s. 17
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Feza Adamlarına Kucak Açanlar”, s. 18-19
Haşim Doğan, “İran’ın Maceraları”, s. 19
Mustafa Kayabek, “Küçük Notlar”, s. 20-22
“Türk Dili ve Musikisi”, s. 22
“Aydın Notları”, s. 23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 12, Sayı 3 (135), Mart 1975

Hasan Gürcan, “Nejdet Sançar’ın Ardından”, s. 2
Atsız, “Nejdet Sançar (1910-1975)”, s. 3
“Nejdet Sançar’ın Hayatı ve Eserleri”, s. 5-7
Nihat Soğucaklı, “Öylesine” [Şiir], s. 7
Mehmet Orhun, “Nejdet Sançar’ın Ardından”, s. 8
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Nejdet Sançar” [Şiir], s. 8
Mustafa Kayabek, “Sana Mev’ud Olan”, s. 9-10
Kayıhan Isıkgöllü, “Otlar ve Çınarlar”, s. 10
İsmet Tümtürk, “Nejdet Sançar’dan Hâtıralar”, s. 11-12
Prof. Şövalye İmre Toth, “Arif Nihat Asya-Nejdet Sançar”, s. 12
Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Büyük Adam Nejdet Sançar Bey”, s. 13-14
Enver Yakupoğlu, “Kerkük’lü Gözüyle Nejdet Sançar”, s. 14
Mustafa Hacıömeroğlu, “Kaynak Adam Nejdet Sançar Göçtü”, s. 15
Faruk Nafiz Gürakar, “Horyat: Nejdet Sançar Beyin Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 15
Nureddin Pakyürek, “Bir Çınar Devrildi”, s. 16-18
Muzaffer Eriş, “Nejdet Sançar’ın Ardından”, s. 17

Baybars, “Bir Ateşi Yaktı Geçti”, s. 18
Özergen [Muammer Kemal Özergen], “Türk Tarihi Araştırmalarında Joseph De Guignes”, s. 19-20
Mürsel Sinan, “Kıbrıs’ı İsteriz” [Şiir], s. 20
Prof. Dr. Hikmet Tanyu, “Düşmanı Tanımak ve Gücümüzü Bilmek”, s. 21-22
Murat Çetin, “Horyat” [Şiir], s. 22
“Reşide Sançar Hanıma Gelen Taziyetler”, s. 23
“Atsız Beğ’e Gelen Taziyetler”, s. 23
“Ötüken Dergisine Gelen Taziyetler”, s. 23
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 12, Sayı 4 (136), Nisan 1975

Atsız, “27 Nisan 1920”, s. 2
Atsız, “Bir Ansiklopedinin Büyük Yanlışları”, s. 3-5
[Hüseyin Nihâl Atsız], “Ötüken’in İtizarı”, s. 5
Nejdet Sançar, “Vatansever TRT’lilere Düşen Vazife”, s. 6-8
Gavseddin Koçak, “Türkçü Hareket” [Şiir], s. 7
Turan, “Akla Gelen” [Şiir], s. 8
Gökçeoğlu Yavuz Yücel, “Kızıl Tehlikeye Karşı Açık Konuşalım”, s. 9-10
A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “TRT’de Türkçe ve İmlâ Yanlışları”, s. 11-12
Refet Körüklü, “Yürük Türküsü” [Şiir], s. 11
Yağmur Akıncı, “Sayın Savcılara”, s. 12
[Mustafa] Kayabek, “Ölüm Bir Duvarın Dibinde Gölge: Arif Nihat Asya’nın Ruhuna”, s. 13-16
İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Barış ve Savaş” [Şiir], s. 14
Faruk Nafiz Gürakar, “Horyatlar” [Şiir], s. 15
“Arif Nihat Asya’dan Seçmeler” [Şiir], s. 17
Gülçin Çandarlıoğlu, “Türk Destan Kahramanları ve Motifleri V: Bozkurt”, s. 18-19
Mustafa Hacıömeroğlu, “Eski Bir Hâtıra”, s. 19
Rana Hulûsi, “Tenkit!... Evet mi?... Hayır mı?...”, s. 20
Feyzi Ülgü, “Son Perde” [Şiir], s. 20
“Sanat Derneği Basın Bildirisi”, s. 21-22
Faruk Başkurt, “Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin Güvenliği, Bölünmezliği ve Devamlılığı İçin Görevli Olanlar Tarafsız Olamaz”, s. 22
Aydil Erol, “Fiskeler”, s. 23
“Aylık Sohbet”, s. 24
“Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 12, Sayı 5 (137), Mayıs 1975

- Selman Mümtaz, “Azerbaycan Halk Edebiyatı Örnekler 1: Keklik” [Şiir], s. 2
- Taylan Demirutku, “Dilek” [Şiir], s. 2
- Emel Turan, “Emel” [Şiir], s. 2
- Atsız, “23 Mayıs (1040) ve 3 Mayıs (1944)”, s. 3
- Nejdet Sançar, “Demokrasi Orman Hürriyeti midir?”, s. 4-5
- Kekevioğlu [Turan Kekevî], “Misafir Gitti Sançar” [Şiir], s. 4
- Kekevioğlu [Turan Kekevî], “Uçmağa Vardı Kürşat” [Şiir], s. 4
- İşbara Alp, “Nejat Muallimoğlu’na Cevaptır”, s. 6
- A. Okçuoğlu [Nejdet Sançar], “TRT’de Yahudi Muştaları”, s. 7-9
- Refet Körüklü, “Gidelim Tanrıdağına: Muhterem Hocam Nejdet Sançar’ın Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 7
- “Türk” [Şiir], s. 9
- Muzaffer Eriş, “Yurdumuzda Elektrik Santrallerini Yapacak Fabrikalar Acele Yapılmalıdır”, s. 10
- İşbara Alp, “Kızılalma: Sibernetik ve Türkçülük”, s. 11-13
- İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Dağıtım ve Eğitim” [Şiir], s. 13
- Basat, “Dörtlük” [Şiir], s. 13
- Murat Çetin, “Öcün Komayız: Şehit Ertuğrul’un Ruhuna” [Şiir], s. 13
- Nurettin Pakyürek, “Faşistlik Suçlaması”, s. 14-15
- Reşat Gürel, “Yasta Kaybolan Bayram”, s. 15
- Murat Çetin, “Daima Yanacak Canlı Meş’aleler”, s. 16
- Çolpan Önder, “Türk Halk Oyunları’nın Bugünü”, s. 17
- İ.T., “1945 ve 1946 Macar Hürriyet Savaşı Mücahitlerinden Biri Tarafından 30 Sene Sonra Amerika Birleşik Devletleri Kongresine Gönderilen Açık Mektup”, s. 18
- Halûk Çay, “Türk Adları Üzerine I”, s. 19-20
- Hazırlayan: Zeynelabidin Yıldırak, “Âşık Hüseyin Şemkirli (1811-1891)”, s. 21-22
- Taylan Demirutku, “Bir Başka Diyar” [Şiir], s. 21
- Erdoğan Mutlular, “Çora Batır Destanı”, s. 23-24
- “Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 12, Sayı 6 (138), Haziran 1975

- Bahtiyar Körbahtı, “Horyatlar” [Şiir], s. 2
- Atsız, “Türk Budun, Ökün!”, s. 3
- Sencer Sunguralp, “Ortaasya Türkleri ve Dünya Dengesi”, s. 4-5
- Hayrani Ilgar, “Saat 12’yi Vururken”, s. 5
- İsmail Ilgar, “Millî Değerlerimiz”, s. 6

- Behzat Tanç, “Millî Devlet ve Millî Demokrasi”, s. 7
- Ülkü Ocakları Yurt Dışı Hannover Teşkilâtı, “Kızıl Vicdanların Sesi”, s. 8
- Reşide Sançar, “Beni Hayata Bağlayanlar: Afşın ve Nejdet’in Ruhlarına”, s. 9
- Fethi Tevetoğlu, “Nejdet Sançar”, s. 10
- Faruk Nafiz Gürakar, “Dörtlük” [Şiir], s. 10
- Basat, “Dörtlük” [Şiir], s. 10
- Prof. Dr. Çuiçiro İmaoka, “Japonya’dan Gelen Mektup: Çağırış”, s. 11-12
- Gavseddin Koçak, “Murat Alsın” [Şiir], s. 12
- İşbara Alp, Doruk Çetin, Ay Hanım, “Kızılalma: Siberetik ve Marksizm-Leninizm”, s. 13-19
- Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, “Ne Oldu” [Şiir], s. 14
- Refet Körüklü, “Bayraklı Dede: Muhterem Hocam Arif Nihat Asya’nın Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 15
- Refet Körüklü, “Dörtlük” [Şiir], s. 15
- Basat, “Siyasetin İçinden” [Şiir], s. 18
- Dr. Bektaş Yıldırım, “Ağıt” [Şiir], s. 19
- Taylan Demirutku, “Vefa: Nejdet Sançar Hocamın Aziz Ruhuna” [Şiir], s. 19
- Aydil Erol, “Solun Namusu”, s. 20
- Aydil Erol, “Kitap Saati”, s. 21
- “Sançar: Sançar Hocamın Ruhuna; Arif Nihat Asya Hocamın Ruhuna İthaf Olunur” [Şiir], s. 21
- İmamoğlu Hikmet Okuyar, “Mektup” [Şiir], s. 22
- Ediy Ayel, [Başlıksız] [Şiir], s. 23
- Serdaroğlu Emin Bülent, “Hatay’a Selâm” [Şiir], s. 23
- Serdaroğlu Emin Bülent, “Niçin?” [Şiir], s. 23
- Mehmet Sadık Aran, “Tûfan Olacak” [Şiir], s. 23
- Enis Behiç Koryürek, “Moskova” [Şiir], s. 23
- “Ötüken’den Haberler”, s. 24

Yıl 12, Sayı 7 (139), Temmuz 1975

- Reşat Gürel, “Kerkükte Bayram Vardı”, s. 2
- Atsız, “Kurtarılmamış Türkler”, s. 3-4
- Atsız, “Nejdet Sançar’a Ağıt” [Şiir], s. 3
- Refet Körüklü, “Pervane Olmuşsun” [Şiir], s. 4
- Behzat Tunç, “Çağımız ve Milliyetçilik”, s. 5
- Taylan Demirutku, “Bozkurt” [Şiir], s. 5
- Murat Çetin, “Yüzyılımızın En Büyük Yarası”, s. 6-7
- Almıla, “Millî Demokratik Azerbaycan Cumhuriyeti (28 Mayıs 1918-27 Nisan 1920)”, s. 7-9
- Halûk Çay, “Kerkük Türklüğü”, s. 10-14

Selahattin Kılıç, “Azerbaycan’da Sovyet Emperyalizminin 55. Yılı”, s. 14-16
A. Şekür Turan, “Mehmet Emin Buğra (Ölümünün Onbirinci Yılı Münasebetiyle)”, s. 17
Muzaffer Eriş, “Yadellerdeki Şehitlerimiz; Ağlatan Bayrak”, s. 18
Faruk Nafiz Gürakar, “Komünizmin Gerçekleri (!)”, s. 19-20
Şevket Keskin, “Sayın Frenk Nejat”, s. 20-21
Elmas Yıldırım, “Ben mi” [Şiir], s. 21
Afşın Bahadıroğlu, “Oğuzname”, s. 22
Halûk Çay, “Türk Adları II”, s. 23-24
Aydil Erol, “Marksizm ve Nurculuk”, s. 24

Yıl 12, Sayı 8 (140), Ağustos 1975

Atsız, “Düşmana Taviz Verilmez”, s. 2
Elmas Yıldırım, “Koşma” [Şiir], s. 2
Atsız, “Mendebur Amerikalı”, s. 3-5
Taylan Demirutku, “Büyük Türkeli” [Şiir], s. 5
Murat Çetin, “Kıbrıs Zaferi Kimin Eseri”, s. 6
İsmail Ilgar, “Ailede Eğitim”, s. 7
Ahmet Acar, [Başlıksız] [Şiir], s. 7
Gültekin, “Buzlu Cehennem” [Şiir], s. 8
Behzat Tunç, “Propaganda Gücü”, s. 9
Nihat Yücel, “İsyana Davet” [Şiir], s. 9
“Macaristan Hun-Macar Hürriyet Mücahidleri”, s. 10
Halûk Çay, “Selçuklular Çağı: Sahibata Fahreddin Ali Medresesi”, s. 11-12
Nureddin Pakyürek, “Dostlar” [Şiir], s. 12
Selâhattin Kılıç, “Kuzey Azerbaycan Şairlerinden Elmas Yıldırım”, s. 13-16
“Mark Twain ve Aziz Nesin”, s. 17-19
Sefîlî, “Sesleniş” [Şiir], s. 18
Mustafa Kayabek, “Deli Gönlüm”, s. 20-22
Elazığlı Fikret Memioğlu, [Başlıksız] [Şiir], s. 21
“Ötüken’den Haberler”, s. 23
Atsız, “26 Ağustos (1071) ve 30 Ağustos (1922)”, s. 24

Yıl 12, Sayı 9 (141), Eylül 1975

Recepoğlu Mithat Yılmaz, “Fal Değil: Merhum Nejdet Sançar Beğ’e” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türk Tarihinde ‘Eylül’”, s. 3-5
Bumin İstemi, “Meriç’ten İlk Geçiş” [Şiir], s. 5
Reşide Sançar, “Kurtlar ve Kurtarıcılar (31. Yaş Gününde Afşın’ın Ruhuna Armağan)”, s. 6

Sencer Sunguralp, “Politik Grevler Salgını”, s. 7-8
Behzat Tanç, “Ölüm Kalım Savaşı”, s. 9
Refet Körüklü, “Hasretlik Olmasa” [Şiir], s. 9
Çolpan Önder, “Türk Folklor Kongresi’nin Ardından”, s. 10-11
Recep Mithat Yılmaz, “Dörtlük” [Şiir], s. 11
“Dış Türkler İle İlgili Bildiriler”, s. 12
Basat, “Sorular” [Şiir], s. 12
Abdülkadir Ersöz, “Basın Bülteni”, s. 13
Ali Akış, “Mayıs 1975 Tarihinde”, s. 14
Mustafa Kayabek, “O Yâr Kuş Oldu Uçtu” [Şiir], s. 15
Murat Çetin, “En Güzel Anış” [Şiir], s. 15
Halil Tireli, “Türk Ocağı Reutlingen ve Çevresi Teşkilâtı”, s. 16

Yıl 12, Sayı 10 (142), Ekim 1975

Behzat Tanç, “Sağ ve Sol Gericilere Karşı”, s. 2
Atsız, “Navarin Baskını (20 Ekim 1827)”, s. 3
Rana Hulusi, “Kendine Ters Düşenler”, s. 4
Murat Çetin, “Niçin” [Şiir], s. 4
Hayrani Ilgar, “T.R.T. Genel Müdürüne Açık Mektup”, s. 5-6
“Üstad N. Fazıl Kısakürek’in Mektubu”, s. 6
Hasan Oraltay, “Büyük Türkelinden: Avrupa’da Mezarsız Kalan Adsız Kahramanlar”, s. 7-9
Tansu Say, “Türkiye’nin Türklüğü Üzerine”, s. 10-14
Mustafa Yıldızhan, “Horyatlar” [Şiir], s. 13
Kutsal Ötüken [Aydil Erol], “Sen de mi Brütüs?...”, s. 15
Nazım Zeyrek, “Yine mi Gâflet?”, s. 15
Halil Tireli, “Esslingen Milliyetçi Türk İşçileri Cemiyeti Kuruldu”, s. 16

Yıl 12, Sayı 11 (143), Kasım 1975

Refet Körüklü, “Yıllar Çizdi” [Şiir], s. 2
Atsız, “Türk Halkı Değiliz. Türk Milletiyiz”, s. 3-4
Basri Gocul, “Vatan” [Şiir], s. 3
Nejdet Sançar, “Okumuşun Sürüp Giden Gafleti”, s. 5-6
Kul Mehmet, “Fransa’ya Biraz da Yürek Sipariş Ediniz”, s. 6-8
İsmail Ilgar, “Yine Mühendis Odaları”, s. 8-11
Faruk Nafiz Gürakar, “3 Mayıs Övgüsü” [Şiir], s. 10
Faruk Nafiz Gürakar, “Dörtlük” [Şiir], s. 11
Hasan Oraltay, “Kökserik (1)”, s. 12

Hâluk Çay, “Konya Medreseleri”, s. 13-15

Behzat Tanç, “İdeolojik Çizginin Belirlenmesi”, s. 16

EK 2: Yazarların Fihristi

- ABDÜLSELÂMOĞLU, Fahrettin, “Moskof İhtirasına Cevap,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 10
- ACAR, Ahmet, “Yeşil Gözlüm” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 20
_____ [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 7
- AÇIKEL, Turan, “Turandan Sesler” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 24
_____ “Bozkurtlama (Rıza Nur’un Aziz Ruhuna)” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 2
- ADIGÜZEL, Niyazi, “Halka Açık Şirketler,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 15-16
_____ “Türkiye’de Millî Kaynaklar Nasıl İsrâf Ediliyor,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 17
_____ “Kıbrıs Harekatının Düşündürdükleri,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 10
- Ahmet, “Rize Manileri,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 53
- Ahmed Baha, “Safranbolu Manileri,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 57
_____ “Safranbolu Manileri,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 84
_____ “Safranbolu Manileri,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 133
_____ “Bey Böyräk (Anlatan: Kuzyakalı Mustafa Ef.),” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 255-260
_____ “Safranbolu Manileri,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 53
- [Ahmet Cevat Bey], “Ahmet Cevat Beyin Bir Mektubu,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 88-89
- Ahmet Özdemir, “Kalbimizin Çarpışı” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 55
- Ahmet Remzi, “Türk İstenografisi ve Memleketteki Lüzumu,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 78-80
- Ahmet Teğın, “Yaşamak Sanatı I: Paraya, Servete ve Satışa Dair,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 267-269
_____ “Yaşamak Sanatı II: Vazife ve İşe Dair,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 42-43
- A.K., “Ak Toprak,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 10-11
- Aka Gündüz, “Teselli” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 22
- AKALIN, M. (Eğınlioğlu), “Türkte Bulacaksın” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 7
- AKALTAN, Mithat, “Aydınlar-Bir Hitap,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 11
- AKANSEL, Mustafa Hakkı, “Rıza Nurun ‘Türk Tarihi’,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 2-3

- _____ “Türklük Fikri,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 1
- _____ “Bir Vicdan Meselesi,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 5-6
- _____ “Ölüm Kadar Kuvvetli,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 1
- _____ “Birsâm-ı-Saadet,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 6-7
- _____ “Tıbbî-Tarihî Bir İnceleme: Yabancı Kan ve Devletlerin Batması,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 6-8
- _____ “Ana Sevgisi Gibi,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 5-6
- AKAR, Metin, “Koşma” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 47
- AKAT, Fethi, “Yaralı Bozkurt (Bir Perdelik Temsil)” [Tiyatro], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 12
- AKBAŞ, Ali [Korkut Akbaş], “Yiğitleme” [Şiir], *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 10
- _____ “Şehriyara Selâm” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 2
- _____ “Tuyug: Aydil Erol’a” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 12
- Akbudak, “Niçin? Neden?,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 10
- _____ “İran Türklüğünü Eritme Politikası,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 13-14
- AKCAN, Osman Rıza, “Mehmed’e Mektup,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 5
- AKDAĞ, Mehmet Zeki, “Kayıptan Gelen Ses” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 2
- _____ “Komutanı Huzurunda Mehmetçik,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 10
- _____ “Bu Telimde Tanrı Teli” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 7
- _____ “Ver Atımı Atımı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 7
- _____ “Mehmedim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 2
- _____ “En Mukaddes Sevgilime” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Ver Tanrım!..” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 11
- _____ “Tanrım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 12
- _____ “Sabrımız Bendinden Taşmak Üzredir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 13
- _____ “Muştu” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 15
- _____ “Serhatlarda Sabah” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 9
- AKDEMİR, Ali Rıza, “Davet” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Hesap,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 4
- _____ “Türk Tokadı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 5
- _____ “Bir Gün Gelecek,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 4
- AKGÜN, Zülfikar, “Soran Bozkurtlar” [Şiir], *Ötüken*, 73, (1969), s. 12
- AKIN, Fikret, “Kalmış” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 15
- AKIN, İ. Behçet, “Büyük Cihangir Çingiz Kağan,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s.

- _____ “Müslüman-Türk Hareketlerinin Müjdecisi: Kaşgarlı Mahmud,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 5-7
- _____ “Türk Uluları: Temür Beğ,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 6
- _____ “Türk Uluları: Hüseyin Mirza Baykara,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 13-14
- _____ “‘Yeni Lisan’ Mücahitlerinden: M. Ali Tevfik Yükselen,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 6-7
- AKINCI, Fahri, “Bana Göre” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 31
- AKINCI, Yağmur, “Sayın Savcılara,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 12
- AKIŞ, Ali, “Mayıs 1975 Tarihinde,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 14
- AKKAYA, Hikmet, “Yeşil Kıbrıs’ım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 2
- AKKOYUNLU, Hüseyin A., “Son Göçler ve İskân Politikamız,” *Orkun* (1950-1952), 5, 1950, s. 15-16
- _____ “Grev Hakkı,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 13-14
- AKMAN, İ. Necmi, “Afganistan’da Ölüme Terkedilen Türk,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 13
- _____ “Silâhsızlanma Yarışı I,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 19-22
- _____ “Silâhlanma Yarışı II,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 21-22
- AKMAN, Muvaffak, “Şiir” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 14
- AKASLAN, İbrahim, “Bozkurtlara” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 2
- AKSAY, Hasan, “Huzur Yolu,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 6
- _____ “Ortaçağ’ı Kapayan Türk,” *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 37
- AKSOY, Fehmi, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları X: Gelibolu,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 15-16
- AKSOY, Necdet, “Batıya Doğru,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 5
- _____ “Hisar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 13
- _____ “Kutsal Direniş,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 11
- _____ “Aşk” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 9
- _____ “Dokunmayın” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 19
- AKSOY, Tayyar, “Çağrı” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 10
- _____ “Onlar da İnsandı” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 11
- _____ “Ülkücüler Geliyor” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 11
- _____ “Mehmetçik” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 14
- _____ “Turan’a Hasret” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 13
- _____ [Alper Aksoy], “Sesleniş: Tunceli Bozkurtlarına” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 2
- _____ [Alper Aksoy], “Yuh” [Şiir], *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 2

- AKSOYALP, Süleyman, "Bilinmeyen Gerçeklik," *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 26
- _____ "Türkçe'nin Gelişmesi," *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 21-22
- _____ "Hudeybiye Muahadenâmesi," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 20
- ALBAYRAKTAROĞLU, İsmail Durmuş, "Yalvarış" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 2
- _____ "Çağrı" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 2
- _____ "Gelsin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 2
- _____ "Yakarış" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 20
- _____ "Bozkurt Uyan: İbrahim Karayel'e" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 46
- _____ "Anadolu Dertlerinden" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 11
- _____ "Gönlümce" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 31
- _____ "Ağrı" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 14
- _____ "Mevlânâ" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 15
- _____ "Yakarış: Almla'ya Hürmetlerimle" [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 14
- _____ "Almla'ya" [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 2
- ALİ, Sabahattin, "Birdenbire Sönen Kandilin Hikâyesi" [Hikâye], *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 12-18
- _____ "Rüzgâr" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 42-43
- _____ "Nefes: Gök Alpa İthaf" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 64
- _____ "Dağlar" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 161
- _____ "Kara Yazı" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 295
- _____ "Mayıs" [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 23
- _____ "Kurtarılamıyan Şaheser" [Hikâye], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 125-133
- _____ "Unutamadım" [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 138
- ALİGİL, Recep Tekinırk, "Türkçü Genç" [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 13
- Alivelioglu, "Karasevdam" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 2
- Almla, "Millî Demokratik Azerbaycan Cumhuriyeti (28 Mayıs 1918-27 Nisan 1920)," *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 7-9
- ALOGAN, Bedrettin [Hunutluoglu], "Dursunoğlu'nun Sözleri," *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 10
- _____ "Köy Enstitülerinde Kooperatif," *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 10
- ALP, Turgut, "Türkçülere Faşistlik Yamamaya Çalışanlar," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 7-8
- ALPAN, Necip, "Kıbrıs'ın Özlemi" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 2
- ALPAUT, Aziz, "İbret Alınacak Olaylar," *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 24-27
- ALPAY, Ahmet, "Hal'in; Yolumuz" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 29

- ALPAY, Bedri, "Bir Hakikatin İfadesi," *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 13
- ALPAYDIN, Vedat, "Turan İçin" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 8
- ALPSÜ, Namık Zafer, "Türkiye'nin Köy ve Kasabaları II: Torbalı," *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 14
- _____ "Lânet Olsun," *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 11
- _____ "Turan Bizimdir" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 2
- _____ "Mehmetçik Türküsü" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 2
- _____ "Mürâi," *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 7
- _____ "Kore Topraklarında Türk Kahramanlığı," *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 4
- _____ "İstanbul'un Fetih Destanı" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 4
- _____ "Tiyatrollarımız," *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 11-12
- _____ "Köy Davâmız," *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 10
- _____ "Türk Tarihinde Ağustosun Manâsı," *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 10
- _____ "Kıbrıs Türktür," *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 4-5
- ALPSÜ, Namık Zeki, "Türkiye'nin Köy ve Kasabaları IX: Elbistan," *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 16
- _____ "Kıbrıs Türkiyenin Olmalıdır," *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 5
- ALPTEKİN, Turan, "Ben" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 2
- ALTAYLI, Doğanalp, "Tanrı Türkü Korusun.." [Şiir], *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 13
- ALTAYLI, Meriç, "Lise Edebiyat Kitabı mı, Dil ve Metin Faciası mı?," *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 8-9
- ALTAYLI, Yiğit, "Türkistan" [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 16
- ALTAYTUNA, Mehmet (Ayvazoğlu), "Peşte Göklerindeki Ses" [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 9
- ALTUNSOY, Mehmet, "Hikâye: Park" [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 10-11
- ALTURAL, Fazıl, "Türklerimiz" [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 2
- ANAFARTA, Hüseyin, "Yaşayan Kahramanlar: Hasan Çavuş," *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 11-12
- ANIL, Murtaza, "Türkler" [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 5
- _____ "Kendine Gel" [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 2
- _____ "Türk Oğluna" [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 2
- _____ "Şaşkın" [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 2
- ARAKALIK, D.T., "Türkistan Millî Hükûmeti Alaş Orda'nın Kuruluşunun 50. Yıldönümü," *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 6-7

ARAN, Mehmet Sadık [San'an], "Son Dilek" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 7

_____ "İdealist Türklere Karşı Cephe Açan Şarlatan Enternasyonalcilere," *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 23

_____ "Azerbaycan ve Rusya," *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 3-5

_____ "Azerbaycan ve Türkiye'de Devrimcilik," *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 9-11

_____ [San'an], "Elli Yıllık Yolculuk" [Şiir], *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 11

_____ [San'an], "Eski Hamam, Eski Tas..." [Şiir], *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 3

_____ [San'an], "Ağalar ve Dağlar" [Şiir], *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 2

_____ [San'an], "Hacılar ve Öksüz Bacılar" [Şiir], *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 12

_____ [M.S.A.], "İran'daki Türk Şairleri," *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 7

_____ [San'an], "İmamlar ve İmanlar" [Şiir], *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 11

_____ [San'an], "Mutlu Bir Akın Günü idi O...", *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 3

_____ [San'an], "İmamlar ve İmanlar" [Şiir], *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 8

_____ "Türk Kültürü'nün Yanlıları," *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 5-6

_____ "İran'da Türk Şairleri," *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 5-7

_____ "Türk Kültüründeki Yanlılara Dair," *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 11-12

_____ [San'an], "Susturmalıyız!.." [Şiir], *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 7

_____ "Millî Azerbaycan İstiklâlinin Dünya Milletlerince Tasdikinin 47. Yıldönümü," *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 12-13

_____ "Kars Vilâyetinde Ermeni Mezalimi," *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 7-9

_____ "Sovyet Emperyalizmi ve Batılıların Tutumu," *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 2

_____ "Azerbaycan, Türkiye ve İran," *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 8-9, 11

_____ [M.S. San'an], "Ergenekon Türküsü" [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 4

_____ "Esir Türk'lere" [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 15

_____ "Tanrı Dağları" [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 23

_____ "Tûfan Olacak" [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 23

ARIBOĞA, Yaşar, "Kıbrıs" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 31

ARIK, Fahriye, "Tarihçi Neşrî Hakkında," *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 17-18

_____ "Tarihçi Neşrî Hakkında II," *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 9-10

_____ "Tarihçi Neşrî Hakkında III," *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 6-8

ARIK, Mustafa Arif [Arık Ozan], "Günüdür" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 7

_____ "Koçaklama" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 22

ARIK, Remzi Oğuz, "Kaybettiğimiz Kıymetlerden," *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 3-4

- _____ “Rahmetlik Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 44
- ARIKAN, H. Tahsin, “Tuna Boyu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 2
- A. Rıza, “Çifci Mabudunun Heykeli Önünde Âşara İsyan,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 116-118
- A. Rıza, “Anadoluda Sihirli Taşlar,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 299-300
- AROLAT, Ali Mümtaz, “Bir Gemi Yelken Açtı” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 6
- _____ “Kumlara Çizdiğim Hatlar” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 14
- _____ “Mehtapta Hülya” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 23
- _____ “Üç Çeşme” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 17
- ARUOBA, Muazzez, “Ölümsüz Maleter” [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 9
- ARVASİ, Ahmet Cezar, “Özleyiş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 2
- ASLAN, Ahmet Ali [Ahmet Ali Garipkafkaslı], “Sınır Taşı” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 17
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 20
- ASLAN, Yasin, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 14
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 11
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 14
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 5
- ASYA, Arif Nihat, “Çadır” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 3
- _____ “Kleopatra” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 4
- _____ “Kıbrıs Rübâileri I” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 3
- _____ “Kıbrıs Rübâileri II” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 4
- _____ “Onlar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 21
- _____ “Ağıt” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 21
- _____ “Kıbrıs’ta Mevlâna” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 6
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 3
- _____ “Rubaî” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 3
- _____ “Leylâ” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 3
- _____ “Sultanlar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 4
- _____ “Gencosman” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 3
- _____ “Kıbrıs Rübâileri” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 7
- _____ “Tanrıdağı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 9
- _____ “Mavi I” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 3
- _____ “Arif Nihat Asya’nın Şiir Hakkında Görüş ve Düşünceleri,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 8-9
- _____ “Beyaz Atlı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 22
- _____ “Fetih Marşı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 31

- _____ “Temmuz; Burçlar; Dullar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 42
- _____ “Kıbrıs” [Şiir], *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 8
- _____ “Ağlamak” [Şiir], *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 9
- _____ “Ada” [Şiir], *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 12
- _____ “Akdeniz Kokusu” [Şiir], *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 15
- _____ “Zaman” [Şiir], *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 12
- _____ “Rübâî: Türbe” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 11
- _____ “Hisarlar” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 4
- _____ “Alparslan” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 4
- _____ “Mızrak” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 4
- _____ “Kapr” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 4
- _____ “Kök” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 5
- _____ “Mahmuz” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 4
- _____ “Hamza Sadi Özbek” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 3
- _____ “Arif Nihat Asya’dan Seçmeler” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 17
- Âşık Çelebi, “Tuna Kasidesi’nden” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 8
- Âşık Dertli Bülbül, “Binbaşım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 2
- Âşık Zülfikar Divanî, “Bozkurtlar Geliyor” [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 7
- ATALAY, Aysel (Akkol), “Kür-Şad” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 25
- ATALAY, Besim, “Ettuhfet-üz-Zekiyye fil-Lûgat-it-Türkiyye,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 6-8
- ATAMAN, Hikmet, “İtalyan Basını Kendine Gel,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 29
- ATAOĞUZ, Öztürk, “Özgürce” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 14
- ATASEVER, T. Turan, “Kızıl Elma” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 2
- _____ “Döğüşelim Turan İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 15
- _____ “Hakikat Uğruna” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 7
- _____ “Yürüyüş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 2
- _____ “Turan’a Doğru” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Ağlarım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 2
- _____ “Desinler” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 10
- _____ “Çiğnenemez Bu Toprak” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 10
- _____ “Bu Millet” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 2
- _____ “Mehmedim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 11
- _____ “Zafer Bizimdir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Deli Gönül” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Vatan Uğruna” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 8

- _____ “Selam Size” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 29
- _____ “Nerelerdesin?: H.S. Ertürk’e Say” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 30
- ATAY, Oğuz Sadık, “Geliyoruz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Çay,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 15
- _____ “Yeter Artık” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 2
- ATEŞOĞLU, M. Mustafa [Ateşoğlu], “Varsağı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 7
- _____ [Ateşoğlu], “Ne Gün İçin Yaşıyoruz?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 6
- _____ “Şehitler İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 7
- ATİLLA, Osman, “Büyük Edip ve Fikir Adamı Peyami Sefa (1899-1961): Ölümünün Birinci Yıldönümünde,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 6
- Atlı, “Atlılar” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 263
- ATSIZ, Bedriye Sabit, “Atsız’a” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 98
- _____ [Tolunay], “Türk Kadınının Hak ve Vazifeleri,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 23-24
- _____ [Tolunay], “Yine Niçin Kaçtın,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 23
- _____ [Tolunay], [Başlıksız], *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 36
- _____ [Tolunay], “Millî Sanatımızı Mahkûm Eden İdam Hükümde Yırıtılmalıdır,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 64-65
- _____ [Tolunay], “Türk-Moğol İmparatorluğu: Çingiz Han (1155-1227),” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 65-71
- _____ [Tolunay], “Nice Olur?,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 89
- _____ “Gemici” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 32
- _____ “Dr. Rıza Nur İçin,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 12
- ATSIZ, Hüseyin Nihâl [Boz Kurt], “Bir Kuş Bakışı,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 2-3
- _____ [H. Nihâl], “Türkler Hangi Irktandır?,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 6-7
- _____ [Atsız], “Bugünün Gençlerine” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 12
- _____ [A.K.], “Fikir Hayatı,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 20-21
- _____ [İmzasız], “Mecmualar ve Gazeteler,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 21-23
- _____ [M. Ekrem], “Spor,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 23-24
- _____ [Boz Kurt], “Gençlik ve Mefkûre,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 25-27
- _____ [Atsız], “Koşma” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 33
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 36
- _____ [Y.D.], “Dönüş” [Hikâye], *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 40-41

- _____ [A.K], “Fikir Hayatı,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 45-46
- _____ [K.A], “Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 46-48
- _____ [Boz Kurt], “İlerki İnkılâpçılara,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 49-51
- _____ [Atsız], “Türklerin Türküsü” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 50
- _____ [İrkıl Ata], “Küçük Yazılar,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 55-56
- _____ [Namık Kemal], “Mefkûremin Faciası,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 61-62
- _____ [Y.D], “Şehitlerin Duası” [Hikâye], *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 64-67
- _____ [A.K], “Fikir Hayatı,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 67-68
- _____ [İmzasız], “Neşriyat,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 71
- _____ [K.A], “Gazeteler Mecmualar,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 71-72
- _____ [Boz Kurt], “Memleket Bilgisi,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 73-74
- _____ [İrkıl Ata], “Küçük Yazılar,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 80-81
- _____ [Atsız], “Topal Asker” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 82-83
- _____ [Y.D], “Erkek, Kız” [Hikâye], *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 85-88
- _____ [H. Nihâl], “‘İzmirden Sesler’ Hakkında,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 93-94
- _____ [K.A], “Gazeteler ve Mecmualar,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 94-95
- _____ [M. Ekrem], “Spor,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 95-96
- _____ [***], “Köçümlük,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 97-99
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 101
- _____ [H. Nihâl], “‘İzmirden Sesler’ Hakkında II,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 118-119
- _____ [K.A], “Gazeteler ve Mecmualar,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 119-120
- _____ [***], “Millî Ahlâk,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 121-122
- _____ [Atsız], “Şehit Tayyareci Erkânıharp Yüzbaşı Kâminin Büyük Hâtırasına” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 123
- _____ [Y.D], “İki Onbaşı” [Hikâye], *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 141-143
- _____ [Namık Kemal], “Ziya Gök Alpin Hayatı ve Malta Mektupları,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 143-144
- _____ [İmzasız], “Neşriyat,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 144
- _____ [***], “Millî Benlik,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 145-147
- _____ [Namık Kemal], “Açık Tekkeler,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 151
- _____ [İmzasız], “Neşriyat,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 168
- _____ [***], “Millî İktisat,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 189-191
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 190

- _____ [Atsız], “Hindenburgun Sözleri,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 211-212
- _____ [İmzasız], “Mecmualar Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 212
- _____ [***], “Millî Gaye: ‘Neslimizin Âmentüsü’,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 213
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 218
- _____ [M. Emin], “Onlara!...,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 221-223
- _____ [K.A], “Gazeteler, Mecmualar, Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 233-236
- _____ [***], “Halk ve Münevver,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 237-239
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 238
- _____ [K.A], “Gazeteler, Mecmualar, Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 260
- _____ [***], “İktisat ve Millî Müdafaa,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 261-264
- _____ [H. Nihâl], “Aynı Tarihî Yanlışığa Düşüyor muyuz?,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 279-281
- _____ [İmzasız], “Mecmualar, Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 284
- _____ [***], “Bize Bir ‘Gençlik’ Lâzımdır,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 285-287
- _____ [H. Nihâl], “Aynı Tarihî Yanlışığa Düşüyoruz,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 290-292
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 296
- _____ [Namık Kemal], “Kadro ve Ziya Gök Alp,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 302-304
- _____ [K.A], “Mecmualar ve Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 304-306
- _____ [***], “Millî Uyanıklık,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 1-2
- _____ [K.A], “Türkiyat Enstitüsünün Mühim Bir Teşebbüsü,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 22
- _____ [***], “Millî Mefkûre,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 25-27
- _____ [H. Nihâl], “‘Millî Seciye’ Buhranı,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 27-28
- _____ [Atsız], “Toprak-Mazi” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 40-41
- _____ [***], “Filibe Lokantası,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 49-50
- _____ [H. Nihâl], “Türk Vatanını Peşkiş Çekenlere,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 56-57
- _____ [K.A], “Mecmualar Kitaplar,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 69-72
- _____ [***], “Maziye İnkâr Edenler, Darülfünun ve Millî Tarih Kongresi,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 73-77
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 74

- _____ [H. Nihâl], “Sadri Etem Bey'e Cevap,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 85-88
- _____ [***], “Darülfünun İslahatı ve ‘Yüksek Muallim Mektebi’,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 97-100
- _____ [H. Nihâl], “Askerlik Aleyhtarlığı,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 100-104
- _____ [Atsız], [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 101
- _____ [Atsız Mecmua], “Çanakkale Savaşı,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 151-157
- _____ [H. Nihâl], “Çokayoğlu Mustafa Bey'e Son Cevap,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 163-164
- _____ [H. Nihâl], “Darülfünunun Kara, Daha Doğru Bir Tabirle, Yüz Kızırtacak Listesi,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 166-170
- _____ [K.A.], “Yeni Neşriyat,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 171, 173
- _____ [İmzasız], “Kurtulmamış Türkeli,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 172-173
- _____ [K. A.], “Türk Etnografya ve Halkiyatına Dair Kıymetli Bir Eser,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 174
- _____ [Atsız], “Ayrılık” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 175
- _____ [H. Nihâl], “Vâlâ Nurettin Beyden Bir Sual,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 175
- _____ [Atsız], “Yolların Sonu” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 176
- _____ [***], “Orhun,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 1
- _____ “Dün Gece” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 3
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar I-II,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 4-11
- _____ “En Eski Türk Müverrihi: Bilge Tonyukuk,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 16-20
- _____ [***], “Türk Dili,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 25-26
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar III-IV,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 28-31
- _____ “O Gece” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 44
- _____ [***], “X Meselesi,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 49-50
- _____ “Haddini Bil,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 51-55
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 54
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar V,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 58-63
- _____ “Edirne Mebusu Şeref Bey'e Cevap,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 77-85
- _____ “Ahmet Muhip Bey'e Cevap,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 86-88
- _____ “Şarkî Türkistan,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 88

- _____ [İmzasız], “Çanakkale Âbidesi İçin!,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 89
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar VI-VII,” *Orhun* (1933-1934), I/4 (20 Şubat 1934), s. 90-92
- _____ “Komünist, Yahudi ve Dalkavuk,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 93-94
- _____ “İkinci Türk Müverrihi: Yulğ Tigin,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 95-102
- _____ “Alaylı Âlimler,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 102-105
- _____ “Edirne Mebusu Şeref ve Hâkimiyeti Milliye Muharriri A. Muhip Beylere Açık Mektup,” *Orhun* (1933-1934), I/5 (21 Mart 1934), s. 106-108
- _____ “Alaylı Âlimlerden Sadri Maksudi Beye Bir Ders,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 109-110
- _____ “Cihan Tarihinin En Büyük Kahramanı: Kür Şad,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 111-113
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 113-117
- _____ “Türk Ordusunun İftihar Levhası,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 117-122
- _____ “Edirne Mebusu Şeref Beye İkinci Mektup,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 124
- _____ “Gaza Topraklarının Gazi ve Şehit Çocukları,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 125
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 126-130
- _____ “Büyük Bir Türkçünün Hâtırasının Kutlulanması,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 136-137
- _____ “Edebiyat Fakültesi Talebe Cemiyetinin Değerli Bir İşi,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 137-138
- _____ “Baş Makarnacımın Sırtı Kaşınıyor,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 138-139
- _____ “İnkılâp Ensitüsü Dersleri,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 139
- _____ “Musa’nın Necip (!) Evlâtları Bilsinler ki,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 139-140
- _____ “Tavzih,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 140
- _____ “Yirmici Asırda Türk Meselesi I: Türk Birliği,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 141-144
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 145-148

- _____ “Kanun Ahmet Muhip Efendiyi Çarptı,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 148-150
- _____ “Moyunçur Kağan’ Âbidesi,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 150-154, 156
- _____ “İstanbulun Fethi Yılına Ait Bir Mezar Taşı,” *Orhun* (1933-1934), I/8 (23 Haziran 1934), s. 155-156
- _____ “Yirminci Asırda Türk Meselesi II: Türk Irkı=Türk Milleti,” *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 157-160
- _____ “Türk Tarihi Üzerinde Toplamalar,” *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 161-165
- _____ [İmzasız], “16 ncı Asır Şairlerinden Edirneli Nazmî’nin Eseri ve Bu Eserin Türk Dili ve Kültürü Bakımından Ehemmiyeti,” *Orhun* (1933-1934), I/9 (16 Temmuz 1934), s. 165-172
- _____ “Türkçülük,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 1
- _____ “Türkçülere Birinci Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 16
- _____ “Dönüş” [Hikâye], *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 20-21
- _____ “İki Büyük Yıl Dönümü,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 22
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar I,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 22
- _____ [T. Bayındırlı], “Türkiyenin Millî Fudbol Maçları,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 23-24
- _____ “Bir Büyük Yıl Dönümü,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 8
- _____ “Türkçülere İkinci Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 14
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar II,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 23
- _____ [T. Bayındırlı], “Türkiyenin Millî Atletizm Maçları,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 24
- _____ “Savaş Aleyhtarlığı,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 1
- _____ “İki Şanlı Yıl Dönümü,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 8
- _____ “Türkçülere Üçüncü Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 8
- _____ “Şehitlerin Duası” [Hikâye], *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 19-21
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar III,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 24
- _____ [T. Bayındırlı], “Türkiyenin Millî Kılıç Maçları,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 24
- _____ “Şanlı Bir Yıl Dönümü,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 11
- _____ [T. Bayındırlı], “Türkiyenin Balkanlılararası Millî Güreş Maçları,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 14

- _____ “Türk Kızları Nasıl Yetiştirilmeli,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 15
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar IV,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 15
- _____ “Türkçülere Dördüncü Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 24
- _____ “Türkçülere Beşinci Teklif,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 9
- _____ “Yabancı Bayraklar Altında Ölenlere Ağıt,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 21-22
- _____ “Ülküler Taarruzîdir,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 23-25
- _____ “Varsağı” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 32
- _____ “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye Açık Mektup,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 1-4
- _____ “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye İkinci Açık Mektup,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 1-6
- _____ “Başvekil Saraçoğlu Şükrü’ye Açık Mektup,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 9-12
- _____ [Orkun], “Orkun’un Tarihçesi,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 2
- _____ “Türkçülük,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 3
- _____ “Dışardan Gelmemiş Olan Tek Düşünce,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 3-4
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Birinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 13
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar I,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 15
- _____ “Türkçülere Birinci Teklif,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 16
- _____ “Türkçü Kimdir,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 3
- _____ “Türkçülere İkinci Teklif,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 7
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıların İhanet Serisi: İkinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 7
- _____ “Türkçülük Değişmez Bir Fikirdir,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 3
- _____ “Türkçülere Üçüncü Teklif,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 11
- _____ “Tarihin Barışmaz Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 3-4
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Üçüncü İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 5
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar II,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 9
- _____ “Türkçülere Dördüncü Teklif,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 15

- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Dördüncü İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 11
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar III,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 14
- _____ “Ülküler Taarruzîdir,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 3-5
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Beşinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 7
- _____ “Türkiyenin Yeniden Kurulması,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 3
- _____ “Kurucular Meclisi,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 3-4
- _____ [Emekli Kurmay Subay], “Millî Türkistan Davası ve İngilizler,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 5-6
- _____ “Türkiyenin Türkleşmesi,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 3
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Altıncı İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 15
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Yedinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 15
- _____ “Türk Tarihinde Yabancıkanlıların İhanet Serisi: Sekizinci İhanet,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 5
- _____ “Faruk Nafize Bir İhtar,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 3-4
- _____ “Millî Birlik,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 3-4
- _____ “Tarih Şuuru,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 3-5
- _____ “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler I: Türk Destanı,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 10-11
- _____ “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler II: Türk Destanı Üzerinde Çalışanlar,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 10-11
- _____ “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler III: Türk Destanını Tasnif Etmek Tecrübesi,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 5-6
- _____ “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler IV: Türk Destanını Nazma Çekme Teşebbüsleri,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 6-7
- _____ “Yalan,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 3
- _____ “Türk Destanı Üzerinde İncelemeler V: Kopuzlama ve Oğuzlama,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 10-11
- _____ [Selim Pusat], “Asıl Mesele,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 6-7
- _____ [Selim Pusat], “Askerî Düşünce-Siyasî Düşünce,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 5
- _____ [Selim Pusat], “‘Devlet’ Adındaki ‘Harâmî Ocakları’ ile Siyasî Bağları Muhafaza Etmek Faydasızdır,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 3

- _____ “Türk Ahlâkı,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 3-4
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 5
- _____ “Büyük Türkçü Doktor Rıza Nur,” *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 2-5
- _____ “Büyük Türkçü Rıza Nur,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 4
- _____ “Rıza Nur,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 5-6
- _____ “Dünden Sesler: Yarımın Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 5
- _____ “Millî Kültürü Koruma Kanunu,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 2-3
- _____ “Dünden Sesler: Koşma” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 9
- _____ [Emekli Kurmay Subay], “Amerikalıların Rus Mahkûmu Türkleri Anlamakta Çektikleri Sıkıntılar,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 2-3
- _____ [Selim Pusat], “Tarih Önünde Baltacı Mehmet Paşa ve İsmet Paşa,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 2-3
- _____ “Veda,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 2-7
- _____ “Dünden Sesler: Yakarış I” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 17
- _____ “Dünden Sesler: Yakarış II” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 17
- _____ [İmzasız], “Türk Milletine Çağır,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 16-18, 32
- _____ “Röportaj: Çeşitli Konular Üzerine Atsız’ın Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 16-17
- _____ “3 Mayıs 1944,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 1
- _____ “Başvekil Şükrü Saraçoğlu’na Açık Mektup,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 4-7
- _____ “Başvekil Şükrü Saraçoğlu’na İkinci Açık Mektup,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 8-13
- _____ [İmzasız], “Müdafaam,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 14-16
- _____ “Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 40
- _____ “Koşma” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 40
- _____ “Atsız’dan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 41-42
- _____ “Rıza Nur’un Türkçülüğe En Büyük Hizmeti,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 2
- _____ “Çağrı Beğ,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 1-4
- _____ “Devletimizin Kuruluşunu Sağlayan Savaş,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 2-4
- _____ “Türkçülük,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 1
- _____ “Türk Kara Ordusu Ne Zaman Kuruldu?,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 1, 7
- _____ “Büyüklik Ülküsü,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 1, 22

- _____ “Bir Felsefe Öğretmeninin Yanlıları,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 14-17
- _____ “Türkçülük,” *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 1
- _____ “Ordu ve Dernek,” *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 3
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar,” *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 7
- _____ “Türk Milletinin Asıl Meseleleri,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 1
- _____ “Kömen” [Şiir], *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 5
- _____ “Uydurma Milliyetçilik,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 6-7
- _____ “Anılacak Günler,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 8
- _____ “Nurculuk Denen Sayıklama,” *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 1-4
- _____ “800 Kazak Türkü,” *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 4-5
- _____ [İmzasız], “18 Mart 1915,” *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 5
- _____ [İmzasız], “Türk Gençlerine Düşündürücü Levhalar,” *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 7
- _____ [İmzasız], “Anılacak Günler,” *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 8
- _____ “İslam Birliği Kuruntusu,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 7-9
- _____ [İmzasız], “Türk Milletinin Büyük Yas Günü,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 9
- _____ [İmzasız], “Yeni Bir Türk Tarihi,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 9
- _____ [İmzasız], “Anılacak Günler,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 10
- _____ [İmzasız], “Türk Milletinin Yalnızlığı!..,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 11
- _____ [İmzasız], “Dumlupınar ve Sakarya Zaferlerinden Daha Tesirli Darbe,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 12
- _____ “Birleşmiş Milletler İdeali,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 1-2
- _____ “Sosyalizm Maskaralığı,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 5-6
- _____ [İmzasız], “3 Mayıs,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 7
- _____ [İmzasız], “Türklüğün Büyük Günü,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 7
- _____ [İmzasız], “28 Mayıs 1918,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 7
- _____ [İmzasız], “Anılacak Günler,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 8
- _____ “Yorulanlar,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 1
- _____ “İşte Sosyalizm,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 6
- _____ “Eseri Olmayan Eşsiz Profesörler,” *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 1-4
- _____ [İmzasız], “Enteresan Haberler,” *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 12
- _____ “Milliyetçilik Taslayan İhtiyar Kozmopolit,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 1-2
- _____ [İmzasız], “Türkiye Tarihi,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 6
- _____ [İmzasız], “Falih Rıfkı’nın Tarih Kültürü,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 7-8
- _____ “Mendebur Amerikalı,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 1-2
- _____ “Hâtratsız Bir Yazı Serisinde Karanlık Noktalar,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 10-

- _____ “Devletin Yüksek Kademelerinde ve Gizli Teşkilâtı İçinde Hainler ve Casuslar mı Var?,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 1-4
- _____ [İmzasız], “Albay – Onbaşı,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 4
- _____ [İmzasız], “İki Türlü ‘Kafatasçı’,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 6
- _____ “Sosyal Yüzsüzlük,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 1-2
- _____ “İlericiler,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 1
- _____ [İmzasız], “Said-i Kürdici’ye,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 7
- _____ [İmzasız], “Türkiye Tarihi,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 12
- _____ “Antika Komünistler,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 9-10
- _____ “Churchill Masalı,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 3-4
- _____ “Milliyetçi Gençlik,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 1-2
- _____ “Düşmanlara Koz Veriliyor,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 9-10
- _____ [İmzasız], “Ellinci Yıl Dönümü,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 10
- _____ [İmzasız], “Dünyanın Çatısı Turan ve Rus Kafası,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 10
- _____ [İmzasız], “Türkiye Tarihi,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 11
- _____ [İmzasız], “Türk Milletinin Büyük Yas Günü,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 3
- _____ “Bizim Günümüz,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 1
- _____ “Mantık Şaheseleri,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 5-6
- _____ [İmzasız], “Türkiye’nin Kurulduğu Gün,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 9
- _____ “Kıbrıs’tan Sonra Kerkük,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 1-2
- _____ “Yok Olmaya Mahkûm Olanlar,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 16
- _____ “Atsız’ın Sağlık Bakanına Dilekçesi,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 17
- _____ “Tarihin Akışı Değiştirilemiyor,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 2-3
- _____ “Büyük Bir Yanlışlık,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 14-15
- _____ “Komünistler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 1-3
- _____ “Ahlâkî Adalet: 1500 Harbiyelinin Macerası,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 1-2
- _____ “Millî Savunma Gücünün Yok Edilmesi,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 15-16
- _____ “Komünizmin Ahmak Kardeşi: Sosyalizm,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 1-2
- _____ “Millî Benlik,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 3
- _____ “Düşmana Taviz Verilmez,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 3
- _____ “İngiltere Kraliçesi II. Elisabeth’e Dilekçe,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 7
- _____ “Biz Ne İstedığımızı Biliyoruz,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 1-3
- _____ “Türkiye Tarihinin Sekizinci Cildi,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 12
- _____ “Kürtler ve Komünistler,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 2-3
- _____ “Kömen” [Şiir], *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 18-19
- _____ “Senin Seviyen Bu mu?,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 20-21

- _____ “Her Çağın Masalı: Boz Doğanla Sarı Yılan” [Hikâye], *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 22-24
- _____ “Millî Bayram,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 2
- _____ “Kızılay Görevini Yapmadı,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 2
- _____ “İki Onbaşı” [Hikâye], *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 8-10
- _____ [İmzasız], “Onlara” [Şiir], *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 10
- _____ “Votka Fabrikası,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 11
- _____ “72 Kazak Ailesinin Bitmeyen Çilesi,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 14
- _____ “Turancıyız!.. Ne Olacak?,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 17-18
- _____ “‘Çengiz Han’ ve ‘Aksak Temir Bek’ Hakkında,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 4-5
- _____ “Konuşmalar,” *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 2-10
- _____ “Türklüğün Yas Günü,” *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 10
- _____ “Konuşmalar II,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 2-4
- _____ “Kızıl Kürtlerin Yaygarası,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 2-4
- _____ “Konuşmalar III,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 2-5
- _____ “‘Bağımsız Kürt Devleti’ Propagandası,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 3-5
- _____ “Doğu Mitinglerinde Perde Arkası,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 8-11
- _____ “Satılmışlar-Moskof Uşakları,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 3
- _____ “Sağcı Kimdir?,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 3-4
- _____ “Turancılık Romantik Bir Hayal Değildir,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 3-4
- _____ “Hürriyetin Sınırları,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 3-5
- _____ “Teşekkür,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 15
- _____ [İmzasız], “Azerbaycan Cumhuriyetinin 50. Yıldönümü,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 3
- _____ “Turancılık ve Faruk Güventürk,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 3-5
- _____ “Türkiye’de Sosyalist ve Komünist Faaliyetler,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 3-5
- _____ “Sol’un 94 Yılı,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 3-7
- _____ “Bozulan Türkçe,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 3-4
- _____ “Edebî Dil,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 3-4
- _____ “Türk Halkı Değiliz, Türk Milletiyiz,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 3-4
- _____ “Öğretmen Kıyımı,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “Genç Türkçülere Teklifler: 1,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 7
- _____ “Malazgirt Zaferinin 900 üncü Yıldönümü,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 3-4
- _____ “Sessiz Hizmet,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 8
- _____ [İmzasız], “Genç Türkçülere Teklifler: 2,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 14

- _____ “Dindar ve Mutaassıp Hacı Bayanın Türklüğe Hakaretleri,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 3-5
- _____ [İmzasız], “Genç Türkçülere Teklifler,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 14
- _____ “16 Devlet Masalı ve Uydurma Bayraklar,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 3-5
- _____ [İmzasız], “Genç Türkçülere Teklifler,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 5
- _____ “Yasak Kitap,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 3-4
- _____ “Solcu Foyası,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 3-7, 16
- _____ [İmzasız], “Çok Mühim Bir Eser,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 9
- _____ “Amerikalılar Aya Giderken,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 3-5
- _____ “Otorite,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 3-4
- _____ “68. Vilâyete Seyahat,” *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 3-16
- _____ “İran Türkleri,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 3-5
- _____ “Bizim Radyo ve Hoparlörleri,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 10
- _____ “Millî Siyaset,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 3-4
- _____ “Türkçülüğe Karşı Yobazlık,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 3-6
- _____ “Yunanistan Türkleri,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 3-4
- _____ “Arapları Kurtarmak İçin Bir Teklif,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 3-4
- _____ “Dr. Hasan Ferit Cansever,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 3
- _____ “Moda Yalnız Kılık Kıyafette Değildir,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 11, 16
- _____ “Macar İhtilâlcileri” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 4
- _____ “Mecburî Gurbette Yaşayanlar,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 3-4
- _____ “Zâde’ Değil, ‘Oğul’,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 3-5
- _____ “Macar İhtilâlcileri” [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 9
- _____ “Yobazlık Bir Fikir Müstehâsesidir,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 3-7, 14
- _____ “Çağımızın Masalı,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 3
- _____ “Kazakistanda Bulunan Mezar,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 5-6
- _____ “Türkiye ve Kıbrıs,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 3-4
- _____ “Ne Zaman Savaşılır?,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 3-4
- _____ “Sessiz Hizmet Edenler,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 7, 12
- _____ “Kiralık Subaylar,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 3
- _____ “Bir Millet Nasıl Çökertilir,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 3-4
- _____ “Türk Ordusuna Karşı Don Kişotlar,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 3-4
- _____ “Bir Yurdun Kutsal Yerleri,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 3-4
- _____ “Zeki Velidi Togan’ın Tarihçiliği,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 3-4
- _____ “Malazgird’in 900. Yıl Dönümü ve Millî Kültür,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 3-5
- _____ “Mehmet Sadık Aran-Tahsin Demiray,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 12-14

- _____ “Hürriyet Sarhoşluğu,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 3-5
- _____ “Milletleri Ruhlandırmak,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 3-4
- _____ “Kömen” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 8-9
- _____ “Kültür Bakanının Resmî Yazısına Açık Mektup,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 3-11
- _____ “Millî Değerler ve Millî Ruh,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 3-4
- _____ “Bozkurt Korkusu,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 3
- _____ “İşin Başı,” *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 3-4
- _____ “Türkiye’nin Yeniden Kuruluşu,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 3-6
- _____ “Mustafa İsmet ve Kızılılar,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 3
- _____ “Turan,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 3, 13
- _____ “Millî Şerefi Koruyanlar Unutulmamalı,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 3
- _____ “Türkçülük ve Siyaset,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 3
- _____ “Türk Büyüklerine Saygı,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 3-4
- _____ “Millî Şefin Bergüzarı,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 3-5
- _____ “Korkular,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 3
- _____ “Nurculuk Denen Sayıklama,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 3-6
- _____ “Unutmayacağız,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 3
- _____ “Ders,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 3
- _____ “Türk Ordusunun Kuruluşu Meselesi,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 3
- _____ “3 Mayıs 1944,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 3-4
- _____ “Turancılık,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 3-4
- _____ “‘Altın Elbiseli Adam’ Hakkında Yeni Bilgiler,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 8
- _____ “Ne Yaptığımı Bilmeyenler,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 3
- _____ “Büyük Günler,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 3
- _____ “Türk Korkusu,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 3-4
- _____ “Zaman Hükümünü Veriyor,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 3-4, 13
- _____ “Alaş,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 8
- _____ “Makale,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 3
- _____ “Türkçülük Bayrağı” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 3
- _____ “Gurbetteki Mazlumlar,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 3
- _____ “Sol Milliyetçi Olamaz,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 3
- _____ “Kim Millî Kahramandır?,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 3
- _____ “Faşist,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 3
- _____ “3 Mayıs,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 2
- _____ “Atsız-Sabahattin Ali Dâvâsında Atsız’ın Savunması,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 5-6

- _____ “İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Atsız’ın Savunması,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 7-8
- _____ “Millî Semboller,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 17
- _____ “İçeriden Çökertme,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 3
- _____ “Hukuk Her Şey Değildir,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 3
- _____ “Türk ve Rum,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 3
- _____ “Dün ve Yarın,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 2
- _____ “Kıbrıs Konusu,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 3
- _____ “Millî Şuur Harekete Geçiyor,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 24
- _____ “Millî Mefâhire Saygı,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 3-4
- _____ “Millî Eğitim,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 3-4
- _____ “Prof. Fındıkoğlu Ziyaeddin Fahri,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 4
- _____ “Fantaziler,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 3-4
- _____ “Profesör Caferoğlu Ahmet,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 3
- _____ “Nejdet Sançar (1910-1975),” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 3
- _____ “27 Nisan 1920,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 2
- _____ “Bir Ansiklopedinin Büyük Yanlıları,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 3-5
- _____ [İmzasız], “Ötüken’in İtizarı,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 5
- _____ “23 Mayıs (1040) ve 3 Mayıs (1944),” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 3
- _____ “Türk Budun, Ökün!,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 3
- _____ “Kurtarılmamış Türkler,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 3-4
- _____ “Nejdet Sançar’a Ağıt” [Şiir], *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 3
- _____ “Düşmana Taviz Verilmez,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 2
- _____ “Mendebur Amerikalı,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 3-5
- _____ “26 Ağustos (1071) ve 30 Ağustos (1922),” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 24
- _____ “Türk Tarihinde ‘Eylül’,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 3-5
- _____ “Navarin Baskını (20 Ekim 1827),” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 3
- _____ “Türk Halkı Değiliz. Türk Milletiyiz,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 3-4
- ATSIZ, Yağmur, “Nâzenînim Kim Büyüttü...,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 7-8
- _____ “Süngülerin Gölgesinde,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 10
- _____ “Düş” [Şiir], *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 14
- _____ “The Penkowski Papers,” *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966), s. 8
- _____ “Güç Formülleri,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 7-8
- _____ “Almanyadan Mektuplar,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 9-11
- _____ “Almanya’dan Mektuplar,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 10-13
- _____ “Amerika, Amerika!...,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 11-13
- _____ “Uzayda Yarış,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 11

- _____ “Japon'lara Dikkat,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 15
- _____ “Viyetnam Açmazı,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 7-8
- _____ “On İkiye Beş Var,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 6-7
- AVŞAROĞLU, Mehmet, “Barışmaz Düşman” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 6
- AY, Bumin, “İlk Sözüm” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 2
- AYARSLAN, Solmaz, “Toplum Kalkınması,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 12-13
- _____ “Gece Kondu,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 13-14
- Aybike, “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 9
- ELBEYİOĞLU, Mahmut Aydın, “Göçmenlerin Perişan Hali,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 13
- _____ “Sivas” [Türkiye'nin Köy ve Kasabaları Serisinden], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 14
- AYDIN, Halil, “Daha Ne Zaman” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 15
- AYDIN, Naci (Ruşenoğlu), “Ertuğrul Gazi İhtilafı,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 3
- _____ “Aş” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 12
- AYDINOĞLU, M., “Devletin Öğretim Görevi ve Teşkilâtlı Öğrenim Meselesi,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 5
- AYDOĞAN, Cahid, “Oyvar'da Bir Türk Gibi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 11
- _____ “Turanî” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 6
- _____ “Men Türkem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 3
- _____ “Topal Serçe” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 12
- AYEL, Edip, “Boğazkesen” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 11
- _____ “Ayrılık” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 14
- _____ “Ölelim” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 15
- _____ “Kim?” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 15
- _____ “Övünç” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 23
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 23
- AYGÜN, Rahman, “Niçin” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 14
- AYHAN, Hasan, “Gitmek İsterim” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 2
- AYHAN, Mustafa (Kamberoğlu), “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Gemiç Köyü,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 16
- _____ “Men Türkem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 3
- AYSAN, Mehmet, “Gayrısına” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 10

- _____ “Soyuma” [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 10
- _____ “Dost’a Taş” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 15
- _____ “Hikâye: Hayat Mücadelesi” [Hikâye], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 13
- AYTEKİN, Yalçın (Paşaoğlu), “Geliriz” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 23
- _____ “Vatan Aşkı-Millet Aşkı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 27
- _____ “Gönül Verdik” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 30
- _____ “Kim?” [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 2
- _____ “Bayrak Konuştu” [Şiir], *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 2
- _____ “Gündüz Öztürk’ün Ardından: 1942-1973,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 22
- AYVAZOĞLU, Beşir [Beşir Ayvaz], “Rübâi” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 10
- _____ “Sevda ve Hasret” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 16
- _____ “Rübâi” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 2
- AZERİ, Feridun, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 13
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 2
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 13
- AZGUR, Ali Fuat, “Kore’de ‘Şehit Ağabeyim Oktay’ın Aziz Ruhuna” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 8
- _____ “Kin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 2
- _____ “Gün Gelir Elbet” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 6
- _____ “Turan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 7
- _____ “Kore’de” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 9
- _____ “30 Ağustos” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 24
- Ba. Ragıp, “Veda” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 278
- BABAKURBAN, Ziyaeddin, “Çin-Rus Emperyalizmi: Gök-Tepe Müdafaası,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 15, 23
- _____ “Dış Türkler Meselesi ve Demokrat Rusya,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 6-7
- _____ “40 Milyon Müslüman Türk Asya-Afrika Ülkelerinden İlgi Bekliyor,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 5
- _____ “Asya-Afrika Milletleri ve Sömürgecilik,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 4-5
- _____ “Orta Asya ile İlişki Kurmalıyız...,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 7-8
- _____ “Senato’da 7 Yıldır Cevap Bekleyen Müracaat,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 8
- Babür’ler, “İşte Böyle Hemşehrim... Şurası Şanlı Çanakkale, Şu Gördüğün Kadeş Vapuru, Şunlar da...,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 30
- BADEMÇİ, Ali, “Türk Töresi ve İslâm,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 5-6, 16
- _____ “Afganistan Türkleri,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 10-12

- BAFRA, Sahir, "14 Ekim 1973 Seçimleri Üzerine Bir İnceleme," *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 17-19
- BAĞLAR, Cafer Tayyar, "Yalvarış" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 2
- BAĞRIYANIK, Behram, "Moskof ve Uşakları" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 2
- _____ "Türkiyem" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 2
- _____ "Türkler İçin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 2
- _____ "Yanıyor" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 2
- _____ "Göreceğiz" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 2
- _____ "Kımız" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 2
- BAĞVANOĞLU, Kevser Saki, "Yeter" [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 8
- _____ "Yaz Kalemim" [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 16
- _____ "Horyatlar" [Şiir], *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 2
- _____ "Resmine Baktıkça" [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 11
- _____ "Çocukluk Dünyası" [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 13
- BAHADIROĞLU, Afşın, "Oğuzname," *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 22
- BAKİ, Hayati, "Oy Bizim Eller" [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 19
- BAKİLER, Yavuz Bülent, "Masallar İçinde Aşk" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 5
- _____ "Fatih Sultan Mehmet Han" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 15
- _____ "Git Artık" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 4
- _____ "Düşünceler İçinde" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 6
- _____ "Unuttuğumuz İnsanlar" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 27
- _____ "Gece Yarısı" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 28
- _____ "Davullar-Davullar-Davullar" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 5
- _____ "Açıldı Surlarda Bir Gedik" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 6
- _____ "Ve Sonra" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 9
- _____ "Sana Geldim Mevlana" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 29
- _____ "Al Atlar, Kır Atlar, Yağız Atlar, Hey!..." [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 6
- _____ "Neki?" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 13
- _____ "Benim" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 6
- _____ "Şehzâdem" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 13
- _____ "Toplar" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 7
- _____ "Yayınlar: İçten Gelenler," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 25-26
- _____ "Ak Şemseddin" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 11
- _____ "Fatih Sultan Mehmet Han" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 27

- _____ “Birisi Ermeni, Birisi Türk,” *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 54-55
- BAKSI, Fuat Edip, “Köylüyüm” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 98
- _____ “Biz: ‘Atsız’a” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 146
- _____ “Yıl Dönümü” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 3
- _____ “Bugünkü Şiir” [Piyes], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 148-151
- BALCI, Hüseyin, “Gençlerimizde Kayma,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 30
- BALKIZ, Ali, “Kırık Kalem,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 14-15
- BANARLI, Nihat Sami, “Tuna Boyunda Sazşairlerimiz,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 39-40
- _____ “Bir Destan Parçası,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 60
- _____ “Köroğlu’ya Destan” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 63
- _____ “Cezair Sazşairlerimiz,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 77-79
- _____ “Bora” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 85
- _____ “Koşma” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 191
- _____ “Kâtibi, Gevheri, Âşık Ömerden Parçalar,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 199-201
- _____ “Köroğlu’nun İki Şiiri,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 283
- _____ “17’inci Asır Sazşairlerinden Demirci Oğlu,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 14
- _____ “Ayşeye” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 23
- _____ “Namık Kemal” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 138
- _____ “Ovada Akşam” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 27
- _____ “Baht” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 8
- _____ “Büyük Ülküler ve Küçük İdealistler,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 2-4
- _____ “Kütahya’da Şadırvan” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 23
- _____ “Seni Düşüren Eller...” [Hikâye], *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 7-9
- Bandırmalı Özâşık, “Mor Çiçek” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 15
- Basat, “Gönlümün Bunu” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 19
- _____ “.... Ne ki!” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 8
- _____ “Çağrı” [Şiir], *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 10
- _____ “Ağama” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 20
- _____ “Dörtlükler” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 2
- _____ “Görünüşün Düşündürdükleri” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 5
- _____ “Bağış Üzerine,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 10
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 7
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 13

- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 10
- _____ “Siyasetin İçinden” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 18
- _____ “Sorular” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 12
- BAŞAR, Şukûfe Nihal, “Ölüm Sesi” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 14
- _____ “Kumlar” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 15
- BAŞEĞMEZ, Hayrettin, “Birer Kese Asmalı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 4
- _____ “Faruk Nafiz’e” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 5
- _____ “İçen Gelsin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 12
- _____ “Cevap” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Aşkî Tattık” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 10
- BAŞKURT, Faruk, “Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin Güvenliği, Bölünmezliği ve Devamlılığı İçin Görevli Olanlar Tarafsız Olamaz,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 22
- BAUM, Georg, “Bugünkü Almanya’da Milliyetçilik,” *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966), s. 3-5
- _____ “Almaya’dan Mektuplar,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 11
- _____ “Sosyalistlerin İkiyüzlülüğü,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 14
- _____ “Almanya Yeni Gelişmeler Arifesinde,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 13
- _____ “Sayın Zeki Sofuoğlu’na Samimi Bir Cevap,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 10-11
- _____ “Turancılık Üzerine,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 7
- _____ “Willy İle Willi’nin Konuşması,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 13-14
- _____ “Malazgird’in 900. Yılı Dolayısıyla,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 15
- BAYATLI, Nasrettin, “Kerkük’e Bakış” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15
- _____ “Türkeş’e Hitap” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 14
- _____ “Al Bayrağa Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 4
- Baybars, “Bir Ateşi Yaktı Geçti,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 18
- Bayburtlu Osman, “Yanıyorum Ben” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 2
- _____ “Yayla” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 2
- Baycan, “El Oğlu” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 7
- _____ “Âşığın Derdi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 11
- _____ “Şinkar Çayı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 8
- _____ “Eski Saray” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 8
- _____ “Dostlara!” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 8
- BAYKAL, Ahmet, “Türk” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 6
- BAYKAL, Rıfat, “Kore Hâtıraları: Onbaşı Recep Yıldız,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 12-13
- _____ “Kore Hâtıraları: Teegye-Wonni=Türk Kalesi,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 12-14

- _____ “Kore Hatıraları 3: Yüzbaşı Cevat Olhon,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 14-15
- Bayrak, Asım H., “Kızıl Bulgaristandaki Türkler,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 13-14
- BAYRAKÇI, Refik, “Ne İstiyorum?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Kan Bürüdü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 12
- BAYRAKTAR, Fazıl, “Mehmetçikten İvanof’a” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Tanrı Dağı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Mehmetçikten İvanof’a II” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 2
- _____ “Dinmez Ağrı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 8
- _____ “Onların Feryadı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 5
- _____ “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Bir Memleket Güzellemesi,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 15
- _____ “Er Mektubu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Kılıçların Gölgesinde” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Lâzım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 5
- _____ “Gök Yıldırım Dönüşü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 12
- _____ “İçimdeki Alem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 7
- _____ “Altı Tel-Altı Mızrap” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 5
- _____ “Görmedi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 9
- _____ “Dolu Dizgin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 5
- BAYRAMOĞLU, Zafer-Mediha, “Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 16
- BAYRI, Mehmet Halid, “Âşık Bahri,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 17-19
- _____ “Son İki Osmanlı Vak’anüvisi,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 15-19
- _____ “Son İki Osmanlı Vak’anüvisi II: Abdurrahman Şeref,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 11-13
- _____ “Son İki Osmanlı Vak’anüvisi II: Abdurrahman Şeref,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 29-31
- _____ [Âşık Remzi], “Er Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 9
- _____ [Denizcioğlu], “Konuşma,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 5
- _____ [Denizcioğlu], “İstanbul Fethinin Beşyüzcü Yıldönümü,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 5-6
- _____ [Denizcioğlu], “Doktor Mustafa Hakkı Akansel,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 5
- BAYSAL, Selâhattin, “Akına” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 12

- _____ “Arkadaş” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 13
- _____ “Kahrolsun” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 7
- _____ “Gözlerdeki Damlalar” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 13
- BAZİLESCU, N., “Kapitalizm Buhranı I-II: Karl Marksın Kehanetleri,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 122-125
- _____ “Kapitalizm Buhranı III: Sermayenin İstihsaldeki Rolü...,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 148-150
- _____ “Kapitalizm Buhranı IV: Komünistlerin Sermayesi,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 192-194
- _____ “Kapitalizm Buhranı V: Devlet Nedir? Devletin Vazifeleri,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 214-217
- _____ “Kapitalizm Buhranı,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 292-294
- BEKÂROĞLU, Metin Fehmi, “Bu Gece” [Şiir], *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 23
- _____ “Haykırıyorum” [Şiir], *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 17
- _____ “Birliğe Çağır” [Şiir], *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 6
- _____ “Özleyiş” [Şiir], *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 12
- _____ “Yolumu Gözleyen Var...” [Şiir], *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 14
- _____ “Ben Ne İstiyorum?” [Şiir], *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 3
- _____ “Ulan” [Şiir], *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 13
- _____ “Kara Sevda” [Şiir], *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 5
- _____ “Hatırlamak” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 6
- _____ “Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 9
- _____ “Türkmen Kızı” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 9
- _____ “Mektup” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 5
- _____ “Turancılık,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 14
- _____ “Yürüyün Arkadaşlar” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 8
- _____ “Bir Gençlik Arıyorum,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 16
- _____ “Yürüyün Arkadaşlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 14
- _____ “Bozkurtların Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 4
- _____ “Uyan Artık” [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 6
- _____ “Bayraklaşan Gençlik” [Şiir], *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 2
- _____ “Bozkurtlar Haykırıyor” [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 4
- _____ “Sevdalanmışım” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 2
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 7
- _____ “Bozkurtlara Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 4
- _____ “Türk İçin Öleceksin” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 10
- _____ “Biz Olacağız: Sayın Alparslan Türkeş’e” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 9

- BELAYEF, Victor, "Özbek Musikisi," *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 30-33
- _____ "Türkmen ve Özbek Musikileri," *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 103-109
- BERK, Bekir, "Türk Oğlu," *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 16
- _____ "Özlediğim Vatan," *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 4
- _____ "Milliyetçiler Federasyonu'nun Beyannamesi," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 5
- BERKOK, Turhan, "İstiklâl Savaşımızda Rus Yardımı Meselesi," *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 12-13
- BERKSOY, Münür, "İrk Şuuru," *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 5
- BERKSÜ, Kemalettin, "Mehmede Selam" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 2
- BEYATLI, Yahya Kemal, "Büyük Gün" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 9
- _____ "Rintlerin Akşamı" [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 11
- _____ "Fenerbahçe" [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- _____ "İtri" [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 15
- _____ "Rintlerin Ölümü" [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 4
- BEYZÂDEOĞLU, Yusuf Ziya, "Türkelinin Köy ve Kasabaları: Yeşil Divriği," *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 14-16
- BEZİRGAN, Aydın, "Kerkük Horyatları" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 19
- BİCSKEY, Karoly, "Türkiyede Anti-Komünist Bir Sanatkâr," *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 14-15
- BİÇİCİ, İhsan (Reisoğlu), "Akın" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 2
- BİL, Hikmet, "Türk Katliâmı," *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 14-15
- BİLEN, Nihat, "Horyatlar" [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 14
- Bilge Han, "Dönersem Kahbeyim" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 9
- _____ "Deli Gönül" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 30
- BİLGİÇ, Sait, "Komünist Taktiğinin Zaferi mi?," *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 8
- BİNGÖL, Nihat, "Türkiyem" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 2
- Bir Azerbaycanlı, "Azerbaycan Şikesteleri," *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 52
- Bir İslâm Enstitüsü Öğrencisi, "Sen Bilmesen de: İslâmda İrkçılık Yoktur Diyenlere" [Şiir], *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 10
- Bir Ozan, "Sohbetler," *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 5
- Birlerioğlu, "Rüya" [Hikâye], *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 18-21
- BİTİRGEN, Cevat, "Türkelinin Köy ve Kasabaları: Bor," *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 15
- Bleda Yada (Eski Harbiyeli), "Hürriyete Kavuşurken," *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 18

- BOLAK, Hasan Sami, "Bizler Turan Çocuğuyuz!" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 31
- _____ "Bahaneler Gölgesinde Komünizm...", *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 31
- _____ "Tenkid: 'Sessiz Gürültü'," *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 22
- _____ "Rübâî" [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 5
- BOLOĞLU, Mustafa Namık, "Biz," *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 6
- _____ "Hücumlara Cevap," *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 13
- BORATAV, Pertev Nailî, "Fikir Hayatı," *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 91-92
- _____ "Seyahat Notları," *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 162-163
- _____ "Seyahat Notları II," *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 209-211
- _____ "Seyahat Notları III," *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 250-251
- _____ "Bir Talebe Seyahati," *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 284
- _____ "Yeni Kitaplar," *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 47-48
- _____ "'Kerem ile Aslı' Hikâyesi ve Âşık Kerem," *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 157-161
- _____ "Bu Gece" [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 23
- Borlu Türkçü Gençler, [Atsız Beğ'e Destek Telgrafları], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 10
- BOSTANCI, Abbas, "Kerkük Hoyratları," *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 27
- BOYACIOĞLU, Ragıp, "Türkilinin Köy ve Kasabaları XII: Uluborlu," *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 14
- BOZACIOĞLU, Salih, "Mehter Takımını Alkışlarken Düşündüklerimiz," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 24
- BOZKURT, Ali, "Vatan Aştan da Üstün" [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 11
- Bozkurt Güven, "Yakındır: Sayın Hocam Nejdet Sançar'a" [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 8
- _____ "Değil mi?" [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 10
- BOZKURT, Hasan Salâh, "Kore Kahramanlarına" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 2
- BOZKURT, Mehmet (Edirneli Aşık), "Hasret Destanı" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 2
- _____ "Durma Yarat" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 2
- Böğü Alp, "Dış Türklerin Durumu," *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 11-12
- _____ "Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu," *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 14
- _____ "Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu," *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 14, 16
- _____ "Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu," *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 15
- _____ "Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu," *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 10-11

- _____ “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu,” *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 8-9
- _____ “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 12
- _____ “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 12
- _____ “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 2, 14
- _____ “Türk Dünyası: Dış Türklerin Durumu,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 2
- _____ “Dış Türklerin Durumu,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 2, 14
- BÖRTEÇİNE, Abdurrahman Gayretullah, “Büyük Ülkü” [Şiir], *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 15
- BUĞRA, Mehmet Emin, “Saf Türkçe Koşuğ Örneği,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 22-23
- _____ “Vurguncu Silâh ve Yaygara Siperi,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 9-10
- BUĞRA, Tarık, “Edebî Sohbetler: Tarık Buğra Diyor ki,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 21-22
- Bumin İstemi, “Meriç’ten İlk Geçiş” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 5
- BURDURLU, Tahsin [Eşref-i Zaman], “Hiciv Köşesi: Şair mi, Baykuş mu?...,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 4
- _____ “Hiciv Köşesi: Yerini Buldu...,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 5
- _____ “Hiciv Köşesi: İman Hırsız,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 4
- _____ “Hiciv Köşesi: Canları İsterse..,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 5
- _____ “Hiciv Köşesi: Köpek Mezbahada Gerek!..,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 3
- _____ “Hiciv Köşesi: Yanlış Karar-Vatansız Şair İçin,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 5
- _____ “Hiciv Köşesi: Acaba Neden” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 13
- _____ “Hiciv Köşesi: Cins Sülükler” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 4
- _____ “Hiciv Köşesi: Söv Sövebildiğin Kadar,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 13
- _____ “Hiciv Köşesi: Adalet Şiarımızdır,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 5
- _____ “Hiciv Köşesi: Kıt’a-Sayın Nuri Tarhan’a,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 5
- _____ “Hiciv Köşesi: Meslekî Tenasüt; Teşhiste Hata,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 8
- _____ “Hiciv Köşesi: Bozuk Akort,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 3
- BURSLAN, Kıvameddin, “Arap Şiirinde Türkler,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 11-12
- _____ “Arap Şiirinde Türkler II,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 46-47

- _____ “Arap Şiirinde Türkler,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 174
- BÜTÜN, Bilâl, “Emmi” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 11
- BÜYÜKAKPINAR, Cavid, “Hayat” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 14
- _____ “Yıldırım Orduları İçin” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 15
- CABIOĞLU, M. Kemal, “İktisadi Milli Misak,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 9-10
- CAFEROĞLU, Ahmet, “Azerbaycan Halk Edebiyatında ‘Sayacı’ Türküsü,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 228-231
- _____ “Azerbaycan Halk Edebiyatında ‘Sayacı’ Türküsü,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 247-250
- CANDAŞ, Rauf, “İkinci Fetih” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 2
- _____ “Birlik Yolu” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 2
- _____ “Gök Türk Diye!” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 5
- _____ “Benim Yârim Anayurttur” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 6
- _____ “Oğuz Han Geliyor” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 6
- _____ “Kalk Borusu” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 6
- CANPOLAT, Müşür Kaya, “Cenk Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 2
- CANSEVER, Hasan Ferit, “Dr. Hasan Ferit Cansever’den Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 22
- _____ “Dr. Cansever’den Derlemeler,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 9
- CANTAŞ, Reşat, “Ey Yüce Türk,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 15
- _____ “Bozkurtların Öcü,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 27
- _____ “Dikkat! İftira Ruhunu Hortluyor,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 14
- _____ “Bir Şafak Vakti” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 6
- _____ “Türkün Tarifi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 13
- _____ “Tutsak İrkdaşlarıma” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 19
- _____ “Kurtar Beni: Sayın Atsız’a Saygılarımla” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 19
- _____ “Korkak! Açık Konuş...,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 7
- _____ “Bir Tarihçiye Açık Mektup,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 8-9
- _____ “Beyitlerle Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 2
- _____ “Beyitlerle Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 11
- CEBECİ, Ahmet, “Torlak Kemâl’in Torunları,” *Ötüken*, 73, (1969), s. 13
- CEBECİ, Dilâver, “Urun Ha” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 16
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 9
- CELÂL, Mehmet, “Rüyamda Gördüm Onları...” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 27

- Celâl Sıtkı, "İç Sıkıntısı" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 44
- _____ "Bir Kibrit Alev Aldı" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 135
- _____ "Bir Kadın Âşık Oldu" [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 51
- CEMALÎ, İhsan, "Radyodan İngilizce Dersi," *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 14
- _____ "Yabancı Sermaye ve Yabancı Mütahassıs," *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 14-15
- CERİTOĞLU, Talat, "Türkiye'nin Köy ve Kasabaları VI: Sungurlu," *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 15
- Cevat Ekrem, "Sayımbilik: Türkiye'deki Diller," *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 125-127
- _____ "Sayımbilik: Türkiye'de Tahsil Derecesi II," *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 152-153
- CEYLAN, Mahir, "Kahramanlık Ruhu," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 43
- CEYLÂN, Selâhattin, "Bir Kurtun Seslenişi" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 10
- CİHÂN, H., "Bugünkü Türklüğe" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 2
- CİHANOĞLU, Hüseyin, "Mehmetler Gelin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 2
- _____ "Hasret" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 2
- _____ "Uyanış" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 12
- CİLÂSIN, Orhan, "Cilasınlar Geliyor!.." [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 11
- COŞKUNER, İsmail S., [Başlıksız. Milliyetçilik ve Milliyetçiler hakkında.], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 31
- _____ "Tutsak" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 12
- _____ [Başlıksız. 3 Mayıs hakkında.], *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 48
- _____ "Kırık Kopuz" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 11
- _____ "Dış Türkleri Hakkında Bir Kaç Satır," *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 21-24
- _____ "Bir Yıldız Kaydı: Afşın'a," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 42
- _____ "Ben Asyalıyım," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 20-21
- _____ "Biz Bize," *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 21, 28
- COŞKUNER, Kemal Fedai, "Doğudan" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 14
- _____ "Ülküye Çağır" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 7
- _____ "Türkistan Ağıtları" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 13
- _____ "Kanlı Tuna" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 18
- _____ "Mayıs Gençleri: 3 Mayıs Kahramanlarına" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 21

- CROZIER, Brian, "Bir Çin Generali Sınırdan Ruslara Kafa Tutuyor," *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 8
- CUMALIOĞLU, Fehmi, "Dalkavuk," *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 6
- _____ "Türkelinden Röportajlar: Türkçe Bilmiyen Türk Köylüleri!...", *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 6-7
- _____ "Türkelinden Röportajlar II: Türkçe Bilmiyen Türk Köylüleri!...", *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 5-6
- _____ "Türkeli'nden Röportajlar III: Güney-Doğu ve Orta-Doğu Anadolu'da Evlenmelerde Verilen Başlık-Kalın ve Bunun Dejenere Edilmiş Hali," *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 10-11
- _____ "Türkeli'nden Röportajlar IV: Güney-Doğu ve Orta-Doğu Anadolu'da Türke Uymayan Kılık, Kıyafet," *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 11-12
- _____ "Türkelinden Röportajlar V: Güney-Doğu Anadolu'da Kaçakçılık," *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 4-5
- _____ "Türkeli'nden Röportajlar VI: Anadolu'da Kan Gütme Cinayetleri," *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 10-12
- _____ "Kofî-Kofîk Türk Kadınının Millî Kılığı Değildir," *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 11-12
- ÇAĞAN, Habibe, "Haber" [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 15
- ÇAKI, Yener, "Gemici Türküsü" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 6
- _____ "Türkü!.." [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 10
- _____ "Barbaros Geliyor" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 2
- _____ "Cenk Günü" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 4
- ÇAKICI, Yalçın, "Polis ve Komünizm," *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 23
- _____ "Zararlı Yayınlar," *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 30
- ÇAKIRTAŞ, Mehmet, "Biz Bu Dünyada" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 13
- _____ "Kore'den Türk Sesleniyor" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 15
- _____ "Mehmetçiğim" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 2
- _____ "Demişler" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 2
- ÇAKMAK, M., "O Ses" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 2
- ÇALIŞKAN, Mehmet Rıza, "Mehmed'e" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 5
- _____ "Dedemin Vasiyeti' Akın" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 24
- _____ "Dedemin Vasiyeti: Akıncının Hasreti" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 27
- _____ "Dedemin Vasiyeti: Güneş Eksilmez" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s.

- _____ “Tarihe Açılan Pencere Mehmetçik” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 23
- _____ “Benim Güzel Türkiyem” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 57
- ÇALOĞLU, Baki, “Mehmed’e” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 15
- ÇAMLİBEL, Faruk Nafiz, “Gurbet” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 8
- _____ “Her Yerde Kahraman” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 14
- _____ “At” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 15
- _____ “Kızıl Saçlar” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 30
- _____ “Koşma” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 30
- _____ “Sanat” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 30
- _____ “Köyde Kış” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 30
- _____ “Denizden Beklediğim” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 17
- ÇANDARLIOĞLU, Gülçin, “Dış Türkler ve Türkistan,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 3-8
- _____ “Destan Kahramanları I,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 5-6
- _____ “Destan Kahramanları II: Kazan Melikesi Süyünbike,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 4-5
- _____ “Türk Destan Kahramanları III,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 17-18
- _____ “Türk Destan Kahramanları ve Motifleri IV: Oğuz Destanı,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 7-8
- _____ “Türk Destan Kahramanları ve Motifleri V: Bozkurt,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 18-19
- ÇANKIRILI, Ahmet Hulûsi, “Komünizm Nedir?..,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 15
- ÇANTAY, Hasan Basri, “Sarmaşık” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 14
- ÇAVUŞOĞLU, Mehmed, “Atsız Beg’e Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 3
- Çavuşoğlu Zeki, “Karaca-Oğlan’a Dair,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 30-33
- ÇAY, Halûk, “Türk Adları Üzerine I,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 19-20
- _____ “Kerkük Türklüğü,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 10-14
- _____ “Türk Adları II,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 23-24
- _____ “Selçuklular Çağı: Sahibata Fahreddin Ali Medresesi,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 11-12
- _____ “Konya Medreseleri,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 13-15
- ÇEBİ, H.T., “Vatanım” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 14
- ÇELİK, Abdurrahman [A. Zeybekoğlu], “Hayret!..,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 6
- ÇELİK, Nevin Ersoy [N. Selcan], “Almıla’lara,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 26
- _____ “Osmanlılık ve Humanizma,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 20

- _____ “Hikâye: Hepimizin Derdi” [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 18
- _____ “Gözlere İnanın,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 19
- _____ “Bir Şiir-Bir Türkü-Bir Hatıra,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 28
- _____ “Kasımpatıları” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 17
- _____ [Selcan (Dişi Bozkurt)], “Dişi Bozkurttan Kocakurda,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 13
- ÇELİKBAŞ, Hasan, “Bayrağım” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 57
- ÇELİKCAN, Hüseyin, “Kennedy’nin Ardından (Dost Amerika Milletine)” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 15
- _____ “Hatıralar...” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 31
- _____ “Alın da Gelin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 45
- ÇELİKSIRT, Fikret, “Yiğit” [Şiir], *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 7
- ÇETİN, Aytakin, “Türkelim” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 16
- ÇETİN, Celâlettin, “Kürşad Geliyor” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 23
- ÇETİN, Murat, “Ülküdaşlara!” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 30
- _____ “Gurbet Sazları” [Şiir], *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 7
- _____ “Şan Görünür” [Şiir], *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 2
- _____ “Gönül Ferman Dinlemez” [Şiir], *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966), s. 3
- _____ “Bahtı Kara” [Şiir], *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 15
- _____ “Dileğe Erip Öleydim” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 2
- _____ “Kızımız” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 11
- _____ “Birlik Olamadık” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 4
- _____ “Bir Gün” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 2
- _____ “Türkçülerin Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 5
- _____ “Demir Dağlar Bile...” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 2
- _____ “Maziyi Yaşar Gibi” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 7
- _____ “Aynı Kan” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 2
- _____ “Azerbaycan” [Şiir], *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 10
- _____ “Yakarış” [Şiir], *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 11
- _____ “Ülkümüz Çoğalıp Büyüme, Dünyayı Bürüme,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 2
- _____ “Özmen’e” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 6
- _____ “Macarların Dilinden” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 14
- _____ “Türk Dediğin” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 11
- _____ “Kaç Yıl Kaldı” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 6
- _____ “Ülkü” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 6
- _____ “Kerkügüm Sevdalınız” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 2
- _____ “Onların Dilinden” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 13

- _____ “Türk Marşı” [Şiir], *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 4
- _____ “Dirilecekler” [Şiir], *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 7
- _____ “Kerkük’ün Kaderi,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 12
- _____ “Şehit Ok: İbrahim’in Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 11
- _____ “Marşımız” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 8
- _____ “O Sesin Ardında” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 11
- _____ “Yakarış” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 12
- _____ “Kul Olmuş” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 11
- _____ “Ölelim” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 11
- _____ “O Gün” [Şiir], *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 5
- _____ “Türk” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 4
- _____ “Biz” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 11
- _____ “Millî Kin” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 12
- _____ “Türkçülük Kutlu ve Güçtür,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 6
- _____ “Ülkü Yollarında” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 9
- _____ “Kül Teğ’in” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 13
- _____ “İstiklâl İçin: Osman Batur’un Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 6
- _____ “Kopuz Dile Gelince” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 7
- _____ “Ozan Dile Gelince” [Şiir], *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 13
- _____ “Uçacağız” [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 2
- _____ “Birleşelim” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 6
- _____ “Kılıç Arslan’a” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 11
- _____ “Nedendir” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 5
- _____ “Turan İçin” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 12
- _____ “Fatih’in Ülküsü” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 10
- _____ “Fatih’in İstanbul’u Fethi” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 10
- _____ “Türk’ün Sezisi” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 7
- _____ “Gizli Sevda” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 18
- _____ “Zavallı Yurdum” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 10
- _____ “Düşler Gördüm” [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 5
- _____ “Kızıl Yıldız Sönecek” [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 19
- _____ “Nic’oldu” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 20
- _____ “İster” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 20
- _____ “Suç Oldu: Muhterem Atsız Beğ’e” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 3
- _____ “YanlıŞ Hüküm: İ. İnönü İle Hesaplaşma’nın Muhterem Yazarına” [Şiir], *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 4

- _____ “Soralım: Basri Gocul Beğ’e Saygılarımla” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 19
- _____ “Bizde” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 22
- _____ “Özlenen Gözler” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 11
- _____ “Güle Dönmez mi?” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 9
- _____ “Türk Bayrağı: Ona Hakarete Yeltenenlere İhtar,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 11
- _____ “Hangisini Seçersin?” [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 11
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 22
- _____ “Öcün Komayız: Şehit Ertuğrul’un Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 13
- _____ “Daima Yanacak Canlı Meş’aleler,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 16
- _____ “Yüzyılımızın En Büyük Yarası,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 6-7
- _____ “Kıbrıs Zaferi Kimin Eseri,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 6
- _____ “En Güzel Amış” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 15
- _____ “Niçin” [Şiir], *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 4
- ÇETİNÇELİK, Mesut, “Ziya Gök Alp (1875-1924),” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 4-5
- ÇETİNTÜRK, Hasan, “Usta-Çırak” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 16
- _____ “Sırlı” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 16
- _____ “Bağırtkan” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 15
- ÇEVİK, Yaşar, “Bize Türk Derler” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 13
- ÇIRDI, Yemliha, “Destanlar Yaratan Türk: Enver Paşa,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 16
- ÇINAR, S., “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Erbââ,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 15-16
- ÇİL, Faruk, “M. Toker Şunları Bilmelidir,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 9, 15
- _____ “C.H.P.’nin İçyüzü,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 12
- _____ “Milletin Seçmediği Başbakan ve Devlet Adamlığı,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 12
- _____ “Zeve’ye Gelinceye Kadar Türkiye’de Ermeni Meselesi I,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 9-10
- _____ “Zeve’ye Gelinceye Kadar Türkiye’de Ermeni Meselesi II,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 16-18
- ÇOBANOĞLU, D., “Bulgara” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 2
- ÇOBANOĞLU, Gülsüm, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 12
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 13
- Çobanoğlu Vasfi, “Düşünceler,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 22

- _____ “Goethe’nin Pedagojik Düşünceleri,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 32-35
- _____ “Düşünceler,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 64
- ÇOKAY, Bahattin, “Tanrı Türkü Korusun,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 14-18
- _____ “Kaybolmuş Vatan Hakkında,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 28
- ÇOMOĞLU, Mehmet Akif, “Gençlik ve Milliyetçilik,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 15
- ÇOPUR, Ali Rıza, “Türklük İçin!..” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 2
- ÇOPUR, Süleyman, “Efem” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 14
- DALAY, Nihat, “Vatanım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 6
- _____ “Biz Geliriz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 7
- _____ “Orda” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 2
- DANIŞMAN, Nazif, “Osmanlı Türkçesinin Arap Dili Üzerindeki Tesirleri ve Arap Diline Hizmetleri,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 11-14
- _____ “‘Tabağât ül-Ümem’ Kitabında Türklerin Yeri,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 14-16
- _____ “Anadolu ve Balkanlarda Türk Tarihinin Baş Döndürücü Büyüklüğü,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 23-24
- Daniş Remzi, “Türk Oğlu: H. Nihâle” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 75
- _____ “Düğün Gecesi” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 149
- _____ “Öz Türk” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 215
- _____ “İş Hayatında Kadın,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 223-225
- _____ “Mefkûre” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 288
- _____ “Mahkûm” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 2
- _____ “Menfi Propagandalar,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 123-125
- _____ “Enginde Bir Kaya” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 132
- DANIŞMEND, İsmail Hâmi, “Milliyetin Tarifinde İhtilaflar ve Türk Milliyetinin Tarifi,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 2-3
- _____ “Türk Milliyetinin Tarifi 2,” *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 3-4
- DÂNIŞMENDGÂZİOĞLU, Sait Sadi, “Saklayıcılık Üzerine Düşünceler,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 4-5
- _____ “Gökçağı’nda Türkçülük Üzerine Düşünceler,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 2-3
- _____ “Gökçağı’nda Türkçü’nün Nitelikleri,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 8-10
- DARCAN, Ahmet (Okkalıoğlu), “Milli San’at,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 11
- DARENDELİOĞLU, İlhan Egemen, “Sol Zihniyete Karşı Uyanık Olduğumuz Müddetçe: Gerçekler Maskelenemez,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 12

- _____ [Başlıksız. Komünizm hakkında bir konferans metni.], *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 4
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği’nin Bildirisi,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 11
- Dede Korkut, “Yaz Tatilinde Talebe Seferberliği ve Bunda Muallimlere Düşen Vazife,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 10-11
- DEFNE, Zeki Ömer, “Erkek Demirin Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 8
- Deli Dumrul, “Bugünün Silahlarından: Radyo,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 36-38
- DELİGÖNÜL, Önder, “Ölmez Türk” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 21
- Delikurt Murat, “Zafer Bizimdir,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 16
- DEMİRÂL, Atillâ, “Türkiye’de İngilizce Dil Öğretimi I,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 8-9
- _____ “Türkiyede İngilizce Dil Öğretimi II,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 14
- _____ “Türkiyede İngilizce Dil Öğretimi III,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 13-14
- _____ “İngilizce Dil Öğretimi IV,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 14-15
- _____ “Türk Milliyetçilerinin Elindeki Zekeriya Sertel ve Tan Dosyası,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 10-12
- _____ “Sertel ve Tan Dosyası 2: Troçki ve Bazı Troçkist Komünizm Metotları,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 6-7
- _____ “Sertel ve Tan Dosyası 3: İspanya Kardeş Kavgasını İçimizde Yaratmak İsteyenler Kahrolsun,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 8-9, 15
- _____ “Sertel ve Tan Dosyası 4: Bazı Troçkist Komünizm Metodları,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 12-14
- _____ “Siyasî Ümmetçi ve Nurcuların İftiralarına Cevap,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 8-9
- _____ “Osmanlı Komünistleri ve Parvus’un Ümmeti,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 10-12
- _____ “Kitaplar: Kür Şad İhtilâli Destanı,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 12
- _____ “Ortanın Solu Dosyası 1: Türkiye’deki Ortanın Solu Yunan Tipi Komünizm mi?,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 10-11, 15
- DEMİRBİLER, Muzaffer (Amasyalı), “Onu Bırakın” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 14
- Demirci, “Türk İşçileri,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 160-162
- DEMİRCİOĞLU, Kemâl, “Türkçülüğün Bayramı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Ülkü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 2
- DEMİRKAN, Emel Nurettin, “Ankara” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 11
- _____ “Atam” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 26
- _____ “Bayrak” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 27

- DEMİRUTKU, Erhan, "Bir Konferans," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 7
- _____ "Türk Soyunun Yüceliği," *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 9-10
- _____ "Geçmişten Bir Örnek," *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 13-14
- _____ "Ülkücü Ali Suavi," *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 12-13
- _____ "Dr. Cansever'in Son Günleri," *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 6-7
- _____ "Orta Asya Türkleri ve Av Sporunu," *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 13, 16
- DEMİRUTKU, Taylan, "Türklük" [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 11
- _____ "Bayrak" [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 7
- _____ "Bozkurtlar" [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 16
- _____ "Hikâye: Çağların Ardından" [Hikâye], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 13
- _____ "Bir Deyiş" [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 9
- _____ "Turan Yurduna Selâm" [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 4
- _____ "Yolumuz" [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 12
- _____ "Kür Şad'a Selâm" [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 8
- _____ "Dörtlük: Kayabek'e" [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 3
- _____ "Aldanma" [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 13
- _____ "Çile" [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 6
- _____ "Dilek" [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 2
- _____ "Bir Başka Diyar" [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 21
- _____ "Vefa: Nejdet Sançar Hocamın Aziz Ruhuna" [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 19
- _____ "Bozkurt" [Şiir], *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 5
- _____ "Büyük Türkeli" [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 5
- DENLİ, M., "Haydi" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 13
- DERELİ, Erdem, "Ablama" [Şiir], *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 10
- Dertlioğlu, "Dilek" [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 10
- DEVLETKUŞU, İsmail, "Tekâmül Yolu," *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 11-13
- _____ "Sevki İdare San'atı," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 10-16
- _____ "Koca Sinan Ruhun Şadolsun...," *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 15-17
- DİKEÇLİGİL, Hüsnü, "Eğer Bir Memlekette," *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 6
- _____ "Yeni İstiklâl!," *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 16
- _____ "Peygamberimizin Müjdelediği, Övdüğü Fatih Sultan Mehmet Han," *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 27-29, 38
- DİKİCİ, Kenan, "Türk Neyi İstiyor," *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 5-6
- _____ "Kim Kazanacak," *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 14
- _____ "Önce Hangisi," *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 8
- _____ "Türkçülük Şuurdur...," *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 10

- _____ “Türkçülük ve Din,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 13
- _____ “Kendine Gel Soysuz Yaratık,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 13
- _____ “Bu Nasıl Milliyetçilik?..,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 11
- _____ “Büyük Baskı,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 10
- DİNAR, Osman Sançar, “Andımız” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 5
- DİNÇER, Ahmet Neşet, “Haykırılım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 2
- _____ “Biz Kimleriz?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 2
- DİNÇER, Ali, “Büyük Türkiye” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 16
- DİNÇSOY, Osman Selim, “Bağdat’ da Dedem” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 29
- _____ “Nal Sesleri” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 29
- _____ “Yiğitlerin Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 25
- _____ “Kayseri Lisesinde ‘Büyük Kahramanlık Günü’,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 28
- _____ “Türk Oğlu” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 7
- DİZDAROĞLU, Hikmet, “Edebî Komünizm,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 10-11
- _____ “Edebî Komünizm II,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 12
- _____ “Edebî Komünizm III,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 11-12
- _____ “Edebî Komünizm IV,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 9-10
- _____ “Ebedî Komünizm V,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 4-5
- _____ “Edebî Komünizm VI,” *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 7-8
- _____ “Kitaplar ve Şahıslar: Bir Fikir Adamının Romanı,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 6-7
- DOĞAN, Cahit, “Kızıllara...” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Öz Yurt” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 9
- _____ “İstemiyoruz!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 10
- DOĞAN, Cevad, “İstikbâlimiz,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 29
- DOĞAN, Haşim, “İran’ın Maceraları,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 19
- DOĞAN, Mehmet, “Yakışır” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 26
- DOĞAN, Serdar, “Müjde” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 13
- DOĞANAY, Mehmet (Karaşarlı), “Gülmedim” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 25
- DOĞANLI, İrfan, “‘Aşkım’ Derim” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 21
- DOĞDU, Muharrem, “Kimse Şüphe Etmesin,” *Orkun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 16
- DOĞULU, Fevzi, “Liselerde Edebiyat Tarihi Meselesi,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 17-19

- DOKSATLIOĞLU, Necdet Uçku, “Türkelinin Kasaba ve Köyleri: Merzifon,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 15-16
- Doktor Kabacalıoğlu, “Emekli Doktordan Kapıcı ve Eczacıdan Amele,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 6-7
- DOKUZOĞUZ, Osman, “Türküm” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 14
- Dostievski, “Yahudi Meselesi,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 4-7
- DÖKMECİ, Cenânî, “Türküler” [Şiir], *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 5
- DÖNDERİCİ, Ömer, “Kömen mi?” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 2
- DUMAN, Oğuz Şaban, “Ne Zaman?” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 2
- DÜMENÇİ, Bektaş, “Günün Büyük Dâvaları,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 7
- _____ “İrtica Vahîmesi,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 4
- _____ “Kandil Dağı’nı Gezerken” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Bize Turancılık Neden Lâzımdır?,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 12
- EKER, Mehmet, “Tomris” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. İç Kapak
- EKİCİ, Ertuğrul, “Hikâye: Dokuz Bozkurt” [Hikâye], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 9-11
- Ekrem Mümtaz, “Gece” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 51
- ELÇİN, Şükrü [Şükrü Murat], “Er Kişi” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 57
- ELDEM, Mehmet, “Vatan” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 13
- ELSEVER, Lâtif, “Öptüğümüz Topraklar (30 Yıl Öncesinin Bir Amısı),” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 5-6
- _____ “Azerbaycan Dergisinde Yapılan Bir Gaf Üzerine,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 4
- _____ “Moskof İstilâ ve Mezaliminin Azerbaycan Edebiyatındaki Akisleri...,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 4-8
- Emin, “Kastamonuda Köy Düğünleri,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 47-48
- Emin Kemal, “Kahvehane,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 13
- _____ “Köyde Yedi Gün,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 40-41
- EMİROĞLU, Tonyukuk H., “Horyat: İthafı M. Kayabek Beğ’edir” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 5
- ERBİL, Necat, “Mehmetçik Konuşuyor,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 13
- ERBİL, Nesrin, “Bahar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 20
- ERBİL, Zeynep, “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 2
- ERCİLASUN, Ahmet Bican [Er Cilasin], “Müftüoğlu Ahmed Hikmet’in Yakarış’ına Karşılık,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 2
- _____ [Er Cilasin], “Satuk Buğra’ya Destan” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 13
- _____ [Er Cilasin], “Atsız’a” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 12

- _____ [Er Cilasin], "Alpaslan Türkes'e" [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 14
- _____ "Türkçülüğün Üç Cephesi," *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 10, 12
- _____ "Oruç Beğ Tarihi," *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 4
- _____ "Maziye Saygı," *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 8
- _____ "Türk Dili ve Edebiyatına Bir Bakış," *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 13
- ERCİLASUN, Mustafa, "Irak'taki Olayların Düşündürdükleri I," *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 10-11
- _____ "Iraktaki Olayların Düşündürdükleri II," *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 9-10
- ERCİYASLI, Cengiz, "Bir Konferans," *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 7
- ERDEM, Aytekin, "Neden" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 31
- ERDEM, Galip, "Kültür Birliği," *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 19
- _____ "Merhum Rıza Nur'un Düşündürdükleri," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 15
- _____ "Meçhûl Bir Yazarın Gafleti," *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 7-8
- _____ "Kıbrıs Üstüne Duygular, Düşünceler," *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 11
- _____ "Kayıplarımız: M. Zihni Hızaloğlu," *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 15
- _____ "3 Mayıs," *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 8
- _____ "Üç Mayıs," *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 19
- ERDEM, Hacı Ali (Uzun Hüseyinoğlu), "Kore Kahramanlarına" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 2
- ERDOĞAN, A. Rıdvan, "Sanat Toplum Bağıntısı ve Günümüzdeki Sanat Hareketleri," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 7-8
- _____ "Bir Film Yıldızımızın Rusya İntibaları," *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 6-7
- _____ "Bir Yanlış Tasnif Üzerine," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 23-24
- ERENTÜRK, Sabit, [Başlıksız. Kilis Kültür Derneği'nin bir bildirisi.], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 30
- ERER, Tekin, "68 Yaşındaki Bir Yazarın Hapsi," *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 27
- _____ "Bir Vefasızlık Örneği," *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 14
- ERGENEKON, Adalet [Adalet Ergenekon Çil]; Yaşar MİNARECİOĞLU, "Acı, Fakat Gerçek," *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 11-13
- ERGİN, Muharrem [Kemaoglu], "Sesimiz" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 22
- _____ [Kemaoglu], "Lânet: İtalyan Subayları ile Eğlenen Türk Kızına" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 8
- _____ [Kemaoglu], "Falih Rıfkıya Cevap," *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 3-7
- _____ [Kemaoglu], "Türk Seddi," *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 2

- ERGİN, Nafiz, “Koşma” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 22
- ERGÖNÜL, Mehmet, “Ben Türküm” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 13
- _____ “Umutlu Şiir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 18
- _____ “Beşinci Gün” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 8
- ERGÜN, Saadettin Nüzhet, “Şeyh Galib’in Şuarâ Tezkiresi,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 91-94
- ERGÜN, Tahir, “Orkun Kitaplığı: Hurâfeler ve Menşeleri,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 28
- ERİŞ, Erol, “Biz Kimleriz?” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 12
- ERİŞ, Muzaffer, “Dış Ticaretimizin İçyüzü Kitabı Hakkında,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 16
- _____ “Dış Ticaretimiz Haysiyetsiz Baskı Gruplarının Etkisinden Kurtarılmalı,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 8-10
- _____ “Örnek Bir Fabrikamız ve Sömürgecilik,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 11
- _____ “Demir-Çelik Sanayiinin Dünyada ve Türkiyede Gelişmesi,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 6
- _____ “Yurdumuzun Elektrik Gücü,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 11-12
- _____ “Seydişehirde Kurulacak Alüminyum Sanayii,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 8
- _____ “Beslemeler,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 8
- _____ “Tabii Gazın Elektrik Santrallerinde ve Sanayideki Önemi,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 7
- _____ “Bugünkü Japonya,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 8
- _____ “Türk Müziği,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 10, 14
- _____ “Amerikan Müziği ve Bizdeki Sızıntıları,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 6, 15
- _____ “Hava Kuvvetlerine Uzun Yıllar Jet Pilotu Yetiştiren Zeki Hoca İle Sohbetler,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 2
- _____ “Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 15
- _____ “Bürokrasi ve Zararları,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 8-9
- _____ “Elektronik Beyin,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 10-11
- _____ “Soma Linyit Kömürleri,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 10, 16
- _____ “Türklüğün Sevk ve İdaresi,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 7
- _____ “1944’ten Hâtıralar,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 10-11
- _____ “Kalkınma Hızı,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 6-7
- _____ “Dış İşlerimiz,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 10-11
- _____ “Türklük Savaşı İçinde,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 9-10
- _____ “Damdaki Kemancı,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 8-9

- _____ “Yurdumuzdaki Çimento ve Demir Üretimi,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 15-16
- _____ “Yurdumuzun Elektrik Enerjisi Potansiyeli,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 10-11
- _____ “Nejdet Sançar’ın Ardından,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 17
- _____ “Yurdumuzda Elektrik Santrallerini Yapacak Fabrikalar Acele Yapılmalıdır,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 10
- _____ “Yadellerdeki Şehitlerimiz; Ağlatan Bayrak,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 18
- ERİŞ, Necati, “Müziyenlerimiz ve Müzik Varlığımız,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 12-13
- EROĞLU, Hasan, “Türkiye Türkleri” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 13
- EROL, Ahmet, “Dördüncü Kuvvetin Mümessilleri,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 7
- EROL, Aydı, “Türklüğün Mutlu Geleceği” [Şiir], *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 12
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 12
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 17
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 12
- _____ “Horyat: Sayın Alparslan Türkeş’e” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 7
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 9
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 4
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 10
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 12
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 6
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 7
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 5
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 13
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 5
- _____ “Horyatlar: Atsız Hoca’ya” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 5
- _____ “Rübâî: Yanılmak” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 14
- _____ “Noel Baba ve Düşündürdükleri,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 11
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 5
- _____ “Elâzız Tarzı Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 12
- _____ “Elâzığ Tarzı Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 11
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 7
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 8
- _____ “Başbuğ” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 6
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 7

- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 5
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 6
- _____ “Şehriyar’a Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 5
- _____ [İmzasız], “Rüzgârın Getirdikleri,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 7
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 9
- _____ “Rüzgârın Getirdikleri” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 6
- _____ “Rübâi” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 6
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 3
- _____ “Veysel’i Ziyaret” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 7
- _____ “Nefes: Muhterem Necm-üd-din Erbakan Efendi Hazretlerine” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 7
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 6
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 5
- _____ “Rübâi” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 5
- _____ “Çuvaldız,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 2
- _____ “Çuvaldız,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 12
- _____ “İbretname,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 12
- _____ “İbretname,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 10
- _____ “İbretname,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 12
- _____ “İbretnâme,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 12
- _____ “İbretname,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 12
- _____ “İbretname,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 29
- _____ “İbretname,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 20
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 9
- _____ “Beyitler” [Şiir], *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 18
- _____ “Yüksel Turhal ve Üstündağ,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 20
- _____ “Fiskeler,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 20
- _____ “Fiskeler,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 16
- _____ “Rübâi” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 15
- _____ “Fiskeler,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 23
- _____ “Solun Namusu,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 20
- _____ “Kitap Saati,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 21
- _____ “Marksizm ve Nurculuk,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 24
- _____ [Kutsal Ötüken], “Sen de mi Brütüs?..,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 15
- EROZAN, Celâl Sâhir, “Kafkas Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 14
- ERÖZ, Mehmet, “Türkiye’de Alevîlik, Bektaşîlik, Kızılbaşlık,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 6-7

- _____ “Kerkük Türkleri ve Kerkük’te İçtimaî Hayat,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 6-7, 18
- ERSAN, Ulvi, “Çardak” [Türkiye’nin Köy ve Kasabaları Serisinden], *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 14-15
- ERSAVAŞ, Fahri, “Kıbrıs Destanı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 12
- _____ “Kore Tugayımızın Destanı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 7
- _____ “Mehmed’in Destanı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “Türklük İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Perişan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 15
- _____ “Bozkurtların Uyanışı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 7
- _____ “Şehitlik” [Şiir], *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 15
- _____ “Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 13
- _____ “Tanrıdağı” [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 13
- _____ “Turan’a Gidiyorum” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 4
- _____ “Turan’a Selâm” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 4
- ERSOY, Ahmet, “Seferihisar,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 13-15
- ERSOY, Alper, “Bozkurtlara” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 6
- ERSOY, Mehmet Akif, “Dünden Sesler: Safahattan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 9
- _____ “Kendim İçin” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- ERSOY, Osman (Dedeoğlu), “Şehitler Aşkına,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 4
- ERSÖZ, Abdülkadir, “Basın Bülteni,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 13
- ERTEN, Osman, “Bir Gafile” [Şiir], *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 14
- ERTENER, Bora, “1877-1878” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 13
- ERTÜRK, Cebbar, “Doğu Türkleri,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 6-7
- _____ “Moskof Zulmü,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 4-7
- _____ “İkinci Dünya Savaşında Doğu Türkleri,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 13
- ERTÜRK, Kâzım, “Dolmasın” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 14
- ERTÜRK, Hocaoğlu Selahattin, “Millet ve Milliyetçilik I: Millet ve Milliyetçilik,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 15
- _____ “Millet ve Milliyetçilik II: Turancılık,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 13-14
- _____ “Mukadder Son” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 13
- _____ “Millet ve Milliyetçilik III: Kültür,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 6-7
- _____ “Millet ve Milliyetçilik IV: Mahallîden Millîye,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 4
- _____ “Dadaloğlu’nun Sazıyla” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 5

- _____ “Türkçülük ve Bir Komünist Taktiği,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 6-7
- _____ “Gene Bize Dair” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 6
- _____ “Türkçülük ve Kemalizm,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 3-5
- _____ “‘İrkçı-Turancı’ Atatürk,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 3-5
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 4
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 6
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 14
- _____ “San’at ve Cemiyet,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 6-8
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 5
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 6
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 7
- _____ “Bugünkü Dünya Nizamı ve Türklük,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 2-4
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 5
- _____ “Hikmet Damlaları,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 8
- _____ “Kimdir Bu?” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 11
- _____ “Demokrasi Seferberliğinde Öğretmene Düşen İş,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 12-13
- _____ “Tarihin Dönüm Yerinde” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 19
- _____ “İnsanları Tanımak Üzerine,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 29-31
- _____ “İsimsiz Şiir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 5
- _____ “Amerika’da Din ve Eğitim Meselesi,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 27-30
- _____ “Susuzluğa Dâir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 5
- _____ “Tecelli’den,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 5
- _____ “Demokratik Milliyetçilik ve Sosyalizm,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 18-21
- ERYAĞINÇ, Mustafa Turan, “Gelmesin Arkamızdan” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 7
- _____ “Anneye Veda!...” [Şiir], *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 2
- _____ “Dilek” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 13
- _____ “Esir Dağ” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 11
- _____ “İlim” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 25
- ESEMENLİ, Bilgeay, “Ziya Gök Alp ve Türkçülük,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 4
- ESİN, Necmettin, “Sakarya’yı Arıyor,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 18
- _____ “O Zaman” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 13

- _____ “İstanbul” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 8
- _____ “Tarihi Bir Türk Şehri: Kerkük,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 11-12
- _____ “İki Nehir: Nil-Tuna,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 3
- _____ “Gel...” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 8
- _____ “Irak Türkleri,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 8
- _____ “Gidiyor” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 13
- _____ “Irak Türkleri Edebiyatından: Kerküklü Şair Hicri Dede 1877-1952,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 6-7
- ESİN, Numan [Zeybekoğlu], “Türkçünün Ahlâk Görüşü,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 3-4
- _____ [Zeybekoğlu], “Dünya Haritası Elbette Değişecek!,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 12-16
- _____ [Zeybekoğlu], “Gerçek Milliyetçilik,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 6-7
- _____ [Zeybekoğlu], “Gerçek Milliyetçilik II: Türkçülük Bir Doktrin midir? (Türkçü Mütefekkilere Açık Mektup),” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 3-4
- EVRENSEL, Feridun, “Rıza Nur’u Anarken,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 11
- EYÜBOĞLU, İsmet Zeki, “Ceddimdi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Kosova Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 7
- _____ “Bu Toprak Çiğnenemez” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 2
- FATİNOĞLU, Nesimî Âbidin, “M.T.T. Birliğinin İcanadolu Seyahatine Ait Notlar,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 144-147
- Fehmi Ragıp, “Millî Bütçe,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 217-219
- _____ “Türkiyede Elektrik,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 15
- FRANKE, Otto, “Kubilây Han ve Çinli Müşavirleri,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 10-11
- Galip Fuat, “Yıpranmış Halılar” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 23
- GALİPOĞLU, Mehmet, “Nerde?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 2
- TANIR, Türksöy (Ganioglu), “Hasan Ali ve Tonguç Baba Geliyor,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 5-6
- _____ “Şarap Fabrikası Bağ Evi,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 10-11
- _____ “İçilenler Zehir Oldu,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 7
- GAYRETULLAH, Hızır Bek, “Şehadetinin 23. Yıl Dönümünde: Osman Batur,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 21-22
- Gazai Bozkurt, “İçin İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 12
- GEBAUER, Klaus, “Federal Almanya İç Politikasında Değişen Kuvvetler Dengesi,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 10-11

- _____ “Tedirgin Üniversiteliler,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 12-13
- GEDİK, Osman, “Biz Kimleriz I” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 14
- GEDİKOĞLU, M. Kâmuran, “Tanrım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Gelen Gelsin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Mehmet” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 9
- _____ “Dostum” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 28
- _____ “İnan ki” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 8
- _____ “Bir Ses Gelir: Atsız Beğ’e” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 31
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 18
- _____ “Gözler Ağlamalı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 15
- _____ “Yaşadığım Her Gün” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 19
- GEMUHLUOĞLU, Fethi, “Mareşal’ın Ölümü Üzerine Anadolu’ya Mektup,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 11-12
- GENÇOSMANOĞLU, Yıldırım Niyazi [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Dolu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 2
- _____ [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Türk Askeri Kore’de” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 9
- _____ [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Mehmet Kore’de” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 2
- _____ [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Susadım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 2
- _____ [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Deyiş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 2
- _____ [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Hislerin Şahlanışı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 4
- _____ [Yıldırım Niyazi Gençaydın], “Baykal Gölü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 10
- _____ “Anayurdun Sesi” [Şiir], *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 5
- _____ “Savaş Meydanlarının Dili” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 4
- _____ “Malazgirt Marşı” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 2
- Genç Türkçüler Türkçülüğün El Kitabını Hazırlama Komitesi, “İlmî Gelişme ve Türkiye,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 11-12
- _____ “Bölgemizde Silâhli Kuvvetler Dengesi,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 11-12
- GERARD, M. L., “İktisadî Buhran ve Beynelmîlel Kredi,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 287-290
- _____ “İktisadî Buhran ve Beynelmîlel Kredi,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 3-7

- Gezer Nevşehirli (Hazırlayan), “Severlerin Kalemiiyle: Peyami Safa, Rıza Nur, H. Namık Orkun,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 38-40
- GOCUL, Basri, “Oğuz Han’ın Ordusunu Yelteyişi” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. Kapak
- _____ “Türk Millî Destanı: Oğuzlama’dan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 5
- _____ “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 6
- _____ “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan: A Bre Kardaşlar Çalın Kılıcı!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 4
- _____ “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 9
- _____ “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 12
- _____ “Söyleme” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 7
- _____ “Türk Millî Destanı Oğuzlama’dan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 4
- _____ “Vatanlaşmıyan Toprak; Haykırış; Vasiyet; ‘Türk’üm!...; Derdimiz” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 27
- _____ “Sınırdan Sınır” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 24
- _____ “Oğuzlamadan Parçalar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 27
- _____ “Pişmanlanan Deli Dumrul’un Ulu Tanrı’ya ‘Yakarış’ı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 25
- _____ “Krallar ve Deliler; Bilinsin!; Bayrak ve Minare” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 10
- _____ “Daha Doğru Davranış; Gayretsilik” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 11
- _____ “Adil Olmalı!; Cehalet; Mırıldanış; Sohbet” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 12
- _____ “Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 11
- _____ “Hak Mücadelesi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 4
- _____ “Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 8
- _____ “Korkunç Mefhumlar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 15
- _____ “Bıkış” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 15
- _____ “Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 19
- _____ “Kinci” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 29
- _____ “Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 6

- _____ “Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 23
- _____ “Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 14
- _____ “Türk Millî Destanı: Oğuzlama’dan” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 8
- _____ “Sınırdan Sımra” [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 4
- _____ “Bir ‘Ninni’den” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 4
- _____ “Türk Düşmanları’na!” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 8
- _____ “Parasar Tekfürü’nün Kızı” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 4
- _____ “Yolculuk” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 5
- _____ [Böyleleştiren: Basri Gocul], “Türkler Üzerine Beyitler” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 4
- _____ “Oğluma!” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 11
- _____ “Emel” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 9
- _____ “Onlar” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 6
- _____ “Akıncılar” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 4
- _____ “Türk” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 7
- _____ “Ötüken” [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 6
- _____ “Türk Düşmanlarına” [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 11
- _____ “Ağlasın!,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 7
- _____ “Dâvet” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 11
- _____ “Vatan” [Şiir], *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 3
- GÖKALP, Kaya, “Yollar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 31
- GÖKALP, Ş. Mehmet, “Millî Kültürümüz Bakımından: Türk Folkloru,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 15
- _____ “Kitaplar Arasında: Kükreyiş,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 11-12
- _____ “Ziya Gök Alp’ta Turancılık,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 4-6
- GÖKÇEOĞLU, Sait, “Kültür Hareketleri: Ziya Gökalp Toplantısında Neler Söylendi?,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 12, 15
- _____ “Dilde Yanlış ve Doğru,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 13-14
- GÖKDEMİR, Ayvaz, “En Korkunç Tehlike,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 17-18
- GÖKDEMİR, Şinasi, “İhtar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 27
- _____ “Ey Türk” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 32
- _____ “Ey Türk!” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 31
- _____ “Tanrıdağı’na Ağıt” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 20
- _____ “Ülkü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 19
- GÖKHUN, İsmail Hakkı, “Türkçülük Ülküsü ve Yabancılar,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 7

- _____ “Müslümanlık ve Türklük Anlayışı,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 5-6
- _____ [Şaman], “Türkçülük Düşmanları,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 5
- GÖKSEL, Ali Nüzhet, “Ziya Gök Alp,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 3-4
- _____ “Ziya Gök Alp Hakkında Bazı Notlar,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 8
- GÖKYAY, Ayşe Ferhunde, “Durma Çalış” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 154
- GÖKYAY, Orhan Şaik, “Koşma” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 63
- _____ “Üç Nehir” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 3
- _____ “Gurbet” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 44
- _____ “Benderli Cesâri,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 72-76
- _____ “Dünden Sesler: Bu Vatan Kimin?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 9
- _____ “Maraş Türküsü’nden” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 8
- _____ “İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Orhan-Şaik Gökyay’ın Savunması,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 9
- GÖKTÜRKOĞLU, Erol Atik, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 14
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 11
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 6
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 9
- GÖLPINARLI, Abdülbaki, “‘Basılmamış Bektaşî Şiirleri’ Hakkında,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 205
- _____ “Son Asır Hamzavî Şairlerinden: Necmi,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 231-233
- _____ “Melâmîlik-Hamzavîlik ve Bârinîlikte Mütekabil Tedahüller,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 17-19
- _____ “Melâmîlik-Hamzavîlik ve Bârinîlikte Mütekabil Tedahüller II,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 34-38
- _____ “Melâmîlik-Hamzavîlik ve Bârinîlikte Mütekabil Tedahüller III,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 61-64
- _____ “Bursalı Hâşim Efendi,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 80-83
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 138
- _____ “Yunus Emre’ye Dair,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 139-144
- GÖRAL, Güngör, “Vatan,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 31
- _____ “Dâva Adamı,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 23
- GÖRGÜN, Bedrettin, “Türkoğlunun Sözü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 2
- GÖZLER, H. Fethi (Hamidoğlu), “Büyük Türkçü Ahmet Vefik Paşa,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 14-15

- _____ “Büyük Türkçü Ahmet Vefik Paşanın Hususiyetleri,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 15-16
- _____ “Gerçek Ahlâk,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 7
- _____ “31. Ölüm Yılı Münasebetiyle: Ömer Seyfettin,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 15-16
- _____ “Milliyetçilik Konusunda Gerçek Öğretmenlere Düşen Vazifeler,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 7
- _____ “Türklerde Gerçek Ahlâk,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 14-15
- _____ “Din ve Kaytaklık,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 9
- _____ “Suavi’de Zulme İsyân Duygusu,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 5-6
- _____ “Türk Adı Hakkında,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 9-10
- _____ “Yurtta Türk Milliyetçi Dernekler Kurulurken,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 13-14
- _____ “Süleyman Paşa ve Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 14
- _____ “Dört Pota,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 13
- _____ “Türkçecilik,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 11-12
- _____ “Türk Diyelekleri,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 5-6
- _____ “Halk Edebiyatında Milliyet Unsurları,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 9-10
- _____ “Ali Şîr Nevâi’nin Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 11-12
- _____ “724. Ölüm Yılı Münasebetiyle: Çingiz Kağan ve Yasası,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 13-14
- _____ “Halk Edebiyatında Milliyet Unsurları II (Kahraman Şairler),” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 11-12
- _____ “İnsan ve Din,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 11
- _____ “Dâva Adamı (Namık Kemal’in Aziz Ruhuna!),” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 2-3
- _____ “Halk Edebiyatında Milliyet Unsurları III,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 6-7
- _____ “Ülküden Damlalar: Dil Bilmecesi,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 47
- _____ “Ülküden Damlalar: Zamanımıza Uygun Özdeyişler,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 10
- _____ “Ülküden Damlalar: Mantal Sadizm,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 14
- _____ “Ülküden Damlalar: Efendilik Devrimi Lâzımdır!,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 22
- _____ “Ülküden Damlalar: Kahraman ve İman,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 16

- _____ “Ülküden Damlalar: Şecaat Babında Kayserling’in Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 22, 24
- _____ “Süleyman Nazif’in ‘Batarya İle Ateş’i,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 9-10
- _____ “Kültür Hercümerci ve Okullarımız,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 9-10, 12
- GÖZLER, M. Ziya, “Kendimize Dönelim: Yüzde Yüz Türk Olduğun Gün Zafer Senindir!,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 14
- _____ “Yüce Türk Milleti,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 13
- _____ “Acaip Bir Eser: D.A.S.,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 11-12
- _____ “Bir Toplantı ve Ötesi,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 24
- GÖZÜBÜYÜK, Faik, “Hüseyin Zâde Ali Turan ve Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 6
- _____ “Mehmet Emin Yurdakul’un Milliyetçiliği ve Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 11
- _____ “Bursalı Mehmet Tahir ve Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 15
- _____ “Arap Bilgini Cahiz ve Türkler,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 12
- _____ “Büyük Türkçü Ziya Gökalp’ta Millî Terbiye,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 6-7
- _____ “Gaspıralı İsmail,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 10
- _____ “Mehmet Akif Hakkında Bir Kaç Söz,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 12
- _____ “Ziya Gök Alp’in Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 9-10
- _____ “Ziya Gök Alp’ta Din ve An’ane,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 12-13
- _____ “Bursalı Mehmet Tahir ve Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 7
- _____ “Mehmet Âkif İçin,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 10
- _____ “Halkçılık Karşısında Gök Alp,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 14-16
- _____ “Şeyh Cemaleddin Afganî ve Irkçılığı,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 7
- _____ “Erzurumlu Mehmet Ârif ve Eseri,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 6-7
- _____ “Ziya Gök Alp’in Garpcılık Anlayışı,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 12
- _____ “Nâmık Kemâlin Fikir Cephesi,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 9-10
- _____ “Namık Kemalde Hürriyet,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 4
- _____ “Ziya Gök Alp’in Milli İhtimayât Metodları,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 12

- GÜCÜYENER, Selma, “Umumî Tahsil ve Terbiye,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 16
- GÜÇ, Mahmut (Karadavudoğlu), “Memleket Davaları: Köylümüzde Millî Şuur,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 12
- GÜL, Kemâl Vehbi, “Milliyetçiliğimizin Hedefleri,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 25-26
- _____ “Vatan Üzerine,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 7-9
- _____ “Gerçek Vatan,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 19-21
- GÜLCÜ, Dursun, “Resmî Sansür, Ahlâk Polisi ve İlgili Makamların Nazarı Dikkatine,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 32
- GÜLDOĞAN, Vedat, “Türkü” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 7
- GÜLE, Ramazan, “Zafere Doğru” [Şiir], *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 11
- GÜLEÇ, Azmi [Azmi Gülahmedoğlu], “Ulu Türkün” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 22
- _____ “Yurdakul’a” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 14
- _____ “Boşluk” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 13
- _____ “Fâtilheşen İstanbul” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 25
- _____ “Barbaros” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 45
- _____ [Azmi Gülahmedoğlu], “Mecnun Olur” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 2
- _____ [Azmi Gülahmedoğlu], “Mecnun Olur” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 12
- _____ [Azmi Gülahmedoğlu], “Fatih’e Gazel” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 7
- _____ [Azmi Gülahmedoğlu], “İrkım Diyor ki; Tarih Diyor ki; Mehmedoğlu Mehmetçik Diyor ki” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 6
- _____ “Büyük Ağrı” [Şiir], *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 10
- _____ “İnsanlar: Refet Körüklü’ye” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 5
- _____ “Türk Tarihi: Atsız Beğ’e” [Şiir], *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 2
- _____ “Tuyuk” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 4
- _____ “Tuyuk” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 8
- _____ “Gördüm I” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 5
- _____ “Malazgird’de Tan Yeri: Sayın Nejdet Sançar’a” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 6
- _____ “Tuyuk” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 7
- _____ “Bu Gece” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 10
- GÜLEÇ, İbrahim, “Bak” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 2

- _____ “Ehmed Emmi” [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 13
- _____ “Acırım” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 7
- _____ “Var Benim” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 16
- _____ “Kıbrıs’a Doğru” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 4
- _____ “Bellisiz” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 14
- _____ “Gidersiniz: O Siyasîlere” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 4
- _____ “Sebepe?” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 13
- GÜLER, Zülfü, “Olsun” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 10
- GÜLERMAN, Mahmut, “Mehmetçiğe Selâm” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 9
- Gültekin, “Buzlu Cehennem” [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 8
- GÜLTOP, Alâattin, “Rüzgâr Yavaştan Başlar: Alparslan Türkeş’e” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 6
- _____ “Bir Sosyalist” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 7
- _____ “Bir Türkçüye” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 4
- _____ “Çağrı” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 7
- _____ “Koçaklama” [Şiir], *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 11
- _____ “Ülkü Yolcuları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 14
- _____ “Nerde?” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 8
- _____ “Esen Yel” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 10
- _____ “Bozkurtların Sesi” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 9
- _____ “Ülkücüler Marşı” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 6
- GÜLTOP, Tekin, “Akın” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 26
- _____ “Hikâye: Bir Türk’ün Ölümü” [Hikâye], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 29
- GÜNAY, Ali, “Hikâye: Dönüş” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 15-16
- GÜNAY, İlhan, “Ona” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 2
- _____ “Moskof Çocuğu” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 2
- _____ “Ülkü” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 7
- GÜNAY, Turgut [Yetik Ozan], “Haydi” [Şiir], *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 13
- _____ “Kilim” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 13
- GÜNAY, Zühtü, “Varacağım” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 32
- _____ “Ülkümüz: Ziya Gökalp’ın Yüksek Ruhuna” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 16
- GÜNDÜZ, Eyüp, “Anayurda Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 7
- GÜNERİ, Emrullah, “İnancım” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 30
- GÜNEY, Muhittin, “Vatan İçin” [Şiir], *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 16

- GÜRAKAR, Faruk Nafiz, “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 21
- _____ “Horyat: Nejdet Sançar Beyin Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 15
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 15
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 10
- _____ “Komünizmin Gerçekleri (!),” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 19-20
- _____ “3 Mayıs Övgüsü” [Şiir], *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 10
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 11
- GÜRDAY, Metin, “Yalnızım” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 14
- GÜRBÜZ, Ülkü, “Milliyetçi Türkiye-Müslüman Türkiye,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 2
- GÜRBÜZ, Yılmaz, “Altın Zamanlar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 16
- _____ “Hikâye: Adalar Bizim Değil” [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 26-28
- _____ “Hükümet, Muhalefet ve Gaflet,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 12
- _____ “Türk Bilgesi” [Şiir], *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 2
- GÜRÇAN, Hasan, “Kızıllema” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 11
- _____ “Nejdet Sançar’ın Ardından,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 2
- GÜREL, Reşat, “Yasta Kaybolan Bayram,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 15
- _____ “Kerkükte Bayram Vardı,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 2
- GÜRGÜN, Ramazan, “Mefkûre” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 2
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 8
- _____ “Tanrı Türk’ü Korusun” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 7
- GÜRKAYNAK, İbrahim, “Türkçü Ol” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 10
- GÜRSOY, B. Kemâl, “Koşma: 3 Mayıs İçin” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 9
- GÜVEMLİ, Zahir Sıtkı, “Sivas Vilâyetinde Eski Koyulhisar Kazasında ve Çevresinde Derlenmiş Sözler,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 70-71
- GÜVEN, Turan, “Vasiyet” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 2
- GÜVENÇ, Mahmut, “Sözüm Ona,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 8-9
- GÜZEL, Şükrü (Sünnetçioğlu), “Yurda Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 2
- _____ “Cephede Türk” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 7
- _____ “Öleyim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 10
- _____ “Geliyor” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 11
- _____ “Bayrak Açtık” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 11
- GÜZELSOY, Emin (Garabağlı), “Şehriyar’a Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 4
- HACALOĞLU, Yücel, “II. Abdülhamid Han’ın Milliyetçiliği,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 21

- Hacialioğlu, “Büyük Kadırğa ‘Turan’” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 7
- HACİBEKİRLER, Işın, “Hukuk Fakültesi Üzerine,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 7
- HACİEMİNOĞLU, Necmettin, “İçimizdeki Türk Düşmanları,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 4
- _____ “Türk Milleti İçin Kurulan Tuzaklar I,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 18
- HACİÖMEROĞLU, Mustafa, “Ziya Gökalp İçin: 24. Ölüm Yılı Dolayısıyla,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 12-14
- _____ “Ziya Gökalp İçin: 24. Ölüm Yılı Dolayısıyla,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 11-12
- _____ “Türkçülük Karşısında Atatürkçülük Bir Dâva mıdır?,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 3-4
- _____ “Milli Reaksiyonlar ve Üniversite Gençliği,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 5-6
- _____ “Prodüktivite,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 24, 28
- _____ “Sultan Fatih ve Kudreti,” *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 25-26
- _____ “3 Mayıs ve Milliyetçilik,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 6-7
- _____ “Şehitlerin Ardından: Bir Gül Bahçesine Girercesine,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 9
- _____ “Hamza Sadi Özbek,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 16-17
- _____ “Gazi Çavuş Kademlioğlu İsmail,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 17
- _____ “Dr. M. Şerif Korkut,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 9-10
- _____ “Kaynak Adam Nejdet Sançar Göçtü,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 15
- _____ “Eski Bir Hâtura,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 19
- HAKAN, Hasan Sami, “İstikametler Çoktan Bellidir,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 24
- HANCIOĞLU, Rasim, “Gölge Etmenizi İstemiyoruz,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 5
- _____ “Müslümanlık ve Türkler,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 16
- _____ “Türklerin İslâmî İnançları Benimsemesi,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 11
- HATTAT, Mehmet İzzet, “Kerkük Ağıtı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 25-26
- HAZERÎ, Nebi, “Size Sözümler Var” [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 23
- HAZNEDAROĞLU, Mustafa Bayhan, “Geliyor” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 2
- _____ “Suriye Gençlerine İthaf” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 2

- HIZAL, Mustafa Zihni [Hızaloğlu Mustafa], “Kardeş Azerbaycan’ın İstiklâli,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 4-5
- _____ “Sovyet Propagandası,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 25-26
- Hikmet Tuğrul, “Uyan” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 268
- _____ “Gözlerinin Karanlığında” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 42
- _____ “Eski Sevgili” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 138
- Hikmet Tuğut, “Yunus Gibi” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 50
- HOFMEİER, Karl, “Suriye İntibaları,” *Orhun* (1933-1934), I/6 (19 Nisan 1934), s. 122-124
- _____ “Suriye İntibaları: Suriyedeki Arapların İstiklâl Mücadelesi,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 133-136
- HOSTLER, C. W, “Türklerin Dili,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 18
- HÜDAVERDİ, Fuat, “Ülkü İzinde...,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 5
- _____ “Derneklerimize Dair,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 13-14
- _____ “Bir Fecir Başlayacak,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 16
- ILGAR, Hayrani, “İçimizdeki Düşman,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 4
- _____ “Millî Düşmanlarımız,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 29
- _____ “12. Yıldönümü Münasebetiyle: Kunuri Zaferi,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 14
- _____ “Hikâye: ‘Göç’ten Bir Köşe” [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 12-14
- _____ “Hikâye: Atlattığım Korku” [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 26-29
- _____ “Türkçüler Derneğinin Adı,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 24
- _____ “Bir Karanlık Ruhunun Hezeyanları,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 9-10
- _____ “Düşünceler: İstikametler Belli Olmalıdır,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 21-22
- _____ “Münevver İhaneti,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 5
- _____ “Yazık, Çok Yazık...,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 11
- _____ “Çarpık Fikirler,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 5-7
- _____ “Türklük ve Müslümanlık Üzerine,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 6-7
- _____ “Türe ve Yasalara Saygı,” *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966), s. 2-3
- _____ “Nerede O Günler,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 11
- _____ “Türkçülere ve Ülkücülere Sesleniyorum,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 6-7
- _____ “Faydasız ve Yanlış Bir Terim,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 13
- _____ “Bunalım,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 14-15
- _____ “Neredesin Samimiyet,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 4-5

- _____ “İhanetin Derecesi,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 6-7
- _____ “Olmaz Böyle Şey!..,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 14
- _____ “Anadil Meselesi,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 6-7
- _____ “Kim, Kime Teslim Ediliyor,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 10
- _____ “Yalnız Amerikalı mı?,” *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 15-16
- _____ “Sonu Nereye Varacak?..,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 11-13
- _____ “Türklüğün Kaderi,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 8-9
- _____ “Umut Yıldızları,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 10-12
- _____ “Kara Günler Bitecektir,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 8-9
- _____ “Hümanizma,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 10-11
- _____ “Esir Milletler,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 12-13
- _____ “Sahtekârlar,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 9
- _____ “Dostluk-Düşmanlık,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 11
- _____ “Dostu Düşmanı Bilmek,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 10
- _____ “Türklüğün Geleceği,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 9
- _____ “Öze Dönüş,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 9
- _____ “Bugünkü Düzen,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 8-9
- _____ “Demokrasi Bu mu?,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 11
- _____ “Nereye Gidiyoruz,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 12
- _____ “Gaflet Dalâlet ve Hattâ...,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 10
- _____ “Hesap Günü,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 7, 15
- _____ “Üzülme Boşuna,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 8
- _____ “Yeni Bir Umut,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 5-6
- _____ “Şaşırtmacalar,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 5
- _____ “Metin Toker’e Cevap,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 8, 16
- _____ “Bu Millete Acıyım,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 10-11
- _____ “TRT Genel Müdürüne Açık Mektup,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 9
- _____ “Aşırı Solun Azgınlığı Devam Ediyor,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 9
- _____ “Sesleniş,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 2
- _____ “Atatürk ve Türk Irkçılığı I,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 4-6
- _____ “Atatürk ve Irkçılık II,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 9-13
- _____ “Lider ve Kadro,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 11
- _____ “Yakarış,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 7, 15
- _____ “Atatürk Milliyetçiliği,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 6
- _____ “Yine Aldandık,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 11
- _____ “Son Seçimlerin Düşündürdükleri,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 23-25
- _____ “Doğru Yol,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 5

- _____ “Türkçü Görüşle Türk Kültürü I,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 6-9
- _____ “Türkçü Görüşle Türk Kültürü II,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 19-21
- _____ “Şartlar ve İnançlar,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 5-6
- _____ “Kıbrıs ve Ötesi,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 8
- _____ “Dikkat,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 2
- _____ “Bu Gidiş Nereye,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 11
- _____ “Saat 12’yi Vururken,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 5
- _____ “T.R.T. Genel Müdürüne Açık Mektup,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 5-6
- ILGAR, İsmail, “Millî Değerlerimiz,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 6
- _____ “Ailede Eğitim,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 7
- _____ “Yine Mühendis Odaları,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 8-11
- İlgaz Çobanı, [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 2
- İlgaz Kâşif, “Kulca Hayatından Parçalar,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 253-254
- _____ “Kulca Hayatından Parçalar,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 300-302
- Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Cemiyeti Gençlik Kolu, “Bildiri,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 30
- İşbara Alp, “Kızılalma: Siberetik ve Türkçülük I,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 11
- _____ “Kızılalma: Siberetik ve Türkçülük II,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 10-11
- _____ “Kızılalma: Siberetik ve Türkçülük III,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 16-17
- _____ “Nejat Muallimoğlu’na Cevaptır,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 6
- _____ “Kızılalma: Siberetik ve Türkçülük,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 11-13
- İşbara Alp, Doruk Çetin, Ay Hanım, “Kızılalma: Siberetik ve Marksizm-Leninizm,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 13-19
- İŞİK, Mustafa, “Soyum Değil mi?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 2
- İŞİKGÜNEL, Galip, “Turan” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 16
- _____ “Birleşelim” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 11
- İŞİTMAN, İshak Refet, “Şehit Şahin Beğ” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 14
- İBRAHİM, Süleyman, “10 uncu Yıl Dönümü Münasebetiyle: Dadaylı Albay Halit Beğ,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 20-21
- _____ “Bir Temenni,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 24
- İkbâl (Pakistan Millî Şairi), “Petöfi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 19
- İLBEYİ, Hanefi, “Gençliğin Önemi,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 10
- _____ “Türk Genci! Dikkat!,” *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 3-4
- İLERİ, Tefvik, “Hemşin Manileri,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 220
- İLHAN, Günay, “Bir Gün” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 5
- İMAOKA, Çuiçiro, “Japonya’dan Gelen Mektup: Çağırış,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 11-12

- İMER, M. Kubilây, "Orkun Dergisi," *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 14
- İmzasız, "Galatasaray ve Boğaziçi Liselerinde Namık Kemal Anma Töreni," *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. Kapak
- _____ "Yurtdışı Türklerden Gelen Bir Ses," *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 3-4
- _____ "Sıfır Resim Sergisinde," *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 13
- _____ "Enstitülerde Okutulması Yasak Edilen Dergiler," *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 24-25
- _____ "Kutsal Özlem" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 19
- _____ "Geldim Sana Yaşlarla" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 26
- _____ "İnanç" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 26
- _____ "Kerkük Hoyratları" [Şiir], *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 3
- _____ "Hoyrat" [Şiir], *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 16
- _____ "Hoyrat" [Şiir], *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 16
- _____ "Bir Delikanlıdan Kocakurt'a Dilekçe," *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 11-12
- _____ "Bu Şiiri Size İthaf Ederim" [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 13
- _____ "Karadeniz: Türkçü ve Turancı Türk Kardeşim Nihâl Atsız'a Sunarım" [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 10-11
- _____ "Türkistanlı Gümülü Çoban'dan" [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 13
- _____ "Kerkük Dörtlükleri" [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 2
- _____ "Türk" [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 9
- _____ "Sançar: Sançar Hocamın Ruhuna; Arif Nihat Asya Hocamın Ruhuna İthaf Olunur" [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 21
- İNAL, Ayhan, "Kore Destanı" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 13
- _____ "Turan'a Nasıl Varırız?" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 2
- _____ "Siz ve Biz" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 2
- _____ "İsyan" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 7
- _____ "Gök Alp Gibi" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 7
- _____ "Meydanlara İniVERSEK" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 9
- _____ "Dörtlük" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 12
- _____ "Dörtlük" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 15
- _____ "Türkmen Kızı" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 6
- _____ "Mefkûre İçin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 5
- _____ "Vatan İçin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 6
- _____ "Nisan Yağmurları," *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 56-57
- İNAN, Abdurrahman, "Hayalperest" [Şiir], *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 2
- İNAN, Abdülkadir, "Sayımbilik: Soviyet Ülkelerinde Yaşayan Türk Kavımlarına Dair İstatistik Malûmât," *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 8-9

- _____ “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 34-35
- _____ “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu II Özbekistan, III Tacikistan,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 58-59
- _____ “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu IV Kazakistan,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 75-77
- _____ “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu V-Kırgızistan,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 111-112
- _____ “Nihat Sami Beyin Makaleleri Münasebetiyle: Notlar,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 115
- _____ “Sayımbilik: Türkistan (Orta Asya) Cumhuriyetleri Nüfusu V- Başkurdistan,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 252-253
- _____ “Sayımbilik: Türk Cumhuriyetleri Nüfusu,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 122-123
- _____ “Altay-Yenisey Şamanlığında Eski Unsurlar,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 20-21
- _____ “Millî Şuurun Kudreti,” I/14 (1 Şubat 1944), s. 2-4
- _____ “Kazakistan ve Kazak Türkleri,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 5-7
- _____ “Rahmetli Zeki Velidi Togan İle İlk Tanışmam,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 4
- İNAN, Mehmet Âkif, “Niçin Milliyetçilik?,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 10
- _____ “Garip Gönüldaş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 26
- İNANÇ, Hamdi, “Milliyetçiliğimiz (Sevgi)” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 22
- _____ “Yurt ve Kurt” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 32
- _____ “Saygı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 24
- İPEK, Yücel, “Kendimize Dönelim,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 32
- İRİK, Y., “Hikâye: Büyük Denizin Masalı” [Hikâye], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 14
- İSFENDİYAROĞLU, Fethi, “Köy Enstitüleri I,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 12
- _____ “Köy Enstitüleri II,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 12, 21
- _____ “Köy Enstitüleri III,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 12, 23
- _____ “Köy Enstitüleri IV,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 12, 23
- _____ “Köy Enstitüleri V,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 14, 24
- _____ “Köy Enstitüleri VI,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 13-17
- İSLAMTÜRK, Sabri Bâki, “Son Tehcir-Vazifemiz,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 7
- _____ “Gençlik Marşı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 4
- _____ “Dâvet,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 5

- _____ “İnsan Hakları,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 8
- _____ “Cenk Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 12
- _____ “Vatandaş Ahlâkı,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 3-4
- İsmail Safa, “Dumlupınar’da Sabah” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 23
- _____ “Sevgili İzmirden mi?” [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 23
- İŞGAY, İ., “Orman ve Balta” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 23
- İzmir Türk Ocağı, “İzmir Türkocağı’nın Sayın Halkımıza Bildirisi,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 24
- İzzet Ulvi, “Sakarya Şehitleri” [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 23
- İ. Aydın, “Tütüncüler” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 214
- İ.S.B., “Çanakkale T.M.D. Kongresi,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 16
- İ.T., “1945 ve 1946 Macar Hürriyet Savaşı Mücahitlerinden Biri Tarafından 30 Sene Sonra Amerika Birleşik Devletleri Kongresine Gönderilen Açık Mektup,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 18
- KAÇAR, Ahmet, “Koşma” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 20
- KADIGİL, Yusuf, “Rıza Nur’un Kabrini Ziyaret,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 21
- _____ “Şehit Mehmed’e Ninni” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 4
- _____ “Komünistlik Kaatilliktir,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 7
- KADIOĞLU, Süleyman, “Köy Enstitüleri Düğümü ve Tonguç Oyunu,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 3-4
- _____ “Köy Enstitüleri Düğümü ve Tonguç Oyunu,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 3-4
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Bir Sistemi Temsil Eden Örnekler,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 9-12
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü III: Hasanoğlu Köy Enstitüsünün Özelliği ve Yüksek Kısım,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 9-10
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü IV,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 11-12
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü V,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 9-11
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 12-14
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 6-7
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 3
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 8-9
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü: Köy Enstitüleri Hakkında Umumî Olarak Düşünceler,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 8
- KAFALI, Mustafa (Kafaloğlu), “Anadolu’nun Türkleşmesi,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 8-10, 31

- _____ “Yeryüzünde Türkler I,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 6
- _____ “Yeryüzünde Türkler II,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 7-9
- _____ “Yeryüzünde Türkler III,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 15-16
- KAFESOĞLU, İbrahim, “Bütün Türklük,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 10-11
- _____ “Dünya Tarihinde: İstanbul’un Fethi,” *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 30-33
- KALABA, Hüseyin, “Anıt” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 13
- _____ “Unutma ki Türksün” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 13
- KALAYCIOĞLU, Mehmet, “Bir Nöbetçi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 2
- KALLİMCİ, Hasan, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 5
- KALMAZ, Sadettin, “Yiğitin Zaferi” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 2
- KAMBEROĞLU, Cahit Aydoğan, “Bu Bayrak...” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 11
- _____ “Hududdan Hududa Mektup I” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 8
- _____ “Hududdan Hududa Mektup II” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 9
- _____ “Deyiş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 16
- KAMU, Kemalettin Kâmi, “Gurbette Renkler” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- _____ “Sınırdaki Sular” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 15
- _____ “Bir Yolcuya” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 23
- _____ “Siperde Akşam” [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 23
- KANBEROĞLU, Nizamettin, “Türk Musikisi ve Mabadı,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 5-6
- KAPLAN, Ahmet (Torunoğlu), “Ne Muhteşemdi O Günler!...,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 30
- _____ “Köylümüzün Bu Güncü Durumu,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 15
- _____ “Afşın’a Mektuplar,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 30
- _____ “Neden Milliyetçilik,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 19
- _____ “Komünizm,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 19
- _____ “Bizim” [Şiir], *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 10
- KAPLAN, Mehmet [Nuri Tarhan], “Mâhut İlette Dair,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 7
- _____ “Yeni Bir Bozgunculuk Usulü,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 14
- _____ “Kahramanlar,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 5
- _____ “Kıt’a” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 6
- _____ “İrtica Var!,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 7
- _____ “Kıt’a” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 7

- _____ “Mikrop Bahsi,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 10
- _____ “Hastalık,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 15
- _____ “Komünizm Mikropları,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 6
- _____ “Kahramanlık ve Kahramanlar,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 7
- _____ “Din ve İrtica Konusunda,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 7
- _____ “Hiciv Köşesi: Kıt’a,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 7
- _____ “İngiliz Siyaseti,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 3
- _____ “Sağır Sultana” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 5
- _____ “Kıt’a” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 2
- _____ “Bir Kötü İş,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 12
- KARAAĞAOĞLU, A. Necati, “Albay Celâl Dora’ya Açık Mektup,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 5
- KARAALP, M. Canbulat, “Utanç Duvarı” [Şiir], *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 2
- Kara Ozan, “Yollar Turan’a Gidiyor” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 13
- _____ “Özmen’in Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 3
- _____ “Kutlu Akın” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 15
- _____ “Kim Bilir” [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 14
- _____ “Besbelli” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 12
- KARABAYRAKTAR, Abdurrahman, “Turan’ı Düşünürken” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 14
- KARABULUT, Abdullah, “Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 2
- KARABULUT, Hasan, “Yavuz Selim Han; Kim?; Onlardan mıdır?; Maziye Bilmek” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 11
- _____ “Çaldıran; Bayrak ve Dedem; Dönüp Bakınca; Kıratların Sabrı; Bizansın Fethi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 12
- _____ “Seddi Çin; Onlardı; Murad’ın Sesi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 21
- KARACA, Ahmet M., “Ana” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 15
- KARACA, Erdal, “Haykırmak İstiyorum” [Şiir], *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 9
- KARACA, Mehmet, “Özümüz ve Sözüümüz,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 13-14
- _____ “Gel Haber Ver Nazlı Yarden” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Uyan!..” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 2
- Karacaoğlan, “‘Karaca Oğlan’ın Basılmamış Bir Şiiri,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 201
- KARAÇAYLI, Yılmaz Nevruz, “Karaçay,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 9

- _____ “Kuzey Kafkasya İstiklal Mücadelelerinde Karaçaylılar,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 25-26
- _____ “Masal (Ne idik, Ne Olduk, Ne Olacağız),” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 30
- _____ “Komünist İstilacılar Karşısında Karaçay,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 23-24, 31
- _____ “Komünist İstilâcılar Karşısında Karaçay Türkleri,” *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 46-48
- KARADENİZ, Fikret (Karamustafaoğlu), “Ötükenleme” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 2
- _____ “Anayurda Hasret” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 10
- _____ “Moskof” a” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 5
- KARAGAÇ, A. İhsan, “Gurbette” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 15
- KARAGÖZ, İbrahim, “Kür Şad” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 16
- KARAHAN, Fatma, “Sesleniş,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 14
- KARAKOÇ, Abdürrahim, “Üşüyenler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 10
- _____ “Işıklı Haberler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 10
- _____ “Nöbetçinin Vukuatı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 19
- _____ “Vur Emri” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 22
- _____ “Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 12
- _____ “Işıklı Haberler” [Şiir] [Yanlışlıkla “Kâmil Turan” imzasıyla çıkmıştır.], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 30
- _____ “Hasana Mektup 11” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 44
- KARAKOÇ, Bahattin, “Kürşat” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 10
- _____ “Koçaklama” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 19
- _____ “Mutlu Yaşantı: Sayın Hocam Dr. Selâhattin Ertürk’e” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 22
- _____ “Alparslan” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 19
- _____ “12 Şubatlarda Maraş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 22
- _____ “O Çok Eski Çağlarda” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 19
- KARAMAĞARALI, Halûk, [Başlıksız. “Fatiha Okudukları İçin Milliyetçi Ankara Gençlerine ‘Mürteci’ Diye Sövenlere Ankara ‘Türk Kültür Derneği’ Vakur Bir Cevap Yayınlamıştır. Ondan Aşağıdaki Satırları Alıyoruz:”], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 16
- KARAMAĞARALI, Halûk; Necati ERGÜNDOĞAN [Necati Çerçi], “Misak-ı Millî ve Kıbrıs Meselesi,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 5
- _____ “Türk Kültür Derneğinin Beyannamesi,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 7
- _____ “İlk Adım,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 8

- _____ “Sanata ve Türk Sanatına Dair,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 6
- KARAMUK, A. Ziya, “Edebiyat Kitapları,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 95-96
- KARANAKÇI, Safaattin Rıza, “Eski Tarihte: Mektep I,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 130-131
- _____ “Eski Tarihte: Mektep II,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 157-158
- KARATAŞ, A., “Köy Enstitüleri Hakkında Bir Hatıra,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 16-20
- KARATAY, Mümin Durmaz, “Öfkem” [Şiir], *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 14
- KARTAL, Göktürk, “Türk Kadını” [Hikâye], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 12
- _____ “Hikâye: Köylümüz” [Hikâye], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 13
- KARTALKAYA, F. İnci, “Bizdendir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 2
- KAYA, Çetin, “Türkler Gafil Avlanmıştı,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 13
- KAYABEK, Mustafa, “Sönüyor Kinim, Sönüyor” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Hayıf Bana, Yazık Bana, Vah Bana” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 7
- _____ “Çağrı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 7
- _____ “Tuna’ya Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 7
- _____ “Kür Şad!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Bitmiyen Destan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 6
- _____ “Şiir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 10
- _____ “Bir Mektubun Düşündürdükleri,” *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 2-3
- _____ “Saygı Değer Dinleyiciler,” *Ötüken*, I/2 (14 Şubat 1964), s. 2-4
- _____ “Orkun Yazıtlarının Işığı Altında” [Şiir], *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 10
- _____ “Türklüğün Kara Bahtı” [Şiir], *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 2
- _____ “Bir Ölünün Ardından...,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 8
- _____ “Çağır Artık Beni Çağır” [Şiir], *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 8
- _____ “Bizim Eller,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 4-5
- _____ “Kekrük Ağrısı,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 2-3
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 10-11
- _____ “Atatürk ve Türk Milliyetçiliği,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 4-5
- _____ “Türk Bütünlüğünün Sınırları İçerisinde Alevilik,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 11-12
- _____ “Alevilik,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 4-5
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 8-10
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 5-7
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 10-11

- _____ “Falcı Kadın” [Şiir], *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 21
- _____ [İmzasız], “Küçük Notlar,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 15
- _____ “Kerkük Katliâmı ve Türkiye,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 8-9, 18
- _____ “Ziya Gökalp ve Türkçülük,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 10-12
- _____ “3 Mayıs,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 7-8
- _____ “Türkün Mukaddes Toprakları,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 8-11
- _____ “Bir Gezi ve Bir Çağır,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 11-12
- _____ “Kür Şad” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 5
- _____ “Güzel: İpek’e” [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 7
- _____ “Ör Beni” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 12
- _____ “Nerdesin?” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 15
- _____ “Vermez” [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 5
- _____ “Bir Aşksın” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 7
- _____ “İster” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 6
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 4-5, 12
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 3
- _____ “Aşka Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 3
- _____ “Kitaplar: Kür Şad İhtilâli Destanı,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 11-13
- _____ “Aşka Rübâî II” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 3
- _____ “Aşka Son Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 8
- _____ “Ellerim” [Şiir], *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 2
- _____ “Saat Onikiden Sonra,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 5-6
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 12
- _____ “Güzelsin: ‘Baba, Ben Güzel miyim?’ Diye Soran İpek’ çiğime!” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 7
- _____ “Ölüme Rübâî I” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 4
- _____ “Ölüme Rübâî II” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 9
- _____ “Ölüme Rübâî III” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 3
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 5
- _____ “Yüzün Gibi” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 3
- _____ “3 Mayıs’a ve Turancılığa Karşı Profesöre Cevap,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 4-11
- _____ “Çirkin Yüzyıl,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 4-5
- _____ “Gir” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 4
- _____ “Bıraktım” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 3
- _____ “Yalnızlığa Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 3
- _____ “Türkçe Kişi Adları,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 4-5

- _____ “Heyder Baba’nın Gölgesinde” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 5
- _____ “Eskiye Rübâî I” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 4
- _____ “Eskiye Rübâî II” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 5
- _____ “Zor” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 3
- _____ “Ölüme Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 12
- _____ “Dost” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 4
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 4-5
- _____ “Ayşe Kızın Göz Yaşları” [Şiir], *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 8-9
- _____ “Mapusâne Dörtlülüğü I: İthafı Atsız Beğ’edir” [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 3
- _____ “Allah’a Ismarladık,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 5-6
- _____ “Gel” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 3
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 5-6
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri II: İthafı Gökçe Almila’yadır” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 3
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri III: İpek’e” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 3
- _____ “Emek ve Vatan,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 4-7
- _____ “Eğîn Türküleri,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 12-13
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri IV” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 13
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri V” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 3
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri VI” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 6
- _____ “Mustafa Kayabek’in Mektuplarından Parçalar,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 8-9
- _____ “Dost Gönülden Kopup Sıçrayan Ateş” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 10
- _____ “Gelsen” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 12
- _____ “Ekmek ve Vatan” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 4
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 6-7
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri XI” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 8
- _____ “Sazımın Sözü,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 9-11
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri IX” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 9
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri X” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 11
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri VII” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri VIII” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Öpem” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Gibi” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Eskiye Rübâî III” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Eskiye Rübâî IV” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Eskiye Rübâî V” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10
- _____ “Eskiye Rübâî VI” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 10

- _____ “Kayabek’ten ve Kayabek’e Mektuplar,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 21
- _____ “O Devlet Kuracağız” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 3
- _____ “Mapusânededen,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 6-8
- _____ “..... ler” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 16
- _____ “Seni” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 16
- _____ “Bu Sesle: İthafı Atsız Beğ’edir” [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 3
- _____ “Mapusânededen II,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 6-7
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 8
- _____ “Mapusâne Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 10
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri XII” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 4
- _____ “Ekmek ve Vatan” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 11
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri XIII-XIV” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 20
- _____ “Mapusâne Dörtlükleri XII” [Şiir], *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 5
- _____ “Kitaplar: Ruh Adam I,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 17-21
- _____ “Kitaplar: Ruh Adam II,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 18-21
- _____ “Kıbrıs’a Ağıt” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 6-7
- _____ “Ruh Adam III,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 19-22
- _____ “Ruh Adam IV,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 19-23
- _____ “Tomurcuklar Açıldı,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 9-10
- _____ “Küçük Notlar,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 20-22
- _____ “Sana Mev’ud Olan,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 9-10
- _____ “Ölüm Bir Duvarın Dibinde Gölge: Arif Nihat Asya’nın Ruhuna,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 13-16
- _____ “Deli Gönlüm,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 20-22
- _____ “O Yâr Kuş Oldu Uçtu” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 15
- KAYALAR, Şükrü, “O Gün” [Şiir], *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 12
- _____ “Beklediğimiz Başbuğ,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 12-13
- _____ “İsteddiğimiz Başbuğ,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 12
- _____ “Bozkırlar ve Biz,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 13
- KAYIHAN, Hasan, “Çeklerin Ahı” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 2
- _____ “Bekleyiş” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 9
- _____ “Yarına Doğru” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 11
- _____ “Tutsak Sevgiliye” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 5
- KAYIHAN, Hikmet, “Turana Doğru” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 2
- KAYIHAN, Himmet, “Tanrı Dağlarının Hürriyet Perisi” [Hikâye], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 10-11

- Kayihan Isıkgöllü, "Otlar ve Çınarlar," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 10
- KAYSERİLİ, R., "Doğudan Ne Haber," *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 5
- Kaytmazoğlu, "Atatürk ve Türk İhtilâli," *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 9-11
- KAZAZ, İskender, "Türkçü Ne İstiyor," *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 15
- KEKEVİ, Turan [Kekevioğlu], "Masal: Kurt İle İt" [Hikâye], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 2
- _____ "Misafir Gitti Sançar" [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 4
- _____ "Uçmağa Vardı Kürşat" [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 4
- KELEMEROĞLU, Sabri, "Kore Mektubu: Bir Ananın Ağzından" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 9
- _____ "Kararan Adam" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 45
- _____ "Maddecide Karakter," *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 4, 8
- KELEŞ, Abdurrahman, "Kıbrıs'a Hava Alanı," *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 13
- KEREY, D., "Türkistan'ın Millî Şairi Ahmet Baytursunoğlu," *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 5
- KERKÜKLÜ, Semire Mutapçı [Kerküklü Gökçe], "Horyat" [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 5
- _____ "Horyat" [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 2
- KERKÜKLÜ, Tuncer, "Ümit Güneşi" [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 16
- KESKİN, Şevket, "Sayın Frenk Nejat," *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 20-21
- KHAN, H.A. Ayaz, "Macaristan'ın Yeniden Dirilişine İnanıyorum," *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 14
- Kıbrıs'lı Türk, "Kin" [Şiir], *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 11
- KILICÖZLÜ, İlhan, "Kırşehirli Âşık Paşa ve Türkçülüğü," *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 5-6
- KILIÇ, Ali, "Zavallı Pars" [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 15-16
- KILIÇ, Ayfer, "Anne" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 31
- KILIÇ, Mehmet (Delikurt), "Buyruk Bekliyoruz: SayınTürkeş'e" [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 14
- _____ "Hani Nerde?" [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 15
- KILIÇ, Selahattin, "Azerbaycan'da Sovyet Emperyalizminin 55. Yılı," *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 14-16
- _____ "Kuzey Azerbaycan Şairlerinden Elmas Yıldırım," *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 13-16
- Kılıçarslan, "Nicedir?" [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 16
- KILIÇOĞLU, B. Nabi, "Ülküye Hasret" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 10
- KINIKLI, Oğuz, "Yüzyıllar Boyunca Türk Düşüncesi," *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 11-12
- KIRAL, Tahir, "Sağ Ol Mehmetçik" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 26

- KIRDAR, Sami, "Unuttuğumuz Bir Ödev," *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 2
- KARGIN, A., "Hırs" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 28
- KIRZIOĞLU, M. Fahrettin, "Ali Suavi'nin 'Hıyva' Kitabı ve Türkçülüğü," *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 4-6
- _____ "Moskofların 'Kürtçülük' Cereyanı Yaratma Gayreti," *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 10-14
- _____ "Kars'ın Nâmık Kemal Üzerindeki Tesirleri," *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 11-12
- _____ "Orkun'dan Çıkan İki Yanlışın Doğrultulması: Kadın Başlığı 'Fes' ve 'Şeyh Said İsyanı'," *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 4-6
- _____ "Türk Destan Kahramanı Köroğlu'yu Sovyet Rusya ve 'Halk Edebiyatı Profesörü' Pertev Naili Boratav Nasıl Tanıtmaya Çalışıyorlar?," *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 2-4
- _____ "Folklorumuzdan Örnekler: Sütü Çekmiş," *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 25
- _____ "Rahmetli Dr. Rıza Nur Bey'in Tarihe Ait Basılmış İki Eseri," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 17-19
- _____ "Millî Folklor: Sağdıç-Soldıç Geleneğimiz," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 11
- _____ "Türk-Bilig (Türkoloji)'de En Yeni Araştırma ve Buluşlar ve Pertev N. Boratav," *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 7-9
- _____ "Selçuklu Sultanı Alp Arslan'ın Kars İli'ni Fethi'nin 900. Yıldönümü Yaklaşırken (16 Ağustos 1964)," *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 2-4
- _____ "Anadolu Etnolojisi Araştırmaları: Manav (Manap)lar," *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 14-15, 19
- _____ [M. Kuzu], "Ankara Radyosundaki Bolşevik Malı Süreyya Şarkısının Aslı," *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 23-24
- _____ "Gümüşhane'den Muğla'ya, Gaziantep'ten Edirne'ye Varınca Yayılan Türkmenler I," *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 2-4
- _____ "Anadolu Etnolojisi 2: Gümüşhane'den Muğla'ya, Gaziantep'ten Edirne'ye Varınca Yayılan Türkmenler: 24 Boylu Danişmendli-Eli," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 16-17, 31
- KIZILTAN, Hikmet Hulusi, "Sefere Davet" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 2
- _____ "Bozkurt" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 2
- _____ "Ziya Gök Alp İçin," *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 15
- _____ "Yanık Yanık" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 7

- KİRTİŞOĞLU, Bekir, “Yeşil Cennete Armağan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Uzaktaki Öksüz Kardeşim’e” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Bu Vatanı Kim Bekler” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 2
- _____ “Bir Düşün Başlayacak” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 7
- _____ “Beni Bırak” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 12
- _____ “Nazlı Vatanım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 7
- KİSBET, Bülbül, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 6
- KİTAPÇI, Nuran, “Bir Avuç Yiğit” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 8
- _____ “Röportaj: Kitapçı Dükkâmı,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 8
- _____ “Röportaj: Mehmetlerle Beş Ay,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 10-11
- KOCABAŞ, Muammer, “Fatih Mehmet Han” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 11
- Kocakurt, “Bir Delikanlıya Öğütler,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 14-16
- _____ “Genç Kızlarımıza Çağrı,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 10-11
- _____ “Rus ve Komünizm,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 15-16
- _____ “İki Açık Mektup,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 19-20
- _____ “Teşkilatlanmak,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 15
- _____ “Üstünde Durmadıklarımız,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 14
- _____ “Çıkarıcılar,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 4
- _____ “Endüstrileşmek,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 3-4
- _____ “Zehirli Akımlar,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 2-3
- _____ “Milliyetçilere Dair...,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 14-15
- _____ “Bir Dergi ve İki Yazar Hakkında,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 3-4
- _____ “Fatih ve Heykeli,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 2-3
- _____ “Arap-İsrail Savaşı,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 6
- _____ “Delikurt’a Mektuplar: Kıbrıs Meselesi,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 5-6
- KOCAMURADOĞLU, Kayı, “Malazgirt’in 900. Yıldönümünde Tertiplenen İlmî Toplantı ve Gezi,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 12-14
- KOÇ, Ali, “Bayrak” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 2
- _____ “İltifat” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 2
- _____ “Türklerin Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 2
- _____ “Dilek” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 2
- _____ “Kara Üzüm: Esir Kardeşlerimize” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 13
- _____ “Yakarış” [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 12
- KOÇ, Şükrü, “Uyan” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 2
- _____ “Ülkümüz” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 2

- _____ “Senden Korkmam” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 2
- _____ “Yeter” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 14
- _____ “Ben” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 10
- _____ “Dönek Kardeş Değilem” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 11
- KOÇAK, Emin Ercan, “Varacağız” [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 12
- KOÇAK, Gavseddin, “Sosyal İtler’e” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 16
- _____ “Deydin, Nesin?” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 5
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 5
- _____ “Ey Türk Budunu Eşidin” [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 15
- _____ “Gelsin” [Şiir], *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 10
- _____ “Dörtlük: Şehit Süleyman Özmen’in Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 8
- _____ “Ah Vatan” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 10
- _____ “Türk-Macar Kardeşliğine” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 14
- _____ “Hazır Ol” [Şiir], *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 2
- _____ “Kahbelere” [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 6
- _____ “Varmış” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 2
- _____ “Görmesin Gözlerim” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 7
- _____ “Öze Dönüş” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 5
- _____ “Togan’ın Ardından” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 2
- _____ “Alparslan’a Saygı” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 5
- _____ “Alparslanlar Geliyor” [Şiir], *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 9
- _____ “Asil Irkıma” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 6
- _____ “Farkımız” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 7
- _____ “Ne Zaman?” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 7, 10
- _____ “Günümün Aydınına” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 10
- _____ “Atamdan Bana” [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 2
- _____ “Diriliş” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 4
- _____ “Kahraman Ordumuza” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 11
- _____ “Kahraman Harbiyeli” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 10
- _____ “Ümit” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 22
- _____ “Uyan” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 3
- _____ “Türkçem” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 11
- _____ “Benim” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 12
- _____ “Ana Sütü” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 22
- _____ “Haçlı Fırtına” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 19
- _____ “Şehitler Ölmez” [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 8
- _____ “Türkçü Hareket” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 7

- _____ “Murat Alsın” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 12
- KOÇTÜRK, Osman N., “Hayvan Açsa İnsan Tok Olmaz,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 26
- KOLOĞLU, Muzaffer Namık, “Akın Var” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 2
- KONAR, Fahrettin Savaş, “Yeni Yayınlar,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 31
- _____ “Yeni Yayınlar,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 28-29
- _____ “Eğitim Konuları 1: Bugünkü Gençlik,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 10-11
- _____ “Geçmişten Kısa Notlar I: Dünden Kısa Notlar,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 30
- KONÇUY, Bihin Cangür, “Büyük Sefer” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 2
- KORKMAZ, Sadettin (Kuduzoğlu), “Geliyor” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 4
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 2
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 11
- _____ “Ulubatlı Hasan Destanı” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 6
- _____ “Deyiş” [Şiir], *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 12
- _____ “Hasretten Bir Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 12
- _____ “Sevda” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 16
- KORTUN, Ümit, “Bir Toprak Bayrak Bekliyor” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Var” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 12
- KORKUT, M. Şerif, “Yerleşme,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 4-7
- _____ “Koruyucu Hekimlik,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 14-15
- _____ “Raif Hoca,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 6-7
- _____ “Müdavi Hekimliğimiz Ne Halde,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 6-7
- _____ “Sağlık ve İçtimaî Yardım Teşkilâtımıza Toplu Bir Bakış,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 10-12
- _____ “Sağlık ve İçtimaî Yardım Teşkilâtımıza Toplu Bir Bakış,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 13-14
- _____ “Aşağılık Duygusu,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 10-11
- Korkut Ozan, “Uluborlu” [Türkilinin Köy ve Kasabaları Serisinden], *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 15-16
- _____ “Tuna Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 2
- KORYÜREK, Enis Behiç, “Enis Behiç Koryürek’ten Seçilmiş Parçalar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 13
- _____ “Turan Kızları” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 6

- _____ “Martı” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 14
- _____ “Suvariler” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 15
- _____ “Hâtra” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 23
- _____ “Ömür” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 17
- _____ “Moskova” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 23
- KOVACS, İvan, “Macaristan Elçileri,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 10-11
- KOWALSKI, Tadeusz, “Arap Edebiyatında Türklerin En Eski Zikredilişi,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 21-23
- KÖK, Orhan İzzet, “Hür Dünya ve Türkistan,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 28
- _____ “Komünizm,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 25-26
- KÖPRÜLÜ, Fuat, “Kayıkçı Kul Mustafa ve Genç Osman: Hikâyesi Hakkında Yeni Vesikalar,” *Atsız Mecmua*, I/10 (15 Şubat 1932), s. 239-246
- KÖRBAHTİ, Bahtiyar, “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 20
- _____ “Akrostiş” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 24
- _____ “Akrostiş” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 24
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 14
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 19
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 15
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 24
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 2
- KÖROĞLU, Fethiye, “Mazide” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 19
- KÖRÜKLÜ, Fevzi, “Genç Ülkücülerin Müzik Şöleni,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 2
- KÖRÜKLÜ, Neslihan, “Konuşmalar: Türkiye Okçuluk Şampiyonu Türkçü Türk Kızı Neslihan Körüklü,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 9-10
- KÖRÜKLÜ, Refet, “Biz Böyle İstiyoruz,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 14-15
- _____ “Türk ve Kılıç,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 5
- _____ “Turana Özlem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 2
- _____ “Fatih’e Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Sofokles Venizelos’a İhtar,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 7
- _____ “Hasret” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 7
- _____ “Nal Seslerimiz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 13
- _____ “Hâlâ Bizi Yadeder” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “Koşun Dostlar” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Kader” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 26
- _____ “Geldim” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 8-9
- _____ “3 Mayıs 1944” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 40
- _____ “Yakarış” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 46

- _____ “Bir Zamanlar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 6
- _____ “Yumruklarım” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 26
- _____ “Abide,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 28
- _____ [Başlıksız. Türkçüler Derneği Tarsus Ocağı’nın bir etkinliği hakkında.], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 31
- _____ “Durmayın Yükselin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 14
- _____ “Hani” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 4
- _____ “Hani II” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 5
- _____ “Kerküklüm” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 6
- _____ “Sen: Türk’lüğü İnkâr Eden Ord. Prof. Ali Fuat Başgil’e” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 13
- _____ “Ozan Nerede: Sayın Hocam Nejdet Sançar’a Hürmetlerimle” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 20
- _____ “Satar mı Dersin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 4
- _____ “13 Kasım (Alparslan Beğ’e Hürmetlerimle)” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 8
- _____ “Nerdesin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 7
- _____ “Alparslan Marşı” [Şiir], *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 8
- _____ “Fatih’e Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 8
- _____ “3 Mayıs’ın 21. Yıl Dönümünün Düşündürdükleri,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 7
- _____ “Ümidim Doğan Günde” [Şiir], *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 14
- _____ “Eceli Bir Tutarsam” [Şiir], *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 6
- _____ “Sonbahar” [Şiir], *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 2
- _____ “O Gün” [Şiir], *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 6
- _____ “Üzülmemiz Boşadır” [Şiir], *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 9
- _____ “Hıncım” [Şiir], *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 15
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 13
- _____ “Refet Körüklü’nün Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 9-10
- _____ “Ceylân ve Korku” [Şiir], *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 10
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 13
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 5
- _____ “İllerimiz: Tarsus,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 10
- _____ “Türkmen Kızı” [Şiir], *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 2
- _____ “Özlenen Çağlar” [Şiir], *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 13
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 2

- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 9
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 8
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 7
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 12
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 8
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 8
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 8
- _____ “Yan Dedi Bana” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 7
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 2
- _____ “Tutsak Değilsin” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 10
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 6
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 5
- _____ “Türkmen Oğlu” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 6
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 4
- _____ “Tutsak Değilsin” [Şiir], *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 5
- _____ “Türk’ü Severdin: Büyük Türkçü H.F. Cansever’in Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 9
- _____ “Türk Yaratılmaktan Mağrurum” [Şiir], *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 5
- _____ “Bu Acı Bilinmez” [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 9
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 4
- _____ “Tarsus” [Şiir], *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 4

- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 4
- _____ “Malazgirt’e Doğru” [Şiir], *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 7
- _____ “Malazgirt’e Doğru: Namazımız Bu Meydanda Kılına” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 5
- _____ “Zeynebim” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 2
- _____ “Can da Verilmez: Büyük Tarihçi Z.V. Togan’ın Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 5
- _____ “Malazgirt’te O Gün: Muhterem Hocam Nejdet Sançar Beğ’e Saygılarımla” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 6
- _____ “Namazımız Bu Meydanda Kılına” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 6
- _____ “Malazgirt’e Doğru” [Şiir], *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 6
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 7
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 6
- _____ “Güz ve Hüzün” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 5
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 4
- _____ “Dün” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 5
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 10
- _____ “Millî Ülkü Ölmez: Adnan Ötüken’in Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 9
- _____ “Maniler” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 10
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 5
- _____ “Öz Tutsak Menem” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 8-9
- _____ “Ölüm Türk’e Uçmaktır: İyi Kalbli Yiğit Dostum H.S. Özbek’in Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 10
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 4
- _____ “Son Ok” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 6
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 5
- _____ “Türkçülük Hayal Değil: 3 Mayıs’ın 29. Yıldönümünde Muhterem Hocam Atsız Beğ’e Saygılarımla” [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 4
- _____ “Türkiye Horyatları” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 14
- _____ “Uyanmadın ki” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 7

- _____ “Kurulsun da Gör: Türkçülere Şâman Diyenlere” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 8
- _____ “Atatürk’ü Anma Törenleri,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 5
- _____ “Fatih Köprüsü” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 13
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 9
- _____ “Yaş Elli” [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 3
- _____ “Ölümün Tesellisiz: Sevgili Yengemiz Muzaffer Türkeş’in Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 6
- _____ “Yürük Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 11
- _____ “Gidelim Tanrıdağına: Muhterem Hocam Nejdet Sançar’ın Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 7
- _____ “Bayraklı Dede: Muhterem Hocam Arif Nihat Asya’nın Aziz Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 15
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 15
- _____ “Pervane Olmuşsun” [Şiir], *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 4
- _____ “Hasretlik Olmasa” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 9
- _____ “Yıllar Çizdi” [Şiir], *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 2
- KÖSEMİHAL, Mahmut Ragıp, “Koroğlu Destanı Hakkında,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 69-70
- _____ “Bizde Koro ve Repertuarı,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 136-138
- _____ “Cemil Sena-Estetik 1,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 167-168
- _____ “Bizde Koro ve Repertuarı II,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 196-199
- _____ “Urfa’nın Musiki Tarihindeki Mevkii: Rehavî Makamları,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 272-277
- _____ “Benderî Mekâmı,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 12-13
- _____ “Türk Folklorına Ait Kıymetli Bir Eser,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 67-69
- Kulmaş Tigin, “Hatırlar” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 9
- Kul Mehmet, “Fransa’ya Biraz da Yürek Sipariş Ediniz,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 6-8
- KULOĞLU, Lâle, “Türkiye” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 14
- Kul Ozan, “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 6
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 11
- KUM, Naci [Muallim Atabeyli], “Göçebelğin İlğası,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 194-196
- _____ “Eski Halk Şairlerimize Ait Bazı Parçalar ve Vesikalar,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 39-40
- KUNTAY, Mithat Cemal, “Mâziyi Anarken” [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 8

- _____ “Meçhul Asker” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 14
- _____ “Yurt Duyguları” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 15
- _____ “Tarih Okurken” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 15
- KURAL, Kaplan, “Kore’den Mektup” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 12
- _____ “Bir Gün!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 8
- _____ “Türk Kadınına” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 8
- _____ “Köyüm” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 11
- Kurt Bora, “Diyorlar ki,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 14
- _____ “Bağlantı ve Kişi Davranışları Üzerine Düşünceler,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 18-19
- _____ “Diyorlar ki,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 14
- _____ “Diyorlar ki,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 14-15
- KURT, Osman Nuri, “Emperyalizme Karşı” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 13
- _____ “Tanrım Öldürme Beni” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 5
- _____ “Tanrıdağın Dikyakasın’dan” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 7
- _____ “Ermeni Vahşeti,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 14
- _____ “Zafer Yazılı Türk’e” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 13
- _____ “Mukaddes Turan” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 13
- _____ “Kanal Suları” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 17
- _____ “Nerdesin?” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 19
- _____ “İnsanı Sıkan Şehir” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 2
- _____ “Beyit” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 22
- _____ “Muhacir Destanı” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 8
- KUTLAR, Mısırlıoğlu Vedat, “Birleşelim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 6
- KUTLUK, Akın, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Harput Bucağı,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 13
- Kutluk Alp Gökbörü, “Turancılık Gereklidir,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 11-12, 31
- _____ “Turan Yolunda” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 31
- _____ “Dilde Türkçülük,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 36-37
- _____ “Millî Edebiyat Nedir ve Günümüzdeki Edebiyat,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 13-14
- KÜLAHLIOĞLU, Mehmet, “Tan’a Bizim Cevabımız,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 25-26
- Kültür ve Töre Derneği, “Kültür ve Töre Derneği’nin Görüşü,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 15-18, 24

- Külüg Tegin, “1000 inci Ölüm Yılında: Uzlug-Oğlu Fârâbî,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 12
- _____ “Millî Cephesi Bakımından: Mevlâna Celâl-üd-Din Belhî-ü Rûmî,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 10-11
- _____ “Süleyman Hüsnü Paşa,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 14
- _____ “60 ıncı Ölüm Yılında: Ahmet Vefik Paşa,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 6-7
- _____ “‘Hace-i Evvel’ Ahmed Mithat Efendi,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 11
- _____ “Preveze Deniz Zaferi Yıldönümünde: Barbaros Hayreddin ve Preveze Deniz Zaferi,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 8
- _____ “27. Ölüm Yıldönümünde: Büyük Fikir Adamı Ziya Gök Alp,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 2-3
- Kür Şad, “Gidelim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 6
- _____ “Aras Boyu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 7
- KÜRŞAD, Necdet (Menlioğlu), “İşte Sen Busun!,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 7
- _____ “Sosyal Adalet mi Dediniz?,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 5
- _____ “Kültür Bolşevizmi,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 11
- _____ “Çürüyen Çınar,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 10
- _____ “Çürüyen Kızıl Elma,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 8
- _____ “Oy’unuzu Bana Veriniz,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 6
- _____ “Varakpâre Adamlar,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 8-9
- _____ “Karpuzlar ve Kelleler,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 9
- _____ “Kültür Sefâleti veyâ Dil Rezâleti,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 3
- _____ “Sen de mi Brutus?,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 11
- _____ “Aziz Türk Gençliğine: Kaçarken Ölmek İstemiyorum,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 12
- _____ “İşte Sen Busun...,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 9
- _____ “Neden Türkçülük,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 4-5
- _____ “Unutulan Biz Değiliz,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 13
- _____ “Kavgamız Bitmedi, Devam Edecek!...,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 14
- _____ “Çağırın Ses” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 9
- _____ “O Gün Gelecek” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 14
- _____ “Bizim Devletimizde Üniversite ve Gençlik,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 7
- _____ “Çağırın Ses” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 13
- _____ “Ben Kimim?” [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 12
- _____ “Bizim Devletimizde Üniversite ve Profesör: II. Bölüm,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 10

- _____ “Çanakkale” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 12
- _____ “Bilmeyen Kalmayacak” [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 9
- _____ “Neler.. Neler Gördüm” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 4
- _____ “Kıta” [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 7
- _____ “Kıt’a” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 2
- _____ “Silâh Düşmanın Elinde” [Şiir], *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 2
- _____ “Kıt’a” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 2
- _____ “Seçme Sözcükler,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 11
- _____ “Kıt’a” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 2
- _____ “Türk Spor ve Türkiye Rekorları,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 7
- _____ “Lâfın Kısası,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 2
- _____ “Düşmandır Bu!” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 6
- _____ “Alparslan I” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 8
- _____ “Alparslan II” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 9
- _____ “Devlet ve Devlet Adamı Üzerine I,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 2
- _____ “Sohbetler: Bican Efendi! İmtihan Ediyor,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 15
- _____ “Sohbetler: Bican Efendi Türkçe Öğretiyor,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 11
- _____ “Türk-Yunan Şiiri veya Bir Sizden-Bir Bizden” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 7
- _____ “Türk Spor ve Futbol Sarmaşığı,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 7
- KÜRŞAT, Mehmet Zekeriya [Arkeolog Z. Kürşad], “Sovyetler Birliğinin Türk Tarihi ve Arkeolojisi Üzerinde Takip Ettiği Politika,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 13-14
- _____ [Arkeolog Z. Kürşad], “Rusya’da Dinliler ve Dinsizler Arasında Savaş,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 24-26
- KÜTÜKHAYTAOĞLU, Ahmet, “Türkelinin Köy ve Kasabaları XI: Hacılar,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 14-15
- LEKESİZ, Bekir Hakan, “Çağrı” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 11
- LEONHARD, Adams, “Faydacı Sanat ve Sanat İçin Sanat,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 18
- LEVENTOĞLU, Vasfi, “Sağın Zaferi, Solağın Hali” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 2
- LÖKER, Erhan, “Türkçülerarası Teşkilatlanmanın Manâsı,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 10
- MADRAN, Ahmet Yekta, “Musiki Aruzu,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 20-22
- _____ “Musiki Arûzu,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 41-42

- MALATACIK, A. Saffet, "Bir Irkın Sesi: Ord. Prof. Ali Fuat Başgil'e İthaf" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 10
- _____ "Sevgiliye" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 19
- Malatyalı Türkçü Gençler, "Orkun Dergisi Yazı İşleri Md." [Atsız Beğ'e Destek Telgrafları], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 7
- MARAŞLI, Erol, "Birliğe Davet" [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 13
- MARTLI, Hulûsi, "Dilek" [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 14
- MARUFOĞLU, Ali (Kerküklü), "Kıbrıs" [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 4
- Mehmet Enver, "Yörük," *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 278-279
- Mehmet Halid, "Kütahyalı Halkşairlerinden 'Pesendî'," *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 297-299
- MEMİOĞLU, Fikret (Elazığlı), [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 21
- MENETLİOĞLU, Nazmi, "Tanrı Şahid Olsun" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 26
- _____ "Ben ve Sen," *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 23
- MENEVŞEROĞLU, Osman, "Şehit Mehmed'e" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 2
- MENTEŞİ, A. Korhan, "Vur Aşkına" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 2
- MERİÇ, Dilek, "Vatan" [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 14
- _____ "Bayraklara" [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 2
- _____ "Beklenen Kurt" [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 6
- _____ "Türk" [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 3
- _____ "Mâzinin Sesi" [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 3
- _____ "Düşman" [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 3
- _____ "Bitmez Ufuk" [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 3
- _____ "Nerde?" [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 10
- _____ "Yağya" [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 12
- _____ "Dünya" [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 6
- _____ "Acı" [Şiir], *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 8
- _____ "Nerde?" [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 3
- _____ "Yine" [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 20
- METEOĞLU, M. Hacı, "Türkelinin Köy ve Kasabaları: Edirne," *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 15-16
- MIZRAKOĞLU, Tevhit, "Mete'nin Fazileti," *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 11
- MİNARECİOĞLU, Yaşar, "Tahtacılar," *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 9-11

- _____ “Ne Haber Komünist?,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 21-22
- Muhittin Ayhan, “Yolda,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 48
- Muhsin Mithat, “Örnek” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 55
- MUĞULKOÇ, Şahin Nuri, “Geliriz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 2
- MURAT, Fatma, “Sen Bir Köy Çocuğuydun” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 44
- _____ “Gel Tut Ellerimi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 22
- _____ “Yalın Tutku” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 41
- MUTLULAR, Erdoğan, “Çora Batır Destanı,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 23-24
- MUZ, Ufuk, “Hasret: Sn. Mustafa Kayabek’e” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 4
- MÜFTÜOĞLU, Ahmet Hikmet, “Dünden Sesler: Üzümcü,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 8-10
- _____ “Dünden Sesler: Rahat Döşegi” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 5-6
- _____ “Müftüoğlu Ahmet Hikmetten Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 8
- MÜFTÜOĞLU, Atasoy, “Batı Müziği ve Radyolarımız,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 30
- _____ “Mânevi Değerlerimiz ve Türk Gençliği,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 15
- Mühendis Mektebi Talebe Cemiyeti, “Atsız Mecmua Umum Müdürlüğüne,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 147
- MÜMTAZ, Selman, “Azerbaycan Halk Edebiyatı Örnekler 1: Keklik” [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 2
- Mim. Ayın. Fe., “Sazımın Sözü,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 6-8
- M. Emin, “Kastamonu Manileri,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 43
- M. Oğuz, “Dertlerimizden Biri,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 29-30
- Namık Kemal, “110 uncu Doğum Yıldönümü Münasebetiyle Namık Kemal’den Şiirler,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Hürriyet Şiiri” [Şiir] [Sadeleştiren: Rıza Nur], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 16
- _____ “Namık Kemal’den Seçmeler” [Şiir], *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 15
- [Nazım Hikmet], [Nazım Hikmet’in Moskova’ya gidişinde yapılan karşılama törenindeki konuşması.], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 11
- Nejat Rıza, “Vatandan Bir Köşe,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 112-113
- NEVRES, Salâh, “Eyvah Eyvah” [Şiir], *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 16
- _____ “Türk Dünyasından Seçme Şiirler” [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 21

- NEVŞEHİRLİ, Sefer, “Fevziye Abdullah Tansel: Tanzimat Devri Edebiyatından Dini Şiirler,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 18-19
- _____ “Fevziye Abdullah Tansel: Çocuklar İçin Dini Şiirler,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 19-20
- _____ “Hikmet Tanyu: Türkçülük ve Ziya Gökalp,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 21-22
- Nilgün, “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 5
- Niyazi Tevfik, “Karaca-Oğlan’a Ait Basılmamış Şiirler,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 43-44
- NUR, Rıza, “Namık Kemal,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 4
- _____ “Türk Baturluğu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 7
- _____ “Türk Nasyonalizmi,” *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 9-11
- _____ “Türkiyenin Yeniden İhyası Programı,” *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 11-16
- _____ “Türk Kantiği (Millî İlâhi)” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 10
- _____ “Dünden Sesler: Türk Marşı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 8
- _____ “Dünden Sesler: Oğuz Kağanın Duası,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 5-6
- _____ “Merhum Türk Milliyetçileri: Dr. Rıza Nur’dan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 21
- _____ “Millî İlâhi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 21
- _____ “Millî İlâhi” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 2
- _____ “Rıza Nur’dan Beyitler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 4
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 9
- _____ “Önünç,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 10
- _____ “Namık Kemal,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 11-12
- _____ “Dr. Rıza Nur Beğ’in Dr. Tevetoğlu’na Gönderdiği Mektuplar,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 17-19
- _____ “Ateş ve Pervane” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 19
- _____ “Rıza Nur’un Vâ-Nû’ya Cevabı,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 24-25
- _____ “Rıza Nur’un Türk Tarihinin Önsözü,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 27
- _____ “Rıza Nur’un Gurbet Dağarcığı’nın Önsözü,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 28-29
- _____ “Rüyâ” [Şiir] [Manzum hale getiren: Yılanlıoğlu İsmail Hakkı], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 39-42
- _____ “Yurt?” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 45
- _____ “Nâmık Kemal’in Ruhunu ile” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 46

- _____ “Ölümünün Yıldönümünde Dr. Rıza Nur’dan Şiirler” [Şiir], *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 5
- OĞUZ, F., “Yuh,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 6
- OĞUZ, Kemal, “Güneş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 19
- OĞUZBEYİ, N., “Asıl Emperyalizm Bu,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 8
- _____ “Gölgeler” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 8
- OĞUZCAN, Erdener, “Komünizmle Mücadeleye Çağrı,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 30
- OĞUZHAN, Osman, “Üzülme” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 12
- _____ “Geldiğim Yer” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 14
- _____ “Üzülme” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 15
- _____ “Kuzey Yaratığına” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 9
- OK, Mustafa; Atasoy DİNÇ, “Bildiri,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 6
- OKÇULAR, Sedat, “Kürtçülerin Yurt Dışı Faaliyeti,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 13
- OKER, Celil, “Kutlu Ülke” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 2
- OKUR, Mustafa, “Azim” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 15
- OKURER, Cahit, “Niçin Köy Enstitülerine Karşıyım,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 13-14, 23
- OKUYAR, Hikmet (İmamoğlu), “Fatih’im!” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 2
- _____ “Gider” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 16
- _____ “Neden?” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 10
- _____ “Ötmeyecek mi?” [Şiir], *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 12
- _____ “Emir Günü” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 8
- _____ “Yeniden” [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 15
- _____ “Yazılacaktır” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 14
- _____ “Ezilme Zamanı” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 15
- _____ “Kükreyince” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 7
- _____ “Bozkurtlar” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 15
- _____ “Ülkümüz İçin” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 12
- _____ “O Zaman” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 11
- _____ “Yük” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 5
- _____ “Pazarlık” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 11
- _____ “Hastalık” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 5
- _____ “Türkeli ve Rodos Türkleri,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 13
- _____ “Nerde?” [Şiir], *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 11
- _____ “Bozkurtlar Ölmez” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 14
- _____ “Şükrü Usta” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 13

- _____ “Arif Nihat Asya” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 5
- _____ “Nejdet Sançar” [Şiir], *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 8
- _____ “Barış ve Savaş” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 14
- _____ “Dağıtım ve Eğitim” [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 13
- _____ “Mektup” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 22
- ONAT, Nuri, “İçim’e” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 23
- ONAY, Ahmet Talât, “‘Dertli’ye Dair,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 227
- _____ “Mustafa Kemal Paşa’dan Hatıralar!..,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 10-11
- ORALTAY, Hasan, “Rusların Kazak Tarihçilerine Baskısı,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 12-13
- _____ “Kızılların, Komünist Düşmanı Türklere Saldırıları,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 2
- _____ “Farabî’nin 1100. Yıldönümü,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 2
- _____ “Vatan Dışındaki Türklere Saldırıları,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 11-12
- _____ “Türkeli,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 7, 14
- _____ “Dedekorkud’un Yıkılan Mezarı,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 5-6
- _____ “Büyük Bilginimiz Z.V. Togan,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 6, 13
- _____ [Kazak Balası], “Büyük Türkeli’nden Haberler: ‘Buna Vahşilik Denir’,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 10-11
- _____ “Büyük Türkelinden: Avrupa’da Mezarsız Kalan Adsız Kahramanlar,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 7-9
- _____ “Kökserik (1),” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 12
- ORHON, Orhan Seyfi, “Orhan Seyfi Orhon’dan Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 15
- _____ “Gözlerde Seyahat” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 6
- _____ “Gönlüm” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 14
- _____ “Peri Kızı İle Çoban Hikâyesi” [Şiir], *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 14-15
- _____ “Küçük Sultan” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 17
- Orhun, “Okuyucularımıza,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 11
- _____ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 12-13
- _____ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 18-22
- _____ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 10-18
- _____ “Okuyucularımızla Konuşmalar,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 33
- _____ “Okuyucularımızla Konuşmalar,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. Kapak, 25
- _____ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 17-22

- _____ “Orhun’un Anketi,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 17-25
- ORHUN, Mehmet, “Meslekî Dil,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 24-29
- _____ “Ortak Pazar ve Millî Sanayimiz,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 16-18
- _____ “Lozan Andlaşması ve Kıbrıs,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 10-13
- _____ “Lozan Andlaşması ve Kıbrıs,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 3-5
- _____ “3 Mayıs,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 7-8
- _____ “Lozan Andlaşmasının Gözden Geçirilmesi ve Kıbrıs,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 13-16
- _____ “Ortak Pazar ve Millî Sanayimiz,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 4-7
- _____ “Ortak Pazar Karşısında Millî Sanayimiz I,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 6-7
- _____ “Ortak Pazar Karşısında Millî Sanayimiz II,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 10-11, 16
- _____ “Ortak Pazar Karşısında Millî Sanayimiz III,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 11-12
- _____ “Yabancı Sermaye Yatırımları ve Millî Sanayimiz I,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 6-7
- _____ “Yabancı Sermaye Yatırımları ve Millî Sanayimiz II,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 8
- _____ “Yabancı Sermaye ve Millî Sanayimiz III,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 6-7
- _____ “Macar İhtilali” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 7
- _____ “Millî Şuur,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 9, 14
- _____ “Irak Tabîî Gaz Projesi,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 6
- _____ “Ortak Pazar (A.E.T.) Karşısında Çimento Sanayimizin Son Durumu I,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 10-11
- _____ “Ortak Pazar Karşısında Çimento Sanayimizin Son Durumu II,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 10-11
- _____ “Ortak Pazar Karşısında Çimento Sanayimizin Durumu,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 11-12
- _____ “Dil Konusu: Sal, Sel.....ler,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 6-7
- _____ “Dil Konusu: ‘Neden’lerin ‘Neden’leri,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 10
- _____ “İran-Türkiye Ortak Petrol Boru Hattı Projesi,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 7
- _____ “Atom Bombası ve Nüfus Plânlaması,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 7
- _____ “Atom Bombası ve Nüfus Plânlaması II,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 7
- _____ “Afyon,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 7
- _____ “Atom Bombası ve Nüfus Planlaması III,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 6
- _____ “Teknoekonomik Açından: Kalkınmamızda Enerjinin Rolü I,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 7, 14
- _____ “Teknoekonomik Açından: Kalkınmamızda Enerjinin Rolü II,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 6

- _____ “Kalkınmada Kimya Mühendisliğinin Rolü I,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 10-11
- _____ “Çile Günü,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 9
- _____ “Kalkınmada Kimya Mühendisliğinin Rolü II,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 11
- _____ “Kalkınmada Kimya Mühendisliğinin Rolü III,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 12-13
- _____ “Teknoekonomik Açıldan: Kalkınmada Enerjinin Rolü III,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 7
- _____ “Kalkınmada Kimya ve Kimyacının Rolü,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 9
- _____ “Tekno-Ekonomik Açıldan: Lozan Zafer mi?,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 11-13
- _____ “Dökülen Türk Kanlarının Bedeli Bağımsız Türk Kıbrıs Devleti,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 7, 23
- _____ “Bunalım’ın İçindeki Bunalım,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 7-8
- _____ “Taksim,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 6-7
- _____ “Nejdet Sançar’ın Ardından,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 8
- Orkun, “Orkundan Sesler: 1944 Davasından Hâtıralar,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 16
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 2
- _____ “Türkçüler Yardımlaşma Derneği Ana Tüzüğü,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 2, 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 8-9
- _____ “Orkun’un İlân Şartları,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 16
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 2
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 8-9
- _____ “Orkun’un İlân Şartları,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 16
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 2
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Orkun’un İlân Şartları,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 16

- _____ “Orkun’un İlân Şartları,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 16
- _____ [Başlıksız. Türkçülüğe hakaret eden bir şahıs hakkında.], *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 7
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 16
- _____ “Türkler Korede,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 5
- _____ “Profesör Zeki Velidi Togan’ın 60 ıncı Doğum Yıldönümü,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 7
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 8-9
- _____ [Başlıksız. Bulgaristan’dan göçler hakkında.], *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 8
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 8
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 12
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 8-9
- _____ “Profesör Zeki Velidî Togan,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 8
- _____ “Mukaddesatına Bağlı Türk Gençliği,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 14
- _____ “Güzel Sözler,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 14
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 8-9
- _____ “Konya Mitinginin Istanbuldaki Sonu,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 7

- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 8
- _____ “Bayramınız Kutlu Olsun,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 3
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 8
- _____ “3 Mayıs Türkçüler Bayramı Ankara’da Millî Bir Bayram Havası İçinde Kutlandı,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 15
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 8-9
- _____ “Milliyetçiler Teşkilâtlaniyor,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 14
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 8-9
- _____ “Ankara Ticaret Lisesinde Milliyetçi Çalışmalar,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 4
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 8
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 8
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 8-9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 16
- _____ “Nâzım Hikmet ve Koruyucuları,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 3
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 8-9
- _____ “Milliyetçiler Teşkilatlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 11
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 9
- _____ “Türk Milliyetçileri Teşkilâtlaniyor,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 8
- _____ “Orkun’un Eski Sayıları ve İlk Cildi,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 15

- _____ “Ülküdaşlarımıza,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 15
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 8-9
- _____ “Okuyucularımıza!,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 13
- _____ “Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyorlar,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 15
- _____ “İstanbuldaki Ülküdaşlara,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 16
- _____ “Türk Milliyetçiler Derneği Ankara Şubesinin Güzel Bir Hareketi,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 16
- _____ “Nazım Hikmetof’un Affı İçin Çalışanları Tel’in Toplantısı,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 6-7
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 8-9
- _____ “Türk Milliyetçiler Derneğinin Şubelerini Nasıl Açabiliriz?,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 8-9
- _____ “Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 15
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 16
- _____ [Başlıksız. Kore’deki Türk askerlerine *Orkun* gönderilmesi hakkında.], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 4
- _____ “Liste: Moskof Ajanı Komünist Nâzım Hikmetin Affedilmesini İsteyenler,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 9-10
- _____ “Şeref Listesi,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 11
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 12
- _____ “Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 16
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 8-9
- _____ “Rıza Nur’un Ölüm Yıldönümü,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 9
- _____ “Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 16
- _____ “İstanbul’daki Ülküdaşlara,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 16
- _____ “Rıza Nur’un Ölüm Yıldönümü,” *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 6
- _____ “Düşün ve Değer Biç,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 4-5
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 8-9
- _____ “Acı Bir Kayıp,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 9
- _____ “Tekzip,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 5
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 8-9
- _____ “İstanbuldaki Ülküdaşlara,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 9
- _____ “Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 16

- _____ “En Güzel Hediye Orkun’dur,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 9
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 16
- _____ “Milliyetçiler Teşkilâtlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 16
- _____ “Mevlit,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 16
- _____ “Teşekkür,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 16
- _____ “Yeni Eserler,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 16
- _____ “Bu mu Komünizmle Mücadele,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 9
- _____ “Yörük Ali Efe,” *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 2
- _____ “Türk Milliyetçileri Teşkilâtlanıyor,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 10
- _____ “Orkun’un Yeni Kapağı,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 16
- _____ “Hayatından Enstantaneler” [Ziya Gökalp hakkında.], *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 7-8
- _____ “İstanbul Darülfünununun ve Edebiyat Fakültesinin İki Kararı,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 11
- _____ “Köy Enstitüleri Kördüğümü,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 2-3
- _____ “‘Mefkûre’ Çıktı,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 8
- _____ “Selâm,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 9
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 12
- _____ “50 Milliyetçi Gencin Beyannamesi,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 15
- _____ “Yeni Eserler,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 16
- _____ “Alçakça İftira,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 2
- _____ “Kunuri ve Kore Kahramanı Albay Celâl Dora’nın Konuşması,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 3-6
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 8
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 8
- _____ [“1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası” tefrikasının artık yayınlanmayacağına dair bir not.], *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 16
- _____ “Türk Milliyetçiler Derneği İstanbul Şubesi Kongresi,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 16
- _____ “Yeni Eserler,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 16
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 8
- _____ “Yeni Eserler: Farabî Tetkikleri I,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 16
- _____ “T.M.D. Konya Şubesinin Faaliyeti,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Yeni Eserler: Farabî Tetkikleri I,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Acı Bir Kayıp,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Kore Kahramanı Diyor ki,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 9-10
- _____ “Yeni Vatandaşlarımız,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 15

- _____ “Kırıkhan Orta Okulunda Namık Kemal Gecesi,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Yeni Eserler: Farabî Tetkikleri I,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Yeni Eserler,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Türkiye Büyük Millet Meclisindeki Tarihi Celse,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 13-16
- _____ “Yeni Eserler,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Mevlâna Günü,” *Orkun* (1950-1952), II/65 (28 Aralık 1951), s. 16
- _____ “Ölümünün 678. Yıldönümünde Büyük Türk Mutasavvıf Hazreti Mevlâna Törenle Anıldı,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 15
- _____ “Fihrist,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 16
- _____ “Türkoğlu Çabuk Unutur Olma,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 3
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 4-5
- _____ “Yazarların Soyadı Sırasına Göre Fihrist,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 8-15
- _____ “Orkun 68 inci Sayıda Kapanacak,” *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 9
- _____ “Türk Fikir ve Sanat Adamları” [Fihrist], *Orkun* (1950-1952), II/67 (11 Ocak 1952), s. 15-16
- _____ “Meğer Kadeş Ne imiş?....,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 9
- _____ “Ahmet Emin’in Adı,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 17
- _____ “Hoş Geldiniz Ülkü Kardeşlerimiz,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 19-21
- _____ “İstanbuldaki Ülküdaşlara,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 31
- _____ “Ülküdaşlarla Başbaşa,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 32
- _____ “Yeni Eserler,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 32
- Orkun, “Orkun Yeniden Çıkarken,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 1
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 8-9
- _____ “Taşa Taş,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 24
- _____ “Ayın Notları: 147’ler,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 27, 30
- _____ “Orkun Takvimi,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 28-29
- _____ “Sevgili Orkun Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 1
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 8-9
- _____ “Orkun Takvimi,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 26-28
- _____ “Ayın Notları: Fikret Meselesi,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 29-32
- _____ “Dr. Bulakbaş’ın Açıklaması,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 31
- _____ “Orkundan Haberler: Dr. Tevetoğlunun Konferansı,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 32

- _____ “1944’de Türkçülük Düşmanlarının Tertipleği Dâvâda Sorgulardan Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 17-33
- _____ “Müdafaaalar,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 34-39
- _____ “1944’de Basında Türkçülüğe Saldıranlar Kimlerdi?,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 44
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 47-48
- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 31-32
- _____ “Sevgili Orkun Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 1
- _____ “Peyami Sefa İçin Yazılanlar,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 7
- _____ “Yeni Neşriyat: Yol,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 25
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 28
- _____ “Sevgili Orkun Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 1, 32
- _____ “Komünizmin Cenneti,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 9, 29
- _____ “Orkundan Sesler!...,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 16-17
- _____ “Bunları Okuyunuz, Okutunuz,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 32
- _____ “Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 1
- _____ “Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 43
- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 46
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 47-48
- _____ “Bir Yıldönümü,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 27
- _____ “Bilge Kağan’ın Seslenişi,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 32-33
- _____ “Okuyucu Sayfası,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 48
- _____ “Bunları Okuyun ve Okutun,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 48
- _____ “Sevgili Orkun Okuyucuları,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 1
- _____ “Türklüğe Seslenişler: Atatürk’ün Seslenişi,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 14
- _____ “Ülkü ve Teknik,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 1
- _____ “Ayın Notları: Maarif Teşkilâtımız Ölü mü?,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 29-30
- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 31
- _____ “Milliyetçilik ve Sevgi,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 1
- _____ “Orkun Kitaplığı: Yalnızlık,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 25
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Basri Gocul,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 26
- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 28, 31
- _____ “Türk Aydınlarına Çağrı,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 1
- _____ “Basri Gocul’un Eserleri,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 22

- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 23
- _____ “Muhterem Okuyucular,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 23
- _____ “Türk Derneği,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 23
- _____ “Aclan Sayılğan Orkun’da,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 23
- _____ “Bilge Yolalan; Münir Tümtürk; Hasan Sami Bolak,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 24-25
- _____ “Orkun Postası,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 29
- _____ “Bunları Okuyun, Okutun,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 29
- _____ “Adam Mes’esi,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 1
- _____ “Okuyucularımızın Nazarı Dikkatine: Bir Konferans,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 8, 29
- _____ “Beste Sevilen; Aytuğ Kaplan,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 25
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 29
- _____ “Millet Sevgisi,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 1
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 26
- _____ “Türk Dünyasından Haberler: Sovyetler Birliğindeki Müslümanlar,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 26
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 28
- _____ “Mücadele Edeceğiz,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 1
- _____ “Atatürk’e Sesleniyoruz,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 6
- _____ “Gençliğin Muhafaza Kuvveti,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 24
- _____ “Yeni Yayın: Türk Kültürü,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 31
- _____ “Komünist Tasfiyesi Meselesi,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 8-9
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 16-17
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 16-17
- _____ “Türk Gençliği Nasıl Olmalıdır?,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 29-31
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 31
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 16-17
- _____ “Yeni Yayınlar,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 30
- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 31
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 16-19
- _____ “Orkundan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 31
- _____ “Atatürk’ün Milliyetçilik Cephesi,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 1-3
- _____ “Atatürk Diyor ki...,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 10
- _____ “Orkun’un İl ve İlçe Temsilcilikleri,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 15
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 27-28
- _____ “Atatürk’ten Fıkralar,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 29

- _____ “Bizden Size..,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 31
- _____ “Hayri Yenigün,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 9
- _____ “Asker Şairlerimiz Nu. 1: Hüseyin Çelikcan,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 23
- _____ “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 24-29, 31
- _____ “Afşin Yayınları,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 23, 30
- _____ “Öğrenci Şairlerimiz Nu. 1: Erkal Doğan,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 26
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 28-29
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 29-30
- _____ “3. Yıl,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 1, 15
- _____ “Hücumlara Cevaplar: Akis Dergisi’ne Cevap; Şerbetçi Efendiye Cevap,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 19-22
- _____ “Bir Açıklama,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 22
- _____ “Asker Şairlerimiz Nu:2: Hamdi İnanç,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 24
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 25-28
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 29-31
- _____ “Orkun’da Yenilikler,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 1
- _____ “Hücumlara Cevaplar: Çetin Altan’a Cevap; Şerbetçi Efendiye İkinci Cevap,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 26-28, 30
- _____ “Orkun’dan Sesler,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 29-30
- _____ “Orkun’dan Haberler,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 32
- _____ “Manevi Eğitim Dâvamız,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 16
- _____ “27 Mayıs ve Sonrası,” *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 34-36
- _____ “Dikkat! Orkun İki Ay Çıkmayacak!...,” *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 55
- ORKUN, Hüseyin Namık, “Korelilerin Aslına Dair,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 5
- Orkuncu, “Dergiler,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 30-32
- ORTAÇ, Yusuf Ziya, “Nöbetçi ve Yıldız” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 11
- _____ “Zeybekler” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 14
- _____ “İki Hançer” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 15
- _____ “Öyle Bir Günde” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 23
- _____ “Türk’ün İstanbul’u” [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 17
- ORTAKÇIOĞLU, Ahmet, “Kerkük Horyatları” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 8

- Osman Nuri, "Trakyada Derlenmiş Sözler," *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 46
- OTAYLI, Ramiz Özler, "Anadolu" [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 16
- OYRAKOĞLU, Gündoğdu, "Sagatlar (Sagayatlar)," *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 9-12
- OZANSOY, Halit Fahri, "İstasyonda" [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 6
- _____ "Asker Türküsü" [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 14
- _____ "Sularda Akşam" [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 15
- _____ "Fener'in Karşısında" [Şiir], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 17
- OZMAN, Ahmet, "Hikâye: Ümitsizlikten Dönüş" [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 21-24
- ÖCAL, Cemal Oğuz, "Şimdi Nerde Bulacaksın?.." [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 22
- _____ "Millî Şair Mehmet Emin Yurdakul'un Ardından," *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 11-13
- ÖCAL, Süleyman, "Kerkük Gençliğine: Bizim Hâsa" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 30
- ÖDEN, Ümit, "Özlem" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 29
- ÖĞRÜK, Gökçehan, "Ötüken'e Mektup," *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 15-16
- ÖĞÜTÇÜ, Oktay, "Türksen" [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 12
- ÖKSÜZ, İskender [Ayhan Tuğcugil], "Kurt Kaya Elini Çöz," *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 12
- ÖKSÜZ, Şükrü, "Horyatlar" [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 11
- ÖLMEZ, Ümit, "Alp Er Tunga" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 2
- Ömer Seyfeddin, "Geçmişten Sesler: Ömer Seyfeddin Diyor ki," *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 22
- _____ "Doğduğum Yer" [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 15
- ÖNDER, Cevat, "Milliyetçilikten Ne Anlıyoruz?," *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 3
- ÖNDER, Çolpan, "Türk Halk Oyunları'nın Bugünü," *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 17
- _____ "Türk Folklor Kongresi'nin Ardından," *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 10-11
- ÖNER, Ömer Erkut, "Gerici," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 41
- ÖNEŞ, Hasan Basri, "Türklük İçin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 2
- ÖNGÜL, Ayşe, "Bozkurtlar" [Şiir], *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 16
- _____ "Horyat" [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 16
- _____ "Horyat" [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 10
- _____ "Horyat" [Şiir], *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 9

- ÖNSOY, Lütfi, "Cemiyetten Öğrendiklerim," *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 10-11
- _____ "Teknik Dava," *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 11-12
- _____ "Ordinaryüs Profesör Vasfi Raşit Seviğ'e," *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 15-16
- _____ "Münakaşa," *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 7
- _____ "Vatansever Türk Çocukları Daha Ne Zamana Kadar Ezilecek," *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 4-5
- _____ "Birliğe Davet," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 6-7
- ÖNSOY, Lütfi; Sabri ÖZTORUN ve diğerleri, "Sayın Nihâl Atsız'a Telgraf," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 7
- _____ "Bu Millete Lâyık Münevver Olalım," *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 7
- _____ "Teknik Meseleler I," *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 10-11
- _____ "Teknik Meseleler II," *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 11-12
- _____ "Teknik Meseleler III," *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 11-12
- _____ "Ruh Olmayınca...," *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 4-5
- _____ "Hırsızları Koruyacak Olan Tasarı," *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 5-6
- ÖREN, M. Metin, "Şeyh Şamil Bir Türk Oyunudur," *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 44-45
- Ötüken, "Azerbaycanlı Şairin Türkiyeli Kıza Şiiri," *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 3
- _____ "Türkçüler Derneği Üsküdar Odası'nın Çalışmaları," *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 3
- _____ "Türkçüler Derneği Tüzüğü," *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 4-7
- _____ "Sovyet Ülkesindeki Türkler," *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 8
- _____ "Grev," *Ötüken*, I/1 (15 Ocak 1964), s. 8
- _____ "Dış Ülkelerden Haberler," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 6
- _____ "Yılın Sporcusu," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 6
- _____ "Türkiye'den Kovulan İngiliz Fahişesi," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 7
- _____ "Komünizmle Mücadele Derneği," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 7
- _____ "Dış Türklerin Dergileri," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 8
- _____ "Üsküdar Odası," *Ötüken*, I/3 (16 Mart 1964), s. 8
- _____ "Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağının Faaliyetleri," *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 5-6
- _____ "800 Kazak Türk'ü," *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 11
- _____ "Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağında Açık Oturum: 'Türkiye'de Basın'," *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 12
- _____ "Üsküdar Ocağı," *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 7

- _____ “Türkçüler Derneğinde Değişiklik,” *Ötüken*, I/5 (15 Mayıs 1964), s. 8
- _____ “Türkçüler Derneğinde Yeni Kuruluş,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 3
- _____ “Haberler,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 12
- _____ “Kars Yöresinin Türk Yurdu Olmasının 900. Yıldönümü,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 4
- _____ “Denizyolları İşletmesinde Grev,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 7
- _____ “Şehit Yüzbaşı Cengiz Topel,” *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 8
- _____ “Selçuklular’ın Kars İlini Fethinin 900. Yıl Dönümünü Kutlama Töreni,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 6-9
- _____ “Türkçüler Derneği’nin Kurultayı,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 9-10
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliğinde İş Bölümü,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 12
- _____ “13 Eylül - 9 Eylül,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 12
- _____ “Türkiye’nin İlk Devlet Başkanı Tuğrul Beğ’in Ölüm Günü 4 Eylül 1063,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 12
- _____ “Karada ve Denizde,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 12
- _____ “Adana’da Irkçılık-Turancılık Dâvası,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 6
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği Mersin ve Tarsus Ocaklarının Millî Kültür Geceleri,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 7-8
- _____ “Kitaplar: Sözde ve Gerçek Milliyetçilik; Coşkun Duygularım; Yıllardan Sonra,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 8
- _____ “Korkunç Bir Yanlış,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 5
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliğinin Geceleri,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 8
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 10
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği Millî Kültür Kolu Notları,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 10
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği Üsküdar Ocağının Çalışmaları,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 11
- _____ “İran Türkleri,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 5-6
- _____ “Türkçe Kız Adları,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 8-9
- _____ “12 Ocak 1920,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 10
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 11-12
- _____ “Anket,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 12
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 6-7
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 8
- _____ “Türkçe Erkek Adları,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 9-11
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği İstanbul Ocağı Üyelerine,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 11

- _____ “Anket,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 12
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 7-8
- _____ “Yeni Yayınlar: Mevsim Yağmuru; Gece Yarısı; Nurculuk; Çok Önemli Bir Eser,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 8-9
- _____ “Anket,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 11
- _____ “Olayların İç Yüzü,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 12
- _____ “Ötükenden Haberler: Türkiye Milliyetçiler Birliği’nin Olağanüstü Kurultayı,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 4
- _____ “Haberler,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 8
- _____ “Ankarada 3 Mayıs,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 2-3
- _____ “Anket,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 9
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneğinde Görev Bölümü,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 9
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 10-11
- _____ “Ömrünün Baharında Solan Bâkire,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 11-12
- _____ “Türkistan Dâvâsı Parçalanamaz,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 7
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 11-13
- _____ “Kerkük Katliâmında Şehit Olanlardan Bazıları,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 8-9
- _____ “Kerkük Katliâmında Irak Ordusu Komünistlerle İşbirliği Yapmıştı. Çünkü:,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 10
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 14-15
- _____ “Refet Körüklü’nün ‘Hani’ Adlı Kitabı,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 7-8
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 8
- _____ “Milliyetçi Umumî Efkâra Bir Açıklama,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 5-6
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 12-14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 14
- _____ “Sovyet Rusya’da Sessiz Bir İhtilâl Gelişiyor,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 15-16
- _____ “Satılık İnsanlar,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 16
- _____ “Esir Milletler Haftası Türkiye’de İlân Edilmiyor,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 16
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 7-8
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 8
- _____ “Ötüken’den Sesler: Kan Konuşmaz!..,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 7
- _____ “Milliyetçi Davranış,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 12-13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 14-15
- _____ “Turancılığı Yabancılar Bile Anlıyor,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 10-12
- _____ “Ötükenden Haberler,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 11

- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966), s. 5-7
- _____ “Açıklama” [Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği ve Milliyetçiler Derneği hakkında.], *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 6
- _____ “Ötükenden Haberler,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 8-9
- _____ “Altıparmak Kostaki,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 12
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 14-15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 8-9
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 12-13
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği Üsküdar Ocağının Çalışmaları,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 17
- _____ “Sosyal Bir Kurum,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 17
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 19-24
- _____ “Komünist Aklı,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 5
- _____ “Tarık Buğra’nın Piyesi ve T.R.T.’nin Bücür Bayamı,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 6
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 7
- _____ “Hasanoğlu Ataturk İlköğretmen Okulu’nda Neler Oluyor,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 12
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 12-13
- _____ “T.R.T.,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 18
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 2
- _____ “Abasız Abacının İnadı,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 16-17
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 19
- _____ “Muhterem Ötüken Okuyucularına,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 20
- _____ “Sevgili Ötüken Okuyucuları,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 2
- _____ “Ötükenden Sesler,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 10-11
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 17
- _____ “Muhterem Ötüken Okuyucularına,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 20
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 16
- _____ “Türkçülere Zarurî Bir Açıklama,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 2
- _____ “Türkçülük Düşmanları I: Nazım Hikmet Verzanski,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 15
- _____ “Maşallah, Maşallah!...,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 16
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 7-8
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 15-16

- _____ “Dr. Şerif Korkut’u Rahmetle Analım,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 8
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 14-16
- _____ “Ankara Gazi Lisesi Öğrencilerinin Büyük Takdir Toplayan Hareketleri,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 11-12
- _____ “Türkçülük Düşmanları II,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 16
- _____ “Ankara’da 3 Mayıs Türkçüler Günü,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 9-12
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 13-15
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 15-16
- _____ “Bir Açıklama,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 6
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 14-16
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 16
- _____ “Solcuların Uğradığı Bozgun,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 11-12
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 16
- _____ “Bir Açıklama,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 5
- _____ “Genç Türkçülere,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 5
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 13-15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 15-16
- _____ “Ötüken 1-48 Fihrist,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 10-15
- _____ “Ötüken’den Habeler,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 15-16
- _____ [Başlıksız. Millî Türk Talebe Birliği hakkında not.], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 5
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 12-14
- _____ “Ötüken Okuyucularına,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 15-16
- _____ “TRT’nin Çok Garip Bir Kararı,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 5
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 16
- _____ [Başlıksız. Hilâfet gösterileriyle ilgili bir açıklama.], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 7
- _____ “Ankara Atatürk Lisesinde Neler Oluyor,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 14
- _____ “Türkiye Milliyetçiler Birliği İstanbul Ocaklarının Ortak Bildirisi,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 16
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 14
- _____ “Mehmet Orhun Çankırı Senatör Adayı,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 14

- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 15-16
- _____ “Azerbaycan Cumhuriyetinin 50. Yıl Dönümü,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 9
- _____ “Nâzım Hikmet’in Kitapları,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 11
- _____ “Ötüken’e Palavra Diyen Öğretmen,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 12
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 16
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 16
- _____ “Abdülkadir İnan’ın Mühim Bir Eseri,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 7
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 16
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 13-14
- _____ “Ötükenden Haberler,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 15-16
- _____ “Prof. Şövalye İmre Toth’un Uğradığı Haksızlık,” *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 14-15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 15-16
- _____ “Ankara Atatürk Lisesinde Olup Bitenler,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 14
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 15
- _____ “Afşın Yayınları,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 16
- _____ “Ötükenden Haberler,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 15
- _____ “Ötüken’den Sesler,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 15-16
- _____ “Afşın Yayınları,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “Türk Tarihi,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “Kalem Tartışmaları,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “İsmet İnönü İle Hesaplaşma,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “1944 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “Vatan Haini Nazım Hikmet,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 7
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 15
- _____ “Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Edebî Eserler I,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 16
- _____ “Her Ay Bir Kitap: Çağlayanlar,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 12
- _____ “Hür Macarların Bildirisi,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 13-14
- _____ “Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Edebî Eserler 2,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler: Türkçüler Derneği’nin Bildirisi,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 15
- _____ “Her Ay Bir Kitap: Türkiyede Sosyalist ve Komünist Faaliyetler,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 14

- _____ “Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Edebî Eserler 3,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler: Güzel Bir Teşebbüs,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 15
- _____ “Şebinkarahisar Lisesinde Türkçülük Düşmanlığı,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 12
- _____ “Karahisarlı Genç Bozkurtların Mektupları,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 13
- _____ “Genç Türkçülerin Okuyacakları Eserler: Fikrî Eserler,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 13
- _____ “3 Mayıs’ın 25. Yıldönümü,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 14
- _____ “Türklük İçin Unutulmayacak Günler,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 14-16
- _____ “Milliyetçi Bir Genç Öldürüldü,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 2
- _____ “Türkçü Teşekküllerin Bildirisi,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 2
- _____ “Çizmeden Yukarı Çıkan Bir Gazetecilik,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 11
- _____ “Mahkeme Kararı İle Aldığımız Tekzip,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 12-13
- _____ “Mahkeme Kararı İle Aldığımız Tekzip: Şebinkarahisar Lisesindeki Olayların İç Yüzü,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 12-13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 15-16
- _____ “Dr. Hasan Ferit Cansever,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 6
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 15
- _____ “Din Tüccarlarının Son Marifetleri,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 7
- _____ “Şebinkarahisar Lisesindeki Mesele,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 8
- _____ “Şebinkarahisarlı Gençlerin Mektubu,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 8
- _____ “Şebinkarahisar Lisesi Müdürünün Tekzibi Hakkında,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 9-11
- _____ “Bağımsız Türk Patrikhanesinin Kuruluşu ve Papa Eftim,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 14-15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 15-16
- _____ “Türkeş Aleyhindeki Kitabın Tepkileri,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 6
- _____ “Felsefe Öğretmeninin Tekzibine Cevap,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 10-13
- _____ “Kitaplar: Yaratılış ve Türeyiş,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 16
- _____ “Ötüken 7 Yaşında,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 15-16
- _____ “Yılın Hukukçuları,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 2
- _____ “Mücellitoğlu Ali Çetinkaya’nın Eseri,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 12

- _____ “Özür,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 12
- _____ “Kumanlar Köyünün Türk Çocukları,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 16
- _____ “Okullarımızda Bozkurt Düşmanlığı,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 2
- _____ “Türk’ün Kara Günü,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 13
- _____ “Macar Milletinin Yas Günü,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 15-16
- _____ “Yobazlık Başımı Almış Gidiyor,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 4
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 15-16
- _____ “Dr. Hasan Ferit Cansever,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 12-15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 16
- _____ “T.M.T.F. Gençlik Tiyatrosunda Bir Piyes: Yoldaş Marya’nın Gugulisi,” *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 2
- _____ “T.M.T.F. Gençlik Tiyatrosunun Başarılı Çalışmaları,” *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 8
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 12-16
- _____ “Kayıplarımız: Türk İlminin Büyük Kaybı; Çağatay Uluçay’ın Ölümü; Polat Turfani’nin Ölümü,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 14-16
- _____ “Tokat Lisesindeki Hareketler,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 2
- _____ “İğdırda Çirkin Bir Hadise,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 2
- _____ “Gazi Eğitimdeki Korkunç Durum,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 13-16
- _____ “Sekizinci Yılında Ötüken, ve Türkçü Gençler,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 13-16
- _____ “Kitaplar,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 15-16
- _____ “Ankara Ziraat Fakültesindeki Zorbalık Hâdisesi,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 2
- _____ “Almanya’dan Yükselen Türkçü Sesler,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 11-12
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 12-15
- _____ “Tekzip,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 15
- _____ “Korkunç Bir Karar,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 2
- _____ “İsmet İnönü İle Hesaplaşma,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 8-9

- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 13-16
- _____ “3 Mayıs 1481-3 Mayıs 1944,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 14
- _____ “28 Mayıs 1918,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 15-16
- _____ “Bütün Türklerin Yüreği Ankara’da Çarpıyor,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 10
- _____ “Mehmet Sadık Aran,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 11
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 15-16
- _____ “Zeki Velidi Togan’ın Hayatı,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 7
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 15-16
- _____ “Malazgirt Şiir Müsabakası,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 16
- _____ “Kitaplar,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 16
- _____ “Ötüken Okuyucularına,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 2
- _____ “Atsız,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 2
- _____ “Yayımlar,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15-16
- _____ “Ötüken Yayımına Devam Edecek,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 2
- _____ “Muhterem Abonelerimize,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 15-16
- _____ “Hamza Sadi Özbek’i Kaybettik,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 16
- _____ “Ötüken 9 Yaşında,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 2
- _____ “Fihrist,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 12
- _____ “Uygunsuz Bir Davranış,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 12
- _____ “Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 49-96. Sayılar Fihristi,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. I-IV
- _____ “Millî Eğitim Bakanlığı’nın Büyük(!) İcrââtı!,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 2
- _____ “Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 49-96. Sayılar Fihristi,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. I-VIII
- _____ “Batıdan Türklük Haberleri,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 9-10
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 12
- _____ “Millî Eğitim Bakanı ve Zeki Sofuoğlu,” *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 2
- _____ “Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 49-96. Sayılar Fihristi,” *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. I-XII
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 12
- _____ “Batıdan Türklük Haberleri,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 15

- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 16
- _____ “Türkiye’nin Kuruluşu’nun Yıldönümü,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 16
- _____ “Prof. Kaplan’ın Yazısının Tepkileri,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 16
- _____ “Türkçülük ve Anadoluçuluk,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 2
- _____ “Türkiye’deki ve Dünyadaki Komünizm,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 11
- _____ “Batı Radyolarından Yorumlar ve Haberler,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 15-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 13-16
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 2
- _____ “Bülent Ecevit’in Yunan Kardeşleri,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 16
- _____ “Notlar: Süleyman Demirel Hakkında,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 16
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 2
- _____ “Ölüm Yıldönümünde Atatürk’ün Seslenişi,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 7
- _____ “Birinci Ölüm Yıldönümünde: Hamza Sadi Özbek,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 8
- _____ “Şehit Önkuzu’nun Ailesi Zor Durumda,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 9
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 15-16
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 2
- _____ “Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 97.-108. Sayılar Fihristi,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. I-IV
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 12
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 16
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 2
- _____ “Ermeni Meselesi,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 8
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 16
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 2
- _____ “Marsilya Hadisesi,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 8
- _____ “Millî Eğitim Bakanı’nın Alkışlanacak Jesti,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 9
- _____ “Türk Tarihinde Mart Ayı,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 16
- _____ “Notlar,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 2
- _____ “Kara Gün,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 9
- _____ “Ötüken Hakkında,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 12
- _____ “Dışişleri Bakanlığında Türklük Şuuru,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 13-14

- _____ “Eski Bir Şair,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 14
- _____ “Türk Tarihinde Nisan,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 16
- _____ “3 Mayıs 1944’ten Notlar,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 12-13
- _____ “Tutsak Macarların Duası,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 15
- _____ “Niçin Yalnız Bir Taraf,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 16
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 2
- _____ “Ötüken Hakkında,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 12
- _____ “Bir Yazara Cevap,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 13-16
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 16
- _____ “Halk Şairlerinden” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 16
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 2
- _____ “Yeni Kitaplar: Gönül Bağı,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 14-15
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 15-16
- _____ “Türk Tarihinde Ağustos Ayı,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 16
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 2
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 16
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 2
- _____ “Kıbrıs’tan Gelen Mektup,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 13
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 16
- _____ “İsmet İnönü İle Hesaplaşma,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 16
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 2
- _____ “‘Altaist’ler Konferansında Tutsak Türkler Konusu,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 14
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 31-32
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 2
- _____ “Eski Harfler ve Türk Kültürü Meselesi,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 15-16
- _____ “Ötüken’in Teşekkürü,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 19
- _____ “Muhterem Okuyucularımıza,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 20-21
- _____ “‘Osmaniye Türkçüleri’ İmzalı Yazı Sahibine,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 21
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 24
- _____ “Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 109.-120. Sayılar Fihristi,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. I-IV
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 17-18
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 19-20

- _____ “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 2
- _____ “Aydın Olayları,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 21-23
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 24
- _____ “Aylık Konuşma,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 2
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 22-23
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 24
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24
- _____ “Aylık Konuşma,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 2
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 22-23
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 24
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 24
- _____ “Aylık Konuşma,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 2
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 23
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 24
- _____ “Dr. Rıza Nur,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 4-5
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 24
- _____ “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 2
- _____ “Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?” [Atsız, Nejdet Sançar, Mustafa Hacıömeroğlu ve Hayrani Ilgar’ın görüşlerini ihtiva etmektedir.], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 12-13
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 22
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 24
- _____ “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 2
- _____ “Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?” [Reşide Sançar, Muzaffer Eriş, E. Akman ve Hasan Basri Ilgar’ın görüşlerini ihtiva etmektedir.], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 12-13
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 22
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 24
- _____ “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 2
- _____ “TRT Kampanyası,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 4
- _____ “Ötüken: Aylık Türkçü Dergi 120.-132. Sayılar Fihristi,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. I-IV
- _____ “Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?” [Prof. Dr. Ercüment Kuran, Prof. Dr. Nejat Göyünç, Dursun Yıldırım, Sadık Tural, Yüksel Turhal ve Fevzi Körüklü’nün görüşlerini ihtiva etmektedir.], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 14-15
- _____ “Aydın Notları,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 18-19
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 20

- _____ “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 2
- _____ “Köy Enstitüleri Açılmalı mı, Açılmamalı mı?” [Dr. Ahmet B. Ercilasın, Yılanlıoğlu İsmail Hakkı, Refet Körüklü, İzzet Yolalan ve Gökçeoğlu Yavuz Yücel’in görüşlerini ihtiva etmektedir.], *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 12-14
- _____ “Türk Dili ve Musikisi,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 22
- _____ “Ayın Notları,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 23
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 24
- _____ “Nejdet Sançar’ın Hayatı ve Eserleri,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 5-7
- _____ “Reşide Sançar Hanıma Gelen Taziyetler,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 23
- _____ “Atsız Beğ’e Gelen Taziyetler,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 23
- _____ “Ötüken Dergisine Gelen Taziyetler,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 23
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 24
- _____ “Aylık Sohbet,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 24
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 24
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 24
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 24
- _____ “Macaristan Hun-Macar Hürriyet Mücadehleri,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 10
- _____ “Mark Twain ve Aziz Nesin,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 17-19
- _____ “Ötüken’den Haberler,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 23
- _____ “Dış Türkler İle İlgili Bildiriler,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 12
- _____ “Üstad N. Fazıl Kısakürek’in Mektubu,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 6
- ÖTÜKEN, Adnan Cahit, “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı,” *Atsız Mecmua*, I/12 (15 Nisan 1932), s. 294-297
- _____ “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı II,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 19-21
- _____ “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı III,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 54-56
- _____ “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı IV,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 89-90
- _____ “Darbimesel Mecmuaları Kitabiyatı V,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 112-121
- ÖTÜKEN, Bekir A., “Bozkurtların Sesi” [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 2
- Ötüken Bozkurt, “Türkistan” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 12
- ÖZATA, Mustafa, “Gurbete Düşersen, Vatanım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 15
- ÖZAY, Mevlüt, “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 6
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 21

ÖZBEK, Hamza Sadi [Özbekoğlu], “Bana Sevdalı Diyorlar” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 16

_____ “Bizce,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 8

_____ “Ülküm! Gülüm!” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 9

_____ “Hamza Sadi Özbek’in Mahkemede Okuduğu Savunmadan Parçalar,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 18-19

ÖZBEK, Süleyman, “Bozkurt’un Seslenişi” [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 15

_____ “Biz Ezelden Böyleyiz” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 2

_____ “Unutamayız Dünü” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 2

_____ “Nerde?” [Şiir], *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 14

_____ “Özlediğimiz Günler” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 2

_____ “Bozkurt’un Öğüdü” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 7

_____ “Bir Ülküdaşımızın Ardından,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 12

_____ “Bahadır” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 10

_____ “Parçalasın Yayı Ok” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 2

ÖZÇAMLI, Mirat, “Millî Şuur,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 14

_____ “Türkiye’de Yabancı Kültürü,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 12-13

_____ “Adalet Anlayışımız ve Esir Türkler Hakkında,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 10

_____ “Çilekeş Kıbrıslı İrkdaşlarımızla Başbaşa,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 10

_____ “Efes Festivali Rezaleti,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 11

_____ “Türk! Kendine Dön!,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 10

_____ “Rus Pavyonunda Oynanan Komedi,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 12

_____ “Genç Bozkurtlardan Beklediklerimiz,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 14-15

_____ “Genç Bozkurtlardan Beklediklerimiz” [71. Sayıdaki aynı başlıklı yazının aynısıdır ve sadece ilk sayfası çıkmıştır.], *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 14

_____ “Bir Vatandaşın Dilinden,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 10-11

_____ “İzmir’de Yapılan Yüzme Müsabakalarındaki Fiyasko,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 13

_____ “Diplomalı Efendinin Bayram Anlayışı,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 11

ÖZDAĞ, Muzaffer, “Anlaşılmayan Atatürk,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 16-19

_____ “Anlaşılmayan Atatürk,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 3-5, 28

_____ “Anlaşılmayan Atatürk 2,” *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 51-52

ÖZDEMİR, Ahmet, “Turan Yolunda” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 14

ÖZDEMİR, Günay, “Silkiniş” [Şiir], *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 2

ÖZDEMİR, İsmail, “Milletinin Varlığı Uğruna,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 12

ÖZDEMİR, Mehmet Bilge, “Turan Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s.

- _____ “Acaba” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 6
- _____ “Moskofçular Ne Hayaller Kuruyor?,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 9, 23
- _____ “Urum Eli” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 32
- _____ “Fethe Doğru” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 29
- _____ “Bunalımlar ve Deyiş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 53
- ÖZDEMİR, Nureddin (Hüseyinbeyoğlu), “Huzursuz Anadolu,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 10
- _____ “Mermerde Nakışlar” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 5
- _____ “Türk Kültür Ocağı’nın Feshi Dolayısıyla,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 10
- _____ “Korkunç Çağrı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 5
- _____ “Değişik Çağrılar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 9
- ÖZDEMİR, T. Süreyya, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları III: Bilge,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 10
- ÖZDEMİROĞLU, Kaya, “Hâlâ mı Sükût?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Bizimdir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Kırıkkale,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 16
- _____ “Bir Türk Milliyetçiler Derneği Şubesinin Açılış Töreninden Notlar,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 12
- _____ “Yar Tanır Yârân Tanır” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 14
- ÖZDEN, Ö. Dünder, “Göçmen’e,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 11
- _____ “Özlem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 7
- ÖZEN, Necati, “Koca Türk’üm...” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 13
- ÖZEN, Peyman, “Turan’a Özlem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Bir Gün” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 2
- ÖZEN, Y. Kenân, “Yırtılan Maske,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 12-13
- _____ “Fertek Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 50
- ÖZEN, Yusuf İzzettin, “Aras” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 11
- ÖZER, Ali Rıza (Türkmenoğlu), “Gel Atım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 2
- _____ “And” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 2
- _____ “Bir Şehidin Düşüncesi” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 10
- _____ “Türküm Ben” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 12

- _____ “Canım Vatanım Türkiyem I” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 7
- _____ “Söyleşme” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 2
- _____ “Canım Vatanım Türkiyem” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 12
- _____ “Cenk ve Oyun” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 5
- _____ “Söz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 9
- _____ “Türkmen Kızı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 9
- _____ “Bu Yurt Benim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 23
- _____ “Kınalı Eller” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 19
- _____ “Bu Yurt Benim” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 21
- _____ “Ruhum Karışsın Denize” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 13
- _____ “Vatandan Uzakta” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 15
- _____ “Bir Bayrak Konuşuyor” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 15
- _____ “Asker Oğlu” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 21
- _____ “And İçti Büyük Türk-Mustafa Kemal Atatürk” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 18-19
- ÖZERGİN, Muammer Kemal [Özergin], “Güney Uygurlarında Yazılı Eserler,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 5
- _____ “Türk Tarihi Araştırmalarında Joseph De Guignes,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 19-20
- ÖZER, Tülay, “Bekleyiş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 29
- ÖZGELEN, Necdet, “Yine mi Tan!,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 27
- ÖZGEN, Sarper, “Büyük Türk Gençliği,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 10
- ÖZHAN, Kurt Tarık (Hatunoğlu), “Kırgız ile Ayı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 2
- _____ “Milliyetçi Çin Büyük Elçisine Mektup: Sinkiang, Uygur Yok! Doğu Türkistan ve Türk Var!,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 4-5
- _____ “Daha Kaç Yıl?” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 4
- ÖZKANOĞLU, Özkan, “Ağıt-Öğüt” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 2
- ÖZKAT, Nevin, “Milliyetçiler” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 12
- ÖZKUL, Hulûsi, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Çemişkezek,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 15-16
- ÖZMEN, M. Şevki, “İslâm Dini ve Eğitim,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 21
- ÖZORAN, Beria Remzi, “Mehter” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 31
- _____ “Destandan Bir Yaprak” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 10
- _____ “Destandan Bir Yaprak” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 23
- ÖZPOLAT, M. Ali, “Kerkük” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 11

- ÖZSOY, Ahmet Rasim, "Türkiye'nin Köy ve Kasabaları V: Bünyan," *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 14-15
- ÖZSÖĞÜT, Bekir, "Dönersem" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 44
- _____ "Olacak" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 30
- _____ "Yeter Artık!" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 10
- _____ "Ölüm Nedir?" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 11
- _____ "Gelsin" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 27
- ÖZŞAHİN, Aydın, "Ey Türk" [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 15
- _____ "Milletime" [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 11
- ÖZTAŞ, Ateş, "Genç Türk'e" [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 13
- ÖZTÜRK, Osman, "Vatan" [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 2
- ÖZYALÇIN, Hüdaverdi, "Kovadis Dünya," *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 28
- ÖZYILDIRIM, Bekir Sıddık, "Son Yüzyılın Tahrif Edilmiş Olan Tarihi Düzeltmelidir," *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 13
- _____ "İnkılâp Hakkında," *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 13
- _____ "Venizelos Saçmalıyor," *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 15
- _____ "Yunus Gibi" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 2
- _____ "Serdengeçti Eler Gelsin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 2
- _____ "Asla Affetmiyeceğiz," *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 9
- _____ "Tarihimize İhanet Edenler," *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 13
- PAKYÜREK, Nurettin, "Anladım ki..." [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 14
- _____ "Sonsuz Gurbet" [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 6
- _____ "Şahsiyet" [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 10
- _____ "Barışçıl ve İnsancıl Olmak Safsatası," *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 8-9
- _____ "Vurma" [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 3
- _____ "Sosyal Bunalımlar ve Düşündürdükleri," *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 14-15
- _____ "Bayrağın Gözyaşları," *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 7-8
- _____ "Bir Çınar Devrildi," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 16-18
- _____ "Faşistlik Suçlaması," *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 14-15
- _____ "Dostlar" [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 12
- PAPAKÇI, Zihni, "Turan'a" [Şiir], *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 14
- PAPP, Kalman, "Turancılık," *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 8
- PARLAK, Sıddık (Hacıhıdıroğlu), "İstek" [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 2
- _____ "Özyurda Haber" [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 2
- _____ "Neler Oldu?" [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 2
- _____ "Tuğum Var" [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 5
- _____ "Horyatlar" [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 16

- PEHLİVAN, Yusuf, “Kimsesiz Ölü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 31
- _____ “Vatan” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 11
- PEKDEMİR, Adnan Ziya, “Sevdiğim Türkiye” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 22
- _____ “Kürşad,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 12-13
- PEKİN, Orhan, “Dış Ticaretimizin İç Yüzü,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 12-13
- PEKİN, T., “Yakın Gelecekte Uzayda Neler Olacak?,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 13
- PETEKÇİ, Ahmet, “Gözümde” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Bozkurtlar” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “Kıbrıs” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “Gelir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 13
- PETEKÇİ, Mehmet, “Geliyor” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 7
- PETÖFİ, Sandor, “Alçaklık” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 10
- _____ “Dile Gelen Kelepçe” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 6
- _____ “Nasıl Ölmeliyim?!” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 11
- _____ “Köpeklerin Şarkısı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 23
- _____ “Kurtların Şarkısı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 23
- _____ “Bir Saklambaç Masalı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 28
- PİŞKİN, Halil, “Bulunmaz” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 15
- PİYADE, Dursun, “Yakındır” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 2
- _____ “Birlik” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 14
- _____ “Name” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 13
- POLAT, Ö., “Alp Arslan” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 16
- POLATOĞLU, Murat, “Selâm” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 14
- POYRAZ, Kâzım (Çobanoğlu), “Ayşemle Beraber” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Kore Belinde” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 7
- _____ “Turan İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Davet” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Yetiversin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 2
- _____ “Tanrıdağ” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “El Ediyor Tanrıdağlar” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 2
- _____ “Deyü” [Şiir], *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 16
- POYRAZ, Olcay, “Fransayı Tanıtma Seyahatim,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 20
- PÜSKÜLLÜOĞLU, Turan Ali, “Geliriz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 14
- _____ “Tarih Bizimdir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 2

- _____ “Turan Destanı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Kadırlı,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 15-16
- _____ “İmanlı Türk” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 2
- _____ “Mehmedin Koreden Anasına Mektubu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 13
- _____ “Kür Şad” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 11
- _____ “Onbaşı Pars” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 12
- _____ “Tanrı Türke ‘Yürü!’ Dedi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 5
- _____ “Mukaddes Kubbe” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 2
- Rânâ Hulûsi, “Hürriyet Mücadelesi ve Tutsak Milletler,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 16-17
- _____ “Marksist Türkçülük,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 9
- _____ “Tenkit!... Evet mi?... Hayır mı?...,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 20
- _____ “Kendine Ters Düşenler,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 4
- RADO, Şevket, “Hepsi Unutmak Yüzünden,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 18
- Refik Fikret, “Mumyalar” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 51
- Reşat Oğuz, “Feragat,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 16-17
- _____ “Sana Düşen Vazife!...” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 164-166
- RUBİN, W., “Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Yeni Araştırmalar,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 14-15
- _____ “Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Yeni Araştırmalar,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 10-12
- _____ “Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Yeni Araştırmalar,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 12-13
- Saatçioğlu, “Milliyetçi Dergi Orkun’un Hatıralattıkları,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 17, 28
- SAATÇI, Suphi [S.S], “Kerkük’e Sesleniş” [Şiir], *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 15
- _____ “Özleyiş” [Şiir], *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 12
- _____ “Kerküklü Sevgiliden” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 9
- _____ “3 Mayıs” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 11
- Sabiha Nafiz, “Yağmur Yağarken” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 23
- SABİS, Ali İhsan, “Ali İhsan Paşanın Bir Mektubu,” *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 130-132
- _____ “Emekli General Ali İhsan Sâbis’le Bir Görüşme,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 6-7
- SAFA, Peyami, “Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 26

- Safioğlu, “1945-1946’daki Türk Kırgını,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 4-5
- SAFÖZ, Turan [Tanrıdağlı Turan], “Koşma” [Şiir], *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 18
- _____ [Tanrıdağlı Turan], “Günâhın Ne idi ki?” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 2
- _____ [Tanrıdağlı Turan], “Türk Tutsak mı Olacaktı?: Kandaşım M. Ok’a” [Şiir], *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 2
- _____ [Tanrıdağlı Turan], “Türklüğün Geleceği” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 2
- _____ [Tanrıdağlı Turan], “Bir Destan Yaratalım” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 2
- _____ [Tanrıdağlı Turan], “Bildiri” [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 11
- _____ “Diktatör” [Hikâye], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 13
- _____ “Hikâye: Bir Hayat Masalı” [Hikâye], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 6-7
- _____ “Hikâye: Koroğlan” [Hikâye], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 10
- SAĞIR, Alp Müjdat, “Birliğe Çağrı” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 13
- _____ “Bir Yazarın Garip İddiaları,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 11
- SAĞLAM, Mustafa, “Biz Böyleyiz” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 11
- _____ “Ne Oluyoruz,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 23
- SAĞLIK, Enver, “Yürü Bozkurt Oğlu” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 13
- _____ “O Gün” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 2
- _____ “Söyle Nerede” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 2
- _____ “Allah Aşkına” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 15
- Samih Rıfat, “Güzel Aydın” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 23
- SAN, İlkân, “Dertli Sarhoş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 30
- _____ “Vatan” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 20
- Sanat Derneği Müteşebbis Heyeti, “Sanat Derneği Basın Bildirisi,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 21-22
- SANÇAR, Nejdî, “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri I,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 3-6
- _____ “Türklerde Irk ve Irkçılık Fikri II,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 4-8
- _____ “Fedakârlık ve Feragat Ruhu,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 2-5
- _____ “Orhun’dan Sesler: ‘Türk’ü İnkâr Edenler; Yabancı Akortlu Sesler,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 23
- _____ “Ömer Seyfeddin ve Osmanlılık Fikri,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 4-8
- _____ “Orhundan Sesler: Kan Meselesi,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 17
- _____ “Kötü Göreneklerimiz I: ‘Hemşehricilik Zihniyeti’ miz,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 1-2

- _____ “Orhundan Sesler,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 22-23
- _____ “Devrilen Çınarlar: Mehmed Emin Yurdakul’un Ölümü Dolayısıyla,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 10
- _____ “Orhundan Sesler,” *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 12-13
- _____ “Türkçülük Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 4-5
- _____ [Okçuoğlu], “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 7
- _____ [Okçuoğlu], “Orkundan Sesler,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 8
- _____ “Fedakârlık ve Feragat Ruhu,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 10-13
- _____ “Dış Türkler,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 4-5
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 10
- _____ “Öç” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 12-16
- _____ “Yıkıcı Eserler,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 10-11
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası II,” *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 11-13
- _____ “Öç” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 14-16
- _____ “Maalesef Türkler!,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 10
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası III,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 12-13
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası IV,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 8-9
- _____ “Türk, Ordu ve Savaş,” *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 5-6
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası V,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 6-7
- _____ “Komünistlik ve Yalancılık,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 10-11
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası VI,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 7
- _____ “Kara Sevda” [Hikâye], *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 10-13
- _____ “Komünistlik ve Yalancılık II,” *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 4-5
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 10-11
- _____ “Türkçülük Düşmanları Yine Sahnedel!,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 12-14
- _____ “Türkçülük Bayrağı,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 3
- _____ “Namık Kemal Düşmanlığı,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 9-14
- _____ “Savaş Ne Zaman Mukaddestir?,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 4-5
- _____ “Türkiyede Azınlık Irkçılığı,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 5-6

- _____ “Ahmet Hamdi Başar’ın Türkçülük Düşmanlığı I,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 10-12
- _____ [Okçuoğlu], “Türk Irkçılığının Düşmanları,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 6
- _____ “Ahmet Hamdi Başar’ın Türkçülük Düşmanlığı 2,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 10-11
- _____ “Türkçülük Düşmanları ve Turancılık,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 8-12
- _____ “İnsaniyet Masalı,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 5
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 11-12
- _____ “Moskof İhtirası,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 9-14
- _____ “Komünizm ve İrtica Meselesi,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 12-14
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 12-14
- _____ [Okçuoğlu], “Irkçılık-Turancılık Meselesi I,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 13-15
- _____ [Okçuoğlu], “Irkçılık-Turancılık Meselesi II,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 11-12
- _____ [Okçuoğlu], “Irkçılık-Turancılık Meselesi III,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 13-15
- _____ [Okçuoğlu], “Irkçılık-Turancılık Meselesi IV,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 13-15

- _____ “Unutulan Türklük Dâvası,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 6
- _____ [Okçuoğlu], “Hakiki Büyüklerimiz: Namık Kemâl’den Hatıralar,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 12-14
- _____ “İki Türklü Komünist,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 11
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 13-15
- _____ “Türkçülük Günü,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 7
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 13-15
- _____ “Şahsım Hakkında,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 13-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 13-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 13-14
- _____ “Fikirler mi, İnsanlar mı?,” *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 3
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/36 (8 Haziran 1951), s. 14-16
- _____ “Türk Âleminde Türklük Şuuru,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 3-4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 13-16
- _____ “Ömer Seyfeddin’de ‘Mesele’ler: Ömer Seyfeddin’e Göre ‘Türk’,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 4-5
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 14-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 12-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 15-16
- _____ “Merhum Doktor Akansel,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 4
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 13-16
- _____ “Abdülhak Hâmid Hakkında Notlar I: Hamid’de Milliyetçilik ve Vatanseverlik,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 4-6
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 12-15

- _____ [Okcuoğlu], “Orta Okul Türkçe Kitapları,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 3-4
- _____ “Abdülhak Hâmid Hakkında Notlar II: Hamid’de Milliyetçilik ve Vatanseverlik,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 6-7
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 13-15
- _____ “Abdülhak Hâmid Hakkında Notlar III: Hamid’de Milliyetçilik ve Vatanseverlik,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 10-11
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 14-15
- _____ “Abdlhak Hmid Hakkında Notlar IV: Hamid’de Trklk,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 5-6
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 14-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 14-16
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 13-14
- _____ “Dr. Rıza Nur’un Eserleri,” *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eyll 1951), s. 6-7
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eyll 1951), s. 13-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eyll 1951), s. 15-16
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 14-15
- _____ “Osmanlı ve Padişah Düşmanlığı,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 6-7
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 14-15
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 13-14
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 10-11
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 11-16
- _____ [İmzasız], “1944-1945 Irkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 13-16

- _____ [İmzasız], “1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 13-15
- _____ [Okçuoğlu], “Fikir ve Vicdan Hürriyeti Karşısında Masonluk,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 7
- _____ “Türkçülük Bahsinde Gaflet,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 9
- _____ “Türk Milliyetçiliğinin Mühim Meseleleri,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 2-3
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Köy Enstitüleri Yine Sahnede,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 12-13
- _____ [A. Çiftçioğlu], “Merhum Türk Milliyetçileri: Ziya Gökalp,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 14, 30
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türk ve Türk Ordusu,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 23-24
- _____ “Milliyetçiliğimizin Meseleleri: Türk Tarihi Meselesi,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 2, 23
- _____ [A. Okçuoğlu], “‘Turancılık’ Üzerine,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 18-19
- _____ [İmzasız], “Merhum Türk Milliyetçileri: Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 20
- _____ [İmzasız], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Prof. Zeki Velidi Togan,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 24
- _____ [İmzasız], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Atsız,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 41
- _____ “1944’de Kimler Türkçülük Düşmanlığı Yapmışlardı?,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 43
- _____ “Turancılık Ülküsü,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 1
- _____ [İmzasız], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Arif Nihad Asya,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 20-21
- _____ [İmzasız], “Merhum Türk Milliyetçileri: Hüseyin Namık Orkun,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 22-23
- _____ “Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri: Vatan Anlayışımız,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 2
- _____ [A. Çiftçioğlu], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Orhan Seyfi Orhon,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 14
- _____ “Türklük Sevgisi,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 2
- _____ “İstiklâl Sırasında Dr. Rıza Nur’un Siyasi Hizmetleri,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 3-4
- _____ [A. Okçuoğlu], “Dr. Rıza Nur’un Hayatından Notlar,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 20-21

- _____ “Türk ve Kahramanlık,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 5-7
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türk Edebiyatında Kahramanlık,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 12-13
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Merhum Türk Milliyetçileri: Mehmet Emin Yurdakul,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 14-15
- _____ “Röportaj: Nejdet Sançar’ın Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 21-23
- _____ [İmzasız], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Halide Nusret Zorlutuna,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 30
- _____ [İmzasız], “Merhum Türk Milliyetçileri: Müftüoğlu Ahmet Hikmet,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 7
- _____ “Niçin Milliyetçilik?,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 9-10
- _____ [A. Çiftçiöğlu], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: M. Zeki Sofuoğlu,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 17-18
- _____ “Bazı Manalar ve Kavramları,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 23-24
- _____ “Türk’ü İnkâr Edenler,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 2-3
- _____ “Türkiyecilik ve Turancılık,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 23-25
- _____ [A. Çiftçiöğlu], “Yaşayan T. Milliyetçileri: Dr. Hikmet Tanyu,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 25-26
- _____ [Sermet Uslu], “Mühim ve Orjinal Bir Eser,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 16
- _____ “Türk’ün Düşmanları,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 3-4
- _____ [Yiğit Bilge], “Kızıl Âfete Karşı Kür Şad’lık Ruhu,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 6
- _____ [A. Okçuoğlu], “Moskofçu Kuyruklar ve Kuyrukçuları,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 15
- _____ [Sermet Uslu], “Halk Kütüphanelerinin Kitapları Hakkında,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 23-24
- _____ “Türk Folklorunun Büyük Uzmanı Mehmet Halit Bayrı: Kitapları, Makaleleri, Şiirleri ve Hakkında Yazılanlar,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 28-31
- _____ “Kızıl Cennetten Kaçanlar,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 2-3
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Bir Fikir Yoksuluna Cevap,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 8
- _____ “Mehmet Halit Bayrı (Geçen Sayıdan Devam),” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 25-27
- _____ “Bizde Milliyetçilik Niçin Ateşten Bir Gömlektir?,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 5-6

- _____ “Türk Milliyetçiliğini Dejenere Etmeye Çalışanlar,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 7-8
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Çizmeden Yukarı Çıkan Bir Kişi: Kütüphaneler Umum Müdürü Aziz Berker,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 13-15
- _____ “Prof. Başgil’in Yanıldığı Hususlar,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 1-3
- _____ “Hüseyin Namık Orkun’un Kitapları, Makaleleri ve Hakkında Yazılanlar,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 18-21, 30
- _____ “Kıbrıs ve Ötesi,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 5-6
- _____ “Türkiye Büyük Devlettir,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 5, 14
- _____ “Röportaj: Günün Çeşitli Meseleleri Hakkında Nejdet Sançar’ın Fikirleri,” *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 16-18
- _____ “Ülkücü Türk Gençlerine: Bütün Türkler Bir Ordu,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 2-3
- _____ “Türk Milletinin Tarifi,” *Ötüken*, I/4 (17 Nisan 1964), s. 1-2
- _____ “Gerçekseverlere Bildiri I,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 2-8
- _____ “Türklüğün Meseleleri,” *Ötüken*, I/6 (15 Haziran 1964), s. 9-12
- _____ “Gerçekseverlere Bildiri II,” *Ötüken*, I/7 (16 Temmuz 1964), s. 4-9
- _____ “Gerçekseverlere Bildiri III,” *Ötüken*, I/9 (12 Eylül 1964), s. 3-6
- _____ “Milliyetçi Derneklerin Lüzumu,” *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 5-6
- _____ “Türk Adları,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 3-4
- _____ “Ahmet Naim’in ‘İslâm’da Dâvâ-yi Kavmiyyet’ Adlı Kitabı,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 2-4
- _____ [A. Okçuoğlu], “Komünist Ülkelerle Kültür Münasebeti Meselesi,” *Ötüken*, I/12 (15 Aralık 1964), s. 9
- _____ “Nâzım Hikmet’in Türklüğü ve Şairliği Meselesi,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 1-4
- _____ [A. Okçuoğlu], “Bir Millet Vekilinin Korkunç Gafleti,” *Ötüken*, II/13 (18 Ocak 1965), s. 6-7
- _____ “Türkiye Ufuklarındaki Ölüm Çanları,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 1-2
- _____ “Tek Çıkar Yol: Milliyetçilik,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 3
- _____ [A. Okçuoğlu], “Rıza Nur Meselesi,” *Ötüken*, II/15 (22 Mart 1965), s. 4
- _____ “Afşın Beğ,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 1-2
- _____ “Komünizm, Hain ve Ahmak,” *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 2-3
- _____ “Türkçülük Günü,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 4
- _____ [A. Okçuoğlu], “3 Mayıs ve Ötesi,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 8
- _____ “Sanat Maskesi Altında Komünizm,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 1-5
- _____ “Milliyetçilik ve Cesaret,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 5

- _____ [A. Okçuoğlu], “Vâ-Nû’nun Nâzım Hikmet’i veya Nâzım Hikmet’in Vâ-Nû’su,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 8-10
- _____ [A. Okçuoğlu], “Vâ-Nû’nun Nâzım Hikmet’i veya Nâzım Hikmet’in Vâ-Nû’su II,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 6-7
- _____ “Komünist Düşmanı Atatürk, Atatürk Düşmanı Komünist ve Belgeler,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 1-2
- _____ “Türkiye’de Fikir Partileri,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 3
- _____ [A. Okçuoğlu], “Vâ-Nû’nun Nâzım Hikmet’i veya Nâzım Hikmet’in Vâ-Nû’su III,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 4-6
- _____ “Kurtarıcı Bozkurtlar,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 1-2
- _____ “Türkeş Hakkında,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 3-4
- _____ “Gerçek Aydın-Sözde Aydın,” *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1965), s. 6-7
- _____ “Gerçek Milliyetçilik ve Uydurma Milliyetçilikler,” *Ötüken*, II/22 (20 Ekim 1965), s. 3-4
- _____ “Sabahattin Ali Hakkında,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 3-4
- _____ [A. Okçuoğlu], “Ürgüplü ve Komünizm,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 8-9
- _____ “Bildiri,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 12
- _____ “Okumuşun Sürüp Giden Gafleti,” *Ötüken*, III/25 (17 Ocak 1966), s. 1-2
- _____ “Komünist İnsan Sayılabilir mi?,” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 3-4
- _____ “Türkçülük ve Anadoluçuluk,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 2-3
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Anadoluçuluk mu, Türklük Düşmanlığı mı?,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 3-4
- _____ “Kanun, Hürriyet ve Komünist,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 3-4
- _____ “Köy Enstitüleri Kalpazanları,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 24
- _____ “İnsan ve Sistem,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 3
- _____ “İrak Türkleri,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 3
- _____ “Türkçülükte Muhafazakârlık ve İnkılâpçılık,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 4, 16
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türk Dili Kurumu ve Meseleler,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 15
- _____ [Ahmet Tuğcu], “İslâmiyet ve Nurculuk,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 19
- _____ “Devlet Adamı ve Gaflet,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 2-3
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Tevetoğlu ve Karşısındakiler...,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 13-14
- _____ “Azerbaycanlı Kardeşlere,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 15
- _____ [A. Okçuoğlu], “Nurculuk ve Komünizm,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 9
- _____ “Yaşayan Türkçüler I: Zeki Velidi Togan,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 12-13
- _____ “Siyasilerimizi Saran Korkunç Gaflet,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 2-3
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türkçülük Düşmanı Bir Ümmetçi: Necip Fazıl,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 4-5

- _____ “Kara Harbokulundaki Fikrî Facia,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 3-4
- _____ “Kosigin’e Atılan Macar Bayrakları Hakkında Nejdet Sançar’ın Söyledikleri,” *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 11-12
- _____ “Yobaz ve Sahte Yobaz,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 5-6
- _____ “Millî Gaflet,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 4-5
- _____ “Türkçülük ve Kürtçülük,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 3-4
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Dr. Hikmet Tanyu,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 11-13
- _____ [Ahmet Tuğcu], “A.P. Senatörü Cizrelîoğlu’na Cevap,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 6-7
- _____ “Doğu Anadolu Meselesi mi, Kürdistan Devleti Dâvâsı mı?,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 8-9
- _____ “Doğu Anadolu ve Kızıllar,” *Ötüken*, IV/45 (Eylül 1967), s. 10-11
- _____ “Kürt Irkçısı Abdülâziz Yâmelkî’nin Eseri ve Bazı Gerçekler,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 3-5
- _____ “Kürt Irkçısı Abdülâziz Yâmelkî’nin Eseri ve Bazı Gerçekler,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 3-5
- _____ “Atatürkçülük Perdesi Arkasında Türklük Düşmanlığı,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 4
- _____ “Fikret ve Nâzım Hikmet,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 3
- _____ “Öztürkçecilik ve Gençler,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 8
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: M. Zeki Sofuoğlu,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 9-12
- _____ “Süleyman Demirel Yanlış Yoldadır,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 8-9
- _____ “AP’nin Milliyetçileri Nerede?,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 3-4
- _____ “Türklük ve İslâmlık Meselesi,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 8-9
- _____ “Hayrani Ilgar’ın Davetiyesi,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 13
- _____ “Tarihte ve Günümüzde Türk ve Türklük,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 3-4
- _____ “‘Öztürkçecilik’ Masalı,” *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 3-5
- _____ “Genç Türkçülere Mektuplar: I,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 8-9
- _____ “Genç Türkçülere Mektuplar: II,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 8-9
- _____ “Genç Türkçülere Mektuplar: III,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 8-9
- _____ “Atatürk Üzerine: ‘Atatürkçülük’ Meselesi I,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 5-6
- _____ “Genç Türkçülere Mektuplar IV,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 14-15
- _____ “‘Atatürkçülük’ Edebiyatı II,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 5-7
- _____ “Dr. Tevetoğlu Fethiye Yapılan İftiralar,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 8-10
- _____ “Türk Ordusu Türk Ordusudur,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 6

- _____ “Din Perdesi Arkasında Türkçülük Düşmanlığı,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 5, 16
- _____ “Türkocağı Düşmanlığı,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 9
- _____ [A. Okçuoğlu], “Azgınlaşan Türkçülük Düşmanlığı,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 2
- _____ “Bir Gösterinin Ortaya Koyduğu Gerçekler,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 7, 12
- _____ “Türkçülük ve Masonluk,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 3-4
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Alparslan Türkeş,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 8-9
- _____ “Ho’cular ve Osman Batur,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 3-4
- _____ “Milliyetçi Hareket ve Karşısındakiler,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 5-6
- _____ [A. Okçuoğlu], “Siyasîlerimizin Kültür ve Fikir Seviyeleri,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 9, 15
- _____ “Siyaset Adamlarımızın Rusya Seyahatları,” *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 2, 16
- _____ “Türkiyede Öğretmen Meselesi,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 7-8
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türk Zaferleri ve Seferleri Bibliyografyası,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 14
- _____ “Vatansever A.P.’lilere Açık Mektup,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 4-6
- _____ “Bütün Türkler Bir Ordu,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 13
- _____ “Türk, Moskof ve Komünist,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 10, 15
- _____ [A. Okçuoğlu], “Süleyman Demirel Mason mudur,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 12
- _____ “Biz Sağcı Değiliz, Türkçüyüz,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 8, 13
- _____ “Türk Ansiklopedisi Hakkında,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 5, 16
- _____ “Dr. Cansever’e Ait Hâtıralar,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 8, 18
- _____ “T.R.T. ve Milliyetçi Kuruluşlar,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 3-4
- _____ “Hiroşima ve Tutsak Türk İlleri,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 6
- _____ “‘Hamasî Türkçülük’ ve ‘Kuru Türkçülük’ İddiaları,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 6-7
- _____ “Sporda Millî Temaslar,” *Ötüken*, VII/83 (Kasım 1970), s. 8-9, 13
- _____ “Vatan Bekçiliği Yapan Genç Türkçülere,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 4
- _____ “Türk Milletinin Tarifi,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 5-6
- _____ “Kemal Atatürk, Eskişehir Nutku ve Kızıllar,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 8-9
- _____ “Atatürk’ün Eskişehir Nutkunun Ortaya Koyduğu Meseleler ve Gerçekler,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 8-9, 16
- _____ “Üç Şiir Kitabı ve Üç Şair,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 8-9, 12
- _____ “Millî Mücadeleye Ait Mühim Bir Eser,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 8-9
- _____ [A. Okçuoğlu], “Herşey Türklük İçin,” *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 14
- _____ “Zeki Velidi Hoca Ait Birkaç Hatıra,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 5, 15

- _____ [A. Okçuoğlu], “Fikirsiz Aydınlar,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 13
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Refet Köroklü,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 7
- _____ “Bin Temel Eser Meselesi,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 6-7, 12
- _____ [A. Okçuoğlu], “TRT Genel Müdürü Musa Öğün Paşa’ya,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 8, 15
- _____ “TRT ve Milliyetçi Kuruluşlar,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 11-12
- _____ “‘Atatürk İlkeleri’ Konusunda Bir Temel Kaynak,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 13-14
- _____ “Başbakan Sayın Erim’e Açık Dilekçe,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 5-7, 14-15
- _____ “Gökalp ve Turancılık,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 3-4
- _____ “Atatürk’ü Sömürmenin Bir Sinsi Yolu,” *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 12-15
- _____ “Komünizmde ‘İçtimâî Adalet’ Olabilir mi?,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 5
- _____ “İnönü ve Dış Türkler,” *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 4-7
- _____ “İnönü ve Millî Mücadele,” *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 5-7
- _____ “Adnan Ötüken, ve Mücadeleciliği,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 8-9
- _____ “İnönü ve Millî Mücadele,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 11-14
- _____ “T.R.T. Meselesi,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 9-13
- _____ “Komünizmle Mücadelede Ferit Melen ve İsmail Arar,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 4
- _____ “İnönü, Türkçüler ve Kızıllar,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 8, 15
- _____ “Türkçülük ve Anadoluçuluk,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 12-13
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Anadoluçuluk mu, Türklük Düşmanlığı mı?,” *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 13-14
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Hayrani Ilgar,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 9
- _____ “Sporda Millî Bozgunlar,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 5-6
- _____ “Millî Ülküler ve Ülkü Dışı Meseleler,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 6
- _____ [A. Okçuoğlu], “Kızıl Kafalardaki Fikir Hürriyeti,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 15
- _____ “Cemiyetlerin Hayatında Büyük Rol Oynayan Üç Meslek,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 3-4
- _____ “Türkiye Üzerindeki Hain Emeller,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 10-11
- _____ “Türkçü Gençlere,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 4-5
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Nihâl Atsız,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 8-9
- _____ [A. Okçuoğlu], “Gerçek Aydın-Sözde Aydın,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 13-14
- _____ “Türk Şiirinde Fâtiḥ,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 4-5
- _____ [İmzasız], “Yalan Kampanyası Devam Ediyor,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 9
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türk Edebiyatında Kahramanlık,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 12-14

- _____ “Televizyon Kampanyası,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 5
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Türk Soyunun Yaşama Gücü,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 7
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türklüğün Düşmanları,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 14
- _____ “Komünizmin Türkiye’deki Başarısı,” *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 6-7
- _____ “3 Mayıs’ın Mânâsı,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 7, 15
- _____ [İmzasız], “Ötüken’i Yasaklayan Kim?,” *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 14
- _____ “Sorulara Cevap,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 7
- _____ “Ortaç ve Orhan’a Dair Hâtıralar,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 4-6
- _____ “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Mustafa Kayabek,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 9
- _____ “Türk’ün Hayatında Aydın,” *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 8-9
- _____ “Çevremizdeki Türkler,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 6, 10
- _____ [A. Okçuoğlu], “Türklük ve Bozkurt,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 11
- _____ “Şili Hâdisesinden Alınacak Ders,” *Ötüken*, X/118 (Ekim 1973), s. 5
- _____ “Türk’ün Çilesi,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 4
- _____ “İsmet İnönü İle Hesaplaşma Hakkında Nejdet Sançar’la Konuşma,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 11-12
- _____ “Vur Eski Kölesi,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 15
- _____ “Fikir Suçu Konusunda Kızıl Oyun,” *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 26
- _____ “Türkçülük Düşmanlığında Sinsi Bir Yol,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 4-5
- _____ [A. Okçuoğlu], “Kızıl Teşekküllerin Oyunları,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 13-14
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Öztürkçecilik Üzerine,” *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 17
- _____ “Anıt Kabir Meselesi I,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 4-5
- _____ “Köy Enstitüleri Meselesi Hortluyor mu?,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 11
- _____ “Anıt Kabir ve İnönü,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 4-7
- _____ “Köy Enstitüleri Meselesi I,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 13-14, 18
- _____ “Köy Enstitüleri Meselesi II,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 13, 23
- _____ “Anıt Kabir ve İnönü II,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 16-20
- _____ “1944’te Türkçülüğü Hançerlemek İsteyenler Kimlerdi?,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 3-4
- _____ “İrkçilik-Turancılık Dâvâsında Nejdet Sançar’ın Savunması,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 10-11, 21
- _____ “Köy Enstitüleri Meselesi III,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 13, 23
- _____ “Anıt Kabir ve İsmet İnönü,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 7-8
- _____ “Köy Enstitüleri Meselesi IV,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 13-15
- _____ “Türk Soyunun Gizli Gücü,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 4
- _____ “Köy Enstitüleri Meselesi V,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 12-14
- _____ “Dış Türkler ve Türkiye,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 4

- _____ “Muzaffer Türkeş Hanım,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 6
- _____ “Kıbrıs, Kıbrıs Türk’ü ve Ötesi,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 5-6
- _____ “Azgınlaşan Haçlı Ruhı,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 5-6
- _____ “Rahmetli Özbek,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 14
- _____ “Genel Kurmay Başkanlığı Makamı: Büyük Millet Meclisi Mensuplarına,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 3
- _____ “TRT’de Dil Irkçılığı ve Türkçe Faciası I,” *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 18-21
- _____ “TRT’de Dil Irkçılığı ve Türkçe Faciası II,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 5-7
- _____ [A. Okçuoğlu], “TRT’de Yahudi Muştalaları,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 8-10
- _____ [Ahmet Tuğcu], “Fikirler Karşısında Ecevit,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 11-13
- _____ [İmzasız], “Baba ve Oğul,” *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 17-18
- _____ “Arif Nihat Asya’ya Ait Hâtıralar,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 4-6
- _____ [A. Okçuoğlu], “TRT’de Yahudi Muştalaları,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 15-16
- _____ “Vatansever TRT’lilere Düşen Vazife,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 6-8
- _____ [A. Okçuoğlu], “TRT’de Türkçe ve İmlâ Yanlışları,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 11-12
- _____ “Demokrasi Orman Hürriyeti midir?,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 4-5
- _____ [A. Okçuoğlu], “TRT’de Yahudi Muştalaları,” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 7-9
- _____ “Okumuşun Sürüp Giden Gafleti,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 5-6
- SANÇAR, Reşide, “Orhundan Sesler,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 15
- _____ “3 Mayıs ve Türk Kadını,” *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 6
- _____ “Beni Hayata Bağlayanlar: Afşın ve Nejd’ın Ruhlarına,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 9
- _____ “Kurtlar ve Kurtarıcılar (31. Yaş Gününde Afşın’ın Ruhuna Armağan),” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 6
- SARAN, Mutena, “Kore’ye Doğru” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 4
- SARIGÜL, İ. Hakkı, “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Nasreddin Hocanın Şehri: Akşehir,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 14-15
- SATOĞLU, İsmet Abdullah, “Turancıyız” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 6
- SAVAŞ, Ali Hikmet, “4500’e” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 2
- SAVAŞ, Mustafa, “Bozkurt’un Sesi” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15
- SAVAŞAN, Mustafa Sırrı, “Atsız’a İthaf” [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 15
- SAVAŞÇI, Abdullah, “Turancılık Bir Hayâl midir,” *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 7
- _____ “Türk İlinin Köy ve Kasabaları: Araç,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 15-16

- SAVAŞCI, Ülkü, "Gençlik ve Ülkü," *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 7
- SAVİ, M. Lütfi, "Genç Bozkurtlara" [Şiir], *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 2
- Savtekin Isıkgöllü, "900. Yıldönümünde Malazgirtte Yapılan Tören," *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 9
- SAY, Tansu, "Doğum Kontrolü Meselesi," *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 8-9
- _____ "Türkiye'nin Türklüğü Üzerine," *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 10-14
- SAYILGAN, Aclan, "Ortaçağ Mystère'leri ve Halk," *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 19-20
- _____ "Orkun'a Mektup," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 16-17
- _____ "Existentialisme (Varoluşçuluk) ve Sanat Hareketleri," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 21-27
- _____ "Bu Ayın Röportajı: Aclan Sayılğan Komünizmi Anlatıyor," *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 5-7
- _____ "Marksizim-Leninizm: Teori-Taktik-Metod (Ankara Türkocağında verilen konferansın metni)," *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 24-25
- _____ "Japon Şiirinden Örnekler: Hai-Kai Ne Demek?," *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 53
- _____ "Milliyetçilik," *Ötüken*, I/8 (15 Ağustos 1964), s. 3-4
- _____ "Milliyetçilik Üzerine," *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 5-7
- _____ "Solcular ve Milliyetçilik," *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 5-7
- _____ "Mazlum Milletlerin Kurtuluş Savaşları Karşısında S.S.C.B. ve Sultan Galiyev," *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 9-13
- _____ "Mazlum Milletlerin Kurtuluş Savaşları Karşısında S.S.C.B. ve Sultan Galiyev," *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 5-10
- _____ "'Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü' Adlı Broşürün İddiaları," *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 8, 16
- SEBÜKTAY, Nevzat, "Türk Marşı" [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 2
- SEFERCİOĞLU, Necmettin, "Nevşehir" [Türkeli'nin Köy ve Kasabaları serisinden.], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 15-16
- _____ "Gelir" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 14
- _____ "Dr. Rıza Nur ve Biz," *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 14-15
- Sefîlî, "Sesleniş" [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 18
- Selâhattin Sait (Müderriszade), "Kerkük Manileri," *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 110
- _____ "Kerkük Manileri," *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 133
- _____ "Kerkük Manileri," *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 52
- SELIŞIK, Nihat, "Kimlerdenim?" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 29

- SEPETÇİOĞLU, Mustafa Necati, "Tuna İçin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 2
- _____ "Sordum... Söylediler" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 15
- _____ "Vatan" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/59 (16 Kasım 1951), s. 4
- _____ "Göçmenler," *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 14
- _____ "Onlar ve Dolayısıyla..." *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 7
- Sepicioğlu, "Yarıma" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 22
- _____ "Çal Ozan!" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 14
- _____ "Söyle Nerde Bulmalı" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 15
- SERDAROĞLU, Emin Bülend, "Dünden Sesler: Kin" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 4
- _____ "Bir Destan'dan" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 8
- _____ "Kin" [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 8
- _____ "Dev Şarkısı" [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 14
- _____ "Hatay'a Selâm" [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 23
- _____ "Niçin?" [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 23
- SERDENGEÇTİ, Osman Yüksel, "Dağlar ve Kahramanlar'dan" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 14
- _____ "Ayasofya," *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 24
- SEVİNÇ, Nejdet, "Atsız Neden Hapiste?," *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 28
- SEZAL, İhsan, "Yalnızlık" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 29
- _____ "Büyük Ülkü İçin" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 17
- SİBER, Şinasi, "Kıbrıs Meselesi ve Rum Ortodoks Kilisesi," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 34-35
- SİNAN, Mürsel, "Kıbrıs'ı İsteriz" [Şiir], *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 20
- Sivaslı Naci, "Kıbrıs Sesleniş" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 32
- SOFUOĞLU, M. Zeki, "Genç Türkçünün Amentüsü," *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 6
- _____ "Memleketin Aradığı Münevver," *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 6-8
- _____ "Son Yüzyılı Örtten Yalan Perdesi, Ne Zaman Yırtılacak?," *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 3-4
- _____ "Zamane Münevverine Açık Mektup," *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 15
- _____ "Türkçülük ve Kızıl Mürtecilik," *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 3
- _____ "Türkçülük ve İctimaî Adalet," *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 5
- _____ "Vatan Hainliği ve Siyasî Ahlâk," *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 3
- _____ "Türkçülük ve Hürriyet," *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 3
- _____ "Lüzumsuz Münakaşayı Bırakalım," *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 7

- _____ “Soysuzlaşan Seçkin Zümre,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 4-5
- _____ “Bu Dünya Kötüye Kalmaz!: Hayır ve Şer Üzerine Bir Hasbıhal,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 3-4
- _____ “Açık Mektuplar I: Âlim Geçinen Bir Yahudiye...,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 9
- _____ “Memur, Siyaset ve Particilik,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 5
- _____ “Açık Mektuplar II: Bir Herif-i Nâşerif’e...,” *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 9
- _____ “Açık Mektuplar III: Bir Pomak Komünist’e...,” *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 9
- _____ “Açık Mektuplar IV: Bir Diktatör Yardakçısına,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 6
- _____ “Milliyetçiliğin Altı Temeli,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 6-7
- _____ “İnsanlık Âlemi ve Milliyetçilik,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 7
- _____ “3 Mayıs 1944’ün Yıldönümünde: Türkçülüğü Kimler, Niçin Hançerlediler?,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 4
- _____ “Milliyetçilik Düşmanlığı,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 5
- _____ “Radyoda İngilizce,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 11
- _____ “Çocuklarımızın Terbiyesi,” *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 11
- _____ “Demokrasi Nedir?,” *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 3
- _____ “Kanayan Bir Yara: Kıskaçlık,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 7
- _____ “Devletin Üç Mühim Vazifesi,” *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 3
- _____ “İnkılâp ve Demokrasi,” *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 7
- _____ “Bu da Falih Rıfkı Efendi,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 8
- _____ “İnönü’nün Şifreli Nutku,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 2-4
- _____ “Gerçek Tehlikeyi Görelim,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 9
- _____ [Ziya Aydınoglu], “Yaşayan Türk Milliyetçileri: Dr. Hasan Ferit Cansever,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 20-21
- _____ “Devlet ve Sosyal İstifa,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 6-7
- _____ “18 Yıl Sonra,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 2-3, 13
- _____ “Ziraî Reform Üzerine Düşünceler,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 16-19
- _____ “Kolhoz mu Tavsiye Ediliyor,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 8-9
- _____ “Bu Kayıtsızlığın Sonu Nereye Varır?,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 5-6
- _____ “Dr. Rıza Nur Beğ,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 13
- _____ “Milliyet Prensibi ve Milletimizin İstklâl Aşk,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 9-11

- _____ [Ziya Aydınoglu], "Rahmetli Prof. Arık'tan Bir Hatıra," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 20
- _____ [M. Z. S.], "İdeal ve Akliselime İki Örnek," *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 28-29
- _____ "İki Yüzlülük Meydanda!," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 12
- _____ "Sofuoğlundan Seçilmiş Parçalar," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 12
- _____ "Devirlerin Sorumluluğu," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 15
- _____ [Ziya Aydınoglu], "İhtisasa Saygı Şart," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 16
- _____ [Ziya Aydınoglu], "Özel Teşebbüsün Önemi," *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 3, 21
- _____ "Türk İktisadiyatı, Cento ve Ortadoğu," *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 10-11
- _____ "Beş Yıllık Plânda Sektörler," *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 22-23
- _____ "Dünya ve Biz," *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 4-6
- _____ "Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi?," *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 11-12
- _____ [Ziya Aydınoglu], "Artık Bu Taktiği Anlamalı...," *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 24
- _____ "Anayasa Nizamı ve 141-142. Maddeler," *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 4
- _____ "Milliyetçiliğimizin Altı Temeli," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 7
- _____ "Marksist Propagandaya Canlı Bir Misâl!," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 9
- _____ "Planlı Kalkınma Üzerine," *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 2-4
- _____ "Hürriyetlerimiz, Özel Teşebbüs ve Sosyal Adalet," *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 2-5
- _____ "Memleketimiz, İnsanımız ve İktisadi Kaynaklarımız," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 2-3
- _____ "Samimiyet ve Kamu Düzeni," *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 5
- _____ "Türk Ekonomisinin Müşterek Pazar Şartlarına İtibak Ettirilmesi," *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 9-11
- _____ "Atatürk'ün İktisadi Düşünceleri," *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 16-20
- _____ "Bir Profesör'ün İndî Mütalâaları," *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 5
- _____ "Demokrasi Ülkelerinde Milletın Kendi Kendine Teşkilâtlanması," *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 6, 22
- _____ "Remzi Oğuz Arık'tan Ayrılışın 10. Yılı," *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 4

- _____ “Komünizmle Mücadelede Yanlış Bir Usûl,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 3
- _____ “Emperyalizm ve Çeşitleri,” *Ötüken*, III/30 (25 Haziran 1966), s. 16
- _____ “Sömürücülük Menfur da Aldatıcılık Değil mi?,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 6
- _____ “Özenti Değil Büyük Tehlike,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 5
- _____ “Radyo Hangi Akla Hizmet Ediyor,” *Ötüken*, III/34 (Ekim 1966), s. 3-4
- _____ “Millî Ruh ve Şuur: Tekrar Canlanmak...,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 2
- _____ “Konuşmalar: Zeki Sofuoğlu’nun Çeşitli Konulardaki Fikirleri,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 10-11
- _____ “Tarihî Şahsiyetlerin Gerçek Çehreleri,” *Ötüken*, III/36 (Aralık 1966), s. 3-4
- _____ “Kendi İpliklerini Kendileri Pazara Çıkıyor,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 3-4
- _____ “Bu Gidişin Sonu Ne Olacak?,” *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 2
- _____ “İstihsalin Tek Unsuru Emek Değildir,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 4-5
- _____ “Türk Milliyetçiliğinde İkilik Yaratanlar,” *Ötüken*, IV/41 (Mayıs 1967), s. 6-7
- _____ “Türkiyede Sosyalist ve Komünist Faaliyetler,” *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 7-8
- _____ “Fikir Hürriyeti, Dokunulmazlık ve İsmet İnönü,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 5-6
- _____ “Rusya Gezisinin Ortaya Koyduğu Gerçek,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 6
- _____ “Kıbrıs İçin Savaş ve Enerjik Politika,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 5
- _____ “Devrimcilik-İlericilik ve TRT,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 4
- _____ “Türk İktisat Tarihi Enstitüsü,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 6-7
- _____ “Nufusumuz ve Doğum Kontrolü,” *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 6-7
- _____ “Memlekete Yazık Değil mi?,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 10
- _____ “Bu Kimseler Cesareti Nereden Alıyorlar?,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 6
- _____ “Mânevî Değerler Yıkılırsa Elbet Böyle Olur,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 7
- _____ “Aynı Hataları İşlemek Büyük Gaflet Olur,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 7-12
- _____ “Türk-Alman Münasebetleri Üzerine,” *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 6-7
- _____ “TRT Hakkında Alınan Karar Çok Yerindedir,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 5
- _____ “Son Casusluk Üzerine,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 5
- _____ “Çok Tehlikeli Bir Dönemdeyiz,” *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 7
- _____ “Türk Milliyetçiliği Tek Çıkar Yoldur!,” *Ötüken*, VI/63 (Mart 1969), s. 4
- _____ “Fikir Hayatımızın Büyük Kaybı,” *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 11
- _____ “Rusya İle Anlaşma,” *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 7
- _____ “Sağduyunun ve Vatanseverliğin Sesi Nerede?,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 4
- _____ “İlim ve Teknikte Faal Rol Meselesi,” *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 8
- _____ “Kanunsuzluğa Teşvik,” *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 6
- _____ “Çekoslovakya ve Türk Solcuları,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 5

- _____ “Türk’ün Eşsiz Sağduyusu: İkinci Cihan Savaşı İle İlgili Bir Hâtıra,” *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 5-6
- _____ “Bir ‘Mesele’ ve Bir İhbar,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 7
- _____ “Dr. Hasan Ferit Cansever,” *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 5
- _____ “Onuncu Yılda 27 Mayıs’ın Gerçek Anlamı,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 2
- _____ “Dışarıda Çalışan İşçilerimiz,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 5
- SOĞUCAKLI, Nihat, “Gök ve Kara” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 15
- _____ “Gönlümün Bunu” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 20
- _____ “Öylesine” [Şiir], *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 7
- SOLMAZ, Sahir, “Bozkurt’un Sesi” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 16
- SOMAY, Ömer Fikret, “İstiyorum” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 7
- SOMUNCUOĞLU, Sadi, “Millî Kalkınma ve İnsan Unsuru,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 22
- SOYKAN, Fikret, “Aşk” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 13
- _____ “Turan Diye” [Şiir], *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 10
- _____ “Düşmanım Sana” [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 12
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 14
- _____ “Gider” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 9
- _____ “Toros Dağları” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 12
- _____ “Alalım” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 13
- _____ “Türk’e Doğru” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 16
- _____ “O Günün Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 15
- SOYLU, Nur, “Gençlik Teşekküllerimiz,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 12, 31
- SOSYAL, Muzaffer, “Komünizmle Mücadele,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 23
- SOYUER, Halil, “Hırslına Hırslına” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 7
- _____ “Moskof Kini I” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 2
- _____ “Moskof Kini II” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 2
- _____ “Moskof Dense” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 11
- _____ “3 Mayıs” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 12
- SOYULMAZ, Mekin Murat, “Öksüz” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 21
- STERNTHAL, Friedrich, “Alman Darülfünunlarındaki Vak’alara Dair,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 89-90
- SUBAŞI, Muhsin İlyas, “Türk Ülküsü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 17
- SUHEND, B.K., “Duha Koca Oğlu Deli Dumrul I” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 16
- _____ “Duha Koca Oğlu Deli Dumrul II” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 18-19
- SUNALP, Turgut, “Nato ve Türkiye,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 2-3

- SUNGURALP, Sencer, "Ortaasya Türkleri ve Dünya Dengesi," *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 4-5
- _____ "Politik Grevler Salgını," *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 7-8
- Suud Saffet, "Ellerin" [Şiir], *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 23
- SUVER, Akkan, "Zindan" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 44
- SÜKAN, Şinasi, "Dört Türk Mütefekkirine Ait Biyografi" [Cafer Seydahmet Kırmir ve Ayaz İshakî İdilli], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 14-15
- _____ "Dört Türk Mütefekkirine Ait Biyografi" [Mehmet Emin Resûlzâde ve Zeki Velidî Togan], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 26-27
- Süleyman Nazif, "Dünden Sesler: Rus Kimdir, Moskof Nedir?," *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 9
- S.R., "Aşk" [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 262
- ŞABANOĞLU, Mehmet Gökâl, "Türküz, Kükreriz!" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 9
- _____ "Dur, Fırat" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 2
- ŞADAN, İzeddin, "İnkilâp Nevrozu," *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 6-7
- _____ "İnkilâp Nevrozu," *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 5
- _____ "Kitap Tenkidi: Türk Milliyetçiliğinin Esasları-Uriel Heyd," *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 5-6
- _____ "Komünizm Emrinde Marazî Edebiyat," *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 4
- _____ "İman ve Tababet-i Akliye," *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 3-4
- ŞAHİN, Fikri, "Bekleyiş" [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 15
- ŞAHMARANOĞLU, Hasan [Hasan Turan], "Ben Seni Kovuyorum" [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 13
- _____ "Almıla" [Şiir], *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 2
- ŞAKİROĞLU, Canip Sıtkı, "Türk Kızı Ağlasın...," *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 4-6
- Şakir Ziya, "Deli" [Hikâye], *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 18-19
- _____ "Bence Şair," *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 63
- Şemsî, "Nefes" [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 47
- ŞENER, Hasan, "Rodoplu İki Milyon Türk'ün Geleceği I," *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 10-11
- _____ "Rodoplu İki Milyon Türk'ün Geleceği II," *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 10-11
- ŞENOL, M. Yağızhan [Derleyen], "Avşar Türküsü" [Şiir], *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 16
- ŞİRİN, Mehmet, "Ülkemiz: Alata (Balcılar)," *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 14-15
- ŞİŞMAN, Haydar, "Kore'den Turan'a" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 12

- _____ “Çoruh’ a Deyişler” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Geçilmez” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 7
- ŞİŞMAN, Nevzat, “Gidelim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/34 (25 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Sesleniş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 10
- _____ “Çoruh” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 2
- Ş. Doğan, “Köy Müşahedeleri,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 34-40
- Ş. Fahri, “Eski Bir İddia ve Cevabı,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 14-16
- TALAY, Aydın, “Türk Aydınlarına Sesleniş!,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 29
- TALBOTT, G., “Son Söz,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 44
- TAMAR, Turan, “İrk ve Hakikat,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 8
- TANÇ, Behzat, “Millî Devlet ve Millî Demokrasi,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 7
- _____ “Çağımız ve Milliyetçilik,” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 5
- _____ “Propaganda Gücü,” *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 9
- _____ “Ölüm Kalım Savaşı,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 9
- _____ “Sağ ve Sol Gericilere Karşı,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 2
- _____ “İdeolojik Çizginin Belirlenmesi,” *Ötüken*, XII/143 (Kasım 1975), s. 16
- TANIRER, Remzi, “Kerkük Türkleri,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 2
- _____ “Millî Ülkü,” *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 10
- _____ “Kıbrıs,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 8
- _____ “Unutturulmak İstenen Kıbrıs,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 9
- TANSEL, Fevziye Abdullah, “Mehmetçiğe” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 26
- _____ “Türkü” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 51
- _____ “Akşam ve Çiçekler” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 100
- _____ “Gece” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 55
- _____ “Ahmed Hikmet Müftüoğlu’nun Gözden Kaçan Bir Eseri,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 2-4
- _____ “Akdeniz Adalarının Elimizden Çıkmaması İçin Hususi Mektuplarına Göre Namık Kemal’in Mücadele ve İkazları,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 9-13
- Tanyel, “Kıbrıs” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 15
- TANYU, Hikmet (Çivicioğlu), “Türkiye Köylerinin İcyüzü,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 14-15
- _____ [Arif Çivicioğlu], “Komünist Devletler Karşısında Türkiyenin Durumu,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 9-12
- _____ “Orkun Dergisi Yazı İşleri Müdürlüğüne,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 7

- _____ “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri I: Şakacı,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 15-16
- _____ “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri II: ‘Şakacı’ Nasıl Oynandı?,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 10-12
- _____ [Arif Çivicioğlu], “İşçilerin Davasına Giriş,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 6-7
- _____ [Arif Çivicioğlu], “İşçilerin Davasına Giriş,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 6
- _____ “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri III: Şakacı Piyesinin Fikirlerini ve Konusunu Tenkit,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 11-13
- _____ “Küçük Tiyatronun Küçük Eserleri IV: Şakacı Piyesinin Gayesi ve Bir Teklif,” *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 12-13
- _____ “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar,” *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 11-13
- _____ “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 10-12
- _____ “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar IV: Atatürkçülük ve Komünistler,” *Orkun* (1950-1952), I/29 (20 Nisan 1951), s. 10-12
- _____ “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar V: ‘Atatürkçü’leri Tanıyalım: Ahmet Emin Yalman,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 5-7
- _____ “Hürriyet, Hakikat ve Adalet Yolunda Adımlar IV: Kemalizmin En Zayıf Tarafı ve Demokrasi Düşmanı Ahmet Emin Yalman’ın Fikirleri,” *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 5-6
- _____ “Ortaokul Türkçe Kitaplarının Mahiyeti,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 9-12
- _____ “Ortaokul Türkçe Kitaplarının Mahiyeti,” *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 9-15
- _____ “İslâmiyet ve Askerlik,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 10-11
- _____ “Zamanın Tüketemediği Rıza Nur (1879-1942),” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 5-8, 30-37
- _____ “Remzi Oğuz Arık ve Türklük Alemi,” *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 4-6
- _____ “Ziya Gökalp ve Din,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 4-5, 21
- _____ “Dr. Hikmet Tanyu’dan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 27
- _____ “Esir Türkler Dâvâsı,” *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 1-4
- _____ “Esir Türkler Dâvâsı,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 7-9, 17-18

- _____ “Köyün Aynası, Yurdun İçyüzü ve Kalkınmanın Temeli,” *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 13
- _____ “Düşmanı Tanımak ve Gücümüzü Bilmek,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 21-22
- TARTANOĞLU, Naci, “İman Olmayınca” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 11
- TARCAN, Sönmez, “Adana’da Esir Milletler Haftası Kutlandı,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 27
- TARDU, Ömer Bedîî [Ö. Bedii], “İrkçılar (=Rasistler) Karşısında Biyolojik Haile,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 11-13
- _____ “Hücrede Suyun Oynadığı Hayatî Rol,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 45-46
- TARHAN, Abdülhak Hâmid, “Moskof” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- _____ “Türk” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 15
- _____ “Abdülhak Hamid’den” [Şiir], *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 15
- TAŞDUMAN, Mehpare [Mehpare Nihâl], “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’: I Türk Mitolojisinde Erkek-Kadın ve Aile Mefhumları...,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 134-136
- _____ “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 159-160
- _____ “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ II: Uzak Şark Medeniyeti Devresinde Türk Ailesi,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 206-208
- _____ “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ III: İslâm Medeniyeti Devrinde Aile,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 269-272
- _____ “Türklerde Ailenin Tekâmülü ve Bunda ‘Kadın’ V,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 58-61
- TAŞKENT, Ali, “Bir Çağrıya Cevap,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 5-6
- _____ “Azerbaycan” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 14
- TEKTAŞ, Nâzım, “Bozkurtlara” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 5
- TATARAĞASIGİL, Emrullah, “Kızılelma” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 15
- TECER, Ahmet Kutsi, “Fikir Hayatı,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 208-209
- TENGİRŞEK, Yusuf Kemal, “Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 37-38, 45
- TERZİBAŞIOĞLU, Hakkı Süha, “Vatanıma” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 11
- TEVETOĞLU, Fethi, “Deniz Çocukları” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 226
- _____ “Boz Kurt” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 23
- _____ “Kuduz Köpek” [Şiir], *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 66

- _____ “Tanınmamış Halk Şairlerinden Zığaloğlu Mehmet,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 170-171
- _____ [Atsız Yoldaş], “İlgazdan Geçerken” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 55
- _____ [Atsız Yoldaş], “Çanakkaleden İzler” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 56
- _____ [Atsız Yoldaş], [Başlıksız] [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 125
- _____ [Atsız Yoldaş], [Başlıksız] [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/7 (25 Mayıs 1934), s. 132
- _____ “Haber” [Şiir], *Orhun* (1933-1934), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 22
- _____ “Millî Tarih ve Trikopis’i Esir Eden Dadaylı Halid Beğ,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 4-7
- _____ “Su” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 11
- _____ “Kültür Bolşevizmi,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 3-5
- _____ “Perhiz” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 5
- _____ “Dostlara Sesleniş..” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 44
- _____ “Komünizmin Baş Silâhi: Yalan,” *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 45-46
- _____ “Kızım Filiz Hatun’a Yazdıklarım” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/3-4 (Nisan-Mayıs 1962), s. 46
- _____ “75 Yıl Önce Aziz Şehitlerimizin Kurduğu Türk-Japon Dostluğu,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 8-10
- _____ “Hapishane Geceleri Türküsü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 10
- _____ “Mâna” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 6
- _____ [Hasan Değirmenci], “Merhum Türk Milliyetçileri: Enis Behiç Koryürek,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 12
- _____ “Doğu-Batı Münasebetleri ve Türkiye,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 2-3
- _____ “Yağmur” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 5
- _____ “Ölümünün 36. Yıldönümünde: Orkun Abidelerini İlk Okuyan Bilgin Prof. Vilhelm Thomsen,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 9
- _____ “İnkılâpçı Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 7-8
- _____ “Komünistlerin Maskesi,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 6-7
- _____ “Köy Enstitüleri Üzerine I,” *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 14
- _____ “Köy Enstitüleri Üzerine II,” *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 14-15
- _____ “Köy Enstitüleri Üzerine III,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 14-15
- _____ “Köy Enstitüleri Üzerine IV,” *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 15-17
- _____ “Köy Enstitüleri Üzerine V,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 13

- _____ “Köy Enstitüleri Üzerine VI,” *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 12, 18
- _____ “Nejdet Sançar,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 10
- Tevfik Fikret, “Halûk’un Vedâından” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 15
- TEYMUR, Necdet, “Gitsin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 27
- TEZER, Cem, “Deniz Feneri” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 31
- TIRAŞ, Talât, “Uyan Ey Arkadaş” [Şiir], *Ötüken*, VI/68 (Ağustos 1969), s. 12
- TİBOR, Florian, “Büyük Türkiye’de” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 10
- TİMURTAŞ, Faruk Kadri [Faruk K. Demirtaş], “Mehmet Âkif’in İçtimaî Fikirleri,” *Orkun* (1950-1952), II/63 (14 Aralık 1951), s. 3-5
- TİPİGİL, İhsan Polat, “Akıl, Tarih ve İlim Türk Milliyetçiliğine Hayrandır,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 22
- TİRELİ, Halil, “Türk Ocağı Reutlingen ve Çevresi Teşkilâtı,” *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 16
- _____ “Esslingen Milliyetçi Türk İşçileri Cemiyeti Kuruldu,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 16
- TOGAN, İsenbike, “Ötüken’in Yeri ve Önemi,” *Ötüken*, I/11 (14 Kasım 1964), s. 4-5
- TOGAN, Zeki Velidî, “Türk Destanının Tasnifi,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 4-5
- _____ “Türk Destanının Tasnifi II,” *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 27-30
- _____ “Türk Destanının Tasnifi III,” *Atsız Mecmua*, I/3 (15 Temmuz 1931), s. 51-55
- _____ “Türk Destanının Tasnifi IV,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 99-103
- _____ “Seyahat Notları-Hatıra Defterinden,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 138-140
- _____ “Temür Bek’in İslâmiyete Bakışı” [Ders Notları], *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 7-11
- _____ “Divan-ı Lugât üt-Türk’ün Telif Senesi Hakkında,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 77-78
- _____ “Mahmûd Kaşgarî’ye Dair Notlar,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 133-137
- _____ “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı,” *Orhun* (1943-1944), I/10 (1 Birinciteşrin 1943), s. 9-12
- _____ “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı,” *Orhun* (1943-1944), I/11 (1 İkinciteşrin 1943), s. 9-11
- _____ “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı,” *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 9-10
- _____ “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 16
- _____ “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı,” *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s.

- _____ “Gök Türk Kağanlığının Siyasî Hayatı,” *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 9
- _____ “Komünizm, Plânları ve İstikbali,” *Orkun* (1950-1952), I/14 (5 Ocak 1951), s. 5-7
- _____ “Prof. Zeki Velidi Togan’dan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 25
- _____ “Zeki Velidi Togan’ın Birkaç Mektubu,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 8-10
- TOKLUCUOĞLU, Tuğrul, “Orkun Taşıyor Asyadan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 11
- TOKSUN, Cafer, “Togan’a Ağıt” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 2
- TONGUÇ, Yaşar, “Mehmed’e” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 10
- Tonyukuk, “S.S.’ler Nedir?,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 10-12
- TOPLU, Abdülhâdi, “Kendimize Dönelim, Kendimize Güvenelim,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 4-5
- _____ “Milliyetçiler Derneğinin Zafer’e Cevabı,” *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 15-16
- _____ “Ziya Gök Alp Dinsiz miydi?,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 12-14
- _____ [Topalloğlu], “Anadolu Dâvası,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 2-3
- TOPTAN, Köksal, “Bugünün Bazı Gençlerine” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 31
- _____ “Çanakkale Şehitlerine” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 23
- _____ “Bir Sohbetin Düşündürdükleri,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 22
- Toroslu, “Köy Enstitüsünde Mezunlara Gösterilen Kurslar ve Neticeleri,” *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 14
- TORUNOĞLU, Aydın, “Türk” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 12
- TOSUNER, Necati, “Hikâye: İki Ülkü” [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 22-25
- _____ “Hikâye: Gerçek Hayat” [Hikâye], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 25
- TOTH, İmre Von, “Unutulmuş Bir Yüzdüncü Yıldönümü,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 11
- _____ “Apokalips’in 4 Süvarisi: Açlık, Zindan, Savaş, Ölüm,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 7
- _____ “Prof. İmre Toth ile Bir Konuşma,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 6
- _____ “Komünistlerin Ana Rahmine Uzanan Eller,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 6, 12
- _____ “120 Yıl Sonra,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 7
- _____ “12 Yıl Sonra,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 5-6
- _____ “Peşte 1956” [Şiir], *Ötüken*, VI/65 (Mayıs 1969), s. 4
- _____ “Yiğit Macar Jandarmaları!” [Şiir], *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 10
- _____ “Kahraman Macar Kızı Ilona,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 8
- _____ “Katyn Çukuru (Katin Katliâmı),” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 14

- _____ “Türk Kardeşlerime,” *Ötüken*, VIII/93 (Eylül 1971), s. 14
- _____ “Turan,” *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 10-11
- _____ “Macar Dostu Adnan Ötüken Hakkında,” *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 9
- _____ “Turanlı Türk-Macar Tarih Kurumu’nun 50. Yıldönümü,” *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 8
- _____ “Prof. İmre Toth’un Başbakana Mektubu,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 12
- _____ “Esir Türkler-Esir Macarlar I,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 12-14
- _____ “Esir Türkler-Esir Macarlar II,” *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 12-13
- _____ “Macaristan’daki Korkunç Durum,” *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 11
- _____ “Türkiye Cumhuriyeti’nin 50. Yılı,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 12-13
- _____ “Sovyet-Panslav Bolşevizminin 55. Yıldönümü,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 10-11
- _____ “Arif Nihat Asya-Nejdet Sançar,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 12
- Trabzonlu Avare Nuri, “Kore Arslanlarına” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 6
- TUFAN, Ekrem Şeref, “Kıbrıs” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 2
- TUNCALP, Enver, “Müslüman Türk” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 31
- _____ “Türkiyem” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 4
- _____ “Yüce Varlık” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 4
- _____ “Bilinmez” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 8
- _____ “Tonel” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 20
- TUNCAR, Ferit Ragıp, “Neslimin Şarkısı” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 130
- TUNÇSİPER, Nedim, “Derviş’e” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 14
- Turan, “Yankı” [Şiir], *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 2
- _____ “Bir Mektup,” *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 12
- _____ “Akla Gelen” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 8
- TURAN, Ahmet Yaşar, “Genç Bozkurtların Yemini” [Şiir], *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 11
- TURAN, Emel, “Büyük Emel” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 9
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/112 (Nisan 1973), s. 3
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 13
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 12
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 9
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 8
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 20
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 22
- _____ “Atam ve Ben” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 20

- _____ “Emel” [Şiir], *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 2
- TURAN, Kâmil, “Dış Türkler’in Kaderi,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 13
- _____ “Kürşad” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 8
- _____ “Esir Milletler Haftası ve Biz,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 11
- TURAN, Şekür, “Milliyetçi Çin Büyük Elçisine Açık Mektup 2: Yalan ve İftira,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 14
- _____ “Özleyiş” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 22
- _____ “Doğu Türkistan,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 6
- _____ “Mehmet Emin Buğra (Ölümünün Onbirinci Yılı Münasebetiyle),” *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 17
- TURANİBAŞER, Celâl, “Kore’de Hıncım Var” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 8
- _____ “Türklerde Cenk” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 9
- _____ “Oğlum Kür Şad,” *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 10-11
- _____ “Kür Şad’ın Ninnisi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 2
- _____ “Türkelinin Köy ve Kasabaları: Ağrı (Karaköse),” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 15-16
- _____ “Paşam (Tahsin Paşaya Hürmetlerimle)” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/35 (1 Haziran 1951), s. 7
- _____ “Bizde” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 22
- TURHAN, Mümtaz, “Köy Enstitüleri Masalı,” *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 12, 23
- TURHAL, Yüksel, “Anadolu’nun Etnik Bünyesi,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 4-5
- TÜMER, Ali Vehip, “Kahpelere İthaf!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 2
- _____ “Gelsin!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 2
- _____ “Görsün” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 14
- _____ “Komalı!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 2
- TÜMTÜRK, İsmet, “Millî Şuur Işığında Mülteciler Meselesi,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 10-13
- _____ “Komünizmle Mücadele I,” *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 4-6
- _____ “Komünizmle Mücadele II,” *Orkun* (1950-1952), I/5 (3 Kasım 1950), s. 6-7
- _____ “Komünizmle Mücadele III,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 10-11
- _____ “Milliyetçiler Federasyonunun Tertiplelediği Mehmetçik Günü,” *Orkun* (1950-1952), I/12 (22 Aralık 1950), s. 6-7
- _____ “Bir Tehlike Var,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 3-4
- _____ “Niçin Hâlâ Hücum Ediyorsunuz Diyenlere,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 3

- _____ “İnkılâp-İrtica,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 3-5
- _____ “Atatürk Meselesi,” *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 3-4
- _____ “Başbakan’a Hitap,” *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 3-4
- _____ “Yine Kütahya Meselesi,” *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 3-4
- _____ “Millî Duygu,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 3
- _____ “Rıza Nur’un Ölümü,” *Orkun* (1950-1952), I/49 (7 Eylül 1951), s. 16
- _____ “Orkun İkinci Yılına Girerken,” *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 15-16
- _____ “Orkun İkinci Yılına Girerken,” *Orkun* (1950-1952), II/54 (12 Ekim 1951), s. 15-16
- _____ “Komünizm Tehlikesi,” *Orkun* (1950-1952), II/62 (7 Aralık 1951), s. 2-4
- _____ “Son Ceza Kanunu Tâdilleri Üzerinde Bazı Düşünceler,” *Orkun* (1950-1952), II/64 (21 Aralık 1951), s. 12-15
- _____ “Bir Beyanname Münasebetiyle,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 12-16
- _____ “Orkun Kapanıyor,” *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 26-31
- _____ “Dr. Rıza Nur,” *Orkun* (1962-1964), I/8 (Eylül 1962), s. 22-23
- _____ “İrkçılık-Turancılık Dâvâsında Avukat İsmet Tümtürk’ün Savunması,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 16-17
- _____ “Nejdet Sançar’dan Hâtıralar,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 11-12
- TÜMTÜRK, Münir, “Ülkü ve Ülkü Birliği,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 17-18
- _____ “Bozkurtlar! Gökbayrak Altına...,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 30
- _____ “İrtica Yok, İftira Var!,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 7
- _____ “Meteksas’daki Akılsızlık,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 7
- _____ “Eğitim Sistemimiz ve Ötesi,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 24
- _____ “Ana Sorularımız,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 13-14
- TÜMTÜRK, Yalman, “Kerkük Horyatları....” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 27
- TÜNGER, İbrahim, “Tarihinden Bir Yaprak” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 5
- _____ “Kıbrıs Giden Çebiş,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 5
- TÜRK, Cezmi [Ahmet Rıza], “Türk Antropolojisine Methal,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 127-129
- _____ [Ahmet Rıza], “Türk Antropolojisine Methal II,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 154-156
- _____ [Ahmet Rıza], “Türk Antropolojisine Methal III,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 264-267
- _____ “Anayurdun Anadertleri I: Açlık,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 2-4

- Türkçüler Derneği Genel Merkezi, "Türkçüler Derneği Genel Merkezi'nin Bildirileri," *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 6-7
- Türk Dilinin Dostları ve Koruyucuları Derneği, [Başlıksız. Öztürkçecilik hakkında not.], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 12
- TÜRKDOĞAN, Orhan, "Tanzimat ve Sonrası," *Orkun* (1950-1952), I/4 (27 Ekim 1950), s. 7
- _____ "Mücadelelerin Vatanı: Beyaz Ülke," *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 8
- TÜRKEKUL, Orhan, "Türk: Nejdet Sançar Beğ'e" [Şiir], *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 11
- TÜRKEKULSOYLU, Güven, "Bayrağım" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/33 (18 Mayıs 1951), s. 2
- TÜRKER, Mustafa, "Mehmedim" [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 10
- _____ "Es Ey Rüzgâr" [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 7
- _____ "Ey Türk Genci" [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 9
- _____ "Necati Kaya'ya Ağıt" [Şiir], *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 3
- _____ "Vurdu, Vuruyor, Vuracak" [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 10
- _____ "Ne Oldu?" [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 10
- _____ "Ant" [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 2
- _____ "Çağrı" [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 9
- TÜRKEŞ, Alparslan [A. Kazganoğlu], "Türkçülük ve Türk Birliği," *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 6-7
- _____ [A. Kazganoğlu], "Son Vatan Parçası," *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 7
- _____ [A. Kazganoğlu], "Taassup," *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 12
- _____ [A. Kazganoğlu], "Celadet," *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 3-4
- _____ [A. Kazganoğlu], "Çankırı" [Türkelinin Köy ve Kasabaları Serisinden], *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 13-15
- _____ "İstanbul'un Fethi," *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 43
- _____ "3 Mayıs," *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 6
- _____ "A. Türkeş İle Bir Konuşma," *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 8, 15
- _____ "Büyük Türkçü Hasan Ferit Cansever," *Ötüken*, VII/78 (Haziran 1970), s. 4, 16
- TÜRKEŞ, Ceyhan, "Türk Kültürünün Ölüm Kalım Savaşı," *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 27
- Türk Gençlik Teşkilâtı Ankara Şubesi, "Gençlik Ne Diyor?," *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 13
- Türk Gençlik Teşkilâtı Kayseri Şubesi, "Mukaddesat Düşmanlarına Milliyetçi Gençliğin Cevabı" [Atsız Beğ'e Destek Telgrafları], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 7
- Türk Gençlik Teşkilâtı Konya Şubesi, "Türk Gençlik Teşkilatı Beyannamesi," *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 5-6

- Türk Gençlik Teşkilâtı Konya Şubesi, [Atsız Beğ'e Destek Telgrafları], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 10
- Türk Kültür Ocağı İdare Heyeti, "Türk Kültür Ocağından Bildirilmiştir," *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 5
- Türk Milliyetçiler Derneği Ankara Şubesi, "Kore Kahramanları Uğurlandı," *Orkun* (1950-1952), I/37 (15 Haziran 1951), s. 6
- Türk Milliyetçiler Derneği Kars Şubesi, "Arkadaş!...", *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 13
- Türk Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi, "Türk Milliyetçiler Derneği Konya Şubesinin Faaliyet Bülteni," *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 15
- Türk Milliyetçiler Derneği Umumî Başkanlığı, "Türk Milliyetçiler Derneği Umumî Başkanlığından Bildiri," *Orkun* (1950-1952), I/51 (21 Eylül 1951), s. 16
- _____ "Rozet Müsabakası," *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 16
- _____ "Rozet Müsabakası," *Orkun* (1950-1952), II/57 (2 Kasım 1951), s. 16
- T.G.T Genel Başkanlığı, "Türk Gençlik Teşkilâtından," *Orkun* (1950-1952), I/50 (14 Eylül 1951), s. 12
- UÇAR, Çömişbayoğlu Hamza, "Moskof Başbakanı Kosigin'le Birlikte Türkiye'ye Gelen Kazakistan Başbakanı Beysebayoğlu'na Bir Kazak Türkü'nün Telgrafı," *Ötüken*, IV/39 (Mart 1967), s. 14
- UĞUR, Kürşad Ahmet, "Türküme, Türk'ü Çağırırım" [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 14
- _____ "Vallah Olamam" [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 10
- UĞURALP, Ahmet, "Bozok Oğluyum" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/43 (27 Temmuz 1951), s. 2
- _____ "Kızılelmaya" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 2
- _____ "Ergenekondan Turana" [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 16
- UĞURALP, Mehmet, "Adım Türk" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 7
- UĞURGEL, M. Veysi, "Mehmetçiğe" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 2
- ULAŞ, Bahri, "Rusya'da Kitap Sansürü," *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 6-7
- _____ "Tass Ajansı," *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 6
- _____ "Atatürk'ün Samsun'a Çıkışının 44 üncü Dönüm Yılı Münasebetiyle: Samsun Atatürk Heykeli," *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 12
- _____ "Samsun" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 18
- _____ "Sovyet Siyasi Kültür Harbi," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 17-18
- _____ "Kızıl Cennet, Komünist Cehennem'in İçyüzü: Rusyada Kütle Adaleti," *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 11-12
- ULUÇ, Fuat, "Vasiyet," *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 3, 29
- _____ "Son Çare," *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 13

- _____ “Tanrı Türkü Korusun,” *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 8
- _____ “Mehmetçik” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 6
- _____ “Çanakkale Zaferi,” *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 17-19
- _____ “Çanakkale Zaferi II,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 7-8, 29
- _____ “Çanakkale Zaferi III,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 13-14
- _____ “Olmayınca” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 18
- ULUGÜR, Mustafa E., “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 14
- _____ “Bizim Gençliğe” [Şiir], *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 11
- ULUĞTEKİN, İsmail Murat, “Turan” [Şiir], *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 2
- ULUĞTEKİN, Murat, “Bir ‘Küçük Vatansever’,” *Ötüken*, V/58 (Ekim 1968), s. 11
- ULUKUŞ, İsmail, “Büyük Türkeli” [Şiir], *Ötüken*, VI/64 (Nisan 1969), s. 13
- ULUSOY, Haydar, “Ulubatlı Hasanlar” [Şiir], *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 2
- ULUSOY, Nüzhet, “Irak Türkleri,” *Orhun* (1943-1944), I/13 (1 İkincikânun 1944), s. 8
- UMAR, Bilge, “Feleğin İşi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 2
- UNCUGİL, A. Gani, “Gurbette Gün Kararıırken” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 28
- USLU, Mehmet Zeki, “Vatan!” [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 2
- Uslu Ozan, “Yolum ve Ben” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. Kapak
- UŞAKLI, Ömer Bedrettin, “Anadolu Hasret” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- _____ “Akdeniz’e Doğru” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 23
- UYTUN, Göktürk Mehmet, “Tanıyorum” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 19
- _____ “Gayri Yeter” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 19
- _____ “Derler” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 5
- _____ “Gelsin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 24
- _____ “Zamanın Ötesinden” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 4
- _____ “İssız Dere” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 9
- _____ “Anadolulu Gelin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 28
- _____ “Yağmurlu Şiir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 6
- _____ “Gel Etme” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 28
- _____ “Harman Gibidir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 27
- _____ “Ya Paso, Ya Servis,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 7-8
- _____ “Kuşkonmaz Çiçeği” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 12
- _____ “Gel ki” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 8
- _____ “Senin İçin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 21
- _____ [Asker ve öğrenci şairlerden şiir talebine dair bir duyuru.], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 30
- _____ “Eller” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 8

- _____ “Yağmurlu Şiir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 6
- _____ “Eller” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 28
- _____ “Yıllardan Sonra” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 7
- UYTUN, Nurettin (Gökoğlu), “Kora’da Türk” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 2
- _____ “Kızıl Tehlike,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 13
- _____ “Ertuğrul İhtifali İntibalarımız,” *Orkun* (1962-1964), II/21 (Ekim 1963), s. 20-22
- _____ “Ülkücü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 15
- _____ “Ülkücü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 13
- _____ “Ülkücü” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 8
- _____ “Kıbrıs’a Yaklaşırken” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 4
- UZMEN, Reşat [Karabudundan Reşat], “Turancılık ve Soyculuğun Çağdaş Anlamı...,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 9-10
- _____ “Tarihî Bir Vesika,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 14
- _____ “Güney Azerbaycan’ın Millî Kurtuluş Savaşı Üzerine Düşünceler,” *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 11
- _____ “Oksijenimiz Bitmek Üzere mi? İlim İnsanlığı Nereye Götürüyor?,” *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 8-9
- _____ “Cemiyetlere Tesir Eden Tabii Kanunlar,” *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 12-13
- UZUNOĞLU, A., “Yürü Genç Kurt” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 16
- ÜÇER, Osman, “Dış Türkler,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 6
- _____ “Gençlikte Milli Şuur,” *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 13-14
- _____ “Özlenen Türkçe,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 13
- _____ “Yönelişler,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 16
- _____ “Çehrelerdeki Perdeler,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 7
- ÜLGÜ, Feyzi, “Son Perde” [Şiir], *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 20
- ÜLKÜ, Feyzullah Sacit, “Öç Marşı” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 23
- Ülkü Ocakları Yurt Dışı Hannover Teşkilâtı, “Kızıl Vicdanların Sesi,” *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 8
- ÜLKÜTAŞIR, Mehmet Şakir, “Basılmamış Bektaşî Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, I/4 (15 Ağustos 1931), s. 81
- _____ “Basılmamış Bektaşî Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, I/5 (15 Eylül 1931), s. 114
- _____ “Basılmamış Bektaşî Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, I/6 (15 Birinciteşrin 1931), s. 132
- _____ “Sinop’ta Atlar, Atlarla Alâkadar Âdet ve Telâkkilere Dair Notlar,” *Atsız Mecmua*, I/7 (15 İkinciteşrin 1931), s. 164-167
- _____ “Dertli’ ve ‘Şem’î’ nin Basılmamış Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 202-203

- _____ “Basılmamış Bektaşî Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, I/8 (15 Birincikânun 1931), s. 204
- _____ “‘Dertli’ ve ‘Şem’î’ye Dair,” *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 225-226
- _____ “Sazşairlerine Ait Basılmamış Parçalar: Koşma, Semâî, Divan ve Destanlar,” *Atsız Mecmua*, I/11 (15 Mart 1932), s. 281-282
- _____ “Sazşairlerine Ait Basılmamış Parçalar,” *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 24
- _____ “Yazmalar Arasında Edebî Parçalar,” *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 45-46
- _____ “Saz Şairlerine Ait Basılmamış Parçalar,” *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 57-58
- _____ “Basılmamış Halk Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 84
- _____ “Yazmalar Arasında Edebî Parçalar,” *Atsız Mecmua*, II/16 (15 Ağustos 1932), s. 86-87
- _____ “Basılmamış Halk Şiirleri,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 104-111
- _____ “Genç Osman ve Köroğlu’ya Ait Bulunmuş Parçalar,” *Atsız Mecmua*, II/17 (25 Eylül 1932), s. 162-163
- ÜLSEVER, A. Hayri, “Kara Bir Gün,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 6
- ÜNAL, Cemal, “Davran” [Şiir], *Ötüken*, X/113 (Mayıs 1973), s. 2
- ÜNAL, Cemil, “Büyük Acı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 2
- ÜNAL, Recep, “Türkün Kopmaz Damarı” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 7
- ÜNAL, Tahsin, “Karaman Oğullarının Türkçülüğü,” *Orkun* (1950-1952), II/58 (9 Kasım 1951), s. 6-7
- _____ “Harsımızı Koruyalım,” *Orkun* (1950-1952), II/60 (23 Kasım 1951), s. 2
- _____ “Atı ile Van Gölüne Uçan Adam,” *Orkun* (1950-1952), II/61 (30 Kasım 1951), s. 8-9
- _____ “Tarih Dersi,” *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 9-10
- _____ “Çalışma Devri Açalım,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 7-8
- _____ “Devlerle Mücadele,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 19-20
- _____ “Cemaat Sistemi,” *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 5
- _____ “Zaruri Sualler: Prof. Cahit Tanyol Beğefendiye,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 13-15
- ÜNAL, Ülkü, “Konferans ve Çürük Mihver Üzerinde Yürüyenler,” *Ötüken*, II/18 (16 Haziran 1965), s. 10
- ÜNALAN, Nadire, “Kore’ye Seslerimiz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/10 (8 Aralık 1950), s. 6
- ÜNALDI, Cemal (Hasannedioğlu), “Gurbet-Gurbet Türkümüz” [Şiir], *Ötüken*, V/51 (Mart 1968), s. 2
- _____ “Ne Sorulur-Ne Sorulmaz” [Şiir], *Ötüken*, V/54 (Haziran 1968), s. 4
- _____ “Yiğitlik ve Hasretlik Üstüne Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 10
- _____ “Yiğitlik ve Hasret Üzerine Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 2
- _____ “Yiğitlik ve Hasret Üzerine Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 13

- ÜNSAL, Muhip Zeki, "Bozkurtun Sesi" [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 10
- ÜSTÜN, Önder, "Kanlı Kıbrıs 10. Yıldönümünde," *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 10
- VARIMLI, Esmâ, "Bayrağım" [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 31
- VEZİROĞLU, İlter, "Kıbrıs Mektubu: Kıbrıs Meselesi ve Türkiye," *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 10-11
- _____ "Kıbrıs Mektubu: Kıbrısta Sanayi Ticaret ve Beşeri Durum," *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 14
- _____ "Mukaddesatçıların Birleşmesi," *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 21
- _____ "Millî Kültür Meselesi," *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 13
- _____ "Kıbrıs Mektubu: Büyük Düşmanımız," *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 15, 29
- _____ "Kıbrıs Mektubu: Yunan Zulmü ve Kıbrıs Türkü," *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 2
- Von Zeekt, "Pasifizm (Barışçılık)," *Atsız Mecmua*, I/2 (15 Haziran 1931), s. 44
- VUREL, H. Kemal, "Türküm, Türkçüyüm: Öğ. Nejdet Sancar'a İthaf" [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/16 (1 Nisan 1944), s. 14
- WAGEMANN, Ernst, "İktisadî Buhran ve Kredi," *Atsız Mecmua*, II/13 (15 Mayıs 1932), s. 21-22
- Y.A., "Komünizm Fitnesinin Metodları," *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 6-7
- YAHNİCİOĞLU, Şevket, "Yeter" [Şiir], *Ötüken*, IV/47 (Kasım 1967), s. 7
- _____ "Turan" [Şiir], *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 8
- YAKUBOĞLU, Enver, "Kerkük Katliamının Altıncı Yıl Dönümü," *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 4-5
- _____ "İsrail'i Arap Liderler Yarattı," *Ötüken*, IV/43 (Temmuz 1967), s. 6-7
- _____ [Derleyen], "Kerkük Horyatları" [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 9
- _____ "Kerkük'lü Gözüyle Nejdet Sançar," *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 14
- YALÇIN, Aydın, "Ziya Gökalp," *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 49-50
- YALÇIN, M. Ragıp (Ateşoğlu), "Sesleniş" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 2
- _____ "Moskof Üstüne" [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/53 (5 Ekim 1951), s. 6
- YALÇINTAŞ, Nevzat, "Poyrazoğlu Konuşuyor," *Orkun* (1950-1952), I/47 (24 Ağustos 1951), s. 5-6
- YALTKAYA, Şerafettin, "Bin Yıl Önce Yaşamış Bir Türk Hekimi," *Atsız Mecmua*, II/14 (15 Haziran 1932), s. 33-34
- _____ "Zemahşeri' Divanında Türklere Dair Şiirler," *Atsız Mecmua*, II/15 (15 Temmuz 1932), s. 65-67
- YANDI, Mustafa, "Vatan" [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 16

YASAKÇI, Orhan, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları IV: Çamlık Köyü,” *Orkun* (1950-1952), I/8 (24 Kasım 1950), s. 13

_____ “Bir Türk Göçmeninin Anlattıkları,” *Orkun* (1950-1952), I/17 (26 Ocak 1951), s. 7

Yaşar Zeki, “Kaldırım Topalları” [Şiir], *Atsız Mecmua*, I/9 (15 İkincikânun 1932), s. 226

YAVAŞ, Hayâlî Hasan (Vanlıoğlu), “Tanrıdağa” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 2

_____ “Türklük İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/19 (9 Şubat 1951), s. 2

_____ “Vatan İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 2

_____ “Varalım mı Hey!” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/22 (2 Mart 1951), s. 2

_____ “Vazgeçmeyiz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 15

_____ “Coşacağız” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/25 (23 Mart 1951), s. 16

_____ “Gidiyorum” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/26 (30 Mart 1951), s. 2

_____ “Öz Vatan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/30 (27 Nisan 1951), s. 2

_____ “Yâr Turan’ım” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 7

_____ “Yurdumun Dağları” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/32 (11 Mayıs 1951), s. 12

_____ “Turancıyız” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 2

_____ “Bu Hınç Bizimdir” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/39 (29 Haziran 1951), s. 2

_____ “İşte Meydan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 10

_____ “Eyvah” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 2

_____ “Orkun” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/48 (31 Ağustos 1951), s. 2

_____ “Turan Bizim Olacaktır!..” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 2

_____ “Yayım Gerile Gerile” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/66 (4 Ocak 1952), s. 10

_____ “Albayrak” [Şiir], *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 6

_____ “Yalvarış” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 6

_____ “Dâvamız” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 13

YAYLA, Hamza, “Türkçü Gözüyle Şehirlerimiz: Gazi Kars,” *Orkun* (1962-1964), I/12 (15 Ocak 1963), s. 23

_____ “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi,” *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 20-21

_____ “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 22-23

_____ “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi: Alp Aslan,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 19-20

_____ “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 20-21

_____ “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 20-21

- _____ “Nedir, Kimdir? Ülkü Ansiklopedisi,” *Orkun* (1962-1964), II/22 (30 Kasım 1963), s. 25-26
- YAZGAN, Necati, “Ufuklar” [Şiir], *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 12
- _____ “Söz” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 15
- YELMAN, Rayiha, “Gurbet” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), III/25 (Şubat 1964), s. 15
- YENER, Ahmet, “Kore Kahramanlarımıza” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/41 (13 Temmuz 1951), s. 2
- _____ “Türk Oğluyum” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 2
- YENİGÜN, Hayri, “Ölümünün 690. Yılı Münasebetiyle: Mevlânâ ve Mûsiki,” *Orkun* (1962-1964), II/23 (25 Aralık 1963), s. 9-11
- YETKİN, Suut Kemal, “Millî Pragmatizm,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 2
- _____ “Denize Karşı,” *Orhun* (1933-1934), I/1 (5 İkinciteşrin 1933), s. 24
- _____ “Hakikî Ebediyet,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 26-27
- _____ “Adalar,” *Orhun* (1933-1934), I/2 (5 Birincikânun 1933), s. 37
- _____ “Goethe ve Tabiat,” *Orhun* (1933-1934), I/3 (5 İkincikânun 1934), s. 56-58
- YILANLIOĞLU, Babür, “Başladık Devam Edeceğiz,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 32
- _____ “Kurbanlık İnsanlar,” *Orkun* (1962-1964), I/5 (Haziran 1962), s. 32
- _____ “Bahar” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 29
- YILANLIOĞLU, Fahriye, “Ruha Vatan” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 7
- _____ “Duyguların En Soylusu,” *Orkun* (1962-1964), I/2 (Mart 1962), s. 7
- YILANLIOĞLU, İsmail Hakkı, “Orhun Destanı” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/12 (1 Birincikânun 1943), s. 7
- _____ “Orkun Destanı” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 9
- _____ “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları I: Ayaş,” *Orkun* (1950-1952), I/1 (6 Ekim 1950), s. 13-15
- _____ “Şark” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/3 (20 Ekim 1950), s. 11-12
- _____ “Düşünceler,” *Orkun* (1950-1952), I/6 (10 Kasım 1950), s. 9
- _____ “Şeref ve Namus,” *Orkun* (1950-1952), I/9 (1 Aralık 1950), s. 6
- _____ “Çocuk ve Yurtseverlik,” *Orkun* (1950-1952), I/13 (29 Aralık 1950), s. 7
- _____ “Millet Vekili,” *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 12
- _____ “Millet Büyükleri,” *Orkun* (1950-1952), I/16 (19 Ocak 1951), s. 5
- _____ “Millî Dava ve Şahsiyet,” *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 10
- _____ [Neşter], “Sözde Cumhuriyet Devrinde Dönen Dolaplar: Türk Ocakları Nasıl Kapatıldı,” *Orkun* (1950-1952), I/20 (16 Şubat 1951), s. 12-13
- _____ “İnsan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/21 (23 Şubat 1951), s. 10

- _____ “Türkçülük ve Yurtseverlik,” *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 5-6
- _____ “Ahlâk Davamız,” *Orkun* (1950-1952), I/38 (22 Haziran 1951), s. 10
- _____ “Ahlâk Davamız,” *Orkun* (1950-1952), I/40 (6 Temmuz 1951), s. 13-15
- _____ “Ahlâk Davamız,” *Orkun* (1950-1952), I/42 (20 Temmuz 1951), s. 10-13
- _____ “İnsan” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 15
- _____ “Komünizmin Gerçekleri,” *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 20-21
- _____ “Kervan” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 9
- _____ “Anam” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/15 (Nisan 1963), s. 4
- _____ “Görüşümüz,” *Orkun* (1962-1964), III/27 (15 Mayıs 1964), s. 3
- _____ “Örnek Bir Türk Büyüğü,” *Orkun* (1962-1964), III/28 (15 Haziran 1964), s. 23
- _____ “Milli Birlik,” *Orkun* (1962-1964), III/29 (1 Ağustos 1964), s. 42
- _____ “Anam” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 5
- _____ “Büyük Gazi Başçavuş” [Şiir], *Ötüken*, XI/121 (Ocak 1974), s. 7
- _____ “Büyük Adam,” *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 14
- _____ “Güzelleme” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 4
- _____ “Özbekoğlu,” *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 15
- _____ “Onlar” [Şiir], *Ötüken*, XII/133 (Ocak 1975), s. 6
- _____ “Büyük Adam Nejdet Sançar Bey,” *Ötüken*, XII/135 (Mart 1975), s. 13-14
- _____ “Ne Oldu” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 14
- YILDIRAK, Zeynelabidin, “Âşık Hüseyin Şemkirli (1811-1891),” *Ötüken*, XII/137 (Mayıs 1975), s. 21-22
- Yıldırım, “Türk Gençlerine” [Şiir], *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 2
- YILDIRIM, Bektaş, “Ağıt” [Şiir], *Ötüken*, XII/138 (Haziran 1975), s. 19
- YILDIRIM, Elmas, “‘Kuzgun’ İçin” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/14 (1 Şubat 1944), s. 32
- _____ “‘Acem’ Güzeline Türküler...” [Şiir], *Orhun* (1943-1944), I/15 (1 Mart 1944), s. 24
- _____ “Dönek Kardeş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 2
- _____ “Moskva” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/15 (12 Ocak 1951), s. 14
- _____ “Kara Destan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/18 (2 Şubat 1951), s. 4
- _____ “Mukaddes İhtilâl” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/23 (9 Mart 1951), s. 2
- _____ “Dönek Kardeş” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 6
- _____ “Ben” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- _____ “A Dağlar” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 15
- _____ “Ben mi” [Şiir], *Ötüken*, XII/139 (Temmuz 1975), s. 21
- _____ “Koşma” [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 2
- YILDIRIM, Mustafa, “Cenge Çağrı” [Şiir], *Ötüken*, XI/130 (Ekim 1974), s. 2
- YILDIRIM, O. Kürşad (Pehlivanlıoğlu), “Türkistan” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 15

- _____ “Selâm Sana” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 15
- YILDIRIM, Osman K., “Neden” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 13
- YILDIZHAN, Mustafa, “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 13
- YILMAZ, Ertuğrul, “Hapishâne Hatıraları,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 22, 24
- YILMAZ, Mevlüt Uluğtekin, “Giderim” [Şiir], *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 2
- _____ “Ağıt” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 2
- _____ “Yürüyen Kervan” [Şiir], *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 2
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, VI/62 (Şubat 1969), s. 13
- _____ “Estorgon Yollarında” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 13
- _____ “Sesleniş,” *Ötüken*, VI/69 (Eylül 1969), s. 12
- YILMAZ, Mithat (Recepoğlu), “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 9
- _____ “Türklük” [Şiir], *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 14
- _____ “Horyat” [Şiir], *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 8
- _____ “Güle Güle: ‘Allaha Ismarladık’ Diyene” [Şiir], *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 7
- _____ “Kızılelma” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 32
- _____ “Bayrak” [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 18
- _____ “Çağrı I” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 16
- _____ “Çağrı II” [Şiir], *Ötüken*, XI/131 (Kasım 1974), s. 18
- _____ “Fal Değil: Merhum Nejdet Sançar Beğ’e” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 2
- _____ “Dörtlük” [Şiir], *Ötüken*, XII/141 (Eylül 1975), s. 11
- YILMAZ, Ramazan, “... Ya!” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 2
- YILMAZ, Sezai (Gökdereli), “Duyan Gelsin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/2 (13 Ekim 1950), s. 15
- _____ “Gelmesin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/7 (17 Kasım 1950), s. 2
- _____ “Adak” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/24 (16 Mart 1951), s. 2
- _____ “Mehmedim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/28 (13 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Vurmak İçin” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 2
- _____ “Biziz” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 2
- _____ “Mazim” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/45 (10 Ağustos 1951), s. 3
- _____ “Anama Deyiş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/52 (28 Eylül 1951), s. 8
- _____ “Deyiş” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/55 (19 Ekim 1951), s. 14
- YILMAZ, Tuncay, “Ne Durursuz...” [Şiir], *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 14
- _____ “Hesap Günü” [Şiir], *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 2
- _____ “Horyatlar” [Şiir], *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 2
- _____ “Post Bulursa” [Şiir], *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 2
- _____ “Yiğidim Oy” [Şiir], *Ötüken*, V/52 (Nisan 1968), s. 2
- _____ “Ecdadımız Nicedir” [Şiir], *Ötüken*, V/55 (Temmuz 1968), s. 2

- _____ “Dinle Dayı” [Şiir], *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 14
- _____ “Deymen Bize” [Şiir], *Ötüken*, VII/80 (Ağustos 1970), s. 7
- _____ “Korkaklar” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 7
- YILMAZ, Yusuf, “Türk Doğuştan Askerdir” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 31
- YOLCU, Bedri, “Türk Gücü” [Şiir], *Ötüken*, X/116 (Ağustos 1973), s. 7
- _____ “Ülkücüler” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 25
- YÖNLÜ, Cafer, “Türk’e” [Şiir], *Ötüken*, IX/98 (Şubat 1972), s. 12
- _____ “Vatan” [Şiir], *Ötüken*, IX/100 (Nisan 1972), s. 11
- YÖNTEM, Ali Canip, “Mandolin” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 14
- _____ “Kelebek” [Şiir], *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 14
- _____ “Sokak Feneri” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 15
- _____ “Yaprak” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 23
- YURDAKUL, Mehmet Emin, “Mehmet Emin Yurdakul’dan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 16
- _____ “Kafkas’a” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 14
- _____ “Sen Feryada Başlayınca” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 14
- _____ “Çar’a” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 15
- YURDAKUL, Muharrem Mermer, “Diye... Diye..” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/46 (17 Ağustos 1951), s. 2
- YURTSEVER, İlhan (Galipoğlu), “Mehmetçiğin Ağzından” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/27 (6 Nisan 1951), s. 2
- _____ “Mehmetçiğin Ağzından” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/31 (4 Mayıs 1951), s. 12
- _____ “Mümkün mü?” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), I/44 (3 Ağustos 1951), s. 2
- YUSUFZADE, Musa, “Turan Milletlerine Çağır,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 16-17
- _____ “Dünya Turanlılarının Sesi,” *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 11
- YÜCEL, Ahmet Yavuz (Gökçeoğlu), “Türkçülük Nedir?,” *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 5
- _____ “Sosyalizm Bizde Millete Refah Getirir mi?..,” *Orkun* (1962-1964), II/19 (Ağustos 1963), s. 19
- _____ “Sosyalist Kalpazanlar,” *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 8-9
- _____ “Türkçülük ve İslâmiyet,” *Orkun* (1962-1964), III/26 (Mart 1964), s. 20-21
- _____ “Türkçülük ve İslâm Kardeşliği,” *Ötüken*, II/14 (16 Şubat 1965), s. 4-6
- _____ “Çetin Altan’ın Cenneti,” *Ötüken*, II/19 (16 Temmuz 1965), s. 12-13
- _____ “Türklüğe ve Türkçülüğe Saldıran Mahutlardan Birisi Ne Diyor?,” *Ötüken*, II/20 (16 Ağustos 1965), s. 6-7
- _____ “Hayır, Önce Kızıl Suratlarını Teşhir Edeceğiz,” *Ötüken*, II/23 (22 Kasım 1965), s. 9-

- _____ “Ama, Türklük Yaşayacaktı...,” *Ötüken*, II/24 (16 Aralık 1965), s. 6
- _____ “Atatürkçülükten İstifa (!),” *Ötüken*, III/26 (15 Şubat 1966), s. 4-5
- _____ “Tarih Şuurundan Yoksun Olanlar,” *Ötüken*, III/27 (27 Mart 1966), s. 7-9
- _____ “Kızıl İstilacı Emperyalizmin Methedicisi Satılmışlara Bakınız,” *Ötüken*, III/28 (30 Nisan 1966), s. 7-8
- _____ “Türk Milletine Açıkıyoruz,” *Ötüken*, III/29 (28 Mayıs 1966), s. 8-9
- _____ “Diyalektik Materyalizm-Marksizm,” *Ötüken*, III/31-32 (Temmuz-Ağustos 1966), s. 14-15
- _____ “Maskeli Sosyalizm Kompradorları,” *Ötüken*, III/33 (Eylül 1966), s. 13
- _____ “Arap Düşmanlığı mı, Türk Düşmanlığı mı?,” *Ötüken*, III/35 (Kasım 1966), s. 5-6
- _____ “T.R.T. mi ‘Bizim Radyo’ mu?,” *Ötüken*, IV/37 (Ocak 1967), s. 13-14
- _____ “Ülkü Birliği mi? Uyku Birliği mi?,” *Ötüken*, IV/40 (Nisan 1967), s. 14-15
- _____ “İnsaniyet Masalı,” *Ötüken*, IV/42 (Haziran 1967), s. 10-11
- _____ “Bardağı Taşırın Kızıl Damlalar,” *Ötüken*, IV/44 (Ağustos 1967), s. 6-7
- _____ “Bütün Cepheleri ile Emperyalizm,” *Ötüken*, IV/46 (Ekim 1967), s. 8-9
- _____ “Dil Bayramı mı?,” *Ötüken*, IV/48 (Aralık 1967), s. 7
- _____ “Gerçek Satılmışları Görelim...,” *Ötüken*, V/49 (Ocak 1968), s. 8-9
- _____ “Milliyet İstismarcıları,” *Ötüken*, V/53 (Mayıs 1968), s. 8-9
- _____ “Türklük Bir Bütündür,” *Ötüken*, V/56 (Ağustos 1968), s. 10-11
- _____ “Dilimiz Türkçeleştirilmiyor Lâtinleştiriliyor,” *Ötüken*, V/57 (Eylül 1968), s. 5-7
- _____ “Aile Kutsaldır,” *Ötüken*, V/59 (Kasım 1968), s. 7
- _____ “Vatan İhaneti ve Komünizm,” *Ötüken*, V/60 (Aralık 1968), s. 6
- _____ “Kızıl Emperyalizmi Gözden Uzaklaştıranlar,” *Ötüken*, VI/61 (Ocak 1969), s. 11
- _____ “Türk müsün, Müslüman mısın?,” *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 8
- _____ “Proleterya Masalı,” *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 9
- _____ “Türklüğü İnkâr Edenler,” *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 7, 14
- _____ “Hainleri Savunan Gafiller,” *Ötüken*, VII/75 (Mart 1970), s. 11
- _____ “Yahudi Sömürücülüğü,” *Ötüken*, VII/76 (Nisan 1970), s. 9, 14
- _____ “Kızıl Bölgecilik,” *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 9
- _____ “Kızıl Çar Lenin’in Palyaçoları,” *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 7
- _____ “Bağımsız Türkiye Masalı,” *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 11, 16
- _____ “Türkiye Halkı Değil, Türk Milletiyiz,” *Ötüken*, VII/84 (Aralık 1970), s. 6
- _____ “Sömürülen Milletlerin Kurtuluş Yolu,” *Ötüken*, VIII/85 (Ocak 1971), s. 7
- _____ “Sinsi Türkçülük Düşmanlığı,” *Ötüken*, VIII/86 (Şubat 1971), s. 5-6
- _____ “TRT’nin Dili ve Kültür Anlayışı,” *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 4-5
- _____ “İslâmda Kardeşlik, Vatan ve Millet Anlayışı,” *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 5-6
- _____ “Biz Sizinle Nasıl Anlaşabiliriz?,” *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 11

- _____ “Türk Milliyetçiliğine ve Kültürüne Karşı Kurumlar,” *Ötüken*, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 11, 15
- _____ “Tek Taraflı Dostluk Olur mu?,” *Ötüken*, VIII/94 (Ekim 1971), s. 8-9
- _____ “Beklediğimiz Yol,” *Ötüken*, IX/97 (Ocak 1972), s. 7-8
- _____ “Türk Musikisi ve Devrimciler,” *Ötüken*, IX/99 (Mart 1972), s. 9-10
- _____ “Dünya Nereye Gidiyor,” *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 8, 13
- _____ “Dil Devriminin Getirdikleri,” *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 5
- _____ “Kurtuluş Yolu Millî Ülküdedir,” *Ötüken*, IX/105 (Eylül 1972), s. 9-10
- _____ “Müslümanlık ve Nurculuk I,” *Ötüken*, IX/108 (Aralık 1972), s. 8-9
- _____ “Müslümanlık ve Nurculuk II,” *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 11-12
- _____ “Komünizm Tehlikesi Niçin Önlenemiyor?,” *Ötüken*, X/111 (Mart 1973), s. 6, 16
- _____ “Türkçülük ve İslâmiyet,” *Ötüken*, X/114 (Haziran 1973), s. 9-10
- _____ “Öztürkçecilik Yunan ve Lâtin Kültürüne Geçiş midir?,” *Ötüken*, X/115 (Temmuz 1973), s. 8
- _____ “Türk Milliyetçiliği ve Atatürk,” *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 5
- _____ “Türklük ve İslâmiyet,” *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 12-14
- _____ “Karaların Memetleri Adlı Hezeyan,” *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 10-11
- _____ “Feza Adamlarına Kucak Açanlar,” *Ötüken*, XII/134 (Şubat 1975), s. 18-19
- _____ “Kızıl Tehlikeye Karşı Açık Konuşalım,” *Ötüken*, XII/136 (Nisan 1975), s. 9-10
- YÜCEL, Nihat, “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VI/66 (Haziran 1969), s. 15
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VI/67 (Temmuz 1969), s. 13
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VI/70 (Ekim 1969), s. 6
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VI/71 (Kasım 1969), s. 8
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VI/72 (Aralık 1969), s. 10
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VII/73 (Ocak 1970), s. 16
- _____ “Yolculuk” [Şiir], *Ötüken*, VII/74 (Şubat 1970), s. 8
- _____ “Azerbaycan: Mustafa Ok’a” [Şiir], *Ötüken*, VII/77 (Mayıs 1970), s. 9
- _____ “Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VII/79 (Temmuz 1970), s. 5
- _____ “İstanbul’un Fethine Rübâî” [Şiir], *Ötüken*, VII/81 (Eylül 1970), s. 7
- _____ “İcat,” *Ötüken*, VII/82 (Ekim 1970), s. 2
- _____ “Yakarış” [Şiir], *Ötüken*, VIII/87 (Mart 1971), s. 6
- _____ “Şehriyar’a Rübâî I” [Şiir], *Ötüken*, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 4
- _____ “Kafkasya” [Şiir], *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 7
- _____ “Sütçü İmam” [Şiir], *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 9
- _____ “Bir Akşam Üstü: Şehit Yusuf İmamoğlu’nun Ruhuna” [Şiir], *Ötüken*, IX/102 (Haziran 1972), s. 12
- _____ “Tanrılaşan Akıncıların Türküsü” [Şiir], *Ötüken*, IX/103 (Temmuz 1972), s. 15

- _____ “Şehriyâra Selâm” [Şiir], *Ötüken*, IX/106 (Ekim 1972), s. 9
- _____ [Başlıksız] [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 14
- _____ “Kardaş” [Şiir], *Ötüken*, XI/122 (Şubat 1974), s. 16
- _____ “Anama Mektup I” [Şiir], *Ötüken*, XI/123 (Mart 1974), s. 9
- _____ “Anama Mektup II” [Şiir], *Ötüken*, XI/124 (Nisan 1974), s. 7
- _____ “Prof. Kaplan ve Bazı Meseleler,” *Ötüken*, XI/125 (Mayıs 1974), s. 17
- _____ “Erdemli Kişi: Atsız Beğ’e” [Şiir], *Ötüken*, XI/126 (Haziran 1974), s. 8
- _____ “Veyselim” [Şiir], *Ötüken*, XI/127 (Temmuz 1974), s. 6
- _____ “Şiir Nedir?” [Şiir], *Ötüken*, XI/129 (Eylül 1974), s. 21
- _____ “İsyana Davet” [Şiir], *Ötüken*, XII/140 (Ağustos 1975), s. 9
- YÜCEL, Özkan, “Silemezler” [Şiir], *Ötüken*, XI/128 (Ağustos 1974), s. 2
- YÜKSEL, Avni, “Türkiye’nin Köy ve Kasabaları VII: Kozan,” *Orkun* (1950-1952), I/11 (15 Aralık 1950), s. 15
- YÜKSEL, Egemen, “Tanrı Türk’ü Korusun,” *Ötüken*, V/50 (Şubat 1968), s. 11
- ZEYBEK, Namık Kemal [Kemaleddin Zeybek], “İrkçılık-Turancılık,” *Orkun* (1962-1964), I/7 (Ağustos 1962), s. 14-15
- ZEYREK, Nazım, “Yine mi Gâflet?,” *Ötüken*, XII/142 (Ekim 1975), s. 15
- Ziya Gökalp, “Çınaraltı,” *Atsız Mecmua*, I/1 (15 Mayıs 1931), s. 1
- _____ “Türkleşmek, İslâmlaşmak, Muasırlaşmak... I: Üç Cereyan,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 5-7
- _____ “Ziya Gökalp’ın Neşredilmemiş Bir Mektubu,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 9
- _____ [Tevfik Sedat], “Turan” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 9
- _____ “Türk Milleti ve Turan,” *Orkun* (1950-1952), II/56 (26 Ekim 1951), s. 10-11
- _____ “Şehid Haremi” [Şiir], *Orkun* (1950-1952), II/68 (18 Ocak 1952), s. 13
- _____ “Ziya Gökalp’tan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/1 (Şubat 1962), s. 15
- _____ “Ötüken Ülkesi” [Şiir], *Ötüken*, IX/107 (Kasım 1972), s. 14
- _____ “Turan” [Şiir], *Ötüken*, X/110 (Şubat 1973), s. 15
- _____ “Kendine Doğru” [Şiir], *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 15
- _____ “Durma Vur!” [Şiir], *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 15
- ZİYAN, Ali, “Orkun’a Selâm” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 28
- ZORLUTUNA, Halide Nusret, “Uzakta” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/6 (Temmuz 1962), s. 13
- _____ “Toprak: ‘Su’ Şâiri F. Tevetoğlu Kardeşime” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 8
- _____ “Halide Nusret Zorlutuna’dan Seçilmiş Parçalar,” *Orkun* (1962-1964), I/9 (Ekim 1962), s. 31
- _____ “Yağmur” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/10 (15 Kasım 1962), s. 3

- _____ “Benim İçin” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), I/11 (15 Aralık 1962), s. 6
- _____ “Bir Işık” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/13 (Şubat 1963), s. 2
- _____ [Halide Nusret Zorlutuna ile röportaj.], *Orkun* (1962-1964), II/14 (Mart 1963), s. 4-6
- _____ “Bir Bilmece ki...” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/16 (Mayıs 1963), s. 3
- _____ “Boşlukta” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/17 (Haziran 1963), s. 4
- _____ “Türk Dil Kurultayı Üzerine Bir Sohbet,” *Orkun* (1962-1964), II/18 (Temmuz 1963), s. 2-3
- _____ “Mustafa’m” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/20 (Eylül 1963), s. 3
- _____ “Kıbrıs” [Şiir], *Orkun* (1962-1964), II/24 (25 Ocak 1964), s. 11
- _____ “Sessizlik” [Şiir], *Ötüken*, IX/101 (Mayıs 1972), s. 14
- _____ “Tunada Gece” [Şiir], *Ötüken*, X/109 (Ocak 1973), s. 15

EK 3: Yazar Listesi

- ABDÜLSELÂMOĞLU, Fahrettin: *Orkun* (1950-1952)
ACAR, Ahmet: *Ötüken*
AÇIKEL, Turan: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952)
ADIGÜZEL, Niyazi: *Ötüken*
Ahmet: *Atsız Mecmua*
Ahmed Baha: *Atsız Mecmua*
Ahmet Cevat Bey: *Orhun* (1933-1934)
Ahmet Özdemir: *Orhun* (1933-1934)
Ahmet Remzi: *Atsız Mecmua*
Ahmet Teğın: *Atsız Mecmua*
Ahmet Yekta: *Orhun* (1933-1934)
A.K.: *Orkun* (1962-1964)
Aka Gündüz: *Ötüken*
AKALIN, M. (Eğınlioğlu): *Orkun* (1950-1952)
AKALTAN, Mithat: *Orkun* (1962-1964)
AKANSEL, Mustafa Hakkı: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952)
AKAR, Metin: *Orkun* (1962-1964)
AKAT, Fethi: *Orkun* (1950-1952)
AKBAŞ, Korkut: *Ötüken*
Akbudak: *Ötüken*
AKCAN, Osman Rıza: *Orkun* (1950-1952)
AKDAĞ, Mehmet Zeki: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
AKDEMİR, Ali Rıza: *Orkun* (1950-1952)
AKGÜN, Zülfikar: *Ötüken*
AKIN, Fikret: *Ötüken*
AKIN, İ. Behçet: *Orkun* (1950-1952)
AKINCI, Fahri: *Orkun* (1962-1964)
AKINCI, Yağmur: *Ötüken*
AKIŞ, Ali: *Ötüken*
AKKAYA, Hikmet: *Orkun* (1950-1952)
AKKOYUNLU, Hüseyin A.: *Orkun* (1950-1952)
AKMAN, İ. Necmi: *Ötüken*
AKMAN, Muvaffak: *Orhun* (1943-1944)
AKASLAN, İbrahim: *Ötüken*
AKSAY, Hasan: *Orkun* (1962-1964)

AKSOY, Fehmi: *Orkun* (1950-1952)
AKSOY, Necdet: *Orkun* (1962-1964)
AKSOY, Tayyar [Alper Aksoy]: *Ötüken*
AKSOYALP, Süleyman: *Orkun* (1962-1964)
ALBAYRAKTAROĞLU, İsmail Durmuş: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ALİ, Sabahattin: *Atsız Mecmua*
ALİGİL, Recep Tekinırk: *Ötüken*
Aliveliolu: *Orkun* (1950-1952)
Almıla: *Ötüken*
ALOGAN, Bedrettin [Hunutluoğlu]: *Orkun* (1950-1952)
ALP, Turgut: *Ötüken*
ALPAN, Necip: *Orkun* (1950-1952)
ALPAUT, Aziz: *Orkun* (1962-1964)
ALPAY, Ahmet: *Orkun* (1962-1964)
ALPAY, Bedri: *Orkun* (1950-1952)
ALPAYDIN, Vedat: *Orhun* (1943-1944)
ALPSÜ, Namık Zafer: *Orkun* (1950-1952)
ALPSÜ, Namık Zeki: *Orkun* (1950-1952)
ALPTEKİN, Turan: *Orkun* (1950-1952)
ALTAYLI, Doğanalp: *Ötüken*
ALTAYLI, Meriç: *Ötüken*
ALTAYLI, Yiğit: *Ötüken*
ALTAYTUNA, Mehmet (Ayvazoğlu): *Ötüken*
ALTUNSOY, Mehmet: *Orkun* (1962-1964)
ALTURAL, Fazıl: *Ötüken*
ANAFARTA, Hüseyin: *Orkun* (1950-1952)
ANIL, Murtaza: *Ötüken*
ARAKALIK, D.T.: *Ötüken*
ARAN, Mehmet Sadık [San'an, M.S.A., M.S. San'an]: *Orhun* (1943-1944), *Orhun* (1943-1944)
ARIBOĞA, Yaşar: *Orkun* (1962-1964)
ARIK, Fahriye: *Orhun* (1943-1944)
ARIK, Mustafa Arif [Arık Ozan]: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ARIK, Remzi Oğuz: *Orkun* (1962-1964)
ARIKAN, H. Tahsin: *Orkun* (1950-1952)
A. Rıza: *Atsız Mecmua*
A. Rıza: *Atsız Mecmua*
AROLAT, Ali Mümtaz: *Ötüken*

ARUOBA, Muazzez: *Ötüken*
ARVASI, Ahmet Cezar: *Orkun* (1950-1952)
ASLAN, Ahmet Ali [Ahmet Ali Garipkafkaslı]: *Ötüken*
ASLAN, Yasin: *Ötüken*
ASYA, Arif Nihat: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Âşık Çelebi: *Orkun* (1950-1952)
Âşık Dertli Bülbül: *Orkun* (1950-1952)
Âşık Zülfikar Divanî: *Ötüken*
ATALAY, Aysel (Akkol): *Orkun* (1962-1964)
ATALAY, Besim: *Orhun* (1943-1944)
ATAMAN, Hikmet: *Orkun* (1962-1964)
ATAOĞUZ, Öztürk: *Orkun* (1962-1964)
ATASEVER, T. Turan: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ATAY, Oğuz Sadık: *Orkun* (1950-1952)
ATEŞOĞLU, M. Mustafa: *Orkun* (1950-1952)
ATILLA, Osman: *Orkun* (1962-1964)
Atlı: *Atsız Mecmua*
ATSIZ, Bedriye Sabit [Tolunay]: *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1933-1934), *Orhun* (1943-1944),
Orkun (1950-1952)
ATSIZ, Hüseyin Nihâl [Boz Kurt, A.K, Y.D, Namık Kemal, K.A, ***, M. Emin, İrkıl Ata,
Emekli Kurmay, M. Ekrem, T. Bayındırlı, Selim Pusat, Atsız Mecmua]: *Atsız Mecmua*, *Orhun*
(1933-1934), *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ATSIZ, Yağmur: *Ötüken*
AVŞAROĞLU, Mehmet: *Orkun* (1962-1964)
AY, Bumin: *Orkun* (1950-1952)
Ay Hanım: *Ötüken*
AYARSLAN, Solmaz: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Aybike: *Ötüken*
ELBEYİOĞLU, Mahmut Aydın: *Orkun* (1950-1952)
AYDIN, Halil: *Orkun* (1962-1964)
AYDIN, Naci (Ruşenoğlu): *Orkun* (1950-1952)
AYDINOĞLU, M.: *Ötüken*
AYDOĞAN, Cahid: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
AYEL, Edip: *Ötüken*
AYGÜN, Rahman: *Ötüken*
AYHAN, Hasan: *Ötüken*
AYHAN, Mustafa (Kamberoğlu): *Orkun* (1950-1952)

AYSAN, Mehmet: *Ötüken*
AYTEKİN, Yalçın (Paşaoğlu): *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
AYVAZOĞLU, Beşir [Beşir Ayvaz]: *Ötüken*
AZERİ, Feridun: *Ötüken*
AZGUR, Ali Fuat: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
Ba. Ragıp: *Atsız Mecmua*
BABAKURBAN, Ziyaeddin: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Babür'ler: *Orkun* (1962-1964)
BADEMCİ, Ali: *Ötüken*
BAFRA, Sahir: *Ötüken*
BAĞLAR, Cafer Tayyar: *Orkun* (1950-1952)
BAĞRIYANIK, Behram: *Orkun* (1950-1952)
BAĞVANOĞLU, Kevser Saki: *Ötüken*
BAHADIROĞLU, Afşın: *Ötüken*
BAKİ, Hayati: *Ötüken*
BAKİLER, Yavuz Bülent: *Orkun* (1962-1964)
BAKSI, Fuat Edip: *Atsız Mecmua*
BALCI, Hüseyin: *Orkun* (1962-1964)
BALKIZ, Ali: *Ötüken*
BANARLI, Nihat Sami: *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1933-1934), *Orhun* (1943-1944)
Bandırmalı Özâşık: *Orhun* (1943-1944)
Basat: *Ötüken*
BAŞAR, Şukûfe Nihal: *Ötüken*
BAŞEĞMEZ, Hayrettin: *Orkun* (1950-1952)
BAŞKURT, Faruk: *Ötüken*
BAUM, Georg: *Ötüken*
BAYATLI, Nasrettin: *Ötüken*
Baybars: *Ötüken*
Bayburtlu Osman: *Orkun* (1950-1952)
Baycan: *Orkun* (1962-1964)
BAYKAL, Ahmet: *Ötüken*
BAYKAL, Rifat: *Orkun* (1962-1964)
BAYRAK, Asım H.: *Orkun* (1950-1952)
BAYRAKÇI, Refik: *Orkun* (1950-1952)
BAYRAKTAR, Fazıl: *Orkun* (1950-1952)
BAYRAMOĞLU, Mediha: *Ötüken*
BAYRAMOĞLU, Zafer: *Ötüken*

BAYRI, Mehmet Halid [Âşık Remzi, Denizcioğlu]: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952)
BAYSAL, Selâhattin: *Ötüken*
BAZİLESCU, N.: *Atsız Mecmua*
BEKÂROĞLU, Metin Fehmi: *Ötüken*
BELAYEF, Victor: *Atsız Mecmua*
BERK, Bekir: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952)
BERKOK, Turhan: *Ötüken*
BERKSOY, Münür: *Orkun* (1950-1952)
BERKSÜ, Kemalettin: *Orkun* (1950-1952)
BEYATLI, Yahya Kemal: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
BEYZÂDEOĞLU, Yusuf Ziya: *Orkun* (1950-1952)
BEZİRGAN, Aydın: *Orkun* (1962-1964)
BİCSKEY, Karoly: *Ötüken*
BİÇİCİ, İhsan (Reisoğlu): *Orkun* (1950-1952)
BİL, Hikmet: *Ötüken*
BİLEN, Nihat: *Ötüken*
Bilge Han: *Orkun* (1962-1964)
BİLGİÇ, Sait: *Orkun* (1950-1952)
BİNGÖL, Nihat: *Orkun* (1950-1952)
Bir Azerbaycanlı: *Atsız Mecmua*
Bir İslâm Enstitüsü Öğrencisi: *Ötüken*
Bir Ozan: *Orkun* (1950-1952)
Birlerioğlu: *Orhun* (1943-1944)
BİTİRGEN, Cevat: *Orkun* (1950-1952)
Bleda Yada (Eski Harbiyeli): *Ötüken*
BOLAK, Hasan Sami: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
BOLOĞLU, Mustafa Namık: *Orkun* (1950-1952)
BORATAV, Pertev Nailî: *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1933-1934)
Borlu Türkçü Gençler: *Orkun* (1950-1952)
BOSTANCI, Abbas: *Orkun* (1962-1964)
BOYACIOĞLU, Ragıp: *Orkun* (1950-1952)
BOZACIOĞLU, Salih: *Orkun* (1962-1964)
BOZKURT, Ali: *Ötüken*
Bozkurt Güven: *Ötüken*
BOZKURT, Hasan Salâh: *Orkun* (1950-1952)
BOZKURT, Mehmet (Edirneli Aşık): *Orkun* (1950-1952)
Böğü Alp: *Ötüken*

BÖRTEÇİNE, Abdurrahman Gayretullah: *Ötüken*
BUĞRA, Mehmet Emin: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
BUĞRA, Tarık: *Orkun* (1962-1964)
Bumin İstemi: *Ötüken*
BURDURLU, Tahsin [Eşref-i Zaman]: *Orkun* (1950-1952)
BURSLAN, Kıvameddin: *Atsız Mecmua*
BÜTÜN, Bilâl: *Ötüken*
BÜYÜKAKPINAR, Cavid: *Orhun* (1943-1944)
CABIOĞLU, M. Kemal: *Ötüken*
CAFEROĞLU, Ahmet: *Atsız Mecmua*
CANDAŞ, Rauf: *Ötüken*
CANPOLAT, Müşür Kaya: *Orkun* (1950-1952)
CANSEVER, Hasan Ferit: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
CANTAŞ, Reşat: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
CEBECİ, Ahmet: *Ötüken*
CEBECİ, Dilâver: *Ötüken*
CELÂL, Mehmet: *Orkun* (1962-1964)
Celâl Sıtkı: *Atsız Mecmua*
CEMALÎ, İhsan: *Orkun* (1950-1952)
CERİTOĞLU, Talat: *Orkun* (1950-1952)
Cevat Ekrem: *Atsız Mecmua*
CEYLAN, Mahir: *Orkun* (1962-1964)
CEYLÂN, Selâhattin: *Orkun* (1962-1964)
CİHÂN, H.: *Orkun* (1950-1952)
CİHANOĞLU, Hüseyin: *Orkun* (1950-1952)
CİLASIN, Orhan: *Orkun* (1950-1952)
COŞKUNER, İsmail S.: *Orkun* (1962-1964)
COŞKUNER, Kemal Fedai: *Orkun* (1962-1964)
CROZIER, Brian: *Ötüken*
CUMALIOĞLU, Fehmi: *Orkun* (1950-1952)
ÇAĞAN, Habibe: *Ötüken*
ÇAKI, Yener: *Orkun* (1950-1952)
ÇAKICI, Yalçın: *Orkun* (1962-1964)
ÇAKIRTAŞ, Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
ÇAKMAK, M.: *Orkun* (1950-1952)
ÇALIŞKAN, Mehmet Rıza: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ÇALOĞLU, Baki: *Orkun* (1950-1952)

ÇAMLIBEL, Faruk Nafiz: *Ötüken*
ÇANDARLIOĞLU, Gülçin: *Ötüken*
ÇANKIRILI, Ahmet Hulûsi: *Ötüken*
ÇANTAY, Hasan Basri: *Orhun* (1943-1944)
ÇAVUŞOĞLU, Mehmed: *Ötüken*
Çavuşoğlu Zeki: *Atsız Mecmua*
ÇAY, Halûk: *Ötüken*
ÇEBİ, H.T.: *Ötüken*
ÇELİK, Abdurrahman [A. Zeybekoğlu]: *Orkun* (1962-1964)
ÇELİK, Nevin Ersoy [N. Selcan, Selcan (Dişi Bozkurt)]: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ÇELİKBAŞ, Hasan: *Orkun* (1962-1964)
ÇELİKCAN, Hüseyin: *Orkun* (1962-1964)
ÇELİKSIRT, Fikret: *Ötüken*
ÇERÇİ, Necati [Necati Ergündoğan]: *Orkun* (1950-1952)
ÇETİN, Aytakin: *Ötüken*
ÇETİN, Celâlettin: *Orkun* (1962-1964)
ÇETİN, Murat: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ÇETİNÇELİK, Mesut: *Orkun* (1950-1952)
ÇETİNTÜRK, Hasan: *Ötüken*
ÇEVİK, Yaşar: *Ötüken*
ÇIRDI, Yemliha: *Ötüken*
ÇINAR, S.: *Orkun* (1950-1952)
ÇİL, Faruk: *Ötüken*
ÇOBANOĞLU, D.: *Orkun* (1950-1952)
ÇOBANOĞLU, Gülsüm: *Ötüken*
Çobanoğlu Vasfi: *Orhun* (1933-1934)
ÇOKAY, Bahattin: *Orkun* (1962-1964)
ÇOMOĞLU, Mehmet Akif: *Ötüken*
ÇOPUR, Ali Rıza: *Orkun* (1950-1952)
ÇOPUR, Süleyman: *Orhun* (1943-1944)
DALAY, Nihat: *Orkun* (1950-1952)
DANIŞMAN, Nazif: *Orhun* (1943-1944)
Danış Remzi: *Atsız Mecmua*
DANIŞMEND, İsmail Hâmi: *Orkun* (1950-1952)
DÂNIŞMENDGÂZİOĞLU, Sait Sadi: *Ötüken*
DARCAN, Ahmet (Okkaloğlu): *Orkun* (1950-1952)
DARENDELİOĞLU, İlhan Egemen: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*

Dede Korkut: *Atsız Mecmua*
DEFNE, Zeki Ömer: *Orkun* (1950-1952)
Deli Dumrul: *Atsız Mecmua*
DELİGÖNÜL, Önder: *Orkun* (1962-1964)
Delikurt Murat: *Ötüken*
DEMİRÂL, Atillâ: *Ötüken*
DEMİRİLER, Muzaffer (Amasyalı): *Orkun* (1950-1952)
Demirci: *Atsız Mecmua*
DEMİRCİOĞLU, Kemâl: *Orkun* (1950-1952)
DEMİRKAN, Emel Nurettin: *Orkun* (1962-1964)
DEMİRUTKU, Erhan: *Ötüken*
DEMİRUTKU, Taylan: *Ötüken*
DENLİ, M.: *Orkun* (1950-1952)
DERELİ, Erdem: *Ötüken*
Dertlioğlan: *Ötüken*
DEVLETKUŞU, İsmail: *Orkun* (1962-1964)
DİKEÇLİGİL, Hüsnü: *Orkun* (1962-1964)
DİKİCİ, Kenan: *Ötüken*
DİNAR, Osman Sançar: *Ötüken*
DİNÇ, Atasoy: *Ötüken*
DİNÇER, Ahmet Neşet: *Orkun* (1950-1952)
DİNÇER, Ali: *Ötüken*
DİNÇSOY, Osman Selim: *Orkun* (1962-1964)
DİZDAROĞLU, Hikmet: *Orkun* (1950-1952)
DOĞAN, Cahit: *Orkun* (1950-1952)
DOĞAN, Cevad: *Orkun* (1962-1964)
DOĞAN, Haşim: *Ötüken*
DOĞAN, Mehmet: *Orkun* (1962-1964)
DOĞAN, Serdar: *Ötüken*
DOĞANAY, Mehmet (Karaşarlı): *Orkun* (1962-1964)
DOĞANLI, İrfan: *Orkun* (1962-1964)
DOĞDU, Muharrem: *Orhun* (1943-1944)
DOĞULU, Fevzi: *Orkun* (1962-1964)
DOKSATLIOĞLU, Necdet Uçku: *Orkun* (1950-1952)
Doktor Kabacalıoğlu: *Orkun* (1950-1952)
DOKUZOĞUZ, Osman: *Ötüken*
Doruk Çetin: *Ötüken*

Dostievski: *Orhun* (1943-1944)
DÖKMECİ, Cenanî: *Ötüken*
DÖNDERİCİ, Ömer: *Ötüken*
DUMAN, Oğuz Şaban: *Ötüken*
DÜMENCİ, Bektaş: *Orkun* (1950-1952)
EKER, Mehmet: *Orhun* (1943-1944)
EKİCİ, Ertuğrul: *Ötüken*
Ekrem Mümtaz: *Atsız Mecmua*
ELÇİN, Şükrü Murat: *Orhun* (1933-1934)
ELDEM, Mehmet: *Ötüken*
ELSEVER, Lâtif: *Ötüken*
Emin: *Orhun* (1933-1934)
Emin Kemal: *Orhun* (1933-1934)
EMİROĞLU, Tonyukuk H.: *Ötüken*
ERBİL, Necat: *Orkun* (1950-1952)
ERBİL, Nesrin: *Orkun* (1962-1964)
ERBİL, Zeynep: *Ötüken*
ERCİLASUN, Ahmet Bican [Er Cilasun]: *Ötüken*
ERCİLASUN, Mustafa: *Ötüken*
ERCİYASLI, Cengiz: *Ötüken*
ERDEM, Aytekin: *Orkun* (1962-1964)
ERDEM, Galip: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ERDEM, Hacı Ali (Uzun Hüseyinoğlu): *Orkun* (1950-1952)
ERDOĞAN, A. Rıdvan: *Orkun* (1962-1964)
ERENTÜRK, Sabit: *Orkun* (1962-1964)
ERER, Tekin: *Ötüken*
ERGENEKON, Adalet: *Ötüken*
ERGİN, Muharrem [Kemaloğlu]: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952)
ERGİN, Nafiz: *Orkun* (1962-1964)
ERGÖNÜL, Mehmet: *Orkun* (1962-1964)
ERGÜN, Saadettin Nüzhet: *Atsız Mecmua*
ERGÜN, Tahir: *Orkun* (1962-1964)
ERİŞ, Erol: *Ötüken*
ERİŞ, Muzaffer: *Ötüken*
ERİŞ, Necati: *Orkun* (1962-1964)
EROĞLU, Hasan: *Ötüken*
EROL, Ahmet: *Orkun* (1950-1952)

EROL, Aydil [Kutsal Ötüken]: *Ötüken*
EROZAN, Celâl Sâhir: *Ötüken*
ERÖZ, Mehmet: *Ötüken*
ERSAN, Ulvi: *Orkun* (1950-1952)
ERSAVAŞ, Fahri: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ERSOY, Ahmet: *Orhun* (1943-1944)
ERSOY, Alper: *Ötüken*
ERSOY, Mehmet Akif: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
ERSOY, Osman (Dedeoğlu): *Orkun* (1950-1952)
ERSÖZ, Abdülkadir: *Ötüken*
ERTEN, Osman: *Ötüken*
ERTENER, Bora: *Orkun* (1962-1964)
ERTÜRK, Cebbar: *Orkun* (1950-1952)
ERTÜRK, Kâzım: *Orkun* (1950-1952)
ERTÜRK, Selahattin (Hocaoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ERYAĞINÇ, Mustafa Turan: *Ötüken*
ESEMENLİ, Bilgeay: *Orkun* (1950-1952)
ESİN, Necmettin: *Orkun* (1962-1964)
ESİN, Numan [Zeybekoğlu]: *Orkun* (1950-1952)
EVRENSEL, Feridun: *Orkun* (1950-1952)
EYÜBOĞLU, İsmet Zeki: *Orkun* (1950-1952)
FATİNOĞLU, Nesimî Âbidin: *Atsız Mecmua*
Fehmi Ragıp: *Atsız Mecmua*
FRANKE, Otto: *Orkun* (1950-1952)
Galip Fuat: *Atsız Mecmua*
GALİPOĞLU, Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
TANIR, Türksöy (Ganioğlu): *Orkun* (1950-1952)
GAYRETULLAH, Hızır Bek: *Ötüken*
Gazai Bozkurt: *Orkun* (1950-1952)
GEBAUER, Klaus: *Ötüken*
GEDİK, Osman: *Ötüken*
GEDİKOĞLU, M. Kâmuran: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
GEMUHLUOĞLU, Fethi: *Orkun* (1950-1952)
GENÇOSMANOĞLU, Yıldırım Niyazi [Yıldırım Niyazi Gençaydın]: *Orkun* (1950-1952),
Ötüken
Genç Türkçüler Türkçülüğün El Kitabını Hazırlama Komitesi: *Ötüken*
GERARD, M. L.: *Atsız Mecmua*

Gezer Nevşehirli (Hazırlayan): *Orkun* (1962-1964)
GOCUL, Basri: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
GÖKALP, Kaya: *Orkun* (1962-1964)
GÖKALP, Ş. Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
GÖKÇEOĞLU, Sait: *Orkun* (1950-1952)
GÖKDEMİR, Ayvaz: *Orkun* (1962-1964)
GÖKDEMİR, Şinasi: *Orkun* (1962-1964)
GÖKHUN, İsmail Hakkı [Şaman]: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
GÖKSEL, Ali Nüzhet: *Orkun* (1950-1952)
GÖKYAY, Ayşe Ferhunde: *Atsız Mecmua*
GÖKYAY, Orhan Şaik: *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1933-1934), *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
GÖKTÜRKOĞLU, Erol Atik: *Ötüken*
GÖLPINARLI, Abdülbaki: *Atsız Mecmua*
GÖRAL, Güngör: *Orkun* (1962-1964)
GÖRGÜN, Bedrettin: *Orkun* (1950-1952)
GÖZLER, H. Fethi (Hamidoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
GÖZLER, M. Ziya: *Ötüken*
GÖZÜBÜYÜK, Faik: *Orkun* (1950-1952)
GÜCÜYENER, Selma: *Orhun* (1943-1944)
GÜÇ, Mahmut (Karadavudoğlu): *Orkun* (1950-1952)
GÜL, Kemâl Vehbi: *Orkun* (1962-1964)
GÜLCÜ, Dursun: *Orkun* (1962-1964)
GÜLDOĞAN, Vedat: *Ötüken*
GÜLE, Ramazan: *Ötüken*
GÜLEÇ, Azmi [Azmi Gülahmedoğlu]: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
GÜLEÇ, İbrahim: *Ötüken*
GÜLER, Zülfü: *Ötüken*
GÜLERMAN, Mahmut: *Orkun* (1950-1952)
Gültekin: *Ötüken*
GÜLTOP, Alâattin: *Ötüken*
GÜLTOP, Tekin: *Ötüken*
GÜNAY, Ali: *Orkun* (1950-1952)
GÜNAY, İlhan: *Ötüken*
GÜNAY, Turgut [Yetik Ozan]: *Ötüken*
GÜNAY, Zühtü: *Orhun* (1943-1944)
GÜNDÜZ, Eyüp: *Orkun* (1950-1952)

GÜNERİ, Emrullah: *Orkun* (1962-1964)
GÜNEY, Muhittin: *Ötüken*
GÜRAKAR, Faruk Nafiz: *Ötüken*
GÜRAY, Metin: *Orkun* (1962-1964)
GÜRBÜZ, Ülkü: *Ötüken*
GÜRBÜZ, Yılmaz: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
GÜRCAN, Hasan: *Ötüken*
GÜREL, Reşat: *Ötüken*
GÜRGÜN, Ramazan: *Ötüken*
GÜRKAYNAK, İbrahim: *Ötüken*
GÜRSOY, B. Kemâl: *Ötüken*
GÜVEMLİ, Zahir Sıtkı: *Orhun* (1933-1934)
GÜVEN, Turan: *Ötüken*
GÜVENÇ, Mahmut: *Ötüken*
GÜZEL, Şükrü (Sünnetçioğlu): *Orkun* (1950-1952)
GÜZELSOY, Emin (Garabağlı): *Ötüken*
HACALOĞLU, Yücel: *Orkun* (1962-1964)
Hazralioğlu: *Orkun* (1950-1952)
HACİBEKİRLER, Işın: *Ötüken*
HACİEMİNOĞLU, Necmettin: *Ötüken*
HACİÖMEROĞLU, Mustafa: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
HAKAN, Hasan Sami: *Orkun* (1962-1964)
HANCIOĞLU, Rasim: *Orkun* (1962-1964)
HATTAT, Mehmet İzzet: *Orkun* (1962-1964)
HAZERİ, Nebi: *Ötüken*
HAZNEDAROĞLU, Mustafa Bayhan: *Orkun* (1950-1952)
HIZAL, Mustafa Zihni [Hızaloğlu Mustafa]: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
Hikmet Tuğrul: *Atsız Mecmua*
Hikmet Turğut: *Atsız Mecmua*
HOFMEİER, Karl: *Orhun* (1933-1934)
HOSTLER, C. W.: *Orkun* (1962-1964)
HÜDAVERDİ, Fuat: *Orkun* (1950-1952)
ILGAR, Hayrani: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ILGAR, İsmail: *Ötüken*
İlgaz Çobanı: *Orkun* (1950-1952)
İlgaz Kâşif: *Atsız Mecmua*
Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Cemiyeti Gençlik Kolu: *Orkun* (1962-1964)

Işbara Alp: *Ötüken*
IŞIK, Mustafa: *Orkun* (1950-1952)
IŞIKGÜNEL, Galip: *Ötüken*
IŞITMAN, İshak Refet: *Ötüken*
İBRAHİM, Süleyman: *Orkun* (1962-1964)
İkbâl (Pakistan Millî Şairi): *Orkun* (1962-1964)
İLBEYİ, Hanefi: *Ötüken*
İLERİ, Tefvik: *Atsız Mecmua*
İLHAN, Günay: *Ötüken*
İMAOKA, Çuiçiro: *Ötüken*
İMER, M. Kubilây: *Orkun* (1950-1952)
İNAL, Ayhan: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
İNAN, Abdurrahman: *Ötüken*
İNAN, Abdülkadir: *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1943-1944), *Ötüken*
İNAN, Mehmet Âkif: *Orkun* (1962-1964)
İNANÇ, Hamdi: *Orkun* (1962-1964)
İPEK, Yücel: *Orkun* (1962-1964)
İRİK, Y.: *Ötüken*
İSFENDİYAROĞLU, Fethi: *Ötüken*
İSLAMTÜRK, Sabri Bâki: *Orkun* (1950-1952)
İsmail Safa: *Ötüken*
İŞGAY, İ.: *Ötüken*
İzmir Türk Ocağı: *Orkun* (1962-1964)
İzzet Ulvi: *Ötüken*
İ. Aydın: *Atsız Mecmua*
İ.S.B.: *Orkun* (1950-1952)
İ.T.: *Ötüken*
KAÇAR, Ahmet: *Ötüken*
KADIGİL, Yusuf: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
KADIOĞLU, Süleyman: *Orkun* (1950-1952)
KAFALI, Mustafa (Kafalıoğlu): *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
KAFESOĞLU, İbrahim: *Orkun* (1962-1964)
KALABA, Hüseyin: *Orkun* (1950-1952)
KALAYCIOĞLU, Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
KALLİMCİ, Hasan: *Ötüken*
KALMAZ, Sadettin: *Ötüken*
KAMBEROĞLU, Cahit Aydoğan: *Orkun* (1950-1952)

KAMU, Kemalettin Kâmi: *Ötüken*
KANBEROĞLU, Nizamettin: *Orkun* (1950-1952)
KAPLAN, Ahmet (Torunoğlu): *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
KAPLAN, Mehmet [Nuri Tarhan]: *Orkun* (1950-1952)
KARAAĞAOĞLU, A. Necati: *Orkun* (1950-1952)
KARAALP, M. Canbulat: *Ötüken*
Kara Ozan: *Ötüken*
KARABAYRAKTAR, Abdurrahman: *Ötüken*
KARABULUT, Abdullah: *Ötüken*
KARABULUT, Hasan: *Orkun* (1962-1964)
KARACA, Ahmet M.: *Orkun* (1950-1952)
KARACA, Erdal: *Ötüken*
KARACA, Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
Karacaoğlan: *Atsız Mecmua*
KARAÇAYLI, Yılmaz Nevruz: *Orkun* (1962-1964)
KARADENİZ, Fikret (Karamustafaoğlu): *Ötüken*
KARAGAÇ, A. İhsan: *Orhun* (1943-1944)
KARAGÖZ, İbrahim: *Ötüken*
KARAHAN, Fatma: *Ötüken*
KARAKOÇ, Abdürrahim: *Orkun* (1962-1964)
KARAKOÇ, Bahattin: *Orkun* (1962-1964)
KARAMAĞARALI, Halûk: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
KARAMUK, A. Ziya: *Atsız Mecmua*
KARANAKÇI, Safaattin Rıza: *Atsız Mecmua*
KARATAŞ, A.: *Orkun* (1962-1964)
KARATAY, Mümin Durmaz: *Ötüken*
KARTAL, Göktürk: *Ötüken*
KARTALKAYA, F. İnci: *Orkun* (1950-1952)
KAYA, Çetin: *Ötüken*
KAYABEK, Mustafa: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
KAYALAR, Şükrü: *Ötüken*
KAYIHAN, Hasan: *Ötüken*
KAYIHAN, Hikmet: *Ötüken*
KAYIHAN, Himmet: *Ötüken*
Kayıhan Isıkgöllü: *Ötüken*
KAYSERİLİ, R.: *Ötüken*
Kaytmazoğlu: *Orkun* (1962-1964)

KAZAZ, İskender: *Ötüken*
KEKEVİ, Turan [Kekevioğlu]: *Ötüken*
KELEMEROĞLU, Sabri: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
KELEŞ, Abdurrahman: *Ötüken*
KEREY, D.: *Ötüken*
KERKÜKLÜ, Semire Mutapçı [Kerküklü Gökçe]: *Ötüken*
KERKÜKLÜ, Tuncer: *Ötüken*
KESKİN, Şevket: *Ötüken*
KHAN, H.A. Ayaz: *Ötüken*
Kıbrıs'lı Türk: *Ötüken*
KILICÖZLÜ, İlhan: *Orkun* (1950-1952)
KILIÇ, Ali: *Orkun* (1950-1952)
KILIÇ, Ayfer: *Orkun* (1962-1964)
KILIÇ, Mehmet (Delikurt): *Ötüken*
KILIÇ, Selahattin: *Ötüken*
Kılıçarslan: *Ötüken*
KILIÇOĞLU, B. Nabi: *Orkun* (1962-1964)
KINIKLI, Oğuz: *Ötüken*
KIRAL, Tahir: *Orkun* (1962-1964)
KIRDAR, Sami: *Orkun* (1962-1964)
KARGIN, A.: *Orkun* (1962-1964)
KIRZIOĞLU, M. Fahrettin [M. Kuzu]: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
KIZILTAN, Hikmet Hulusi: *Orkun* (1950-1952)
KİRTİŞOĞLU, Bekir: *Orkun* (1950-1952)
KİSBET, Bülbül: *Ötüken*
KİTAPÇI, Nuran: *Orkun* (1950-1952)
KOCABAŞ, Muammer: *Orkun* (1962-1964)
Kocakurt: *Ötüken*
KOCAMURADOĞLU, Kayı: *Ötüken*
KOÇ, Ali: *Ötüken*
KOÇ, Şükrü: *Ötüken*
KOÇAK, Emin Ercan: *Ötüken*
KOÇAK, Gavseddin: *Ötüken*
KOÇTÜRK, Osman N.: *Orkun* (1962-1964)
KOLOĞLU, Muzaffer Namık: *Orkun* (1950-1952)
KONAR, Fahrettin Savaş: *Orkun* (1962-1964)
KONÇUY, Bihin Cangür: *Orkun* (1950-1952)

KORKMAZ, Sadettin (Kuduzoğlu): *Ötüken*
KORTUN, Ümit: *Orkun* (1950-1952)
KORKUT, M. Şerif: *Orkun* (1950-1952)
Korkut Ozan: *Orkun* (1950-1952)
KORYÜREK, Enis Behiç: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
KOVACS, İvan: *Ötüken*
KOWALSKI, Tadeusz: *Orhun* (1943-1944)
KÖK, Orhan İzzet: *Orkun* (1962-1964)
KÖPRÜLÜ, Fuat: *Atsız Mecmua*
KÖRBAHTİ, Bahtiyar: *Ötüken*
KÖROĞLU, Fethiye: *Orkun* (1962-1964)
KÖRÜKLÜ, Fevzi : *Ötüken*
KÖRÜKLÜ, Neslihan: *Ötüken*
KÖRÜKLÜ, Refet: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
KÖSEMİHAL, Mahmut Ragıp: *Atsız Mecmua*
Kulmaş Tigin: *Ötüken*
Kul Mehmet: *Ötüken*
KULOĞLU, Lâle: *Orkun* (1962-1964)
Kul Ozan: *Ötüken*
KUM, Naci [Muallim Atabeyli]: *Atsız Mecmua*
KUNTAY, Mithat Cemal: *Ötüken*
KURAL, Kaplan: *Orkun* (1950-1952)
Kurt Bora: *Orkun* (1962-1964)
KURT, Osman Nuri: *Ötüken*
KUTLAR, Mısırlıoğlu Vedat: *Orkun* (1950-1952)
KUTLUK, Akın: *Orkun* (1950-1952)
Kutluk Alp Gökbörü: *Orkun* (1962-1964)
KÜLAHLIOĞLU, Mehmet: *Orhun* (1943-1944)
Kültür ve Töre Derneği: *Ötüken*
Külüg Tegin: *Orkun* (1950-1952)
Kür Şad: *Orkun* (1950-1952)
KÜRŞAD, Necdet (Menlioğlu): *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
KÜRŞAD, Z.: *Orkun* (1962-1964)
KÜTÜKHAYTAOĞLU, Ahmet: *Orkun* (1950-1952)
LEKESİZ, Bekir Hakan: *Ötüken*
LEONHARD, Adams: *Orkun* (1962-1964)
LEVENTOĞLU, Vasfi: *Orkun* (1950-1952)

LÖKER, Erhan: *Orkun* (1950-1952)
MADRAN, Ahmet Yekta: *Orhun* (1933-1934)
MALATACIK, A. Saffet: *Orkun* (1962-1964)
Malatyalı Türkçü Gençler: *Orkun* (1950-1952)
MARAŞLI, Erol: *Ötüken*
MARTLI, Hulûsi: *Ötüken*
MARUFOĞLU, Ali (Kerküklü): *Ötüken*
Mehmet Enver: *Atsız Mecmua*
Mehmet Halid: *Atsız Mecmua*
MEMİOĞLU, Fikret (Elazığlı): *Ötüken*
MENETLİOĞLU, Nazmi: *Orkun* (1962-1964)
MENEVŞEROĞLU, Osman: *Orkun* (1950-1952)
MENTEŞİ, A. Korhan: *Orkun* (1950-1952)
MERİÇ, Dilek: *Ötüken*
METEOĞLU, M. Hacı: *Orkun* (1950-1952)
MIZRAKOĞLU, Tevhit: *Orhun* (1943-1944)
MİNARECİOĞLU, Yaşar: *Ötüken*
Muhittin Ayhan: *Orhun* (1933-1934)
Muhsin Mithat: *Orhun* (1933-1934)
MUĞULKOÇ, Şahin Nuri: *Orkun* (1950-1952)
MURAT, Fatma: *Orkun* (1962-1964)
MUTLULAR, Erdoğan: *Ötüken*
MUZ, Ufuk: *Ötüken*
MÜFTÜOĞLU, Ahmet Hikmet: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
MÜFTÜOĞLU, Atasoy: *Orkun* (1962-1964)
Mühendis Mektebi Talebe Cemiyeti: *Atsız Mecmua*
MÜMTAZ, Selman: *Ötüken*
Mim. Ayın. Fe.: *Ötüken*
M. Emin: *Orhun* (1933-1934)
M. Oğuz: *Atsız Mecmua*
Namık Kemal: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Nazım Hikmet: *Orkun* (1950-1952)
Nejat Rıza: *Atsız Mecmua*
NEVRES, Salâh: *Ötüken*
NEVŞEHİRLİ, Sefer: *Orkun* (1962-1964)
Nilgün: *Ötüken*
Niyazi Tevfik: *Atsız Mecmua*

NUR, Rıza: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
OĞUZ, F.: *Ötüken*
OĞUZ, Kemal: *Orkun* (1962-1964)
OĞUZBEYİ, N.: *Ötüken*
OĞUZCAN, Erdener: *Orkun* (1962-1964)
OĞUZHAN, Osman: *Ötüken*
OK, Mustafa: *Ötüken*
OKÇULAR, Sedat: *Ötüken*
OKER, Celil: *Ötüken*
OKUR, Mustafa: *Orkun* (1962-1964)
OKURER, Cahit: *Ötüken*
OKUYAR, Hikmet (İmamoğlu): *Ötüken*
ONAT, Nuri: *Orhun* (1943-1944)
ONAY, Ahmet Talât: *Atsız Mecmua*, *Orkun* (1962-1964)
ORALTAY, Hasan [Kazak Balası]: *Ötüken*
ORHON, Orhan Seyfi: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Orhun: *Orhun* (1943-1944)
ORHUN, Mehmet: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Orkun: *Orkun* (1950-1952)
Orkun: *Orkun* (1962-1964)
ORKUN, Hüseyin Namık: *Orkun* (1950-1952)
Orkuncu: *Orkun* (1962-1964)
ORTAÇ, Yusuf Ziya: *Ötüken*
ORTAKÇIOĞLU, Ahmet: *Orkun* (1962-1964)
Osman Nuri: *Orhun* (1933-1934)
OTAYLI, Ramiz Özler: *Ötüken*
OYRAKOĞLU, Gündoğdu: *Orkun* (1962-1964)
OZANSOY, Halit Fahri: *Ötüken*
OZMAN, Ahmet: *Orkun* (1962-1964)
ÖCAL, Cemal Oğuz: *Orhun* (1943-1944)
ÖCAL, Süleyman: *Orkun* (1962-1964)
ÖDEN, Ümit: *Orkun* (1962-1964)
ÖĞRÜK, Gökçehan: *Ötüken*
ÖĞÜTÇÜ, Oktay: *Ötüken*
ÖKSÜZ, İskender [Ayhan Tuğcugil]: *Ötüken*
ÖKSÜZ, Şükrü: *Ötüken*
ÖLMEZ, Ümit: *Orkun* (1950-1952)

Ömer Seyfeddin: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ÖNDER, Cevat: *Orkun* (1962-1964)
ÖNDER, Çolpan: *Ötüken*
ÖNER, Ömer Erkut: *Orkun* (1962-1964)
ÖNEŞ, Hasan Basri: *Orkun* (1950-1952)
ÖNGÜL, Ayşe: *Ötüken*
ÖNSOY, Lütfi: *Orkun* (1950-1952)
ÖREN, M. Metin: *Orkun* (1962-1964)
Ötüken: *Ötüken*
ÖTÜKEN, Adnan Cahit: *Atsız Mecmua*
ÖTÜKEN, Bekir A.: *Ötüken*
Ötüken Bozkurt: *Ötüken*
ÖZATA, Mustafa: *Orkun* (1950-1952)
ÖZAY, Mevlüt: *Ötüken*
ÖZBEK, Hamza Sadi [Özbekoğlu]: *Orhun* (1943-1944), *Ötüken*
ÖZBEK, Süleyman: *Ötüken*
ÖZÇAMLI, Mirat: *Ötüken*
ÖZDAĞ, Muzaffer: *Orkun* (1962-1964)
ÖZDEMİR, Ahmet: *Ötüken*
ÖZDEMİR, Günay: *Ötüken*
ÖZDEMİR, İsmail: *Ötüken*
ÖZDEMİR, Mehmet Bilge: *Orkun* (1962-1964)
ÖZDEMİR, Nureddin (Hüseyinbeyoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ÖZDEMİR, T. Süreyya: *Orkun* (1950-1952)
ÖZDEMİROĞLU, Kaya: *Orkun* (1950-1952)
ÖZDEN, Ö. Dündar: *Orkun* (1950-1952)
ÖZEN, Necati: *Ötüken*
ÖZEN, Peyman: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
ÖZEN, Y. Kenân: *Orkun* (1962-1964)
ÖZEN, Yusuf İzzettin: *Orkun* (1950-1952)
ÖZER, Ali Rıza (Türkmenoğlu): *Orkun* (1950-1952)
ÖZERGİN, Muammer Kemal [Özergin]: *Ötüken*
ÖZER, Tülay: *Orkun* (1962-1964)
ÖZGELEN, Necdet: *Orhun* (1943-1944)
ÖZGEN, Sarper: *Ötüken*
ÖZHAN, Kurt Tarık (Hatunoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ÖZKANOĞLU, Özkan: *Orkun* (1950-1952)

ÖZKAT, Nevin: *Ötüken*
ÖZKUL, Hulûsi: *Orkun* (1950-1952)
ÖZMEN, M. Şevki: *Orkun* (1962-1964)
ÖZORAN, Beria Remzi: *Orkun* (1962-1964)
ÖZPOLAT, M. Ali: *Ötüken*
ÖZSOY, Ahmet Rasim: *Orkun* (1950-1952)
ÖZSÖĞÜT, Bekir: *Orkun* (1962-1964)
ÖZŞAHİN, Aydın: *Ötüken*
ÖZTAŞ, Ateş: *Ötüken*
ÖZTÜRK, Osman: *Ötüken*
ÖZYALÇIN, Hüdaverdi: *Orkun* (1962-1964)
ÖZYILDIRIM, Bekir Sıddık: *Orkun* (1950-1952)
PAKYÜREK, Nurettin: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
PAPAKÇI, Zihni: *Ötüken*
PAPP, Kalman: *Ötüken*
PARLAK, Sıddık (Hacıhıdıroğlu): *Ötüken*
PEHLİVAN, Yusuf: *Orkun* (1962-1964)
PEKDEMİR, Adnan Ziya: *Orkun* (1962-1964)
PEKİN, Orhan: *Ötüken*
PEKİN, T.: *Ötüken*
PETEKÇİ, Ahmet: *Orkun* (1950-1952)
PETEKÇİ, Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
PETÖFİ, Sandor: *Orkun* (1962-1964)
PİŞKİN, Halil: *Ötüken*
PİYADE, Dursun: *Ötüken*
POLAT, Ö.: *Ötüken*
POLATOĞLU, Murat: *Ötüken*
POYRAZ, Kâzım (Çobanoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
POYRAZ, Olcay: *Orkun* (1962-1964)
PÜSKÜLLÜOĞLU, Turan Ali: *Orkun* (1950-1952)
Rânâ Hulûsi: *Ötüken*
RADO, Şevket: *Ötüken*
Refik Fikret: *Atsız Mecmua*
Reşat Oğuz: *Atsız Mecmua*
RUBİN, W.: *Orkun* (1950-1952)
SAATÇIOĞLU: *Orkun* (1962-1964)
SAATÇI, Suphi [S.S]: *Ötüken*

Sabiha Nafiz: *Ötüken*
SABİS, Ali İhsan: *Orhun* (1933-1934), *Orkun* (1950-1952)
SAFA, Peyami: *Orkun* (1962-1964)
Safioğlu: *Orkun* (1950-1952)
SAFÖZ, Turan [Tanrıdağı Turan]: *Ötüken*
SAĞIR, Alp Müjdat: *Ötüken*
SAĞLAM, Mustafa: *Orkun* (1962-1964)
SAĞLIK, Enver: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
Samih Rıfat: *Ötüken*
SAN, İlkân: *Orkun* (1962-1964)
Sanat Derneği Müteşebbis Heyeti: *Ötüken*
SANÇAR, Nejdət [Okçuoğlu, Ahmet Tuğcu, A. Çiftçioğlu, A. Okçuoğlu, Ahmet Tuğcu, Yiğit Bilge, Sermet Uslu]: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
SANÇAR, Reşide: *Orhun* (1943-1944), *Ötüken*
SARAN, Mutena: *Orkun* (1950-1952)
SARIGÜL, İ. Hakkı: *Orkun* (1950-1952)
SATOĞLU, İsmet Abdullah: *Orkun* (1950-1952)
SAVAŞ, Ali Hikmet: *Orkun* (1950-1952)
SAVAŞ, Mustafa: *Ötüken*
SAVAŞAN, Mustafa Sırrı: *Ötüken*
SAVAŞCI, Abdullah: *Orkun* (1950-1952)
SAVAŞCI, Ülkü: *Ötüken*
SAVİ, M. Lütfi: *Ötüken*
Savtekin Isıkgöllü: *Ötüken*
SAY, Tansu: *Ötüken*
SAYILGAN, Aclan: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
SEBÜKTAY, Nevzat: *Ötüken*
SEFERCİOĞLU, Necmettin: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
Sefîlî: *Ötüken*
Selâhattin Sait (Müderrişzade): *Atsız Mecmua*
SELIŞIK, Nihat: *Orkun* (1962-1964)
SEPETÇİOĞLU, Mustafa Necati: *Orkun* (1950-1952)
Sepicioğlu: *Orhun* (1943-1944)
SERDAROĞLU, Emin Bülend: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
SERDENGEÇTİ, Osman Yüksel: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1962-1964)
SEVİNÇ, Nejdət: *Ötüken*
SEZAL, İhsan: *Orkun* (1962-1964)

SİBER, Şinasi: *Orkun* (1962-1964)
SİNAN, Mürsel: *Ötüken*
Sivaslı Naci: *Orkun* (1962-1964)
SOFUOĞLU, M. Zeki [M.Z.S., Ziya Aydınoğlu]: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964),
Ötüken
SOĞUCAKLI, Nihat: *Ötüken*
SOLMAZ, Sahir: *Ötüken*
SOMAY, Ömer Fikret: *Orhun* (1943-1944)
SOMUNCUOĞLU, Sadi: *Orkun* (1962-1964)
SOYKAN, Fikret: *Ötüken*
SOYLU, Nur: *Orkun* (1962-1964)
SOSYAL, Muzaffer: *Orkun* (1962-1964)
SOYUER, Halil: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
SOYULMAZ, Mekin Murat: *Orkun* (1962-1964)
STERNTHAL, Friedrich: *Atsız Mecmua*
SUBAŞI, Muhsin İlyas: *Orkun* (1962-1964)
SUHEND, B.K.: *Ötüken*
SUNALP, Turgut: *Orkun* (1962-1964)
SUNGURALP, Sencer: *Ötüken*
Suud Saffet: *Ötüken*
SUVER, Akkan: *Orkun* (1962-1964)
SÜKAN, Şinasi: *Orkun* (1962-1964)
Süleyman Nazif: *Orkun* (1950-1952)
S.R.: *Atsız Mecmua*
ŞABANOĞLU, Mehmet Gökalp: *Orkun* (1950-1952)
ŞADAN, İzzeddin: *Orkun* (1950-1952)
ŞAHİN, Fikri: *Ötüken*
ŞAKİROĞLU, Canip Sıtkı: *Orhun* (1943-1944)
Şakir Ziya: *Atsız Mecmua*
Şemsî: *Orhun* (1933-1934)
ŞENER, Hasan: *Ötüken*
ŞENOL, M. Yağızhan: *Ötüken*
ŞİRİN, Mehmet: *Ötüken*
ŞİŞMAN, Haydar: *Orkun* (1950-1952)
ŞİŞMAN, Nevzat: *Orkun* (1950-1952)
Ş. Doğan: *Orhun* (1933-1934)
Ş. Fahri: *Orhun* (1933-1934)

TALAY, Aydın: *Orkun* (1962-1964)
TALBOTT, G.: *Atsız Mecmua*
TAMAR, Turan: *Orhun* (1943-1944)
TANÇ, Behzat: *Ötüken*
TANIRER, Remzi: *Ötüken*
TANSEL, Fevziye Abdullah: *Atsız Mecmua, Orhun* (1933-1934), *Orkun* (1962-1964)
Tanyel: *Orkun* (1962-1964)
TANYU, Hikmet (Çivicioğlu) [Arif Çivicioğlu]: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964),
Ötüken
TARTANOĞLU, Naci: *Orkun* (1950-1952)
TARCAN, Sönmez: *Orkun* (1962-1964)
TARDU, Ömer Bedî [Ö. Bedii]: *Orhun* (1933-1934)
TARHAN, Abdülhak Hâmîd: *Ötüken*
TAŞDUMAN, Mehpare [Mehpare Nihâl]: *Atsız Mecmua*
TAŞKENT, Ali: *Ötüken*
TEKTAŞ, Nâzım: *Ötüken*
TATARAGASIGİL, Emrullah: *Ötüken*
TECER, Ahmet Kutsi: *Atsız Mecmua*
TENGİRŞEK, Yusuf Kemal: *Orkun* (1962-1964)
TERZİBAŞIOĞLU, Hakkı Süha: *Orkun* (1950-1952)
TEVETOĞLU, Fethi [Atsız Yoldaş, Hasan Değirmenci]: *Atsız Mecmua, Orhun* (1933-1934),
Orkun (1962-1964), *Ötüken*
Tevfik Fikret: *Ötüken*
TEYMUR, Necdet: *Orkun* (1962-1964)
TEZER, Cem: *Orkun* (1962-1964)
TIRAŞ, Talât: *Ötüken*
TİBOR, Florian: *Ötüken*
TİMURTAŞ, Faruk Kadri [Faruk K. Demirtaş]: *Orkun* (1950-1952)
TİPİGİL, İhsan Polat: *Orkun* (1962-1964)
TİRELİ, Halil: *Ötüken*
TOGAN, İsenbike: *Ötüken*
TOGAN, Zeki Velidî: *Atsız Mecmua, Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-
1964), *Ötüken*
TOKLUCUOĞLU, Tuğrul: *Orkun* (1950-1952)
TOKSUN, Cafer: *Ötüken*
TONGUÇ, Yaşar: *Orkun* (1950-1952)
Tonyukuk: *Ötüken*

TOPLU, Abdülhâdi [Abdülhâdi Topallıoğlu]: *Orkun* (1950-1952)
TOPTAN, Köksal: *Orkun* (1962-1964)
Toroslu: *Orkun* (1950-1952)
TORUNOĞLU, Aydın: *Ötüken*
TOSUNER, Necati: *Orkun* (1962-1964)
TOTH, İmre Von: *Ötüken*
Trabzonlu Avare Nuri: *Orkun* (1950-1952)
TUFAN, Ekrem Şeref: *Orkun* (1950-1952)
TUNCALP, Enver: *Orkun* (1962-1964)
TUNCAR, Ferit Ragıp: *Atsız Mecmua*
TUNÇSİPER, Nedim: *Orhun* (1943-1944)
Turan: *Ötüken*
TURAN, Ahmet Yaşar: *Ötüken*
TURAN, Emel: *Ötüken*
TURAN, Hasan: *Ötüken*
TURAN, Kâmil: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
TURAN, Şekür: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
TURANİBAŞER, Celâl: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
TURHAN, Mümtaz: *Ötüken*
TURHAL, Yüksel: *Orkun* (1962-1964)
TÜMER, Ali Vehip: *Orkun* (1950-1952)
TÜMTÜRK, İsmet: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
TÜMTÜRK, Münir: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
TÜMTÜRK, Yalman: *Orkun* (1962-1964)
TÜNGER, İbrahim: *Orkun* (1962-1964)
TÜRK, Cezmi [Ahmet Rıza]: *Atsız Mecmua*, *Orhun* (1943-1944)
Türkçüler Derneği Genel Merkezi: *Ötüken*
Türk Dilinin Dostları ve Koruyucuları Derneği: *Ötüken*
TÜRKDOĞAN, Orhan: *Orkun* (1950-1952)
TÜRKEKUL, Orhan: *Ötüken*
TÜRKEKULSOYLU, Güven: *Orkun* (1950-1952)
TÜRKER, Mustafa: *Ötüken*
TÜRKEŞ, Alparslan [A. Kazganoğlu]: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
TÜRKEŞ, Ceyhan: *Orkun* (1962-1964)
Türk Gençlik Teşkilâtı Ankara Şubesi: *Orkun* (1950-1952)
Türk Gençlik Teşkilâtı Kayseri Şubesi: *Orkun* (1950-1952)
Türk Gençlik Teşkilâtı Konya Şubesi: *Orkun* (1950-1952)

Türk Gençlik Teşkilâtı Konya Şubesi: *Orkun* (1950-1952)
Türk Kültür Ocağı İdare Heyeti: *Orkun* (1950-1952)
Türk Milliyetçiler Derneği Ankara Şubesi: *Orkun* (1950-1952)
Türk Milliyetçiler Derneği Kars Şubesi: *Orkun* (1950-1952)
Türk Milliyetçiler Derneği Konya Şubesi: *Orkun* (1950-1952)
Türk Milliyetçiler Derneği Umumî Başkanlığı: *Orkun* (1950-1952)
T.G.T Genel Başkanlığı: *Orkun* (1950-1952)
UÇAR, Çömişbayoğlu Hamza: *Ötüken*
UĞUR, Kürşad Ahmet: *Ötüken*
UĞURALP, Ahmet: *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
UĞURALP, Mehmet: *Orkun* (1950-1952)
UĞURGEL, M. Veysi: *Orkun* (1950-1952)
ULAŞ, Bahri: *Orkun* (1962-1964)
ULUÇ, Fuat: *Orkun* (1962-1964)
ULUGÜR, Mustafa E.: *Ötüken*
ULUĞTEKİN, İsmail Murat: *Ötüken*
ULUĞTEKİN, Murat: *Ötüken*
ULUKUŞ, İsmail: *Ötüken*
ULUSOY, Haydar: *Ötüken*
ULUSOY, Nüzhet: *Orhun* (1943-1944)
UMAR, Bilge: *Orkun* (1950-1952)
UNCUGİL, A. Gani: *Orkun* (1962-1964)
USLU, Mehmet Zeki: *Ötüken*
Uslu Ozan: *Orhun* (1943-1944)
UŞAKLI, Ömer Bedrettin: *Ötüken*
UYTUN, Göktürk Mehmet: *Orkun* (1962-1964)
UYTUN, Nurettin (Gökoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
UZMEN, Reşat [Karabudundan Reşat]: *Ötüken*
UZUNOĞLU, A.: *Ötüken*
ÜÇER, Osman: *Ötüken*
ÜLGÜ, Feyzi: *Ötüken*
ÜLKÜ, Feyzullah Sacit: *Ötüken*
Ülkü Ocakları Yurt Dışı Hannover Teşkilâtı: *Ötüken*
ÜLKÜTAŞIR, Mehmet Şakir: *Atsız Mecmua*
ÜLSEVER, A. Hayri: *Orkun* (1950-1952)
ÜNAL, Cemal: *Ötüken*
ÜNAL, Cemil: *Orkun* (1962-1964)

ÜNAL, Recep: *Orkun* (1962-1964)
ÜNAL, Tahsin: *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964)
ÜNAL, Ülkü: *Ötüken*
ÜNALAN, Nadire: *Orkun* (1950-1952)
ÜNALDI, Cemali (Hasannebioğlu): *Ötüken*
ÜNSAL, Muhip Zeki: *Ötüken*
ÜSTÜN, Önder: *Ötüken*
VARIMLI, Esmâ: *Orkun* (1962-1964)
VEZİROĞLU, İlder: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
Von Zeekt: *Atsız Mecmua*
VUREL, H. Kemal: *Orhun* (1943-1944)
WAGEMANN, Ernst: *Atsız Mecmua*
Y.A.: *Ötüken*
YAHNİCİOĞLU, Şevket: *Ötüken*
YAKUBOĞLU, Enver: *Ötüken*
YALÇIN, Aydın: *Orkun* (1962-1964)
YALÇIN, M. Ragıp (Ateşoğlu): *Orkun* (1950-1952)
YALÇINTAŞ, Nevzat: *Orkun* (1950-1952)
YALTKAYA, Şerafettin: *Atsız Mecmua*
YANDI, Mustafa: *Ötüken*
YASAKÇI, Orhan: *Orkun* (1950-1952)
Yaşar Zeki: *Atsız Mecmua*
YAVAŞ, Hayâlî Hasan (Vanlıoğlu): *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*
YAYLA, Hamza: *Orkun* (1962-1964)
YAZGAN, Necati: *Ötüken*
YELMAN, Rayiha: *Orkun* (1962-1964)
YENER, Ahmet: *Orkun* (1950-1952)
YENİGÜN, Hayri: *Orkun* (1962-1964)
YETKİN, Suut Kemal: *Orhun* (1933-1934)
YILANLIOĞLU, Babür: *Orkun* (1962-1964)
YILANLIOĞLU, Fahriye: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1962-1964)
YILANLIOĞLU, İsmail Hakkı [Neşter]: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
YILDIRAK, Zeynelabidin: *Ötüken*
Yıldırım: *Ötüken*
YILDIRIM, Bektaş: *Ötüken*
YILDIRIM, Elmas: *Orhun* (1943-1944), *Orkun* (1950-1952), *Ötüken*

YILDIRIM, Mustafa: *Ötüken*
YILDIRIM, O. Kürşad (Pehlivanlıoğlu): *Orkun* (1962-1964)
YILDIRIM, Osman K.: *Orkun* (1962-1964)
YILDIZHAN, Mustafa: *Ötüken*
YILMAZ, Ertuğrul: *Ötüken*
YILMAZ, Mevlüt Uluğtekin [Mevlüt Yılmaz]: *Ötüken*
YILMAZ, Mithat (Recepoğlu): *Ötüken*
YILMAZ, Ramazan: *Ötüken*
YILMAZ, Sezai (Gökdereli): *Orkun* (1950-1952)
YILMAZ, Tuncay: *Ötüken*
YILMAZ, Yusuf: *Orkun* (1962-1964)
YOLCU, Bedri: *Ötüken*
YÖNLÜ, Cafer: *Ötüken*
YÖNTEM, Ali Canip: *Ötüken*
YURDAKUL, Mehmet Emin: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
YURDAKUL, Muharrem Mermer: *Orkun* (1950-1952)
YURTSEVER, İlhan (Galipoğlu): *Orkun* (1950-1952)
YUSUFZADE, Musa: *Ötüken*
YÜCEL, Ahmet Yavuz (Gökçeoğlu): *Orkun* (1962-1964), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
YÜCEL, Nihat: *Ötüken*
YÜCEL, Özkan: *Ötüken*
YÜKSEL, Avni: *Orkun* (1950-1952)
YÜKSEL, Egemen: *Ötüken*
ZEYBEK, Namık Kemal [Kemaleddin Zeybek]: *Orkun* (1962-1964)
ZEYREK, Nazım: *Ötüken*
Ziya Gökalp [Tevfik Sedat]: *Atsız Mecmua*, *Orkun* (1950-1952), *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*
ZİYAN, Ali: *Orkun* (1962-1964)
ZORLUTUNA, Halide Nusret: *Orkun* (1962-1964), *Ötüken*

EK 4: İlânlar

4.1 Düğün İlânları

“Komünizmle yapmakta olduğu mücadeleyi Senato’da ve yazı alanında başarı ile devam ettiren Dr. Tevetoğlu’nun büyük kızı Filiz Tevetoğlu 6 Mart Cuma günü Ankara Türk Ocağı salonunda, Ankara tüccarlarından birisinin oğlu olan Bayar Ortaç ile nikâhlanmıştır. Törende Ankara’da bulunan bütün Türkçüler ve aile mensupları hazır bulunmuşlardır. Dr. Tevetoğlu’nu ve eşi Gülcan Hanım’ı tebrik eder, genç evlilere saadetler dileriz.”¹¹⁷³

“Eylül ayında Albay Alparslan Türkeş’in büyük kızı Ayzıt Ankara’da Doktor Özben’le evlendi. Ve bu mutlu olay bir otelin büyük salonunda birçok seçkin kimselerin katılımıyla kutlandı...Güzel gelin, Türkeş’in kızı olduğu için dâvetlilerin ve konukların büyük çoğunluğu Türkçü ve milliyetçilerdi. Salonun temiz ve neşeli, aynı zamanda vakur havası; bir oyunbozan olmasaydı, sonuna kadar devam edecekti. Fakat Dünder Seyhan adlı bir emekli albay bulut gibi sarhoş bir halde mikrofona gelerek nutuk çekmeye kalkınca buz gibi bir hava esti ve neşeler öfkeye dönerek kaşlar çatıldı. Çünkü Dünder Seyhan, salonda estirilen Irkçı-Turancı havaya razı olmadığını söylüyordu. Tabii, dili dolaşarak... Türkçülerin toplandığı bir yerde Arap yalellisi, İskoç gaydası, yahut Slav havası değil, elbette Turancılık esecekti. Altaylardan, Tanrıdağlarından esen hava Dünder Seyhan’ı üşütecekse oraya gelmeyebilirdi. Çirkin bir davranışla bir topluluğun neşesini kaçırmanın en büyük görgüsüzlük olduğunu bu eski askerî ateşe bilmeliydi. Şunu da bilmeliydi ki eski Türklerde içmek değil, içip de cıvılamak büyük ayıptı. Eski Türkler düğünlerde günlerce içerler, fakat yalnız neşelenmekle kalırlardı. Cıvılamak şöyle dursun, sendelemeyi, fazla gülmeyi bile hoş karşılamazlardı. Dünder Seyhan da Turancı olsaydı böyle yapar, herkes tarafından ayıplanmazdı. Doğrusu Dünder Seyhan talihli adammış ki albaylığa kadar çıkabilmiş. Yoksa bu kafa ve bu zayıf sinirle Aksak Temir’in ordusunda onbaşı bile olamazdı.”¹¹⁷⁴

“Genç neslin değerli milliyetçi şairi Yavuz Bülent Bakiler ile İsmail Hakkı Yılanlıoğlu’nun büyük kızı Ayşe Yılanlıoğlu’nun düğünleri Ankara Orduevi salonunda yapılmıştır.”¹¹⁷⁵

“Alparslan Türkeş’in ikinci kızı Umay ile Kütahya Lisesi’nin genç Edebiyat Öğretmeni Turgut Günay’ın nikâh ve düğünleri, 27 Ağustos 1966 gecesi Ankara Barıkan Oteli salonunda yapıldı. Tanınmış milliyetçiler ile siyasîlerin de bulunduğu düğün töreninde Umay’ın şahitliğini

¹¹⁷³ *Orkun*, III/26 (Mart 1964), s. 32.

¹¹⁷⁴ Yazı aynı zamanda “Albay-Onbaşı” başlıklı yazıdır. bkz. *Ötüken*, I/10 (15 Ekim 1964), s. 4.

¹¹⁷⁵ *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1964), s. 14.

Nejdet Sançar yapmıştır. Günay ve Türkes ailelerini kutlar, genç milliyetçiler Umay ve Turgut'a saadetler dileriz.”¹¹⁷⁶

“Genç ülküdaşlarımızdan Abdurrahman Çelik ile Fransızca Öğretmeni Nevin Ersoy 13 Mayıs'ta nikâhlandılar. Kutlu olsun der, hayat yolunda başarılar ve bahtiyarlıklar dileriz.”¹¹⁷⁷

“Türkçü gençlerimizden, Atatürk Üniversitesi Türkoloji Asistanı Ahmet Bîcan Ercilasın ile İstanbul üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümü öğrencilerinden Bilge Yolalan 9 Eylül 1967 tarihinde nişanlanmışlardır. Eski ve kıdemli Türkçülerden İzzet Yolalan'ın kızı olan Bilge, yakında mezun olacak ve Erzurum'da öğretmenliğe tayinini isteyecektir. İyi ahlâkları ve çalışkanlıklarıyla tanınan iki gence bahtiyarlıklar dileriz.”¹¹⁷⁸

“Şair arkadaşımız Metin Fehmi Bekâroğlu ile Makbule Şahin Hanım 19 Kasım 1967 tarihinde Trabzon'da hayatlarını birleştirmişlerdir. Türkçülere duyurur, yeni evlilere bahtiyarlıklar, Türklük yolundaki çalışmalarında başarılar dileriz.”¹¹⁷⁹

“Türkçü gençlerimizden Faruk Çil ile Türkçü kızlarımızdan Adalet Ergenekon 30 Aralık 1967 Cumartesi gününün akşamında çok sade bir şekilde nişanlandılar. Birçok bakımdan hayatları da birbirine benzeyen iki gence saadet ve yurt hizmetinde büyük başarılar dileriz.”¹¹⁸⁰

“Tanınmış fikir ve siyaset adamlarından Prof. Dr. Cezmi Türk'ün kızı 'Emek' ile Batı Trakyalı milliyetçi Türk gençlerinden Mustafa evlendiler. İstanbul Üniversitesi Türkoloji Bölümünden mezun olan iki Türkçü genci ve ailelerini tebrik eder, Türklük yolunda başarılar dileriz.”¹¹⁸¹

“Mersin'deki genç ülküdaşlarımızdan Cevdet Akbulut ile Türkçü kızlarımızdan Berrin Turan evlendiler. Kendilerine bahtiyarlıklar ve ülkü yolundaki ortak hayatlarında başarılar dileriz.”¹¹⁸²

“Tanınmış genç ve ateşli ülküdaşlarımızdan, şimdi yedeksubaylığını yapmakta olan Y.T. ile ilkokul öğretmenlerinden Suna Güres Hanım nişanlandılar. Asıl mesleği öğretmenlik olan gencin adını vermiyoruz. Çünkü çok sıkılgan olduğunu biliyoruz. Fakat soranlara ifşa ederiz. Her şeyin açıklanması bizden beklenmemeli, bir kısmını da okuyucular keşfetmelidir. Malûm ya: Söyleyenden dinleyen ârif gerek... Nişanlılara saadet ve ülkü yolunda başarılar dileriz.”¹¹⁸³

¹¹⁷⁶ Ötüken, III/35 (Kasım 1966), s. 16.

¹¹⁷⁷ Ötüken, IV/43 (Temmuz 1967), s. 16.

¹¹⁷⁸ Ötüken, IV/46 (Ekim 1967), s. 16.

¹¹⁷⁹ Ötüken, IV/48 (Aralık 1967), s. 16.

¹¹⁸⁰ Ötüken, V/49 (Ocak 1968), s. 16.

¹¹⁸¹ Ötüken, V/50 (Şubat 1968), s. 5.

¹¹⁸² Ötüken, V/52 (Nisan 1968), s. 16.

¹¹⁸³ Ötüken, V/52 (Nisan 1968), s. 16.

“Nişanlandıklarını evvelce bildirdiğimiz Atatürk Üniversitesi asistanlarından Ahmet Bîcan Ercilasın ile Erzurum Erkek Lisesi Edebiyat Öğretmeni Bilge Yolalan evlendiler. Bahtiyarlıklar diler, Yurt ve Millet uğrunda iyi hizmetler dileriz.”¹¹⁸⁴

“İzmir çevresinin tanınmış genç ve ateşli Türkçülerinden Halil Tireli ile Aydın’ın Germencik ilçesinden İbrahim Cantürk Beğ’in kızı Vicdan Cantürk Hanım, Almanya’da Baden-Württemberg eyaletinin Jestetten şehrinde bundan bir müddet önce nişanlandılar. Çalışmak için uzun süredir Almanya’da bulunup çalışkanlığı ve doğruluğu ile kendisini hem Türklere, hem de yabancılara sevdiren Halil Tireli’nin nişan töreninde Türklerden başka Alman, İtalyan, İspanyol ve Yugoslav aileleri de bulunmuş ve plâklarla oynanan Zeybek oyunları yabancıların çok hoşuna gitmiştir. Genç arkadaşımızı ve nişanlısını tebrik eder, yakında evlenerek bahtiyar bir yuva kurmalarını dileriz.”¹¹⁸⁵

“Mersin’li Türkçü gençlerimizden Abdurrahman Selçuk ile Ümmü Gümüş Hanım 1 Haziran 1968 de evlendiler. Her ikisini de kutlar, bahtiyarlık içinde Türklüğe hizmet etmelerini dileriz.”¹¹⁸⁶

“Tanınmış Türkçü gençlerimizden Halil Tireli ile Vicdan Hanım’ın düğünleri 3 Ağustosta Buldan’da yapılmıştır. Gençlerimize bahtiyarlıklar dileriz.”¹¹⁸⁷

“Uzun yıllar Ankara’da tanınmış gazetelerin parlâmento muhabirliğini yapan ve bir müddetten beri İzmir’de yerleşmiş bulunan Günal Sayın, İzmir’de seçkin bir davetli kitlesinin katıldığı törenle dünya evine girmiş bulunuyor, ‘Sayın’ çiftine mutlu yıllar ve şerefli memleket hizmetleri dileriz.”¹¹⁸⁸

“Genç ve Ateşli ülkücü Yüksel Turhal’ın kendisi gibi ülkücü bir Türk kızı olan Suna Hanım ile evlenmiş olduğunu memnuniyetle öğrenmiş bulunuyoruz. İki de öğretmen olan genç evlilere büyük saadetler diler, memlekete gönülleri Türklük için çarpan Türk evlâtları yetiştirmelerini temenni ederiz.”¹¹⁸⁹

“Milliyetçi subaylarımızdan, Nazilli Jandarma Kumandanı Osman Üçer 8 Kasım 1968 günü, Nazilli Belediye Düğün Salonu’nda yapılan tören ve toplantı ile dünya evine girmiştir. Üçer ve Örsdöven ailelerini ve Osman Üçer ile eşi Mürüvvet Üçer’i kutlar, Tanrı’dan, hayatları boyunca mutlu bir Türk ailesi olmalarını dileriz.”¹¹⁹⁰

¹¹⁸⁴ Ötüken, V/52 (Nisan 1968), s. 16.

¹¹⁸⁵ Ötüken, V/53 (Mayıs 1968), s. 15.

¹¹⁸⁶ Ötüken, V/55 (Temmuz 1968), s. 16.

¹¹⁸⁷ Ötüken, V/56 (Ağustos 1968), s. 16.

¹¹⁸⁸ Ötüken, V/57 (Eylül 1968), s. 15.

¹¹⁸⁹ Ötüken, V/59 (Kasım 1968), s. 15.

¹¹⁹⁰ Ötüken, V/60 (Aralık 1968), s. 16.

“Sayın Türkeş’in en küçük kızı Selcen ile teğmen Hamit Homriş’in nikâh törenleri, 1 Nisan 1969 günü Ankara Göl Gazinosu nikâh salonunda yapıldı. Büyük bir davetli kalabalığının bulunduğu nikâh töreninden sonra, genç çiftler kısa bir balayı gezisine çıkmışlardır. Türkeş ve Homriş ailelerini kutlar, yeni yuvanın genç sahiplerine mutlu ve Türklüpe hizmet dolu yıllar dileriz.”¹¹⁹¹

“Ülkücü gençlerimizden Karadeniz Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi son sınıf öğrencilerinden İsmet Kalkan ile Feriha Sakaloğlu Hanım, 29 Mayıs 1969 tarihinde Trabzon’da evlenmişlerdir. Aynı zamanda komando olan İsmet Kalkan’ı ve eşini tebrik eder, mutlu yıllarda millet ve vatanlarına büyük hizmetler yapmalarını dileriz.”¹¹⁹²

“Sayın Said Bilgiç’in kızı Ufuk ile Dr. Ertan Elgin’in nişan ve nikâhları 1.Ağustos.1969 Cuma günü gecesi, İstanbul’da Yeşilyurt’taki Çınar Oteli’nde yapılmıştır. Genç evlileri tebrik eder, Bilgiç ailesini kutlarız.”¹¹⁹³

“Ötüken’de güzel şiirleri yayınlanan genç Türkçü ve ülkücü öğretmen Murat Çetin, nişanlısı Naile Taşpınar hanım ile 26.6.1969 günü evlenerek dünya evine girmiştir. Genç evlileri kutlar, bahtiyarlık yılları içinde büyük millet hizmetleri dileriz.”¹¹⁹⁴

“Nişanlandıklarını evvelce haber verdiğimiz genç ülküdaşlarımızdan Adalet Ergenekon ile Faruk Çil, 24 Ekim 1969 Cuma günü evlendiler. İki Türkçü gence yeni kurdukları evde bahtiyar ve iyi bir hayat diler, ikisini de kutlarız.”¹¹⁹⁵

“Ankara Atatürk Lisesi Müdürü Veli Soysaldı’nın kızı Edibe Soysaldı ile Kızılcahamam’ın genç kaymakamı Erdal Çakır’ın nişanları 27 Aralık 1969 günü yapıldı. Ankara Hukuk Fakültesi’nin yeni mezunlarından olan Erdal Çakır ile aynı fakültenin 3. sınıfında bulunan Edibe Soysaldı’nın nişan yüzükleri Alp Arslan Türkeş tarafından takılmıştır. Soysaldı ve Çakır ailelerini kutlar, gençlere mutlu yıllar dileriz.”¹¹⁹⁶

“Ötüken yazı kadrosundan, genç Türkçü ve şair, Oltu Lisesi öğretmenlerinden Gavseddin Koçak ile Zortum öğretmenlerinden Zehra Nalbantoğlu Hanım 3 Temmuzda Oltu’da nişanlandılar. Ötüken, mutluluk dilekleri ile, bu sevinçli haberi Türkçü umumî efkâra duyurur.”¹¹⁹⁷

¹¹⁹¹ Ötüken, VI/65 (Mayıs 1969), s. 16.

¹¹⁹² Ötüken, VI/68 (Ağustos 1969), s. 16.

¹¹⁹³ Ötüken, VI/68 (Ağustos 1969), s. 16.

¹¹⁹⁴ Ötüken, VI/68 (Ağustos 1969), s. 16.

¹¹⁹⁵ Ötüken, VI/71 (Kasım 1969), s. 16.

¹¹⁹⁶ Ötüken, VII/73 (Ocak 1970), s. 15.

¹¹⁹⁷ Ötüken, VII/80 (Ağustos 1970), s. 12.

“Beşiktaş Türkçüler Derneği’nin ateşli Türkçü gençlerinden Tuncay Terekli, 19 Eylül 1970 günü Zuhâl Hanım ile evlenerek yeni bir Türk ailesi kurmuştur. Gençleri ve ailelerini tebrik eder, bahtiyarlıklar diler, hayırlı evlâtlar yetiştirmelerini Ulu Tanrı’dan niyaz ederiz.”¹¹⁹⁸

“Dergimiz yazı kadrosundan genç Türk Mirat Özçamlı ile Asuman Hanım, 2 Ekim 1970 günü İzmir’de evlenerek yeni bir Türk yuvası kurmuş bulunuyorlar. Gençleri ve ailelerini tebrik eder, yeni Özçamlı ailesine mutluluklar dileriz.”¹¹⁹⁹

“Genç Türkçülerden Nihat Çetinkaya ile Sevgi Toplu hanımın nişan törenleri 19 ekim 1970 pazartesi günü Bayazıttaki Marmara Lokali Düğün Salonunda birçok Türkçünün katılmasıyla yapılmıştır. Genç nişanlıları kutlar, bahtiyarlıklar diler, ilerde güzel bir yuva kurmalarını Tanrı’dan niyaz ederiz.”¹²⁰⁰

“Muğla Türkçüler Derneği mensuplarından Ticaret Lisesi öğretmeni Hakan Tanrıkut ile, ülkücü bir Türk hanımı olan bankacı Nesrin Koçyiğit 18.10.1970 tarihinde evlendiler. Mutluluklar ve müşterek hayatlarında Türkçülüğe hizmetler dileriz.”¹²⁰¹

“İstanbulun milliyetçi sanatseverlerinin çok yakından tanıdıkları genç, fakat değerli tiyatro sanatçısı Yalçın Akçay ile aynı sanat yolunun genç kabiliyeti Gülçin Özpars, 28 Aralık 1970 günü Beşiktaş Evlendirme Dairesi’nde seçkin bir davetli huzurunda dünya evine girmişlerdir. Sanatın bütün dalları gibi tiyatroyu da fikrin propagandası haline getirmek için çalışan malumlara karşı, gerçek sanatın temsilcileri arasında yer almış bulunan Türk tiyatrosunun bu genç ve gerçekten kıymetli mensuplarını candan tebrik eder, bütün hayatları boyunca Türk sanatına ve dolayısıyla Türklüğe hizmette devam etmelerini dileriz.”¹²⁰²

“Evvelce bu sütunlarda nişanlandıklarını bildirdiğimiz, Ankara Atatürk Lisesi Müdürü sayın Veli Soysaldı’nın kızı Edibe Soysaldı ile nişanlısı genç kaymakam Erdal Çakır’ın nikâh törenleri 27.1.1971 günü Ankara’da belediye nikâh salonunda seçkin bir davetli topluluğu önünde yapılmıştır. Soysaldı ve Çakır ailelerini kutlar, Bigadiç kaymakamı Erdal Çakır ile Hukuk Fakültesi son sınıfı öğrencisi Edibe Çakır’a mutluluklar dileriz.”¹²⁰³

“Ötüken yazı ailesinden genç ve ateşli Türkçü Erhan Demirutku ile Ankara Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü Öğrencisi genç Türkçü Tülây Hanım’ın 21 Şubat 1971 günü nişanlanmış bulduklarını Türkçü umûmî efkâra bildirmekle mutluluk duymaktayız. Genç Türkçüleri ve ailelerini tebrik ederiz.”¹²⁰⁴

¹¹⁹⁸ Ötüken, VII/82 (Ekim 1970), s. 16.

¹¹⁹⁹ Ötüken, VII/82 (Ekim 1970), s. 16.

¹²⁰⁰ Ötüken, VII/84 (Aralık 1970), s. 13.

¹²⁰¹ Ötüken, VII/84 (Aralık 1970), s. 13.

¹²⁰² Ötüken, VIII/85 (Aralık 1971), s. 16.

¹²⁰³ Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

¹²⁰⁴ Ötüken, VIII/88 (Nisan 1971), s. 13.

“Genç ülküdaşlarımızdan Nevzat Demiral ile Gülsen Hanım’ın, seçkin bir dâvetli önünde yapılan nişan törenlerinde, gençlerin yüzükleri, Tarsus’un ateşli ve dönmez Türkçüsü Murat Dörtlemez tarafından takılmıştır. Gençleri ve ailelerini kutlar, kurulmakta olan yuvanın mutlu olmasını dileriz.”¹²⁰⁵

“Genç ülküdaşlarımızdan ‘Ahmet Zafer Özka’ ile ‘Firdevs Sayılan’ Hanım 2 Mart günü nişanlandılar. Genç nişanlılara yakında hayırlı bir yuva kırmaları dileği ile tebriklerimizi iletiriz.”¹²⁰⁶

“Sayın A. Türkeş’in kızı Seven Bige Çağrı ile Yüksek Mühendis Yaşar Saraç’ın nikâhları Ankara’da, Gençlik Parkı’ndaki Belediye Evlendirme Dairesi’nde seçkin ve kalabalık bir davetli topluluğu önünde yapıldı. Nikâhta Seven Bige Çağrı’nın şahitliğini Nejdet Sançar, Yaşar Saraç’ın şahitliğini de Dünder Taşer yaptılar. Yeni kurulan yuvayı kutlar, Türkeş ve Saraç ailelerini tebrik ederiz. Yüksek öğrenimi Almanya’da yapan Yaşar Saraç ile Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu olup İngilizce ve Fransızca bilen Seven Bige Çağrı Saraç’ın milletlerine büyük hizmetler yapmalarını temenni ederiz.”¹²⁰⁷

“Türkçü şair Refet Köroğlu’nün kızı Neslihan Köroğlu ile Turgut Denizel’in nişanları 15.IV.1971 tarihinde Ankara’nın Barikan Oteli salonunda seçkin bir davetli topluluğunun önünde yapıldı. Ankara Ziraat Fakültesi’nde yüksek öğrenimini yapmakta olan Neslihan Köroğlu, bilindiği gibi, yıllardan beri Türkiye okçuluk şampiyonudur. Turgut Denizel ise aynı fakültede asistandır ve halen İngiltere’de bulunmaktadır. Köroğlu ve Denizel ailelerini kutlar, Neslihan Köroğlu’ye ve Turgut Denizel’e kuracakları yuvada mutluluklar ve şerefli Türklük hizmetleri temenni ederiz.”¹²⁰⁸

“Genç ülküdaşlarımızdan ve dergimizin yazarlarından öğretmen Gavseddin Koçak ile nişanlısı öğretmen Zehra Nalbantoğlu 22 Temmuz 1971 de Oltu’da Subay Gazinosunda yapılan törenle evlenmişlerdir. Gençlere bahtiyarlık, uzun ömür ve millî ülkü yolunda hizmetler, başarılar dileriz.”¹²⁰⁹

“Konya Ereğlisindeki genç ülküdaşlarımızdan Hilmi Özgeçer ile Gülümser Hanım 12 Temmuz 1971 de evlendiler. Gençlere bahtiyarlık içinde uzun ömür diler, yuvalarının sağlam bebeklerle şenlenmesini temenni ederiz.”¹²¹⁰

“Yılanlıoğlu ailesinin büyük oğlu Babur Yılanlıoğlu ile Ersoy ailesinin kızı Selma Hanım’ın düğünleri, 6 Ağustos 1971 gecesi Ankara’da Marmara Oteli Gece Kulübünde

¹²⁰⁵ Ötüken, VIII/88 (Nisan 1971), s. 14.

¹²⁰⁶ Ötüken, VIII/88 (Nisan 1971), s. 14.

¹²⁰⁷ Ötüken, VIII/89 (Mayıs 1971), s. 15.

¹²⁰⁸ Ötüken, VIII/90 (Haziran 1971), s. 15.

¹²⁰⁹ Ötüken, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 16.

¹²¹⁰ Ötüken, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 16.

yapılmıştır. Yılanlıoğlu ve Ersoy ailelerini kutlar, genç evlilere mutluluklar ve millet yolunda büyük hizmetler dileriz.”¹²¹¹

“Öğrenimini yaptığı yıllarda Ankara’daki Türkçü toplantıların tertiplenmesinde ve idare edilmesinde büyük ve unutulmaz hizmetleri geçen genç ve ateşli öğretmen Fahrettin Savaş Konar’ın Kurt ailesinin kızı Hikmet Hanım ile kurdukları yuvanın töreni 17 Ağustos 1971 gecesini İstanbul Kadıköyünde Eski Muharipler Lokalinde yapılmıştır. Kurt ve Konar ailelerini tebrik eder, yeni yuvanın sahiplerine mutluluklar ve şerefli millet hizmetleri dileriz.”¹²¹²

“Ateşli Türkçü öğretmen Hüseyin Toparlak’ın oğulları Hasan ile Afşın’ın sünnet düğünleri 8 Ağustos 1971 günü İzmir’de yapıldı. Kendisi gibi ateşli kızlar ve oğullar yetiştiren Hüseyin Toparlak ile eşini tebrik eder, Hasan ile Afşın’a Türklük mücadelesinde şerefli hizmetler dileriz.”¹²¹³

“Dergimiz yazı ailesinden değerli kimya mühendisi Mehmet Orhun’un kızı Mihriban Orhun ile inşaat yüksek Mühendisi Gökçen Hantaloğlu 18 Eylül 1971 günü yapılan bir törenle nişanlanmışlardır. Orhun ve Hantaloğlu ailelerini kutlar, genç nişanlılara da tebriklerimizi sunar ve kuracakları yuvada mutluluklar dileriz.”¹²¹⁴

“Genç ülküdaşlarımızdan Nihat Bircan ile Rahime Özince Hanım 14 Ekim günü Konya’da evlendiler. İkisine de sonsuz bahtiyarlıklar diler, obalarının toraman çocuklarla şenlenmesini temenni ederiz.”¹²¹⁵

“Bir alper kişi dünyaya gelmiş bulunuyor. Bu minik Alper, ülküdaşlarımızdan Emin Çeler ile evdeşi Sabiha Çeler’in yeni doğan çocuklarıdır. Çeler ailesini kutlar, Alper’e ulu atası Alp Er Tunga gibi şeref ve ırk hizmeti ile dolu bir ömür dileriz.”¹²¹⁶

“Türkçü cephenin yakından tanıdığı mücadeleçilerden Necati Uslu’nun Gülyüz Hanım ile kurduğu yuvanın merasimi İstanbul’da yapılmıştır. Alparslan Türkeş’in şahitlik yaptığı nikâh töreninde İstanbul’da bulunan Türkçülerden büyük çoğunluğu hazır bulunmuşlardır. Halen M.H.P. Genel Başkan Yardımcısı bulunan Necati Uşşu’yu ve eşini aileleriyle birlikte kutlar, mutluluklar dileriz.”¹²¹⁷

¹²¹¹ Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

¹²¹² Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

¹²¹³ Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

¹²¹⁴ Ötüken, VIII/94 (Ekim 1971), s. 16.

¹²¹⁵ Ötüken, VIII/94 (Ekim 1971), s. 16.

¹²¹⁶ Ötüken, VIII/94 (Ekim 1971), s. 16.

¹²¹⁷ Ötüken, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15.

“M.H.P. Genel Sekreter Yardımcı Sadi Somuncuoğlu ile genç ülkücülerden Mübeccel Çelik Hanım’ın evlenme törenleri 9 Eylül 1971 tarihinde Ankara’da yapıldı. Somuncuoğlu ve Çelik ailelerini kutlar, genç yuvanın sahiplerine mutluluklar dileriz.”¹²¹⁸

“Nişanlandıklarını daha önceki sayılarımızda haber verdiğimiz, İngiltere’de ihtisas yapmakta olan Ziraat Mühendisi Turgut Denizel ile Türkiye kızlar okçuluk şampiyonu Neslihan Körüklü’nün nikâhları, 3 Kasım 1971 günü Ankara’da Anadolu Kulübü salonunda seçkin bir davetli topluluğu önünde yapıldı. Kendisi de, eşi gibi, ziraatçılık mesleğini seçmiş bulunan ve hâlen Ankara Ziraat Fakültesi’nde okumakta bulunan Neslihan, nikâh töreninden birkaç gün sonra eşi ile birlikte Londra’ya gitmiştir. Genç evlilere mutluluklar ve hayat mücadelesinde, Türklük yolunda büyük başarılar ve hizmetler diler, Körüklü ve Denizel ailelerini de kutlarız.”¹²¹⁹

“Milliyetçi Türklerden Ali Kılıç Beğ’in kızı Konçuy ile İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesi’nde okumakta olan Tarık Asal’ın 22 Ekim 1967 günü düğünleri yapılmış, böylece yeni bir Türk yuvası daha kurulmuştur. Yeni yuvayı kutlar, gençlere mutluluklar diler, örnek bir Türk yuvası olmalarını dileriz.”¹²²⁰

“Dergimiz yazı kadrosundan Yüksek Mühendis Mehmet Orhun’un kızı Mihriban ile Hantaloğlu ailesinin oğlu Gökşen’in[94. Sayıda “Gökşen” yazılmıştır.] nikâhları 7 Şubat 1972 günü saat 14.30 da İstanbul Kadıköy Evlendirme Dairesinde seçkin bir davetli huzurunda yapılmıştır. Daha evvel Ötüken sütunlarında nişanlandıklarını da haber verdiğimiz Mihriban ile Gökşen’i ve ailelerini kutlar, gençlere kurdukları yuvada mutlu bir hayat içinde millet ve, vatanlarına büyük hizmetler dileriz.”¹²²¹

“İstanbul Kadıköy Evlendirme Dairesi, Şubatın 18. Günü ülkücü genç bir çiftin kurdukları yuvayı da defterine geçirdi. Bu genç ülkücü çift Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü’nden Tülây ile, dergimizde yazıları çıkmış genç Türkçü Erhan Demirutku’dur. Tülây Demirutku ile Erhan Demirutku’yu ve ailelerini kutluyor, yeni yuvanın mutluluklar içinde bir hayat sürmesini diliyoruz.”¹²²²

“Genç ve ateşli Türkçülerden ziraat yüksek mühendisi Şahin Gümüş ile Muallâ Özgeçer Hanım’ın 1 Nisan 1972 Cumartesi günü dünya evine girdiklerini Türkçü umumî efkârâ duyurmakla memnunuz. Özgeçer ve Gümüş ailelerini kutlar, gençlere mutluluklar ve Türk’lük yolunda şerefli hizmetler dileriz.”¹²²³

¹²¹⁸ Ötüken, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15.

¹²¹⁹ Ötüken, VIII/96 (Aralık 1971), s. 15.

¹²²⁰ Ötüken, VIII/96 (Aralık 1971), s. 16.

¹²²¹ Ötüken, IX/99 (Mart 1972), s. 16.

¹²²² Ötüken, IX/99 (Mart 1972), s. 16.

¹²²³ Ötüken, IX/101 (Mayıs 1972), s. 16.

“Genç Türkçülerden Yakan Cumalıoğlu ile Oya Han Hanım, 2 Temmuz 1972’de İstanbul’da evlendiler. Gençlere uzun ömür ve sağlık içinde bahtiyarlıklar ve Türklüğe her yönden hizmetler dileriz.”¹²²⁴

“Genç Türkçülerden Enis ile Aytül Hanım, 10 Temmuz 1972’de Bursa’da evlendiler. Özyıldız ve Öksüz ailelerini kutlar, gençlere uzun ömür, sağlık ve saadet diler, Türklük uğrunda başarılar temenni ederiz.”¹²²⁵

“Türkçüler, vatanseverler ve yiğitler diyarı Tarsus’ta bir yeni yuva kuruldu. Yeni yuvanın sahipleri Demiral ailelerinin kızı Gülşen ile oğlu Nevzat’tır. Babaları Yusuf Demiral ile Mustafa Demiral’ın şahıslarında Demiral ailesini kutlar, Gülşen Demiral ile Nevzat Demiral’a mutlu yıllar dileriz.”¹²²⁶

“Genç ülküdaşlarımızdan Ali Diktaş 4.6.1972’de Kıymet Çelik Hanım ile nişanlanmıştır. Mutlu olsun der, ilerde mesut bir yuva kurmalarını dileriz.”¹²²⁷

“Şebinkarahisar’daki ülküdaşlarımızdan Osman İpek, 26 Temmuz 1972’de Kızılca Mahallesi’ndeki evinde evlenerek yeni bir Türkçü aile daha kurmuştur. Kendisi ile sayın evdeşini ve ağabeyi Turan İpek Beğ’i kutlar, saadetler dileriz.”¹²²⁸

“Ateşli Türkçü öğretmen Hüseyin Toparlak’ın kızı Suzan ile Kurtaran ailesinin oğlu İsmet Kurtaran’ın 7 Ağustos 1972 Pazartesi günü İzmir’de nikâhlandıklarını öğrenmiş bulunuyoruz. Toparlak ve Kurtaran ailelerini kutlar, babası gibi Türkçü bir Türk kızı olan Suzan ile İsmet Kurtaran’a mutluluklar ve milletlerine şerefli hizmetler dileriz.”¹²²⁹

“Mersin’deki genç ülküdaşlarımızdan Nihat Yılmaz, 26 Ağustos 1972 günü Elife Özgür Hanım’la nişanlanmıştır. Genç nişanlılara uzun bahtiyarlıklar diler, bütün genç ülküdaşlarımızdan da aynı yolda fazla geç kalmamalarını temenni ederiz.”¹²³⁰

“Genç Ülkücüler Teşkilâtı’nın iki yıl kadar genel başkanlığı vazifesini gören ve zamanında teşkilâtın sayısı 300’e yaklaşan genç milliyetçi Hanefi İlbeyi 6 Ağustos 1972 Pazar günü dünya evine girmiştir. İlbeyi ailesini kutlar, Ayşe İlbeyi ile Hanefi İlbeyi’ne mutluluklar dileriz.”¹²³¹

¹²²⁴ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 14.

¹²²⁵ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 14.

¹²²⁶ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 15.

¹²²⁷ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 16.

¹²²⁸ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 16.

¹²²⁹ Ötüken, IX/105 (Eylül 1972), s. 16.

¹²³⁰ Ötüken, IX/105 (Eylül 1972), s. 16.

¹²³¹ Ötüken, IX/106 (Ekim 1972), s. 16.

“Elâzığ’daki ülküdaşlarımızdan Metin Güray 10.12.1972’de Vildan Hanım ile evlenmiştir. Yeni Obaya bahtiyarlıklar ve hayırlı evlâtlar dileriz.”¹²³²

“Türkçülük Ülküsünün ateşli çerilerinin en ateşlilerinden birisi olan Hikmet Okuyar ile Nuran Bayraktar Hanım’ın nişanları 16 Şubat 1973 tarihinde İstanbul’da yapıldı. Böylece de, yeni bir Türkçü yuvanın temeli atılmış oldu. Gençleri ve ailelerini tebrik eder, bu ilk mutlu adımın yeni yeni mutluluklarla devamını dileriz.”¹²³³

“Milliyetçi Türk gençlerinden Refik Üstün ile büyük güreşimiz Celâl Atık’ın kızı Nurşen, 8 Şubat 1973 günü dünya evine girdiler. Gençleri ve ailelerini kutlar, bu mutlu evlilikten Celâl Atık gibi bükülmez kollar yetişmesini dileriz.”¹²³⁴

“Dergimiz yazı ailesinden Refet Körüklü’nün yiğeni Fehamet Arkan ile Tarsus’un tanınmış Tanrıdan ailesinden gelen Yalçın Tanrıdan 11 Şubat 1973 te evlendiler. Düğün, Tarsuslu Türkçü gençlerin oynadıkları millî oyunlarla ayrı bir havaya bürünmüştür. Gençleri ve ailelerini kutluyoruz.”¹²³⁵

“İstanbul’daki Türkçü gençlerden Ahmet Özka ile Firdevs Sayılan Hanım 4 Mayıs 1973 tarihinde evlenmişlerdir. Genç evlilere mutluluklar diler, millî görev yolunda da başarılı bir hayat temenni ederiz.”¹²³⁶

“Ateşli Türkçüler yurdu Tarsus’un milliyetçi gençlerinden Ağrı Devlet Hastahanesi müdürü Ruhi Eser ile Yaşar Koçak Hanım, 6 Mayıs 1973 günü dünya evine girmiş bulunuyorlar. Yeni yuvayı kutlar, ailelerini tebrik eder ve millet vazifelerinde başarılar dileriz.”¹²³⁷

“Bozkurt soyunun en ateşli ve yiğit çocuklarından Nihat Çetinkaya ile Sevgi Toplu’nun 25 Mayıs 1973 Cuma günü İstanbul’da kıyılan nikâhları ile yeni bir Türkçü yuva kurulmuş oldu. Kızıkların en azgın devirlerinde onlarla yiğitçe çarpışan gençlerimizin en korkusuzlarından birisi olan Nihat Çetinkaya’yı ve eşi Sevgi Çetinkaya’yı aileleriyle birlikte kutlar, mutluluklar diler, yeni obanın gülbüz kurtlarla süslenmesini dileriz.”¹²³⁸

“Doktor Sadettin Bilgiç’in kızı Beyhan ile Yahya Aytaç Beğ’in oğlu Kılıçarslan 19 Temmuz 1973 günü Ankara’da evlenmişlerdir. Beyhan’ın amcaları Prof. Emin Bilgiç ile Said Bilgiç’i, annesiyle babasını ve Aytaç ailesini candan kutlar, gençlere mutluluklar dileriz.”¹²³⁹

¹²³² Ötüken, X/109 (Ocak 1973), s. 12.

¹²³³ Ötüken, X/111 (Mart 1973), s. 16.

¹²³⁴ Ötüken, X/111 (Mart 1973), s. 16.

¹²³⁵ Ötüken, X/111 (Mart 1973), s. 16.

¹²³⁶ Ötüken, X/114 (Haziran 1973), s. 16.

¹²³⁷ Ötüken, X/114 (Haziran 1973), s. 16.

¹²³⁸ Ötüken, X/115 (Temmuz 1973), s. 16.

¹²³⁹ Ötüken, X/116 (Ağustos 1973), s. 15.

“1944-1945 Irkçılık-Turancılık davasının sanıklarından merhum arkadaşımız Hamza Sadi Özbek’in kızı Neslihan, 12 Eylül 1973 Çarşamba günü Muğla’da milliyetçi gençlerimizden Özçelik Aral ile evlenmiştir. Gençlere bahtiyarlıklar dilerken aramızdan erken ayrılan arkadaşımız Hamza Sadi Özbek’i rahmetle anar, Özbek ve Aral ailelerine uzun ömürler temenni ederiz.”¹²⁴⁰

“Dergimiz idareci ve yazarlarından yüksek mühendis Muzaffer Eriş’in kızı Lâlehan eriş ile Türkçü çevrenin çok yakından tanıdığı yüksek mimar ve mühendis Asım Kırıyaman’ın kardeşi yüksek mühendis Muhsin Kırıyaman 20 Eylül 1973 tarihinde nişanlanmışlardır. Eriş ve Kırıyaman ailelerini kutlar, kurulacak yeni Türkçü yuvanın mutlu bir Türk yuvası olmasını temenni ederiz.”¹²⁴¹

“Selçukeli’nin genç ve yiğit Türkçülerinden Ömer Totan Beğ’in, Yüksel Uyarel Hanım’ı kendisine evdeş seçtiğini öğrendik. Böylece Türklüğün temelleri arasına bir yuva daha eklenmiş bulunuyor. Bu evliliğin çevredeki genç Türkçüler arasında bir çığır açacağı kabul edilmektedir. Ömer Totan Beğ ile sayın evdeşi Yüksel Hanım’a mutluklar diliyor, ailelerini kutluyoruz. Dileğimiz, yeni Türkçü ailenin dünyaya gelecek kurt soyundan yavrularını da bu sayfalarda Türkçü umumî efkâra duyurmaktır.”¹²⁴²

“Tutsak Anayurdumuzun çalışkan oğullarından Ziyaeddin Babakurban Sezgin ailesinin kızı Güner Hanım ile 2 Kasım 1973 günü Ankara’da evlenmiştir. Sezgin ve Babakurban ailelerini kutlar, mutlu olmaları dileği ile yuvanın sahiplerini de tebrik ederiz.”¹²⁴³

“Dr. Fethi Tevetoğlu’nun üçüncü kızı, aile ve dostları arasına Aliş diye anılan Aliye Tevetoğlu ile Ankara’nın ticaret işleriyle meşgul Sümer ailesinin oğlu Tolga Sümer’in 22 Aralık 1973 günü, Tevetoğlu ailesinin Ankara’daki evinde bir aile arası toplantısı ile nişanlanmış olduklarını öğrendik. Tevetoğlu ve Sümer ailelerini kutlar, gençlere mutlu yarınlar dileriz.”¹²⁴⁴

“Türkçü gençlerin en ateşlilerinden biri olan İmamoğlu Hikmet Okuyar ile Nuran Hanım’ın evlenmiş bulduklarını büyük bir memnunlukla öğrendik. Böylece Türkçü yuvalara bir yenisi daha eklenmiş bulunmaktadır. Gençleri ve ailelerini kutlar, yuvanın bozkurtlarla süslenmesini, mutlanmasını dileriz.”¹²⁴⁵

“Ötüken’de zaman zaman güzel şiirleri yayımlanan genç Türkçü şair Recepoğlu Mithat Yılmaz’ın, Elâzığ’ın Akçakiraz Köyü’nden köklü bir ailenin kızı ile nişanlanmış olduğunu

¹²⁴⁰ Ötüken, X/117 (Eylül 1973), s. 16.

¹²⁴¹ Ötüken, X/118 (Ekim 1973), s. 16.

¹²⁴² Ötüken, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 31.

¹²⁴³ Ötüken, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 32.

¹²⁴⁴ Ötüken, XI/122 (Şubat 1974), s. 20.

¹²⁴⁵ Ötüken, XI/122 (Şubat 1974), s. 20.

öğrendik. Gençleri ve ailelerini kutlar, kurulacak yuvanın mutlu ve bereketli olmasını dileriz.”¹²⁴⁶

“Ankara’nın Atatürk Lisesi ie Gazi Lisesi’nde yıllardan beri öğretmenlik yapmakta olan ve ateşli milliyetçiliği ile tanınan Tayfun Baykan’ın İlknur Koç Hanım ile 21 Şubat 1974 tarihinde Lüleburgaz Orduevi’nde ’apılan bir törenle evlenmiş olduklarını haber aldık. Tebriklerimizi sunar, mutluluklar diler, hayırlı ve Türklüğe hizmetler edecek evlâtlar sahibi olmalarını dileriz.”¹²⁴⁷

“Türkçüler yurdu Tarsus’un Türkçü oğullarından Mehmet Ali Gürbüz ile Lûtfiye Bilgili Hanım da Tarsus’ta dünya evine girmiş bulunuyorlar. 15 Şubat 1974 günü Tarsus Şehir Kulübü’nde yapılan düğün töreniyle kurulan yeni yuvanın mutlu bir Türk ailesi olmasını diliyor, tebriklerimizi sunuyoruz.”¹²⁴⁸

“Antalyalı ülküdaşlarımızdan Edebiyat Öğretmeni Muharrem Yellice, öğretmen Adile Hanım ile 4 Mayıs 1974’te evlenmiştir. Tebrik eder, bahtiyarlıklar dileriz.”¹²⁴⁹

“Genç ülküdaşlarımızdan Örpen Tanrısever’le Hatice Tatar Hanım’ın nişanları 30 Nisan 1974’te yapılmıştır. Gençlere saadetler diler, yakında uğurlu bir yuva kurmalarını temenni ederiz.”¹²⁵⁰

“Dergimiz yazı ailesinden inşaat yüksek mühendisi Muzaffer Eriş’in kızı Lâlehan ile, Muğla’nın köklü Kırıyaman ailesinden yüksek mühendis Muhsin Kırıyaman dünya evine girmiş bulunmaktadırlar. 16 Mayıs 1974 Perşembe günü İstanbul’un Kadıköy nikâh dairesinde yapılan törende, tarafların şahitliklerini dergimiz mensuplarından Nejdet Sançar ile İzzet Yolalan yapmışlardır. Eriş ve Kırıyaman ailelerini kutluyor, yeni yuvanın mutluluklar ve yetişecek bozkurtlarla şenlenmesini diliyoruz.”¹²⁵¹

“Dr. Fethi Tevetoğlu’nun kızı Aliye ile Sümer ailesinin oğlu Tolga Sümer’in düğünleri, 19 Temmuz 1974 Cuma günü saat 18.22 arasında, İstanbul’da Trabya [Yanlı yazılmıştır] Oteli salonunda yapılp kutlanmıştır. Tevetoğlu ve Sümer ailelerini kutlar, yeni evlilere mutluluklar dileriz.”¹²⁵²

“Dergimizin 1974 nisan sayısında nişanlanmış olduğunu haber verdiğimiz ülkücü ve Türkçü genç öğretmen Recepöglu Mithat Yılmaz’ın, 9 Temmuz 1974 tarihinde Elâzığ’ın Uzuntarla köyünde dünya evine girmiş olduğunu öğrendik. Ötüken’de zaman zaman güzel

¹²⁴⁶ Ötüken, XI/124 (Nisan 1974), s. 24.

¹²⁴⁷ Ötüken, XI/124 (Nisan 1974), s. 24.

¹²⁴⁸ Ötüken, XI/124 (Nisan 1974), s. 24.

¹²⁴⁹ Ötüken, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24.

¹²⁵⁰ Ötüken, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24.

¹²⁵¹ Ötüken, XI/127 (Temmuz 1974), s. 24.

¹²⁵² Ötüken, XI/128 (Ağustos 1974), s. 24.

şiiirleri yayımlanan Türkçü öğretmen ile eşi Ayşe Hanım'ı ve ailelerini kutlar, yeni yuvanın mutluluklarla dolmasını ve sevimli bozkurtlarla şenlenmesini dileriz.”¹²⁵³

“İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin milliyetçi öğretim üyesi Mustafa Kafalı ve evdeşi Sevgi Kafalı'nın oğulları Ertuğrul Kafalı'nın sünnet düğünü 4 Eylül 1974 günü Ataköy'deki bir salonda aile dostları ve yakınlarının iştirakiyle kutlanmıştır. Küçük Ertuğrul'a geçmiş olsun der, Kafalı ailesini kutlarız.”¹²⁵⁴

“İstanbul'daki genç Türkçülerden Yaşar Arısan ile Adalet Kayhan Hanım 15 Ağustosta evlenmişlerdir. Yeni yuvayı kutlar, hayırlı olmasını dileriz.”¹²⁵⁵

“İstanbul'daki genç Türkçülerden müzisyen, Dönüşüm Halit Kakinç ile Ayşegül hanım 15 Ağustos'ta evlenmişlerdir. Yeni yuvayı kutlar, hayırlı olmasını dileriz.”¹²⁵⁶

“Dikeçligil ve Eke ailelerinin kızları Beğlü ile Mehmet'in nikâh törenleri, 22 Kasım 1974 Cuma günü İstanbul'da Kadıköy Evlendirme Dairesi'nde yapılmıştır. Dikeçligil ve Eke ailelerini kutlar, gençlere mutluluklarla dolu bir hayat ve şerefli yurt hizmetleri dileriz.

Not: Eke ailesinin en büyük çocukları olan Mehmet Eke, 1970'ten önceki anarşi yıllarında, Ankara Atatürk Lisesi öğrencisi iken, Türkçü gençlerin Türkiye'yi yıkmaya çalışan kızılılarla yaptıkları ölüm-kalım mücadelesinde tam bir Kür Şad ruhu ile mücadele etmiş Türk gençlerinden birisidir. Küçüğü ve kardeşi, Selim Eke ile birlikte, sürüp giden bütün mücadelelere katılmış, vuruşmuş, tutuklanmış, öğrenimi aksamış, fakat yurdu koruma mücadelesinden bir an geri dönmemiş Türk gençlerinden biri olan Mehmet Eke, halen İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencisi bulunmaktadır.”¹²⁵⁷

“Genç ülküdaşlarımızdan Aytaç Güner ile Saadet Şengüler Hanımın nişanları 31 Ocak 1975'te yapılmıştır. Gençlere saadetler diler, yakında mutlu bir yuva kurmalarını temenni ederiz.”¹²⁵⁸

“İzmir'in tanınmış Türkçülerinden Hayrani Ilgar'ın büyük oğlu Hasan Ilgar ile Remziye Çengel Hanım nişanlanmışlardır, mutluluklar ve yurda hizmetler dileriz.”¹²⁵⁹

“Türkçü gençlerimizden Fethi Ali Koç ile Nilay Hanım'ın nikâh haberlerini almış bulunuyoruz. 8 Mart 1975 günü yapılan törenle kurulan yuvalarında saadetler dileriz.”¹²⁶⁰

¹²⁵³ Ötüken, XI/128 (Ağustos 1974), s. 24.

¹²⁵⁴ Ötüken, XI/130 (Ekim 1974), s. 24.

¹²⁵⁵ Ötüken, XI/130 (Ekim 1974), s. 24.

¹²⁵⁶ Ötüken, XI/130 (Ekim 1974), s. 24.

¹²⁵⁷ Ötüken, XI/132 (Aralık 1974), s. 24.

¹²⁵⁸ Ötüken, XII/134 (Şubat 1975), s. 24.

¹²⁵⁹ Ötüken, XII/134 (Şubat 1975), s. 24.

¹²⁶⁰ Ötüken, XII/137 (Mayıs 1975), s. 24.

“Dergimiz yazarlarından R. Mithat Yılmaz’ın kardeşi Elâzığ’ın Altınçevre köyü öğretmeni R. Ahmet Yılmaz nişanlanmıştır. Saadetler diler, yakında mutlu bir yuva sahibi olmalarını dileriz.”¹²⁶¹

“Türkçü gençlerimizden Nihat Soğucaklı ile Ayla Hanım 27 Şubat 1975 günü evlenmişlerdir. Gençlere yeni yuvalarında saadetler dileriz.”¹²⁶²

“Genç ülküdaşlarımızdan Halim Çelik, Nazan Akkuş Hanım’la 27 Nisan 1975’te nişanlanmış, gençlerin nişan yüzüklerini Murat Dörtlemez Beğ takmıştır. Kutlu olsun der, gençlere mutluluklar dileriz.”¹²⁶³

“M. Afşın Kırca ve Seher Soyfidan Hanım 14.6.1975 tarihinde nişanlanmışlardır. Saadetler diler yakında mutlu bir yuva sahibi olmalarını dileriz.”¹²⁶⁴

“Emekli öğretmen ülküdaşlarımızdan Mehmet Remzi Okan’ın, İzmir Eczacılık Yüksek Okulu öğrencisi olan kızı Emir Ayşe ile İzmir İktisat Fakültesi mezunlarından, Yahyalı’nın Mustafabeyli köyünden Hayrettin Sarıçiçek 10 Temmuz 1975’te nişanlanmışlardır. Bahtiyar bir yuva kurmaları dileği ile gençleri ve ülküdaşımız Mehmet Remzi Okan’ı kutlarız.”¹²⁶⁵

¹²⁶¹ Ötüken, XII/137 (Mayıs 1975), s. 24.

¹²⁶² Ötüken, XII/137 (Mayıs 1975), s. 24.

¹²⁶³ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

¹²⁶⁴ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

¹²⁶⁵ Ötüken, XII/140 (Ağustos 1975), s. 23.

4.2 Doğum İlanları

“Ankaradaki ülküdaşlarımızdan Lütfü Gerçek’in bir oğlu olmuş, adı Orkun konmuştur. Ana ve babasını kutlularız. Tanrı Orkun’a uzun ömür versin.”¹²⁶⁶

“Hamza Sadi Özbek ülküdaşımızın bir kızı doğmuş, adı ‘Yeşimcan’ konmuştur. Tanrıdan uzun ömürler dileriz.”¹²⁶⁷

“Fahri Ersavaş ülküdaşımızın bir kızı doğmuş, adı ‘Mefkûre’ konmuştur. Tanrıdan uzun ömürler dileriz.”¹²⁶⁸

“Millî ruh ve şuura sahip, değerli yüksek mimar Erdoğan Cemil Okçu ile Işınso Okçu’nun bir erkek evlâdları dünyaya gelmiştir. ‘Oruç Yağmur’ adı verilen bu yavrunun anne ve babaları gibi millî bir terbiye ile büyüyerek Türkçülük ordusunda ayrılan yerini almasını diler, anne ve babasını tebrik ederiz.”¹²⁶⁹

“Türkiye bir Hakan kazandı. Eski kağanlar gibi akıllı, yiğit, mert ve Türklük için yaşayan bir varlık olmasını dilediğimiz yeni Hakan, Muzaffer Özdağ’ın ikinci yavrusudur. Mini mini Hakan’a ‘Hoş geldin!’ der ve Gönül Özdağ ile Muzaffer Özdağ’ı kutlarız.”¹²⁷⁰

“Dr. Tevetoğlu’nun büyük kızı Filiz, bir kız çocuğu dünyaya getirmiştir. Yavrupa Almıla adı konmuştur. Annesini, babasını ve Tevetoğlu ailesini tebrik ederiz. Bu suretle Türkçüler ailesine, Türkiye Milliyetçiler Birliği Ankara üyesi Mesut Kahratlı’nın Ankara Kız Lisesi’nde okumakta bulunan Ayşe Almıla’sı, ile yine Dernek Ankara üyesi Hüsnü Demirkıran ile öğretmen Ayşe Demirkıran’ın küçük kızları Almıla ve Mehmet Emin Alpkan’ın kızı Hadice Almıla’dan sonra dördüncü bir Almıla daha katılmıştır.”¹²⁷¹

“Milliyetçi arkadaşlarımızdan Tekiz Tek’in bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya ‘Çağrı’ adı verilmiştir. Çağrı’nın adına lâayık bir er kişi olmasını diler, annesini ve babasını kutlarız.”¹²⁷²

“Türkiye Milliyetçiler Birliği Genel Merkezi saymanı kimya yüksek mühendisi Mehmet Orhun’un bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Çağrı adı konmuştur. Mehmet Orhun’u ve eşini tebrik eder, Çağrı Orhun’un Orhun ırmağı gibi çağlayıp Türklüğe, büyük dedesi Çağrı Beğ gibi hizmetler etmesini dileriz.”¹²⁷³

“Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği üyelerinden arkadaşımız, Kütahya Sanat Enstitüsü öğretmeni Mehmet Remzi Okan’ın 19 Eylül 1965 tarihinde bir oğlu olmuş ve bu

¹²⁶⁶ *Orkun*, I/38 (22 Haziran 1951), s. 16.

¹²⁶⁷ *Orkun*, II/60 (23 Kasım 1951), s. 10.

¹²⁶⁸ *Orkun*, II/60 (23 Kasım 1951), s. 10.

¹²⁶⁹ *Orkun*, II/20 (Eylül 1963), s. 31.

¹²⁷⁰ *Orkun*, III/25 (Şubat 1964), s. 35.

¹²⁷¹ *Ötüken*, II/16 (23 Nisan 1965), s. 4.

¹²⁷² *Ötüken*, II/17 (15 Mayıs 1965), s. 3.

¹²⁷³ *Ötüken*, II/21 (24 Eylül 1964), s. 14.

minimini Türk'e 'Urungu' adı verilmiştir. Urungu'nun Türklüğe hayırlı evlât olmasını dileriz."¹²⁷⁴

"Türkçü umumî efkâra, yeni dünyaya gelen bir Almla'yı haber veriyoruz. 2 Ağustos 1965 günü Ş. Koçhisar'ın Karanidere köyünde doğan minimini Almla'ya ulu Tanrı'dan mutluluklar diler ve dedesi Kâzım Şahin ile babası Talât Şahin'i ve annesi Döndü Şahin'i candan kutlarız."¹²⁷⁵

"Asıl adı unutulup Şaman diye anılan arkadaşımızın da bir oğlu olup 'Tunga' adı konuldu. Çağrı'lar, Urungu'lar, Tunga'lar çoğaldıkça yahşılardan gülüp yamanların ağlayacağı muhakkaktır. Tunga'nın Türklüğe hayırlı evlât olmasını dileriz."¹²⁷⁶

"Trabzonda yeni bir Almla daha doğdu. 20 Eylül 1965 Pazartesi günü dünyaya gelen minimini Almla Bostan'a uzun ömürler diler, Türklüğe hayırlı evlât olmasını temenni ederiz. Babası İsmail Bostan ile annesi Gülümser Bostan'a tebriklerimizi gönderir, Almlalık kutlu olsun deriz."¹²⁷⁷

"Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği Üsküdar Ocağı'nın iki üyesi olan, arkadaşlarımız Mustafa Arslan'la evdeşi Güney Arslan Hanım'ın, 3 Ekim 1965 Pazar günü bir kız çocukları doğmuştur. 'Ayça' adı verilen bebeğe uzun ömür diler, babasıyla annesini tebrik ederiz. Türklüğe hayırlı evlât olmasını dilediğimiz minimini Ayça'nın Arslan ailesine Kut ve uğur getirmesini dileriz."¹²⁷⁸

"Türkiye Milliyetçiler Birliği Genel Merkez üyesi Necati Torun'un, Ocak ayı sonlarında bir oğlu dünyaya gelmiş ve Türkçülük ailesinin bu en minimini yavrusuna Yağmur adı verilmiştir. Annesi Ayten Hanım'ı ve babası Necati Torun'u tebrik eder, Ulu Tanrı'dan küçük Yağmur'un çorak Türk toprakları için bereketli bir yağmur olmasını dileriz."¹²⁷⁹

"Türkiye Milliyetçiler Birliği Ankara Ocağı'nın değerli üyesi Ali Durlanık'ın bir kızı dünyaya gelmiş ve yavruya Konçuy adı verilmiştir. Durlanık ailesini tebrik eder, Konçuy'a 'Hoş geldin' deriz."¹²⁸⁰

"Türkçü şair Refet Körüklü'nün kardeşi ülkücü öğretmen Fevzi Körüklü'nün Şubat ayının ilk haftası içinde bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Oğuzhan adı verilmiştir. Körüklü

¹²⁷⁴ Ötüken, II/21 (24 Eylül 1964), s. 14.

¹²⁷⁵ Ötüken, II/21 (24 Eylül 1964), s. 14.

¹²⁷⁶ Ötüken, II/21 (24 Eylül 1964), s. 14.

¹²⁷⁷ Ötüken, II/22 (20 Ekim 1965), s. 8.

¹²⁷⁸ Ötüken, II/23 (22 Kasım 1965), s. 14.

¹²⁷⁹ Ötüken, III/26 (15 Şubat 1966), s. 9.

¹²⁸⁰ Ötüken, III/27 (27 Mart 1966), s. 14.

ailesini kutlar ve Türkçülük ordusunun en yeni çerisi Oğuzhan'a ulu atası Oğuzhan gibi şerefli Türklük hizmetleri dileriz.”¹²⁸¹

“Ülküdaşlarımızdan Turgut Keskingören'le evdeşi Nermin Hanım'ın 29 Nisan 1966 tarihinde bir oğulları doğmuş ve Tuğrul adı verilmiştir. Türkçüler ailesinin en küçük üyesine hoş geldin der ve büyük adaşı olan, Türkiye'nin ilk başkanı Selçuklu Tuğrul Beğ'e benzemesini dileriz. Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağının ilk başkanı olan Turgut Keskingören'le sayın eşi Nermin Keskingören'i tebrik ederiz.”¹²⁸²

“Ankara'nın tanınmış iş adamlarından ve Türkiye Milliyetçiler Birliği Derneği'nin Ankara Ocağı üyelerinden kıdemli Türkçü Mehmet Antal'ın bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Yağmur adı verilmiştir. Yağmur'a Tanrı'dan sağlık diler, adının eri olmasını temenni eder, annesi Müzeyyen Antal ile babası Mehmet Antal'ı tebrik ederiz.”¹²⁸³

“Genç ülküdaşlarımızdan öğretmen Abdullah Karabulut ile evdeşi Gülhan Karabulut'un 7 Mayıs 1966 tarihinde bir kızları doğmuş ve adı Aysun konmuştur. Karabulutlar'ı tebrik eder ve ülkücülükte, adaşı olan doktor ablasını geçmesini dilediğimiz minimini Aysun'a uzun ömürler temenni ederiz.”¹²⁸⁴

“Dr. Tevetoğlu'nun ikinci torunu da dünyaya gelmiş bulunuyor. Gülcan ve Fethi Tevetoğlu'nun büyük kızı Filiz'in ikinci bebeği ve geçen yıl dünyaya gelen Almıla'nın kardeşi olan Ayşen'e hoş geldin der, bütün aileyi tebrik ederiz.”¹²⁸⁵

“Türkiye Milliyetçiler Birliği Mersin Ocağı üyelerinden ülküdaşımız Bedri Sezer ile evdeşi Ayfer Sezer Hanım'ın 20 Kasım 1966'da bir oğulları doğmuştur. 'Turan' adı verilen bebeğin annesini ve babasını kutlar, küçük Turan'a Büyük Turan'ı kurmak için yapılacak savaşta şerefli başarılar dileriz.”¹²⁸⁶

“Türkçü arkadaşlarımızdan Şinasi Apaydın ile sayın evdeşi Şölen Apaydın hanımın 12 Ocak 1967 tarihinde İlkut adlı bir kızları doğmuştur. Anne ve babasını kutlar, minimini İlkut'a uzun ömür ve bu ömründe millî hizmetler dileriz.”¹²⁸⁷

“Başta eski haftalık Orkun olmak üzere birçok Türkçü dergilerde yazdığı yazılarla tanınan değerli yüksek mühendis Lûtfi Önsoy'un bir kızı dünyaya gelmiş ve Türkçülük

¹²⁸¹ Ötüken, III/27 (27 Mart 1966), s. 15.

¹²⁸² Ötüken, III/30 (25 Haziran 1966), s. 13.

¹²⁸³ Ötüken, III/35 (Kasım 1966), s. 16.

¹²⁸⁴ Ötüken, III/35 (Kasım 1966), s. 16.

¹²⁸⁵ Ötüken, III/35 (Kasım 1966), s. 16.

¹²⁸⁶ Ötüken, III/36 (Aralık 1966), s. 16.

¹²⁸⁷ Ötüken, IV/38 (Şubat 1967), s. 15.

ordusunun bu yeni bebeğine Ayça adı verilmiştir. Önsoy ailesini kutlar, Ayça'ya da saadet dolu yıllar içinde Türklüğe şerefli hizmetler dileriz.”¹²⁸⁸

“Ankara'nın tanınmış iş adamlarından Hüsamettin Baykurt'un bir torunu dünyaya gelmiş ve yavruya Kürşad adı verilmiştir. Başta mini mini Kürşad'ın dedesi Hüsamettin Baykurt, annesi Taciser Baykurt ve babası Mehmet Baykurt olmak üzere bütün Baykurt ailesini tebrik eder, Kürşad'ın milletine ve ailesine lâıyk bir evlât, atası Kür Şad gibi bir yiğit olmasını temenni ederiz.”¹²⁸⁹

“Milliyetçi arkadaşlarımızdan Selâhattin Ulus'un bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Kürşad adı verilmiştir. Bu suretle Kürşad'lar arasına bir yenisi daha katılmıştır. Bu en küçük Kürşad'a hoş geldin der, annesi Şükran Ulus ile babası Selâhattin Ulus'u kutlarız.”¹²⁹⁰

“Adana'daki arkadaşlarımızdan Remzi Okan'ın evvelki yıl doğan Urungu'dan sonra geçenlerde bir oğlu daha olmuş ve bebeğe 'Afşın' adı verilmiştir. Arkadaşımızı ve sayın evdeşini kutlar, minimini Afşın'a tarihteki büyük Afşın'a benzemesi dileğiyle uzun ömürler diler ve bu arada, ister istemez, yedi yıl önce 16 yaşında iken aramızdan ayrılan Afşın Sançar'ı rahmetle anarız.”¹²⁹¹

“Türkeş'in ilk torunu 2 Haziran günü dünyaya gelmiş bulunuyor. Yarının delikanlısına 'İleriş Kutluk' adı konmuştur. Dileğimiz minimini İleriş Kutluğun, şanlı ve Kahraman atası İleriş Kutluk'a benzemesi, soyuna büyük hizmetler etmesidir. Türkeş ve Günay ailelerini kutlarız. İleriş Kutluğun annesi Umay ile babası, genç ve ülkücü Edebiyat Öğretmeni Turgut Günay'a tebriklerimizi bildiririz...”¹²⁹²

“Diyarbakır'daki ülküdaşlarımızdan Uğur Oral'ın 6 Haziran'da bir oğlu doğmuş ve Kürşad adı verilmiştir. Kürşadlar bölüğüne katılan bu en yeni Kürşad'a tarihteki en büyük Kür Şad gibi kahramanlık ve şeref dolu bir hayat diler, annesiyle babasını tebrik ederiz.”¹²⁹³

“Genç ülküdaşlarımızdan Nimet Özkut ile Alpdoğan Özkut'un 8 Temmuz günü doğan oğullarına Oğuzhan adı verilmiştir. Doğum kontrolünü protesto eden minimini Oğuzhan'a uzun ömürler diler, annesiyle babasını tebrik ederiz.”¹²⁹⁴

“Türkçü gençlerden ve 21 Mayıs Harbiyelilerinden Kenan Dikici'nin bir kızı olmuş ve Yarkın adı verilmiştir. Anne ve babasını kutlar, minimini Yarkın'a uzun ömür ve Türklük yolunda hizmetler dileriz.”¹²⁹⁵

¹²⁸⁸ Ötüken, IV/40 (Nisan 1967), s. 16.

¹²⁸⁹ Ötüken, IV/40 (Nisan 1967), s. 16.

¹²⁹⁰ Ötüken, IV/40 (Nisan 1967), s. 16.

¹²⁹¹ Ötüken, IV/41 (Mayıs 1967), s. 14.

¹²⁹² Ötüken, IV/42 (Haziran 1967), s. 15.

¹²⁹³ Ötüken, IV/43 (Temmuz 1967), s. 16.

¹²⁹⁴ Ötüken, IV/43 (Temmuz 1967), s. 16.

“Muğla’daki Türkçü arkadaşlarımızdan Sabahattin Ünlü’nün geçen ay bir oğlu olmuş ve ‘Yağmur’ adı verilmiştir. Yağmur’a uzun ve şerefli bir ömür diler, annesiyle babasını kutlar, yurduna ve ocağına bereket getirmesini dileriz.”¹²⁹⁶

“Son günlerde Türkiye şehirlerinin birinde ‘Aybike’ adlı bir bebeğimiz doğdu. Türkçü bir ana babanın kızı olan Aybike’ye uzun ömürler, saadetler ve ilerde vatan yolunda büyük hizmetler dileriz. Aybike’nin annesiyle babasının adını, doğduğu şehri söylemiyoruz. Bazı şeyleri okuyucunun zekâsına bıraktığımızı yugarki [Yanlıı yazılmıştır.] haberde açıkladık. Okuyucuya bir kolaylık olsun diye, haydi küçük bir ipucu verelim: Aybike miniminicik, yumuşak bir bebek ama çok sert bir soyadı var.”¹²⁹⁷

“Mersin’deki Türkçü arkadaşlarımızdan, Ziraat Bankasında görevli Şükrü Kayalar ile evdeşi Bedriye Hanım’ın 29.3.1968 de bir oğulları doğmuş ve ‘Bilge’ adı konmuştur. Genç anne ve babayı tebrik eder, küçük Bilge’ye ‘hoş geldin’ der ve yurduna büyük hizmetler edecek bir oğul olarak yetişmesini dileriz.”¹²⁹⁸

“Ötüken’in değerli genç şairi, ateşli Türkçü M.F. Bekâroğlu’nun 17 Eylül 1968 günü bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Kür Şad adı cerilmiştir [Yanlıı yazılmıştır.]. M.F. Bekâroğlu’nu ve muhterem eşini tebrik ederiz. Kür Şad’ların, bugün için en mini minisi olan Kür Şad Bekâroğlu’nun, yarınki Türkçüler ordusunda namlı bir yiğit olmasını dileriz.”¹²⁹⁹

“Türkçüler Derneği’nin ilk yazmanı, Ankara’daki kimyager arkadaşlarımızdan İsmail Hakkı Gökhan’un 1 Şubat 1969 da bir kızı olmuş ve ‘Örpen’ adı verilmiştir. Gökhan’la evdeşi Sabahat Hanım’ı ve Örpen’in haşarı ağabeyi Tunga’yı tebrik eder, bebeğe uzun ömürle ilerde Türklüğe hizmet yolunda başarılar dileriz.”¹³⁰⁰

“Erzurum Atatürk Üniversitesi Türkoloji Asistanı Ahmet Bîcan Ercilasın ile lise edebiyat öğretmeni Bilge Ercilasın’ın 2 Mart 1969 Pazar günü saat 08.05 te bir oğulları dünyaya geldi ve Türkçü bebekler ordusunun bu yeni çerisine Satuk Buğra adı verildi. Ötüken genç ve ülkücü anne ve baba ile Yolalan ve Ercilasın ailelerini tebrik eder ve Satuk Buğra’ya uzun ve şerefli bir hayat ve millet hizmetleri diler.”¹³⁰¹

“Dergimiz yazarlarından Gökçeoğlu Yavuz Yücel’in 2 Mayıs 1969 Cuma günü saat 13.30’da bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Korkut Alp adı verilmiştir.

¹²⁹⁵ Ötüken, IV/46 (Ekim 1967), s. 15.

¹²⁹⁶ Ötüken, V/52 (Nisan 1968), s. 16.

¹²⁹⁷ Ötüken, V/52 (Nisan 1968), s. 16.

¹²⁹⁸ Ötüken, V/53 (Mayıs 1968), s. 15.

¹²⁹⁹ Ötüken, V/58 (Ekim 1968), s. 15-16.

¹³⁰⁰ Ötüken, VI/63 (Mart 1969), s. 16.

¹³⁰¹ Ötüken, VI/64 (Nisan 1969), s. 15.

Korkut Alp'a hoş geldin der, küçük ablası Tolunay Yücel ile birlikte çabucak büyüyerek Türkçülük saflarındaki yerlerini almalarını diler, genç annesi Mesude Yücel ile babası Yavuz Yücel'i candan kutlarız."¹³⁰²

"5 Mayıs 1969 da yeni bir Türkçü bebek dünyaya geldi. Bu bebek, Ege'nin ateşli Türkçülerinden Halil Tireli'ni yavrusu Oğuz Tarkan'dır. Oğuz Tarkan'a 'hoş geldin' diyor ve annesiyle babasını kutluyoruz. Dileğimiz, adına ve kanına lâıyk bir Türk evlâdı ve Türkçülük ülküsünün şerefli bir çerisi olmasıdır."¹³⁰³

"Genç Türkçü arkadaşlarımızdan, Kırıkhan Lisesi Müdürü Yüksel Turhal'ın 29 Haziran 1969 da bir oğlu olmuş, 'Kutalmış' adı verilmiştir. Yüksel Turhal ile sayın evdeşini kutlar, Kutalmış'a uzun ömürler dileriz. Türkiye'deki Bozkurtların sayıca az olduğunu anlayan Kutalmış bu sayıya bir daha eklemek için acele ederek dünyaya yedi ayda gelmiştir. Anadolu Selçukları'nın atası büyük Kutalmış Bey'in adaşı olan minimini Kutalmış'a aynı kahramanlık yolunda mutlu bir hayat dileriz."¹³⁰⁴

"Galip Erdem'in bir kızının dünyaya geldiğini ve küçük Türkçüler ordusunun bu yeni bebeğine Bilge adının verildiğini Ötüken okuyucularına haber vermekle memnunuz. 26 Ağustosta doğmuş olan Bilge Batun[Yanlıı yazılmıştır.]'a hoş geldin der, Erdem ailesini tebrik eder Bilge'nin, adını aldığı Gök Türk çocuğuna lâıyk bir torun olmasını, ırkına anılmaya değer hizmetler etmesini dileriz."¹³⁰⁵

"Genç ülküdaşlarımızdan ve Ötüken yazı ailesinden Avukat Osman Üçer'in 18.8.1969 tarihinde bir oğlu doğmuş ve 'Alpagut Kürşad' adı verilmiştir. Osman Üçer'i ve sayın evdeşini kutlar, minimini Alpagut Kürşad'a hem uzun ömür, hem de ırkına, yurduna yararlı okul olarak adını taşıdığı ölmez kahramana lâıyk bir Türk olmasını dileriz."¹³⁰⁶

"Dergimizin yazı ailesinden genç ve değerli Türkçü şair M. Fehmi Bekâroğlu'nun 15 Kasım 1969 tarihinde bir kız çocuğu dünyaya gelmiş ve yavruya Ay Hanım adı verilmiştir. Genç annesi ve M.F. Bekâroğlu'nu kutlar, Ay Hanım'ın Türk göklerinde parlayan bir ay olmasını dileriz."¹³⁰⁷

"Türkçü umumî efkâra bir yeni Almıla'nın doğumu haberini veriyoruz: Bugünün en küçük Almıla'sı, Türkçü cephenin genç değerleri kimya mühendisi Fahrünnisa Pamuk ile kimyager Dr. Önder Pamuk'un 22 Kasım 1969 da dünyaya gelen Almıla Gülsün Pamuk'tur.

¹³⁰² Ötüken, VI/66 (Haziran 1969), s. 16.

¹³⁰³ Ötüken, VI/67 (Temmuz 1969), s. 15.

¹³⁰⁴ Ötüken, VI/68 (Ağustos 1969), s. 16.

¹³⁰⁵ Ötüken, VI/70 (Ekim 1969), s. 16.

¹³⁰⁶ Ötüken, VI/71 (Kasım 1969), s. 16.

¹³⁰⁷ Ötüken, VII/73 (Ocak 1970), s. 15.

Pamuk ailesini tebrik eder, Almıla'ya 'hoş geldin' der ve Türklüğün büyük mücadelesinde kanına lâayık şerefli hizmetler görmesini dileriz.”¹³⁰⁸

“Genç ülküdaşlarımızdan, Istanbulu Türkçülerin yakından tanıdıkları Niyazi Adıgüzel'in 7 Aralık 1969'da bir kızının dünyaya gelmiş olduğunu haber aldık. Bebeğe Gökçen adı verilmiştir. Genç anne ve babayı tebrik eder, mini mini Gökçen'e uzun ömürlerle yurduna hayırlı hizmetler dileriz.”¹³⁰⁹

“Ülküdaşlarımızdan Mustafa Arslan ile sayın evdeşi Nurten Hanım'ın 13.10.1969 tarihinde bir kızları doğmuş ve adı Kayıhan konmuştur. Geç öğrendiğimiz bu haberi ülküdaşlarımıza duyurur, Kayıhan'a uzun ve yararlı ömür diler, annesiyle babasını kutlar, bebeğin adına lâayık bir Türk kızı olmasını temenni ederiz.”¹³¹⁰

“17 Mart 1970 günü, genç ülküdaşlarımızdan ve Ötüken yazarlarından Murat Çetin'in bir kızı dünyaya geldi ve yurduna ışık saçması dileği ile Emine Altun Işık kondu. Murat Çetin'i ve sayın evdeşini kutlar, Altun Işığın ırkına, yurduna yararlı olmasını dileriz.”¹³¹¹

“Gümüşhane İmam-Hatip Okulu Edebiyat Öğretmeni Mustafa Sağanak ile aynı okul Edebiyat Öğretmeni olan sayın evdeşi Zeliha Sağanak Hanım, 5 Şubat 1970 günü Bilge adında bir evlâda sahip olmuşlardır. İki öğretmen ülküdaşımızı kutlar, Bilge'ye de yurdu ve ırkı yolunda başarılar dileriz.”¹³¹²

“Genç iki Kıbrıs Türkünün bir oğullarının dünyaya geldiğini öğrendik. Genç anne Türkçü Suna, genç baba Kıbrıslı mücahitlerden Türkçü İbrahim Cemâl'dir. Türkiyeli genç Türkçüler kadar birçok ileri nesillerden Türkçünün de çok iyi tanıdıkları bu örnek ülkücü çifti kutlar, Taçam'ın annesine, babasına ve ırkına lâayık bir oğul olmasını dileriz.”¹³¹³

“Adana'daki ülküdaşlarımızdan ve Türkçüler Derneği Ocağı'ndan Edebiyat Öğretmeni Necdet Özkaya'nın 3 Mayıs 1970 sabahında bir kızı olmuş ve yavruya Gökçen adı verilmiştir. Gökçen'in Türkçüler gününde doğmasını uğur sayar, babası ile annesini kutlar, kendisine uzun ömür ve yurda yararlılık dileriz.”¹³¹⁴

“Topçu Teğmeni Hâmit Homriş'le evdeşi ve Türkeş'in küçük kızı Selcen'in 10 Haziran 1970 te bir oğulları olmuş ve Onurhan adı verilmiştir. Türkeş ve Homriş aileleriyle genç anne

¹³⁰⁸ Ötüken, VII/73 (Ocak 1970), s. 15.

¹³⁰⁹ Ötüken, VII/75 (Mart 1970), s. 16.

¹³¹⁰ Ötüken, VII/77 (Mayıs 1970), s. 15.

¹³¹¹ Ötüken, VII/77 (Mayıs 1970), s. 16.

¹³¹² Ötüken, VII/77 (Mayıs 1970), s. 16.

¹³¹³ Ötüken, VII/78 (Haziran 1970), s. 14.

¹³¹⁴ Ötüken, VII/78 (Haziran 1970), s. 14.

ve babayı kutlar, Onurhan'a uzun ömürler ve yurt, ülkü ve millet yolunda yiğitçe çalışmalar, başarılar dileriz.”¹³¹⁵

“Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi profesörlerinden değerli bilgin ve Selçuk Tarihi uzmanı Profesör Faruk Sümer'in 26 Ekim 1970 tarihinde Londra'da ikiz oğulları doğmuş ve yavrulara 'Kutlu' ve 'Mutlu' adları verilmiştir. Faruk Sümer'le sayın eşini kutlar, Selçuğun küçük kardeşleri olan ikizlere uzun ömürler diler, Türklük yolunda hayırlı ve başarılı olmalarını temenni ederiz.”¹³¹⁶

“1970 Kasımında Türk dünyası iki bebek kazandı: Urungu Şad ve Esen Bige. Bu ikiz Türk bebekleri ülkücü bir ailenin, Şenel Duman Hanım ile Rıza Duman Beğ'in çocuklarıdır. Duman ailesini kutlar, Urungu ile Esen'in, taşıdıkları adların yiğitleri olmasını dileriz.”¹³¹⁷

“Evvelce doğumunu bildirdiğimiz 'Aybike'nin 'Ayça' adında bir kardeşi daha doğmuş, iki aylık ev pek parlak bir hale gelmiştir. Türklüğe iki tane 'Ay' kazandıran sayın anneleriyle ülküdaşımız babalarını kutlar 'Ay Kızlar'a uzun ömür, saadet ve millete hizmetler dileriz.”¹³¹⁸

“Tarsuslu ülküdaşlarımızdan Yaşar Tepretmez ile evdeşi Meliha Hanım'ın bir oğulları dünyaya gelmiş ve yavruya Böğüalp adı verilmiştir. Minik bozkurt Böğüalp'a 'hoş geldin' der, annesiyle babasını kutlarız.”¹³¹⁹

“Ankara Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu'nda öğrenci bulunduğu yıllardan beri Türkcülük saflarında mücadeleye katılan ve halen aynı okulun Yapı Bölümü Öğretmeni bulunan Orhan Uysal'ın kurban bayramı sabahı bir oğlu dünyaya gelmiş ve Uysal ailesinin bu yavrusuna Afşın adı verilmiştir. Uysal ailesini tebrik eder, minik Afşın'a, Selçuk Beği Afşın gibi şerefli bir hayat dileriz.”¹³²⁰

“Alparslan, Alparslan Yayınevi'nin sahibi genç Türkçülerden Fehmi Sırdaş ile evdeşi ülkücü ev hanımı Hatice Sırdaş'ın II Şubat 1971 günü dünyaya gelen yavrularının adıdır. Sırdaş ailesini tebrik eder, Alparslan'a uzun bir ömür ve milletine şerefli hizmetler dileriz.”¹³²¹

“Söke'deki ülküdaşlarımızdan Eczacı Halil Özparlak Beğ'in 10.1.1971 de bir kızı olmuş ve yavruya Pınar adı verilmiştir. Genç anne ve babayı kutlar, küçük Pınar'a sağlık içinde uzun bir ömür dileriz.”¹³²²

¹³¹⁵ Ötüken, VII/84 (Aralık 1970), s. 13.

¹³¹⁶ Ötüken, VII/84 (Aralık 1970), s. 13.

¹³¹⁷ Ötüken, VIII/85 (Ocak 1971), s. 16.

¹³¹⁸ Ötüken, VIII/86 (Şubat 1971), s. 15.

¹³¹⁹ Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

¹³²⁰ Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

¹³²¹ Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

¹³²² Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

“Kâhta’daki ülküdaşlarımızdan öğretmen Kılıçarslan Aydemiz ile evdeşi Şenel Hanım’ın bir oğulları olmuş, Alparslan adı verilmiştir. Genç anne ve babayı kutlar, bebek Alparslan’a sağlık, uzun ömür ve taşıdığı ada lâyük millî hizmetler dileriz.”¹³²³

“Şubat ayı içinde Saray’da yeni bir Almıla daha doğdu. Genç ülküdaşlarımızdan Selâhattin Yücel ile evdeşi Jale Hanım’ın kızları olan Almıla Yücel’e hoş geldin der, uzun ömür diler, annesiyle babasını kutlarız. Bu yeni Almılacık ile Türkiye’deki Almılalar üç dört mangalık bir takım haline gelmiş bulunuyor. Bu Almılalar’ın komutanı Söke’deki Almıla Kılıç’tır. Almıla Kılıç şimdilik ‘teğmen’ ise de birkaç yıl sonra ‘Almılalar’ bölük haline gelince ‘yüzbaşı’ olacak ve Almılalar’ın yapacağı geçit resminde onlara komuta edecektir. O günü bekliyoruz.”¹³²⁴

“Ülküdaşlarımızdan Hamza Tırpan’ın 12 Mart 1971 günü bir kız çocuğu dünyaya gelmiş ve yavruya Neslihan adı verilmiştir. Minik Neslihan’ın soyuna lâyük bir evlât olmasını diler, annesiyle babasını kutlarız.”¹³²⁵

“Genç ülküdaşlarımızdan Abdurrahman Çelik ve evdeşi Nevin Çelik, mart ayında bir oğul sahibi olmuşlar ve ‘Afşar’ adını vermişlerdir. 3700 gr olarak dünyaya gelen bu toramana sağlık içinde uzun ömür ve millî hizmet diler, annesiyle babasını kutlarız.”¹³²⁶

“Ülküdaşlarımızdan M. Nuri Özşahin ile evdeşi Kezban Özşahin Hanım’ın bir erkek çocukları dünyaya gelmiş ve küçük Özşahin’e Kür Şad adı verilmiştir. Özşahin ailesini tebrik eder, minik Kür Şad’a hoş geldin der ve bir an önce büyüyüp Kür Şad’lar ordusunda yerini almasını temenni ederiz.”¹³²⁷

“Tarsus’un ülkücü gençlerinden Aydın Yetmen ile evdeşi Zekiye Yetmen’in 2 Haziran 1971 günü doğan çocuklarına Afşın adı verilmiştir. Yetmen ailesini tebrik eder ve bugünkü Afşın’ların en miniği olan Afşın Yetmen’e şanlı atası Selçuklu Afşın Beğ gibi Türk’e hizmet dolu bir hayat dileriz.”¹³²⁸

“Genç ülkücülerden inşaat mühendisi Haydar Tosunlu ile Nâzile Tosunlu’nun mayıs ayı içinde dünyaya gelen kızlarına Almıla adı verilmiştir. Anne ve babayı kutlar, Almıla’ya ‘hoş geldin’ der ve uzun ömürle yurda hizmetler dileriz. Söke’deki Almıla’ya: Senin takım büyümeye devam ediyor ve bölük olmaya doğru gidiyor. Acaba sen de yüzbaşı olmaya hazırlanıyor musun?”¹³²⁹

¹³²³ Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13.

¹³²⁴ Ötüken, VIII/87 (Mart 1971), s. 13-14.

¹³²⁵ Ötüken, VIII/88 (Nisan 1971), s. 14.

¹³²⁶ Ötüken, VIII/88 (Nisan 1971), s. 14.

¹³²⁷ Ötüken, VIII/90 (Haziran 1971), s. 15.

¹³²⁸ Ötüken, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 15.

¹³²⁹ Ötüken, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 15.

“Genç ülküdaşlarımızdan Hasan Tuncay Eröz ile evdeşi Zerrin Hanım’ın 4 Temmuz 1971 de bir kızları doğmuş ve Almila adı verilmiştir. ‘Almilalar Bölüğü’ kadrosunda yerini alan bu en minik Almila’ya hoş geldin der, uzun ömürler diler, sayın annesiyle babasını kutlar ve hepsine bahtiyarlıklar dileriz.”¹³³⁰

“Bilecik’teki ülküdaşlarımızdan Tapulama Müdürlüğü Teknisyeni Hulûsi Kılıçarslan ile evdeşi Fatma Kılıçarslan’ın temmuzda bir oğulları doğmuş ve Alparslan adı verilmiştir. Adı ve soyadı iki büyük kahramanın adı olan, Kür Şad ordusunun bu yeni askerini selâmlar, uzun ömürlerle millî hizmetler diler, sayın annesiyle babasını kutlar, esenlikler dileriz.”¹³³¹

“Genç ülküdaşlarımızdan Tuncay Terekli ile evdeşi Zuhale Terekli Hanım’ın 30 Temmuz 1971 sabahı bir kızları dünyaya gelmiş ve ‘Özlem’ adı konmuştur. Minimini Özlem’in birçok millî özlemi dindirmesini diler, uzun ve bahtiyar ömürler diler, sayın annesiyle babasını tebrik ederiz.”¹³³²

“Muğla Türkçüler Derneği başkanı ve Ticaret Lisesi Müdür Yardımcısı Hakan Tanrıkut’un eylül ayı başlarında bir kız çocuğu dünyaya gelmiş ve yavruya Bengü adı verilmiştir. Tanrıkut ailesini kutlar, minik Bengü’ye uzun ve şerefli hizmetlerle dolu yıllar dileriz.”¹³³³

“Genç ülküdaşlarımızdan Ümmü Hanım ile Abdurrahman Selçuk Beğ’in 17 Ağustos 1971 günü dünyaya gelen kızlarına Çolpan adı verilmiştir. Çolpan’a ‘hoş geldin’ der, 2 yaşındaki ablası Hilâl ile annesi ve babasını kutlarız.”¹³³⁴

“Tarsuslu ülküdaşlarımızdan ateşli Türkçü Paşaoğlu Yalçın Aytekin’in bir kızının dünyaya geldiğini büyük bir memnunlukla öğrendik. Türkçüler ordusunun bu mini mini bebeğine Aybike adı verilmiştir. Aybike’ye ‘hoş geldin’ der, annesi Firuze Hanım ile Paşaoğlu Yalçın Aytekin’i tebrik eder mutluluklar dileriz.”¹³³⁵

“Yörükler diyarı Tarsus’un genç Türkçülerinden Şükrü Aytekin’in bir oğlunun dünyaya geldiğini memnuniyetle öğrenmiş bulunuyoruz. Bebeğe Sançar adı verilmiştir. Annesini ve babasını kutlar, minik Sançar’ın bir an önce büyüüp yiğit olmasını ve Türk düşmanlarını her gördüğü yerde sançmasını dileriz.”¹³³⁶

¹³³⁰ Ötüken, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 16.

¹³³¹ Ötüken, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 16.

¹³³² Ötüken, VIII/92 (Ağustos 1971), s. 16.

¹³³³ Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

¹³³⁴ Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

¹³³⁵ Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

¹³³⁶ Ötüken, VIII/93 (Eylül 1971), s. 16.

“Urfadaki ülküdaşlarımızdan Edebiyat Öğretmeni Mustafa Savaş’ın üç ay kadar önce doğan kızına ‘Afşın’ adı verilmiştir. Sayın annesiyle babasını kutlar, bu minimini kızın ilerde adına lâîk olarak yetişmesini, ırkına şeref vermesini dileriz.”¹³³⁷

“Bir İleriş daha dünyaya gelmiş bulunuyor. Bu en küçük İleriş, İbrahim Metin ile evdeşi Aysel Hanım’ın oğullarıdır. Genç evlileri kutlar, İleriş’in, Erzurum’daki ağabeyi ile birlikte büyüüp soyuna büyük hizmetler yapmasını dileriz.”¹³³⁸

“Yeni bir Oğuz doğdu. Bu Oğuz, Ötüken yazı kadrosundan genç ve ateşli Türkçü şair Metin Fehmi Bekâroğlu’nun yavrusudur. 24 Temmuz 1971 günü doğan Oğuz’un, ulu atası Oğuz Kağan’ın yolundan giden bir yaman çeri olmasını diler, başta babası Metin Fehmi Bekâroğlu ve sayın evdeşi olmak üzere bütün Bekâroğlu ailesini kutlarız.”¹³³⁹

“Gülhan, Türkçü bir ailenin yeni dünyaya gelen kızlarının adıdır. Dergimizin yazı kadrosundan ülkücü öğretmen Murat Çetin’in ve sayın evdeşinin kızı Gülhan, 17 Aralık 1971 de dünyaya geldi. Ötüken, mini mini Gülhan’a ‘hoş geldin’ der ve annesiyle babasını candan kutlar. Gülhan’ın, gül gibi bir Türk kızı olmasını ve tarihin büyük ‘han’ları gibi Türklüğe hizmet etmesini dileriz.”¹³⁴⁰

“Bir Afşın daha dünyaya geldi. 15 Aralık 1971 de doğan Afşın’ların bu en miniminisi, Anamur Lisesi Fransızca Öğretmeni sayın Salih Aydın ile Muhterem evdeşinin bebekleridir. Afşın Aydın ‘Oğuz soyundan, Afşar yörüklerinden (Mut Hacıahmetli obasından) bir minik yiğit. Aydın ailesini kutlar, minicik Afşın’ın atasın Selçuklu yiğit Afşın Beğ gibi bir bahadır olmasını dileriz.”¹³⁴¹

“Verdağ, Türk dünyası ailesine katılan minicik Türk kızlarından birisi. O da yukarda sözünü ettiğimiz küçük Afşın gibi, Anamur Lisesi’nin ülkücü öğretmenlerinden Bahri Yıldız Beğ’in bebeği. Verdağ’ı Türkçü umumî efkârâ sunarken Tıldız ailesine de tebriklerimizi bildiriyoruz. Dileğimiz, Verdağ’ın ırkı için yaşayacak ve mücadele edecek bir Türk kızı olması.”¹³⁴²

“Anamur Lisesi’ne ait bir küçük haber daha: Lisenin kimya öğretmeni Mustafa Beğ’in bir müddet önce dünyaya gelen oğlu Orhun, kardeşleri Afşın ile Verdağ’ın önüne geçerek: ‘Ben Türküm!’ demeye başlamıştır. Türklüğünü daha bebeklik çağında idrak eden Orhun’a, Türklük yolunda büyük hizmetler dileriz.”¹³⁴³

¹³³⁷ Ötüken, VIII/94 (Ekim 1971), s. 16.

¹³³⁸ Ötüken, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15.

¹³³⁹ Ötüken, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15.

¹³⁴⁰ Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

¹³⁴¹ Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

¹³⁴² Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

¹³⁴³ Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

“Doğu Türk illerinin yiğit ve Türkçü evlâdı Şekür Turan’ın 20 Ekim 1971 de dünyaya gelen oğlunun Ötüken vasıtasıyla Türkçü umumî efkâra duyurulması, haberi ihtiva eden kâğıdın bir köşeye sıkışması dolayısıyla bugüne kadar gecikmiştir. Dördüncü ayını sürmekte olan minik Tunga’ya, ‘hoş geldin’ der, ulu atası Alp Er Tunga gibi, ırkının düşmanlarına duman attıran bir yiğit olmasını diler, Türkçülük ülküsünün ateşli yolcusu Şekür Turan’ı ve evdeşini kutlarız.”¹³⁴⁴

“Ötüken yazarlarından genç ve ateşli Türkçü Mirat Özçamlı ile evdeşi Asuman Özçamlı’nın 10 Ekim 1971 de bir oğullarının dünyaya geldiğini, biraz geç olarak öğrendik. Türkçüler ordusunun bu yeni çerisine Oğuz Ata adı verilmiştir. Özçamlı ailesini kutlar, minik Özçamlı’ya ulu atası Oğuz Han gibi Türklük hizmetleriyle dolu şerefli bir hayat dileriz.”¹³⁴⁵

“Türk ırkının iki büyük kahramanının adı ile isimlendirilen yeni bir bebeği Türkçü umumî efkâra sunuyoruz. Bu minik bebek, Konya’nın Kılıçarslanlısından M. Emin Bahar ile evdeşi Hayriye Bahar’ın 1 Aralık 1971 günü dünyaya gelen çocuklarıdır. Kür-Şad Alparslan’ın varlığını dostta da, düşmana da duyururken, Bahar ailesine de tebriklerimizi sunmaktayız.”¹³⁴⁶

“Söke’deki Almıla Kılıç’tan evvelce bu sütunlarda söz etmiştik. Atsız’a bayram tebriki yazan yine Sökeli bir ikinci Almıla’nın bulunduğunu da bu vesile ile öğrenmiş bulunuyoruz. Bu Almıla, belki de Almıla’lar ordusunun başıdır. Fakat biz kendisini bu karta kadar tanıımıyorduk. Kendisinden ricamız bize kendisi hakkında biraz bilgi vermesi. Ötüken, bu sütundan, ancak yeni öğrendiğimiz bu Almıla’yı da Türkçü umumî efkâra büyük bir memnunlukla sunacak ve tanıtacaktır.

Not: Bir dostumuza yazarak, Söke’deki ikinci Almıla’nın pek küçük olduğunu, öğrendik. Komutanlık kıdeme göre olduğundan, Almıla Kılıç’ın komutanlığı devam ediyor demektir. Bu vesile ile durumu Almıla’lar takımına ve Türkçülere duyurur, küçük Almıla Fırıncı’ya mutluluklar dileriz.”¹³⁴⁷

“Tutsak Türk illerinin ateşli genç Türkçülerinden Hızır Bek Gayretullah ile eşi Fahriye Hanım’ın 1971 yılının sonlarına doğru bir çocuklarının dünyaya geldiğini biraz geç haber aldık. Haberi, Aytolkun, bize şu satırlarla bildirmiş bulunuyor: ‘Sayın Ötüken Dergisi, 30.11.1971 günü dünyaya geldim. İrkıma faydalı olabilmek, Türkçülük hizmetinde görev alabilmek için dünyaya gelişimi Türk ırkına duyurmanızı ve Ötüken’e beni de abone kaydetminizi saygılarımla rica eder, saygıyla ellerinizden öperim. Hızır Bek Gayretullah Kızı Aytolkun.’ Bir yıllık parasını göndermek suretiyle Ötüken’e abone de olan bu minik abonemizi Türkçü umumî efkâra

¹³⁴⁴ Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

¹³⁴⁵ Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

¹³⁴⁶ Ötüken, IX/98 (Şubat 1972), s. 16.

¹³⁴⁷ Ötüken, IX/99 (Mart 1972), s. 16.

sunarken annesiyle babasını kutlar, Aytolkun'un, Türk ırkına büyük hizmetler yapacak bir Türk olmasını dileriz.”¹³⁴⁸

“Niğde'deki ülküdaşlarımızdan Avukat Osman Üçer ile evdeşi Mürüvvet Hanım'ın 16 Mart 1972'de bir oğulları olmuş ve üç yaşındaki Alpagut Kürşad'ın kardeşi olan bebeğe Alp Er Kağan adı verilmiştir. Üçer ailesini tebrik eder, minimini Alp'a sağlık ve uzun ömür diler, eski 'alp'lar, 'er'ler ve 'kağan'lar gibi olmasını dileriz.”¹³⁴⁹

“Ötüken'in mayıs sayısında olduğu gibi bu sayısında da birer 'horyat'ı yayımlanan ortaokul üçüncü sınıf öğrencisi Türkçü Türk kızı A. Öngül'ün bir yiğeni dünyaya gelmiş ve bebeğe Alper adı verilmiştir. Ailesini, Ayşe Öngül'ü ve Ayşe Öngül'ün dayısı genç ve ateşli Türkçü Yüksek Mühendis Tuncay Terekli'yi tebrik ederiz.”¹³⁵⁰

“Ötüken'in Yazı İşleri Müdürü Mustafa Kayabek'in 12 Haziran 1972 de bir kızı doğmuş ve 'Almıla Gökçen' adı verilmiştir. Bu sevinçli haberi önce 'Almıllar Komutanı' olan Söke'deki Almıla Kılıç'a bildirir, defterine kaydetmesini hatırlatırız. Sonra arkadaşımız Kayabek'le sayın evdeşi Ayla Hanım'ı kutlar, bebeğe uzun ömürler dileriz. Almıla Gökçen'in ağabeyleri Yağmur Alparslan'la Korkut Karabudak çok sevinmişlerse de ablası İpek, kendisine gösterilen sevginin azalabileceği endişesiyle önce bir tereddüt geçirmiş, fakat babasının 'Kızım! Bütün kardeşlerin iki isimli olduğu halde senin tek adın var. Bu da senin daha çok sevildiğini gösterir' demesi üzerine sükûnet bulmuştur.”¹³⁵¹

“Haziran ortalarında bir de erkek bebeğimiz oldu: Muğla Türkçüler Derneği Yönetim Kurulu'ndan, Turgut Reis Lisesi Edebiyat Öğretmeni Rabii Savaşır Beğ'in oğluna Türköz adı verildi. Genç ülküdaşımızı ve sayın evdeşini kutlar, 'Özü Türk' olmasını dilediğimiz Türköz'e uzun ömürler ve yurda hizmetler temenni ederiz.”¹³⁵²

“Genç ülküdaşlarımızdan Ankara'da Türkoloji Asistanı olup şimdi Tuzla Piyade Okulunda Yedeksubaylık eğitimi gören Ahmet Bican Ercilasun ile evdeşi Edebiyat Öğretmeni Bilge Ercilasun Hanım'ın 13 Temmuz 1972'de ikinci oğulları doğmuş ve 'Konuralp' adı verilmiştir. Bilge Hanım'ın babası İzzet Yolalan şimdiden İzzet Dede diye mektuplar almaya başlamıştır. Genç ana babayı, büyük ana ve büyükbabaları, Babur dayıyı kutlar, bebeğe uzun ömürler dileriz. Ağabeyi Satuk Buğra kardeşinin sahici bebek mi, yoksa oyuncak bebek mi olduğu hususunda henüz biraz mütereddit ise de kısa sürede bunu öğreneceği şüphesizdir.”¹³⁵³

¹³⁴⁸ Ötüken, IX/100 (Nisan 1972), s. 16.

¹³⁴⁹ Ötüken, IX/100 (Nisan 1972), s. 16.

¹³⁵⁰ Ötüken, IX/102 (Haziran 1972), s. 16.

¹³⁵¹ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 13.

¹³⁵² Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 13.

¹³⁵³ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 14-15.

“Türkçüler Derneği Üsküdar Ocağı mensuplarından Kâmil Çalış ile evdeşi Selma Çalış’ın bir kızlarının dünyaya geldiğini öğrendik. Mayıs ayında doğan bebeğe Bilge adı verilmiştir. Çalış ailesini tebrik eder, minik Bilge’nin de ulu atası Bilge Kağan’a lâıyk bir torun olmasını dileriz.”¹³⁵⁴

“Almanya’daki ülküdaşlarımızdan Halil Tireli’nin 29-30 Ağustos 1972 gecesı ikinci oğlu doğmuş, küçük Oğuz Tarkan’ın bu kardeşine Zafer Gökhan adı verilmiştir. Genç ana babayı kutlar, yavruya uzun ve sağlıklı ömürle ilerde Türklük yolunda başarılı savaşlar dileriz.”¹³⁵⁵

“Genç ülküdaşlarımızdan Yurtay Balta ile sayın evdeşi Füsun Balta Hanım’ın 20 Ağustos 1972 günü doğan kızlarına ‘Almıla’ adı verilmiştir. Ana ve babasını kutlar, mini mini Almıla’ya uzun ömür ve Türklük yolunda hizmetler diler, bu haberi bütün ülküdaşlarımıza, bu arada özellikle Söke’deki Almıla’ya ulaştırırız.”¹³⁵⁶

“Tarsus’lu Toplum Polisi Mahir Ünat ile evdeşi Medine Ünat’ın, bir oğulları dünyaya gelmiş ve yavruya Uluğ Şad adı verilmiştir. Anne ve babayı kutlar, Uluğ Şad’a uzun ömürler ve yüce ataları Uluğ Beğ ve Kür Şad gibi Türklüğe hizmetlerle dolu yıllar dileriz.”¹³⁵⁷

“Orman Yüksek Mühendisi Cafer Gürer Beğ ile evdeşi Müeyyen Gürer Hanım’ın bir oğullarının dünyaya geldiğini öğrendik. Bebeğe Çağrı adı verilmiştir. Çağrı Gürer’in, devletimizin temelindeki manevî harçta büyük hissesi bulunan Selçuklu Ulu Çağrı Beğ gibi, Türklüğe büyük hizmetlerle dolu yıllar diler, Gürer ailesini kutlarız.”¹³⁵⁸

“Üniversitemizin genç milliyetçi elemanlarından Umay Günay ile Turgut Günay’ın bir kızları dünyaya gelmiş ve bebeğe Aybala adı verilmiştir. Genç anne ve baba ile ailelerini kutlar, Aybala’nın Türklük için bir ‘aybala’ olmasını diler, ağabeyi İleriş ile birlikte soylarına büyük hizmetler yapacak yiğitler olmalarını temenni ederiz.”¹³⁵⁹

“Yıllardan beri Almanya’da Türkçülük yolunda mücadele eden Osman Nuri Kurt’un 2 Aralık 1972 tarihinde İstanbul’da bir kızı dünyaya gelmiş ve bebeğe Selcen adı verilmiştir. Annesini, babasını ve ağabeyi Fatih’i kutlar, minik Selcen’in soyuna ve soy adına lâıyk bir kurt olmasını dileriz.”¹³⁶⁰

“Tarsus’un ateşli Türkçülerinden Paşaoğlu Yalçın Aytekin ile sayın evdeşi Firûze Hanım’ın bir erkek çocukları dünyaya gelmiş ve bebeğe Urungu Şad adı konmuştur. Türkçü

¹³⁵⁴ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 15.

¹³⁵⁵ Ötüken, IX/105 (Eylül 1972), s. 16.

¹³⁵⁶ Ötüken, IX/105 (Eylül 1972), s. 16.

¹³⁵⁷ Ötüken, IX/105 (Eylül 1972), s. 16.

¹³⁵⁸ Ötüken, IX/105 (Eylül 1972), s. 16.

¹³⁵⁹ Ötüken, X/109 (Ocak 1973), s. 12.

¹³⁶⁰ Ötüken, X/109 (Ocak 1973), s. 12.

aileyi kutlar, minik Urungu Şad'ın ablası Aybike ile birlikte soylarına lâyük evlâtlar olmalarını dileriz.”¹³⁶¹

“Karşlı ülküdaşlarımızdan Medine Taştanoğlu ile Celâl Taştanoğlu'nun 2 Ocak 1973 tarihinde bir oğulları dünyaya gelmiş ve bebeğe Oğuz Han adı verilmiştir. Türkçe adlar olarak hayata katılan Türk yavrularının günden güne artması karşısında duyduğumuz büyük memnunluğu belirtir, Taştanoğlu ailesini kutlar, Oğuz Han'ın da, kendisine hayatta ulu atası Oğuz Kağan'ın örnek almasını dileriz.”¹³⁶²

“Dergimiz yazı ailesinden kimya yüksek mühendisi Mehmet Orhun'un bir torunu dünyaya gelmiştir. 4 Şubat 1973 günü doğan bebeğe Emre adı verilmiştir. Orhun ailesini, Emre'nin annesi Mihriban Hantaloğlu ile babası Gökşen Hantaloğlu'nu kutlar, bebeğe mutlu yıllar, şerefli millet ve devlet hizmetleri dileriz.”¹³⁶³

“Tarsus'un kıdemli Türkçülerinden Aydın Yetmen'in bir kızı dünyaya gelmiş ve yavruya Gökçen adı verilmiştir. Gökçen'in Türk soyuna lâyük bir kız olmasını diler, annesi Zekiye Yetmen ile Aydın Yetmen'i tebrik ederiz.”¹³⁶⁴

“Tarsuslu milliyetçilerden Selâhattin Özyiğit ile evdeşi Sakine Özyiğit'in bir kızları olmuş ve bebeğe Arzu adı verilmiştir. Aileyi kutlar, Arzu'nun Türklüğün arzuladığı Türk kızlarından biri olmasını temenni ederiz.”¹³⁶⁵

“Hacaloğlu ailesinin bir kızları dünyaya gelmiş ve yavruya Terken adı verilmiştir. Bebeğin annesi Türkân Hacaloğlu ile babası Yücel Hacaloğlu'nu tebrik eder, anneli babalı mutlu yıllar dileriz.”¹³⁶⁶

“Tarsus'un milliyetçi Kılıç ailesinin dünyaya gelen kızlarına Gülhan adının verilmiş olduğunu öğrendik. Annesi Yaşar Kılıç ile babası Dursun Kılıç'ı kutlar, Gülhan'ın Türklüğe lâyük bir bozkurt olmasını dileriz.”¹³⁶⁷

“Büyük kahraman Kür Şad'ın adaş torunları günden güne çoğalıyor. Ötüken, okuyucularına bu sayısında en küçük Kür Şad'ı tanıtmak ile zevk duyuyor. Bu en minik Kür Şad, Tavas'ta komiser muavini bulunan Yavuz Elbirler'in oğludur. Baştta annesi Gülgün Hanım ile babası Yavuz Beğ olmak üzere bütün aileyi tebrik eder, Kür Şad'ın da Kür Şad ruhu taşıyan bir er olmasını dileriz.

¹³⁶¹ Ötüken, X/109 (Ocak 1973), s. 12.

¹³⁶² Ötüken, X/110 (Şubat 1973), s. 16.

¹³⁶³ Ötüken, X/110 (Şubat 1973), s. 16.

¹³⁶⁴ Ötüken, X/111 (Mart 1973), s. 16.

¹³⁶⁵ Ötüken, X/111 (Mart 1973), s. 16.

¹³⁶⁶ Ötüken, X/113 (Mayıs 1973), s. 16.

¹³⁶⁷ Ötüken, X/113 (Mayıs 1973), s. 16.

Not: Kür Şad Elbirler'in Ötüken aboneleri arasına katılmış olduğunu da okuyucularımıza bildiririz."¹³⁶⁸

"İstanbul'daki Türkçü gençlerden Kenan Dikici'nin dünyaya gelen ikinci çocuğuna Kür Şad adı verilmiş olduğunu öğrendik. Genç anne ve babayı kutlar, minik Kür Şad'a ulu atası Kür Şad gibi şerefle dolu bir hayat diler, Türkçülüğü ve dolayısıyla Türklüğü dinamitlemek yolundaki iblis takımının çanlarına ot tıkanması için, Kür Şad'ların hızla büyüyüp kurt soyunun vatanındaki sinsi ulumalara sed çekmelerini bize göstermesini Ulu Tanrı'dan niyaz ederiz."¹³⁶⁹

"Dergimiz yazı ailesinden ülkücü ve Türkçü öğretmen Murat Çetin'in 22 Mayıs 1973 günü bir erkek çocuğu dünyaya gelmiş ve yavruya Kılıç Arslan adı verilmiştir. Ötüken, Kılıç Arslan'ın muhterem annesini ve babasını candan kutlar, minik Kılıç Arslan'ın ulu atamız Oğuz Kağan gibi çabuk büyüyüp kılıçlı bir arslan ve Türk yağlarını yıldırarak bir Bozkurt olmasını diler."¹³⁷⁰

"Berlin Türk Ocağı kurucularından ve halen bu teşekkülün başkanı Bahtiyar Körbahtı Beğ'in 13 Haziran 1973 günü bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Bahadır Kürşad adı verilmiştir. Bahadır Kürşad'ın ulu dedesi Kürşad gibi bir Türk bahadırı olmasını diler, annesi Nazmiye Hanım ile babası Bahtiyar Beğ'i kutlar, Bahadır Kürşad'ın yuvaya bahtiyarlıklar getirmesini dileriz."¹³⁷¹

"Türkçü gençlerimizden Tarık Arsal ile judocu hanımlarımızdan Konçuy'un 4 Temmuz 1973 günü doğan oğullarına Kürşad Alp adı verilmiştir. Şimdilik Kürşad'ların en küçüğü olan yavruya uzun ve sıhhatli bir ömür diler, annesi ile babasını ve Arsal ile Kılıç ailelerini kutlarız."¹³⁷²

"Antalya'daki ülküdaşlarımızdan Orman Yüksek Mühendisi Şahin Gümüş'ün bir oğlu olduğunu biraz geç haber aldık. 'Çağrı' adı konulan yavruya uzun ömür diler, annesiyle babasını kutlarız. Minik Çağrı'nın ulu atası Çağrı'nın yolunda gideceğinden hiç şüphemiz yoktur."¹³⁷³

"Tarsuslu milliyetçi ailelerden Özyiğitlerin bir kız çocukları dünyaya gelmiş ve bu bebeğe, Atsız'ın son romanı 'Ruh Adam'daki 'Güntülü' adı verilmiştir. Annesi Mükerrerem Özyiğit'le babası Emin Özyiğit'i kutlar, Güntülü'nün Türk göklerine lâayık bir Türk tülü olmasını dileriz."¹³⁷⁴

¹³⁶⁸ Ötüken, X/113 (Mayıs 1973), s. 16.

¹³⁶⁹ Ötüken, X/113 (Mayıs 1973), s. 16.

¹³⁷⁰ Ötüken, X/115 (Temmuz 1973), s. 16.

¹³⁷¹ Ötüken, X/116 (Ağustos 1973), s. 15.

¹³⁷² Ötüken, X/116 (Ağustos 1973), s. 15.

¹³⁷³ Ötüken, X/116 (Ağustos 1973), s. 15.

¹³⁷⁴ Ötüken, X/117 (Eylül 1973), s. 16.

“Türkçü gençlerden Kimya Yüksek Mühendisi Reşat Uzmen’in 1 Eylül 1973 Cumartesi günü bir oğlu olmuş ve bebeğe ‘Çağrı’ adı konmuştur. Türkiye’deki ‘Çağrılar Takımı’nın şimdilik en kıdemsizi olan bu Çağrı’ya hoş geldin der, annesiyle babasını kutlar, yavruya uzun ömürle birlikte tarihteki büyük Çağrı’ya lââyık torun olmasını dileriz.”¹³⁷⁵

“Tanınmış Türkçü gençlerimizden Faruk Çil ile yine tanınmış Türkçü gençlerimizden evdeşi Öğretmen Adalet Ergenekon Çil’in 10 Ağustos 1973 te bir kızları olmuş ve bebeğe ‘Gökçe’ adı verilmiştir. Özellikle Van’daki başarılı Türkçü çalışmalarıyla tanınmış olan genç ülküdaşlarımızı kutlar, bebeklerinin de ilerde kendileri gibi başarılı ve cesur bir Türk kızı olmasını dileriz.”¹³⁷⁶

“Yeni doğan çocuklara Türkçe ad takma yolundaki istek, günden güne artıp yayılmakta, bu suretle, Türkiye’yi âdeta istilâ etmiş bulunan Arapça ve Acemce adlar yavaş yavaş azalmaktadır. Ötüken, kendisine bildirilen Türkçe ad verilmiş bebekleri, ilk sayılarından beri, büyük bir memnurlukla yayımlamaktadır. Bundan sonra da bu vazifesine devam edecektir. Bu sayımızda, Türkçü bir genç öğretmenin bize bildirdiği beş bebeğin adlarını okuyucularımıza sunuyoruz. Doğum tarihleri bildirilmemiş olan bu bebekler Selâhattin Köksal Beğ’in oğlu Kür Şad Köksal, Şaban Çetinaslan Beğ’in kızı Gökçen Çetinaslan, Hüseyin Köksal Beğ’in kızı Ayça Köksal ve Ali Köksal Beğ’in kızı Ayhanım Köksal’dır. Ayhanım’a, Ayça’ya, Gökçen’e ve Kür Şad’a millete hizmet dolu uzun ömürler diler ve muhterem anneleriyle babalarını kutlarız.”¹³⁷⁷

“Batman’daki Türkçü gençlerden Hasan Şahmaranoğlu’nun 11.9.1973 tarihinde bir oğlu dünyaya gelmiş ve yavruya Ersegün adı verilmiştir. Şahmaranoğlu ailesini kutlar, Ersegün’ün er bir Türk oğlu olarak yetişip milletine ve vatanına büyük hizmetler etmesini dileriz.”¹³⁷⁸

“Kılınç Arslan Balk’ın Gözleve Kasabası’ndan M. Emin Bahadıroğlu’nun 31.1.1974 tarihinde bir kızı dünyaya gelmiştir. Yavruya Çolpan Begüm adı konmuştur. Üç yıl kadar önce I.XII.1971 tarihinde doğan Kür Şad Arslan ile birlikte iki çocuk babası olan M. Emin Bahadıroğlu, Tanrı’nın izniyle, sekiz çocuk daha yetiştirerek, 10 Türk çocuğu ile, doğum kontrolcülerine ve Türk’ün çoğalmasını istemeyen Türk düşmanlarına bir ders vermek emelindedir. M. Emin Bahadıroğlu’nu ve sayın evdeşini candan kutlar, Kür Şad Alp Arslan ile Çolpan Begüm’ün çabuk büyüüp, Türkçüler ordusuna katılmak üzere yetişecek kardeşlerine bakacak hale gelmelerini dileriz.

Not: Kılınç Arslan Balk, Konya’nın, çevredeki Türkçülerce kullanılmakta olan adıdır.”¹³⁷⁹

¹³⁷⁵ Ötüken, X/117 (Eylül 1973), s. 16.

¹³⁷⁶ Ötüken, X/117 (Eylül 1973), s. 16.

¹³⁷⁷ Ötüken, X/118 (Ekim 1973), s. 16.

¹³⁷⁸ Ötüken, X/118 (Ekim 1973), s. 16.

¹³⁷⁹ Ötüken, XI/122 (Şubat 1974), s. 20.

“İzmir bölgesindeki ülküdaşlarımızdan Turan Beğ ile sayın evdeşi Semiha Hanım’ın 14 Aralık 1973 tarihinde bir oğulları doğmuş ve yavruya Kürşad adı verilmiştir. Bu mini mini Kürşad’ın ilk işi, o zaman hapiste bulunan Atsız’a bir ağıt yazmak olmuş, kendisinden yetmiş yıl yaşlı olan Atsız’a ‘dede’ diye hitap etmiştir. Ocağına kut ve şeref getirmesini dilediğimiz Kürşad’ın şiirini aşağıya alıyoruz:

Ben bir minik Kürşad’ım,
Murat’tır göbek adım.
Gözümü açar açmaz,
Bozkurt’umu ararım...

Altay’dan kopup geldim
Tam dokuz ay, on günde;
Yıkadım benliğimi
Kür Şad’ın Türklüğünde...

Adımı koydu babam
Doğduğumun ilk günü...
Dedi: ‘Kürşad’dır ismin,
Unutma Türklüğünü!’

Çamçağım kımız dolu,
Oymağım Kayı Boyu...
Benim için tek hedef
Sadece Turan yolu...

Dedem Kür Şad, ben Kürşad,
Türklük baştan başa şad...
Vatan için ölmezsem,
Haramdır bana bu ad...

Hapiste Atsız Dede’m,
Ayağım yok ki gidem!
O karganmış feleğe
Bilmem ki neler edem?

Atsız içerde kalsın,
Yağılar zevke dalsın,
Türk'e düşman olanı
Dilerim Albız alsın...

Her engeli aşalım,
Seller gibi taşalım,
Gel seninle, ey Dede,
Bizde bayramlaşalım.

Seni böyle edenin
Şahramarı kurusun...
Öpem elini Dede,
Tanrı Türk'ü korusun..."¹³⁸⁰

"Adanalı diş hekimi Eray Kılıoğlu Beğ'in eşi Nuran Hanım, 2 Nisan 1974 günü bir erkek çocuk dünyaya getirmiş ve yavruya Buğaç adı verilmiştir. Sayın Kılıoğlu ailesini kutlar, Buğaç'ın tez büyüyüp adına lâayık bir Bozkurt olmasını dileriz."¹³⁸¹

"Adana'da iken İzmir'e nakledilen ölkücü öğretmen arkadaşlarımızdan M. Remzi Okan'ın 8 Mart 1974 günü bir oğlu dünyaya gelmiş ve geçen yıl 3 günlük iken kaybettiği yavrusu İlateriş Kutluk adını yaşatmak için yeni bebeğe de aynı isim verilmiştir. Küçük İlateriş Kutluk için Tanrı'dan uzun ömür diler ve annesi Asiye Hanım ile babasını kutlayarak, yavruları için bahtiyarlıklar dileriz."¹³⁸²

"Kürşad'lar bölüğüne yeni bir er daha katıldı. Genç ölküdaşlarımızdan Erhan Demirutku ile evdeşi sayın Tülây Hanım'ın 10 Nisan 1974 günü doğan oğullarına Kürşad adı verilmiştir. Genç anne ve babayı kutlar, minimini Kürşad'a uzun ömürler dileriz. Adına yakışır bir oğul olmasını temenni ederiz."¹³⁸³

"Konya'daki ölküdaşlarımızdan Nihat Bircan ile evdeşi sayın Dilek Hanım'ın 9 Nisan 1974 günü bir kızları doğmuş ve Selcen adı verilmiştir. Genç anne ve babayı tebrik eder, minimini Selcen'e uzun ömürler diler, soyuna ve yurduna yakışır bir Türk kızı olarak yetişmesini temenni ederiz."¹³⁸⁴

¹³⁸⁰ Ötüken, XI/122 (Şubat 1974), s. 20.

¹³⁸¹ Ötüken, XI/124 (Nisan 1974), s. 24.

¹³⁸² Ötüken, XI/124 (Nisan 1974), s. 24.

¹³⁸³ Ötüken, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24.

¹³⁸⁴ Ötüken, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24.

“Konya’daki ülküdaşlarımızdan Dursun Dağaşan ile evdeşi sayın Selma Hanım’ın bir kızları doğmuş ve Aybala Yeşim adı verilmiştir. Genç anne ve babayı kutlar, uzun ömürlü olmasını dilediğimiz Aybala’nın, evlerini aydın etmesini dileriz.”¹³⁸⁵

“Mut’un ateşli Türkçülerinden Hasan Darındak, nisan ayı sonlarında bir kız evlât sahibi olmuş ve bebeğe ‘Güntülü’ adı verilmiştir. Darındak ailesini kutlar, Güntülü’ye uzun ve mutlu bir ömürle başarılı Türklük hizmetleri dileriz.”¹³⁸⁶

“İstanbul’daki genç Türkçülerin çok iyi tanıdığı Kıbrıslı mücahitlerden Mühendis İbrahim Cemali’nin, kendisi cephede bulunduğu sırada Ağustos ortasında bir oğlu olmuş ve ‘Barçın’ adı verilmiştir. İbrahim Cemali ile evdeşi Suna Hanım’ı kutlar, Uğurlu zamanda doğan Barçın’a sağlıklı uzun ömürler dileriz.”¹³⁸⁷

“Ötüken’in Suşehirli okuyucularından Yücel Kırca ve evdeşi Hikmiye hanımın bir oğulları doğmuş ve Tuğrul ismi verilmiştir. Ülkücü Kırca ailesini kutlular Tuğrul’a uzun bir ömür dileriz.”¹³⁸⁸

“Türkçülük Ülküsü’nün merkezlerinden İzmir’deki ateşli milliyetçilerden ve Ötüken yazarlarından Mir’at Özçamlı’nın 2.9.1974 tarihinde bir kız çocuğu dünyaya gelmiş ve bebeğe Ay Özlem adı verilmiştir. Annesiyle babasını kutlar, Ay Özlem’in özlenen ‘Ay’lardan birisi olmasını ve soyuna hizmetlerle dolu uzun bir ömür dileriz.”¹³⁸⁹

“Tarsuslu milliyetçilerden Selâhattin Özyiğit ile evdeşi Sakine Özyiğit’in bir erkek çocuklarının dünyaya geldiğini ve yavruya Kürşad adı verildiğini öğrendik. Kürşad’ların gündün güne artmasını, Kürşad’lık ruhunun Türkiye’yi sarmasının bir belirtisi olması dolayısıyla duymakta olduğumuz büyük sevinci de belirterek, Özyiğit ailesini kutlar, küçük Kürşad’ın ileride her iki mânâsıyla da büyük bir Kürşad olmasını dileriz.”¹³⁹⁰

“Tarsus’un genç Türkçülerinden Yüksek Ziraat Mühendisi Rüstem Apak ile eşi Şenay Apak’ın 20 Ekim 1974 tarihinde bir oğullarının dünyaya geldiğini öğrendik. Apak ailesinin bebeğine Çağrı adı verilmiştir. Apak ailesini kutlar, minik Çağrı’nın ulu atası Selçuklu Çağrı Beğ gibi yiğit ve soyuna yararlı bir Türk olmasını dileriz.”¹³⁹¹

¹³⁸⁵ Ötüken, XI/125 (Mayıs 1974), s. 24.

¹³⁸⁶ Ötüken, XI/126 (Haziran 1974), s. 24.

¹³⁸⁷ Ötüken, XI/130 (Ekim 1974), s. 24.

¹³⁸⁸ Ötüken, XI/130 (Ekim 1974), s. 24.

¹³⁸⁹ Ötüken, XI/130 (Ekim 1974), s. 24.

¹³⁹⁰ Ötüken, XI/132 (Aralık 1974), s. 24.

¹³⁹¹ Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

“İskilip’teki ülküdaşlarımızdan öğretmen Halûk Çay’ın bir oğlu olmuş ve Cengiz adı verilmiştir, ana ve babasıyla ağabeyi Ertuğrul’u kutlar, uzun ömür diler, Çay ailesine bahtiyarlıklar temennü ederiz.”¹³⁹²

“Yılanlıoğlu ailesinin büyük oğlu Babür Yılanlıoğlu ile evdeşi Sema Yılanlıoğlu’nun bir kız çocukları dünyaya gelmiş ve bebeğe Elif Şölen adı verilmiştir. Fahriye Yılanlıoğlu ile İ. Hakkı Yılanlıoğlu’nun dördüncü torunları olan bebeği kutlarken, Elif Şölen’in annesi, babası ve bütün aile mensuplarıyla birlikte mutlu yıllara erişmesini dileriz.”¹³⁹³

“Niğde’deki ülküdaşlarımızdan Avukat Osman Üçer ile sayın evdeşi Mürvet Üçer’in 27.12.1974 tarihinde üçüncü oğulları doğmuş ve Afşın Kutluk adı verilmiştir. Ana ve babasıyla ağabeyleri ‘Alpagut Kürşad’ ve ‘Alper Kağan’ı kutlar, Üçer ailesine mutluluklar ve yavrulara uzun ömürler dileriz.”¹³⁹⁴

“Ülküdaşlarımızdan Nihat Çetinkaya ile evdeşi Sevgi Hanım’ın 21 Nisan günü bir kız çocukları dünyaya gelmiştir. Bilge Hatun adı verilen yavruya mutlu bir ömür dileriz.”¹³⁹⁵

“Soma’daki ülküdaşlarımızdan Mühendis Kenan Taşlığ’ın Ocak 1975’te bir oğlu olup ‘Çağrı’ adı verildiğini öğrendik. Kutlu olsun der, Çağrı’ya uzun ömürler dileriz. Tanrı Çağrı’ların sayısını çoğaltsın.”¹³⁹⁶

“Soma’da, Garp Linyitleri İşletmesinde Türkçü arkadaşımız Mevlüt Sütçü’nün bir kızı olup ‘Ülkü’ adı verildi. Ülkü’ye ülkü yolunda uzun ömür diler, annesiyle babasını kutlarız.”¹³⁹⁷

“Genç ülküdaşlarımızdan Mühendis-Mimar Muhsin Kıryaman’la evdeşi Lâlehan’ın 22 Mayıs 1975 günü bir kızları doğarak ‘Selenge’ adı verildi. Selenge’nin suyunun gürlü ve berrak olmasını, uzun yıllar çevresine hayat ve serinlik vermesini diler, annesiyle babasını, ninelerini ve dedelerini kutlarız. Genç anne Lâlehan, Ötüken yazı ailesinden Yüksek Mühendis Muzaffer Eriş’in kızı olduğu için, 1944 sanıklarından olan Muzaffer Eriş de artık ‘dede’ olmuştur. Arkadaşımızı da ayrıca kutlar, daha nice torunlara kavuşmasını dileriz.”¹³⁹⁸

“Türkçü gençlerimizden Yaşar Arısan ile evdeşi Adalet Hanımın 13 Haziran 1975 günü bir oğulları olmuştur. Atsız dedesi tarafından Alp Er Tunga adı verilen 4.5 kiloluk yavruya ismini aldığı büyük atası yolunda mutlu bir ömür ve Türklüğe hizmetler dileriz.”¹³⁹⁹

¹³⁹² Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

¹³⁹³ Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

¹³⁹⁴ Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

¹³⁹⁵ Ötüken, XII/137 (Mayıs 1975), s. 24.

¹³⁹⁶ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

¹³⁹⁷ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

¹³⁹⁸ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

¹³⁹⁹ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

“Suşehri’li Türkçülerden Bekir Kutlu ve Gaye Hanımın kızları Buket Türk dünyasının çilelerini omuzlatmak için aramıza katıldı. Buket’e mutlu bir ömür dileriz.”¹⁴⁰⁰

¹⁴⁰⁰ Ötüken, XII/138 (Haziran 1975), s. 24.

4.3 Ölüm İlanları

“Orkun basılmaya giderken, büyük bir acıyla haber aldık ki kıymetli ülküdaşımız Dr. Mustafa Hakkı Akansel Tanrının rahmetine kavuşmuştur. Merhum uzun müddetten beri hasta olduğundan yazı yazamamakta ve Türkçü faaliyete katılamamakta idi, fakat son nefesine kadar temiz ve mefkûreci bir Türkçü kalmıştır. Tanrıdan rahmetler dileriz.”¹⁴⁰¹

“Adananın tanınmış ailelerinden İmamzade Remzi efendinin kızı, Sofuzade Mehmet efendinin haremî, dokuz evlât anası, gerçek Müslüman-Türk kadını Hatice Hâtun 24 ağustos 1951 Cuma günü sabahleyin saat 6.15 te Adanadaki evlerinde ruhunu teslim ederek rahmeti rahmana kavuşmuştur. Merhumenin aynı günü saat 11 de kaldırılan cenazesi, cenaze namazı bizzat eşi tarafından kaldırılıp kalabalık bir cemaatle kaldırılarak asrî mezarlıktaki aile makberine defnedilmiştir. Tanrı rahmet eyliye.”¹⁴⁰²

“Başbakan Liyakat Ali Han’ın katli münasebetiyle Orkun dost ve kardeş Pakistan milletinin acısını paylaşır, merhuma Tanrıdan mağfiret diler.”¹⁴⁰³

“Bu sayı acı bir kaybın kederi içindeyiz. Türk Milliyetçiler Derneği Kütahya Şubesi Başkanı Öğretmen Cemil Tuğcuoğlu Beğ 30 Kasım 1951 Cuma günü Tanrının rahmetine kavuşmuştur. Merhum, cesur, samimî, şuurlu, ateşli, fedakâr ve olgun örnek bir ülkü adamı idi. Kütahyada yanmakta olan ve Tanrının yardımıyla hiçbir zaman sönmeyecek olan Türkçülük ateşinin parlamasında oradaki gençlerin temiz soylarının ve kabiliyetlerinin yanında merhumun gayretinin tesirinin de hissesi büyüktür. Merhuma Tanrının esirgenliğini ve Kütahyadaki ülküdaşlara da Türkçülük yolunda artan bir hızla ve tek yürek gibi bir arada çalışarak merhumun gönlünü şadetmelerini dileriz.”¹⁴⁰⁴

“Türkiye Milliyetçiler Birliği Üsküdar Ocağı ve II. Kuvay-ı Millîye Derneği mensubu kıymetli Türkçü kardeşimiz Bâki Tezel tahsilde bulunduğu Amerika’nın Washington şehrinde vefat etmiştir. [...]”¹⁴⁰⁵

“Azerbaycanlı ırkdaş ve ülküdaşlarımızdan olup İkinci Cihan Savaşı hengâmesi sonunda bin bir güçlükten sonra Türkiye’ye gelenler arasında bulunan ve şimdi Aydın Lisesi Tabiiye öğretmenliğini yapan Cebbar Ertürk, büyük oğlu Alpaslan’ı kaybetmiştir. Beş aydan beri hasta olup babası tarafından Ankara ve İzmir’de tedavisine çalışılan Alpaslan Ertürk 25 Eylül 1968 de toprağa verilmiştir. Alpaslan Ertürk de Afşın Sançar gibi hayatının on altıncı

¹⁴⁰¹ *Orkun*, I/39 (29 Haziran 1951), s. 9.

¹⁴⁰² *Orkun*, I/50 (14 Eylül 1951), s. 9.

¹⁴⁰³ *Orkun*, II/56 (26 Ekim 1951), s. 9.

¹⁴⁰⁴ *Orkun*, II/63 (14 Aralık 1951), s. 16.

¹⁴⁰⁵ *Ötüken*, IV/38 (Şubat 1967), s. 15.

baharında hayata veda etti. Alpaslan için Tanrı'nın esirgenliğini diler, talihsiz baba ve annesiyle kardeşlerine taziyetlerimizi bildiririz.”¹⁴⁰⁶

“Kültür müsteşarlığı sırasında vatan haini kızılılarla yaptığı çetin ve amansız mücadele ile bütün Türkçü cephenin sevgisini kazanan sayın Adnan Ötüken'in, annesini kaybettiğini büyük bir teessür ile öğrenmiş bulunuyoruz. Bir şehit eşi olan rahmetli kanser hastalığından muztarıptı. Adnan Ötüken'e baş sağlığı diler, muhterem annesine Tanrı'dan rahmetler dileriz.”¹⁴⁰⁷

“Teessürle öğrendiğimize göre, Şebinkarahisar'da, 5 Haziran günü bir cinayet işlenmiş ve milliyetçi bir genç, ne idüğü belirsiz bir sapık tarafından bıçakla öldürülmüştür. Öldürülen genç, vatanî vazifesini yapmakta olan Mustafa Kahraman'dır. İlgililer, bu cinayetin bir tertip olduğu ve Karahisar'daki ateşli Türkçülük ruhundan ürkenler tarafından kışkırtıldığı fikrindedirler. Ötüken, hayatının baharında kahbece öldürülen Mustafa Kahraman'a rahmetler diler, Kahraman ailesine taziyetlerini sunar.”¹⁴⁰⁸

“Yıllardan beri çıkarmakta olduğu yeni yayınlar adlı aylık bibliyografya dergisiyle kitapseverlerin yeni eserleri takip etmelerinde büyük kolaylık sağlayan milliyetçi öğretmen Muharrem Mercanlıgil'in 7 yaşındaki oğlu Turgut'u kaybetmiş olduğunu büyük bir teessürle öğrenmiş bulunuyoruz. Başta annesi Şefika Mercanlıgil ile babası Muharrem Mercanlıgil olmak üzere bütün Mercanlıgil ailesine yürekten taziyetlerimizi sunar, talihsiz Turgut Mercanlıgil'e de Tanrı'dan rahmetler dileriz.”¹⁴⁰⁹

“Türk düşmanları bir Türk gencinin daha kanına girdiler. Bu son şehidimiz, Genç Ülkücüler'den İbrahim Ok'tur. İbrahim Ok, komando adı kızılılar ve diğer Türk düşmanları tarafından kullanılmaya başlanmadan önce arkadaşları tarafından Komando Mustafa diye anılan, karakterinin sağlamlığı ve tâviz vermemesiyle tanınan Türkçü Mustafa'nın kardeşidir. Ötüken, soyunun varlığı yolunda can vermiş olan genç bozkurt İbrahim Ok'a Tanrı'dan rahmetler diler, ailesine tâziyetlerini sunar. Bu münasebetle, Bozkurtlar Nesli'nin ayakta kalması için her yaştan bozkurtun göğüslerini vatan için siper yapmasının en tabî bir Türklük vazifesi olduğu inancını tekrarlar.”¹⁴¹⁰

“Millî mücadelenin değerli isimleri ve hâtıraları birer birer hayattan çekiliyorlar. Son olarak Aziz Zorlutuna Paşa da ebediyete göçmüş bulunuyor. Ötüken, bu büyük kayıptan dolayı

¹⁴⁰⁶ Ötüken, V/58 (Ekim 1968), s. 15.

¹⁴⁰⁷ Ötüken, V/59 (Kasım 1968), s. 15.

¹⁴⁰⁸ Ötüken, VI/67 (Temmuz 1969), s. 2.

¹⁴⁰⁹ Ötüken, VIII/86 (Şubat 1971), s. 15.

¹⁴¹⁰ Ötüken, VIII/88 (Nisan 1971), s. 13.

duyduğu üzüntüyü bildirir ve merhumun eşi, Halide Nusret Zorlutuna ile kızı milliyetçi Türk sanatçısı sayın Emine Işınsu'ya ve oğlu Ergün Zorlutuna'ya tâziyetlerini sunar.”¹⁴¹¹

“Çıkarmakta olduğu Yeni Yayınlar adlı bibliyografya dergisiyle, yıllardan beri büyük bir hizmetin ardında olan Türkçü öğretmen Muharrem Mercanlıgil'in, erken bir yaşta Tanrı'nın rahmetine kavuştuğunu teessürle öğrenmiş bulunuyoruz. M. Mercanlıgil'e rahmetler diler, eşine ve aile efradına taziyetlerimizi sunarız.”¹⁴¹²

“Türk dünyası değerli bir evlâdını daha kaybetti. Azerbaycan'ın ateşli mücahitlerinden Mehmet Sadık Aran, şerefli ve hayırlı uzun bir ömrün sonunda aranızdan ebediyen ayrılmış bulunuyor. Azerbaycan'ın istiklâl mücadelelerine katılmış ve ilk Türk Cumhuriyeti olan Azerbaycan Cumhuriyeti Meclisi'nde vazife almış bulunan Aran, bu talihsiz Türk yurdu kızıl sürüler tarafından kahbece işgal edilip Türkler imha edilmeye başlayınca [Yanlız yazılmıştır.], vatanından ayrılmak zorunda kalmıştır. Değerli bir fikir adamı ve şair olan M. Sadık Aran'a Tanrı'dan rahmetler dileriz. Türkler, elbette ki, birer birer gidecekler, fakat Türk ırkı ebediyen var olacaktır.”¹⁴¹³

“Sayın Türkeş'in annesi Fatma Zehra Hanım, 24 Haziran 1971 günü ebediyete göçmüş bulunuyor. 1944 ihanetinin ızdırap çekmiş annelerinden olan ve hayli ilerlemiş yaşına rağmen yakın zamanlara kadar dinçliğini muhafaza eden merhûmeye Tanrı'dan rahmetler diler, sayın Türkeş'e ve ailesine taziyetlerimizi sunarız.”¹⁴¹⁴

“Genç Ülkücüler Teşkilâtı Tarsus Şubesi İkinci Başkanı Tarsuslu Halim Hadi Özbilen'in Ekim ayı başlarında hayata gözlerini yumduğunu teessürle öğrendik. 7 Ekim günü toprağa verilen Özbilen, ateşli bir genç Türkçü idi. Tarsus'taki hareketlerde en ön plânda yer alır ve ırkına hizmet için didinirdi. Lise son sınıf öğrencisi olan ve hayatının baharında aramızdan ayrılan talihsiz Halim Hadi Özbilen'e Tanrı'dan rahmetler diler, ailesine, yakınlarına ve arkadaşlarına taziyetlerimizi sunarız.”¹⁴¹⁵

“1944-1945'teki Türkçülük düşmalığı dâvâsının 23 sanığından biri olan Hamza Sadi Özbek'in, 5 Kasım 1971 günü hayata gözlerini kapamış olduğunu büyük bir teessürle öğrenmiş bulunuyoruz. Bu suretle Hüseyin Namık Orkun, Hibetullah İdil, Dr. Hasan Ferit Cansever ve Ord. Prof. Zeki Velidi Togan'dan sonra, 23'ler, beşinci arkadaşlarını toprağa vermiş bulunuyorlar. 23'ler arasında 'Efe' diye anılan sevgili arkadaşımıza Tanrı'dan rahmetler diler, ailesine ve yakınlarına tâziyetlerimizi sunarız.”¹⁴¹⁶

¹⁴¹¹ *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 13.

¹⁴¹² *Ötüken*, VIII/88 (Nisan 1971), s. 13.

¹⁴¹³ *Ötüken*, VIII/90 (Haziran 1971), s. 11.

¹⁴¹⁴ *Ötüken*, VIII/91 (Temmuz 1971), s. 15.

¹⁴¹⁵ *Ötüken*, VIII/95 (Kasım 1971), s. 15.

¹⁴¹⁶ *Ötüken*, VIII/96 (Aralık 1971), s. 16.

“Adnan Ötüken’i mart ayının ortalarına doğru kaybetmiş olmanın üzüntüsü içindeyiz. Ölümünden birkaç gün önce, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü’nün aylık toplantısı için Ankara’ya giden ve başkentteki yakınlarını sıhhatli hâli ile memnun bırakan Ötüken’in, İstanbul’a dönmesiyle âniden Tanrı’nın rahmetine kavuşması, milliyetçi ve dost çevrelerde şok tesiri yapmıştır. Bilhassa hayatının son yıllarında, başta Türklüğün en büyük düşmanları kızıklar olmak üzere bütün ‘Türk’e karşı’larla kıyasıya bir mücadeleye girişmiş ve bu mücadelede büyük başarı kazanmış olan ‘Ötüken’e, Tanrı’dan rahmetler diler, eşi Sabiha Ötüken, İle kızları ve Deniz ve Yıldız’a, damadına ve torunlarına, büyük üzüntülerini paylaşmakta olduğumuzu bildirir, tâziyetlerimizi sunarız.”¹⁴¹⁷

“Çanakale ve Millî Mücadele’nin adsız kahramanlarından Burdur’lu Topçu Başçavuşu Kademlioğlu İsmail’in 90 yaşlarında Tanrı’nın rahmetine kavuşmuş olduğunu öğrendik. Burdur’luların büyük saygı ve sevgisini kazanmış olan Kademlioğlu İsmail, Türk’ün kader savaşlarının son yadigârlarından biri idi. Hayatının son yıllarından biraz sıkıntılı günler geçirmiş ve üstelik de felç olmuştu. Buna rağmen o büyük savaşlara katılmış olanlara bağlanmış olan gazilik ve şeref aylığını, yıllarca süren ısrarlara rağmen kabul etmemiştir. Bu aylığı kendisinden habersiz olarak bağlatmak için girişilen teşebbüsleri de, nüfus kâğıdını koynunda saklamak suretiyle önlemiştir. Hattâ: ‘İsmail Çavuş! Bu senin hakkın olan kanunî bir paradır. Niçin almak istemiyorsun? Bu parayı İnönü bile aldı!’ diyenlere karşı da: ‘Evlât! İnönü belki fakir ve muhtaçtır. Ben Allah’a şükür bir lokma ekmek bulabiliyorum. Onu bulamayanlar da var.’ diye cevap vermiştir. Türk soyunun, o büyük soya lâyük bu mütevazı, yiğit, gözü tok, yani Türk oğlu Türk adsız evlâdına ulu Tanrı’dan rahmetler dileriz.”¹⁴¹⁸

“Bütün ömrü boyunca vatani olan Azerbaycan’ın istiklâli uğrunda Rus emperyalistlerine karşı savaşmış olan Albay Veli Bek Yadigâr, 13.12.1971 de Arjantin’de, Buenos-Aires’te Tanrı’nın rahmetine kavuşmuştur. Bu ölüm Arjantin’deki bütün milliyetçi ve dost çevrelerde büyük üzüntü yaşatmıştır. Öz vatanının istiklâli uğrunda kardeş Türk ordusu ile birlikte emperyalist Rus ordusuna karşı vuruştuktan sonra kendisi için her şeyden kıymetli vatanını kaybederek Polonya’ya sığınmış, Polonya ordusunda albaylık rütbesine kadar yükselmiştir. Bütün hayatında hiçbir vakit milî mücadelesinden geri kalmamıştır. İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Arjantin’e gelen Veli Bek Yadigâr burada da ömrünü yurdu için fikir mücadelesiyle geçirmiştir. Tanrı’dan rahmetler dileriz.”¹⁴¹⁹

¹⁴¹⁷ Ötüken, IX/100 (Nisan 1972), s. 16.

¹⁴¹⁸ Ötüken, IX/101 (Mayıs 1972), s. 16.

¹⁴¹⁹ Ötüken, IX/104 (Ağustos 1972), s. 13.

“Türkçü yazar ve fikir adamlarından Dr. Cezmi Türk 5 Ağustos 1972 akşamı Adana’da hayata veda etti. Siyasî mücadelede de iyi ad bırakmış meclis hatiplerinden olan Cezmi Türk hakkında ilerde yine yazacağız. Tanrı’dan rahmetler diler ailesine taziyetlerimizi sunarız.”¹⁴²⁰

“1944-1945 Irkçılık-Turancılık davasının sanıklarından Orman Yüksek Mühendisi Fazıl Hisarcıklılar’ın ölümünü geç haber aldık. Evdeşiyle çocuklarına başsağlığı, arkadaşımıza Tanrı’nın esirgenliğini dileriz.”¹⁴²¹

“Ateşli Türkçülük diyarı Tarsus’un genç ülkücülerinden Gündüz Öztürk Beğ’in, Şeker Bayramının üçüncü günü çok erken bir yaşta hayata gözlerini yummuş olduğunu büyük bir teessürle öğrenmiş bulunuyoruz. Ailesine ve yakınlarına taziyetlerimizi sunar, merhuma rahmetler dileriz.”¹⁴²²

“İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Sosyoloji Kürsüsü profesörü, büyük ilim adamımız Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu Beğ’i kaybetmiş olmanın büyük acısı içindeyiz. Ziyaeddin Fahri Beğ, kelimenin mutlak manâsıyla, çok değerli bir ilim adamımızdı. Eserleri arasında Türkçülük tarihinin unutulmaz siması Ziya Gökalp hakkındaki neşriyatı da, Türklüğe hizmetleri yolunda her zaman şükranla anılacaktır. Kendisi de Türkçülük ülküsünün ciddi, ateşli ve değerli [Tam olarak okunamamıştır.] bir mensubu idi. Ziyaeddin Fındıkoğlu’nun ilim, fikir ve Türkçülük alanında Türklüğe ne derece faydalı olduğunun en meydanda delili, kaybı dolayısıyla, TRT’nin büründüğü kış uykusu halidir. Cim karnında nokta değerindeki bir takım şöyle böyle ve değersiz kişilerin ölümleri sırasında, yıllarca, radyodan yapılan şişirici yayınları hatırladıkça, bu gerçekten büyük kayıp karşısında, TRT’nin dilinin tutulmuş olmasının mânâsı daha iyi anlaşılacaktır. Büyük ilim ve fikir adamımıza Tanrı’dan rahmetler diliyor, Fındıkoğlu ailesine taziyetlerimizi sunuyoruz. Bu büyük kayıp karşısında en büyük tesellimiz, Fındıkoğlu Ziyaeddin Fahri adının, Türklükle birlikte yaşayacağı inancımızdır.”¹⁴²³

“İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nin Yeni Türk Edebiyatı Kürsüsü Başkanı Caferoğlu Ahmet Beğ, 6 Ocak 1975 günü ebediyete göçtü. Prof. Caferoğlu Ahmet Beğ, Azerbaycan Türklerindendi. Nice yıllardan beri Moskof pençesinde bulunan Azerbaycan’ın eşrafından İsmail Beğ ile eşi Cevher Hanım’ın çocuklarıydı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nde yarım yüzyıla yakın hocalık yapan Caferoğlu Ahmet Beğ, bilhassa son yıllarda en verimli Türkologlar arasında yer almıştı. Bugün Türkiye’de bu alanda çalışan verimli pekçok kişinin de hocası olan rahmetli Prof. Caferoğlu Hikmet Beğ’e Tanrı’dan rahmetler diler, kızı

¹⁴²⁰ *Ötüken*, IX/104 (Ağustos 1972), s. 13.

¹⁴²¹ *Ötüken*, X/117 (Eylül 1973), s. 16.

¹⁴²² *Ötüken*, X/119-120 (Kasım-Aralık 1973), s. 31.

¹⁴²³ *Ötüken*, XI/132 (Aralık 1974), s. 24.

Türk-İslâm Eserleri Müzesi şeflerinden Nazan Tapan Hanım ile diğer akrabalarına ve yakınlarına taziyetlerimizi sunarız.”¹⁴²⁴

“Bir müddetten beri rahatsız bulunan Arif Nihat Asya da 1975 yılının ilk haftası içinde aramızdan ayrıldı. Arif Nihat Asya, sahip bulunduğu birçok vasıflar arasında, şüphesiz, en çok şairliği ile anılıp yaşayacak Türklerden birisidir. Pek genç yaşlarında eline aldığı kalem son günlerine kadar elinden bırakmamış, eski deyim ile en ‘velûd’ Türk şairleri arasında yer alacak derecede çok şiir yazmıştır. Bu şiirler, yıllardan beri, evlerde ve toplantılarda, kendisini beğenip sevenler tarafından olduğu kadar kendisi tarafından da okunup durmuştur. Bundan sonra da (ve artık sadece başkaları tarafından) okunmaya devam edecektir. Yıllarca edebiyat hocalığı yapan ve pekçok Türk çocuğuna edebiyat ve şiir zevkiyle Türklük ruhu aşıl原因 Arif Nihat Asya’ya Tanrı’dan rahmetler diler, eşi sayın Servet Asya ile kızı Fırat Asya’ya ve oğlu Murat Asya’ya taziyetlerimizi sunarız.”¹⁴²⁵

“Ülküdaşlarımızdan Turan Beğ’le evdeşi Semiha Hanım’ın oğlu olarak 14 Aralık 1973 te doğmuş bulunan miniminicik Kürşad 3 Mart 1975 te ölüerek annesi ve babasını acılara boğmuş, Türkçü çevreyi hüçün içinde bırakmıştır. Yaralı baba ile anneye sabır diler, öteki Kürşad’larla Kürşadlık ruhunun yaşamasını temenni ederiz.”¹⁴²⁶

“Ötüken yazı ailesinden Tarsuslu şair Refet Körüklü, babasını kaybetmiştir. Merhuma Tanrı’dan rahmet diler, arkadaş ve ülküdaşımız Körüklü ile ailesine taziyetlerimizi bildiririz.”¹⁴²⁷

“Osmaniye’deki ülküdaşlarımızdan Çetin Aybaç da babasını kaybetmiştir. Başsağlığı diler, merhuma Tanrı’dan rahmet niyaz ederiz.”¹⁴²⁸

¹⁴²⁴ Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

¹⁴²⁵ Ötüken, XII/133 (Ocak 1975), s. 20.

¹⁴²⁶ Ötüken, XII/135 (Mart 1975), s. 24.

¹⁴²⁷ Ötüken, XII/140 (Ağustos 1975), s. 23.

¹⁴²⁸ Ötüken, XII/140 (Ağustos 1975), s. 23.

4.4 Dergi İlanları

Toros (Atsız Mecmua: 1, 5)

Bartın (Atsız Mecmua: 1, 4, 5, 9)

Hız (Atsız Mecmua: 2, 4)

Gençler Yolu (Atsız Mecmua: 3, 4, 5)

Kıvılcım (Atsız Mecmua: 3)

Yürüyüş (Atsız Mecmua: 3, 4)

Çığır (Atsız Mecmua: 4, 9; *Orhun* (1933-1934): 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)

Zonguldak (Atsız Mecmua: 4, 9)

Doğuş (Atsız Mecmua: 5)

Gaziantep (Atsız Mecmua: 5, 9)

Edirne Muallim Mektebi Mecmuası (Atsız Mecmua: 8, 9)

Duygu (Atsız Mecmua: 9)

Dilek (Atsız Mecmua: 9)

Söz (Atsız Mecmua: 9)

Masum Millet (Atsız Mecmua: 9)

Mülkiye Mektebi Mecmuası (Atsız Mecmua: 9)

Yeni Kalemler (Atsız Mecmua: 9)

Menderes-Doğuş (Atsız Mecmua: 9)

Kastamonu-Lise Mecmuası (Atsız Mecmua: 9; *Orhun* (1933-1934): 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)

Yeni Turan (Atsız Mecmua: 9, 10)

Yaş Türkistan (Atsız Mecmua: 9, 12)

İstiklâl (Atsız Mecmua: 10)

Azerbaycan Yurt Bilgisi (Atsız Mecmua: 11, 13)

Yolların Sesi (Atsız Mecmua: 15)

Terbiye Postası (Atsız Mecmua: 15)

Türkbilik Revüsü (Atsız Mecmua: 15; *Orhun* (1933-1934): 9)

Birlik (*Orhun* (1933-1934): 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)

İnkılâp (*Orhun* (1933-1934): 1, 2, 3, 4)

Doğu (*Orhun* (1933-1934): 2, 3, 4)

Ege Işıldağı (*Orhun* (1933-1934): 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)

Geçit (*Orhun* (1933-1934): 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9)

Millî İnkılâp (*Orhun* (1933-1934): 7, 8, 9)

Kopuz (*Orhun* (1943-1944): 10)

Tanrıdağ (*Orhun* (1943-1944): 14, 15)

Tanrıdağ (*Orkun* (1950-1952): 7)

Komünizme Karşı Mücadele (Orkun (1950-1952): 5, 6, 7, 8, 30, 64)
Bizim Türkiye (Orkun (1950-1952): 7)
İş (Orkun (1950-1952): 7)
Serdengeçti (Orkun (1950-1952): 7, 34, 36)
Büyük Dava (Orkun (1950-1952): 19, 28, 30)
Savaş (Orkun (1950-1952): 24, 25, 28, 30)
Büyük Cihad (Orkun (1950-1952): 26, 28, 30)
Mukaddesat (Orkun (1950-1952): 28, 30)
Mücadele (Orkun (1950-1952): 28, 63)
Yalnız Vatan İçin (Orkun (1950-1952): 35)
Sınırtaşı (Orkun (1950-1952): 35)
İskilip'ten Sesler (Orkun (1950-1952): 35)
Türk Yolu (Orkun (1950-1952): 39)
Mefkûre (Orkun (1950-1952): 57)
Sesleniş (Orkun (1950-1952): 57)
İç Oğuz (Orkun (1950-1952): 63)
İşçi (Orkun (1950-1952): 61)
Karakedi (Orkun (1950-1952): 61)
Türkeli (Orkun (1950-1952): 64, 65, 68)
Komünizme Karşı Türklük (Orkun (1950-1952): 64)
Aras (Orkun (1950-1952): 66)
Sancak (Orkun (1950-1952): 63, 68)
Toprak (Orkun (1962-1964): 1, 2, 3-4, 7, 9, 10, 13; Ötüken: 4)
Yeni İstanbul (Orkun (1962-1964): 1, 2, 7, 9, 13)
Milli Yol (Orkun (1962-1964): 1, 2, 3-4, 7, 9, 10)
Düşünen Adam (Orkun (1962-1964): 1, 2, 3-4)
Yol (Orkun (1962-1964): 6)
Yeni İstiklâl (Orkun (1962-1964): 7, 9, 13)
Oku (Orkun (1962-1964): 7, 9, 13)
Büyük Türkeli (Orkun (1962-1964): 7, 9, 10, 13)
Öğretmen (Orkun (1962-1964): 10, 13)
Mücahit (Orkun (1962-1964): 10, 13)
Emel (Orkun (1962-1964): 10, 13; Ötüken: 3, 140)
Çemişgezek (Orkun (1962-1964): 10, 13)
Şûle (Orkun (1962-1964): 13)
Türk Kültürü (Orkun (1962-1964): 17)
Ötüken (Orkun (1962-1964): 26)

Millî Türkistan (Ötüken: 3)
Mücadele (Ötüken: 4)
Orkun (Ötüken: 4)
Milli Ülkü (Ötüken: 21)
Millî Hareket (Ötüken: 45, 46)
Önasya (Ötüken: 46, 49)
Türkeli (Ötüken: 54)
Özlem (Ötüken: 63)
Devlet (Ötüken: 76)
Son Kale (Ötüken: 79, 83, 87, 91, 93, 94, 96)
Türk'ün Sesi (Ötüken: 80)
Orkun (Ötüken: 89)
Kültür Gazetesi (Ötüken: 90, 95)
Küçük Dergi (Ötüken: 94, 96)
Adsız (Ötüken: 107, 109)
Büyük Türkeli (Ötüken: 131)
Hür Türkistan İçin İstiklâlcî Gazete (Ötüken: 136, 137, 140)
Genç Arkadaş (Ötüken: 136, 137, 140)
Kurultay (Ötüken: 137)
Ülkücü Öğretmen (Ötüken: 140)

